Nr. 436 (26.I)
522 (22.IV)
462 (21.III)

PROLETARI DIN TOATE TĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 413 (5847) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 3 ianuarie 1969

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ROSTITĂ LA POSTURILE DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE CU PRILEJUL ANULUI NOU

Dragi tovarăși și prieteni,
Cetățeni ai Republicii Socialiste România

Vom încheia, peste cîteva minute, încă un an de muncă, de rodnice eforturi creatoare, de succese și victorii pe drumul socialismului. Acum, înainte ca orologiul să sune sfîrșitul anului, privirile ni se îndreaptă spre 1969 cu încredere și optimism, cu hotărîrea de a face să înflorească și mai puternic scumpa noastră patrie.

În cursul anului 1968 s-a amplificat și s-a perfecționat activitatea în sfera producției de bunuri materiale, au continuat, dinamic, industrializarea socialistă a țării, modernizarea agriculturii, dezvoltarea științei, artei și culturii, a sporit bogăția națională a poporului român. Ca rezultat al creșterii venitului național, s-a îmbunătățit nivelul de trai material și spiritual al populației de la orașe și sate; statul socialist a investit noi și importante fonduri pentru ridicarea economico-socială a județelor, orașelor și comunelor, pentru construcția de locuințe, pentru nevoile social-culturale ale oamenilor muncii.

În anul 1968, din inițiativa Comitetului Central al partidului, în țara noastră s-a desfășurat o intensă activitate social-politică pentru perfecționarea relațiilor socialiste de producție, a întregii organizări a societății, pentru adîncirea democrației, întărirea legalității, promovarea fermă a principiilor de echitate și justiție socială.

În procesul desăvîrșirii socialismului s-a cimentat și mai puternic alianța dintre clasa muncitoare și țărănime, unitatea de nezdruncinat dintre muncitori, țărani și intelectuali, prietenia frățească dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare, s-a întărit coeziunea națiunii noastre socialiste care pășește neabătut — sub conducerea Partidului Comunist Român — pe drumul larg al progresului și civilizației.

Dragi tovarăși,

În fața tuturor stă sarcina îndeplinirii exemplare a planului celui de-al 4-lea an al cincinalului. Însuflețite de un fierbinte patriotism, de hotărîrea fermă de a da viață politicii partidului, de a spori și mai mult puterea economică a patriei, organizațiile județene de partid, institutele de cercetare și proiectare, colectivele de oameni ai muncii s-au angajat, în cadrul unei ample întreceri pe țară, să depășească prevederile planului, să realizeze înainte de termen obiectivele programului de investiții, să sporească eficiența activității economice și contribuția cercetării științifice la dezvoltarea patriei.

Îngăduiți-mi, dragi tovarăși și prieteni, ca acum, în pragul Anului Nou, să vă felicit din toată inima și să vă urez tuturor — muncitori, țărani, intelectuali, oameni ai muncii fără deosebire de naționalitate, bărbați, femei, tineri și vîrstnici, fii ai marii familii a României — succese strălucite în activitatea entuziastă consacrată înfloririi națiunii noastre socialiste.

Întărind continuu orînduirea nouă, punîndu-i tot mai deplin în valoare superioritatea, uriașele ei resurse de progres, ne îndeplinim nu numai o sacră îndatorire națională, ci și o înaltă obligație internațională, contribuind la întărirea sistemului mondial al socialismului, la creșterea influenței ideologiei marxist-leniniste în lume, la sporirea forței marelui front antiimperialist.

Anul care a trecut a intrat în istoria zbuciumată a umanității, atît prin noi succese ale forțelor păcii, cît și prin evenimente care au întunecat orizontul vieții internaționale. În acest an a continuat războiul din Vietnam, au rămas deschise focare de încordare care periclitează pacea, toate acestea sporind sentimentul de teamă și neîncredere în rîndul popoarelor. Am salutat încetarea bombardamentelor Statelor Unite ale Americii în Republica Democrată Vietnam, dar trebuie mers mai departe pentru a se pune definitiv capăt războiului împotriva poporului vietnamez: trebuie depuse noi eforturi pentru lichidarea conflictului din Orientul Mijlociu. În anul ce vine, interesele majore ale popoarelor impun noi și energice eforturi pentru soluționarea conflictelor, pentru evitarea reeditării războiului rece, pentru destindere, pentru întărirea securității pe continentul european și în întreaga lume, pentru a face să triumfe în viața internațională respectul dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, respectul principiilor independenței și suveranității naționale, ale egalității în drepturi între toate statele.

Militînd activ în rîndul forțelor înaintate ale contemporaneității — România își va consacra și în viitor eforturile întăririi unității țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești, creării unei lumi mai bune, mai drepte, instaurării unui climat de încredere și înțelegere între popoare, dezvoltării colaborării între națiuni pe terenul construcției pașnice, excluderii definitive a războiului din viața planetei noastre.

Ne exprimăm convingerea că forțele progresului vor reuși să zădărnicească planurile agresive ale reacțiunii, ale imperialismului, își vor afirma superioritatea, vor impune voința de pace a întregii omeniri.

Fie ca Anul Nou să aducă poporului român satisfacții tot mai mari în împlinirea aspirațiilor sale de fericire și prosperitate, să marcheze victorii noi în lupta popoarelor pentru pace și progres.

Înainte de a răsuna prima bătaie de ceas a Anului Nou, vă adresez, tuturor, dragi compatrioți, tradiționala urare strămoșească: „La mulți ani". Doresc fiecăruia ani mulți și fericiți, împlinirea dorințelor și aspirațiilor de mai bine!

Să ridicăm paharul pentru clasa muncitoare, țărănimea cooperatistă, intelectualitatea patriei noastre, pentru întregul popor — eroic constructor al societății socialiste: pentru Partidul Comunist Român, conducătorul încercat al națiunii noastre; pentru propășirea materială și spirituală a României: pentru socialism, pentru pace și colaborare între popoare!

REVELION 69

Instantanee la miezul nopții

Numai diavolul șchiop al lui Lesage a avut miraculoasa proprietate de a putea fi simultan în mai multe locuri pentru a pune la cale năstrușnicele sale farse, a scormoni în sufletele și în gîndurile camenilor. Reporterului, oricît de abil ar fi el, așa ceva îi este cu neputință. Mai ales că Revelionul, deși se întinde uneori a doua zi pînă pe la amiază, durează — simbolic — doar douăsprezece clipe, în care, potrivit datinei, se sting luminile, se deschid robinetele, iar bătăile orologiului marchează solemn trecerea în noul an.

Iată de ce însemnările de mai jos au trebuit să fie făcute într-un spațiu de timp ceva mai mare. Dar, punîndu-le una lîngă alta, aranjîndu-le (ca pe o fotografie din cuburi de carton) am avut, în cele din urmă, o imagine foarte clară și unitară a optimismului cu care mesagerii performanței sportive românești își încep activitatea în acest '69, a dorinței și hotărîrii lor de a face mai mult și mai bine.

Toast pentru 7 metri!

VIORICA VISCOPOLEANU și LIA MANOLIU, tandemul de aur din fruntea listei celor mai buni sportivi români pe 1968, sînt pe atît de zgîrcite la vorbă pe cît de generoase se arată în muncă și în rezultate.

Campioana olimpică și recordmana mondială la săritura în lungime (un fel de Bob Beamon al atletismului feminin), declară:

— Performanța mea mexicană poate fi îmbunătățită. Chiar și în acest an. Minunat ar fi să fac eu aceasta. Dar, în proba mea sînt atîtea stele, încît fiecare este capabilă să treacă ea pe locul celei mai strălucitoare. Oricum, pe toate a început să ne tulbure limita nouă a celor 7 metri. Cu nu prea multă vreme în urmă, rezultatul era notabil chiar și pentru un bărbat, ba chiar dorit de mulți decatloniști.

— *Așadar, să ridicăm paharul, pentru... 7 metri!*

— Să-l ridicăm, și să-l bem!

★

Lia, cu neînchipuita ei timiditate și modestie, nu îndrăznește să-și asume responsabilitatea nici unui pronostic.

— Doresc, ca pe plan competitiv, 1969 să nu fie, în ceea ce mă privește, mai rău decît 1968!

Atunci va fi foarte bun. Și închinăm pentru o victorie la

Valeriu CHIOSE

(Continuare în pag. a 2-a)

Ion Baciu (în mijloc) cu cupa în mînă și cu gîndul la întrecerile grele care-l așteaptă în 1969

(Fotografii de AUREL NEAGU)

PRIMUL

Cu optimismul generat de bilanțul unor autentice confirmări valorice pe plan internațional, realizate în anul recent sărbătorit, sportul românesc a trecut cu fruntea sus pragul lui '69.

Sînt multe, atît de multe de făcut! Sămînța ideii că sportul nu este doar o distracție ci, înainte de toate, un echivalent, științific fundamentat, al sănătății, trebuie cultivată, în continuare, cu grijă, cu răbdare și, neapărat, cu pasiune. S-a început și se cere continuată pe coordonate majorate acțiunea de convingere profundă a oamenilor muncii, a întregului tineret că sportul, exercițiul fizic înseamnă o necesitate reală a vieții contemporane.

Dar, 1969 este în același timp primul din cei patru ani care despart sportul românesc de următoarea confruntare olimpică de la Sapporo și München. Nu este cîtuși de puțin prematur să fie amintit acest fapt, chiar acum în primele zile ale lui ianuarie, cînd încă nu s-au stins ecourile Olimpiadei recordurilor și a surprizelor de proporții din capitala mexicană. Dimpotrivă! Există multe motive pentru ca forurile de resort, C.N.E.F.S., federațiile de specialitate, cluburile sportive din toată țara să considere startul pregătirilor olimpice pentru Sapporo și München drept obiectiv principal în anul acesta, an al cărui hotar a fost pășit, printre altele, și în strălucirea celor 16 medalii cucerite de tricolori la Grenoble și Ciudad de Mexico.

Mai trebuie oare spus că J.O. din Mexic au demonstrat convingător că în această cursă pasionantă — și onorantă pentru oricare națiune — a marilor performanțe sportive, nimeni nu poate cîștiga decît după o selecție riguroasă și permanentă a valorilor, după o pregătire care nu admite nici un fel de concesii și care reclamă, în schimb, un imens volum de muncă, neîntrerupte căutări și o totală dăruire de sine a sportivilor și antrenorilor. Ar fi iluzoriu să se creadă că pentru apropierea, măcar, de laurii olimpici este suficient doar efortul de ultimă oră. Atunci, oricît de fierbinți ar fi inimile sportivilor, oricît de multilaterale ar fi cunoștințele antrenorilor, va fi prea tîrziu.

Este îndeajuns, credem, pentru a convinge.

Salutare, fără îndoială, cele cîteva inițiative ale C.N.E.F.S., la scurtă vreme după încheierea J.O. de la Ciudad de Mexico nu trebuie în nici un caz să rămînă izolate. Ce greșit ar fi ca strălucirea celor 16 medalii olimpice ale anului 1968 să temporizeze energiile, să teasă un văl al automulțumirii sau să stopeze ambițiile. 1969 ar trebui să fie consacrat, dacă nu rezolvării integrale, cel puțin unui început ferm, roditor, pentru găsirea celor mai bune soluții, astfel ca peste patru ani delegația olimpică a României să semneze o și mai prestigioasă prezență la Sapporo și München.

Cîteva puncte de vedere. Nu se poate lăsa la infinit toată răspunderea, sau în orice caz principala răspundere, pe seama cluburilor Dinamo și Steaua. Nu se poate să se meargă în continuare doar cu cîțiva „soliști": caiacul și canoea, scrima, unele probe atletice, boxul sau luptele. O dată și o dată veliștii ar trebui să-și facă și ei debutul olimpic. Se așteaptă împlinirea unei mai vechi promisiuni și din partea echitației. Este necesar, de asemenea, să se verifice potențialul real al canotajului și, desigur, trebuie făcut totul pentru ca situația de la J.O. din Mexic, unde țara noastră nu a fost reprezentată la nici unul din jocurile sportive, să nu se mai repete.

Toate acestea — și cîte altele! — cer multă chibzuială, analiză lucidă, eforturi considerabil sporite, un plus de înțelegere și abnegație, dar totodată acțiuni rapide, curajoase. Pînă în 1972 mai sînt, e drept, patru ani, dar acesta — 1969 — este fără îndoială cel care poate hotărî multe. Se știe doar ce înseamnă startul...

Dan GARLEȘTEANU

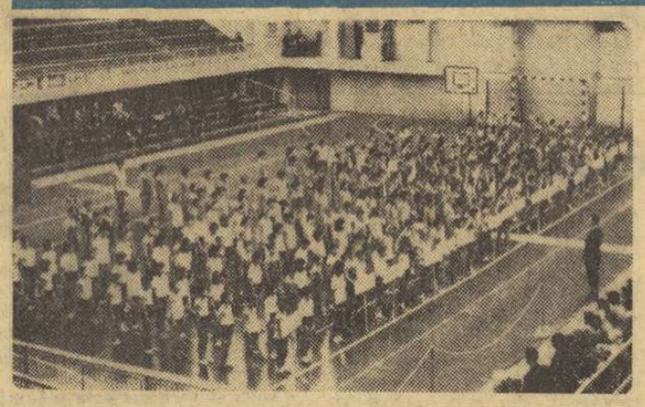

Echipele participante la turneul final de minibaschet al „Cupei federației" s-au aliniat. Raportul îl va prezenta maestrul emerit al sportului Andrei Folbert

Asceza

Sub zăpezile diamantine, vegheată blînd de Coștila, la sfat cu păduricea de jnepeni pudrați de ninsori proaspete — Piatra Arsă apare călătorului ca o stațiune experimentală din Antarctica.

De fapt, credem că această comparație îți este sugerată de noile construcții ale complexului de altitudine, precum și de zborurile aproape permanente ale elicopterelor și avioanelor pe deasupra munților.

Străbăteam calm platoul Bucegi, cînd, însoțitorul meu care confundase patru cîini lupi de la cabanele militare cu o haită de lupi adevărați, exclamă cu uimire: — „Uite un stadion, privește schiori cu arme pe umeri, iată și tineri alergînd prin zăpadă".

Într-adevăr, muntele vuia de tinerețe și mișcare și totul se multiplica în spațiu, pînă departe.

Retrași aici, la sute de kilometri de zgomotul și tentațiile orașului, pregătindu-se multilateral în aerul ozonat și rarefiat al înălțimilor, spălîndu-se cu zăpadă și culcîndu-se la orele zece seara, sportivii duc o viață spartană, îmbrățișînd simbolic asceza.

Îndrumați de foști mari maeștri (Popa, Enache, Olteanu, Sumedrea), sportivii alter-

Virgil LUDU

(Continuare în pag. a 2-a)

„Cupa celor 500"

După o sută de meciuri, situația în clasamentul turneului final de minibaschet al *„Cupei federației"* era încă nedefinită. Ultimele patru partide, însă, au desemnat echipele cîștigătoare ale acestei a doua ediții. Ele s-au desfășurat în cadrul Festivalului organizat la Floreasca, adică în penultima zi a anului 1968. A fost o mică „Olimpiadă" a celor mai tineri baschetbaliști din țară. Programul a început cu defilarea echipelor în ordine alfabetică, fiecare formație purtînd cu mîndrie pancarta cu numele școlii și orașului ce-l reprezenta. Apoi, în aplauzele spectatorilor, micii sportivi s-au aliniat pe teren. Maestrul emerit al sportului Andrei Folbert a prezentat raportul și au urmat demonstrații de tehnică individuală și colectivă, o mult gustată parodie sportivă condusă de pe tușă de... *Ovid Teodorescu*, numeroase alte puncte de atracție apreciate de cei prezenți. În holul sălii Floreasca, neobosiții organizatori au deschis o „miniexpoziție" cu imagini din acest sport îndrăgit,

V. TOFAN

(Continuare în pag. a 2-a)

ANCHETE DE SFÎRȘIT DE AN

PRIMII 10 SPORTIVI AI JUDEȚULUI BRAȘOV

În urma unui consult cu numeroase cadre tehnice, Consiliul județean pentru educație fizică și sport Brașov a desemnat pe cei mai buni 10 sportivi ai județului.

1. TITI ENACHESCU (Aeroclubul Brașov) — aviație sportivă —, în 1968 el a stabilit la planorism un record absolut de înălțime, 8630 m (Enăchescu are 41 de ani, de profesie instructor de zbor, este maestru al sportului); 2. **Gh. Vilmoș** (Dinamo Brașov) — biatlon; 3. **Ana Sălăgean** (Tractorul Brașov) — atletism; 4. **Constantin Carabela** (A.S.A. Brașov) — biatlon; 5. **Nicolae Birsan** (Politehnica Brașov) — baschet; 6. **Ștefan Tampa** (Steagul roșu Brașov) — lupte libere; 7. **Ioan Mîrzea** (A.S.A. Brașov) — schi; 8. **Ovidiu Puiu** (Steagul roșu Brașov) — moto; 9. **Grista Tracher** (Dinamo Brașov) — patinaj viteză; 10. **Klaus Schuller** (Rulmentul Brașov) — orientare turistică.

„Cupa de iarnă" la handbal

TIMIȘOARA, 2 *(prin telefon)*. În etapa a treia a „Cupei de iarnă" desfășurată în localitate s-au înregistrat următoarele rezultate: Politehnica Timișoara — Banatul Timișoara 28—8 (11—3); Electrometal Timișoara — Voința Lugoj 23—20 (9—9); Știința Lovrin — Tutunul Timișoara 24—19 (9—6).

P. ARCAN
corespondent principal

Patinatori români la Concursul celor trei piste

Patinatorii români vor participa la concursul de viteză al celor trei piste, care se va desfășura după următorul program: 5—6 ianuarie — Inzell (R.F.G.); 8 ianuarie — Innsbruck (Austria); 11—12 ianuarie — Madonna di Campiglio (Italia). **Țara noastră va fi reprezentată la aceste întreceri de** Victor Sotirescu, Andrei Ocoș și Horia Timiș.

TENISMANII NOȘTRI EVOLUEAZĂ LA MADRAS

MADRAS, 2 *(Agerpres)*. — În turul patru al turneului internațional de tenis de la Madras (India), campionul României, *Ilie Năstase*, l-a învins cu *6—4, 6—3* pe *Venkatesan* (India). *Mărmureanu* (România) a cîștigat cu *6—1, 6—0* la *Ghouse* (India). *Moreau* (Franța) l-a eliminat cu *6—2, 3—6, 7—5* pe *Marcu* (România).

Întîlnire pe schiuri în splendidul decor de iarnă, aproape de Cota 1 400...

RUGBYȘTI ROMÂNI PESTE HOTARE

PARIS 2 (Agerpres). — La Castelsarrasin s-a disputat meciul de rugby dintre echipa Steaua București și o selecționată a Pirineilor. Rugbyștii români au jucat foarte bine, învingînd cu 8—3 (3—0). Pentru rugbyștii români au marcat Ionescu (3) și Ghiță (5). Cros a înscris cele trei puncte ale gazdelor, în urma unei lovituri de pedeapsă.

La 1 ianuarie urma să aibă loc meciul de rugby dintre echipele Grivița Roșie București și La Voulte. Din cauza terenului impracticabil, întîlnirea a fost anulată.

324.934 P

REVELION

Revelionul echipei feminine de baschet Rapid București. Eva Ferencz, Octavia Bițu, antrenorul Sigismund Ferencz și Irina Vasilescu ciocnesc un pahar pentru succesele noului an

(Urmare din pag. 1)

campionatele europene de la Atena.

— Acolo, Lia, toate învinsele tale de pe Stadio Universitario vor fi însetate de revanșă.

— Ah, mă îngrozesc de pe acum. Dar n-am ce face...

O pereche potrivită...

...sînt ILEANA și IONEL DRIMBĂ. Revelionul l-am făcut cu anticipație, pentru că ei plecau la părinți (dacă nu cumva s-or fi înzăpezit pe undeva).

Fără să fie geloasă pe succesul strălucit al soțului său, Ileana a găsit de cuviință să-i... arunce mănușa în 1969, an bogat în competiții de mare anvergură internațională.

— Ionel, de bună seamă, va fi „vînat" pe toate planșele, ceea ce este și rău, dar și bine. Rău, fiindcă în fiecare concurs toți vor dori, cu ardoare, să-l învingă pe campionul olimpic, bine, pentru că aceasta îl va mobiliza pe Drîmbă și-l va obliga să-și mențină mereu aurită floreta.

Instantanee la miezul nopții

Cursa în care se angajează cei doi soți este palpitantă. Le-am urat o sosire cît mai strînsă.

Cu picioarele pe pămînt

Parașutistul GHEORGHE IANCU era, de Anul Nou, într-o societate foarte intimă, împreună cu soția și cîțiva prieteni apropiați.

— O urare?

— Aș fi fericit să putem alcătui o echipă puternică pentru „mondialele" din 1970, astfel ca parașutismul românesc să-și recapete înălțimile. Pentru asta însă va trebui să fim tot timpul cu... picioarele pe pămînt.

— Un gînd personal pentru 1969?

— Fetița mea, Luminița, va merge, în acest an, la școală. Să învețe bine. Puștiul, Mugurel, împlinește, la 3 ianuarie, un an.

— La mulți ani!

69

A pierde și a cîștiga

Hai la AUREL VERNESCU. Dar nu-i mai spuneți marele învins fiindcă, de mai multe ori, el a fost un mare învingător.

În apartamentul său din Drumul Taberei, lume multă. Printre alții, inginerul Corneliu Melega, mare pasionat al tirului cu arcul, Sonia Iovan, din garnitura de aur a gimnasticii noastre feminine, Rică Teodorescu, înfocat rapidist, care tocmai de aceea a ținut să facă Revelionul la un dinamovist, ca să afle, poate, cîte ceva din tabăra adversă.

Dar, decepție, Vernescu n-a vorbit despre fotbal, ci despre caiac.

— Anul 1968, cu toate marile insatisfacții pe care mi le-a adus, rămîne, pentru mine, deosebit de prețios și de util. Fie măcar și pentru faptul că m-a învățat să pierd. Ceea ce este extrem de important pentru cei care doresc să cîștige.

— În 1969?

— În 1969 voi persevera. Se înșeală cei care mă socotesc terminat. Ambițiile mele n-au fost niciodată mai încinse. Voi căuta ca la marile competiții să se vorbească iarăși cu teamă de Vernescu.

Perspective

În somptuoasa sală a restaurantului C.C.A., împodobită cu lampioane, serpentine, brad, prin ploaia de confeti, l-am descoperit, totuși, pe luptătorul ION BĂCIU, campion mondial și medaliat cu argint la J. O. din Mexic.

Cînd omul stă cu paharul de șampanie în față este puțin nepotrivit să începi să-i vorbești despre... sarcini și angajamente. Tocmai de aceea noi le-am spus „perspective".

— Perspectivele sînt bune. Băiatul meu crește voinic și sănătos, ceea ce este principalul. Sper să iau cuvîntul pe saltelele de luptă și în 1969!

— Și ce ai de gînd să... spui?

— În primăvară sînt „mondialele" din Argentina. Cam departe ca spațiu, și cam... aproape ca timp după Jocurile Olimpice. Oricum, eu am un titlu de apărat. Foarte aglomerate se anunță, în schimb, „europenele" din Italia.

— Iar unul campion al lumii îi stă bine să fie și al Europei!

— Gata cu discuțiile, intervine *Mariana Jandrescu-Baciu, soția luptătorului.* Se servește curcanul!

— Atunci, o fotografie. Aurel Neagu este pregătit.

Fotoreporterul n-a mai trebuit să facă recomandarea de rigoare „Zîmbiți, vă rog!"

Fetele de la Rapid

Gheorghe Buicliu, secretarul secției de baschet a clubului Rapid și un mare animator al echipei, le-a invitat pe jucătoare să petreacă, la el acasă, Revelionul. Prezenți: antrenorul Sigismund (Jiga) Ferencz și soția sa Eva, Octavia Bițu, Irina Vasilescu, Anca Racoviță și celelalte echipiere ale formației aflate pe primul loc la încheierea turului.

— Fetelor, *a toastat „nea" Gigi,* pentru titlul de campioane. Așa, ca să le facem în necaz fotbaliștilor!

Fotbaliștii, în schimb, au toastat — probabil — pentru evitarea retrogradării. Să-i audă dumnezeu!

★

Și uite-așa, din casă-n casă, din vorbă-n vorbă, din glumă-n glumă, am ajuns în 1969!

Handbaliștii de la Steaua au cîștigat turneul de Anul Nou din Berlinul occidental

BERLINUL OCCIDENTAL, 2 *(Agerpres).* — Turneul internațional masculin de handbal desfășurat în Berlinul occidental a fost cîștigat de echipa *Steaua București.* Handbaliștii români, care au avut o frumoasă comportare, au învins cu scorul de *13—4 (8—1)* echipa orașului Stockholm, cu *7—5 (3—4)* echipa orașului Belgrad și cu scorul de *12—6 (6—3)* selecționata unor cluburi din Berlinul occidental. Alte rezultate tehnice: Belgrad — Stockholm *11—6 (6—1)*; sel. cluburilor din Berlinul occidental — Stockholm *8—8 (4—6).*

Cel mai bun jucător al echipei Steaua a fost *Gh. Goran,* care s-a clasat pe primul loc în clasamentul golgeterilor, înscriind în acest turneu 10 puncte. Clasamentul final al turneului: 1. *STEAUA București* 6 p; 2. *Selecționata unor cluburi din Berlinul occidental* 3 p; 3. *Belgrad* 2 p; 4. *Stockholm* 1 p.

★

BERLIN, 2 *(Agerpres).* — La Berlin au început întrecerile tradiționalului turneu internațional fulger de handbal masculin, la care participă selecționatele a cinci orașe. În primul joc susținut, *Selecționata de tineret a orașului București* a învins cu scorul de *10—8 (3—4)* echipa orașului Budapesta.

Alte rezultate: Moscova — Leipzig *12—3 (8—2)*; Budapesta — Moscova *14—13 (9—8)*; Leipzig — Berlin *19—8 (4—5).*

BULETINUL ZĂPEZII

Serviciul Prevederi de scurtă durată din cadrul Institutului meteorologic ne-a informat că ieri dimineață, în urma ninsorii căzute în ultima vreme, stratul de zăpadă avea următoarele grosimi în centrele în care se practică schiul: Predeal 35 cm, Sinaia-Cota 1 500 30 cm, Vf. Omu 24 cm, Păltiniș-Sibiu 42 cm, Brașov-oraș 12 cm, Semenic 12 cm, Țarcu-Godeanu 16 cm, Vlădeasa 23 cm, Băișoara 30 cm, Borsec 21 cm, Baia Mare-oraș 21 cm.

Ninsoarea va continua, asigurînd amatorilor de schi zăpadă bună pentru practicarea sportului favorit.

Primul concurs al anului

Sezonul competițional 1969 la tenis de masă se inaugurează la noi cu un concurs de selecție pentru copii și juniori: sala Republicii, în zilele de 5—6—7 ianuarie, între orele 9—13 și 15—20.

Se știe că la vară, în Austria, va avea loc „Criteriul european de juniori". Tocmai în vederea acestui eveniment competițional, federația de resort a alcătuit un lot de bază (Carmen Crișan, Nicoleta Spiridon, Marilena Tomescu) pe care acum dorește să-l lărgească. Iar concursul de la sfîrșitul acestei săptămîni are ca scop alegerea sportivilor respectivi.

Vor concura 16 fete, printre care Minodora Popescu (campioana națională de copii pînă la 12 ani), Mihaela Lunțeanu, Livia Căruceru, Monica Hariga, precum și 16 băieți, din rîndurile cărora se remarcă Gh. Natali, M. Colțescu, M. Bobocică, D. Bildea, C. Gavriș, I. Buga, V. Domnaru. În ambele turnee se va juca după sistemul „cel mai bun din trei seturi".

Darul patinoarului...

Acum, cînd cerul plumburiu cerne deasupra orașului valuri neîntrerupte de zăpadă, un moment de meditație pe această temă se impune. Duminică dimineața, la primele rafale de ninsoare, ne aflam la patinoarul „23 August" așteptînd startul patinatorilor angajați în concursul internațional. La ora de începere, echipa de amenajatori dădea ultimele lovituri de lopată pentru înlăturarea masivului obstacol alb, așezat de noaptea pe dreptunghiul dintre mantinele. Cu o întîrziere minimă, întrecerile au putut continua, fără a se produce perturbări în programul acestei zile pline. A fost un dar adus sportivilor de către direcția patinoarului și de harnicii amenajatori. Un dar binevenit.

Tot în legătură cu acest aspect, nu lipsit de importanță, ar trebui să relevăm calitatea bună a gheții, așa cum a fost oferită patinatorilor în cele trei zile de concurs. Aci meritele revin deopotrivă mașinii „Roiba", ca și celor care o manevrează. Pe o gheață lucie, (cu denivelări minime, doar) s-a putut patina în condiții bune, dîndu-se un impuls sporit performanței. Așa se face că am văzut execuții reușite — net superioare celor cu care ne obișnuiseră pînă acum — la o serie întreagă de patinatori, în frunte cu Elena Moiș și Gheorghe Fazekas, cei mai bine clasați dintre români. Aceasta a adus un plus de strălucire acestei competiții, care de altfel s-a bucurat de o organizare aproape perfectă.

A lipsit, totuși, ceva, pentru a face succesul deplin al acestui concurs. Spectatorii... Dar — să recunoaștem — este greu să convingi, chiar pe cei mai fervenți adepți ai sportului gheții, să vină în tribune, cînd mercurul termometrului coboară sub 0. Pentru aceasta, mai avem de așteptat pînă iarna viitoare, cînd deasupra patinoarului se va întinde pavăza protectoare a acoperișului.

Rd. V.

Cu multă grație, dar folosind și cîteva temerare sărituri, a evoluat Elena Moiș în proba de figuri libere a concursului internațional de patinaj artistic

AMENAJĂRI DE PATINOARE

TIMIȘOARA. — Temperatura scăzută din ultimele zile a permis amenajarea de patinoare naturale în orașul de pe Bega. Astfel, la bazele sportive Constructorul și C.F.R. au început să funcționeze patinoarele avînd și instalații de nocturnă. Sugerăm organizatorilor activităților sporturilor de iarnă din Timișoara să amenajeze patrulatere de gheață și pe terenurile de tenis Tehnometal și Electrica, care posedă și instalații de iluminare.

P. ARCAN, coresp. principal

TG. MUREȘ. — Recent s-a deschis un frumos patinoar în parcul sportiv „23 August", care este vizitat zilnic de sute și sute de iubitori ai patinajului. Tot aici, funcționează și un centru de învățare a patinajului sub conducerea instructorului Carol Gali.

I. PAUȘ, coresp. principal

„Cupa celor 500"

(Urmare din pag. 1)

cu desene ale copiilor, cu versuri și caricaturi dedicate baschetului.

Ultimele patru partide de care vorbeam au fost și ele la înălțimea turneului, demonstrînd frumusețea acestui sport-pitic, dinamismul, puterea lui de a seduce. În sfîrșit, după aproape 3 000 de minute de minibaschet (competiția a durat cinci zile și s-a desfășurat în două săli) am asistat la festivitatea de premiere: *cupe, diplome, tricouri de campioni.* A urmat anunțarea unei alte mari competiții: „CUPA CELOR 500", acesta fiind numărul echipelor de minibaschet din țară înființate în ultimii trei ani. Adică, de cînd a luat ființă baschetul pitic la noi.

Cîteva rezultate: 1. În acești trei ani s-au confecționat zeci de panouri, mii de pliante și a fost compus chiar un marș al micilor baschetbaliști, interpretat în premieră cu ocazia acestui Festival; 2. Prima promoție de „mini" activează cu brio în categoria a III-a juniori; 3. Există în țară nenumărate centre de baschet pitic. Printre cele mai puternice: Timișoara, Galați, Oradea, Brașov, Satu Mare, Bacău, Suceava, București; 4. La această a doua ediție a *Cupei federației*", organizată în vacanța de iarnă, numărul echipelor participante a atins cifra record — *241*; 5. În afara echipelor cîștigătoare, s-au evidențiat formațiile: Școala sportivă Suceava, Școala generală Tr. Măgurele, Liceul Saloniu, Școala sportivă Bacău, Școala generală Iacobeni.

CLASAMENT GENERAL: categoria 8—10 ani, FETE: 1. Școala sportivă Satu Mare (antrenor prof. Gabriela Both), 2. Clubul sportiv „Școlarul" București; 3. Școala sportivă Brașov; BAIEȚI: 1. Școala sportivă nr. 1 București (antrenor prof. Stelian Gheorghiu); 2. Școala sportivă Timișoara; 3. Clubul sportiv „Școlarul". *Categoria 11—12 ani,* FETE: 1. Clubul sportiv „Școlarul" (antrenor prof. Ion Stoișor); 2. Liceul nr. 35 București; 3 Liceul nr. 3 Oradea; BAIEȚI: 1. Steaua (antrenor Andrei Folberi); 2. Politehnica Galați; 3. Școala sportivă Bacău.

Asceza

(Urmare din pag. 1)

nează condițiile și specificul pregătirii, învață aici în preajma muntelui, tăcerea și forța stîncii, se pregătesc temeinic și progresiv pentru asalturile marii performanțe.

Și la Vîrful cu Dor am întîlnit aceeași sete de muncă și cunoaștere, aceeași atmosferă de seriozitate și bucurie a efortului, căci fără aceasta nu există sportivul adevărat și marea lui dorință de afirmare.

Sfios și modest, cu ochi albăstrii ca cerul munților, surizînd blînd, Gheorghe Roșculeț *ne-a fost confident o jumătate de oră, ca apoi să urce cu telescaunul pînă în vîrf și să coboare de acolo, fără să-l deosebești aproape, de marii campioni, așa cum a fost și el, cîndva.*

Am căutat asemănare pregătirilor acestora din munte, parcă tainice și neobișnuite, ascunse uneori de cețuri compilice, cu pregătirea din alte sporturi și din alte locuri. Și nu i-am găsit egal, fiindcă nu poți asemăna, trebuie să recunoaștem, stadionul, sala, bazinul cu munții, cu natura însăși.

Poate tinerii nu-și dau prea bine seama de acest lucru. Lor le lipsesc poate uneori filmul și dansul, fața pe care o simpatizează, colegii de școală, familia.

Dar, și aici sus este o familie și o școală. O înaltă și firească școală a voinței și a caracterelor. Nu există profesor mai înțelept ca muntele — *spunea Goethe* Ei te învață să taci cînd trebuie și să vorbești numai prin faptă.

Filozoful chinez Confucius *își învăța astfel discipolii:* „Înțeleptul se bucură de apă, omul virtuos de munți". *Dintre toți sportivii celor peste treizeci de sporturi, alpiniștii, boberii și schiorii sînt parcă altfel. Și este firesc să fie așa...*

Desigur, și la mare se fac uneori pregătiri minuțioase și intense. Dar e altceva marea, comparată cu muntele. Marea parcă invită la lene, la inactivitate. Muntele, dimpotrivă, la acțiune, la dinamism.

Pentru ce să urcăm atît de sus, s-ar putea întreba cineva, nedumerit și ironic? De ce să ne izolăm la două mii de metri, ca niște pustnici ai muntelui și să ne supunem la attea torturi ale trupului?

De ce? Fiindcă numai așa se poate, fiindcă acestea sînt legile sportului modern. Fiindcă dincolo de sport, ne așteaptă întreceri tot atît de severe și hotărîtoare, examenele vieții.

P.S. La fel ca și rîndurile de mai sus, zăpada care în ultimele zile a acoperit totul, ne îndeamnă pașii spre munte și spre patinoare, să luăm schiurile sau patinele sau săniuța și s-o pornim...

Iar dacă timpul nu ne-o îngăduie, să facem mișcare, să dăm o mînă de ajutor și să colaborăm la deszăpezirea punctelor în care convoiul de nea a devenit prea gros și împiedică alte îndeletniciri. Să nu pregetăm să dăm concursul nostru.

110 ORE ÎNTRE PARADE ȘI RIPOSTE...

● ADEPȚII EFORTULUI MAXIM AU DAT GREȘ... ● ADVERSARII FLORETEI ELECTRICE SE RECUZĂ! PENTRU CE MARATONUL PE PLANȘĂ A FOST MAI SUPORTABIL LA CIUDAD DE MEXICO DECÎT LA TOKIO...

Spre deosebire de atletism întrecerile olimpice de scrimă au prilejuit pe seismografele specialiștilor cutremure de grad maxim. Sigur, cu unele excepții.

Dar, și în cazul acestei discipline olimpice specialiștii au fost în măsură să-și concretizeze observațiile și în cele din urmă concluziile valoroase, care, pe de o parte au putut explica unele rezultate și, pe de altă parte, ce-i mai important, reprezintă repere pentru etapele viitoare de pregătire în principalele competiții ale anului 1969. Campionatele mondiale de tineret din Italia (unde probabil că vor apare noi aspiranți la titlurile olimpice de la München) și Campionatele mondiale din Cuba, primul colocviu de mai mare întindere al ediției jubiliare a J.O. Iar pentru europeni în plus, edițiile „C.C.E." la toate armele.

Este deci explicabil pentru ce, o dată cu încheierea maratonului de scrimă de la „Magdalena Mixhuca" (11 zile de concurs cu o medie zilnică de 10 ore!), leitmotivul opiniilor și al comentariilor au avut în principal una și aceeași țintă: modul cum s-au pregătit trăgătorii înscriși în competiție, începînd cu etapa de acomodare și aclimatizare și continuînd cu prezența lor pe planșe. Aceasta însemnînd, în total, aproape o lună de zile de ședere în capitala Mexicului. Iar pentru unele delegații sportive, chiar mai mult..

ÎN ETAPA DE ACLIMATIZARE: EFORT NORMAL SAU EFORT PRELUNGIT?

La Ciudad de Mexico, ca o primă noutate, au existat, de fapt, două grupe distincte de scrimeri. Una a fost alcătuită din trăgători care nu efectuaseră antrenamente la altitudine, aclimatizarea realizîndu-se direct în Mexic, unde au sosit cu 2—3 săptămîni mai devreme. Din această grupă au făcut parte printre alții, și scrimerii Ungariei, unii dintre favoriții competiției. Cealaltă grupă a cuprins sportivi pregătiți mai mult sau mai puțin pentru a rezista handicapului de altitudine.

Adaptarea la condițiile de climă, de fus orar și de alimentație ale capitalei mexicane s-a făcut, totuși, calm, progresiv, fără a se forța. Aceasta, în toate cazurile.

TRIUMFUL FLORETEI — PROBA CEA MAI SPECTACULOASĂ DIN SCRIMĂ

Și sub aspect tehnico-tactic sînt de semnalat unele observații interesante.

De pildă, în floreta masculină se poate afirma că s-a ajuns la o valoare fără precedent. Floreta a atins prin excelență tehnica cea mai înaltă, consecință a lucrului intens, a dorinței multor școli de a se desprinde din circuitul cunoscut și implicit de a străluci net. O asemenea tendință a manifestat-o mai ales școala franceză. În parte se poate vorbi și de o reușită: locul 2 la floretă echipe, o finalistă la floretă fete (Gapais), locul 4 la floretă băieți și sabie (echipe).

Ciudad de Mexico a făcut totodată să se spulbere punctul de vedere al acelora care denigrează floreta electrică. Motivul — ar anula frumusețea acestei arme. Cît de fals a fost un asemenea argument, o dovedește faptul că pînă și foarte mulți dintre susținătorii lui (francezi, italieni) au ajuns să depună armele. Devenind electrică, floreta nu și-a pierdut din frumusețe, din spectacol, ea și-a păstrat vechile-i atuuri și în plus a ajuns să asigure un raport mai echitabil între valori. Încă nu definitiv — vai, cîte erori s-au putut face și în acceptiunea electrică a acestei arme, iar reprezentanții noștri s-au numărat, din păcate, printre eroi — dar și în această direcție „sistemul" electric și-a asigurat o poziție mult mai puternică. Și, probabil, definitivă.

Ceea ce a diminuat din spectacol și în cazul floretei și în cazul altor arme, a fost în schimb tendința multor trăgători pentru opriri. Că spectacol acest procedeu, repetat — din considerente tactice, evident — a însemnat un pas înapoi. Este exact ceea ce se întîmplă în rugby cînd una din echipe trimite invariabil mingi în tușe... Au „epatat" floretiștii polonezi (și dintre ei, Skrudlik, Parulski și Lisewski) care, în multe privințe, n-au tădere evoluția trăgătoarelor din aceste țări a salvat competiția ca spectacol.

La sabie, nota distinctă a însemnat-o abuzul de simultane. Și aceasta, chiar și în cazul trăgătorilor de mare calibru (Pawlowski, Rakita, Nowara). Este o modalitate de a trina cursivitatea unui asalt și, ce-i mai grav, de a împiedica existența unui arbitraj corect. Și, unde? Tocmai la o armă unde ambiguitatea arbitrajelor provoacă aitîea discuții, puse fie pe seama bunei credințe, fie pe cea a unei competențe îndoielnice.

Pentru spadă, este valabilă observația că, în raport cu anii precedenți — și mai ales cu ultima ediție a J.O. — a crescut gradul de tehnicitate. Lucru îmbucurător, fireste. Mai puțin demn de relevat este însă faptul că numărul spadasinilor acreditați cu foarte tehnici este încă neglijabil. El nu trece de 15—20 (din cei aproape 300 ciți participă curent la marile competiții). Sînt cei care practică așa-zisa scrimă combinativă. Cellalți, în schimb, folosesc la maximum potențialul fizic și în special alonja. Se pare că va mai trece mult pînă ce să vedem spadasini de valoarea lui Kulcsar sau Saccaro, Kriss sau Vitebski. Poate pînă la München...

ALARMĂ PENTRU „SOUDET-SUZY" ȘI „CARMIMARI"!...

La „Magdalena Mixhuca" lamele de floretă și spadă fabricate în Japonia și R.F.G. au produs cea mai bună impresie. Sînt ușoare, elastice, rezistente totodată. Pînă acum firmele franceze (în special „Soudet-Suzy") și cele italiene dețineau într-un fel monopolul calității. Ele nu depășesc 0,500 kg. Dar, întîi că acum au apărut lame cu un gramaj și mai redus. Supremația franco-italiană este așadar în primejdie!

De fapt în ultimii ani, îndeosebi, aproape fiecare dintre țările cu tradiție în scrimă a fost preocupată de găsirea unor căi cît mai directe (și evident cît mai lesnicioase) pentru a-și asigura cantități de materiale care să le acopere nevoile. Așa au apărut lame de fabricație ungară, sovietică și poloneză. Deocamdată însă, aceste lame — în afara unei rezistențe deosebite — nu sînt dublate și de alte calități care să le facă competitive pe piața mondială. Important este — totuși — că există căutări, strădanii și că și sub acest aspect greutățile probabil că vor dispare în viitorii ani.

Dintre aparatele electrice, „Uhlmann"-urile s-au impus și de data aceasta. Și aici firmele „Soudet Suzy" și „Carmimari" au trebuit să se recunoască depășite. Este de așteptat ca din disputa cît mai multor firme specializate să apară aparate electrice tot mai perfecționate, în măsură să elimine orice suspiciuni în stabilirea ierarhiei valorilor.

„WASEDA" A RĂMAS DOAR O AMINTIRE...

Marea majoritate a specialiștilor au ținut să remarce că între „Waseda" (n.n. locul de desfășurare a întrecerilor de scrimă din cadrul J.O. de la Tokio) și „Magdalena Mixhuca" a fost o mare deosebire, ca organizare. Planșe perfect montate, fiecare fiind prevăzută cu tabelă de marcaj, o luminozitate odihnitoare în sală, vestiare spațioase. Ceva mai mult, săli speciale cu paturi pentru relaxarea trăgătorilor în „ferestrele" dintre asalturi sau meciuri, ceea ce a reprezentat o noutate care s-a bucurat de o largă apreciere. De asemenea, un serviciu medical specializat.

La același capitol o subliniere: toți scrimerii au fost supuși înaintea asalturilor unui control foarte sever din partea directoratului tehnic al competiției. S-a avut în vedere nu numai starea armamentului (lame, măști, cochilii, tir de corp etc.), ci și cea a plastronului, a întregului echipament care să fie corespunzător. În acest fel au fost prevenite multe accidente care ar fi putut avea urmări grave, cum există, de altfel, precedente în această disciplină. Vă reamintiți, poate, de cazul Egon Franke, accidentat în 1965 și scos, practic, de atunci din plutonul floretiștilor frunțași. Campionul olimpic de la Tokio n-a mai ajuns să repete (sau măcar să se apropie) performanța realizată în capitala Japoniei. Exceptînd ruperea a cîtorva lame (ce ironie — tot de către scrimerii polonezi!) la Ciudad de Mexico nu s-au înregistrat accidente, competiția de scrimă fiind în această privință scutită de complicații.

★

Nu încape nici o discuție că modelul de organizare oferit de Mexic va inspira și pe organizatorii viitoarelor competiții de scrimă din cadrul J.O. care și sub acest aspect vor avea putința să contribuie la succesul celei mai mari confruntări sportive de pe glob.

Tiberiu STAMA

MEXICO 68

COMENTARII OLIMPICE

„Conducerea Clubului Sportiv Rapid București, antrenorii și sportivii săi mulțumesc tuturor membrilor susținători, suporteri și simpatizanți pentru sprijinul acordat în anul 1968 și le urează cu ocazia Anului Nou, lor și familiilor lor, multă sănătate, fericire și la mulți ani".

„FOTBALUL NU SE POATE SUSTRAGE VIEȚII"

INTERVIUL NOSTRU CU NICOLAE PETRESCU

O discuție cu Nicolae Petrescu are un farmec special. Motivul? E una din rarele situații în care fotbalul se eliberează de infinitele lui momente subiective. E, dacă vreți, un joc abstract, un joc fără bare, un joc lipsit de numerul strident al arbitrului, un joc pe care-l urmărești cu plăcere și pe care subsemnatul îl așteaptă la răstimpuri ca un fel de eliberare, după nenumăratele partide și dueluri în care un singur gol în plus sau în minus determină, cu candoare, saltul de la Ptolemeu la Galileu sau vice-versa.

(Pentru mereu noile promoții ale iubitorilor fotbalului, amintesc că profesorul de limba română Nicolae Petrescu a jucat timp de 20 de ani la Juventus, până la război, apoi a fost antrenor, a condus și echipa națională, în cuplu, prin 1957 — dacă sînteți curioși, vă furnizez și cîteva rezultate: 1—1 cu U.R.S.S. la Moscova, 1—1 cu Iugoslavia la București, 2—1 cu Grecia la Atena — și a desfășurat multă vreme o intensă muncă de cercetare în cadrul unui registru larg, evitînd întotdeauna diletantismul care te pîndește ori de cîte ori încerci să prinzi cel mai versatil dintre jocuri — fotbalul — în legile științei).

În speranța că mă veți ierta pentru această paranteză pedantă, dați-mi voie să lansez prima întrebare:

— Cum vi se par jucătorii noștri de azi? Mă gîndesc și la faptul că, există două păreri diametral opuse: una îi plasează pe fotbaliștii români în zona lui Bobby Charlton, cealaltă îi fixează la demisolul Europei.

— Ambele păreri sînt doar... spectaculoase și dovedesc că au fost emise în minutul 91, cu ochii încă la tabela de marcaj.

— De ce îi plasați doar „undeva la mijloc"?

— Pentru că fotbaliștii noștri joacă, în general, cu 60 la sută (și chiar mai puțin) din valoarea lor.

— Asta e și părerea tribunelor. Dar care e cauza?

— Mai bine zis cauzele, pentru că, socotesc eu, există două cauze care se condiționează: 1. Antrenamentele nu sînt adecvate posibilităților noastre și 2. Formele de stimulare nu sînt adecvate temperamentului nostru.

— E o simplă impresie?

— Nu. E rodul unor cercetări care au început acum 18 ani, în tabăra de la Bistrița, unul din colaboratorii mei fiind pe atunci viitorul antrenor al campioanei mondiale de handbal, Ion Kunst-Ghermănescu.

— Vorbeați de antrenamente neconforme...

— Asta nu e o noutate. Uităm mereu că tipul de reacție rapidă, un Pîrcălab, un Năsturescu, un Dumitriu, un Dumitrache nu pot fi aruncați într-o retortă cu tipul Constantin, Petescu sau Neacșu. Tipul de viteză arde mai repede și recuperează mai greu. Și totuși, am urmărit deseori antrenamente în care jucătorii primului tip erau supuși, marți, lucrului de viteză. Pentru mine, ideea că organismul poate reîncepe efortul ÎNTOTDEAUNA după 24 de ore este falsă și periculoasă. Un Nunweiller III sau un Dan Coe nu pot fi termene de comparație, după cum într-o ascensiune turistică, de pildă, în capul coloanei nu se află sportivul cel mai rapid, ci reprezentantul „de mijloc" al grupului.

— Credeți că această nivelare...

— Dă-mi voie... Acesta-i doar un aspect... Aș vrea să nu uităm nici măcar o clipă că imensa majoritate a jucătorilor noștri uită că oboseala nu se termină o dată cu meciul. Celebra zi de luni, care era pe vremea mea ziua fotbaliștilor, a murit de mult, pentru că miercuri joci cu W.B.A. sau cu Trnava, și această miercuri e în 90 la sută din cazuri mai dificilă ca duminica care a trecut.

— Și ce-i de făcut?

— Dacă nu se elimină „frînele" de care vorbeam la început, cele două, orice discuție devine inutilă, adică o simplă beție de cuvinte, care nu rezolvă precizia pasei și forța șutului.

— Vorbeați despre celebra zi de luni a fotbaliștilor de pe vremuri. Credeți că astăzi consumul fizic al fotbaliștilor e mai mare?

— Eu am fost un jucător de viteză. Vintilă a fost un half mai rapid decît toți cei de astăzi. N-aș spune că consumul fizic actual e mult mai mare. În schimb, consumul nervos e infinit mai mare.

— ?!

— Prețul victoriei a crescut enorm. Apărările au străbătut drumul de la pisică la tigru în arta marcajului. Pe de altă parte, fotbalul are astăzi o uriașă rezonanță în opinia publică. Iar jucătorii sînt obsedați de ce va spune lumea. Pe vremea mea, dormeai ca un pui în ajunul unui meci cu F.C. Austria. Astăzi, nimeni nu mai doarme în ajunul barajului pentru intrarea în divizia C. Asta e o situație obiectivă. FOTBALUL NU SE POATE SUSTRAGE VIEȚII. Ce era București-ul anilor 1930? O trăsură... Un clopot de tramvai... O plimbare la Șosea. Apropo de Șosea. Te rog să mă crezi că de vreo 20 de ani n-am văzut fotbalist plimbîndu-se la Șosea. Parcă l-am zărit o dată pe Constantin, cu cărucior, pe Romei... În rest — nimeni. Ce mult aș vrea să-l văd pe Dinu sau pe Dumitru cu o fată de brațe... Văd însă că nu mai e la... modă. Totul trebuie să se petreacă foarte repede, potrivit tempo-ului 1968. Această viteză perpetuă obosește. Iată de ce jucătorii din Capitală sînt cei mai expuși uzurii și se pierd în foarte multe cazuri. Iată de ce Arsenal din Londra sau Anderlecht din Bruxelles se antrenează în pădure.

NICOLAE PETRESCU
văzut de
Neagu RADULESCU

— Bine, dar asta e o realitate mondială... Și totuși, Asparuhov sau Adamec...

— Bulgarii sînt mai tineri decît noi în fotbal. Și, în afară de asta, jucătorii lor au mai puține certitudini de pe urma balonului rotund. În ceea ce-l privește pe Adamec, trebuie să admitem că predecesorii lui au avut întotdeauna o valoare deosebită, care i-a adus de două ori la un pas de „Cupa Jules Rimet". Dacă n-o să ținem seama de aceste realități, o să înălțăm un munte de decepții care ne va demobiliza în continuare.

— Cu alte cuvinte...

— Cu alte cuvinte, prin eliminarea celor două „frîne" de care vorbeam, trebuie să creștem cu cel puțin 20 la sută valoarea jucătorilor noștri. Iar acest 20 la sută poate să însemne mult în competiția europeană.

— Acesta e doar un pronostic?

— Nu. Am lucrat în ultimul timp cu băieții de la Progresul. M-am ocupat amănunțit de cîțiva dintre ei. Am reușit, împreună cu Drăgușin, o diferențiere a pregătirii, în funcție de ardere și recuperare. Am avut satisfacția ca Oaidă, Neacșu, Grama sau Viorel Popescu să joace aproape de valoarea lor maximă sau, în orice caz, în jurul lui 80 la sută. În schimb, tînărul Alecu a fost supus unui efort prea mare pînă spre mijlocul lui martie 1968 și a căzut foarte repede. Și Alecu nu e singurul caz în fotbalul nostru.

— Ce jucători manifestă constanță la un nivel acceptabil?

— Lereter, Petescu, Dinu de la Dinamo, Neacșu. Da, repet, Neacșu. Cei mai mulți, însă, ard foarte repede. Poți să cercetezi toate statisticile, n-ai să găsești jucători cu mai mult de 6—7 meciuri bune din 26. Herrera l-a scos din echipă pe Corso pentru că i-a jucat bine ceva mai puțin decît jumătate din meciurile de campionat — asta înseamnă 13—14. În schimb, la noi, e suficient să joci două-trei meciuri bune, pentru ca temperamentalul nostru iubitor al fotbalului să te aleagă cel mai bun jucător al anului.

— Ce părere aveți despre copii?

— Copiii de astăzi învață să joace fotbal exact ca acum 40 de ani. Școala fotbalului este SINGURA din țara noastră care nu a înregistrat ABSOLUT nici o ameliorare. Iar fotbalul 1968 nu mai poate fi învățat după abecedarul 1928.

— Antrenorii?

— Antrenorii copiilor noștri au, și poate pe bună dreptate, psihologia omului trimis la „munca de jos". Dar ce rost mai are să vorbim în mod special de antrenorii copiilor, cînd cele 3 000 de echipe care joacă în „Cupa României" au 300 (!) de antrenori?

— Ce părere aveți de nivelul general al antrenorilor?

— Cunosc situația nu numai în țara noastră. Antrenorii români nu sînt de loc mai puțin dotați în comparație cu antrenorii din țările cu fotbal avansat. În schimb, ei suferă enorm de pe urma lipsei de informare pe linie profesională. Am îndrăzneala să afirm că marele public e mai bine informat decît antrenorii într-ale fotbalului. Mă gîndesc la faptul că publicul are la dispoziție, pentru o informare adecvată cerințelor sale, un ziar de sport, o revistă sau două cu „de toate pentru toți". Antrenorul, însă, nu are acele mult dorite caiete de specialitate pură, cu ajutorul cărora să se informeze și să se verifice.

— Să revenim la...

— ...desigur, meciul cu Anglia.

— Nu. Astăzi se joacă fără bare. Să revenim la posibilitățile de progres în condițiile actuale.

— Se poate obține o creștere a pregătirii fizice, cu condiția atitudinii realmente științifice. Cel puțin la fel de importantă îmi pare a fi, însă, limpezirea minții jucătorilor. Mă refer, desigur, la nebuloasa tactică pe care o trădează în special mijlocașii, rupînd cu o plăcere, aș zice, sadică, terenul în două, prin lungi plimbări solitare, încheiate cu o pasă de doi metri și cu o demarcare de un metru.

— Cum se poate realiza această limpezire?

— Prin simplificarea limbajului. Există în mijlocul antrenorilor noștri o tendință spre „intelectualizarea" limbajului. Rezultatul? Jucătorii dorm în timpul ședințelor de pregătire tactică și nu corectează nimic. Mă întreb cum poți să nu dormi dacă îți sună în urechi „perimetrul care închide, parametrii necesarmente necesari utilității indispensabile și subordonate conținutului specific și intrinsec al jocului"?

— Vă mulțumesc pentru acest fragment care mă scutește să imaginez un alt final.

Horia I. CALIN

Primele telefoane...

NINGE... NINGE... NINGE...

Iarnă a intrat deplin în drepturile ei, o dată cu noul an, acoperind întinsurile cu un covor gros de zăpadă. Uitîndu-te pe fereastră, la orice te poți gîndi în aceste zile, numai la fotbal nu. Balonul rotund, în jurul căruia se țes atîtea povești, atîtea drame, pare să hiberneze în magaziile de materiale și echipament, așteptînd venirea primăverii sau măcar sosirea unor zile mai favorabile.

Imaginea este, însă, numai aparentă. Multe echipe se pregătesc să-și reia „lucrul" în vederea returului, convinse că fiecare zi de muncă în plus le poate asigura o mai bună reprezentare la primăvară, cînd vor fi chemate din nou la start. De altfel, pînă la 9 martie, nici nu mai e chiar atît de mult timp. Iubitorii fotbalului, probabil au și început să numere zilele...

Ieri, o dată cu reluarea lucrului la redacție, telefoanele au început să sune. Ca de obicei, la datorie, corespondenții noștri ne-au transmis primele vești ale anului în legătură cu activitatea echipelor de fotbal.

ALLO! AICI ARADUL!

În aparat se aude vocea bine cunoscută pentru noi a colaboratorului nostru ȘTEFAN IACOB, corespondentul principal din județul Arad.

Să-l ascultăm împreună cu dv.:

„Vă transmit vești de la U.T.A. Prima ședință de lucru a fotbaliștilor arădeni va avea loc sîmbătă 4 ianuarie. La ora 10 dimineața este programată vizita medicală a tuturor jucătorilor. După cum se știe, antrenorul principal, Nicolae Dumitrescu, este plecat în Anglia. În lipsa lui, frînele vor fi luate de I. Reinhardt și Al. Dan. Am aflat că U.T.A. se va deplasa, pentru o scurtă perioadă, la Băile Herculane. Apoi, echipa se va întoarce la Arad, unde va face primele antrenamente în aer liber. Pentru luna februarie, este proiectat un turneu de cîteva jocuri, în Belgia.

Vești mai puțin plăcute mi-au parvenit de la Vagonul. Antrenorul Toma Jurcă și-a dat demisia. Provizoriu, îl înlocuiește Radin Dușan, antrenorul echipei de juniori."

ALLO! AICI BACĂUL!

— *„Allo! Aici e ILIE IANCU. Vă dau vești din tabăra dinamoviștilor băcăuani. În lipsa lui D. Nicușor, plecat pentru studii și documentare în R.F. a Germaniei, pregătirile echipei vor fi conduse de fostul jucător C. Rădulescu, ajutat de Mihai Macri, antrenorul juniorilor. În programul echipei din Bacău este prevăzută, în primul rînd, vizita medicală, după care va urma o perioadă de antrenament la Bacău, iar după 16 ianuarie, întregul lot se va deplasa la Slănic-Moldova.*

În această perioadă, jucătorii au și alte preocupări importante. Kiss și Maghiar, de pildă, se pregătesc pentru examene la Institutul pedagogic, iar Ghiță, Velicu, Dușan, D. Ene, Rugiubei și Bălață recitesc de zor materia pentru sesiunea de examene de la liceu."

ALLO! AICI TG. MUREȘ!

Fotbaliștii de la A.S.A. Tîrgu Mureș — așa cum ne-a comunicat ION PĂUȘ — au avut un dublu motiv de a-și felicita antrenorul principal — *Tiberiu Bone*. În primul rînd, cu prilejul Anului Nou, și apoi, cu ocazia avansării acestuia la gradul de colonel.

Vacanța fotbaliștilor încetează pe ziua de 6 ianuarie, cînd toată lumea va trebui să fie prezentă la club. În prima garnitură au fost promovați jucătorii Stîngă, Dondoș, Hajnal și Caniaro, din lotul de tineret.

Primele antrenamente se vor desfășura de la 8 ianuarie — în sală și în aer liber.

★

Acestea au fost doar primele telefoane. Noul an abia a început...

Perioadă de transferări la fotbal

Pentru a da posibilitatea îmbunătățirii componenței echipelor participante în campionatele pe 1968—1969 și totodată pentru a cuprinde în pregătiri loturile respective în timp util, Biroul Federației române de fotbal a stabilit o nouă perioadă de transferare între 6—31 ianuarie 1969.

În această perioadă își vor putea cere transferarea jucătorii legitimați la orice categorii de echipe, cu excepția celor transferați pe termen limitat în perioada 17 iulie—5 august 1968.

Cererile de transferare, însoțite de acordul scris al asociațiilor sau cluburilor sportive din care provin jucătorii respectivi și de carnetul de legitimare, se vor depune la Federația română de fotbal, dacă se referă la asociații sau cluburi sportive din diviziile A, B și C, și la comisiile județene de fotbal în celelalte cazuri.

Selecționata divizionară română — selecționata cluburilor din Israel 0-1 (0-1)

TEL AVIV. (prin telefon) Marți după amiază, pe stadionul din cartierul Ialfa, în prezența a 20 000 de spectatori, selecționata divizionară română a susținut a doua partidă în compania selecționatei cluburilor din Israel. De data aceasta, fotbaliștii români au părăsit terenul învinși, cu scorul de 1—0. Unicul gol al meciului a fost marcat în minutul 2. După executarea unei lovituri de colț, portarul Gornea a scăpat balonul din mînă și înaintașul advers, Springer, atent, a introdus mingea în plasă. În continuare, jucătorii ambelor echipe au desfășurat un joc frumos, cu multe faze de poartă. Fotbaliștii români au avut unele perioade de dominare și au lăsat o bună impresie prin jocul de cimp. Dar și cu acest prilej, s-a manifestat o veche carență: ineficacitatea. De mai multe ori Dembrovschi, Dumitrache și Dinu au ratat ocazii bune de a egala.

Au fost folosiți următorii jucători: Gornea — Sătmăreanu, Boc, Dinu, Mocanu (min. 46 Deleanu), Anca, Nunweiller VI, Pantea, Dembrovschi, Dumitrache (min. 46 Domide), Lucescu.

SPORT și MAFIA

Otravă în coș (III)

de LAMBERTO ARTIOLI

Presa americană parcă nu avea alte subiecte mai interesante în zilele acelea. Un cronicar de la „NEW YORK POST" s-a dus să ia un interviu președintelui uneia dintre universitățile implicate în scandal. „Nu pot crede că băieții mei au putut face un asemenea lucru", *a spus el cam enervat.* „Și de ce nu?" *i-a replicat cronicarul sigur pe el.* „I-ați plătit pentru efectuarea anumitor munci manuale în universitate, dar ei n-au prestat niciodată aceste munci, le-ați dat note pentru materii pe care nu le-au studiat și pentru ani pe care nu i-au frecventat niciodată, i-ați corupt ca să joace pentru dv. Ce diferență este între aceasta și faptul că organizatorii de pariuri le-au strecurat în buzunar un pumn de dolari ca să nu joace prea bine?"

Așa cum spuneam, 14 jucători au fost condamnați la pedepse variind între șase luni și trei ani de închisoare. Dar și Salvatore Gallazzo a ajuns în pușcărie iar severitatea sentințelor, în acel îndepărtat 1961, a avut efectul dorit: timp de cîțiva ani, baschetul amator din Statele Unite a mers pe linia celei mai perfecte legalități.

Pe neașteptate, în primele luni ale lui 1962, ciclonul s-a dezlănțuit din nou cu o altă serie de meciuri aranjate. Ancheta magistraturii a stabilit că, în timpul sezoanelor competiționale dintre 1956 și 1961, 20 de jucători de baschet, din 15 universități diferite, s-au lăsat corupți pentru un total de 44 500 dolari, pentru a influența rezultatul a 44 meciuri; alți șase au fost acuzați că au acceptat peste 800 de dolari. De data aceasta corupătorul se numea Aaron Wagman. *Țesătura neleguirilor sale era foarte fină, iar complicii lui se numeau:* Joe Green, Jerry Vogel, Joseph Hacken, Charles Tucker, Mike Siegel și Daniel Quindazzi.

Corupătorii știau totul despre viața studenților-jucători ce urmau să fie mituiți. Cu rare excepții, aceștia proveneau din familii strîmtorate. Unii nu aveau nici măcar familie, ceea ce le sporea și mai mult incapacitatea de a rezista la tentația banilor. Alții ar fi fost nevoiți să părăsească universitatea deoarece resursele lor materiale erau insuficiente. Dar, se știe cum sfîrșesc aceste lucruri: uneori mușchii pot mai mult decît mintea.

Jucătorii care s-au lăsat aderenți au fost: Anton Muehlbauer, Stan Niewierowski, Terry Lietchfield, Don Callagher, Lou Brown, Doug Moe, Frank Majewski, Wince Kempton, Jack Egan, Ed Bowler, Connie Hawkins, Roger Brown, Arthur Hicks, Henry Gunter, Alphra Sauders, Charlie North, John Morgan, Glenn Cross, Bob Kraw, Pete Kelly, Nike Parenti, Bill Chrystal, Jerry Graves, Fred Portnoy, Arthur Mandel și Ray Paprocky.

Primele partide aranjate despre care s-a aflat ceva au fost cele cinci susținute de Universitatea St. John *în sezoanele 1956—57. Jucătorii mituiți au fost* Mike Parenti *și* Bill Chrystal; *fiecare a primit 4 450 dolari de la* Joseph Hacken, *care îi avea de la* Aaron Wagman.

Tot la începutul sezonului 1956, Jerry Graves, *căpitan și bun realizator al echipei din Mississipi, a băgat în buzunar o sumă și mai mare: 4 750 de dolari pentru a influența rezultatul a patru partide. Același* Wagman *i-a încredințat banii. După descoperirea neleguirii,* Graves, *a fost poreclit de colegi „Mister Scandal-baschet".*

Cine erau și de unde proveneau acești jucători maleabili? Anton Muehlbauer, *de pildă, olandez de origine, era fiul unor părinți despărțiți; băiat simpatic, dar ușor influențabil, a fost totdeauna un școlar sărac, chiar și pe vremea cînd frecventa cursurile școlii.* Abraham Lincoln *din Brooklyn; Universitatea statului Carolina de Nord l-a exmatriculat mai înainte de a izbucni scandalul din baschetul american. Un altul,* Stan Niewierowsky, *după cîte spuneau colegii lui, ar fi făcut pariuri pe orice. Dacă cineva arunca în aer un fulg,* Stan *ar fi pariat fie că fulgul atinge pămîntul, fie că nu-l atinge. Cînd a fost acuzat că a influențat rezultatul unor partide, a încercat să se scuze spunînd nepăsător:* „Aveam nevoie de bani". Don Callagher, *însă, trebuia să-și întrețină soția și un copil.* Frank Majewski *a acceptat pumnul de dolari pentru a-și ajuta mama văduvă și suferindă care nu putea munci.* Jack Egan *era căsătorit, trebuia să-și crească cei doi copii și să plătească o intervenție chirurgicală la care fusese nevoită să se supună soția sa pentru întreruperea unei sarcini.* Bowler *a devenit tată a două gemene premature în sezonul 1960—61 și neștiind cum să facă față cheltuielilor a înghițit și el momeala.*

Roger Brown. *Tatăl și mama lui trăiau despărțiți, iar aceasta din urmă trebuia să întrețină alți cinci copii, dintre care unul — mezinul — suferind de paralizie.* Roger *nu a văzut nici măcar un cent în toată copilăria lui. El a fost acuzat că a primit 250 de dolari și alte cîteva favoruri (un automobil pus tot timpul la dispoziția lui, hrană și benzină gratis, bilete la spectacole etc) toate de la* Joseph Hacken, *mîna dreaptă a lui* Wagman. *Acordul între* Roger Brown, *colegul său* Connie Hawkins *(care a primit 210 dolari) și corupătorul* Hacken *a fost încheiat la Madison Square Garden, cu ocazia unui meci de baschet. Au fost văzuți atunci, alături de avocatul* Jack Molinas, *cîndva idolul echipelor* Columbia *și* Fort Wayne, *exclus din Asociația națională de baschet pentru că pariase pe propria-i echipă.*

Arthur Hicks, *un negru, era jucător la* All State *din St. Elizabeth, în sudul orașului Chicago. Era un mare jucător; a primit cel puțin cincizeci de oferte ca să treacă în echipa unor colegii ca* Big Ten *și* Notre Dame. *Provenea din slums-uri (mahalale) și a fost totdeauna lefter. Foarte bun baschetbalist, el reprezenta cazul tipic al studentului întreținut de universitate doar pentru randamentul său sportiv: căzut la examenele de geografie și de engleză, a fost eliminat în anul următor pentru că nu avea suficiente resurse materiale.*

În românește de **S. BONIFACIU** și **A. BREBEANU**

(Din „Sport e Mafia" — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani — Milano)

Încep jocurile din categoria B

Încheierea și a celei de a doua manșe a campionatului de hochei nu va determina o pauză totală în activitatea competițională internă. Este foarte adevărat că a treia manșă a disputei pentru titlu va avea loc abia în luna martie (pînă atunci selecționatele țării vor susține o serie de jocuri internaționale, urmînd ca prima reprezentativă să se prezinte la startul C.M. la finele lunii februarie) dar, între timp, vor intra în scenă formațiile de categoria B, a căror întrecere va fi găzduită, pe patinoare naturale, în mai multe orașe din provincie.

Mai înainte însă de a vorbi despre locurile și datele de desfășurare a acestei competiții, trebuie spuse cîteva cuvinte despre participare. Deși termenul acordat de federație a fost destul de lung (începînd din luna octombrie), totuși, pînă la 31 decembrie s-au primit înscrieri doar de la patru formații: *Tîrnava Odorheiul Secuiesc, Avîntul Gheorghieni, Șurianul Sebeș* și *Cooperatorul Tg. Secuiesc.* În ultimul moment a sosit și o telegramă de înscriere din partea asociației sportive *Metalul Rădăuți.* Dar mai sînt alte centre, cu veche activitate în acest sport, de unde nu s-a primit nici o veste. De pildă, din orașul *Tg. Mureș*, unde pînă anul trecut a existat o echipă *(Comerțul)*, cu un lot destul de bun, din *Sighișoara* sau chiar din *Brașov.* Firește, termenul de înscriere nu poate fi prelungit la infinit, deoarece datele prevăzute în calendarul competițiilor interne trebuie respectate.

Campionatul categoriei B se va desfășura în două manșe, fiecare cu tur și retur. Echipa clasată pe primul loc va avea dreptul de a susține un joc de baraj pentru promovarea în prima categorie, cu formația clasată pe ultimul loc în campionatul categoriei A. Acest meci de calificare se va disputa la sfîrșitul lunii martie pe patinoarul artificial din Poiana Brașov, paralel cu partidele din „Cupa României", la care au fost invitate primele patru clasate în campionatul categoriei A.

Comisia de competiții a federației a alcătuit programul ținînd seama că — inițial — s-au înscris doar patru echipe: turul primei manșe la Odorheiul Secuiesc în zilele de 10, 11 și 12 ianuarie, iar returul la Gheorghieni în zilele de 15, 16 și 17 ianuarie. Cum însă în ultimul moment a sosit și cererea de participare a formației Metalul Rădăuți, probabil că datele vor fi modificate, în cazul acesta fiind necesare nu numai trei zile pentru un tur, ci cinci.

LOTO—PRONO

S-a prelungit vînzarea la tragerea specială Loto a Revelionului

La cererea participanților, vînzarea biletelor pentru tragerea specială LOTO a Revelionului din 3 ianuarie 1969 s-a prelungit pînă sîmbătă 4 ianuarie 1969.

Tragerea va avea loc la 5 ianuarie 1969 în Capitală.

Depunerea biletelor cîștigătoare se va face pînă joi 9 ianuarie 1969 ora 13 în orașele reședință de județ și pînă miercuri 8 ianuarie 1969 ora 13 în celelalte localități.

La această tragere se atribuie în număr nelimitat autoturisme și se acordă 10 autoturisme prin tragere la sorți. De asemenea, se acordă 40 excursii în U.R.S.S. — Asia Centrală prin O.N.T. și numeroase premii în bani.

Se extrag 30 de numere. Variantelor cu 2 numere cîștigătoare din 6 extrase, li se atribuie cîte 100 lei.

Cu biletele de 10 lei se poate participa la toate extragerile.

★

Programul concursului Pronosport Nr. 1 din 5 ianuarie 1969 este următorul: I Bari — Lazio (pronostic pauză), II Bari — Lazio (pronostic final), III Brescia — Spal (pronostic pauză), IV Brescia — Spal (pronostic final), V Genoa — Mantova (pronostic pauză), VI Genoa — Mantova (pronostic final), VII Catanzaro — Perugia, VIII Como — Reggiana, IX Livorno — Cesena, X Modena — Reggina, XI Monza — Lecco, XII Padova — Catania, XIII Ternana — Foggia.

Rezultatele concursului special Pronoexpres din 1 ianuarie 1969

PREMII OBIȘNUITE (bilete de 6 și 15 lei)

Extragerea I: 18 36 19 6 41 34

Extragerea a II-a: 9 3 31 12 18 40 24

PREMII SUPLIMENTARE (bilete de 6 și 15 lei)

Extragerea a III-a: 28 39 37 9 1

Extragerea a IV-a: 17 32 21 43 5

Extragerea a V-a: 41 20 4 36 35

Extragerea a VI-a: 21 44 18 38 4

Extragerea a VII-a: 31 34 28 7 3

Extragerea a VIII-a: 30 4 18 24 2

PREMII SPECIALE (bilete de 15 lei)

Extragerea a IX-a: 19 15 16 41 42 21 26

FOND DE PREMII: 4.459.761 lei din care:

Extragerea I: 914.706 lei

Extragerea a II-a: 914.706 lei

PREMIILE ÎNTREGI ȘI SFERTURI DE LA TRAGEREA LOTO DIN 27 DECEMBRIE 1968

Categoria a II-a: 3 variante a 30.731 lei și 5 variante a 7.682 lei; Categoria a III-a: 82 a 1.304 lei și 206 a 326 lei; categoria a IV-a: 329 a 478 lei și 504 a 119 lei; categoria a V-a: 729 a 251 lei și 1241 a 62 lei.

Report categoria I: 87.073 lei

Actualitatea internațională

Și Margitta a deschis o poartă spre performanțele de proporții incredibile

Locul IV (clasamentul feminin) în ancheta I.S.K.

În concernul de performanțe atletice al Olimpiadei mexicane, Margitta Gummel a realizat, cu brio, un acord final maiestuos care desăvîrșea impresia uluitoare — prin dimensiunile rezultatelor și ale surprizelor — produsă de întrecerile de pe pista de tartan, sau de la sectoarele de sărituri și aruncări ale stadionului Cetății universitare din Mexico.

Era, într-adevăr, ultima zi a concursului olimpic de atletism și privirea, care înregistrase — cu cîteva zile înainte — săritura de domeniul fantasticului a lui Bob Beamon, urmărea acum — aproape la fel de uimită — traiectoria, prelungită pînă dincolo de limite considerate posibile, a bilei de metal azvîrlite de brațul viguros al Margittei Gummel. Studenta din Leipzig făcuse, cu noul său record olimpic și mondial de 19,61 m, un pas uriaș, incredibil, peste propriile performanțe, peste tot ceea ce realizaseră mai bun pînă atunci toate celelalte aruncătoare din lume.

UN FUNDAMENT SOLID

Ce drum a străbătut această atletă pînă la răsunătoarea-i consacrare de pe platoul mexican? Cît de sinuos a fost el?

„Mi-e greu să spun cînd am început să am de-a face cu sportul — mărturisește ea. După mine, aș socoti că din clipa în care am început să mă pregătesc cu antrenorul Bauersfeld. De fapt, eu făceam ceva sport de vreo 5—6 ani. Am înotat, am jucat handbal, am făcut gimnastică sportivă. În școală eram considerată o pentatlonistă bunicică. Dar toate astea — așa cum zice și antrenorul meu — au constituit doar un fundament pentru pregătirea ulterioară în domeniul aruncării greutății".

Margitta Gummel s-a născut la 29 iunie 1941 în orașul Magdeburg. La vîrsta de 17 ani s-a mutat la Leipzig unde va termina, curînd, Institutul de educație fizică.

La plecarea ei din Magdeburg, a însoțit-o o recomandare sportivă destul de elocventă: o performanță de 13,32 m, care constituia un record de junioare mici al R.D. Germane.

INCEPE DANSUL RECORDURILOR

La Leipzig, după numai trei sferturi de an, ea și-a ameliorat acest record urcîndu-l la 14,85 m. Foarte curînd, Margitta avea să ajungă „în umbra" celor trei mari aruncătoare din țara sa: Lüttge, Hoffmann și Garisch. A stat cîțiva ani în această postură, timp în care antrenorul ei o sfătuia adeseori: „Așteaptă, Margitta, o să-ți vină și ție rîndul!"

Și Margittei i-a venit rîndul în 1964, anul Olimpiadei de la Tokio. A stabilit un nou record al R.D. Germane cu o performanță de 17,54 m care o situa pe locul II în lume, imediat după Tamara Press. La J.O. a trebuit să se mulțumească, însă, cu locul 5, concurînd bolnavă, cu o accentuată stare febrilă. Din această cauză ea a și fost nevoită să facă apoi o pauză de un an.

Reluîndu-și activitatea, Margitta reușește să se claseze a II-a, la C.E. de la Budapesta, în urma Nadejdei Cijova.

ANTRENORUL COLABOREAZĂ CU SOȚUL

În anul următor, Margitta începe un dialog al recordurilor, servind replici prompte compatrioatei sale Renate Boy-Garisch. Era și nu era mulțumită. Ardea de nerăbdare să treacă de limita celor 18 m. „Mai trebuie să-ți îmbunătățești tehnica" — îi spunea antrenorul.

Au făcut un plan minuțios de pregătire avînd ca țel final J.O. de la Mexico. Trebuie să precizăm că momentul elaborării planului se situa în a doua jumătate a anului 1967. Și încă un amănunt: K. H. Bauersfeld a colaborat, în acest scop, și cu soțul Margittei, un medic apreciat și, cu ani în urmă, un remarcabil săritor în lungime.

Margitta Gummel a urmat cu o sîrguință de elevă cuminte toate indicațiile programului de pregătire și... rezultatul s-a văzut la Mexico: titlul de campioană olimpică și un record mondial de 19,61 m pe care Tamara Press îl comentează astfel: „Gummel a trecut nu numai de 19 m, considerată limita maximă pentru performanțele feminine, dar a pornit serios pe drumul către granița celor 20,00 de metri."

S. BONIFACIU

Francezul Orcel atacă vijelios o poartă în cursa de slalom uriaș

Foto: I. MATEI

REFLEXII DUPĂ PRIMELE COMPETIȚII INTERNAȚIONALE ÎN SCHIUL ALPIN

Val d'Isère, o localitate situată în Haute Tarentaise, era considerată, nu de mult, ca un mic „Far West" pentru pionierii care, după război, se instalau în Alpi cu speranța cuceririi „aurului alb". Printre ei, René Laforque, echipier al națională franceze, tatăl lui Jean-Claude Killy, și Goitschel, nume la fel de bine cunoscut prin fiicele sale Christine și Marielle. Ei se adăugau unor localnici inimoși, printre care Henri Oreiller, cel care avea să devină o glorie a schiului francez. Fericită intuiție, căci schiul, în numai cîțiva ani, a transformat Val d'Isère și locuri greu accesibile în veritabile „Champs-Elisées" la peste 2800 m altitudine.

Și tot schiul, cel de competiție, avea să aducă prestigiul de gazdă a unei mari competiții, „Criteriul primei zăpezi", considerată din acest an prima etapă în „Cupa Mondială". Pentru acest debut, în numai un an, a luat naștere noua stațiune „Daille", cu piste croite în masivul Bellegarde, care satisfac cele mai exigente pretenții tehnice. De altfel, pista de coborîre „O.K." (inițialele lui Oreiller și Killy) de 3420 m este considerată printre marile clasice: Hahuenkam, Lauberhorn, Emile Allais, Megève etc.

Privind aceste locuri, nu pot să nu mă gîndesc la marile posibilități pe care le are Valea Ialomiței, în zona Peștera, sau Dihamul, cărora le întrevăd, în cîțiva ani, o existență strălucită. Dar pentru aceasta, trebuie început ceva.

Ediția din acest an a reunit la start peste 200 schiori din 18 țări. Doar absența americanilor, recent învingători ai francezilor într-un meci inedit, a fost resimțită și ne-a împiedicat să cîntărim, la ora actuală, potențele în schiul alpin, dar ne-a oferit, în schimb, un vast cîmp de reflexii.

Dacă la ediția de anul trecut prezența la Jocurile Olimpice impunea soluționarea unor probleme legate strict de antrenament și obținerea formei sportive, iată că, de această dată, aria preocupărilor a fost mult mai largă. Ecourile Congresului pentru învățămîntul schiului, „Interski", desfășurat în aprilie 1968 la Aspen-Colorado și, mai ales cele ale „Consiliului de la Zermatt", din septembrie, la care au luat parte reprezentanți ai școlilor austriacă și franceză (în jurul cărora gravitează și alte școli), în frunte cu Krükenhausen, Höppichler și G. Cathiard, încă nu s-au stins și repun în actualitate o problemă cheie pentru evoluția viitoare a schiului alpin: instituirea unei metode unice internaționale de predare — logică, naturală, simplă — lesprinsă de rivalitățile împrumutate din competițiile internaționale, interese comerciale etc.

Evoluția schiului francez și, mai recent, a celui elvețian și canadian a probat valabilitatea unui sistem de învățămînt eliberat de corsetul unor canoane scolastice, în favoarea unui schi natural, a cărui finalitate este nu numai cunoașterea „mersului" pe toate terenurile și zăpezile, ci și însușirea tehnicii de competiție de timpuriu, izvor de nebănuite valori etice și morale și a atîtor schiori de clasă. Roadele acestei concepții s-au putut vedea pe viu la Val d'Isère și nimeni nu le-a putut ignora. Este poate factorul determinant în reorientarea poziției austriece față de conținutul învățămîntului și căutarea unor puncte de legătură cu poziția franceză.

Și dacă lucrurile par mai complicate la nivelul învățămîntului de bază (mai mult de ordin teoretic), privind evoluția competitorilor rămîi surprins de universalitatea tehnicii. Așadar, totul este posibil. Dar despre aceasta mai pe larg într-un alt articol.

★

Cei care au crezut că prin plecarea lui Lacroix, Killy, Goitschel, schiul francez va capota, s-au înșelat.

Am citit uimirea pe fețele tuturor antrenorilor străini privind evoluția plutoanelor franceze de „espoirs, garçons et filles". Ce este mai edificator decît gestul antrenorului austriac care, la felicitarea lui René Sulpice pentru victoria lui Schranz, îi arăta în clasamentul slalomului uriaș pe cei 7 francezi în primele 10 locuri? Situația s-a repetat și mai strălucit la coborîre.

O realitate al cărui punct de plecare a fost anul 1956, cînd s-au pus bazele unui sistem organizatoric și tehnic cu pretenții de ceasornic.

Honoré Bonnet a plecat de la conducerea tehnică a schiului alpin francez, dar a lăsat destinele în mîini sigure, în mîinile unui corp de antrenori și instructori devotați și pricepuți. Exportul de antrenori francezi spre alte echipe naționale (Italia, Canada, Anglia, Spania și Grecia) este concludent.

Jean Vuarnet, actualul director tehnic al „naționalei" italiene, spunea că a găsit schiul alpin italian în aceeași situație în care se găsea cel francez în 1956. Punctele sale direcționale sînt un sistem corect de selecție, pregătirea atletică și îmbunătățirea punctajelor F.I.S. a competitorilor săi

★

La Val d'Isère pistele au fost invadate de noile promoții de schiori alpini. Și dacă la băieți nota este generală, evidențiind valori certe, îndeosebi în taberele elvețiană, franceză, canadiană, germană, la fete, noua generație franceză va face epocă. Această echipă admirabil dotată cu fete între 14—17 ani, cu o constituție fizică neobișnuită, de adevărate dansatoare suple, agile, cu un potențial motrice tehnic și psihologic surprinzător, a constituit o adevărată revelație. Poate am avut ocazia să vedem tipul ideal de schioară alpină al anilor următori.

Val d'Isère a confirmat Grenoble și Mexico: timpul „debutantului de geniu" a apus. Henri Duvillard, Françoise Macchi, ale căror victorii au fost atît de larg comentate, nu sînt celebri necunoscuți sau stele căzătoare dintr-un alt univers. La 21 și 17 ani ai lor, au „în picioare" 17 și, respectiv, 13 ani de schi și cel puțin 10 ani de competiție, ceea ce atestă că succesele lor nu au fost fondate pe știința unui antrenor vrăjitor, ci pe o achiziție solidă.

Concluzii care se desprind: 1. învățarea schiului trebuie făcută de la cea mai fragedă vîrstă; 2. prezența elementului de întrecere și apoi competițional de timpuriu; 3. posibilitatea aplicării unor intensități maximale (ca, de altfel, și în natație), cu condiția corelării în volumul și gradul de complexitate.

In metodica antrenamentului se pare că francezii, și nu numai ei, ci și americanii și elvețienii, au mai probat o dată că sînt adversarii dogmatismului, căutînd și aplicînd mereu noul. Ei folosesc o gamă largă de intensități cu care jonglează în diferite etape și perioade de antrenament. Așa se face că au abordat întrecerile de la Aspen în luna noiembrie cu o intensitate rar întîlnită, cînd alții abia își puneau schiurile pentru acomodare. Dar coborîrea din cadrul „Cupei H. Oreiller", în care viteza medie a fost de 90 km/oră pe o lungime de 3240 m, pe una din cele mai grele piste din lume, nu spune același lucru?

În această iarnă, chiar din toamnă de fapt, francezii au reorientat pregătirea pe uscat, dîndu-i un conținut și mai pregnant atletic și acrobatic, pentru ca, în final, sutelor de km parcurși în coborîre să li se adauge cele efectuate pe zăpadă. Este explicația pe care o dă Sulpice tuturor celor care au asistat la „recitalul francez" din proba de coborîre. Jean Béranger a alternat în antrenamentul cu fetele, în afara celor de mai sus, schiul de vară cu patinajul pe role pe pante ușoare cu iarbă, fără să-i fie teamă de interferența deprinderilor și neezitînd să organizeze chiar concursuri de slalom la Allevard. Dar, pe această temă, exemplele ar putea fi și mai numeroase.

S-ar părea că mulți tehnicieni sînt adepții specializării în schiul alpin: slalom, slalom uriaș, coborîre. Elvețienii și suedezii, mai recent polonezii și alții, au format grupe de schiori specializați pe probe, pregătindu-i în consecință. Alții merg pe o formație multilaterală: austriecii, francezii. Ce ne va rezerva viitorul?

Am văzut pîrtiile de la Chamrousse și, recent, pe cele de la Val Gardena, viitoarea gazdă a campionatelor mondiale din 1970, am amintit de cele de la Val d'Isère. Toate lasă impresia de simplitate deși au un înalt grad de tehnicitate pentru că urmează un traseu natural, sînt lipsite de improvizații tehnice în genul „cine poate trece, cine nu, rămîne", nu sfidează cele mai elementare legi ale fizicii, biomecanicii; fără a atenta la integritatea anatomo-fiziologică a sportivului. Ele stimulează concurentul, îi dau posibilitatea să atace și să-și desfășoare întreaga gamă de cunoștințe, în limita unei depline securități. De aceste lucruri va trebui să ținem și noi seamă în construirea unor noi pîrtii de care vom avea nevoie în următorii ani.

Valoarea ridicată a schiului se datorește în mare măsură și materialelor de cursă executate la cel mai înalt grad de tehnicitate. Elita schiului nu mai concurează decît pe schiuri speciale, adevărate „Ferrari" ale zăpezii.

În sezonul trecut echipa Franței a beneficiat de 600 perechi schiuri, preferințele concurenților îndreptîndu-se spre diferite case și mărci. Așa se face că mulți dintre ei au devenit reprezentanți ai acestora pentru schiuri, bocanci, legături etc. Schwartz, Demetz, Lesch etc. etc. Serviciul este reciproc: unii dau materiale, ceilalți au obligația să se fotografieze cu ele, să vorbească despre calitatea lor, într-un cuvînt, — reclama, profitul. Conflictul dintre C.I.O. și Federația Internațională de Schi, declanșat la Grenoble și aplanat ad-hoc printr-un compromis, a izbucnit din nou, fiindcă nimeni nu mai ascunde nimic. De altfel, H. Bonnet făcea o remarcă plastică în acest sens: „Eu nu cunosc decît un amator veritabil, Karim Aga Khan, și încă... (este vorba de prințul Aga Khan).

★

Participarea a doi schiori români la primele competiții ale anului s-a făcut în condiții dificile. Lipsiți de un suport material, în absența unui punctaj F.I.S. corespunzător (ca urmare a unui număr mic de competiții internaționale la care participă anual), care să le permită a concura în condiții cît de cît egale cu ceilalți deși calitățile fizice și tehnice le dau această perspectivă, prizonieri ai unui complex de timiditate care le afectează puterea de luptă și combativitate, ei depășesc cu greu o criză de început de sezon. Nădăjduim ca experiența căpătată prin acest contact internațional, pe care încercăm să o transmitem și celorlalți sportivi și antrenori, precum și învățămintele trase, ne vor călăuzi în activitatea viitoare pentru a munci cu mai multă ambiție și dăruire.

Ion MATEI

PE GHEAȚĂ ȘI PE ZĂPADĂ

Bjoern Wirkola își ia zborul spre victorie, la marea trambulină de la Garmisch Partenkirchen

Telefoto: AGERPRES

WIRKOLA ÎNVINGĂTOR LA GARMISCH

Concursul internațional de sărituri cu schiurile, desfășurat la Garmisch Partenkirchen, s-a încheiat cu victoria sportivului norvegian Bjoern Wirkola Învingătorul a totalizat 241,2 puncte (sărituri de 94 și respectiv 92,5 m).

Pe locurile următoare: Anatoli Șceglanov (U.R.S.S.) — 235.4 p (91,5 m; 93 m); Vladimir Belousov (U.R.S.S.) — 233,6 p (92,5 m; 90 m); Frantisek Ridval (Cehoslovacia) — 233,3 p (94,5 m; 91 m).

ÎN „CUPA AHEARNE"

La Stockholm, în cadrul tradiționalei competiții de hochei pe gheață dotată cu „Cupa Ahearne" A.I.K. Stockholm a învins cu 5—1 (1—0, 2—1, 1—0) formația finlandeză I.F.K. Helsinki. În meci vedetă s-au întîlnit formațiile Sparta Praga și „Tigers" (Canada), victoria revenind hocheiștilor cehoslovaci cu 4—1 (0—1 1—0, 3—0).

SCHIORI ROMÂNI ÎN CUPA EUROPEI LA SCHI

Competiția internațională de schi „CUPA EUROPEI", rezervată juniorilor, va avea loc în zilele de 9, 10 și 11 ianuarie în stațiunea de sporturi de iarnă Madonna di Campiglio. Concursul cuprinde o probă de coborîre și un slalom special (masculin și feminin). Printre țările participante figurează Austria, Italia, Norvegia, ROMÂNIA, Franța, Elveția, U.R.S.S., Iugoslavia etc.

ROMÂNIA LA STARTUL C.M. DE BOB

La campionatele mondiale de bob, care se vor desfășura în luna februarie la Lake Placid (S.U.A.), și-au anunțat participarea sportivi din 11 țări: Austria, Canada, Cehoslovacia, Elveția, R. F. a Germaniei, Italia, Insulele Antile, Japonia, ROMÂNIA, Suedia și S.U.A.

Întrecerile vor avea loc în zilele de 15 și 16 februarie (pentru bob de două persoane) și în zilele de 22 și 23 februarie (pentru bob de patru persoane)

ÎNTÎLNIRI AMICALE DE HOCHEI

Reprezentativa secundă de hochei a Suediei a jucat la Ottawa cu o selecționată locală. Hocheiștii canadieni au cîștigat cu 9—3 (3—1, 5—1, 1—1).

La Oberstdorf, echipa cehoslovacă de hochei Slavia Praga a învins selecționata locală cu 11—1 (2—0, 2—1, 7—0).

La Budapesta, o selecționată a orașului a întîlnit formația poloneză Baildon Kattowice. Victoria a revenit oaspeților cu 2—1 (0—1, 2—0, 0—0).

TURNEUL DE LA HASTINGS

După 4 runde, în turneul internațional de șah de la Hastings în clasamentul general conduce Tukmacov (U.R.S.S.) cu 3½ puncte, urmat de Smislov (U.R.S.S.) 2½ (1) p, Gligorici (Iugoslavia) 2½ p și Hubner (R.F.G.) 2 p.

fotbal pe glob fotbal pe glob

● CIUDAD DE MEXICO, 2 (*Agerpres*). — Aproape 90 000 de spectatori au urmărit întîlnirea internațională dintre echipele Mexicului și Italiei. La capătul unui joc spectaculos, fotbaliștii italieni au obținut victoria cu scorul de 3—2 (0—1). Scorul a fost deschis în minutul 44 de mexicani prin Borja, care a înscris plasat. Riva a egalat în minutul 56, iar cîteva minute mai tîrziu echipa italiană a preluat conducerea printr-un punct marcat de Anastasi. După o scurtă dominare, mexicanii au obținut egalarea prin Gonzales. Cu un minut înaintea fluierului final, Riva a înscris punctul victoriei. Cele două echipe vor susține, la 5 ianuarie, o nouă întîlnire.

● La Cagliari, Spartak Moscova a învins cu scorul de 3—1 (3—0) echipa U. S. Cagliari, ligdera campionatului italian. Din formația gazdă au lipsit internaționalii Riva și Boninsegna, care se află în Mexic cu echipa Italiei.

● În cadrul turneului pe care îl întreprinde în Franța, echipa cehoslovacă Kosice a jucat la Nantes cu formația F. C. Nantes, de care a dispus cu scorul de 2—0 (1—0).

Un dribling în fața porții, efectuat de Franz Beckenbauer (în dreapta), cel mai bun jucător al reprezentativei vest-germane de fotbal

Un clasament al celor mai bune echipe naționale din Europa

PARIS, 1. — Revista săptămînală de specialitate „FRANCE FOOTBALL" a alcătuit un clasament al celor mai bune echipe naționale de fotbal din Europa pe baza rezultatelor înregistrate în anul 1968.

Pe primul loc este clasată selecționata **R. F. a Germaniei** (cu 5 victorii, 5 meciuri nule și o înfrîngere), urmată de **Cehoslovacia, Anglia, Italia, U.R.S.S., Iugoslavia, Belgia, Bulgaria, Ungaria** etc. În acest clasament **România** figurează pe locul 13—14, la egalitate cu Irlanda de Nord.

telex-radio-telefon

Selecționata masculină de handbal a orașului Praga **a cîștigat turneul internațional desfășurat la Friburg. Handbaliștii cehoslovaci au învins cu scorul de 12—2 echipa orașului Paris, cu 9—1 echipa Aarhus și cu 6—4, în finală, echipa orașului Friburg. Pentru locul 3, echipa Aarhus a întrecut cu 11—2 echipa Parisului.**

■

Tradiționalul cros internațional **desfășurat pe străzile orașului Madrid a revenit la această ediție alergătorului spaniol Javier Saggado, care a parcurs distanța de 5 000 m în 15:35,6. Pe locurile următoare s-au clasat belgienii Puttemans și Lismont.**

■

În prezent se află în turneu în R.D. Germană echipa maghiară de baschet Honved Budapesta. **În primul joc, baschetbaliștii de la Honved au învins cu scorul de 82—78 (48—48) echipa ASK Vorwärts.**

■

În cursa ciclistă de 6 zile, **care se desfășoară în prezent pe velodromul acoperit din München, conduce cuplul vest-german Altig-Renz cu 120 puncte. Îi urmează perechile Post (Olanda) — Sercu (Belgia) cu 86 p, Oldenburg—Kemper (R. F. a Germaniei) 82 p etc.**

■

Selecționata de tenis a S.U.A., **care a cîștigat „Cupa Davis", va întreprinde un turneu în India. Jucătorii americani vor susține primele meciuri în zilele de 24 și 25 ianuarie la Calcutta.**

Gaston Roelants a cîștigat a patra „Corrida"

SAO PAULO 1 (Agerpres). — Pentru a patra oară, atletul belgian Gaston Roelants a cîștigat tradiționalul cros internațional „Corrida de Sao Silvestro", desfășurat în noaptea de 31 decembrie pe străzile orașului brazilian Sao Paulo. Peste 500 000 de spectatori înșiruiți de-a lungul traseului au urmărit palpitanta dispută la care au participat aproape 350 de atleți. La jumătatea cursei conducea italianul Ardizzone, care a cedat însă. Pe ultima parte a traseului au alergat cot la cot belgianul Roelants și japonezul Sawaki. Cu 150 m înainte de sosire, Roelants a sprintat irezistibil și s-a detașat, obținînd o victorie categorică.

Clasament: 1. Roelants (Belgia) 8.5 km în 24:32,9; 2. Sawaki (Japonia) 24:51,1; 3. Ardizzone (Italia) 25:17,1; 4. Kuha (Finlanda) 25:18,9; 5. Hesselwall (Suedia) 25:21,7; 6. Dulong (S.U.A.) 25:25,0 etc.

PRIMUL „OPEN" AL ANULUI

MELBOURNE, 2. — La Hobart (Australia) se desfășoară, în aceste zile, campionatele internaționale „open" de tenis ale Tasmaniei.

În turul trei al probei de simplu masculin, jucătorul profesionist australian *Fred Stolle* l-a învins cu 9—7, 6—2 pe japonezul *Watanabe*. Alți doi dintre favoriții turneului, profesioniștii *Tony Roche* (Australia) și *Roger Taylor* (Anglia), au obținut victorii la jucători amatori. *Roche* a dispus cu 6—1, 6—2 de francezul *Rouyer*, iar *Taylor* l-a întrecut cu 4—6, 6—4, 9—7 pe australianul *Masters*.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 414 (5848) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Sîmbătă 4 ianuarie 1969

În exclusivitate pentru ziarul „Sportul"

DOMNUL GUNAR LANGE SE DESTĂINUIE...

- În pașnica Suedie, fotbalul a declanșat războiul împotriva iernii
- De ce fotbalul suedez se află în criză
- Opinii elogioase pentru soccerul românesc

Contactele internaționale ale soccerului românesc, desfășurate pe planuri tot mai largi, ne îndreaptă privirile nu numai spre confruntările propriu-zise, de pe gazon, ci și în birourile diferitelor organisme sportive, unde, prin intermediul interviurilor ocazionale, încercăm să realizăm un util schimb de experiență.

Invitatul nostru de azi e domnul GUNNAR LANGE, prestigioasă personalitate a vieții publice a Suediei. Domnia sa este ministru al comerțului și președinte al Federației suedeze de fotbal.

Solicitat de noi, a binevoit să răspundă pentru cititorii ziarului „SPORTUL", în calitate de conducător al cunoscutei „SVENSKA FOTBOLLFÖRBUNDET".

— Desigur, și fotbalul suedez are probleme. Pe care o socotiți dv. drept cea mai importantă, mai actuală?

D. GUNAR LANGE
văzut de NEAGU RĂDULESCU

— Evident, problemele în fotbalul suedez sînt numeroase. Acum, în dialogul cu dv, voi aborda numai două dintre cele mai acute:

a) pentru faptul că noi avem ierni cu zăpadă și gheață, ierni care încep în noiembrie și sfîrșesc abia în martie, activitatea fotbalului pe stadion sistează cinci luni pe an. Firește, au fost căutate soluții pentru depășirea acestor greutăți, continuitatea pregătirii fotbaliștilor situîndu-se pe primul plan al preocupărilor noastre. *În sport nu sînt prielnice întreruperile, nici sub raportul considerentelor fiziologice și nici sub cel al obiectivelor tehnice.*

Așadar, N-AU FOST RESPINSE NICI SOLUȚIILE CARE ANGAJEAZĂ INVESTIȚII MASIVE ȘI EFORTURI SUSȚINUTE, CONSTRUINDU-SE MARI HALE ÎN CARE FOTBALIȘTII SĂ SE POATĂ ANTRENA ÎN CONDIȚII DE JOC PROPRIU-ZIS. Nu e de fel o acțiune ușoară și cluburile, sub îndrumarea federației, au dat dovadă de o deplină înțelegere și de un remarcabil spirit de colaborare pentru folosirea judicioasă a resurselor în scopul construirii acestor hale gigantice și-apoi pentru folosirea lor.

A fost o acțiune de amploare a fotbalului suedez împotriva dușmanului nr. 1 — iarna, — care-l condamna la inactivitate.

V. FIROIU

(Continuare în pag. a 3-a)

Azi și mîine, la Predeal și Poiana Brașov

UVERTURA SEZONULUI ALB

- CONCURSURI DE SLALOM ȘI FOND
- VÎNĂTORII DE MUNTE DIN NOU LA START
- DEMONSTRAȚII DE VIRTUOZITATE PE SCHI
- SE REIAU NOCTURNELE SCHIULUI PE CLĂBUCET

O coincidență fericită a făcut ca regimul zăpezii să corespundă cu deschiderea oficială a sezonului de schi. Desigur, evenimentul era așteptat încă din ultima lună a anului trecut cu toate că, dacă se ține seama de calendar, atunci inaugurarea sezonului nu poate avea loc decît la începutul unui nou an. O a doua coincidență, nu mai puțin fericită, este prilejuită de sărbătorile iernii prelungite la cîteva zile printr-o măsură de stat primită cu mare satisfacție de întreaga populație. ACEASTA ÎNSEAMNĂ CĂ PRIMUL START OFICIAL AL SEZONULUI DE SCHI 1969 SE POATE BUCURA DE CONDIȚII TEHNICE IREPROȘABILE ȘI DE O PARTICIPARE A PUBLICULUI MULT MAI LARGĂ DECÎT PÎNĂ ACUM. Din Poiana Brașov și de la Predeal, de la Păltiniș și din Munții Văii Jiului, din Suceava cea nordică și de pe pistele băimărene ne-au parvenit, în aceste zile, numeroase știri despre animația care domnește pe traseele albe și care a antrenat, pe lîngă practicieni de performanță ai schiului, alte mii de turiști care folosesc acest superb mijloc de locomoție.

DOUĂ PUNCTE FOCARE: PREDEALUL ȘI POIANA BRAȘOV

Uvertura oficială a sezonului va avea două puncte focare: Predealul și Poiana Brașov. Pe pîrtia de la Clăbucet, acolo unde tehnica modernă a concentrat, în ultima vreme, două mijloace mecanizate de transport, în afara teleschiului și două hoteluri-cabană, ca și posibilitatea iluminării nocturne a pîrtiei, astăzi dimineață la orele 9,30 va suna gongul ridicării imaginarei cortine

Em. DEC.

(Continuare în pag. a 2-a)

Aspect feeric de pe pîrtia Clăbucet, de la Predeal

SĂ NU NEGLIJĂM MUNCA EDUCATIVĂ

Dacă noaptea (oricît de lungă ar fi ea la latitudinea noastră), este un sfetnic bun, ne întrebăm ce fel de sfătuitor poate fi iarna (oricît de scurtă ar putea fi) care totuși însumează atîtea nopți? Gîndul spre ea ne-a fost sugerat de recolta, mai mult sau mai puțin bogată, în ramurile de sport în care anotimpul alb a pus stavilă competițiilor.

Incontestabil că activitatea, în orice domeniu, o putem înfățișa ca o tablă de șah. Pătratele albe și negre, bucuriile și tristețile, au fost prezente. Problema pe care prezența și a unora și a altora ne-o pune este a ști dacă succesele au fost pe măsura eforturilor făcute, iar insuccesele nu ar fi putut fi evitate, cel puțin ca dimensiuni.

Acum, cînd albul imaculat domină paleta care dă culoare peisajului, apreciem că ora bilanțului își justifică prezența și chiar cei harnici au și tras linia în josul căreia apare excedentul sau deficitul. Ceilalți o vor face mîine sau poimîine, cu care prilej vor discuta și planurile de viitor. Deci, și în iarna începută în '68 și care s-a instalat cu autoritate din chiar primele ore ale lui 1969, vom urmări bilanțuri, vom face cunoștință cu măsuri tehnico-organizatorice, cu planuri de perspectivă.

În ambele documente vom găsi cîte un paragraf cu privire la munca educativă a sportivilor, la proiecte de educare a publicului din tribune. Aceste rînduri din documentele la care ne referim vor folosi cuvinte noi, dar esența lor am întîlnit-o și cu un an și cu zece mai înainte.

Ne-am oprit asupra muncii educative pentru că, după umila noastră părere, ea ar constitui o problemă de a cărei rezolvare sînt condiționate — în bună măsură — reușitele sau insuccesele viitorului.

Oare nu cred toți acei care doresc ascensiunea sportului românesc cît mai sus pe scara ierarhiei că tocmai această perioadă hibernală este cea mai propice pentru munca educativă? Că în acest sezon în care preocupările legate de fizic cunosc un ritm mai puțin susținut, nu ar trebui să amînăm de azi pe mîine pregătirea etică și psihologică a sportivului?

Ne-am oprit, în special, asupra acestei probleme pentru că în ierarhizarea celor ce stau cu caracter obligatoriu în fața mișcării noastre sportive credem că EA este aceea pe care va trebui s-o considerăm ca situîndu-se pe unul din primele planuri. În acest sens pledează acea avalanșă de tinere talente cu apariții meteorice care, înainte de a se realiza, au părăsit scena. S-au pierdut în cel mai sumbru anonimat, tocmai datorită faptului că la ei întîlnim, mai pregnant, tare etice și psihice.

Nu vom aduce exemple dintr-o disciplină sau alta, pentru că în toate există o lungă listă de valori risipite. Și siguri sîntem că dacă ar fi analizate cu atenție cauzele care au dus la aceste dispariții dintr-un firmament nu prea bogat în stele de primă mărime, principala ar fi găsită în lipsa de temeinicie în munca educativă. Pledînd pentru acordarea locului cuvenit acestei laturi de pregătire a sportivului (atenție, în plus, la tineret!), vrem să adăugăm dezideratul ca această muncă să nu fie încredințată oricui, căci experiența ne învață că nu totdeauna tehnicianul, metodistul sau antrenorul este dublat și de un bun pedagog. Din acest motiv vom milita pentru recrutarea unor oameni cu o pregătire adecvată, a unor oameni care să se angreneze într-o activitate grea și migăloasă, la al cărei capăt ne va aștepta, neîndoielnic, un pas înainte în ierarhia sportului internațional.

Niki Mihail BURILEANU

SĂ REÎNVIEM COLOȘII!

I-am cunoscut, prima dată, acum două decenii. Încremeniți, trăiau prin suflarea sugrumată a miilor de spectatori.

M-am apropiat de unul din ei, în clipa cînd din creș-

prof. Constantin TIRON

(Continuare în pag. a 2-a)

În fotografie: Săritură pe „mijlocia" din Poiana Brașov, una din puținele trambuline pe care se mai dispută concursuri
Foto: N. AUREL

PE LUCIUL GHEȚII

- Ieri urmau să înceapă în Capitală întrecerile pentru „Cupa României" la patinaj artistic. Din cauza condițiilor meteorologice nefavorabile, concursul a fost amînat pînă cînd gheața patinoarului Floreasca va putea deveni practicabilă.
- **Cîțiva patinatori de viteză, participanți la concursuri internaționale, au reușit să amelioreze unele recorduri. Autorii acestor performanțe sînt:** Crista Tracher **(Dinamo Brașov) care a alergat 500 m în 50,4 (v.r. 50,5) și juniorii de categoria I** M. Bărbulescu **(Dinamo București)** și Gh. Varga **(Agronomia Cluj), care au fost cronometrați pe 3 000 m cu 5:20,1 (v.r. 5:26,3) și, respectiv, 5 000 m cu 9:14,3 (v.r. 9:20,1). M. Bărbulescu a corectat și recordul la poliatlonul mic unde a totalizat 208,441 p (v.r. 209,926 p).**
- Concursul republican al speranțelor, dotat cu „Cupa Cutezătorii", va avea loc, începînd de la 5 ianuarie, pe pista lacului Ciucaș din Tușnad. În program figurează probe pentru juniori și copii.
- **Cîțiva viteziști de la Dinamo Brașov se vor deplasa în a doua jumătate a lunii ianuarie la Zakopane, pentru a participa la o serie de concursuri.**
- În seara de 29 decembrie 1968, pe patinoarul artificial al asociației sportive Petrolul, a avut loc deschiderea oficială a sezonului de patinaj în Brașov.

Citiți în pag. a 4-a

U. S. CAGLIARI — ECHIPA CU O EXTREMĂ DE UN MILIARD, ANTRENATĂ DE UN... „FILOZOF"

TELEGRAMĂ DE LA LONDRA

Pe adresa Federației Române de Fotbal a sosit ieri o telegramă al cărei text ne introduce, întrucîtva, de pe acum, în atmosfera meciului Anglia — România, programat, după cum se știe, în ziua de 15 ianuarie la Londra.

Despre ce este vorba? Întrucît meciul se va televiza (pentru Marea Britanie) și cunoscut fiind faptul că formația gazdă evoluează în tricouri albe, forul de specialitate englez dorește ca fotbaliștii români să apară pe Wembley în tricouri de culoare închisă.

ÎN PLINĂ IARNĂ REÎNTÎLNIRE CU CAMPIONATUL NAȚIONAL DE HANDBAL!

După un interval de timp destul de lung (aproape două luni), în care majoritatea echipelor masculine de handbal din campionatul categoriei A au avut fie o activitate internațională, fie una competițională internă cu caracter amical, ele se vor reîntîlni peste cîteva zile, pe tărîmul disputei pentru titlu. Într-un anumit fel, acest lucru reprezintă în handbalul nostru o premieră, deoarece este cunoscut faptul că jocurile din cadrul campionatului național aveau loc numai în aer liber, pe terenuri de zgură, toamna turul și primăvara returul.

Acum lucrurile s-au schimbat. În dorința de a da posibilitate jucătorilor și jucătoarelor fruntașe de a se acomoda cît mai bine cu meciurile disputate în sală, pe parchet (de fapt așa cum se desfășoară toate marile întreceri ale handbalului internațional) federația de specialitate a decis ca actualul campionat să aibă trei tururi. Două dintre ele sînt programate la fel ca în edițiile anterioare (toamna și primăvara), iar unul are loc iarna disputîndu-se după sistemul turneelor, cîte o etapă de campionat în fiecare zi pe timp de trei zile. Primul dintre aceste turnee va avea loc săptămîna viitoare la Cluj, la 10, 11 și 12 ianuarie. Următorul este programat, în luna februarie, la București, iar cel de-al treilea tot în februarie, însă la Cluj.

Înaintea partidelor de săptămîna viitoare clasamentul campionatului masculin este următorul:

1. Steaua Buc.	9	7	2	0	183:110	16
2. Dinamo Buc.	9	6	2	1	156:112	14
3. Dinamo Bc.	9	5	2	2	125:114	12
4. „U" Cluj	9	4	2	3	187:162	10
5. „Poli" Tim.	9	4	2	3	155:136	10
6. Rafinăria Tel.	9	4	1	4	160:169	9
7. Dinamo Bv.	9	4	0	5	159:162	8
8. „U" București	9	3	1	5	134:149	7
9. „Poli" Galați	9	2	0	7	141:193	4
10. Timișul Lugoj	9	0	0	9	107:200	0

Spectatorii clujeni se vor reîntîlni cu dinamismul și frumusețea handbalului. În această fotografie vă prezentăm o imagine dintr-un meci al echipei Steaua, lidera clasamentului, în care M. Marinescu, pivotul formației, înscrie un gol spectaculos
Foto: A. NEAGU

La început de an

EXAMENE INTERNAȚIONALE PENTRU BASCHETBALIȘTI

Echipele de baschet românești își reiau din plin activitatea internațională încă de la începutul anului. Băieții de la Dinamo și Steaua și fetele de la Politehnica București vor încerca, săptămîna viitoare, să treacă de adversarii lor din „C.C.E." și „Cupa cupelor" și să se califice în etapele superioare ale acestor însemnate competiții europene.

Desigur, misiunea cea mai dificilă o au dinamoviștii care vor înfrunta, în ziua de 7 ianuarie, pe campioana Cehoslovaciei, Spartak Brno. CAMPIONII ROMÂNIEI PĂRĂSESC CAPITALA ASTA-SEARĂ, urmînd ca duminică după-amiază să ajungă la Brno. **Ei vor avea de suportat asaltul redutabilei formații care a realizat acum un an excelenta performanță de a juca în finala „C.C.E.", motiv care ne determină să apreciem că cele 15 puncte cu care au cîștigat la București (100—85), pot fi suficiente pentru dinamoviști numai dacă ei vor repeta splendida lor comportare din meciul-tur.**

Următoarea echipă care va primi „botezul" internațional pe 1969 va fi Steaua, care are, însă, o sarcină mai ușoară. Elevii antrenorului emerit Constantin Herold au cîștigat la București cu 89—58 în fața formației Hapoel Tel Aviv și este greu de presupus că vor rata calificarea în întîlnirea de la 9 ianuarie, de la Tel Aviv. În caz de victorie, **STELIȘTII VOR SUSȚINE URMĂTOAREA PARTIDĂ DIN CADRUL „CUPEI CUPELOR" ÎN COMPANIA ECHIPEI FIDES PARTENOPE DIN NEAPOLE.**

În sfîrșit, Politehnica București, **după ce a eliminat în primul tur al „C.C.E." un team de valoarea lui Radnicki Belgrad, a avut un adversar comod, C.R.E.F.F. Madrid, în fața căruia a cîștigat clar: 70—45 la Madrid. Jocul de la București (11 ianuarie) va constitui, deci, o simplă formalitate, după care vor urma, însă, întrecerile din seriile preliminare finalelor.**

În drum spre coș, Diaconescu este interceptat (prin fault) de Vlk. Fază din primul meci Dinamo — Spartak Brno

MEXICO 68

COMENTARII OLIMPICE

România: cea mai strălucită participare a muşchetarilor la J. O.

• 1928—1968: 40 DE ANI PE PLANSELE OLIMPICE • DUPĂ TOKIO, TOTUL A FOST LUAT DE LA ÎNCEPUT... • ANUL MARILOR SPERANŢE! • IONEL DRÎMBĂ — PRIMUL CAMPION OLIMPIC ROMÂN LA SCRIMĂ • AUR ŞI BRONZ, DAR ŞI ARGINTUL A SURÎS FLORETIŞTILOR NOŞTRI...

În primele noastre comentarii olimpice de scrimă, am abordat mai mult aspecte de ordin general, insistînd fie asupra marilor surprize înregistrate la „Magdalena Mixhuca", fie scoţînd în relief condiţiile de concurs sau noutăţile survenite în această disciplină pe plan valoric, tehnic, tactic, de organizare.

Pînă acum, însă, nu ne-am referit decît tangenţial la reprezentanţii ţării noastre, la cei care ne-au adus marea satisfacţie a obţinerii primei medalii olimpice de aur la scrimă. O facem în rîndurile care urmează. Nu înainte, însă, de a urmări, progresiv, încununarea acestui efort, care înseamnă, după cum veţi vedea, zeci de ani de strădanii...

DE LA AMSTERDAM LA CIUDAD DE MEXICO

Anul 1968 a coincis cu o aniversare: 40 de ani de la prima participare a României la întrecerile de scrimă din cadrul J.O. Deci, să ne întoarcem cu patru decenii în urmă, la Olimpiada din 1928 de la Amsterdam. Acolo, patru trăgători români, Mihai Savu la floretă, Răzvan Penescu la spadă, Dimitrie Raiciu şi Denis Dolecsko la sabie, au încercat să facă cunoscut faptul că scrima a cîştigat, cît de cît, teren şi pe meleagurile ţării noastre. Fireşte, încercări timide: Savu a fost eliminat în semifinale (cu singura satisfacţie de a-l fi întrecut, în serii, pe fostul campion olimpic din 1924, Roger Ducret), Penescu avea să rămînă încă din sferturi, într-o serie foarte tare, cîştigată de viitorul campion olimpic, Lucien Gaudin. Raiciu şi Dolecsko n-au trecut, nici ei, peste turul din sferturi, într-o dispută dramatică din care n-a lipsit campionul olimpic Tersztyanszky. Nu ştim ce valoare reală au putut avea aceşti scrimeri români, dar după cum vedeţi, nici sorţii nu prea le-au fost favorabili; în schimb, la echipe, sînt de semnalat cîteva rezultate care spun mult pentru început: un 8—8 la floretă cu Germania, dar înfrîngerea la tuşe (60—55), şi un 6—9 cu Belgia la spadă, ţară care avea să se claseze pe locul 4...

Următoarea participare a scrimerilor ţării noastre a fost la J.O. din 1936. Nici aici performanţele n-aveau să facă vîlvă: la spadă, Nicolae Marinescu şi I. C. Mielescu-Prăjeşti au ajuns pînă în sferturi. Şi, la fel s-au petrecut lucrurile la sabie, cu acelaşi Marinescu şi colegul său de armă, Dolecsko. Tot aici, este de consemnat şi prezenţa în competiţie a două floretiste: Kellner şi Gatz. Dar, ele nu au trecut peste tururile preliminare. Şi, tot la Berlin, în proba de sabie, Germania (medalie de bronz) — România 10—6.

După cel de-al doilea război mondial, scrimerii români au fost prezenţi la J.O. de la Helsinki, din 1952, menţinîndu-se în nota comportării modeste a predecesorilor lor: nici un trăgător în sferturi la floretă şi spadă şi doar doi sabreri în semifinale — A. Gurath pe locul 4 şi Tudor Ilie pe locul 7. Un 8—8 la sabie cu Polonia a atras, însă, atenţia că la această armă avem unele forţe demne de luat în seamă. (Egalitate perfectă şi la tuşe: 63—63...)

A urmat Melbourne-ul, în 1956. Şi, iată că, după 28 de ani, au apărut primele satisfacţii şi la această disciplină: Olga Orban a adus României prima medalie olimpică, cea de argint. N-a lipsit, însă, decît foarte puţin pentru ca talentata floretistă din Cluj să realizeze performanţa maximă. Ea a pierdut aurul, la baraj, cu englezoaica Gillian Sheen, pe care — în etapele intermediare — o întrecuse nu mai puţin de trei ori...

Roma — J.O. din 1960 — avea să îmbogăţească cu încă o medalie vitrina olimpicilor români: a cucerit-o floreta feminină, de data aceasta un bronz, prin Maria Vicol (Olga Orban a încheiat finala pe locul 5), în timp ce echipele de floretă — băieţi şi fete — nu au ajuns decît pînă în sferturile de finală.

Tokio a constituit surpriza J.O. cel puţin pentru noi: floretiştii români, deşi recomandaţi de cîteva rezultate bune în anul olimpic, n-au intrat în finală. Nici băieţii şi nici fetele. Echipa feminină de floretă a ocupat locul 5 iar cea masculină locul 6 demonstrînd — mai mult decît la turneele individuale — că există, totuşi, argumente pentru a privi cu încredere viitoarele evoluţii ale scrimerilor noştri. Numai unele greşeli în procesul metodic de pregătire, analizate la timpul respectiv, au pus pe reprezentanţii noştri în ipostaza deloc plăcută, de a nu-şi valorifica, în mod corespunzător, talentul şi cunoştinţele.

ÎNTOCMAI CA PĂSĂREA PHOENIX!

În aceste condiţii a fost necesar ca imediat după J.O. de la Tokio să intervină o substanţială modificare de concepţie în procesul de pregătire al scrimerilor noştri. Mai exact, s-a întîmplat cu scrima, ceea ce avea să se întîmple şi cu alte discipline sportive: şi anume, totul avea să fie luat, practic, de la început...

Este lesne de imaginat că n-a fost o muncă prea uşoară. Sportivii cu care trebuia lucrat erau, în linii mari, aceiaşi folosiţi la Roma sau la Tokio. Cotitura de 180 de grade în metodica antrenamentului presupunea o artă din partea antrenorilor care aveau să răspundă de pregătirea lotului. Şi, în această privinţă, antrenorii emeriţi Vasile Chelaru şi Andrei Vilcea au merite deosebite, şi pe firul priceperii dar şi — mai ales — pe acela al stăruinţei, al perseverenţei.

Rezultatele intermediare — campionatele mondiale din anii 1965, 1966 şi 1967 — au demonstrat că, în sfîrşit, ne aflăm pe drumul bun. În 1965, la C.M. de la Paris, de pildă, întreaga echipă de floretă fete a României a reuşit să intre în turneul final la individuale, performanţă FĂRĂ PRECEDENT în istoria competiţiei şi să ocupe locurile 2 (Olga Orban-Szabo), 4, 5 şi 6. La echipe, de asemenea, locul 2. Băieţii, floretiştii, au realizat, şi ei, cea mai bună performanţă de pînă atunci la mondiale — locul 5, după ce rataseră de puţin clasarea pe un loc pe podium (au condus Ungaria cu 7—3, dar au pierdut cu 7—9...).

1966 — C.M. de la Moscova — consemnează, din nou, prezenţa unei floretiste române Ecaterina Iencic, în turneul final (locul 3) precum şi poziţii fruntaşe la echipe: locul 4 la floretă fete şi locul 5 la floretă băieţi.

În sfîrşit, în 1967, la C.M. de la Montreal, floretiştii au realizat performanţa maximă — locul I la echipe, în timp ce floretistele s-au situat pe locul 3. În ambele cazuri, rezultate fără egal, la nivelul competiţiei. Tot la Montreal, Olga Orban-Szabo a încheiat finala la individuale pe locul 4, la egalitate cu Ildiko Bobis (medalie de bronz).

Era limpede pentru toată lumea că scrima românească, prin exponenţii ei cei mai străluciţi, floretistele şi floretiştii, cîştigase marea bătălie a consacrării. Nu rămînea decît ca aceste succese din Canada să fie confirmate. Şi toate privirile se îndreptau către examenul suprem — J.O. din Mexic.

COLOCVII DE BUN AUGUR...

Cunoscutul proverb românesc „ziua bună se cunoaşte de dimineaţă" şi-a găsit şi în cazul scrimei noastre o fericită atestare. Fiindcă 1968 a lăsat să se întrevadă succesele de la Ciudad de Mexico. Unele performanţe înregistrate în lunile din ajunul marii competiţii olimpice au prefigurat trecerea cu brio a examenului olimpic.

În martie, de pildă, la Torino, echipa Steaua, campioană de floretă fete a României, a cucerit „Cupa campionilor europeni". Steaua însemnînd, de fapt, lotul naţional. Şi, tot la Torino, Ana Ene, avea să încheie pe locul 3 competiţia internaţională dotată cu „Cupa Martini". În aceeaşi lună, la Paris, echipa de floretă băieţi a Stelei încheia întrecerile din cadrul „C.C.E." pe locul 2, iar Ionel Drîmbă cîştiga turneul individual dotat cu „Cupa Adrien Romel".

În mai, la Como (Italia), Olga Orban-Szabo termina competiţia dotată cu „Floreta de argint" pe locul 2, consemnînd cea mai frumoasă comportare românească la această tradiţională întrecere. Apoi, la Bologna, în iunie, Ionel Drîmbă s-a dovedit a fi un merituos cîştigător al „Cupei Giovanini".

Luna august a marcat un nou succes al floretistelor noastre: locul I la ediţia jubiliară — a 10-a a patrulaterului internaţional de la Braşov — Franţa, Italia, Ungaria, România şi, aceiaşi loc, prin Ecaterina Iencic, în turneul individual.

În fine, la Budapesta, în a doua decadă a lunii august, cu ocazia ultimei repetiţii olimpice, floreştiştii români, fără a face eforturi prea mari, contraindicate, au ocupat locul 4 (Ionel Drîmbă) în turneul final şi locul 2 la echipe.

Ţinînd seama că la toate colocviile anului 1968, trecute cu succes, cum s-a văzut, adversarii scrimerilor noştri au fost, cu mici excepţii, aceiaşi cu care aveau să se reîntîlnească în Mexic, existau, de bună seamă, temeiuri într-o comportare remarcabilă la J.O....

IMNUL DE STAT AL ROMÂNIEI — LA „MAGDALENA MIXHUCA"

Optimismul a fost realmente îndreptăţit. Ionel Drîmbă, confirmînd — primul dintre români — marea sa clasă internaţională, a obţinut medalia de aur. Coaliţia franceză (Magnan, Revenu, Noel) s-a dovedit a fi neputincioasă în faţa inepuizabilului nostru floretist. Secondat perfect de inimosul Mihai Ţiu, singurul dintre floretiştii noştri care s-a calificat direct în finală probei, Ionel Drîmbă a adus României satisfacţii şi un prestigiu net. Floretistul Ionel Drîmbă este primul campion olimpic român la scrimă. Succesul său marchează un moment istoric în viaţa acestei discipline care îşi are începuturile pe meleagurile noastre, cu mai bine de 100 de ani în urmă.

Marea performanţă din turneul individual de floretă a fost completată la echipe cu o medalie de bronz cîştigată de floretiste. Ecaterina Iencic, Ileana Drîmbă, Olga Orban-Szabo, Maria Vicol şi Ana Ene au repetat, astfel, performanţa de la Montreal, şi au demonstrat virtuţi de mari sportive la dificilul examen olimpic. Tot la echipe, floretiştii au ocupat un merituos loc 4, cel mai bun rezultat obţinut de ei la J.O.

În total scrima (floreta) a adus delegaţiei României în Mexic un număr de 15 puncte, pe lîngă cele două medalii. Un bilanţ excelent, dacă îl comparăm cu cel al prezenţei scrimerilor noştri la ediţiile precedente ale J.O.

Totuşi, un bilanţ care ar fi putut arăta şi mai strălucit. Să nu se uite că echipa noastră de floretă băieţi a trecut pe lîngă victorie în meciul cu U.R.S.S. în care a condus, la un moment dat, cu 8—5. Dacă în acest meci, ultimii doi trăgători români, Mureşanu şi Ţiu, ar fi realizat scoruri cît mai strînse — şi chiar înfrîngeri, dar la numai 2 tuşe, victoria n-ar fi scăpat echipei României, care ar fi avut asigurat locul în finală. Deci, cel puţin medalie de argint. Reproşăm lui Mureşanu, cel mai experimentat dintre floretiştii noştri, faptul că a greşit tactic în acest ultim asalt atît de important pentru noi. Sigur, el a concurat în condiţii grele, după un turneu epuizant la individuale. Dar, cu o supremă dăruire (fiindcă este de presupus că nici adversarul său direct nu era mai proaspăt) s-ar fi putut realiza ceea ce, poate, pentru unii, a părut imposibil... Fetele, şi ele, au trecut pe lîngă o victorie, pe lîngă o şansă excelentă de a ajunge în finală (şi, deci, cel puţin o altă medalie de argint ratată), pierzînd la tuşe, ca şi băieţii. Aici există un factor de circumstanţă care le atenuează eşecul — arbitrajul părtinitor al polonezului Pawlas. Numai că floretistele noastre, care mai avuseseră în faţă un asemenea arbitru, trebuiau să arate că şi în condiţiile în care trebuie să lupte cu... un adversar în plus, pot obţine cîştig de cauză. Enervarea, panica mai apoi, care le-a cuprins, nu le-au fost buni sfătuitori şi aliaţi pe drumul victoriei.

Repetăm bilanţul scrimei româneşti la J.O. din Mexic a fost remarcabil, dar consemnăm, cu amărăciune, că n-a lipsit decît foarte puţin pentru ca el să fie şi mai strălucit!

★

Concluzii definitive asupra comportării sportivilor care au reprezentat scrima românească la Ciudad de Mexico, le-au tras antrenorii, federaţia de resort, cu multă maturitate şi chibzuinţă. Fiindcă, numai învăţînd din experienţa mexicană, unde — după părerea noastră — n-au fost de semnalat decît inexactităţi de ordin tactic, scrimerii români vor fi în măsură să ofere satisfacţii şi mai spectaculoase în viitor. Viitorul însemnînd, în principal, ediţia jubiliară a J.O. de la München.

Tiberiu STAMA

LA JUMĂTATEA CAMPIONATULUI DIVIZIONAR

Prima ediţie a campionatului divizionar de popice a ajuns la jumătatea drumului. Constatările pe marginea întrecerilor au fost de la o etapă la alta mai îmbucurătoare.

Turul campionatului a fost neaşteptat de viu disputat, presărat cu multe surprize, neexistînd nici o formaţie care să nu fi gustat din amărăciunea înfrîngerii. Din această aprigă confruntare pentru acumularea de puncte, s-a produs — graţie continuităţii în antrenament şi meciuri — un salt valoric, atît în rezultatele pe echipe, cît şi în cele individuale. Astfel, n-a fost etapă în care una sau mai multe formaţii să nu treacă de 2400 pd (f) şi 5200 pd (m), multe dintre jucătoarele şi jucătorii angrenaţi în competiţie depăşind frecvent graniţa celor 400 pd şi, respectiv, 900 pd, rezultate de valoare mondială. Spre satisfacţia generală, printre performeri s-au numărat şi o serie de elemente tinere, cărora campionatul le-a oferit un prilej bun de afirmare. Se cuvine subliniată, în mod deosebit, munca desfăşurată de antrenorii echipelor U.T.A., Voinţa Tg. Mureş, C.S.M. Reşiţa (f), Voinţa Cluj, Olimpia Reşiţa (m) ş.a., care au promovat cu mult curaj elemente tinere. În sfîrşit, prima parte a campionatului a reafirmat seriozitate în pregătire a unor sportivi ca **Elena Trandafir, Margareta Szemany, Cornelia Moldoveanu, Crista Szöcs, Petre Purje, Ion Micoroiu** şi **Cristu Vînătoru**, a căror comportare frumoasă şi constantă constituie un exemplu demn de urmat. Nu putem încheia capitolul realizărilor, fără a menţiona sprijinul material acordat de sindicate şi UCECOM pregătirii echipelor şi asigurării condiţiilor necesare participării lor la întreceri.

Dar (păcat că există şi acest dar), în ultimele două etape au existat şi unele deficienţe care au umbrit, într-o oarecare măsură, finalul campionatului. Să exemplificăm.

În întîlnirea masculină dintre Gloria şi Rapid, desfăşurată pe arena Frigul din Capitală, popicarul feroviar **Vasile Măntoiu**, membru al echipei naţionale, s-a accidentat după 100 de bile şi n-a mai putut relua jocul. El nu a primit pe loc asistenţa medicală cuvenită, întrucît în sală n-a existat nici doctor, nici trusă medicală, iar întîrzierea i-a agravat starea sănătăţii.

O supărătoare surpriză ne-a produs derbiul penultimei etape care a avut ca protagonişti pe Flacăra Cîmpina şi Petrolul Ploieşti şi care a fost cîştigat de oaspeţi la... zero. Aţi bănuit, desigur, că jocul n-a avut loc. Motivul: arbitrul întîlnirii Nicolae Ivanovici (Bucureşti) a constatat că localnicii nu au înscrise pe carnete viza medicală regulamentară. Întrebaţi de ce n-au îndeplinit această formalitate, jucătorii cîmpineni au răspuns cu seninătate: **n-am ştiut că vizita medicală trebuie făcută din şase în şase luni.** Dacă ar fi citit cu atenţie regulamentul competiţiei, de bună seamă că ei ar fi cunoscut acest lucru elementar. Iar neglijenţa se răzbună.

În încheiere un fapt mai delicat, care ţine de obiectivitatea conducătorilor de joc. Iată despre ce este vorba. La încheierea partidei feminine Voinţa Tg. Mureş — Laromet Bucureşti s-a iscat o controversă între arbitrul principal **Ion Mota** (Cluj) şi arbitrul scorer din localitate. **Ladislau Zarvadi**, în care, cel de al doilea susţinea că la una din loviturile manşei de „plin", jucătoarea bucureşteană **Elena Vasile** a doborît numai două iar nu opt popice, diferenţă care răsturna rezultatul final (2464—2459 pd pentru Laromet) în favoarea echipei gazdă. Arbitrul principal şi-a menţinut însă poziţia, ceea ce a determinat ca formaţia Voinţa Tg. Mureş să conteste valabilitatea scorului.

Foaia de concurs cu cifra modificată se află la federaţie, iar adevărul va putea fi stabilit numai în urma unei expertize grafologice, menită să stabilească numărul care a fost înscris mai întîi. Oricum, penibilă situaţie. Oricare va fi rezultatul analizei grafologice, faptele petrecute la Tg. Mureş ridică un dubiu asupra competenţei şi echităţii unor oficiali. Şi asta nu-i bine!

Tr. IOANITESCU

După primul concurs pe pista lacului Ciucaş

CÎND ÎNGHEAŢĂ ŞI... SPIRITUL GOSPODĂRESC

Pista amenajată pe lacul Ciucaş din Tuşnad a constituit, în ultimii ani, locul de întîlnire al patinatorilor de viteză de toate categoriile, pe această bază sportivă organizîndu-se majoritatea concursurilor de talie republicană. Era de aşteptat, mai ales că în actualul sezon numărul competiţiilor programate în cunoscuta staţiune de munte va creşte, ca pregătirea patinoarului natural să intre din vreme în preocupările organelor competente, începînd cu Consiliul popular local, proprietarul bazei, şi terminînd cu federaţia de specialitate. Am spus era de aşteptat, întrucît, o dată cu desfăşurarea primului concurs al sezonului, „Cupa 30 Decembrie", am constatat, cu regret, că lucrările de amenajare a pistei au decurs anormal, că, deşi au existat, spre deosebire de anii trecuţi, fonduri pentru procurarea materialelor necesare întreţinerii gheţii, patinoarul de pe lacul Ciucaş e departe de a satisface chiar cele mai minime cerinţe. Să concretizăm:

1. Din cauză că nu s-a umplut lacul cu apă suficientă, pista nu are dimensiunile regulamentare, axa ei longitudinală fiind mai mică cu 8 metri. În această situaţie s-a recurs la lărgirea culoarelor.

2. Lipseşte „terenul" de încălzire.

3. Am apreciat eforturile depuse pentru dezăpezirea pistei acoperită cu ninsoare în timpul concursului dotat cu „Cupa 30 Decembrie", însă treburile ar fi mers mult mai uşor şi mai rapid dacă exista un număr corespunzător de unelte pentru efectuarea acestei operaţiuni.

4. Cu toate că sînt angajaţi patru salariaţi pentru întreţinerea patinoarului, rareori li se oferă sportivilor de la cluburile Agronomia Cluj, Dinamo Braşov, Mureşul Tg. Mureş, Dinamo Bucureşti s.a. (care plătesc 35 de lei ora de antrenament), gheaţă răzuită şi întreţinută corespunzător.

Deficienţele menţionate dovedesc că în apa lacului Ciucaş a îngheţat şi... spiritul gospodăresc al celor care au datoria să-l pregătească în vederea concursurilor atît de necesare viitoriştilor noştri, aflaţi încă la discreţia vremii.

Tr. ANDRONACHE

HANDBALIŞTII DE LA POLITEHNICA BRAŞOV NU MAI AU VOIE SĂ JOACE?

O scrisoare sosită zilele trecute ne-a adus la cunoştinţă un fapt, care merită consemnat. O facem cu convingerea că va constitui un semnal de alarmă pentru rezolvarea unei situaţii care se cere elucidată în cel mai scurt timp. Expeditorii sînt componenţii formaţiei masculine de handbal Politehnica Braşov, care în anul trecut au activat în campionatul divizionar B, urmînd ca după retrogradare să participe în continuare la campionatul judeţean. Sistemul diferit de desfăşurare a acestui din urmă campionat (turul primăvara, returul toamna) i-a împiedicat şi îi împiedică pe aceşti tineri handbalişti să desfăşoare o activitate sportivă oficială pînă în toamna anului 1969. Solicitat de jucători, clubul Politehnica refuză cererile de transfer pentru alte echipe din oraş, cereri de altfel pe deplin întemeiate, deoarece sportivii respectivi fiind în majoritate studenţi în ultimii ani, în momentul cînd vor putea juca, vor părăsi institutul. Promisiunile de a desfăşura în răstimpul acestui „relache" competiţional partide amicale cu echipe studenţeşti din alte centre au rămas în stadiul de promisiuni. În plus, Consiliul judeţean de educaţie fizică şi sport Braşov a nesocotit hotărîrea F.R.H. care aprobase echipei Politehnica participarea din toamna anului 1968 la campionatul judeţean, prin susţinerea a două meciuri pe săptămînă (tur şi retur). Ce, părere au despre toate acestea clubul braşovean Politehnica şi mai ales Consiliul judeţean? Aşteptăm un răspuns şi mai ales o soluţionare practică a problemei.

UVERTURA SEZONULUI ALB

(Urmare din pag. 1)

deasupra unei scene vaste ce va fi animată din pragul dimineţii şi pînă seara tîrziu cu o reluare a spectacolului, în aceleaşi condiţii, în cursul duminicii.

Întrevedem exodul de public spre pîrtia de la Clăbucet care permite vizionarea perfectă a probelor de slalom şi, de asemenea, procesiunea laică spre Poiana Braşov a altor mii de spectatori care va avea ca punct final vecinătatea trambulinei mijlocii, „bătrîna doamnă" a săritorilor pe schiuri de la noi.

Azi, concurenţii vor fi prezentaţi publicului mai înainte de a-şi începe disputele după care juniorii vor fi supuşi unui examen selectiv care va trebui să-i desemneze pe cei 20 de schiori care vor avea onoarea de a se alinia şi la startul slalomului seniorilor, programat pentru duminică dimineaţa.

PRIMA NOCTURNĂ

Seara, SE VA DESFĂŞURA PRIMA NOCTURNĂ A ANULUI, LA ORELE 18,30, CÎND CEI MAI ISCUSIŢI IN ALE SCHIULUI VOR EFECTUA, INDIVIDUAL ŞI IN GRUP, DEMONSTRAŢII ŞI EVOLUŢII TEHNICE DE VIRTUOZITATE.

S-ar putea ca organizatorii, febrili în pregătirile efectuate în ultimele zile, SĂ NE OFERE ŞI O COBORÎRE CU TORŢE, spectacol de neuitat pentru toţi cei care au avut vreodată prilejul să-l vadă. Notăm acest amănunt, gîndindu-ne la publicul de televiziune care-şi reaminteşte, fără îndoială, momentul nocturn de la Olimpiada din Grenoble, din primăvara trecută.

Duminică dimineaţa vor intra în dispută toate categoriile de schiori, ne referim şi la fete (junioare şi senioare), dar şi la fondişti.

Pe traseele de pe Poliştoacă vor avea loc curse de 5 şi 10 kilometri, astfel încît chiar şi cei care se vor plimba mîine dimineaţă prin Predeal vor putea surprinde momente ale întrecerilor inaugurale ale sezonului actual.

Dar deschiderea, care face obiectul rîndurilor noastre, marchează un moment deosebit şi printr-un alt element în afara celor expuse. DUPĂ MULTĂ VREME SCHIUL DIN ŢARA NOASTRĂ ÎŞI REGĂSEŞTE UN VECHI PRIETEN ŞI SPRIJINITOR ÎN UNITĂŢILE VÎNĂTORILOR DE MUNTE.

Într-adevăr, aşa cum ne obişnuiseră din totdeauna, schiorii militari vor fi, azi şi mîine, din nou alături de fruntaşii schiului de performanţă. La ora 10, cînd va porni din start pe pîrtia de sub teleferic primul slalomist junior, se vor avînta pe traseul pasionantei probe a patrulelor şi purtătorii primelor schimburi ale ştafetelor militare. Aceasta nu va fi însă totul, sau mai bine exprimat, aceasta nu a fost însă totul, pentru că dacă astăzi pîrtiile predelene se pot prezenta în stare optimă pentru întreceri, faptul se datorează concursului acordat de sportivii militari ai unităţilor vînători de munte şi de camarazii lor care au participat activ la pregătirile necesitate de programarea deschiderii sezonului la Predeal.

Azi şi mîine, pe Clăbucet şi duminică la Poiana Braşov momentul solemn al schiului autohton va reuni tot ceea ce are mai bun acest sport în ţara noastră oferind amatorilor săi prilejul de a trece în revistă elementul de calitate în sportul nr. 1 al iernii.

SCHIORII REŞIŢENI ÎN AŞTEPTAREA PRIMULUI START AL SEZONULUI

Spre deosebire de anii trecuţi, schiorii reşiţeni vor avea în 1969 condiţii mult îmbunătăţite de pregătire şi de concurs. Punerea în funcţie a celor trei schilifturi şi lărgirea pîrtiei de slalom urias şi coborîre au deschis noi posibilităţi pentru cei peste 150 sportivi care aşteaptă cu nerăbdare concursul inaugural, ce va avea loc în ziua de 12 ianuarie, pe pistele de pe Semenic. Pentru a afla amănunte în legătură cu pregătirea schiorilor reşiţeni, ne-am adresat tovarăşului Rusalim Modor, preşedintele comisiei judeţene de schi, care ne-a relatat următoarele:

„Încă din luna septembrie, secţiile de schi din Reşiţa şi-au început pregătirile pentru a se putea prezenta în condiţii optime la competiţiile sezonului de iarnă. La C.S.M.R., de pildă, cei doi instructori, Emanoil Vrăjitor şi Carol Miclo, şi-au mobilizat efectivele pe dealul Terovel, printre cei prezenţi aflîndu-se schiori experimentaţi ca Rozalia Letalik, Petre Pîrvulescu, Herbert Krubel, cît şi un număr de peste 30 copii selecţionaţi din şcolile reşitene. Fondiştii au efectuat alergări pe teren variat şi gimnastică specifică, iar alpiniştii alergări pe pante, pe teren denivelat, sărituri peste tufişuri şi alte exerciţii specifice probelor corespunzătoare.

Cei peste 30 schiori de la A.S. Olimpia sînt pregătiţi de instructorul Augustin Lamas. Pregătirea lor nu a diferit mult de cea a metalurgiştilor, atît doar că ei au preferat dealurile din Lunca Pomostului. Din efectivul Olimpiei se desprind schiori cunoscuţi ca Valter Denuel, Radu Cuban şi alţi schiori cu realizări frumoase în anii trecuţi.

Cu tot entuziasmul de care dau dovadă, schiorii de la Olimpia au şi ei păsurile lor, solicitînd mai multă atenţie din partea conducerii asociaţiei sportive.

Tinerii schiori de la Şcoala sportivă şi-au început ceva mai tîrziu pregătirile. Profesoara Zorica Suciu, care pregăteşte lotul de performanţă al şcolii, speră să obţină şi anul acesta succese însemnate în probele rezervate juniorilor. Printre cei care pot confirma aşteptările antrenoarei se află campioana naţională de junioare Mariana Trestian, precum şi Octavian Lungu, Brigitte Seidel şi alte elemente talentate. Secţia de schi a Şcolii sportive a fost împrospătată cu încă două grupe de copii, de care se ocupă în prezent prof. Heidrun Yecsny şi Doina Ţundrea.

O altă secţie de schi, „Viitorul", de pe lîngă Liceul nr. 2 Reşiţa, este pregătită de profesorul Daniel Mayer şi de mine. În perioada septembrie—noiembrie, s-a insistat asupra pregătirii fizice generale, iar din decembrie s-a lucrat pentru acomodarea schiorilor la probele specifice. Secţia mai duce lipsă de material şi echipament sportiv".

În încheiere, tov. Rusalin Modor a subliniat ajutorul de care s-a bucurat comisia de schi din partea C.J.E.F.S. Caraş-Severin, evidenţiind totodată entuziasmul cu care arbitrii de schi şi, îndeosebi, schiorii de la A.S. Olimpia şi cei de la C.S.M.R. au participat la acţiunea de amenajare a noilor pîrtii.

A. RUDEANU — coresp.

O VICTORIE AŞTEPTATĂ 7 ANI

C.J.E.F.S. Timişoara a inaugurat la sfîrşitul anului 1968 o interesantă competiţie de baschet feminin, „Cupa oraşului Timişoara", care s-a bucurat de participarea reprezentativelor Bulgariei, Iugoslaviei şi României (două echipe). Întrecerea a beneficiat de o organizare ireproşabilă, fapt pentru care organele sportive locale merită felicitări. De altfel, la sfîrşitul turneului, preşedintele C.J.E.F.S. Timişoara, Cornel Baliţa, a declarat că datorită succesului repurtat de prima ediţie, organizatorii vor face tot posibilul pentru ca turneul dotat cu „Cupa oraşului Timişoara" să intre în tradiţia sportului timişorean.

Despre evoluţia echipelor participante apreciem că a fost în general, bună, mai puţin formaţia noastră de tineret. După cum se ştie, în prima zi s-au întîlnit reprezentativele României şi Bulgariei. La terminarea partidei, bucuria jucătoarelor a fost deosebită, iar căpitanul naţionalei noastre *Anca Racoviţă* ne-a spus: „Am aşteptat, 7 ani, această victorie. În acest interval de timp de fiecare dată cînd am jucat cu echipa Bulgariei am gustat din cupa amară a înfrîngerii. Acum a fost rîndul adversarelor noastre să părăsească terenul învinse".

Debutul lui *Grigore Costescu* ca antrenor principal al reprezentativei a fost de bun augur, echipa aliniată de el la Timişoara arătîndu-se redutabilă. Au corespuns în mod special *Ecaterina Vogel, Anca Racoviţă, Bogdana Diaconescu, Cornelia Taflan, Gabriela Ciocan, Irina Vasilescu* şi *Ileana Ghiţă. Floarea Trandafir, Suzana Szabados* şi *Cornelia Petric* au arătat, atît cît au jucat, că selecţionarea lor a fost justificată şi că nu peste mult timp vor putea aspira la titularizare. *Octavia Bîţu* a fost accidentată în primele minute ale meciului cu Bulgaria.

Fetele noastre au acţionat cu multă dezinvoltură, cu precizie şi calm în momentele decisive ale partidelor. Meciul cu Iugoslavia a fost elocvent în acest sens: după ce am condus detaşat, jucătoarele noastre au fost egalate şi întrecute, ele au revenit prompt. Recuperările în apărare şi atac au fost bune. Bogdana Diaconescu şi Gabriela Ciocan s-au achitat excelent de această sarcină. Trebuie subliniat că precizia aruncărilor libere şi din acţiune a fost satisfăcătoare, iar încercările de la distanţă au avut multă siguranţă. De asemenea, contraatacul a funcţionat ireproşabil, interceptiile au fost bine efectuate, apărarea nerămînînd descoperită în caz de ratare.

Deci, putem afirma că naţionala feminină de baschet a României, prin comportarea avută la sfîrşitul anului 1968, poate tinde în 1969, din nou, să se impună în ierarhia europeană. Cu atît mai mult cu cît atît Iugoslavia cît şi Bulgaria au fost reprezentate de formaţii redutabile din care nu au lipsit elementele tinere, de perspectivă. Din echipa Iugoslaviei o impresie deosebită a produs jucătoarea Marija Veger. Ea a demonstrat că este baschetbalista ideală, posedînd o tehnică perfectă, gîndire tactică excelentă, calităţi fizice deosebite. În general, echipa Iugoslaviei ni s-a părut mai bună decît selecţionata Bulgariei. Aceasta din urmă s-a prezentat cu un lot în care au figurat, jucătoare cu experienţă (Dineva, Boianova, Nikolova), alături de sportive tinere.

Echipa de tineret a României a fost depăşită de importanţa competiţiei şi valoarea adversarelor şi, în plus, considerăm că selecţia a fost nesatisfăcătoare. Au fost preferate (pe ce criterii?) jucătoare cu statură necorespunzătoare, iar unele şi cu multe kilograme în plus.

Paul IOVAN

Octavia Bîţu, înconjurată de 4 adversare. În puţinele minute cît a evoluat, jucătoarea noastră a fost bine „păzită" de baschetbalistele bulgare

Foto: Gioca STOICOVICI — Timişoara

SĂ REÎNVIEM COLOŞII!

(Urmare din pag. 1)

tul său pleca un punct negru care aluneca vertiginos pe gîtul „monstrului". Deodată, nu ştiu cum şi-a luat zborul, iar viteza fantastică l-a transformat în cometă; o linie neagră care se apropia vertiginos de pămînt. O clipă am închis înspăimîntat ochii, dar un raport de aplauze mi-a redat curajul descumpănit. Lîngă mine s-a oprit un om care zîmbea radios şi-şi ştergea ochii înlăcrimaţi. Crainicul anunţa rezultatul unei frumoase sărituri cu schiurile a lui Cornel Crăciun. Apoi, zeci de puncte s-au rostogolit, au luat forma de cometă şi s-au oprit lîngă mine. Senzaţia de plăcere m-a cuprins, iar puţin mai tîrziu m-a dominat, alăturîndu-mă celor ce mîngîiau cu emoţii nemăsurate spatele coloşilor, al măreţelor trambuline de zăpadă.

Pe unele din aceste piste ale curajului de atunci, natura, cu înceata dar iscusita-i armă a vremii, a învins uşor în faţa nepăsării şi uitării omului, brăzdînd cu apele, aruncînd cu bolovani şi presărînd lăstărişuri. Aşa, aproape şi-au pierdut viaţa trambulina mare din Poiană, cea din vîrful Postăvarului, cele două de pe Cioplea, gigantul de la Borşa şi cea din Dorna. Colindînd însă prin trecutul mai îndepărtat, acest proces este şi mai vechi, el determinînd dispariţia trambulinelor de la Sinaia, Poiana Stinii, muntele Harghita, Bunloc, Piatra Mare, Bucureşti şi, desigur, altele.

Opus acestui trist proces, care a atras şi diminuarea sportului respectiv, mai ţin piept astăzi bătrîna „mijlocie" din Poiană şi alte cîteva, realizate din lăudabile dar insuficiente iniţiative la Odorhei, Rîşnov, Miercurea Ciuc şi Braşov.

Startul de pe trambuline cu material plastic a fost luat de toţi înaintea noastră, iar rezultatele de la J.O.—1968 au demonstrat valabilitatea soluţiei. Şi la noi aceasta ar fi o primă măsură necesară, dar, pînă atunci, braşovenii, sucevenii, prahovenii, maramureşenii şi toţi vechii pasionaţi trebuie să redea viaţa „trambulinelor" de relansare a acestui sport. Forţele centrale se diluează adesea, din păcate, pînă la efect, însă cele locale nu pot da greş.

Reînvierea coloşilor va redeschide scena unui spectacol sportiv greu de egalat, drumul spre dobîndirea prestigiului naţional pierdut în acest sport şi, desigur, la extinderea lui onorabilă şi peste hotare.

fotbal

„UN TURNEU CARE VA RODI..."

Interviu cu Gheorghe Ola în legătură cu turneul lotului de juniori în Grecia

Reîntors acum cîteva zile din Grecia, unde lotul român de juniori a susținut trei jocuri, antrenorul federal GHEORGHE OLA ne-a prezentat o postfață a acestui turneu, după părerea dumnealui extrem de util. Exprimîndu-ne, oarecum, nedumerirea față de atuurile atribuite acestei suite de trei jocuri — două înfrîngeri și o victorie (Heraklion : 0—3 ; Patras : 0—1 ; Larissa : 1—0) — i-am solicitat antrenorului Ola explicațiile care ar justifica optica exprimată. Iată-le :

„Juniorii români au susținut, cu această ocazie, cele mai grele partide din viața lor. Întîlnind în toate cele trei jocuri ECHIPA DE TINERET A GRECIEI — care a numărat, printre alții, mari speranțe ale primei reprezentative (spre exemplu, Aidinius, de trei ori internațional A, rezervă la partida Grecia — Portugalia) — jucătorii mei au fost supuși la examene cît se poate de severe. Edificatoare pentru mine, ca și pentru ei, aceste meciuri au scos — pregnant — în evidență valorile și lipsurile jocului echipei noastre. Forța de joc, bărbăția și, pe alocuri, duritatea angajării echipei gazdă au pus juniorilor noștri probleme grele, la care — după părerea mea — au răspuns satisfăcător, ca să nu spun destul de bine. Rezistînd onorabil unei formații mai mature pe toate planurile, echipa română și-a dovedit reale și apreciabile resurse".

— Intrînd în amănuntele concluziilor pe care, desigur, le-ați extras în urma acestui turneu, ce ne-ați mai putea spune ? V-a profilat, bunăoară, acest turneu un schelet de echipă pentru sezonul internațional '69 ?

— Avînd, printre altele, și acest obiectiv, turneul a contribuit la cristalizarea osaturii viitoarei reprezentative de juniori. Iat-o, în principiu : ARICIU (IORDACHE) — CRISTACHE, ?, BROȘOVSCHI, HAJNAL — ȘTEFĂNESCU (BELDEANU), NAOM, SIMIONAȘ — IONESCU, PETREANU, VLAD (ATODIRESEI).

— Vă închipuiți, desigur, că semnul de întrebare naște... următoarea întrebare ?

— Mărturisesc că n-am, la ora asta, un al doilea fundaș central. Voi pleca, curînd, în căutarea lui prin țară.

— Un drum fără adresă ?

— Am și trei „adrese". Trei băieți despre care am auzit lucruri bune — Necula (Minerul Baia Mare), Cosma (C.F.R. Pașcani) și Crîngașu (Petrolul). *Vreau să-i văd la lucru dar, oricum, n-am să-mi limitez investigațiile numai la ei.*

— Revenind, pentru încheiere, la turneul din Grecia...

— A fost un examen de maturitate, care le-a dat băieților conștiința propriilor lor valori. Acum știu (și eu, și ei) că POT face față fotbalului adevărat, jucînd, ei înșiși, fotbal...

— Și credeți că vor veni și rezultatele ?

— Trebuie să vină. Apropo, știți că primii patru fotbaliști ai anului '68 — Dumitrache, Dinu, Sătmăreanu și Gornea — desemnați de ancheta revistei „Fotbal" — au trecut prin lotul de juniori ? Oare ascensiunea lor nu poate fi privită ȘI ca un rezultat al pregătirii la reprezentativa de juniori ?

— Fără îndoială, da.

M. P.

Titlul lecției ? Lovirea mingii cu ristul. Elevi ? Copiii centrului Steaua. Examinator ? Ion Voinescu, fosta glorie a clubului militar, unul din antrenorii care se ocupă de creșterea tinerelor elemente pentru formația de seniori

ÎN DISCUȚIE

„PRODUCȚIA" CENTRELOR DE COPII ȘI JUNIORI

Recent a avut loc consfătuirea antrenorilor care activează la centrele de copii și juniori ale secțiilor de fotbal divizionare A și B, precum și în localitățile Tg. Ocna (Bacău), Mihai Viteazu (Cluj), Pecica (Arad) și Calafat (Dolj). Aceasta este prima consfătuire de acest gen de la înființarea secțiilor respective.

După expunerea unui material din partea Federației române de fotbal, care a trecut în revistă activitatea organizatorică și de instruire desfășurată în aceste unități de-a lungul anului 1968, antrenorii Dan Alexandru (Arad), Colea Vîlcov, Nicolae Belisna (București), Gh. Dumitrescu (Ploiești), precum și antrenorii federali Gh. Ola, Dumitru Teodorescu și C. Ardeleanu au supus discuției referate cu privire la selecția, mijloacele, metodele și formele de organizare a instruirii în rîndurile copiilor și juniorilor.

Referatele, cît și discuțiile purtate pe marginea acestora s-au axat mai mult asupra muncii desfășurată în centrele de copii și juniori, subliniind realizările și sprijinul organelor mișcării sportive în direcția atragerii unui număr sporit de tineri, îndeosebi elevi, în practicarea fotbalului.

Dintre acțiunile întreprinse în acest scop s-a apreciat pozitiv, în primul rînd, reluarea, după mulți ani de absență, a campionatului republican școlar, care, în ediția 1967—1968, în etapa pe clase, a cuprins 105 000 elevi ai școlilor generale și 40 000 de liceeni, iar în cea pe localități — 1 262 echipe de școli generale și 354 de licee. De aceeași apreciere favorabilă s-au bucurat și alte forme de atragere și stimulare a tineretului spre practicarea fotbalului, ca de exemplu campionatele locale desfășurate între echipele de străzi, organizate la București, Iași, Brașov, Arad, Timișoara, Ploiești, Oradea, Craiova, Tg. Mureș, Deva etc. ; jocurile între reprezentativele școlare ale diferitelor orașe (București-Cluj, Iași-Bacău, Oradea-Cluj și altele), la care se pot adăuga și inițiativele luate de ziarul „Sportul" cu „Copiii răspund prezent !" și de revista „Fotbal" cu „Ce tineri fotbaliști talentați cunoașteți ?"

Consfătuirea a analizat și măsurile luate în vederea îmbunătățirii instruirii celor mai talentați tineri, în care scop în anul 1968 au funcționat 22 centre de copii și juniori, 16 secții de fotbal în cadrul școlilor sportive, față de 17 și, respectiv, 9, cîte existau în 1967.

O realizare meritorie a fost și organizarea în iulie 1968 a taberei de copii de la Bucșoaia, sub egida Consiliului Național al Organizației Pionierilor, cu sprijinul tehnic al Federației române de fotbal, la care au participat echipele reprezentative ale școlilor generale cîștigătoare ale campionatelor județene.

În domeniul îmbunătățirii instruirii copiilor și juniorilor se așteaptă rezultate mai bune și ca urmare a instituirii noului sistem competițional, care, în ediția 1968—1969 a campionatului republican al juniorilor, cuprinde peste 500 de echipe, iar în campionatul republican al școlilor generale și în cupele județene pentru copii, circa 800 de echipe.

Din cele înfățișate mai sus rezultă că în anii 1967 și 1968 s-a produs un real reviriment al activității fotbalistice în rîndurile copiilor și juniorilor, consecință a intensificării preocupărilor organelor Ministerului Învățămîntului, ale Consiliului Național al Organizației Pionierilor și ale Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport în direcția realizării prevederilor rezoluției Conferinței pe țară a mișcării sportive și a Conferinței Federației române de fotbal din iulie 1967.

ÎN CELE 22 DE CENTRE SÎNT CUPRINȘI PESTE 1600 DE COPII ȘI JUNIORI, MAJORITATEA CU CERTE PERSPECTIVE DE AFIRMARE. **Aceștia sînt repartizați în 54 de grupe de copii și 37 de juniori, iar de pregătirea lor răspund 59 de antrenori.**

În ultimii doi ani, din echipele actualelor centre (din cadrul secțiilor divizionare A) au promovat în lotul echipelor de juniori un număr de 47 de jucători, în cele de tineret — rezerve 124 și numeroși alții în formațiile de divizie B și C.

În ceea ce privește promovarea elementelor tinere în echipele divizionare A și cele de tineret-rezerve situația se prezintă după cum urmează :

Centrul	Jucători promovați în echipele	
	div. A	tin.-rez.
Rapid Buc.	6	8
Crișul Oradea	6	6
Progresul Buc.	5	7
„U" Cluj	5	6
Steaua Buc.	4	13
U.T. Arad	4	9
„U" Craiova	4	6
„23 August" Buc.	3	8
Petrolul Ploiești	2	8
F.C. Argeș	2	8
Dinamo Bacău	2	5
Politehnica Iași	1	12
A.S.A. Tg. Mureș	1	7
Jiul Petroșeni	1	4
Farul Constanța	1	8

Din numărul total al jucătorilor ce alcătuiesc actualele loturi ale echipelor divizionare A, 30 LA SUTĂ SÎNT TINERI PROMOVAȚI ÎN ULTIMII DOI ANI DIN PROPRIILE PEPINIERE.

În ceea ce privește instruirea echipelor, se constată că majoritatea antrenorilor grupelor de copii și juniori desfășoară o activitate susținută. Pe baza experienței acumulate în cei 3 ani de la înființarea majorității centrelor, antrenorii au prezentat în consfătuire unele generalizări metodice prețioase, dar încă insuficiente pentru a se putea stabili, pe baza unor date riguros verificate în practică, sistemul celor mai eficiente obiective de instruire, mijloace, metode și forme de organizare a pregătirii diferențiate a copiilor și juniorilor, în funcție de particularitățile lor psihice și fizice.

Străduințele depuse în acest sens de către unii antrenori (Vîlcov, Timar, Dan, Dumitrescu, Covaci, Avram, Kluge, Stănculescu, Moldoveanu și alții) sînt meritorii, dar **pentru a putea fi generalizate ele trebuie încă aprofundate, iar unele ipoteze de la care acești antrenori au pornit în muncă lor, chiar corectate.**

A reieșit, de exemplu, necesitatea precizării mai clare a concepției despre selecție și a probelor de control folosite în acest scop, deoarece mai ales la vîrsta de 10—14 ani, cînd organismul suferă transformări radicale, depistarea elementelor de perspectivă nu trebuie efectuată prin eliminare, ci pe baza observării îndelungate a evoluției copiilor într-o activitate continuă, desfășurată cu deosebire în echipele școlare — așa cum au subliniat antrenorii Dan, Covaci, Birsan și alții. V. Stănculescu a propus, cu totul justificat, elaborarea unei noi programe de instruire, întrucît obiectivele urmărite la diverse vîrste se deosebesc în mare măsură. La copii, instruirea are un pregnant caracter general, orientat spre însușirea corectă a elementelor fundamentale ale fotbalului, pe cînd la ceilalți apare cerința specializării pe anumite posturi sau spații de acțiune.

Participanții la consfătuire au subliniat, de asemenea, necesitatea concentrării eforturilor antrenorilor în direcția creării de noi exerciții și jocuri, mult mai eficiente decît cele folosite actualmente, pentru stăpînirea tehnicii, pentru dezvoltarea indicilor armonioși de dezvoltare fizică, precum și pentru folosirea judicioasă a procedeelor „în circuit", „cu intervale" și „non-stop", în vederea perfecționării calităților fizice de bază și specifice, reazimul sigur al executării superioare a tuturor acțiunilor tehnico-tactice ale fotbalului contemporan.

În concluziile consfătuirii, a mai fost subliniată NECESITATEA INSTITUIRII UNOR COLECTIVE, CARE, ȚINÎND O SISTEMATICĂ LEGĂTURĂ CU ANTRENORII ECHIPELOR DE COPII ȘI JUNIORI, SĂ ELABOREZE O SUITĂ DE MATERIALE METODICE IZVORÎTE DIN ACTIVITATEA PRACTICĂ A CELOR MAI BUNI SPECIALIȘTI ȘI MENITE, TOTODATĂ, SĂ PUNĂ BAZELE UNUI SISTEM DE ANTRENAMENT AL TUTUROR ECHIPELOR DE COPII ȘI JUNIORI.

VEȘTI DE LA F.C. ARGEȘ

IOACHIM POPESCU ȘI PAVLOVICI NU MAI FAC PARTE DIN CLUBUL PITEȘTEAN

După o lună de vacanță, echipa piteșteană va efectua în zilele de 8 și 9 ianuarie vizita medicală, urmînd ca pregătirile pentru sezonul de primăvară să le înceapă în ziua de 10 ianuarie. După un stagiu de regătire de 10 zile — în localitate —, **echipa se va deplasa într-o stațiune de munte, unde va continua programul antrenamentelor de iarnă.**

Pentru luna februarie, se preconizează un turneu în Izrael și Turcia. Începînd cu data de 20 februarie, antrenamentele echipelor de seniori și de tineret se vor desfășura în comun, urmărindu-se omogenizarea procesului de instruire.

Referindu-ne la componența primei echipe, **NOTĂM DOUĂ PREZENȚE NOI** — Ion Chițu și Ion Ariciu, **și DOUĂ ABSENȚE** — Ioachim Popescu și Pavlovici, **CARE NU MAI FAC PARTE DIN ACEST CLUB.**

Mai harnici, juniorii de la F.C. Argeș și-au început pregătirile pentru sezonul de primăvară încă din... anul trecut, de la data de 24 decembrie.

ILIE FEȚEANU — coresp.

POLITEHNICA TIMIȘOARA A ÎNCEPUT NOUL AN FĂRĂ ANTRENOR...

Suferințele echipei Politehnica Timișoara continuă. După ce în ultimii ani a schimbat peste o duzină de antrenori, coborînd din divizia A în divizia B, echipa de pe malul Begăi pășește în noul an fără conducător tehnic. Prin plecarea lui Ștefan Cîrjan la Universitatea Cluj, postul de antrenor la „Poli" a rămas vacant.

Cum și cine va începe pregătirile cu această echipă cu tradiție în fotbalul românesc ?

P. ARCAN — coresp. principal

AZI — SOSIREA, MÎINE — PLECAREA

In cursul zilei de astăzi este așteptată să sosească în Capitală, pe calea aerului, selecționata de fotbal divizionară care după cum se știe, a susținut două jocuri în Izrael.

Conform programului anunțat, fotbaliștii români urmează să plece mîine în Belgia și Olanda, unde vor întreprinde un turneu de cîteva jocuri cu caracter de verificare înaintea meciului de la Londra.

CRIȘUL A LUAT STARTUL PE '69

Conform programului inițial stabilit, întreg lotul Crișului s-a prezentat ieri la primul antrenament în vederea returului. După controlul medical efectuat de dr. Gh. Bonyhai, jucătorii orădeni au făcut o scurtă mișcare pe terenul acoperit de zăpadă. De remarcat faptul că lotul Crișului a fost completat cu trei jucători din echipa de tineret : Sûdi, Kassai, Erdeli.

ILIE GHIȘA, coresp. principal

PRONOSPORT

PRONOSTICUL NOSTRU ETAPA (I) DIN 5 IANUARIE 1969

I.	Bari — Lazio (pauză)	2
II.	Bari — Lazio (final)	X
III.	Brescia — Spal (pauză)	1
IV.	Brescia — Spal (final)	1
V.	Genoa—Mantova (pauză)	1
VI.	Genoa—Mantova (final)	1
VII.	Catanzaro — Perugia	1
VIII.	Como — Reggiana	1
IX.	Livorno — Cesena	1
X.	Modena — Reggina	X
XI.	Monza — Lecco	X
XII.	Padova — Catania	1
XIII.	Ternana — Foggia	X

INDISCREȚII

(...la temperatura sufletului)

...Un restaurant nou în gura Oborului. Una din ultimele seri ale anului '68. Adunați în jurul unor mese prelungite mereu, ca în poveste, 20, 30 și în cele din urmă 50 de CREDINCIOȘI ai fotbalului s-au strîns la flacăra unui dor. Mulți s-au revăzut după 10, după 20 de ani. Le tremurau de emoție bărbiile, vocile vibrau cald, ochii clipeau mai des. Erau strînse cinci generații de fotbaliști ai echipei Unirea Tricolor, echipa Oborului. Se aflau în jurul acelor mese NUME cu greutate în fotbalul nostru. Citind, după paleta... timplelor, Nae Lucescu, *fostul ei președinte,* Petre Steinbach, Ștefan Cîrjan, Petrică Rădulescu, Dincă Schileru, Mircea Crușescu, Gh. Oprișescu, Traian Demetrescu, Lulu Mihăilescu, Sonny Niculescu, Gică Petrescu, Costică Marinescu, Alexandru Petculescu, Titus Ozon, Mircea Popescu, Aurelian Cernea, Marin Apostol, Dinulescu, Constantin *etc. (16 antrenori, doi maeștri emeriți...).*

În plînsetul nostalgic al ghitarei lui Nae Niculescu, copilul-mascotă al Unirii de-acum trei veacuri, azi om în jurul lui 40 de ani, se țes amintiri de neuitat.

— Mai ții minte, Mirceo (n. a. — Mircea Popescu) *cînd în ajunul meciului cu Sparta Arad aveai 40 de grade, te întorceam cu cearceafurile ude, iar a doua zi ai dat trei goluri și am bătut cu 4—2 ?*

— Dar meciul acela de pomină cu Dermagant, jucat la Tg .Mureș ? Bătuse pe Ferencvaros, pe Rapid, cîștigase cu o săptămînă înainte în fața selecționatei Bucureștiului... Am plecat de la București cu un camion descoperit. La Brașov a început să plouă. Am pus paie în camion, să ne mai încălzim. Am ajuns la Tg. Mureș la 4 dimineața, iar după-amiază, tot la 4, am bătut Dermagantul cu 4—1...

Alexandru Petculescu: *„Accelerat, rapid, avioane ? Nici pomeneală ! Personal clasa a 3-a București — Baia Mare... Și eram fericiți că jucăm !"*

Nae Lucescu : *„Deși am învins renumite team-uri austriece* (Wacker 3—1, F. C. Viena 3—1) *acum îmi vine în minte o înfrîngere: 1—2 cu F.C. Austria. Golul nostru l-a dat Sonny. Pînă la urmă, însă, echipa aceea de mari vedete, printre care Sindelar, Sesta, Nausch a întrecut tînăra noastră formație de minți. N-am fost supărat. A fost un meci „ca în filme". La sfîrșitul partidei, vestitul Sesta a venit la noi în cabină și i-a îmbrățișat pe tinerii săi adversari".*

— Încă de la 14 ani, lui Costică Marinescu i se spunea „Nea Costică". Deși era copilandru încă, juca „la întîia", și juca într-adevăr ca un nene...

— Ați văzut cum reacționează jucătorii azi după o înfrîngere ? Ai noștri, după o bătaie nu mai coborau la masă...

— Ce reprezenta fotbalul, ce însemna echipa pentru uniriști ? Ce să mai vorbim, domnule? Lui Alexandru Frățilă (unchiul lui Titi, dinamovistul) *i-au adus vestea în timpul unui meci că i-a murit mama. Ni se tăiaseră nouă picioarele, dar el a jucat, cu lacrimi în ochi, tot meciul pînă la capăt, și-abia la sfîrșitul lui a fugit acasă...*

Dragoste (adevărată) de fotbal ! A existat și așa ceva...

Marius POPESCU

DOMNUL GUNAR LANGE SE DESTĂINUIE...

(Urmare din pag. 1)

— Deci, ați promovat fotbalul pe teren acoperit, după cum înțelegem.

— Da, da, un mijloc de luptă al omului din țara zăpezilor, pentru a asigura fotbalului continuitatea.

Firește, e vorba, pentru început, de un număr restrîns de asemenea obiective, limitate la posibilitățile noastre financiare, și în consecință ne aflăm, deocamdată, sub nivelul necesităților cluburilor. *Obiectivul nostru final este* însă SĂ EXTINDEM ÎNTR-O ASTFEL DE MĂSURĂ INIȚIATIVA, ÎNCÎT ASEMENEA HALE GIGANTICE SĂ POATĂ FI REALIZATE ÎN FIECARE ORAȘ. ASTA AR CONSTITUI UNA DINTRE MARILE PROBLEME ACTUALE ALE FOTBALULUI SUEDEZ.

b) noi pierdem unii jucători de frunte ai echipei naționale, care părăsesc teritoriul țării pentru a activa în marile cluburi profesioniste din străinătate.

O țară mică, cum e Suedia (7 754 000 locuitori — n.n.), nu poate suporta ușor pierderea celor mai buni jucători. *Noi depistăm valorile, noi le afirmăm, le confirmăm clasa și în momentul consacrării apare concurența străină cu mirajul unor perspective de aur, folosind argumente cărora cluburile suedeze din considerente economice, nu le poate face concurență.*

Succesele echipei naționale sînt de cel mai mare preț pentru noi, — e doar în joc sentimentul nostru patriotic — și vrem să aliniem cea mai bună garnitură. Utilizarea acestor jucători, de valoare internațională, aflați în străinătate, ne creează, însă, probleme dintre cele mai dificile. Obținerea lor, mai ales atunci cînd cluburile la care joacă susțin meciuri importante, dă naștere unor dificultăți care pur și simplu ne îmbătrînesc...

— Apreciați că fotbalul, în general, și cel al țării dv, în particular, a atins un ridicat nivel tehnic spectacular și propagandistic ?

— Fotbalul este sportul cel mai popular în Suedia.

După părerea mea, consider că jucătorul perfect tehnic n-a existat și nici nu va putea exista, probabil, niciodată. Și aceasta nu dintr-o carență a elementului uman, a jucătorului propriu-zis, ci pentru că însăși tehnica fotbalului evoluează continuu, angajînd o neîntreruptă cursă între fotbal și om, între sistem și practician.

Desigur, există un mijloc eficient și determinant pentru ca spațiul dintre acești doi factori — să le spun oare puncte cardinale sau mai bine linii paralele care nu se vor unifica niciodată, dar care totuși se pot apropia continuu ? — să devină tot mai apropiat : E ANTRENAMENTUL, PREGĂTIREA INTENSIVĂ, EFORTUL CONTINUU.

— Cunoașteți fotbalul românesc ?

— Atît din contactele directe, cît și din activitatea lui înscrisă în manifestările internaționale, am întrevăzut posibilitățile fotbalului românesc.

Instabilitatea rezultatelor exprimate prin scoruri nu trebuie să afecteze aprecierile de bază asupra posibilităților unei mișcări sportive ca aceea din România, CARE ȘI-A DOVEDIT TRĂINICIA. NU MAI DEPARTE DECÎT LA JOCURILE OLIMPICE DIN MEXIC.

Cu un tineret viguros, bine pregătit atletic și educat multilateral, cu o organizație cărei statul îi creează condiții optime de dezvoltare, FOTBALUL ROMÂNESC ȘI-A ASIGURAT UN LOC REMARCABIL ÎN ARENA MONDIALĂ. Firește, evoluțiile sînt în funcție de conjunctură, de forma „naționalei" și de acei factori — să-i numim imponderabili ? — care determină un scor, un rezultat tehnic. FOTBALUL DV DE CLUB E BINE DEZVOLTAT ȘI ÎN RELAȚIILE INTERNAȚIONALE CRED CĂ E MAI NOROCOS DECÎT CEL AL NAȚIONALEI PROPRIU-ZISE.

Personal, *cunosc jocul echipelor Rapid și Dinamo din București,* PE CARE IL CONSIDER DE NIVEL EUROPEAN — a încheiat interlocutorul nostru de azi.

SOVATA ESTE CĂUTATĂ IARNA

În tabăra Școlii sportive

Ca și multe alte stațiuni din țara noastră, Sovata cunoaște și iarna aceeași animație ca în lunile de vară. Frumoasele alei s-au transformat în piste pentru săniuș, iar dealurile din împrejurimi sînt asaltate de amatorii de schi.

În acest cadru minunat și-au fixat cartierul cei aproape 400 de elevi ai Școlii sportive de atletism din București, care își inaugurează, cu această ocazie, prima sa tabără.

Însoțiți de un corp de profesori și antrenori, beneficiind de excelente condiții de cazare, tinerii atleți școlari din București au poposit în Sovata în două serii : prima între 22—30 decembrie, iar a doua între 31 decembrie și 6 ianuarie.

Programul taberei, întocmit cu multă grijă, acordă aceeași atenție activităților recreative (plimbări, lecturi, vizionări de filme) ca și antrenamentului atletic unde accentul se pune pe o bună pregătire fizică : alergare, lucrul cu greutățile, exercițiile de mobilitate.

Activitatea în tabără începe din primele ore ale dimineții, cînd din vilele cocoțate pe dealuri răsună cîntecele vesele prefațînd exercițiile de înviorare.

După micul dejun, grupele trec și-și desfășoară programul de lucru. Această activitate variată este urmărită de oamenii muncii veniți la odihnă.

După o scurtă pauză (folosită de cele mai multe ori pentru o bătaie cu zăpadă) grupele reiau activitatea, ultima parte a antrenamentului fiind consacrată în special lucrului pe specialități.

După masa de prînz, o odihnă binemeritată, apoi schi, săniuș, patinaj, plimbări...

Seara, în fiecare vilă micii atleți citesc, participă la jocuri de cabană, se întrec la șah, ascultă muzică, iar din două în două zile, la Casa de cultură a stațiunii, vizionează filme sau dansează.

Cu un asemenea program, timpul în tabără se scurge foarte repede spre regretul elevilor care au însă satisfacția de a fi beneficiat de o vacanță plăcută și folositoare și care, sîntem siguri, va avea o influență pozitivă asupra activității lor în viitorul sezon atletic.

prof. Camil MORȚUN

AZI, ULTIMA ZI LA TRAGEREA SPECIALĂ LOTO

La cererea participanților, vînzarea biletelor pentru tragerea specială LOTO a Revelionului din 3 ianuarie 1969, s-a prelungit pînă sîmbătă 4 ianuarie 1969.

Tragerea va avea loc mîine la ora 18,30 în Capitală în str. Doamnei Nr. 2.

Depunerea biletelor cîștigătoare se va face pînă joi 9 ianuarie 1969 ora 13 în orașele reședință de județ și pînă miercuri 8 ianuarie 1969 ora 13 în celelalte localități.

La această tragere tradițională se atribuie în număr nelimitat autoturisme : Fiat 1 800, Dacia 1 100, Skoda 1 000 M.B. și 10 autoturisme prin tragere la sorți (1 Warszawa, 4 Dacia 1 100, 3 Moskvici 408 cu 4 faruri și radio, 2 Skoda 1 000 M.B).

Se mai acordă 40 excursii în U.R.S.S. — Asia Centrală — și premii fixe în bani de cîte 25 000 lei, 10 000 lei, 6 250 lei, 2 500 lei, 1 000 lei etc.

Se extrag 30 numere. Variantelor cu 2 numere cîștigătoare din 6 extrase, li se atribuie cîte 100 lei.

Cu 10 lei se poate participa la toate cele 3 faze, la care se extrag 30 numere.

Fiecare variantă de 10 lei are trei șanse de cîștig și poate obține trei premii diferite : obișnuite, suplimentare și speciale.

Jucați neapărat la tragerea specială LOTO care vă oferă mari șanse de cîștig. Rețineți ! Azi este ultima zi cînd mai puteți să vă procurați biletele.

Actualitatea internațională

Una dintre reprezentantele Franței în marile bătălii ale schiului alpin — Florence Steurer

În Cupa orașelor tîrguri

REAL SARAGOSSA – NEWCASTLE UTD. 3-2

MADRID, 3. — La Saragossa s-a disputat meciul tur dintre echipele Real Saragossa și Newcastle United, contînd pentru optimile de finală ale „Cupei orașelor tîrguri" la fotbal. Victoria a revenit fotbaliștilor spanioli cu 3—2 (2—2).

MECIUL DE FOTBAL MEXIC — ITALIA A DAT DE LUCRU POLIȚIEI

În cursul meciului Mexic — Italia, disputat miercuri la Ciudad de Mexico, și cîștigat de oaspeți cu 3—2, au avut loc cîteva incidente provocate de spectatori. Astfel, în minutul 36, cînd scorul era 1—0 pentru echipa Mexicului, arbitrul mexican a anulat un gol înscris de Domenghini. Apoi, la scorul de 2—2 în minutul 70, arbitrul nu a acordat gazdelor un punct, deoarece Borja marcase din poziție de ofsaid. Spectatorii mexicani au protestat vehement, unii dintre ei invadînd terenul de joc. A fost necesară intervenția poliției.

Cel de-al doilea joc dintre echipele Italiei și Mexicului va avea loc mîine.

HANDBALIȘTI ROMÂNI ÎN R.D. GERMANĂ

Turneul internațional fulger desfășurat la Berlin a revenit echipei orașului Leipzig, care în finală a întrecut selecționata Berlinului cu scorul de 11—8 (4—5). Echipa de tineret a orașului București s-a clasat pe locul 3. După ce au învins cu scorul de 9—7 (5—5) echipa orașului Moscova, tinerii handbaliști români au întîlnit formația Leipzigului de care au fost învinși cu 13—10 (8—6).

★

În grupa A a turneului internațional masculin de handbal de la Rostock, echipa H.G. Copenhaga a învins cu 21—15 (11—6) echipa Pogon Zabrze. În grupa B, echipa D.H.F.K. Leipzig a întrecut cu 16—9 (6—4) pe Dinamo Bacău. Alte rezultate: Empor Rostock-Spartak Sofia 21—11 (7—6); Sel. Moscova-Honved Budapesta 18—16 (9—7).

SELECȚIONATA IZRAELULUI ÎNVINSĂ LA VIENA

La Viena în meci amical echipa masculină a Austriei a dispus de selecționata Izraelului cu scorul de 19—8 (9—6).

Atleții la start, în primul mare concurs

SAN FRANCISCO 3 (Agerpres). — Astă seară la San Francisco are loc primul mare concurs internațional pe teren acoperit al noului sezon atletic din S.U.A. Cu acest prilej vor evolua numeroși campioni olimpici de la Ciudad de Mexico în frunte cu Bob Beamon (lungime), Dick Fossbury (înălțime), Lee Evans (400 m), Dave Hemery (400 m garduri), Bob Seagren și alții.

● Cunoscutul atlet kenian Wilson Kiprugut, medaliat olimpic cu argint în proba de 800 m plat, a declarat ziariștilor că în sezonul viitor nu va mai participa la concursurile internaționale. El va fi prezent doar la principalele competiții interne.

PE GHEAȚĂ ȘI PE ZĂPADĂ

● U.R.S.S. campioană europeană la hochei-juniori ● Suedezii învinși în Canada ● Ninsoare abundentă în Austria ● Concursul de patinaj viteză de la Oslo

● Au luat sfîrșit întrecerile campionatului european de hochei pe gheață pentru echipele de juniori desfășurate timp de mai multe zile la Garmisch Partenkirchen. Titlul de campioană a revenit echipei U.R.S.S., care în ultimul joc a terminat la egalitate: 2—2 (0—0, 2—2, 0—0) cu echipa Cehoslovaciei. Alte rezultate: Suedia—Finlanda 8—3 (3—1, 0—1, 5—1); Polonia—R. F. a Germaniei 4—3 (0—2, 2—1, 2—0). Clasament: 1. U.R.S.S. 9 puncte; 2. Suedia 8 puncte; 3. Cehoslovacia 7 puncte etc.

● Selecționata de hochei pe gheață a Suediei a susținut o nouă întîlnire în cadrul turneului pe care-l întreprinde în Canada, jucînd cu reprezentativa orașului Winnipeg. Gazdele au terminat învingătoare cu scorul de 11—4 (6—0, 4—2, 1—2).

● Din cauza ninsorii abundente și a unei vizibilități necorespunzătoare, antrenamentele în vederea celei de-a treia „manse" a competiției de sărituri cu schiurile „Turneul celor 4 trambuline" au fost aminate. La Innsbruck ninge continuu și stratul de zăpadă depășește 30 cm.

● În cadrul „Cupei Star" selecționata Canadei de est la hochei pe gheață a jucat la Göteborg în compania echipei Vaestra Froclunda. Hocheiștii canadieni au obținut victoria cu scorul de 4—1 (1—0, 2—1, 1—0). În al doilea joc, echipa orașului Gottwaldow a învins cu scorul de 6—3 o selecționată a Finlandei.

● La Stockholm au continuat întrecerile competiției internaționale de hochei pe gheață dotată cu „Cupa Ahearne". Echipa finlandeză I.F.K. Helsinki a învins cu scorul de 6—3 (2—0, 1—0, 3—3), formația canadiană Victoria-Tigers.

● Concursul internațional de patinaj viteză de la Oslo a început cu desfășurarea probelor de 500 și 5 000 m. În proba de 500 m victoria a revenit norvegianului Margne Thomassen, care a realizat timpul de 41,0. Campionul mondial, olandezul Verkeerk, s-a clasat pe locul 8 cu 42,2. Cel mai bun timp în proba de 5 000 m a fost obținut de campionul olimpic Fred Maier (Norvegia) cu 7:29,4. Fornaes (Norvegia) a ocupat locul doi cu 7:36,3. În clasamentul general, după două probe, conduce Claesson (Suedia) cu 86,920 puncte, urmat de Thomassen (Norvegia) 87,060 puncte și Fornaes (Norvegia) 87,130 puncte. Fred Maier se află pe locul 4 cu 88,140 puncte.

● În competiția internațională de hochei pentru „Cupa Alpilor" la Bolzano (Italia) s-au întîlnit echipele Forts (Italia) și Jesenice (Iugoslavia). Hocheiștii italieni au obținut victoria cu scorul de 5—4 (1—1, 2—1, 2—2).

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

Bun găsit pe 1969! Iată-ne din nou la început de drum... panoramic. Conform tradiției, deși nămeții și pulsul competițional se cam opun, îi dăm fotbalului ce-i al lui, amintindu-vă, mai întîi, de revanșa Mexic — Italia, pe care rezultatul de la 1 ianuarie o face și mai interesantă. I-am dat, deci, prioritate sportului-rege, dar partea leului revine — firește — sporturilor de sezon.

Schiul alpin, a cărui popularitate este în continuă ascendență, domină net programul de întreceri al săptămînii de care ne ocupăm. Enumerarea concursurilor din calendarul F.I.S., deci numai a marilor competiții, va fi deajuns pentru a vă face o idee despre intensitatea activității: Astfel la **Berchtesgaden** și la **Oberstaufen** vor avea loc probe contînd pentru Cupa Mondială, Concursuri de mare anvergură mai sînt programate în **S.U.A.**, la **Alta (Utah)**, **Great Gorge (New-York)**, la **Bromely-Mount Vermont** și **Winter Park (Colorado)**, la **Mount Mammoth (California)**. Și în **Canada (Mount Withehorn, Lake Louise**, combinate cu **Alta)** va avea loc un concurs open, dar nu trebuie să credeți că aici sensul cuvîntului este același ca în tenis... Centrul de greutate al probelor alpine rămîne însă, firesc pe continentul european. La **Wengen** (Cupa **Lauberhorn**, a 39-a ediție!), **Adelboden** și **Grindelwald** (în **Elveția**) la **Les Gets** și **Morzine** (Franța), ambele fiind Mari Premii ale stațiunilor respective, aflate acum la a XV-a ediție (ce-ar fi dacă am încerca și la noi în țară așa ceva?), la **Oberammergau (R.F. a Germaniei)**, unde se vor disputa cele 4 zile internaționale ale orașului **München**, apoi la **Madonna di Campiglio** — „Cupa Europei" pentru juniori — și la **Trentino (Italia)** vor avea loc dispute aprinse pentru onoranta și greu accesibila moștenire a unor **Killy** și **Nancy Greene.**

Probele nordice, mai lente în demaraj încep să polarizeze și ele interesul. Reușita transmisiilor televiziunii din prima zi a anului ne obligă să amintim de disputa zburătorilor pe patru trambuline: după **Oberstdorf** și **Garmisch Partenkirchen** (R.F.G.), urmează mansele austriece — **Innsbruck** și **Bischofshofen. Wirkola**, norvegianul zburător (oare cînd vom avea și noi de poreclit pe cineva „românul zburător"?), a dominat autoritar pînă acum. Vom aștepta cu interes rezultatele... În **Cehoslovacia** va avea de asemenea loc o suită de concursuri — **Spindleruv Mlyn, Liberec** și **Tanvald** — denumită „Săptămîna săritorilor". Se caută noi **Raska...**

Fondiștii revin și ei în prim plan. La **Neukirch-Schonarch (R.F. a Germaniei)** se dispută **Circuitul Neukirch-ului**, rezervat atît seniorilor cît și juniorilor, care cuprinde probele de 15 (respectiv 10) km și combinată nordică. Capul de afiș al săptămînii îl constituie însă un concurs feminin, anume cea de a XI-a ediție a Cupei **Klingenthal (R.D. Germană)**, în program figurînd probele de 5, 10 și 3 x 5 km. Pentru bărbați, cursele cele mai importante se vor disputa în Norvegia și în Suedia, respectiv la **Oslo (Monolittrennet)** și la **Bergsjö.**

Viteziștii gheții din **Europa** — salutăm cu bucurie participarea reprezentanților noștri! — se vor întrece în Concursul celor trei piste: **Inzell (R.F. a Germaniei)**, **Innsbruck (Austria)** și **Madonna di Campiglio (Italia).**

În hochei — obișnuitele luări de contact între formații de club și reprezentative din „marile puteri" ale pucului, în majoritate amicale în cadrul turneelor. O singură excepție — **Cupa Ahearne.**

În atletism, sezonul crosurilor e în toi. De mare interes se anunță Cursa plajelor din **Montevideo**, la care vor lua, probabil, startul corifeii **Corridei Sao Sylvestro** din **Sao Paulo** și Crosul de la **Valencia** (Spania), în care tunisianul **Gammoudi** va avea de apărat prestigiul olimpic.

Nici bazinele nu cunosc odihna. Se remarcă, în cadrul încercărilor europene de a micșora decalajul față de natația nordamericană, meciul de natație și de polo **Londra — Paris**, pe care-l va găzdui splendida piscină de la **Crystal Palace.**

La **Melbourne**, în cadrul unui „open" de mare atracție, își dispută întîietatea rachete cotate printre cele mai bune din lume. Gazdele așteaptă consolări, fie ele și palide, pentru pierderea „salatierei". E lesne de înțeles de ce se aud în țara cangurilor voci din ce în ce mai insistente pentru o **Cupă Davis** open...

Profesioniștii pedalei au un nou rendez-vous de 6 zile, de data aceasta la **Bremen.** Oricum, n-au prea hibernat giganții șoselelor...

Baschetul are o săptămînă la care participăm (încă...) cu trei formații în competițiile europene de anvergură. Dar și pentru francezi va fi un examen greu, întrucît **Villeurbanne** joacă la **Zadar** returul din C.C.E., iar **Franța** primește, pe teren propriu, dubla replică a **Poloniei,** ambele meciuri fiind demne de urmărit și pentru noi, cu cîteva luni înaintea campionatelor europene masculine.

Iar în așteptarea rezultatelor, a cronicilor și a comentariilor de rigoare, vă spunem la revedere pe cea de a doua săptămînă a lui 1969!

G. R.-Ș.

TENISMENII AUSTRALIENI SE REVANȘEAZĂ

MIAMI BEACH, 3. — Turneul internațional de tenis rezervat echipelor de juniori de la Miami Beach a fost cîștigat de echipa Australiei. În finală, tinerii jucători australieni au învins cu scorul de 2—1 echipa S.U.A.

MELBOURNE, 3. — Au continuat meciurile competiției internationale de tenis „open" din orașul Hobart (Tasmania). Fred Stolle (Australia) l-a eliminat cu 2—6, 2—6, 6—0, 6—3, 6—4 pe Thomas Lejus (U.R.S.S.). Tony Roche (Australia) a cîștigat cu 6—4, 8—2, 6—2 în fața lui Frank Sedgman (Australia). Alte rezultate: Roger Taylor (Anglia) — Bill Bowrey (Australia) 3—6, 6—3, 6—4, 3—6, 6—2, Mal Andersen (Australia) — Ray Ruffels 6—3, 7—5, 6—3.

ERIC VLAEMINCK CONFIRMĂ

MÜNCHEN 3. — Campionul mondial de ciclocros (profesionist), belgianul Eric Vlaeminck, a cîștigat concursul de la Freiburg (R F.G.). El a parcurs 23,700 km în 55 : 35,0, fiind urmat de vest-germanul Wolfshohl — la 25,0 și de elvețianul Gretner — la 1 : 24,0. La concurs au participat 13 rutieri profesioniști și 30 amatori.

TUKMAKOV ȘI SMÎSLOV CONDUC LA HASTINGS

În runda a 5-a a turneului internațional de șah de la Hastings, Smîslov (U.R.S.S.) a cîștigat la Fuller (Australia). Tukmakov (U.R.S.S.) a remizat cu Keene (Anglia). În clasament pe primul loc se află la egalitate Tukmakov și Smîslov cu cîte 4 puncte, urmați de Gligorici (Iugoslavia) cu 3 1/2 puncte.

Cel mai surprinzător lider din istoria lui IL CALCIO

U. S. CAGLIARI — echipa cu o extremă de un miliard antrenată de un... „filozof"

Dintotdeauna, fotbalul italian a fost teatrul unor lovituri spectaculoase — transferuri ametitoare, rezultate inedite, „tifosi" violenți — rămase, însă, într-un cadru aproape neschimbat: bătălia finală pentru titlul de campion o susțineau, din redute aproape la fel de rezistente, echipele celor două mari centre industriale din nord, Milano și Torino.

Ani de-a rîndul, Internazionale, Juventus și A.C. Milan și-au trecut, una alteia, sceptrul lui „Il calcio", rarele intervenții din afară — Roma, Fiorentina sau, mai recent, Bologna — neavînd decît darul să coloreze și mai puternic un tablou pitoresc.

Anul acesta, însă, pentru întîia oară în zbuciumata-i existență, campionatul Italiei este dominat de o echipă aproape necunoscută.

Este vorba de U.S. CAGLIARI, teamul care reprezintă capitala, cu un sfert de milion de locuitori, a insulei Sardinia.

Clubul Cagliari, înființat în 1920, a făcut, ani de zile, o figură palidă pe scena fotbalului, reușind, abia în 1964, să promoveze în prima divizie, unde a ocupat locuri modeste: VI (1965), XI (1966), VI (1967), IX (1968).

Adevărata ascensiune a echipei a început, însă, cu șapte ani în urmă, cînd administrația insulei (autonomă față de guvernul italian) a acordat prima subvenție anuală de 200 000 000 de lire pentru a lansa echipa în lupta, pînă atunci inegală din punct de vedere al... bursei, cu potentații din Milano, Torino sau Roma. Bine chibzuiți, acești bani (de loc mulți, ținînd seama de „exodul" de lire din safeurile lui Internazionale sau Juventus), au adus lui Cagliari cîteva transferuri mai mult decît avantajoase, totul pînă la suma de 400 000 000 de lire, din care LONGO și BRUGNERA au acoperit jumătate, la rețete de 120 și, respectiv, 80 de milioane de lire.

Cele două mari figuri ale echipei sardineze sînt antrenorul MANLIO SCOPIGNO, mîngîiat cu porecla „filozoful", și extrema stîngă, LUIGI RIVA, socotit astăzi jucătorul nr. 1 al fotbalului italian (24 de ani, cu 9 selecționări în Squadra Azzura).

Scopigno este un tip cu totul opus lui Herrera: calm, duios, el are același zîmbet, timid, și la victoria ale cărei dimensiuni nu le augumentează niciodată, ca și la înfrîngerea pe care îți dă impresia că a prevăzut-o. Tăcut și retras, detestă declarațiile sforăitoare și este considerat unul dintre marii specialiști ai jocului pe contraatac, deși ca fotbalist a făcut o figură modestă, pe post de fundaș dreapta la Napoli și Salerno.

Forța echipei, se pare că stă, în primul rînd, în... vechimea ei: de patru ani, jucătorii cagliaritani joacă — cu cîteva excepții — pe același schelet: ALBERTOSI — LONGO — MARTIRADONNA, NICCOLAI, LONGONI, CERA, NENE, GREATTI, BRUGNERA, BONINSEGNA, RIVA, ultimele noutăți ale formației fiind portarul Albertosi și interul Brugnera, primiți de la Fiorentina în schimbul lui Rizzo.

„Stilul" de joc al lui Cagliari îl amintește pe acela al lui Inter în anii de glorie: apărare strictă, cu un „libero" foarte mobil (Longo) și marcaj individual strict, o linie de mijloc, Cera — Greatti, la care se adaugă extremul dreapta retras, Nene, un negru cu o clarviziune în joc amintitoare de cea a lui Suarez, și, în fine, un trio de atacanți frontali, Brugnera, Boninsegna, Riva, între care ultimii — „evadați" pînă la limita posibilă, sînt jucători cu mare forță de șoc, posesori ai unor lovituri la poartă extrem de puternice.

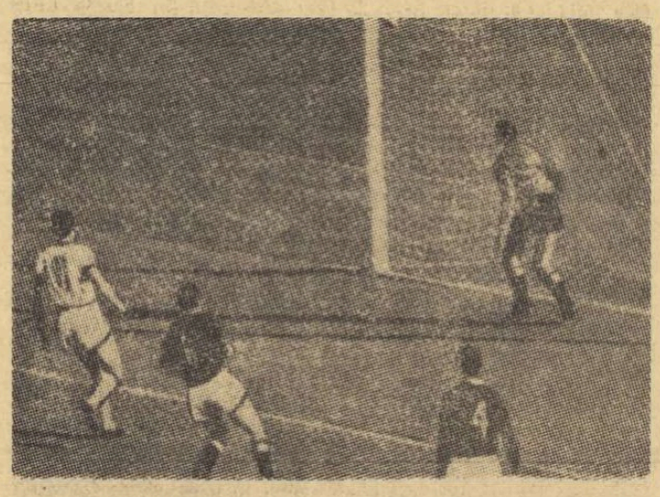

Riva (11) a trecut pe lîngă apărătorii echipei A.S. Roma: Losi (6) și Benitez (4), șutînd puternic la „păianjen"

Scriind că Boninsegna, un tînăr pe care Herrera l-a lăsat să plece de lîngă Mazzolla fără nici o remușcare, a devenit un puncheur redutabil, ajungem la jucătorul de „aur" al lui Cagliari, cel pe care presa italiană îl numește adesea, pentru modul cum îi „execută" pe portari, CĂLĂUL RIVA...

Riva, omul-gol al sardinezilor, înalt de 1,80 m și cu o greutate de 78 kg, a fost transferat la Cagliari în 1964, pentru 37 de milioane de lire. Patru ani mai tîrziu el avea să fie evaluat la incredibila sumă de un miliard de lire!

Jucător de mare viteză, cu un dribling debordant și o lovitură de cap necruțătoare, Riva a marcat, în scurta sa carieră, 60 de goluri pentru echipa de club și opt pentru cea națională.

Se vehiculează ideea că extrema de un miliard va juca, la anul, sub culorile clubului Juventus, în baza unui contract secret. Pînă atunci, însă, asociația dintre „filozoful" Scopigno și „călăul" Riva, dintre taciturnul liniștit și meridionalul exploziv, în angrenajul unui mecanism de echipă perfect, poate aduce în Sardinia primul titlu de campion. Pe cît de neașteptat, pe atît de meritat...

Cu atît mai mult cu cît 20 dintre cei 28 000 de tifosi care iau loc, regulat, în tribunele stadionului „Amsicora" din Cagliari, au promis solemn că după meciul care le va aduce titlul de campioni, se vor întoarce pînă acasă, din peninsulă... înot!

Ovidiu IOANIȚOAIA

O ODISEE PE PATRU ROȚI (III)

● Ploaia de pietre ● Valoarea liderilor ● Minunata și înnebunitoarea popularitate a raliului

Dacă *Dante* ar fi trăit în vremurile noastre și-ar fi rescris poate *Infernul* inspirîndu-se din cronicile raliului *Londra — Sydney*, iar etapa *Teheran — Kabul* ar fi ocupat un loc de cinste. De altfel, expresia „etapă dantescă" a figurat în numeroase comentarii ale presei din toată lumea.

Plecarea s-a dat din capitala *Iranului* seara. Piloții aveau de parcurs, ceva denumit, în glumă (proastă...) parcă, un *drum* care, trecînd peste lanțul muntos *Elbruz* în prima porțiune, îi purta pe meleaguri de coșmar. Numai în primii 420 km, pînă la *Shanpasand*, automobilele aveau de atins de trei ori altitudinea de 3 000 m. Se pare că în sport anul 1968 a fost și pentru automobilism un an al altitudinii... Ce e drept, organizatorii lăsaseră la alegere și o a doua variantă, de sud, care străbătea deșertul. *„Avem de ales între streang și înec"*, a declarat mohorît unul dintre conducătorii echipei *Simca*, iar previziunile lui cele mai sumbre aveau să se îndeplinească. Fapt semnificativ, foarte puțini concurenți au preferat deșertul, supunîndu-se, mai degrabă, rigorilor unei rute, uneori pietroase, alteori transversal crăpate, mereu pe muchie de prăpastie, în care ploua cu pietre și de sus, și de jos. Roțile vehiculelor „împușcau" cu pietricele, în timp ce de pe versanții prin care se strecura drumul cădeau bolovani și stînci. Aproape de *Mezandaran*, nefericiții piloți au dat piept cu redutabilul lor inamic de iarnă, poleiul. Și nu numai cu *verglas*-ul, ci și cu zăpadă și cu ceața deasă ca o piclă ce domnește în apocalipticile văi elbruziene.

Măiestria constructorilor și a șoferilor a ajuns însă la un nivel extraordinar și, tocmai această parte din raliul *„L.S."*, avea să o dovedească. Cele trei echipaje din fruntea clasamentului — *Clark - Andersson (Ford Cortina Lotus), Staepelaere - Lampinen (Ford 20 MRS)* și *Bianchi - Ogier (Citroen DS 21)* — au reușit să ajungă la capătul etapei cu penalizări absolut minore, cîte 6, 14 și, respectiv, 16 minute. Valoarea și-a spus încă de atunci cuvîntul...

Din cînd în cînd și-a mai spus, însă, și ghinionul cuvîntul. Echipa *Simca* a fost cea mai hărțuită. *Masson-Py*, de exemplu, care nu se odihnise omenește nici o clipă de la *Istanbul* încolo, au plătit tribut greu oboselii și lipsei de rezistență a mașinii. Printre altele, cei doi s-au chinuit, în plin deșert, să schimbe axul din spate și, în repetate rînduri, amortizoarele. Numai axul le-a cerut 11 ore de eforturi... Iar mașina de depanare a firmei se rătăcise și a și dispărut... de tot în *Turcia! Simca*, pilotată de Heu, și-a rupt axul cardanic; suportul de motor al celei pilotate de *Houel* s-a rupt și el. Amuzant a fost faptul că *Houel* a fost ajutat la depanare (pînă și o sudură... improvizată a fost necesară) de un cuplu de autoturiști britanici care făceau ocolul lumii în sens invers, iar întîlnirea a avut loc în plin deșert! E mică lumea astăzi...

Dacă doar incidentele s-ar fi limitat la d-ale automobilului, încă n-ar fi fost așa de mare nenorocire. *Baghetti (Lancia)* a fost, însă, nevoit să abandoneze deși ajunsese cu bine la *Kabul* pentru că la *Kandahar* i s-au furat, printre altele, toți banii și toate actele, inclusiv carnetul de rută. *René Cotton*, șeful serviciului competiții de la *Citroen*, a plătit cu bani grei (desigur și cu altfel de necazuri) dorința de a fi printre primii ieșiți în întîmpinarea piloților firmei: în fantastica busculadă de la sosirea în *Kabul*, i s-a furat, și lui, portofelul cu toate actele și cecuri la purtător de circa 2 000 de dolari.

Din capitala *Afganistanului*, concurenții au pornit spre ultima porțiune a tronsonului asiatic, prin *Pakistan* și *India*, spre *Bombay*. Se sconta pe o diminuare a dificultăților, doar o parte din ruta prin *Afganistan* punînd, teoretic, probleme de... autonavigație. N-am folosit degeaba termenul, pentru că această bună bucată din *„L.S."* avea să furnizeze prilej de comentarii, de blesteme, dar și de realizare a unor adevărate minuni de către cei din caravana cursei.

Frumoasă și îngrozitoare în același timp, popularitatea, depășind orice limite, cu care a fost întîmpinat raliul în *India* și în *Pakistan* a constituit obstacolul (și mulțumirea) cea mai mare pentru maratonul automobilistic 1968. Un gazetar belgian scria că *„Turul Franței a fost ridiculizat în ochii noștri în ce privește popularitatea"*. Într-adevăr, de-a lungul a mii de kilometri automobilele au trecut printr-un coridor de oameni. Iată ce a spus, trezit parcă dintr-un vis, renumitul pilot britanic *Clark*, lider al cursei în acea perioadă: *„Minunat și înnebunitor! Era imposibil de văzut drumul, în timp ce în jurul nostru mii de picioare se înghesuiau, se călcau, mișunau pur și simplu. În acest culoar uman, care se astupa mereu, trebuia să încetinim, de frică, pînă la pas. În ultima clipă, zidul se întredeschidea și spectatorii care invadaseră șoseaua se retrăgeau brusc. Dar, în trecere, cu toții, oameni în toată firea și copii, ne atingeau mașinile, încercau să se agațe de portiere. Cum lăsam o clipă geamurile în jos* (n.n. și cîtă nevoie aveau de geamuri lăsate uneori...), *ne aruncau înăuntru daruri... vegetale, mergînd de la flori la fructe, trecînd prin legumele cele mai diferite, unele de care nici nu auzisem măcar. N-am mai trăit asemenea clipe...*" Comentariile devin de prisos!

G. RUSSU-ȘIRIANU

Bentley-ul model 1930, prezent pînă la jumătatea tronsonului asiatic, a marcat, neprecis, granița dintre temeritate și imprudență

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 415 (5849) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 5 ianuarie 1969

LA PREDEAL ȘI POIANA BRAȘOV PRIMELE CRISTIANII ȘI ZBORURI

● Dan Cristea învingător în prima cursă de slalom în paralel ● Din nou demonstrații de patrulă militară ● Mii de spectatori au asistat la demonstrațiile din nocturna de pe Clăbucet

AVANCRONICĂ HIBERNALĂ — 1969

BRAȘOV (*prin telefon*). — Staginea de iarnă se deschide, în sfîrșit. Un concurs complet de slalom și fond la Predeal și unul de sărituri la Poiana Brașov dau posibilitate tuturor schiorilor să-și susțină încă de la „premieră", rolul preferat. Iarna, prietena noastră, nu putea să nu onoreze o asemenea sărbătoare (concursul de deschidere al sezonului 1969) și a ținut să fie prezentă, darnică și binevoitoare, așternînd covoare groase albe în cinstea tuturor celor care, sportivi, turiști sau simpli spectatori, iubesc muntele și schiul.

Sînt invidios pe cronicarii de fotbal! Sînt invidios pentru că, inspirîndu-se parcă din „Răzbunătorii" sau „Evadatul", apar cu seriale în care analizează fiecare echipă, pe jucători. Sînt invidios pe șansa lor de a putea spune totul despre fotbal și fotbaliști pentru că spectacolul s-a consumat și se „va relua", abia la primăvară. Sînt invidios pentru că ei au posibilitatea să vină cu soluții organizatorice, administrative, referitoare la calendarul sportiv, la alcătuirea echipelor. Dar noi ce putem face? Sîntem abia la început. Nici un schior n-a „lovit" încă zăpada. Încă n-am prins pe nimeni în... ofsaid. Nu ne rămîne, deci, decît să sperăm că și concursurile de schi, cel puțin cele internaționale, se vor „juca" cu casa închisă. Că boberii vor forța, mai departe, în 1969, porțile consacrării, dăruind sportului românesc un nou titlu european (și, de ce nu?) chiar mondial. Și că acești eminenți polisportivi, biatliniștii, vor împușca nu numai toate baloanele dar și o medalie, pe care o merită, de fapt, dar pe care au ratat-o de atîtea ori, că fondiștele și fondiștii noștri, acești oameni ai platourilor înalte, și-au dat seama că ucenicia s-a terminat și, după ea, începe consacrarea. Putem să sperăm că „alpinii", răsfățații publicului, copiii teribili ai vitezei, „cascadorii schiului", vor lua startul marilor curse iar, la sosire, să-i aștepte gloria.

În sfîrșit, că și săritorii doresc să părăsească anonimatul marcînd, cu prezența și rezultatele lor, marile trambuline, deasupra cărora doar vulturii pot să zboare. Foarte multe speranțe... Iar acuma, mi-aș îngădui să vă atrag atenția asupra cîtorva aspecte pe care merită să le urmăriți în 1969.

1. Este de presupus că vom vedea, în clasamente, o răsturnare a valorilor. Tinerii nu mai îngăduie tutela „bătrînilor". Se anunță, deci, schimbarea gărzii. La alpine, „mușchetarii" (Tăbăraș, Gohn, Bălan și Zangor), obosiți, oarecum, de atîtea lupte pe pîrtiile de zăpadă, vor fi puși greu la încercare de asaltul „noului val" (Dan Cristea, Dorin Munteanu, Gh. Vulpe, M. Focșeneanu, C. Vedeanu). Primele semne, e drept, nu prea con-

prof. Mihai BÎRĂ

(Continuare în pag. a 4-a)

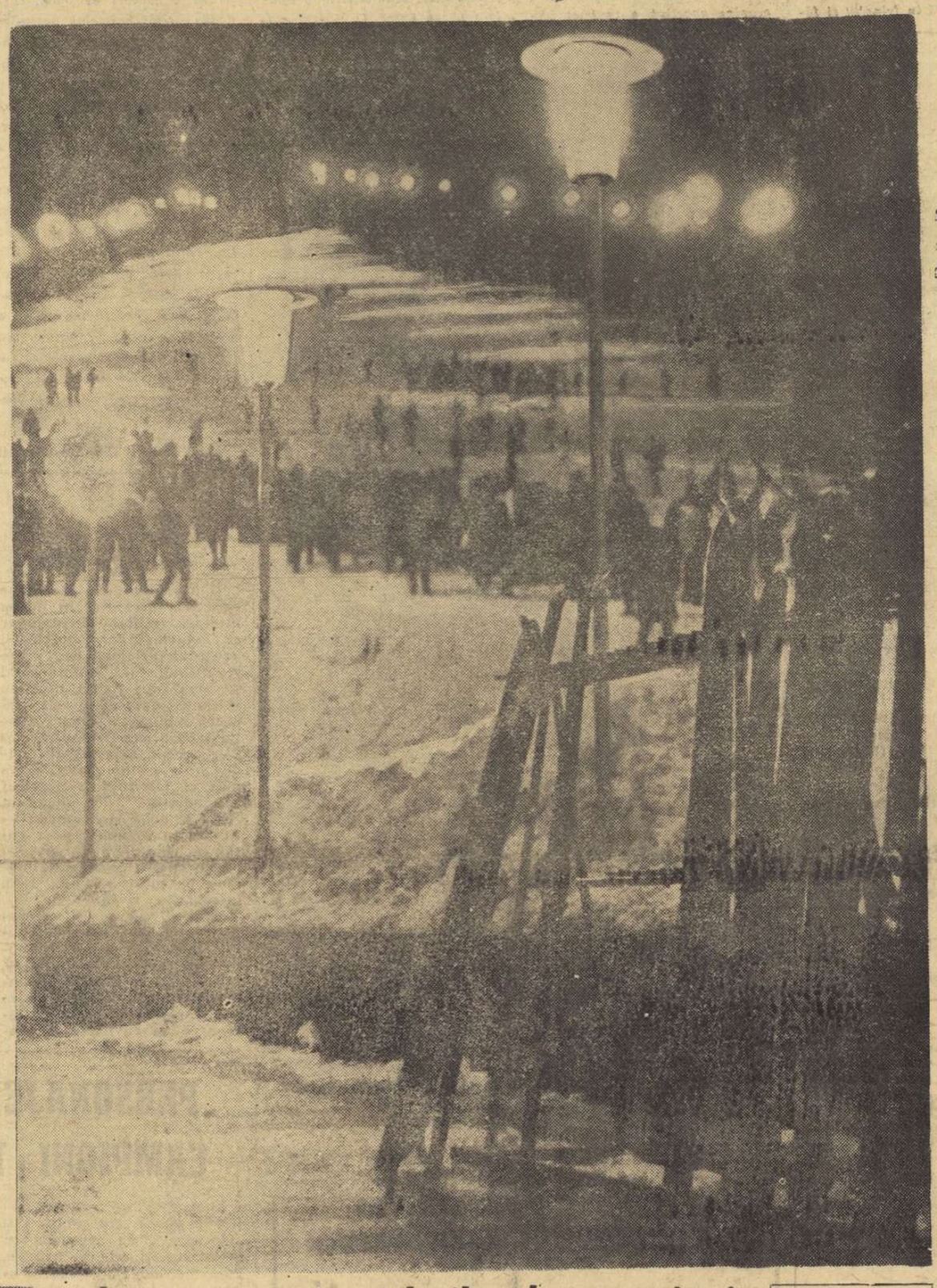

Nocturnă pe Clăbucet

Foto: A. NEAGU

Întreceri spectaculoase la patrulă militară

Concursul a reunit la start mai multe echipe care au luptat fără menajamente pentru un rezultat cît mai bun. Iată primele clasate: 1. Patrula nr. 8 condusă de sergentul major Ionel Panac 1h 22:25, 2. Patrula nr. 5 condusă de sergentul major Alexandru Movileanu 1h 24:15, 3. Patrula nr. 11 condusă de locotenentul Ion Chiper 1h 28:07.

●

Slalomul special în paralel

Au luat parte 16 sportivi grupați în 8 perechi. Finala și-au disputat-o Dan Cristea (Clubul sportiv Sinaia) și Constantin Văideanu (A.S.A. Brașov). A cîștigat Dan Cristea după o splendidă cursă. De remarcat eliminarea lui Cornel Tăbăraș de către Beniamin Haidu, a lui Kurt Gohn de către Ion Zangor și a lui Gheorghe Bălan de proaspătul senior Gheorghe Vulpe.

Gh. Cincu, unul dintre favoriții cursei de fond, care se dispută astăzi pe pîrtia din Poliștoacă

Foto: N. AUREL

În slalom, spre primul loc

Lupta pentru titlurile de campioni va fi anul acesta foarte grea

PREDEAL, 4 (prin telefon, de la trimișii noștri). După mai multe zile de negură, pentru prima oară soarele a invadat stațiunea, conferind panoramei predelene aspect de feerie. Pe culoarele albe dintre brazii de pe coasta Clăbucetului, cantitatea de lumină a favorizat invazia schiorilor, turiștilor români și străini, a copiilor din tabere, însumați la vreo 2 000 de cipilici de lînă, gulere de blană sau bluze impermeabile. Nici nu se putea o avanpremieră mai potrivită pentru deschiderea oficială a sezonului de schi 1969 decît acest concurs de selecție al juniorilor, care s-au bătut cu dîrzenie pentru dreptul de a participa duminică la competiția rezervată consacraților.

Adolescenți din toată țara, de la Piatra Neamț, București, Cluj, întreaga Vale a Prahovei, Brașov (de ce nu și de la Baia Mare, Reșița și Valea Jiului?), tineri sosiți din șapte orașe și reprezentînd 12 asociații și cluburi sportive s-au întrecut într-o singură manșă de slalom special cu 38 de porți, pe o distanță de 450 de metri, denivelare 150 metri. Primii 15 clasați (dintre cei 67 băieți și 22 fete care au luat startul) s-au calificat pentru competiția de duminică (n.r. azi). Evoluția tinerilor lasă să se vadă că lupta pentru titlurile de campioni va fi anul acesta foarte grea. Băieții sînt înzestrați fizic, au o tehnică destul de șlefuită, stau bine pe schiuri, posedă o alurecare reușită. Fetele în schimb stăpînesc elementele tehnice, sînt grațioase în alunecare dar nu sînt suficient de atletice. În general, se poate spune că juniorii s-au debarasat de mișcările care țineau exclusiv eleganța, esteticul, s-au angajat pe drumul eficacității. Ei fac acum mișcări precise, economice ca efort și timp. Coborîrile sporesc în dinamism, consecința e firească: rezultate mai bune și un spectacol mai reușit. REZULTATE TEHNICE: băieți: 1. Șerban Cojocaru (Șc. sp. Brașov), 2. Paul Ivănescu (Șc. sp. Brașov), 3. Gheorghe Ghimbășan (Dinamo Brașov), 4. Ioan Tîrea (Steagul roșu Brașov), 5. Mircea Sroescu (Șc. sp. Predeal), 6. Octavian Tuțurea (Șc. sp. Brașov). Fete: 1. Minodora Zerman (Șc. sp. Predeal), 2. Eva Naftan (Dinamo Brașov), 3. Doina Lascu (Șc. sp. Piatra Neamț), 4. Maria Supeală (Șc. sp. Sinaia), 5. Dorina Munteanu (Șc. sp. Brașov), 6. Ana Georgescu (Șc. sp. București).

★

Cursa patrulelor militare este proba cu cea mai lungă tradiție în rîndurile competițiilor demonstrative ale Jocu-

Victor BĂNCIULESCU
Mihai BRADU

(Continuare în pag. a 4-a)

Antrenorul Chelaru în Italia

Răspunzînd unei invitații primite din partea federației italiene de scrimă, antrenorul federal Vasile Chelaru a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Milano. Pe timpul șederii în Italia, oaspetele român va face un schimb de experiență cu antrenorii și arbitrii țării gazdă.

TREBURI LĂSATE BALTĂ

Ca și în celelalte stațiuni de iarnă, și la Sinaia s-au întreprins masive lucrări de construcții și amenajări în vederea asigurării unor condiții cît mai bune desfășurării noului sezon. Confortul și linia elegantă a hotelului „Alpin" de la cota 1 400, consolidarea cabanei Vîrful cu Dor, construirea unui nou schilift la Cota 1 400, punerea în funcție a celor două schilifturi de pe Vîrful cu Dor și Furnica, darea în folosință a șoselei de la Sinaia la Piatra Arsă, sînt numai cîteva din realizările turistice-montane.

În contrast, însă, o lucrare începută și terminată numai pe jumătate provoacă neajunsuri turiștilor și competitorilor. Ne referim la pîrtia de schi dintre cabana „Valea cu brazi" și Cota 1 400. Iată despre ce este vorba. I.H.R. Sinaia, cu concursul efectiv al asociației sportive Bucegi, a reușit ca într-un timp relativ scurt să termine toate lucrările de amenajare și, îndeosebi, de defrișare a zonei împădurite de sub Cota 1 500. După ce a fost încheiată defrișarea, brazii au fost curățați de crengi și puși la dispoziția I.F. Cîmpina, organul împuternicit cu exploatarea și comercializarea lor. De atunci au trecut, însă, mai bine de patru săptămîni și zăpada s-a așternut în strat gros peste această adevărată baricadă care face imposibil accesul schiorilor spre hotelul „Alpin".

Aceste rînduri nu sînt scrise pentru a aștepta un răspuns în scris din partea I.F. Cîmpina, ci pentru a se grăbi deblocarea în cel mai scurt timp a terenului.

prof. Ion BERINDEI

Sporturile gheții au luat un start bun la Brașov

Sezonul de patinaj artistic a început la Brașov sub cele mai bune auspicii. Sportivii se pregătesc de zor pe patinoarul artificial al asociației Petrolul, reamenajat, putînd fi folosit actualmente pe o suprafață de 800 mp.

În afara secției de patinaj artistic a asociației Petrolul, de care se ocupă antrenorul Bert Heuchert, în Brașov a luat ființă o nouă secție. Este vorba de cea a clubului Dinamo, pe care o pregătește cunoscutul antrenor Roman Turușanco. Primul pas a fost făcut prin deschiderea a 2 patinoare naturale în parcul sportiv Dinamo, pe terenurile de handbal bituminizate.

Patinoarul artificial din Poiana Brașov este deschis zilnic pentru public între orele 10—12, 15,30—18 și 18,30—21. La patinoar se pot închiria și patine cu ghete.

Pe lîngă centrul de inițiere al asociației Petrolul, care datează de mai mulți ani, în localitate funcționează încă două centre: la clubul Dinamo, cu două grupe a cîte 20 de copii între 6 și 10 ani, de a căror îndrumare se ocupă Roman Turușanco, și la Școala sportivă, tot cu două grupe a cîte 15 copii — între 5 și 8 ani — instruite de profesorul Carol Hertl, el însuși patinator artistic de performanță. Centrele de inițiere sînt bine dotate cu material și echipament și beneficiază de 10 și respectiv 12 ore de antrenament săptămînal la patinoarul Petrolul.

S-au amenajat, de asemenea, patinoare naturale la baza sportivă Olimpia, unde se desfășoară și activitatea hocheiștilor, la clubul Tractorul (3500 mp), la asociația Voința (cu pistă de viteză), la stadionul Metrom, la ștrandul „Dezrobirea", precum și în incinta a cîtorva licee și școli generale.

C. GRUIA coresp. principal

România - Bulgaria (juniori) la hochei

Programul internațional de hochei pe gheață al noului an va fi inaugurat cu dubla întîlnire dintre echipele reprezentative de juniori ale României și Bulgariei. Cele două meciuri vor avea loc pe patinoarul „23 August" din Capitală, în zilele de 7 și 8 ianuarie. Oaspeții sînt așteptați să sosească în cursul zilei de luni.

S-au modificat datele campionatului categoriei B

Prima parte a campionatului categoriei B la hochei se va desfășura la Odorheiul Secuiesc între 9—13 ianuarie și va continua la Gheorghieni începînd de la 15 ianuarie.

EXTINDEȚI REȚEAUA!

Nu de mult, la o întrunire a profesorilor de educație fizică din Timișoara, cineva definea școlile sportive ca baza de masă a sportului de performanță.

De fapt, era enunțat un adevăr cu valoare de axiomă. Unitățile școlare (și, prin excelență, școlile sportive) pot fi singurele în măsură să furnizeze construcții umane excepționale, recordmani și mari performeri. Aici, în școală, se formează și se consolidează profilul social, moral și spiritual al fiecărui tînăr. Că așa stau lucrurile o atestă tot mai veridic marele examen olimpic, în care foarte mulți tineri aflați la vîrsta școlarității cunosc nimbul gloriei. Debbie Meyer este unul din aceste magnifice exemple.

La noi, școlile sportive create aproape cu un deceniu și jumătate în urmă reprezintă, cum am subliniat, puntea spre performanță. Iată, de pildă, în scrimă: Ecaterina Iencic și Ileana Drîmbă, două din componentele echipei de floretă a României, medaliată cu bronz la Ciudad de Mexico, sînt produsul unei școli sportive, cea din Satu Mare. Meritul apariției acestor talentate sportive pe firmamentul performanței aparține în principal unui om care s-a dăruit TOTAL sportului, antrenorului emerit Alexandru Csipler. Fiindcă, s-o spunem fără ocol, oficialitățile, în speță direcția de resort a Ministerului Învățămîntului, a tratat cu destulă indiferență scrima. Cum altfel s-ar putea explica de ce, în rețeaua celor aproape 60 de școli sportive, nu există decît 5 secții de scrimă, la București, Ploiești, Timișoara, Oradea și Satu Mare? Dar desființarea secției de scrimă de la Cluj, mai recent și a celei de pe lîngă Clubul sportiv școlar din Capitală, de ce factor a fost determinată?

Să recunoaștem cu toată francheța: s-a greșit radical! Poate și pentru că nimeni nu s-a așteptat la rezultate spectaculoase. Dar, din păcate, se greșește în continuare, actuala reticență față de scrimă menținîndu-se, permanentizîndu-se în total dezacord cu realitățile. Afirmația este întemeiată pe faptul că acest sport olimpic, în pofida succeselor obținute la J.O., n-a ajuns nici acum în situația de a avea un campionat republican sau un concurs republican propriu, indubitabil o cerință stringentă acum, cînd totul pledează pentru autodepășire. Acțiunile izolate datorate unor directori cu inițiativă sau unor antrenori inimoși (Tudor Ilie, Gh. Gyulafalvy, Cornel Pelmuș), reprezintă unica posibilitate oferită tinerilor din aceste școli de a fi în activitate și în afara calendarului competițional stabilit de federație.

Este mult prea puțin, fiind vorba, mai ales, de un sport individual, în care tinerii, pentru a atinge cît mai repede consacrarea, trebuie să-și formeze de timpuriu personalitatea. Or, aceasta n-o pot realiza decît în lupta sportivă. „N-am fost niciodată un tip de mare curaj, un tip debordant. Dimpotrivă. Însă întrecerea de pe planșă, prin dinamismul, prin solicitările și destul de des prin dramatismul ei, m-au transformat integral. Da, o afirm cu toată convingerea: datorez scrimei, pe care am practicat-o încă din fragedă copilărie, faptul că n-am rămas un tînăr insignifiant, pipernicit sufletește, stingher în relațiile cu semenii mei...". O spune Christian d'Oriola, dublu campion olimpic la floretă.

Iată de ce pledăm pentru extinderea rețelei secțiilor de scrimă din școlile sportive și chiar pentru o școală sportivă de scrimă (așa cum există în atletism, la București), avînd ca element de reper orașul Satu Mare; totodată pentru o competiție a acestor școli. Dacă un asemenea lucru s-a realizat în atletism, gimnastică sau în jocuri sportive, de ce scrima ar face excepție? Este doar unica modalitate de a alinia MTINE, la startul olimpic, nu 10 trăgători, nu două echipe de floretă, ci specialiști la toate probele, cît mai multe valori. Școala nu poate refuza să le creeze. Altfel înseamnă a accepta aprioric să fim devansați într-o disciplină sportivă în care România deține în mod ferm poziții de necontestat.

Tiberiu STAMA

SPORTUL magazin

George Călinescu — cronicar sportiv

Cine citește romanul lui George Călinescu *„Cartea nunții"*, nu poate să rămînă indiferent la inefabilul poeziei pe care o degajă acest imn adresat căsniciei.

Valoarea romanului a fost subliniată și apreciată la timpul ei, astfel încît, cîteva rînduri în plus poate că nu și-ar avea rostul. Și totuși, există în roman un capitol care ne relevă o altă latură a acestei viguroase personalități care a fost G. Călinescu. Capitolul amintit se intitulează „O gală de box" și comentează meciul „profesioniștilor" Moți Spakov și H. Hartkopp (în roman : Moți Spandau și H. Breitkopp).

„...Celelalte round-uri răscoliră sala fără să soluționeze lupta. Iritat de rezistența neașteptată ce i se opunea și care îl făcea să gîfîie de o ușoară agitație a inimii, Spandau se năpusti furios asupra germanului, aplicîndu-i cu repeziciune toate loviturile profesionale, crochete de dreapta și de stînga, directe, swing-uri și uppercut-uri, urmărindu-i pînă în frînghii și făcîndu-l să-și acopere fața cu mănușile sau să se apuce cu mîinile de adversar, dar, cu toate acestea, gîfîind, înroșindu-se, agitîndu-se, plesnit, ghiontit, lipit, trîntit, nu voia să cadă jos knouck-outat. Spectacol exasperant de rezistență și de ridicol dramatic ! În cele din urmă, ultimul gong bătu, punînd capăt unei lupte inegale și monotone, între un atlet a cărui eleganță consta în faptul de a culca la pămînt dintr-o lovitură și un individ care refuza totuși să se întindă pe scîndurile ringului".

Poate că ne-ar surprinde văzîndu-l pasionat de duritatea luptei dintre corzile ringului pe G. Călinescu, despre care avem — mulți dintre noi — o imagine a unui om plutind în sferele înalte ale inefabilului poetic.

Poate ne-ar surprinde dacă n-am ști că acela care a zămislit „Enigma Otiliei" a scris cîtva timp, sub iscălitura „Sportiv", cronica sportivă a revistei „Adevărul literar și artistic". Recunoaștem cu plăcută surprindere într-un număr din anul 1932 cronica meciului Spakov — Hartkopp, reluată de autor în roman :

„De cel mai mare interes a fost, în sfîrșit, ultimul match Moți Spakov — H. Hartkopp. Acest Moți este un individ foarte elegant. Trup atletic, îndesat fără caricatură, cap taurin și nas subțire, turtit, dar inteligență ageră în privire, el e de un calm desăvîrșit, ironic, de om plictisit de a se juca cu un adversar neînsemnat. Cu toate acestea, Hartkopp nu era lipsit de primejdie. Cu aceeași germanică gravitate profesională și metodă, el primea lovituri nenumărate, gîfîind, înroșindu-se, agitîndu-se, plesnit, ghiontit, lipit, turtit, fără să vrea, totuși, să cadă jos. Spectacol exasperant de rezistență și de ridicol dramatic. Moți Spakov părea iritat. O ușoară agitație a inimii se trăda printr-un gîfîit de exasperare. În cele din urmă, ultimul gong bătu și se puse astfel capăt unei lupte inegale și monotone între un atlet a cărui eleganță constă în faptul de a culca la pămînt dintr-o lovitură un individ și un adversar care refuză să se întindă la pămînt și rezistă cu atîta merit, dar cu atîta deficit pentru spectacol în sine".

Pe lîngă ceea ce de multe ori denumim „termeni tehnici", regăsim cu reală satisfacție și egală surpriză o idee cu totul excepțională asupra esteticii spectacolului sportiv, pe care Călinescu îl opune „încăierării de stradă" :

„Cine n-a asistat încă la o exhibiție pugilistică își închipuie reuniunile de box ca niște încăierări vulgare, unde pumnii sînt atenuați în contondența lor de niște mănuși de piele, care dacă răpesc palmelor duritatea le dă însă un aer de monstruozitate. Cu toate acestea, ședințele de box sînt un prilej pentru cele mai variate senzații, dintre care esențială este acea satisfacțiune stenică pe care o are orice ins cînd vede pe un individ răzbind în bătăi pe un altul care se apără și este tot așa de agresiv. Taurul placid sau omul pleznit în obraz din senin produc un sens de ridicol sau de milă, în nici un caz interes, încît condițiunea primă a unui bun spectacol de corrida sau de box este ca taurul să fie agresiv și nici unul din boxeuri să nu aibă aerul de victimă".

prof. Anatol GHERMANSCHI

Convorbiri cu domnul Gore

BOX

— Analizele efectuate (și uneori publicate) după Olimpiada din Mexic arată — așa cum am citit nu de mult în „Sportul" — că o seamă de boxeri, printre care Nicolae Gîju, campion european și speranța noastră nr. 1 pe ringuri, n-au fost în formă din pricini extrasportive : depășind greutatea categoriilor respective ei au trebuit să slăbească urgent cîteva kilograme în cîteva zile.

Dl. G. captă informația ca pe o revelație.

— *Iată în sfîrșit, un fapt care explică slăbiciunile boxerilor noștri...*

Apoi, cu un fel de invidie :

— *Ce subiect gras pentru gazetari !*

DL. G. BATE ȘAUA

Gripat (om între oameni) dl. G. m-a rugat, potrivit unui vechi și bine știut obiceiu să-i citesc ultimele noutăți. Ziarele pe 1969 fiind însă (sau încă) foarte sărace în evenimente din zona sportului și fair-playului (trăim la această răscruce calendaristică între sequelele lui ce-a fost în '68 și speranțele lui ce va fi în '69, prezentul fiind anulat) m-am refugiat într-o știre ceva mai veche, de-acum două luni și păstrată comentariilor ca-ntr-un frigider cu întrebări.

— *„Din inițiativa Centrului de călărie «Sănătatea»-Timișoara a luat ființă de curînd în localitatea Izvin (la 13 km de Timișoara pe șoseaua spre București) o nouă secție de călărie care are ca scop popularizarea calului Nonius și a calităților sale de săritor".*

Dl. G. mă privește cîteva clipe fără cuvînt, ca și cum gîndirea i s-ar fi înzăpezit undeva între aflarea veștii și înțelegere.

Pe urmă, ca din somn :

— *...Un club pentru un cal ! De fapt, de ce nu ? În definitiv, decît să te ocupi de popularizarea altor dobitoace... Mă întreb însă, se nedumeri el, ce se va întîmpla peste doi-trei ani cînd o îmbătrîni Nonius, sau doamne ferește, în eventualitatea unui accident. Se desființează secția ? Se mută în altă comună pe baza zvonului că acolo a apărut un pur-sînge de trei ani și cu talent ? Sau președintele va fi silit să dea un anunț la mica publicitate : „Secție hipism cu activ salariat, buget și plan de perspectivă caută cal pentru popularizare"...*

TEHNICA NOUĂ

— *Ai văzut fotografia din „Miroir-Sprint"...* mă întreabă dl. G. *Antrenorii americani de baschet folosesc o metodă nouă care poate declanșa repercusiuni inimaginabile în viața sporturilor...*

Fotografia pe care am privit-o, la îndemnul prietenului meu, nu numai cu interes dar și cu plăcere deosebită, reprezintă un aspect de la antrenamentul echipei de baschet „Los Angeles Stars-Mary Jackson".

În prim plan o dansatoare de bar, executînd mișcările clasice ale unui număr ventral. În stînga ei, în dreapta și-ndărăt jucătorii echipei o imită, repetînd, cu acompaniament de magnetofon, gesticulația trupului o jumătate de oră, o oră, două, pînă ce antrenorul strigă : stop ! Ședințele acestea la stadion-cabaret au loc, dacă nu mă-nșel marți, joi și sîmbătă. Efectele par a fi binefăcătoare...

— *...Și nu numai în materie de baschet,* precizează dl. G. *Ci și în alte discipline. Antrenorii lotului nostru de fotbal-tineret au hotărît, de pildă, să angajeze fetele de la „Melody" pentru ședințele consacrate pregătirii fizice.*

— Interesant. Și rezultatele ?

— *Excelente : nu mai chiulește nimeni de la antrenamente. Mai mult chiar, băieții au cerut să se organizeze de două ori pe săptămînă ședințe în nocturnă.*

p. conf. **Al. MIRODAN**

COMPETIȚII REGIONALE

O dată la patru ani, cei mai buni sportivi ai lumii se reunesc — iarna și vara — sub steagul alb cu cele cinci cercuri ale Jocurilor Olimpice. Acestea sînt, la ora actuală, cele mai importante dintre competițiile sportive internaționale.

Campionatele mondiale ale diferitelor ramuri sportive se desfășoară an de an (scrimă, tir, ciclism, bob, haltere, lupte greco-romane și libere, patinaj artistic și viteză, hochei pe gheață etc. În anii olimpici, dintre aceste sporturi, doar ciclismul își organizează campionate), la doi ani (caiac-canoe, tenis de masă, gimnastică), la trei ani (handbalul în 7) sau chiar la patru ani (fotbalul).

Sînt însă numeroase sporturi (și nu dintre cele mai puțin importante) care n-au avut — pînă acum — nici un campionat mondial : atletismul, boxul, înotul, polo-ul pe apă, rugbyul, tenisul de cîmp !

În afara competițiilor cu caracter mondial (celor de mai sus adăugîndu-li-se Universiada, la fiecare doi ani, Olimpiada șahistă ș.a.) în calendarul competițiilor internaționale figurează campionate continentale și alte diferite întreceri cu caracter „regional".

Iată cîteva dintre aceste competiții :

JOCURILE PAN-AMERICANE, organizate la patru ani, sînt deschise sportivilor din cele două Americi. Prima ediție a competiției a avut loc în anul 1951 în Argentina, la Buenos Aires. De atunci întrecerile au fost găzduite de Ciudad de Mexico (1955), Chicago (1959), Sao Paulo (1963) și Winnipeg (1967). În programul concursurilor figurează întreceri la majoritatea ramurilor sportive olimpice.

JOCURILE AMERICII CENTRALE ȘI MĂRII CARAIBILOR se desfășoară, de asemenea, o dată la patru ani. Pînă acum au avut loc 10 ediții ale acestei competiții : Mexic (1926 și 1954), Cuba (1930), Salvador (1935), Panama (1938 și 1946), Guatemala (1950), Venezuela (1959), Jamaica (1962), Porto Rico (1966). Programul cuprinde numeroase ramuri sportive.

JOCURILE MEDITERANEENE sînt organizate la patru ani, pentru sportivii din țările de pe malurile Mediteranei. Pînă acum au avut loc cinci ediții : Alexandria (1951), Barcelona (1955), Beirut (1959), Neapole (1963) și Tunis (1967). Se desfășoară concursuri la 16 ramuri sportive.

JOCURILE ASIATICE au înscris pe rîboj cinci ediții : 1951 — Delhi, 1954 — Manila, 1958 — Tokio, 1962 — Djakarta și 1966 — Bangkok. Este o competiție polisportivă.

JOCURILE AFRICANE au avut doar două ediții : Cairo (1962) și Brazzaville (1965).

JOCURILE COMMONWEALTH-ului, inaugurate în anul 1930, la Ontario, sînt deschise țărilor din fostul Imperiu britanic.

JOCURILE PAN-ARABE au avut doar o ediție, cea de la Casablanca — 1963.

Ar mai fi de adăugat între competițiile de anvergură internațională JOCURILE PACIFICULUI DE SUD (inaugurate în 1966), JOCURILE IBERO-AMERICANE (prima ediție în 1960, la Santiago de Chile), MACABIADA, JOCURILE SCANDINAVE, JOCURILE BALCANICE etc. Un loc aparte între marile competiții îl ocupă campionatele europene organizate la diferite ramuri sportive.

Iată cîteva dintre campionatele continentului nostru și anul primei lor ediții : atletism (1934), canotaj (1893), înot (1926), patinaj viteză (1892), patinaj artistic (1891), hochei pe gheață (1910), tir (1955), tenis de masă (1958), lupte greco-romane (1909), lupte libere (1937), box (1925), baschet (1935).

Constantin TUDOSE

Sportivii din Samoa de Vest la festivitatea de deschidere a Jocurilor Pacificului

Foto : A.F.P.

Fără cuvinte

Din „SPORTOWIEC"

TELEnote

Poate, ajungi să înțelegi mai bine cît de întins este diapazonul sportului, abia atunci cînd el își pune întunecata mască a tragicului. Este clipa în care virtuozitatea campionului se frînge în fața unui pericol dezlănțuit, făcînd loc dramei necruțătoare. Accident !

Toreadorul măcinat de copitele fiarei, boxerul însîngerat în ring, automobilistul captiv în bolidul care ia foc — atîtea momente de groază ce sînt de fapt tributul adus năzuinței de depășire, acelui impuls originar al oricărei performanțe sportive.

Micul ecran ne-a adus în fața ochilor un asemenea instantaneu, de o rară pregnanță, dezvăluind tragismul latent al unei întreceri de temerari. De pe uriașa (și înfricoșătoarea) trambulină de la Garmisch Partenkirchen, zborul schiorilor părea de fiecare dată o sfidare adresată cumințeniei de toate zilele. Măsura adevărată a eroismului superlativ avea să o dea nu învingătorul, superbul Wirkola, ci acel nefericit săritor elvețian, care, coborît în hăul alb, și-a pierdut echilibrul zdrobindu-se de pîrtia înghețată. Păcat că transmisia — excelentă tehnicește — nu a furnizat și amănuntele ulterioare ale accidentului, impresionant pînă la paroxism. Ne rămîne speranța că el nu va avea consecințe grave pentru victimă.

Oricum — judecînd cu singe rece — reluarea au ralenti *a căderii pe pistă a fost una din cele mai bune scene de reportaj T.V. ce ne-a fost dat să vedem. O imagine sinceră, de cuprinzător adevăr.*

Și cîteva cuvinte despre o altă emisiune, situată la polul opus : Concert-rugby. N-am înțeles de ce imagini reușite (Fl. Mihăilescu), trebuie neapărat trecute prin alambicul unui montaj artificios, însoțite apoi de un text sforăitor, frizînd adesea ridicolul (D. Manoileanu). Încă o dată, optăm pentru sinceritate.

Ra.

Pipo, taurii și Luna

Dintre multiplele reacții pe care le-a declanșat în lumea întreagă raidul circumlunar al cosmonauților americani, recordul originalității poate fi atribuit fără ezitare unui personaj din patria lui Don Quijotte, mai mult sau mai puțin faimosul senior Pipo Rafael Sanchez. De profesie, ca să zicem așa, manager de corride, acest om de afaceri ingenios și intreprid s-a grăbit să adreseze un memoriu N.A.S.A. prin care solicită — firește, în schimbul unor garanții bănești importante — exclusivitatea organizării luptelor cu tauri în Lună. Iată, într-adevăr, o idee !

Fără a mă socoti competent în materie (în tauromahie, n.b.) îmi permit să observ că interesanta inițiativă, constituind de fapt prima intrusiune a fenomenului (oarecum) sportiv în sfere extraterestre, se cuvine a fi examinată cu toată seriozitatea, sub diverse aspecte. Mai întîi, trebuie să se studieze problema adaptării taurilor la condițiile atît de speciale pe care le oferă satelitul planetei noastre, inclusiv chestiunea pășunatului artificial. O comisie de savanți și taurologi urmează să dezbată noul regulament al corridelor selenare, pornind de la premisa științifică, binecunoscută de altminteri, că o zi pe Lună durează cam vreo două săptămîni pămîntene, ceea ce atrage după sine complicații nebănuite, în legătură cu ora de începere, cu amplasarea arenei, cu împărțirea clasică a sectoarelor în zone de umbră și zone de lumină etc., etc. De asemenea, dat fiind că „acolo" forța atracției gravitaționale este mult mai redusă, avem motive să presupunem că mișcările oricăror viețuitoare vor fi extrem de lesnicioase ; această particularitate creează posibilitatea executării unor figuri inedite, de ambele părți, atît toreadorul cît și taurul ajungînd să planeze, în anumite momente, la cîțiva metri de sol... Ca să nu mai vorbim de situația ingrată a picadorilor și banderilierilor, evident dezavantajați în condițiile menționate !

O deducție elementară, care se degajă din simpla expunere de motive, este aceea a necesității unor arene lunare supradimensionate, în raport cu cele terestre. În acest sens, ar fi de dorit să se ia în considerație ideea amenajării unora dintre craterele existente — de preferință, cele din regiunea denumită Marea Serenității — întrucît forma lor de amfiteatre naturale pare a le destina manifestațiilor cvasisportive la care ne referim. În treacăt fie spus, o asemenea incintă ar putea găzdui cu ușurință cca. 250 000 spectatori, pentru transportul cărora vor funcționa trenuri de rachete „non-stop", precum și moduluri lunare confortabile (maximum 12 persoane), pentru familiile mai înstărite. După o apreciere sumară — evident, aproximativă — costul unui bilet, inclusiv voiajul și întreținerea, nu va depăși suma de 2 794 263 dolari și 71 cenți, din care jumătate se vor achita la înscriere, iar restul în mensualități neimpovărătoare, de-a lungul a 6—7 generații...

În fine, două propuneri cu caracter practic și imediat. Primo — să se trimită fără întîrziere un taur... experimental, într-o rachetă teledirijată, care va înconjura Luna și va reveni pe pămînt, pentru a se verifica rezistența nobilului patruped la vicisitudinile călătoriei. Secundo — să se confecționeze de urgență, pe cheltuiala N.A.S.A., un echipament cosmic pentru senior Pipo, adică — un costum simplu, bine ajustat, pe care d-sa să-l poarte mult și bine, într-o încăpere absolut retrasă, avînd posibilitatea să mediteze în voie asupra tuturor detaliilor tauromahiei selenare.

Pereții camerei cu pricina pot fi împodobiți, eventual, cu siluete cabaline, de culoare verde...

Dan DEȘLIU

PERSONAJE ILUSTRE — CAMPIONI NECUNOSCUȚI

Numeroase au fost personajele de seamă care, pentru a fi „în formă", au practicat, cu destul succes, diferite sporturi. Fără îndoială, considerau că acestea le ajutau să-și păstreze sănătatea, echilibrul psihic, pentru a face față importantelor lor obligații.

Unul dintre acești campioni ai Evului Mediu a fost Carol cel Mare (Charlemagne), care a domnit între anii 768—814. Fiul lui Pépin cel Scurt excela în multe discipline sportive, dar în special în natație. El a construit, cu mari cheltuieli, o piscină în fastuosul său palat de la Aix-la-Chapelle (Aachenul de azi). Dar înțelegea să împartă și cu alții (curteni, rude, invitați) plăcerea înotului. Așa se face că istoria consemnează autentice concursuri, în care victoria îi revenea, cu regularitate, împăratului, a cărui constituție atletică, la o statură de circa 2 metri (!), se dovedea decisivă.

O asemenea statură și constituție i-au fost proprii și altui monarh medieval, Francisc I, personaj impresionant și prin fizic. Era un luptător redutabil, care-și punea foarte repede adversarii cu umerii la pămînt. În anul 1520, cînd a primit în tabăra de la Camp d'Or pe „bunul său verișor" Henric al VIII-lea, a avut loc o întîlnire amicală de lupte între cei doi suverani. Henric nu era cu nimic mai prejos din punct de vedere fizic, dar, totuși, după numai cîteva secunde, a trebuit să ceară „îndurare", fiind țintuit la pămînt de brațele suple și puternice ale regelui Franței.

„Bunul rege" Henric al IV-lea al Franței conta printre cele mai bune „rachete" ale vremii sale. La 16 septembrie 1594, chiar a doua zi după intrarea sa în Paris, Henric al IV-lea și-a consacrat, pentru destindere, toată ziua așa-numitului „jeu de paume", strămoșul tenisului de azi. Grație măiestriei și agilității sale, regele a învins consecutiv 27 (!) dintre cei mai redutabili adversari. Un palmares pe care l-ar invidia chiar cei mai buni tenismani de azi, cu atît mai mult cu cît, la sfîrșitul acelei memorabile zile, Henric al IV-lea a declarat : *„Mă simt foarte proaspăt și bine dispus !"*

Al. SIMOC

Agenda vînătorului și pescarului sportiv

Ianuarie, lună cu zăpadă din belșug și geruri pătrunzătoare, pune la grea încercare vînatul de pe plaiurile noastre. De aceea, tocmai acum el are nevoie de cea mai mare ocrotire. Aceasta se traduce prin aprovizionarea continuă a locurilor de hrănire, prin combaterea răpitoarelor, prin exercitarea vînătorii numai în limitele permise.

În această perioadă se pot împușca mistreți, iepuri, fazani (numai cocoși), sitari, porumbei sălbatici, gîște și rațe sălbatice, cocoșari. Cu autorizație specială este liberă și vînarea jderului. Vom mai aminti că acum ca și în tot cursul anului este permisă vînătoarea la lupi, vulpi, dihori, ciori grive, coțofane și ulii porumbari.

Dacă activitatea adepților zeiței Diana se poate desfășura în plin — așa cum am văzut — amatorii unditului au și ei destule de făcut. Este unul din momentele cele mai propice pentru munca „de atelier", cum le place să spună pescarii : controlul uneltelor puse la iernat, confecționarea năluci lor, a vîrtejelor, a inelelor, a plumbilor. Dar, paralel cu aceste preocupări, pescarii pot, ar trebui chiar, să se îngrijească de curățirea stratului gros de zăpadă de pe gheața rîurilor și să purceadă, dacă este nevoie, la tăierea în gheață a copcilor de aerisire. Și pentru că am vorbit de copci, dacă apele sînt bine înghețate, se poate pescui (la copci) cu rezultate satisfăcătoare la știucă și biban. Iată deci cîte îndeletniciri pot avea pescarii și în ianuarie, considerată, pe nedrept de mulți dintre ei, ca o lună de pauză forțată.

răspunde Ion Poștașu

LILI BURLACU, BUCUREȘTI. „Soțul meu, Spirea Burlacu, susține că, în toamna anului 1948, a jucat la Locomotiva București, participînd la meciul cîștigat de această echipă, cu 5—0, în fața Gloriei C.F.R. Galați, în „Cupa de toamnă". Vă rog să-mi spuneți dacă este adevărat ?" Numai cu condiția asta v-ați mărita cu el ? Altfel, nu l-ați fi luat de bărbat ? Îmi face o deosebită plăcere să readuc liniștea în căsnicia dv., confirmînd spusele soțului. Și-a adus aminte de el Florea Tănăsescu, actualul secretar general al F.R.F. Nu sînt însă în măsură să vă informez dacă în cronica meciului s-au făcut aprecieri bune sau rele la adresa jocului practicat de soțul dv. Oricum, asta n-are nici o importanță, cred. Dacă soțiile actualilor fotbaliști ar ține seama de notele cronicarilor, în fiecare duminică ar ploua cu cereri de divorț !

Dr. NICOLAE VALERIU, SIBIU. Ați vrea să reapară numele de Venus, Unirea Tricolor, Ripensia, Val-Vîrtej, Triumf etc. Au fost unele echipe care s-au gîndit să preia aceste nume de tradiție. S-au ivit însă unele probleme mai arzătoare. Echipele noastre de fotbal trebuie să-și schimbe, în primul rînd, jocul. Problema numelor este mai puțin importantă.

G. TOLOACA, ALBA IULIA. Două sfaturi pentru tinerii sportivi :

● Încet-încet, succesele VIN. Dar fără... vin !

● Fiți atenți la antrenamentul „invizibil". Efectele lui sînt atît de vizibile !

MATRI SALVAN, BUCUREȘTI. Propuneți un nou sistem de acordare a punctelor, la fotbal : 3 puncte, 2 puncte, 1 punct și...

NICOLAE MEDELEANU, COMUNA CERNA. Vreți să deveniți membru cotizant al echipei dv. favorite, Rapid. Nimic mai simplu : adresați-vă clubului respectiv : șoseaua Giulești 10. Sper însă că n-o să cereți banii înapoi dacă Rapidul va lua bătaie !

ORLANDOU PURZA, ARAD. Nu prea sînt de acord cu aforismul dv. : „Cel mai bun profesor (sfetnic) este înfrîngerea". Dar asta o facem de o viață întreagă. Ar fi timpul să învățăm și din victorii !

MARIA BERRY, BRĂILA. Aveți un băiețel, Marius, în etate de 5 ani și „jurați" să faceți din el un bun atlet. Perfect. Poate că ne garantați și o medalie olimpică ! Să ne mai lăudăm și cu băieții, nu numai cu fetele noastre !

SERGIU PETRESCU, SIBIU. Boxerul Toma Aurel e plecat din țară de circa 30 de ani. După cîte sînt informat, își cîștigă existența lucrînd la un garaj, în S.U.A.

A. KISS, CLUJ. Uneori, golgeterii au fost premiați (în special, de către A. S. Loto-Pronosport). În ultimul timp, mi se pare, întreprinderea respectivă a fost mai rezervată în această problemă a eficacității. S-a temut, probabil, să nu rămînă cu premiile nedistribuite !

G. MOSARI, BACĂU. Am citit cu multă curiozitate articolul dv. „Dacă s-ar juca doar o repriză". Dar nu putem decît să consemnăm clasamentele respective, fără a umbla cu orice preț după... interpretări. Așadar, dacă s-ar fi jucat numai repriza I în fruntea clasamentului ar fi fost Petrolul, urmată de Steaua, în timp ce U.T.A. ar fi fost pe locul 10. Potrivit reprizei a II-a însă, șefia este deținută de U.T.A., urmată de Dinamo București și Universitatea Craiova. Ca de obicei : cine rîde la urmă, rîde mai bine ! Dar nici repriza a II-a nu oferă garanții. Să așteptăm ultima etapă...

Ilustrații : N. CLAUDIU

Duminicile unui nesportiv

COMPETIȚIE ȘCOLARĂ

Se încărcaseră și acolo, în patria Selmei Lagerlöf, crengile cu ciorchini de zăpadă, așa cum s-au încărcat acum la noi. Scăpăra alba căptușeală a iernii în miile de lumini ale Stockholmului, cînd un prieten, arhitectul Alexander Loeb, care proiectează școli luminoase și primitoare, m-a luat cu el să văd o competiție sportivă a școlarilor din țara sa. Școala la care am poposit era o clădire cu două caturi, primitoare și prietenoasă, cu sala de gimnastică răspunzînd în parcul vecin și-o piscină de înot pentru anotimpurile calde. Risul copiilor umplea coridoarele, dar în larga încăpere unde se desfășurau probele de atletism nu pătrundea decît ecoul lui subțiat. Acolo, tinerii își măsurau forța, iscusința, agerimea în tăcerea cu care se săvîrșesc lucrurile foarte serioase.

Am ajuns la întrecerile de lupte, care au o eleganță accentuată de subțirimea trupului băieților între cincisprezece și șaisprezece ani, ale căror brațe lungi se caută și se împletesc pe trunchiurile mlădioase cu mișcările unduioase ale iederii. Micul Loeb, fiul prietenului al cărui invitat eram la competiție, ne-a făcut o demonstrație de vigoare și inteligență, învingîndu-și adversarii cu ușurința jocului. A unui joc care te poate obosi, firește, dar nu te poate niciodată sătura.

— Jocul acesta — îmi spunea antrenorul Horne, cu care ședeam pe-o bancă de-a lungul peretelui din fund, **este cea mai bună școală de vioiciune și curaj, inițiativă, stăruință pentru tineret. El învață elevul să-și înfrunte adversarul ocazional cu loialitatea codului onoarei sportive, să nu folosească procedee nepermise, să nu se teamă de nimeni și, mai ales, să nu se teamă de înfrîngere. Fiindcă o educație bună și completă trebuie să deprindă pe copii nu numai cu bucuria victoriei, ci și cu mîhnirea inevitabilă a înfrîngerii. Cel care nu știe să piardă cu aceeași seninătate, cu care cîștigă, este un egoist. Or, egoismul este o racilă morală, pe care vrem s-o stîrpim din viitorul om, înzestrîndu-l cu virtutea dreptății, a echității umane. Priviți la băiețelul acela roșcat, care plînge într-un colț și refuză să-și asculte colegii veniți să-l consoleze. A pierdut, și se rușinează, e chiar furios pe sine și pe învingătorul său. Își închipuie că a fost nedreptățit, că trebuia să învingă el. E un sentiment periculos acesta pentru societate. Trebuie să-i vîrîm în cap că totul depinde de el, nu de arbitru, că „dreptatea" sau „nedreptatea" la care e supus se datoresc, în ultimă instanță, lui însuși, felului cum se pregătește, cum se antrenează, cum își utilizează fizicul și intelectul.**

Cu fața scăldată de raza unei mulțumiri lăuntrice, antrenorul Horne urmărea încleștarea dintre mărunții cocoșei de pe cele patru arene ale sălii, îi încuraja sau îi dezaproba din priviri, stăruia asupra încordării unui lungan blond, care se opintea de mai multe secunde, tremurînd nervos din vîrful ghetei. Tîrziu, cînd întrecerile luară sfîrșit, băiețelul roșcat, care pierduse, își înghiți necazul și se apropie de antrenor.

— Știi de ce te-a înfrînt Lars? — întrebă Horne.

— Nu știu — răspunse, tînjind încă, roșcatul.

— Fiindcă în loc să-ți încleștezi mintea, ți-ai încleștat fălcile. Ți închipuiai că te lupți aievea, uitînd că trebuie să te joci, să nu fii crispat, să lași capul să-ți cîrmuiască mușchii, nu invers!

Un stol de școlari se năpusti pe lîngă noi, tăbărînd în zăpada din parcul vecin, unde începu o bulgăreală de care n-am scăpat nici eu, nici arhitectul Loeb, nici cel puțin antrenorul Horne. Fuseserăm prinși în joaca iernii și-a copiilor și, în timp ce un pumn de zăpadă mi se topea în șiroaie reci pe după gît, am zîmbit cu tîlc și înseninare, ca nu cumva să repet mutra acră a celui care, pierzînd adineauri, în competiția școlară, se posomorîse.

George SBÂRCEA

DIN HRONICUL CUTEZĂTORILOR ROMÂNI

CĂLARE, DE LA BUCUREȘTI LA PARIS...

— Reactualizînd episoade dintr-un parcurs de 3300 km —

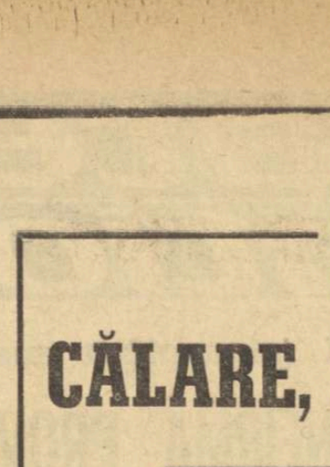

Col. ACHILE BĂLĂCESCU
văzut de
NEAGU RĂDULESCU

Convorbirea noastră cu colonelul în rezervă Achile D. BĂLĂCESCU

Desigur, cei mai mulți dintre cititori nu se aflau încă pe lume, la 17 decembrie 1928, cînd la picioarele Turnului Eiffel, intrat în legenda turismului universal, s-a oprit „Timella".

Nu știți cine-i „Timella"? E iapa trăpașă care m-a purtat pe lunga cale dintre București și Paris, înfruntînd o iarnă cumplită.

Pe atunci eram căpitan — continuă colonelul pensionar Achile D. Bălăcescu — și din pasiune sportivă, din dorința unei afirmări în sprijinul prestigiului hipismului românesc, am inițiat acel raid solitar pe urmele unor predecesori: colonelul Păun, care a efectuat aceeași rută, călare, în anul 1911, călărind o iapă urmată de mînz și de îngrijitor, și, mai înainte, colonelul Miron Costin — însoțit de un soldat călare — pe un traseu mai scurt: călare de la București la Metz.

Deci, acesta era al treilea mare raid călare pe distanță lungă, înfăptuit de călăreți români, dar „solitar". Startul l-am luat din București, părăsind orașul pe o ploaie torențială, la 15 octombrie 1928. Între Balș și Craiova, cu un pur sînge englez, care, suferind un efort de tendon, a fost lăsat la Craiova, continuînd aventura în care mă angajasem cu un alt cal trimis de la București, — de astă dată, cu „Timella", o iapă albă trăpașă, pur sînge american.

Traseul urmat — de unul singur — a străbătut România, Iugoslavia, Italia, Elveția și Franța — distanța totală pe care am acoperit-o fiind de 3 300 km (din care „Timella", înșeuată de la Craiova, a parcurs 3 100 km).

— Dificultăți?

— O, se-nțelege, aproape continue, cînd în primul rînd ai de apărat și de îngrijit calul, cînd ai de acoperit un traseu studiat doar pe hartă, fără o prealabilă recunoaștere personală în teren, cînd ai de înfruntat intemperii. Și totuși, la 17 decembrie 1928, la ora 16, după 57 de zile de mers, în care am parcurs cîte 58 km pe zi, mi-am atins ținta propusă.

Parcă aud melodia pașilor Timellei care răsunau pe pavajul Parisului, parcă văd, cu toată ceața inerentă înserărilor parizi-

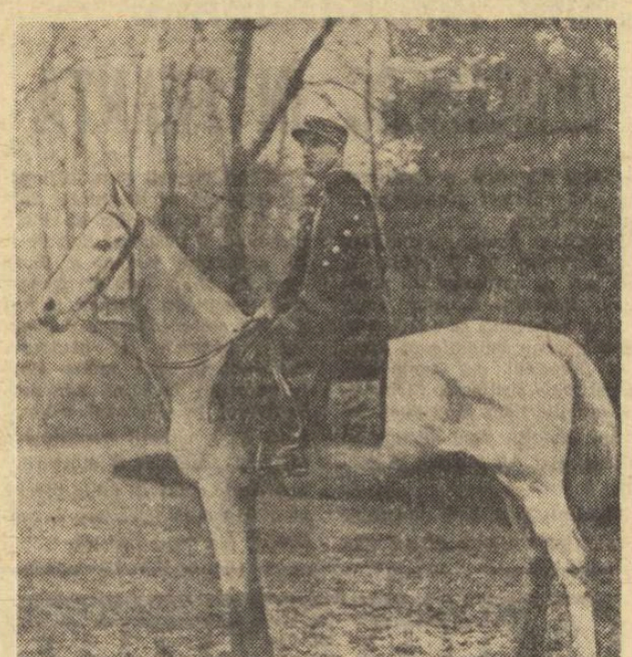

ene, profilîndu-se, cal și călăreț, pe majestuosul fundal al Turnului Eiffel. A fost cîntecul cel mai drag ființei mele, imaginea cea mai de preț pe care o păstrez în amintirea mea.

— Care socotiți că a fost cel mai reprezentativ episod din raid?

— Hotărît că trecerea Alpilor. Pasul Simplon era complet înpovară și apoi în urmă celălalt cal trăgînd sănioara și pe poștaș, după care urmam eu, cu „Timella" de mînă, reîntîlnindu-ne pentru a repeta urcușul astfel, după fiecare 40 de metri și, bineînțeles, după numeroase căderi, atît ale acelor cai masivi cît și ale calului meu.

Apoi, pe versantul acoperit cu o crustă de gheață, obligîndu-mă să-i aștern calului meu pătura, la fiecare doi metri pe care-i aveam în față, după cum trebuia să presar pietriș pentru a crea aderențe pe luciul pojghiței de gheață, am străbătut astfel kilometri și kilometri, cu o muncă extenuantă, cu răbdare de marinar de pe caravelele secolelor apuse, cu stoicismul omului care știe una și bună: că, plecat, trebuie să ajungă la destinație, la ținta călătoriei sale. Kilometru și kilometru, metru și metru, fiecare pas al calului și fiecare pas al meu, îmi aducea sufletul la gură și-mi da emoția unui eventual sfîrșit tragic. Calul a căzut în repetate rînduri, dar printr-un miracol n-a avut nici măcar juluri.

troienit. De zece zile, nici poșta elvețiană — poștașul, doi cai normanzi, de dimensiuni gigantice, și o sănioară ca cele de la con-

cursurile obișnuite de sănius — nu mai ajunsese sus, la 2 200 m altitudine, unde era ospiciul Simplon, atît era de aprig viscolul și de înnămețit drumul, zăpada atingînd continuu înălțimi de 3 și chiar 4 metri.

Cu calul meu de mînă, folosind urmele copitelor acelor cai giganți ai poștei — primul cal era trimis singur pe munte, fără

lului, să afirm dîrzenia omului și puterea performanței solitare în lupta cîștigată de mecanică.

★

...La 74 de ani, zvelt și neobosit totuși, interlocutorul nostru povestește, la gura sobei, nu cu nostalgia bunicului sau cu trufia paseistului, ci cu tihna marilor înfăptuitori, întotdeauna pregătiți să îndrumeze și să îndemne cu folos, prin înșeși faptele lor.

În epoca marilor viteze și a performanțelor cosmice, isprava căpitanului Achile D. Bălăcescu, de acum patru decenii, pare o gavotă în confruntare cu un rock and rol și primind patina de argint a timpului rămîne filă de prețuire în hronicul faptelor cutezătoare ale bravurii românești, pecetluită de placheta pe care U.F.S.R. i-a conferit-o, pentru merite sportive excepționale, cu decenii în urmă.

V. FIROIU

LIPSA LA CÎNTAR

Piața modernă caracterizată prin progresul tehnicii și al automatizării are tendința de a-l handicapa fizic pe om, predispunîndu-l sedentarismului. Statisticile mondiale (O.M.S.) ne arată că sedentarismul, cu tot cortegiul lui de neajunsuri (ateroscleroză, afecțiuni cardio-vasculare) se situează printre factorii nocivi primordiali ai vieții contemporane. Prof. Mellerowicz din Berlin, făcînd un studiu aprofundat pe o cazuistică extrem de bogată (cîteva mii de cazuri), arată că starea organică și funcțională, metabolică, a persoanelor care depun activități fizice este mult superioară celor sedentari. Între aceste activități fizice sportul constituie un factor de primă importanță. Ceea ce nu reușim adesea prin medicație (care, între noi fie spus, nu este lipsită de riscuri) sau prin cură de foame și sete, se realizează foarte bine cu ajutorul acestui mijloc natural — exercițiul fizic și sportul.

Este cunoscut faptul că sportivii nu au asemenea probleme de pondere (cel mult cei de la box, lupte, haltere, care sînt legați de-o anumită categorie de greutate și scad în greutate 1—2 kg înaintea competiției) datorită metabolismului crescut de efort care le asigură un consum mare energetic și acoperirii acestuia prin aport alimentar.

Considerăm interesant în acest sens să exemplificăm. Astfel, într-un antrenament de fotbal de 90—120 minute, jucătorii pot pierde între 1 000 — 1 500 gr în timp ce după un joc oficial scad chiar pînă la 3 kg; aceeași situație o întîlnim și la alte jocuri. De exemplu, la rugby, după un antrenament intens de 90—120 minute, scăderea atinge pînă la 3 kg în timp ce după un joc oficial (80 minute) scăderea este constant de 2,5—3 kg.

Gimnaștii pierd după un antrenament de 3 ore circa 1 000—1 500 gr, în timp ce în concurs pierd numai 800 — 1 000 gr (cazul japonezului Endo, campion olimpic). La înot pierderile sînt ceva mai mici în probele scurte și mai mari în cele lungi. Aici, ca și în alte situații, iese pregnant în evidență pierderea legată de solicitarea neuro-endocrină (competițională) față de cea din antrenament (solicitare predominant fizică). Astfel, după o cursă de 400 m liber am obținut scăderi între 800—1 200 gr în timp ce după un antrenament de 1—2 ore, scăderi de numai 700 — 1 000 gr.

În cursa de mare fond pe Dunăre (21,5 km) primii sosiți au pierdut 2—3 kg în timp ce abandonații (de exemplu, Ov. Ionescu în anul 1956 a abandonat la km 5 al cursei) au pierdut 3—5 kg. Deci scăderea în greutate (în general realizată prin deperdiție de apă și catabolism proteic și lipidic acentuat) se realizează predominant pe seama releelor diencefalo-endocrine și mai puțin ca răspuns imediat al solicitării fizice propriuzise. O altă remarcă: starea de antrenament bună micșorează pierderea în greutate (neantrenații supuși la același efort scad mai mult).

Jucătorii de polo pe apă scad 1000—1 500 gr la un antrenament intens (2 ore) și 1,5—2,2 kg la un joc oficial. Luptătorii și boxerii pierd 1—2 kg la un antrenament de 90—120 minute în timp ce în cele cîteva minute de competiție pot pierde 1—2 kg și chiar mai mult.

Yukio Endo, campion olimpic la Tokio

Cicliștii de fond pierd într-o etapă cîte 3—4 kg, mai ales în cele dificile (cazul lui Anquetil în Turul Franței).

dr. Ioan DRAGAN

Recorduri școlare

— Tovarășă profesoară, ce recorduri pe școală aveți la triplusalt?

— La băieți sau la fete?

— Să zicem, la fete...

— Să vedeți, anul trecut n-am făcut concursuri pentru recorduri.

— Atunci să luăm altă probă.

— Da, altă probă...

— Să zicem, garduri.

— Nu am făcut, deoarece nu avem garduri în școală.

— Atunci disc.

— Nici discuri n-am avut.

— Să spunem atunci sprint. Suta de metri băieți...

— Aici recordul pe școală este 10,2.

— Nu cumva 11,2?

— Nu, nu cred.

— Atunci, știți ce, anunțați Federația de atletism, căci cu 10,2, este vorba de un nou record republican.

În Parisul de acum patru decenii sosirea mea a însemnat un eveniment înregistrat de întreaga presă. Cu un an mai înainte, Charles A. Lindbergh traversase, de unul singur, Atlanticul în zbor, deschizînd o eră nouă în istoria omenirii și promovînd marele mijloc de locomoție al omului viitorului.

Mie mi-au fost date atenții deosebite, la o scară mai restrînsă, dar cu interes — tocmai pentru că la cumpăna dintre două epoci veneam să reabilitez existența ca-

---

CONTROLUL MEDICAL ÎN PROCESUL EDUCAȚIEI FIZICE

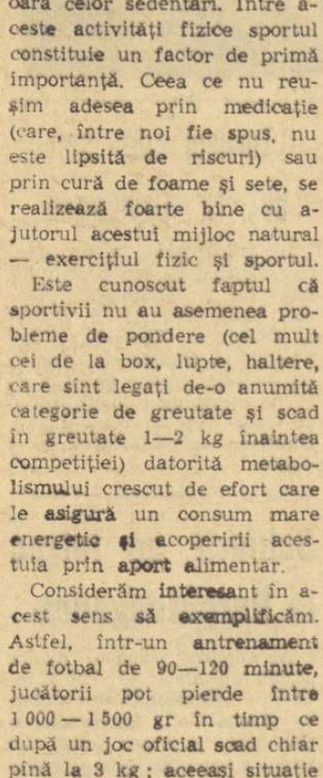

RECENZIE

Recent, a apărut, în standurile librăriilor prin străduința *Editurii didactice și pedagogice* cursul *„Controlul medical și asistența medicală în educația fizică"*, de *dr. Corneliu Obrașcu, dr. Romulus Dandescu* și *dr. Viorel Dimitriu.*

Prima parte a lucrării prezintă modul cum trebuie înțeles și cum trebuie să se realizeze în practică controlul medical în vederea folosirii corecte a mijloacelor și metodelor educației fizice și a sportului în funcție de particularitățile fiziologice ale fiecărui individ.

Autorii se referă în partea a doua la situațiile ce se pot ivi pe timpul practicării educației fizice și sportului cînd se pot produce o serie de accidente și îmbolnăviri.

Este prezentat, de asemenea, și rolul profesorului de educație fizică sau antrenorului care, fără a substitui medicul, trebuie nu numai să cunoască împrejurările care favorizează producerea unor accidente, dar și ce măsuri de prevenire să ia și cum să acorde primul ajutor.

Manualul, scris într-o formă accesibilă și concisă atît prin cunoștințele teoretice generale despre controlul medical și asistența medicală în practicarea educației fizice și a sportului, cît și prin prețioasele îndrumări practice, vine să pună la îndemîna nu numai a studenților de la I.E.F.S. ci și a profesorilor de educație fizică și a antrenorilor un material de un real folos pentru activitatea lor practică.

prof. Ioan MUREȘANU

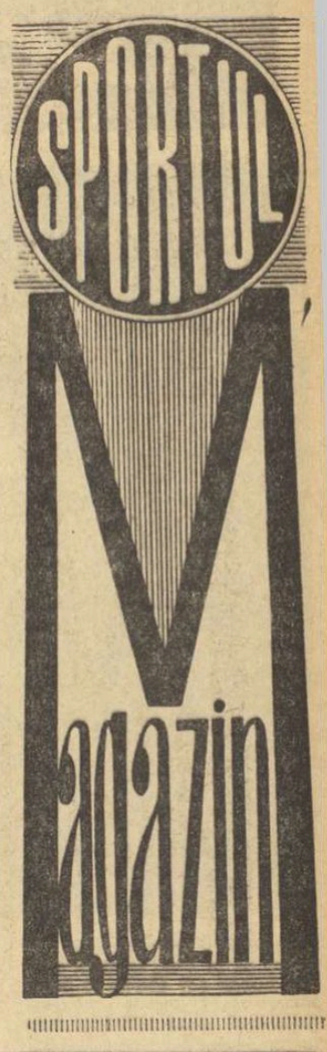

SPORT ȘI MAFIA

OTRAVĂ ÎN COȘ (IV)

de Lamberto ARTIOLI

Pete Kelly era, ca și ceilalți, tînăr lipsit de posibilități bănești, cerea tot timpul mici împrumuturi de la amici. Tocmai cazul său a dus la incriminarea corupătorului principal Aaron Wagman. La 1 martie 1961, Wagman stabilise, cu cei din banda lui, că ar fi o mare lovitură dacă echipa Universității din Connecticut, unde juca Kelly, ar fi învinsă la Colgate, la o diferență de scor de 11 puncte. Wagman a încredințat complicilor săi Daniel Quindazzi și Jerry Vogel 2 500 de dolari ca să-i împartă între Kelly și un coleg de echipă al acestuia, Bill Minnerly. Cei doi oameni ai lui Wagman au dat, însă, numai 1 500 și au băgat restul în propriile lor buzunare. Partida trebuia să se dispute după-amiază tîrziu: în dimineața aceleiași zile, un necunoscut, dîndu-se drept Pete Kelly, a telefonat Universității din Connecticut comunicînd că partida ar fi aranjată. Wagman a reușit, nu se știe cum, să intercepteze comunicarea din cabina telefonică a hotelului său. A încercat să rerrage toate pariurile făcute sau prevăzute, dar era prea tîrziu. Kelly, care marcase 13 puncte, a fost arestat chiar în timpul jocului, cînd echipa sa era condusă de adversari: doi polițiști, în civil, au întrerupt jocul și l-au pus în cătușe pe jucător, care nu a scos un cuvînt. Echipa Universității din Connecticut a pierdut meciul la 12 puncte diferență, cu unul mai mult decît stabilise Wagman.

Dar în ce constau ordinele pe care le dădea Wagman jucătorilor ca să joace așa cum voia el? Iată-le: *„Lovește mingea cu piciorul, ține-o cît mai mult, primește-o și apoi pierde-o, simulînd o alunecare. Scapă o pasă; cînd tragi la coș fă în așa fel ca mingea să lovească cercul de fier încît să sară mai degrabă afară decît să intre înăuntru. Fii tot timpul atent la scor, care trebuie să evolueze așa cum doresc eu".*

Și care era sistemul impus de Wagman și compania pentru a avea siguranța că realizează scorul dorit? Cea mai mare parte a înșelătoriilor se făcea în jocul de apărare: jucătorii mituiți trebuiau mai curînd să lase pe adversar să pătrundă la coș, decît să facă greșeala mai lesne sesizabilă de a nu înscrie, și aceasta pentru motivul evident că erorile comise în apărare nu apar pe tabela de marcaj în timp ce cu punctele marcate de jucători se întîmplă exact invers.

Printre studenții care s-au pretat să influențeze rezultatele meciurilor s-a găsit unul care a dat la iveală o serie de informații și amănunte considerate pînă atunci de neînchipuit. Îl chema Lou Brown, avea 24 de ani și fusese jucător al Universității din North Carolina; mărturia lui — făcută mai întîi procurorului districtual al New-Yorkului și publicată, apoi, în „LOOK" din 27 februarie 1962 — a produs o impresie penibilă asupra tuturor amatorilor de sport din Statele Unite.

Lou intrase în circuitul propriu-zis al partidelor aranjate către sfîrșitul lui 1960. S-a născut în sărăcăciosul cartier Lafayette din Jersei City, din mamă irlandeză și tată italian. Tatăl lui nu a avut niciodată o ocupație statornică: a muncit ca descărcător într-un magazin de fructe și legume, ca hamal în docuri și ca paznic al unui pod mobil. Mama, angajată ca dactilografă într-o editură, a fost nevoită să renunțe la slujbă din cauza unei forme grave de artrită. Copil fiind încă, Lou a început să joace zaruri la loteria americană și să facă pariuri la cursele de cai. După ce a terminat școala elementară, a intrat la St. Michael High și acolo a început să joace baschet.

După șapte ani el a reușit să devină primul student american care a totalizat 1 000 de puncte într-un singur sezon competițional, înscriind, în medie, 26 de coșuri într-un meci. Patru echipe și l-au disputat pe Brown: North Carolina, North Carolina State, New-York University și Dequesne. La începutul campionatului 1957—58, Lou a ales echipa North Carolina.

Tînărul Brown a făcut primul pas spre corupție în decembrie 1959, mai precis pe data de 4, cînd a fost acostat de Jerry Vogel. Cuvintele pe care i le-a adresat Jerry i-au rămas pentru totdeauna întipărite în minte: *„De ce nu-i convingi pe cîțiva din colegii tăi să influențeze rezultatele meciurilor?"* Brown a rămas uluit, dar a avut totuși puterea să spună nu. *„Atunci trimite-i la mine, la hotel. Mă voi îngriji de ei; mi-ar face plăcere să-i cunosc ca să-ncerc să organizez ceva"*, a insistat Vogel. Totuși, peste cîteva zile s-a dus la hotel numai Lou și, cu ocazia aceea, l-a cunoscut pe Aaron Wagman. Acesta i-a prezentat imediat problema ca un lucru cît se poate de simplu. I-a spus lui Brown că dacă ar convinge un coechipier să mășluiască rezultatul primului meci, jucătorul acela, Lou și Vogel ar primi cîte o mie de dolari, pentru al doilea meci cîte 1 250 și pentru al treilea cîte 1 500 dolari. Dar Lou Brown a știut să reziste tentației și a răspuns încă o dată nu. Wagman știa bine că era doar o chestiune de timp. Ziua primului act al capitulării a venit, într-adevăr, la puțin timp, cînd Brown i-a vîndut lui Wagman — ca să asiste la meci — trei bilete pe care le primise pe gratis de la antrenorul său, Franc McGuire. A fost începutul sfîrșitului. Totdeauna fără o lețcaie în buzunar, Brown începuse să guste, acum, plăcerea de a cheltui cîțiva dolari. Putea să-și scoată prietena la plimbare, să meargă cu ea la restaurant, fără să mai fie nevoit să o ducă acasă la ora prînzului și să se întoarcă, apoi, ca s-o reîntîlnească.

Dorința și nevoia de bani au crescut, din zi în zi mai mult, pînă ce Lou a sfîrșit prin a accepta de la Wagman alți 50 de dolari; o dată cu cele cinci bancnote verzi, de zece dolari, el a acceptat și o rugăminte, aceea de a-l convinge pe jucătorul Doug Moe să influențeze rezultatul unei anumite partide. Brown a refuzat, dar, cînd i-a cerut lui Wagman alți 50 de dolari, gangsterul i-a propus să încerce să corupă, în afară de Moe, pe Frank Majewski de la St. Joseph și pe Eddie Bowler de la La Salle. Pentru ultima oară Lou i-a spus nu. Toate acestea se întîmplau în primăvara lui 1960.

În românește de S. BONIFACIU și A. BREBEANU

(Din *„Sport e Mafia"* — (C) 1968- Casa Editrice Valentino Bompiani — Milano).

Actualitatea internațională

Un moment de încleștare în meciul de la Foix, la capătul căruia Steaua s-a detașat în învingătoare la 7 puncte diferență (12—5): în ciuda blocajului ferm al francezilor din Selecționata Pirineilor, Șerban reușește să transmită balonul lui Giugiuc...

AVANCRONICĂ HIBERNALĂ —

(Urmare din pag. 1)

cludente, se arătaseră încă din anul care s-a scurs.

În proba de biatlon, Gh. Cercel, I. Mîrza, D. Doiu, V. Fontana speră ca „arma", punctul lor nevralgic pînă acum, să le aducă un loc în echipă. Dar, Gh. Vilmoș, C. Carabela, Gh. Cimpoia păstrează avantajul ochiului format și al stăpînirii atît de necesare în momentele cheie. Vor putea aceste atu-uri să țină piept tinereții? Deocamdată repetițiile se țin lanț, zăpadă este din belșug, rolurile sînt învățate iar regia — arbitrii și organizatorii — așteaptă să intre în acțiune.

2. Consider inspirat că începînd din 1969, F.R.S.B. organizează și atribuie o insignă tuturor practicanților schiului care participă la anumite concursuri și îndeplinesc normele regulamentare. Insigna se organizează pe trei grade: aur, argint și bronz, poate fi cucerită de oricine, indiferent de vîrstă și sex, dacă este legitimat sau nu, dacă are vreo clasificare sportivă. Inițiativa se înscrie pe orbita măsurilor organizatorice pe care federația le-a luat în ultimul timp pentru dezvoltarea acestui sport.

3. Pe planul întîlnirilor sportive internaționale, activitatea se anunță bogată. S-a renunțat, în sfîrșit, la acea splendidă izolare, pe agendă figurînd confruntări severe la fond (bărbați și femei), la sărituri, la probele de juniori și junioare ca și la probele alpine. Performanța, succesul cer luptă și muncă, iar lupta presupune adversari, reclamă experiență. Nu se mai poate trăi numai din talent, nu se mai poate conta pe „șansă". „Destinul" trebuie forțat și supus. Voi face, însă, o mențiune în privința concurenților la probele alpine: neavînd o participare intensă la concursurile internaționale, reprezentanții noștri iau startul (fiind necunoscuți) în ultimele grupe de valoare, cu numere de participare ce merg pînă la 100 (!), adică, atunci cînd traseul s-a degradat, cînd curbele s-au taluzat, cînd fiecare poartă de slalom este săpată în stratul de zăpadă, cînd numai terminarea cursei devine o performanță în sine. Oricare campion ar putea deveni un anonim participînd în aceste condiții. O scuză pentru schiorii noștri? O explicație pentru rezultatele lor? Nicidecum. Un îndemn! Trebuie să participăm mai des și mai numeros la aceste concursuri. Trebuie să ne pregătim dinainte (deocamdată) pentru aceste condiții. Cei mai buni schiori români trebuie să se antreneze și să concureze chiar în țară, în condiții mai grele decît în mod obișnuit, în taluzuri, în șanțuri, pe gheață, cu numere mari de start, spre a învăța să învingă nu numai adversari, dar și condițiile de concurs, și punctajul elaborat de F.I.S. Nu va fi ușor, dar avem convingerea deplină că ei vor reuși.

STEAUA — O DEMNĂ AMBASADOARE A RUGBYULUI ROMÂNESC ÎN FRANȚA

Cu întîrzierea... de rigoare datorată condițiilor atmosferice, s-a reîntors în țară „XV"-le Steaua București, care a întreprins un turneu de 4 jocuri în Franța, între 22 decembrie 1968 și 1 ianuarie 1969. I-am solicitat antrenorului, maestrul sportului P. Cosmănescu, amănunte despre comportarea echipei bucureștene.

Mai întîi să reamintim rezultatele: la Toulouse, Steaua a fost întrecută de Selecționata Pirineilor, cu 32—12 (16—6); la Foix, în al doilea meci, Steaua s-a impus tot în fața unei Selecționate a Pirineilor, cu 12—5 (6—5); la Revel, în a treia partidă, Steaua a dispus de Selecționata speranțelor din Pirinei cu 24—0 (5—0); în sfîrșit, la Castelsarrasin, Steaua a dispus din nou de Selecționata Pirineilor, cu 8—3 (5—0).

Fără îndoială, rezultatele se cer explicate, mai ales înfrîngerea din primul joc. Trebuie arătat că, sosiți noaptea la Toulouse, rugbyștii români au avut doar 4—5 ceasuri de odihnă la dispoziție, ceea ce a făcut ca, deși conduceau încă în min. 30 cu 6—3, să părăsească terenul învinși la scor: rezistența mai bună a gazdelor și-a spus cuvîntul. Este de amintit și faptul că formația întîlnită în acest prim meci a fost aproximativ aceeași care i-a învins, în toamnă, pe celebrii Springboks — singura victorie obținută de francezi asupra sud-africanilor în turneul 1968.

După trei zile, odihna și-a spus, la rîndul ei, cuvîntul, iar victoria de la Foix a fost deosebit de elocventă și de favorabil comentată în presa de specialitate franceză.

În cea de a treia confruntare cu rugbyștii Pirineilor, de data aceasta fiind vorba de un „XV" de speranțe (vîrstă maximă 25 de ani), Steaua a realizat o partidă excelentă, pe care scorul (24—0) o recomandă de la sine. Cele patru încercări reușite în acest meci au fost deosebit de aplaudate, iar cronicarii francezi au fost unanimi în a declara că „rugbyul românesc și-a dezvăluit mai mult ca niciodată calitățile!" Victoria din ultimul meci, în care selecționata Pirineilor a intrat decisă să obțină o victorie, dar a fost clar întrecută, a confirmat din plin valoarea jocului prestat de Steaua.

Paradoxal, poate, cel mai bun compartiment al turneului a fost cel al mijlocașilor, perechea Mateescu - Giugiuc fiind deseori aplaudată la scenă deschisă pentru acțiunile ei ofensive. Excelent s-a comportat, în partidele susținute, Ciobănel, un autentic lider al echipei, iar dintre ceilalți, s-au distins în mod special Al. Ionescu și Șerban.

Bilanțul este net favorabil echipei bucureștene, care a realizat trei victorii și o înfrîngere, înscriind 56 de puncte față de 40 ale francezilor și, lucru însemnat, 6 încercări față de 5. În ansamblu, pentru a folosi expresia unui gazetar francez de specialitate, *„Steaua a fost o bună ambasadoare a rugbyului românesc"*. Iar pledoaria susținută în mai multe ziare franceze în favoarea admiterii României în „Turneul celor 5 (deci 6...) națiuni" constituie o răsplată frumoasă a eforturilor depuse de sportivii de la Steaua și o frumoasă apreciere a rugbyului din țara noastră.

Locul VIII (clasament masculin) în ancheta I.S.K.

LEE EVANS INFIRMĂ PROVERBUL CU „ZIUA BUNĂ"...

● Un viitor recordman pare lipsit de nerv ● În umbra lui Tommie Smith ● Se pregătește o performanță uluitoare pe 800 m ● Viitorul profesor de educație fizică visează la noi performanțe

Universitatea orașului San Jose se află la 720 km de Los Angeles. Numele ei este binecunoscut celor ce urmăresc activitatea atletică internațională datorită antrenorului Bud Winter care a lansat de aici o serie de corifei ai sprintului mondial ca Harold Davis, apoi Ray Norton, Tommie Smith, iar în ultima vreme pe Lee Evans.

Avînd la îndemînă tineri foarte dotați pentru atletism, lui Winter nu i-a fost greu să facă din ei niște performeri atît de străluciți. A reușit acest lucru chiar și cu Evans deși — atunci cînd l-a primit în grupa sa — nu l-a considerat un atlet de mare viitor. Spre deosebire de toți ceilalți care se impuneau, prin anumite calități, Evans nu se distingea prin nimic. El era mai tăcut, mai ponderat, mai lipsit de nerv, parcă. El suplinea toate acestea printr-o putere de muncă extraordinară?

Mult mai mic ca Smith, măsurînd numai 1,80 m la o greutate de 79 kg, tînărul Evans a apărut de timpuriu pe pista de atletism. Născut la 25 februarie 1947, la Madera în California, Lee nu avea nici 14 ani cînd a concurat pentru prima oară într-o cursă de 400 m. Rezultatul: 62,0. La 15 ani el realizează 55,0, iar la 16 ani, 52,3. Cu asemenea rezultate el nu a dat prea mari speranțe celor care se ocupau de pregătirea lui. La 17 ani, însă, explodează perseverența acestui tînăr negru. Reușește să coboare la 48,2 ceea ce reprezenta, indiscutabil, un rezultat destul de bun. La 18 ani, el realizează 46,9. Intrat la San Jose, marchează marele salt: 45,2 în 1966 și 44,9 în 1967. Mereu în umbra lui Smith, dar mereu cu el la antrenament, Evans a reușit să-și învingă complexele de inferioritate pe care le avea față de bunul său prieten. A învățat de la Smith că înainte de cursă un alergător trebuie să se concentreze, să nu vorbească, să nu vadă nimic, să nu audă nimic.

Winter și-a dat seama că Evans neavînd o viteză nativă pentru distanțe scurte, putea deveni, în schimb, un alergător excepțional pe 800 m. Planul său pentru Evans a fost alcătuit din două puncte. Primul, cucerirea titlului de campion olimpic și stabilirea unui nou record mondial la 400 m, a fost îndeplinit prin realizarea rezultatului de 43,8 la Mexico. Cel de al doilea punct vizează să-i eclipseze pe Ryun și Snell prin rezultate în jurul a 1:40,0. Cifra ni se pare de-a dreptul exagerată, dar să nu uităm că Winter s-a ținut întotdeauna de cuvînt și, că nimeni nu ar fi crezut ca Evans să poată obține un asemenea rezultat la 400 m. Nu trecem peste faptul că Mexico, atît la J. O. în 1968 cît și în 1955 cu prilejul Jocurilor Panamericane, a avantajat această probă permițînd ameliorarea recordului mondial la 400 m. Totuși, dacă vom ține seama de o cifră de control realizată de Evans pe 600 m (1:14,3) înclinăm să vedem în el pe alergătorul capabil să uimească lumea cu rezultatele la 800 m.

Alergător de forță, mușchiulos, Evans este extrem de greu de învins. Din 1966 încoace, din cele 54 curse pe 400 m la care a participat nu a fost înfrînt decît de 6 ori. El duce un regim de viață spartan: nu bea decît Coca-cola și sucuri, nu fumează, nu ia nici măcar vitamine deoarece apreciază că nu are nevoie, nu utilizează un regim special de hrană ci mănîncă ce vrea și ce-i place, dar ponderat și, spre deosebire de alți sportivi, nu prea agrează prăjiturile și bomboanele. Evans se pregătește acum să devină profesor de educație fizică, dar mai înainte de a-și începe activitatea de dascăl vrea, din toată inima, să mai realizeze cîteva performanțe răsunătoare, în sportul care l-a făcut celebru, aducîndu-i titlul neoficial, dar unanim recunoscut, de cel mai bun patrusutist al epocii noastre.

N. MARAȘESCU

Săptămîna în imagini

TELEFOTO AGERPRES

Aci, campionul european de box la categoria ușoară, spaniolul Pedro Carrasco, pregătește un cutremurător „punch" de dreapta, care va trimite la podea pe învinsul său, brazilianul Luis Penteado. Meciul a avut loc la Copenhaga — la 2 ianuarie — și a fost fluierat de public pentru disproporția de valoare dintre cei doi boxeri

Björn Wirkola pare decis să șteargă din amintiri insuccesul său de la Olimpiada albă. El conduce detașat — după primele două manșe — în clasamentul întrecerii „celor 4 trambuline". Iată-l pe celebrul săritor norvegian (dreapta), primind felicitările principalilor săi învinși de la Oberstdorf, cehii Raska (stînga) și Matous (mijloc).

telex

În ziua a doua a turneului internațional masculin de handbal de la Rostock, echipa orașului Moscova a învins cu scorul de 20—14 (11—6) pe Dinamo Bacău (România). Alte rezultate: H.G. Copenhaga—Spartak Sofia 19—13 (11—5); S.C. D.H.f.K. Leipzig—Honved Budapesta 7—6 (4—3); S.C. Empor Rostock—Pogon Zabrze 13—9 (7—4).

■

După 6 runde, în turneul internațional de șah de la Hastings conduce Vasili Smislov (U.R.S.S.) cu 5 p, urmat de Tukmacov (U.R.S.S.) 4½ p, Gligorici (Iugoslavia) — 4 p, Keene (Anglia) 3½ p etc. În runda a 6-a Tukmacov și Gligorici au remizat după 22 de mutări. Smislov a cîștigat la englezul Clarke.

■

Echipa Canadei de est a obținut o nouă victorie în cadrul competiției internaționale de hochei pe gheață pentru „Cupa Star", care are loc la Göteborg. Hocheiștii canadieni au învins cu scorul de 5—3 (2—1, 2—1, 1—1) echipa Gottwaldov (Cehoslovacia).

■

După 80 de ore și 1 712,700 km parcurși, cuplul Peter Post (Olanda)—Patrick Sercu (Belgia) se află în fruntea clasamentului cursei cicliste de 6 zile care se desfășoară în prezent pe velodromul acoperit din Köln. Ei totalizează 261 de p și sînt urmați de perechile Kemper—Oldenburg (R.F.G.), Altig—Renz (R.F.G.), Bugdahl (R.F.G.)—Fritz Pfenninger (Elveția) și Lykke—Eugen (Danemarca).

■

La Caracas (Venezuela) s-a disputat întîlnirea internațională amicală de fotbal dintre echipa „Deportivo Italia" (vicecampioana Venezuelei) și formația iugoslavă O.F.K. Beograd. Victoria a revenit gazdelor cu scorul de 3—1 (2—0).

■

În zilele de 13 și 14 ianuarie va avea loc la Cristchurch (Noua Zeelandă) un turneu internațional de tenis. La acest turneu și-au anunțat participarea și jucătorii americani Arthur Ashe și Donald Dell, membri ai echipei S.U.A., care a cîștigat „Cupa Davis".

Hocheiștii de la Dukla Jihlava asediază poarta lui H. G. Rögle, în finala „Cupei Spengler" de la Davos. Formația cehoslovacă, deși a obținut doar egalitate (1—1), intră în posesia trofeului, pe baza golaverajului.

Turneul de șah de la Groningen

În grupa finală a turneului internațional de șah pentru juniori de la Groningen (Olanda), Ribli (Ungaria) a cîștigat la Ghizdavu (România). După 3 runde în fruntea clasamentului se află Meder (R.F.G.) cu 2½ p, urmat de Ribli (Ungaria) și Webb (Anglia) cu cîte 2 p. Ghizdavu ocupă locul 7 cu 1 punct.

Schiorii se întrec la Berchtesgaden...

Al doilea concurs pentru „Cupa mondială" la schi a reunit pe așii disciplinelor alpine, pe pîrtiile de la Berchtesgaden (Bavaria). În prima probă, slalomul special, victoria a revenit austriacului *Alfred Matt*, în vîrstă de 23 de ani, medaliat cu bronz la J.O. de la Grenoble. El a realizat în cele două manșe timpul total de 108,31. Pe locurile următoare s-au clasat: *Karl Schranz* (Austria) — 110,34, *Harald Rofber* (Austria) — 110,44, *Patrick Russel* (Franța) — 110,83 etc.

Mii de spectatori au urmărit și a doua probă a concursului — slalomul uriaș. Învingător în această spectaculoasă întrecere a fost elvețianul Kurt Schnider în 1:28,53. Au urmat: J. P. Augert (Franța) 1:28,68; R. Tritscher (Austria) 1:28,74; K. Schranz (Austria) 1:28,91.

Lupta pentru titlurile de campioni va fi anul acesta foarte grea

(Urmare din pag. 1)

rilor Olimpice de iarnă pe programul cărora a figurat din 1924 pînă în 1948. O ciudată coincidență face să scriem despre acest strămoș al biatlonului la intervale repetate cu o uluitoare ritmicitate din 20 în 20 de ani. În 1928 locotenentul Zăgănescu și plutonierul Rucăreanu, cu încă doi soldați, ocupau la St. Moritz locul 8 înaintea Franței. În 1948 tot la St. Moritz echipa comandată de colegul nostru Gh. Epuran cîștiga un loc în ierarhie (înaintea formației S.U.A.) și obținea aplauze în proba de tir.

Iar acum, tocmai cînd credeam că vînătorii de munte au uitat aceste exerciții atît de caracteristice pregătirii lor militare, iată-i pe ostașii noștri, la îndemnul colonelului Marin Dragu, membru în Biroul Federației de Schi-Bob, reluînd suita concursurilor de patrulă militară. În sunetele unei fanfare au luat plecarea 11 patrule, reprezentînd 5 unități de vînători de munte. După parcurgerea a 5 km pe schiuri și după cîteva momente tactice (tir la siluetă, aruncarea grenadei, traversare cu masca de gaze pe față), desfășurate în valea Poliștoacăi, ofițerii, subofițerii, gradații și ostașii și-au demonstrat pregătirea, făcînd totodată o bună propagandă schiului. Cine știe dacă nu de aici — cum ar fi firesc — se vor ivi viitorii biatlonișți fruntași ai țării. Splendidul și complexul festival de schi s-a încheiat seara, la lumina reflectoarelor, pe aceeași pîrtie cu o probă care tinde să devină tradițională. Cei mai buni 14 schiori ai țării s-au avîntat în proba eliminatorie de slalom special, în paralel, pe perechi, pînă la desemnarea cîștigătorului. Au urmat demonstrații individuale și în grup, de procedee tehnice și clasice specifice de concurs și de elemente acrobatice (mers cu spatele, piruete, coborîri pe un schiu, sărituri cu sprijin pe bastoane etc.).

Vînătorii de munte au efectuat și ei o spectaculoasă coborîre în formație compactă cu un exercițiu simulat de tragere în noapte. A fost o admirabilă zi de propagandă pentru nu mai puțin admirabilul sport al schiului.

Handbaliștii vest-germani obțin victoria în ultimul minut

R.F.G. — Cehoslovacia 14-13

FRANKFURT PE MAIN, 4. — Numeroși spectatori au urmărit la Frankfurt pe Main întîlnirea internațională de handbal dintre echipele R.F. a Germaniei și Cehoslovaciei, campioană mondială. Jocul s-a încheiat cu scorul de 14—13 în favoarea gazdelor. Handbaliștii vest-germani au obținut victoria în ultimul minut, datorită unei lovituri de la 7 m. După desfășurarea primei reprize, scorul era favorabil oaspeților cu 8—6. În continuare, gazdele au egalat și au luat conducerea cu 10—9. Jocul a fost deosebit de atractiv și numai în ultimul minut handbaliștii vest-germani au reușit să smulgă victoria.

ILIE NĂSTASE în două semifinale, la Madras

MADRAS, 4 (*Agerpres*). — Au continuat întrecerile concursului internațional de tenis de la Madras (India). Campionul României, Ilie Năstase, l-a învins, în sferturile de finală, cu 7—5, 4—6, 6—4, pe polonezul Ribarczyk. Năstase îl va întîlni în semifinale pe suedezul Carlstein, care l-a eliminat pe iranianul Akbari: 6—2, abandon. Lall (India) a cîștigat cu 6—4, 6—1 în fața lui Dron (România), iar Tym (S.U.A.) l-a învins cu 6—0, 6—4 pe Mărmureanu (România). O surpriză a înregistrat iranianul Akbari, care în optimile de finală l-a eliminat cu 1—6, 6—2, 7—5 pe Mukerjea (India).

În sferturile de finală ale probei de dublu masculin, Năstase și Mărmureanu (România) au învins cu 8—6, 6—1, 6—3 pe Armitraj - Misra (India). Perechea S. Misra - P. Misra (India) a eliminat cu 6—3, 3—6, 6—3 pe Dron - Marcu (România).

...Iar schioarele la Oberstaufen

Au început și întrecerile paralele rezervate schioarelor, la Oberstaufen. Concursul a consacrat ca învingătoare în prima zi pe tînăra studentă din Oregon, americanca *Kiki Cutter*, în vîrstă de 19 ani. Ea s-a dovedit cea mai rapidă, printre porțile slalomului uriaș, fiind cronometrată cu 1:33,19. Au urmat-o în clasament austriecele *Olga Pall* și *Gertrude Gabl*, ambele înregistrate cu același rezultat — 1:33,60. După această probă, deși a înregistrat un rezultat slab, pe primul loc în clasamentul feminin al „Cupei Mondiale" se menține schioara franceză *Françoise Macchi*, învingătoarea de la Val d'Isère.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 416 (5850) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 6 ianuarie 1969

Pe o imensă scenă albă

Premieră sportivă hibernală '69

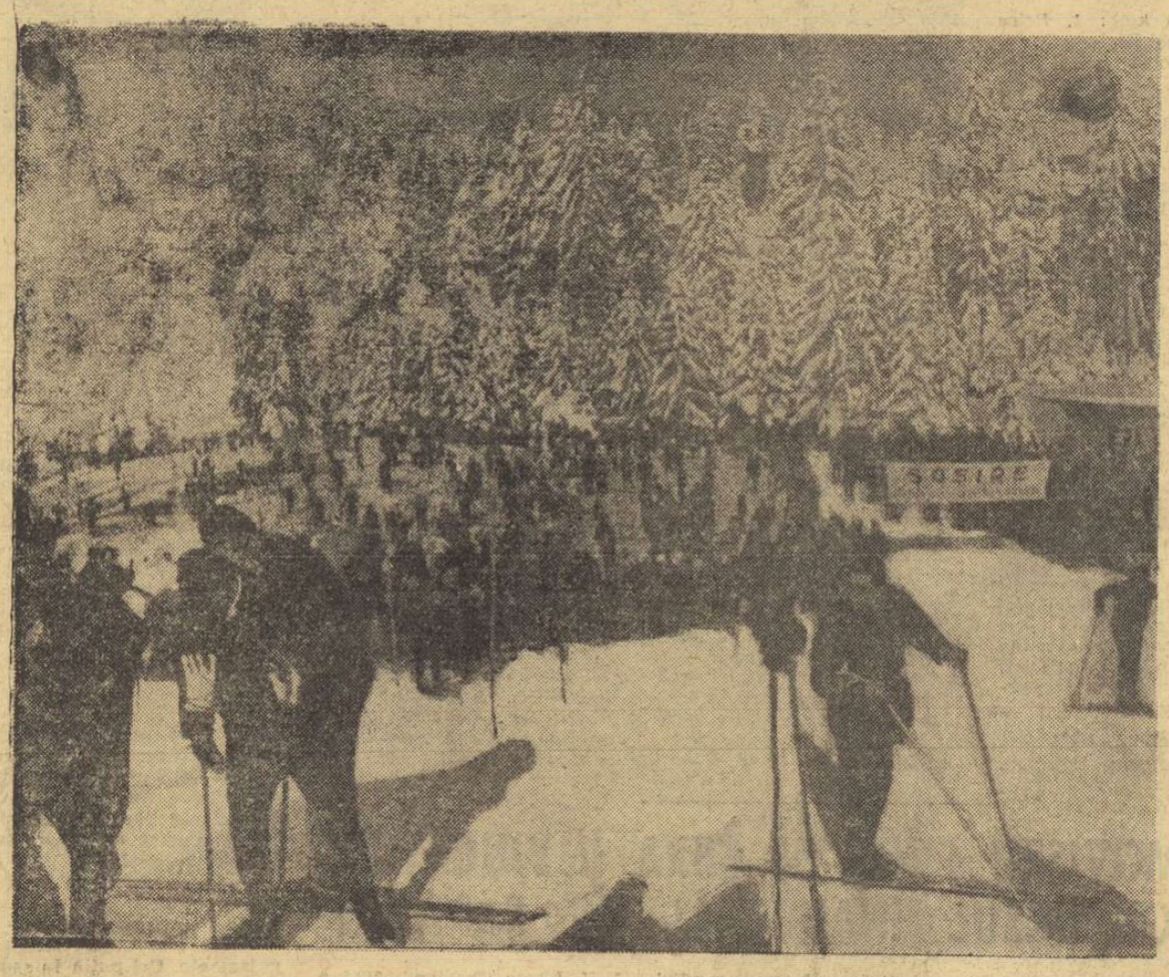

Soarele a onorat și cea de-a doua zi inaugurală a sezonului oficial de schi, risipind ceața cu cîteva minute înainte de ora 10,00, fixată pentru primul „start în proba feminină de slalom special. Publicul local ca și turiștii aflați în stațiune s-au împărțit, după preferințe, pe traseul de fond și pe pîrtia de la Clăbucet. Ieri consemnasem reluarea unei frumoase tradiții: participarea vînătorilor de munte, iar azi avem plăcerea de a nota încă o reeditare nu mai puțin obișnuită pentru predelenii de baștină: întrecerile copiilor începînd de la 5 ani! Ne reamintim cum, cu ani în urmă, de la Brașov ne sosea o fotografie reprezentînd o schioară de-o schioapă aflată la primul ei concurs și care avea să devină multiplă campioană a țării noastre, Madi Marotineanu. Mai demult încă, o altă fotografie ni-l înfățișa pe tenacele Dumitru Frățilă de mai tîrziu. Ieri a ...recidivat în schiul alpin Mihai Bîră, în vîrstă de 5 ani, fiul fostului campion mondial universitar, alături de alte nume care deocamdată nu și-au cîștigat rezonanța sportivă, dar care promit de pe acum. Fie ca aceste talente să nu se spulbere. Din păcate nici una din cele două admirabile zile care au marcat oficial deschiderea sezonului de schi din acest an, nu s-a bucurat de atenția (meritată credem) a conducerii mișcării noastre sportive, care n-a fost reprezentată nici sîmbătă și nici duminică pe pîrtiile de la Predeal.

Întrecerile care au inaugurat oficial sezonul de schi 1969 s-au bucurat de o participare largă, atît la slalomul special cît și la probele de fond, întrunind totodată și entuziasmul iubitorilor de sport predeleni, care au atins cifra de 5 000 (cu pondere, firește, la „alpine"). O frumoasă promisiune pentru viitor.

Cu cîteva clipe înaintea primului start

Pe Clăbucet în plină viteză

Notații la primul start oficial

PREDEAL, 5 (prin telefon). După cum se știe, slalomul trebuie parcurs în orice competiție în două manșe. Acum, însă, la acest concurs de deschidere, din cauza numărului mare de concurenți ca și a intenției propagandistice „specialul" de pe Clăbucet s-a desfășurat într-o singură manșă. Sîmbătă, în cadrul unei selecții, din cei 87 de juniori și junioare care au dorit să-și măsoare forțele în primele zile ale noului an s-au calificat pentru întrecerile propriu-zise de duminică cei mai buni 30 (cîte 15 băieți și 15 fete). Lor li s-au adăugat 28 de seniori și 11 senioare, care n-au mai trebuit să treacă prin sita calificării Re-

Mihai BÎRĂ

(Continuare în pag. a 2-a)

Nu disciplină de circumstanță!

Editorialul apărut în numărul nostru de sîmbătă dezbătea pe larg importanța și actualitatea preocupărilor pentru munca educativă. Era, astfel, subliniat faptul binecunoscut, dar din păcate deseori ignorat, că în orice bilanț, în orice analiză — și acestea sînt atît de numeroase în sezonul de iarnă — trebuie avut în vedere nu numai progresul de ordin tehnic, ci și, poate mai ales, comportamentul general al celor care, pe diferite trepte ale măiestriei sportive, reprezintă clubul, orașul sau culorile țării în competiții sportive naționale sau internaționale.

Una din laturile principale ale muncii educative — disciplina — necesită, însă, o tratare aparte. Cu atît mai mult cu cît retrospectiva sportivă 1968 a descoperit, printre altele, fațete mai puțin cunoscute ale concepției despre disciplină.

Este, desigur, îmbucurător să constatăm că, oricum, nu mai este ce-a fost pînă anii trecuți, că spiritul de sportivitate a cîștigat mult teren, că s-au înmulțit exemplele de conduită remarcabilă. Este un bun cîștigat, de o valoare etică deosebită și toți cei care au contribuit la această victorie a concepției despre sport — jucători, conducători de cluburi și federații etc. — merită un sincer elogiu.

Dar, trebuie, de asemenea, să se recunoască faptul că n-au dispărut total actele reprobabile, cu tristețe consemnate de fiecare dată în coloanele ziarului nostru. Comisiile de disciplină ale federațiilor au — din păcate — încă foarte mult de lucru, listele „suspendaților", fără excepție, în toate sporturile, sînt încă supărător de lungi.

Analizele-bilanț făcute mai ales la nivelul echipelor divizionare și al loturilor naționale aduc însă în discuție și o altă latură — tot atît de importantă — a disciplinei. Foarte mulți sportivi — unii din reală convingere, alții doar ca să evite „banca rezervelor" — au renunțat să frecventeze restaurantele, să provoace cele mai mici incidente, reușind totodată să-și stăpînească nervii, să nu întîrzie sau să lipsească de la antrenamente. Deseori, însă, aparența unei asemenea discipline ascunde, de fapt, doar o cuminție școlărească sau, e drept mai rar, o tactică de circumstanță.

Așadar, sportivul disciplinat despre care vorbim nu dă „bătaie de cap" nimănui... E, oare, destul? Fără îndoială, nu! Pentru că sportivul în cauză a limitat actul disciplinei. Și atunci consideră, de pildă, că dacă n-a întîrziat niciodată la antrenamente merită numai vorbe de aur. Chiar dacă în timpul antrenamentului a făcut jumătate din cît trebuia, chiar dacă în competiție a „uitat" indicațiile antrenorilor, chiar dacă — în general — la adăpostul „disciplinei" nu încearcă niciodată să treacă linia mediană a valorii echipei, deși are toate posibilitățile să atingă chiar piscurile. Și rămîne indiferent, uneori nici nu înțelege, că tocmai acest gen de comportare a lui a fost cauza insuccesului. Se mîră și protestează dacă e admonestat, primul său argument fiind coloana albă, nepătată, a întîrzierilor sau absențelor de la antrenamente. Ce vreți, el se consideră un exemplu de disciplină. Ce-o fi avînd antrenorul cu el?

Da — disciplină pe stadion, în întreaga comportare din familie și societate. Dar e necesară aceeași disciplină atît în pregătire cît și în competiții. Aceasta pentru cine vrea să nu rămînă între barierele mediocrității, ci dorește să cucerească adevărata glorie sportivă.

Dan GÂRLEȘTEANU

UN MECI ROMÂNIA — R. F. G. LA SCRIMĂ?

Federația de scrimă a Republicii Federale a Germaniei a propus forului nostru de specialitate ca revanșa meciului cu echipele României să aibă loc la Bonn în zilele de 29, 30 și 31 ianuarie.

Biroul Federației române de scrimă urmează să răspundă acestei propuneri pînă la data de 15 ianuarie.

Acesta ar fi primul meci internațional, pe anul 1969, al scrimerilor noștri.

FOTBALIȘTII ROMÂNI AU SOSIT SÎMBĂTĂ ȘI PLEACĂ ASTĂZI ÎN BELGIA ȘI OLANDA

(Citiți amănunte în pagina a 3-a)

OPTIMISM — DE LOC EXAGERAT — DUPĂ BALCANIADA DE BASCHET

Reprezentativa masculină de baschet a participat la ultima competiție a anului 1968, Balcaniada de la Izmir. La înapoierea delegației noastre, am solicitat profesorului Alexandru Popescu, antrenorul național, să ne răspundă la cîteva întrebări.

— După îndelungate căutări, se pare că ați reușit, în sfîrșit, să găsiți o formulă de echipă care să corespundă cerințelor. Dv., ca antrenor, sînteți mulțumit de evoluția băieților?

— Da! Afirm aceasta cu toată răspunderea. Locul doi mă mulțumește, deși cu puțină șansă am fi putut obține mai mult. Indisponibilitățile din ultima perioadă au influențat potențialul echipei. Astfel, Alin Savu nu a putut fi selecționat, Mihai Albu a fost întrebuințat într-un singur joc (din cauza unei infecții dentare), Radu Diaconescu (gripă) a jucat doar în două partide, iar Jekely (lombago) și Tarău (întindere musculară) au făcut față cu greutate solicitărilor. În afara acestor cauze obiective, au fost și cîteva subiective dar care au fost aplanate, spre cinstea tuturor jucătorilor!

— Presa străină a relatat că la Izmir au fost echipe cu o medie de înălțime ridicată. Cum au contracarat baschetbaliștii noștri acest handicap?

— Prin acuratețe tehnică și o bună pregătire tactică. Pentru a realiza, însă, și mai mult este necesar ca în viitor pregătirea să se efectueze centralizat, deoarece numai în felul acesta se poate realiza coeziunea necesară.

— Deși disputat la Izmir, meciul cu Turcia a fost cîștigat de România. Cum apreciați această realizare?

— Elevii mei au respectat întrutotul indicațiile tactice. Recuperările în atac și apărare (altădată punctul slab) au fost excelente. Un exemplu: Gică Novac a „sechestrat" 21 de mingi. Nu trebuie neglijat faptul că în formația adversă a evoluat un jucător de 2,20 m!

— Ce s-a întîmplat în meciul cu Bulgaria? După cum se știe, am pierdut la un singur coș, după prelungiri.

— A fost o partidă foarte disputată. Am condus în majoritatea timpului, dar unele inexactități din final ne-au privat de victorie.

Paul IOVAN

(Continuare în pag. a 4-a)

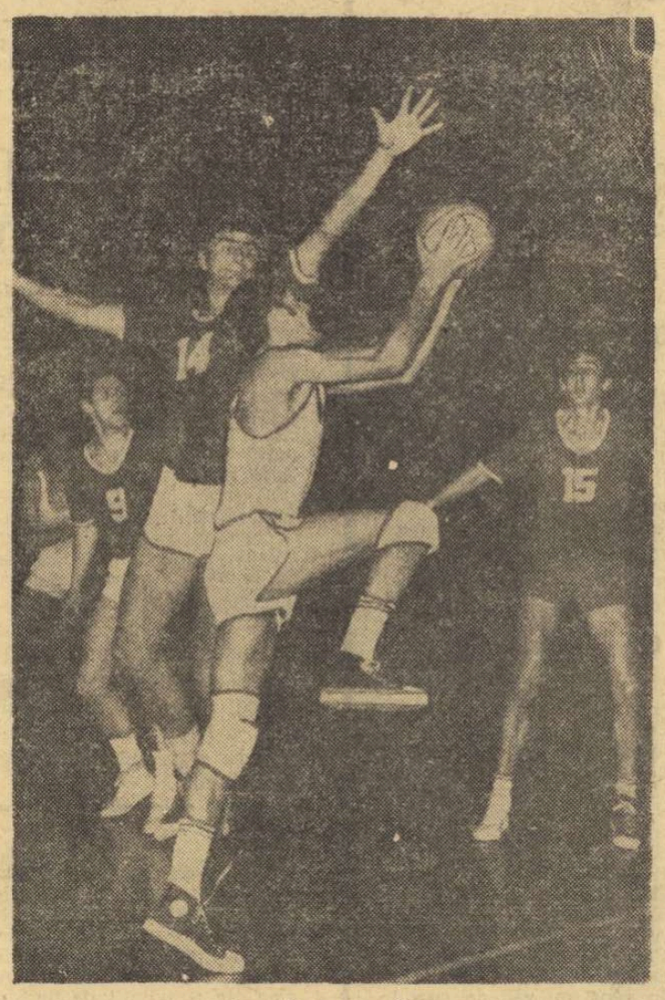

Aruncă la coș Cernea

HANDBALIȘTII DE LA DINAMO ÎNVINGĂTORI LA KIEL

KIEL, 5. — Echipa masculină de handbal Dinamo București și-a continuat turneul în R.F. a Germaniei, jucînd la Kiel cu echipa „T.W.H." Kiel. Handbaliștii români au obținut victoria cu scorul de 16—12 (10—6). Samungi și Nica au marcat cîte 4 puncte, fiind cei mai buni jucători ai echipei române.

SPERANȚE ȘI PERSPECTIVE LA ZALĂU

Sălajul n-a dat pînă acum mișcării sportive nici un performer de renume. Un handbalist în lotul național de tineret (Birtolon) și un baschetbalist în echipa școlii sportive din Cluj (Barta). Iată cu ce ne putem lăuda deocamdată. În rest, prezențe modeste. O echipă de volei băieți în divizia B (Metal-lemn din Șimleul Silvanei), iar în divizia școlară și de juniori o echipă de volei băieți și alta de baschet fete la Liceul nr. 1 Zalău, o echipă de handbal băieți la Liceul nr. 1 din Jibou. Toate aceste formații sînt încă departe de a putea face față competițiilor la care participă. Ne străduim, în fine, să fim prezenți cu o echipă de fotbal în „C", competiție pentru care optează Minerul Sărmășag, Progresul Cehul Silvanei și Măgura Șimleul Silvanei, toate aflate la egalitate de puncte, după prima parte a campionatului. Mai amintesc — doar în treacăt — de campionatele județene de volei (4 echipe) și handbal (5), a căror valoare este foarte slabă, sau de iubitorii popicelor, greu de consolat pentru transformarea în magazii a celor două arene din Zalău.

★

Situația în care se găsește sportul sălăjan a fost determinată de lipsa de preocupare din trecut, de inexistența unor

Din viața organizației noastre

amenajări sportive (fie ele chiar foarte simple). Doar școlile stau ceva mai bine, în special Liceul nr. 1, care posedă — printre altele — și o sală de sport.

Absența bazelor sportive reprezintă o tristă moștenire, o realitate de care ne vom izbi probabil încă multă vreme. Fiindcă, trebuie să subliniez, facem toate eforturile pentru amenajarea unui stadion în Zalău (construcția lui a și început). Totuși, soluția pentru viitor ar fi ca toate asociațiile sportive să-și poată crea, cu mijloace proprii, un minimum de terenuri simple. Aici intenționăm să ajungem. Pînă atunci, însă, activitatea sportivă de performanță — și chiar cea de masă — o spunem cu toată sinceritatea — va mai întîmpina multe greutăți.

Oarecum mai bine se prezintă situația în mediul sătesc, unde, cu sprijinul consiliilor populare comunale, au fost amenajate și date în folosință terenuri pentru volei, fotbal, handbal, sectoare de atletism. Exemple: comunele Gîlgău de Almaș, Hida, Sînmihaiul Almașului, Zimbor, Someș-Odorhei etc. Dar și la sate necesitatea de a spori numărul terenurilor de sport va trebui să stea în atenția noastră aproape în aceeași măsură.

★

Nu vrem însă ca handicapul pe care trebuie să-l suportăm în prezent (socotesc că ne aflăm printre cele mai rămase în urmă județe, în ceea ce privește activitatea sporti-

prof. Ion DOMUȚA
președintele Consiliului județean Sălaj pentru educație fizică și sport

(Continuare în pag. a 2-a)

ASTĂZI, LA ORELE 17,30, ÎN SALA DALLES:

„ADULTUL, FRUMUSEȚEA ȘI SĂNĂTATEA CORPULUI SĂU"!

Cursul „Educație fizică și sport" de pe lîngă Universitatea Populară din București organizează expunerea *„Adultul, frumusețea și sănătatea corpului său"*. Prezintă *dr. Alexandra Popovici*. Urmează un film artistic.

Premieră sportivă hibernală '69

NOTAȚII LA PRIMUL START OFICIAL

(Urmare din pag. 1)

marcăm de asemenea reprezentarea geografică destul de largă, dar cu rezerva că majoritatea participanților a provenit din centrele văii Prahovei.

Revenind la datele tehnice ale concursului, trebuie să spunem că prima întrecere oficială nu a constituit o încercare de mare dificultate pentru schiori. Era și firesc ca începutul să fie făcut în condiții mai puțin dure, avînd în vedere rodajul insuficient al majorității competitorilor Astfel, slalomul special (singura probă din specialitatea alpinelor din acest concurs) a fost aranjat — din punct de vedere al porților — în mod curgător, dînd posibilitatea de a se parcurge traseul în viteză, cu mult dinamism. Pentru seniori au fost fixate 38 de porți pe o lungime de 450 m, cu o diferență de nivel de 150 m ; iar pentru senioare, juniori și junioare — numitoare comune : 400 m lungime, 130 m diferență de nivel și 35 de porți.

Mai trebuie arătat că deși stratul de zăpadă de pe pantă Clăbucet-sosire a fost destul de mare, pista propriu-zisă nu s-a prezentat în condiții strălucite, zăpada neavînd o aderență suficientă la sol. În astfel de condiții s-a ajuns în multe locuri la un strat subțire, alteori chiar la pămînt și, în consecință, s-au înregistrat numeroase căzături și abandonuri, chiar și pentru un debut competițional. De pildă, sînăianul Dan Cristea, deținătorul titlului național la slalom special și campion balcanic de slalom (care cîștigase cu o seară înainte demonstrația în paralel), a pierdut o poartă, fiind descalificat. Sau studenta Iudit Tömöry (IEFS) care în condiții mai prielnice ale pistei ar fi avut dreptul să ocupe un loc în primele trei. Așa însă ea s-a mulțumit cu un loc codaș. Dar lista ghinioniștilor nu se oprește aici... Oricum, subliniem succesul de popularizare al acestui concurs de deschidere, organizat de Federația noastră de schi, cu ajutorul comisiilor de specialitate din județele Prahova și Brașov și al unităților de vînători de munte din orașul de la poalele Tîmpei.

Subliniem, totodată, reluarea tradiției concursurilor de patrule militare, care au prefațat întrecerile de duminică.

Cît privește disputa în competiția de fond (pe Poliștoaca), constituind și ea un start oficial al sezonului, consemnăm și aci participarea bogată, concretizată prin cei 110 concurenți. Deosebit de disputată a fost cursa seniorilor, de-a lungul a 10 km., în cadrul căreia primii 3 clasați **Dinu, Sfetea** și **Cimpoia** au fost departajați de numai 15 secunde. În fine o ultimă mențiune pentru **Marcela Leampă** și **Elena Basa** (din cunoscutul fief al fondului, Fundata), învingătoare la distanțe apreciabile în fața a numeroase și talentate concurente.

REZULTATELE PRINCIPALE ALE CONCURSULUI DE DESCHIDERE

SLALOM SPECIAL

Seniori : 1. Dorin Munteanu (A.S.A. Brașov) 26:03, 2. Gheorghe Vulpe (Clubul sportiv Sinaia) 26:04, 3. Cornel Tăbăraș (Clubul sportiv Sinaia) 27:02.

Senioare : 1. Mihaela Sandu (Dinamo Brașov) 40:04, 2. Ioana Belu (I.E.F.S. Buc.) 40:08, 3—4. Elena Neagoe și Liliana Blebea (ambele I.E.F.S. Buc.) 42:00.

Juniori : 1. Șerban Cojocaru (Școala sportivă Brașov) 37:09, 2. Radu Cernat (Școala sportivă Brașov) 39:05, 3. Ion Țîrea (Steagul roșu Brașov) 39:08.

Junioare : 1. Minodora Zerman (Școala sportivă Predeal), 2. Eva Naftan (Dinamo Brașov), 3. Doina Lascu (Școala sportivă Piatra Neamț).

FOND

Seniori (10 km) : 1. Petre Dinu (Dinamo Brașov) 36:01, 2. Nicolae Sfetea (A.S.A. Brașov) 36:06, 3. Gheorghe Cimpoia (A.S.A. Brașov) 36:16.

Senioare (5 km) : 1. Marcela Leampă (Dinamo Brașov) 20:44, 2. Adriana Barabaș (Tractorul Brașov) 22:41, 3. Ana Clinciu (Tractorul Brașov) 22:47.

Juniori (5 km) : 1. Gheorghe Gîrniță (Dinamo Brașov) 18:42, 2—3. Vasile Nan și Nicolae Cojocaru (ambii Dinamo Brașov) 19:06.

Junioare (3 km) : 1. Elena Basa (Fundata) 12:36, 2. Maria Barabaș (Dinamo Brașov) 13:15, 3. Maria Peteu (Azuga) 14:16.

În avanpremieră la întrecerile de slalom din cadrul concursului oficial a avut loc **un concurs de coborîre pentru copii** (150 m, coborîre dirijată). La categoria băieți 5—6 ani primul loc a revenit lui Dorin Helarius ; la băieți 7—8 ani primele trei locuri au fost ocupate de Cristian Enache, Florin Vintilă și Doru Patilineț (ultimii doi la egalitate), la fete 7—8 ani — Anca Almăjan, Mariana Axinte și Roxana Petrescu.

V. Brenci aspiră la vîrful piramidei schiorilor alpini

Ion Zangor, impetuos ca întotdeauna, atacînd porțile slalomului special de pe Clăbucet

ION PANȚURU ÎN AJUNUL PLECĂRII ÎN ITALIA

Ieri, pe pîrtia de la Clăbucet, anturat de prieteni și de admiratori, multiplul nostru campion de bob Ion Panțuru își petrecea ultimele ore ale ședерii sale în țară.

Într-adevăr, medaliatul olimpic de la Grenoble și-a pregătit bagajele pentru drumul spre startul campionatelor europene din Italia. De altfel, cele două boburi (cel vechi cu care a coborît la J.O. 1968 și cel nou cu care încă nu s-a întîlnit) îl așteaptă la Cervinia.

Profităm de prilejul care ni se oferă pentru o scurtă convorbire.

— Cine va fi frînarul bobului pe care-l vei conduce ?

— Este prea devreme pentru a putea da răspunsul exact. Deocamdată plecăm în loc de doi, trei oameni.

— ?!

— Fac deplasarea cu DIDI FOCȘENEANU **și cu** GH. NEAGOE. **Acolo, în urma pregătirilor pe care le voi continua și, după consultările de rigoare cu antrenorul Pașovschi, va trebui să mă hotărăsc — în sfîrșit. Amîndoi sînt în formă și cînd ai de unde alege e totdeauna mai greu...**

— Față de aceeași dată a anului trecut cum te simți ?

— Ceva mai bine. Am slăbit cred, două kilograme, lăsate pe bucățelele de pîrtie pe care le-am improvizat în Bucegi și aici la Predeal.

— Cîte starturi ați executat ?

— Nu le-am mai numărat, dar le poți socoti în bătăturile astea ! Și Nușu Panțuru întoarce spre cer palmele sale, într-adevăr bătătorite de contactul repetat cu barele și fiselele bobului său.

— Ce-ți propui să obții la europene, ori măcar cu ce gînduri pleci acolo ?

— Nu sînt omul unor angajamente. Cel puțin în sport. Nu obișnuiesc să-mi fac, în orice caz, publice intențiile. PUTEȚI FI ÎNSĂ SIGUR CĂ MERG ACOLO SĂ MĂ BAT, NU SĂ MĂ LAS BĂTUT.

Sîntem deci nevoiți să renunțăm la continuarea investigațiilor începute și să-i urăm din toată inima lui Ion Panțuru și coechipierilor săi îndeplinirea angajamentelor lor mute.

DINAMOVIȘTII ERŐS ȘI GERA ÎNVINGĂTORI ÎN CONCURSUL INAUGURAL DE SĂRITURI

POIANA BRAȘOV, 5 (prin telefon). „Poiana Soarelui" nu s-a dezmințit nici la acest concurs inaugural, fiind darnică atît prin strălucirea unei duminici însorite, cît și printr-o zăpadă excelentă. De altfel, aceasta a fost avantajul principal al celor care au realizat salturi în jurul a 50 de metri.

Și, totuși, puținii spectatori, în raport cu frumoasa zi de iarnă, au plecat cu sentimentul neîmplinirii dorinței de a fi martorii unor evoluții care să se detașeze în bine față de cele din anul trecut. Cei 21 de concurenți (dintre care 7 juniori), numai din Brașov, care au bătut ieri la poarta anului competițional 1969 au reliefat, din păcate, multe lacune în pregătire : *„Sînt total surprins,* ne-a declarat după concurs antrenorul de sărituri *Florea Voinea, de comportarea sub posibilități a concurenților. Poate că au fost stăpîniți de tracul debutului, poate..."*

Într-adevăr, privind concursul, am avut senzația că pe trambulină se întrec sportivi cu o pregătire medie și nicidecum specialiștii probei. Desprinderi defectuoase de pe masă, ieșiri pe spate, poziții incorecte în aer, dar mai ales aterizări nesigure — iată carențele principale, pe care le-am dori într-un viitor foarte apropiat lichidate. Greșelile săritorilor sînt datorate nu numai unei insuficiente pregătiri fizice, ci și teoretice : *„E drept că săritorii,* ne spunea antrenorul *Ion Bîrlă, prezintă unele deficiențe în pregătirea teoretică, dar am observat că nici cu cea psihologică nu stau mai bine. De altfel, mi-am propus să desfășor un program sistematic de pregătire nu numai teoretică, dar și psihologică".*

Concursul a fost dominat de dinamoviști, care s-au dovedit mai avansați în antrenament. Am constatat cu satisfacție evoluția plină de promisiuni a tînărului *Gh. Gera* (15 ani), care se situează în rîndul marilor noastre speranțe. Am mai consemnat, însă, și două minusuri : absența săritorilor din *Odorhei* și lipsa de informare a spectatorilor, fie chiar prin banala, străvechea portavoce...

Al. DINCĂ

Rezultate tehnice : seniori — 1. *Iosif Erős* (Dinamo) 222,6 p (51 + 52,5 m) ; 2. *N. Dorobanțu* (Dinamo) 215, 86 p (49,5+49) ; 3. *V. Birsan* (Tractorul) 212,3 p (49,5 + 49,5) ; 4. *D. Lupu* (Dinamo) 210,7 p (49 + 49,5) ; 5. *A. Biriș* (A.S. Armata) 207,6 p (48,5 + 49) ; 6. *Gh. Girleț* (A. S. Armata) 206,9 p (49 + 50) ; juniori — 1. *Gh. Gera* (A. S. Armata) 216,2 p (40,5 + 41) ; 2. *V. Moruzan* (Tractorul) 199,6 p (39 + 39) ; *P. Koponi* (Dinamo) 159,5 p (35 + 36).

Ion Panțuru urînd succes prietenilor săi, schiorii Cornel Tăbăraș și Ion Zangor

Un club pentru campionul național Dan Cristea

Cîțiva dintre așii schiului autohton și-au început pregătirile pe zăpadă pe pîrtiile din Italia și Franța. Printre ei și „bușteanul" Dan Cristea, cotat drept omul nr. 1 al schiului alpin din țara noastră. A venit zăpada și la noi, iar săptămîna trecută, în Bucegi, s-a programat repetiția generală a uverturii ce avea să fie executată sîmbătă 4 ianuarie, la Predeal.

Cu surprindere, pasionații acestui sport au remarcat că multiplul campion Dan Cristea figura, la concursul de la Vîrful cu Dor, ca deschizător de pîrtie ! Cauza : neînțelegerea survenită în privința aparținerii sale de un club sau altul. Legitimat la C.S. Sinaia, o dată cu toți ceilalți componenți ai fostei asociații „Avîntul Bușteni". Dan Cristea și-a manifestat anul acesta intenția de a reveni la fostul său club. Federația nu i-a rezolvat în termen cererea de transfer. Între timp, subiectul nostru s-a angajat ca șofer la Brașov, solicitînd un alt transfer, la clubul Dinamo. Nici acesta nu i-a fost însă aprobat, considerîndu-se că cele două cereri ale aceluiași sportiv se anulează una pe alta. Dar dinamoviștii și-au exprimat la rîndul lor acordul cu transferul campionului la „Caraimanul" Bușteni" retrăgîndu-și opțiunea.

Federația a rămas în continuare inertă, iar astăzi s-a repetat situația de acum șapte zile. Dan Cristea n-a fost lăsat să concureze, membrii biroului F.R.S.B. prezenți la concurs încercînd să-i impună participarea pentru C.S Sinaia. Discuțiile, surde în intenția lor, au fost rapid amplificate, fără voia organizatorilor, datorită deselor schimbări de poziție care erau, la propriu de data aceasta, difuzate prin intermediul megafoanelor la care crainicul îl convoca pe Cristea cînd la juriul de la sosire, cînd la startul din vîrful pantei. După cîteva suișuri și coboriri (pe picioare, nu cu teleschiul). Dan Cristea a executat traseul dar, evident obosit și în mod cert enervat de tracasările la care fusese supus, n-a putut merge la valoarea lui, pierzînd o poartă și fiind astfel descalificat.

Ni se pare cu totul inoportună starea de fapt în care se află tînărul nostru campion. Indiferent de superficialitatea care i se poate imputa în legătură cu cele două cereri de transfer succesive, el trebuie să concureze pentru că altfel va fi scos din ritmul pregătirilor și al competițiilor ceea ce se va repercuta negativ nu numai asupra sa dar și a echipei naționale.

DAN CRISTEA SE AFLA ACUM, LA ÎNCEPUTUL SEZONULUI DE SCHI, ÎN AFARA FORMELOR ORGANIZATE ALE SPORTULUI NOSTRU. OARE NU SE POATE REGLEMENTA ACEASTĂ SITUAȚIE CU TOTUL INADMISIBILĂ ? IAR F.R.S.B. NU REUȘEȘTE SĂ GĂSEASCĂ ALTFEL DE ARGUMENTE ÎN AFARA CELOR DE MÎNĂ FORTE PRIN CARE ÎNCEARCĂ SĂ-L MENȚINĂ LA UN CLUB FAȚĂ DE CARE DAN CRISTEA CONSIDERĂ CĂ NU ARE NICI AFECȚIUNE ȘI NICI OBLIGAȚII ?

Em. DEC.

Ce declară Dan Cristea

„Am trecut, din rațiuni organizatorice care nu mă privesc — în bloc cu ceilalți coechipieri de la clubul orașului meu natal — Bușteni —, la cel din Sinaia. Mi-am exprimat dorința de a reveni în echipa fostului meu antrenor, Mircea Enache. Acum sînt amenințat că „DACĂ NU VOI CONCURA PENTRU C. S. SINAIA NU VOI FI INCLUS ÎN LOTURILE CARE VOR LUA PARTE LA CONCURSURILE INTERNAȚIONALE". Nu pot fi de acord cu o astfel de procedură și sînt decis să nu concurez decît pentru Bușteni sau Dinamo Brașov, unde sînt, de altfel, încadrat în muncă"

Are cuvîntul Gh. Roșculeț

Antrenorul dinamoviștilor brașoveni, Gh. Roșculeț, unul dintre fruntașii schiului alpin de acum cîțiva ani, ne-a confirmat exactitatea declarațiilor lui Dan Cristea. În plus, el ne-a spus următoarele : „L-am urmărit din primii ani de sport pe Dan Cristea, care este, ca și mine „bușteanr". Am încercat să-l ajut atît în cariera sa de schior dar și profesional, pentru a-și căpăta calificarea în meseria de șofer. Tatăl său, care mă cunoaște, dorește să mi-l încredințeze și pentru pregătirea sa tehnică viitoare. În curînd el va trebui să-și satisfacă serviciul militar și probabil că va reveni clubului din care fac parte ca antrenor. Totuși, sîntem de acord ca, pînă atunci, el să concureze pentru „Caraimanul" Bușteni, deși este angajatul nostru. Sîntem poate subiectivi, deoarece C. S. Sinaia, cu Dan Cristea în formație, este foarte puternic și ne va bloca, probabil, în cele mai multe întreceri. În același timp însă, cred că sîntem și obiectivi atunci cînd ne exprimăm convingerea că MANIERA CONCENTRĂRII TUTUROR VALORILOR DIN SCHIUL ALPIN EXCLUSIV LA CLUBUL DIN SINAIA VA DĂUNA ACESTUI SPORT. În plus, nu văd de ce nu s-ar respecta principiul de care a uzat F.R.S.B. atunci cînd a rezolvat pe dos decît în acest caz, situația fondistului Sfetea ? Și încă ceva : OARE DORINȚA PERSONALĂ A UNUI SPORTIV NU TREBUIE LUATĂ DELOC ÎN CONSIDERAȚIE ? SE RECURGE ȘI ÎN SCHI LA METODELE NU PREA VECHI DIN FOTBAL ?"

EXOD SPRE PÎRTIILE CONSACRĂRII INTERNAȚIONALE

Abia inaugurat sezonul de schi al anului în curs, continuă nu numai prin întrecerile recent anunțate și pe care le dorim nu numai depășite ca număr, ci și împlinite calitativ, și iată că cei mai buni dintre reprezentanții diverselor probe ale disciplinelor iernii, iau drumul pîrtiilor de peste hotare, unde vor încerca confirmarea sau obținerea consacrării în concernul internațional al schiului.

În primele zile ale acestei săptămîni, nu mai puțin de patru delegații sportive românești se vor deplasa spre starturile internaționale

Biatloniștii au luat ieri seară drumul pîrtiilor de lîngă Altenberg (R.D.G.), unde — de la 9—12 ianuarie au loc întîlnirile dintre echipele reprezentative ale celor două țări. S-au deplasat atît biatloniștii seniori cît și juniori, însoțiți de antrenorii **M. Stuparu** și **L. Cristescu,** sub conducerea vechiului schior **Gigi Chirulescu.**

În afara celor trei boberi, în frunte cu campionul european **Ion Panțuru,** care merg în Italia, un grup de fondiști (băieți și fete) se pregătesc pentru plecarea în localitatea Bohini (Iugoslavia) unde, la 11 și 12 ianuarie a.c., vor avea loc întreceri individuale și de stafetă. Printre cei incluși în lotul românesc se află **Marcela Leampă, Barabaș, Ana Clinciu, Petre Dinu, Cîncu** și **juniorul Papuc.**

Un lot de 10 schiori juniori se deplasează în Bulgaria, în noua stațiune de sporturi de iarnă Pamporogo, sub conducerea antrenorilor **Ion Oprea** și **Frățescu.** Ei vor fi selecționați în funcție de rezultatele obținute sîmbătă și duminică în întrecerile de la Predeal.

*

Mîine seară trei schiori alpini (desemnați în urma concursului de la Predeal) se vor deplasa în Franța în stațiunea Marsine, după care se vor alinia la startul altor două întreceri în Italia la Tarvisio și Madonna di Campiglio.

(urmare din pag. 1)

SPERANȚE ȘI PERSPECTIVE

vă) să crească. Iată de ce, paralel cu eforturile ce le facem pentru continua lărgire a rețelei bazelor sportive simple, ne-am propus să înființăm cîteva centre de inițiere, nuclee ale activității de performanță de mîine. Pentru început, atletism și handbal, două din disciplinele care, considerăm noi, ne pot oferi satisfacții mai apropiate. Și astfel, în patru orașe ale județului, la Zalău, Jibou, Cehul Silvanei și Șimleul Silvanei, centrele de inițiere și-au și inaugurat activitatea. Ele funcționează pe lîngă o serie de asociații sportive, dar sînt subvenționate de consiliul nostru. Ne bucură înțelegerea pe care am găsit-o din partea profesorilor de educație fizică *Alexandru Ciobanu* (Jibou), *Pașca Avram* (Șimleul Silvanei), *Ioan Gall* (Cehul Silvanei) și *Gh. Dezideriu* (Zalău), care își pun toată pasiunea și toate cunoștințele lor în slujba înfloririi acestor centre, fac totul pentru succesul lor.

Evident, este prematur să se vorbească de rezultate. Sîntem încă în etapa selecției. Nutrim însă convingerea că din primăvară, cînd loturile acestor centre de inițiere se vor cristaliza cît de cît, iar elevii vor fi parcurs un anumit stagiu de pregătire, vor apare și primele satisfacții.

Ați desprins, desigur, din lectura acestor rînduri, că în județul Sălaj sportul parcurge încă o etapă de pionierat. Nu ne facem iluzii că succesele vor veni peste noapte. Sîntem foarte realiști. Dar sîntem hotărîți să depășim greutățile. Beneficiem de sprijinul și îndrumarea organelor de partid, după cum colaborăm strîns cu cele sindicale și de tineret. Adăugînd pasiunea, dragostea de muncă a celor care activează pe tărîm sportiv, am convingerea că vom putea face un pas însemnat înainte.

MEXICO 68 COMENTARII OLIMPICE

SCRIMĂ NU ÎNSEAMNĂ *NUMAI* FLORETĂ!

Locul 5 în lume cu o singură armă • Neîncrederea își pune amprenta • Gurath și Pongrat — campioni mondiali de tineret la spadă, sînt performanțe care nu spun nimic? • Ba[illegible] indiferenței nu mai rezistă! • 1020 de scrimeri, dar numai 400 de trăgători activi!? • Să ne decidem: sport de performanță sau scrimă de laborator?

Un clasament întocmit, cum se obișnuiește, pe discipline sportive, situează scrima românească la J.O. pe locul 5 cu 15 puncte.

Clasamentul, într-un fel, nu este deloc edificator: fiindcă, în timp ce marea majoritate a țărilor participante contează cu reprezentanți la toate armele, România nu figurează decît cu floreta. Nu, nu este cum s-ar putea crede un viciu de calcul al organizatorilor. Federația noastră de specialitate a acceptat în mod deliberat o asemenea situație trimițînd în Mexic trăgători la o singură armă: floreta.

Dar, scrima nu înseamnă NUMAI FLORETĂ, fie ea de cea mai bună calitate. O probă nu poate compensa, sub nici un motiv, absența celorlalte. Țările cu tradiție în această disciplină nu și-ar îngădui, de pildă, să participe la o mare competiție cu un lot redus la jumătate. Dacă n-o fac în cazul unei competiții de o mai mică anvergură, și mai puțin ar accepta o asemenea soluție cu prilejul unei confruntări olimpice. Peste factorul rezultate, o prezență cu toate armele nu vine decît în sprijinul școlii respective de scrimă, căreia îi asigură, o dezvoltare și o afirmare multilaterală. Chiar dacă satisfacțiile nu vor apare imediat.

Noi, în schimb, cu ani în urmă, ne-am constituit în excepția de la o regulă atît de elementară, singura în măsură să se vorbească elogios nu numai despre floreta românească, ci și despre spada sau sabia din România.

★

Lucrurile n-au stat așa de la început. Spada și sabia au avut o anumită greutate specifică apreciată la timpul respectiv. Aproximativ din anul 1959, după C.M. de la Budapesta (cînd sabia a obținut locul 8 la echipe) cele două arme au ieșit treptat din orbita interesului oficial.

A urmat o perioadă grea, de-a dreptul dramatică. Trăgătorii de la aceste arme n-au prea fost angajați în concursuri internaționale, mai ales peste hotare. O criză vădită de încredere i-a ținut acasă. Numai la concursurile internaționale organizate în țară — 2—3 pe an — a putut fi consemnată și prezența spadasinilor sau a sabrerilor. În asemenea condiții era de așteptat ca rezultatele trăgătorilor de la aceste arme să fie cu mult sub cerințe. În scrimă (ca și în oricare alt sport), numai o prezență activă în activitatea competițională, numai un schimb de experiență permanent cu adversari dintre cei mai dificili îți poate asigura creșterea valorică.

Consecința: și spada și sabia au scăzut mult din valoare. În același timp, în secțiile asociațiilor și cluburilor sportive preocuparea pentru formarea de noi elemente de perspectivă la aceste arme a trecut pe planul al doilea. Doar izolat, în cîteva centre din țară, prin pasiunea și stăruința unor antrenori (A. Gurath, C. Ciocîrlie, A. Cacuci, P. Ghinju la spadă, N. Pufnei, L. Rohoni, Tudor Ilie la sabie), cele două arme au reușit totuși să supraviețuiască. În pofida unei încurajări cu totul nesubstanțială, rezultatele, cînd și cînd, au amintit că România posedă, o rezervă prețioasă la cele două arme. Așa, de pildă, în anul 1960, la Leningrad, Ad. Gurath avea să cucerească titlul de campion mondial de tineret la spadă. Doi ani mai tîrziu — tot la spadă — Ștefan Haukler încheia turneul final al C.M. de tineret de la Cairo, pe locul 4. În 1966 la Viena, spadasinul Anton Pongrat se afla și el printre finaliștii la C.M. de tineret, clasîndu-se pe locul 5, pentru ca în anul următor, la Teheran, să devină campion mondial de tineret.

Chiar și la seniori, unele rezultate au dat să se înțeleagă că spada nu trebuie neglijată. Echipa Steaua, participantă la C.C.E. din 1967 de la Heidenheim avea să ocupe locul 5, performanță apreciabilă pe plan internațional. În anul 1968 națională a reușit să întrecă la Budapesta reprezentativa Poloniei (medaliată cu bronz la Ciudad de Mexico !), după ce, mai înainte, la San Pellegrino, reușise să țină în șah puternicele echipe ale Franței și Italiei.

La sabie, de asemenea, unele rezultate promițătoare. În mai, deși participa pentru prima oară la întrecerile din cadrul C.C.E., la Budapesta, echipa Steaua, campioana țării, a reușit să întrecă formația campioană a Poloniei, Legia Varșovia și să termine la egalitate cu Akademik Sofia, campioana Bulgariei. Tot la Budapesta, în august, reprezentativa României a reușit să furnizeze marea surpriză a turneului: 8—8 cu U.R.S.S. campioană olimpică. Presa de specialitate budapestană și publicațiile federației de specialitate din Ungaria au scos în relief valoarea acestor performanțe, considerînd că trăgătorii de spadă și sabie din România au făcut progrese simțitoare, în măsură să-i recomande pentru principalele competiții și concursuri internaționale.

★

Reconsiderarea parțială, în 1968, a calendarului internațional rezervat trăgătorilor de la spadă, dovedește că începe să dispară criza de încredere de care am amintit. Federația de resort, considerînd edificatoare rezultatele din 1968, și-a dat girul pentru ca în anul viitor spadasinii să poată avea asigurat un calendar internațional ceva mai consistent. Ei vor fi prezenți din nou la Heidenheim, la întrecerile pentru C.C.E., apoi la Kiev, la turneul țărilor socialiste, la patrulaterul Franța-Italia-Ungaria-România, la cea de a II-a ediție a Campionatului balcanic și, cum ar fi de dorit, la C.M. de la Havana.

În cazul sabrerilor trebuie spus că și lor li s-a asigurat un calendar internațional mai aproape de cerințe, destinat să-i apropie, treptat, de principalii trăgători de pe continent. Sabrerii de frunte ai țării vor fi prezenți la C.C.E. de la Budapesta, la turneul țărilor socialiste (Kiev), la Campionatul balcanic de la Zagreb și — de ce nu? — la C.M. de seniori.

Este, de bună seamă, de salutat faptul că spada și sabia sînt alimentate (deși cu o mare întîrziere, suportînd un uriaș handicap) floretei. Cu 5—6 ani în urmă, mai precis după C.M. de la Gdansk floreta își pierduse și ea vertiginos creditul, trecînd printr-un moment de răscruce. S-au găsit, însă, atunci oameni curajoși și lucizi care au demonstrat că singura cale pentru a ieși din impas, pentru a ne reafirma puternic, nu este decît aceea a unor contacte cît mai strînse cu trăgătorii de elită de pe continent și de aiurea. Și, în consecință, floretiștii și floretistele noastre au evoluat ani la rînd pe aproape toate planșele lumii. Rezultatul acestei politici sănătoase și clarvăzătoare s-au făcut simțite, cum am subliniat, în special după Tokio, în anii premergători J.O. din Mexic.

Pentru spadă și sabie, pentru succesul lor cît mai apropiat, este necesară o politică similară. Deocamdată nu poate fi apreciată decît ca timidă poziția federației de specialitate față de dezvoltarea unor arme, în mod egal, cu floreta. Dar, nădăjduim că anii care vor urma, apropiindu-ne de J.O. de la München, vor găsi pe TOȚI scrimerii români, INDIFERENT de arma la care sînt specializați, în lotul pentru ediția jubiliară a Olimpiadei. Trebuie găsite modalitățile pentru ca să se ajungă aici. Chiar, și dacă pe parcursul unui asemenea drum lung, vor mai fi înregistrate deceptii.

★

Concomitent, mai sînt de împlinit o serie de deziderate. Nu vom putea acum (și nici aici) să le abordăm și să le dezvoltăm. Le vom enunța doar.

De pildă: este necesar să ne ocupăm în continuare de elementele de perspectivă. Este foarte adevărat că aproape 80 la sută din scrimerii legitimați au sub 20 de ani. Dar cîți dintre acești tineri ar putea să completeze mîine, spre exemplu, lotul național de seniori?

Dacă vrem să fim sinceri (și a ocoli adevărul n-ar ajuta la nimic!) trebuie să spunem că, la ora actuală, la fiecare armă nu avem decît 2 sau 3 trăgători de certă perspectivă: Ursovici, Petruș, Dumitrescu (poate și Ștefan) la floretă băieți; Eva Lengyel, Rodica Văduva și Adriana Morușan la floretă fete; Anton Pongrat și Constantin Duțu la spadă, Dan Irimiciuc și Dan Popescu la sabie. Este foarte puțin pentru o școală de scrimă ca aceea a țării noastre, cu pretenții la un loc printre fruntașele de pe glob.

Pentru ca în fiecare din cele 27 de secții de scrimă cîte există în prezent, tineretul să aibă posibilitatea de a crește, de a-și spori măiestria, se impune împlinirea unui alt deziderat: existența cît mai multor antrenori. Or, în momentul de față secțiile nu sînt acoperite decît într-o proporție de numai 35 la sută: 42 de antrenori față de 108 cîți ar trebui să satisfacă nevoile.

Penuria de antrenori calificați ar putea să dispară treptat, fie prin organizarea unor cursuri speciale, într-o primă etapă, fie prin înființarea unei catedre de specialitate în cadrul Institutului de Educație Fizică și Sport, ca o formă cu largi perspective care să rezolve definitiv o asemenea carență.

De altfel, în scrimă nu figurează norme precise de promovare a antrenorilor. Cei în activitate sînt foști trăgători care după ce s-au retras de pe planșe au căutat o modalitate de a-și prelungi activitatea în sportul pe care l-au îndrăgit. În perioada anilor 1958—1961 a existat la fostul I.C.F. un fel de specializare. Nemotivat, s-a renunțat la ea. Acum sînt organizate doar cursuri facultative. Le predă un fost scrimer, un asistent inimos și priceput, Mircea Baia. La grupa sa lucrează... 6 cursanți. Nici unul din ei n-a practicat vreodată scrima. Absolvenții I.C.F. au obținut la timpul respectiv specializarea datorită, în principal, activității lor competiționale (Mureșanu, Glișcă, Poenaru, Vintilă, Zilahi, Halmaghi, Ana Ene, Maria Vicol etc.) sau... stăruințelor personale. Așadar, un fel de evasiclasificare. Iar unii absolvenți ai facultăților de educație fizică de pe lîngă Institutele pedagogice de 3 ani (Ghimpușan, Popescu, Alecu) au apelat la aceleași criterii. Este nevoie, în sfîrșit, o clarificare.

Nevoia de antrenori este cu atît mai acută cu cît în unele orașe există dorința de a lua ființă secții de scrimă (Pitești, Tg. Jiu, Bacău) sau de a se reînființa secții acolo unde ele au existat (Arad, Tîrgoviște, Sibiu). Asemenea inițiative se cuvin a fi încurajate (și nu ignorate!) pentru a determina o creștere a numărului de scrimeri. Aceasta cu atît mai mult, cu cît din cei 1 020 cîți sînt legitimați, doar 400 figurează în categoria celor activi!? (Cu o asemenea mină de sportivi rezultatele din ultimii 4 ani sînt aproape incredibile!...). Scrima trebuie să-și cîștige teren mai ales în școlile sportive, unități care asigură baza de masă a sportului nostru de performanță. Altfel, riscăm să facem și din scrimă o disciplină de laborator. Cine își ia obligația să suporte consecințele?

Un alt deziderat stringent: crearea unui minim de condiții materiale. La Cluj, de pildă, nici acum nu s-a limpezit situația sălii de lucru. La Craiova scrimerii lucrează în comun, pe o fostă terasă, cu luptătorii și boxerii. Aproape la fel se petrec lucrurile la Constanța. Galațiul, centru tînăr în scrimă, n-are nici el o situație mai bună.

Nu este de neglijat nici un alt detaliu: în țară, nici o secție nu beneficiază de aparatură electrică. Reprezentanții acestor secții folosesc o asemenea aparatură numai în concursurile oficiale. Și aici trebuie căutată explicația pentru care sînt foarte puțini floretiștii și spadasinii din provincie care ajung la porțile lotului. Să mai vorbim de faptul că lipsesc lame, fire de corp și, în general, echipament adecvat?

★

Scrima românească și-a cucerit în ultimii ani (culminînd cu actuala ediție a J.O.) un binemeritat prestigiu. Performanțele la floretă îi recomandă de la sine pe scrimerii noștri, în marile concursuri. Ei sînt printre primii care primesc invitații la întrecerile internaționale de anvergură. Și prin intermediul mușchetarilor ei — străluciți ambasadori ai mișcării sportive — România a ajuns cunoscută pretutindeni pe glob.

Este o poziție care nu trebuie pierdută. Dimpotrivă, ea trebuie consolidată. Este momentul cel mai prielnic să se dea forțe noi scrimei românești pentru care tinerii noștri trăgători au vădit calități deosebite. Oricîte eforturi s-ar cere, acum, mai mult ca oricînd, ele trebuie depuse pentru progresul ferm al unei discipline olimpice.

Tiberiu STAMA

CU GÎNDUL LA MÜNCHEN...

În activitatea înotătorilor români din anul trecut, momentele de reală satisfacție pot fi numărate pe degete, ele limitîndu-se cu predilecție la grupele de copii. Ultimul sezon a scos la iveală cîteva elemente cu certe calități și incontestabile posibilități de progres, care, judicios îndrumate, pot scoate natația românească din anonimat.

Neașteptat pentru mulți, marile surprize ale lui 1968 nu au mai venit din partea școlii reșițene de înot, unde prof. Ioan Schuster, mult apreciat pentru munca sa neobosită și metodele de lucru intensiv folosite fără nici un fel de rezervă, a ajuns la un moment de răscruce, avînd sarcini infinit mai grele pentru activitatea viitoare. De data aceasta, în centrul atenției s-au situat grupele de copii ale clubului Dinamo București, aflate după aproape 4 ani de muncă rodnică pe o primă treaptă de afirmare.

Numele micuților Eugenia Cristescu, Anca Groza, ale lui Liviu Copcealău, Gabriel Popovici, Anca Mihăescu sau Teodor Nicolae (ne-am oprit doar asupra recordmanilor) au făcut deja înconjurul piscinelor din țară, unii dintre ei aflîndu-se gata pregătiți pentru marele start al competițiilor de amploare. Bilanțul succeselor tinerilor dinamoviști este binecunoscut tuturor celor care îndrăgesc acest sport. Mai interesant, însă, ar fi să parcurgem cîteva din etapele primelor acumulări cantitative care i-au dus la cel dintîi salt calitativ.

La început au fost cîteva sute de copii, care au deprins primele mișcări în cadrul cursurilor de inițiere de la Ștrandul Tineretului. Munca de selecție a prof. Cr. Vlăduță și prof. Magda Negrea nu a fost de loc ușoară pînă în momentul cristalizării cîtorva grupe. Apoi, o dată pornită pe făgaș, „cursa" a intrat în normalul antrenamentului cotidian. Ceva mai dur însă (și ca atare mai eficient) și fără nici un fel de rabat, în comparație cu cel desfășurat în alte secții. După doi ani roadele începuseră să dea în pîrg. Titlurile de campioni s-au adunat unele după altele iar cifrele de pe tabelele de recorduri ale celor trei categorii de vîrstă au fost de-a dreptul spulberate. Și din acest an, dinamoviștii au rămas pur și simplu fără o concurență serioasă, realizînd un adevărat monopol de medalii la ultimele „naționale".

Succesele, deși destul de facile, i-au mobilizat parcă mai mult pe cei doi antrenori bucureșteni, convinși că munca cea mai grea de abia acum începe. Și iată-l (primul) pe Cr. Vlăduță încercînd să asigure elevilor săi condiții de pregătire cît de cît asemănătoare celor care le sînt oferite tinerilor înotători din alte țări mult mai avansate în domeniul natației. La baza programului — două antrenamente pe zi și, ca atare, un kilometraj dublu față de cel efectuat în sezonul precedent. Efortul respectiv ridica însă și alte probleme de loc neglijabile, avînd în vedere că toți campionii dinamoviști sînt de vîrstă școlară. Dar entuziastul antrenor dinamovist a găsit și pentru acestea soluții salutare. Copiii au fost trecuți in corpore la aceeași școală, iar masa și condițiile de odihnă le-au fost asigurate la sediul clubului din șoseaua Ștefan cel Mare. Și, astfel, cei 10 înotători bucureșteni au trecut într-un nou regim de muncă; un antrenament dimineața și unul seara după încheierea cursurilor, restul timpului liber fiind exclusiv rezervat obligațiilor școlare. Mai mult, unul dintre părinți s-a oferit în mod voluntar să călăuzească zilnic pe sîrguincioșii elevi în labirintul ecuațiilor și al celorlalte operații aritmetice, prin tainele nesfîrșite ale istoriei, geografiei sau ale limbii române. Și eforturile sale au fost substanțial concretizate în carnetele de note ale noii sale familii.

În tot acest timp, grupa experimentală (deocamdată) a prof. Vlăduță a folosit piscina din parcul Dinamo. Chiar și în luna decembrie, cînd mercurul termometrului se încăpățîna să nu mai urce peste 0 grade, micuții înotători puteau fi văzuți executînd cu multă ambiție zecile de lungimi la comenzile antrenorului de pe margine. Desigur, nu le-a fost prea ușor. Și nici nu le va fi în continuare. Dar ei au un singur țel: să ajungă pe blocstarturile bazinului olimpic din München. Iar pentru aceasta au pornit la drum încă din aceste zile...

Ad. VASILIU

Ultimele recorduri ale lui Gabriel Popovici atestă eficiența noului experiment Foto: T. ROIBU

MECIURI INTERNAȚIONALE LA ORADEA

Sîmbătă și duminică, în sala Armatei din Oradea au avut loc primele meciuri internaționale de baschet ale anului 1969. Partidele au pus față în față echipele feminine și masculine ale cluburilor sportive Crișul și V.S.S. Kosice. Întîlnirile s-au disputat tur-retur și de fiecare dată victoria a fost obținută de sportivii orădeni. Rezultatele de sîmbătă: CRIȘUL — V.S.S. KOSICE (f) 51—41 (30—27). Baschetbalistele oaspe au condus ostilitățile timp de 28 de minute. Uneori chiar cu un avantaj substanțial, (în min. 16, 22—16). Cu toate acestea orădencele și-au revenit în ultima parte, au refăcut handicapul și au obținut o aplaudată victorie. Cele mai bune: **Ghiță** (11), **Bodor** (14) și **Horvath** (11) de la gazde, respectiv **Tkaciova** (19) și **Smolonova** (10).

CRIȘUL — V.S.S. KOSICE (m) 69—47 (31—24). Orădenii au furnizat un adevărat recital baschetbalistic în care jocul rapid și execuțiile tehnice pline de fantezie le-au adus o victorie concludentă. Hofman și Bencze de la gazde, respectiv Rosival și Riekonski de la oaspeți au fost cei mai buni de pe teren.

Duminică dimineața s-au disputat întîlnirile revanșă, care s-au soldat cu următoarele rezultate: Crișul — V.S.S. Kosice (f) 42—26 (22—16) și Crișul — V.S.S. Kosice (m) 81—76 (42—38).

ILIE GHIȘA
coresp. principal

DUPĂ UN SCURT POPAS ÎN CAPITALĂ

FOTBALIȘTII ROMÂNI PLEACĂ AZI ÎN BELGIA ȘI OLANDA

• BARBU — INDISPONIBIL • LUPESCU ȘI GROZEA CHEMAȚI LA LOT

Sîmbătă seara a sosit în Capitală Selecționata de fotbal, care a susținut cele două jocuri în Izrael. După cum se știe, fotbaliștii români urmează să-și continue turneul în Belgia și Olanda, înaintea deplasării spre Londra, unde, la 15 ianuarie, vor întîlni naționala engleză.

Vremea nefavorabilă din ultimele zile a împiedicat întrucîtva respectarea întocmai a programului de deplasare stabilit inițial.

Astfel, după plecarea din Tel Aviv, fotbaliștii români au aterizat joi după-amiază la Istanbul, unde au așteptat 48 de ore sosirea unui avion care să-i aducă acasă. Sosiți în București pentru o scurtă escală — ei își vor continua drumul astăzi.

Ieri după-amiază, la hotelul Negoiul, în camera 306, l-am găsit pe clujeanul Anca. El ne-a relatat amănunte privind drumul de la Tel Aviv la București și unele date asupra scurtului program din Capitală. Duminică, toți jucătorii au avut zi de odihnă. Astăzi dimineață, întregul lot va efectua un ușor antrenament pe stadionul Progresul Se pare că de la apel va lipsi piteșteanul Barbu, care a suferit o întindere într-unul din meciurile din Izrael. Plecarea lui mai departe este incertă. Antrenorii au chemat la lot pe Lupescu și Grozea.

În jurul orei 14, de pe aeroportul Băneasa, lotul va pleca spre Belgia, unde urmează să întîlnească, conform programului, formația Standard Liège și de aici în Olanda pentru jocul din 9 ianuarie cu puternica echipă G.V.A.V. Groningen. Fotbaliștii români vor mai rămîne în Olanda cîteva zile, unde vor efectua unele antrenamente și probabil un joc cu o echipă din liga a doua. În ziua de 13 ianuarie echipa noastră va pleca la Londra în vederea întîlnirii revanșă cu formația lui Alf Ramsey.

În numele tuturor iubitorilor fotbalului urăm jucătorilor români drum bun și succes.

SĂ NU SE SUPERE HOCHEIUL!...

Ieri — 5 ianuarie 1969 — s-a petrecut un fapt cu totul neobișnuit, aproape incredibil. Hocheiul, stăpîn absolut și tiranic al patinoarului „23 August", a concedat — cu subită amabilitate — nu mai puțin de 2 ore (!) din vastul său program de folosire a acestei baze sportive, acordîndu-le (cele 2 ore) rudei sale mai necăjite, patinajul.

Era în momentul cînd întrecerile pentru „Cupa României", a doua competiție internă ca importanță a patinajului artistic, se împotmolea literalmente în amînări de pe o zi pe alta, la celălalt patinoar, de la Floreasca. Acolo, după cum știut este, lipsesc condițiile strict necesare pentru desfășurarea normală a unui concurs de patinaj, mai ales cînd trebuie luptat și cu un strat de jumătate de metru de zăpadă. Dar, la Floreasca este sediul atribuit patinajului, după cum patinoarul „23 August" stă în folosința aproape exclusivă a sportului cu crosa.

De ce o fi așa? — se întreabă oricine. De cînd această „judecată a lui Solomon" în împărțirea gheții artificiale între două sporturi cu specific apropiat? Pentru ce hocheiul să beneficieze de condiții superioare de pregătire, iar patinajul să se chinuie pe o gheață aproape impracticabilă? Răspunsul — cînd ni s-a dat — suna cam așa: hocheiul e mai tare, cu patinajul nu prea avem treabă...

Da, evident este o problemă de forță. Greșit înțeleasă, însă. Fiindcă dînd patinatorilor condiții egale de pregătire, n-ar fi exclus ca performanțele lor să egaleze curînd pe cele ale hocheiștilor. Mai ales că aceștia din urmă nu ne-au prea răsfățat în ultima vreme cu niscaiva mari succese.

Ieri, hocheiștii au liberat **jumătate** din patinoarul lor, pentru ca un biet concurs de patinaj artistic să poată, cît de cît, continua. A fost oare un prim pas spre înțelegere și conciliere? Hocheiul ar putea să ne rezerve mai des asemenea surprize plăcute. Numai, să nu se supere iar...

Radu VOIA

P.S. Pentru cine dorește preciziuni, cele de mai sus pot fi citite astfel: **Federația de hochei și Federația de patinaj ar trebui să colaboreze mai strîns, pentru ca singurul nostru patinoar, cel care pentru moment corespunde necesităților unei activități susținute, să poată fi folosit deopotrivă de sportivii pe care-i dirijează ambele aceste foruri de specialitate.**

ASPECTE PSIHOLOGICE ALE PREGĂTIRII FOTBALIȘTILOR LA VÎRSTA TIMPURIE

Serialul de articole publicate nu de mult, sub semnătura antrenorului P. Steinbach, a fost după părerea mea foarte util și cred că a avut ecoul scontat în rîndul celor mai mici fotbaliști.

Experiența și competența antrenorului au făcut ca rîndurile publicate să fie citite cu interes și curiozitate nu numai de către copii, dar și de mulți dintre cei care se ocupă cu pregătirea acestora.

Desigur, tehnica și tactica jocului de fotbal reprezintă fundamentul pregătirii în cazul tinerilor jucători! Cu toate acestea, în munca dusă cu aceștia consider că trebuie să se acorde o importanță deosebită și unor laturi de ordin psihologic.

În materialul de față mi-am propus să prezint succint cîteva dintre aceste aspecte, în speranța că vor trezi interesul celor care se ocupă mai îndeaproape de creșterea viitorilor fotbaliști.

Este un adevăr arhicunoscut că pentru practicarea cu maximum de eficiență a fotbalului, așa-zisele calități motrice, ce țin de capitolul înzestrării native a persoanei, sînt condiții absolut necesare. Dar, în afara încadrării posesorului lor într-un complex de antrenament, acestea sînt insuficiente.

Multe din calitățile care-i recomandă pe copii pentru jocul de fotbal (și pe care, inițial, sîntem tentați să le considerăm drept înnăscute) constituie rezultatul unei exersări timpurii. Caracterul de înnăscut ne apare datorită faptului că procesul de exersare s-a realizat spontan și neorganizat.

În procesul de antrenament al tinerilor fotbaliști, trebuie să se țină seama că succesul depinde de realizarea unității a trei factori:

— particularitățile specifice jocului de fotbal, care trebuie însușite;

— particularitățile psihice și biologice ale tînărului care urmează să practice acest sport;

— particularitățile personalității antrenorului, care își asumă sarcina formării viitorilor fotbaliști.

PREMISELE NATURALE ALE SPECIALIZĂRII TIMPURII

Campania în favoarea *specializării timpurii*, la care asistăm astăzi în sport, are pe plan mondial un fundament științific.

Cele mai bune condiții de însușire a cunoștințelor, și în special de formare a deprinderilor de mișcare, le întrunește tocmai această perioadă a dezvoltării ontogenetice.

La vîrsta de care ne ocupăm, *plasticitatea*, însușirea de bază a scoarței cerebrale, care favorizează formarea legăturilor temporare și sistematizarea lor în steoreotipii dinamici (formarea deprinderilor tehnico-tactice) poate fi valorificată cu maximum de eficiență. Nu trebuie să uităm, însă, că tinerii fotbaliști au o capacitate funcțională mai redusă, care neglijată, duce la surmenaj, cu efecte grave pentru individ.

Satisfacția nemijlocită pe care o oferă jocul de fotbal copiilor și juniorilor, ca și dorința fierbinte a acestora de a se afirma, constituie factori stimulatori importanți pentru procesul de învățare.

DIFERENȚIEREA, ELEMENT DE BAZĂ ÎN TEHNICA ÎNVĂȚĂRII

Pentru ca jocul de fotbal să satisfacă pretențiile de spectaculozitate și eficacitate este necesar ca acțiunile care îl compun (diferite înlănțuiri de procedee tehnico-tactice în condiții specifice jocului) să fie îndeplinite sub formă de deprinderi, adică să se caracterizeze prin ușurință, rapiditate, să nu solicite o concentrare nervoasă și un control vizual suplimentar.

Deprinderile vizează în mod direct execuțiile tehnice, dar același caracter îl pot avea și unele combinații și scheme tactice. Și unele și altele presupun un proces prealabil, de exersare.

Inițial, deprinderile au un caracter global, nediferențiat, de care luăm act prin necoordonarea în execuție. Reacțiilor globale le urmează etapa de diferențiere fină a elementelor componente ale întregului și numai pe baza acestor diferențieri este posibilă trecerea la o execuție sintetică, unitară, a întregii mișcări. Execuția integrală a mișcării presupune revenirea la global, dar pe un plan superior, cînd executantul are nu numai conștiința elementelor care structurează întregul, ci și pe aceea a relațiilor dintre aceste elemente, a ponderii fiecăreia.

Pentru învățarea unei acțiuni de joc (de exemplu: preluare-conducere-lovire) nu se poate trece de etapa învățării diferențiate a fiecărui element: PRELUARE, CONDUCERE, LOVIRE.

VALOAREA ELEMENTULUI — NOUTATE — VARIETATE

În orice etapă s-ar afla, dar în special la vîrstele mici, învățarea trebuie să aibă un caracter viu, dinamic, să ofere elemente de noutate. Private de aceste elemente, *repetările* (care în cazul formării deprinderilor motrice sînt foarte numeroase) în loc să contribuie la clarificarea și nuanțarea exercițiilor, creează o apăsătoare saturație psihică, cu efecte dezorganizatoare. *În acest sens trebuie să se aibă în vedere că fixarea unor deprinderi motrice, inclusiv cele legate de jocul de fotbal, nu este un proces mecanic de bătătorire oarbă, ci un proces de necontenită schimbare și modificare calitativă, de perfecționare.*

INTERESUL ȘI MOTIVAȚIA — SUPORTURI ENERGETICE

Energia psihică necesară susținerii unui travaliu nervos și muscular intens nu poate fi administrată prin drageuri. Și totuși, antrenorul trebuie să se sprijine pe anumitele resorturi tonigene ale scoarței cerebrale. Acestea se identifică cu *interesele* fotbalistului pentru activitatea ce trebuie să și-o însușească. Lipsa de interes are efecte imediate asupra capacității de însușire, manifestîndu-se printr-o stare de apatie ceea ce îl împiedică să distingă caracteristicile activității date.

Munca de instruire a tinerilor fotbaliști ne oferă numeroase soluții pentru tonificarea energetică și dinamizarea scoarței cerebrale a elevilor noștri. Putem nota în treacăt *valorificarea la maximum a aspectelor plăcute ale activității* și mascarea pe cît se poate a celor neplăcute (prin caracterul dificil). A feri pe începători în tainele fotbalului de *impresia* imposibilității învingerii unor obstacole, nu înseamnă a-i feri de greutățile obiective, ci a-i pregăti pentru învingerea lor.

Cunoașterea rezultatelor și a randamentului dat (mai ales cînd acestea se situează la limita superioară a posibilităților) devine o sursă importantă de dinamizare a activității tînărului.

Transmiterea de către antrenor a rezultatelor obținute, însoțite de aprecierea valorii lor (lauda să se facă totuși cu discernămînt, ca și reproșurile de altfel) reprezintă o pîrghie social-psihologică de susținere a activității, de fixare și întărire a reacțiilor pozitive: încrederea în sine, dorința de a juca, bună dispoziție etc.

COPIII SIMT APROBAREA SAU DEZAPROBAREA ANTRENORULUI ÎN FUNCȚIE DE PRESTIGIUL ȘI AUTORITATEA ACESTUIA, CREATE PRIN TACTUL ȘI PASIUNEA CU CARE LUCREAZĂ. Inconsecvența în formularea de cerințe față de toți componenții lotului, diferitele concesii făcute unora (în special celor apreciați ca talentați) au darul de a altera climatul psihologic, atît de necesar lucrului cu tinerii fotbaliști.

SUCCESUL — FACTOR MOBILIZATOR

Între perioada de pregătire și joc trebuie să se interpună o așa-zisă etapă „albă", fără meciuri oficiale. Planificarea jocurilor în grabă, înainte de a se fi realizat pregătirea necesară, constituie o mare greșeală.

Orice arbitrariu introdus în programul unor jocuri (și asta nu numai la copii) duce la insuccese. Există, bineînțeles, și excepții, dar la modul general se poate vorbi de efectul negativ, demobilizator al insuccesului.

Dimpotrivă, *succesul* înviorează, dinamizează, dă încredere în forțele proprii și, prin toate aceste mecanisme cu rol psihic, are darul de a susține activitatea viitoare, creează condițiile sporirii cerințelor față de om, existînd deja un argument în plus pentru garanția reușitei.

Nu trebuie neglijat faptul că, uneori, primele succese obținute de tinerii fotbaliști (jocuri la echipa de seniori, selecționarea în diferite loturi) creează premise nefaste pentru evoluția viitoare. Rolul antrenorilor și al altor factori, din sfera familiei și a școlii, trebuie să se facă simțit în mod imperios.

IN LOC DE CONCLUZII

I. Factorul psihologic intervine în întregul proces de pregătire a fotbaliștilor, începînd de la primul contact cu mingea, terenul și antrenorul. Ponderea lui este deosebită în etapa inițială a formării fotbalistului, pentru că aici se pun bazele formării individului, ca personalitate în fotbal.

II. Folosirea cu succes, în procesul de antrenament a tinerilor fotbaliști, a factorilor psihologici cere din partea antrenorului o cunoaștere profundă a particularităților și disponibilităților funcționale individuale ale jucătorilor, ca și a cerințelor exprese pe care jocul de fotbal le formulează față de tînăr.

III. Crearea unei orientări adecvate, printr-o motivație interioară, afectivă, la tinerii fotbaliști constituie principalul suport energetic pentru însușirea diferitelor elemente și participarea în bune condiții la jocuri — competiții.

asist. Mircea RADULESCU
catedra de jocuri sportive a I.E.F.S.

CORNEL ROBE

A încetat din viață, după o grea suferință, CORNEL ROBE, fostul jucător de fotbal al echipelor Olimpia și Unirea Tricolor. Ca fotbalist, el a contribuit la dezvoltarea sportului cu balonul rotund din România, fiind de 14 ori titular în echipa națională. Toți cei care l-au cunoscut îi vor păstra nestearsă amintirea.

Înmormîntarea are loc marți, 7 ianuarie, ora 14,30, la cimitirul Izvorul Nou din București.

LOTO-PRONOSPORT

premiile concursului nr. 52 din 29 decembrie 1968

Categoria I (13 rezultate): 0,5 variante a 64.309 lei.
Categoria a II-a (12 rezultate): 42,5 variante a 1.815 lei.
Categoria a III-a (11 rezultate): 514 variante a 225 lei.

Jucînd pe o variantă combinată 50%, participantul STANICA PETRE din Drăgășani a totalizat suma de 68.619 lei obținînd un premiu de categoria I, patru premii de categoria a II-a și șase premii de categoria a III-a.

AȘA ARATĂ O VARIANTA CU 13 REZULTATE EXACTE

Concursul Pronosport nr. 1 etapa din 5 ianuarie 1969

I. Bari-Lazio Pron. pauză	x
II. Bari-Lazio Pron. final	x
III. Brescia-Spal Pron. pauză	1
IV. Brescia Spal Pron. final	1
V. Genoa-Mantova Pron. pauză	1
VI. Genoa-Mantova Pron. final	1
VII. Catanzaro-Perugia	x
VIII. Como-Reggiana	x
IX. Livorno-Cesena	1
X. Modena-Reggina	x
XI. Monza-Lecco	x
XII. Padova-Catania	x
XIII. Ternana-Foggia	1

Fond de premii 178.284 lei.

LOTO

Numerele extrase la tragerea specială Loto a Revelionului din 5 ianuarie 1969

EXTRAGEREA OBIȘNUITĂ:
18 21 80 8 15 6 1 42 54 66 73 22

EXTRAGEREA SUPLIMENTARĂ:
14 49 61 19 73 89 33 43 11 70 17 24

EXTRAGEREA SPECIALĂ:
44 1 48 69 13 79

Fond de premii: 4.393.890 lei.

Actualitatea internațională

DOUĂ VICTORII ROMÂNEȘTI ÎN TURNEUL DE TENIS DE LA MADRAS

Ilie Năstase l-a învins pe P. Lall în finala de simplu, iar perechea Năstase-Mărmureanu a cîștigat dublul

MADRAS 5 (Agerpres). — Campionul României Ilie Năstase a cîștigat de o manieră spectaculoasă turneul internațional de tenis desfășurat la Madras. După ce în semifinale îl întrecuse cu 6—4, 6—1 pe suedezul Martin Carlstein, jucătorul român l-a întîlnit în finală pe indianul Premjit Lall, care-l învinsese cu 8—6, 6—0 pe Amritraj (India). Jucînd excelent, Ilie Năstase, l-a învins pe Lall cu scorul de 4—6, 6—2, 6—3, 7—5 și a intrat în posesia trofeului.

În finala probei de dublu masculin, cuplul Ilie Năstase, Petre Mărmureanu a întrecut cu 6—4, 6—4, 6—2 pe S. Misra și P. Misra (India). În semifinale, Năstase și Mărmureanu eliminaseră cu 6—2, 1—6, 6—2 pe Tym (S.U.A.), Carlstein (Suedia).

Proba de simplu feminin a fost cîștigată de Alice Tym (S.U.A.), care a dispus cu 4—6, 6—1, 6—3 de Judith Dibar (România).

BENVENUTI NU VREA SĂ BOXEZE CU LUIS RODRIGUEZ!...

ROMA 5. — Campionul mondial de box la cat. mijlocie, italianul Nino Benvenuti, a primit numeroase oferte de a-și pune titlul în joc. Cea mai avantajoasă ofertă i-a fost prezentată de Angelo Dundee, managerul cunoscutului boxer Luis Manuel Rodriguez (din Miami). Se pare că Benvenuti a refuzat oferta lui Dundee. Specialiștii consideră că Rodriguez are șanse mari de a intra în posesia titlului în cazul că italianul acceptă să-l întîlnească. Rodriguez este posesorul unui excepțional „punch".

telex

În semifinalele turneului de tenis „open" de la Hobart (Tasmania), Tony Roche l-a învins cu 6—3, 14—12, 6—4 pe Taylor, iar Fred Stolle a cîștigat cu 15—17, 6—8, 6—3, 7—5, 8—6 în fața lui Mel Anderson.

■

În localitatea Monteceau les Mines s-a disputat întîlnirea internațională feminină de baschet dintre echipele Franței și Poloniei. Baschetbalistele franceze au repurtat victoria cu scorul de 53—50 (28—19).

■

Automobilistul italian Ernesto Brambilla și-a făcut debutul ca pilot de încercare. În cadrul unei tentative efectuate pe autodromul din Modena, Brambilla care a pilotat o nouă mașină, a realizat o medie orară de 166,038 km. Noua mașină aparține casei „Ferrari". El urmează să mai încerce un Maserati — 5 000 cmc cu 8 cilindri, care va participa la cursa de 24 de ore de la Le Mans.

■

În semifinalele turneului internațional de tenis de la Perth, australianul Ken Rosewall l-a învins cu 6—0, 6—4, 6—3 pe Dent (Australia).

■

În Berlinul occidental s-a desfășurat meciul de box profesionist dintre vest-germanul Wilhelm von Hamburg și fostul campion al Europei la cat. semigrea, italianul Giulio Rinaldi. Victoria a revenit lui von Hamburg prin ko tehnic în repriza a 5-a. Rinaldi, accidentat la un ochi, a fost oprit de medic să mai continue lupta. Pînă la întreruperea meciului se afla în avantaj Rinaldi.

■

Fostul campion mondial de box la cat. semimijlocie (clasa juniori), americanul de culoare Edie Parkins, l-a întîlnit la Copenhaga într-un meci amical pe distanța de 10 reprize pe fostul campion european, danezul Borge Krogh. Verdictul la puncte a fost acordat lui Perkins.

OPTIMISM LA BASCHET

(Urmare din pag. 1)

— Vă rugăm să faceți cîteva aprecieri asupra celorlalte echipe participante.

— Iugoslavia are un team valoros. Dar nu de neînvins. Antrenorul Ranko Zeravica a prezentat o echipă pe care o pregătește pentru campionatul mondial de la Ljubljana. Din vechea garnitură de aur, cu Daneu, Koraci, Rajkovici, Raznatovici, la Izmir au fost doar Cermak, Maloevici și Solman. În rest, jucători tineri, bine dotați fizic. Toți peste 1,96 m! Individualitățile actuale sînt: Cermak, Solman și Kotaraci, o copie fidelă a lui Koraci.

Bulgaria a prezentat o echipă de elan, cu Golubov, Hristov și Branzov buni minuitori ai mingii. Grecii au rămas tot la Trontzos, Galaris și Zupas. Din echipa Turciei mi-au plăcut Kaplanoglu, Palaratoglu și Alp (2.20 metri!).

— Au rămas sportivii noștri. Cronicarii străini prezenți la întrecere i-au apreciat pentru tehnica lor bună. Am dori să auzim și părerea dv., ca diriguitor al lor.

— Sînt foarte mulțumit de comportarea lor. Au devenit mai conștiincioși și s-au maturizat în joc. Acest lucru mă mulțumește cel mai mult. Nosievici, Novac, Jekely și Rühring au jucat bine. Albu, în meciul cu Iugoslavia (singurul în care a evoluat), a fost un bun conducător de joc. Diaconescu, în cele două partide jucate, a arătat aceeași clasă ridicată. Cernea și Tarău utili. Czmor și Popa au calități deosebite, dar mai trebuie să lucreze pentru tehnică. Sub așteptări Bîrsan.

— Anul 1969 pune în fața echipei calificarea pentru campionatul european din Italia. Ce credeți că va realiza formația României la turneul din Olanda?

— La turneul din Olanda participă cinci formații: Iugoslavia, Anglia, Scoția, România și, bineînțeles, țara gazdă. Dintre acestea se califică primele două clasate, iar România va face parte cu siguranță dintre acestea.

— Dinamo și Steaua susțin în curînd partidele retur cu Spartak Brno în „C.C.E." și Hapoel Tel Aviv în „Cupa cupelor". Avînd în vedere că majoritatea baschetbaliștilor acestor formații sînt și în echipa reprezentativă, ce șanse de calificare le acordați în cele două competiții europene?

— Dinamo are o sarcină mai dificilă, deoarece Spartak este o echipă redutabilă, cu un bogat palmares internațional Steaua nu poate rata calificarea. Cele 31 de puncte avans sînt practic imposibil de recuperat de Hapoel la Tel Aviv.

CHRIS AMON ÎNVINGĂTOR ÎN PRIMUL „MARE PREMIU" AL ANULUI

WELLINGTON, 5. — Cunoscutul automobilist neozeelandez Chris Amon a cîștigat competiția „Marele Premiu al Noii Zeelande". El a pilotat un „Ferrari", realizînd pe 100 mile timpul de 57:56. Pe locul doi s-a clasat Joachen Rindt, urmat de Pierre Courage, Graham Hill a fost nevoit să abandoneze din cauza unei defecțiuni tehnice.

VA CÎȘTIGA OERTER TROFEUL „SULLIVAN"?

NEW YORK, 5. — Pentru trofeul „Sullivan", care recompensează în fiecare an pe cel mai bun atlet american, candidează 15 atleți în frunte cu Al Oerter (disc), Jim Hines (100 m plat), Bob Seagren (prăjină), Dick Fossbury (înălțime) și alții. De remarcat că majoritatea ziariștilor sportivi americani au indicat printre primii 15 atleți din S.U.A. pe atleții de culoare Lee Evans, Bob Beamon și Tommie Smith. Cele mai mari șanse de a intra în posesia trofeului le are însă Al Oerter. În 1967, trofeul a fost decernat lui Randy Matson, recordmanul mondial la aruncarea greutății.

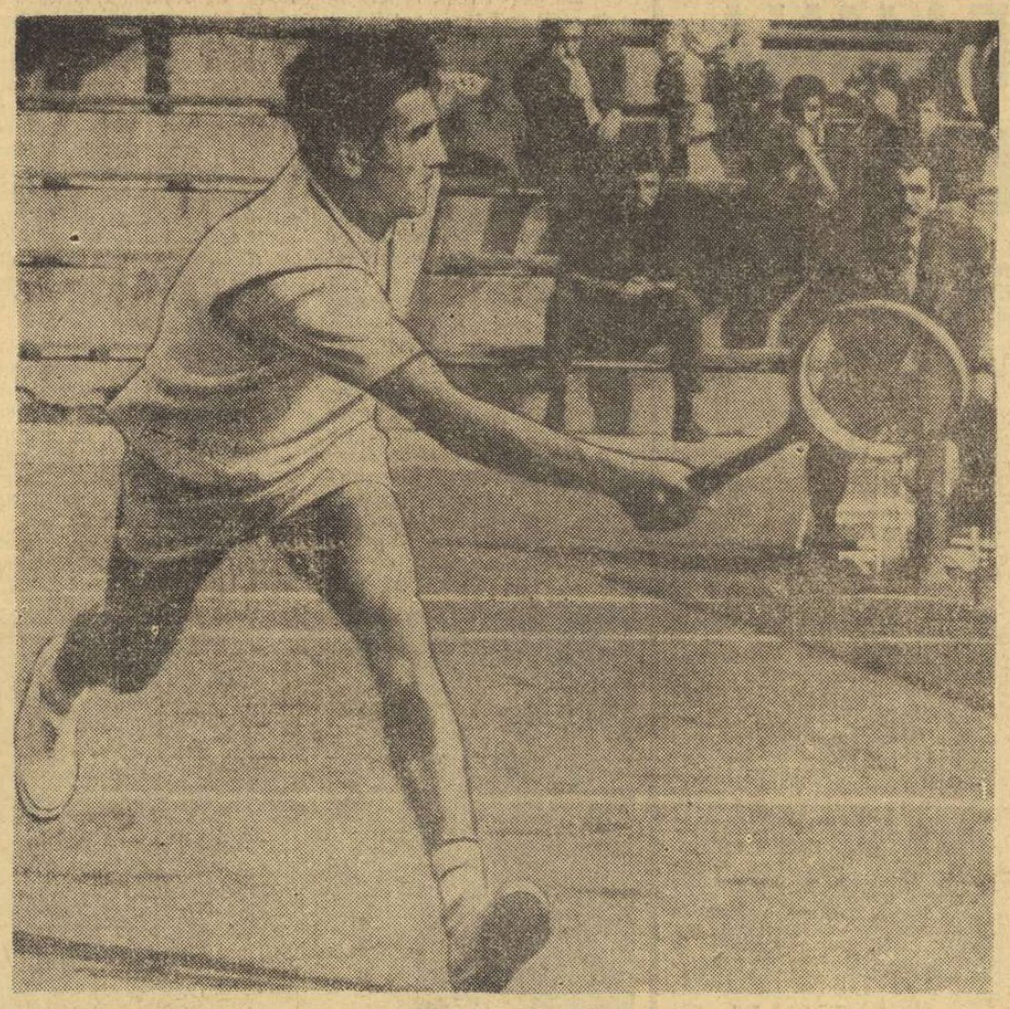

Voleul de dreapta al lui Ilie Năstase s-a făcut remarcat și pe courts-urile de la Madras (India)

FOTBAL PE GLOB

ETAPE DE CUPĂ ÎN ANGLIA ȘI R. F. A GERMANIEI

Atît în fotbalul englez, cît și în cel vest-german sfîrșitul săptămînii a fost consacrat jocurilor de cupă.

În al treilea tur al „Cupei Angliei" nu s-au înregistrat surprize deosebite. Poate doar înfrîngerea cu 3—0 suferită de Nottingham Forest în fața fostei echipe din prima ligă Preston North End. Deținătoarea trofeului, West Bromwich Albion, arată că dorește să facă o carieră lungă și în actuala ediție, cîștigînd convingător în fața formației din a doua ligă Norwich City: 3—0. Un meci strîns a opus pe Aston Villa lui Queens Park Rangers, prima cîștigînd cu 2—1. Mai multe jocuri s-au încheiat la egalitate, chiar după prelungiri, urmînd să fie rejucate: Sheffield Wednesday — Leeds United 1—1, F.C. Barnsley — Leicester City 1—1, Middlesbrough — Millwall 1—1, Charlton Athletic — Crystal Palace 0—0, Oxford United — Southampton 1—1.

În competiția de cupă a R. F. a Germaniei, un meci foarte disputat a opus pe Schalke 04 modestei formații Rot-Weiss Oberhausen. Ultima a condus cu 2—0, a fost egalată, pentru ca în min. 102 Schalke 04 să marcheze golul victoriei: 3—2. A fost condusă și F. C. Nürnberg de către F. C. Trier, campionii cîștigînd pînă la urmă cu 3—1. Alte rezultate mai importante: Werder Bremen — Rot Weiss Essen 2—1, Borussia Moenchengladbach — Hertha BSC 5—2, F. C. Kaiserslautern — Freiburg 1—0. Mai multe jocuri au fost amînate din cauza terenurilor impracticabile.

FĂRĂ ASPARUHOV ȘI SIMEONOV!

Echipa de fotbal a Bulgariei și-a continuat turneul în America de Sud. Jucînd la Curtiba cu selecționata orașului, fotbaliștii bulgari au fost învinși la limită, în condiții nu tocmai normale. La scorul de 0—0 Asparuhov a fost eliminat de pe teren. Apoi gazdele au înscris golul victoriei într-o fază destul de confuză. Portarul Simeonov a lovit pe unul dintre atacanții brazilieni și a avut aceeași soartă ca și Asparuhov. Astfel, echipa Bulgariei a terminat meciul în 9 oameni!

Selecționata Iugoslaviei, după ce a terminat la egalitate cu reprezentativele Braziliei și Argentinei, a fost învinsă de echipa Mineiro din Belo Horizonte cu 3—2.

UN MARE TURNEU LA MAR DEL PLATA

Turneul internațional de fotbal de la Mar del Plata va începe la 7 ianuarie cu meciul dintre echipele Boca Juniors și Rapid Viena. La 9 ianuarie se va disputa jocul dintre Palmeiras și M.T.K. Budapesta, iar la 12 ianuarie întîlnirea Estudiantes — Slovan Bratislava. Turneul se va încheia la 30 ianuarie.

FERNANDO RIERA SE ÎNTOARCE ÎN EUROPA?

Potrivit unei știri publicată de ziarele chiliene, cunoscutul antrenor de fotbal Fernando Riera intenționează să demisioneze din postul de antrenor al echipei Universidad Catolica din Santiago de Chile și să se întoarcă în Europa. Riera a fost, după cum se știe, mult timp antrenorul echipei Benfica Lisabona.

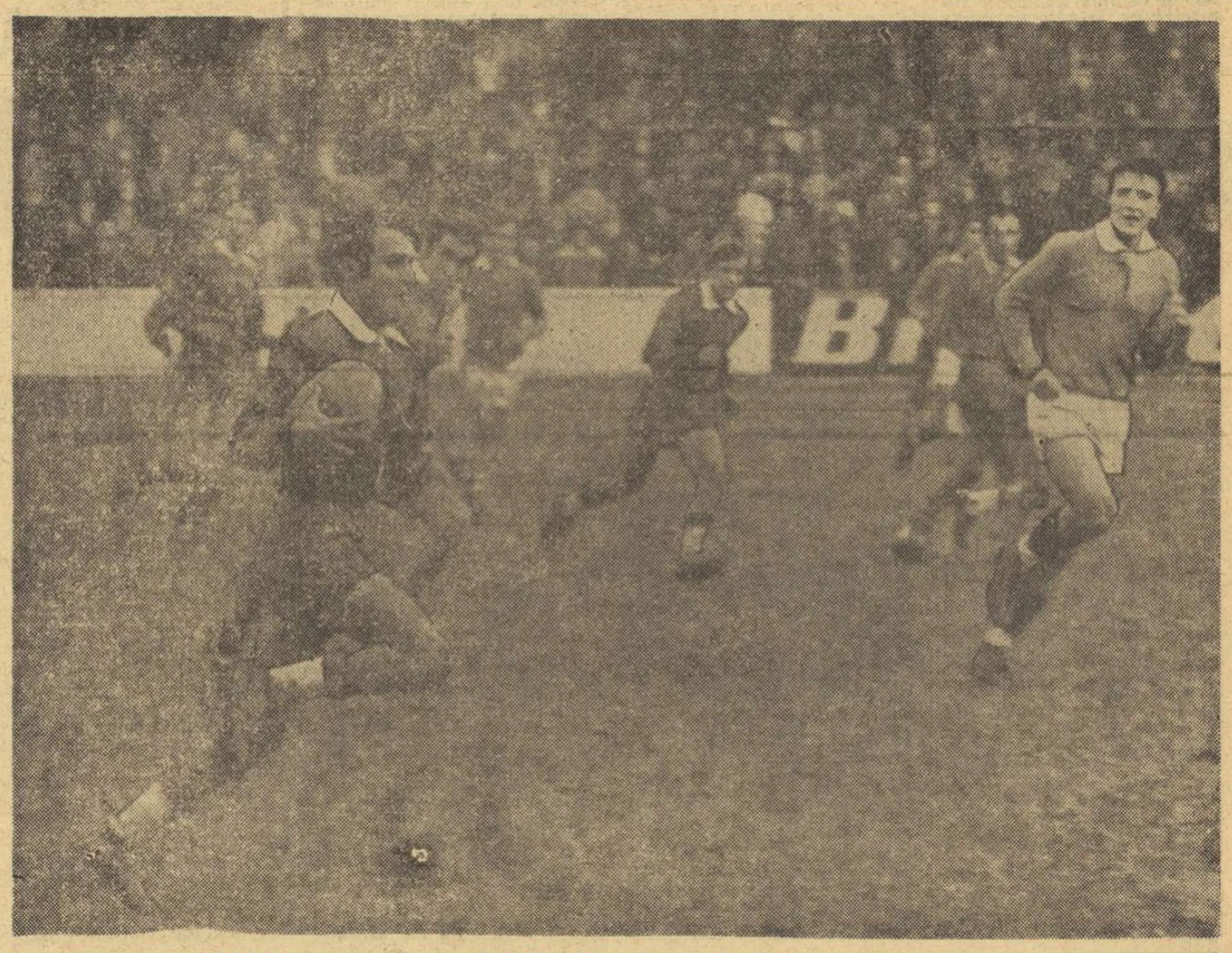

Un atac al liniei de treisferturi de la Steaua în prima partidă susținută în Franța: Ghiță Dan (cu balonul) în plină cursă

ECOURI DIN PRESA FRANCEZĂ

„STEAUA BUCUREȘTI ÎN CEA MAI BUNĂ FORMĂ"...

Tehnicienii francezi, ca și presa de specialitate, au comentat pe larg evoluțiile rugbyștilor de la Steaua, încheiate cu un bilanț pozitiv care, dovedește calitățile sportului cu balonul oval practicat în țara noastră. Cele trei victorii realizate la Foix, Revel și Castelsarrasin (din cele patru meciuri susținute) au însemnat tot atîtea prilejuri de revelare a maturității tactice a XV-lui Stelei, a repertoriului tehnic complet al sportivilor bucureșteni, a forței de șoc a acestei formații fruntașe a rugbyului românesc. Jocul echipei Steaua a produs o bună impresie, reflectată în presa franceză, din care extragem unele comentarii.

★

După meciul de la Foix (victorie cu 12—5), trimisul special al ziarului **„La Depêche du Midi", Henri Gatineau,** își începe cronica impresionat de puterea de percutie a bucureștenilor:

„Pentru prietenii noștri români, artileria constituie, desigur, regina bătăliilor. XV-le Franței a verificat acest adevăr la București. Și Selecționata Pirineilor, măcinată la Foix de tirul lui Durbac și Giugiuc, l-a confirmat".

În același articol se acordă calificative superioare unora dintre jucătorii noștri. Citățm: **...„Internaționalul Șerban** (linia a II-a) **a realizat minuni la tușe și a fost atuul principal al pachetului de înaintași, din care s-au mai evidențiat stîlpul Ciornei și talonerul Gheorghe..."; „Subtilul și vivacele Mateescu, la grămadă, colegul său de la deschidere, Giugiuc, experimentat și lucid, rapida aripă stîngă Radu Ionescu și fundașul Durbac merită, de asemenea, a fi puși pe prim plan".**

★

După a treia confruntare, cu Selecționata de speranțe a Pirineilor, la Revel, unde Steaua a realizat cea mai categorică victorie (24—0), ziaristul **B. Pratviel** subliniază calitățile oaspeților chiar din titlu: **„Steaua București (4 încercări) a demonstrat pe deplin valoarea sa: 24—0!"** Redăm din text:

„XV-le Stelei, unul dintre port-drapelele rugbyului din Europa Centrală, a fost investit cu misiunea de a veni în Franța pentru a măsura progresul acestui sport, al cărui ambasador este. Și pentru aceasta nimic nu a fost lăsat la voia întîmplării de către oaspeții noștri!... „Sub impulsul lui Ciobănel, minunata mașină a Stelei a făcut ravagii"... „Mai bine organizați, cu multă coeziune, posedînd un ridicat ritm al jocului, Ciobănel și colegii săi au înscris trei încercări în plus, după drop-goalul lui Giugiuc, de la 25 de metri"... „Patru încercări, 24 de puncte față de 0, în plus un drop și trei transformări ale lui Durbac!" Steaua și-a luat o splendidă revanșă (n.n. față de primul meci de la Toulouse) **și a dovedit multiplele sale posibilități".**

★

Și ultimul meci, cel de la Castelsarrasin... Popularul cotidian **l'Équipe,** prin pana lui **F. Ricardo,** consemnează sub titlul **„Steaua București, în cea mai bună formă, înregistrează al treilea succes (8—3)": „...Carpații au dominat Pirineii și prin această partidă și prin bilanțul general al mini-turneului..."**

„A doua repriză a confirmat superioritatea română, în timp ce atacurilor efectuate de jucătorii noștri le-au lipsit profunzimea, în fața unei apărări foarte bine organizate, fapt care nu e deloc o descoperire". ...„Pentru români scopul a fost atins și nu le mai rămîne decît să-și dorească din plin ca marșul lor victorios să-i aducă, în fine, în Turneu" (n.n. autorul se referă la Turneul celor 5 națiuni). **În acest sens, rugbyștii de la Steaua au fost excelenți ambasadori!"**

BOB BEAMON CÎȘTIGĂ DOUĂ PROBE LA SAN FRANCISCO

SAN FRANCISCO, 5. — Celebrul atlet american de culoare Bob Beamon, medaliat cu aur la J.O. de la Ciudad de Mexico, a cîștigat proba de săritură în lungime din cadrul primului concurs internațional al sezonului pe teren acoperit, desfășurat la San Francisco (S.U.A.). Bob Beamon a realizat 8,20 m, din prima încercare, după care a renunțat să mai concureze. El a terminat învingător și în proba de triplu salt cu 15,39 m.

Alte rezultate demne de reținut s-au înregistrat în următoarele probe: 440 yarzi — Lee Evans 49,9; 60 yarzi garduri — Davenport 7,2 (în această probă, englezul Dave Hemery, campion olimpic la 400 m garduri, a abandonat din cauza unui accident); prăjină — Sloan 5,04 m. (campionul olimpic Bob Seagren nu a putut trece 5,03 m); înălțime — Carruthers 2,08 m. (pe locul doi s-a clasat Boyce (Australia) tot cu 2,08 m, urmat de campionul olimpic Fossbury, de asemenea cu 2,08 m); 60 yarzi — Gaines 6,1 (Smith a ocupat locul doi cu același rezultat); greutate: Steinhauer 19,79 m.

Austriaca Gertrud Gabl, învingătoare în slalomul special de la Oberstaufen

PE GHEAȚĂ ȘI PE ZĂPADĂ

GERTRUD GABL A CÎȘTIGAT „SPECIALUL" LA OBERSTAUFEN

Concursul internațional feminin de schi de la Oberstaufen a continuat cu desfășurarea probei de slalom special. A cîștigat Gertrud Gabl (Austria), care a realizat în cele două manșe timpul total de 75,72. Judy Nagel (S.U.A.) s-a clasat pe locul doi cu 76,51, urmată de Marilyn Cochran (S.U.A.) cu 76,80. Annie Famose (Franța) a ocupat locul 4 cu 76,89. Traseul pîrtiei a măsurat 540 m cu 61 de porți. În clasamentul combinatei conduce Gabl cu 3,03 puncte, urmată de Kiki Cutter (S.U.A) cu 13,84 puncte.

WIRKOLA CONDUCE ÎN „TURNEUL CELOR 4 TRAMBULINE"

Competiția de sărituri cu schiurile „Turneul celor 4 trambuline" a continuat la Innsbruck cu desfășurarea manșei a treia. Victoria i-a revenit norvegianului Björn Wirkola care a realizat 236,3 puncte (săriturile sale au măsurat 93,5 m și, respectiv, 89 m). Pe locurile următoare s-au clasat Jiri Raska (Cehoslovacia) — 235,5 puncte și Anatoli Sceglanov (U.R.S.S.) — 226,6 puncte.

În clasamentul general conduce Wirkola cu 696,2 puncte, urmat de Jiri Raska cu 665,8 puncte și Heinz Schmidt (R.D. Germană) — 652,1 puncte. Ultima manșă a concursului se va desfășura la Bischofshofen.

LA 3 FEBRUARIE — C.E. DE PATINAJ ARTISTIC

Campionatele europene de patinaj artistic se vor desfășura între 3 și 9 februarie în stațiunea de sporturi de iarnă Garmisch Partenkirchen. Campionii europeni vor fi cunoscuți în zilele de 6 și 8 februarie. La 9 februarie va avea loc un concurs demonstrativ al medaliaților.

ȘTIRI DIN HOCHEI

● Continuîndu-și turneul în Canada, echipa de hochei pe gheață a Suediei a jucat la Fort Frances (Ontario) cu o selecționată locală de tineret. Hocheiștii suedezi au obținut victoria cu scorul de 13—2.

● La Stockholm se desfășoară în prezent competiția internațională de hochei pe gheață pentru „Cupa Expolaris". În primul meci, echipa suedeză „Modo" a dispus cu scorul de 10—2 (3—0, 1—1, 6—1) de echipa Tesla Pardubice (Cehoslovacia).

● Federația canadiană de schi l-a angajat ca antrenor al lotului feminin pe antrenorul elvețian Peter Franzen. În vîrstă de numai 24 de ani, noul antrenor al celor mai bune schioare canadiene a funcționat în acest sezon ca pedagog al lotului de tineret al Canadei.

● Echipa cehoslovacă de hochei pe gheață Sparta Praga a jucat la Stockholm cu formația suedeză Soedertaelje. Victoria le-a revenit gazdelor cu scorul de 6—4 (3—1, 2—0, 1—3).

● În cadrul competiției de hochei pe gheață dotată cu „Cupa Ahearne" care se desfășoară la Stockholm, echipa suedeză Djurgaarden a învins cu scorul de 7—0 (2—0, 4—0, 1—0) echipa canadiană Victoria Tigers.

SUEDIA VA GĂZDUI C.M. DE HOCHEI CU MINGEA

Campionatul mondial de hochei cu mingea (bandy) va avea loc în Suedia. Întrecerile, ale căror locuri de desfășurare nu au fost încă stabilite, se vor desfășura între 9 și 15 februarie 1969.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40168

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 417 (5851) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 7 ianuarie 1969

Pregătiri de start pe Vîrful cu Dor — Foto: A. NEAGU

HANDBALIȘTII DE LA STEAUA S-AU REÎNTORS DIN TURNEU

Echipa masculină de handbal Steaua București s-a întors în Capitală din turneul întreprins în Berlinul occidental, R. F. a Germaniei, Franța și Elveția. În cadrul acestor jocuri, handbaliștii de la Steaua au susținut 15 întîlniri, obținînd tot atîtea victorii. După ce au cîștigat turneul internațional desfășurat în Berlinul occidental, handbaliștii de la Steaua au jucat la Teningen, învingînd cu 31—20 (15—8) echipa Sud Baden. La Bruchsal, Steaua a întrecut cu 14—11 formația TSV Bürkenau și cu 13—5 o selecționată locală. În continuare, handbaliștii români au evoluat în Franța, la Strasbourg, unde au cîștigat turneul după ce au învins cu 22—5 echipa sel. Stuerwald și cu 18—11 echipa Racing Club Strasbourg. Simbătă, la Basel, Steaua a jucat în compania echipei reprezentative a Elveției de care a dispus cu scorul de 24—3 (13—4).

Vicepreședintele A. I. B. A., Nichiforov Denisov, la București

La invitația Federației române de box este așteptat să sosească în Capitală NICHIFOROV DENISOV, vicepreședinte al A.I.B.A. și președintele biroului european de box. Domnia sa va lua parte, între 13 și 17 ianuarie, la cîteva consfătuiri privind pregătirile viitoarei ediții a campionatelor europene ce vor avea loc anul acesta la București.

ÎN MECI RETUR PENTRU C.C.E., LA BASCHET

Azi la Brno: Spartak — Dinamo București

● Cele 15 puncte vor fi suficiente dinamoviștilor pentru calificarea în turul următor?

Dinamovistul Mihai Albu în acțiune

Dinamoviștii susțin astă-seară la Brno meciul retur din C.C.E. cu Spartak. După cum se știe, la București elevii antrenorului **Dan Niculescu** au obținut o victorie prețioasă la un scor concludent: 100—85. Succesul a fost foarte apreciat avînd în vedere că Spartak Brno este una din cele mai bune echipe europene. Deci, bucureștenii vor începe partida de astă-seară cu un avantaj de 15 puncte. Dacă vor realiza același joc bun, spectaculos și eficace ca în sala Floreasca, ei pot produce marea surpriză a actualei ediții a C.C.E. Pentru aceasta, însă, **Albu, Diaconescu, Novac, Cernea, Dragomirescu** și ceilalți vor trebui să evolueze la posibilitățile lor maxime.

De partea cealaltă, sportivii cehoslovaci au o valoare recunoscută. Konvicka, Pistelak, Bobrovski, Novicki ajutați de coechipierii lor vor încerca totul pentru a remonta handicapul cu care au pierdut la București. Ei sînt dornici de a continua cursa spre finala competiției, așa cum au făcut și în ediția trecută.

Deci, astă-seară în sala sporturilor din Brno, Dinamo se află în fața „marii încercări".

PLASTICUL — MATERIALUL VIITORULUI ȘI ÎN SCHI

Numeroșii amatori de sport de pe toate meridianele au urmărit cu interes deosebit fantastica cursă a performanțelor acestui ultim deceniu în care au căzut multe recorduri, în care s-au realizat cifre și performanțe cu totul extraordinare, socotite pînă nu de mult inaccesibile, fiind apreciate dincolo de limitele maxime ale fiziologiei umane. Și totuși, omul s-a înălțat la 2,28 m de la sol, a fugit sub 10 secunde pe suta de metri, a realizat un salt atmosferic de peste 5,40 m la săritura cu prăjina, a alergat 400 m plat în mai puțin de 44 de secunde, a depășit viteze fantastice de sute de km pe oră la volanul bolizilor pe patru roți, a sărit 8,90 în lungime sau peste 150 m în săriturile-zbor de pe marile tramboline etc etc.

Publicul, stupefiat, s-a întrebat și se întreabă, în continuare, cum au fost posibile toate aceste isprăvi, care este secretul marilor rezultate, cît se cuvine omului și care este contribuția pistei de tartan, a prăjinii din fibre de sticlă, a suliței moderne cu centrul de greutate deplasat înapoi, a pantofilor de atletism cu 64 de cuie, sau a atîtor noutăți tehnice materiale pe care știința le-a pus la îndemîna sportului.

Și dacă vom folosi în continuare alte materiale — cu calități nebănuite — alte mijloace și metode, pînă unde vom împinge pragul performanțelor sportive? Mai există oare limite maxime, mai există bariere pe care omul modern să nu le poată depăși?

Aceleași întrebări frămîntă și lumea schiului, căci, dacă publicul ar fi vizitat ultimul salon al sporturilor de iarnă de la Grenoble, ar fi asistat la explozia unei adevărate bombe de plastic în industria constructorilor de schi. De mai bine de 15 ani se cochetează cu materialele plastice în industria schiului, dar, pînă acum 2—3 ani, toți fabricanții s-au mărginit la materialele tradiționale — lemnul și metalul — pe care le-au acoperit deasupra și dedesubt cu folii de polietilenă, cu rol estetic, de protecție împotriva umidității la suprafață și cu scopul îmbunătățirii alunecării — prin renunțarea la vechile lacuri celulozice — pe talpă.

Dar nu acesta este schiul plastic despre care vrem să vorbim, ci acela care, prin calitățile noi și superioare ale materialelor folosite în construcția sa, va revoluționa desigur performanțele schiului alpin; despre schiul în întregime din plastic, a cărui eră este atît de aproape, încît este o chestiune de luni sau de ani — în cel mai rău caz. Este vorba de schiul care are în interior material plastic — rășini eponi sau poliesteri, asociate cu fibre de sticlă — spre a se obține un bloc lamelat stratificat, avînd un substanțial spor de rezistență la compresiune, adus de rășini, și o mai mare elasticitate și alunecare, datorate fibrelor de sticlă.

Metodele de fabricație diferă. S-a încercat „învelirea" unui mănunchi de fibre de sticlă într-o masă de rășini, asocierea unor fibre de sticlă preimpregnate în rășini, învelirea unui mini-schiu de lemn sau de metal cu fibre de sticlă impregnate sau rășini întărite, sau chiar construcția unui schiu cu miezuri din lemn sau vid, schiu compartimentat și realizat pe două etaje ca și cum s-ar fi săpat în masa plastică stratificată mai multe canale în sensul lungimii schiului. Oricare ar fi metoda de fabricație, scopul este realizarea unui schiu ale cărui reacții fizice la solicitări, ale cărui calități mecanice să rezulte din materialele plastice stratificate care-l compun, superior oricărui alt tip de schiu. Rășinile realizează legătura dintre fibre, compactizarea masei schiului printr-un spor de rigiditate, ceea ce face ca schiul să fie mai rezistent, să păstreze mult timp această calitate, să asigure o repartizare echilibrată a greutății schiorului pe toată suprafața de alunecare, adică în contact total și regulat cu zăpada, ceea ce înseamnă o alu-

Mihai BÎRA

(Continuare în pag. a 2-a)

PARTIZAN BELGRAD SE ANTRENEAZĂ LA BUCUREȘTI

Polo iștii de la Partizan Belgrad sînt de simbătă oaspeți ai Capitalei. În drum spre Moscova, unde vor întîlni în meci revanșă pentru semifinalele C.C.E. pe campioana Uniunii Sovietice, Dinamo, jucătorii iugoslavi au făcut un scurt popas în... piscina de la Floreasca unde, zilnic, au ca parteneri de antrenament echipa Dinamo și o selecționată alcătuită din jucători bucureșteni.

Campionii iugoslaviei au în lotul lor, printre alții, pe **Iankovici, Sandici, Marovici** și **Dabovici**, care au făcut parte din formația laureată cu titlul olimpic la Ciudad de Mexico. Ei au cîștigat cu 6—3 prima întîlnire desfășurată în noul bazin de 50 m de la Belgrad și, după cum ne-a declarat **Zoran Iancovici**, căpitanul formației, ei sînt optimiști asupra calificării în finala competiției.

RENTABILITATEA

Unele cluburi și asociații sportive fac eforturi vizibile pentru a-și crea, în plus, anumite surse de venituri. Măresc, bunăoară, numărul membrilor susținători; inițiază — peste programul inițial — diferite întreceri sportive; fructifică la maximum capacitatea sălilor de antrenament, închiriind bazele și altor cluburi; organizează anumite cursuri de inițiere. Nimic mai lăudabil! Toate acestea sînt, indiscutabil, reale și substanțiale surse de venituri. Ele consolidează capacitatea, puterea economică a cluburilor și asociațiilor sportive.

E bine, deci, să existe cît mai mulți susținători. Cluburile îi vor avea rezervîndu-le un loc permanent în tribună, organizînd pentru ei excursii în țară și peste hotare, acolo unde urmează să joace echipa lor favorită, punîndu-le la dispoziție (în anumite zile) terenurile de sport, asigurîndu-le în cadrul clubului o atmosferă intimă, într-adevăr de club. Este bine, de asemenea, să fie folosită la maximum capacitatea sălilor de antrenament, să se deschidă cursuri de inițiere rentabile, să se facă totul pentru mărirea veniturilor. RENTABILITATEA FIIND O SARCINĂ ESENȚIALĂ ȘI NU O PROBLEMĂ FACULTATIVĂ.

Se pune însă o întrebare: RENTABILIZAREA ȘI GĂSEȘTE ECHIVALENTUL ÎN PRODUCȚIA SPORTIVĂ? Cu alte cuvinte, eforturile lăudabile de a mări capitolul veniturilor îndreptățesc cheltuielile ce se fac în vederea obținerii performanțelor? În multe cazuri, nu! Regretabil, deoarece rentabilitatea financiară înseamnă și rentabilitate productivă. Or, unde este BENEFICIUL SPORTIV cînd, pentru pregătirile centralizate și în taberele ce se organizează sînt trimiși deseori sportivi mediocri, plafonați, fără perspective?

Spre acest mare capitol al cheltuielilor trebuie să-și îndrepte mai mult atenția cluburile și federațiile. A investi o sumă numai de dragul de a o investi, înseamnă risipă. Înseamnă pierdere cu bunăștiință, așa cum se întîmplă în cazul unor sportivi care de cînd se știu sînt în lot, dar tot de cînd se știu nu „rentabilizează" cu nimic prestigiul clubului. Expresia „AVEM FONDURI, TREBUIE SĂ LE CHELTUIM" trebuie, la rîndul ei, ștearsă din vocabularul multor activiști sportivi. Ca și uzuala scuză a necăutării noului: „AceȘTIA SÎNT OAMENII, N-AVEM ALȚII". Climatul risipei fiind incompatibil cu capacitatea de a conduce activitatea sportiv-financiară a cluburilor, a federațiilor.

Este, așadar, absolut necesară o schimbare a actualei optici dăunătoare, pentru că irosirea oricăror valori materiale înseamnă pagube aduse colectivității. Elementul hotărîtor al acestei dorite schimbări de atitudine îl constituie aplicarea rigorilor răspunderii directe și personale. Dacă se privesc lucrurile din acest unghi, finalitatea va fi indiscutabil una singură: O GOSPODĂRIRE RESPONSABILĂ A FONDURILOR ȘI VENITURILOR ÎNCREDINȚATE, CARE CONSTITUIE UN ELEMENT DE SEAMĂ ÎN SPORIREA RENTABILITĂȚII FINANCIARE ȘI, IMPLICIT, A PERFORMANȚEI SPORTIVE.

Vasile TOFAN

Baschetbaliștii de la Steaua au plecat la Tel Aviv

Sportivii militari au plecat ieri cu avionul spre Tel Aviv pentru a susține partida retur din „Cupa Cupelor" la baschet. După cum se știe, în meciul de la București jucătorii noștri au obținut o victorie categorică cu 89—58. Printre alții au făcut deplasarea: Nosievici, Tarău, Dimancea, Jekely, Czmor, Gheorghe și Barău, însoțiți de antrenorul emerit C. Herold.

Fotbaliștii români inaugurează astăzi sezonul internațional 1969

● Lotul s-a antrenat ieri pe stadionul Progresul ● Astă-seară partidă de verificare la Liège ● Formația (aproape sigură) din meciul cu Anglia

Jucătorii lotului național, ieri dimineața la ora 10, la antrenament pe stadionul Progresul

În timp ce am înghețat „tun" aproape o oră și jumătate în incinta stadionului Progresul, urmărind antrenamentul de înviorare al lotului de fotbal, din treningurile lui Datcu, Gornea, Nunweiller VI, Pantea, Dumitrache et co. ieșeau aburi. Antrenorii și medicul îi solicitau la maximum pentru o cît mai rapidă aclimatizare a organismului la temperatura scăzută.

— Trecerea bruscă de la plus 20 de grade, cît era în Israel, la o temperatură de minus 5 grade, ne-a spus dr. Dumitru Tomescu, **este o chestiune pe care sperăm să o rezolvăm cu bine. De altfel, toți jucătorii prezintă o stare de sănătate perfectă. În nici un caz, problema aclimatizării nu va constitui un impediment asupra rezultatelor din Belgia, Olanda și, în final, Anglia.**

Într-adevăr. Totuși am avut impresia ieri dimineață că unii jucători păreau puțin obosiți. În special bucureștenii, care și-au vizitat familiile și... au uitat de fotbal.

În cele cîteva ore petrecute împreună cu jucătorii lotului, am aflat și schimbările survenite în componența lui. Barbu a plecat la Pitești deoarece acuza dureri la o mai veche întindere musculară. S-au prezentat, în schimb, Lupescu și Grozea. Iată, de altfel, numele celor 18 jucători care compun la această oră lotul: **Datcu, Gornea, Sătmăreanu, Lupescu, Boc, Dinu, Mocanu, Deleanu, Ghergheli, Anca, Nunweiller VI, Grozea, Pantea, Dembrovschi, Du-**

Cr. M.

(Continuare în pag. 3-a)

LA PATINAJ ARTISTIC

PRIMII LAUREAȚI AI „CUPEI ROMÂNIEI"

Aseară, la patinoarul Floreasca, au fost desemnați campionii celor mai mici categorii de patinatori, din întrecerea dotată cu „Cupa României". Valoarea apropiată a concurenților a pus la grea încercare pe arbitri, ca și pe oficialii însărcinați cu calcularea rezultatelor. De mai multe ori a fost nevoie să se recurgă la sistemul de departajare al „majorității la arbitri", pentru a stabili ordinea definitivă în clasament. Pînă la urmă, felicitări pentru succes deplin au primit micuții patinator clujean **Leonardo Azzola** (elevul antrenorului A. Somodi), ca și **Silvana Suciu, Valentina Buciumeanu** și **Lucian Cazacu**, toți din București.

Iată clasamentele: COPII II **Băieți**: 1. L. Azzola (Olimpia Cluj) 5-51,7 p; 2. C. Ioniță (Școala sportivă nr. 2) 6-52,5 p; 3. A. Maier (I.E.F.S.) 7-50,8 p; 4. D. Tudorașcu (Constructorul) 13-43,4 p; 5. S. Sprînceană (I.E.F.S.) 15-42,4 p; 6. I. Papp (Șc. sp. 2) 17-40,8 p; 7. A. Georgescu (Șc. sp. 2) 21-38,0 p. **Fete**: 1. Silvana Suciu (Constructorul) 7-61,8 p; 2. Liliana Moise (Șc. sp. 2) 10,5-61,4 p; 3. Mihaela Paraschiv (Constr.) 8-61,8 p; 4. Anca Arghirescu (Constr.) 10,5-58,5 p; 5. Felicia Pelmuș (Constr.) 12-61,0 p; 6. Cornelia Ghișerel (Șc. sp. 2) 16-55,7 p; 7. Olivia Battyani (Dinamo) 23-50,7 p; 8. Estera Egeto (I.E.F.S.) 24-51,7 p; 9. Diana Cocefi (Constr.) 24-50,1 p; 10. Trude Horvath (Ol.) 31-43,5 p; 11. Antal Boglar (Ol.) 32-41,7 p. COPII I **Băieți**: 1. L. Cazacu (I.E.F.S.) 3-100,7 p. **Fete**: 1. Valentina Buciumeanu (Șc. sp. 2) 3-130,8 p; 2. Gabriela Ion (Șc. sp. 2) 7-124,7 p; 3. Cornelia Picu (Șc. sp. 2) 9-117,5 p; 4. Mirela Goleanu (Din.) 14-108,5 p; 5. Sorina Sfetcu (Din.) 14-111,2 p; 6. Clara Biro (Ol.) 16-104,7 p; 7. Miruna Nicolae (Șc. sp. 2) 21-99,6 p.

Azi întrecerile continuă la categoriile de juniori, iar mîine la cele de seniori.

CITIȚI ÎN PAG. A 3-a

LA RUBRICA DE FOTBAL:

● CONSTANTIN: Vreau să mai joc!...
● Dinamo în turneu prin Venezuela?
● OZON: Prea multă teorie...
● Va poposi Teașcă la Arad?
● Să nu mai conjugăm verbul „a rata"

10 ianuarie, la Copenhaga

MECIUL DE BOX ROMÂNIA — DANEMARCA

După cum se știe, la 10 ianuarie se va disputa la Copenhaga întîlnirea amicală de box dintre reprezentativele Danemarcei și României.

Antrenorul emerit Ion Popa a selecționat un lot de 12 sportivi, urmînd ca cei 10 care vor urca în ring să fie cunoscuți după cîntarul oficial. Lotul care va părăsi joi Capitala este alcătuit din: **C. Ciucă, C. Gruiescu, N. Giju, A. Simion, C. Cutov, A. Vasile, V. Zilberman, I. Covaci, Gh. Chivăr, I. Monea, M. Cîmpeanu** și **I. Alexe.**

PLASTICUL — MATERIALUL VIITORULUI ȘI ÎN SCHI

(Urmare din pag. 1)

necare superioară, o viteză crescută.

Fibrele de sticlă aduc schiului o mare elasticitate, adică suplețe și „nervozitate", calități deosebit de importante pentru schi, unde pe pîrtii frămîntate, cu sol vălurit, pe gheață sau pe zăpezi tari, este absolut necesar ca schiul să păstreze cu solul un unghi aproape constant, menținînd deci permanent și pe toată întinderea sa posibilitatea frînării eficace.

Crește viteza, după cum am văzut, dar se menține sau chiar sporește posibilitatea frînărilor ca și realizarea ocolirilor prin această „nervozitate" (elasticitate), care este capacitatea schiului de a reveni rapid la forma inițială în urma șocurilor primite de la sol — fenomene de compresie, tracțiune și torsiune — care se amplifică o dată cu viteza.

Schiul plastic face față cu succes acestor dificultăți, incomparabil mai bine decît oricare alt schiu.

Dar dacă este așa de reușit, vă veți întreba, desigur, de ce încă n-a inundat piața schiului, eliminîndu-și concurenții tradiționali — lemnul și metalul?

Pentru că încă ne aflăm în stadiul încercărilor în care nu se cunosc total și complet reacțiile maselor plastice la temperaturi variate; pentru că procedeele tehnologice de fabricație încă n-au fost definitivate și schiul plastic este încă prea scump; pentru că schiul plastic trebuie să-și corecteze o calitate care împinsă la extrem devine defect — elasticitatea. Schiul plastic trebuie să se rigidizeze prin polimerizare sau alte tratamente de laborator, înainte de a deveni de neînlocuit. Mai trebuie făcute calcule matematice în relație directă cu greutatea schiorului spre a determina ideal dozajul rășinilor și fibrelor de sticlă în compunerea schiului cu calități maximale, nici prea tare, nici prea suplu și din această cauză deformabil. Mai trebuie ca fabricanții să aibă curajul să rupă tradiția — să renunțe la lemn și metal — în folosul și după probele de valoare ale plasticului.

Calitățile noului material sînt atît de evident superioare, încît victoria sa este o chestiune de timp și nu o dilemă, iar atunci și în schi, ca și în alte sporturi, vom fi iarăși martorii unor performanțe incredibile.

P. S. Gîndindu-mă la schiul plastic, socoteam că și prodigioasa noastră industrie chimică — în plină dezvoltare — ar putea să încerce realizarea schiului plastic la nivel competitiv internațional. Ar fi desigur de importanță economică și de eficiență propagandistică.

„Cupa Cutezătorii" la patinaj viteză

Azi și mîine se desfășoară pe pista Avîntul din Miercurea Ciuc concursul republican al speranțelor la patinaj viteză dotat cu „Cupa Cutezătorii". La întrecerile organizate de Consiliul județean pentru educație fizică și sport Harghita participă aproape 100 de tineri patinatori (juniori și copii) din București, Tg. Mureș, Brașov, Sibiu, Cluj etc.

PERIOADA JUNIORATULUI ESTE HOTĂRÎTOARE

- **K.O.-uri care pot fi fatale... învingătorului**
- **„Metoda convingerii" n-a dat rezultate**
- **Pregătire minuțioasă în săli, și apoi meciuri oficiale**

În majoritatea sălilor noastre de box predomină, din punct de vedere numeric, juniorii. Acești tineri s-au hotărît să îmbrace mănușile în dorința de a ajunge — cît se poate de repede — „boxeri mari". În unele săli, ca de pildă cea a clubului Dinamo, selecția este foarte riguroasă. În 1968 aci, ca și la Steaua, s-au prezentat sute de copii, dar sita a fost foarte deasă. Din păcate, selecția nu este privită peste tot cu aceeași răspundere. În marea lor majoritate, antrenorii primesc în sală pe oricine. Vin foarte mulți copii, dar după ce recepționează cîteva lovituri, dispar. Aceasta, pentru că antrenorii le indică, încă de la început, lecții la măsuri cu adversari mai experimentați, mai puternici. Pe de altă parte, antrenamentele sînt monotone, întrucît se folosesc mereu aceleași exerciții, aceleași mișcări. La tinerii boxeri monotonia la rîndul ei favorizează lipsa de interes, apariția oboselii — îndeosebi psihice. Explicația autoselecției, a faptului că mulți tineri talentați se pierd pe parcurs este, deci, simplă.

TEHNICA TIP — DATĂ UITĂRII

Am participat, în ultimii ani, la cîteva consfătuiri organizate de F.R. Box cu antrenorii din Capitală și din provincie pe tema instruirii juniorilor. S-a constatat că avînd o concepție personală despre box, antrenorul îl obligă, adesea, în mod greșit, pe tînărul care intră în sală să copieze tehnica folosită de el pe vremea cînd era boxer activ. De cele mai multe ori calitățile fizice și psihice ale sportivului se deosebesc însă de cele ale antrenorului, și tocmai acest lucru — esențial, apreciem noi — este subestimat.

Folosind experiența școlii românești de box, ca și a altor școli de peste hotare, s-a ajuns la concluzia că este absolut necesar ca juniorii să învețe la început o „tehnică tip", care în Polonia se numește „tehnică standard", iar în S.U.A. „clasică". S-a recomandat ca după însușirea „tehnicii tip" (care include poziția corectă de gardă, lovituri clasice-directe, lovituri de jos în sus etc.), să se treacă la individualizarea antrenamentului, la șlefuirea tehnică, avîndu-se în vedere calitățile fizice și psihice ale fiecărui boxer.

Dar antrenorii nu au prea respectat indicațiile federației. În diverse săli se simte tendința acestora de a-i pregăti cît mai repede pe juniori în vederea obținerii unor rezultate imediate. Loviturile la aparate (sac, pernă de perete, minge pară etc.), executate insuficient, poartă amprenta grabei. Despre învățarea procedeelor de apărare, puține lucruri de spus. Și este cunoscut faptul că *apărarea trebuie învățată ca și atacul.* Dacă nu repetă cu perseverență, boxerul nu va reuși să execute automat, în ring mișcarea impusă de momentul luptei. Rari sînt pugiliștii juniori pe care i-am văzut învățînd eschivele sau apărările cu riposte.

Accentul cade, deci, exclusiv pe boxul în forță. Bucuria unei victorii prin k.o., obținută la începutul activității, îl face chiar și pe antrenor să-și piardă cumpătul. Sînt, desigur, cazuri cînd un boxer bine dezvoltat fizic poate cîștiga un meci prin k.o. chiar după primele antrenamente. Dar acest tînăr nu cunoaște abecedarul sportului cu mănuși. Starea sa de euforie este întreținută, din păcate, chiar de antrenor. În pregătirea juniorului se insistă, în continuare, pe dezvoltarea calităților fizice, pe forță și rezistență. Dar, după cîteva meciuri, întîlnind adversari mai abili, tînărul respectiv se dovedește că practică un box rudimentar, fără perspective.

Vă amintiți, probabil, de tînărul brăilean Petre Covaliov, de speranțele care se puneau în el. Covaliov s-a bazat exclusiv pe vitalitatea sa, într-adevăr deosebită, pe calități fizice native — forță și rezistență, datorită cărora, în 1964 și 1965, a ajuns chiar în finalele campionatului național de seniori. Aici, el a fost învins, însă, de Nicolae Puiu (1964 — k.o. 1) și Nicolae Giju (1965 — la puncte). De atunci, Covaliov a pierdut multe meciuri înainte de limită, la un moment dat punîndu-se chiar întrebarea dacă în urma loviturilor recepționate el mai poate continua activitatea. Craioveanul Ștefan Panduru, alt adept al boxului bazat exclusiv pe forță, n-a dat rezultatele așteptate, deși a fost selecționat în lotul reprezentativ. Asemenea exemple sînt — din păcate — numeroase.

Iată de ce însușirea „tehnicii tip" în primele luni de antrenament, concomitent cu deprinderea procedeelor de apărare, se impune ca o necesitate de prim ordin. Adăugînd la calitățile juniorului (forță, rezistență) bagajul indispensabil de cunoștințe tehnice, vom reuși, în cîțiva ani, să creăm individualitățile de care boxul nostru are atîta nevoie.

Consfătuirile, ca și controalele făcute de antrenorii federali în sălile de box n-au dat, din păcate, rezultatele scontate. Fiind vorba de pregătirea juniorilor, adică de viitorul boxului românesc, sînt necesare măsuri hotărîte care să ducă la *îmbunătățirea substanțială a muncii cu tinerii pugiliști*, deoarece metoda convingerii s-a dovedit a fi ineficientă. Se impune, după părerea noastră, includerea în Regulamentul de box a unui capitol care să prevadă *descalificarea juniorilor pentru lipsă de tehnicitate.* Astfel, antrenorii vor fi împiedicați să mai aducă în ring boxeri cu o tehnică rudimentară (ceea ce nu înseamnă, de fel, renunțarea la ideea cultivării calităților fizice sau a spiritului de combativitate). Arbitrajele în meciurile de juniori vor trebui să fie mult mai severe, iar federația ar trebui să sancționeze cu retrogradarea pe antrenorii care nu respectă, de ani de zile, recomandările făcute. În plus, juniorii să nu aibă dreptul să susțină meciuri publice *decît după un stagiu de 5—6 luni de pregătire.* Trebuie dusă o luptă energică, plină de răbdare, pentru a convinge conducătorii cluburilor și ai asociațiilor sportive, să nu mai pretindă rezultate imediate. Să nu se uite faptul că, mai cu seamă în cariera unui tînăr care practică boxul, *perioada junioratului este hotărîtoare.*

R. CALARAȘANU

DOAR UN ACCIDENT?

— Pe marginea nesatisfăcătoarei comportări a echipei masculine de handbal în R. F. a Germaniei —

La Bremen și Kiel, echipa națională masculină de handbal a României nu a reușit să-și îmbogățească palmaresul victoriilor în compania handbaliștilor vest-germani. În ambele întîlniri, victoria a revenit formației R.F. a Germaniei la o diferență de 5 și, respectiv, 6 puncte, ceea ce, desigur, a surprins.

Cu cîteva zile înainte, la București, tînăra noastră reprezentativă învinsese, fără drept de apel, naționala Cehoslovaciei — campioană mondială — și redutabila echipă a Republicii Democrate Germane. Și, iată că, imediat, la o confruntare peste graniță, jucătorii români au pierdut categoric în fața unui adversar care, pînă nu de mult, le era inferior. Concludent, în acest sens, este palmaresul întîlnirilor directe: din șase jocuri, în cinci rezultatele ne-au fost favorabile. Mai mult, de trei ori echipa română cîștigase chiar pe terenul gazdelor, singura înfrîngere fiind înregistrată în anul 1963.

CARE AU FOST CAUZELE COMPORTĂRII MEDIOCRE A HANDBALIȘTILOR ROMÂNI?

După părerea noastră este vorba de scăderea potențialului echipei *prin lipsa principalilor realizatori: Gruia (suspendat), Licu și Guneș (accidentați),* cei doi trăgători de la 9 m folosiți, Chicid și Nica, n-au reușit să-i suplinească.

În aceste condiții, *antrenorii au fost puși în situația să țină în teren aproape în permanență restul de jucători, recunoscuți ca foarte buni tehnicieni (Gațu, Moldovan, Samungi) dar ALE CĂROR RESURSE FIZICE ȘI POSIBILITĂȚI DE CONCRETIZARE DE LA DISTANȚĂ SÎNT MAI REDUSE.*

Urmarea: *s-a jucat bine în cîmp, s-au creat multe situații de gol, însă din schema tactică lipsind trăgătorii de la semidistanță* (apărarea handbaliștilor germani, bine pusă la punct, a fost greu de străpuns la semicerc) *nu s-au putut fructifica multe din situațiile ivite.*

Dacă la această conjunctură adăugăm și faptul că ambii portari, Penu și Orban, au jucat sub nivelul obișnuit (au primit multe goluri parabile), iar în apărare s-au făcut greșeli de-a dreptul copilărești în momente decisive, putem trage concluzia, fără a minimaliza meritele învingătorilor, că rezultatele obținute se datoresc îndeosebi evoluției sub nivelul obișnuit a jucătorilor noștri. Deși au luptat mult și au făcut risipă de energie, faptul că în momentele hotărîtoare n-au reușit să se concentreze în suficientă măsură i-a privat de un rezultat mult mai strîns și, cine știe, poate chiar de o victorie, îndeosebi în partida de la Bremen unde, la pauză, handbaliștii români conduceau cu 12—10.

Federația de specialitate trebuie să analizeze comportarea echipei noastre reprezentative în jocurile susținute în Republica Federală a Germaniei și să ia măsuri corespunzătoare ca să nu se ajungă în situația în care se află în prezent reprezentativa feminină. Considerăm necesară mărirea lotului național, mergîndu-se, în continuare, pe linia recrutării elementelor tinere, ca pe viitor să se evite situațiile de a se aduce din țară jucători numai cu cîteva ore înaintea meciului. De asemenea, să se urmărească în permanență gradul de oboseală fizică și psihică a jucătorilor selecționați, utilizînd în acest scop datele culese de medicul lotului, ca să se cunoască precis care sînt resursele fiecărui jucător în parte. În ceea ce privește pregătirea reprezentativei și, implicit, răspunderea aceasta, să revină unui singur antrenor.

Vrem să credem că aceste rezultate au fost simple accidente, dar ele trebuie să constituie adevărate semnale de alarmă pentru pregătirile viitoare. În fond, campionatul mondial bate la ușă și avem de recucerit poziția fruntașă pe care într-un trecut apropiat o dețineam. Nu trebuie să uităm acest lucru, iar din înfrîngeri este obligatoriu să tragem cele mai bune concluzii.

Gheorghe RANGU

PRIMUL CONCURS AL ANULUI...

Cinstea de a fi prezenți la primul concurs al anului 1969 a revenit tinerilor scrimeri bucureșteni, care s-au întrecut în cadrul campionatului municipiului București rezervat juniorilor de cat. a II-a.

46 de tineri au preferat, în aceste minunate zile de vacanță, în locul zăpezii și al săniuțelor, floretele și albul... costumelor de scrimă. Cu toții au fost la înălțime.

Cei mai buni 6 floretiști (din cei 22 prezenți la startul probei) și-au disputat cu multă ardoare șansele pentru ocuparea locului I. În final, acesta a revenit lui *Alexandru Fălticeanu* (Univ.), care, mai ofensiv și mai eficace, a reușit să-și întreacă toți adversarii, terminînd turneul neînvins. *Laurențiu Taran* (Viitorul), principalul său urmăritor, s-a remarcat îndeosebi prin acuratețea poziției de luptă și a acțiunilor, dublate de foarte bune calități fizice. Alături de aceștia s-au mai remarcat *Bogdan Constantinescu* (IEFS), *Constantin Enculescu* (Viitorul), *Liviu Angelescu* (C.P.M.B.) și *Petre Buricea* (Șc. sp.).

Finala probei de floretă fete a fost dominată de către sportivele de la Viitorul, prezente în număr de 4 în finală. Dar, cu tot avantajul numeric, floretistele de la Viitorul nu au putut trece de *Ana Gîrbea* (Progresul), care, cu o mai bună tactică și stăpînind mai bine acțiunile defensive (atunci cînd a fost nevoie), a ocupat locul I. O frumoasă surpriză — *Magdalena Bartoș* (Viitorul), ocupanta locului II. Cu mai mult calm în asaltul decisiv, ea ar fi putut să-și adjudece victoria.

În afara finaliștelor, o notă bună și pentru *Viorica Draga* (Șc. sp.) și *Elisabeta Păcuret* (Univ.).

Pentru acest început de sezon, pentru tinerețea de pe planșele de concurs și mai ales pentru calitățile pe care și le-au etalat majoritatea dintre participanți și participante concursul poate fi apreciat ca promițător.

★

Sîmbătă și duminică va fi rîndul tinerilor spadasini și sabreri să ne arate ce știu...

prof. Octavian VINTILĂ
maestru al sportului

DIN 11 MECIURI, TOT ATÎTEA VICTORII

Echipa de volei *Minerul explorări Baia Mare*, deși nu mai face parte din elita internă a acestui sport (în campionatul precedent a retrogradat din divizia A), atrage, totuși, asupra sa, atenția amatorilor de volei. Formația băimăreană a fost, în prima jumătate a campionatului 1968—1969, cea mai bună echipă masculină din divizia B. Minerul conduce, cu autoritate, în seria a II-a a competiției, deținînd un adevărat record în materie — din 11 meciuri oficiale, n-a pierdut nici unul și adversarele au fost învinse cu 3—0, excepție făcînd doar trei echipe: C.F.R. Timișoara, Industria sîrmei Cîmpia Turzii și A.S.A. Sibiu, care, pe teren propriu, i-au smuls Minerului cîte un set.

Să vă prezentăm, pe scurt, această formație care, după evoluția din tur, are toate șansele să revină în divizia A. La una din ultimele ședințe de antrenament, înaintea scurtei vacanțe de iarnă, am stat de vorbă cu antrenorul băimărenilor, ing. Florian Borz, care se ocupă, din ianuarie 1968, de pregătirea „6"-ului maramureșan.

Înainte de a ne prezenta lotul, antrenorul Borz a ținut să menționeze fapte mai puțin semnificative, după cum ne spunea dînsul, dar după părerea noastră esențiale în obținerea rezultatelor, și anume: prezența tuturor jucătorilor la antrenamente este de aproape sută la sută, efortul depus la pregătire este maxim și atît antrenorul cît și conducerea asociației nu au probleme de ordin disciplinar.

Iată lotul băimărean: V. RĂU — căpitanul și veteranul echipei, 31 de ani, 182 cm înălțime, tehnician miner, T. PERNEȘ — 29 de ani, 190 cm, economist, GH. SOLOMON, 25 de ani, 182 cm, electrician de mină, A. ARBUZOV, 18 ani, 181 cm, elev, I. DOBRE, 23 de ani, 183 cm, matrițer, OV. COSMA, 26 de ani, 178 cm, medic, C. BOLOGA, 18 ani, 190 cm, elev, V. BODOLA, 24 de ani, 177 cm, tractorist, L. ANDREICA, 21 de ani, 180 cm, miner, F. VAIDA, 21 de ani, 188 cm, funcționar și I. RUSU, 24 de ani, 176 cm, profesor de educație fizică.

T. RABȘAN

NĂSTRUȘNICUL PUC NU E DE GĂSIT LA MIERCUREA CIUC...

Năstrușnicul puc, cel ce domină întregul cîmp de gheață, cel ce-i ambiționează pe hocheiști să-l conducă, cel ce ridică tribunele cînd poposește în plasa porții, cel ce a implantat hocheiul în inima tinerilor și virstnicilor din Miercurea Ciuc, a dispărut din oraș. Îl caută, în fiecare zi, elevii, profesorii de educație fizică și antrenorii, la magazinul de sport „Turistul" din localitate, dar... nu-i de găsit.

Eram de față cînd un băiat, cu ghiozdanul pe umeri și crosa la subțioară, s-a adresat, sfielnic, vînzătoarei:

— Vreți să-mi spuneți cît costă un puc?

— 9,50 lei, dar nu avem.

Ne-am uitat la mogîldeața de hocheist, citindu-i, în privire, dezamăgirea că nu și-a putut cumpăra obiectul mult dorit. Intrăm în vorbă:

— Crosa de unde o ai?

— Mi-a făcut-o Lazar-baci. E meșter tîmplar și ne confecționează crose pe măsură. La pucuri, adaugă cu regret în glas puștiul, nu se pricepe, că ne-ar face și d'astea.

...Privim rafturile magazinului. Sînt cam goale pentru sezonul de iarnă.

— Crose aveți? am întrebat noi.

— E articol rar, răspunse prompt vînzătoarea.

— Dar schiuri?

— Numai alpine, cele de fond ne lipsesc deocamdată.

Peste cîteva minute, responsabilul magazinului, *Anton Nemeth*, ne furnizează explicații.

— *Pucuri indigene sau din străinătate nu avem de foarte mult timp și nici nu credem să ni se repartizeze în curînd. Cît despre crose, în luna decembrie am primit 100 de bucăți, dar nouă ne sînt necesare mai mult de 1 000 pentru a satisface cererile asociațiilor sportive. În privința schiurilor, sînt informat că acestea stau în magazia I.C.R.T.I. Tg. Mureș, în loc să ni se trimită pentru a fi puse în vînzare. Să știți că încă din vară am întocmit, în colaborare cu organele sportive ale orașului, un necesar de materiale pentru sporturile de iarnă, pe care l-am înaintat apoi forurilor superioare. Le așteptăm, însă, în zadar.*

Ce se întîmplă în lipsa unor materiale necesare practicării hocheiului și schiului? Să dăm cuvîntul specialiștilor în materie.

Prof. *Ștefan Borbath*, antrenor de schi la Școala sportivă: *„Dispunem de 8 000 de lei pentru dotarea secției cu schiuri. Dar nu-i putem cheltui. În prezent, avem doar cinci perechi de schiuri, pentru 20 de fondiști."*

Ion Ferenczi, președintele C.J.E.F.S. Harghita: *„După București, cred că orașul nostru are cea mai intensă activitate competițională la hochei. Lăsîndu-i la o parte pe jucătorii începători, avem numeroase echipe de seniori și juniori, precum și cîteva centre de inițiere și de pregătire. Din cauza crizei de crose, băieții le schimbă între ei cînd intră pe teren. În privința pucurilor, am cumpărat, recent, de la București, 50 de bucăți, insuficiente însă pentru a acoperi necesitățile. De ce oare magazinului cu articole de sport din localitate, singura noastră sursă de aprovizionare, nu i se repartizează cantități suficiente de crose și pucuri? Lipsa acestora îngreunează procesul de pregătire a formațiilor de toate categoriile."*

Iată ce neajunsuri pot fi pricinuite sportivilor, datorită neglijențelor regretabile manifestate în aprovizionarea magazinelor de specialitate. Prin urmare, se impune de urgență corectarea erorilor de repartizare, în așa fel, încît în orașul *M. Ciuc*, unde de la mic la mare toți iubesc hocheiul și celelalte sporturi de iarnă, să existe un magazin, bine aprovizionat cu articole necesare practicării sporturilor de sezon.

Tr. ANDRONACHE

ATENȚIE, JUNIORI!

Corelație între antrenamentul tehnic și fizic

Dacă eșalonul de frunte al popicarilor se află în aceste zile în vacanță, în schimb, cei mai tineri practicanți ai acestui sport n-au nici o clipă de răgaz. Motivul: ei vor lua startul, în luna aprilie, în campionatul european de juniori.

Dorința de a obține un rezultat cît mai bun la confruntările speranțelor de pe continentul nostru a devenit dominantă în activitatea forului de resort, care a întreprins o serie de acțiuni în vederea depistării elementelor susceptibile să fie selecționate în echipele naționale de juniori. Astfel, în urma campionatelor republicane și a unor repetate probe de selecție, specialiștii federației s-au oprit asupra a 12 jucătoare și tot atîția jucători. Aceștia au executat, în decurs de o săptămînă, un program de verificare (cu jocuri de control și antrenamente pentru corectări tehnice), încheiat cu participarea la concursul internațional, dotat cu „Cupa București", punct terminus al primei etape din planul de pregătire. Iată rezultatele înregistrate de tinerii selecționabili:

Feminin: 1. Voichița Babițiu 394 p.d. (4), 2. Margareta Bordei 393 (5), 3. Elena Vasile 385 (6), 4. Anica Dobre 381 (7), 5. Stela Andrei 380 (7), 6. Maria Cuthi 377 (4), 7. Maria Fökövi 376 (4), 8. Elena Rada 370 (6), 9. Rozalia Stefuț 366 (10), 10. Ildiko Zizik 359 (7), 11. Melania Babuțiu 357 (11), 12. Magdalena Petre 354 (8); **masculin:** 1. Gh. Silvestru 933 (1), 2. I. Băiaș 925 (0), 3. C. Dumitru 916 (4), 4. C. Voicu 907 (2), 5. Gh. Dumitrescu 886 (2), 6. C. Constantinescu 878 (6), 7. C. Dobre 846 (10), 8. P. Bojogan 838 (8), 9. I. Holtz 837 (5), 10. I. Fodor 834 (4), 11. A. Cătineanu 834 (10), 12. I. Stefuț 786 (10).

După cum se poate vedea, comportarea băieților este susceptibilă de calificativul bine, iar — surprinzător — nici măcar una dintre fete n-a reușit să depășească 400 p.d. Cifrele din paranteză reprezintă bilele trase în... gol și analizînd comportarea sportivilor prin prisma aruncărilor irosite, se poate ajunge la concluzia că majoritatea fetelor și unii dintre băieți au serioase carențe în tehnica lansării bilei. Concluzia, însă, nu este total valabilă în măsura în care, numai cu o săptămînă în urmă, cei în cauză au jucat fără greșeală. După părerea noastră, explicația numeroaselor ratări nu trebuie condiționată de tehnica loviturilor ci de diminuarea resurselor fizice care au urmat o curbă descendentă, pînă la „Cupa României". Explicația? Pentru că, în dorința de a le cunoaște cît mai bine posibilitățile, antrenorii au supus pe juniorii vizați pentru europene la un program riguros, conform graficului de antrenament preconizat, încă cu multe luni în urmă. Rezultatul: băieții — cu unele excepții — au dovedit că a existat o corelație bună între antrenamentul tehnic și cel fizic, iar fetele n-au rezistat ritmului, ceea ce a dat la iveală faptul că ele n-au respectat programul de pregătire fizică, indicat să-l urmeze în cadrul cluburilor și asociațiilor din care fac parte. Pentru a-i aduce la același numitor, federația a organizat la Brașov o tabără comună de pregătire, unde s-a lucrat intens pentru îmbunătățirea pregătirii fizice multilaterale, cu accent pe dezvoltarea rezistenței și forței.

Concluzia care se desprinde după prima etapă a pregătirilor în vederea europenelor de juniori, este aceea că mulți dintre tinerii noștri popicari, lipsiți de antrenori sau instructori care să-i supravegheze, au neglijat, din comoditate sau dintr-o incompletă înțelegere a importanței ei, pregătirea fizică. Prin urmare, atenție la antrenamentul fizic, care are ca rezultat mărirea siguranței în mișcările efectuate pe scîndura de lansare a bilei.

Tr. IOANIȚESCU

NOUTĂȚI DINTRE MANTINELE

- **Echipa națională: un turneu în U.R.S.S.**
- **Echipa de juniori: două jocuri internaționale**
- **Întrecerea „secunzilor"**

În cadrul programului de pregătire pentru campionatele mondiale de la Ljubljana (participarea la turneul grupei B), lotul nostru de hochei urmează să susțină un turneu în U.R.S.S. Echipa română părăsește Bucureștiul miercuri. În program figurează trei partide la Iaroslav, Rodiisk și Cerobovеț cu formații locale, neconsacrate dar puternice. Pleacă lotul standard, în care — cu excepția lui I. Szabo, din Miercurea Ciuc — toți sînt echipieri ai formațiilor Steaua și Dinamo. O prezență notabilă: portarul Dumitraș își repune masca.

★

Activitatea internațională se reia pe patinoarul „23 August". Miercuri și joi, începînd de la ora 17, sînt programate două întîlniri între selecționatele de juniori ale României și Bulgariei. Oaspeții, aflați în mină ofensivă a consacrării, aliniază o formație nu numai ambițioasă dar și valoroasă. Și, cu toate că sînt amicale, meciurile au miză. Nu poate fi omis amănuntul că, începînd din acest an, s-a desfășurat un campionat european (oficial) pentru juniori. De la prima lui ediție a lipsit echipa României. Poate la cea de a doua...

★

La Odorhei, pe un patinoar natural, se va desfășura, între 9 și 13 ianuarie, primul tur al diviziei B. Și-au confirmat participarea șase echipe (din Odorhei, Gheorghieni, Tg. Secuiesc, Rădăuți și Alba Iulia) mai multe, deci, decît cele care își disputa titlul de campioană! Ceea ce demonstrează că, în ciuda condiției materiale precare, hocheiul își reclamă insistent dreptul la existență.

„UREMOAS"
București, str. Preciziei nr. 12
(cartierul Militari) tramvai 25-13
ANGAJEAZĂ DE URGENȚĂ
- strungari
- frezori
- rectificatori
- ascuțitori
- matrițeri
- tratamentiști
- lăcătuși mecanici
- topitori
- instalatori apă și gaze
- vopsitori duco
- muncitori necalificați (bărbați și femei)
- economist, temporar (poate fi pensionar)

fotbal

FOTBALIȘTII ROMÂNI INAUGUREAZĂ ASTĂZI SEZONUL INTERNAȚIONAL 1969

Aeroportul Băneasa, ora 15. Lotul național de fotbal înaintea îmbarcării în aeronava care-i va transporta spre Belgia

(Urmare din pag. 1)

mitrache, Domide, Lucescu, Kallo.

Care vor fi cei „11" ce vor fi opuși Angliei ? Această întrebare i-am adresat-o antrenorului Angelo Niculescu.

— **Dacă în cele două meciuri premergătoare întîlnirii de pe Wembley nu vor surveni accidentări, cred că în meciul cu Anglia vom alinia următoarea formație:** GORNEA-SĂTMĂREANU, BOC, DINU, MOCANU, GHERGHELI, NUNWEILLER VI, PANTEA, DEMBROVSCHI, DUMITRACHE, LUCESCU. **Dacă, așa cum am spus, nu vor surveni accidente sau ieșiri din formă. În orice caz, avem jucători de rezervă pentru toate posturile. Aceste partide pe care le susținem sînt amicale, scopul urmărit prin ele fiind în principal cristalizarea și omogenizarea formației pentru meciurile oficiale din preliminariile campionatului mondial ce le avem de susținut în primăvară. Bineînțeles, nu ne este indiferentă evoluția fotbaliștilor noștri în toate aceste jocuri. Sperăm că ea va fi bună, în special în meciul cu Anglia. Eu am încredere în tinerețea jucătorilor și în dorința tuturor de afirmare...**

Fotbaliștii români au părăsit Capitala ieri după-amiază, pe ruta București-Paris-Bruxelles.

Astă-seară, echipa noastră, va întîlni în orașul Liège formația Standard, fruntașă a campionatului belgian.

INTERVIU OCAZIONAL CU CONSTANTIN

„LA FEL PROCEDAM ȘI LA 26 DE ANI..."

Ieri dimineață, ne-a vizitat la redacție Constantin. Radios, volubil și... cu puțin timp liber la dispoziție. („Am venit să vă urez la mulți ani. Mă aflu între două antrenamente. Am început pregătirile ieri ; după-amiază voi fi din nou prezent la datorie") *„profesorul" se supune primului interviu din acest an.*

— Unde faceți antrenamentele ?

— *Deocamdată, la sală.*

— Cu ce lot ?

— *Toată lumea la apel. Accidentații noștri — Haidu, Dumitru Nicolae, Hălmăgeanu — s-au refăcut, așa că...*

— ...începe asaltul returului.

— *Firește. Și — după părerea mea — cu șanse mari de evadare din plutonul codaș.*

— Aveți patru jocuri grele, la rînd. Cu Argeșul la Pitești, cu...

— *...Le știm pe toate pe dinafară. Am calculat tot concediul, dar nu disperăm, întrucît, cum v-am spus, sîntem cu efectivul complet.*

— Ei, aici e aici. Cum vezi echipa ?

— *E o întrebare cam delicată, nu-i treaba mea...*

— Măcar, pe ici pe colo, și anume... prin părțile esențiale. Cum ai alcătui, de pildă, linia de fund ?

— *Aici e mai simplu : Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dumitru Nicolae, Rotaru sau Vigu. Rețineți însă în ordinea aceasta : Hălmăgeanu, Dumitru Nicolae, și nu invers...*

— Ai spus Rotaru sau Vigu, îl vezi, cumva, pe Vigu mai bun ca mijlocaș ? A mai jucat pe acest post.

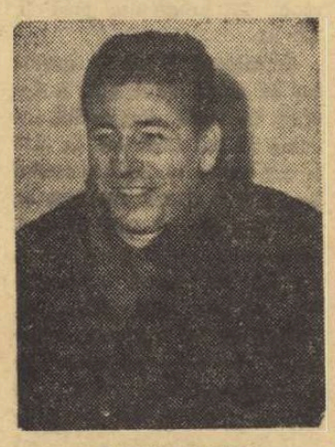

CONSTANTIN
în... ținută de iarnă,
în redacția ziarului nostru

— *Nu cred că ar da mai mult randament ca mijlocaș, deoarece nu prea stă bine la capitolul rezistență. Or, un mijlocaș...*

— Să trecem, dacă vrei, la linia de atac...

— *Nu, asta nu. Ar însemna să vorbesc despre mine.*

— Știu, te înțeleg, spune-mi atunci, ai dori să mai joci ?

— *Da, fără îndoială. Am împlinit, într-adevăr, 36 de ani, dar simt că mai pot face față. Sînt în stare chiar să bat recordul în materie de longevitate — a mai spus profesorul, privind, în același timp, la ceasornic.* „Știți — *a mai adăugat el* — obișnuiesc să mă odihnesc o oră-două înainte de antrenament. La fel procedam și cînd aveam 26 de ani..."

— g. nic. —

ÎNTÎLNIRE CU DINAMO BUCUREȘTI

VENEZUELA SAU TURCIA – VIA CĂLIMĂNEȘTI – FUNDAȘII LATERALI – CĂLCÎIUL LUI ACHILE – FATA MORGANA A FOTBALULUI NOSTRU – MODELAREA MENTALITĂȚII JUCĂTORILOR

Ieri, la clubul Dinamo orele s-au scurs repede, în febra unor multiple preocupări. Ultimii jucători au efectuat controlul medical inaugural la Centrul de Medicină Sportivă (primul eșalon fusese investigat sîmbătă). Iar, astăzi, 13 fotbaliști, împreună cu antrenorii Bazil Marian și St. Stănculescu, precum și cu medicul Mircea Cristea au pornit spre Călimănești, primul sediu al pregătirilor pentru 1969 (cei din lotul național se vor alinia și ei probabil la 17 ianuarie).

Rezumăm în continuare relațiile pe care ni le-a oferit Marian.

— Vom sta 2—3 săptămîni la Călimănești (stratul de zăpadă are numai 20 de cm acolo). Vom efectua două antrenamente pe zi. Filmul pregătirilor va continua la București (evident conținutul său va evolua în mod adecvat).

Perspective pentru februarie : un turneu în Venezuela (avem oferte pentru 7 partide între 8—28. II), sau în Turcia (4—5 meciuri între 5—20.II). Opțiunea noastră depinde de o suită de probleme în curs de elucidare.

Dinamo 1969 : noutăți și aspirații. Să întărim călcîiul lui Achile : fundași laterali — Popa are 33 de ani — (vom experimenta diverse soluții) ; așezare și orientare mai ofensivă în partidele din deplasare (practicăm jocul cu libero, prin structura lui cu intenții mai defensive, tocmai datorită fragilității flancurilor apărării noastre) ; două nume noi în lotul prim (fundașul Ionescu Traian — din echipa de tineret — și înaintașul Ion Constantin de la Electronica Obor) ; privesc cu grijă la pleiada de jucători tineri, extrem de valoroși pe care îi are Dinamo. Mijloacele noastre pentru modelarea mentalității lor mi se par de multă vreme insuficiente. Reflectăm mult asupra acestei teme, soluțiile existente dovedindu-se uzate. Și, în sfîrșit, ceva despre obiective. Cupa României rămîne cea mai plauzibilă dintre alternativele realizărilor noastre. Dar vizăm și campionatul, handicapul de 6 puncte ni se pare extrem de dificil, dar nu insurmontabil.

R. B.

INDISCREȚII...

● Ultima bombă — TEAȘCĂ ! După „divorțul" cu „U", cel mai discutat antrenor român este pe cale să contracteze o nouă... căsătorie, de astă dată pe malul Mureșului. Noua „aleasă" : Vagonul Arad.

N.A. *La început am considerat că-i un simplu zvon. Cu timpul, ascultîndu-l, printre alții, și pe antrenorul emerit C. Braun-Bogdan, venit de curînd de la Arad, unde tot orașul vorbește de acest eveniment, am început să credem...*

● VASILE IONESCU, atacantul Jiului, accidentat grav în meciul cu Crișul și ulterior supus mai multor intervenții chirurgicale, își reia pregătirile cu echipa ! Vestea, care ne bucură mult, am dorit-o confirmată de însuși eroul nefericitului episod. Iată ce ne-a relatat el telefonic : *„Datorită unui om căruia am să-i port recunoștință pînă în ultima clipă a vieții mele — chirurgul Silviu Carp — îmi reiau peste cîteva zile antrenamentele cu echipa. Sper ca la primăvară să marchez din nou goluri !"* (N.A. Îți dorim din toată inima, Vasile !)

● TITUS OZON : *„Fotbalul nostru depășește în... teorie cele mai renumite soccere. Toți vorbesc de metode științifice, ultramoderne, de ultimele cuceriri în fizică și psihologie cu aplicație la pregătirea multilaterală a jucătorilor etc. Cine le mai arată însă fotbaliștilor noștri cum să lovească bine mingea ?"*

● Mai mulți cititori ne întreabă care este secretul „miraculoasei" ascensiuni a Politehnicii Iași pe a treia treaptă a clasamentului... Probabil că este vorba de mai multe „secrete". Le oferim unul dintre ele. Actualul antrenor principal al echipei, ȘERBAN IUSTIN, a CRESCUT (de pe vremea cînd erau copii) pe mulți dintre actualii titulari ai echipei. Între el și jucătorii săi există — perfect explicabil — acel liant sufletesc după care aleargă (degeaba) atîția antrenori...

Acel „animus" antic își confirmă perenitatea și la fotbal, azi...

Marius POPESCU

Să nu mai conjugăm verbul „a rata"

Dacă am avea vreodată curiozitatea să urmărim o întîlnire de fotbal privind nu numai disputa sportivă din teren, ci și reacția spontană a spectatorilor la consumarea unei acțiuni de joc în fața porții, nu ne-ar fi de loc ușor să deosebim, în primă instanță, pe suporterii celor două echipe combatante. Aceasta pentru că și unii și alții vor simți în momentul culminant al finalizării același amestec nedefinit de speranță și teamă, care precede de fiecare dată manifestarea de bucurie sau de amărăciune. Ceea ce urmează după aceea reprezintă de fapt caracteristica atmosferei de tribună, în cadrul căreia laudele se intersectează, în limbajul epitetelor la nivel superlativ, cu exclamațiile de surpriză și cu reproșurile, mai ales cu reproșurile. Acestea din urmă sînt adresate cînd portarului, care nu a reușit să rețină mingea în drum spre gol, cînd jucătorului depășit de fază și inoportun în intervenții, cînd înaintașului care ratează ocazia, considerată de fiecare dată hotărîtoare pentru soarta jocului.

În toate situațiile de mai sus, verbul „a rata" este conjugat la prezent ca și la trecut, de la portarul lipsit de inspirație în interceptarea mingii, la extrema pripită să iroseacă de la numai cîțiva metri, cu poarta goală, cea mai clară ocazie posibilă de a înscrie. Și, dacă judecata suporterului poate ține seama uneori — în mod paradoxal — de circumstanțe atenuante atunci cînd este vorba de o greșeală în apărare, fie chiar a portarului, în schimb ea este nemilos de nedurătoare față de jucătorul care a avut golul în picior și care printr-un ciudat joc al întîmplării, l-a lipsit de marea satisfacție de a vedea mingea odihnindu-se în plasă. În acest fel, sensul noțiunii de ratare, restrîns în mod practic la sfera acțiunilor nereușite ale echipei în atac, apare, pe măsura repetării în joc, sinonim cu acela de ineficacitate.

Ratarea, ca și antonimul ei, finalizarea, REPREZINTĂ EFECTUL CONSUMĂRII UNEI OCAZII DE GOL, create în urma unei acțiuni de joc ofensive la poarta adversarului. **Această succesiune logică și obligatorie de altfel** este declanșată o dată cu recuperarea mingii și se încheie, în mod normal, cu încercarea de finalizare.

Urmărind desfășurarea jocului după această filieră, vom putea constata că nu orice acțiune ofensivă se transformă în ocazie de gol, după cum nici aceasta, la rîndul ei, nu este totdeauna concretizată, așa cum ar dori-o spectatorii. Și, este cît se poate de firesc să fie așa.

ÎN PRIMUL RÎND, pentru că în condițiile luptei sportive fiecare dintre combatanți se va strădui, pe cît posibil, să-și împiedice partenerul de întrecere ca să-și finalizeze acțiunile, utilizînd adesea chiar mijloace neregulamentare pentru atingerea acestui scop.

ÎN AL DOILEA RÎND, pentru că fotbalul are, totuși, legile lui, ceva mai deosebite decît ale altor sporturi, datorită cărora jucătorii sînt puși în fața unor dificultăți privind rezolvarea simultană a problemei mișcării în teren, cu aceea a executării, la un ridicat nivel de îndeminare și în condițiile opoziției adversarului a elementelor de tehnică individuală, cu ajutorul membrelor inferioare.

Admițînd contribuția la originea nereușitei acțiunilor de atac a unor astfel de factori cu un caracter oarecum obiectiv, este necesar, însă, să COMBATEM CU HOTĂRÎRE CONCEPȚIA SOFISTICĂ, PROFUND DĂUNĂTOARE, POTRIVIT CĂREIA RATĂRILE AR CONSTITUI UN MIJLOC DE STABILIRE A UNUI ECHILIBRU ÎN JOC ȘI, ÎN ACELAȘI TIMP, O NECESITATE DE ORDIN SPECTACULAR. **Cel puțin** în ceea ce privește fotbalul nostru o astfel de teorie nu i-ar aduce în mod practic nici un serviciu. **Mai mult chiar,** lupta pentru îmbunătățirea eficacității trebuie dusă ATÎT PE CALEA LIMITĂRII ACȚIUNII AȘAZIȘILOR FACTORI OBIECTIVI, CÎT ȘI PE CALEA ELIMINĂRII TREPTATE, în cadrul unui proces de instruire-educație bine dirijat, a CAUZELOR SUBIECTIVE CARE GENEREAZĂ RATAREA.

Istoria fotbalului românesc cunoaște o mulțime de exemple — unele devenite celebre — de situații de gol în care jucători de certă valoare sportivă au „reușit" să înalțe mingea, de la mai puțin de doi metri de poarta goală, cu mult peste bara transversală, sau cazuri în care balonul, îndreptîndu-se spre gol, sub privirile resemnate ale apărătorilor, s-a oprit în terenul desfundat, pe linia porții sau a fost deviat în ultimă instanță. Aceasta, ca să nu mai vorbim de cortegiul penaltiurilor netransformate, de loviturile trase de la mică distanță în portar, în bară sau afară, de ezitările de a interveni la mingile care se plimbă nestingherite prin fața buturilor, de atîtea și atîtea alte situații, care mai de care mai greu de crezut a fi adevărate.

Toate exemplele care se referă la ratare își găsesc explicația în carențele din pregătirea individuală a jucătorilor și anume: EXECUȚII TEHNICO-TACTICE LIPSITE DE PRECIZIE ȘI UTILITATE (PRELUAREA, PROTEJAREA MINGII, LOVITURA LA POARTĂ, DEMARCAREA ETC.) ; insuficiența pregătirii fizice, MANIFESTATĂ ÎN LIPSA DE VITEZĂ DE EXECUȚIE ȘI FORȚĂ ; pregătirea psihică necorespunzătoare, CARE DUCE LA NESERIOZITATE, NEÎNCREDERE, EZITARE, TEAMĂ DE A NU GREȘI și, în final, LA DESCURAJARE ȘI LA FORMAREA REFLEXULUI NEGATIV AL RATĂRII.

Pe baza unor înregistrări din jocurile de campionat s-ar putea stabili scoruri și întocmi clasamente individuale sau pe echipe și chiar campioni ai ratărilor. Aprecierile rezultate numai din simpla prezentare a unor date statistice nu sînt însă suficient de cuprinzătoare deoarece, la adăpostul unor cifre seci, se poate ascunde adesea un aspect poate și mai dăunător fotbalului decît acela al ratării. Este vorba de teama de a încerca ceva constructiv, de anonimatul călduț al celor lipsiți de curaj și de îndeminare. Criticînd numai pe Voinea, Neagu sau Sfîrlogea am putea scăpa astfel din vedere tocmai pe acei, destul de mulți încă, care nu reușesc nici măcar să aibă ocazia de a rata, pentru că participarea lor în joc este formală, nesemnificativă.

SOLUȚIA CEA MAI SIGURĂ PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA EFICACITĂȚII PE CALEA PARTICIPĂRII TOTALE LA JOC ȘI A REDUCERII CONTINUE A PROCENTULUI DE RATĂRI TREBUIE CĂUTATĂ NUMAI ÎN ARSENALUL MIJLOACELOR COMPLEXE DE INSTRUIRE - EDUCAȚIE, **care pot asigura jucătorului o capacitate de efort ridicată și posibilități reale de manifestare a puterii de concentrare, a preciziei și fortei corespunzătoare finalizării cu succes a acțiunilor.**

Fotbalul nostru are nevoie astăzi, poate mai mult decît oricînd, de eficacitate în adevăratul înțeles al cuvîntului, pentru că numai astfel aceasta îi poate deschide poarta victoriilor și a satisfacției unei depline afirmări pe plan internațional. Jucătorii și antrenorii trebuie să înțeleagă că a venit timpul să fie mai exigenți față de ei înșiși, să iasă din cadrul îngust al mediocrității, întreținut de greșeli, și să persevereze pe calea aspră a strădaniei, spre culmile cele mai înalte ale performanței: „per aspera ad astra".

Mihail IONESCU

SPORT ȘI MAFIA

OTRAVĂ ÎN COȘ (V)

de **LAMBERTO ARTIOLI**

În iunie, Aaron Wagman care, ca o vulpe bătrînă ce era, simțise că Brown se afla pe punctul de a ceda — i-a dat întîlnire lui și lui Eddie Bowler, într-un restaurant în apropiere de **Holland Tunnel.** Wagman aflase că Bowler se însoară și are, neapărat, nevoie de bani. Cei trei au căzut de acord și au hotărît să lucreze împreună : Wagman le-a dat, atunci, lui Lou și Eddie cîte 75 de dolari. La rîndul său, Lou i-a mai dat 25 de dolari lui Eddie, ca dar de nuntă.

Într-o dimineață din toamna aceluiași an, 1960, pe cînd citea ziarul, Lou Brown simți că-i trec fiori pe șira spinării : o știre din Miami anunța că Aaron Wagman fusese arestat pentru că a încercat să aranjeze rezultatul unui meci de rugby. Se temea ca nu cumva Wagman, torturat de poliție, să fi mărturisit ceva și în legătură cu pariurile aranjate la baschet. Dar, trei zile mai tîrziu, o știre provenită din același oraș din Florida, anunța că Wagman a fost eliberat.

În a doua jumătate a lui noiembrie, Aaron — care opera desigur și cu alți jucători de baschet — a reintrat în legătură cu Brown : s-au întîlnit la Thanksgivin, în apropiere de New-York și Brown a aflat că totul era gata pentru „marea escrocherie" din campionatul studențesc american de baschet. În această combinație intraseră și Frank Majewski și doi jucători de la St. Joseph : Jack Egan și Vince Kempton. Fusese ales meciul dintre **St. Joseph** și **Dayton** programat la 10 decembrie 1960 în Philadelphia. Înșelătoria consta în aceasta : St. Joseph trebuia să piardă pentru a-i favoriza pe pariorii puși la curent cu aranjamentul.

Rezultatul a fost respectat : așa cum hotărîse Aaron, St. Joseph a pierdut cu 65—67. Majewski, Egan și Kempton au primit, după aceasta, cîte o mie de dolari.

Diferența de puncte stabilită de Wagman trebuia să fie respectată cu sfințenie : book-maker-ii, cînd primeau pariul precizau și diferența de puncte dintre cele două echipe care se întreceau. Pentru cele două puncte care despărțeau pe St. Joseph de Dayton acordul încheiat între Wagman și cei trei jucători a fost respectat. Nu s-a întîmplat — însă — același lucru și în meciul dintre formațiile **Niagara** și **La Salle,** disputat în aceeași zi, la Niagara. Wagman stabilise, cu complicitatea jucătorului Eddie Bowler, de la La Salle, ca această echipă să piardă la o diferență de opt puncte. La Salle a fost învinsă, dar cu 71—77, așa că toate pariurile făcute de corupători au fost date peste cap. Wagman, care înmînase o mie de dolari lui Bowler cu o zi înainte de meci, și-a luat înapoi opt sute.

Deși studenții mituiți făceau totul pentru a influența rezultatul, s-au înregistrat zeci de cazuri în care ei, nu s-au ales nici măcar cu un cent tocmai fiindcă nu reușeau, totdeauna, să obțină rezultatul dorit. Echipa, care nu avea șanse nu trebuia numai să piardă : trebuia să o facă cu o exactitate matematică, dinainte stabilită. Un singur punct, în plus sau în minus la rezultatul final, putea să provoace pariorilor o pierdere de 50 pînă la o sută de dolari. De aceea, Wagman era de o severitate maximă, neadmițînd nici o eroare.

La 21 decembrie 1960, tot la Philadelphia, s-a disputat meciul **North Carolina State—La Salle.** De data aceasta a fost implicat în escrocherie și jucătorul Bob Kraw, care, la rîndul său, reușise să atragă în înșelătorie alți doi jucători de la North Carolina State : Terry Litchfield și Anton Muehlbauer. Book-maker-ii dădeau echipa North Carolina State favorită la diferență de un punct. Cu o oră înainte de a începe jocul, Wagman nu pariase încă nici un cent măcar. În schimb, un alt grup de mari pariori, cărora Bob Kraw le vînduse meciul, mizară pe înfrîngerea formației North Carolina State mii de dolari : mai exact, 250 de mii. Aaron Wagman a intrat în joc în ultimul moment. A mizat 250 de mii de dolari pe înfrîngerea lui La Salle, dar la trei puncte în loc de unul. Eforturile lui Kraw, Litchfield și Muehlbauer de a redresa soarta unei partide care trebuia să se încheie la numai un punct diferență în favoarea lui North Carolina State și care s-a terminat la 3 puncte diferență, au fost inutile. Și, știți de ce ? Fiindcă, în ultimul moment, Wagman i-a mituit atît pe jucătorii de la North Carolina State cît și pe cei de la La Salle.

De Crăciun, Wagman i-a făcut „cadou" lui Lou Brown o mie de dolari. La 26 decembrie 1960, Lou, Wagman și Bowler s-au dus la Madison Square Garden din New York la **„Holliday Festival".** Lou Brown — care se afla într-o stare euforică deosebită, fiindcă avea mulți dolari în buzunar și fiindcă deținea o formă sportivă perfectă în acea perioadă — nici nu și-ar fi putut închipui că trei polițiști îmbrăcați în civil, de la Oficiul procurorului districtual al New York-ului, Frank S. Hogan, îl fotografiau alături de Wagman, cu teleobiective puternice, de la unul din balcoanele Madison-ului, ca să aibă dovezi despre legăturile lui cu acel individ. Poliția s-a pregătit să-i surprindă pe Lou și pe Wagman, încă o dată împreună, la restaurantul Ruby Food's, apoi numai pe Lou, într-un local de noapte deochiat, numit **„Top of the six",** și încă o dată pe Lou, la patru dimineața, într-o stație de metrou, cu o fată foarte frumoasă.

Cei trei s-au despărțit peste două zile și Lou Brown s-a întors acasă, dar, din moment ce intrase în circuitul corupt al aranjării meciurilor și al dolarilor cîștigați cu ușurință, era nerăbdător să afle de la Wagman ce meciuri fuseseră destinate aranjamentelor : acum ar fi pariat și el. De cîteva zile, Lou aștepta de la Wagman o telegramă care nu mai sosea : trebuia să-i comunice ora la care jucătorul avea să-i cheme la telefon. Peste patru zile urma să se joace o serie de meciuri pe care cei mai înverșunați pariori ar fi mizat sume de aproximativ 500 de mii de dolari.

În românește de **S. BONIFACIU** și **A. BREBEANU**

(Din „SPORT E MAFIA" — (C) 1968 — Casa editrice Bompiani — Milano).

Loto-Pronosport

Programul concursului Pronosport nr. 2 de duminică 12 ianuarie 1969, este următorul : I. Atalanta-Verona, II. Cagliari-Napoli, III. Internazionale-Juventus, IV. Lanerossi-Sampdoria, V. Pisa-Fiorentina, VI. Roma-Palermo, VII. Torino-Bologna, VIII. Varese-Milan, IX. Catania-Brescia, X. Foggia-Livorno, XI. Genoa-Monza, XII. Mantova-Bari, XIII. Ternana-Como.

● Tragerea concursului Pronoexpres de mîine miercuri 8 ianuarie 1969, va avea loc la București în sala din str. Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 18,30. Tragerea va fi radiodifuzată.

Astăzi este ultima zi în care mai aveți posibilitatea să vă procurați biletele.

● Depunerea biletelor cîștigătoare de la tragerea specială Loto a Revelionului din 5 ianuarie 1969, se va face astfel :

În orașele reședință de județ

pînă joi 9 ianuarie 1969, ora 13,00

În celelalte localități, pînă miercuri 8 ianuarie 1969, ora 13,00.

● Omologarea biletelor cîștigătoare de la concursul special Pronoexpres din 1 ianuarie 1969, se va face în ziua de joi 9 ianuarie 1969.

● Plata premiilor la tragerea LOTO a Revelionului din 5.I 1969, se face astfel :

În Capitală, începînd de marți 21 I.1969, prin casieriile proprii Loto-Pronosport.

În provincie, începînd aproximativ de joi **23.I.1969,** prin casieriile proprii Loto-Pronosport și prin mandate poștale.

Locul 9 (clasament masculin) în ancheta I.S.K.

FOSBURY — SĂRITORUL ANTICONFORMIST

Debut dublat de o victorie olimpică ● Un progres uimitor

Doi oameni stau față în față. Unul, se află în tribună în calitate de spectator de onoare și altul jos pe teren, într-o concentrare prelungită, strîngînd pumnii, lăsîndu-se de pe un picior pe altul. Primul este Valeri Brumel, recordmanul mondial la săritura în înălțime, atlet care a făcut epocă și care a fost îndepărtat temporar din atletism de un accident; cel de al doilea, este un tînăr sportiv ale cărui sărituri peste stachetă, polarizează de fiecare dată atenția întregului stadion olimpic și a sutelor de milioane de telespectatori, care privesc pentru prima oară un salt atît de neobișnuit.

Prin participarea acestui alet cu un stil atît de curios, săritura în înălțime a fost una din probele de mare atracție ale întrecerilor olimpice. Se știa despre un săritor american, anticonformist, care trece stacheta altfel decît toți ceilalți predecesori, dar puțini și-au închipuit spectaculozitatea remarcabilă a stilului pînă nu l-au văzut.

Dar, cine este Fosbury? Cine este acest tînăr care participînd, pentru prima oară, la un concurs internațional, dublează debutul cu o victorie olimpică?

Dick Fosbury s-a născut la 6 martie 1947, la Portland în statul Oregon. Este înalt de 1,94 m și cîntărește 83 kg. Studiază la Universitatea din Oregon, la facultatea de construcții pe care o va absolvi în 1970.

Cu atletismul a făcut cunoștință în anul 1958 pe cînd avea doar 11 ani. A sărit 1,20 în „foarfecă"... Apoi, în 1959, la 12 ani, 1,37 m, în 1960 1,42 m, iar la 14 ani, în 1961 reușea doar 1,47. Performanțe foarte modeste, chiar pentru atleți de vîrsta sa. Nimic nu lăsa să se întrevadă un mare talent.

În 1962, el reușește 1,62 cu stilul foarfecă dar își dă seama că nu va putea ajunge departe în acest fel, cînd alți tineri americani de vîrsta sa săreau în jurul a 2 m. În acest an, încep căutările pentru un nou fel de a sări. Părerile sînt împărțite în ceea ce privește modul în care a descoperit Fosbury acest stil. Un lucru este cert: el l-a descoperit la vîrsta de 15 ani!!

„Într-o zi am venit pe teren și am început să încerc ca pentru mine, ceva nou. M-am avîntat direct spre stachetă, după cum am învățat la ventrală. Pe ultimii pași am cotit puțin, am executat bătaia pe piciorul exterior, m-am întors cu spatele spre stachetă, m-am aruncat cu spatele asupra ei iar apoi, am șutat ambele picioare în sus. Am simțit mai multă siguranță. Am aterizat pe cap și pe umăr; m-am ridicat printr-un salt din groapă și asta a fost tot. Din toată săritura am memorat cel mai bine aterizarea: a cădea cu capul în nisip (pe atunci terenurile nu dispuneau încă de burete de cauciuc) nu este de loc plăcut căci simți o izbitură zdravănă. I-am spus flop (a lovi cu ceva, a izbi) iar această denumire a și rămas".

Mai tîrziu, Dick explica unui ziarist de la „TRACK AND FIELD NEWS" că acest stil este mult mai simplu decît rostogolirea ventrală. În plus, nu este expusă deasupra stachetei decît lărgimea bazinului în timp ce, în ventrală, stacheta poate fi lovită cu o bună parte din corp.

În acest nou stil, Fosbury a progresat foarte rapid. 1,77 în 1963 (an în care Brumel sărea 2,28), 1,91 în 1964 la 17 ani, 2,005 în 1965, 2,02 în 1966 și „numai" 2,10 cu un an înaintea Jocurilor Olimpice. La Universitatea Oregon, el are ca antrenor pe Berny Wagner, care l-a lăsat la început să sară cum îi place, dar care după un timp a încercat să-și impună punctul de vedere. *„Băiete, acum trebuie să înveți să sări ca lumea".* Timp de 6 luni, s-a chinuit Dick să învețe stilul în care Brumel sărise 2,28 m, rostogolirea ventrală, dar nu a fost chip să urce mai sus de 1,77 m în timp ce în „flop" reușise 2,005. Și astfel, antrenorul Wagner a fost nevoit să capituleze.

Sezonul 1968 a început pentru el cu participarea la concursurile de sală alături de așii americani ai probei. *„Cînd am atins pentru prima oară, în concursurile de sală, 2,13 m, ceea ce în măsurătoarea folosită de noi corespunde cifrei rotunde de șapte picioare, parcă am prins aripi".* Numai că, după ce a îmbunătățit performanța, urcînd-o la 2,16 m, a fost trimis la tratament deoarece simțea dureri în șira spinării: două vertebre se deplasaseră. Din această pricină a trebuit să facă o pauză de o lună. Restabilindu-se complet, Fosbury a realizat o serie de victorii și în campionatele studențești și în concursul de selecție pentru J.O. Totodată, a reușit să progreseze pînă la 2,21 m.

Antrenorul Wagner, sceptic-ul de acum cîțiva ani, a devenit în urma progresului uimitor al lui Dick (de la 2,10 la 2,21 m în 10 luni) apostolul noului stil. *„După Fosbury, au mai încercat și alți săritori. Deocamdată nici unul nu a depășit doi metri. Indiscutabil, după exersarea stilului flop, chiar dacă nu realizezi performanțe, te orientezi mai bine deasupra stachetei. Faptul că flop-ul nu are de loc nevoie de funcția piciorului de elan, considerat pînă în prezent drept problema cheie a săriturii în înălțime, deschide un nou cîmp de activitate în fața teoreticienilor".*

Mexico a însemnat un mare triumf pentru Dick și pentru stilul său. Succesul olimpic nu l-a făcut să-și piardă modestia. Pus să explice mai pe înțelesul tuturor stilul său a dat un răspuns foarte sincer: *„uneori mă uit la chinogramele mele și mă mir singur de ceea ce fac".* În 1969, el vrea să intensifice antrenamentele și lucrul pentru forță, care să-i permită să realizeze, primul în lume, 2,30 m.

N. MARAȘESCU

Rolf Wolfshohl își onorează titlurile de campion al lumii

Ciclistul vest-german Rolf Wolfshohl, de trei ori campion mondial de ciclocros, a cîștigat competiția desfășurată în apropierea orașului Köln. El a parcurs distanța de 21 km în 1 h 01:04,0, fiind urmat la 30,0 de belgianul Erik de Vlaeminck și la 1:15,0 de olandezul Harings.

Elveția — Austria 4-3 la tenis de masă

În cadrul competiției de tenis de masă „Cupa ligii europene", echipa Elveției a învins cu 4—3 echipa Austriei.

★

Într-un meci contînd pentru „Cupa orașelor tîrguri" la tenis de masă, echipa Stadion Praga a învins cu 5—1 echipa F. C. Sarrebruck.

Actualitatea internațională

TURNEE DE ȘAH

HASTINGS: ȘMISLOV IA AVANS

HASTINGS 6 *(Agerpres)*. — După 8 runde, în turneul internațional de șah de la Hastings continuă să conducă marele maestru internațional V. Șmislov (U.R.S.S.), care totalizează 6½ puncte. Urmează în clasament Tukmacov (URSS) cu 5½ puncte și Gligorici (Iugoslavia) — 5 puncte și o partidă întreruptă.

GRONINGEN: GHIZDAVU—WEBB 1—0

În turneul final al competiției internaționale de șah pentru juniori de la Groningen, Ghizdavu (România) l-a învins pe Webb (Anglia). Ribli (Ungaria) a remizat cu Vaganian (U.R.S.S.). După 4 runde, în clasament conduce acum Madder (R. F. a Germaniei) cu 3 (1) puncte, urmat de Anderson (Suedia) și Vaganian (U.R.S.S.) cu cîte 2½ puncte. Ghizdavu are 2 puncte ocupînd locurile 4—6, alături de Ribli și Webb, care, de asemenea, au cîte 2 puncte.

PARTICIPANȚII LA „CORRIDA" S-AU REÎNTÎLNIT PE PISTĂ

SAO PAULO, 6. — Atleții care au participat la 31 decembrie la tradiționalul cros „Corrida de Sao Silvestro" au evoluat în cadrul unui concurs internațional desfășurat pe stadion. Proba de 10 000 m plat a fost cîștigată de Sawaki (Japonia) în 31:13,4. Roelants (Belgia) nu a participat fiind suferind. Cursa de 5 000 m plat s-a încheiat cu victoria francezului Jourdan, cronometrat în 14:59,3.

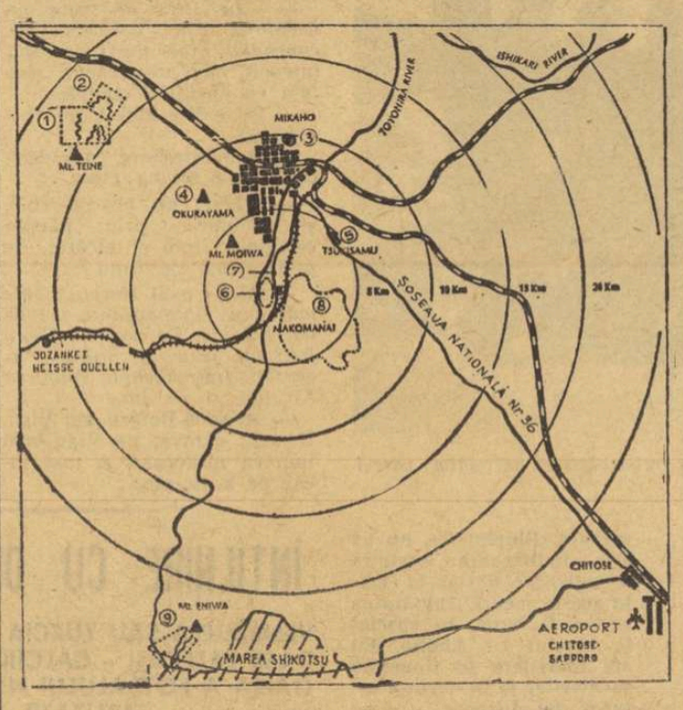

SAPPORO. — Amplasarea locurilor de concurs: 1. Slalom și slalom uriaș; 2. Pîrtia de bob; 3. Arena de hochei nr. 1; 4. Trambulina de schi; 5. Arena de hochei nr. 2; 6. Arena de patinaj artistic și patinaj viteză; 7. Satul olimpic; 8. Pîrtia de schi — fond și biatlon; 9. Pîrtii pentru probe alpine

SAPPORO SE PREGĂTEȘTE

Mai sînt trei ani pînă la viitoarea ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă dar, de pe acum, gîndurile sportivilor ce se întrec — în aceste luni — pe pistele de schi, pe culoarele de gheață ale pîrtiilor de bob, pe luciul de oglindă al patinoarelor, se îndreaptă spre extremitatea de nord a Japoniei.

Acolo, spre zările septentrionului, care cunosc dansul mirific al fulgilor de zăpadă, se află insula Hokkaido, al cărei principal oraș, SAPPORO, important centru universitar dar, totodată, un paradis al schiorilor japonezi, a fost desemnat să găzduiască Jocurile Olimpice de iarnă din anul 1972.

După Tokio, acesta este al doilea oraș al Japoniei unde va arde flacăra întrecerilor olimpice. Se spune că modul perfect în care japonezii au organizat J.O. de vară din 1964 a cîntărit greu în balanța aprecierii, atunci cînd s-a luat în discuție locul de desfășurare a J.O. de iarnă din 1972. Dar a mai fost un argument care a influențat această alegere. Orașul Sapporo fusese desemnat să găzduiască Jocurile Olimpice de iarnă din anul 1940. Cum izbucnirea celui de-al doilea război mondial a făcut imposibilă organizarea

● O așteptare de 32 ani ● Cel mai mare oraș gazdă a J.O. de iarnă ● Întrecerile ar putea avea loc chiar în 1970

marilor întreceri sportive, Sapporo a trebuit să aștepte încă 32 de ani pentru a-i vedea pe cei mai buni sportivi ai lumii din disciplinele zăpezii și gheții întrecîndu-se sub semnul celor cinci cercuri înfrățite.

Faptul că acest oraș are o numeroasă populație universitară, că relieful variat din împrejurimi oferă numeroase posibilități de practicare a schiului, a făcut să se dezvolte aici și un important centru de sporturi de iarnă, însuflețit nu numai de prezența tineretului local dar și a celor ce vin din alte orașe ale Japoniei. Chiar și locuitorii din Tokio pot ajunge aici cu avioanele turbo-reactoare în aproximativ o oră de zbor.

Un amănunt care nu este lipsit de importanță în ceea ce privește posibilitățile de organizare, de găzduire și — de ce nu? — ambianța unei competiții de o asemenea amploare îl constituie faptul că Sapporo este cel mai mare oraș care a găzduit pînă acum capitolul hivernal al Jocurilor Olimpice. În prezent, el numără 750 000 de locuitori dar, potrivit prognozelor demografice, în 1972, populația acestui oraș va atinge cifra de un milion.

Deși Sapporo dispune de o serie de baze sportive, de pe acum se realizează, în ritm susținut, întreaga gamă de construcții și amenajări necesare desfășurării întrecerilor olimpice. După cum afirmă oficialitățile din acest oraș, Sapporo ar putea găzdui J.O. încă în anul 1970. Se construiește, de exemplu, un sat olimpic cu o capacitate de peste 2 000 de locuri, s-au elaborat planurile unor instalații sportive ultramoderne înzestrate cu ultimele realizări ale tehnicii, s-au stabilit locurile de cazare pentru ziariști (în inima orașului, într-un cartier bogat în magazine cu suveniruri), s-a început propaganda turistică pentru a atrage spectatori din toate țările lumii. Aceștia vor fi întîmpinați cu tradiționala amabilitate japoneză care — după cît se spune — este mai pronunțată în nordul țării decît chiar la Tokio.

CE SE ÎNTÎMPLĂ CU EUSEBIO?

Ce se întîmplă cu Eusebio? Iubitorii de fotbal din Portugalia (și poate și din alte țări) își pun în mod justificat această întrebare. „Perla din Mozambic" este într-un declin de formă ilustrat prin lipsa sa de eficacitate: în ultimele 5 etape n-a marcat decît două goluri! Omul care odinioară a fost o mașină de goluri pentru Benfica și pentru selecționata Portugaliei (care grație lui a ocupat locul al treilea la ultimele „mondiale") este acum într-un regres vizibil. Cauza?

În „culise" se spune că Eusebio suferă de mulți ani de o contuzie la genunchiul sting și că urmează un tratament medical „secret".

De fapt, este vorba de o veche leziune care datează încă de la venirea sa din Mozambic. În urmă cu cîțiva ani, el a suferit o intervenție chirurgicală dar, după cum se pare, ea nu a dat rezultatul așteptat. De fapt, înaintea finalei „C.C.E." dintre Benfica și Manchester, de anul trecut, Eusebio trebuia supus unei noi operații, care însă a fost amînată... Motivele au fost de-a dreptul puerile... Iată-le:

1. Pentru ca publicul să-l vadă jucînd și, eventual, Benfica să cîștige finala!

2. O operație ar fi necesitat un repaos de prea lungă durată pentru Eusebio, ceea ce ar fi adus serioase pagube în visteria clubului Benfica...

Paradoxal, medicii clubului Benfica, ca și însuși Eusebio, afirmă, acum, că starea sănătății sale este perfectă! Este oare aceasta realitatea, sau adevărul trebuie căutat în spatele acestor cuvinte? Pînă una alta, Eusebio este văzut de obicei pe teren cu o genunchieră groasă la piciorul sting!

Și totuși, în aceste condiții, Benfica s-a deplasat în America de Sud cu un Eusebio invalid, pentru că fără el suma contractată pentru acest turneu ar fi fost derizorie... Cît timp va mai dura această situație? Să așteptăm. Oricum însă este păcat că nu se manifestă mai multă grijă față de o celebritate!

Carlos MIRANDA

Lisabona, ianuarie 1969

FOTBAL PE GLOB

MEXIC — ITALIA 1—1

Aproape 100 000 de spectatori au urmărit, la Ciudad de Mexico, al doilea meci amical de fotbal dintre echipele Mexicului și Italiei, încheiat cu un rezultat de egalitate: 1—1 (0—0). În prima întîlnire cîștigaseră fotbaliștii italieni cu 3—2. În min. 61, gazdele au deschis scorul prin Padilla iar italienii au egalat abia în min. 89, prin Bertini.

ÎN PRELIMINARIILE C.M.

Echipa Senegalului a învins cu scorul de 2—1 (2—1) echipa Marocului într-un meci contînd pentru preliminariile campionatului mondial. În primul joc fotbaliștii din Maroc cîștigaseră cu 1—0.

Conform regulamentului, urmează un al treilea meci, pe teren neutru.

CAMPIONATE, CAMPIONATE

PORTUGALIA. — *(Etapa a 15-a)*. Benfica Lisabona-Braga 5—0, Sporting—Varzim 4—2, Unaio de Omar—Belenenses 0—1; Porto—Setubal 3—2; Academica—Sanjoanenses 2—0; C.U.F.—Leixoes 1—0.

Benfica și F. C. Porto conduc în clasament cu cîte 23 de puncte, Guimaraes totalizează 20 p, Setubal 18 p. și Sporting 17 p.

SPANIA. — *(Etapa a 16-a)*. Espanol Barcelona—Real Madrid 1—1; Valencia—Pontevedra 2—0; Atletica Bilbao—Saragossa 3—0; Real Sociedad—Barcelona 2—1; Sabadell—Granada 2—1. În clasament, Real Madrid 28 p, Las Palmaș și Barcelona 20 p, Valencia, Real Sociedad și Sabadell cu cîte 17 p.

BELGIA. — Standard Liege continuă să conducă în clasament. În etapa de duminică, Standard a învins cu scorul de 6—0 pe Beveren și are 21 p, fiind urmată în clasament de F. C. Bruges, Anderlecht Charleroi și St. Trond cîte 19 p.

FRANȚA. — Lyon—Rennes 1—0; Nîmes—Strasbourg 0—0; Bastia—Rouen 1—1; Red Star-Marseille 1—1; Metz—Nice 1—0; Bordeaux—Ajaccio 6—0; St. Etienne—Monaco 2—1; Nantes—Sochaux 2—1; Sedan-Valenciennes 1—0. Clasament: St. Etienne 29 p, Bordeaux cu 27 p, Rouen 24 p, Valenciennes 19 p.

★

Echipa O.F.K. Beograd a jucat în Venezuela cu Union Deportiva Canarias, terminînd la egalitate: 2—2 (1—1).

BASCHETBALISTELE FRANCEZE DIN NOU ÎNVINGĂTOARE

Selecționatele feminine de baschet ale Franței și Poloniei au susținut o nouă întîlnire la Clermont Ferrand. Din nou victoria a revenit baschetbalistelor franceze învingătoare cu scorul de 64—49 (33—30).

STOLLE A CÎȘTIGAT OPEN-UL TASMANIEI

MELBOURNE 6 *(Agerpres)*. — Campionatele internaționale de tenis „open" ale Tasmaniei au luat sfîrșit. Proba de simplu masculin a fost cîștigată de australianul Fred Stolle, care în finală l-a învins cu scorul de 6—3, 0—6, 6—4, 6—1 pe compatriotul său Tony Roche. Proba feminină a revenit australiencei Kerry Melville, învingătoare cu 6—3, 6—3 în fața americancei Rosemary Casals.

O FINALĂ DE 3 ORE ÎN TURNEUL DE LA PERTH

Finala turneului internațional de tenis de la Perth a fost cîștigată de jucătorul profesionist Martin Riessen (S.U.A.). Acesta l-a învins în finală cu 6—3, 6—4, 2—6, 2—6, 6—1 pe australianul Ken Rosewall. Meciul a durat aproape 3 ore.

PE GHEAȚĂ ȘI PE ZĂPADĂ

WIRKOLA A PIERDUT LA BISCHOFHOFEN, DAR A CÎȘTIGAT TURNEUL

VIENA 6 (Agerpres). — A luat sfîrșit competiția internațională de sărituri cu schiurile „Turneul celor 4 trambuline". Concursul de la Bischofhofen (Austria) a revenit lui Raska (Cehoslovacia) care a realizat 234,7 puncte (săriturile sale au măsurat 101 și 100 m). Wirkola s-a clasat pe locul doi cu 222,6 puncte. În clasamentul final, primul loc a fost ocupat de norvegianul Bjoern Wirkola, care a totalizat 924,5 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat Jiri Raska (Cehoslovacia) — 900,5 puncte și Zyb venit lui Raska (Cehoslovacia) 866 puncte.

„CUPA AHEARNE" A REVENIT LUI DJURGAARDEN

STOCKHOLM, 6 — Competiția de hochei pe gheață pentru **„Cupa Ahearne"** a fost cîștigată de echipa suedeză Djurgaarden, care în ultimul meci a învins cu scorul de 5—1 (2-0, 2-1, 1-0) pe Sparta Praga. Alte rezultate: Victoria Tigers (Canada)-Soedertaelje (Suedia) 2-4; Aik Stockholm — Leksand (Suedia) 4—0

SUEDIA — FINLANDA, LA PATINAJ VITEZĂ

La Bad Inzell a început concursul internațional de patinaj viteză dotat cu „Trofeul celor 3 piste". Proba de 500 m a fost cîștigată de Boerjes (Suedia) cu timpul de 40,4. La 1 000 m au terminat învingători Holmgren (Suedia) și Braunecker (Austria), cronometrați cu același timp: 1:24,7. Zimmerman (R. F. a Germaniei) s-a clasat pe primul loc la 3 000 m cu rezultatul de 4:25,7. Celelalte două concursuri din cadrul competiției vor avea loc la Innsbruck și Madonna di Campiglio

„TROFEUL CELOR 3 PISTE"

TAMPERE 6 — La Tampere a început întîlnirea internațională de patinaj viteză dintre echipele Finlandei și Suediei. După prima zi, scorul este de 125-79 puncte în favoarea patinatorilor suedezi. Proba de 3000 m a revenit lui Sandler cu rezultatul de 4:33,5.

Marea surpriză a concursului de la Berchtesgaden a fost furnizată de schiorul elvețian Kurt Schnider (în foto) cîștigătorul slalomului uriaș Telefoto: AGERPRES

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

FRAȚII AUGERT AU TRIUMFAT LA ADELBODEN...

...dar Karl Schranz continuă să fie lider în „Cupa Mondială" la schi

ZÜRICH, 6. — În stațiunea de sporturi de iarnă Adelboden (Elveția), a început cea de-a 13-a ediție a concursurilor internaționale „Zilele schiului". În proba de slalom uriaș, disputată în două manșe, primele două locuri au fost ocupate de schiorii francezi Jean Noel Augert și Jean Pierre Augert, primul cronometrat în 3:20,18, iar al doilea în 3:21,44. Pe locul trei — austriacul Karl Schranz în 3:21,60.

În urma acestor rezultate, ca și a celor înregistrate în concursurile precedente, de la Val d'Isere și Berchtesgaden, pe primul loc în clasamentul masculin al „Cupei Mondiale" a trecut Karl Schranz cu 60 puncte. El se află la distanță apreciabilă de următorii clasați, francezii Bernard Orcel și Patrick Roussel, fiecare cu cîte 26 puncte.

Victorii ale Petrolului în Alger

ALGER, 6. — În continuarea turneului pe care-l întreprinde în Algeria, echipa de fotbal Petrolul Ploiești a susținut noi întîlniri. Ploieștenii au terminat la egalitate (2—2) cu selecționata Oranului, iar apoi au întrecut cu 3—1 echipa R. C. Cuba. Evoluînd la Anaba, cu selecționata orașului, Petrolul a obținut o victorie la scor, cîștigînd meciul cu 6—1.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 418 (5852) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 8 ianuarie 1969

TURNEUL SPERANȚELOR OLIMPICE LA SCRIMĂ ÎNTRE 13-16 FEBRUARIE, LA BUCUREȘTI

La jumătatea lunii viitoare, între 13 și 16 februarie, Bucureștiul va găzdui prima competiție internațională de scrimă din acest an. Este vorba despre cea de a VI-a ediție a Turneului speranțelor olimpice, la care participă în mod obișnuit tinerii trăgători din țările socialiste. Federația noastră de specialitate a trimis cuvenitele invitații forurilor de resort din aceste țări și, în momentul de față, se așteaptă sosirea primelor confirmări de participare.

Turneul prevede întreceri individuale și pe echipe la toate armele (floretă băieți și fete, spadă și sabie).

Avînd în vedere faptul că această competiție este deschisă trăgătorilor pînă la vîrsta de 20 ani, ea va constitui un ultim criteriu de verificare a participanților la Campionatele mondiale de tineret, care se vor desfășura în prima parte a lunii aprilie la Geneva.

Selecționata de hochei a României își continuă programul de pregătire în vederea participării la campionatul mondial, urmînd să susțină un turneu de 3 jocuri în U.R.S.S.
În fotografie: fază dintr-o întîlnire disputată recent în compania echipei Bulgariei Foto: V. BAGEAC

O întîlnire internațională de hochei care se anunță interesantă

România — Bulgaria (echipe de juniori), azi pe patinoarul „23 August"

Tinerii hocheiști primesc astăzi „botezul focului" în sezonul internațional 1969: echipa noastră națională de juniori întîlnește, începînd de la ora 17, pe patinoarul artificial „23 August", formația similară a Bulgariei. Mîine, de la aceeași oră, va avea loc partida revanșă.

Oaspeții au deplasat la București o garnitură valoroasă, cu cîțiva jucători care evoluează în echipe din prima divizie a campionatului bulgar. Ea urmează un plan amplu de pregătire în vederea participării în grupa „B" a campionatului european de juniori, ce se va desfășura la Geneva. Media de virstă a echipei — 19 ani.

Juniorii români sînt mai tineri (media 17 ani). Ei alcătuiesc lotul de perspectivă din care va fi alcătuită formația pentru „Cupa speranțelor olimpice" din 1970 și pentru o (eventuală) participare în grupa „B" a campionatului european în 1971.

Balanța pronosticurilor atîrnă normal în favoarea formației bulgare, dar nu este exclus ca beneficiind de avantajul terenului, și mobilizîndu-se, jucătorii noștri să poată obține un rezultat nu numai strîns ci chiar favorabil. Întîlnirea va fi condusă de un cuplu de arbitri româno-bulgar.

Speranțele patinajului viteză în întrecere

MIERCUREA CIUC, 7 (*prin telefon de la trimisul nostru*). Azi dimineață termometrul de la stadionul de gheață din localitate coborîse la —28 de grade! Pentru a se ajunge la temperatura admisă de regulamentul întrecerilor de patinaj viteză minimum —14 grade a fost nevoie să se amîne cu cîteva ore startul concursului republican al speranțelor dotat cu „*Cupa Cutezătorii*". În jurul orei 12, cînd soarele a devenit mai îngăduitor, s-a pornit în prima cursă, 500 m rezervată juniorilor de categoriile I și II. Primele întreceri, primele confirmări: *Gheorghe Varga, Eugen Imecs, Carol Gomboș, Doina Olteanu, Ana Orban, Viorel Ionescu* și alte autentice speranțe ale patinajului nostru au obținut rezultate mai mult decît promițătoare pentru acest început de sezon. Și încă un fapt care merită a fi consemnat: pe foile de concurs figurează (pentru prima oară) alături de tineri viteziști din Brașov, Tg. Mureș, Cluj, M Ciuc și alte centre, reprezentanți ai orașului Sibiu, juniori și copii, antrenați de fostul patinator *Petre Tivadaru*.

Iată primele rezultate: *juniori cat. I—500 m fete: 1. Ana Orban (Mureșul Tg. Mureș) 66,7 sec.*; 2. Doina Olteanu (Agronomia Cluj) 67,7; 3. Eva Fokt (Mureșul Tg. Mureș) 71,7; *500 m băieți: 1. Gh. Varga (Agronomia Cluj) 49,3 sec.*; 2. V. Ionescu (Dinamo București) 50,6, 3. L. Schreilhofer (C.S.M. Cluj) 51,0. *Juniori cat. a II-a — 500 m fete: 1. Elisabeta Tacaci (Mureșul Tg. Mureș) 62,4 sec*, 2. Violeta Nemeș (Mureșul Tg. Mureș) 64,6, 3. Maria Băroiu (Agronomia Cluj) 64,7; *500 m băieți: 1. C. Gomboș (Mureșul Tg. Mureș) 51,5 sec*, 2. St. Simion (C.S.M. Cluj) 53,6, 3. C. Gall (Mureșul Tg. Mureș) 53,7.

Întrecerile continuă azi, cînd au loc probele pentru copii.

Tr. IOANIȚESCU

„Nu numai victoriile, ci și comportarea bună a întregii echipe mă bucură"

ne-a declarat, OLIMPIU NODEA, antrenorul handbaliștilor de la Steaua

„Handbalul — vrăjitoresc al românilor": *și-a intitulat cronica despre turneul din Berlinul occidental, ziarul* „Bild Zeitung".

„Steaua servierte handball à la carte" sau *„Weltklasse demonstriert Hallenhandbal: Schweiz — Steaua Bukarest 8—24!"* sînt numai cîteva din titlurile ziarelor vest-germane sau elvețiene pe care le răsfoim împreună cu antrenorul formației de handbal Steaua, maestrul emerit al sportului *Olimpiu Nodea*. Echipa bucureșteană s-a întors, dintr-un lung turneu întreprins în R.F.G., Berlinul occidental, Elveția și Franța, în care — ziarele stau mărturie — nu numai că a obținut rezultate bune, dar a lăsat și o excelentă impresie.

— *Sînteți pe deplin satisfăcut?* — începem discuția cu tînărul antrenor.

— *Nici nu încape îndoială. Peste tot unde au evoluat handbaliștii de la Steaua au cules aplauze pentru jocul lor tehnic, plin de fantezie și finețe, cu surprinzătoare și spectaculoase rezolvări tactice. Deci, nu numai victoriile, ci și comportarea bună a întregii echipe mă bucură. De pildă, la turneul din Berlinul occidental, în jocul decisiv cu selecționata cluburilor gazdă, 7 000 de spectatori au uitat să-și susțină favoriții și ne aplaudau pe noi. Și cîte alte asemenea amintiri plăcute n-aș mai putea să mai aduc în sprijinul afirmației mele...*

— Se spune, tot mai insistent în ultima vreme, că în handbalul modern accen-

Călin ANTONESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

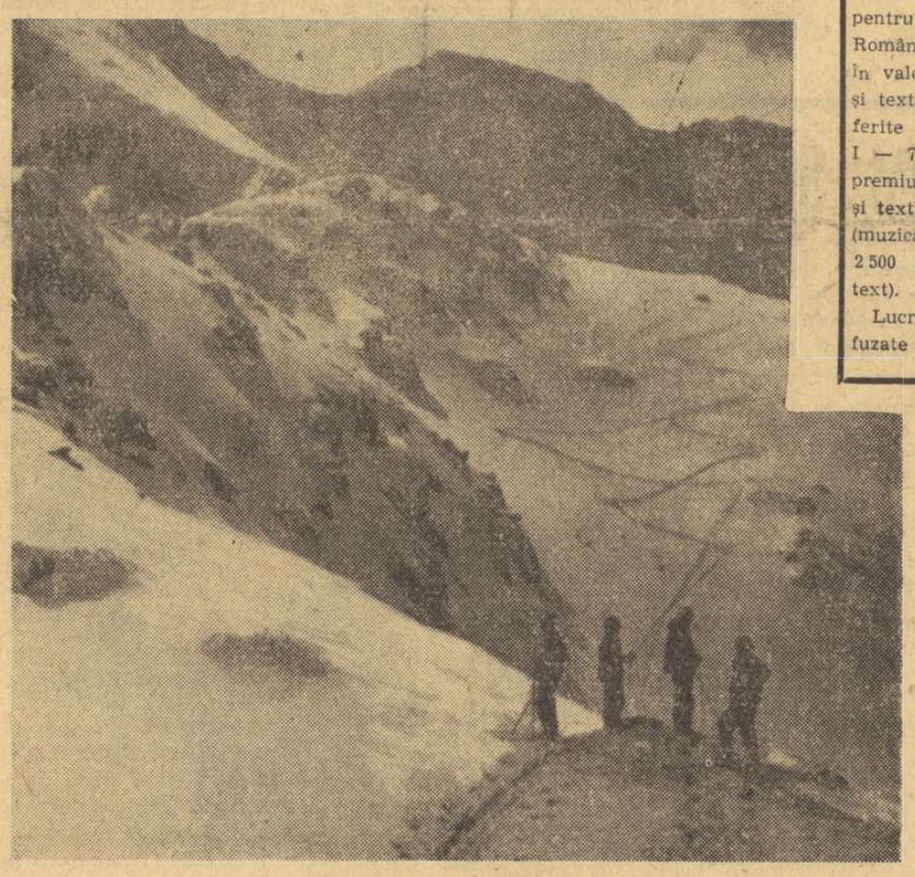

SIMFONIE ALBĂ ÎN RETEZAT

Un grup de turiști pe culmea Stinișoarei avînd ca fundal maiestuos vîrful Bucura.

CITIȚI ÎN PAG. A 2-a RUBRICA NOASTRĂ DE TURISM ȘI AUTOMOBILISM

Compozitorii la start!

Concursul pentru crearea unui marș al sportivilor din România și cîntece pe teme de sport, instituit de Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, a fost amînat în ce privește data de trimitere a lucrărilor, pînă la 15 februarie. Reamintim că lucrările, nesemnate, purtînd un motto vor fi expediate pe adresa: C.N.E.F.S. str. Vasile Conta 16, sectorul I, București, în două exemplare cu mențiunea: „pentru concursul de cîntece sportive". Se vor acorda următoarele premii: pentru marșul sportivilor din România — un premiu unic în valoare de 8 000 lei (muzică și text): pentru cîntece pe diferite teme sportive; premiul I — 7 000 lei (muzică și text) premiul II — 5 000 lei (muzică și text), premiul III — 4 000 lei (muzică și text); 2 mențiuni a 2 500 lei fiecare (muzică și text).

Lucrările premiate vor fi difuzate și popularizate.

Cursuri pentru aviație sportivă

Comisia de aviație sportivă a municipiului București organizează, pentru tineri și tinere între 16 și 22 ani, CURSURI DE PLANORISM ȘI PARAȘUTISM SPORTIV. Înscrierile se primesc la sediul Comisiei din bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 8, în fiecare după-amiază de la ora 17 la 20, pînă la 14 ianuarie a.c.

ÎN PAG. A 3-a: FOTBAL

START!

Vești de la echipele din diviziile A, B și C care și-au reluat pregătirile

„CÎND CUNUNA DE LAURI SE TRANSFORMĂ ÎNTR-UNA DE SPINI..."

Proiecte '69 la Steaua

Tur de orizont la sfîrșitul sezonului

JUCĂTORII...

AVE U.T.A.

Ne-am despărțit și de anul 1968 fără ca în fotbalul nostru să se fi produs începutul sfîrșitului acestei lungi perioade de mediocritate. S-a întîmplat totuși ceva cu semnificație de victorie morală, cu încărcătură de simbol, capabil să picure puțină satisfacție în sufletele noastre obosite de așteptare și deziluzii: ascensiunea U.T.A.-ei.

Nu afirmăm că U.T.A. ar fi intrat în rîndul valorilor europene, nu credem că la viitoarea ediție a Cupei campionilor (în eventualitatea participării) va face să tremure de frică marile cluburi. Nu există nici măcar certitudinea că U.T.A. va cîștiga campionatul. Nu astfel de anticipări propulsate de fantezie sînt generatoarele acelui sentiment stenic, mărturisit mai înainte. Urcușul arădenilor este tonifiant prin altceva. Prin analizarea lui se verifică un postulat aparținînd sportului în general și fotbalului în special, și anume că viabilitatea unui club este direct proporțională cu armătura sa morală. Acolo unde valorile morale se ofilesc, realizările de ordin sportiv nu pot fi decît pasagere, indiferent de numărul și faima vedetelor, de resursele materiale și de alte atuuri. În schimb, cele mai curate rațiuni ale sportului sînt realizate în unitățile unde respectul față de principii dăinuie, la concurență cu atracția succesului de ieftină factură. E de o mie de ori preferabilă o echipă (recte un fotbal) de valoare medie, care se dezvoltă într-o atmosferă sinceră, curată, sănătoasă, integră, creată și păstrată de oameni atașați de niște semnificații mai profunde.

Înălțarea U.T.A.-ei e urmărită (fapt constatat în numeroase și felurite împrejurări) cu autentică simpatie și afecțiune. Vom încerca să descifrăm motivația acestui cumul de sentimente calde pe care alunecă echipa arădeană.

U.T.A. înseamnă o concepție compusă din principii salutare: travaliu prelungit, răbdător, desfășurat după legile perspectivei; seriozitate generală și constantă; ancorare fermă pe versantul disciplinei, intoleranță față de inadaptabilii la rigorile sportului (ce simplu a renunțat la Chivu, un bun jucător, dar grevat de abateri morale); prolificitate în descoperirea, pregătirea, educarea și lansarea tineretului; capacitate de a revaloriza jucători veșteziți în altă parte (Petescu, Leretер).

U.T.A. mai e îndrăgită pentru că: n-a smuls jucători de fapt și de drept ai altora (în schimb, fără voia ei, a fost spoliată frecvent în decursul timpului); pentru că reprezentanții ei nu deschid cvasi săptămînal usile federației cu tot felul de „doleanțe", iar forul oficial n-a gratulat-o nici cu turnee în ținuturi exotice, nici cu alte privilegii; fotbaliștii arădeni au o cumsecădenie, o sfială de oameni ce nu cunosc meteahna supraaprecierii, trăiesc o sănătoasă viață de familie, iar respectul reciproc e singura monedă care circulă între jucători și responsabili, între tineri și vîrstnici.

U.T.A. semnifică lealitate față de principii, puterea de a aștepta (echipa prezentă a fost construită în cîțiva ani de suferință, continuu, fără măsuri sforăitoare, fără seisme, sau racolări efectuate peste gardul regulamentului, cu aceiași antrenori și conducători — oameni onești și capabili).

U.T.A. a refuzat concesiile neprincipiale, raționamentele meschine, compromisurile n-au pătat traiul cotidian al grupului. Acolo, răsplata sau sancțiunea au fost proporționale faptelor, iar munca a devenit treptat prima virtute a lui Coco Dumitrescu și a elevilor săi.

U.T.A., indiferentă la obsesiile clasamentului, a desfășurat întotdeauna un fotbal loial, deschis, ofensiv, a jucat pentru omul din tribună, nu cu optica unui contabil cu mînecuțe, a refuzat schimonoselile defensive la modă, a fost pentru oricine un partener onest, onorînd întotdeauna cavalerismul atît de întinat de către alții.

Și, în sfîrșit, pentru că atunci cînd lauzi U.T.A. nu ești suspectat de lingușeală, iar atunci cînd o critici nimeni nu te include în procese de intenții.

Romulus BALABAN

Corespondență specială pentru SPORTUL

Se vor reîntîlni cei doi frați Charlton sub culorile naționalei engleze?

Sir Alf Ramsey a anunțat ieri lotul celor „22"

LONDRA 7 (prin telex). — Ieri, la ora prînzului, managerul reprezentativei de fotbal a Angliei, sir Alf Ramsey, a făcut cunoscut reprezentanților presei lotul celor 22 de jucători selecționabili, care încep pregătirile în vederea meciului internațional amical pe care naționala engleză îl va disputa în compania reprezentativei României, la 15 ianuarie, la Wembley. Iată lotul anunțat:

Portari — BANKS (Stoke City), WEST (F. C. Everton).

Fundași — McNab (Arsenal), NEWTON (Blackburn Rovers), REANEY (Leeds United), WRIGHT (F. C. Everton).

Mijlocași — J. CHARLTON (Leeds United), LABONE (F. C. Everton). MOORE (West Ham), MULLERY (Tottenham Hotspur), STILES (Manchester United).

Înaintași — BALL (F. C. Everton), BELL (Manchester City), B. CHARLTON (Manchester United), HUNT (F. C. Liverpool), HURST (West Ham), LEE (Manchester City), O'GRADY (Leeds United), PETERS (West Ham), RADFORD (Arsenal), THOMPSON (F. C. Liverpool).

★ ★ ★

Mai jos, unul din corespondenții noștri din Londra comentează alcătuirea acestui lot.

Două amănunte în legătură cu formarea lotului lărgit al naționalei Angliei reține atenția cercurilor fotbalistice londoneze. Primul este rechemarea lui Jackie Charlton în rîndurile selecționabililor, ceea ce ar putea aduce din nou în teren pe amîndoi frații, a căror colaborare a dat atît de bune rezultate în trecut. Cînd Bobby Charlton, omniprezentul dirijor al echipei insulare, își va ști spatele asigurat de fratele său, lucidul Jackie, randamentul atacului insular va fi mult mărit.

Celălalt amănunt, conținînd un element de surpriză, este prezența extremului O'Grady de la Leeds, a cărui unică apariție sub culorile reprezentativei a avut loc acum exact 6 ani. Pe atunci, O'Grady juca la echipa de ligă secundă Huddersfield și — la 19 ani — era una din marile speranțe ale fotbalului englez. Nedînd satisfacție, el a fost scos pe tușe, dar de cînd joacă în formația lui Leeds United — care atacă viguros titlul de campioană în acest an — acțiunile rapidei aripe drepte au crescut simțitor.

Eventuala includere a lui O'Grady în formația care va înfrunta echipa României, la 15 ianuarie, pune și problemă de tactică. Nu este exclus ca Alf Ramsey să aibă intenția de a folosi o aripă „ortodoxă" în acest meci, în care principala preocupare este de a da o eficiență mai mare atacului, atît de steril la București, cît mai ales în ultimul meci, cel cu Bulgaria.

O altă schimbare posibilă față de formația aliniată în jocul cu echipa bulgară (încheiat cu 1-1, după o insistentă dominare a englezilor) ar fi fundașul Paul Reaney, de asemenea de la Leeds care-l înlocuiește pe colegul său de echipă Terry Cooper, accidentat. Reaney a avut o apariție de cîteva minute în finalul meciului cu Bulgaria.

După cum se vede, lipsește din lot Jeff Astle, o cunoștință a fotbaliștilor români, din meciurile pentru „Cupa Cupelor" susținute de Dinamo București în compania lui

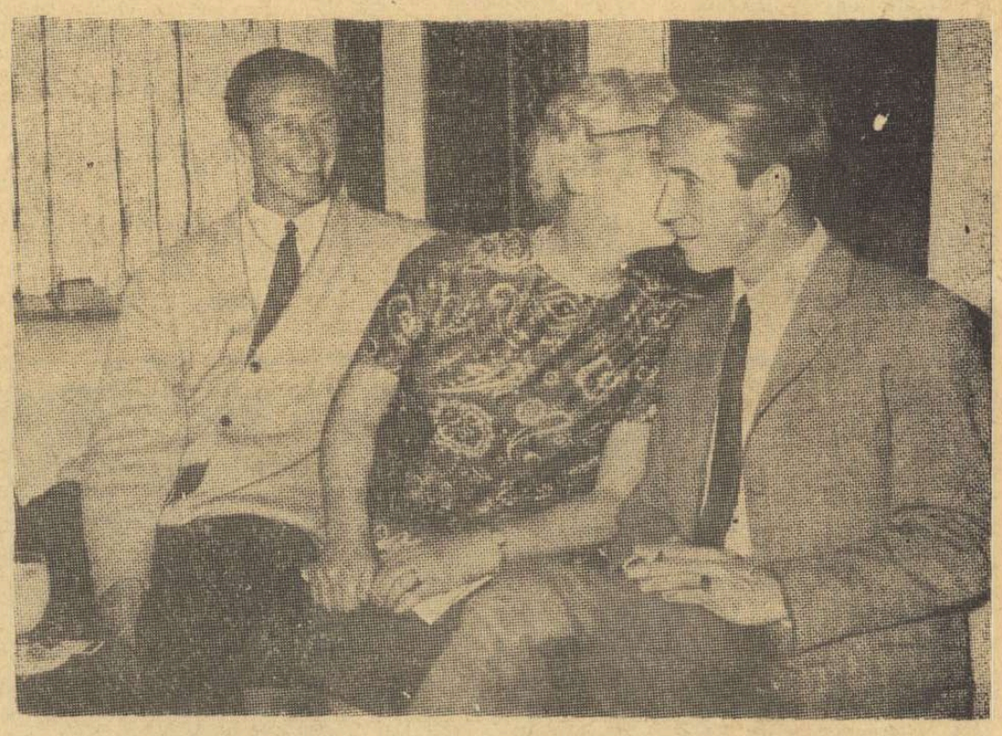

Cei doi frați Charlton, reuniți într-o simpatică scenă de familie, cu prilejul sărbătorilor. Jackie — în stînga și Bobby — în dreapta, avînd în mijloc pe mama lor, cea mai credincioasă suporteră...

Stan LEVENSON
„Morning Star"-Londra

(Continuare în pag. a 4-a)

turism

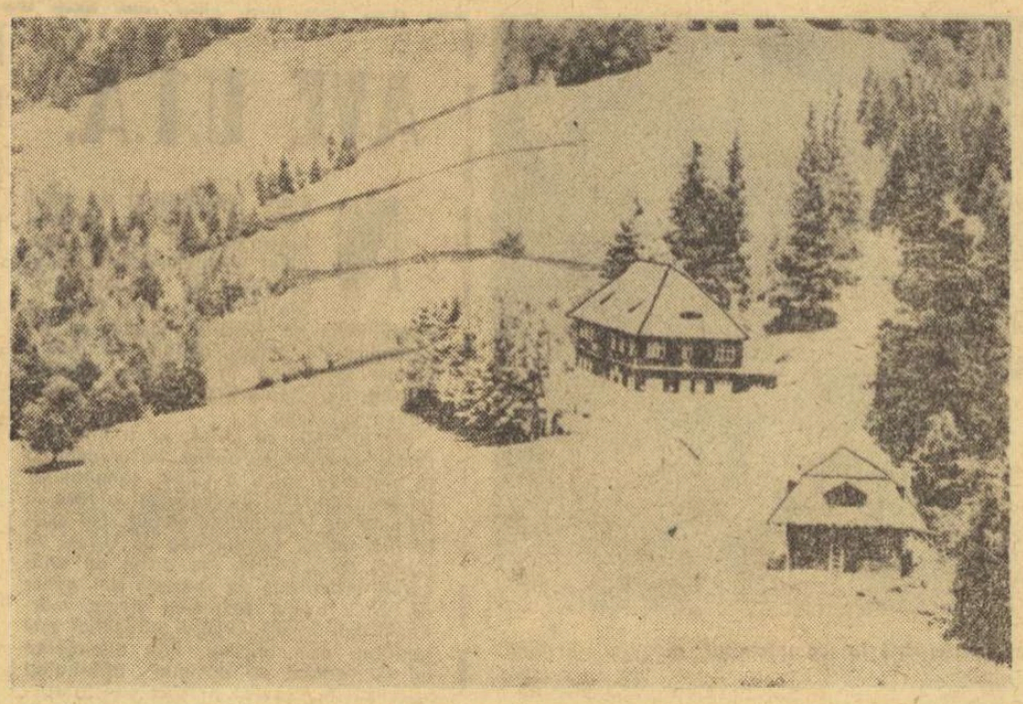

Locuri de popas

CABANA RENȚEA

Un punct turistic des vizitat de iubitorii de drumeție din Brașov și Săcele este cabana Rențea. Numele îi revine de la Vîrful Rențea (alt. 1380 m) sub care a fost construită încă înainte de război, fiind renovată acum 4 ani.

Cabana se află, în minunații munți ai Bîrsei, pe una dintre înălțimile domoale de la estul Pietrei Mari. Este o construcție mare (peste 60 de locuri) cu camere elegant mobilate, apă curentă, lumină electrică și un restaurant-cantină, deschis permanent.

Ea poate fi folosită pentru excursiile de sfîrșit de săptămînă, atît vara cît și iarna. Pîrtiile naturale, din împrejurimi, oferă schiorilor avansați și începători multe satisfacții.

La cabana Rențea se poate ajunge destul de ușor, chiar și iarna, prin orașul Săcele (10 km de Brașov), folosind autobuzul nr. 21 care pleacă din fața Uzinei de autocamioane Brașov (capătul liniilor de troleibuz 3, 5 și 7).

De la punctul terminus al liniei de autobuze nr. 21 (circulă din 5 în 5 minute), intrăm imediat pe frumoasa vale a Gîrcinului. Drumul forestier, des folosit și bine întreținut, ne poartă 6—7 km pe lîngă apa Gîrcinului pînă aproape sub Piatra Mare. Acolo unde Gîrcinul se ramifică, urcăm aproximativ 45 minute spre est (marcaj bandă galbenă) pe sub Muchea Bartha (alt. 1214 m) și apoi după o porțiune de plat de 1 km lungime, ajungem la cabană.

V. SECAREANU
Săcele

„EXPERIENȚA" CORUND

● Pornind de la cuvintele lui Hogaș ● În primul rînd, piciorul, apoi autocarul ● La bază: principii pedagogice

În afara minunatelor vase din ceramică neagră, produse de mîinile îndemînatice ale localnicilor și cunoscute în numeroase țări, comuna Corund, aflată pe drumul ce șerpuiește domol, dinspre Odorheiul Secuiesc spre Sovata și Tîrgu Mureș, nu ne-ar fi oferit ocazia să-i reținem numele, dacă...

Ei bine, acest „dacă" îl constituie liceul din Corund care are aproape 400 de elevi și o situație satisfăcătoare pe linia procesului de învățămînt dar care, totodată, desfășoară o vastă și multilaterală activitate în domeniul turismului, activitate pe care a dus-o cu succes, în scurtă vreme, de la începuturile modeste pînă la realizările pline de maturitate.

Pornind de la deviza „Își iubește cu adevărat patria, numai acela care o cunoaște pe deplin", conducerea școlii (și în special profesorul Bender Tiberiu, directorul liceului, animator competent și inventiv), și organizația de pionieri, cu sprijinul părinților, au reușit să cultive la școlari puternice sentimente patriotice, folosind mijloacele turismului și ale vieții în aer liber, rațional și complex îmbinate.

Dacă în 1964, tînărul Bender Tiberiu, absolvent al Facultății de geologie-geografie, a inițiat o excursie la care au participat doar 3 elevi (în comună neexistînd o tradiție în acest sens și manifestîndu-se o reținere evidentă a părinților), în prezent fiecare detașament de pionieri are un program propriu de drumeții și excursii, eșalonat pe mai mulți ani, iar dorința de participare a copiilor este atît de mare, încît, pentru a fi primit ca membru al „cercului de turism", au fost stabilite unele condiții obligatorii, atît teoretice cît și practice, adevărate „pietre de încercare" ale pasiunii și perseverenței.

„Școala de turism" de la Corund se bazează în special pe drumeții și excursii combinate cu drumeții, pornind de la marele adevăr, atît de convingător subliniat de către Calistrat Hogaș: „Orice călătorie, afară de cea pe jos, e, după mine, o călătorie pe picioare străine: a avea la îndemînă cupeaua unui tren, roatele unei trăsuri sau piciorul unui cal, înseamnă a merge șezînd și a vedea ce ți se dă, nu însă și tot ce ai voi".

Raportînd această orientare a liceului din Corund la practica, din păcate larg răspîndită, de a se organiza exclusiv excursii cu autocarele, sute de copii fiind purtați în „turul României" ceea ce poate reprezenta doar o performanță de rezistență la kilometrii rulați —, se desprinde evident superioritatea concepției științifice, cu implicații biologice și psiho-pedagogice, la care au ajuns cadrele didactice și copiii din comuna de la poalele muntelui Firtus.

Întreaga activitate turistică desfășurată în acest liceu are un caracter logic și sistematic, bazîndu-se pe stricta respectare a principiilor pedagogice ale educației școlare. Începînd de la clasa I și pînă la a XII-a, din primăvară pînă în iarnă, drumețiile și excursiile sînt concepute astfel încît să realizeze următoarele obiective:

— trecerea gradată, de la cunoașterea localităților, a împrejurimilor și a propriului județ, la puncte turistice tot mai îndepărtate;

— dezvoltarea spiritului de observație al copiilor;

— întărirea colectivelor de clasă, dezvoltînd autoconducerea și autogospodărirea;

— urmărirea caracterului economicos al acțiunilor, astfel încît toții copiii să poată participa la ele.

lector univ.
Florin MORARU
șeful comisiei sport-turism
a Consiliului național
al Organizației pionierilor

P.S. De curînd a avut loc la liceul din Corund, județul Harghita, un interesant schimb de experiență la care au participat conducătorii cercurilor de turism din județ, precum și șefii comisiilor sport-turism din cadrul consiliilor județene ale Organizației pionierilor. Cu acest prilej a fost studiată bogata experiență pe care a acumulat-o liceul din Corund în domeniul organizării activității turistice a pionierilor și școlarilor, experiență pe care ne-am propus să o împărtășim în paginile acestui ziar.

OPINII

PE CE CĂI PORNIM LA DRUM?

Cu ani în urmă, în perioada eroică a începuturilor drumeției românești, a te întreba „pe ce căi?" ar fi fost un nonsens. Porneai, pe atunci, către culmi de munte urmînd potecile ciobănești și te cățărai pe creste dibuind pe stîncă urmele lăsate lîngă smocurile ierbii de capra neagră, fugărită pe acolo de spaime nu întotdeauna întemeiate. Călăuze îți erau ciobanii sau vînătorii și, nu rareori, mersul soarelui pe boltă îți arăta drumul prin văi sau firul de cărare ce trecea de-a curmezișul pieptului de piatră. Îndeminarea cu care, după alte și mereu alte hoinăreli montane, ajungeai să deslușești în labirintul de cărări firul Ariadnei, îți era, pînă la urmă, cel mai prețios sfătuitor și tovarăș de drum.

Ca să mergi pe munte, astăzi, nu ți se mai cere, ca în trecut, să fii un temerar. Grupurile drumeților sînt îndrumate, acum, de unul sau mai mulți ghizi, de cele mai multe ori, competenți; hărțile turistice și cărțile de drumeție, unele bine întocmite, trec astăzi repede din raftul librăriei în zestrea de echipament a celui ce-și îndreaptă pașii către munții care sprijină azurul cu creștetul lor. Adunați în grup sau, cîteodată, solitari, hoinarii potecilor ce se țes pe plaiurile carpatine îl caută, cu prietenească sîrguință, pe acel prețios călăuzitor al pașilor săi care este marcajul turistic.

Se poate spune astăzi că marcajul turistic este un credincios sfătuitor pe drumul de munte? Din păcate, răspunsul nu este totdeauna liniștitor. De ce oare?

În primul rînd, fiindcă marcajele potecilor noastre de munte au astăzi o bătrînețe urîtă, ele care ar fi trebuit să rămînă veșnic tinere. Viscolele și ploile le-au scrijelit riduri adînci pe chip; pe alocuri, au fost desprinse de pe scoarța copacilor sau de pe luciul stîncii. Puțini s-au mai îngrijit de soarta semnelor de marcaj, puțini le-au reîmprospătat vopseaua. Stîlpii indicatori din metal și săgețile de direcție cu texte lămuritoare de la răscruce de cărări, au înfruntat, de asemenea, fie vitregia climatului de munte, fie răutatea pseudo-turiștilor. Cei care au mai rămas în picioare, pe ici pe colo, păr niște stindarde zdrențuite în lupte năpraznice. Vremea a șters vopseaua inscripțiilor iar rugina roade cu diabolică perseverență carnea de fier a indicatoarelor. Chiar dacă unele săgeți s-au păstrat încă, multe dintre ele dezorientează astăzi fiindcă s-au găsit „turiști" glumeți care le-au întors către alte direcții.

În rețeaua de marcaje a drumurilor noastre de munte, situația arătată mai înainte este aproape generală. Este imperios necesar, deci, să se treacă la măsuri radicale pentru a se ieși din impasul în care s-a ajuns; pe ici și colo, această acțiune a și început cu hotărîre (județele Brașov și Sibiu, de exemplu). Am ajuns în situația de a trage un semnal de alarmă concretizat, lapidar, în următoarele deziderate:

1. Să se elaboreze neîntîrziat și să fie făcute obligatorii normele după care se proiectează o rețea de marcaje, indicîndu-se și instituțiile în sarcina cărora cade o astfel de proiectare.

2. Să se precizeze ce condiții de avizare se cer și cine trebuie să dea avizele pentru ca proiectele de marcaje să poată fi aplicabile pe teren iar avizele să fie riguros respectate.

3. Să se elaboreze un „caiet de sarcini" care să cuprindă norme obligatorii de execuție pe teren a marcajului, norme de la care să nu se admită derogări.

4. Să se stabilească cine are obligația să execute marcajele într-o zonă anume și care este organizația în beneficiul căreia se fac aceste marcaje.

5. Să se reglementeze modul de conservare a marcajelor.

Ele se realizează cu atîtea sacrificii materiale și de muncă, încît valoarea lor depășește cu mult pe cea înscrisă în documentele contabile și, de aceea, lucrările de acest gen sînt cu atît mai demne de îngrijire și de păstrare.

Este posibil, oare, ca satisfacerea acestor deziderate să fie numai rezultatul unor „sarcini de serviciu?" Desigur! Dar pînă va deveni posibil acest lucru de ce să nu transferăm aceste sarcini, din domeniul „obligațiilor de serviciu" în cel al pasiunii pentru drumeție? De ce nu-i înmănunchem într-un colectiv sudat de năzuințe comune, colectiv capabil să realizeze cu dragoste și bine ceea ce alții fac, nu totdeauna cum trebuie, din obligație profesională? Vînătorii și pescarii sportivi, automobiliștii, sportivii, radio-amatorii etc. își au asociațiile și cluburile lor, iar activitatea în aceste organisme dă roade bogate. De ce drumeții stau de-o parte și de ce nu spun și ei, prezent?

Emilian ILIESCU

PROGRAM EXISTĂ. DAR CUM SE VA ÎNDEPLINI?

● Competiții pentru toate categoriile de automobiliști ● 50 de concurenți în așteptarea unei soluții ● Din nou despre colaborarea sport-industrie ● Pentru o rentabilizare a întrecerilor auto

A.C.R. a alcătuit pentru anul 1969 un program competițional mai bogat decît în trecut, însumînd trei campionate naționale (cu numeroase etape) și zece întreceri de nivel internațional. Este prea mult? După părerea noastră i nu. Activitatea automobilistică sportivă, organizată în ultima vreme la noi, s-a bucurat de succes și ea trebuie să se înscrie în continuare pe linia progresului așteptat de concurenți și public. Să nu uităm, totodată, că s-au pus bazele unei industrii proprii de autoturisme și că numărul posesorilor de mașini este în continuă creștere. Această împrejurare favorabilă va determina, fără îndoială, o înmulțire a amatorilor de întreceri sportive și de aceea apreciem că programul aprobat este în măsură să satisfacă cele mai variate categorii de automobiliști, începînd cu debutanții și terminînd cu piloții consacrați.

Trebuie să recunoaștem însă că noul calendar competițional pune totuși cîteva probleme mai dificile, care își așteaptă rezolvarea. Astfel, o mare parte din vechii concurenți, pe prezența cărora s-a contat în mod permanent la întrecerile de pînă acum, au mașinile într-o stare de uzură ce exclude performanța sportivă. Cum poate fi rezolvată favorabil situația acestor oameni, atașați de automobilism cu un devotament demn de laudă? Soluția ce ne-a fost sugerată, singura posibilă și echitabilă pentru moment, este următoarea i unui număr de 50 de alergători, recomandați de A.C.R. pentru activitate sportivă notorie, să li se înlesnească achiziționarea unor mașini noi, fără stagiul de vechime obișnuit.

Practica unor astfel de înlesniri există și extinderea ei asupra unor automobiliști pasionați ar avea darul să stimuleze întrecerile auto acum, în perioada de debut, cînd ele au mare nevoie de sprijin. Numeroasele etape ale celor trei campionate naționale vor supune la grele încercări mașinile. O luptă sportivă de bun nivel, o ierarhizare cît mai obiectivă a valorilor nu vor putea avea loc decît în condițiile în care toți concurenții (sau aproape toți) vor dispune de automobile corespunzătoare, sensibil apropiate ca performanțe.

Mai există și cealaltă problemă, despre care am amintit și cu alt prilej: investițiile. Participanții la întrecerile automobilistice fac cheltuieli apreciabile pentru a da curs pasiunii lor. Fiecare concurs înseamnă mașini uzate, taxe de înscriere, cauciucuri degradate, carburanți și lubrifianți consumați etc. Numărul sporit de competiții din 1969 va determina o creștere a acestor cheltuieli iar organizatorii — după propria lor mărturisire — nu sînt în măsură să acorde decît o recompensă egală cu 10 la sută din investițiile făcute de concurenți, și aceasta numai pentru cei clasați pe primele locuri. Există vreo soluție și aici? Există!

După cum se știe, cluburile din alte țări, team-urile de alergători, piloții individuali colaborează strîns, pe baza unor contracte, cu uzinele de automobile și de accesorii auto, cu firmele de carburanți și lubrifianți. Campionatul mondial de automobilism, ca să ne referim doar la un exemplu, n-ar putea să existe fără o astfel de colaborare. Metoda este aplicabilă și la noi, cu atît mai mult cu cît un început s-a și făcut în acest sens. În cursul anului 1968, am remarcat cu satisfacție cum Întreprinderea „Sinterom" din Cluj a pus la dispoziția participanților la întrecerile interne numeroase seturi de bujii, le-a acordat asistență tehnică, a patronat un raliu regional. Acțiuni asemănătoare a întreprins și „Ciclop"-București, iar ADAS., Loto-Pronosport și alte instituții au oferit unele stimulente pentru automobiliștii sportivi.

Pentru noul an există promisiuni de ajutor din partea Uzinei de autoturisme Pitești (care va patrona, probabil, Raliul României) și din partea Uzinei de anvelope „Victoria"-Florești. Le așteptăm și de la „Danubiana", „Peco" etc. ...Să precizăm un lucru: colaborarea de care am amintit urmează să se facă pe baze reciproc avantajoase. Întreprinderile menționate vor face anumite investiții pentru sportul automobilistic, oferindu-li-se în schimb posibilitatea de a-și testa anumite produse și de a-și asigura publicitatea necesară. Se face reclamă în ziare, la radio, la televiziune. De ce nu s-ar face și cu prilejul întrecerilor automobilistice, mai ales că de curînd s-au aprobat inscripțiile publicitare pe mașinile de competiții?

Firește, se mai pot găsi și alte metode pentru asigurarea materială a îndeplinirii planului de activitate adoptat. Ne gîndim, spre exemplu, la rentabilizarea întrecerilor ce se vor organiza, mai ales a circuitelor de viteză. La orice manifestație sportivă spectatorii își plătesc biletul de intrare. Același lucru trebuie să-l facă și atunci cînd vin să vizioneze un concurs automobilistic. Cu încasările realizate s-ar putea urca valoarea premiilor pentru concurenți și s-ar acoperi nevoile de organizare.

Conform Codului național auto, A.C.R. este singurul reprezentant autorizat al sportului automobilistic în țara noastră. El se găsește deci, din acest punct de vedere, pe aceeași treaptă cu oricare din federațiile sportive, de aici decurgînd o serie de drepturi și îndatoriri garantate legal. Pentru toate celelalte sporturi există norme bine precizate, în baza cărora se acționează în scopul rezolvării diferitelor probleme, începînd cu pregătirea loturilor naționale și terminînd cu facilitarea participării la competiții a concurenților și oficialilor. Iată de ce este necesar ca A.C.R. să-și contureze mai bine competența, să-și proclame mai precis drepturile ce i se cuvin. Numai în acest fel planurile de activitate pe care le elaborează vor putea fi transpuse în viață cu eficiență, iar sportul automobilistic se va dezvolta pe coordonatele dorite și posibile.

Dumitru LAZAR

Microautomobil cu propulsie electrică construit de firma Ford.

Pila de combustibil și automobilul

Tracțiunea electrică la automobil a revenit în actualitate, mai ales pentru vehiculele destinate transportului urban. O mașină cu motor electric este ideală în traficul marilor orașe, deoarece se poate strecura ușor în aglomerație, nu pune probleme deosebite la parcare, se conduce extrem de simplu, nu face zgomot și nu degajă gaze. Să adăugăm la toate acestea întreținerea puțin costisitoare și prețul redus al energiei electrice consumate.

Prima uzină din lume destinată fabricării de automobile electrice va fi inaugurată în curînd de către concernul British Leyland Corporation. Producția ei va fi de 2500 de mașini pe an.

Energia electrică necesară propulsiei unor astfel de autovehicule se obține atît cu ajutorul acumulatoarelor obișnuite cu plumb, argint-zinc sau nichel-cadmiu, cît și printr-un procedeu mai nou numit *pila de combustibil*. Folosită cu succes la bordul navelor cosmice, pila de combustibil furnizează energia electrică bazîndu-se pe un proces invers celui de la electroliza apei. Există și alte procedee. Astfel, în laboratoarele Școlii politehnice din Brunswich (R.F.G.) s-a realizat o pilă care funcționează cu alcool metilic, iar în Italia se experimentează, în același scop, combustibili gazoși și solizi.

Ca performanțe, automobilele echipate cu pile de combustibil se apropie de autovehiculele clasice. Extinderea acestui generator de energie este împiedicată însă de prețul de cost al catalizatorilor, care se fabrică din metale foarte scumpe: platină și paladiu. Un gram de platină, spre exemplu, valorează în jur de 16 franci francezi noi, producția anuală a acestui metal fiind de numai 25 de tone, iar rezervele mondiale de aproximativ 4 000 tone. Cu cele 25 de tone extrase într-un an nu se poate obține decît o cantitate de energie electrică egală cu un milion kw, ceea ce este foarte puțin. Numai pentru propulsia automobilelor existente actualmente în Franța ar fi necesară o cantitate de energie electrică de 64 ori mai mare.

Posesorii de automobile echipate cu motoare termice pot fi liniștiți. Pila de combustibil — cu toate calitățile sale — încă nu promite să intre în producția de serie. După opinia unor specialiști, ea va deveni de uz curent abia peste mulți ani, cînd se vor găsi înlocuitori convenabili pentru platină și paladiu și cînd vor fi rezolvate și alte probleme dificile. Aproape de sfîrșitul secolului nostru, pila de combustibil ar urma — după anumite calcule — să propulseze cea de a doua mașină a unei familii, prima fiind limuzina mare, cu motor clasic, sau reactiv, folosită pentru drumurile lungi, cu bagaje multe, între orașe.

O. I.

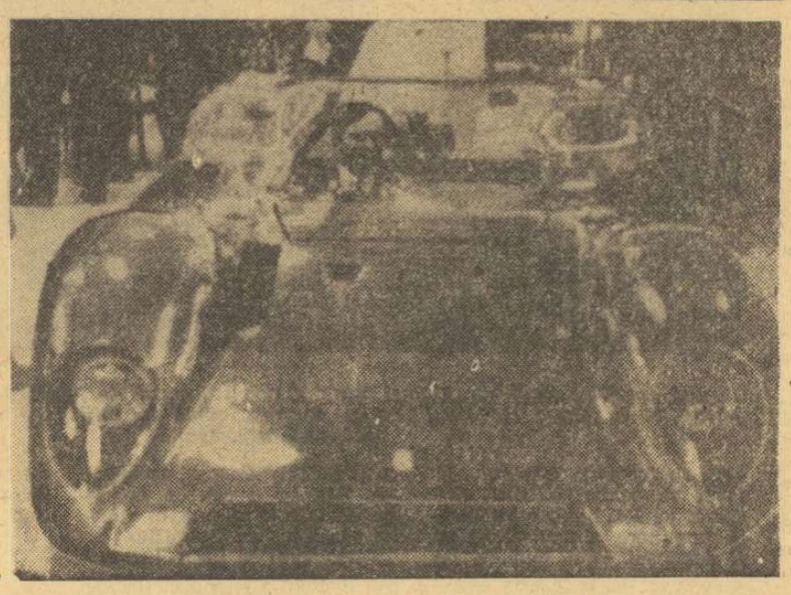

Cunoscutul automobilist neozeelandez Chris Amon a prezentat recent, în cadrul unei conferințe de presă, la Modena, un prototip de mașină Ferrari G.T. care va lua startul într-o serie de curse internaționale în acest an. Noua mașină are o capacitate de 3 012 cmc și atinge o viteză de 320 km pe oră.

O fază plină de dinamism din cadrul competiţiei internaţionale de hochei „Cupa Ahearne" recent terminată: atacanţii echipei Helsinki I.F.K. au deschis scorul în jocul cu Sparta Praga pe care au învins-o cu 5—2.

PE GHEAŢĂ ŞI PE ZĂPADĂ

OLANDEZII — PROTAGONIŞTI LA BAD INZELL

Pe patinoarul de la Inzell au continuat întrecerile concursului internaţional de patinaj viteză din cadrul competiţiei **„Turneul celor 3 piste"**. Proba de 5 000 m i-a revenit olandezului Jorritsma cu timpul de 7:36,2. Tot Jorritsma a cîştigat şi proba de 1500 m în 2:07,0 situîndu-se în clasament pe primul loc cu 173,903 puncte, urmat de Gerd Zimmerman (R.F. a Germaniei) cu 174,190 puncte şi Arie Eriks (Olanda) — 177,647 puncte.

BOBERII PE PISTA, LA CORTINA

Pe pîrtia de la Cortina d'Ampezzo se desfăşoară primul concurs internaţional de bob al sezonului. Proba echipajelor de două persoane a fost cîştigată de R.F. a Germaniei (Zimmerer—Utzscheider), care a realizat în cele 4 manşe timpul de 5:29,45.

LA OSLO: VERNISAJ IN SCHIUL DE FOND

Proba de 15 km din cadrul primului concurs internaţional de schi al sezonului desfăşurat la Oslo a revenit norvegianului Eggen, campion mondial. El a parcurs această distanţă în 58:31,6 fiind urmat în clasament de compatrioţii săi Harviken — 59:00,1 şi Tyldum — 59:35,0. Proba feminină de 5 km s-a încheiat cu victoria sportivei Berit Moerdre (Norvegia), cronometrată în 23:23,0.

FINLANDEZII I-AU ÎNTRECUŢ PE SUEDEZI

La Tampere a luat sfîrşit întîlnirea internaţională de patinaj viteză dintre echipele Suediei şi Finlandei. Patinatorii finlandezi au repurtat victoria cu scorul de 260—144 puncte. Un rezultat de valoare a înregistrat suedezul Sandler care a parcurs 5 000 m în 7:46,2.

DIN NOU GERTRUD GABL!

La Grindewald (Elveţia) au început întrecerile din cadrul celei de a 31-a ediţii a concursului internaţional de schi feminin. S-a disputat proba de slalom special, în care austriaca Gertrud Gabl a reeditat succesul de la Oberstaufen, situîndu-se pe primul loc cu timpul de 87,56 sec. Au urmat-o în clasament: Annie Famose (Franţa) cu timpul de 89,15 şi Kiki Cutter (S.U.A.) cu 89,54.

„Nu numai victoriile, ci şi comportarea bună a întregii echipe mă bucură"

(Urmare din pag. 1)

tul cade mai mult pe forţă, pe angrenarea fizică, pe valorificare în combinaţii, a calităţilor fizice, paralel cu o tehnică, să zicem, mai modestă, dar bine însuşită. Este un joc diferit de cel practicat de Steaua. Ce părere aveţi?

— Eu cred că este o exagerare. Handbalul, ca orice sport, trebuie să ofere publicului şi un spectacol de calitate în afara unei lupte, fie ea cît de dîrză, pentru rezultat. Şi apoi, cel mai modern sistem de apărare 3+3, deci de pe poziţii avansate, nu poate fi depăşit doar prin forţa de aruncare de la 9 m. Trebuie acţionat rapid, prin pătrunderi individuale, prin driblinguri şi combinaţii scurte. O îmbinare a forţei, în general, şi a celei de aruncare, în special, cu viteza şi fantezia unor handbalişti cu înclinaţii spre combinaţii tehnice este, cred, modul ideal de a acţiona. Sau cum se spune, handbalul modern.

— Să revenim la turneul întreprins de Steaua. Din echipă a lipsit Gruia şi am auzit că după cîteva jocuri s-a accidentat şi Coasă. Cum aţi rezolvat finalizarea?

— Răspunsul meu este, de fapt, în sprijinul celor ce spuneam mai înainte. Conştienţi că golurile nu mai pot veni din mîna lui Gruia, ceilalţi jucători s-au străduit şi au reuşit să materializeze superioritatea noastră. Cu o linie de 9 m compusă din Goran, Coasă, Roşescu, Savu şi Alboaica, deci fără nume mari, am reuşit, totuşi, să învingem, să ne impunem. Dar asta datorită faptului că tot timpul s-a acţionat în viteză, cu subtilitate, prin combinaţii la semicerc şi pe extreme.

— Ce jucători s-au evidenţiat în acest turneu?

— Îmi este greu să fac evidenţieri. Totuşi, peste forma bună, dovedită de întreaga echipă, s-a detaşat portarul Dincă. El şi-a revenit după „eclipsa" din toamnă şi a făcut partide excepţionale.

— Aşadar, abordaţi optimişti turneul de la Cluj?

— Optimişti am fost mereu la începutul unei competiţii. Important este însă să fim veseli şi la sfîrşitul ei. Cred că vom fi şi de această dată. Echipa are mai multă omogenitate acum şi va beneficia, în plus, de aportul lui Gruia şi al lui Speck. Am, deci, motive temeinice să sper că în tabăra noastră va fi duminică seara veselie.

Smîslov conduce în turneul de la Hastings

DUPĂ 9 RUNDE, în turneul internaţional de şah de la *Hastings*, în fruntea clasamentului se află Smîslov (U.R.S.S.) cu 7½ puncte, urmat de Gligorici (Iugoslavia) — 7 puncte şi Keene (Anglia) — 6½ puncte.

![Actualitatea internaţională]

Actualitatea internaţională

FOTBAL PE GLOB

PROGRESUL INVINSA DE NAPOLI

La Neapole s-a disputat întîlnirea internaţională dintre echipele A.C. Napoli şi Progresul Bucureşti. Fotbaliştii italieni au obţinut victoria cu scorul de 4—1 (2—1) prin punctele marcate de **Nielsen** (26), **Salvi** (34), **Sala** (48) şi **Barison** (90). Unicul punct al oaspeţilor a fost realizat de **Ţarălungă** în minutul 38.

Aseară, lotul echipei Progresul s-a reîntors în Capitală.

ALTE TURNEE

● Numeroşi spectatori au urmărit la Casablanca meciul internaţional dintre selecţionata Marocului şi echipa Levski Sofia. Fotbaliştii bulgari au obţinut victoria cu scorul de 2—0 (1—0).

● Continuîndu-şi turneul în Costa Rica, echipa cehoslovacă Spartak a jucat la San Jose cu echipa Saprissa. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (1—1).

IN CAMPIONATUL SPANIEI

Intr-un meci restanţă din cadrul campionatului naţional, Atletico Madrid a terminat la egalitate: 1—1 cu Union Deportiva. In clasament conduce Real Madrid cu 28 p. Las Palmas se află pe locul doi cu 21 p., urmată de Barcelona cu 20 p.

SUSPENDAŢI PE VIAŢA!

Alţi doi fotbalişti italieni aparţinînd unor echipe amatoare au fost suspendaţi pe viaţă. Este vorba de **Borsiani** (Serevalle) şi **Feterigi** (Balangero) care în timpul unor meciuri de campionat l-au bătut pe arbitrul jocului! Fapta lor necugetată a fost aspru, dar meritat sancţionată.

DIN NOU LA FOSTUL CLUB

Cunoscutul internaţional englez Nat Lofthouse, care pînă în 1952 a îmbrăcat de numeroase ori tricoul echipei naţionale a devenit managerul fostului său club, Bolton Wanderers.

● In „Cupa Africii", Tanzania — Kenya 2—1 (0—0).

PELE CRITICĂ...

● ANTRENORII ZBIRI ŞI ANTRENORII FUNCŢIONARI ● „SCHEMELE TACTICE DISTRUG FRUMUSEŢEA FOTBALULUI" ● ANTRENAMENTELE ŞABLON, PLICTISITOARE

Mai poate fi considerat Pele şi în prezent fotbalistul nr. 1 al lumii? În ultima vreme şi-au pus adeseori această întrebare, nu numai specialiştii dar şi adversarii direcţi ai „perlei negre" care s-au convins că Pele nu mai este cel de acum cîţiva ani.

Realitatea este că Pele nu se acomodează cu marcajul sever. Chiar un jucător de nivel mediu îl poate anihila dacă îl păzeşte cu stricteţe. Cu un asemenea joc, Pele este, practic, dezarmat. În confruntările dintre fotbaliştii europeni şi Pele, victorioşi au ieşit, de cele mai multe ori, cei de pe continentul nostru. Acest lucru s-a văzut încă de la C.M. din Anglia, de cînd a început să se manifeste tot mai evident regresul lui Pele. Fireşte, el nu vrea să recunoască acest lucru şi atribuie insuccesele din ultima vreme ale echipei Braziliei (scorurile egale cu echipele Iugoslaviei şi R. F. a Germaniei) antrenorilor şi sistemelor de joc pe care aceştia le prescriu.

Recent, ziarul brazilian „O Globo" a publicat un interviu în care Pele critică vehement modul în care unii antrenori pregătesc echipele.

„CAPUL" JUCĂTORILOR MAI PRESUS DE ORICE

„Capul unui jucător de fotbal nu are numai rolul de a respinge balonul, de a-l pasa ori de a marca goluri" — spune Pele. *„Important este să ştii să foloseşti capul pentru gîndire, pentru rezolvarea unor scheme tactice, pentru intuirea unor acţiuni ofensive sau defensive pe care le va întreprinde adversarul sau propria-ţi echipă.*

Mulţi antrenori cred că nu-şi pot îndeplini misiunea dacă nu ţipă şi comandă ca nişte zbiri, închipuindu-şi că în felul acesta îşi creează autoritatea necesară. Unii dintre ei par nişte funcţionari — ce-i drept foarte conştiincioşi — care prescriu cu cea mai mare migală o sarcină precisă fiecărui jucător pe teren, indică scheme tactice şablon. Pe teren, realitatea este, însă, cu totul alta. Dacă eu, de pildă, fac altceva decît ceea ce mi se impune, sînt criticat. Dar numai atunci cînd rezultatul este nefavorabil. Dacă totul se termină cu bine, meritul este al antrenorului! La noi, la F.C. Santos, avem deplină libertate în organizarea jocului, în orientarea de moment la faţa locului, şi, rezultatele sînt cu mult mai bune".

LA ARHIVĂ CU SCHEMELE TACTICE!

„Vreţi să fiu sincer?" — spune Pele. *„Schemele tactice distrug frumuseţea fotbalului. Fie că vorbesc de aşezarea 4—2—4, 4—3—3 sau 1—3—1—2—3 nici una din ele nu valorează doi bani dacă este aplicată rigid, fără să se aibă în vedere valoarea şi concepţia de joc a adversarului. F. C. Santos aplică, în principiu, sistemul 4—2—4. Această aşezare este doar un punct de plecare, mai precis, ea se poate observa doar la începutul meciului sau la reluare, după pauză. Fotbalul va deveni, într-adevăr, mai spectaculos, atunci cînd jucătorul nu va mai fi încorsetat în poziţia sa din schemă, atunci cînd fiecare situaţie este spontan valorificată".*

SISTEMUL NOSTRU DE ANTRENAMENT A RĂMAS CORIGENT

„Să nu vă închipuiţi că la ora actuală fotbalul european este superior celui brazilian — spune mai departe Pele în interviul publicat de „O Globo". *Analizînd calităţile unora şi ale altora, voi preciza că pregătirea fizică a europenilor este net superioară. Asta e, fireşte, o consecinţă a metodelor superioare de antrenament folosite de europeni. Iată deci, ce trebuie să înveţe antrenorii noştri. Din punct de vedere tehnic, al inteligenţei de joc noi brazilienii sîntem superiori, dar ce folos dacă aceste calităţi atît de importante în jocul de fotbal nu pot fi valorificate. De ce? Foarte simplu: atunci cînd se apelează la asemenea calităţi tehnice, ai noştri nu mai au pur şi simplu forţa necesară de a ajunge în posesia balonului. Ştiu foarte bine că scuza antrenorilor noştri este aceeaşi: jucătorii brazilieni sînt leneşi la antrenamente. Este adevărat acest lucru, dar numai în oarecare măsură, pentru că la noi antrenamentele sînt şablon, sînt plictisitoare. La modul acesta de pregătire nu se gîndesc, oare, antrenorii noştri?* — a spus în încheiere Pele.

telex

TURNEUL INTERNAŢIONAL masculin de handbal de la Offenburg a fost cîştigat de echipa oraşului Praga. În finală, handbaliştii cehoslovaci au învins cu 6—2 (3—0) echipa oraşului Moscova.

■ TRADIŢIONALA COMPETIŢIE internaţională de cros „Traversarea plajelor", desfăşurată la Montevideo, a revenit argentinianului Mario Cutropia, care a realizat pe 10 km 35:20,6. El a fost urmat de Miguel Suarez (Uruguay) — 36:13,2 şi Albertino Etchechury (Uruguay) — 36:18,2.

■ LA 11 IANUARIE, pe stadionul „Colombes" din Paris echipa de rugby a Scoţiei va întîlni echipa Franţei, în cadrul „Turneului celor cinci naţiuni". În vederea acestei întîlniri, rugbyştii scoţieni au jucat un meci de antrenament cu echipa secundă. Spre surprinderea generală, rezervele au învins cu 8—6 prima formaţie.

■ „CURSA DE 6 ZILE" de la Köln a fost cîştigată de cuplul vest-german Kemper-Oldenburg, care a totalizat 336 puncte. Pe locul doi s-a clasat cuplul Post (Olanda)—Sercu (Belgia), urmat de Altig şi Rentz (R. F. a Germaniei).

■ LA MELBOURNE a început competiţia internaţională de tenis a statului Victoria. Iată cîteva din cele mai importante rezultate: Lejus (U.R.S.S.)—Giltinan (Australia) 6—3, 7—5, 6—1; Alexander (Australia)—Bell (S.U.A.) 7—5, 7—5, 6—3; Aşhe (S.U.A.)—Keller (Australia) 6—1, 6—4, 6—3.

■ ÎNTR-UN MECI internaţional de handbal masculin desfăşurat la Helsinki, echipa Norvegiei a învins cu scorul de 20—16 (10—9) echipa Finlandei.

M. Cerdan învins în turneul... electronic

MIAMI BEACH 7 *(Agerpres)*. După cum s-a mai anunţat, de mai multe săptămîni a început la Miami Beach turneul de box rezervat gloriilor categoriei mijlocii, în care învingătorii sînt cunoscuţi în urma calculelor unei maşini... electronice. Turneul a ajuns în faza semifinalelor. Ca o mare surpriză a fost consemnată înfrîngerea fostului campion mondial Marcel Cerdan (Franţa), declarat de maşina electronică învins prin ko în repriza a 13-a. Învingătorul său, americanul Stanley Ketchell, campion mondial în 1907, urmează să-l întîlnească în finală pe cîştigătorul din cea de-a doua semifinală: Mickey Walker—Ray Sugar Robinson.

C.C.E. la baschet

● Intr-un meci retur, contînd pentru „Cupa campionilor europeni" la baschet masculin, Ţ.S.K.A. Moscova a învins cu scorul de 75—72 (34—35) pe Vorwärts Leipzig. În primul meci cîştigaseră, tot baschetbaliştii sovietici (66—54), care s-au calificat pentru turul următor.

● În „Cupa campionilor europeni" la baschet masculin, echipa spaniolă Picadero a învins cu scorul de 97—71 (45—30) echipa Solna (Suedia). Baschetbaliştii spanioli s-au calificat pentru optimile de finală, urmînd să întîlnească echipa T.S.C. Berlin.

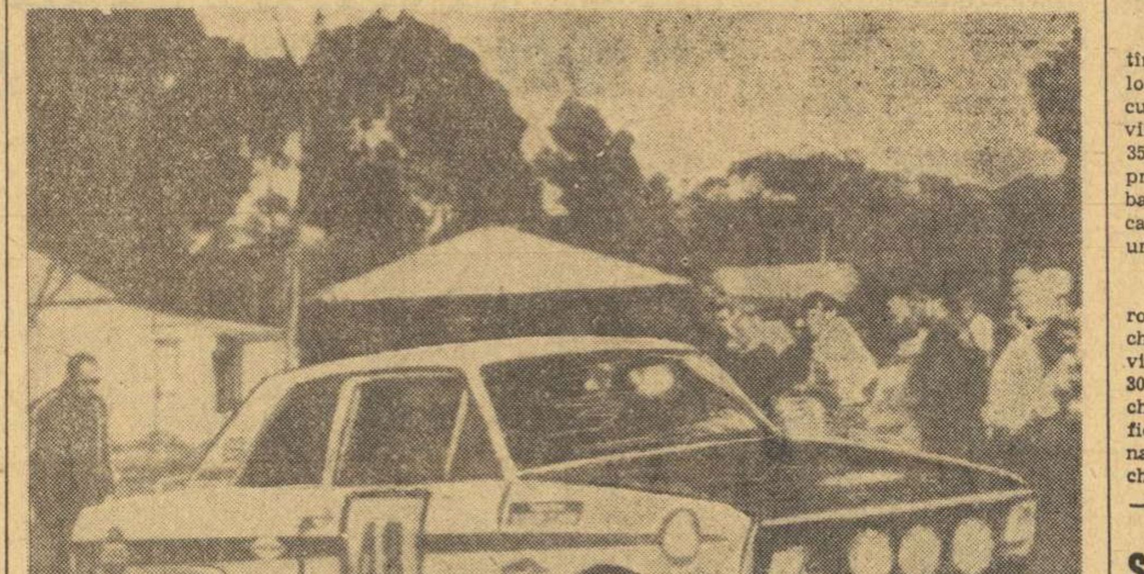

Unul dintre echipajele care au animat şi au dominat multă vreme cursa, Roger Clark-Ove Andersson (Ford Lotus Cortina)

Se vor reîntîlni cei doi fraţi Charlton?

(Urmare din pag. 1)

West Bromwich Albion. Astle nu este selecţionat pentru simplul motiv că echipa sa susţine în aceeaşi zi un joc în competiţia europeană a cîştigătoarelor de cupe.

În fine, o întrebare pe care şi-o pune orice comentator al apropiatei întîlniri internaţionale, este dacă în formaţia gazdelor va apare acel jucător atît de discutat — Nobby Stiles. El n-a mai îmbrăcat tricoul de internaţional de la meciul cu echipa U.R.S.S., din turneul final al campionatului european, desfăşurat anul trecut în Italia. Răspunsul ne va parveni, bineînţeles, abia după următoarele teste care-i aşteaptă pe cei 22. Este vorba de etapa de campionat, de sîmbătă, ca şi de cele trei zile de antrenament în comun ce vor urma imediat acesteia.

Problema principală pentru Alf Ramsey este, însă, atacul. Două meciuri egale în faţa unor echipe considerate în rîndul outsider-ilor fotbalului mondial, un singur gol marcat... — iată, desigur, prea puţin pentru echipa care deţine trofeul suprem. La 15 ianuarie, pe Wembley, campionii mondiali vor să-şi refacă integral prestigiul, acolo unde şi l-au cîştigat.

O ODISEE PE PATRU ROŢI (IV)

● Taxa de grabă — o claviculă... ● Lăncierii din Bengal prezentau onorul ● Potcovar, mecanic deghizat, sau... fachir? ● Demonstraţia lui Rauno Aaltonen

Inghesuiala care concretiza popularitatea raliului **„L.S."** a făcut însă ravagii din cele mai mari tocmai la punctele de control. Australianul **Holden (Volvo)** şi-a încheiat cursa într-un camion răsărit ca din pămînt la **Delhi**, coechipierul său, **Graham**, alegîndu-se cu o claviculă ruptă. **La Gwalior, Simca** pilotată de **Py** a fost pur şi simplu scoasă de pe şosea, iar cuplul **Rogers — Sheppard (Ford Cortina Lotus)** a intrat în mulţime, rănind grav două persoane. **Rogers** a plătit nervozitatea tot cu o claviculă. Se pare că aceasta a fost taxa de nerăbdare sau grabă peste propriile puteri.

Şi pitorescul a fost o prezenţă activă. În **Pakistan** şi în **India**, chiar în plin deşert (!), automobiliştii au întîlnit faimoşii lăncieri din **Bengal**, în uniformele şi cu echipamentul care i-au făcut celebri. Postaţi pe marginea rutei, ei prezentau armele ca la paradă!

Entuziasmul întîmpinării a fost pe-alocuri pur şi simplu delirant şi consta într-un autentic asalt. Astfel, maşina **Citroen DS 21** a echipajului **Lemerle — Turcat** şi **Vausson**, blocată de o mare de oameni la o trecere de nivel de cale ferată, a fost degajată de militari, care au oprit trenul, au deschis bariera şi au şarjat mulţimea!

Dar **Sesam-auto** n-a fost pretutindeni prezent... Nici un fel de formulă magică n-ar fi putut anula excesele de climă, de exemplu. **La Kabul** domnea un frig siberian, iar la **Bombay** — o căldură sufocantă. Dar mirajul unui loc pe vaporul **Chusan** a fost extraordinar de puternic şi se putea obţine doar prin ajungerea la **Bombay** cu maşina în stare de funcţiune, întîrzierile, recte penalizările, dînd totuşi posibilitatea teoretică de a lupta pentru un loc în clasament. În fond, oricui i se puteau întîmpla dandanale de proporţii în Australia, chiar liderilor, iar finalul cursei, pe măsura desfăşurării ei, a dovedit-o. Dar, să nu anticipăm...

Aşa s-a făcut că la **Bombay** reapăreau, ca din pămînt, ba chiar ca drăcuşorii din cutie, echipaje de mult date dispărute. Elveţienii **Reust—Gratzer—Karrier (Renault 16 TS)**, „semănătorii de cauciucuri" din **Iugoslavia**, s-au prezentat, cum-necum, la **Delhi**, deşi fuseseră daţi dispăruţi. În **Iran**, la o pompă de benzină, li se dăduse motorină (!), ceea ce i-a obligat, după cîteva zeci de kilometri, să facă o vidanjare în bună regulă; apoi, au căzut într-o rîpă şi un camion cu şofer binevoitor (exemplar rarisim între **Londra** şi **Sydney**) s-a chinuit ceasuri de-a rîndul ca să-i scoată de acolo. Peste alte cîteva ceasuri, în plin deşert, au fost nevoiţi să schimbe patru amortizoare, complet scoase din uz. Cu preţul a 24 de ore penalizare (!) de fiecare control „omis", se putea însă continua pelerinajul spre **Bombay**, ceea ce au şi făcut mulţi.

Dar nu toţi au răzbit cu dorinţa aprigă de îmbarcare pe **Chusan**. Multsupusul la încercări echipaj **Masson — Py (Simca)** a mai ieşit o dată din viraj, după **Gwalior**, lovind în plin un „morcov" de beton: **Py**, care conducea, s-a ales cu cîteva coaste şi (taxa...) o claviculă ruptă, iar **Masson**, cu fractură de coloană şi o ureche smulsă, a fost transportat pe calea aerului la un spital din **New-Delhi**.

Deosebit de dîrze s-au dovedit vajnicele reprezentante ale sexului frumos (de slab nu mai poate fi vorba!) **Rosemary Smith — Lucette Pointet (Ford Cortina Lotus)** care au schimbat cutia de viteze şi un piston, evident prin improvizaţie, dar au ajuns la **Bombay**. Culmea, la faţa locului n-au pontat la control, aşteptînd alte trei zile (cu trei controale „omise", asta a însemnat 6 zile penalizare!) pentru ca piesele cerute să le sosească de la Londra...

Tot la **Bombay** avea să sosească o veste amuzantă: **Bentley-ul** 1930 reapăruse, deşi fără şanse de a „prinde" îmbarcarea pentru **Freemantle**. În **Turcia**, cei trei viteji căzuseră într-o prăpastie, la **Teheran** fuseseră tamponaţi de un camion, unul dintre englezi plătind, de asemenea, taxa cursei — o claviculă! Numeroasele pariuri privind ajungerea la **Bombay** i-au determinat însă să continue. În schimb au anunţat că de pe malul Oceanului Indian vor face calea întoarsă cu... avionul, pentru că maşina lor valorează (moda...) mii de lire!

Cuplul **Syda — Heu (Simca)** avea să facă cunoştinţă cu un fel de fachirism într-ale mecanicii. Într-un sat, între **Delhi** şi **Bombay**, mulţimea adunată le-a prilejuit un viraj imprudent, încheiat în şanţ cu suspensia din faţă ruptă. Totul părea pierdut, dar, în acel moment, şeful poliţiei locale şi-a făcut energic apariţia, i-a invitat la el în casă pentru tradiţionala „cinste", a lăsat un pluton de cerberi lîngă maşină pentru a o păzi, alţi cîţiva în faţa propriei case pentru a-i păzi pe piloţi şi a trimis un poliţai acasă la potcovarul satului cu ordinul de a-l rechiziţiona pentru ajutor tehnic. Peste puţină vreme şi-a făcut apariţia un moşneag de vreo 80 de ani, care s-a dus la automobil, a examinat defecţiunea, s-a apucat de lucru fără o vorbă şi, în jumătate de oră (!), a sudat la foale piesa ruptă. Fericiţi dar şi înspăimîntaţi, cei doi francezi au continuat goana spre **Bombay**, iar pînă la încheierea cursei n-au mai avut nici un fel de necaz cu suspensia!

Poate cel mai mare performer, prin curaj şi prin pricepere atît într-ale pilotajului, cît şi într-ale mecanicii, s-a dovedit însă finlandezul **Aaltonen**, şeful echipajului **BMC 1800** din care mai făceau parte **Liddon** şi **Easter**. Era, fără discuţie, unul dintre favoriţi, de altfel recunoscut ca un maestru al recuperărilor în raliuri. Iar etapele deosebit de lungi ale **„L.S."**-ului i-au dat dese prilejuri de a şterge întîrzieri implacabile în aparenţă. Un prim exemplu, în semietapa de viteză de pe culmea **Lataban**, trenul anterior al maşinii sale s-a rupt. L-a reparat într-o oră şi ceva şi a reuşit să recupereze pînă la numai 5 minute penalizare!

Reparaţia aceasta nu i-a permis, din criză de timp, să mai manifeste prudenţă. Înainte de **Kabul**, impetuosul **Rauno** ratase un viraj din cauza vitezei excesive şi puntea din faţă a automobilului, ruptă şi apoi legată cu sîrmă (!), l-a obligat să parcurgă aproape 3 000 km cu un vehicul care ameninţa să se prăbuşească în orice moment. Dar ezitarea nu făcea parte din... echipamentul acestui echipaj: s-au lansat într-o teribilă cursă contracronometru, deşi roata din stînga avea un joc de vreo 10 cm (!), cu scopul de a ajunge la **Bombay** minimum 4—5 ore înaintea controlului şi a putea, astfel, să facă reparaţiile de rigoare. **„Intre Delhi şi Bombay,** mărturisea **Aaltonen** ziariştilor, **ne-am năpustit ca nişte brute, în ciuda mulţimii care ne astupa trecerea, se precipita asupra maşinilor şi ne arunca flori".** Şi au ajuns, prilejuindu-le apoi celor de faţă, printre care specialişti şi ziarişti care mai văzuseră la viaţa lor multe isprăvi remarcabile, un spectacol formidabil.

La cîţiva metri de parcul de control, în noaptea calmă, călduţă a **Bombayului**, negri şi cenuşii de noroi, praf şi sudoare, **Aaltonen, Liddon** şi **Easter**, ajutaţi de un alt pilot **BMC, Tony Fall**, şi de 2 mecanici ai firmei, au plonjat sub maşină. Pe margine, în picioare, siluetă calmă şi fantomatică, **Peter Browning**, responsabilul tehnic al firmei, în lumina totuşi palidă a 2—3 proiectoare improvizate, cronometra toate operaţiile pentru a-i anunţa cît mai au la dispoziţie pînă la ora fatală. În tăcere respectuoasă, cei de pe margine asistau la o uluitoare demonstraţie de competenţă şi voinţă...

G. RUSSU-ŞIRIANU

LA ÎNCHIDEREA EDIŢIEI

ÎN C. C. E. LA BASCHET

DINAMO BUCUREŞTI ELIMINATĂ DE SPARTAK BRNO

BRNO, 7 (prin telefon de la trimisul nostru special). Baschetbaliştii de la Dinamo Bucur... au reuşit să treacă difi... men pe care l-au sust... seara în faţa redutabil... ne a Cehoslovaciei, ... pierzînd partida ... lui de al doile... cu scorul de ... ferenţă de ... de cele 15 ... reşti, fap... total al ... în fav... ce, f... a C... In... de... p...

...bilul: Spartak reface handicapul iniţial de 15 puncte: 34—19. La puţin timp după reluare, ... speranţe, ... ce-...

...trebuie spus dinamoviştii au evoluat ... sub valoarea manifest... meci cu Spartak. ... Bo... br... ...ak

Tiparul I. P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

fotbal

TUR DE ORIZONT LA SFÎRŞITUL SEZONULUI (VI)

JUCĂTORII...

Iată-ne ajunşi şi la finalul retrospectivei noastre, care şi-a propus să analizeze sub diverse aspecte turul diviziei A. Aşadar, ultimul nostru capitol: JUCĂTORII, cei mai buni dintre ei, evidenţiaţi în stagiunea încheiată în prima săptămînă a lunii decembrie, o dată cu consumarea etapei a XV-a. Criteriul „selecţiei" noastre? In locul notelor, apreciere conţinînd o oarecare doză de relativitate, ne-am ghidat după indicii mai judicioase, după valoarea intrinsecă a jucătorului respectiv, demonstrată constant (dovedind deci şi formă sportivă) pe parcursul primei părţi a întrecerii.

SĂ ÎNCEPEM, DESIGUR, PENTRU SISTEMATIZAREA CLASIFICĂRII DE FAŢĂ, CU **PORTARII**, post în care **Gornea** întruneşte sufragiile. Nu pentru că ar fi golkiperul liderului, U.T.A. (formaţie din care n-a lipsit nici un minut în 15 etape), ci pentru saltul efectuat de la naţionala de tineret în prima echipă a ţării. Eroul de la Saarbrücken (cum l-am caracterizat după o partidă magistrală efectuată, în noiembrie 1967, în compania reprezentativei de tineret a R.F. a Germaniei) a fost promovat în lotul de seniori alături de titularul (pe atunci...) Coman. Rezerva acestuia pînă la pauza meciului de la Lisabona Gornea a trecut în poartă şi a... rămas şi pentru jocurile de la Bucureşti cu Anglia şi Elveţia. Tînăr şi talentat, serios şi perseverent, textilistul şi-a justificat încrederea acordată, dar — deşi n-a primit nici un gol — a avut şi unele stîngăcii pe care le vom trece pe seama emoţiilor. Ne referim atît la unele ezitări la faze care reclamau ieşirea lui dintre buturi, cît

DATCU

şi la unele intervenţii nesigure sau inoportune cînd, firească, şi priza la balon a lăsat de dorit. Să sperăm, însă, că Gornea a depăşit etapa debutului şi că evoluţiile lui în sezonul 1969 vor atinge nivelul la care-i dau dreptul incontestabilele lui calităţi. Pe locul doi — **Datcu**, a cărui sobrietate şi tenacitate în pregătire îl pun în contrast de alb-negru cu ceea ce ne oferă colegul său de club, Coman, un mare produs al fotbalului românesc, dar pe cale să rateze o carieră ce se întrezărea a fi glorioasă. **„Nu poate apăra dacă nu-i lăsat să-şi satisfacă anumite capricii"** — s-au lamentat nişte „fini" cunoscători în materie (de fotbal sau de ... alcool?) care uită prea repede că acelaşi drum l-a dus la pieire pe Todor. Pentru că a venit vorba de fostul rapidist Todor, să-l trecem alături de Coman şi pe Răducanu, o altă mare promisiune care a înşelat speranţele investite în el. Dar, cum în rîndurile de faţă ne-am propus să ne ocupăm de exemplele pozitive, să-i evidenţiem pentru evoluţia lor de-a lungul stagiunii de toamnă şi pe **Ghiţă, Uţu, Stan** (Jiul), **Manta**.

PENTRU POSTUL DE **FUNDAŞ DREAPTA** ne oprim, în primul rînd, la **Sătmăreanu**. Stelistul şi-a simplificat jocul, a cîştigat în clarviziune, participînd mai lucid la acţiunile ofensive ale echipei. Sarcinile sale de bază rămîn însă acelea de apărător, pentru care el va trebui să-şi îmbunătăţească plasamentul şi să aleagă mai judicios momentul deposedării. (În ultimele etape, nevoit să satisfacă unele necesităţi ivite după accidentările lui Hălmăgeanu şi D. Nicolae, el a fost utilizat ca fundaş central, post în care a mai jucat cîndva). Pe locurile următoare îi vom plasa pe cei doi **Popa**, unul la Dinamo Buc., celălalt la Universitatea Craiova; primul — mai vîrstnic, dar încă înimos în teren, cel de al doilea — abia promovat în divizia A, dar cu perspective de a trece de la tineretul lui Dincă Schileru la prima echipă a ţării. Curajos şi ambiţios, pentru a deveni un fundaş complet, craioveanul mai trebuie să-şi cizeleze procedeele tehnice necesare deposedării.

LUPTA PENTRU SUPREMAŢIE CU CONTRACANDIDAŢII DE SPECIALITATEA **FUNDAŞ CENTRAL DREAPTA**, ESTE DOMINATĂ, IN CONTINUARE, DE **Barbu**, deşi echipa sa n-a avut un sezon bun. Craiova; Şchiopu n-a avut nici el un sezon strălucit. Îl vom prefera prin urmare pe **Năsturescu**, care a apărut în formaţia Rapidului abia în partea a doua a sezonului, dar mult schimbat în bine. Atît în ceea ce priveşte jocul, cît şi referitor la capitolul disciplină (stînd atîtea etape pe tuşe a avut timpul să reflecteze la îndatoririle morale care revin unui fotbalist fruntaş), fapt ce ne îndeamnă să-i acordăm încrederea noastră. Abia după el: **Pîrcălab, Pantea, Uifăleanu, Ene Daniel**: în sfîrşit tinerii **Lucaci** (A.S.A. Tg. Mureş) şi **Radu Ionescu**, (Progresul), amîndoi talente autentice.

Cum ar arăta, după părerea noastră, cel mai bun „11" în momentul de faţă? **Gornea — Sătmăreanu, Barbu, Dinu, Mocanu, Ghergheli (Petescu), Nunweiller VI (Lereter), Năsturescu, Domide, Dumitrache, Lucescu.**

Dar cea mai bună echipă... în perspectivă? **Gornea — Sătmăreanu, Stoicescu II, Dinu, Broşovschi, Strîmbeanu, Dumitru, Ene Daniel (Radu Ionescu), Domide, Dumitrache, Ţarălungă.**

Cum spuneam, cei omişi... singuri de pe listele noastre mai au timpul să reflecteze.

Tehnic şi clarvăzător, piteşteanul şi-a demonstrat clasa cu prisosinţă în partida cu Anglia, cînd i-a avut în faţă pe... mondiali. Îl urmează în clasamentul nostru, **Nunweiller IV, Bacoş şi Boc** primii doi mult mai sobri şi prin aceasta mai siguri în intervenţii decît dinamovistul. Cînd Boc va acorda atenţia cuvenită şi antrenamentului ... invizibil, problema succesiunii la „tronul" lui Barbu va fi uşor rezolvată. Pînă atunci să aşteptăm, însă, reîntoarcerea lui... Dumitru Nicolae, un alt fiu risipitor al fotbalului nostru, care, desigur, şi el va trebui să revină la sentimente mai bune.

PENTRU POSTUL DE **FUNDAŞ CENTRAL STINGA** primul nume care-ţi vine pe buze este cel al dinamovistului **Dinu**, ce s-a impus tot mai mult atenţiei selecţionerilor (întocmai ca antrenorul său de la club, aceştia îl folosesc uneori şi pe post de mijlocaş stînga). Ni se pare însă mai dotat (are detentă, acrobaţie, simţul anticipaţiei) pentru postul de fundaş central. Dintre ceilalţi, atenţia noastră se mai opreşte asupra lui **Pojoni, Lupescu**, care i-a luat locul năbădăiosului Dan (cam mulţi... năbădăioşi în fotbalul nostru), şi **Stoicescu II**, un tînăr care vine tare din urmă.

CA **FUNDAŞI MARGINALI STINGA**, să reţinem, în primul rînd, pe **Mocanu** şi **Deleanu**, al căror duel pentru tricoul tricolor se desfăşoară, deocamdată, în avantajul jucătorului petrolist. Să semnalăm şi aici prezenţa unui fotbalist tînăr, extrem de talentat, cu mari perspective de progres. Este vorba de arădeanul **Broşovschi**, la vîrsta de 17 ani promovat şi titularizat în echipă de antrenorul Coco Dumitrescu. Fin tehnician (încă un exemplu care întăreşte zicala **„valoarea nu aşteaptă numărul anilor"**) Broşovschi va trebui să-şi dezvolte unele calităţi fizice (în mod deosebit viteza şi forţa) pentru a aspira la marea performanţă.

LOCUL I PENTRU POSTUL DE **MIJLOCAŞ DREAPTA** şi-l dispută **Ghergheli** şi **Petescu**; tenacele Ghergheli, exemplu de modestie şi conştiinciozitate, care, la 27 de ani, a totalizat 30 de selecţionări în echipa A, şi acest Petescu-redivivus, care, la 26 de ani, s-a impus din nou atenţiei celor care alcătuiesc echipa naţională. Amîndoi sînt piese importante în angrenajul echipelor lor, motiv pentru care nu-i vom departaja şi îi vom trece „dead heat". Dintre purtătorii tricolului cu nr. 5 s-au mai făcut remarcaţi, în acest tur de campionat, **Strîmbeanu** (figurînd foarte des în echipa etapei, dar spre sfîrşit cu tendinţe periculoase de îngîmfare), **Dincuţă** şi rapidistul **Dinu**, aflat într-o frumoasă revenire de formă.

PE PODIUMUL **MIJLOCAŞILOR STINGA** îl vom aşeza la loc de onoare pe **Lereter**, un jucător corect, de fineţe, un exemplu în mic de ceea ce înseamnă U.T.A. în mare. Şi să nu omitem un lucru: Lereter a depăşit vîrsta de 35 de ani! Alături de căpitanul U.T.A.-ei, se situează **Nunweiller VI**. Venind tare în partea a doua a sezonului, dinamovistul a reuşit să-şi cîştige un loc şi în echipa naţională. Lucid în joc şi mai rezistent ca în trecut, Radu Nunweiller a făcut o partidă excelentă cu Anglia, promiţînd mult şi în sezonul care urmează. În sfîrşit, tot pe podium îl vom aşeza şi pe foarte tînărul rapidist **Dumitru**, care, la vîrsta de 19 ani, dovedeşte clasă şi maturitate în joc. Am propune antrenorilor de la tineret să-l folosească cu mai mult curaj în întîlnirile internaţionale ale anului în curs, rodindu-l în felul acesta din timp pentru prima echipă a ţării. Ar mai intra în atenţia noastră **Contardo** (Politehnica Iaşi) şi **Dărăban** (Crişul Oradea). A nu se uita faptul că mijlocaşii de bază ai Stelei, D. Popescu şi Negrea, s-au eliminat... singuri de pe listele noastre.

ŞI AM AJUNS LA LINIA DE ATAC unde se ivesc şi mările semne de întrebare. IATĂ, SPRE PILDĂ, POSTUL DE **ARIPĂ DREAPTĂ**. Pîrcălab ştie fotbal, dar e inconstant, joacă bine acasă (vezi meciul cu Anglia), dar nu se vede în deplasare (vezi jocul cu Portugalia). La nota 10 cu Universitatea Craiova (la Bucureşti), primeşte apoi nota 3 la patru zile... distanţă (vezi meciul cu F.C. Argeş); Pantea a făcut unele meciuri bune, dar n-a convins în măsură suficientă; Martinovici a jucat cînd şi cînd, împărţind cu Niţă (în vădit progres) tricoul cu nr. 7 la „U"

Barbu (dreapta) într-un salt spectaculos, sincronizat cu unul din coechipierii de linie

Craiova; Şchiopu n-a avut nici el un sezon strălucit. Îl vom prefera prin urmare pe **Năsturescu**, care a apărut în formaţia Rapidului abia în partea a doua a sezonului, dar mult schimbat în bine. Atît în ceea ce priveşte jocul, cît şi referitor la capitolul disciplină (stînd atîtea etape pe tuşe a avut timpul să reflecteze la îndatoririle morale care revin unui fotbalist fruntaş), fapt ce ne îndeamnă să-i acordăm încrederea noastră. Abia după el: **Pîrcălab, Pantea, Uifăleanu, Ene Daniel**: în sfîrşit tinerii **Lucaci** (A.S.A. Tg. Mureş) şi **Radu Ionescu**, (Progresul), amîndoi talente autentice.

DOUA NUME SE IMPUN, în primul rînd, ATENŢIEI IN INCERCAREA DE A CLASIFICA PE **INAINTAŞII CENTRALI DREAPTA: Dembrovschi** (cel de la Dinamo Bacău) şi **Axente**, ambii conducători de joc la echipele lor. Primul a debutat în acest sezon şi în echipa naţională, cel de al doilea continuă să bată la uşă. Să sperăm că va fi auzit. Apoi, se impune a fi subliniat şi

BROŞOVSCHI

aportul adus formaţiilor lor de către **Constantin, Angelescu, Oprea**.

PRIMUL LOC IN IERARHIA **INAINTAŞILOR CENTRALI STINGA** revine fără discuţie lui **Dumitrache**, deşi selecţionerii l-au ignorat multă vreme. Bun tehnician, percutant şi chiar insidios în acţiunile pe care le întreprinde, dinamovistul este şi el un autentic produs al fotbalului românesc. Să-l înconjurăm cu atenţie, să-i menţinem în frunte. În imediata lui vecinătate, arădeanul **Domide** care, datorită valorii sale, a fost trecut alături de Dumitrache pe post de înaintaş central dreapta în echipa naţională. După el, mai mulţi concurenţi pe care nu-i înserăm într-o ordine riguros valorică: **Oblemenco, Tufan, Raksi, Cuperman**.

IN SFÎRŞIT, **ARIPILE STINGA**. Cam puţine afişează pretenţii, cam puţine sînt extreme de meserie. Evident şi din cauza acestui 1-4-3-3 — în care ultimul „3" este o aripă falsă — ce cîştigă teren şi în fotbalul nostru. Să încercăm totuşi şi aici o ierarhizare: **Lucescu, Codreanu, Ţarălungă, Creiniceanu**.

G. NIC.

START!

Vacanţa a luat sfîrşit. Majoritatea echipelor participante la campionatele diviziilor A, B şi C şi-au reluat lucrul în vederea returului. În cursul zilei de ieri, corespondenţii noştri au continuat să ne transmită veşti în legătură cu reluarea activităţii echipelor de fotbal. Iată cîteva relatări:

LA UNIVERSITATEA CRAIOVA...

...azi, studenţii se vor întîlni pentru a face vizita medicală. Toţi, mai puţin Mihăilescu, care şi-a exprimat dorinţa de a activa la o altă echipă. Conducerea clubului craiovean a fost de acord cu dorinţa acestui jucător, dîndu-i dezlegarea solicitată.

St. Gurgui

ANTRENAMENTE IN SALA LA IAŞI

Luni, jucătorii de la Politehnica Iaşi s-au prezentat, pentru prima oară în acest an, la stadionul „23 August". Au fost de faţă toţi componenţii lotului, cu excepţia lui Deleanu, care a plecat cu echipa naţională în Belgia şi Olanda. Antrenamentele au loc în fiecare zi în sala de sub tribuna stadionului.

D. Diaconescu

NUME NOI LA JIUL

Ieri şi astăzi, Titus Ozon a ţinut două şedinţe de pregătire cu elevii săi la Petroşeni. În continuare, el îşi va muta cartierul general la Predeal, pentru 12 zile. În luna februarie, se preconizează organizarea unui turneu de 3—4 meciuri în Iugoslavia. O dată cu reluarea pregătirilor, lotul minerilor se va mări cu cîţiva jucători care au activat în formaţii din campionatul diviziei B: Foca — mijlocaş — de la Gloria Birlad, Baicu — înaintaş central — de la C.F.R. Paşcani şi Anghel — extremă — de la Electronica Obor.

AL 4-LEA ANTRENAMENT AL PORTULUI CONSTANŢA...

...a fost efectuat ieri. Prima întîlnire a antrenorului E. Haşoti cu elevii săi a avut loc sîmbătă, cînd constănţenii au făcut şi un scurt antrenament de acomodare. La şedinţele de pregătire ţinute pînă azi au participat toţi jucătorii. Azi, lotul va pleca la Predeal, unde îşi va continua pregătirile timp de două săptămîni.

DIN PROGRAMUL LUI ELECTROPUTERE CRAIOVA

Fotbaliştii de la Electroputere s-au prezentat ieri la club pentru a face vizita medicală. În programul întocmit de antrenorii Oţeleanu şi Iordănescu se prevede ca în perioada 9—20 ianuarie pregătirile să se desfăşoare la Craiova, iar în ultima decadă în oraşul Motru. Pentru luna februarie sînt proiectate mai multe partide amicale cu echipe din campionatul judeţean, precum şi cu divizionare B.

LA CUGIR — ANTRENAMENTE IN AER LIBER

Primul antrenament al jucătorilor din Cugir s-a desfăşurat zilele trecute în aer liber şi a constat într-o şedinţă de pregătire fizică generală, de aclimatizare, cu plimbări pe jos şi alergări uşoare. Antrenamentele — propriu-zise — vor avea loc de patru ori pe săptămînă, iar la sfîrşitul lunii ianuarie se va trece şi la pregătirea tehnico-tactică a echipei. La începutul lunii februarie, în funcţie de starea vremii, se vor organiza şi primele jocuri de omogenizare şi verificare cu echipele Metalul Călan, Aurul Brad, Aurul Zlatna şi altele.

În prima garnitură au fost promovaţi juniorii Tipa şi Georgescu. Echipa din Cugir antrenată de Paul Florea, are la dispoziţie următorul lot: Ivanovici, Forgaci, Salomir, Dinea, Neamţu, Pîrvulescu, H. Marin, Moga, D. Savancea, A. Savancea, Gh. Ion, Paşcanu, Ivan, Tărtăreanu, Petschowski II, Gergely, Udroaica, Smadea, Dobai, Niculescu.

N. Tokacek

NOUTĂŢI LA MINERUL BAIA MARE

Elevii lui C. Woroncowski s-au reîntors din vacanţă şi duminică au participat, la sediul asociaţiei Minerul, în prezenţa conducerii asociaţiei, la analiza turului campionatului 1968—1969, pe care după cum se ştie, nu l-au încheiat de loc strălucit.

Marţi 7 ianuarie au început antrenamentele sub conducerea lui C. Woroncowski.

Deocamdată, au semnat pentru echipa din Baia Mare doi jucători noi: fostul portar gălăţean Florea şi mijlocaşul Matei II de la Progresul Bucureşti, care vor întări, în sezonul viitor, echipa minerilor. Este aproape sigură plecarea portarului Emeric Moritz la Jiul Petroşeni.

V. Săsăranu

UN NOU ANTRENOR LA OŢELUL

Echipele divizionare Politehnica şi Oţelul Galaţi şi-au reluat marţi pregătirile în vederea returului campionatului.

Lotul Politehnicii — antrenor Petrică Rădulescu — a fost completat cu jucătorul Vasilache, fost la Gloria Birlad. În programul de pregătire sînt prevăzute mai multe şedinţe la bazinul de înot din oraş.

Cealaltă divizionară — Oţelul — şi-a început antrenamentele sub conducerea unui nou antrenor: Ştefan Vasile.

T. Siriopol

„Cînd cununa de lauri se transformă într-una de spini..."

...Soo pasează... Hălmăgeanu trage... Punct. Jenei pasează... Haidu se înalţă splendid şi catapultează balonul într-o „diagonală" demnă de Derzei... Aţi ghicit, desigur, dragi cititori, că „actorii" de mai sus, prea bine cunoscuţi de dv., joacă alte roluri, în speţă cele ale voleibaliştilor. N-am greşit, totuşi, rubrica. Sîntem în „spaţiul fotbalului", nu numai pentru că ne ocupăm de slujitorii sportului rege, ci pentru că realmente rîndurile acestea pleacă de la un antrenament al fotbaliştilor, în care s-a lucrat forţa (cu mingile medicinale), îndemînarea (în jocuri de volei), pregătirea fizică generală... Al doilea antrenament al fotbaliştilor de la Steaua. Şi pentru că Steaua înseamnă implicit (anul acesta) şi numele campioanei României, vă explicaţi, probabil, şi exprimarea de mai sus *„rîndurile acestea pleacă de la un antrenament"*. Ele PLEACĂ într-adevăr, ieşind, oarecum, din cadrul tematicii unui simplu antrenament, căutînd să abordeze cîteva din numeroasele probleme de fond care-i interesează pe numeroşii iubitori ai fotbalului din ţara noastră, cu atît mai mult cu cît campioana „en titre" a traversat un sezon de toamnă destul de critic.

Am apelat, firească, la... ultimul autor al succeselor (de acum un an) dar la primul vinovat al insucceselor recente, la antrenorul principal, ŞTEFAN COVACI ne-a oferit, pe un ton pe cît de liniştit, pe atît de sigur, o viziune realistă a trecutului, prezentului şi viitorului imediat al echipei.

— Laurii titlului cîştigat anul trecut au umplut cupa euforiei. A început campionatul, au venit victoriile din primele două etape care au convins (din păcate) băieţii că istoria (fericită) se poate repeta de la sine. Acesta a fost germenele contraperformanţelor care au urmat. El a avut drept primi muguri — slaba pregătire a jucătorilor iar fructele au fost rezultatele. Încetul cu încetul, cununa de lauri a început să... doară, de parcă ar fi fost de spini.

Ce avem de gînd? Schimbarea opticii dar mai ales a exigenţelor faţă de PREGĂTIRE. Vom face o pregătire cum scrie la carte şi nu vom admite nici o concesie. Cine va rezista — fizic şi moral — pregătirilor, va juca în echipă. Altă idee pe care o veţi vedea tradusă pe teren încă de la începutul returului este aceea a schimbării — într-o oarecare măsură — a jocului „clasic" tip C.C.A. — Steaua. Jocul nostru de pase „la centimetru" trebuie revitalizat printr-o dinamică mult sporită, prin treceri supranumerice în atac şi apărare. Sînt perfect conştient de faptul că aceste cîştiguri calitative nu se vor dobîndi bătînd din palme, va fi nevoie de multă muncă, eşalonată pe un traseu de mai lungă durată, dar sîntem hotărîţi să începem acest traseu pe potecile iernii de acum.

— O întrebare: care sînt potecile pe care le va bate Steaua în această iarnă?

— Primele (începînd de la 12 ianuarie) la Braşov; următoarele (în februarie) în... Grecia, Turcia şi Cipru unde avem perfectat un turneu.

— Şi o întrebare de final: pe ce lot contaţi?

— Pe cel obişnuit, plus tinerii Ştefănescu, Iordănescu, Cristache, Manea şi Ionescu Constantin, promovaţi de la echipa de tineret.

Marius POPESCU

FRUNTAŞE ALE DIVIZIEI C

Ştiinţa Bacău (SERIA I)

În seria 1 a diviziei C, alcătuită din 16 echipe din nordul Moldovei, pe primul loc, după încheierea turului campionatului, s-a clasat Ştiinţa Bacău. Formaţia studenţilor băcăuani a avut de-a lungul primelor 15 etape ale competiţiei o comportare constantă, bună, reuşind să cîştige 11 jocuri, două terminîndu-le la egalitate iar celelalte două pierzîndu-le. Echipa băcăuană a totalizat astfel 24 de puncte şi un golaveraj foarte bun — 29—7 (cel mai bun golaveraj al seriei).

Principalii adversari în tur s-au dovedit a fi Minerul Gura Humorului şi Minobrad Vatra Dornei, în faţa cărora Ştiinţa a şi pierdut cu 3—1 şi, respectiv, 1—0. Ambele meciuri au avut loc însă în deplasare, astfel că în primăvară şansele vor fi de partea studenţilor. O surpriză a fost, fără îndoială, meciul nul pe care Ştiinţa l-a făcut pe teren propriu cu Foresta Fălticeni.

Echipa de bază folosită în tur a fost: *Enăchiuc — Boiangiu, Ciocoiu, Margaşoiu, Corobană — Rotaru, Avram — Ilarion, Mihalache, Popescu* şi *Sdrobiş*. Cele mai multe goluri le-au înscris: Popescu 9, Mihalache 5 şi Avram 3. Jucătorii cu cel mai bun randament au fost: portarul Enăchiuc, fundaşii Boiangiu şi Ciocoiu, înaintaşii Ilarion, Mihalache şi Popescu. Dintre juniorii Ştiinţei au fost promovaţi doi în prima echipă şi anume Dan Popovici şi Viorel Tiron, ambii de 16 ani şi cu frumoase perspective.

Punctul forte al echipei antrenată de Cornel Costinescu este atacul alcătuit din jucători destul de bine pregătiţi din punct de vedere tehnic şi avînd un dezvoltat simţ al porţii. Echipa este destul de tînără, vîrsta medie fiind sub 22 de ani.

Înaintea returului formaţia băcăuană se prezintă destul de slab în privinţa situaţiei materiale; lipsa unei baze sportive proprii, materiale şi echipament insuficient. Sperăm însă că cel puţin problema materialelor necesare pregătirii şi a echipamentului se va rezolva pînă la reluarea campionatului.

I. IANCU — *coresp. principal*

Primele trei locuri în clasament:

1. Şt. Bacău	15	11	2	2	29-7	24
2. Foresta Fălticeni	15	9	4	2	30—12	22
3. Viitorul Botoşani	15	8	2	5	30-18	18

LOTO-PRONOSPORT

● Numai astăzi şi mîine vă mai puteţi procura biletele pentru tragerea LOTO de vineri 10 ianuarie 1969, care va avea loc la Bucureşti în strada Doamnei nr. 2. Tragerea va fi radiodifuzată;

● Operaţiunea de tragere la sorţi a autoturismelor şi excursiilor de la concursul special Pronoexpres din 1 ianuarie 1969 va avea loc vineri 10 ianuarie a.c. la Bucureşti în sala din strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 17.30.

● Participaţi la concursul Pronosport de duminică 12 ianuarie 1969 al cărui program este alcătuit în întregime cu meciuri din campionatul italian divizia B.

Vă recomandăm ca înainte de a completa buletinele să vă documentaţi citind „Programul Loto — Pronosport" de marţi 7 ianuarie, care cuprinde amănunte asupra echipelor incluse în programul de concurs.

Pentru a vă asigura permanent sursa de informaţii asupra sistemelor de joc Loto — Pronosport abonaţi-vă la Programul Loto — Pronosport.

● Plata premiilor la concursul special Pronoexpres al Revelionului din 1 ianuarie 1969, se face astfel:

In Capitală, începînd de marţi 14 ianuarie 1969, prin casieriile Loto—Pronosport.

In provincie, începînd aproximativ de joi 16 ianuarie 1969, prin casieriile Loto—Pronosport şi prin mandate poştale.

PRONOSPORT

premiile concursului nr. 1 din 5 ianuarie 1969

Categoria I (13 rezultate) 8,5 variante a 5.243 lei

Categoria a II-a (12 rezultate) 210 variante a 254 lei

Categoria a III-a (11 rezultate) 1722 variante a 46 lei.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 419 (5853) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 9 ianuarie 1969

O PARTIDĂ ANIMATĂ:

BULGARIA-ROMÂNIA (echipe de tineret) 6-3 (4-3, 0-0, 2-0)

● **Astăzi, de la ora 17, jocul revanșă**

Juniorii au inaugurat stagiunea hocheistică 1969. Ieri, la patinoar, s-au întîlnit echipele de mezini ale României și Bulgariei. A fost o partidă tinerească, foarte animată, plăcută.

Oaspeții au prezentat o garnitură mai robustă, obținînd o victorie meritată și, altminteri, așteptată. Ei au început puternic și în momentul cînd conduceau cu 3—0, după numai 10 minute de joc, am avut impresia că vom asista la un joc desfășurat într-o singură direcție. Apoi, însă, selecționata română s-a regăsit, a redus din handicap, terminînd repriza la o diferență minimă. În partea a doua, jocul a fost egal. Începutul celei de a 3-a reprize a fost pe punctul de a aduce egalarea, dar Fodorea n-a reușit să înscrie dintr-o poziție cînd se afla singur cu portarul. În secunda următoare, Delev n-a ratat într-o situație absolut identică, și soarta jocului a fost pecetluită.

Formația bulgară patinează mai bine și mai repede decît a noastră, se apără cu hotărîre (are un portar excelent), contraatacă periculos. Ea este, de fapt, o selecționată de tineret căreia i-a fost opusă o echipă încă crudă, cu o singură linie (Bucur — Popescu — Fodorea) avînd un stagiu competițional mai vast.

Ne-a plăcut însă ardoarea cu care au luptat juniorii români, setea lor de joc, atribute care reclamă pentru viitor mai multă atenție tinerei generații de hocheiști.

Au înscris Penelov, Mihailov, Iliev (2), Dimitrov, Delev, pentru oaspeți, Bucur și Vlad, pentru gazde.

Ireproșabil arbitrajul cuplului *Fl. Gubernu — D. Voinov*, ajutat considerabil de atitudinea foarte disciplinată a ambelor formații.

Valeriu CHIOSE

Din această fază, echipa noastră de juniori a înscris golul trei, în meciul cu selecționata Bulgariei.

Foto: TEODOR ROIBU

ÎNCEPÎND CU ACEST NUMĂR, ÎN FIECARE JOI ÎN ZIARUL NOSTRU:

TELEcronica

(Astăzi, în pagina a 2-a)

SEMNIFICAȚIILE MARILOR PERFORMANȚE

Epoca noastră are aspectul unui furnicar în plină agitație pe sol, în subsol, în aer, sub apă și chiar în cosmos. Ritmul impetuos al dezvoltării și aplicării științei și tehnicii a amplificat în proporții nemaiîntîlnite în istoria societății umane, posibilitățile și perspectivele de realizare ale celor mai îndrăznețe aspirații ale omului în toate domeniile de activitate. Sîntem conteporanii unei adevărate erupții a forței de creație a omului în cele mai variate sectoare ale vieții. Adesea această forță de înfăptuire se manifestă sub forma unor competiții puse în slujba progresului. În acest context, activitatea sportivă, căreia noțiunea de competiție îi este atît de proprie, a ajuns la cele mai grandioase forme de manifestare din istoria ei. Marile competiții sportive sînt evenimente de seamă în viața societății moderne, lăsînd uneori în umbră evenimentele politice, economice, culturale sau științifice. Ilustrativ este faptul că Jocurile Olimpice de la Tokio și Mexic au captat atenția a 3/4 din populația lumii.

În activitatea sportivă, omul modern găsește un domeniu de manifestare cu mult superior aceluia care atrăgea și entuziasma populațiile altor epoci istorice, care își satisfăceau nevoia de mișcare și unele tendințe fizice și psihice spre aventură și eroism, prin lupte de gladiatori, turniruri, dueluri, invazii și chiar războaie.

Practicînd sportul ca amator sau pregătind și realizînd performanțe sportive, sau numai asistînd entuziast la realizarea lor, omul de azi se manifestă

prof. Victor COJOCARU

(Continuare în pag. a 2-a)

Înaintea reluării campionatului de handbal

MODIFICĂRI ÎN COMPONENȚA UNOR FORMAȚII

● *Nume noi la Dinamo Brașov, Universitatea și Dinamo București*

Premiera handbalistică pe care, de mîine, o va găzdui, în sala Sporturilor, orașul Cluj, este așteptată cu un interes mai mare decît cel obișnuit în preajma unor competiții republicane de amploare. Amatorii de handbal sînt curioși să vadă la lucru, dar într-o întrecere cu o miză deosebită, echipele noastre fruntașe, în condiții neobișnuite pînă în prezent: jocuri în sală, pe parchet. Cum se va

(Continuare în pag. a 2-a)

Turneu internațional de baschet la Brașov

Începînd de mîine, sala brașoveană Tractorul va găzdui un interesant turneu de baschet la care vor participa — împreună cu echipele noastre *Voința, Școala sportivă* și *Politehnica Brașov* — la fete, *Politehnica, Steagul roșu Brașov* și *Rapid București* — la băieți, — formațiile poloneze *A.Z.S. Poznan*.

Corespondență specială din Belgia

Ne este greu să apreciem valoarea selecționatei române prin prisma evoluției foarte modeste

BRUXELLES, 8 (prin telex). Standard Liège este echipa belgiană de fotbal cea mai în formă la ora actuală, astfel că pentru jucătorii selecționatei divizionare române, meciul susținut marți a constituit, credem, o bună ocazie de a-și trece în revistă posibilitățile înaintea partidei cu Anglia.

Românii au fost cu adevărat puși la încercare de o echipă dezlănțuită. Trebuie amintit, însă, faptul că cele două formații au abordat partida într-un spirit cu totul diferit.

Belgienii, în acest meci, s-au angajat total, în timp ce românii, spre surprinderea noastră și decepția publicului, n-au constituit partenerii așteptați nici măcar din punctul de vedere al forței de joc, al efortului fizic. Mărturisim că **ne este greu să apreciem valoarea selecționatei române prin prisma evoluției foarte modeste** de pe stadionul din Liège. În ciuda golurilor primite cei doi portari români, Gornea și Datcu, au fost aplaudați adesea pentru intervenții spectaculoase care au împiedicat majorarea scorului. Lucescu și Dumitrache au ratat în prima repriză două ocazii bune de a înscrie, datorită intervenției extraordinare a portarului Piot.

La începutul partidei echipa română a aliniat următoarea formație: **Gornea-Sătmăreanu, Boc, Mocanu, Ghergheli, Dinu, Pantea, Dembrovschi, Dumitrache, Nunweiller VI, Lucescu.** După pauză, antrenorul echipei române a efectuat cîteva schimbări pentru a putea vedea și alți jucători în acțiune. Datcu l-a înlocuit pe Gornea, Lupescu pe Boc, Deleanu pe Mocanu, Domide pe Dembrovschi și Kallo pe Pantea.

Standard Liège a aliniat următoarea formație: **Piot-Blaise, Dowalque, Jack, Thissen, Van Moer, Pilot, Semmeling, Colonval, Galic și Nagy.** La reluare, Henrotay l-a înlocuit pe Dewalque, Nicolay pe Piot, Bourlet pe Colonval, Depireux pe Nagy și Naumovic pe Van Moer. Golurile au fost înscrise de Van Moer (min. 7), Colonval (min. 28), Nagy (min. 45), Depireux (min. 52) și Pilot (min. 76).

Fernand BOUVIER

Ora 7,30... Grupa avansaților a și ieșit pe pîrtiile Găujoarei. Conduce prof. Ladislau Covaci

foto: prof. ADRIAN MARIAN-Galați

360 DE ELEVI — 360 DE SCHIORI!

La Păltiniș

Dominînd masiv văile Sadului și Cibinului, așezarea montană a Păltinișului, mereu tînără și trufașă, se apropie de granița albă a celor 1 500 de metri. În ciuda numelui, nu paltinul, ci bradul domnește în cea mai înaltă stațiune din țara noastră și acum, iarna, podoaba grea a zăpezii creează un peisaj feeric. Dar ispititoarele sale pante, pe care neaua se așterne de timpuriu în strat gros și dispare tîrziu în primăvară, invită cu mai multă insistență tineretul, dornic să se avînte pe schiuri. Este și firesc, deci, ca stațiunea sibiană, situată la 32 de kilometri de străvechiul Cibinium, să devină obișnuita gazdă hibernală a taberelor școlare și studențești. Am vizitat-o și noi pentru a cunoaște conținutul unei zile de vacanță petrecute de sutele de reprezentanți ai școlilor sportive.

STAVILA VÎNTULUI ȘI ÎNZĂPEZIRII

Înainte de a înfățișa cititorilor cîteva aspecte caracteristice, ne facem datoria să subliniem o acțiune lăudabilă, cu evident efect practic. După cum se știe accesul în stațiunea Păltiniș prezintă dificultăți în lunile de iarnă. În special două porțiuni din drumul principal, complet descoperite, Vălar și Mărăjdie, sînt expuse întroienirilor la orice vîntoasă. Iată că în acest an, pentru prima dată, serviciul de drumuri al Consiliului popular județean Sibiu a așezat în zonele amintite aproape 10 kilometri de parazăpezi, ziduri mici din fișii de metal, menite să pună stavilă vîntului și efectelor sale nedorite. Rezultatul l-am constatat chiar cu ochii noștri, cînd în drum spre Păltiniș treceam pe șoseaua destul de curată, ferită de dunele albe, stopate de digul parapeților. Felicităm călduros pe cei ce au pus umărul la realizarea unui vechi deziderat, așa cum trebuie să adresăm mulțumiri și filialei sibiene „Automobil Club Român" care a ajutat la degajarea șoselei pe prima ei porțiune și de la cabana Curmătura la Cantonul nr. 1, acolo unde serpentinele pieptișe constituie o adevărată piatră de încercare pentru călători. Să sperăm că și în continuare, eventuala ninsoare abundentă sau ghețușul vor fi neutralizate de inițiativa energică a localnicilor. Astfel, turismul și sporturile de iarnă din masivul Cibinului nu vor avea decît de cîștigat.

12 școli sportive, cu un efectiv de 360 de elevi și eleve din Oradea, Ploiești, Baia Mare, Rm. Vîlcea, Cluj, Galați, Timișoara, Tg. Mureș, Craiova, Cîmpulung Muscel, București și Brașov și-au întins... cortul, pe aceste meleaguri. În planul de acțiune al conducerii taberei (prof. Ion Ciotea din Tg. Mureș), figurează, ca obiectiv principal, pregătirea fizică generală. Vă va surprinde, poate, că în această zonă atît de prielnică alunecării pe pantele înzăpezite n-am întîlnit schiori de meserie, care ar fi putut să-și continue specializarea în

Neagoe MARDAN
Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. a 2-a)

Primii pași pe Poplaca...

„Cupa U.A.S.R." la schi

Studenții și studentele sînt prezenți în aceste zile la întrecerile de schi din cadrul „Cupei U.A.S.R.", probe de fond și alpine. Etapa I, pe centre universitare, este programată pînă la data de 15 ianuarie. Vom reveni cu amănunte.

„Zonele" campionatului pe echipe la judo

Sîmbătă și duminică, la **București, Timișoara** și **Roman**, se vor desfășura întrecerile de zone ale primului campionat național pe echipe la judo. La acest penultim act al competiției vor participa aproape 30 de echipe din diferite orașe unde în ultimul timp judo-ul, acest spectaculos sport, a început să se dezvolte.

La București, întrecerile se vor desfășura în sala Floreasca cu participarea a 11 echipe, printre care **Universitatea, Agronomia, I.E.F.S., Rapid, Olimpia, A.S.E., Politehnica** etc. La Timișoara și Roman își vor măsura forțele cîte opt formații, printre care, **Vagonul Arad, Sănătatea Mediaș, Politehnica Brașov, Dinamo Oradea, Politehnica Timișoara**, respectiv, **Nicolina Iași, Farul Constanța, Metalul Roman, Politehnica Galați** ș.a.

Pentru finală, care va avea loc în zilele de 27—28 februarie, se vor califica primele două clasate la „zonele" Timișoara și Roman și în cele două serii din București.

Ori la „Melody" ori în națională!

Aseară, lotul tinerilor baschetbaliștii români a plecat în Polonia, unde urmează să participe la un foarte util turneu, important nu numai pentru statistica finală a rezultatelor ci, mai ales, pentru soluțiile căutate acum, cu un plus de profunzime, de federația noastră de specialitate. Este ceea ce se cheamă, obișnuit, perspectivă. Este acel obligatoriu pas făcut acum lucid și energic pentru ca absența baschetului românesc de la Ciudad de Mexico să nu se repete și la J.O. de la München.

Așadar, priviri îndreptate, în primul rînd, spre lotul de tineret și, îndeosebi, spre acei jucători de real talent, cu posibilități de promovare în echipa națională de seniori care, evident, trebuie să cîștige în prospețime și vigoare pentru a nu rata calificarea pentru „europene" în turneul din Olanda.

Unul dintre jucătorii în care se puneau mari speranțe pentru necesara întinerire a naționalei se numește Gheorghe Cîmpeanu, transferat în ultimul an de la Dinamo București la clubul sportiv universitar Timișoara. Talent autentic, baschetbalistul timișorean se bucură de aprecieri frumoase din partea specialiștilor, mulți dintre aceștia văzînd în el jucătorul cu cele mai mari șanse să-i înlocuiască foarte curînd pe Cernea sau Tarău. De aici, firească, selecționarea sa în lotul național de tineret.

Dar, pe lîngă talentul și cunoștințele sale tehnice, pe lîngă atu-ul tinereții — 20 de ani, student în primul an la Institutul Politehnic din Timișoara, Gheorghe Cîmpeanu mai are o calitate rar întîlnită în baschetul nostru — înălțimea ideală a pivotului de care are atîta nevoie reprezentativa țării: 2,04 m.

Și, de aceea, probabil se crede intangibil, jucătorul care nu va sta pe banca rezervelor, care — oricum — trebuie promovat. Naționala are neapărat nevoie de un pivot de 2,04 m!

A omis, în toată această profund greșită mentalitate despre responsabilitatea complexă a sportivului fruntaș, faptul că — a dovedit-o și exemplul altor federații și cluburi — a cam trecut vremea concesiilor făcute de dragul unor rezultate de moment sau al soluționării artificiale a unei probleme, indiferent de numele sau renumele sportivului în cauză.

A venit, deci, la lot în postura de vedetă. Nu cu gîndul să muncească pentru a răsplăti o încredere și pentru a-și netezi propriu-i drum de afirmare ci cu gîndul că valoarea și... înălțimea îi dau dreptul la orice.

De aceea, a continuat să fumeze pentru că și asta face parte din aerul de vedetă și de „personalitate". De aceea, a lipsit o noapte din cantonament. Pentru că disciplina nu e obligatorie și pentru un pivot de 2,04 m! De aceea a înlocuit orele de odihnă după efort cu ceasuri petrecute la barul „Melody". Așa, o fi gîndind Gheorghe Cîmpeanu, pentru a dovedi că indicațiile antrenorilor sînt vorbe goale și că de el nu se poate atinge nimeni.

Dar n-a fost așa! Aseară, lotul național de tineret a plecat în Polonia, fără neînlocuibilul jucător timișorean. Și lucrurile se vor repeta, dacă nici această lecție (pentru că au mai fost și altele) nu-l va învăța nimic pe Gheorghe Cîmpeanu. Să fie limpede: ori la bar la „Melody", ori în echipa națională. Ori muncă și disciplină, ori banca rezervelor și, mai mult, anonimat în baschetul românesc, care se vrea mai valoros, dar nu cu prețul renunțării la niște principii care exprimă însăși rațiunea de existență a sportului nostru.

Federația a acționat prompt, lăudabil. Ce are, însă, de spus, și clubul sportiv timișorean în care activează pivotul-speranță nr. 1, baschetbalistul Gheorghe Cîmpeanu, care de data aceasta, din motivele arătate nu și-a onorat selecționarea în lotul național de tineret?

Dan GÂRLEȘTEANU

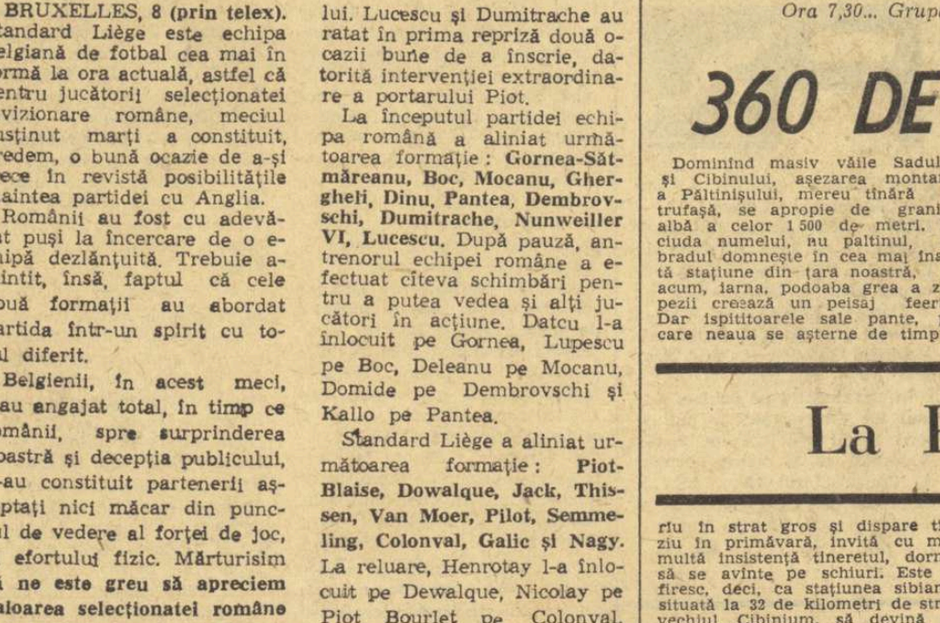

Zăpadă, vacanță, veselie... La frumoasele concursuri de săniuțe organizate ad-hoc participă zeci și zeci de competitori. Acum, pe creasta derdelușului din imagine, la linia de start, s-au prezentat faimoasele echipaje din marea grupă „fără spătar".

Foto: V. BAGEAG

VICTORIA POLOIȘTILOR IUGOSLAVI A FOST SCONTATĂ

IUGOSLAVIA — CAMPIOANĂ OLIMPICĂ LA POLO

● Cel mai calm turneu olimpic ● Echipa română trebuie să-și apere șansele

Iată, în sfîrșit, pe flăcăii Dalmației dobîndind cea mai înaltă recompensă pe care o poate oferi acest joc sportiv, un titlu la care poloiștii iugoslavi rîvnesc de mai bine de 16 ani, și de care au fost atît de aproape în 1952, la Helsinki, cît și în 1956, la Melbourne, sau în 1964, la Tokio. Autorii performanței : arhicunoscuții **Stipanici, Sandici,** „triunghiul" minune al apărătorilor **Trumbici, Perisici** și **Bonacici,** alături de mai tinerii **Poljak, Marovici, Lupatni, Dabovici** și **Hegel,** care sub mîna forte a priceputului **Alexander Seifert** au alcătuit un mecanism bine sudat și valoros.

Succesul sportivilor iugoslavi a fost scontat de foarte mulți specialiști și el nu trebuie să-i surprindă nici pe cei ce vedeau în selecționata Ungariei, cu jucători mai abili și mai tehnici, o formație greu de clintit de pe soclul olimpic, sau pe aceia care, pe bună dreptate, acordau șanse mai mari campionilor europeni (echipa Uniunii Sovietice) sau tinerilor și dîrzilor poloiști din R.D. Germană.

Reprezentativa iugoslavă a fost întotdeauna o echipă sobră și ambițioasă, cu jucători de mare calibru (la propriu și la figurat), pe care unele insuccese, departe de a-i descuraja și de a stîrni panică, i-au călit pentru dispute aprige în orice fel de condiții.

În plus, un amănunt de loc neglijabil, politica dusă de federația de specialitate din țara prietenă în ceea ce privește organizarea activității acestor jucători a contat foarte mult în obținerea frumosului succes.

ITALIA, ÎN CAREUL DE AȘI ?

Primul semn de întrebare pe care-l ridică clasamentul final al turneului olimpic privește formația italiană ajunsă în semifinale (alături de Iugoslavia, U.R.S.S. și Ungaria) pe un loc ce părea destinat — dacă am pune în balanță valorile respective — „7"-lui R. D. Germane. Misterul ni l-a lămurit dr. **I. Drăgan,** arbitru internațional, care, prezent în delegația olimpică română, a avut și posibilitatea de a conduce 3 partide din turneul respectiv.

„Ca și la Roma în 1960, dar mai ales la Tokio în 1964, echipa italiană a fost serios „sprijinită" pentru a se clasa pe o poziție fruntașă ; în edițiile precedente în detrimentul națională română, iar de data aceasta înaintea jucătorilor din R. D. Germană, care în tot sezonul au manifestat o valoare superioară. „Squadra azzurra" nu a depășit nivelul dovedit anul trecut, la „Cupa Jadran", unde a fost întrecută fără drept de apel (5—2) de reprezentativa țării noastre. În Mexic însă, italienii au reușit două victorii (cu același scor, 5—4) asupra Iugoslaviei și R. D. Germane, ca și un draw (3—3) mai mult decît norocos în fața Olandei, cu largul concurs al arbitrilor. Și poate că ar fi realizat mai mult;

Pizzo a început însă să rateze loviturile de la 4 metri (cîte 3 în meciurile cu U.R.S.S. și Ungaria) și astfel echipa sa a ajuns pe poziția a 4-a".

UN MIRACULOS 19—2 SALVATOR...

În general se poate spune că marile candidate la titlul olimpic au avut seroase fluctuații de formă de-a lungul întregului turneu. Iugoslavia, de pildă, a început mai slab și a terminat în forță. Iar prezența sa în semifinale a atîrnat de un fir de ață. La egalitate de puncte, în seria preliminară, cu formația R. D. Germane (învingătoare cu 17—2 în fața R.A.U.), jucătorii iugoslavi s-au văzut în situația de a fi eliminați din cursă datorită golaverajului mai slab. Doar o victorie asupra Japoniei în ultimul meci la o diferență mai mare de 13 goluri i-ar mai fi putut salva. Dar cuplul **Jankovici — Sandici,** fără îndoială cel mai teribil tandem pe care-l cunoaște istoria jocului de polo, a fost necruțător. Ca și ceilalți redutabili tunari : Marovici, Dabovici, Bonacici și Perisici, Niponii au deschis scorul (!) și apoi portarul lor a fost nevoit să scoată de 19 ori mingea din plasă, timp în care coechipierii săi nu au mai putut străpunge blocada lui Stipanici decît o singură dată. Scor final: 19—2 și iugoslavii au continuat irezistibil o cursă care pe parcurs le ridicase probleme dintre cele mai dificile. În meciurile decisive cu Ungaria și U.R.S.S. ei au avut avantajul inepuizabilului Zoran Jankovici care a înscris goluri spectaculoase din acțiune tocmai atunci cînd adversarii săi se așteptau mai puțin.

Foștii campioni olimpici (poloiștii unguri) au avut un start furtunos, dar nu au mai găsit resurse pentru final. Ca de altfel și campionii europeni, poloiștii din Uniunea Sovietică, în ciuda deosebitei lor pregătiri pe care au efectuat-o de-a lungul întregului an. Echipa R. D. Germane, prezentă cu mari și justificate speranțe la acest turneu, a fost stopată de arbitrajul de-a dreptul tendențios al austriacului J. Dirnweber (meciul cu Italia). În real progres, formațiile Cubei (cu jucători fără gabarit) și S.U.A. Ambelor însă le lipsesc acele combinații tactice, absolut necesare acțiunilor ofensive în fază finală, cînd marcajul la om este foarte strîns.

La întrebarea privind o eventuală prezență a echipei române la această ediție, dr. **Ion Drăgan** a răspuns foarte deschis : **„Cred că ar fi trebuit să ne încercăm șansa și de data aceasta. N-aș vrea să fiu greșit interpretat (unii vor zice poate că e mai ușor să apreciezi după terminarea turneului), dar păstrez impresia că jucătorii noștri ar fi încurcat unele socoteli în acest turneu. Și poate chiar mai mult..."**

LOVITURILE DE LA 4 METRI AU DECIS DIN NOU !

Curios lucru, în primele 4 zile ale turneului nu s-a ratat nici un penalti. Apoi însă, cu cît configurația clasamentelor celor două serii începea să prindă conturi mai precise calmul șuterilor a început să dispară. În finală, de pildă (Iugoslavia — U.R.S.S. 13—11), de la scorul de 6—5, celelalte goluri au fost marcate de la 4 metri. În acest timp, Karlo Stipanici — îngerul păzitor al învingătorilor — a „scos" (ca de altfel și în semifinala cu Ungaria) două șuturi de penalitate și echipa sa a obținut victoria.

Au existat, ca de altfel la fiecare turneu desfășurat în ultimii ani, penalități just acordate și alte lovituri dictate de-a dreptul imaginar, majoritatea acestora din acumularea celor 3 puncte de penalitate. Și iată-i din nou pe specialiști aducînd în discuție carențele regulamentului. S-a subliniat, și pe bună dreptate, că loviturile de la 4 metri (acordate în urma totalizării a 3 puncte de penalitate) nu pot fi în concordanță cu spiritul jocului, și că prin existența lor este încălcat de fapt principiul aplicării prompte a unei sancțiuni cerute de o greșeală gravă a unui jucător.

Această idee, ca și alte sugestii constructive, au stat la baza cerinței imperioase de modificare a regulamentului. Iar ultimul congres F.I.N.A. s-a declarat întrutotul de acord, anunțînd cîteva schimbări substanțiale, care vor intra în vigoare de la 1 ianuarie 1970. Ele, sperăm, vor reduce considerabil aspectele dezagreabile ale acestui joc (ne referim la sumedenia de faulturi și, ca atare... posibilități nelimitate ale arbitrului de a hotărî asupra unor rezultate) și să mărească cursivitatea acțiunilor, spectaculozitatea lor, deziderate asupra cărora ultimul turneu olimpic ne-a convins o dată pentru totdeauna.

Ad. VASILIU

CURIERUL „TURULUI ROMÂNIEI"

● *Pe cine propuneți în juriul de onoare ?* ● *Televiziunea optează pentru varianta a II-a* ● *C. ASLAN : „Galații merită onoarea !"* ● *Luni după-amiază — o nouă consfătuire pentru definitivarea traseului*

Comisia de organizare a celei de a XVIII-a ediții a „Turului României" are o laborioasă activitate. Sînt definitivate amănuntele privind înfățișarea caravanei, se iau măsuri pentru organizarea spectacolelor, se triază propunerile pentru alcătuirea traseului. Una dintre probleme este, însă, mai greu de rezolvat : constituirea juriului de onoare. Pentru alcătuirea lui, cerem din nou sprijinul cititorilor ziarului nostru. Așadar, ce personalități marcante ale vieții sportive din țara noastră propuneți să facă parte din juriul de onoare ? Așteptăm sugestiile dv pe adresa ziarului „Sportul".

Între timp, ne-a sosit — prin intermediul crainicului-reporter *Cristian Topescu* — părerea televiziunii asupra celor 3 variante de traseu. Se optează pentru varianta a II-a. De ce ? Pentru prima oară, Televiziunea este decisă să facă transmisii în direct de pe stadioanele unde va sosi caravana ciclistă. Varianta a II-a de traseu oferă posibilitatea efectuării transmisiilor de la sosire din 7 orașe, în timp ce în celelalte două cazuri resursele tehnice sînt mai reduse. Deci, încă un vot (cu greutate !) pentru varianta a II-a. Tot pentru acest traseu votează și *prof. Constantin Aslan* (Piatra Neamț). Pionierul ciclismului românesc ne înfățișează — într-o lungă și caldă scrisoare — cîteva din episoadele nașterii ciclismului românesc. Amintind că, încă din prima parte a secolului nostru, orașul Galați, alături de Brăila, a jucat un rol important în răspîndirea sportului cu pedale pe aceste meleaguri, prof. *Constantin Aslan* conchide : *„Merită din plin Galații onoarea de a găzdui startul într-o competiție ciclistă de amploarea „Turului României". Așa cum se anunță, inconjurul țării pe biciclete va fi o adevărată sărbătoare. Falnicul oraș de pe malul Dunării îi poate oferi atmosfera de care are nevoie !"*

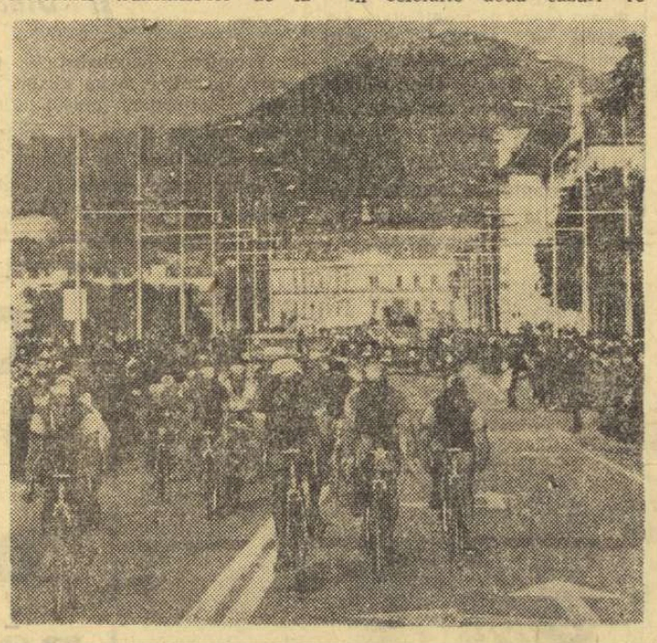

Cele 37 de propuneri privind alcătuirea traseului au fost supuse discuției membrilor comisiei tehnice. O ultimă consultare va avea loc luni după-amiază la ora 18, la sediul F. R. Ciclism, cînd se va pune o nouă variantă în fața unor antrenori de ciclism (*Marin Niculescu, C. Cîrjan, Ion Stoica, Dede Negoescu* ș.a.), rutieri și cronicari de ciclism (*C. Diamantopol, I. Goga, I. Dumitriu, I. Bocioacă, Petre Cristea, Andrei Antal* și — bineînțeles — „decanul de vîrstă", *Emil Iencec*) pentru a-și da părerea. După aceea, traseul definitiv va fi adus la cunoștința opiniei publice.

EVA BEREKMERI ȘI GHEORGHE NAFTALI CÎȘTIGĂTORI AI CONCURSULUI DE SELECȚIE

Timp de trei zile, sala Republicii din Capitală a găzduit prima competiție de tenis de masă a anului. Rezervat copiilor și juniorilor, concursul a fost destinat selecționării unor sportivi care să completeze lotul ce va participa în această vară la „Criteriul european".

Competiția a fost dominată de sportivii din Tg. Mureș.

La fete, Eva Berekmeri (Comerțul Tg. Mureș) a constituit surpriza turneului, reușind să ocupe locul I în fața unor jucătoare considerate pînă acum mai bune, cum sînt : Mihaela Lunțeanu, Cornelia Alexandrescu și Silvia Coman. Prin excelentă ofensivă, Berekmeri a dovedit că este un element talentat, de perspectivă.

În turneul fetelor am remarcat și o „minisportivă" despre care se va mai auzi cu siguranță : clujeanca Maria Sinteoan care la 11 ani aj săi a pus serioase probleme fruntașelor clasamentului, avînd la activ și o victorie cu 2—1 asupra celei de a doua clasate — Silvia Coman.

La băieți, întrecerile desfășurate sub semnul egalității valorice au furnizat interesante răsturnări de rezultate.

Cîștigătorul turneului, Gheorghe Naftali, a confirmat pronosticurile, învingîndu-și de o manieră categorică toți adversarii. Dispunînd de o gamă mai variată de procedee tehnice și un calm deosebit, Naftali are posibilități de afirmare. O comportare bună au avut și băieții de la A.S.M. Cugir, clasîndu-se pe trei din primele cinci locuri.

În ce privește partea organizatorică, au apărut și aspecte supărătoare. Numeroase meciuri au fost arbitrate de către jucătorii în competiție, situație care a dus la o serie de discuții nedorite. Apoi, încălzirea sălii a fost insuficientă, ceea ce a determinat o atmosferă cam... rece ! De asemenea, sala de la Republicii s-a dovedit necorespunzătoare pentru a găzdui un concurs cu miză, chiar dacă este vorba de copii și juniori. În concluzie, astfel de competiții sînt binevenite, dar asigurîndu-li-se un cadru organizatoric adecvat.

Clasamentele primilor cinci : **turneu de simplu fete** (16 concurente) : 1. Eva Berekmeri, 2. Silvia Coman, 3. Mihaela Lunțeanu, 4. Cornelia Alexandrescu, 5. Marilena Badea.

Turneul de simplu băieți (18 concurenți) : 1. Gh. Naftali, 2. C. Gavriș, 3. M. Bobocică, 4. M. Dogaru, 5. D. Bildea.

Horia ALEXANDRESCU

Finiș puțin satisfăcător în „Cupa României"

Pe o gheață improprie și pentru patinajul de agrement, darmite pentru cel de performanță, întrecerile din cadrul „Cupei României" au continuat pînă ieri după-amiază, la Floreasca.

Date fiind condițiile vitrege de desfășurare a acestei competiții, rezultatele sale trebuie privite cu toată rezerva. Ele s-au situat — de altfel — sub baremul cerut pentru obținerea clasificărilor necesare în vederea viitoarelor campionate republicane de patinaj artistic, ceea ce creează consecințe de-a dreptul neplăcute pentru organizatori și concurenți. Oricum, trebuie relevat efortul deosebit al tuturor patinatorilor de a depăși dificultățile semnalate, o apreciere în plus meritînd cei din provincie, care mai au și handicapul unei pregătiri de concurs insuficiente. Dar asupra tuturor acestor aspecte ne rezervăm dreptul unor reveniri ulterioare. Deocamdată, consemnăm...

...rezultatele finale : JUNIORI II. *Băieți :* 1. M. Ion (Șc. sp. 2) 4 — 194,4 p ; 2. O. Goga (IEFS) 5 — 193,0 p ; 3. D. Panait (Constructorul) 9 — 164,2 p ; 4. P. Dragomir (Constr.) 12 — 142,4 p. *Fete :* 1. Adriana Preda (Constr.) 3 — 218,6 p ; 2. Oltea Stoian (Petr.) 7 — 168,8 p ; 3. Gabriela Cosmaciuc (Din.) 11 — 163,0 p ; 4. Elke Seewald (Petr.) 12 — 162,2 p ; 5. Gabriela Voica (Din.) 12 — 159,8 p ; 6. Paula Chiriță (Constr.) 19 — 142,8 p ; 7. Doina Bigică (Constr.) 20 — 130,8 p ; 8. Monica Saulea (Șc. sp. 2) 24 — 106,2 p ; 9. Mariana Chiș (Șc. sp. 2) 27 — 96,8 p. JUNIORI I. *Băieți :* 1. At. Bulete (Șc. sp. 2) 3 — 206,0 p ; 2. L. Cozia (Constr.) 6 — 169,5 p. *Fete :* 1. Mariana Ionel (Șc. sp. 2) 4 — 229,1 p ; 2. Doina Mitricică (Școala sportivă 2) 7 — 224,4 p ; 3. Anca Tănase (Șc. sp. 2) 8 — 216,6 p ; 4. Marianne Klöckner (Petr.) 11 — 209,3 p ; 5. Maria Nagy (Ol.) 16,5 — 171,1 p ; 6. Adriana Turcu (Șc. sp. 2) 16,5 — 169,8 p. SENIORI. *Băieți :* 1. M. Stoenescu (Șc. sp. 2) 3 — 418,8 p ; 2. D. Sandu (Constr.) 6 — 400,2 p ; 3. D. Czeisner (Petr.) 10 — 338,7 p ; 4. E. Tăujan (IEFS) 11 — 337,5 p. *Fete :* 1. Elena Moiș (IEFS) 3 — 443,1 p ; 2. Doina Ghișerel (Șc. sp. 2) 7 — 391,8 p ; 3. Rodica Dîdă (IEFS) 8 — 383,7 p ; 4. Constanța Ionescu (Constr.) 13 — 358,8 p ; 5. Adina Caimacan (IEFS) 14 — 362,7 p. *Perechi :* 1. Letiția Păcuraru — Dan Săveanu (Șc. sp. 2) 3 — 96,1 p ; 2. Daniela Popescu — Marian Chiosea (IEFS) 6 — 85,1 p ; 3. Marinela Ciubucă — Carol Herti (Petr.) 9 — 18,2 p.

În clasamentul pe echipe, primul loc este ocupat de patinatorii Școlii sportive nr. 2 din București cu 36 puncte, urmați de Constructorul 16 p, I.E.F.S. 14 p, Olimpia Cluj 4 p, Petrolul Brașov 4 p și Dinamo 1 p.

Rd. V.

360 de schiori

(Urmare din pag. 1)

condiții optime. Ei au preferat însă pistele mai consacrate ale Predealului sau pe cele de la Vatra Dornei. La Păltiniș s-au întîlnit numai speranțele atletismului și ale unor jocuri sportive. I-am cunoscut aci pe cîțiva dintre juniorii cei mai talentați ai țării creditați cu titluri și performanțe. Din această listă a fruntașilor menționăm pe **Vasile Bogdan** din Cluj, campion de juniori la decatlon, **Marta Satmari** din Tg. Mureș, campioană de junioare mici la 80 m.g., **Fița Rafira,** cunoscuta alergătoare de cros, **Sabina Șerbănescu** și **Maria Preda** din București, gimnaste din lotul speranțelor, **Gerda Covaci** din Timișoara, campioană școlară la 60 m.g., **Horia Bogdan** din Brașov, unul dintre cei mai buni handbaliști ai școlii sportive, **Ștefan Nagy** din Tg. Mureș — 11.0 pe 100 m, component al lotului de juniori ș.a.

IN LABORATORUL PREGĂTIRII FIZICE

Așadar, pregătire fizică generală. Prin ce mijloace ? După cum am constatat — variate, în concordanță cu specificul terenului. Am luat de exemplu „atelierul" ploieștean condus de profesorul **Andrei Barta,** unul dintre decationiștii generației lui **Victor Cîncă.** Carte de vizită : locul I la tetratlon în campionatul liceelor cu program de educație fizică, anul trecut. Profesorul, foarte activ și exigent în orele de pregătire, ne prezintă cu amabilitate un succint film al activității sale : **„Toată lumea, obligatoriu, schiază între 4 și 5 ceasuri pe zi. În plus, alergătorilor de demifond le-am rezervat pentru sporirea rezistenței generale, crosuri, jocuri cu tempou variat, repetări pe diferite distanțe pentru rezistența specifică. Pentru aruncători — de asemenea, crosuri, pentru rezistența generală ; aruncări diferite cu gantere de 10 kg, în scopul menținerii forței — iar ca specific, imitație de tehnică fără obiect sau imitație de tehnică cu îngreuieri".**

I-am văzut la lucru. N-am avut de-a face cu o declarație de circumstanță. Tinerii, după deșteptarea de la ora 7, înviorarea și micul dejun, au și dispărut pe pîrtii, îndeosebi pe cea de la Schit, denumită Poplaca, mai dulce ca pantă, mai accesibilă celor mai puțin versați în tainele schiului.

DE LA OLIMPIADA MATEMATICĂ LA CEA SPORTIVĂ

Stăm de vorbă și cu doi dintre acești atît de sîrguincioși elevi : discobolul **Dan Dumitru** (37,67 m cu disc de 2 kg și 44,76 m cel de 1,5 kg) — fost finalist la Olimpiada de matematică ! — ne spune că se pregătește asiduu pentru a cîștiga încă 4—5 metri în sezonul care vine, iar **Victoria Cîrstea** din lotul național și de junioare (13 m la greutate) își manifestă speranța ca la prima verificare, concursul republican al juniorilor, să-și adauge și ea în palmares o cifră record. Urmărim micilor atleți ploieșteni succese pe măsura perseverenței lor și predăm ștafeta noastră școlii, care a pus, pur și simplu, stăpînire pe toată această tabără...

Într-adevăr, nu se poate trece cu vederea preocuparea deosebită rezervată activității școlii în Păltinișul vacanței. O cifră este edificatoare : 360 de elevi prezenți și tot atîtea perechi de schiuri purtate de ei. Este, credem, singurul loc din marea recreație albă a școlarilor unde acestui sport atît de util i s-a dat pe deplin onorul. Ministerul Învățămîntului, prin direcția de educație fizică și sport, ar trebui să extindă experiența reușită de la Păltiniș, pentru ca puntea vacanței 1969/1970 să ne ofere cît mai multe asemenea surprize plăcute. Aci, un adevărat stat major alcătuit din profesori cu specializare în schi — **Ladislau Covaci, Ion Ciotea, Ion Cucu** și **Gaspar Pop** — și-au pus la dispoziție toate cunoștințele pentru ca în scurtul răgaz de două săptămîni, școala principalului sport de iarnă să fie absolvită de toți cursanții.

L-am rugat, deci, pe „veteranul" prof. **L. Covaci,** coordonator al acestei acțiuni, să ne dea cîteva repere despre munca depusă. **„Subliniez și eu, de la început, grija întregului corp profesoral prezent aci pentru ca elevii lor să vină echipați adecvat la Păltiniș. Și mai subliniez opțiunea lor pentru schi, ca sport folositor pregătirii fizice generale. Cît privește metoda de lucru, am întîmpinat unele mici dificultăți provenite din cunoștințele inegale ale participanților. De aceea a fost necesară stabilirea în mare a două categorii, începători și avansați și mai ales găsirea unor pîrtii corespunzătoare. Chiar din prima zi de tabără, însă, lucrările au decurs normal. Astfel, grupa începătorilor, căreia i s-au atașat cei cîțiva neinițiați, a populat pîrtiile de pe Poplaca, iar cea a avansaților a lucrat pe Găujoara, ideală mai ales pentru slalom uriaș. Din păcate, pîrtia nu este folosibilă în prezent decît pe o lungime de 500 m. Cu unele amenajări nu prea costisitoare (curățarea de butuci și pietre) și eventual cu lărgirea ei, pîrtia de pe Găujoara ar putea deveni loc de întrecere oficială pentru alpine, peste limitele unor concursuri cu caracter județean. Faptul că din acest an funcționează și un schi-lift, deocamdată pe o distanță relativ mică (250 m), facilitează perspectiva dezvoltării schiului de performanță aici, în Cibin".**

Primele roade ale cursului-fulger **de pe pîrtiile Păltinișului le-am constatat la fața locului.** Nici un elev din cei 360 nu va pleca acasă fără să fi învățat măcar noțiunile elementare ale schiatului. Atleta **Mariana Ionescu,** din Rm. Vîlcea, cînd a sosit în tabără, nu știa nici boabă de schi. După 4 zile ea, ca și pentatlonista **Mariana Szabo** din București, au reușit să facă o coborîre curajoasă, de cîțiva zeci de metri, și acum părăsesc cu regret, de fiecare dată, pîrtia. Ca să nu mai vorbim de săriturile în lungime **Elena Eftimie** din Brașov, care, în ciuda recordului... de căzături, ne-a mărturisit că a îndrăgit și mai mult schiul, pe care îl va practica cu pasiune sportivă ori de cîte ori i se va ivi prilejul, pentru că îl consideră „nu numai plăcut, dar și util".

Modificări

(Urmare din pag. 1)

solda această primă confruntare ? Sînt cîteva întrebări la care este greu de dat un răspuns. Nu ne rămîne, deci, decît să așteptăm consumarea partidelor primei etape, urmînd ca turneele următoare (ambele la București, în luna februarie) să confirme sau să infirme aceste impresii.

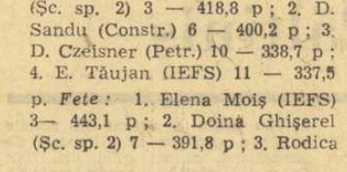

Pînă atunci, însă, se cuvine să consemnăm cîteva lucruri interesante. Primul este acela că în componența multor echipe s-au produs modificări, ca urmare a perioadei de transferări. Astfel, *Dinamo Brașov* și-a împrospătat lotul cu 7 handbaliști de la *Tractorul* și *Politehnica* din localitate. În plus, la *Dinamo Brașov* va evolua acum și *Lucian Popescu,* fost, pînă nu de mult, la Dinamo București. *Universitatea București* va beneficia de aportul portarului *Georgescu* (fost la Steaua) și de al tînărului *Mircea Anton* (fost la A.S.A. Tg. Mureș). S-a aprobat, pe de altă parte, transferarea lui *Dumitru Traian* de la Steaua la Dinamo București. Urmează doar ca în acest mult discutat caz, să-și spună cuvîntul și Biroul federal, care va decide asupra reducerii suspendării lui Dumitru Traian. Să sperăm că el va putea să joace la Cluj, acesta fiind un prim pas spre reintegrarea tînărului și dotatului handbalist în circuitul competițional.

TELEcronica

Vrăjitorul din Oz

Fiindcă retrospectiva „Mexico '68" a amicului Țopescu abia a început și ambiționează la gloria marilor foiletoane, adică la magicele cuvinte „va urma", fiindcă nu e frumos să-ți dai cu părerea în timp ce un semen de-al tău vorbește și se străduiește, fiindcă e frumos să lași omul să-și ducă gîndul pînă la capăt, fiindcă piesele de teatru în care un erou îi taie vorba altui erou pentru a spune el o chestie și mai deșteaptă mi se par enervante (și nu vreau să fiu enervant ci doar drept, ceea ce poate fi și mai rău) fiindcă soarele topește ca un înger gheața și zăpada din feerie capătă aspectul unei bătrîne proze prozaice — din aceste motive și din atîtea altele socotesc că acum e răgazul cel mai prielnic pentru a spune în două vorbe ce vrea Belphegor în „Sportul" cu a sa cronică a televiziunii.

Mai întîi — de ce Belphegor ? Fiindcă nu se poate altfel. Dacă această cronică ar fi semnată realist Ecaterina Oproiu, Felicia Antip, Călin Căliman sau Radu Cosașu, nimeni nu ne-ar crede. Acești distinși cronicari — de care studioul însuși a început să țină seamă, dovadă maliția ascunsă și salutară cu care le-a citat opiniile contradictorii despre „Răzbunătorii" în clipa obștescului sfîrșit al serialului — acești dragi și competenți cronicari nu scriu despre sport la TV, nu se uită la fotbal, nici la volei, nici la rugby, sau dacă se uită nu vor cobori pînă acolo încît să și scrie ceva despre minunățiile văzute. Ei sînt oameni serioși. Pentru ei — ca și pentru mulți semeni cu totul și cu totul stimabili — sportul nu e o minunăție ci o joacă neserioasă a unor oameni mai mult sau mai puțin serioși. Pentru semnatarul acestor rînduri, sportul e o joacă serioasă, o năzdrăvănie la fel de fermecătoare ca tainele mării la Teleenciclopedie, o minunăție care închide în ea o metaforă foarte exactă a vieții. Firește că pentru a susține asemenea „exagerațiuni" și pentru a ți se da un minimum de crezare, nu le poți semna cu nume de om. De aici, Belphegor — fantoma fastuoasă născută din setea noastră de energie, din aspirația pămîntească spre mirifica piatră filozofală.

În al doilea rînd — fiindcă vorbim de irealități și metafore — Belphegorul „Sportului" ar vrea ca lumea sportivă a televiziunii să aibă ceva, nu totul, căci totul după cum se știe nu se poate nici măcar în amor, din luna de duminică seară a Vrăjitorului din Oz. Cum e această lume ? Plină de grație, în continuă inspirație, iradiind simpatie umană și bunăvoie, lipsită de blazare, plictiseală și venin. O lume fără încruntare cruntă, o lume în care munca e cintec și omul — un basm povestit cu mare plăcere.

Patru locuitori ai Terrei nimeresc în Oz : unul e deștept, chiar dacă apare ca o sperietoare de ciori — dar care om deștept nu-și sperie semenii ? El vrea ca orice om cu minte, mai multă minte. Altul e sentimental, deși apare ca un om de tinichea, dur și rece — dar care sentimental autentic nu apare celor din jur ca un om dur și rece ? El vrea ca orice om cu inimă, mai multă simțire. Și mai e un leu care avînd prea multă minte și prea multă simțire, își impută mereu lipsa de îndrăzneală și alte o mie de neputințe. Leul visează la curaj. Și mai e o fetiță care, afară dezlănțuindu-se un ciclon, adoarme și începe să zboare cu casa, aterizînd în Oz. Ea vrea să se întoarcă pe pămînt. Vrăjitorul — un om ca toți oamenii, ca mine, ca tine, ca Ozon, ca Țopescu, ca Voinescu, poate ceva mai în vîrstă — le dă tot ceea ce ei visează : inteligență, simțire mare, curaj și realism terestru.

Eu nu generalizez pripit și nu zic că toate redacțiile studioului nostru — sau toate colectivele umane ale lumii — ar trebui să se uite atent, foarte atent la „Vrăjitorul din Oz" pentru a pricepe că morala lui e valabilă pentru toate echipele de pe mapamond, fie ele echipe de cosmonauți, de pescuitori de balene sau de canotaj 4+1, 8+1 sau un milion + 1. Eu m-aș mulțumi — ca microbist al sporturilor individuale și colective — să cadă sub vraja celor din Oz doar scumpul nostru „Telesport", făcînd din emisiunile sale un basm povestit cu multă plăcere, fără încrîncenare, cu mai multă minte, cu mai mult suflet, cu curaj și realism pămîntean.

BELPHEGOR

SEMNIFICAȚIILE MARILOR PERFORMANȚE

(Urmare din pag. 1)

într-un mod deosebit de util pentru sine și pentru societate. Marile performanțe sportive pot constitui cele mai bune exerciții și stimulente pentru crearea unor elanuri orientate în scopuri înalte, de mare utilitate individuală, socială și morală. Activitatea sportivă devine tot mai mult un domeniu în care lumea actuală, instruită, educată și pașnică, caută și găsește un teren ideal pentru manifestarea dinamismului eroic și romantic, pentru încercarea forțelor, pentru cheltuirea cu folos a prisosului de energie fizică și psihică, pentru satisfacerea orgoliului și ambiției de a triumfa în întreceri, participînd sau asistînd la spectacolul entuziasmant al demonstrației marilor posibilități ale omului modern. Avalanșa performanțelor și recordurilor realizate de generația crescută în ultimii douăzeci de ani stîrnește admirația și interesul marelui public, al specialiștilor, constituind, în același timp, și o preocupare sporită a conducătorilor de state și organizații internaționale. Acest fenomen a condus la creșterea importanței, semnificațiilor și implicațiilor culturale, sociale și politice ale activității sportive.

Ea tinde să cuprindă masele largi într-un curent de opinie și de acțiune în sensul realizării unor acte de eroism cotidian, la îndemîna tuturor, prin care se satisfac nu numai aspirațiile spre acțiune, aventură, eroism și glorie, ci și unele dintre necesitățile igienice, educative și recreative ale omului modern. Se constată că masele sînt tot mai mult cucerite de ceea ce constituie concepția și spiritul sportiv olimpic. La Olimpiadele recente (Tokio, Mexic) reprezentanți din aproape toate statele din lume s-au aliniat sub steagul olimpic, pentru a depune cel mai frumos și pașnic jurămînt de luptă : *„Jurăm că ne vom întrece în luptă dreaptă, respectînd regulamentele și dornici să concurăm în spiritul adevăratei sportivități, pentru gloria sportului și onoarea țărilor noastre".*

Astăzi, sportul tinde să contribuie la realizarea unora dintre marile idealuri culturale, sociale și politice ale umanității, între care, dragostea pentru pace și prietenie sînt cele mai arzătoare dorințe și comandamente ale contemporaneității. Obținerea gloriei sportive și dobîndirea unui loc sau titlu de onoare în lupta sportivă a devenit un țel mult rîvnit atît de către indivizi cît și de colectivități. *„Citius, altius, fortius"* rămîne un dicton veșnic tînăr și actual, căpătînd, în această epocă, o rezonanță tot mai amplă.

Ceea ce au realizat mii de mari campioni și recordmani, dintre care unii au descoperit, defrișat și bătut căi noi în pregătirea și obținerea performanțelor, caracterizează epoca modernă în sport și constituie un imbold pentru tineretul de azi și de mîine. Numele unora dintre eroii marilor competiții și ai performanțelor maxime din epoca noastră (Zatopek, Snell, Abebe, Brumel, Boston, Keino, Clark, Lia Manoliu, Oerter, Beamon, Ceaslavska, Iolanda Balaș, Irena Kirszenstein, Viorica Viscopoleanu, Debbie Mayer, Schollander, Dawn Fraser, Ludmila Belousova, Protopopov, Pele, Di Stefano, Charlton, Killy, Anquetil, Penciu ș.a.) exaltă admirația și entuziasmul, evocă anumite calități, principii și metode inovatoare, provocînd elanuri spre noi realizări și depășiri.

Au mai existat și alte epoci în care s-au înregistrat performanțe sportive de răsunet, cum au fost acelea obținute în trecut de către Nurmi, Holchmainen, Ladoumegue, Owens, Blankers Koen, Cerdan sau de către echipe ca Japonia și Australia (natație), S.U.A. (atletism și baschet), Canada (hochei pe gheață), India (hochei pe iarbă), Uruguay, Anglia, Italia și Ungaria (fotbal). Însă, în raport cu performanțele de acum, cele obținute în trecutul apropiat sau îndepărtat, apăreau rar și izolate, fiind datorate unor sportivi individuali, dotați cu calități native extraordinare sau unor echipe care întruneau, în mod accidental, calități și valori excepționale într-o anumită perioadă, cu o conjunctură favorabilă. Deosebirile esențiale între trecut și prezent constau atît în ceea ce privește concepția cît și modul practic în care se pregătesc și se realizează performanțele.

Dintre numeroasele aspecte din cadrul complexei activități sportive de performanță de azi, se impune să ne întrebăm uneori : ce este mai demn de evidențiat, admirat și imitat ? Strălucirea și faima realizărilor faimoșilor campioni și recordmani care au reușit să se ridice deasupra tuturor, sau gloria modestă, rămasă în anonimat, a acelor mii de concurenți aproape egali celor care au urcat pe podiumul de onoare ? Măiestria triumfătoare din momentul obținerii performanței, sau eroismul demn și durabil al muncii de pregătire a cărei strălucire constă în acceptarea conștientă și voluntară a excepționalelor solicitări ale antrenamentelor și asprelor exigențe ale vieții sportive ? Răspunsul la aceste întrebări îl dau marile realizări ale mișcării sportive din toate țările lumii, atît în direcția sportului de masă cît și în dezvoltarea activității de performanță.

MOMENT PENIBIL

La Liège, prima reprezentativă a fotbalului nostru a fost serios zdruncinată de către o echipă de club din rangul doi al soccerului european. O mihnire profundă ne-a coborît în suflet și-n condei, întîlnindu-se acolo cu restul amărăciunilor mai vechi, dar nu uitate. Nu sîntem în măsură să oferim opiniei publice decît o scurtă corespondență primită de la un confrate belgian (publicată în pagina I), din care transpare tonul pastelat al politeții. Cînd marți, aproape de miezul nopții, s-a vorbit cu tov. Florea Tănăsescu, secretar general-adjunct al F.R. Fotbal, au fost primite explicații de suprafață, care nu pătrund în zona adevărată a cauzalității acestei cronice incapacități a fotbalului nostru („teren alunecos; am primit goluri de la distanță etc."). Echipa națională ar fi trebuit urmărită și de un tehnician neutru sau de vreun gazetar, fără înclinații spre escamotare.

A fost învinsă în Israel, apoi a urmat această înfrîngere care redeschide răni încă necicatrizate. Cu acest potențial anemiat se îndreaptă spre Wembley, unde va întîlni un adversar ahtiat după orice satisfacție. Astfel trebuie să înceapă pentru noi anul fotbalistic 1969? Prin ce măsuri și-a onorat responsabilitatea conducerea tehnică a echipei naționale (decît printr-o declarație emfatică făcută înaintea plecării în Belgia)? De ce echipa noastră reprezentativă continuă să umble prin lume condusă de niște oameni înfeudați unei mediocrități falimentare?

În oglinda acestui aspru eșec se vede din nou toată situația precară a fotbalului românesc. Este imperios necesar ca, la întoarcerea delegației, opinia publică să primească niște explicații serioase din partea forului oficial.

Romulus BALABAN

ÎN VIZITĂ LA ECHIPE

Revedere pe stadionul Tineretului din Brașov

Luni dimineața, la stadionul Tineretului jucătorii echipei Steagul roșu, antrenorii Valentin Stănescu și Nicolae Proca, împreună cu membri ai conducerii clubului și secției de fotbal, au fost prezenți la reuniunea ocazionată de reluarea pregătirilor fotbalistice. După urările obișnuite unei întîlniri în an nou, făcute de conducerea secției de fotbal, antrenorul Valentin Stănescu a făcut o succintă prezentare a programului de antrenament care prevede 6 etape, bine definite, pînă la primul joc oficial.

De la 12 ianuarie, jucătorii se vor pregăti la Poiana Brașov, iar în luna februarie — după o suită de meciuri amicale cu formații din diviziile C și B — este preconizat un turneu în R. F. a Germaniei.

La prima întîlnire de luni dimineața au fost prezenți jucătorii Papuc, Adamache, Ivăncescu, Jenei, Alecu, Grecea, Rusu, Selimesi, Todirașcu, Pescaru, Cadar, Iordache, Șerbănoiu, Necula, Gane, Florescu și Nicolae. Au lipsit motivat Györfi și Ardeleanu, care își satisfac stagiul militar. Două nume noi: Stan, de la Colorom Codlea, și Francisc Balint, de la Lemnarul Odorhei.

Acesta este lotul cu care Steagul roșu va ataca locul care să-i dea dreptul la promovarea în divizia A, la care se vor mai adăuga încă 2—3 jucători tineri care vor fi promovați din echipe de fotbal din județul Brașov.

C. GRUIA, coresp. principal

Cu Știrbei, despre turneul Progresului

Florin Știrbei — care în lipsa lui Drăgușin a condus echipa în turneul efectuat în Libia, Malta și Italia — ne-a împărtășit primele sale impresii:

— Rezultatele vă sînt cunoscute: 3—0 cu Wehda și 2—1 cu Ittihad — în Libia, 0—2 cu Floriana la Valetta și 2—2 cu Sliema Wanderers în Malta. Am jucat în zilele de 23, 24, 25 și 28 decembrie.

Datorită vremii nefavorabile, am ajuns în Libia cu întîrziere. A trebuit să susținem trei partide în trei zile consecutive.

— Ce ne puteți spune despre condițiile de joc și valoarea adversarilor?

— Temperatura a fost aproape de zero grade. Într-una din zile a plouat torențial. Terenurile sînt foarte incomode — pămînt sau pietriș cu nisip bătătorit. Adversarii joacă în forță. Au o viteză și calități fizice excepționale. Atacă continuu, se deplasează rapid.

— După cîte știm, ați jucat și în Italia. Cum a fost partida cu F. C. Napoli?

— La 30 decembrie am părăsit Malta. După cîteva antrenamente făcute pe cunoscutul stadion San Paulo din Napoli, la 6 ianuarie am întîlnit puternica echipă locală. Am pierdut cu 4—1. La scorul de 2—1, Mîndru a fost accidentat, dar arbitrul a lăsat jocul să curgă și gazdele au înscris al treilea gol la această fază și din ofsaid. Dar adevăratul motiv al înfrîngerii e altul: echipa s-a speriat de renumele adversarului. În repriza secundă, meciul a fost echilibrat. Italienii au prezentat o echipă puternică din care n-au lipsit Zurlini, Guarneri, Bianchi, Juliano, Niellsen, Altafini și Sala. Gazdele au dovedit din nou o tehnică excelentă (mai ales în atac, unde brazilianul Altafini e superb, impresionîndu-mă mai mult decît Eusebio). Ei acționează în viteză, mai ales în fazele de finalizare (unde noi încetinim ritmul), șutează excelent la poartă.

— În concluzie, ce se poate spune despre turneu?

— A fost foarte util. Jucînd trei meciuri în trei zile am probat posibilitățile fizice ale echipei, iar ca să întîlnești pe F. C. Napoli cu atîtea vedete în rîndurile ei este un mare cîștig. Cred că e cea mai bună formație pe care a întîlnit-o vreodată Progresul. Acest turneu va avea o influență pozitivă în pregătirile pe care le vom efectua în continuare.

C. ALEXE

Fruntașe ale diviziei C

Rapid Plopeni

Rapid Plopeni este una din echipele care au profitat cum nu se putea mai bine de posibilitățile ce le oferă „Cupa României" unor echipe mai mici de a se afirma. Cu 2—3 ani în urmă, pe vremea cînd activa, în campionatul fostei regiuni Ploiești, această „buturugă mică" a făcut adevărate ravagii în competiția la care, din păcate, destul de multe formații se înscriu doar formal. Pe atunci, în fața Rapidului Plopeni au plecat steagul cîteva echipe bune de divizia B, apoi divizionara A Dinamo Pitești (F.C. Argeș de azi). Politehnica Iași cu greu a smuls la Plopeni un 1—1, iar Farul a trebuit să depună mari eforturi pentru a o întrece în optimile de finală cu 3—2.

★

Cu această frumoasă carte de vizită, Rapid Plopeni — după o fuziune cu formația din Mizil, care cu greu făcea față în campionat — a pășit în rîndul formațiilor de divizia C.

Și iat-o acum, la jumătatea întrecerii, în frumoasa postură de „șefă de serie". Bilanțul e promițător: 9 victorii, 5 meciuri egale, o singură înfrîngere, golaveraj 28—10, 23 de puncte din 30, la două puncte distanță de locul 2 (Unirea Focșani), la cinci de locul 3, și la șapte puncte de locul 4. Deci — practic — duelul cu reprezentanții Focșanilor va decide în final liderul seriei a II-a.

Imbucurător este alt aspect. Rezultatele, cifrele de la capitolul realizări, sînt rodul unui joc frumos, pe alocuri de o calitate chiar foarte bună. Experiența unor jucători cu vechi state de serviciu în formații de divizia A și B — Dridea II (29 de ani), Dragnea (25), Dragomir (22), Giurea (28), Cristache (26), toți trecuți pe la școala Petrolului — se împletește cu talentul și vigoarea unor tineri de perspectivă, promovați din echipa de juniori, pregătită de V. Ionescu și ajutat de fostul jucător Cepolschi, cum sînt Homan (18 ani), Bogaciu (19), Urlățeanu (19), Manolache (17), Prunoiu (17), Teodorescu (18). Lotul îl completează Șerban (23 de ani), Giurgiuveanu (26), Ronea (25), Jinga (24), Huza (24), Panait (25), Tanciu (17) și Dinu (17).

Sînt toate șansele ca obiectivul propus, promovarea în divizia B, să fie atins. Discutînd cu tov. **N. Morolanu**, președintele asociației sportive, ne-a spus: „Vrem să ne impunem printr-un joc de o tehnică satisfăcătoare, printr-o mobilizare exemplară, printr-o comportare desfășurată în limitele sportivității. La Rapid Plopeni, în acest campionat, nu au fost sancționați sau eliminați jucători de pe teren. Echipa are condiții optime de pregătire, un teren cum n-au multe formații de divizia B, echipament și altele, sprijinul dezinteresat al celor ce răspund de activitatea sportivă de la noi". Restul, depinde de jucători...

C. A.

Fotbal

SEMICENTENARUL „CEAHLĂULUI"

Dinspre brazii înnămețiți ai Neamțului, purtat pe aripile vîntului, vine zvon de sărbătoare: sportivii din orașul care păstrînd superbele tradiții ale străduaniilor înaintașilor au dat viață unei împliniri cutezătoare, prin mistria modernismului urbanistic așezat acum printre vilele romantismului moldovenesc, sărbătoresc o jumătate de veac de la înființarea întîiului nucleu sportiv — cu ștampilă, chitanțier de cotizații (apropo, azi mai există chitanțier de cotizații pentru jucătorii vreunui club din sportul nostru eminamente amator?) și acea solidaritate care se află la baza eroicelor începuturi...

Da, în '69, asociația sportivă „Ceahlăul" aniversează primul semicentenar.

La Cluj, pregătirile sînt în toi, pentru festivitățile jubiliare ale „U"-ului, de aceeași vîrstă cu frățiorul din Moldova.

La Piatra Neamț, febra prefestivă i-a răscolit pe veteranii care au ctitorit „mișcarea", atunci, în 1919, cînd încheind un proces-verbal de constituire (care se păstrează drept act de naștere) și folosind numele muntelui pe care s-au cățărat și străbunii lor, un grup de liceeni, printre care Ionel Mîță, cel cu reluările „fulgerătoare" cu capul, la cornere, Bombon Cerbu, portarul fără trac, medicul Antohie, Grigoriu și alții pe care-i pomenește letopisețul pietrean, au pornit, cu tricouri pestrițe și echipament cumpărat individual, să facă sport pentru sport, dar sport organizat.

De atunci, iată, a trecut o jumătate de veac și mișcării sportive din țară i s-a alăturat și cea pietreană, cu arenă publică, cu baze sportive de tenis, de volei, de handbal, de baschet, de box, cu sală sporturi, cu o vicecampioană republicană, cu atleți și cu fotbaliști care, struniți de Petre Steinbach, emit veleități să promoveze în divizia A (bineînțeles, dacă se renunță la tactica jocului excesiv „pi șentru"), cu 12 000 spectatori plătitori la meciurile duminicale ale agitatului campionat de fotbal, fie el chiar și al diviziei B...

Dar mai presus de orice realizări, sportul pietrean tinde să devină o școală a caracterelor și asta, iată, spune totul, punînd cununa de nestemate pe creștetul „Ceahlăului", ca o împlinire a visului ctitorilor acestei asociații sportive.

O sesiune științifică comemorativă, manifestări sportive cu parteneri internaționali, o demonstrație de gimnastică de ansamblu urmată de un festival cultural-artistic pe stadion, editarea unei monografii, bateria unei medalii amintitoare a jubileului și a unor cocarde de circulație publică, cu efigia „Ceahlăului", alcătuiesc programul festinului jubiliar.

V. FIROIU

Arbitri români peste hotare

FOTBAL '68

Întîlnirile internaționale constituie un mijloc important de verificare a potențialului fotbalului național. În ultimul timp, aceste întîlniri au căpătat o deosebită amploare, fiecare federație națională programînd nenumărate jocuri amicale sau participînd la întîlnirile internaționale oficiale.

În anul 1968 arbitrii români au făcut 31 deplasări peste granițe, conducînd jocuri în Cupa balcanică, în preliminariile campionatului mondial, Cupa orașelor tîrguri, Cupa campionilor europeni, în campionatele sau jocurile amicale din alte țări.

Din tabloul comparativ pe care-l redăm mai jos, se poate urmări pe intervalul 1963—1968 ce deplasări peste hotare au făcut arbitrii români:

Țara	1963	1964	1965	1966	1967	1968
Bulgaria	4	5	10	6	5	1
Turcia	5	2	16	2	14	10
Grecia	11	15	1	8	13	5
Albania	1	1	3	1	1	—
Ungaria	2	3	—	1	—	—
R. D. Vietnam	1	—	—	—	—	—
Iugoslavia	—	7	—	3	3	7
Polonia	—	4	4	—	2	3
Cehoslovacia	—	1	1	3	—	—
Italia	—	3	—	—	—	—
Japonia	—	1	—	—	—	—
Olanda	—	1	—	—	—	—
U.R.S.S.	—	—	3	3	4	—
R.F.G.	—	—	1	3	—	—
Austria	—	—	3	2	—	—
R.D.G.	—	—	—	4	—	—
R.P.D. Coreeană	—	—	—	1	—	—
Cipru	—	—	—	—	—	3
Finlanda	—	—	—	—	3	—
Israel	—	—	—	—	—	2
Total deplasări	24	43	42	37	45	31

Acest tablou scoate în evidență două aspecte:

a) arbitrii români au fost solicitați sau delegați în majoritatea cazurilor mai mult în țările balcanice: Turcia 49 arbitri, Grecia 53, Bulgaria 31, Iugoslavia 20.

b) în anul 1968, cu toate că activitatea a crescut pe plan internațional, delegările și cererile de arbitri români prezintă o scădere vizibilă.

Nu se poate afirma că arbitrii nu au o valoare corespunzătoare și că din această cauză nu sînt delegați de F.I.F.A. și U.E.F.A. la jocuri mai importante. Dovadă concludentă este că la majoritatea jocurilor arbitrate peste granițe, în ultimii ani, arbitrii români au fost apreciați în presă, iar forurile de specialitate au trimis federației noastre scrisori de mulțumire, calificînd arbitrajele ca obiective și competente.

Însă și în ceea ce privește acordarea ecusonului de arbitru internațional, cavalerii fluierului din țara noastră se află pe un plan inferior față de colegii lor din alte țări. La ora actuală avem șase purtători ai ecusonului F.I.F.A. și anume: IOSIF RITTER, MIHAI POPA, ANDREI RĂDULESCU, NICOLAE MIHĂILESCU, CORNEL NIȚESCU ȘI ALEXANDRU PÎRVU. În curs de a obține ecusonul este arbitrul Vasile Dumitrescu, care mai are de condus un joc. Condițiile stabilite de F.I.F.A. pentru ca arbitrii să obțină această distincție nefiind grele, se naște întrebarea de ce numărul arbitrilor români posesori ai ecusonului F.I.F.A. este atît de redus? La această situație a contribuit și vechiul colegiu central al arbitrilor, care n-a dus o politică de primenire a lotului internațional de arbitri, menținînd în lotul anunțat la F.I.F.A. și U.E.F.A. aceiași arbitri care erau posesori ai ecusonului.

Pentru remedierea acestei situații, noul colegiu central se preocupă de a promova în lotul internațional arbitri care au dovedit competență în conducerea jocurilor din campionatul național, iar în conducerea meciurilor peste hotare au dat rezultate bune. În vederile colegiului intră arbitrii: *Aurel Bentu, Gh. Limona, Gh. Popovici, Constantin Petre, Nicolae Rainea, Constantin Bărbulescu, Ilie Drăghici, Victor Pădureanu* și alții.

Dacă din punct de vedere tehnic arbitrajele prestate peste hotare în 1968 de arbitrii români au fost bune, nu pot fi trecute: însă, neobservate greșelile făcute de unii arbitri în întocmirea formelor cerute de regulament și dispozițiunile internaționale în legătură cu o corectă desfășurare a acestor jocuri.

Astfel, la jocul din C.O.T. Legia Varșovia-Waregen (Belgia), din 12 noiembrie 1968, arbitrul Gh. Popovici nu a observat că pe foaia de arbitraj nu au fost trecuți de către echipa poloneză jucătorii de rezervă și nu a menționat că acea echipă a schimbat un jucător, fapt ce a dat loc la o contestație a echipei Waregen.

La meciul Vojvodina Novi Sad-Rangers Glasgow, din 2 octombrie 1968, arbitrul Aurel Bentu era obligat ca în termen de 24 de ore să trimită foaia de arbitraj la U.E.F.A., dar a expediat-o cu o întîrziere de aproape o lună.

La întîlnirea din cadrul C.C.E. dintre echipele Fenerbahce Istanbul-Aiax Amsterdam, din 28 noiembrie 1968, arbitrul Iosif Ritter nu a observat că echipa turcă nu a trecut pe foaia de arbitraj jucătorii de rezervă. După joc, în loc să expedieze personal foaia de arbitraj la U.E.F.A., a lăsat-o echipei Fenerbahce, care a completat-o ulterior cu jucătorii de rezervă, însă în altă coloană decît cea prevăzută, fapt ce a dat loc la interpretări greșite de către comisia de omologare. De asemenea, arbitrul Iosif Ritter n-a menționat că echipa turcă a schimbat un jucător.

Lipsurile semnalate reflectă ușurința cu care arbitrii noștri au tratat întocmirea foii de arbitraj, problemă elementară chiar în campionatul nostru. Dar, asemenea greșeli comise în străinătate se răsfrîng asupra Federației Române de Fotbal și a prestigiului arbitrilor români, fiind interpretate ca o slabă pregătire a acestora. Colegiul central al arbitrilor a analizat aceste cazuri și a luat hotărîrea ca pînă la 1 mai 1969 acești arbitri să nu mai fie delegați peste hotare.

★

Concluziile ce se trag din cele expuse mai sus impun Colegiului central intensificarea măsurilor de pregătire temeinică — atît pe linie tehnică cît și de cunoaștere a instrucțiunilor și dispozițiunilor internaționale — a arbitrilor români susceptibili a fi trimiși peste hotare, pentru ca valoarea lor să fie cel puțin egală cu a colegilor lor din alte țări.

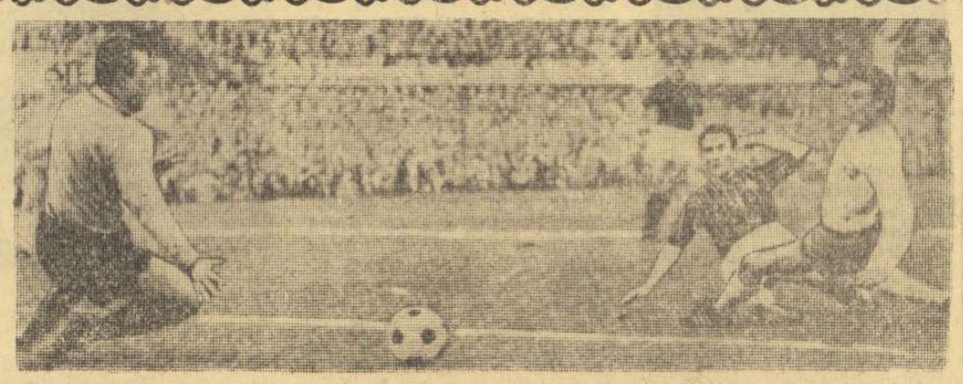

Veșnic tînărul Hamrin (Milan) se dovedește același irezistibil atacant al campionatului italian. Împotriva lui Varese, mulți contează și pe aportul său atunci cînd indică pronosticul „2"...

PRONOSTICUL NOSTRU

Concursul (II) din 12 ianuarie 1969

I.	Atalanta	Verona	X
II.	Cagliari	Napoli	1
III.	Internazionale	Juventus	1
IV.	Lanerossi	Sampdoria	1
V.	Pisa	Fiorentina	X
VI.	Roma	Palermo	1
VII.	Torino	Bologna	X
VIII.	Varese	Milan	2
IX.	Catania	Brescia	1
X.	Foggia	Livorno	X
XI.	Genoa	Monza	1
XII.	Mantova	Bari	X
XIII.	Ternana	Como	X

LOTO— PRONOSPORT

Programul concursului Pronosport de duminică 12 ianuarie 1969 cuprinde meciuri interesante și atractive din campionatul italian A și B. Dar iată acest program: I. Atalanta-Verona; II. Cagliari-Napoli; III. Internazionale — Juventus; IV. Lanerossi-Sampdoria; V. Pisa-Fiorentina; VI. Roma-Palermo; VII. Torino-Bologna; VIII. Varese-Milan; IX. Catania-Brescia; X. Foggia-Livorno; XI. Genoa-Monza; XII. Mantova-Bari; XIII. Ternana-Como.

Mai aveți la dispoziție pentru completarea buletinelor numai 3 zile.

● **Astăzi este ultima zi în care vă mai puteți procura biletele pentru tragerea Loto de mîine care va avea loc la București în sala din str. Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 18,30. Tragerea va fi radiodifuzată.**

PRONOEXPRES

TRAGEREA CONCURSULUI Nr. 2 DIN 8 IANUARIE

EXTRAGEREA I:
15 12 6 19 9 7

FOND DE PREMII:
336.256 lei

EXTRAGEREA a II-a:
7 3 30 40 19 25 43

FOND DE PREMII:
247.520 lei

Ședință de analiză la clubul Steaua

Astăzi are loc la clubul Steaua ședința de analiză a comportării echipei de fotbal în turul campionatului.

SPORT și MAFIA

Otravă în coș (VI)

de Lamberto ARTIOLI

Chemările telefonice constituie un capitol care trebuie examinat separat. Aaron Wagman, care avea în mînă tot campionatul studențesc de baschet, era obișnuit să primească telefoane din toate colțurile Statelor Unite. dar cine îl chema trebuia să respecte nu numai minutele ci chiar și secundele. Cînd Wagman spunea că vrea să fie chemat, de pildă, la ora 15,30 și 30 de secunde, aceasta trebuia să se efectueze întocmai. Un minut sau doar 30 de secunde întîrziere ar fi însemnat să-i găsești telefonul ocupat timp de două sau trei ore cu alte convorbiri. Fiindcă — și aici e secretul — Aaron Wag-

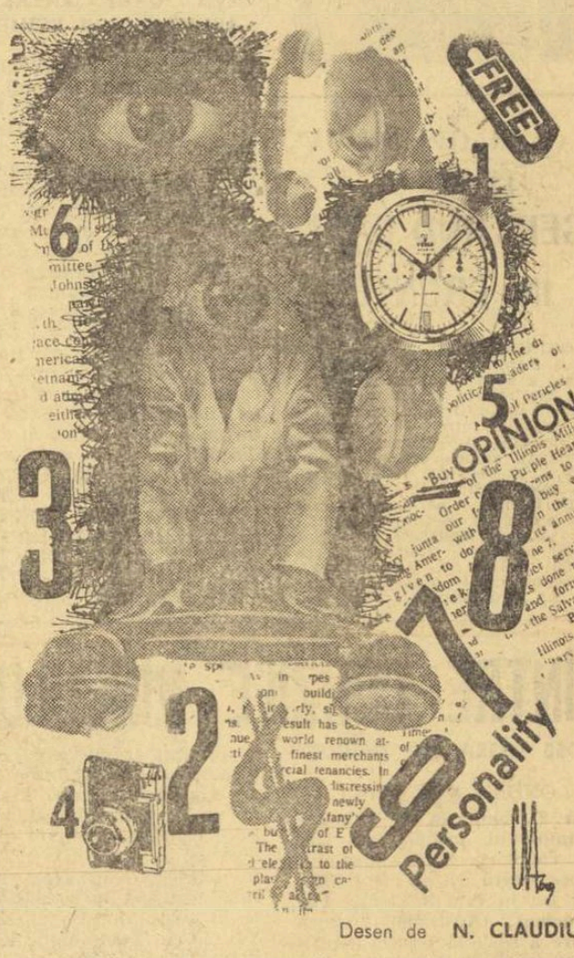

Desen de N. CLAUDIU

man obișnuia să se rejere la ore pentru a comunica scorul final al unei partide.

Wagman nu dispunea de un telefon fix: știa bine că un singur aparat ar fi înlesnit poliției un eventual control. Avea vreo zece, răspîndite în tot New Yorkul. Cîteodată se muta dintr-un punct al orașului în altul, dispărînd în măruntaiele lui, pentru a lua unul din numeroasele metrouri: cobora în tunel la Broadway pentru a ieși măcar la Howard Beach. Oricum, aparatul pe care-l prefera era situat pe Gran Concourse. Wagman telefona servindu-se de două cabine exterioare din cele opt aflate acolo. Telefonul era cu fise, de aceea, de multe ori, Wagman era văzut îmbrăcat într-o enormă haină de piele, care nici măcar nu-i venea bine, dar care avea două buzunare atît de încăpătoare încît putea să vîre în ele tot mărunțișul trebuincios pentru un număr atît de mare de convorbiri telefonice. Se servea de acele două cabine — spuneam — și de o alta, situată în a propiere, chiar în fața unui mare magazin de dulciuri.

Cu toate că se deplasa într-una, uneori cu metroul, alteori cu mașina, poliția a reușit totuși să-i prindă urma.

Wagman, aparent rece și indiferent cînd se afla în cercul amicilor sau al cunoscuților, era în realitate un om nervos și iritabil, chiar dacă reușea aproape întotdeauna să se stăpînească. Odată, însă, a scăpat frîul. Asta s-a întîmplat pe cînd se postase în fața unei cabine telefonice ca să aștepte comunicări. Sosise cu 15 minute înainte de ora stabilită, dar a așteptat, în zadar, vreo 60 de minute. Așa s-a făcut că, ajuns la capătul răbdării, a zvîrlit cu putere cincizeci de dolari, toți în monede de 25 de cenți (deci, 200 de monede) în geamurile celor două cabine care au sărit zgomotos în cioburi. A plecat furios. „Cele două convorbiri ratate — a mărturisit, apoi, Lou organelor de anchetă — îl costaseră pe Wagman zece mii de dolari". Totuși, nu Brown a fost cel ce a descris scena de isterie oferită de Wagman, ci însăși poliția, care sosise la fața locului, desigur, în urma unei sesizări, pentru a filma, dintr-un bloc aflat peste drum, cu un puternic aparat de luat vederi, ceea ce pentru Wagman nu însemna decît două convorbiri telefonice obișnuite.

Cîteodată, așa cum am mai spus, se întîmpla ca meciul să se termine cu un scor care nu era cel stabilit de Wagman și care avea consecințe diferite. De exemplu, jucătorii care apucaseră să primească suma convenită erau obligați să restituie pumnul de dolari. Dar se mai întîmpla ca pariorii, care vedeau scăpîndu-le printre degete un cîștig gras, să-și iasă din fire. Un caz care a făcut vîlvă s-a înregistrat în iarna anului 1960: a doua zi după un meci, mai mulți book-makeri nemulțumiți din New York, au trimis în Mississipi un om plătit ca să-l împuște pe jucătorul Jerry Graves de la Mississipi State *pentru că nu aranjase așa cum trebuia rezultatul unui meci. Cum, însă, în situații grave de felul acesta, se găsește întotdeauna cineva care vorbește mai mult decît trebuie, s-a aflat imediat de planul lor, așa că — o dată cu ucigașul plătit — a plecat de la New York, cu avionul, și agentul în civil, Eddie Wright, care la aeroportul din Jackson a fost primit de alți doi polițiști, Tom Cody și Dave Campbell, avizați telefonic să-l protejeze pe baschetbalist. Acesta a mărturisit, la interogatoriul ce a avut loc ulterior, că a primit de la Wagman 4 750 de dolari pentru a influența rezultatul meciului.*

Odată, la New York, trei pariori care mizaseră 10 mii de dolari pe victoria unei echipe, la un scor care n-a mai fost respectat, au urcat la etajul cincisprezece al unui hotel în camera jucătorului care trebuia să asigure rezultatul stabilit. După ce au spart ușa, l-au apucat de picioare pe studentul care nu respectase învoiala și l-au lăsat să se zbată în gol, dincolo de fereastră, timp de aproape 30 de secunde. Apoi i-au spus: „Ne întoarcem mîine. Dacă nu ne dai înapoi banii pe care ne-ai făcut să-i pierdem ai să sfîrșești acolo jos". Și i-au arătat strada. A doua zi, ei au primit cei 10 mii de dolari. Altă dată, la periferia orașului Miami, doi pariori au urmărit cu ciocanul în mînă un jucător care după părerea lor, îi escrocase. Cînd l-au ajuns, i-au spus: „Am putea să-ți sfărîmăm capul pentru ce ai făcut. Mulțumește-te însă cu asta". Și i-au sfărîmat mîna dreaptă cu o lovitură groaznică.

Arestat timp de trei luni, Lou Brown a trebuit să se prezinte în fiecare dimineață la biroul procurorului districtual din New York pentru a spune ce a făcut, ce a văzut și ce a auzit. Din om corupt, a devenit om al legii; măcar în această împrejurare a colaborat cu autoritățile diferitelor state ajutînd la eliminarea putregaiului care cuprinsese baschetul american.

S-a hotărît să mărturisească totul. Înțelesese că, pentru a însănătoși acest sport în numele căruia jucase cinstit atîtea meciuri pînă să nu-l fi mituit Aaron Wagman, era nevoie de destăinuiri amănunțite, care să permită stăvilirea corupției. De acest lucru, cel puțin, era și el convins.

În ceea ce-l privește pe Aaron Wagman, l-au pierdut lăcomia de cîștiguri, aviditatea și convingerea că nu va da niciodată greș. Într-o zi, i-a telefonat jucătorului Lowery Kirk de la Memphis State *ca să-l convingă să denatureze rezultatul unui meci.*

Kirk, însă l-a denunțat poliției. A fost imediat arestat.

Pînă în clipa aceea, nu făcuse niciodată oferte bănești prin telefon unui jucător pe care nu-l convinsese în prealabil să colaboreze cu el; această mică imprudență i-a fost fatală.

În românește de S. BONIFACIU și A. BREBEANU

(Din „SPORT E MAFIA" — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani — Milano).

Actualitatea internațională

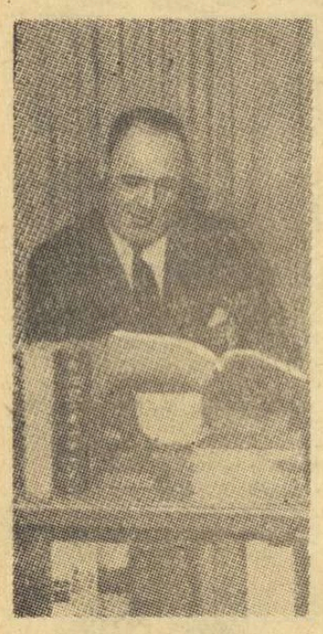

Un antrenor celebru, Karl RAPPAN (Elveția):

Cîteva adevăruri axiomatice despre fotbalul contemporan

Karl Rappan este un nume cu rezonanță în fotbalul internațional. Renumitul antrenor elvețian, acum în vîrstă de 63 de ani, are o vastă experiență în profesiunea pe care și-a ales-o cu aproape patru decenii în urmă. El a fost în repetate rînduri antrenor al echipei naționale elvețiene, iar ca antrenor de club a cucerit cu echipele sale de 17 ori titlul de campioană a țării.

Ziarul „SPORT"-Zürich a publicat recent un interesant interviu cu acest prestigios practician al fotbalului, interviu din care redăm o serie de pasaje referitoare la cîteva probleme vitale ale fotbalului contemporan.

CUM SE EXERCITĂ INFLUENȚA UNUI ANTRENOR ASUPRA UNEI ECHIPE?

Pretutindeni, în Elveția ca și în orice parte a lumii, este de neconceput o echipă de fotbal fără antrenor. De calitatea muncii pe care o depune antrenorul depind în mare măsură și succesul și randamentul formației sale. Ideal ar fi ca antrenorul să se facă înțeles, cît mai bine, de jucător, să formeze o deplină unitate psihică între elevi și intențiile sale. Firește, unui antrenor i se cer multiple calități: să fie un bun psiholog, să aibă mult calm și pricepere în munca cu jucătorii, să-și cîștige autoritatea prin felul în care discută precum și prin exemplul său personal. O ECHIPĂ NU SE POATE FORMA ÎNTR-UN TIMP RECORD. CHIAR DACĂ AI LA DISPOZIȚIE JUCĂTORI CELEBRI, NIMENI NU POATE CERE CA, PESTE NOAPTE, ECHIPA SĂ DEA UN RANDAMENT STRĂLUCIT. Alegerea jucătorilor, distribuirea lor pe posturile cele mai adecvate calităților lor, crearea unui climat de muncă favorabil sînt, după mine, condiții esențiale pentru formarea unui 11 omogen, valoros. Dar pentru toate acestea, **trebuie să ai timpul necesar, să soliciți răbdare și înțelegere din partea conducătorilor și a suporterilor.** Foarte rău procedează unii conducători atunci cînd își închipuie că investițiile materiale pe care le fac trebuie să fie urmate imediat de rezultate excelente. Mulți antrenori valoroși sînt nevoiți să părăsească echipa căreia i-au consacrat cele mai frumoase sentimente și idealuri, numai pentru că unii membri din conducerea clubului așteaptă rezultate imediate! Se întîlnesc, încă, asemenea cazuri cînd antrenorii sînt pur și simplu concediați!

CUM VEDEȚI RELAȚIILE DINTRE CLUB ȘI ANTRENOR?

De fapt, problema vizează în primul rînd pe conducătorii de club. După părerea mea — și cred că toți antrenorii sînt de acord cu mine — un conducător de club nu trebuie să se amestece în nici o problemă de tehnică, tactică, sau în alcătuirea echipelor, adică în chestiunile de care răspunde, în primul rînd, antrenorul. Mulți conducători cred, din păcate, că ei au ultimul cuvînt. Acest procedeu este foarte greșit. O asemenea „colaborare" între antrenor și conducători nu poate da niciodată roade. Dimpotrivă. În asemenea cazuri se produc divergențe care, de cele mai multe ori, se încheie cu... divorțuri.

CE CALITĂȚI TREBUIE SĂ AIBĂ UN ANTRENOR VALOROS?

La începutul interviului, v-am răspuns în linii generale la această întrebare. Rămîne să adaug un singur element, esențial de altfel: **un antrenor bun, este acela care ține pasul cu cele mai moderne metode de pregătire, de antrenament, de tehnică, de concepție tactică și colaborează în cele mai bune condiții cu medicul echipei.** În acest sens se organizează, anual, numeroase tabere și conferințe internaționale pentru antrenori. După părerea mea, aceste cursuri și seminarii au un rol dosebit de important în ridicarea calificării profesionale a antrenorului de azi.

FOSTELE VEDETE POT DEVENI ȘI ANTRENORI CELEBRI?

Chestiunea aceasta mi se pare destul de simplă. Numeroși jucători de renume mondial n-au reușit să devină și antrenori valoroși. De ce? Pentru că nu au întrunit calitățile pe care le solicită profesiunea de antrenor. Cu toate că ei au o mare experiență și s-au bucurat de un mare prestigiu, activitatea lor pedagogică a lăsat mult de dorit. În plus, unii jucători celebri au folosit metode învechite, aceleași pe care cu ani în urmă le-au învățat sau practicat. Desigur, **jucătorii celebri pot deveni și antrenori eminenți (și acest lucru ar fi ideal), cu condiția ca ei să aibă aptitudini pentru această meserie** și să fie în pas cu metodele cele mai moderne de antrenament și pregătire.

VIITORUL APARȚINE PROFESORILOR DE EDUCAȚIE FIZICĂ?

Pe scurt, da! În multe țări europene, antrenorii de fotbal sînt și absolvenți ai unor școli speciale de educație fizică avînd specializare în fotbal. Acești licențiați pregătesc o echipă în mod științific, acordînd o importanță deosebită pregătirii fizice multilaterale. Or, astăzi, fotbalul este de neconceput fără o excelentă pregătire fizică a jucătorilor. Fotbalistul zilelor noastre este un atlet. **Voi conchide prin a spune că e mai important să ai o echipă formată din 11 ATLEȚI, decît să dispui de 11 JONGLERI, a căror pregătire fizică este deficitară.**

Profesorul de educație fizică, pus la punct cu toate noutățile tehice și tactice ale fotbalului modern, este prototipul ideal al antrenorului de fotbal din zilele noastre.

Un mare campion într-un ciclocros. Acest antagonism nu-i provoacă celebrului rutier francez JACQUES ANQUETIL nici un fel de reticențe. Dimpotrivă, el apreciază foarte mult acest mod de pregătire chiar dacă trebuie să înfrunte rigorile iernii

După meciul de la Brno

NU NUMAI EXPLICAȚII...

BRNO, 8 (prin telefon de la trimisul nostru special). După o înfrîngere la o diferență de 27 de puncte, scuzele nu-și au rost. Dar, se cuvin unele explicații, deoarece evoluția campioanei României a fost așteptată cu justificat interes de iubitorii baschetului din țară, care ar fi dorit o comportare bună a dinamoviștilor, cei mai optimiști gîndindu-se chiar la calificarea în turul următor al C.C.E. Din capul locului trebuie amintit, însă, că *Dinamo* a întîlnit o echipă puternică, completă, cu doi jucători de o precizie impresionantă în aruncările de la distanță *(Konvicka, Pistelak)* și doi baschetbaliști înalți, care cunosc perfect rolul de pivot și îl aplică în mod exemplar *(Bobrovski și Novicki)*. La Brno, *Spartak* și-a etalat din plin calitățile ce i-au adus în ediția trecută a competiției calificarea în finală.

Dinamo avea o singură șansă pentru a-și menține avantajul de la București (unde cîștigase cu *100—85*), și anume, să joace foarte bine. Ceea ce nu s-a petrecut, din mai multe motive. De pildă, trebuie spus că formația *Dinamo* nu s-a putut pregăti cum trebuie pentru această partidă. Patru dintre jucătorii ei *(Albu, Diaconescu, Novac* și *Cernea)* au făcut parte din lotul care ne-a reprezentat țara la Campionatul balcanic și deci nu au avut posibilitatea să efectueze antrenamente cu ceilalți colegi de club. *Albu* și *Diaconescu* au fost bolnavi mai multă vreme și acest lucru s-a resimțit asupra potențialului lor de joc; prin cîteva decizii, arbitrii au stopat — cu vădită intenție — pe dinamoviști, în momentele în care aceștia începuseră să domine jocul.

Iată care ar fi principalele motive obiective. Dar mai sînt și altele care, la rîndul lor, au determinat proporțiile înfrîngerii. Este vorba, de exemplu, de vechea meteahnă a baschetbaliștilor noștri de a se războ cu arbitrii, de a le contesta permanent și vehement deciziile și de a găsi în acestea principala scuză a comportării slabe. Am mai spus, la Brno arbitrii i-au dezavantajat pe dinamoviști în unele momente-cheie, dar nu arbitrii le-au impus ca după aruncările ratate să rămînă sub panoul advers cu mîinile în șolduri și să se lamenteze, în vreme ce adversarii lansau contraatacuri. Nu arbitrii i-au îndemnat pe sportivii dinamoviști să nu lupte în apărare și să comită greșeli elementare, să joace individual în atac, să arunce rar și imprecis de la distanță și să nu puncteze uneori chiar de sub coș. Arbitrii, e drept, au avut greșelile lor, care ne-au dezavantajat, însă acest lucru nu trebuia să ducă la demobilizare, la canalizarea preocupărilor către judecarea deciziilor date de arbitri. Aceștia nu s-au lăsat de loc impresionați de proteste, ba dimpotrivă, au dovedit că sînt dispuși să dea noi sancțiuni (ca în cazul lui *Novac* — avertizat, și *Visner* — penalizat cu fault tehnic).

Motive obiective și subiective, mai mult sau mai puțin determinante, pot fi încă găsite. Ceea ce trebuie reținut, însă, în mod deosebit, este necesitatea preocupării pentru o comportare corespunzătoare a echipelor noastre fruntașe în competițiile internaționale oficiale. Spunem aceasta gîndindu-ne că Dinamo nu a susținut (după partida de la București) nici un meci internațional de verificare *(Spartak*, în schimb, a efectuat un turneu în Belgia, iar după întîlnirea de la Brno a plecat în Anglia și S.U.A.), că singurele teste (dacă mai pot fi numite astfel) între cele două confruntări cu *Spartak* au fost cîteva meciuri amicale cu garnituri bucureștene, că subordonarea *totală* a jucătorilor fruntași activității echipei naționale are repercusiuni serioase asupra comportării formațiilor de club, care — nu trebuie uitat — sînt și ele reprezentante ale baschetului românesc.

D. STANCULESCU

ÎN „CUPA MONDIALĂ" LA SCHI GERTRUD GABL ÎN FRUNTE!

GRINDELWALD, 8. — A doua zi a întrecerilor de la Grindelwald a adus pe fruntașele schiului feminin în fața porților de slalom uriaș. O luptă foarte strînsă s-a dat între **Gertrud Gabl** (Austria) și **Florence Steurer** (Franța), ambele cronometrate în 1:30,93. A treia s-a clasat austriaca **Inge Jochum**, în 1:30,96.

De menționat că, înaintea acestei probe, în clasamentul feminin al „Cupei Mondiale" **Gertrud Gabl** se afla în frunte cu 70 p, fiind urmată de **Annie Famose** (Franța) cu 46 p și **Kiki Cutter** (S.U.A.) cu 44 p.

ÎNTRE CORZILE RINGULUI

JOSE LEGRA ESTE OPTIMIST

LONDRA 8 (Agerpres). — **La 21 ianuarie, la Londra campionul mondial de box la categoria pană, spaniolul Jose Legra, își va pune titlul în joc în fața lui Jonny Famechon (Australia). Legra care a sosit la Londra pentru a-și continua pregătirile, a declarat ziariștilor că el va cîștiga acest meci înainte de limită.**

ASPIRAȚIILE LUI BENVENUTI

NEW YORK 8. — Campionul mondial de box la categoria mijlocie, italianul Nino Benvenuti, și-a manifestat intenția de a trece la categoria imediat superioară. El duce în prezent tratative cu organizatorii de la „Madison Square Garden" pentru a susține un meci în compania fostului campion mondial al categoriei semigrea Dick Tiger. Învingătorul din acest meci, care ar urma să se desfășoare în cursul lunii mai, se va întîlni cu campionul lumii, Bob Foster (S.U.A.), în joc fiind pus titlul mondial.

AȘII RINGULUI POLONEZ

Ziarul PRZEGLAD SPORTOWY publică într-unul din ultimele sale numere clasamentele pe categorii ale celor mai buni boxeri polonezi din cursul anului 1968. Redăm, în ordinea crescîndă a categoriilor, pe ocupanții primului loc:

Hubert Skrzypczak; Artur Olech; Ryszard Andruszkiewicz; Jan Wadas; Jozef Grudzien; Jerzy Kulej; Marian Kasprzyk; Wieslaw Rudkowski; Edmund Hebel; Stanislaw Dragan; Lucjan Trela.

KOBAYASHI RISCĂ...

Boxerul japonez Kobayashi riscă să-și piardă titlul de campion mondial la categoria semi ușoară deoarece nu a respectat termenul fixat pentru a-și pune titlul în joc în fața filipinezului Rene Barrientos. În cazul în care W.B.C. va hotărî deposedarea lui Kobayashi, vor lupta pentru titlu Barrientos și Ruben Navarro.

Jose Legra își salută suporterii veniți să-l întîmpine pe aeroport la sosirea sa în Londra

Pe traseul C.M. de ciclocros

● Ciclocrosul internațional de la Magstadt (R.F.G.), a fost dominat de alergătorul elvețian Jakob Kuster. El a parcurs 22 km în 1h 05:40,0, întrecîndu-l cu o jumătate de roată pe vest-germanul Renner. Pe acest traseu, la 23 februarie, se va desfășura campionatul mondial de ciclocros.

● Ciclistul vest-german Rolf Wolfshohl a cîștigat ciclocrosul dotat cu „Trofeul Garinei", desfășurat în apropiere de Milano. Wolfshohl a parcurs 21,600 km în 53:50,0, învingîndu-l la sprint pe belgianul Vlaeminck. Ciclistul italian Renato Longo a sosit la 1:57,0 de învingător.

FOTBAL PE GLOB

A ÎNCEPUT TURNEUL DE LA MAR DEL PLATA

A început turneul internațional de la Mar Del Plata. Echipa argentiniană Boca Juniors a învins cu scorul de 2—1 (0—0) formația Rapid Viena.

● Echipa Slovan Bratislava și selecționata orașului Mar Del Plata au terminat la egalitate: 1—1.

MECIURI AMICALE...

● Spartak Moscova și-a continuat turneul în Italia jucînd la Pisa cu selecționata orașului. Fotbaliștii italieni au obținut victoria cu scorul de 3—2 (2—0).

● La Florența s-a disputat meciul dintre echipa Fiorentina și Velez Mostar (Iugoslavia). Fotbaliștii italieni au obținut victoria cu scorul de 1-0 (0-0).

● Selecționata R. P. Ungare se află în prezent în pregătire la Tata sub îndrumarea antrenorului Karoly Soos. Fotbaliștii maghiari vor pleca la 22 ianuarie în turneu în America de Sud. Înaintea acestui turneu, echipa Ungariei va juca la Bordeaux și Casablanca.

FINALA „CUPEI CUPELOR"

Uniunea europeană de fotbal (U.E.F.A.) întrunită la Berna a stabilit ca finala competiției internaționale „Cupa cupelor" să se desfășoare în orașul Basel. Jocul va avea loc la 21 mai.

KOPA ȘI HIDALGO, MEMBRI AI CONDUCERII FEDERAȚIEI FRANCEZE

Raymond Kopa și Michel Hidalgo au fost desemnați să facă parte din federația franceză de fotbal. Kopa este în vîrstă de 37 de ani și a jucat de 45 de ori în echipa Franței. Hidalgo are 35 de ani și a evoluat de mai multe ori în echipa națională.

CAMPIOANA STATULUI CHILE

Titlul de campioană a statului Chile a revenit echipei Wanderers-Valparaiso care a totalizat 25 de puncte. Au urmat în clasament Universidad Chile și Universidad Catolica, ambele cu cîte 24 p.

LA GRONINGEN

GHIZDAVU — DOUĂ REMIZE CONSECUTIVE

GRONINGEN 8 *(Agerpres).* — În runda a 6-a a turneului internațional de șah de la Groningen rezervat juniorilor, Ghizdavu (România) a remizat cu Lombard (Elveția). Jucătorul român a acceptat remiza și în partida întreruptă cu Vaganin (U.R.S.S.) din runda a 5-a.

În clasament continuă să conducă Meder (R. F. a Germaniei) cu 5 puncte, urmat de Ribli (Ungaria) și Vaganin (U.R.S.S.) cu 4 puncte. Ghizdavu ocupă locul 6 cu 3 puncte.

Caleidoscop

RIVERA, SCRIITORUL

Fiu al unui muncitor feroviar, Gianni Rivera, atacantul echipei Milan, se numără astăzi printre cei mai populari fotbaliști ai Italiei.

Dar Rivera a început să-și facă un renume și în lumea scriitorilor. Pînă în prezent — și Rivera are numai 25 de ani — el a fost prezent în vitrinele librăriilor cu două lucrări. Prima se intitulează „Un tocco in più" (O lovitură în plus) și a apărut acum cîțiva ani. Cea de a doua, apărută mai recent, poartă titlul semnificativ „Dalla Coreea al Quirinale" (De la Coreea la Quirinal) și tratează evenimente cuprinse între turneul final al campionatului mondial din Anglia cînd Italia a fost învinsă de echipa R.P.D. Coreene și primirea formației Italiei la palatul republicii (Quirinal), după ce a cîștigat campionatul Europei.

Ultima carte, considerată net superioară celei de debut, conține interesante date autobiografice, reproduceri de scrisori primite de la prieteni și admiratori etc.

FOTOGRAFIA îl înfățișează pe Rivera alături de o admiratoare.

UN RIVAL PENTRU TARTAN!

Tartanul nu va fi ultimul material plastic folosit pentru acoperirea pistelor de alergări. Chimiștii vest-germani au produs, de curînd, un nou material spongios, numit *styromull*. În probele de laborator el a dat satisfacție deplină. Urmează să se amenajeze o pistă experimentală și dacă noul material își va confirma calitățile, el va fi folosit la acoperirea pistelor pe care se vor desfășura întrecerile atletice din cadrul J.O. de la München-1972. Stratul de material plastic — styromull — va fi așezat sub un strat de zgură obișnuită care va dobîndi astfel calități excepționale și mai ales elasticitate.

O SITUAȚIE SPECIALĂ

În timpul meciului de campionat dintre echipele olandeze de fotbal NAC Breda și Maastricht, stația de amplificare a stadionului a transmis un mesaj din partea poliției adresat proprietarului automobilului cu nr... XY... care era invitat să se prezinte imediat la parkingu' stadionului pentru a-și muta mașina. Peste cîteva minute, a fost transmis un „ultim avertisment" precizîndu-se că în cazul neprezentării proprietarului, automobilul va fi ridicat cu o macara specială și mutat în alt loc. Abia atunci spectatorii au remarcat gesturile disperate ale arbitrului întîlnirii, Dorpman Întrucît nu putea întrerupe meciul, pentru a schimba locul mașinii sale, el a venit în dreptul stației de amplificare și a explicat gestica lind situația sa. La pauză Dorpman a alergat într-un suflet la locul de parcare dar a constatat cu bucurie că automobilul său este la locul lui. Polițiștii puși la curent cu situația specială în care se afla proprietarul mașinii au aminat punerea în practică a măsurilor anunțate.

PREMIANTUL... NEAȘTEPTAT

Se încheiase o cursă ciclistă desfășurată în împrejurimile Romei și rezervată alergătorilor de categorii inferioare. Oficialii se pregăteau să înmîneze premiul — un aparat de radio cu tranzistori — primului clasat cînd, spre marea lor uimire, au constatat că numele acestuia nu figura pe lista de înscrieri.

„Ieșisem să fac o plimbare pe o bicicletă de curse și am văzut un grup de cicliști pregătindu-se să ia startul — a declarat el. *Am hotărît să-mi încerc și eu puterile alături de ei și uite că am sosit primul! Drept să spun, nici eu nu mă așteptam la așa ceva..."*

Numele neașteptatului cîștigător al cursei a fost imediat notat de antrenorii cîtorva cluburi de ciclism care au considerat că performanța acestui necunoscut este revelatoare. Cine știe ce campion poate să iasă din el?

MAREA LUME A MICUTEI MÎNGI DE CELULOID

La München se desfășoară pregătiri intense în vederea campionatelor mondiale de tenis de masă pe care le va găzdui acest oraș între 17 și 27 aprilie 1969. Se apreciază că, la aceste campionate, vor participa 256 jucători și 128 jucătoare din aproape 50 de țări. Întrecerile se vor desfășura concomitent la 16 mese urmînd să se dispute în total 3 200 partide.

RAY SUGAR, PE ECRAN

După Laszlo Papp, un nou boxer este ocupat acum cu realizarea unui film. De data aceasta este vorba despre fostul campion mondial la categoria mijlocie, Ray Sugar Robinson, care va juca într-un film alături de cunoscutul actor și cîntăreț Frank Sinatra. El va interpreta rolul unui detectiv.

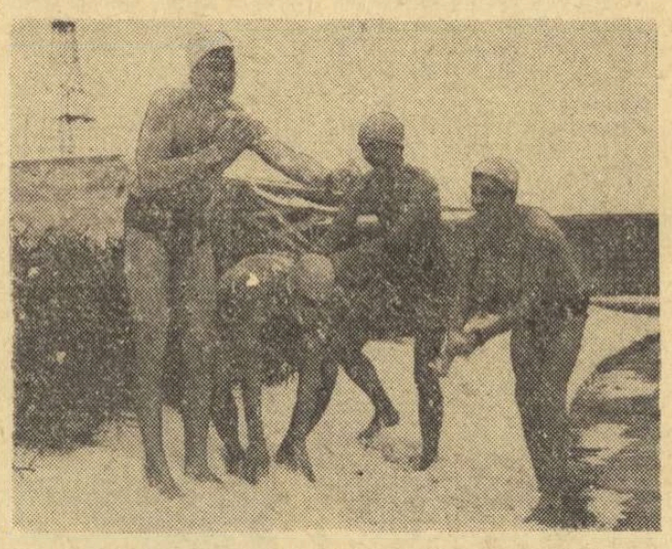

O scenă frecvent întîlnită în aceste zile de iarnă la bazinul de înot „Moscova" din capitala Uniunii Sovietice. Ca acești patru elevi ai unei școli tehnice, vin aici să-și călească organismul numeroși moscoviți... și nu numai dintre cei tineri!

(Foto TASS)

telex-radio-telefon

A ÎNCEPUT SEZONUL internațional de schi din Suedia. În cadrul competiției desfășurate la Oestresund, proba de 15 km a fost cîștigată de suedezul Gunnar Larsson, care a realizat timpul de 54:52,0. Cursa a fost dominată de schiorii suedezi. Primul dintre concurenții străini, italianul Elviro Blanc, s-a clasat pe locul 10 cu rezultatul de 56:06.

■

ÎN RUNDA A 10-a a turneului internațional de șah de la Hastings, cehoslovacul Smeckal a cîștigat în fața fostului campion mondial Vasili Smislov (U.R.S.S.). În clasament, Smîslov are 7,5 puncte, fiind urmat de Gligorici (Iugoslavia) cu 7,5 puncte și o partidă întreruptă. Keene (Anglia) are 6,5 puncte și o partidă întreruptă.

■

LA MELBOURNE au continuat campionatele de tenis ale statului Victoria. Pasarell (S.U.A.) l-a învins cu 20-18, 6-4, 7-5 pe John Alexander (Australia). Favoritul competiției, tenismanul american de culoare Arthur Ashe a cîștigat cu 6-4, 8-6, 6-0 în fața australianului Addison. Ruffels (Australia) a dispus cu 6-4, 6-3, 7-5 de Dent (Australia)

■

SELECȚIONATA DE HOCHEI pe gheață a Cehoslovaciei a susținut la Colorado Springs o întîlnire amicală cu echipa S.U.A. Hocheiștii cehoslovaci au obținut victoria cu scorul de 5-4 (3-0, 1-1, 1-3)

■

TENISMANA MARGARET COURT, a anunțat oficial că se va retrage din activitatea competițională. Margaret Court va deveni antrenoare.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25. București

40369

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 420 (5854) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 10 ianuarie 1969

Începe returul în divizia școlară de volei și baschet

Returul campionatului național de volei rezervat școlarilor și juniorilor începe duminică 12 ianuarie. Federația anunță că vizele anuale pe 1968 rămîn în continuare valabile pînă la noi dispoziții.

Primele jocuri ale returului, programate în Capitală, se desfășoară în sălile Dinamo, Progresul și Constructorul, **începînd de la ora 8. Echipa** Grupului școlar chimie **din Copșa Mică va disputa la Sibiu jocurile programate acasă.**

Baschetbaliștii școlari și juniori încep și ei returul. Primele jocuri din București sînt programate simbătă de la ora 19 și duminică de la ora 8 în sala Dorobanți.

STEAUA ÎN TURNEU

După cum ne comunică conducerea clubului, echipa de fotbal Steaua urmează să întreprindă un turneu de pregătire în Grecia, între 10 și 25 februarie. Sînt, de asemenea, în curs de desfășurare tratative de prelungire a turneului, pentru cîteva meciuri amicale în Cipru și Turcia.

VĂ INVITĂM, LA PATINOARUL DINAMO!

Începînd de astăzi se poate patina și la Dinamo. Conducerea clubului din Șoseaua Ștefan cel Mare ne face cunoscut că publicul are acces pe patinoarul amenajat în incinta terenurilor de tenis zilnic, între orele 9—12 și 17—20. A fost prevăzută și o instalație specială pentru nocturnă. Deci...

Buletinul zăpezii

Serviciul Prevederi de scurtă durată din cadrul Institutului meteorologic ne-a informat că ieri dimineață stratul de zăpadă avea următoarele grosimi în centrele mai importante în care se practică schiul: *Predeal* 40 cm, *Sinaia-Cota 1 500* 37 cm, *Vf Omul* 45 cm, *Brașov-oraș (Ghimbav)* 19 cm, *Semenic* 31 cm, *Tarcu-Godeanu* 26 cm, *Vlădeasa* 16 cm, *Băișoara* 25 cm, *Borsec* 24 cm, *Baia Mare* 21 cm.

Pentru sfîrșitul săptămînii se prevăd, în continuare, condiții favorabile practicării schiului.

Panoramic sportiv intern

Ediție inaugurală pe '69! Cu multe și îmbucurătoare vești despre pregătiri intense în sporturile care, obișnuit, iarna părăsesc scena activității competiționale, cu o suită de confruntări internaționale (unele rezultate excelente, altele de-a dreptul decepționante) și, în sfîrșit, cu destule evenimente sportive interne de amploare și de importanță.

★

Sezonul de iarnă, inaugurat oficial săptămîna trecută, într-o ambianță extrem de plăcută și cu un entuziasm care poate să vitalizeze enorm sporturile zăpezii, rămîne, fără îndoială, și acum, unul din principalele puncte de atracție pe agenda competițională.

Simbătă și duminică — invitație pentru Predeal și Poiana Brașov! Federația de specialitate ne informează că și acest sfîrșit de săptămînă va fi bogat în concursuri. E foarte bine, deci, că nu scade nivelul entuziasmului. Dimpotrivă. La Poiana Brașov se dispută „Cupa Postăvarul" la probele alpine, în organizarea consiliului județean pentru educație fizică și sport Brașov. Tot sub egida acestui for sportiv, duminică: „Cupa Postăvarul" la sărituri. Cealaltă gazdă generoasă a sporturilor de iarnă — Predealul — oferă, în replică, fondiștilor posibilitatea de a-și etala măiestria. Simbătă — întrecerile individuale, duminică ștafeta. Cu anticipație, felicitări asociației sportive din Predeal.

Renunțînd la niște tipare (poate că așa ceva ar fi necesar și în alte sporturi, sau — în orice caz — merită ca experiența să fie atent studiată), handbalul își reia, în plină iarnă, principala competiție — campionatul național masculin. Este pentru prima oară cînd echipele divizionare se

Dan GĂRLEȘTEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

De vorbă cu maestrul sportului **OCTAVIAN VINTILĂ**

„NU SOLICITĂM DECÎT UN CERTIFICAT DE ÎNCREDERE..."

Scrimerii din lotul național și-au reluat pregătirile. Floretistele și floretiștii, spadasinii și sabrerii, își rezervă zilnic cîteva ore pregătirii fizice adecvate și, paralel, antrenamentelor de tehnică și tactică. Surprinde plăcut, îndeosebi, perseverența cu care lucrează sabrerii. Pregătire individuală, asalt cu parteneri, sporturi complimentare. O subliniere necesară: antrenamente în regim de intensitate maximă, chiar acum, din start. Îi împărtășim maestrului sportului *Octavian Vintilă*, campionul României, părerea că ritmul ni se pare de-a dreptul sufocant.

— *Nu se poate altfel*, răspunde ferm sabrerul campion. *Noi, trăgătorii de la această armă, avem de refăcut un handicap uriaș. Trebuie, neapărat, să-i ajungem pe floretiști, să ne alinieni la valoarea lor internațională. Apoi, dorim să ne prezentăm bine, chiar de la prima confruntare, care bate la ușă...*

— La ce vă referiți?

— *La meciurile cu echipele R.F.G., care vor avea loc la Bonn, probabil, la sfîrșitul lunii.*

— Anticipați o victorie la sabie?

— *Victorie, poate că nu. Adversarii noștri au fost redutabili și la „Floreasca", în august, anul trecut, dar, în orice caz, un 7—9, sau chiar un 8—8, este posibil. Scorul va depinde și de felul cum va fi alcătuită echipa.*

— Cu ce „4" credeți că s-ar putea merge cu emoții mai puține?

— *Din echipă n-ar trebui să lipsească Bădescu, Nilcă, Popescu și Budahazi.*

— Și Irimiciuc?

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. a 2-a)

Foto: S. BACKSI

Citiți în corpul ziarului:
O LECȚIE „CĂPITANULUI..." CU ȘTEFAN CÎRJAN DESPRE „ȘEPCILE ROȘII" (în pag. a 3-a)
ULTIMELE ȘTIRI DE FOTBAL (în pag. a 4-a)

E O SOLUȚIE? NU!

Nu de mult, în cadrul clubului Metalul din Capitală a avut loc analiza secției de motociclism. Au participat sportivi, antrenori, conducători ai clubului, secretarul general al federației de specialitate. Au lipsit, însă, reprezentanții secției sport a U.G.S.R., care îndrumă și coordonează activitatea clubului Metalul. Pe bună dreptate, această absență a fost regretată de cei prezenți. Secția de motociclism a clubului bucureștean este una din cele mai puternice din cîte există în țară. Ar fi fost deci utilă și necesară o participare generală a forțelor care concură la buna activitate a acestui nucleu de motocicliști. Aici activează cîteva elemente cu care sportul nostru cu motor s-a mîndrit cîndva, precum și alții pe care se bazează în momentul de față. Este vorba de Cristian Dovids — pe care F.R.M. l-a desemnat drept cel mai bun sportiv al său în 1968 —, Erwin Seiller, Tr. Macarie (grupa de motocros), Ștefan Iancovici (la viteză), Ion Cucu și Alexandru Datcu (la dirt-track), secondați de o serie de tineri de perspectivă, băieți talentați și plini de ambiție, hotărîți să poarte mai departe aprinsă făclia unui sport cu o priză deosebită în rîndurile maselor largi de spectatori.

Nu vom intra, desigur, în miezul problemelor discutate în ședința respectivă. Nu vom aminti nimic despre cuvîntul sportivilor — cu nuanțe revendicative, mai mult decît analitice — nu ne vom opri nici la modul cum privesc unii dintre ei relațiile sportiv-club, club-federație. O vom face cu alt prilej. Rîndurile de față au o altă menire. Sînt scrise cu intenția de a trage un semnal de alarmă, de a face atente forurile în drept (în special secția tehnică a C.N.E.F.S. și secția sport a U.G.S.R.) asupra unui fenomen de natură să-i îngrijoreze și să-i nemulțumească pe cei ce s-au atașat și iubesc acest sport.

În cadrul ședinței, în care s-au analizat activitatea secției și... PERSPECTIVELE pentru 1969, **s-a hotărît** (conducerea clubului a făcut-o fără avizul federației), **desființarea grupei de viteză.** Aceasta a fost hotărîrea. Nimic mai simplu, dar totodată mai trist. Un club cu una dintre cele mai puternice secții de moto din țară își desființează (se spune — temporar) grupa de viteză. Și cazul nu e izolat. Puternicul club sportiv Dinamo a renunțat, cîndva, la secția de motociclism. Acum, Metalul. Oare spectatorii, miile de oameni care se înșirau pe traseul de la Arcul de Triumf, pe bulevardul din Ploiești sau pe străzile din împrejurimile Pieței Ovidiu din Constanța vor fi lipsiți de spectacolele la care speră încă să asiste? Ar fi păcat să fie așa.

Clubul Metalul motivează decizia prin lipsa materialului tehnic (motiv temeinic), dar și prin efectuarea unor cheltuieli făcute în mod inutil la o motocicletă veche care rămîne mereu în pană în timpul concursurilor (motiv mai puțin convingător). Indiferent însă de motive, considerăm ca pripită măsura luată și credem că este necesar să se revină asupra ei. Existența unor întreceri de motociclism, atît de mult gustate de public, trebuie apărată. E păcat ca excepționalele curse făcute cîndva de Buiescu, N. Niculici, Puiu Sădeanu și colegii lor de generație să rămînă doar o amintire. Cu un oarecare efort material, dar și cu multă înțelegere și pasiune, cei în drept pot evita dispariția din programul competițional a curselor de motociclism pe circuit. Ar fi în folosul mișcării sportive, spre satisfacția sportivilor și a zecilor de mii de spectatori.

Constantin ALEXE

AZI, LA CLUJ

PRIMELE MECIURI DIN MANȘA HIVERNALĂ A CAMPIONATULUI NAȚIONAL DE HANDBAL

CLUJ, 9 (prin telefon) — Primul turneu de trei etape din cadrul celui de al doilea tur al campionatului categoriei A la handbal masculin reprezintă o temă care devine tot mai actuală în discuțiile iubitorilor de sport din localitate. Și nu este de mirare! Prezența celor mai buni handbaliști români la Cluj, precum și faptul că de 3 săptămîni în oraș nu s-a desfășurat nici o întrecere sportivă, fac ca „setea" amatorilor de handbal să fie pe deplin justificată.

Febra competițională a început să se simtă încă de marți, cînd la Cluj au sosit primii participanți. Cei dintîi oaspeți au fost handbaliștii de la **Politehnica Galați.** La numai cîteva ore după sosire, deși obosiți, ei au făcut totuși cunoștință cu Sala Sporturilor, susținînd un joc de verificare (durata 60 de minute) în compania formației locale **Universitatea.** Partida (după cele 60 de minute regulamentare scorul era de 26-25 pentru Universitatea Cluj) a fost deosebit de utilă pentru ambele formații. După meci, antrenorul gălățenilor, prof. **D. Sîrbu,** ne-a declarat: **„Partidele de la Cluj reprezintă o piatră de încercare, dacă ținem cont de situația echipei în clasament. Pentru acest motiv n-am întrerupt nici un moment pregătirile, sperînd să mai obținem aci cîteva puncte".** La rîndul lor, studenții clujeni privesc cu seriozitate reluarea campionatului. Antrenorul formației, prof. **Romeo Sotiriu,** deși are unele greutăți în alcătuirea echipei (**Roth** suspendat și **Negovan** accidentat) este optimist, afirmînd că elevii săi dețin o formă bună și sînt dornici să evolueze bine în fața publicului clujean.

Miercuri însă, hotelul „Astoria" a devenit cartierul general al echipelor noastre fruntașe de handbal. În această zi studenților gălățeni li s-au adăugat formațiile **Dinamo Bacău, Steaua și Dinamo București,** găzduite tot în acest hotel, iar joi au sosit la Cluj și restul echipelor participante. Antrenorul dinamoviștilor băcăuani, **Lascăr Pană** ne spunea miercuri la antrenamentul echipei sale: **„Jucătorii mei sînt obosiți după turneele întreprinse în străinătate. În plus avem și un lot restrîns: 10 jucători. Am motive, deci, să privesc cu îngrijorare acest turneu."**

Și acum iată programul meciurilor de azi: **ORA 15: Timișul Lugoj — Politehnica Timișoara; ORA 16.15: Politehnica Galați — Dinamo Bacău; ORA 17.30: Steaua București — Rafinăria Teleajen; ORA 18.45: Universitatea Cluj — Universitatea București; ORA 20: Dinamo București — Dinamo Brașov.**

PAUL RADVANI
corespondent

Fază de gol rezolvată cu mult curaj de portarul Datcu, care blochează balonul în picioarele lui Moldoveanu. Moment din partida Petrolul-Dinamo București 1—0. Foto: A. NEAGU

C. Cernăianu ne vorbește despre turneul Petrolului

Marți după-amiază, cu aceeași pasăre de oțel care i-a adus pe fotbaliștii de la Progresul... de peste mări și țări, a revenit în țară și echipa Petrolul Ploiești după turneul întreprins între 24 decembrie și 7 ianuarie în Algeria.

Așa că după Florin Știrbei, a venit rîndul antrenorului secund al ploieștenilor, C. Cernăianu, să împărtășească cititorilor noștri impresii după turneul efectuat. Interlocutorul nostru a intrat direct în subiect.

— *Desigur, rezultatele realizate de echipa noastră în Algeria sînt cunoscute. 3—0 cu Zonatrach, de fapt o selecționată a Algeriei. Meciul a avut loc la 25 decembrie, în nocturnă; peste 3 zile, 2-2 cu selecționata Oranului, unde din min. 60 am jucat în 9 oameni pentru că Dridea și Moldoveanu au fost eliminați de pe teren, deoarece au protestat la o decizie a arbitrului. La 31 decembrie, tot la lumina reflectoarelor, am învins cu 3—1 pe R. C. Couba, cea mai populară echipă din această țară; la 4 ianuarie, 6—1 cu selecționata orașului Anaba.*

— La prima vedere, rezultatele sînt bune. Care este, însă, valoarea adversarului?

— *Algerienii au o tehnică individuală mai bună ca a jucătorilor noștri. Cînd i-am văzut cum jonglau cu balonul la încălzire credeam că nu le vom putea face față. Au o bună viteză, preiau și pasează excelent. Sînt deficitari, însă, la capitolul pregătire fizică și în special rezistența este insuficientă. În privința eficacității, lacunele sînt și mai pregnante. Șutează fără forță și imprecis.*

— Vorbiți-ne despre utilitatea turneului.

— *Apreciind rezultatele la valoarea lor reală, trebuie să spun că turneul ne-a folosit. A fost extrem de util pentru pe-*

C. ALEXANDRU

(Continuare în pag. a 3-a)

ÎN AL DOILEA JOC

BULGARIA-ROMÂNIA (echipe de juniori) 6-2 (1-2, 2-0, 3-0)

Pentru cel de-al doilea meci cu selecționata Bulgariei, antrenorii Z. Czaka și D. Constantiniu au remaniat serios formația, au renunțat la serviciile unor jucători mai vîrstnici (Fodorea, Popescu, Bucur, Vlad, Doboș), alinind o echipă într-adevăr de juniori.

În aceste condiții, șansele de a obține un rezultat favorabil au scăzut și mai mult, dar, în schimb, s-a ivit posibilitatea de a roda într-o partidă internațională o întreagă garnitură de tineri hocheiști și cîștigul a fost incontestabil mai mare.

Juniorii români au abordat întîlnirea cu mult curaj, au luptat foarte energic și au deschis scorul, încă din primul minut, menținîndu-se în avantaj toată repriza I.

Dar, hocheiul face parte din categoria acelor sporturi în care surprizele sînt foarte rare și în care valoarea se impune. Formația bulgară, evident mai bună, mai matură și mai viguroasă, a depășit momentul critic, a monopolizat dominarea și a înscris de 5 ori consecutiv, o dată fiind chiar și în inferioritate numerică... În două reprize echipa română, redusă la o apărare oarbă, n-a reușit decît cîteva contraatacuri nepericuloase.

Deși interesante, jocurile cu selecționata bulgară rămîn necon cludente din cauza categoriilor diferite de vîrstă în care se încadrează cele două echipe.

Au înscris: Iliev (3), Micikov (2) și Bicivarov pentru oaspeți, Tureanu (2) pentru gazde.

A arbitrat excelent cuplul Ion Florescu (România) — D. Voinov (Bulgaria) un joc desfășurat în limitele sportivității depline.

Valeriu CHIOSE

Moment din primul meci al echipelor de juniori ale României și Bulgariei.

CU DOUĂ DIFERENȚIALE...

PRIN GORJ

Acum, la Peștișani ninge cu fulgi mari și grei. Ultimii kilometri spre această comună gorjană îi străbatem aproape la pas, în efortul lăudabil al unui IMS care — cu două diferențiale — înaintează tăcut prin vata proaspătă a zăpezii. Am pornit către aceste locuri unde s-a născut Brîncuși, dorind a-i cunoaște strănepoții, a asculta la gura sobei isprăvile sportive, din vară, ale tinerilor de aici. Oamenii, însă, au trecut repede peste acest capitol, invitînd reporterul să meargă în sala de sport a comunei — și în acest mod să păsească în actualitate...

Împărțite în două grupe, gimnastele lucrau sub bagheta de aur a pasiunii tinerei învățătoare Constanța Marcu. *Elevele, pieptănate cu gust, în păr cu bentițe de culoarea eșarfelor, executau cu eleganță un dans spaniol. Fuseseră selecționate cu multă atenție și, timp de aproape două săptămîni, micile gimnaste n-au făcut altceva decît să treacă, în mișcări grațioase, prin fața învățătoarei. Era perioada schițelor. Adică, a unor desene care înfățișau gimnastele în dans, cu coafura potrivită fiecăreia, cu notația melodiei ce ar corespunde temperamentului viitoarei gimnaste, cu observații în privința noilor costume, a discurilor ce urmau a fi cumpărate pentru pikup, școala avînd pian, dar nu și pianist. Cele mai mari emoții le avea tînăra învățătoare, o fată subțirică, sportivă convinsă, elevă și ea într-un fel, la cursurile fără frecvență ale I.E.F.S.*

Priveam acel dans grațios cu fulgerări de eșarfe și mișcări agere, avintate. Întrebarea pe care ne-o puneam era legitimă, profesională: ceea ce vedeam constituia o excepție? În dragostea ei pentru gimnastică, învățătoarea era o pionieră a activității sportive din această comună? *Nicidecum! Avea să vină răspunsul gazdelor.*

Sala de sport are, într-adevăr, spaliere, trambulină, bîrnă și alte aparate pentru gimnastică. Dar, după cum se poate observa, (prezența porților de handbal, coșurile de baschet, fileului pentru volei) ea este folosită de handbaliștii, voleibaliștii și baschetbaliștii liceului. Fiindcă la Peștișani există și un liceu. Cu echipe puternice de atletism, care participă în campionatul județean, cu mai multe formații de fotbal pitic.

Mîndria comunei este însă asociația sportivă „Bistrița", *în fruntea căreia se află neobositul președinte, profesorul de limba română,* Vladimir Spineanu. *Asociația înmănunchează tineri din cele două cooperative*

V. TOFAN

(Continuare în pag. a 2-a)

ŞAH PENTRU TOŢI

UN SCURT PORTRET AL CELUI MAI TENACE CAMPION MONDIAL DE ŞAH

EMANUEL LASKER — ACEST „INDEPENDENT" NEABĂTUT, CUM ÎL NUMEA MARELE EINSTEIN

Cei 5 corifei ai turneului de la Petersburg 1914 (de la stînga): Em. Lasker şi S. Tarasch, şezînd; A. Alehin, J. R. Capablanca şi F. J. Marshall, în picioare

La sfîrşitul anului trecut s-a împlinit un secol de la naşterea lui Emanuel Lasker (1868—1941), poate cea mai complexă şi interesantă figură din galeria de remarcabile personalităţi ale istoriei şahului.

Matematician înzestrat (doctor al universităţii din Erlangen în 1902), filozof original, autor dramatic, inventator a diferite jocuri bazate pe calcul, Lasker a subordonat toate aceste talente pasiunii pentru şah.

Individualitate deosebit de puternică, el s-a impus chiar de la începutul carierei sale ca un jucător de primă forţă şi, în scurt timp, la numai 26 de ani (1894) a devenit campion mondial, învingîndu-l pe marele strateg W. Steinitz, într-un meci memorabil.

Timp de 27 de ani — cea mai lungă perioadă înregistrată pînă acum — Lasker şi-a apărat titlul cu succes, încheind fiecare nou asalt al corifeilor timpului cu un nou triumf personal. Seria sa de victorii în mari concursuri, ca şi procentajele înregistrate, rămîn unice. Locurile I la Petersburg 1895-96 (înaintea lui Steinitz, Pillsbury şi Cigorin), Nürnberg 1896 (Maroczy, Pillsbury şi Tarrasch), Londra 1899 (Yanovski, Maroczy, Pillsbury), Paris 1900 (Pillsbury, Maroczy, Marshall), Petersburg 1909 (la egalitate cu Rubinstein) şi, mai ales, Petersburg 1914 — au demonstrat lumii şahiste o măiestrie neegalată. Desfăşurarea acestui din urmă turneu a fost dramatică şi, în acelaşi timp, caracteristică pentru marile calităţi de luptător ale lui Lasker. În concursul preliminar el a fost întrecut de către tînărul „genio latino", J. R. Capablanca, cu nu mai puţin de 1½ puncte, avans practic greu de recuperat. În cele 8 partide ale turneului final, Lasker a realizat, însă, scorul record de 7 din 8 şi, cîştigînd partida decisivă la Capablanca, l-a întrecut cu jumătate de punct.

Aceeaşi performanţă, dar cu 1½ puncte avans, a realizat-o Lasker şi 10 ani mai tîrziu, la New York, cînd — deşi nu mai era campion mondial (pierduse titlul în faţa lui Capablanca, în 1921, la Havana), şi-a întrecut, din nou, rivalul şi, în acelaşi timp, pe cei mai buni jucători din lume, obţinînd la 56 de ani unul dintre cele mai mari triumfuri ale vieţii sale. Cu o seninătate olimpică, el a renunţat, însă, să mai lupte pentru titlul suprem şi s-a consacrat celorlalte preocupări ale sale.

Venirea naziştilor la putere l-a silit, însă, pe bătrînul maestru să părăsească liniştea căminului ce şi-l făurise la Thyrow, lîngă Berlin şi să reia, la 66 de ani, viaţa grea de şahist profesionist. Şi acest din urmă dificil examen a fost trecut de Lasker cu brio: locul III la Moscova 1935 (din nou înaintea lui Capablanca) fără înfrîngere, constituie o performanţă cu totul deosebită şi pe care n-o vedem prea curînd egalată. Timp de doi ani el a predat matematica la universitatea din Moscova, după care a plecat în America, unde şi-a petrecut ultimii ani ai vieţii, înconjurat de prietenie şi admiraţie.

În această ultimă perioadă a vieţii sale, a purtat Lasker, în timpul unor lungi plimbări, nenumărate şi deosebit de interesante discuţii cu marele savant Einstein, pe cele mai diferite teme, inclusiv fizica. În prietenul său şahist, Einstein a găsit un interlocutor neobişnuit, caracterizat printr-o deosebită ascuţime de spirit. Mai tîrziu, în 1952, prefaţînd biografia prietenului său, scrisă de vienezul J. Hannak, el îi va aduce un nobil omagiu, cel mai de preţ, poate, ce i s-a făcut:

„Emanuel Lasker a fost, fără îndoială, unul dintre cei mai interesanţi oameni pe care i-am cunoscut în ultima parte a vieţii... — *scria A. Einstein.* Mi-a plăcut independenţa lui neabătută, o calitate atît de rară într-o omenire în care aproape toţi, chiar cei inteligenţi, fac parte din categoria supuşilor prea docili".

Emanuel Lasker a reprezentat o epocă în istoria şahului. El face parte dintre acei mari campioni ai trecutului, modele greu de imitat, despre care se va vorbi atîta timp cît oamenii vor juca şah.

UN STUDIU AL LUI LASKER

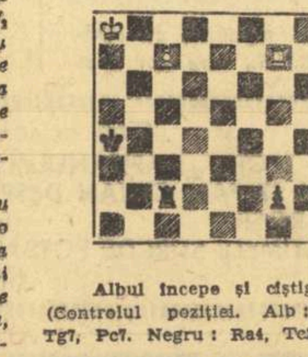

Albul începe şi cîştigă

(Controlul poziţiei. Alb: Ra8, Tg7, Pc7. Negru: Ra4, Tc2, Pg2)

De astă dată n-am mai pus obişnuitul nostru titlu: *În 5 minute!* — deoarece, fără îndoială, acest studiu de final al lui Em. Lasker, vă va cere mai mult timp. Soluţia, în fond, nu este grea, cu condiţia de a găsi ideea — astăzi clasică în finalele de turnuri.

Soluţia: Regele alb nu poate sprijini transformarea pionului c7 din cauza şahurilor turnului negru. De aceea albul întreprinde o manevră de respingere a regelui negru pe linia a 2-a, după care cîştigă cu o poantă subtilă: *1. Rb7 Tb2+ 2. Ra6 Tc2 3. Tg4+ Ra3 (3... Rb3 4. Rb7) 4. Rb6 Tb2+ 5. Ra5 Tc2 6. Tg3+ Ra2* şi acum, cînd regele alb a fost respins, urmează frumos *7. T:g2!* şi albul cîştigă.

MIC LEXICON ŞAHIST

DAMIANO — Autor al celebrului manual „Questo libro e da imparare a giocare a scachi" (Această carte este pentru a vă învăţa să jucaţi şah), apărut în 1512 la Roma. Lucrarea lui Damiano (un farmacist de origine portugheză) a fost scrisă în limba italiană şi a cunoscut numeroase ediţii. Ea conţine analiza a numeroase deschideri dintre care unele se mai joacă şi astăzi şi o serie de probleme, multe din ele împrumutate din vechiul *şatrandj* (varianta arabă a şahului). Iată una dintre ele, a cărei temă nu şi-a pierdut actualitatea:

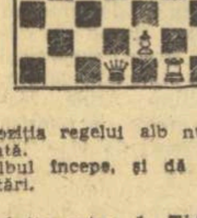

Poziţia regelui alb nu este indicată.

Albul începe, şi dă mat în 5 mutări.

Soluţia este: *1. Th8+! R:h8 2. Th1+ Rg8 3. Th8+ R:h8 4. Dh1+ Rg8 5. Dh7* mat. Cele două turnuri se sacrifică pentru a aduce cu tempo dama albă pe coloana „h".

Pe deplin actuale sînt şi unele sfaturi ale lui Damiano, din care reproducem cîteva: „nici o mutare nu trebuie făcută fără scop"; „nu juca repede"; „cînd ai în vedere o mutare bună, gîndeşte-te, totuşi, dacă nu există una şi mai bună"; „caută să-ţi pui regele în siguranţă".

DAMIANO (Gambitul) — Analiza amănunţită a gambitului *1. e4 e5 2. Cf3 f6 3. C:e5* efectuată de Damiano, a făcut ca să i se dea numele său, deşi acest gambit este menţionat în lucrarea anterioară a lui Lucena (1497) şi în manuscrisul de la Göttingen.

DAWSON T. R. (1889—1951) — Unul dintre cei mai celebri compozitori de probleme de şah, specializat în aşa numitul gen „feeric". A compus, începînd din 1907, peste 6 400 de probleme, dintre care numai 900 de tip obişnuit, restul cu mat ajutor, inverse, analitice, retrograde etc. A fost timp de mulţi ani preşedinte al Societăţii problemiştilor englezi şi redactor al rubricii de probleme din revista „British Chess Magazine".

DESCHIDERE — Prima fază a partidei de şah, în cursul căreia are loc mobilizarea forţelor în vederea jocului de mijloc. Această dezvoltare se face în concordanţă cu anumite principii dintre care cele mai importante sînt: ocuparea unor poziţii cît mai bune în centru, crearea unei structuri de pioni favorabile şi viteza. Nu există o clasificare şi, mai ales, o nomenclatură unitară şi unanim acceptată a deschiderilor. Cea mai răspîndită clasificare este cea propusă de către fostul campion mondial Dr. M. Euwe: Jocuri deschise (începînd cu 1. e2—e4 e7—e5); Jocuri închise (1.d2—d4 d7—d5); Jocuri semi-deschise (1. e2—e4, alte răsrăspunsuri afară de e7—e5); Jocuri semi-închise (1. d2—d4, alte răspunsuri afară de d7—d5) şi Jocuri de flanc (alte mutări afară de 1.e4 şi 1. d4). În ceea ce priveşte nomenclatura, este suficient să arătăm că deschiderea 1. e4 d6 2. d4 Cf6 este denumită Apărarea iugoslavă, Apărarea Pirc, Apărarea Ufimţev, Sistemul Pirc-Ufimţev, Apărarea Antal... F.I.D.E. (Federaţia internaţională) a numit de mult o comisie care să facă ordine în această harababură, dar lucrurile nu prea progresează.

Rubrică redactată de: Sergiu SAMARIAN

SPRE APOGEUL PERFORMANŢELOR LA TIR

- **Cea mai populată şi valoroasă ediţie a J.O.**
- **Trei femei şi-au făcut botezul olimpic**
- **Numai doi favoriţi şi-au menţinut poziţiile**
- **Cantorul american Gari Anderson — primus inter pares**
- **Arma liberă calibru redus la trei poziţii — singura probă deficitară**

Inscris chiar pe primul program al Jocurilor Olimpice moderne, tirul a fost prezent aproape continuu din 1896 şi pînă acum (de 14 ori), cu excepţia ediţiilor de la St. Louis 1904 şi Amsterdam 1928. Treptat, tirul a căpătat o importanţă din ce în ce mai mare în cadrul J.O., creştere marcată de faptul că de la patru probe cu 118 concurenţi, din patru ţări — la ediţia inaugurală — s-a ajuns la şapte probe cu un număr record de participanţi: 414 reprezentînd 66 de ţări la Mexic (faţă de 314 şi 53 la Tokio — 1964). Şi, bineînţeles, se aşteaptă ca această cifră să devină mai mare peste patru ani la München. Aceasta şi ca urmare a unei hotărîri a congresului U.I.T. (aprobată de C.I.O.) care, ţinînd seama de aria din ce în ce mai largă a tirului, a majorat numărul probelor olimpice de la şapte la opt (a fost introdusă şi proba de ţintă mişcătoare-mistreţ sau căprior alergător — la distanţa de 50 m), ca şi cel al concurenţilor, de la 12 la 14 pentru fiecare ţară.

★

La cea de a XIX-a ediţie a J.O., tirul a fost cotat — din punct de vedere al popularităţii (număr de participanţi) ca al patrulea sport, după atletism, nataţie şi box, una dintre cele mai aglomerate întreceri fiind clasica probă de armă liberă calibru redus 60 de focuri culcat (86 de ţintaşi). De altfel, aici şi-au făcut botezul olimpic şi trăgătoarele Eulalia Rolinska (Polonia) — locul 22 cu 593 p — şi Gladys de Seminario (Peru) — locul 31 cu 591 p. Împreună cu skeetista mexicană Nuria Ortiz — locul 13 cu 191 t — ele au fost primele sportive care au beneficiat de prevederile cartei olimpice, privind participarea femeilor la întrecerile de tir.

★

Principala caracteristică a concursurilor de tir de pe poligonul Campo Militar nr. 1 a fost nivelul înalt al rezultatelor. Prin aceasta, tirul s-a confirmat definitiv ca sportul perfectei stăpîniri de sine şi al marii precizii. Într-adevăr, valoarea performanţelor a depăşit toate previziunile, tot ceea ce se obţinuse pînă acum la J.O. O singură comparaţie cu ediţia de la Tokio, una dintre cele mai bogate în recorduri şi cifre ridicate, este — credem — edificatoare. În 1964 recordurile olimpice au fost întrecute de cinci ori (la armă liberă calibru mare 3x40 f, armă liberă calibru redus 3x40 f, armă liberă calibru redus 60 f, culcat — 2 — şi pistol viteză); unul a fost egalat (pistol liber), fiind înregistrat şi un record al lumii. Comparativ, tabelul de onoare de la Mexic se prezintă mai bogat: două recorduri mondiale: armă liberă calibru mare 3x40 f — G. Anderson (S.U.A.) 1 157 p (v.r. G. Anderson 1 156 p, Wiesbaden 1966), armă liberă calibru redus 3x40 f poziţia în genunchi — B. Klingner (R. F. a Germaniei) 396 p (v.r. M. Niasov — U.R.S.S., Bucureşti 1958, V. Ylönen — Finlanda, Moscova 1958, Margaret Thompson — S.U.A., Winnipeg 1967 — toţi cu cîte 391 p; cinci recorduri mondiale egalate: armă liberă calibru mare 3x40 f poziţia culcat: V. Korneev (U.R.S.S.) şi E. Vogt (Elveţia) cu 398 p, armă liberă calibru redus 60 f culcat: J. Kurka (Cehoslovacia) şi L. Hammerl (Ungaria), ambii cu cîte 598 p, armă liberă calibru redus 3x40 f poziţia în picioare: J. Gonzalez (Mexic) 376 p; şase noi recorduri olimpice: armă liberă calibru redus 60 f culcat: J. Kurka şi L. Hammerl cu cîte 598 p (v.r. L. Hammerl şi L. Wigger, ambii la Tokio cu cîte 597 p), armă liberă calibru mare 3x40 f: G. Anderson 1 157 p (v.r. G. Anderson 1 153 p, Tokio), pistol liber: G. Kosih (U.R.S.S.) şi H. Mertel (R. F. a Germaniei) — ambii cu cîte 562 p (v.r. A. Guscin — U.R.S.S. 560 p. Roma 1960 şi V. Markkanen — Finlanda 560 p, Tokio 1964), pistol viteză: J. Zapedzki (Polonia) 593 p (v.r. P. Linnosvuo — Finlanda 592 p, Tokio 1964). De subliniat că şi la probele cu arma de vînătoare (talere şi skeet) au fost înscrise cifre foarte bune: 198 t.

Interesant de reamintit că în cadrul anchetei internaţionale întreprinsă de ziarul „Sportul" sub titlul „Ce recorduri mondiale vor cădea la Mexic", cunoscutul comentator de specialitate al Agenţiei „Sport-Information" din Zürich, dl. Paul Betschart, deşi foarte circumspect, a indicat (cu două excepţii: armă liberă calibru mare şi pistol liber) cu suficient realism rezultatele pe fiecare probă. Nu la fel de inspirat s-a arătat însă specialistul elveţian în pronosticurile sale în privinţa recordurilor, el fiind de părere că, în ciuda cifrelor foarte ridicate — dar depăşite la antrenamente — ar fi fost posibilă înregistrarea de noi recorduri mondiale doar la 60 f culcat, pistol liber şi pistol viteză. În schimb, spunea dl. Betschart, datorită extremei dificultăţi specifice probelor de 3x40 f calibru mare şi calibru redus, ca şi înaltelor performanţe atinse (1 156 p şi, respectiv, 1 164 p), era incertă obţinerea altor rezultate superioare. Dar, ca majoritatea pronosticurilor şi acestea au fost infirmate.

În acelaşi context al limitelor la care au ajuns performanţele la tir, este notabil faptul că în fruntea clasamentelor de la ultimele J.O., valorile au fost foarte apropiate: la skeet, trei concurenţi cu cîte 198 t, la 60 f culcat, doi cu 598 p şi alţi doi cu 597 p, la talere, trei cu 196 t, la pistol liber, doi cu 562 p. Iar ca o dovadă a luptei acerbe care s-a dat pentru fiecare foc, vom sublinia că la cinci probe, medaliile au fost atribuite prin trageri suplimentare sau departajări de baraj: 60 f culcat, pistol liber, pistol viteză, talere şi skeet.

★

Intrebat asupra cauzelor care au determinat creşterea valorică a întrecerilor de tir din Mexic, antrenorul emerit Petre Cişmigiu a dat următorul răspuns: „Este vorba mai întîi de caracteristicile speciale în care s-au desfăşurat întrecerile: standurile de tragere au fost echipate cu instalaţii de cea mai bună calitate, iar organizatorii au asigurat un personal tehnic suficient ca număr şi bine instruit. Mi-am dat seama, apoi, că cei mai mulţi dintre concurenţi s-au prezentat cu o pregătire superioară sub toate aspectele, federaţiile participante manifestînd un interes deosebit pentru întrecerile din Mexic, fapt reflectat şi printr-o instruire susţinută pe întregul parcurs al celor patru ani 1964—1968. Desigur că şi altitudinea Mexicului a sporit atenţia acordată antrenamentelor, astfel că efectele acesteia au fost oarecum anihilate. De asemenea, cei mai mulţi dintre trăgători au fost dotaţi cu armament adaptat chiar de fabricile producătoare, iar muniţia a fost selecţionată din loturi special comandate conform caracteristicilor armelor întrebuinţate. Consider, în acelaşi timp, că la Campo Militar nr. 1, pe standuri s-a reunit un număr mai mare de ţintaşi de valoare, în comparaţie cu alte ediţii ale J.O. la majoritatea probelor fiind prezenţi numeroşi cîştigători de forţe sensibil egale, candidaţi la medaliile olimpice".

★

Şi, în pofida rezultatelor bune, competiţia de tir a oferit şi o curiozitate. Cu două excepţii, Gari Anderson şi Josef Zapedzki, favoriţii au fost învinşi pe toată linia. Numai doi dintre laureaţii de la Tokio (G. Anderson şi L. Hammerl) au cucerit medalii şi la Mexic. Ceilalţi, care porneau cu mari şanse, nici n-au intrat în primele şase locuri: campionul lumii la pistol liber, sovieticul Vladimir Stolipin s-a clasat al 10-lea, elveţianul Stoll — creditat cu cifre de peste 570 p, locul 12, bulgarul Denev (peste 569 p), locul 24, la armă liberă calibru redus 60 f culcat: faimosul american Lones Wigger -25, Karl Wenk (R.F. a Germaniei), realizator al unui dublu rezultat maxim de cîte 600 p, abia pe locul 13, campionul continental al probei, iugoslavul Loncar, locul 41. Dar, n-au fost numai căderi vertiginoase ci şi ascensiuni spectaculoase. De pildă, la skeet, actualul campion olimpic, Evgheni Petrov (U.R.S.S.) a fost al 20-lea la europene (cu nouă puncte mai puţin), iar medaliatul cu argint, italianul Garagnani — poziţia a 13-a (opt puncte în minus). Exemplele ar putea fi continuate şi la talere.

Cel care a impresionat însă cel mai mult la poligonul olimpic din Mexic a fost, fără discuţie, tînărul cantor militar american.

Gary Anderson (29 de ani, 1,83 m înălţime şi 68 kg), un adevărat supercampion. Rezervă la J.O. de la Roma, el a cîştigat, după doi ani, la „mondialele" de la Cairo, patru titluri. Campion olimpic la Tokio, Anderson uimeşte lumea tirului la campionatele mondiale de la Wiesbaden, în 1966, cînd recoltează şapte victorii, rezultatele lui situîndu-se la limite superioare. Campion incontestabil la una dintre cele mai grele probe, armă liberă calibru mare 3x40 f, Gary Anderson este vedeta tirului mondial, considerat, pe drept, cel mai bun ţintaş din ultimul deceniu. Fire extrem de tenace, Anderson dovedeşte o ambiţie şi o perseverenţă ieşite din comun. Un exemplu semnificativ: după ce a încercat, dar fără succes, să intre de cinci ori la Facultatea de Teologie, el a izbutit a şasea oară; iar în 1967 a reuşit s-o şi absolve. Şi un altul chiar de la J.O.: în timpul întrecerilor de la calibru mare, în seria a II-a la culcat, arma lui Anderson a suferit o defecţiune, motiv pentru care el n-a ţintit decît 95 p. Deloc impresionat, sportivul american şi-a reparat repede arma şi după poziţia în genunchi el se şi instalase în fruntea clasamentului. De altfel, atît la antrenamente cît şi în concursuri, el manifestă o mare capacitate de a se autodisciplina. Toate aceste calităţi au făcut din Anderson asul trăgătorilor de pe toate meridianele.

★

Singura probă, s-o numim deficitară, a fost cea de armă liberă calibru redus 3x40 f. Aici, specialiştii considerau că aspiranţii la medalii vor trebui să atingă neapărat cel puţin, un rezultat de 1160 p (recordul mondial şi cel olimpic aparţinînd americanului Lones Wigger cu ridicata cifră de 1164 p), performanţă înregistrată în 1968 de mai mulţi ţintaşi. Dar, iată că învingătorul din Mexic, vest-germanul Bernd Klingner a luat medalii de aur numai cu 1157 p. Să fie oare de vină faptul că el nu a făcut decît o foarte scurtă aclimatizare în Mexic? Dar ceilalţi au procedat la fel? Klingner (şi-a făcut debutul competiţional pe cînd avea 15 ani, cu ocazia „europenelor" de la Bucureşti, în 1955), dublu campion al „internaţionalelor" României, este cotat de doi ani ca cel mai constant trăgător continental. Totuşi, rezultatul lui nu reflectă realele posibilităţi ale protagoniştilor probei în rîndul cărora se numără indiscutabil şi el. Să subliniem doar că, mai înainte de J.O., sovieticul Parhimovici obţinuse fantastica cifră de 1170 p, pentru moment, ţelul mult visat al atîtor trăgători.

★

O dată cu terminarea competiţiei de tir a J.O., nu s-a încheiat însă şi cursa pentru doborîrea recordurilor mondiale, pentru apropierea şi chiar atingerea plafonului maxim al performanţei. Cînd faptul va fi împlinit, la unele probe poate peste cîţiva ani, la altele ceva mai tîrziu, vor intra în scenă diriguitorii tirului mondial. Ei vor trebui să purceadă la modificarea distanţelor, a ţintelor, la ridicarea baremurilor. Şi astfel, întrecerea pentru rezultate mereu mai bune va fi reluată cu un plus de dificultate, dar şi cu mai multă ambiţie, vigoare şi măiestrie. Iar prin aceasta sportul va deveni şi mai frumos, va cîştiga noi adepţi.

Constantin COMARNISCHI

MEXICO 68 — COMENTARII OLIMPICE

Intensă activitate a jucătorilor români

Jucătorii noştri de tenis de masă vor avea o intensă activitate competiţională internaţională în acest sezon. S-a stabilit ca semifinala „Cupei campionilor europeni" (feminin) dintre echipele Voinţa Arad şi Aussenhandel Berlin să se desfăşoare la 3 februarie la Berlin. În continuare, la Berlin, cei mai buni jucători români vor lua parte la campionatele internaţionale ale R. D. Germane, care vor începe la 5 februarie.

O selecţionată a ţării noastre va evolua şi în cadrul campionatelor internaţionale ale Cehoslovaciei, programate între 31 ianuarie şi 5 februarie la Bratislava.

„NU SOLICITĂM DECÎT UN CERTIFICAT DE ÎNCREDERE..."

(Urmare din pag. 1)

— N-aş vrea să influenţez colectivul de antrenori, dar pentru sabrerul ieşean am, deocamdată, rezerve. Este, într-adevăr, un trăgător cu o infinită vitalitate. Totuşi, la capitolul tehnică mai are de învăţat. Or, se ştie, sabrerii din R.F.G. au, ca principal atu, o tehnică dintre cele mai avansate.

— Ce va urma?

— În martie, un concurs internaţional la Budapesta, iar în aprilie, un meci cu bulgarii în deplasare.

— Două examene care se anunţă foarte dificile.

— ...da, dar pe care vrem să le luăm cu note de la 8 în sus. Altfel, nu ştiu cum ne-am cuceri credit pentru „Cupa campionilor europeni"

— Anul trecut, în „C.C.E.", Steaua a terminat pe locul 8. Ce-şi propune campioana ţării pentru acest an?

— Mi-aş îngădui să fac o precizare. În 1968, la prima noastră participare în „C.C.E.", am ratat locul 4. Am făcut 8—8 cu Akademik Sofia, dar am pierdut la tuşă. Acum sperăm să ne revanşăm.

— Şi pentru „mondiale", în cazul în care veţi participa?

— Ar fi foarte important să ni se acorde această încredere. Aţi văzut, în august, la Budapesta, n-a lipsit mult să întrecem echipa U.R.S.S., care a aliniat garnitura-standard, folosită şi în Mexic, unde a cucerit titlul olimpic. Cunosc bine valoarea sabrerilor noştri. Pot să afirm că fiecare posedă un bagaj suficient pentru a face faţă onorabil unor mari competiţii, chiar a unor C.M. Handicapul principal constă, însă, în lipsa de concursuri. De aici carenţele în materie de manifestare a personalităţii pe planşă. Or, dacă ni s-ar da prilejul să fim prezenţi în cît mai multe competiţii, anul acesta, afirm cu toată convingerea şi cu toată răspunderea că la „mondiale" nu ne vom clasa mai jos de locul 6. Adică, după echipele U.R.S.S., Ungariei, Poloniei, Italiei şi Franţei, fruntaşe pe glob.

Startul atleţilor în 1969

Primele starturi ale atleţilor în noul an vor fi date azi după amiază în sala Floreasca II din Capitală (cea din parcul „23 August" încă nu este gata pentru concursuri). Ca un preambul al seriei marilor competiţii republicane pe teren acoperit, sîmbătă (de la ora 16,30) şi duminică (de la ora 8,30) se vor desfăşura întrecerile campionatului municipal pentru juniori mici.

NOI SECŢII DE JUDO

Recent, au luat fiinţă noi secţii de judo. Iată relatările corespondenţilor noştri din Tg. Mureş şi Tr. Măgurele:

TG. MUREŞ. La clubul sportiv universitar Medicina, ing. R. Cîndea şi studentul D. Schünn, practicanţi ai judo-ului, au adus o preţioasă contribuţie la înfiinţarea noii secţii. Conferenţiarul dr. M. Kerekeş a fost ales preşedintele secţiei. Pentru început, 20 de tineri participă de două ori pe săptămînă la antrenamente. Ce-i drept, condiţiile de pregătire sînt, deocamdată, reduse. Cu toate acestea, o serie de tineri au făcut unele progrese: L. Moise, I. Geret, L. Matei.

ION PAUŞ

TR. MĂGURELE. Tinerii de la Combinatul de îngrăşăminte chimice au prilejul, de cîtăva vreme, să practice un nou sport — judo-ul. Asociaţia sportivă Chimia beneficiază de aportul unei îndrumări competente. Pregătirea viitorilor judoka a fost încredinţată inginerei Monica Rotaru, componentă, pînă nu de mult, a echipei Olimpia Bucureşti. Antrenamentele au loc de două-trei ori pe săptămînă în sala de gimnastică a Centrului şcolar agricol. Peste puţin timp, echipa asociaţiei Chimia va participa la primele întreceri oficiale.

DUMITRU GRUIA

CU DOUĂ DIFERENŢIALE...

(Urmare din pag. 1)

agricole ale comunei şi au la dispoziţie nu mai puţin de trei terenuri de volei (sportul lor preferat), unul de handbal, altul de baschet şi, bineînţeles, unul de fotbal.

Antrenamentul micuţelor gimnaste se terminase. Am fost poftiţi să urmărim cîteva întreceri ce se desfăşurau în cadrul celei mai mari competiţii sportive din actualul sezon: „CUPA TINERETULUI LA SATE", etapa de iarnă. În faţa meselor de şah şi ping-pong, la schi şi săniuţe îşi disputau întîietatea numeroşi sportivi din Hobiţa, Bădiceni şi din alte sate ale comunei Peştişani. Un caiet mare, de dictando, ţinea locul foilor de concurs. Ni s-a explicat că este mai practic acest fel de a ţine evidenţa rezultatelor RESPECTIVUL „DOSAR" CĂLĂTORIND CU SANIA DE LA UN SAT LA ALTUL. Începuse a se înnopta. Larma voioasă a tinerilor reîntorşi de pe pîrtia de schi, zădărea dulăii pe sub porţile ogrăzilor, cei mai mici dintre schiori asmuţindu-i aprig cu joaca lor neastîmpărată. Ningea molcom şi în ceata gălăgioasă a prichindeilor cu căciuli olteneşti, distingeam nu mai puţin de şase strănepoţi ai marelui Brâncuşi. Între ei: Gheorghe Brâncuşi (elev-atlet), Grigore Brâncuşi (handbalist junior) etc.

Activităţi sportive frumoase am aflat şi în alte comune gorjene, la Tismana, (aici tinerii au un adevărat complex sportiv), la Arcani, la Cărbuneşti şi în multe alte locuri unde ambiţiosul IMS al CJEFS din Tg. Jiu ne-a purtat. Şi s-a întîmplat, ca într-una din acele zile cu multă ninsoare, să întîlnim pe şosea un alt IMS — parcă ceva mai sprinten, în faţa căruia, cunoscîndu-i numărul, am oprit. Aşa a stat de vorbă reporterul cu tînărul profesor de educaţie fizică Dumitru Secotă, şeful secţiei sport şi turism din cadrul Comitetului judeţean U.T.C. Gorj. Venea de la Runcu, fusese la Bîlteni, la Brăneşti şi era necăjit că treaba pe acolo nu merge prea bine. Povestea cu ciudă despre nişte mese de tenis care ar înviora activitatea acum, iarna, dar din lipsa iniţiativei nu puteau fi instalate în respectivele cămine culturale. Era hotărît să rezolve aceste lucruri (şi altele care mai erau de rezolvat) unele depinzînd de Consiliul popular judeţean, deoarece se refereau la două foste terenuri de fotbal (din Săuleşti şi Bălăneşti) care fuseseră dezafectate. Adică, mai pe şleau, pur şi simplu arate cu plugul.

Dumitru Secotă cunoştea activitatea sportivă din judeţ ca pe propriii-i buzunare. Ne cunoştea şi pe noi, de mai mulţi ani, de cînd era activist sportiv, şi chiar de mai înainte, de cînd făcea sport de performanţă ca student la I.E.F.S. Fire deschisă, năvalnică, însetată de frumos, nu admite jumătăţi de măsură în sportul la sate. Etapa de masă a „CROSULUI TINERETULUI" de anul trecut a însemnat sute de tineri aliniaţi la start. Iar etapa finală, desfăşurată la Bucureşti, a adus prin tînărul Iulian Săvescu din Cărbuneşti, primul titlu de campion la „Crosul tineretului". În rezumat, este de părere că sportul se bucură de mare trecere în rîndul tineretului de la sate. L-am întrebat, fără ocol, dacă e de acord cu următoarea „împărţire" calendaristică generală a activităţii competiţionale săteşti: „Din primăvară pînă în toamnă, MUNCILE AGRICOLE — din toamnă pînă în primăvară, IARNĂ. Adică, tot nimic". Spre surprinderea noastră a confirmat acest lucru. Adăugînd, însă, că împotriva acestei „împărţiri" trebuie luptat, tineretea necunoscînd odihnă atunci cînd e vorba de pasiune, de frumos, de ambiţia de a cîştiga un trofeu, o întrecere, fie ea cît de grea!

Într-un tîrziu, după ce s-a urcat în maşină, alături de noi, s-a interesat pe unde fusesem. I-am spus, fără a lăuda nimic din cîte am văzut. „Se poate face incomparabil mai mult" ne-a mărturisit el. Apoi, după un timp: „Va trebui să căutăm, însă, forme mai actuale, mai moderne, de a organiza întrecerile. Le vom găsi, sînt sigur. AVEM DOAR, PE HOTARUL NOSTRU, COLOANA INFINITĂ A LUI BRÂNCUŞI!"

• PANORAMIC SPORTIV INTERN •

(Urmare din pag. 1)

verifică, în aceste condiţii (identice cu cele întîlnite la marile confruntări internaţionale) şi într-o întrecere cu „miză" care, normal, mobilizează toate energiile şi valorifică, la maximum, potenţialul fiecărui „7". Aşadar, timp de trei zile, la Cluj, primul turneu din cel de-al doilea tur al campionatului masculin. Un examen important pentru toate cele 10 echipe, pentru jucători şi antrenori şi, reamintind ineditul formulei de desfăşurare a campionatului, putem spune chiar, şi pentru handbalul nostru, în general.

Şi mai este ceva. Turneul de la Cluj trebuie să furnizeze multe date importante antrenorilor echipei naţionale...

Început timid, aproape anonim, un sport foarte tînăr la noi — judo — a început să cucerească o largă adeziune a tineretului. S-a vorbit, la început, doar despre frumuseţe, despre curaj, bărbăţie, îndemînare etc. Acum — deci, foarte curînd — se poate vorbi şi despre popularitatea cîştigată. Ce alt exemplu, mai convingător, poate fi dat decît acela că, după etapa judeţeană, la sfîrşitul acestei săptămîni îşi dispută calificarea pentru finalele campionatului naţional nu mai puţin de 32 de echipe! La Timişoara, Roman şi în Bucureşti vor evolua — printre alte formaţii care candidează la un loc în „primele 8" — echipele Politehnica Timişoara, Vagonul Arad, Metalul Roman, Rapid, Agronomia...

Hocheiul s-a mutat (de data aceasta vremea este, întîmplător, favorabilă) la Odorheiul Secuiesc şi la Gheorghieni. Poate că la anul, „secunzii" îşi vor disputa campionatul pe patinoarul artificial (e, desigur, cu totul altceva decît gheaţă naturală) din Poiana Braşov. Ar fi un cîştig pentru hocheiul nostru.

Sîmbătă şi duminică, la „Drept", continuă primul „rendez-vous" al tinerilor muşchetari bucureşteni. După disputa floretiştilor — competiţia de spadă şi sabie. Puncte de reper importante pentru turneul speranţelor olimpice, de la mijlocul lui februarie.

Şi, tot în acest sfîrşit de săptămînă, primul concurs atletic de sală, rezervat juniorilor mici. În curînd, şi mult aşteptatele evoluţii ale seniorilor, care ne vor arăta ce alte surprize (sperăm tot atît de plăcute ca în 1968) pregăteşte atletismul pentru sezonul „europe-[illegible]

CU ȘTEFAN CÎRJAN DESPRE „ȘEPCILE ROȘII“

● „U“ este o formație în evoluție ● Nu voi păstra apărarea în linie ● Opțiune pentru contraatac ● Dificultăți și antidotul elanului

L-am întîlnit pe Ștefan Cîrjan după ce avusese cîteva contacte cu aspectele de la Universitatea Cluj.

— V-ați edificat în acest răstimp ? Preluați o realitate convenabilă ?

— Am găsit o echipă remaniată, tînără, jucători disciplinați, care se angajează constant la eforturi. Am găsit niște vestiare utilate excelent pentru confortul și refacerea fotbaliștilor, așa cum nu are nici un alt club din țară. Am găsit o secție eficace și o activitate bine organizată. Teașcă, predecesorul meu, a realizat aici lucruri bune.

— Cum apreciați potențialul echipei ?

— Actualmente, „U“ este o formație în evoluție, cu preocupări de joc modern, printre care ideea de a juca fiecare fază, printr-un ampiu angajament colectiv și individual.

— Ce amprentă de ordin tactic veți imprima echipei ?

— Nu voi păstra apărarea în linie. Intenționez să organizez un dispozitiv defensiv eșalonat în profunzime. Voi păstra mijlocașul de protecție din fața fundașilor centrali și pendularea extremelor înapoi pentru primirea balonului. Opiniez pentru marcaj om la om în suprafața fazei și pentru procedeul de marcaj în zonă pentru ceilalți jucători. Dispunerea efectivului echipei pe cît mai multe linii o consider avantajoasă și în atac, ca suport al diferitelor combinații. Voi urmări consecvent realizarea superiorității numerice prin viteză și promptitudinea de care vor trebui să dea dovadă cei ce sprijină pe purtătorul balonului.

— Veți mai tempera spiritul ofensiv al echipei ?

— Nicidecum. Vreau ca Universitatea să rămînă atașată spiritului ofensiv, să evolueze în aceeași manieră acasă, și în deplasare, să mizeze tot mai mult pe elanul propriu fotbaliștilor studenți. Numai în acest mod ne vom apropia, treptat, de faza unui stil propriu. Vom alege contraatacul ca principală armă ofensivă. În fața porții adverse, jucătorii mei vor evolua pe spații mari, cu distanțe apreciabile între ei, vor fi evitate aglomerările, deoarece sînt convins că formațiile care domină teritorial, nu cîștigă decît rareori.

— Nu cumva supraapreciați posibilitățile echipei ?

— Elanul meu este indispensabil unei echipe ca „U“. Există o dificultate notabilă : timpul, timpul liber pe care studentul fotbalist îl poate oferi sportului. Fotbaliștii din echipele universitare sînt supuși la solicitări extreme pe cele două planuri. E o realitate. Cît despre posibilitatea unei supraevaluări a lotului nostru, este posibil să aveți dreptate, dar trebuie să potențăm prin coeficientul elanului capacitatea lui actuală. Voi urmări să întrețin tuturor jucătorilor din lot sentimentul încrederii în steaua lor, să anulez complexul psihic de om-rezervă, să-i fac pe toți apți să joace oricînd în unsprezecele „șepcilor roșii“.

Interviu consemnat de
Romulus BALABAN

NU VÎRSTA, CI RANDAMENTUL !

Este știut că, oricît de bine și-ar conserva forțele și oricît de conștiincios și metodic s-ar pregăti un sportiv, vine o anumită vîrstă cînd, volens-nolens, trebuind să se supună unor legi fiziologice, el își încheie activitatea competițională. Dar, venirea acestui moment, mai devreme sau mai tîrziu, depinde — în afara intervenției unor condiții obiective — de modul în care sportivul respectiv și-a organizat viața, ca și de felul, tot atît de important în care a înțeles să se pregătească din punct de vedere al performanței. Fotbalul internațional, ca și cel de la noi, a dat multe exemple de jucători care, ridicînd aceste cerințe la rang de principiu, au reușit să joace în echipele lor de club, ori chiar în naționalele respective, mulți ani de-a rîndul.

Dacă raportăm, însă, acest principiu imuabil și invariabil la fotbalul actual din țara noastră, constatăm că lucrurile nu stau tocmai așa. Astfel, la noi a devenit parcă o MODĂ, pe cît de bizară pe atît de persistentă, ca la un moment dat, indiferent dacă a „bătut sau nu ceasul“ retragerii de pe terenul de fotbal a unui jucător să se găsească voci care să-l socotească „terminat“. Se formează astfel un cor, la care participă uneori conducători ai echipelor, antrenori, spectatori, cerîndu-se la unison înlocuirea definitivă a celui decretat dintr-o dată ca fiind bătrîn. Dacă încercăm să observăm cînd se produce acest „eveniment“ constatăm că el apare de regulă atunci cînd sportivul ajunge la vîrsta de 30 de ani, uneori chiar și mai devreme.

Reflectînd la această stare de lucruri, ajungem la concluzia că două sînt principalele cauze care-i determină pe mulți să ceară scoaterea din echipe a acestor fotbaliști :

— plictiseala față de un anumit nume rostit ani în șir ;

— propagarea continuă și la orice eșalon a ideii potrivit căreia echipele de fotbal trebuie în mod permanent întinerite.

Dacă în ceea ce privește primul punct comentariile sînt de prisos — fiind vorba de chestiuni pur subiective și de neînțeles — cea de a doua cauză este susceptibilă de discuții. Într-adevăr, întinerirea unei echipe de fotbal trebuie să constituie un obiectiv permanent și aceasta cu atît mai mult cu cît nivelul fotbalului nostru este încă nesatisfăcător. Dar de aici și pînă la a face din aceasta singura regulă, care în multe cazuri nu se mai justifică, e cale lungă. Pentru că din această interpretare denaturată s-a ajuns la situații de a se renunța la jucători care ar mai fi putut da un bun randament ani în șir. (Vezi cazurile jucătorilor Voinescu, Zavoda II, Bone-C.C.A. spre a lua o singură echipă).

Este necesar, așadar, de a se aplica cu strictețe principiul potrivit căruia menținerea ori renunțarea la un jucător să se facă după vîrsta sa fiziologică și nicidecum după cea cronologică. Aceasta pentru că după cum un fotbalist cu o viață ordonată poate da randament bun chiar și atunci cînd a depășit 30 sau chiar 35 de ani, tot așa un jucător la 25 de ani, spre exemplu, care și-a irosit forțele prin preocupări ce contravin regulilor vieții sportive, să nu se mai poată bucura de încrederea de a apăra culorile unei echipe.

La respectarea strictă a acestui principiu, la eliminarea unor automatisme, trebuie să se raliezе toți antrenorii și conducătorii de echipe. A renunța la un jucător numai datorită faptului că a împlinit un anumit număr de ani este o greșeală. Jucătorul matur, cu posibilități fizice de a-și valorifica experiența dobîndită de-a lungul anilor de activitate, este un cîștig foarte prețios pentru echipa din care face parte. Au dovedit-o Di Stefano, Santamaria, Gento la Real Madrid, Kopa la Reims, Masopoust la Dukla Praga, o dovedesc Constantin la Steaua, Lereter la U.T.A., Oaidă la Progresul, spre a nu lua decît cîteva exemple. Aceasta nu înseamnă cîtuși de puțin că tinerii jucători sînt nevoiți a sta pînă la infinit pe tușă. Totul depinde de randamentul pe care îl pot da unii sau alții.

Dragoș COJOCARU

fotbal

PREGĂTIRI... PREGĂTIRI... PREGĂTIRI...

METROM BRAȘOV

De miercuri și-au reluat pregătirile și jucătorii celei de a doua echipe brașovene din divizia B — Metrom. În vederea noului sezon, jucătorii acestei formații au un program deosebit de încărcat care prevede, printre altele, o serie de jocuri amicale pe teren propriu și în deplasare, cu formații din diviziile A, B și C.

Lotul de care se ocupă la ora actuală antrenorul V. Grosaru va trebui să se pregătească serios, ținînd seama că situația echipei în clasament nu este prea roză. Există certitudinea că jucătorii vor da un randament maxim pentru a se putea menține în divizia B, ocupînd chiar un loc onorabil. La ora actuală, Metrom dispune de următorul lot : Pozna, Drăgănoiu, Penzeș, Bădițoiu, Naghi, Ochea, Dinu, Lazarovici, Ion Vasile, Ferencz, Aescht, Selymeși, Sima, Tuțuianu, Greavu, Antal.

Acestora li se vor adăuga Șișcă — revenit de la Gloria Bîrlad, Paul Marinescu — de la Gaz metan, Radu Petrescu — de la Prefabricate Brașov. Din lotul brașovean lipsesc : Szalad și Gabor (își satisfac stagiul militar) și Pascal plecat la Mediaș, iar alți doi jucători, Aescht și Antal, și-au exprimat dorința de a se transfera la Colorom Codlea și, respectiv, Oltul Sf. Gheorghe.

C. GRUIA,
coresp. principal

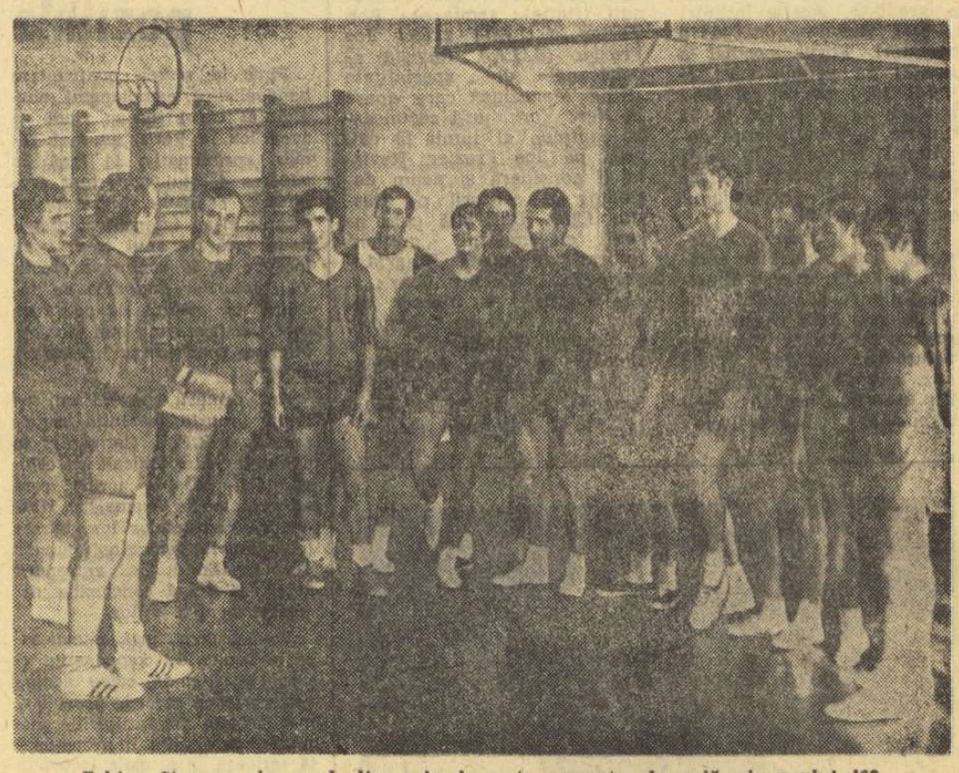

Echipa Steaua, la unul din primele antrenamente de sală ale anului '69.

DUNAREA ȘI OLIMPIA GIURGIU

Și echipa Dunărea Giurgiu și-a reluat miercuri pregătirile. La antrenamentele conduse de Stepan (fost la Metalul Buzău) participă 25 de jucători. În program, figurează printre altele și susținerea a 12 meciuri amicale cu formații din diviziile A, B și C. În lotul giurgiuvean a fost promovat juniorul Frîncu și se speră că va fi legitimat jucătorul Ciocănaru, care a activat în ultimul timp la Metalul Hunedoara.

Cealaltă formație din Giurgiu, Olimpia, participantă la campionatul diviziei C, se pregătește zilnic sub conducerea antrenorului Marin Anastasovici. Lotul cuprinde 18 jucători, dintre care două nume noi : Vasilache și Gheorghiu.

TR. BARBĂLATĂ, coresp.

O lecție „căpitanului...“

Cîteva rînduri pierdute în pagina ziarului, un anunț lapidar, aproape banal : *„Din motive disciplinare, jucătorul Ștefănescu nu va face deplasarea în Grecia, cu echipa de juniori“.*

Era în ajunul turneului pe care avea să-l întreprindă în această țară reprezentativa română de juniori.

Nici atunci, nici după încheierea turneului, faptul nu a suscitat vreun interes deosebit, ca să nu spunem că a trecut aproape neobservat.

Mulți poate că nici nu auziseră de acest junior și este aproape sigur că pentru majoritatea amatorilor de fotbal din țara noastră, rostirea numelui Ștefănescu îi purta reflex cu gîndul la mijlocașul ieșean, titular cîndva al echipei naționale de tineret, azi om de bază la Politehnica.

Cine este atunci acest junior ?

Iată răspunsul : îl cheamă *Constantin Ștefănescu. Are 17 ani și zece luni și este un produs al clubului Steaua. A jucat în echipa de tineret a clubului FIIND CONSIDERAT DE CĂTRE ANTRENORI UN TALENT, UN JUCĂTOR CU MARI PERSPECTIVE.*

Desen de Neagu RĂDULESCU

Avînd vîrsta corespunzătoare, *a fost selecționat în lotul național de juniori unde, dovedindu-se un adevărat șef de promoție, I S-A ÎNCREDINȚAT ROLUL DE CĂPITAN DE ECHIPĂ.* Pregătindu-se cu sîrguință, jucînd bine sau foarte bine în toate partidele reprezentativei, manifestîndu-se și în afara terenului de joc, în viața de toate zilele, ca un tînăr model, *Ștefănescu a binemeritat aprecierea de care s-a bucurat multă vreme.*

Bine, dar ce s-a întîmplat înaintea turneului din Grecia ? — se vor întreba mulți, cunoscînd acum și antecedentele revelate mai sus. *„Motive disciplinare“*, iată o formulare pe cît de ermetică pe atît de vagă.

Ce-au însemnat, în fapt, aceste motive ?

Pe scurt : O NOAPTE LA RUMMY (!), o predilecție (acută) subită pentru „ceaiuri“, o indiferență manifestă pentru echipa de club, știind că în națională de juniori este senator de drept.

Aflați în preajma unui turneu în care — firește — prezența celui mai bun jucător al echipei era o necesitate, secretarul general adjunct al federației, ION ALEXANDRESCU, și antrenorul lotului, GHEORGHE OLA, au ajuns, totuși, la concluzia că PENTRU ȘTEFĂNESCU, PENTRU FORMAREA LUI CA OM ȘI CA FOTBALIST, PENTRU VIITORUL LUI, era absolut necesară o lecție !

Slăbind — în mod deliberat — forța echipei, ei au acceptat acest dezavantaj GÎNDINDU-SE LA CÎȘTIGUL UMAN REALIZAT ÎN CONȘTIINȚA LUI ȘTEFĂNESCU ȘI A CELORLALȚI COLEGI DE ECHIPĂ, impresionați, fără îndoială, de această LECȚIE — EXEMPLU.

Acesta este, pe scurt, cazul Ștefănescu.

El reamintește, la scară redusă, hotărîrea selecționerului vest-german Helmuth Schön care, în preziua plecării echipei naționale în recentul turneu din Brazilia, Chile și Mexic, a scos din lot pe Müller (golgeterul campionatului !) și pe fundașul central Weber (doi dintre cei mai valoroși oameni ai team-ului vicecampionilor mondiali) pentru motivul că ambii au fost eliminați de pe teren, în ultima etapă de campionat, primul în minutul 88 (!), al doilea în minutul 85 (!).

Munca educativă este tratată cu toată seriozitatea (măsurile o dovedesc) *de antrenorii CARE VOR SĂ-ȘI CLĂDEASCĂ ECHIPE ADEVĂRATE !*

Iar asemenea echipe sînt alcătuite numai din OAMENI ADEVĂRAȚI !

Marius POPESCU

P.S. Vrînd-nevrînd, gîndul ne poartă la destui antrenori de la echipele noastre „a-ntîia“, tributari încă servituților cultului nemăsurat al „vedetelor“ care-și pot permite orice, sau aproape orice.

M. P.

C. CERNĂIANU NE VORBEȘTE

(Urmare din pag. 1)

rioada de tranziție, oferindu-ne în plus posibilitatea definitivării unor probleme de ordin tactic pe care le preconizăm pentru retur. Apoi, cred că am rezolvat problema unui post de atacant central. Ne-a dat mari speranțe randamentul lui Oprișan. El a fost cel mai bun în acest turneu, a marcat 6 goluri din cele 14. L-au urmat Dincuță (al doilea atacant central, 4 goluri marcate), Gruber, N. Ionescu, Bădin, Iuhasz și chiar Dridea.

— Cum v-ați acomodat cu terenurile ?

— La Anaba am jucat pe gazon. În rest — terenuri dure, cu pămînt sau nisip presat. Destul de incomode. Nu s-au întîmplat însă accidente fiindcă adversarii au jucat în limitele sportivității.

— Ce impresie a lăsat Petrolul ?

— Una dintre cele mai frumoase. Ministrul pentru problemele jocurilor sportive ne-a mai propus încă două întîlniri. Aceasta ar fi dat însă peste cap programul de pregătire.

— Veți mai tempera spiritul ofensiv al echipei ?

— Nicidecum. Vreau ca Universitatea să rămînă atașată spiritului ofensiv, să evolueze în aceeași manieră acasă, și în deplasare, să mizeze tot mai mult pe elanul propriu fotbaliștilor studenți. Numai în acest mod ne vom apropia, treptat, de faza unui stil propriu. Vom alege contraatacul ca principală armă ofensivă. În fața porții adverse, jucătorii mei vor evolua pe spații mari, cu distanțe apreciabile între ei, vor fi evitate aglomerările, deoarece sînt convins că formațiile care domină teritorial, nu cîștigă decît rareori.

— Nu cumva supraapreciați posibilitățile echipei ?

— Elanul meu este indispensabil unei echipe ca „U“. Există o dificultate notabilă : timpul, timpul liber pe care studentul fotbalist îl poate oferi sportului. Fotbaliștii din echipele universitare sînt supuși la solicitări extreme pe cele două planuri. E o realitate. Cît despre posibilitatea unei supraevaluări a lotului nostru, este posibil să aveți dreptate, dar trebuie să potențăm prin coeficientul elanului capacitatea lui actuală. Voi urmări să întrețin tuturor jucătorilor din lot sentimentul încrederii în steaua lor, să anulez complexul psihic de om-rezervă, să-i fac pe toți apți să joace oricînd în unsprezecele „șepcilor roșii“.

Interviu consemnat de
Romulus BALABAN

RAFINĂRIA PITEȘTI

ANGAJEAZĂ DE URGENȚĂ

— Operatori de prelucrare a țițeiului sau operatori chimiști categoria de salarizare 7—8.

— Mecanici pompe compresoare pentru exploatare, categoria 7—8.

— Mecanici pompe compresoare pentru reparații, categoria 7—8.

— Mecanici exploatare turbină termocentrală categoria 7—8.

— Mecanici reparații turbine termocentrală categoria 7—8.

— Operatori cameră comandă electrică categoria 7—8.

— Electricieni PRAM categoria 7—8.

— Electricieni AMA, electroniști, electromecanici AMA, electricieni cu practică în centralizarea electro-dinamică, stații CF, electricieni din telecomunicații, categoria 7—8.

— Electricieni centrale și stații, categ. 6—7.

— Operatori tratare filtre la stația demineralizare, din termocentrală categ. 6—7.

— Operatori tratare filtre la stația de dedurizare a apei categ. 6—7.

— Operatori cuptoare tubulare (fochiști) categ. 6—7.

— Ingineri tehnologi de petrol sau ingineri chimiști cu vechime 5—7 ani și practică în producție.

— Ingineri mecanici diriginți (dirigenție de șantier).

— Ingineri ATM, diriginți șantier.

— Ingineri electricieni — diriginți de șantier.

— Ingineri energetici exploatare.

— Tehnician tehnolog sau chimist cu practică în producție pentru exploatare rampe automate de încărcare produse petroliere.

— Maistru principal tehnolog.

— Maistru principal PRAM.

— Maistru principal automatizări.

— Maiștri tehnologi.

— Maistru principal pompe compresoare.

— Cazangii țevari, categ. 7—8.

— Cazangii categ. 7—8.

— Sudori electrici autorizați categ. 6—7—8.

Angajații vor primi imediat locuință corespunzătoare în orașul Pitești.

CAMPIONATUL DIVIZIEI B LA HOCHEI

Un scor astronomic în prima reuniune

ODORHEIUL SECUIESC, 9 *(prin telefon).* — Pe patinoarul natural din parcul orașului, au început joi dimineața întrecerile turului primei manșe a campionatului diviziei B la hochei pe gheață. Își dispută întîietatea șase echipe : *Avîntul Gheorgheni, Cooperatorul Tg. Secuiesc, Metalul Rădăuți, Voința Sighișoara, Șurianul Sebeș Alba* și *Tîrnava Odorheiul Secuiesc.*

Reuniunea inaugurală a programat jocuri între formații de valoare inegală, astfel că nici un moment nu s-a pus problema învingătorului.

Rezultate : METALUL RĂDĂUȚI — VOINȚA SIGHIȘOARA 8—3 (2—0, 3—3, 3—0), AVÎNTUL GHEORGHIENI — ȘURIANUL SEBEȘ ALBA 17—0 (6—0, 6—0, 5—0). Finalul ultimului meci a fost umbrit de atitudinea nesportivă a jucătorilor de la Sebeș Alba, care la un act de duritate comis de portarul lor, Simion Coman, sancționat just de arbitri, au părăsit terenul. Ei au revenit pe gheață, abia după multe insistențe și parlamentări.

O defecțiune : din cauza absenței arbitrilor Gh. Tașnadi (M. Ciuc) și G. Botar (Tg. Mureș) unii conducători de joc sînt obligați să conducă două meciuri unul după altul — și asta pe un ger de minus 20—25 de grade.

Ir. ANDRONACHE

"Cupa Cutezătorii" s-a încheiat cu recorduri

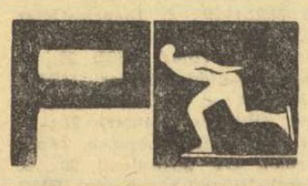

MIERCUREA CIUC, 9 (prin telefon de la trimisul nostru). Concursul republican al speranțelor, dotat cu „Cupa Cutezătorii“ s-a încheiat într-o ambianță de zile mari, calitatea pistei și timpul favorabil din ultima zi creînd condiții optime de concurs, materializate de tinerii patinatori în cîteva recorduri naționale. Autori ai acestor frumoase rezultate sînt : **I. Schreithofer** (C.S.M. Cluj) 1:44,7 (v.r. 1:45,0) la 1000 m juniori cat. II ; **Adriana Pleșa** (Mureșul Tg. Mureș) 2:05,9 (v.r. 2:11,0) la 1000 m copii cat. I ; **Roxana Salade** (C.S.M. Cluj) 58,8 (v.r. 60,0) la 500 m copii cat. I ; **L. Fokt** (Mureșul Tg. Mureș) 13,0 (v.r. 13,1), 24,2 (v.r. 24,9) și 35,0 (v.r. 36,6) la 100 m, 200 m și respectiv 300 m copii cat. II.

Întrecerile micilor viteziști au fost dominate de elevii antrenorilor **Carol Gall** (Mureșul Tg. Mureș), **Zoltan Szekely** (Agronomia Cluj) și **Stefan Erdesi** (C.S.M. Cluj). Iată acum învingătorii și clasamentele generale : **juniori cat. I : Eva Fokt** (Mureșul Tg. Mureș), **Gh. Varga** (Agronomia Cluj) ; **juniori cat. II : Elisabeta Szakacs** (Mureșul Tg. Mureș), **C. Gomboș** (Mureșul Tg. Mureș) ; **copii cat. I : Roxana Salade** (C.S.M. Cluj), **L. Stancovitz** (C.S.M. Cluj) ; **copii cat. II : Minela Bilo** (Agronomia Cluj), **L. Fokt** (Mureșul Tg. Mureș). Pe echipe : **1. Mureșul Tg. Mureș, 2. Agronomia Cluj, 3. C.S.M. Cluj, 4. Avîntul M. Ciuc, 5. Dinamo București, 6. Aripile Viitorului Sibiu, 7. Dinamo Brașov.**

Ir. IOANIȚESCU

Fruntașe ale diviziei C

I.M.U. Medgidia (seria a III-a)

Din cele 128 de formații, ale diviziei C, una singură a reușit să termine neînvinsă turul campionatului : I.M.U. Medgidia. Această performanță remarcabilă obținută de prima echipă a orașului Medgidia (tot în divizia C activează și Cimentul Medgidia, care a încheiat turul pe locul 4 cu 19 p) se datorește, în primul rînd, dăruirii totale cu care cei 22 de jucători apără culorile asociației. La aceasta trebuie să adăugăm și priceperea cu care antrenorul Tudor Mihai pregătește echipa și aportul adus de conducerea secției de fotbal (președinte ing. Virgil Oancea) pentru rezolvarea multiplelor probleme ale formației.

Acei care cunosc mai îndeaproape echipa își dau ușor seama că fotbaliștii I.M.U.M.-ului nu s-au clasat întîmplător pe primul loc în serie, unde au ca parteneri formații puternice : S. N. Oltenița (locul II cu 20 p) și T.U.G. București (locul 3 cu 20 p) ș.a. Încă de la începutul campionatului, jucătorii s-au antrenat cu sîrguință, după un plan judicios întocmit. În tot timpul turului, în echipă n-au existat „senatori de drept“, antrenorul apelînd mereu la jucătorii care erau în cea mai bună formă. Și astfel, obiectivul propus la începutul campionatului, de a se clasa pe primul loc în serie cu 24 p, a fost îndeplinit cu succes și chiar depășit întrucît s-au totalizat 25 p.

În cele 15 meciuri au fost rulați toți cei 22 de fotbaliști, care provin, în majoritate — (15) din pepiniera proprie, numai 7 fiind aduși din diferite formații de pe teritoriul județului Constanța. Punctul forte al echipei a fost, fără îndoială, condiția fizică. În felul acesta echipa a jucat într-un ritm viu majoritatea timpului. I.M.U.M. are o apărare bună care în cele 15 jocuri a primit doar 5 goluri, și o înaintare destul de eficace (23 de goluri înscrise). Dintre jucătorii remarcați, în mod deosebit, amintim pe Straton, Ghelar, Tîrșoagă, Constantin și Marin (ultimii doi fiind și golgeterii echipei, fiecare au cîte 7 goluri înscrise).

Echipa Întreprinderii mecanice de utilaj Medgidia are o bază materială foarte bună : un stadion propriu, cu teren drenat și gazonat, cu vestiare, tribune pentru aproape 5 000 de spectatori, o sală pentru antrenament, materiale și echipament în cantități suficiente.

Se cuvine să menționăm și faptul că, atît antrenorul cît și conducerea secției, sînt deosebit de exigenți în privința menținerii disciplinei în echipă. Toate abaterile de la etica sportivă, săvîrșite pe terenul de joc sau în afara lui, au fost sancționate prompt. Astfel, jucătorii Călin, Drăghici, Tudor și Căpitan au fost exemplar sancționați (primii doi scoși din lot) pentru diferite abateri.

În fotografie, (de la stînga la dreapta — rîndul de sus) : *E. Pașa* 25 de ani — lăcătuș mecanic, *I. Straton* (31 — mecanic-auto), *Gh. Oțelea* (26 — tehnician), *I. Constantin* (23 — bobinator), *I. Tîrșoagă* (25 — lăcătuș mecanic), *V. Sava* (32 — maistru), *C. Băschir* (30, maistru), *I. Marin* (26, tehnician), *I. Căpitan* (25, lăcătuș mecanic), *A. Serafet* (28, lăcătuș), *M. Tudor* (antrenor). În rîndul de jos : *I. Doman* (22, strungar), *C. Vilsan* (25, instalator), *I. Catrina* (17, elev), *T. Mihai* (22, frezor), *I. Tîrșe* (17 elev), *C. Latif* (29, tehnician), *M. Ghedan* (22, sudor), și *D. Chiru* (19, lăcătuș mecanic). Lipsesc de pe fotografie V. Artimon (20, sudor), *M. Fulger* (17, elev) și *Al. Stănilă* (16, elev).

R. AVRAM și AD. MAVLEA
corespondenți

Actualitatea internațională

BILANȚUL W. B. A.

NEW YORK 9 (Agerpres). Organizația mondială a boxului profesionist W.B.A. a anunțat oficial că în cursul anului 1968 s-au disputat 27 de meciuri pentru titlurile mondiale la diferite categorii de greutate. Aceste întîlniri au fost vizionate de 306 175 spectatori. Forul mondial a anunțat că primul meci al anului 1969 pentru un titlu mondial va avea loc la 21 ianuarie la Londra între deținătorul centurii cat. pană Jose Legra (Spania) și șalangerul său australianul Jonny Famechon.

W.B.A. a prezentat, de asemenea, lista actualilor campioni ai lumii: **muscă**: Chartchai Chionoi (Tailanda); **cocoș**; Lionel Rose (Australia); **pană**; Jose Legra (Spania); **semiușoară**: Carlos Theo Cruz (Republica Dominicană); **ușoară**: Nicolino Loche (Argentina); **semimijlocie**: Curtis Cokes (S.U.A.); **mijlocie mică**: vacant. Urmează să lupte pentru centură fostul campion mondial italianul Mazzinghi și americanul de culoare Freddie Little; **mijlocie**: Nino Benvenuti (Italia); **semigrea**: Bob Foster (S.U.A.); **grea**: Joe Frazier (S.U.A.). Revista americană de specialitate „Ring Magazine" care apare la New York, nu-l recunoaște campion al lumii la cat. grea pe Joe Frazier. Revista îl consideră și acum deținător al centurii pe Cassius Clay. Dar iată cum arată clasamentul „greilor" întocmit de revista „Ring Magazine": 1. Cassius Clay; 2. Joe Frazier; 3. Jimmy Ellis; 4. Sonny Liston; 5. George Chuvalo; 6. Jery Quarry; 7. Oscar Bonavena; 8. Leotis Martin; 9. Manuel Ramos; 10. Alwin Lewis; 11. Floyd Patersson etc.

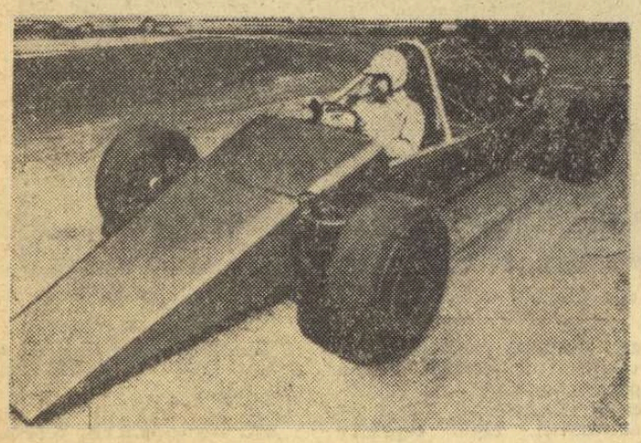

Vara australă se dovedește favorabilă automobilismului. Iată-l, în fotografie, pe australianul Jack McDonald *(39 de ani) la încercarea creației sale „Monstrul". Vehiculul este acționat de un motor cu reacție* Rolls Royce Derwent *(utilizat pe avioanele* Gloster Meteor*) și atinge o viteză de 280 mile pe oră (circa 450 km/oră)*

„Universiada" caută gazdă...

La sfîrșitul acestei săptămîni se va întruni la Paris Comitetul Executiv al Federației Internaționale a Sportului Universitar (F.I.S.U.). Pe ordinea de zi figurează desemnarea unui oraș care să găzduiască Jocurile Universitare de vară, întrucît asociațiile sportive portugheze au anunțat că renunță să mai organizeze această competiție la Lisabona. Este foarte posibil ca Universiada din acest an să nu mai aibă loc, urmînd să se dispute în 1971. Luni dimineața se vor cunoaște toate hotărîrile pe care F.I.S.U. le va lua la Paris.

Surpriză la Melbourne

MELBOURNE 9 *(Agerpres)*. — O mare surpriză a fost înregistrată la Melbourne în ziua a treia a campionatelor de tenis ale statului Victoria. În proba de dublu masculin, juniorii australieni Bob Giltinan și Syd Ball au reușit să elimine cuplul american care a jucat în Cupa Davis, alcătuit din jucătorii Smith și Lutz. Tinerii australieni au cîștigat cu 7—5, 6—3, 6—8, 6—2.

Lucrările comisiei speciale F. I. R. A.

În cursul zilei de joi a părăsit Capitala, plecînd la *Paris*, secretarul general al federației române de rugby, *Ion Isvoranu*, care va participa la lucrările Comisiei Speciale a Federației Internaționale de Rugby Amator — *F.I.R.A.*

Smislov învingător la Hastings

A luat sfîrșit turneul internațional de șah de la Hastings. În ultima rundă, fostul campion mondial Vasili Smislov (U.R.S.S.) l-a învins pe olandezul Robert Hartoch în 20 de mutări. În urma acestei victorii, Smislov a cîștigat turneul, totalizînd 8½ puncte. Gligorici (Iugoslavia) s-a clasat pe locul doi cu 8 puncte. În ultima rundă, campionul iugoslav a remizat cu Danny Wright (Anglia). Pe locul trei s-a clasat Raymond Keene (Anglia), cu 7½ puncte, urmat de Tukmakov (U.R.S.S.), de asemenea, cu 7½ puncte.

PE PLAN MONDIAL

Echipa de handbal a R.F. a Germaniei asaltează pozițiile fruntașe

Pînă la marea confruntare handbalistică, campionatul mondial, al cărui turneu final va avea loc la Paris, au mai rămas, aproximativ, 14 luni. În vederea acestui important eveniment, echipele țărilor participante și-au intensificat pregătirile încă de anul trecut. Au început să se contureze efectivele loturilor naționale de jucători, iar stadiul de pregătire este verificat, tot mai des, în diferite confruntări internaționale.

Am urmărit, de curînd, pe teren propriu, evoluția reprezentativei R.F. a Germaniei în dubla întîlnire amicală cu echipa țării noastre, jocuri care au avut loc la Bremen și Kiel. Asupra rezultatelor înregistrate (nefavorabile pentru noi) nu vom reveni, lăsînd pe antrenorii noștri să tragă concluziile necesare, pentru viitor.

Vom creiona, însă, cîteva aspecte legate de componența și jocul prestat de către echipa vest-germană care, în urma formei arătate în întîlnirile susținute, se anunță o pretendentă serioasă la primele locuri în turneul final.

Pregătită și îndrumată de antrenorul federal *Werner Vick*, reprezentativa R.F.G. cuprinde, în prezent, un lot de 15 jucători selecționați de la 9 echipe de club. De menționat că dintre aceștia, 4 sînt portari, urmînd ca, în etapa finală, să fie menținuți, în formație, 2 dintre ei, firește, cei ce vor dovedi forma cea mai constantă. În cele două jocuri susținute au evoluat toți cei patru portari, remarcîndu-se *Hans Bode* de la S.V. Hamburger, de 23 de ori selecționat în echipa națională. Posesor al unor reflexe excepționale, și avînd un plasament foarte bun, Bode își are, de pe acum, locul asigurat. La victoria asupra echipei noastre, de la Bremen, atît el, cît și rezerva sa, *Wielfried Meyer*, și-au adus o contribuție importantă. În cîmp, alături de jucători cu multă experiență, ca *Herbert Lübking*, de 84 de ori selecționat, *Bernd Munck*, cu 51 de selecționări și *Herbert Hönnige*, de 38 de ori prezent în echipa națională, au evoluat, cu succes, cîțiva tineri ca *Herwing Ahrendsen* (jucător cu o perspectivă frumoasă), *Peter Bucher* și *Herbert Rogge*.

Handbaliștii vest-germani sînt bine dezvoltați și au, în plus, o pregătire fizică remarcabilă, viteză de reacție, precum și un bagaj variat de procedee tehnice. Ei abordează jocul într-un ritm foarte susținut în atac, iar în apărare se repliază cu multă ușurință. Alternînd jocul în funcție de dispozitivul de apărare advers, jucătorii vest-germani utilizează întreaga gamă de procedee tactice, începînd cu folosirea perseverentă a pivoților, cu declanșarea unor contraatacuri rapide și finalizînd cu șuturi de la semidistanță. Am remarcat, cu acest prilej, jocul prestat de *Lübking*, *Müller*, *Munck* și *Ahrendsen*, care au dovedit o clasă ridicată.

Echipa R.F. a Germaniei traversează, ÎN PREZENT, O PERIOADĂ ASCENSIONALĂ ÎN ARENA INTERNAȚIONALĂ. *Concludente, în acest sens, sînt* CELE 15 VICTORII OBȚINUTE ÎN CURSUL ANULUI TRECUT DE CĂTRE HANDBALIȘTII VEST-GERMANI, *dintre care menționăm rezultatele: 25—16 cu Norvegia, 23—20 cu Danemarca, 20—19 și 15—14 cu Uniunea Sovietică, 22—16 și 23—20 cu Islanda și, în sfîrșit, 22—17 și 24—18 cu echipa țării noastre, urmate de acel 14—13, obținut în compania reprezentativei cehoslovace.*

Din convorbirile purtate cu conducătorii handbalului vest-german am aflat că *pregătirile intense, desfășurate în anul care a trecut*, VOR CONTINUA ȘI ÎN ACEST AN, ELE AVÎND, CA PRINCIPAL OBIECTIV, CAMPIONATUL MONDIAL, IAR CA AL DOILEA OBIECTIV, LA CARE ANTRENORII SE GÎNDESC DE PE ACUM, JOCURILE OLIMPICE DIN 1972, DE LA MÜNCHEN, *unde handbalul va fi prezent, iar R.F. a Germaniei, ca țară organizatoare, dorește să nu piardă acest prilej pentru a se consacra.*

Așadar, atenție la formația de handbal a R.F. a Germaniei, care urcă, destul de rapid, treptele consacrării pe plan mondial.

Gheorghe RANGU

„GHEAȚĂ SINTETICĂ" LA NEW YORK...

La New York a fost experimentat un patinoar acoperit cu „gheață sintetică". Patinoarul are o gheață fabricată din vinilin, produsă de o firmă din Wisconsin. „Gheața" oferă aceleași condiții de alunecare ca și cea artificială, pînă la plus 29 de grade, cînd ea se topește. Gheața sintetică nu poate fi utilizată pentru competițiile de hochei, fiind prea subțire. Este însă foarte bună și chiar necesară pregătirii în patinajul artistic.

telex-radio-telefon

La sediul comisiei de organizare a campionatelor europene de box s-a primit cererea oficială de înscriere a echipei Angliei pentru participarea la întrecerile ce vor avea loc la București între 31 mai și 8 iunie 1969. Cu aceasta, numărul țărilor înscrise pînă în prezent s-a ridicat la 26.

În cadrul unui concurs de atletism desfășurat la Auckland, aruncătorul de disc Robin Tait a realizat 61,04 m, stabilind un nou record al Noii Zeelande. Vechiul record era de 60,92 m și aparținea aceluiași sportiv.

■

Selecționata masculină de handbal a Franței a susținut la Belfort un meci de verificare în compania echipei secunde. Prima formație a obținut victoria cu scorul de 13—10. Acest meci a constituit o utilă verificare în vederea întîlnirii pe care handbaliștii francezi o vor susține la 12 ianuarie la Aarhus cu echipa Danemarcei, vicecampioană mondială.

■

Campionul Italiei, Renato Longo, a cîștigat ciclocrosul internațional desfășurat la Solbiate Olona, în apropiere de Varese. El a parcurs 23 km în 1h 07:0, fiind urmat la 1:35,0 de Van Dame (Belgia).

■

Boxerul italian Remo Golfarini, campion european la categoria mijlocie mică, își va face reintrarea la 7 februarie în Palatul sporturilor din Roma. Golfarini, care l-a învins la puncte pe francezul Gonzales, se va întîlni cu Fabio Bettini sau Jean Baptiste Rolland (Franța).

■

Între 20 și 26 ianuarie vor avea loc la Köln campionatele internaționale de tenis pe teren acoperit ale R. F. a Germaniei. La campionate și-au anunțat participarea o serie de jucători valoroși în frunte cu Wilson (Anglia), Gulyas (Ungaria), Holecek (Cehoslovacia) și Bengsston (Suedia).

■

Continuîndu-și turneul în Canada, echipa de hochei pe gheață a Suediei a jucat în localitatea Halifax cu o reprezentativă de tineret din localitate pe care a învins-o cu 10—1 (5—0, 2—0, 3—1).

■

La 31 ianuarie va începe la Porto un turneu internațional masculin de handbal. La acest turneu și-au anunțat participarea echipele Dynamo Belgrad, Mohringen Stuttgart, selecționata Barcelonei, echipele Porto și Benfica Lisabona.

LOCUL V (clasament feminin) AL ANCHETEI I.S.K.

IRENA SZEWINSKA, COLECȚIONARĂ DE MARI PERFORMANȚE

De-a lungul anilor, atletismul polonez a dat o serie de mari campioni. Începînd cu *Stella Walasiewicz* și *Janusz Kusocinski* și pînă la *Janusz Sidlo*, *Josef Schmidt* sau alții, atletismul polonez a avut prezențe remarcabile la toate competițiile de amploare desfășurate în ultimele decenii. Iată pe ce fond s-a ridicat — acum — această mare campioană, care este *Irena Kirszenstein — Szewinska*.

Născută la 24 mai 1946, ea are 1,76 m înălțime și o greutate de 60 kg. A fost remarcată, pentru prima oară, pe cînd era elevă la școala nr. 37 din Varșovia de către fostul aruncător de suliță *Jan Kopyto*, care văzînd ce picioare lungi are a crezut că Irena va deveni o bună săritoare de înălțime. Sărind, într-un concurs școlar 1,38 m, el a convins-o să se înscrie la clubul *„Polonia"*.

Încă din primul an de activitate (1961), pe cînd nu avea nici 15 ani, ea se face remarcată cu rezultate ca 12,6 la 100 m, 27,9 la 200 m și 5,11 la lungime. Manifestînd un talent deosebit, Irena urcă foarte rapid treptele ierarhiei atletismului și, la numai un an de la debut, realizează 11,9 la 100 m, 25,4 la 200 m și 5,72 la lungime. Antrenorul *Andrei Piotrowski* care se ocupa, în special, de pregătirea sprinterelor, a văzut în ea o posibilă competitoare la medaliile olimpice.

Tokio a însemnat pentru Irena prima etapă importantă pe drumul gloriei sportive. Acolo ea a cucerit medalia de aur în proba de ștafetă 4×100 m și locul 2 în probele de 200 m și lungime. Irena ar fi dorit, totuși, o victorie într-o probă individuală, dar *Edith Mc Guire* la 200 m și *Mary Rand* la lungime au fost mai bune la aceea epocă. Un an mai tîrziu, primul ei record individual, cel pe 100 m (11,1 — record mondial egalat) este completat de un senzațional record al lumii la 200 m (22,7).

Irena devenise o celebritate a atletismului mondial iar în campionatele europene de la Budapesta, a cunoscut un mare triumf: a cucerit locul 1 și titluri de campioană a Europei la 200 m, lungime și 4×100 m precum și locul 2 la 100 m, probă în care a întrecut-o compatrioata sa, *Eva Klobukovska*.

Studenta în economie politică din Varșovia avea, acum, o bogată panoplie cu succese sportive. Îi mai lipsea o singură piesă: o medalie olimpică de aur într-o probă individuală.

Iat-o la Mexico, unde visul nu avea să i se împlinească decît după un șir de insuccese. Eliminată încă din calificări la proba de săritură în lungime, Irena a fost foarte afectată de acest fapt, mai ales, că era considerată principala favorită. A urmat un nou șoc, atunci cînd *Viorica Viscopoleanu* a doborît recordul atletei engleze *Mary Rand* după care Irena alerga de 3 ani. Al treilea șoc l-a constituit înfrîngerea în cursa de 100 m, rezultat prevăzut de specialiști, pentru că aici prima șansă o avea indiscutabil *Wyomia Tyus*. Irena a trebuit să se mulțumească cu medalia de bronz. La ștafetă, nu putea fi vorba de un succes deoarece, pe de o parte, Polonia nu mai avea echipa de aur din 1964. Rămînea o ultimă șansă: cursa de 200 m. Deși nu s-a menajat în vederea ei, așa cum a făcut *Tommie Smith*, Irena a abordat-o cu hotărîrea de a face tot posibilul pentru a învinge. Faptul că a reușit să cîștige, reprezintă o mare victorie a voinței. Irena realizînd o cursă senzațională pe care a cîștigat-o net, cu un timp extraordinar (22,5) ceea ce constituie un nou record mondial.

Acum ea se pregătește pentru un nou debut. Este vorba de proba de 400 m, marele său vis pe plan atletic. Irena dorește să fie prima femeie din lume care să realizeze o performanță sub 50 sec pe această distanță. Rezultatul pare fantastic la prima vedere, dar dacă avem în vedere că într-un test pregătitor, efectuat de ea pe 300 m a realizat 37,0 (record mondial neoficial) vom conveni că, la capătul unei pregătiri speciale pentru această distanță, recordul spre care năzuiește poate deveni o realitate.

N. MARAȘESCU

Atleți australieni în S. U. A.

SYDNEY 9 (Agerpres). — Atleții australieni Ralph Doubell, Ron Clarke și Kerry O'Brien se pregătesc intens pentru concursurile la care vor participa în S.U.A. Cei trei atleți vor evolua în cadrul competițiilor pe teren acoperit, programate la Los Angeles (18 ianuarie), Oakland (24 ianuarie), New York (31 ianuarie) și Portland (1 februarie).

FOTBAL PE GLOB

O INTERESANTĂ ANCHETĂ FOTBALISTICĂ

Ziarul „Nepsport" din Budapesta a întreprins o interesantă anchetă fotbalistică la care au răspuns 13 specialiști, din tot atîtea țări. Dintre întrebările puse, și rezultatele definitive menționăm:

CARE A FOST CEA MAI BUNĂ ECHIPĂ EUROPEANĂ A ANULUI 1968? Iat-o: **Zoff** (Italia-6 voturi) — **Novák** (Ungaria-3 v), Sesternev (U.R.S.S.-6 v), **Moore** (Anglia-6 v), **Facchetti** (Italia-9 v), **Beckenbauer** (R.F.G.-12 v), **Bobby Charlton** (Anglia 12 v), **Best** (Irlanda de Nord-8 v), **Amancio** (Spania-4 v) **Albert** (Ungaria-9 v), **Giaici** (Iugoslavia-10 v).

CARE AU FOST CEI MAI BUNI ARBITRI? **Lo Bello** (Italia) și **Mendebill** (Spania) ambii cu cîte 4 voturi.

CARE A FOST CEA MAI MARE SURPRIZĂ A ANULUI? Cele mai multe voturi le-a întrunit rezultatul de la Bruxelles dintre Belgia și Iugoslavia (3-0) ca și înfrîngerea suferită pe teren propriu de echipa Franței din partea Norvegiei.

CARE SÎNT ECHIPELE CU CELE MAI MARI ȘANSE DE A OCUPA PRIMUL LOC ÎN GRUPELE PRELIMINARE ALE C.M.? În ordinea grupelor europene (în paranteze, numărul voturilor): **Portugalia** (12), **Ungaria** (11½), **Italia** (11), **U.R.S.S.** (6), **Suedia** (6), **Spania** (6), **R.F.G.** (10) și **Bulgaria** (8).

★

Recent, cu prilejul unui meci de campionat o tribună a stadionului Racing din Buenos Aires s-a prăbușit. Accidentul s-a soldat cu un bilanț tragic: 250 de spectatori au fost transportați în stare gravă la spital, dintre care 8 și-au pierdut viața. În vara anului trecut o catastrofă de proporții a avut loc pe un alt stadion din Buenos Aires, River Plata, unde — tot cu prilejul prăbușirii unei tribune — și-au pierdut viața 71 de persoane. Constructorii stadioanelor din Buenos Aires afirmă că nu este vorba de vreun defect de construcție, ci cauza acestor catastrofe o constituie supraaglomerarea tribunelor.

● Peste 45 000 de spectatori au urmărit la Bilbao meciul de fotbal dintre echipele Atletico Bilbao și Eintracht Frankfurt, contînd pentru „Cupa orașelor tîrguri". Fotbaliștii spanioli au obținut victoria cu scorul de 1-0 (1-0) prin punctul marcat de Uriarte în minutul 27.

O ODISEE PE PATRU ROȚI (V)

● Reușita echipajului Aaltonen ● „Nu așa iute! E mașina mea!" ● Doi dentiști curioși ● Gripă și 250 de secretare pe vaporul Chusan

Uitînd de frigul îndurat cu mai puțin de 24 de ore înainte, ca și de căldura sufocantă ce-i urmase, părînd a nu fi obosiți de cea de a 7-a zi de cursă neîntreruptă, pentru a nu mai aminti de foame și de sete, fantasticul echipaj *Aaltonen-Liddon-Easter* a reușit incredibilul: s-a pus diagnosticul exact și s-a tratat prin... grefe organismul în comă al *BMC*-ului *1 800*. În mai puțin de 3 ore, au fost înlocuite toate piesele esențiale ale mașinii, inclusiv suspensia din față — adevărat călcîi al lui *Achile*, după cum a dovedit raliul *„L.S."!* Cu un sfert de oră înaintea controlului, totul era gata, iar *Aaltonen*, calm la culme, s-a suit la volan, a făcut cîteva sprinturi de verificare care au trezit din somn mii de locuitori ai *Bombay*-ului, iar la ora fixă a parcat mașina în țarc. A coborît, și, rizînd, le-a spus ziariștilor: *„Vom avea o mașină nouă în Australia! Nimic nu e încă pierdut..."*

Sacrificiile și riscul erau justificate. Din momentul parcării în *Bombay* pînă la minutul startului din *Perth*, în *Australia*, mașinile erau considerate în parc închis și nimeni nu avea voie să se atingă de ele. Or, plecarea în infernul australian cu mașina nepusă la punct, echivala cu o sinucidere. De semnalat însă că marele succes îi aparține echipei *Citroen*. Toate cele trei *DS*-uri *21* ajunseseră în țarc fără „probleme", iar în timp ce echipa *BMC* trăia clipele de tensiune suscitate, formația *Citroen* privea cu maximă bună dispoziție: piloții erau îmbăiați, bărbieriți și gata să facă turul metropolei de 6 milioane de locuitori... De altfel, 7 din cele 8 mașini franceze angajate în cursă ajunseseră totuși la *Bombay*, chiar dacă șanse de supraviețuire pe tronsonul australian și, mai ales, de clasare pe locuri fruntașe aveau doar două dintre *DS*-uri. În acest punct al serialului nostru devin însă interesante clasamentele. Așadar — pe echipaje: 1. *Clark-Andersson (Ford Cortina Lotus)* 11 minute penalizare; 2. *Staepelaere-Lampinen (Ford 20 MRS) 20*; 3. *Bianchi-Ogier (Citroen DS 21)* 21; 4. *Hopkirk-Nash-Pool (BMC 1 800)* 22; 5. *Aaltonen-Liddon-Easter (BMC 1 800)* 24; 6. *Cowan-Coile-Malkin (Hillman Hunter)* 27; 7. *Firth-Hainville-Chapman (Ford Falcon GT* australian) 29; 8. *Green-Murray-Sheppard (BMC 1 800)* 30; 9. *Jackson-Chambers (Ford Cortina Lotus)* 31; 10. *Hudgson-Rutherford — (Ford Falcon GT* australian) 36; al 20-lea clasat avea 53 de minute penalizare, iar al 30-lea — 86 Pe echipe: 1. *Ford Falcon GT* australian (echipajele comandate de *Firth, Vaughan, și Hodgson)* 102 minute; 2. *Citroen DS 21 (Bianchi, Neyret, Lemerle-Turcat)* 109; 3. *Holden GTS — General Motors* australian *(McKay, Fergusson, Witheford)* 176; 4. *BMC 1 800 (Hopkirk, Fall, Aaltonen)* 390; 5. *BMC 1 800 II (Green, Kingsley, Wilson)* 435.

Și-acum, cu toții pe vapor! Concurenți, mecanici, ziariști etc, s-au îmbarcat cu dorința aprinsă de a se relaxa. Îi așteptau nouă zile de traversare, de odihnă, eventual de distracții. Credeau așa, cel puțin. Dar numai mașinile aveau să se odihnească perfect: gripa „Bombay Belly", însoțită de infecțiile intestinale care au făcut-o celebră, a produs ravagii, încît prea puțini au beneficiat de o odihnă autentică.

Totuși, viața în grup a dezlegat limbile și multe pățanii ignorate pînă atunci, absorbite grabnic de ziariști, au prins să facă, și ele, ocolul lumii. De exemplu, *Paul Coltelloni*, renumit pilot francez, campion european de raliuri, participant la dispăruta (și dura) cursă de 1 000 de mile din *Italia*, a povestit cum s-a trezit printre participanți. La un „păhărel" cu un amic, a aflat de organizarea cursei. S-a plîns că nu are mașină și coechipier, iar amicul său i-a spus că a văzut într-un ziar britanic anunțul unui cetățean care căuta coechipier. *Coltelloni* a dat un telefon la *John J. Tallis*, englezul cu pricina, apoi a plecat la *Londra* și mașina *Volvo* a lui *Tallis*, cu *Coltelloni* pilot principal, a fost acceptată. Au urmat două săptămîni de desfacere bucățică cu bucățică a automobilului: *Coltelloni* nu cunoștea de fel robustul produs al fabricii suedeze, dar *Tallis*, reprezentant pentru vînzarea mașinilor *Volvo*, putea repara orice cu ochii închiși... Greutatea pe parcurs a fost alta: dacă *Coltelloni* mai știa două-trei vorbe englezești, *Tallis* nu știa nici... bonjour! Și totuși, s-au înțeles de minune. E adevărat, proprietarul a avut momente de groază: la cursa de viteză de pe creasta *Lataban*, în care *Coltelloni* a pilotat de așa manieră încît a ocupat locul I în clasamentul mașinilor particulare (a primit încă la *Bombay* o cupă de 1 metru înălțime!), l-a făcut pe *Tallis* să țipe pe parcurs: *„Not so fast! Not so fast! It's my car!"* (*„Nu așa iute! Nu așa iute! E mașina mea!"*)

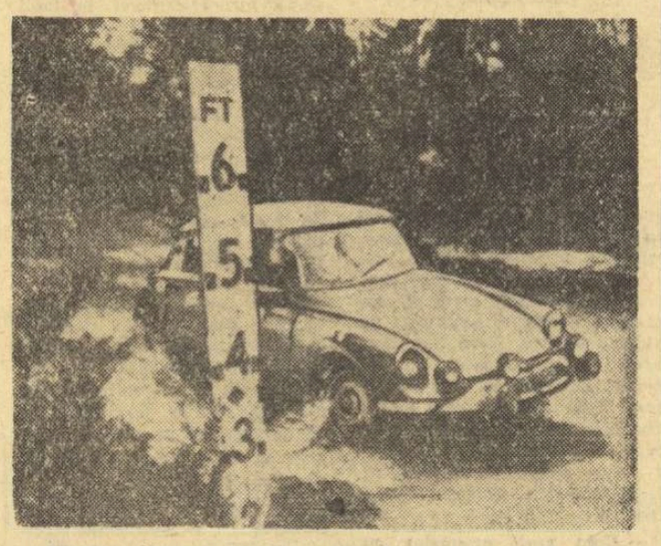

Mașina · Citroen DS 21, pilotată de Lucien Bianchi și Jean-Claude Ogier, în plină viteză pe parcurs

Coltelloni, acum în vîrstă de 50 de ani și avînd sute de mii de kilometri la activ, a mai relatat și altele de pe parcurs: *„Pe lîngă o cursă prin Pakistan și India, „1 000 de mile" sînt o glumă... La fiecare sat, călcam cîte 2 000 de perechi de picioare... După Delhi, a început să se audă un zgomot curios și puternic la mecanismul de direcție. Tallis s-a dat jos să se bage dedesubt, unde a găsit... 20 de puști care căutau nici ei nu știau ce! Era un bolovan cît pumnul intrat lîngă coloană, l-a scos în două minute, dar apoi jandarmii, deși au folosit din plin măciucile, au avut nevoie de un sfert de oră ca să ne degajeze..."* *Coltelloni* va mai avea însă și altă amintire din *„L.S."* Scoțînd capul pe geam ca să filmeze undeva în *India*, s-a pomenit k.o. pe scaunul său: un spectator întinsese mîna, prietenos (sic...), ca să atingă măcar mașina!

Deși formația *Citroen* mersese peste așteptări, *Bianchi* a dezvăluit o nemulțumire de pe parcurs. Cele trei mașini hotărîseră să meargă în coloană între *Delhi* și *Bombay*, pentru a se apăra mai ușor de... entuziasmul mulțimilor. Dar, într-un oraș, echipajul *Neyret-Terramorsi*, ambii de profesie dentiști, au văzut o firmă: *Dental Clinic*. Au oprit, au intrat, au asistat cu ochii mari la extracții fără anestezie făcute în ritm de una pe minut, apoi, după jumătate de oră, au repornit. *Bianchi*, care îi așteptase înnebunit, neștiind unde sînt, a strigat, la auzul explicației: *„Vă mai mirați că-i urăsc pe dentiști!"* Al treilea echipaj *Citroen*, al lui *Turcat*, a luat o amintire din trecătoarea *Kheyber* dintre *Afganistan* și *Pakistan:* o placă rutieră pe care scria în arabă și în engleză *„Mașinile pe stînga, măgarii și cămilele pe dreapta"*...

Gripa-gripă, dar concurenții au avut și unele bucurii pe vapor. Anume, printre pasageri grosul îl constituia un grup de 250 de tinere secretare australiene, care se întorceau dintr-o călătorie-premiu în *Anglia*. Asta a fost însă și ultima destindere, pentru că cele 9 zile s-au scurs pe nesimțite și a sosit ora startului australian, la *Perth*.

G. RUSSU-ȘIRIANU

La închiderea ediției

FOTBALIȘTII ROMÂNI ÎNVINGĂTORI ÎN OLANDA

GRONINGEN 9 (prin telefon). — Aseară, în fața a 8.000 de spectatori, selecționata divizionară română de fotbal a întîlnit formația G.V.A.V. Groningen din prima ligă a campionatului olandez. Jucătorii români au avut o comportare bună, reușind să cîștige jocul cu scorul de 3—1 (1—0). Golurile echipei române au fost înscrise de: Dumitrache (15), Domide (60) și Deleanu din 11 m (75). Pentru gazde a înscris Koemman (89).

Au jucat: Gornea — Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Deleanu, Ghergheli, Nunweiller VI, Pantea, Domide, Dumitrache, Lucescu. Pe parcursul meciului au mai fost folosiți: Anca, Kallo, Dembrovschi și Grozea.

În numărul de mîine vom reveni cu amănunte.

STEAUA-HAPOEL TEL AVIV 97-95

În meciul retur din cadrul „Cupei Cupelor", disputat aseară în Israel, victoria a revenit la limită baschetbaliștilor români cu scorul de: 97—95 (45—42).

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 421 (5855) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Sîmbătă 11 ianuarie 1969

SCHIUL ÎN PLINĂ ACTUALITATE

● Slalom uriaș pe Pirtia Lupului

● Primele întreceri în Valea Jiului

Poiana Brașov și Predealul vor găzdui sîmbătă și duminică noi întreceri. Cei mai buni schiori alpini vor evolua într-un concurs de slalom uriaș, dotat cu „Cupa Postăvarul". Noutatea o constituie faptul că întrecerea va avea loc pe Pîrtia Lupului. Plecarea se va da de la cabana Cristianul Mare, iar sosirea va avea loc lîngă cabana Postăvarul. Primul concurent va lua startul sîmbătă la ora 11. Duminică se va disputa o nouă manșă.

„Zburătorii" pe schiuri se vor întîlni, ca de obicei, pe trambulina mijlocie din Poiana Brașov. „Cupa Dinamo" este deschisă atît seniorilor, cît și juniorilor mari și mici. Prima săritură — duminică la ora 12.

Fondiștii și-au stabilit, deocamdată, cartierul la Predeal. Pe Poliștoacă se vor desfășura sîmbătă, cu începere de la ora 10, cursele de 15 km seniori, 5 km senioare și juniori și 3 km junioare. Duminică sînt prevăzute, în program, ștafetele de 3×10 km seniori, 3×5 km juniori și 3×3 km fete.

★

Recent, pe pistele din masivul *Straja* a avut loc primul concurs oficial de schi. Au participat peste 40 de concurenți din asociațiile sportive din *Valea Jiului*.

Iată cîștigătorii probelor: *fond 3 km* — junioare: *Florica Medrea* (Minerul Lupeni); *5 km* — juniori: *Bela Török* (Energia Paroșeni); *10 km — juniori: Peter Aron* (Minerul Lupeni); *slalom uriaș — seniori: Dumitru Bîrlida* (Spartac Petroșeni); *slalom special: Grigore Cioflica* (Minerul Lupeni).

Concursul a fost organizat de Consiliul județean pentru educație fizică și sport Hunedoara, cu sprijinul comisiei municipale de specialitate. Cîștigătorilor le-au fost acordate frumoase premii.

S. BĂLOI — coresp. principal

În plină viteză printre porțile de slalom

Centru de schi în satul turistic Sirnea

În pitoreasca localitate de munte Sirnea, situată în apropierea punctului turistic de mare atracție, Piatra Craiului, schiul este cel mai răspîndit și apreciat sport în perioada de iarnă. Pentru a veni în ajutorul tinerilor dornici să practice acest sport, Consiliul județean pentru educație fizică și sport Brașov a organizat aici un centru de schi, la care se pregătesc viitorii performeri. Sub patronajul secției de schi a clubului Tractorul Brașov și îndrumarea instructorului N. Mărtoiu, micii schiori din Sirnea, ca și cei ce vizitează în acest anotimp satul turistic, se pot familiariza cu tehnica acestui frumos sport de iarnă.

În perspectivă, organizarea unei competiții de schi, rezervată tineretului școlar și dotată cu *„Cupa satului turistic Sirnea"*.

R. FRUNTEȘ
Președintele Biroului turistic Sirnea

Reuniune a antrenorilor de atletism

Săptămîna viitoare va avea loc la Atena o reuniune internațională a antrenorilor de atletism. La aceste lucrări vor lua parte și patru specialiști români: **Gheorghe Zimbrești**eanu și **Nicolae Mărășescu** — antrenori federali, **Olimpiu Constantinescu-Nehoi** și dr. **Angelica Lăzăroiu.**

I. COVACI

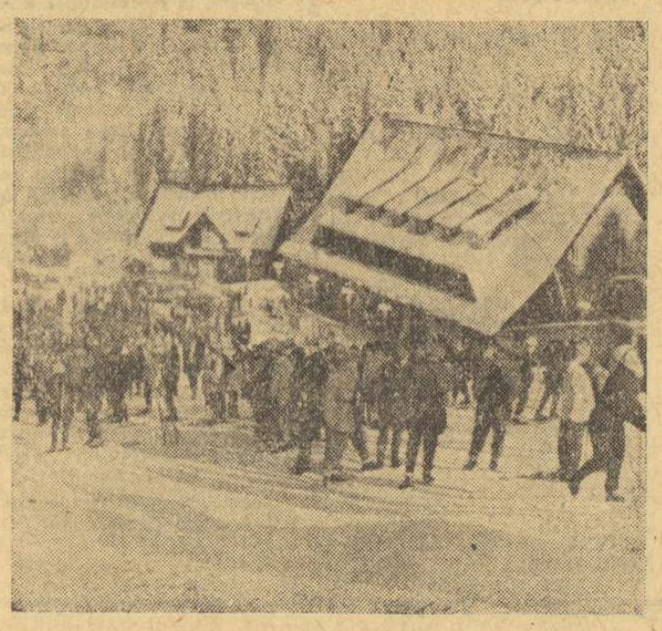

În aceste zile, pe Valea Prahovei...

ASEARĂ, LA COPENHAGA

ROMÂNIA — DANEMARCA 6-4 LA BOX

● *Giju învingător în cel mai frumos meci al galei* ● *Ciucă învins prin abandon*

COPENHAGA, 10 (*prin telefon*). Într-o sală arhiplină (5 000 de spectatori), echipa reprezentativă de box a României a obținut o aplaudată victorie, învingînd națională Danemarcei cu scorul de 6—4. Dintre sportivii români, o impresie deosebită au lăsat campionul european N. Giju, V. Antoniu, V. Silberman și I. Covaci (ultimul și-a trimis adversarul la podea în repriza a treia). Iată rezultatele tehnice:

Cat. muscă: C. Ciucă pierde prin abandon repriza a III-a, la E. Groth; *Cat. cocoș:* Nicolae Giju b.p. J. Olensen, în cel mai frumos și aplaudat meci al galei; *Cat. pană:* Aurel Simion p.p. P. Cristiansen; *Cat. ușoară:* Vasile Antoniu b.p. E. Sivebak; *Cat. mijlocie ușoară:* V. Silberman b.p. J. Hansen; *Cat. semimijlocie:* I. Covaci b.p. F. Uth; *Cat. mijlocie:* Gh. Chivăr b. ab. II T. Nielsen; *Cat. semigrea:* P. Cîmpeanu p. ab. III R. Jensen; *Cat. grea:* I. Alexe p.p. S. Nielsen.

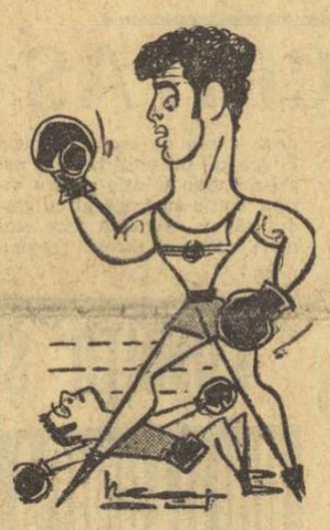

V. SILBERMAN
Văzuți de NEAGU RĂDULESCU

TÎRNAVA ODORHEIUL SECUIESC ȘI AVÎNTUL GHEORGHIENI — FAVORITE ÎN DIVIZIA B LA HOCHEI

ODORHEIUL SECUIESC, 10 (*prin telefon, de la trimisul nostru*). Vineri seara, în fața unui numeros public, s-a consumat etapa a doua a campionatului diviziei B la hochei pe gheață (manșa I), care ne-a dat posibilitatea să vedem la lucru toate formațiile participante la competiție. După evoluția de pînă acum a echipelor se pot face unele aprecieri privind raportul de forțe dintre competitoare. Din punct de vedere valoric echipele se împart în două categorii. Din prima categorie fac parte Tîrnava Odorheiul Secuiesc și Avîntul Gheorghieni (ambele formații cu antrenori salariați și cu activitate în divizia A) care se deosebesc radical de adversarele lor, prin stilul de joc, prin patinaj, gîndire tactică, anunțîndu-se ca principalele favorite la locul I al clasamentului. Întîlnirea dintre aceste două echipe (programată luni seara) este așteptată cu mult interes de localnici. Restul formațiilor sînt de forțe sensibil egale, însă de o slabă valoare tehnică.

Rezultate: TÎRNAVA ODORHEIUL SECUIESC — COOPERATORUL TG. SECUIESC *14—2 (6—0, 5—1, 3—1)*; AVÎNTUL GHEORGHIENI — VOINȚA SIGHIȘOARA *12—1 (6—0, 4—1, 2—0)*; METALUL RĂDĂUȚI — ȘURIANUL SEBEȘ ALBA *10—2 (1—0, 3—0, 6—2)*.

Corpul de arbitri de centru — format din C. Sgîncă, Gh. Mureșanu, M. Prești și C. Bănică (toți din București) — a asigurat o conducere ireproșabilă partidelor desfășurate pînă acum.

Tr. IOANIȚESCU

HOCHEIȘTII ROMÂNI ÎN U.R.S.S.

Echipa de hochei a României și-a început turneul în U.R.S.S. evoluînd la Jaroslav în compania formației Torpedo. Partida a luat sfîrșit cu un scor egal: 1—1 (0—0, 0—0, 1—1). Punctele au fost înscrise de Calamar în min. 49 și Semenov în min. 53.

START PROMIȚĂTOR LA RELUAREA CAMPIONATULUI DE HANDBAL MASCULIN

CLUJ, 10 (*prin telefon, de la trimisul nostru*). — Ieri, în mijlocul unui interes deosebit (peste 2000 de spectatori), s-a reluat campionatul național de handbal masculin. Jocurile au fost în general frumoase și de un bun nivel tehnic. POLITEHNICA TIMIȘOARA — TIMIȘUL LUGOJ 24—17 (10—10). Jocul inaugural ne-a oferit două surprize. Prima, plăcută, a constituit-o jocul prestat de formația lugojeană, care a evoluat curajos, practicînd un handbal corect. Cea de a doua surpriză, de această dată de loc plăcută, a fost furnizată de echipa timișoreană. Lipsiți de aplomb, fără forță, comițînd și grave erori de apărare studenții au trebuit să facă eforturi mari în final pentru a învinge. Principalii realizatori Guneș (7), E. Sauer (5) pentru Politehnica, respectiv, Păcuraru (6) și Panghert (6). A arbitrat foarte bine P. Radvani (Cluj).

DINAMO BACĂU — POLITEHNICA GALAȚI 22—21 (10—12). Ardoarea cu care gălățenii și-au apărat șansele a mulțumit și pe dinamoviști astfel că partida a avut un ritm trepidant. Adăugăm la aceasta spectaculoasele răsturnări de scor, care au făcut ca victoria să nu fie certă decît în ultimele secunde. În primele minute rezultatul a fost egal (3—3, 4—4) pentru ca apoi dinamoviștii să se distanțeze (min. 12, 7—4). Sprintul lor a fost însă de scurtă durată deoarece Politehnica a reușit egalarea și a luat conducerea pe care n-a mai cedat-o pînă la sfîrșitul primei reprize. După reluare gălățenii au păstrat inițiativa și folosind cu succes pătrunderile individuale pe semicerc au luat un avantaj consistent (14—10, 15—11). Dinamoviștii, mai rutinați, au speculat însă prompt cîteva greșeli egalînd în min. 42, 14—14. Finalul a fost pasionant, Dinamo Bacău avînd mereu un infim avantaj iar Politehnica cu un admirabil efort de voință egalînd de fiecare dată. Cele mai multe puncte au înscris Horobăț (8), Paraschiv (6) pentru Dinamo Bacău, Toma (5), Condrea, Pădure și Dumitrescu (cîte 4) pentru Politehnica Galați. A arbitrat V. Pelenghian-București.

UNIVERSITATEA BUCUREȘTI — UNIVERSITATEA CLUJ 23—17 (9—8). Studenții clujeni lipsiți de aportul lui Roth, deci al unui conducător de joc cu experiență, au încercat ca prin ambiție și eforturi fizice în plus să suplinească această deficiență. Din păcate principalul lor realizator (Palko) nu a putut rezolva singur sarcina de a înscrie golurile necesare. Bucureștenii au jucat foarte bine în apărare, au știut să reziste cu succes asalturilor din prima repriză ale gazdelor și avînd în Orban un portar în formă au putut ca, în repriza secundă, să se detașeze.

Cele mai multe puncte au fost înscrise de Kicidt (9), Dinea și Schuman cîte 4 pentru bucureșteni și Palko (6), Oană și Schmidt cîte 4 pentru clujeni. A arbitrat corect și autoritar V. Cojocaru — Craiova.

STEAUA BUCUREȘTI — RAFINĂRIA TELEAJEN 35—14 (15—4). Principalii realizatori au fost Gruia și Cristian cîte 6 puncte pentru Steaua, respectiv Martini, Rotaru și Laub cîte 4 goluri. A arbitrat Martini Thelman — Bistrița.

DINAMO BUCUREȘTI — DINAMO BRAȘOV 30—15 (15—5). Cei mai eficace: Papp (8), Moldovan (6) pentru bucureșteni și Bota (5) pentru brașoveni. A arbitrat C. Senchea — Ploiești.

Călin ANTONESCU

Scrimerii ploieșteni în Grecia

Vineri dimineață a părăsit Bucureștiul, îndreptîndu-se spre Atena, selecționata de scrimă a orașului Ploiești, care va susține în capitala Greciei revanșa meciului de scrimă Ploiești-Atena. (În primul meci trăgătorii noștri au cîștigat cu 2-1). Au făcut deplasarea următorii sportivi: **Bănică, Cristof, Filip, Lăudoiu, Spînu, Georgescu, Crăițaru** și **Iliescu.**

Selecționata este însoțită de antrenorul **Gh. Matei.**

IN C.C.E. LA BASCHET FEMININ

POLITEHNICA BUCUREȘTI — C.R.E.F. MADRID

Astă seară Sala Floreasca din Capitală găzduiește partida retur din C.C.E. la baschet feminin dintre Politehnica București și C.R.E.F. Madrid.

În meciul disputat la 15 decembrie, în deplasare, studentele românce au obținut o frumoasă victorie cu 70-45. Cele 25 de puncte diferență înregistrate la Madrid fac ca întîlnirea să nu pună în discuție calificarea baschetbaliștelor noastre care, mai mult ca sigur, vor promova în turul următor al competiției. Cu toate acestea, antrenamentele Politehnicii au continuat aproape fără întrerupere și sperăm că în partida de azi *Ecaterina Vogel, Cornelia Taflan, Bogdana Diaconescu, Gabriela Ciocan* și celelalte vor face, încă o dată, dovada frumoaselor lor calități.

Oaspetele au sosit în București vineri.

Întîlnirea va fi condusă de arbitrii: *Vera Erofeeva* (URSS) și *Vladimir Ganev* (Bulgaria).

Iată programul complet din sala Floreasca: ora 15,30: Voința București-Olimpia (div. B f), 16,45: Universitatea București-Pedagogic Constanța (div. B f), 18,15: Politehnica-C.R.E.F. (C.C.E.), 19,30: Arhitectura-I.E.F.S. II (div. B f).

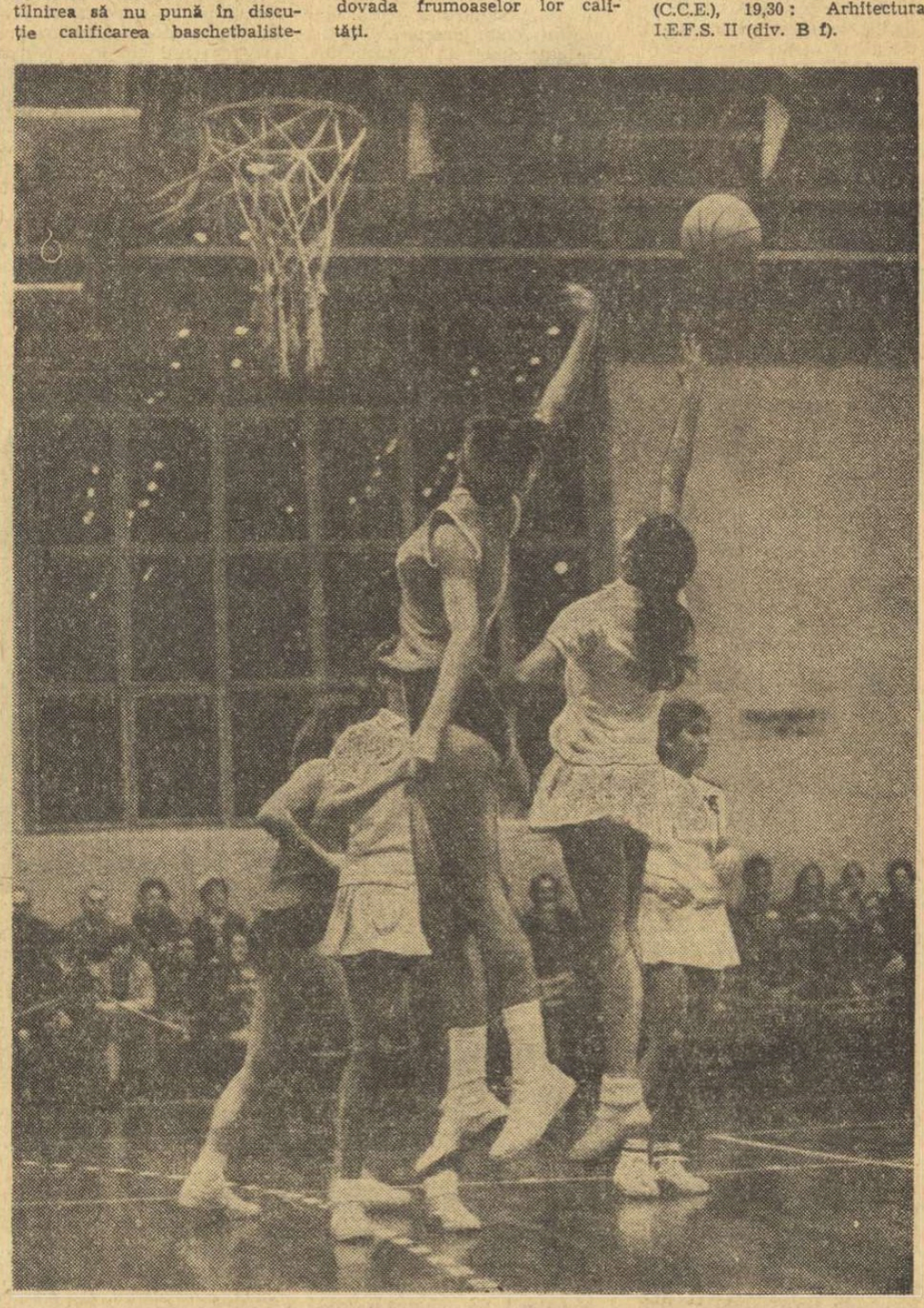

În primul meci de la Madrid, Bogdana Diaconescu a dominat lupta sub panouri. În această seară, în sala Floreasca, ea are din nou prilejul confirmării valorii sale.

CINE ÎNCASEAZĂ DEFICITUL?

Un popas în fața cifrelor de plan, a statelor de salarii și a cîtorva procese-verbale legate de activitatea patinoarului artificial Floreasca ne-a adus revelații de-a dreptul surprinzătoare. Aflăm că această bază sportivă atît de solicitată, acolo unde amatorii de patinaj fac coadă la casă, iar pe gheață — în orele de vîrf — n-ai unde să arunci un ac, acest patinoar veșnic aglomerat lucrează ÎN PAGUBĂ, este DEFICITAR. Oricît de necrezut ar părea, acesta este adevărul pur!

Să nu se creadă că prețul biletelor de intrare ar fi mult prea scăzut și nu se pot face încasări corespunzătoare. La 3 lei biletul el se prezintă în limite foarte rezonabile (mai ales pentru tineret). Mai există apoi veniturile de la cursurile de inițiere, cu taxe destul de ridicate, ca și cele provenind de la cluburi, care închiriază patinoarul pentru orele de antrenament.

Dar, un întreg labirint de contracte și convenții birocratice, care reglementează funcționarea patinoarului, poartă neîndoios vina. La baza acestora stau relațiile dintre Întreprinderea de Agrement de pe lîngă Consiliul popular al municipiului București — administratoare a patinoarului — și fabrica producătoare de gheață, aparținînd Întreprinderii de produse alimentare. Situația nefirească începe din momentul în care patinoarul „Floreasca" trebuie să cumpere „frigul" de la vecini (I.P.A.), apa caldă pentru refacerea gheții de la alți vecini (fabrica Automatica), are statele de salarii încărcate cu oameni nespecializați în amenajarea gheții etc., etc.

Rezultatul? Pagubă bănească pentru Întreprinderea de Agrement și pagubă morală (și materială, bineînțeles) pentru mișcarea sportivă, ai cărei patinatori nu se pot pregăti în condiții corespunzătoare pe această bază.

Lipsește instrumentația necesară pentru amenajarea gheții. Un tractor defect, adus să răzuiască suprafața de gheață, stă inert la mantinelă. Cuțitele pentru nivelare nu sînt utilizabile, sau pur și simplu lipsesc. Iar munca de noapte — cea strict necesară pentru amenajarea temeinică a unui patinoar — nu se poate efectua din lipsă de mînă de lucru calificată.

Iată un șir întreg de deficiențe care duc la situația cunoscută. Cînd i se va pune capăt? Oare, doar atunci cînd această frumoasă bază sportivă se va prăbuși sub povara încasărilor „cu deficit"?

Radu VOIA

În pag. a 2-a:

Sportul studențesc la ora bilanțului

SPORTUL STUDENȚESC LA ORA BILANȚULUI

Cluburile sportive universitare și-au dezbătut activitatea. Au încheiat conturile unui an de muncă (al doilea din existența lor), scrutînd viitorul, făcîndu-și planuri, desenînd perspective.

Bilanțul nu este bogat. În angrenajul sportului românesc de performanță studențimea continuă să fie rotița care scîrțîie. Cîteva din cauzele acestei stări de lucruri au reieșit din adunările de dări de seamă ale cluburilor.

Le publicăm astăzi, urmînd ca într-un număr viitor să facem loc altor relatări din înfruntarea universitarilor cu ei înșiși.

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA

EXPLORĂRI RODNICE

Printre cluburile sportive studențești, Universitatea Timișoara și-a cîștigat și și-a consolidat de-a lungul anilor un frumos prestigiu. Recentul bilanț anual efectuat în cunoscutul centru bănățean a prilejuit cîteva concluzii îmbucurătoare în ce privește activitatea sportivă de masă și de performanță în care au fost angrenați aproape jumătate din numărul studenților.

Astfel, numărul echipelor purtînd ecusonul Universității Timișoara care activează în primele divizii a sporit cu încă două, mulți studenți îmbrăcînd tricourile echipei naționale, iar formațiile din divizia B și din campionatele locale, se numără printre animatoarele întrecerilor.

Explicațiile succeselor sportivilor universitari se datorează în bună măsură pasiunii și hărniciei cu care profesorii și antrenorii timișoreni pregătesc echipele, se îngrijesc de continua lor alimentare cu forțe noi, proaspete, cu elemente talentate, descoperite în masa „bobocilor" sau urmărite încă de pe băncile liceelor, sprijinite în vederea progresului atît în direcția învățăturii cît și a sportului.

Tradiționala competiție „Cupa anilor I" organizată la fiecare început de an universitar și avînd ca principal obiectiv selecția, întrecerile inter-ani, organizate de asemenea cu regularitate, centrele de pregătire pentru copii și juniori (volei, baschet, handbal) precum și urmărirea necontenită a sportivilor din divizia școlară au adus secțiilor de performanță ale clubului numeroase elemente valoroase, care constituie o rezervă nepreținută pentru echipele din diviziile A și garanția menținerii acestora în rîndul elitei.

Căutarea neîntreruptă a sportivilor de perspectivă — începînd cu sondajele în școli și terminînd cu probele de control la studenți — asigurarea unei serioase pregătiri a acestora, colaborarea fructuoasă cu școala sportivă pe care, de altfel, o și patronează, stau la baza succeselor înregistrate de secțiile de performanță de la Universitatea. *Din realizările cele mai importante ale anului trecut cu care se mîndrește, pe drept cuvînt, clubul, amintim cîștigarea titlului de campioană națională de către echipa feminină de handbal, promovarea în prima divizie a echipelor de volei (fete) și rugby, victoriile internaționale ale voleibaliștelor (cîștigătoare ale „Cupei tineretului" în turneul de la Rijeka), ale rugbyștilor și baschetbaliștelor în partidele cu formațiile clubului francez Clermont Ferrand etc. De asemenea, nu putem neglija faptul că Universitatea Timișoara este unul dintre cluburile studențești cu o densă prezență în divizia A. Din cele 5 secții de performanță, baschet, handbal, volei, rugby și gimnastică, primele patru au cîte o reprezentantă în rîndul elitei și, excepînd rugbyul, cîte una în divizia secundă.*

Încurajatoare și promițînd un progres cert au fost și evoluțiile gimnastelor, care au ocupat, la „universitare", locul IV (gimnastică sportivă) și locul V (gimnastică artistică).

Dar, deși bilanțul anului trecut a fost pozitiv pentru studenții timișoreni, s-a apreciat că au existat condiții ca rezultatele să fi fost și mai bune și, prin urmare, obiectivele fixate pentru următorii 2 ani prevăd transformarea acestor POSIBILITĂȚI în REALITATE. Prin lărgirea bazei de performanță, prin crearea unor condiții mai bune de practicare a sportului de către studenții Universității (amenajarea de terenuri în jurul căminelor, dotarea lor cu aparate și echipament modern), printr-o mai bogată activitate internă, clubul timișorean poate înregistra în viitor progrese simțitoare.

„U" ESTE DATOR... SEMICENTENARULUI

Indiscutabil „U" Cluj reprezintă o forță în sportul studențesc și cel național. Este un club cu personalitate pregnantă, căruia vechimea și rezultatele marcante obținute de numeroasele generații purtătoare ale culorilor alb-negru îi conferă o deosebită notorietate.

O dată cu '69, clubul clujean a intrat în cel de al 50-lea an de existență. Sărbătorile semicentenarului (programate pentru luna septembrie) vor constitui pentru clujeni, în afara unui jubileu, o retrospectivă. Și retrospectiva presupune comparații, iar comparația pare să-i dezavantajeze pe actualii reprezentanți ai „U"-lului. Situație relevată, de altfel, și în recentele lucrări de analiză ale clubului Universitatea.

Fără a considera că performanța s-ar afla în impas la „U" (și clasamentele o confirmă : handbal băieți — locul I în „Cupa României" și locul 4—5 în campionatul național ; baschet feminin — locul 3 în campionatul național ; baschet băieți — locul 5 în campionatul național ; gimnastică fete cat. I — locul I în campionatele universitare ; gimnastică artistică — locul 3 în campionatele universitare ; schi fond 5 km, fete — locul I în campionatele universitare ; volei fete — locul 7 în campionatul național ; fotbal — locul 10 în campionatul național), actualul nivel al rezultatelor nu demonstrează, totuși, adevărata capacitate a clubului, suma valențelor sale.

Greutățile au fost multiple, cea mai pregnantă rămînînd penuria de baze sportive, fapt care a cauzat supraaglomerări în săli și pe terenuri, antrenamente desfășurate la ore neproductive și cu durată scăzută, lucru în bloc, cu toată echipa, fără individualizare.

Formațiile Universității duc însă lipsă — paradoxal — și de element uman. Legați strîns de un anumit ciclu de învățămînt (3—5 ani) studenții sportivi pot apăra culorile clubului pînă cînd producția le solicită serviciile. Și, în afara puținelor cazuri cînd absolvenții rămîn să profeseze în orașul respectiv, majoritatea licențiaților urmează — firesc — altă cale. Înlocuitorii lor sînt, de cele mai multe ori, nepregătiți pentru promovare. Situația devine și mai acută cînd ștafeta este predată de mai mulți absolvenți deodată. Adăugăm acestei stări de fapt cazurile de abandon, pe parcursul facultății, al unor jucători cu posturi cheie în echipe.

Inexistența unei „gărzi de rezervă" la fel de bine instruită ca și prima garnitură, capabilă să preia ștafeta și s-o poarte cu succes mai departe, a constituit explicația numeroaselor crahuri ale echipelor universitare. Situație întîmpinată și de „U" Cluj, unde formațiile feminine de baschet, volei și handbal au fost private, la jumătatea anului, de aportul unor jucătoare de bază ca Horvath, Rizescu, Pop, Porumb, Mocanu, Tătaru, Vidu, Maximilian, Borza, absențe care n-au putut fi ușor recuperate.

Pericolul este la fel de mare și în cazul echipelor în care funcționează mai mulți absolvenți. Dincolo de eventualitatea transferului sau a retragerii din activitate, cerute de solicitările meseriei, nu le poți pretinde acestor cărăuși benevoli „marea cu sarea". Astfel, tenta de divertisment în antrenament se impune din ce în ce mai mult și amenință rezultatul. În plus mulți dintre acești jucători sînt aproape de apogeul carierei lor, după care va urma, irevocabil, refluxul.

Indiferent ce alibi de moment ar căuta antrenorii pentru a motiva lipsa rezervelor, el va fi ușor de descoperit. Iar „U", se pare, suferă de acest neajuns tocmai acum, cînd forțele sale trebuie să fie mai viguroase, mai prospere. Bineînțeles, nu peste noapte se pot face schimbările. Capitolul presupune timp și pacientă. Ceea ce trebuie întreprins, însă, ar fi o campanie de mobilizare a forțelor. Pentru ca garda actuală, care va fi prezentă la sărbătoarea semicentenarului, să poată toasta cu generațiile înaintașe ca între adevărați colegi din nobila grupă a performanței !

„U" CLUJ

EXTREME...

POLITEHNICA BUCUREȘTI

● La Institutul politehnic București s-a desfășurat în 1968 o bogată activitate sportivă de masă : 102 echipe, cuprinzînd 1280 de studenți, au participat la tradiționala competiție „Politehniada", întrecîndu-se la 10 discipline sportive ; în etapa pe centru universitar a „Cupei anilor I", Institutul a fost reprezentat la toate disciplinele, ocupînd două locuri I, la handbal (băieți) și gimnastică sportivă (fete).

● **În activitatea de performanță — un salt valoric față de 1967. Echipele de baschet, în special (fetele au cîștigat campionatul național și „Cupa României"), și-au consolidat poziția pe plan național, cu toate că s-au prezentat la start descompletate, în urma unor transferări de jucători sau a renunțării la activitatea sportivă a altora. Echipa de tenis de masă s-a arătat și ea în progres, ocupînd locul doi în campionatul național. Gimnastica artistică s-a impus, furnizînd două sportive loturilor național.**

● Fotbalul, handbalul, voleiul — în continuare sub nivelul cerut ! Căutări de... jucători, de formule de joc, transferări, indisciplină ; echipa de fotbal se zbate undeva în jumătatea a doua a clasamentului, cea de handbal masculin deține ultimul loc într-una din seriile diviziei B, iar cea feminină a retrogradat. Lipsă de interes din partea conducerii clubului, a jucătorilor sau... a tuturor ?

● **Preocupare pentru echipa de rugby, clasată la terminarea turului diviziei B pe locul II. S-a muncit și se muncește intens pentru întărirea lotului de jucători, pentru creșterea unor rezerve valoroase.**

● Semnalăm cu satisfacție înființarea în cadrul clubului a unei secții de judo care numără peste 50 de sportivi. Un prim rezultat : locul IV în „Cupa României", desfășurată recent.

● **Dintre sportivii clubului, 20 au fost selecționați în loturile naționale, prepondere nță avînd baschetbaliștii.**

● Prin prisma rezultatelor, a fost apreciată pozitiv activitatea antrenorilor Vasile Popescu, Grigore Costescu (baschet), Andi Ardeleanu (tenis de masă), Florentin Tudorache (rugby), exemple, sub toate aspectele, pentru întregul colectiv.

AUREA MEDIOCRITAS

INSTITUTUL PEDAGOGIC PITEȘTI

Analiza activității sportive de masă și de performanță a studenților de la Institutul pedagogic Pitești a scos în evidență rezultatele modeste obținute de cele 5 secții ale acestui club, precum și slaba participare la competițiile interne. La acest din urmă capitol, conducerea clubului recunoaște : *„E adevărat că, poate, nici noi nu am făcut totul pentru a asigura un nivel mai ridicat activităților sportive ale studenților noștri. Nu ascundem că avem lipsuri. Iată, de exemplu, în primul rînd, putem arăta că ar fi putut fi organizate mai multe întreceri cu caracter intern. Timpul liber al studenților se cheltuiește cîteodată fără folos".*

De fapt, și secțiile de performanță (volei, handbal, atletism, gimnastică și șah) nu se ridică mai sus de campionatul județean, cele mai multe figurînd în cel municipal, unde au comportări modeste. Între realizările anului trecut clubul piteștean nu a avut de consemnat decît prezența a DOI ATLEȚI în selecționata divizionară a fostei regiuni Argeș (!). Secția de șah își justifică existența numai prin activitatea a DOI JUCĂTORI, gimnastele nu pot participa, deocamdată, la întreceri, aflîndu-se sub cerințele normelor de clasificare.

Argumentele aduse de conducerea clubului sînt legate de lipsa unei facultăți de educație fizică în cadrul institutului din Pitești (care ar face posibilă ridicarea performanțelor), precum și pregătirea necorespunzătoare a elevilor care vin în institut. Este într-un fel o EXPLICA[illegible]IE, lucrurile fiind adevărate, dar aceasta nu poate fi în nici un caz o SCUZĂ a slabei activități de masă și a rezultatelor modeste obținute de studenți în campionatele locale.

Dureros este faptul că la adunarea de analiză a fost prezentată în fața studenților doar darea de seamă, nimeni dintre cei prezenți în sală negăsind vreo soluție pentru viitor. Toți s-au împăcat cu gîndul că nu se poate face mai mult. De ce această resemnare ?

CONDIȚII ȘI REZULTATE

POLITEHNICA IAȘI

În mișcarea sportivă ieșeană, studenții ocupă un loc însemnat prin Clubul sportiv universitar Politehnica. În cadrul lui activează 219 sportivi legitimați, cuprinși în secțiile de handbal, volei, rugby, fotbal, baschet și scrimă.

O scurtă trecere în revistă a rezultatelor obținute în actuala „stagiune" de către echipele clubului, ne oferă următoarea situație : fotbal — locul 3, rugby — locul 6, volei masculin — locul 7, baschet masculin — locul 12, handbal feminin — locul 10. Este clar că în afara echipei de fotbal, celelalte se zbat în „apa călduță" a mediocrității, dacă nu chiar mai rău, deși după cum reiese din darea de seamă prezentată la ședința de analiză au existat condiții pentru obținerea unor rezultate mai bune. Antrenori calificați, bază materială mulțumitoare, pregătiri centralizate la Piatra Neamț (echipele de handbal și volei), la Costinești (echipele de rugby și baschet), iată doar cîteva din elementele care puteau contribui la ridicarea măiestriei sportivilor și a valorii echipelor.

Și totuși... Jucătoarea de handbal Elena Șarpe *a trebuit să fie exclusă din lot, baschetbaliștii* Șt. Vișoianu, Doru Scripcaru și I. Voroneanu *lipsesc în mod cronic de la antrenamente,* H. Chioreanu *a fost suspendat pînă la 1 mai 1969. Munca educativă a lăsat, așadar, de dorit și aici trebuie căutată, probabil, cauza multor rămîneri în urmă. Tocmai de aceea au sunat puțin fals cuvintele, altminteri patetice, rostite la reuniune :* „A face totul pentru culorile clubului, a te dărui cu pasiune pentru apărarea prestigiului echipei, nu trebuie privit ca ceva impus din afară, ci ca o scînteie ce trebuie să ardă permanent în sufletul fiecărui sportiv".

Sperăm ca concluziile reieșite din analiza activității pe 1968 cît și măsurile stabilite pentru anul acesta, să producă un reviriment în activitatea acestei însemnate unități sportive moldovene.

Grupaj realizat de :
Nușa MUȘCELEANU, Mariana BORZEA, Aurelian BREBEANU și Emanuel FINTINEANU

GRÎU ȘI NEGHINĂ...

ȘTIINȚA PETROȘENI

A compara calitățile tehnico-tactice a doi sportivi, unul ajuns pe culmile măiestriei și un altul aflat încă la nivelul primelor trepte, ar fi, desigur, de domeniul absurdului. Dar, o asemenea comparație făcută pe planul comportării și al vieții este pe deplin logică, fiindcă noțiunea de sportiv presupune, indiferent de nivelul măiestriei, în primul rînd, DISCIPLINĂ.

Considerația ne-a fost prilejuită de ședința de analiză a Științei Petroșeni. Clubul sportiv universitar din Valea Jiului reunește în cadrul secțiilor sale mulți tineri vrednici, fruntași pe stadion și în auditorii, oameni cu o comportare exemplară atît pe terenurile de joc, cît și în afara acestora.

Dar (fiindcă nu se poate grîu fără neghină și pădure fără uscături), se află printre ei și unii care nu fac cinste clubului. Grav ni s-a părut că la Știința Petroșeni sînt, totuși, cam prea multe uscături pentru o pădure foarte mică.

De pildă, printr-o recentă hotărîre a comisiei de disciplină din cadrul federației, echipei de volei i-a fost suspendat terenul pe o etapă. De ce ? Pentru că voleibaliștii, dornici să-și apropie victoria cu ORICE PREȚ în meciul cu Electroputere Craiova, au cerut ajutorul colegilor din echipa de rugby, care — dispunînd de calitățile fizice „corespunzătoare" — au blocat, pur și simplu, ieșirea, declarînd că nimeni nu va părăsi sala. *„Aut Cesar, aut nihil !"* Rezultatul ? Se cunoaște. Curios este că în cadrul plenarei nu s-a amintit nimic despre incidentele de la acest joc, desfășurat la 24 noiembrie. Dimpotrivă, în darea de seamă se spune : *„Nu s-au semnalat ABATERI, sportivii manifestă în cămin și la cantină o viață DISCIPLINATĂ. Constatările de mai sus fiind făcute cu ocazia vizitelor programate de către membrii catedrei de educație fizică".* Sugerăm totuși ca aceste vizite să nu se limiteze numai la cămin și la cantină, ci să fie făcute și pe... terenul de joc.

Și pentru că am amintit de rugbyști, citățm — în continuare — din darea de seamă : *„Trebuie combătute cu toată asprimea absențele de la pregătirea profesională, prezentarea slabă la examene, manifestările incompatibile din cămin, cum ar fi bătăile și bețiile, indisciplina în treburile gospodărești, în păstrarea bunului obștesc și a echipamentului. Echipa de rugby din divizia B manifestă foarte multe din lipsurile echipei din divizia A. TREBUIE"...* Dar măsurile concrete au lipsit. Deși ar fi fost nevoie !

Citățm din nou : *„Selecția* (n.n. la echipa B) *a fost făcută la întîmplare, după criterii subiective... Echipa era un refugiu pentru studenții cu o slabă pregătire profesională... Nici pretențiile antrenorului* (n.n. fostul antrenor Mihai Dumitrescu) *față de jucători nu erau ridicate... etc... etc..."*. Ne abținem de la comentarii (le așteptăm însă de la conducerea clubului și a institutului). Să continuăm : sportivul Păunescu *„din secția de fotbal, îndrăgește mai mult restaurantele"*, Boboiceanu *„are multe absențe la cursuri și la seminarii"*, handbalistul Cosma, după ce și-a părăsit, fără nici un regret, colegii pentru a pleca la I.E.F.S., s-a întors smerit după doi ani, solicitînd să fie reprimit. Și a fost ! Rezultatul : 85 de absențe nemotivate de la cursuri și seminarii, alte numeroase abateri. Lista ar putea continua. Dar ne oprim aici.

Sîntem convinși că cele mai multe dintre rezultatele nesatisfăcătoare obținute de studenți, se datoresc INDISCIPLINEI, manifestate la antrenamente, competiții, în viața particulară.

De aceea, ne exprimăm convingerea că cel de al cincilea punct din planul de măsuri pentru anul acesta *(„Sancționarea cu toată severitatea a abaterilor săvîrșite, indiferent de valoarea sportivului în cauză, precum și a acelora care absentează de la antrenamente și nu se pregătesc conștiincios")* va fi aplicat PERMANENT și FĂRĂ CONCESII.

NOUTĂȚI DIN SPORTUL POPICELOR

OLIMPIA REȘIȚA ÎN „C.C.E."

Începînd din acest an, populara competiție internațională, „Cupa campionilor europeni" se va disputa și în sportul popicelor (bărbați). Pentru prima ediție a C.C.E. și-au anunțat participarea fermă cu echipele lor campioane, federațiile naționale din 10 țări. Organizatoarea întrecerilor, Federația internațională de popice (F.I.Q.), **a împărțit (după criterii geografice), echipele participante în trei serii, care vor juca sistem turneu, iar apoi capii de serii se vor întrece într-un turneu final pentru desemnarea formației cîștigătoare. Campioana României** Olimpia Reșița, **va juca în seria I alături de formațiile campioane ale Ungariei și Iugoslaviei. Datele de disputare a jocurilor din prima serie au fost stabilite astfel : 28. VI. la Budapesta, 5. VII. în Iugoslavia și 12. VII. la Reșița. Din celelalte două grupe fac parte formațiile campioane ale Austriei, Cehoslovaciei, R. D. Germane (gr. II), Franței, Elveției, Italiei și R. F. a Germaniei (gr. III).**

Bogat calendar internațional pe 1969

Loturile republicane masculine și feminine au început pregătirea de iarnă. Pentru viitoarele întreceri internaționale se pregătesc, printre alții, **I. Micoroiu, P. Purje, C. Rădulescu, V. Măntoiu, Elena Trandafir, Margareta Szemanyi, Cornelia Moldoveanu, Elena Cernat și Crista Szöcs.** Dintre cele mai importante întîlniri internaționale ale anului 1969 amintim partidele : **România-Cehoslovacia** (juniori) 5-6.IV, **București-Nürnberg** (R.F.G.) 12-13.IV ; **România-Ungaria** 26-27.IV ; **România-R.F.G.** (juniori) 10-11.V, campionatele europene de juniori la Nürnberg, 25.VI-1 VII, **România-R. D. Germană 7-8.VI** etc.

La 28-29 iunie va avea loc la București Congresul Federației internaționale de popice (F.I.Q.).

★

● Zilele trecute s-a desfășurat în Capitală un curs de specializare a antrenorilor și instructorilor, la care au participat 29 de cadre tehnice, care se ocupă de pregătirea echipelor divizionare.

● Returul campionatului divizionar, masculin și feminin, va începe în ziua de 22 februarie.

● Echipele campioane de județe se vor întrece în prima etapă a campionatului de calificare pentru divizia A în zilele de 12—13 aprilie. În total se vor disputa 5 etape.

„Cupa Lyceum" o frumoasă inițiativă

În zilele vacanței, din inițiativa comisiei de șah a C.J.E.F.S. Galați, s-a organizat în localitate — pentru prima oară la noi în țară — o competiție pentru echipe mixte de juniori și junioare (2 băieți și 2 fete), elevi de liceu. Întrecerile, dotate cu „Cupa Lyceum", au atras 8 echipe, reunind o serie de tinere speranțe ale șahului.

Condițiile de organizare a competiției au corespuns în cea mai mare parte, excepție făcînd cazarea, care a lăsat mult de dorit. La aceasta s-au adăugat distanțele foarte mari de parcurs, ceea ce a pus în dificultate pe participanți, care aveau de susținut cîte două runde pe zi.

După întreceri disputate cu dîrzenie, primul loc în clasamentul final al turneului a revenit școlarilor bucureșteni, în a căror formație au evoluat candidatul de maestru Aurel Urzică, jucătorul de categoria I Dan Romaniuc, alături de elevele Dorina Negroiu și Ana Maria Murafa, ambele posedînd categoria I.

Iată clasamentul final al primei ediții a „Cupei Lyceum" : 1. *București* 13 puncte (din 14 posibile) ; 2. *Galați* 11 p (punctaveraj — 21) ; 3. *Cluj* 11 p (punctaveraj 17½) ; 4. *Brașov* 9 p ; 5. *Bacău* 5 p ; 6. *Constanța* 3 p ; 7. *Dolj* 2 p ; 8. *Tg. Mureș* 2 p. Au fost premiați pentru cele mai bune rezultate individuale A. Urzică (5½ p din 7), Doina Negroiu și Margareta Juncu (cîte 6½ p din 7), Marcela Florea (6 din 7) și Ana Maria Murafa (5½ p din 7), toți cinci fără nici o înfrîngere.

Considerăm ca deosebit de prețioasă inițiativa șahiștilor gălățeni menită să promoveze tinerele elemente capabile de progres în această frumoasă disciplină.

prof. C. M. POPESCU
arbitru internațional

TURNEUL INTERNAȚIONAL DE BASCHET DE LA BRAȘOV

BRAȘOV, 10 (*prin telefon*). — Vineri a început în localitate turneul internațional de baschet (feminin și masculin) la care participă, pe lîngă formațiile românești și echipele poloneze A.Z.S. Poznan. Iată rezultatele primelor meciuri : *Rapid București — Steagul roșu Brașov* (juniori) *89—64 (46—20), A.Z.S. Poznan — Școala sportivă Brașov 60—45 (22—17), Voința Brașov — Școala sportivă Brașov (F) 72—45 (38—27).* Turneul continuă sîmbătă și duminică, cu începere de la ora 16, în sala Tractorul.

C. GRUIA, coresp. principal

Noi construcții sportive în județul Vrancea

Anul 1969 va marca un ritm deosebit în dezvoltarea bazelor sportive din județul Vrancea. În primul rînd, subliniem că I.G.O. Focșani va încheia, în luna aprilie, lucrările de construcție a sălii de atletism din orașul Focșani. Pista va avea 6 culoare și o lungime de 74 m. Vor mai fi amenajate sectoare pentru sărituri și, bineînțeles, anexele sanitare. Se prevede ca sala să fie utilată și pentru practicarea gimnasticii. Tot în prima parte a anului vor fi date în folosință piste de atletism în orașele Mărășești și Adjud, iar în Focșani va începe construirea unei săli destinate exclusiv gimnasticii. În momentul de față, un grup de specialiști, sub îndrumarea Consiliului județean pentru educație fizică și sport Vrancea, lucrează la proiectul transformării unui parc al orașului într-un complex sportiv. De asemenea, în primăvară se vor executa o serie de lucrări de îmbunătățiri la stadionul 23 August din Focșani.

A. AXENTE, coresp.

O BIBLIOTECĂ FĂRĂ CITITORI

Ați mai pomenit o livadă cultivată cu prisă și plină de roade dintre cele mai ispititoare, care nu sînt culese însă de nimeni ?

În această postură apare biblioteca centrală a C.N.E.F.S. (strada Vasile Conta nr. 16 — etajul VIII), cea mai completă bibliotecă sportivă din țară, după cea de la I.E.F.S. Pe lîngă mii de volume de specialitate, ea dispune și de o colecție — la zi — de periodice și ziare de sport, completată cu un sistem de documentare care permite o informare a cititorilor cu datele cele mai importante ale vieții sportive din toate țările.

Recent, la o consfătuire a cabinetelor metodice ale cluburilor sportive din București, organizată de C.M.E.F.S., mai mulți tehnicieni s-au plîns de lipsa unui material documentar adecvat. Să-i credem ? Se întîmplă să treacă zile în șir fără ca vreun tehnician sau sportiv fruntaș să deschidă ușa bibliotecii, pentru a consulta comoara de cunoștințe și informații adunate acolo de mîini harnice și grijulii.

Și dacă cei aproape 1 500 de antrenori și profesori de educație fizică din București nu sînt suficient convinși de necesitatea unei documentări la zi, cum putem pretinde sportivilor să citească, să se documenteze pentru a-și perfecționa mereu metodele de pregătire ?

Tehnicieni și sportivi — fructele așteaptă să fie culese.

I. H.

Ultimele noutăți de pe ruta București — Londra via Bruxelles, Groningen...

● Lupescu și Deleanu — titulari în partida de pe Wembley ● Dumitrache în revenire de formă

Ultima partidă publică de verificare a lotului național înaintea confruntării de miercuri, de pe Wembley, a coincis cu o victorie obținută în Olanda (scor 3—1 în fața echipei G.V.A.V. Groningen, formație din prima ligă a țării lalelelor, clasată pe locul 9, cu 16 puncte din 16 meciuri...

Ora tîrzie de desfășurare a întîlnirii (în nocturnă) nu ne-a permis a furniza în ziarul nostru de ieri decît amănunte stricte, de ultimă ediție.

Ieri dimineață, însă, am obținut legătura telefonică cu hotelul Hoffmann din Groningen, „cartierul general" al fotbaliștilor români, înaintea trecerii Canalului Mînecii.

În lipsa antrenorilor lotului, am discutat cu secretarul general-adjunct al F.R.F., *Fl. Tănăsescu*, care a răspuns cu solicitudine întrebărilor noastre :

— După dușul rece de la Liège, care a consternat pe iubitorii fotbalului de la noi, victoria de aseară a avut darul să mai tempereze spiritele... Care sînt însă noutățile apărute în formație față de meciul cu Standard și cum se explică acest salt în comportare pe distanța a numai trei zile ?

— *Joi seară, într-o atmosferă foarte apropiată de cea care va domni miercuri la Londra — teren tare, temperatură scăzută, ceață — jucătorii noștri s-au dovedit mult mai inspirați, reușind o comportare remarcabilă în fața unui adversar bine cotat în fotbalul olandez. Cît despre noutăți, acestea sînt două : Lupescu și Deleanu — în linia de fund, soluții pe care antrenorii le preconizează pentru confruntarea cu campionii lumii. În timp ce Boc și Mocanu, folosiți în Israel și Belgia, vădesc o scădere accentuată a capacității de joc, cuplul de fundași centrali Lupescu — Dinu, secondat în margine de Sătmăreanu și Deleanu, a dat totală satisfacție. De altfel, unicul gol al gazdelor a fost înscris în ultimul minut de joc, cînd meciul era „jucat"... Dinu, șters ca mijlocaș în partida de la Liège, a acoperit joi seară o mare zonă de teren, marcîndu-și strict adversarul direct și contribuind adesea la „construcție". Trebuie remarcați pentru randamentul dat Gornea, Sătmăreanu, Nunweiller VI și Dumitrache, care, deși schimbat în finalul partidei pentru a fi menajat, pare în revenire de formă după ultimele sale evoluții modeste...*

— Cum explicați totuși fiasco-ul de la Liège ?

— *Înainte de toate, oboseala drumului ... Apoi ratările numeroase ale atacanților noștri, la scorul de 0—0, forma bună a portarului belgian... În două cuvinte, un meci în care adversarului i-a reușit totul, iar nouă aproape nimic...*

Evident, o asemenea explicație n-a avut darul să ne mulțumească. În consecință, am insistat :

— Credeți că aceste „argumente" sînt suficiente ?

— *!?*

Cum întrebarea noastră a rămas ... suspendată undeva între București și Groningen, l-am rugat, în continuare, pe interlocutorul nostru să ne împărtășească programul pe care lotul național îl va urma în aceste zile, ultimele înaintea confruntării cu campionii lumii.

— *Mîine* (n.r. azi), *vom pleca spre Amsterdam, de unde luni, la ora prînzului, ne vom deplasa, pe calea aerului, la Londra. După toate probabilitățile, duminică vom efectua un joc de antrenament cu o echipă din Amsterdam sau din împrejurimi, în scopul omogenizării, în special, a careului de fundași...*

I-am mulțumit secretarului general-adjunct al federației nu înainte de a-l ruga să transmită un mesaj de drum bun și de succes întregii delegații din partea iubitorilor de fotbal de acasă...

Ov. I.

Veşti de la Petrolul şi Progresul

Reîntorși din turneele efectuate în Algeria, Libia, Malta și Italia, jucătorii de la Petrolul și Progresul au luat o scurtă vacanță (ploieștenii pînă la 16 ianuarie, iar bucureștenii pînă la 21). După aceea va urma controlul medical și imediat plecarea pe Valea Prahovei pentru pregătirea la munte. Progresul se va înapoia în Capitală la 31 ianuarie iar Petrolul se va întoarce la Ploiești la 2 februarie.

LA TIMIȘOARA :

PREGĂTIRILE AU ÎNCEPUT FĂRĂ ANTRENORI...

În ziua de 7 ianuarie au început pregătirile celor două formații de divizia B din Timișoara. Jucătorii au fost supuși unui control medical de către specialiștii dispensarului sportiv. O notă comună celor două formații : pregătirile nu le-au început... antrenorii, ci președintele clubului C.F.R. — maestrul sportului *Iosif Covaci*, iar la Politehnica — secretarul clubului — prof. *Teodor Bompa*, ajutat de ing. *Chiroiu* — revenit, după pensionare, în Timișoara (a fost primul căpitan de echipă al Politehnicii).

Antrenorul N. Godeanu, fiind supraaglomerat cu probleme profesionale, nu mai poate antrena echipa C.F.R.

Politehnica va beneficia de la 15 ianuarie de aportul lui Gh. Drăghicescu, fost la Oțelul Galați. Cotormani și Mihăilă au solicitat dezlegări de la Politehnica, primul pentru Jiul, al doilea pentru Politehnica Iași.

La C.F.R. a fost promovat tînărul Orleanu, venit de la Jimbolia. În timp ce feroviarii au început pregătirile în aer liber, studenții fac antrenamente în sală.

P. ARCAN, coresp. principal

fotbal

MOTROC DESPRE... EL, ION IONESCU ȘI RAPID

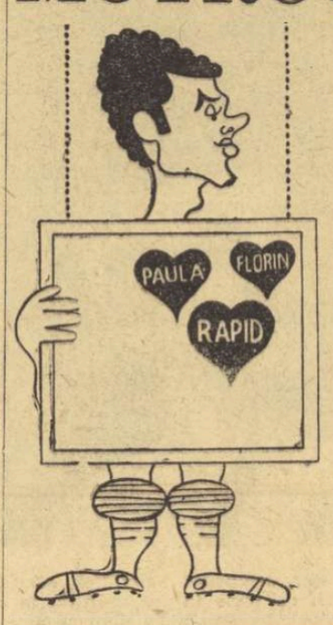

Motroc și cele trei ... dragoste (soția, copilul și echipa)
Desen de A. DRAGOMIRESCU

O întîlnire pe cît de neprevăzută, pe atît de plăcută și interesantă cu NELU MOTROC, fundașul central al Rapidului. Ne-am urat reciproc „La mulți ani !" după care, fără introduceri, am trecut la fotbal.

— Cum a fost în vacanță ?

— *Frumos, instructiv. Am văzut multe și am învățat cît într-un an.*

— ?!

— *Nu vă mirați. Vacanța mi-am petrecut-o, împreună cu soția, în Italia și R.F.G. Punctul terminus al călătoriei a fost orașul Aachen. Am fost, firește, la Puiu Ionescu. Am petrecut revelionul împreună.*

— Ce face Puiu ?

— *A fost accidentat la genunchiul drept. Ulterior a avut și o ușoară contuzie la gleznă. Acum e refăcut și se simte bine. Și-a reluat antrenamentele și a și jucat un meci amical cu o formație olandeză, înaintea Anului Nou. Alemannia a avut și o partidă de Cupă, dar Puiu a fost menajat. Îl așteaptă un campionat greu și contribuția la succesele echipei sale trebuie să fie dintre cele mai substanțiale. După jocul de care aminteam, o revistă de specialitate din R.F.G. a apărut cu un titlu încurajator pentru el :* „Ionescu confirmă din nou tehnica sa". *Vedeți cîtă atenție i se acordă.*

La Aachen, am asistat la patru antrenamente ale formației Alemannia. Despre cele văzute, promit un material pentru „Sportul". Sînt atîtea lucruri de spus, se pot trage foarte multe concluzii. Mai ales de către jucătorii noștri.

— Cu ce gînduri abordezi noul sezon ?

În februarie voi împlini 32 de ani. Anii trec... Dar nu mă tem. Am o viață de familie ordonată, nu fumez, nu mă îngraș. Iată de ce încă mă gîndesc la fotbal. Mă simt capabil să mai îmbrac cîțiva ani tricoul vișiniu al echipei din Giulești, în cadrul căreia joc de un deceniu.

— Pînă cînd ?

— *Pînă îmi voi da seama că publicul începe să nu mai fie mulțumit de randamentul meu. El e cel mai bun judecător.*

— Ce ne spui despre Rapid ?

— *Cîte nu sînt de spus ! Începînd cu locul pe care-l ocupăm în prezent în clasament și terminînd cu cel pe care dorim să ne aflăm la finele campionatului.*

— Anume ?

— *Am traversat o etapă grea, zbuciumată, de frămîntări. Dar Rapidul poate realiza lucruri mult mai bune. Cu condiția să fie menținută o formație de bază. Desele schimbări au influențat comportarea echipei în ansamblu. Aceasta nu înseamnă, bineînțeles, ca cei „11" de bază să aibă un regim preferențial.*

Apoi, pentru ca Rapidul să redevină ce a fost, trebuie ca Răducanu să fie foarte serios (deși Rămureanu e un portar pe care se poate pune bază), ca Dan să-și reia locul în linia de fundași și să țină seama de perioada grea prin care a trecut, ca Jamaischi, printr-o ordonare a vieții particulare, să se pregătească cu toată exigența. Și, în sfîrșit, noul coleg Mazurachis și Angelescu să se străduiască să suplinească lipsa lui Dumitriu și Ionescu și împreună cu Năsturescu (pe care nu știu de ce selecționerii îl ocolesc, deși, după Pîrcălab, e cea mai bună extremă) și Codreanu să formeze atacul nostru de altădată.

— L-ai uitat pe Neagu.

— *Nu. El trebuie să se pregătească pentru a putea ocupa un loc în echipă. E încă tînăr.*

Cred în valoarea și posibilitățile colegilor. Acest lucru mă face să afirm, acum cînd am început pregătirile pentru noul sezon, că mai jos de locul 6 nu vom încheia acest campionat. Și, în plus, nu uităm Cupa, cea care ne-a jucat atîtea feste...

Constantin ALEXE

CU PORTUL LA... MUNTE

— Hașoti este circumspect dar speră... —

PREDEAL, 10. Prima echipă de fotbal sosită în această frumoasă stațiune este Portul Constanța. Joi dimineața, cei 16 jucători constănțeni puteau fi întîlniți pe potecile albite ale Clăbucetului, într-un decor de basm : soare generos, brazi pudrați din belșug cu zăpadă.

După mai bine de un ceas de alergare ușoară (prin care s-a urmărit o treptată adaptare la efort) cele 16 „treninguri" bleumarin și tot atîtea căciuliță roșii regăsesc vila „Crinișor" care-i găzduiește pe tot timpul ședерii lor în Predeal. Profităm de momentele de destindere — pînă la ora mesei (așteptată cu o foame de... lupi de mare) mai e vreme suficientă — pentru a ne întreține cu HAȘOTI, antrenorul principal al echipei. La început, notăm numele celor 16 jucători constănțeni (portari : **Pițuru, Popa, Manciu** ; fundași : **Ghiorgache, Alexe, Dan, Hulă. Sîntimbreanu** ; mijlocași : **Etem, Strîmbeanu, Cojocaru** ; înaintași : **Tănase, Caraman, Bükossy, Mănescu, Stan**) și apoi înfiripăm următoarea discuție :

— Vă satisface nivelul valoric al lotului pe care-l pregătiți ?

— Într-o oarecare măsură. Comparînd însă cu ceea ce posedă Steagul roșu sau chiar Politehnica Galați...

— Sînteți totuși, în cursă, la numai 2 puncte de lider (n.r. Politehnica Galați)...

— Sincer să fiu, am ajuns aici oarecum prin forța împrejurărilor. Înainte de start, analizînd obiectiv situația, ne planificasem un loc mai modest, între 8 și 9. Echipa, pe care am luat-o în primire doar cu 5 zile înainte de începerea campionatului, n-avea o idee de joc bine conturată și nici un potențial fizic corespunzător. Totul trebuia schimbat din mers, cu migală, în funcție de jucătorii pe care-i aveam la dispoziție.

— Ce anume v-a creat **cele mai mari dificultăți ?**

— Concepția de joc a echipei în meciurile disputate în deplasare. Băieții erau obișnuiți să cedeze total inițiativa adversarului, blocîndu-se în fața propriei porți și rezumîndu-se la contraatacuri sporadice. Așa se explică și faptul concret că, în deplasare, Portul n-a acumulat decît 4 puncte.

— Sînteți împotriva jocului pe contraatac ?

— Sînt împotriva oricărei concepții unilaterale, schematice. Iar în cazul înaintașilor mei, lipsiți în general de viteză, contraatacul devine o aberație.

— Ce ați făcut practic pentru remedierea situației ?

— În primul rînd, am căutat să-i conving pe fotbaliști de necesitatea îmbunătățirii calitative a jocului, în toate compartimentele sale, de altfel singura cale spre satisfacțiile mari. Am stabilit, firește, ideea de joc, în cadrul sistemului 1-4-2-4, lăsînd băieților o libertate mai mare în acțiune. I-am sfătuit să gîndească mai mult în teren, mie revenindu-mi grija de a trasa înaintea fiecărui meci doar jaloane. La început, firește, lucrurile au mers mai greu, deoarece jucătorii erau obișnuiți să primească tot timpul indicațiile de pe margine. Am acordat, de asemenea, atenția cuvenită și procesului de individualizare a antrenamentului, la toți factorii lui. Fiind la începutul carierei mele de antrenor mi-am dat seama cît de important este să-ți cunoști jucătorul, sub toate aspectele, și să-l modelezi ținînd cont de calitățile lui specifice și, bineînțeles, și de defecte. Bükossy, de pildă, a fost un mare talent al fotbalului nostru, dar, totodată, și un mare emotiv. Cred că dacă s-ar fi lucrat cu el mai atent, altele ar fi fost rezultatele. În ceea ce mă privește, eu încerc tot posibilul dar, vedeți, Bükossy are acum 33 de ani...

— Apropo de Bükossy. Deși mai în vîrstă decît ceilalți coechipieri, el continuă să fie un om de bază în formație. Care sînt celelalte „piese grele" pe care contați și în retur ?

— Mă gîndesc, în primul rînd, la Caraman, un jucător tînăr, dar deosebit de dotat. Este omul nostru de „gol" și mă întreb de ce o fi mereu ocolit de antrenorii reprezentativei de tineret. Mă mai declar satisfăcut și de aportul pe care-l aduc Alexe, un fotbalist care se dăruiește total, Strîmbeanu, Hulă, Dan, Tănase. Sînt jucătorii care în prima parte a campionatului au deținut, cît de cît, și o formă constant bună și care au ridicat, cu puțin peste satisfăcător, nivelul general al echipei. Pentru retur, sperăm să fie mai bine. Așa cum remarcați și dv., sîntem totuși în cursă...

— Care ar fi, după părerea dv., obstacolul cel mai greu în fața „Portului" ?

— Steagul roșu, fără îndoială. Este cea mai matură echipă a seriei, are răbdare în joc, știe să plimbe mingea în momentele dificile...

— Dacă nu mă înșel, vorbiți puțin cu patos despre Steagul roșu. Nu cumva prima „dragoste"?... Ați jucat la Brașov 11 ani...

— E posibil. Cert este, însă, că eu la origine sînt constănțean și că m-am întors acasă hotărît să fac treabă.

O spune tînărul antrenor Hașoti, în vîrstă de numai 36 de ani, care, cu doi ani în urmă, sub tricoul cu numărul 7, se arăta un exemplu de conștiinciozitate și abilitate fotbalistică.

G. NIC.

SPORT și MAFIA

GLOANȚE ȘI CIANURĂ PENTRU JAMES RAGEN

de Lamberto ARTIOLI

James Ragen a fost ani de-a rîndul președintele uriașului serviciu de presă CONTINENTAL cu sediul la Chicago. Organizația sa transmitea, telegrafic, hipodromurilor și agențiilor de curse de pe întreg cuprinsul Statelor Unite rezultatele întrecerilor hipice : materie primă abundentă pentru rotunjirea robustelor încasări ale miilor de book-makeri angrenați în frenetica și ilicita lor activitate în domeniul pariurilor.

Această fabuloasă agenție era țintă ambiției unuia dintre cei mai periculoși gangsteri ai Americii, **Tony Accardo**. Tony voia să devină stăpînul acestui serviciu de presă dar Ragen se opunea de fiecare dată. James, care împlinise în 1945 65 de ani, își exprimase de multă vreme dorința de a abandona activitatea pentru a se retrage la țară ca să-și trăiască, în tihnă, ultimii ani ai vieții, dar amîna mereu momentul retragerii ca să nu dea impresia că a fost învins de lăcomia implacabilului său adversar. Tony Accardo l-a amenințat, atunci, cu moartea, însă Ragen nu a cedat : cîștiga 26 de milioane de dolari pe an cu această agenție telegrafică și dorea să se mențină stăpînul absolut al informațiilor de pe hipodromuri. Accardo i-a oferit, atunci, 100 000 de dolari ca să-l cedeze, măcar, buletinul de știri referitor la cursele de cai din Midwest. Încă o dată, Ragen l-a refuzat, determinat și de modesta sumă ce i se oferise. Exasperat, Tony a reînceput să-l amenințe cu moartea. Ragen a informat poliția : **„Dacă într-o zi o să mă găsiți mort pe vreo stradă din Chicago, amintiți-vă că ucigașul meu trebuie să fie unul dintre aceștia trei : Tony Accardo, Murray Humphreys și Jake Guzik".**

Pentru a slăbi puternica și prospera organizație a lui Ragen, Accardo o hotărît să înființeze, la Chicago, o agenție concurentă, avertizîndu-i pe book-makerii din oraș că, dacă voiau să evite neplăcerile, trebuie să renunțe la serviciul telegrafic al agenției Continental și să-l folosească pe al său. Șapte book-makeri care au refuzat să i se supună au plătit cu viața. La începutul lui februarie 1946, ucigași plătiți de Tony Accardo i-au adresat lui James Ragen un ultim și categoric avertisment. Dar Ragen se ținea tare pe poziție.

În ziua de 24 iunie a aceluiași an, pe cînd James se plimba pe South State Street din Chicago, un uriaș autocamion încărcat cu lăzi de salată a trecut foarte aproape de trotuar. Au răsunat sec două focuri : Ragen s-a prăbușit, grav rănit.

Transportat la spital, a trebuit să stea patruzeci de zile la pat. Îndată ce s-a refăcut puțin, deși imobilizat, a împărțit dispoziții colaboratorilor săi pentru ca serviciul de presă să funcționeze în mod regulat. Și a continuat să dea ordine. Atunci, Tony Acardo a recurs la un alt plan criminal : într-o noapte, printr-un ucigaș plătit, introdus în spital ca infirmier, a substituit pe noptiera din camera lui Ragen, comprimatele dintr-un flacon cu altele, asemănătoare, dar conținînd cianură.

James Ragen a murit la 14 august 1946, iar serviciul de presă Continental a trecut, cu întreaga sa rețea de informații, în mîinile lui Accardo. Book-makerii continuară să aibă prețioasele știri de la un nou informator și nimeni nu a fost acuzat de moartea lui James Ragen. Ofițerul de poliție Bill Drury din Chicago, care a încercat să facă lumină în această oribilă crimă, a fost găsit asasinat în garajul vilei sale, cu trei gloanțe de pistol în cap.

Fără nici o urmă, se-nțelege.

În românește de **S. BONIFACIU** și **A. BREBEANU**

(Din „SPORT E MAFIA" — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani — Milano).

DIALOG CU CITITORII

Reîntîlnire cu cei mai fideli cititori ai ziarului. Acesta este primul nostru dialog în 1969. Deci, înaintea primelor răspunsuri un sincer „La mulți ani" și cît mai multe vești trimise redacției.

● La ordinea zilei se află meciul de fotbal cu Anglia. Cele mai multe dintre scrisori ne pun în față echipa națională „văzută" de autorii rîndurilor respective. „Selecționeri" sînt IONEL NICULA din Arad, ION SÎRBU — Tg. Mureș, IONEL VASILE — Pitești, GRIGORE NICHIȚEANU — Arad, AUREL BENȚE — Tg. Mureș, TIBERIU RADU — Brăila, MARIN FRĂȚILĂ — București, ION BURUIANĂ — județul Galați, ION DINA — Sighetul Marmației, PETRE DUMITRU — Ploiești, UN GRUP DE IUBITORI AI FOTBALULUI DE LA ȘANTIERUL NAVAL CONSTANȚA.

Ce jucători au primit, din partea acestor cititori, cele mai multe... voturi pentru a face parte din formația care să ne reprezinte la Londra ? Rezultatele au fost următoarele : Gornea 9 (din 11 posibile), Sătmăreanu 11, Barbu 9, Boc 3, Dinu 10, Mocanu 10, Ghergheli 8, Nunweiller VI 9, Dobrin 2, Pîrcălab 4, Năsturescu 4, Pantea 2, Domide 11, Dumitrache 11, Lucescu 6. Alți 12 jucători au fost propuși cîte o dată. Prin urmare, echipa propusă de cititorii amintiți mai sus aproape se confundă cu aceea care a capotat în fața lui Standard Liège și a cîștigat în Olanda. Acum să așteptăm jocul cu Anglia.

Unii dintre cititorii citați mai sus ne-au dat și scorurile cu care teamurile propuse de ei vor învinge Grecia și Elveția. După acel penibil 0-5, credem că și-au dat seama că s-au cam hazardat.

● Tov. AUREL SÎRBU, Deva : **„Pentru o bună omogenizare, propun ca cei doi D (Domide și Dembrovschi) să joace în aceeași echipă de club. Mie îmi e indiferent unde, ori la Dinamo Bacău, ori la U.T.A. Jucînd tot timpul împreună, sper că vor forma un cuplu de temut chiar și pentru Banks-B. Moor sau Zoff-Facchetti".**

Tovarășe Sîrbu, mai întîi trebuie să vă atragem atenția că portarul Banks nu poate forma un... cuplu cu fundașul central Bobby Moor, după cum nici Zoff cu fundașul stînga Facchetti. Despre cuplarea celor doi „D" la o echipă de club, ce să vă spunem ? Asemenea propuneri au mai avut și alți oameni cu cîtva timp în urmă, din păcate puse chiar în practică. Atunci toți jucătorii susceptibili de selecție au fost adunați la echipele din București. Și în loc ca treburile să se îndrepte (să fie realizată întărirea echipei naționale, creșterea valorii ei) ele au mers pe același făgaș. Pe deasupra, au fost slăbite și unele formații din provincie (U.T.A., Petrolul, „U" Cluj etc.). Așa că e mai bine ca Domide și Dembrovschi, și nu numai ei, să rămînă la echipele lor, acolo unde au crescut și au învățat fotbalul, la cluburile de care se simt legați.

● TRAIAN BALALA, „Inter" București : **„Deși a venit iarna Inter nu și-a întrerupt activitatea și va disputa pe terenul curățat de zăpadă „Cupa tinereții".**

Foarte bine Trăienele și felicitări pentru succesul în lupta cu troienele ! Dar aveți grijă să nu răciți sau să suferiți vreo accidentare. La primăvară trebuie să răspundeți din nou... prezent în competiția fotbalistică dedicată vouă.

● TOV. VIRGIL JUNEA, Hunedoara. Nu ne ocupăm de asemenea „sporturi". Dacă sînteți totuși amator de bătaie... adresați-vă direct doamnei Emma Peel, care v-a impresionat cu loviturile sale. Poate că ea are și regulamentul și schițele pe care le solicitați. Dar n-ar fi mai bine să vă prezentați la un antrenor de box ? Acesta este, într-adevăr, un sport. Și încă foarte util și frumos. Sau gîndiți-vă la judo...

C. ALEXANDRU

FRUNTAȘE ALE DIVIZIEI C

METALUL TÎRGOVIȘTE

(SERIA A IV-a)

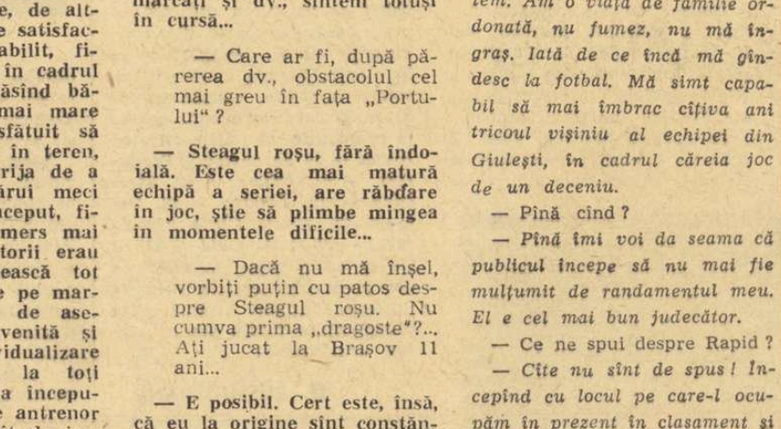

Metalul Tîrgoviște este, fără îndoială, una din cele mai cunoscute formații care activează în divizia C. Este și normal. Cu cîțiva ani în urmă, tîrgoviștenii făceau parte din prima divizie a țării. Echipa și-a cîștigat notorietate și datorită faptului că în ultimul timp a fost solicitată ca parteneră de întrecere diferitelor formații reprezentative și echipe din prima divizie a campionatului. De asemenea, ea a susținut o serie de meciuri amicale cu formații străine. Metalul se află pe primul loc în seria a IV-a cu 23 de puncte (la o diferență de 3 p față de a doua clasată, Carpați Sinaia), cu un golaveraj excelent — 38—17 — și cu o singură înfrîngere, în fața echipei Caraiman Bușteni (1—2). Din etapa a XI-a, Metalul s-a instalat în fruntea clasamentului și... acolo a rămas, poziție pe care o va deține cel puțin pînă la primăvară.

Fotbaliștii Uzinei de utilaj petrolier Tîrgoviște au prestat în majoritatea întîlnirilor de campionat un joc de calitate, arătînd, în același timp, că formează un „11" omogen. Tinerețea formației — media de vîrstă 21 de ani —, precum și buna pregătire tehnică a majorității jucătorilor au constituit atuuri în disputa cu celelalte echipe. Antrenorul *Gică Petrescu* (fostul jucător al Petrolului) a lucrat cu mult simț de răspundere, promovînd alături de jucători experimentați și o serie de tinere talente. Pot fi dați ca exemplu pentru buna lor comportare fotbaliștii *Buciumeanu, Pîrvu* (golgeterul tîrgoviștenilor, cu 11 goluri) *Mureșan, Buzatu, M. Nițescu* și *Păun*. Alături de aceștia s-au remarcat o serie de juniori (proveniți din fostul campionat raional), ca, de exemplu, *Ciornei, Sava, Dumitru* și alții.

După o scurtă vacanță, jucătorii au reluat antrenamentele și se pregătesc cu multă ardoare pentru retur. Metalul Tîrgoviște dorește să facă drumul înapoi, să se întoarcă, dacă nu în divizia A, măcar în cea secundă, în care ani de zile a figurat printre fruntașe.

În fotografie (de la stînga la dreapta, în rîndul de sus) : *H. Stănescu* (portar), *I. Nițescu, M. Nițescu* (căpitanul echipei), *Gică Petrescu (antrenor), Al. Stanciu, D. Ciornei, P. Munteanu* (portar-rezervă) ; în rîndul de jos — *I. Păun, M. Buciumeanu, V. Pîrvu, P. Buburuz, Gh. Petrache, P. Mureșan* și *S. Tiron* (Foto : *Gh. Tache*).

M. AVANU, coresp. principal

Loto-Pronosport

MARELE SUCCES AL CONCURSULUI SPECIAL PRONOEXPRES AL REVELIONULUI DIN 1 IANUARIE 1969

● 32 autoturisme ● 6 premii a 50.819 lei ● în total 31.168 premii

Concursul special Pronoexpres al Revelionului din 1 ianuarie 1969 s-a soldat cu un mare succes : 31.168 de premii din care 32 autoturisme, 6 premii în bani a 50.819 lei ș.a.

Iată lista completă a premiilor :

Extragerea I : Categoria I : 6 variante a 50.819 lei ; a II-a : 368 a 828 lei ; a III-a : 8 128,5 a 37 lei.

Extragerea a II-a : Categoria A : 20,5 variante a 14.873 lei ; B : 916,5 a 332 lei ; C : 12 038 a 25 lei.

Premiile suplimentare : Categoria D : 6 variante din care 5 autoturisme prin tragere la sorți și 1 premiu în bani în valoare de 10.000 lei ; E : 130 variante (întregi) a 1.000 lei și 43 (50%) a 500 lei ; F : 425 (întregi) a 100 lei și 112 (50%) a 50 lei.

Premiile speciale : Categoria M ; 2 autoturisme „Dacia 1100" : 1. Gîdea D. Ștefan din com. Drăcea jud. Teleorman ; 2. Cerchez Paul din Ploiești. Categoria N : 10 autoturisme „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio : 1. Negoiță Ion — Craiova ; 2. Ciuleiu Ioan Emil — Sibiu ; 3. Boiceanu Toma — Sibiu ; 4. Pologea Gheorghe — București 5. Mușu Dumitru — Constanța ; 6. Mihăilescu Alexandru — București ; 7. Dejica Toma Com. Florești jud. Cluj ; 8. Stăncescu Dumitru — București ; 9. Sahlean Nicolae Dragoș satul Bucșoaia — Frasin jud. Suceava ; 10. Ilie A. Ștefan satul Comănești, comuna Conțești, jud. Dîmbovița ; Categoria O : 566 variante din care 15 autoturisme prin tragere la sorți ; 40 excursii în Bulgaria prin tragere la sorți și 511 variante a 500 lei ; Categoria P. 8.417 variante a 50 lei.

● *LOTO* — numerele extrase la tragerea din 10 ianuarie 1969 : 21, 10, 89, 90, 23, 75 76, 18, 71, 87, 34, 73. Fond de premii : 871.636 lei.

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

UN „NOU VAL" DE HALTEROFILI IRANIENI AȘTEAPTĂ CONSACRAREA INTERNAȚIONALĂ

Luptele și halterele sînt sporturile cele mai populare în Iran. Dacă însă luptele cunosc o tradiție seculară, halterele au o istorie mai scurtă. Abia în 1944 s-a creat primul nucleu al acestui sport și, într-un timp relativ scurt, halterofilii iranieni s-au afirmat pe plan mondial. Explicația acestei dezvoltări vertiginoase o dă antrenorul iranian, HENRIK TAMRAZ, care cu două decenii în urmă s-a numărat printre cei mai valoroși halterofili ai lumii.

— Prin structura lor fizică, iranienii sînt oameni foarte puternici. Chiar și înainte de 1944, deși ridicarea greutăților nu constituia un sport oficial, mulți tineri iranieni obișnuiau să-și măsoare forța brațelor în acest fel. Ridicau bare de oțel, trunchiuri de copaci care aveau o greutate apreciabilă...

Aceasta a fost pînă în 1944. Peste patru ani, la Olimpiada din 1948, Iranul era prezent la prima mare competiție de haltere. Am ocupat locul V și succesul meu a constituit un adevărat imbold în dezvoltarea acestui sport în Iran.

Tot mai mulți tineri au început să vină în sălile de antrenament. Prima condiție, forța, o îndeplineau cu toții. Munca principală a antrenorului trebuia îndreptată spre învățarea procedeelor tehnice. Spre deosebire, însă, de alte discipline, în haltere longevitatea este o caracteristică esențială. Iată de ce socotesc că munca de șlefuire a calităților tehnice poate fi făcută încet, metodic și cu răbdare. După părerea mea, la 30 de ani un halterofil este încă tînăr (cu condiția să nu fie plafonat) și abia la 33 de ani el poate obține performanța maximă".

Henrik Tamraz este antrenorul actualului campion olimpic, **Nassiri** pe care îl caracterizează astfel :

— Nassiri a început, mai de mult să practice sportul. Mai întîi ca gimnast și numai peste cîțiva ani, ca ridicător de greutăți. Pentru a atinge performanțe de valoare, Nassiri a muncit cu multă conștiinciozitate, a dus o viață sportivă exemplară.

Nassiri nu fumează (așa cum am observat la mulți halterofili), nu consumă alcool și, paradoxal, alimentația sa este mai mult lacto-vegetariană.

În Iran — spune Tamraz în continuare — avem peste 3 000 de halterofili și printre ei, foarte multe talente. Despre aceștia, însă, m-aș bucura să am prilejul să vorbesc după „mondialele" de la Varșovia.

AU ÎNCEPUT SĂ DISPARĂ SEMNELE DE ÎNTREBARE

● Brian Labone nu vrea să cedeze lui Jackie Charlton postul de stoper în națională Angliei ● Derbyul Leeds — Manchester United, un bun „barometru" pentru echipa lui Ramsey ● Va juca Stiles în meciul cu România ?

Corespondență specială pentru SPORTUL

La mai puțin de o săptămînă înaintea meciului cu România, pe Wembley, națională engleză de fotbal începe să se contureze cu destulă precizie. Cel puțin în ce privește apărarea, semnele de întrebare au început să dispară o dată cu anunțul făcut public de stoperul Brian Labone că renunță să pună stop carierei sale fotbalistice în iunie viitor. Aceasta rezolvă titularul pentru un post important în echipă și totodată cade, se pare definitiv, ipoteza reintegrării lui Jackie Charlton.

Labone anunțase anterior că se va retrage la 30 iunie, cînd expiră contractul său cu F. C. Everton. El urma să părăsească definitiv scena sportului cu balonul rotund pentru a se dedica antreprizei de construcții condusă de familia sa. Excelentul fundaș central numără acum 28 de ani, a fost selecționat de 13 ori în echipa Angliei, ultimele opt tricouri de internațional cîștigîndu-le în anul care s-a scurs. El a preluat postul marcat la noi cu nr. 5 de la Jackie Charlton și se pare că nu-l va mai părăsi nici în viitorul apropiat. Dacă hotărîrea sa de a continua rămîne definitivă, sir Alf Ramsey se poate considera fericitul posesor al stoperului pe care-l dorește pentru C.M. din Mexic.

Pentru celelalte posturi din apărare, edificatoare vor fi, cu siguranță, confruntarea de mîine (*n.r.* azi) dintre Leeds United și Manchester United, din cadrul etapei din prima ligă. Atunci vom ști, de pildă, dacă Stiles revine în națională, acesta fiind acum singurul punct obscur în spațiul defensiv. În meciul citat apar nu mai puțin de 6 dintre cei 22 de selecționabili. Și, fără îndoială, interesant va fi de urmărit duelul dintre cei doi frați Charlton — Bobby și Jackie — adversari „la singe" în acest joc-derby.

Anticipînd, în continuare, deducțiile posibile după etapa de sîmbătă, vom aminti că alte echipe, avînd în formație jucători reținuți pentru meciul internațional de miercurea viitoare, susțin acum jocuri ușoare. De pildă West Ham — cu Moore, Peters și Hurst — întîlnește echipa din coada clasamentului, Queens Park Rangers.

Impreciziunile continuă în ce privește înaintarea. Aci, Ramsey se află în fața unei veritabile probleme de cuvinte încrucișate, alegerea titularilor arătîndu-se deosebit de grea. Pînă acum, o singură indicație ar fi de notat, aceea că Radford, de la Arsenal, a făcut o partidă slabă miercuri, în fața echipei din liga secundă Cardiff City, meci rejucat din „Cupa Angliei". Arsenal a cîștigat totuși cu 2—0, dar fără contribuția efectivă a lui Peter Radford. În schimb, fundașul McNab, un neofit în onorurile internaționale, a fost foarte bun în defensiva Arsenalului, ceea ce îl recomandă suficient pentru meciul de la Wembley.

Într-un cuvînt, lumini și umbre se îmbină în jurul viitorului „11" pe care sir Alf Ramsey îl pregătește pentru miercuri. Zilele viitoare vor aduce preciziuni definitive.

Stan LEVENSON
Londra, 10 ianuarie

Campionul mondial profesionist la categoria semigrea, Bob Foster, semnează zîmbitor, servindu-se de brațul viitorului său adversar, contractul prin care își va pune în joc centura, la 22 ianuarie, în arena Madison Square Garden, în fața lui Frankie De Paula. În plan secund — Edwin Dooley, președintele lui „New York State Athletic Comission"

Turneu de lupte libere la Tbilisi

În zilele de 17, 18 și 19 ianuarie va avea loc la Tbilisi un mare turneu internațional de lupte libere la care vor participa sportivi din Bulgaria, R. D. Germană, Polonia, Iran, Mongolia, Cehoslovacia, România și U.R.S.S. Lotul țării noastre va fi format din *I. Vanghelici, V. Iorga* sau *N. Cristea, Fr. Bolla* și *I. Marton*.

telex

IN CAMPIONATUL DE HOCHEI pe gheață al Cehoslovaciei continuă să conducă echipa Dukla Jihlava (40 p). Urmează în clasament Slovan Bratislava — 37 p și Z.K.L. Brno — 34 p.

Rezultate mai importante, înregistrate în etapa de ieri : Sparta Praga—Tesla Pardubice 6—2 ; Dukla Jihlava—Motor Ceske Budejovice 6—0 ; Sonp Kladno—Z.K.L. Brno 1—6 ; „H.Z." Litvinov—Slovan Bratislava 2—4.

■

LA 24 IANUARIE va începe la Macon (Georgia) turneul internațional masculin de baschet pentru „Cupa intercontinentală". La acest turneu vor participa echipele Sirios (Braziliia), Real Madrid, Spartak Praga, Goodyear (S.U.A.), deținătoarea trofeului, și echipa Macon (S.U.A.).

■

CAMPIONUL MAGHIAR de tenis de masă Peter Rozsas a fost invitat de oficialitățile sportive japoneze să evolueze la Tokio și în alte orașe japoneze, între 18 ianuarie și 5 februarie.

■

TELEVIZIUNEA AMERICANĂ va prezenta peste cîteva zile filmul intitulat **„Killy campionul"**. În decurs de o oră, filmul prezintă aspecte din activitatea triplului campion olimpic de schi, Jean Claude Killy. Renumitul campion francez se află în prezent în S.U.A., unde turnează 13 scurtmetraje intitulate „Stilul Killy".

■

IN LOCALITATEA BERDICEV (U.R.S.S.) s-a disputat un concurs de atletism pe teren acoperit. Cel mai bun rezultat : Anatolie Morozov, student din Lvov, care a sărit la înălțime 2,15 m.

■

CONCURSUL INTERNAȚIONAL de sărituri cu schiurile, desfășurat la Schonach, a fost cîștigat de Franz Keller (R.F.G.) cu 232 p ; 2) Alfred Winkler (R.F.G.) 228,5 p.

■

IN „CUPA CUPELOR" la baschet : Olimpia Ljubljana—Genolik Izmir 79—66 (37—31). Echipa iugoslavă urmează să întîlnească formația Bayern München.

FOTBAL PE GLOB

SURPRIZE LA MAR DEL PLATA

Turneul internațional de la Mar del Plata (Argentina) a continuat cu alte două partide în care s-au înregistrat rezultate surprinzătoare. În ambele jocuri formațiile sud-americane au fost învinse : Rapid Viena — Mar del Plata 3—2 ; M.T.K. Budapesta — Palmeiras 2—1

UN ARBITRU ROMÂN LA MECIUL UNGARIA — CEHOSLOVACIA

Întîlnirea dintre Ungaria și Cehoslovacia din preliminariile campionatului mondial programat în capitala Ungariei la 25 mai va fi condusă de un arbitru român. Forul nostru de specialitate urmează să desemneze pe arbitrul acestei întîlniri.

CINE SE CALIFICĂ ÎN CAZ DE EGALITATE DE PUNCTE?

Articolul 6 (paragraful 4) al regulamentului privind preliminariile campionatului mondial de fotbal prevede că în caz de egalitate de puncte — două sau mai multe echipe — formațiile respective vor susține meciuri suplimentare pe teren neutru. Dacă și aceste meciuri se încheie la egalitate după prelungiri, se va califica echipa cu cel mai bun golaveraj.

TORINO — SPARTAK MOSCOVA 0—1

Echipa Spartak Moscova a jucat la Torino cu echipa locală A.C. Torino pe care a învins-o în meci amical cu 1—0 (0—0) prin golul înscris în minutul 65 de Oscianin.

ÎNCEPE TURNEUL HEXAGONAL DE LA SANTIAGO

Federația chiliană a anunțat că la turneul hexagonal care va începe la 15 ianuarie la Santiago, vor participa **Dinamo Moscova, Steaua Roșie Belgrad, San Lorenzo, Corinthians Sao Paulo** și două echipe chiliene care urmează să fie desemnate zilele acestea.

Turneul „open" de la Melbourne

MELBOURNE, 10. — În turneul internațional de tenis „OPEN" de la Melbourne, Stan Smith (S.U.A.) l-a eliminat cu 6—2, 6—4, 8—6 pe Thomas Lejus (U.R.S.S.). Ashe (S.U.A.) a cîștigat cu 11—9, 6—4, 6—3 în fața lui Phillips-Moore (Australia). Rezultatele înregistrate în semifinalele probei de dublu masculin : Stone (Australia). Crealy (S.U.A.) — Giltinan, Ball (Australia) 9—7, 6—4, 6—3 ; Bowrey, Russels (Australia)-Ashe, Pasarell (S.U.A.) 7—9, 4—6, 6—3, 6—2, 8—6.

La Spindleruv Mlyn

Raska și Wirkola la egalitate

PRAGA 10 (*Agerpres*). — În stațiunea de sporturi de iarnă de la Spindleruv Mlyn a început meciul de sărituri cu schiurile de la trambulină dintre echipele Cehoslovaciei și Norvegiei (paralel se disputa și un concurs internațional cu participarea unor sportivi consacrați în acest gen de întreceri). Prima probă a fost cîștigată de Raska (Cehoslovacia) și Wirkola (Norvegia), care au totalizat același număr de puncte — 226,3.

Ei au obținut sărituri de 78 și respectiv 80 m. Pe locul trei s-a clasat norvegianul Tomtum cu 213,3 puncte.

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

În pofida nămeților, sportul-rege revendică dreptul de primat și într-al doilea panoramic : prea e important meciul de la *Londra*, mai ales după seria de ciudate (și geografic sinuoase) teste care l-au precedat. De altfel, nu numai confruntarea *Anglia-România* va figura pe agenda săptămînii de care ne ocupăm, ci și întrecerile de cupe și de campionate — *calcio*, cu sarzii în fruntea clasamentului, își reia vîrtejul după dubla aventură din *Mexic* ; nemilosul campionat al *R. F. a Germaniei* de asemenea, după un „intermezzo" sud-american. Mai sînt în cursă și alte campionate, precum și clasicele turnee în țări calde.

Vom acorda un loc secund în ordine, dar prim în greutate, verișorului oval al fotbalului. Simbătă începe ediția pe anul în curs a *Turneului celor cinci națiuni*, adevărat campionat european neoficial de rugby XV. L-am dori tare mult „al celor șase", cu *România*, forță de temut, printre participante. Deocamdată, însă, ne vom limita la a urmări de la distanță confruntările, iar rezultatele echipei *Franței*, unic criteriu de comparație valabil pe plan internațional pentru noi, ne vor forma o idee apropiată de realitate. E drept, criza ivită în rîndurile reprezentanților cocoșului galic, care a început imediat după încheierea, fără a cunoaște înfrîngerea, în ediția trecută a aceleiași competiții, le dă multe dureri de cap selecționerilor francezi. Asta cu atît mai mult, cu cît *Scoția* aliniază un „XV" puternic, al cărui punct forte îl reprezintă tocmai... punctul slab al gazdelor — înaintarea, în special în jocul la margine.

Agenda competițională este însă dominată numeric de schiul alpin. Vom aminti în primul rînd de două mari întreceri de la care (de ce oare ?) absentăm : *Cupa Mondială-Trofeul Evian* și europenele de juniori (ultima chiar în curs de desfășurare). Dintre clasicele demne de amintit fac parte a 29-a ediție *Hahnenkamm* (în *Austria*, la *Kitzbühel*) și *„Cheia de Aur"* (tot în *Austria*, la *Montafon*), apoi, *„Kandahar"*-ul (în *Elveția*, la *Mürren*), *„Sugar Bowl"* (în *S.U.A., California*) și *„Cupa Corcoran"* (tot în *S.U.A., la Waterville-New Hampshire*), *„Derbyul de slalom"* (*Canada, Ravelstoke*), *„Marele Premiu"*, de la *Sportinia* și a 22-a ediție a *„Cupei D'Aosta"* (în *Italia*, la *Sportinia* și, respectiv, la *Tarvisio*), în sfîrșit — *„Vulpea de Aur"* (în *Iugoslavia*, la *Maribor*).

Și „nordicii", fondiști și săritori, au intrat în ritm : în *Iugoslavia* și *Austria*, la *Maribor (Villach)* și, respectiv, *Feldkirchen*, apoi în *Suedia*, la *Stockholm (SIK Hellas)* *„Cursa Skansen"* rezervată fondiștilor fruntași din țările scandinave, în *Italia* (în ordine, la *Castelrotto, Castellefiemme* și *Folgarido*), *„Săptămîna fondului"*, în *Franța*, la *Autrans*, *„Marele Premiu"* al fondiștilor, în *Cehoslovacia*, la *Zvolen*, *„Memorialul Bezrouk"*, în *U.R.S.S.*, la *Leningrad*, un mare concurs internațional, ca și în *Iugoslavia*, la *Bohinj*. Pînă și în *S.U.A.*, unde probele nordice au priză redusă, va avea loc (la *Putney-Vermont*) o „Săptămînă a fondului"...

În patinajul viteză, *„Trofeul celor 3 piste"* se încheie în *Italia*, la *Madonna di Campiglio*, dar mai au loc mari concursuri și în *Olanda*, și în *U.R.S.S.* (la *Minsk*).

Tenisul nu s-a refugiat numai în emisfera australă sau în țările calde : la *Paris*, în sala *Coubertin*, se dispută *„Campionatele Internaționale ale Franței"* pe teren acoperit.

În hochei, baschet, volei și handbal continuă competițiile amicale, tradiționale sau chiar continentale rezervate echipelor de club, toate prefigurînd, prin contacte bilaterale, marile întreceri ale anului abia început și ale următorului.

Săptămîna ce urmează mai prilejuiește și un campionat mondial de... yachting. Este vorba de cel rezervat ambarcațiilor din categoria *„505"*, de curînd „olimpizată", pe care-l va găzdui largul portului *Buenos Aires*, iar argentinienii vor încerca să folosească la maximum avantajul... apelor proprii.

Avem și un „desert", destinat în principal iubitorilor automobilului al căror număr nu știm dacă nu-l depășește pe acel al filofotbaliștilor... De abia în curs de stingere a ecourilor *Maratonului Londra-Sydney*, și iată că *rallyeman*-ii o iau de la capăt : se va da startul în *Raliul Monte Carlo*, poate cea mai prestigioasă întrecere de pe șoselele *Europei*. Vremea defavorabilă, duritatea întotdeauna amplificată de regulament a traseelor, fac din această competiție o probă de rezistență în regim de viteză, atît pentru piloți, cît și pentru vehicule. Startul, după ultimele știri sosite pînă la scrierea acestor rînduri, va fi foarte populat. De fapt însă starturile vor fi populate, întrucît se va pleca din opt orașe, pentru o parte din concurenți cursa desfășurîndu-se în circuit. Pentru a vă edifica, măcar în parte, asupra succesului de care se bucură această competiție vă redăm cifrele : *Atena* — 26 de partanți, *Frankfurt* — 34, *Reims* — 12, *Lisabona* — 12, *Londra* — 24, *Oslo* — 21, *Monte Carlo* (circuitul...) — 50 și *Varșovia* — 115 !). De numărul mare al celor ce vor pleca din capitala *Poloniei* nu este, desigur, străină grija oficialităților locale pentru starea drumurilor !

G. RUSSU-ȘIRIANU

Principalul atu al rugbyștilor scoțieni în meciul inaugural al Turneului celor cinci națiuni — uriașul Peter Stagg, „regele tușei"

TROFEUL „SULLIVAN"

BEAMON, EVANS ȘI SMITH nu figurează printre primii 15 sportivi

Bob Beamon, cel care cu un salt fantastic măsurînd 8,90 m a cîștigat medalia olimpică de aur la săritura în lungime, la Mexico, nu figurează printre cei mai buni 15 sportivi americani pe anul trecut. De altfel, nici Lee Evans, campion olimpic și recordman mondial la 400 m și la 4×400 m, și nici Tommie Smith, nu sînt de găsit printre primii 15.

Acesta este surprinzătorul rezultat al sondajului efectuat în rîndurile ziariștilor sportivi din S.U.A. de către *„Amateur Athletic Union"*, în scopul de a desemna pe laureatul premiului *„Sullivan"*, care recompensează pe cel mai valoros sportiv american al anului.

„Sînt pur și simplu dezolat", a declarat cu tristețe Bob Beamon.

Laureatul premiului „Sullivan" este socotit acel atlet american amator care întrunește cele mai numeroase sufragii în acest sondaj de sfîrșit de an în care, printre primii clasați găsim pe Al. Oerter, Jim Hines, Bob Seagren, Dick Fossbury, Bill Toomey, Debie Meyer și alții.

AL. OERTER

C.C.E. la baschet în stadiul 8-imilor de finală

SOFIA, 10. — În meci retur pentru optimile de finală ale „Cupei campionilor europeni" la baschet, Academik Sofia a învins cu 76—54 pe AEK Atena și s-a calificat pentru turul următor al competiției.

★

Alte rezultate din „C.C.E." : Standard Liège — Honved 108—76. Echipa belgiană s-a calificat pentru sferturi datorită unui coș-averaj mai bun. Oransoda — Partizan Tirana 90—63 (45—27). Echipa italiană s-a calificat în continuare ; Zadar (Iugoslavia) — AS Villeurbanne 88—67 (41—28). Baschetbaliștii iugoslavi au obținut calificarea.

NĂSTASE, DRON ȘI DIBAR culeg victorii în campionatele internaționale de tenis ale Indiei

NEW DELHI 10 (Agerpres). — În turul IV al campionatelor internaționale de tenis ale Indiei, desfășurate la New Delhi, **Ilie Năstase** (România) l-a învins cu 6—2, 8—6 pe indianul **Amritraj. Dron** (România) a cîștigat cu 6—4, 4—6, 9—7 în fața lui **Nowicki** (Polonia). Suedezul Martin Carlștein a reușit să-l elimine cu 10—8, 6—4 pe Mukerjea, campionul Indiei. În proba de simplu feminin, campioana României **Judith Dibar** a învins-o în sferturile de finală cu 6—3, 6—3 pe **Udaya Kumar** (India).

La închiderea ediției

BELOUSOVA ȘI PROTOPOPOV ÎNVINȘI !

Din Moscova se anunță că în cadrul campionatelor de patinaj artistic ale U.R.S.S., perechea Ludmila Belousova — Oleg Protopopov, multipli campioni mondiali și europeni, au suferit o surprinzătoare înfrîngere, pierzînd titlul unional în favoarea cuplului Tamara Moskvina — Alexei Mișin.

TOMMY KONO SOLICITAT ÎN R. F. a GERMANIEI

MÜNCHEN, 10. — Oficialitățile sportive din R. F. a Germaniei duc în prezent tratative cu fostul recordman mondial, americanul Tommy Kono, pentru angajarea acestuia ca antrenor al lotului olimpic de haltere. Kono a pregătit halterofilii mexicani în vederea Olimpiadei de la Ciudad de Mexico. El a fost campion olimpic la Helsinki și Melbourne.

SURPRIZĂ ÎN COBORÎREA DE LA GRINDELWALD

Olga Pall descalificată — Austriaca Drexel pe primul loc

ZURICH, 10. — Proba de coborîre din cadrul întrecerilor feminine pentru „Cupa Mondială" la schi, desfășurată la Grindelwald, a furnizat o surpriză de proporții. Favorita probei, austriaca Olga Pall a fost descalificată pentru ratarea unei porți, primul loc revenind compatrioatei sale Wiltrud Drexel, în 1:04,63. Au urmat : Rosi Mittermaier (R.F.G.) în 1:06,69 și Isabelle Mir (Franța) în 1:07,14. În urma acestor rezultate, clasamentul „Cupei Mondiale" la femei, continuă să aibă în frunte pe Gertrud Gabl (Austria), care are un avans de 44 p asupra schioarei franceze Annie Famose, acum egală cu Rosi Mittermaier.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40268

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 422 (5856) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 12 ianuarie 1969

ÎN „CUPA CAMPIONILOR EUROPENI" LA BASCHET FEMININ

UN GALOP DE SĂNĂTATE AL ECHIPEI NOASTRE: Politehnica București — CREFF Madrid 72-43

Celor 25 de puncte avantaj realizate la Madrid, baschetbalistele de la **Politehnica București** le-au adăugat **aseară**, alte 29, în meciul retur cu formația iberică CREFF (contînd pentru turul II al C.C.E.), obținînd astfel o scontată calificare pentru grupele semifinale ale competiției.

Ca și în meciul precedent, campioanele țării noastre nu au fost nevoite să apeleze la întregul bagaj de cunoștințe pentru a se putea impune fără dificultate. Studentele au făcut un simplu galop de sănătate și la sfîrșitul celor 40 de minute de joc efectiv, scorul înscris pe tabela de marcaj le era favorabil cu 72—43 (39—23). Viteza de acțiune, forța și concepția superioară în desfășurarea ofensivei au fost principalele atuuri ale învingătoarelor, din rîndul cărora menționăm pe **Ecaterina Vogel, Cornelia Gheorghe, Gabriela Ciocan** și **Ileana Ghiță**. Oaspetele, aliniind un lot modest în ceea ce privește gabaritul și calitățile atletice ale jucătoarelor s-au văzut nevoite să joace rolul unui sparing-partener. Reprezentantele Colegiului Reunit de Educație Fizică Feminin din Madrid și-au susținut partitura cu mult curaj și cu o reală plăcere, primind adesea aplauzele numărului redus al spectatorilor, aflați la Floreasca. În „mini-jupe"-ele lor grațioase, campioanele Spaniei au făcut tot ce au putut pentru a nu lăsa impresia unei deplasări turistice, fapt care i-a determinat pe reprezentanții federației noastre de specialitate să organizeze luni după-amiază (sala Floreasca, de la ora 18) o întîlnire în care să opună oaspetelor selecționata de junioare a țării.

Partida nu a ridicat probleme deosebite cuplului de arbitri alcătuit din **Vera Erofeeva** (U.R.S.S.) și **Vladimir Gancev** (Bulgaria). Au jucat: POLITEHNICA BUCUREȘTI: **Diaconescu 3, Chelaru 4, Ghiță 9, Vogel 18, Taflan 14, Ciocan 18, Demetrescu 6**; CREFF MADRID: **Verastegui 2, Ubeachea 9, Nava 10, Bernaldez 4, Teresa Villota 8, Senante 10.**

În continuare, campioanele României vor evolua într-una din cele două grupe semifinale ale competiției, care vor fi alcătuite prin tragere la sorți, la München, în ziua de 14 ianuarie. S-au mai calificat pentru această fază a întrecerii: **Daugava Riga** (deținătoarea trofeului), **Sparta Praga, Akademik Sofia, Chemie Halle** și **Wisla Krakovia.**

— a. v. —

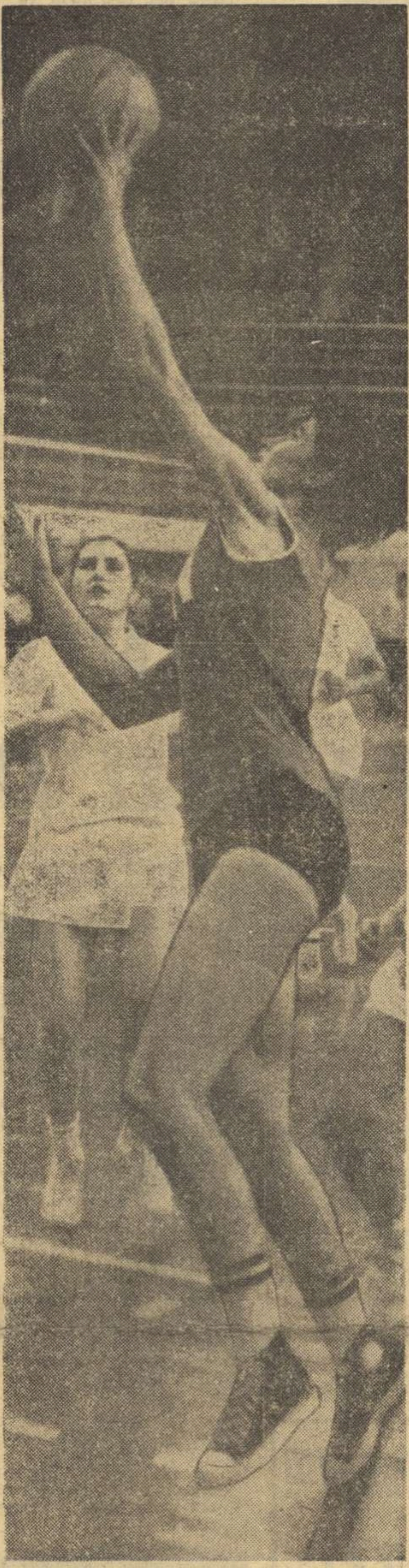

O nouă încercare va fi concretizată de Ecaterina Vogel
Foto: A. NEAGU

N. Sfetea, cîștigătorul cursei seniorilor.

„CUPA PREDEAL" SE DISPUTĂ ÎN CONDIȚII EXCELENTE

PREDEAL, 11 (prin telefon, de la trimisul nostru). Tradiționala „Cupă a Predealului" la fond a beneficiat de condiții atmosferice excelente. Un soare strălucitor, călduț, o zăpadă foarte bună — iată caracteristicile plăcutei ambianțe în care s-a desfășurat cel de al doilea concurs al fondiștilor.

Pîrtia marcată în Poliștoacă a pus în fața concurenților probleme deosebite. Dificultățile traseului au făcut adevărate ravagii: schiuri rupte, mici accidente, abandonuri. Toate acestea le-au solicitat sportivilor eforturi deosebite, precum și concentrarea la maximum a atenției pe parcurs.

Agitația cea mai mare a domnit însă în rîndurile antrenorilor. I. Cimpoia (A.S.A. Brașov) alerga, fără schiuri, de la un punct la altul al traseului, încurajîndu-și elevii. M. Crăciun (Steagul roșu Brașov), mai în glumă, mai în serios, și-a muștruluit schiorii. D. Bîrt (Politehnica Brașov) dădea permanent sfaturi, chiar altor schiori decît cei pe care-i pregătește. I. Dingă (I.E.F.S. București), calm, își nota într-un carnețel timpurile intermediare ale elevilor săi. Gh. Olteanu (Dinamo Brașov) se interesa în permanență la secretariatul concursului care este situația în cursă!

În general, probele au fost foarte disputate, dar timpurile realizate sînt încă mediocre. Interesantă a fost întrecerea seniorilor. M. Stoian (A.S.A.) a pornit foarte puternic și a condus 13 km, dar în ultimii doi kilometri a slăbit ritmul, permițîndu-i lui N. Sfetea (A.S.A.), care a avut un finiș excelent, să-l întreacă.

Iată acum rezultatele tehnice: *seniori, 15 km:* 1. N. Sfetea (A.S.A.) 52:06, 2. M. Stoian (A.S.A.) 52:16, 3. Gh. Bădescu (Dinamo) 52:19, 4. St. Drăguș (A.S.A.) 52:48, 5. D. Zangor (A.S.A.) 54:39, 6. I. Dudu (I.E.F.S) 56:04; *senioare, 5 km:* 1. Vilma Bőgözi (Dinamo) 22:10, 2. Adriana Barabaș (Tractorul) 22:21, 3. Lucia Barabaș (Tractorul) 22:32, 4. Elena Moldovan (Politehnica) 23:37; *juniori mari, 10 km:* 1. I. Urs (Tractorul) 37:30, 2. N. Dudu (Dinamo) 37:53, 3. N. Cojocaru (Dinamo) 38:52; *junioare mari, 5 km:* 1. Rodica Zeican (A.S.A.) 23:12, 2. Georgeta Bănceu (Șc. sp. Rîșnov) 24:44, 3. Georgeta Bărăscu (Șc. sp. Rîșnov) 25:22; *juniori mici, 5 km:* 1. N. Cristoloveanu (A.S.A.) 18:49, 2. Ion Tudor (Șc. sp. Rîșnov) 18:55, 3. R. Ducar (Șc. sp. Rîșnov) 22:05; *junioare mici, 3 km:* 1. Elena Bășea (Centrul Fundata) 12:48, 2. Rodica Clinci (Tractorul) 13:44, 3. Lămîița Gheorghese (Șc. sp. Rîșnov) 13:56.

În programul zilei de duminică figurează întrecerile de ștafetă 3×10 km, 3×5 km și 3×3 km.

Paul IOVAN

Specialiștii în schi participă la un curs de perfecționare

La cabana de la Clăbucetsosire se va inaugura luni, un curs de perfecționare rezervat asistenților (cu specializare schi) din cadrul catedrelor de educație fizică ale institutelor de învățămînt superior. Participă aproximativ 50 de cursanți reprezentînd toate centrele universitare. Cursul va avea o durată de 10 zile.

În Postăvar

Din lipsă de zăpadă (!), o singură manșă de „special"

POIANA BRAȘOV 11 (prin telefon). Paradoxal, dar în Postăvar zăpada este mult mai mică decît în Capitală! Din această cauză, organizatorii „Cupei Postăvarul" au fost nevoiți să programeze sîmbătă doar o singură manșă de slalom special, urmînd ca a doua să aibă loc duminică dimineața. În felul acesta, se evită degradarea completă a pistei (care se deteriorează foarte ușor) și se lasă timp pentru refacerea ei.

Starea zăpezii și, mai ales, gradul de dificultate a pantei pe care a avut loc această manșă din cursa de slalom special, au supus pe concurenți unui examen dificil. Traseul, marcat pe Pîrtia Lupului, între cabanele Cristianul Mare și Postăvarul, a complicat destul de mult cursa, despre care se poate spune că a solicitat tehnica schiorilor într-un regim de viteză apreciabilă. Din păcate, destul de mulți sportivi nu au făcut față traseului și au abandonat, unii cu prea mare ușurință (Beniamin Haidu, de exemplu), manifestînd, astfel, lipsă de combativitate. Unul dintre favoriți, Gh. Bălan, a abandonat și el după ce parcursese bine prima parte a traseului. În cea de a doua porțiune, s-a angajat, însă, cu prea mare viteză, a rămas pe spate și a ieșit din traseu. De altfel, Bălan își datorează abandonul într-o oarecare măsură și neglijenței cu care și-a pregătit materialul: rondeaua bastonului, nefiind bine prinsă, îl dezechilibra cînd puncta. Aceeași neglijență am remarcat-o și la V. Crețoi, căruia i-a sărit schiul deoarece nu-și reglase bine securitul. În rest, vom menționa absențele nejustificate ale reprezentanților Clubului sportiv Sinaia, Școlii sportive Sinaia, asociației Caraimanul Bușteni și ale lui K. Gohn și Mihaelei Sandu de la Dinamo Brașov. Au luat parte 70 de schiori de la A.S. Armata, Dinamo, Steagul roșu, Creația și Școala sportivă Brașov și de la Școala sportivă Predeal.

Rezultate (1 manșă, pe un traseu cu o lungime de 450 m, cu o diferență de nivel de 150 m și cu 44 de porți): SENIORI: 1. Dorin Munteanu (A.S.A.) 42,1; 2. Nicolae Iovici (St. roșu) 42,8; 3. Constantin Văideanu (A.S.A.) 44,2; SENIOARE: 1. Liana Biebea (I.E.F.S.) 48,0; 2. Iudith Tömöri (I.E.F.S.) 49,6; 3. Gizela Mores (I.E.F.S.) 50,7.

Junioare: 1. Eva Naftan (Dinamo) 47,9; 2. Maria Cîmpeanu (Șc. sp. Brașov) 49,0; 3. Minodora Zerman (Șc. sp. Predeal) 51,0; Juniori: 1. N. Ghimbășanu (Dinamo) 39,5; 2. Gh. Văideanu (Șc. sp. Brașov) 40,1; 3. P. Ivănescu (Șc. sp. Brașov) 40,9 (doi dintre favoriți, S. Cojocaru și R. Cernat, ambii de la Șc. sp. Brașov, au abandonat din cauza căzăturilor).

Mihai BIRA

SEMNIFICAȚIE ȘI SUBSTANȚĂ

In aceste zile, membrii asociațiilor și cluburilor sportive din întreprinderi și instituții dezbat activitatea desfășurată în ultimii doi ani, aleg noile consilii. Momentul este important. Mai mult prin semnificație, mai puțin, poate, prin substanță.

De bună seamă, încredințarea conducerii treburilor obștești, de interes comun și utilitate publică, unor organisme **alese** reprezintă un fenomen înscris organic în principiile democrației noastre socialiste. Pe umerii celor socotiți apți de a face parte din eșalonul fruntaș, apasă mari responsabilități, munca lor deținînd cu precădere valențele pasiunii, pentru că este de cele mai multe ori neretribuită, iar în cazuri nu chiar rare neprețuită. Poate și pentru că este de neprețuit...

Dar, fiindcă orice medalie are un revers, el nu poate fi ignorat, desigur.

Din păcate, și într-un procent încă îngrijorător de mare, există consilii ale asociațiilor și cluburilor sportive practic inexistente, alese formal, cu ochii pe cadranul ceasului, numai pentru a șterge ca îndeplinită o sarcină. Și printr-un inevitabil reflex, rezultatele nu se pot oglindi decît în lipsa de rezultate.

Caracterul cu totul sporadic al acțiunilor de masă, sportive sau turistice, penuria de performanțe, lipsa de perspectivă își mențin în continuare pecetea pe activitatea multor cluburi și asociații din întreprinderi și instituții. Nu poate scăpa amănuntul că, doar cu foarte rare excepții (Metalul București, Electroputere Craiova, C.S.M. Reșița, Tractorul Brașov), aportul acestor unități la îmbogățirea fondului sportiv de aur al țării este cu totul neînsemnat. Energii și pasiuni se consumă tern și inutil în jurul cîte unei echipioare de fotbal (angajată de obicei într-o palpitantă cursă de evitare a retrogradării), în timp ce multe activități majore, în numeroase ramuri de sport, își așteaptă cu resemnare locul la capitolul „lipsuri".

Iată de ce este stringent necesar ca semnificației generale a momentului să i se adauge de data aceasta și ponderea substanței. Să se arunce, deci, din nacelă lesturile grele ale nepăsării, pacienței rău înțelese, birocratismului. Numeroase adunări își dispută tristul record al amînărilor. Altele s-au desfășurat în ritm de galop, încheindu-se cu un oftat de ușurare.

Fără îndoială că consiliile județene, municipale, orășenești, sub auspiciile directe ale Consiliului Național, își vor da întregul lor sprijin, astfel ca această acțiune, cu adevărat plenară a mișcării noastre sportive, să-și atingă integral scopul, să constituie un start lansat către noi succese, pe care le dorim și le așteptăm.

Valeriu CHIOSE

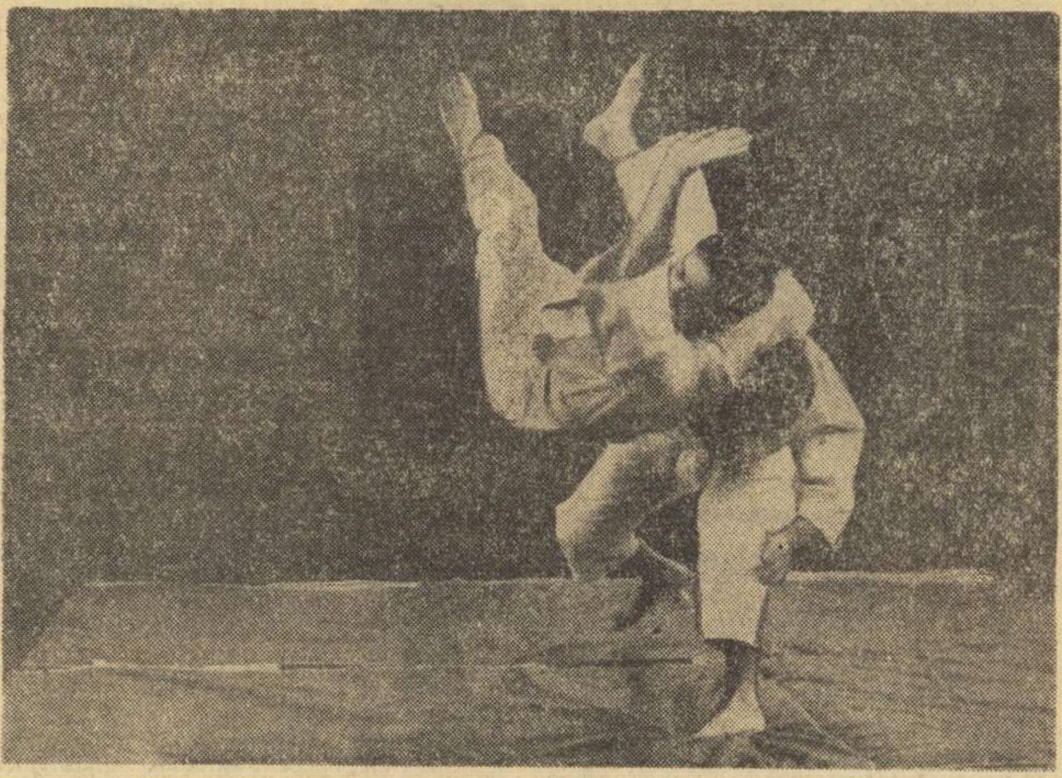

O spectaculoasă kubi-nage (aruncare peste șold cu apucarea gîtului)
Foto: V. BAGEAC

România a învins Danemarca la box, dar cîteva „piese" n-au corespuns!

Ora tîrzie la care s-a terminat gala de la Copenhaga nu ne-a permis o relatare mai amplă a întîlnirilor. Cu prilejul convorbirii telefonice pe care am avut-o, secretarul general al F.R.B., tov. Cristea Petroșeneanu spunea că cel mai mult a bucurat faptul că unii dintre sportivii noștri au fost aplaudați la scenă deschisă pentru evoluțiile lor. Dar trebuie spus că unii dintre purtătorii tricoului național nu au corespuns (în special, cei de la categoriile superioare — Cîmpeanu și Alexe). De asemenea, a surprins numărul mare de abandonuri pentru o întîlnire intertări.

Cel mai neașteptat a fost desigur abandonul înregistrat de **C. Ciucă**. În repriza a treia, el a fost trimis la podea și numărat. În cădere, s-a lovit cu capul de dușumeaua ringului și nu a mai putut relua lupta. **C. Gruiescu** (cocoș) și **Gîju** (pană) au boxat la categorii superioare celor obișnuite. Primul s-a dovedit a fi un bun om de echipă, învingîndu-l la puncte pe **I. Cristiansen**, iar debutul campionului european în rîndul „penelor" a fost excelent. Tot la pană (fiindcă danezii n-au avut reprezentant la semiușoară, unde trebuia să evolueze **Cuțov**) a fost folosit și **Aurel Simion**. Dar acesta n-a confirmat speranțele și a trebuit să se recunoască învins. Sigur în intervenții, calm, **V. Antoniu** s-a dovedit același puncher redutabil. El a adus echipei un punct prețios. Cel mai interesant meci al serii — vedeta galei — s-a desfășurat în limitele categoriei semi-mijlocie și a opus doi pugiliști care se mai întîlniseră și în cadrul turneului olimpic de la Ciudad de Mexico; **Zilberman** și **J. Hansen**. Danezul a ținut cu orice preț să-și ia revanșa după meciul pierdut la J.O. Primele două reprize au fost echilibrate. Dar spre sfîrșitul ultimului rund **Zilberman** s-a detașat, realizînd încă o victorie în fața lui **Hansen**. Cu vitalitatea-i cunoscută și forța pe care o are în lovituri, **I. Covaci** l-a învins clar pe **Uth**, după ce acesta făcuse cunoștință cu podeaua în repriza a treia. Îmbucurătoare revenirea lui **Gh. Chivăr**, care a încheiat destul de repede socotelile cu **T. Nielsen** (abandon repriza a doua). La ultimele două categorii, decepție pentru noi! La semigrea, **P. Cîmpeanu** n-a putut suplini lipsa lui **I. Monea** și a pierdut prin abandon în ultimul rund. În sfîrșit greul **I. Alexe**, nehotărît în acțiuni, a părăsit ringul învins și el. Ceea ce a nemulțumit mai mult a fost faptul că partida sa cu **S. Nielsen** a fost urîtă, plină de obstrucții.

Biatloniștii juniori victorioși la Altenberg

ALTENBERG, 11 (prin telefon). Sîmbătă a început în localitate un concurs internațional de biatlon, reunind la start 8 echipe de seniori și 11 de juniori. Rezultatele au fost influențate mult de timpul nefavorabil (viscol, frig). Seniorii din echipa României nu au mers prea bine, pierzînd foarte mult timp la trageri. Clasamentul ștafetei de seniori: 1. **R. D. Germană I** 2h 43:30 (15 ture de penalizare); 2. **Ruda Hvezda Cehoslovacia** 2h 44:53; (10) 3. **R. D. Germană II** 2h 48:32 (17); 4. **România** 2h 49:21 (13). Cel mai bun timp a fost realizat de **Speer** (R.D.G.) — 39:17 (3), iar dintre români cel mai bun a fost Gh. Cimpoia 41:56 (3). Echipa de juniori a concurat însă excelent, clasîndu-se detașat pe primul loc: 1. **ROMÂNIA** 2h 06:27 (6); 2. **R. D. Germană I** 2h 09:44 (11); 3. **Ruda Hvezda** 2h 13:58 (6): Cele mai bune timpuri au fost realizate de românii **V. Fontana** — 41:10 (1) și **D. Soiu** — 41:30 (2). Duminică se dispută din nou ștafete, iar luni probe individuale.

Primul campionat național de judo se inaugurează astăzi la Floreasca

Astăzi, în sala Floreasca, vor fi desemnate cele mai bune echipe de judo din Capitală. 10 formații se vor alinia la ora 9 la startul primului campionat național de judo pe echipe, etapa de zonă. Ieri au avut loc tragerile la sorți. Iată ordinea primelor meciuri: GRUPA I: Universitatea-A.S.E., Politehnica-Straja și Flacăra roșie cu învingătoarea din primul meci; **GRUPA A II-a:** Olimpia-I.P.G.G., Agronomia-I.E.F.S.. și Rapid cu cîștigătoarea primei partide. **După-amiază,** de la ora 17— **turneul pentru stabilirea formațiilor participante la finala pe țară (cîte două echipe din fiecare grupă).**

O NOUĂ RUBRICĂ DUMINICALĂ IA STARTUL ÎNCEPÎND DE ASTĂZI

Din însemnările unui inter rătăcitor...

de Radu COSAȘU
în pagina a 2-a

CAMPIONATUL DIVIZIEI B LA HOCHEI PE GHEAȚĂ

CEL MAI FRUMOS MECI AL REUNIUNII

ODORHEIUL SECUIESC, 11 (prin telefon, de la trimisul nostru). Din cele 9 meciuri disputate pînă în prezent, întîlnirea dintre Avîntul Gheorghieni și Cooperatorul Tg. Secuiesc, desfășurată sîmbătă seara în cadrul etapei a III-a din prima manșă a turului I a campionatului divizionar B a satisfăcut sută la sută pe spectatori. Tînăra formație din Tg. Secuiesc, condusă și antrenată de fostul atacant al Stelei, Iuliu Hollo, a servit o replică neașteptat de puternică hocheiștilor din Gheorghieni angajați în lupta pentru primul loc. S-a acționat în forță (din păcate uneori cu durități), fazele alternînd cu repeziciune de la o poartă la alta. Cu un plus de eficacitate jucătorii din Gheorghieni au concretizat mai multe din numeroasele ocazii avute, cîștigînd partida cu 7—2 (2—0, 2—1, 3—1). Alte rezultate: Tîrnava Odorheiul Secuiesc — Metalul Rădăuți (disputat vineri seara) 14—0 (3—0, 4—0, 7—0). Șurianul Sebeș Alba — Metalul Rădăuți 2—11 (2—7, 0—3, 0—1). Tîrnava Odorheiul Secuiesc — Voința Sighișoara 12—1 (3—0, 3—1, 6—0).

Tr. IOANIȚESCU

SPORTUL Magazin

FUNDATA — UN SAT CU VECHI TRADIȚII ÎN SCHI

Pe culmile vestice ale munților Bucegi, mai sus de pasul strîmt al Branului, la poalele munților Stănicioaia, Sf. Ilie și Giuvala, se răsfiră pe dealuri și văi, casele satului Fundata situat la o altitudine de peste 1 300 m. Comuna datează de pe vremea migrării popoarelor nomade și se sprijină cu centrul de greutate pe șoseaua națională ce leagă cele două orașe bătrîne, Brașovul și Cîmpulung-Muscel.

Zăpada abundentă care durează aici, cam de la jumătatea lui noiembrie și pînă la sfîrșitul lunii aprilie, terenul variat cu multe urcușuri, și coborîșuri a făcut ca în această splendidă așezare montană sportul schiului să ia un mare avînt. Iată cum a început...

În 1923, prin 5—6 ianuarie, peste satul Fundata, ca și peste satele vecine, a căzut o zăpadă abundentă, stratul atingînd peste 2 m. Circulația se întrerupsese complet. Vitele de prin șurile îndepărtate de case au rămas, cîte o zi și chiar două, nehrănite. După ce a încetat ninsoarea, bărbații mai curajoși și-au făcut din scînduri două bucăți mari pe care le-au legat la picioare și, cu bețe, la care au adăugat rondele, au început să circule, mergînd la vitele de prin șuri. Ulterior, acele scînduri numite „vîrzoabe" sau „tăpălgi" au fost îmbunătățite, făcîndu-le mai înguste, mai lungi, puțin ridicate la vîrf, construite din mesteacăn sau din fag, pe care le legau la opinci și cu care alunecau pe zăpadă fără a mai merge la pas, ca mai înainte. Deci, schiul ca și în alte părți, a rezultat și la Fundata dintr-o necesitate vitală, un mijloc de deplasare mai rapidă. Așa a fost practicat la început de mulți tineri, ca de exemplu Ioan și Iosif Olteanu, Ioan Marinescu și încă mulți alții.

Între anii 1924—1930 s-a evidențiat ca schior, atît pe plan național cît și internațional, subofițerul Ion Rucăreanu din batalionul IV Vînători de munte din Predeal fiul țăranului Ioachim Rucăreanu din Fundata. Acest fapt a dat un avînt și mai mare practicării și extinderii schiului. Copiii școlii primare din localitate au început să vină la școală pe schiuri (construite în familie, fie de diferiți tîmplari din comună), avînd legături speciale pentru aplicarea lor la opinci. Pentru a încuraja și mai mult pe micii schiori, alături de ei, a învățat să schieze, după 1927, și semnatarul acestor rînduri, tînăr învățător pe atunci, care — multă vreme — a făcut pe antrenorul de schi, participînd cu multe generații de copii și tineret la diferite concursuri locale, intercomunale și naționale.

În iarna anului 1929—1930 comandanți ai unităților militare de vînători de munte din Brașov și Predeal au trimis, la Fundata, cu cîte 30 perechi de schiuri, pe locotenentul Vasile Tohăneanu iar la Sirnea pe locotenent Mihăilescu. La sfîrșitul perioadei de instruire a schiorilor, elevi din clasele V—VII, s-a organizat, în luna martie 1930, primul concurs public de schi cu premii, pentru probele de coborîre din vîrful Podul Crucii și de fond pe variatul teren de pe Roia de sus, care s-a bucurat de un mare succes.

GHEORGHE CERCEL

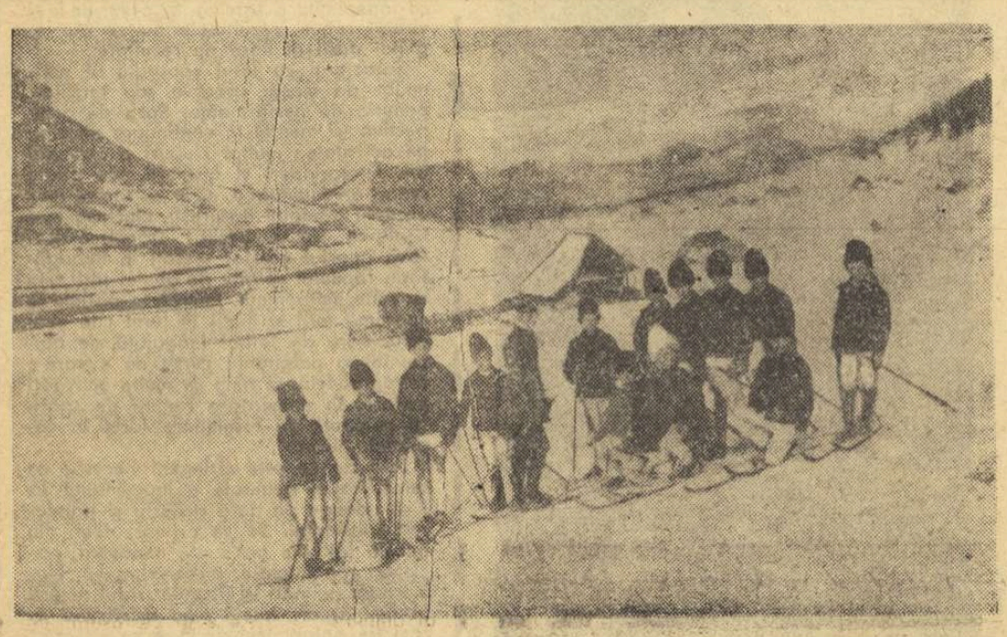

Copii ai centrului de inițiere organizat la Fundata în anii 1929-1930

Din pepiniera de schiori de la Fundata s-au impus Iosif Olteanu, cîștigător al unui concurs militar la Zakopane (1939), Gheorghe Cercel, clasat pe locul III la mondialele de la Altenberg, la biatlon-tineret, Nicolae Olteanu, Ion Sumedrea ș.a. De asemenea, la vînătorii de munte din Brașov, patrulele erau formate din schiori numai fundățeni ca Ion Olteanu, I. Marinescu, Gh. Stoian, Gh. Voinescu, Gh. P. Voicu, Ioan T. Voinescu, Gh. Baghez, I. Lungoci, M. Rucăreanu, I. Ancioiu, Gh. Ursuleț ș.a.

De-a lungul anilor toți locuitorii comunei au învățat să schieze, practicarea acestui sport angrenînd în ultima vreme și numeroase fete.

În comuna Fundata a luat ființă asociația sportivă Recolta, astăzi Bucegi, a cărei responsabilă și antrenoare era profesoara Victoria Costică. Sub îndrumarea ei, în secția de schi a asociației Recolta din Fundata au concurat la seniori, între alții, Moise Gîrbacea, Aron Oncioiu, Ion Cojanu, la juniori I. Ciurea, Gh. Bădescu, M. Ionescu, I. Brănescu, iar la fete Marcela Bratu, Maria Găvenea, Rodica Stoian ș.a. Nu a fost concurs național desfășurat între 1952—1960 în care ștafetele asociației Recolta să nu fi ocupat locuri fruntașe, alături de concurenții de mare performanță de la Dinamo și A.S.A. Brașov.

Pentru „Puii care au prins aripi" a funcționat și funcționează un centru de schi unde s-au perindat ca antrenori Gh. Loga din Brașov, V. Olteanu, Gh. Sumedrea și, în prezent, Ion I. Olteanu, toți din Fundata.

Pionierii N. Popescu, Gh. Olteanu și Ștefan Urs, ca și pionierele Elena Bășa, Maria Gîrbacea și Ana Bădescu de la Școala generală nr. 1 Fundata au ocupat primele locuri la toate concursurile organizate pe centrele de schi din țară, în 1966—1968.

Datorită faptului că mulți schiori dè la secțiile Dinamo, A.S.A. și Tractorul din Brașov sînt originari din Fundata, consiliile acestor cluburi sportive, în acord cu Federația de schi, organizează, de mai bine de 10 ani la Fundata competiții tradiționale cum au fost „Cupa Armatei" sau „Cupa Dinamo", și în ultima vreme „Cupa Federației".

Anul acesta „Cupa Federației" va avea loc la 23 martie. La întreceri vor participa, la toate probele și veteranii din Fundata și Sirnea — sate componente ale comunei Fundata. Acest concurs de schi prilejuiește fundățenilor, ca și altor locuitori din satele învecinate, cea mai frumoasă sărbătoare sportivă de iarnă, probele reunind un număr foarte mare de tineri, copii și virstnici.

Locuitorii comunei speră ca într-un viitor apropiat O.N.T. împreună cu C.N.E.F.S. și alte organe competente să clădească, aici la Fundata, mai multe cabane, să amenajeze un stadion și un poligon de tragere la Podul Giuvala iar la Bacircea și Chiciura să fie amenajate pîrtii pentru probele alpine. Există toate condițiile pentru ca Fundata să devină un puternic centru turistic și sportiv.

prof. Eleonor CIUREA
— pensionar —

Convorbiri cu domnul Gore

TRAGEDIA FOTBALULUI TIMIȘOREAN

Admirator în prima tinerețe a fotbalului timișorean, suporter infantil deci fanatic al Ripensiei din 1938, cu Pavlovici, Bürger, Chiroiu, Bindea, Beke, Ciolac, Schwartz, Dobay, recitind echipa ca pe un vers sau un slogan și atrăgînd atenția mereu asupra faptului că singura dovadă care atestă calitatea unei echipe este capacitatea acesteia de a fi memorizată precum proverbele după ani și decenii de la învățarea lor, dl. G privește de la un timp degringolada cluburilor din capitala Banatului, cu tristețea neputincioasă pe care ți-o prilejuiește destrămarea unei prietenii sau căderea centimetru cu centimetru în ape a Veneției.

Știindu-l sensibil la soarta lui C.F.R. și a Politehnicii, aseară i-am comunicat ultima știre de pe continentul scufundat al fotbalului românesc:

— 1969 începe rău: Politehnica a rămas fără antrenor...

— E grav — spune dl. G. Pînă acum nu-i lipseau decît jucătorii...

FINANȚE ȘI GOLURI

Iritat și intrigat din pricina amenzilor în valută forte pe care C.N.E.F.S.-ul trebuie să le plătească federației internaționale de fotbal pentru incidentele provocate în timpul meciurilor de campionat european sau cupă (vezi Dinamo-West Bromwich Albion) dl. G. a solicitat o întrevedere la Ministerul de Finanțe, într-un precizări.

— Așa este, din păcate, domnule Gore, i-a răspuns directorul general al direcției valutare din minister. Cifrele publicate în presă corespund întrutotul realității. Și, ceea ce ne enervează de fapt, este că echipele noastre ne costă foarte mulți bani, deși nu fac nici două parale.

SEXUL TARE

În ultimii ani, numărul arbitrilor-femei a crescut aproape vertiginos. După elveției, care au organizat o școală (pension?) pentru conducătoare de joc, — germanii. După germani, italienii. Cum îți explici fenomenul, domnule Gore?

— Cred că apariția tipului de femeie-arbitru de fotbal cunoaște două cauze. Mai întîi, o experiență veche de cîteva mii de ani care atestă că nimeni și nimic nu poate calma și stăpîni mai bine niște bărbați dezlănțuiți, decît o femeie! Acolo unde Lo Bello, italianul, de la Mondiale, dă faliment și arbitrii argentinieni, cu revolvere cu tot, sînt debordați de violențele de pe gazon, o Antoanella sau Claudia vor ști, fără îndoială, să-și impună autoritatea.

În al doilea rînd, pentru că suporterii nemulțumiți vor fi infinit mai precauți înainte de a se năpusti asupra arbitrului care a refuzat 11 metri gazdelor. Într-adevăr, una este să-l lovești pe Andrei Rădulescu și eventual să-i rupi tricoul: primești, cel mult, o mustrare indignată a doua zi în „Sportul". Și cu totul altceva este să comiți aceleași acte la adresa unei domnișoare: intri direct în zona codului penal, la acostare și huliganism.

p. conformitate
AL. MIRODAN

DUMITRU GÎRLEANU

SĂRITURA CU PRĂJINA

EDITURA C.N.E.F.S.

Cunoscut și apreciat, ca sportiv și ca antrenor, prof. DUMITRU GIRLEANU a revenit în lumea atletismului, după o „tăcere" de cîțiva ani, cu o primă lucrare intitulată „SĂRITURA CU PRĂJINA", apărută recent în Editura C.N.E.F.S.

Lucrarea reprezintă sinteza cunoștințelor și experienței unui antrenor, a unui pedagog totodată, acumulate în decursul a peste 10 ani de activitate. Și, dacă ținem seama că pe parcursul acestor ani, săritorii antrenați de prof. Dumitru Gîrleanu au dominat proba de prăjină, atunci competența incontestabilă a autorului se reliefează într-un mod și mai edificator.

Cartea este împărțită în trei capitole:

- tehnica săriturii
- metodica învățării tehnicii săriturii cu prăjina
- metodica propriu-zisă a antrenamentului.

Altfel spus — sînt prezente principalele probleme ale probei de săritură cu prăjină.

În cadrul primului capitol sînt menționate elementele din tehnica globală a săriturii și variantele ei pentru fiecare fază în parte. Cel de-al doilea capitol cuprinde metodica de învățare a tehnicii săriturii precum și adaptarea acesteia la particularitățile săritorului. Ultimul capitol, deosebit de bogat în exemplificări, tratează despre metodica antrenamentului și implicit despre planul anual de pregătire, împreună cu mijloacele ce trebuie folosite.

Consider că valoarea acestei cărți rezidă în primul rînd în bogăția materialului faptic.

Cartea are o largă sferă de accesibilitate, fiind utilă mai ales antrenorilor de specialitate, studenților I.E.F.S., precum și săritorilor cu prăjina.

Prezentarea grafică este, de asemenea, la înălțime caracterizîndu-se printr-o simplitate de bun gust.

prof. Gh. FODOREANU

John Carlos sau Tommie Smith?

Într-una din cele 36 de probe atletice, care figurează în programul olimpic, recordul S.U.A. este superior celui mondial. Curiozitatea ne este oferită de cursa de 200 m, în care acel 19,7 al lui John Carlos a fost recunoscut ca un nou record al S.U.A., în timp ce ultimul congres al I.A.A.F. a omologat numai performanța de 19,8 realizată de Tommie Smith la Ciudad de Mexico.

Duminicile unui nesportiv

HIBERNALĂ (I)

Acum că iarna a spoit cu bidineaua ei lumea în alb și cerul este uneori, spre prînz, ca faianța, amatorii sporturilor hibernale se pot bucura din plin de materia primă a pasiunii lor: zăpada! O aveam, din belșug, în copilăria petrecută la Topliță — un tîrg de sub Călimani, răsărit pe umerii ondulați, crestate de văi ripoase — șase luni pe an. Cernea pufoasă și viscolită din norii care se umflau și se rostogoleau dinspre munți, încăierîndu-se ca niște trunchiuri puternice de atleți, în cantități, cum se spune azi, industriale. Ninsoarea aceasta era pentru copii o desfătare nespusă, nu numai fiindcă era albă și mătăsoasă, ci și fiindcă se împletea, acolo în vecinătatea nemărginitelor păduri de conifere, cu aria cînd tărăgănată, cînd tristă, plină de mister a vîntului. Uneori ea răsuna în noapte ca o prevestire de urgii, și bătrînii se închinau auzind vîntoasele dezlănțuite de pe Bătrîna.

Bătrîna era un deal cît un munte, în capătul tîrgului, și semăna cu o cocoașă de cămilă gigantă. Zic „era", nu pentru că n-ar mai fi tot acolo unde au zidit-o erele geologice, ci pentru că revăzînd-o deunăzi, din goana trenului, mi s-a părut infinit mai mică decît o știam în copilărie. Bătrîna... îmbătrînise parcă, se pipernicisea și se cocîrjase, fiindcă peisajul e de fapt o stare de spirit — une tat d'âme, cum i-a spus Ortega y Gasset. Ochiul nostru îl investește cu măreție sau îi răpește, cînd contemplă nițel mai prozaic lumea, grandoarea cu care tot el îl îmbrăcase cîndva. Și ochiul nostru văzuse odinioară în Bătrîna cea mai ideală pîrtie de schi și săniuțe din lume. Vizitînd mai tîrziu Cortina d'Ampezzo, St. Moritz și Garmisch-Partenkirchen, ele mi s-au părut biete jucării pentru cei mari, lipsite de poezia Bătrînei toplițene. Acolo mi-am pus și eu schiurile fabricate în hambarul bunicilor din lețuri de zadă și, înarmat cu două prăjini din lemn de brad, crestate geometric pe margini cu briceagul, mă abandonam beției nemaipomenite a alunecării devale.

Cel mai frumos poate dintre sporturile de iarnă, de care nici un om cu așa-zisă dragoste de natură n-ar trebui să se lipsească, schiul, pusese stăpînire pe ființa noastră în devenire. Ne prelingem cu viteza tot mai accelerată pe albul scînteietor al zăpezii, printre tufe de jnepăr, pînă jos — vreo doi kilometri! — aproape de zăplazurile întunecate ale ultimelor îngrădiri de case, de pe șoseaua Reghinului. Erau cu noi năpîrstoci de cîteva palme doar, care, cu desaga plină de cărțile școlare la spinare, alunecau nemîncați, ieșiți de la lecții pe coastele Bătrînei, risipind omătul care scăpăra în soare ca pulberea din potirul unor crini imenși. Ne pîndeau cele mai fioroase primejdii: ripe de zeci de metri, gropi adînci ascunse cu perfidie văzului, coclauri pe care cică ar fi colindat lupi hrăpăreți. Sportivitatea noastră era însă păgînă și autentică, fiindcă nu ne păsa de nici o primejdie, căutînd doar plăcerea neasemuită a alunecării, în vîrtejuri, la vale.

Odată de sărbători, colindătorii tîrgului, cu micul clarinetist care însoțea alaiul, s-au dat pe schiurile lor primitiv manufacturate, în costumele policrome ale datinei: o trupă de schiori cum n-am văzut și n-am să mai văd niciodată. Lada cu pereții de hîrtie vopsită, era așezată pe două bețe lungi și, purtînd-o ca pe-un trofeu neprețuit între ei, s-au lăsat de sus cu ea la mijloc, cu trei copii de-o parte și trei de altă parte. Le fluturau panglicile prinse de căciuli în vînt și cortina scoborîtă a norilor de iarnă se umpluse parcă de fulgerele tărcate ale acestui festin sportiv fără pereche, pe care dacă l-am putea prezenta azi lumii, așa cum l am apucat eu în copilărie, am aduna turiști uluiți din cele patru spițe ale rozei vînturilor. Dar oare chivărele de hîrtie crestată pe margini și mantiile din foiță de hîrtie colorată, puse peste mîntene și cojoace, le-am mai putea face, cu naivitatea din trecut? Deoarece, fără ele, fără candoarea lor originară, jocul n-ar mai fi decît spectacol regizat, lipsit de vraja unică a muntelui.

George SBARCEA

Concurînd la Zakopane, în 1939

Din însemnările unui inter rătăcitor...

KILLY

Seriosul săptămînal francez „l'Express" — revistă care nu afectează de obicei sportului mai mult de două colonete dintr-un total de 66 pagini — a publicat de curînd o discuție de 7 pagini pe cîte 3 coloane compacte cu Jean-Claude Killy. Dialogurile acestea ample poartă de mult timp un titlu comun: „L'Express merge mai departe cu"... și au adus în centrul atenției mari personalități din lumea literelor, filozofiei, artei, Academiei, industriei încît snobii se pot întreba ce caută un skior în acest high-life intelectual? Firește, Killy nu are geniu filozofic, nici cultură academică, nici vocabular de mare scriitor, dar de ce ar avea nevoie de asemenea calități? Cel puțin una din „poveștile" lui — ca să nu spun toată discuția — mi s-a părut de un interes psihologic și artistic, de o intensitate a simțirii la care prea puțini intelectuali stufoși și bine mobilați pot ajunge. Iat-o: „...după Jocurile de la Grenoble, cu cele trei medalii ale mele, eram convins că am parvenit la fericirea eternă. Trezirea a fost groaznică. Am avut săptămîni negre. Nimeni n-a știut-o. M-am regăsit absolut singur, întrebîndu-mă de ce am alergat ca un nebun, căutînd să-mi dau seama ce însemnau bucățile astea de aur. Nu mai resimțeam bucuria profundă, intensă, din urmă cu doi ani, după Portillo. Pofta de a skia murise. Gustul pentru efort dispăruse. Slăbit — pierdusem 4 kile în competiție — golit, mă simțeam vulnerabil ca un convalescent. Încît am suferit că n-am primit „Skiorul de aur", o recompensă simbolică a Asociației presei sportive.

L'Express: Reflex de copil răsfățat?

Killy: Nu. Decepție. Erau supărați fiindcă nu mai corespundeam imaginii lor.

L'Express: Cum ți-ai recuperat tonusul?

Killy: M-am dus și am cîștigat o cursă la Meribel... După aceea, am plecat în Statele Unite și am mai cîștigat o cursă. Atunci m-am hotărît să-mi schimb viața"...

E aici un subiect de nuvelă „mare", „eternă", adevărată, mîine m-aș arunca în adîncul ei. Dar nu-i aud finalul. Și îi știu sfîrșitul.

POZZO

A murit Vittorio Pozzo. De inimă. Avea 82 de ani și pînă în ultimele săptămîni a ținut cronica meciurilor de fotbal în ziarul „Stampa" din Torino. A cerut ca înainte de a fi îngropat, corpul să-i fie depus în holul redacției. Sigur că băiatul meu nu-i va găsi numele în Larousse. Eu știu însă că în 1938, la vîrsta de 8 ani, printre primele elemente de poezie din viața mea, puteam spune pe de rost echipa Italiei care începea cu versurile: „Olivieri, Foni, Rava"... și că înainte de a ști cine a fost Napoleon, cultura mea generală avea ca punct de sprijin acest nume: Vittorio Pozzo, antrenorul campioanei mondiale. Și în fond ce să caute omul acesta în Larousse? El n-a scris capodopere, n-a spus vorbe celebre, n-a omorît, nu s-a încoronat, n-a pierdut imperii, n-a cîștigat războaie, n-a inventat minunății. El a antrenat vreo 20 de ani „o națională". El a creat o echipă de fotbal care a cîștigat de două ori campionatul lumii. El a scris pînă la 82 de ani despre fotbal. Cu asta nu se intră în Larousse. Dar cu asta — în general — nu se moare.

Radu COSAȘU

RĂSPUNDE Ion Poștașu

LEONID I. MITRU, CONSTANȚA. Opt pagini! Și, de fapt, nici o întrebare! Vă răspund, deci, numai la... urări. Mulțumesc! În finalul scrisorii, ne informați că aveți de gînd să ne mai scrieți. Bine că știm!

ANTONIO MASNAC, LUPENI. 1. Vreți să corespondați, pe teme fotbalistice, cu alți tineri din diferite colțuri ale țării. Le dau adresa dv.: str. Vulcanului 8, Lupeni, județul Hunedoara. De cînd așteaptă microbiștii un partener în plus, cu care să se contrazică! 2. Formația de bază a echipei Viitorul a fost următoarea: Suciu (Adamache) — Pal, Petescu, Răcelescu — D. Popescu, Neșu (Bitlan), Matei (Sorin Avram), Dumitriu II, Voinea (Pavlovici), Ghergheli, Haidu.

I. NEATU, ROȘIORI. În meciul de fotbal Iugoslavia—România disputat în 1956 la Belgrad, Toma, care îl înlocuise în poartă pe Voinescu, a apărat o lovitură de la 11 m executată de Vucas. A fost, s-ar putea spune, momentul psihologic al partidei, scorul fiind în acel moment (min. 45) 0—0. După pauză, șutul lui Cacoveanu avea să ne aducă victoria.

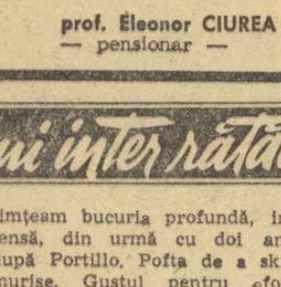

BENI FILUT, comuna ILIA. Dridea II, fost jucător al Petrolului, n-a abandonat activitatea competițională. Cei care urmăresc meciurile diviziei C știu că el este unul din elementele de bază ale echipei Rapid Plopeni, din județul Prahova.

F. COSTEL, BUCUREȘTI. Din păcate, ulcerul este o boală destul de răspîndită. Mulți sportivi (n-are rost să dăm nume) au suferit de această maladie. Ceea ce nu i-a împiedicat să activeze și să obțină rezultate bune. E vorba doar de regim alimentar și de regim de viață. Asta se recomandă unui sportiv, chiar în cazul cînd nu are ulcer!

ALEXANDRU LUNCAN, PETROȘENI. Unde a fost catrenul dv. pînă acum? S-a... înzăpezit? Îl așteptam imediat după meciul cu Elveția, nu după o lună și jumătate, cînd și-a pierdut unul din elementele lui de bază: actualitatea. Vi-l publicăm, totuși, cu recomandarea ca muza dv. să fie în viitor mai... operativă:

În Elveția, de-o lună,
S-a lansat un nou refren
(Din Istoria română):
Capul lui... Domide-l vrem.

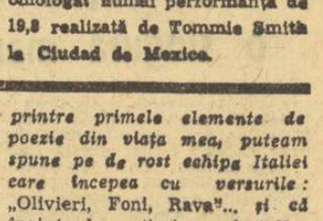

Ilustrații: N. CLAUDIU

O TRAGEDIE SPORTIVĂ ÎN RITM DE JAZZ...

Peste cîteva zile, la casa de cultură din Rennes, Franța, va avea loc premiera unui spectacol cu totul neobișnuit: patru tineri vor da un concert de jazz, în timp ce pe scenă va fi proiectat filmul unei curse automobilistice soldată cu un accident mortal. Spectacolul este intitulat „Tragedia destinului lui Lorenzo Bandini" și este dedicat memoriei faimosului automobilist care și-a pierdut viața în timpul Marelui premiu al principatului Monaco, la 27 mai 1967.

Inițiatorul originalului „show" este saxofonistul francez Barney Wilen, care își petrece o mare parte a timpului său cîntînd la Monte Carlo. Automobilist pasionat, Wilen s-a gîndit să înregistreze partea sonoră a celei de-a 25-a ediții a Marelui premiu monegasc. La 27 mai 1967, el a instalat în mai multe puncte nevralgice ale cursei prieteni ai săi, care trebuiau să înregistreze pe bandă de magnetofon, rumoarea spectatorilor, imnul principatului, comentariul crainicului, pornirea motoarelor, momente din cadrul întrecerii. Nimeni nu s-a gîndit atunci că la al 82-lea tur benzile vor consemna ecoul sonor al tragicului accident căruia i-a căzut victimă pilotul italian...

Folosind o combinare a acestor benzi de magnetofon și filmul în culori al cursei realizat de cineastul Francois de Ménile — inclusiv scenele accidentului prinse pe peliculă-Wilen și cei trei colegi ai săi au realizat un spectacol emoționant. În timp ce pe ecran va fi rulat filmul cu întrecerea bolizilor, iar un magnetofon va reda periodic ecourile sonore ale cursei, cuartetul își va prezenta programul original, inspirat din dramatica desfășurare a tragicei întreceri. În unele momente de „paroxism emoțional", cum le apreciază un cronicar care a asistat la o repetiție, interpretarea celor patru jazzmani este indisolubil legată de zgomotul violent, al bolizilor în plin efort. În ultimele secvențe dinaintea accidentului, membrii cuartetului se opresc, în semn de omagiu pentru Bandini. Spectacolul se încheie la fel cum începe cu strigătele de neliniște înregistrate în mai 1967: „Ce s-a întîmplat? Ce s-a întîmplat?" cărora le răspunde mulțimea cu o singură voce: „Acesta-i Bandini, acesta-i Bandini"!

O înregistrare a concertului a fost imprimată și pe un disc, apărut de curînd în Franța și care a cunoscut un deosebit succes de publie.

N. VĂLUREANU

SPORTIVI SUB CUPOLA ACADEMIEI

TURUL FRANȚEI PE BICICLETĂ...

Acad. GHERASIM CONSTANTINESCU văzut de Neagu RADULESCU

...Pe o bicicletă aproape ruginită, cumpărată pe bani puțini de la un negustor de fiare vechi, am folosit împrejurarea că studiam la Montpellier și am pornit, în prima vacanță, în jurul Franței. Dar nu într-un „pachet" competitiv cu marii cicliști, și nici ca în acel film ce rula în serii, acum vreo patruzeci de ani, intitulat „regele pedalei", în care, între secvențele desfășurării reale ale Turului Franței, a fost intercalat de către cineaștii vremii, acel excelent și popular comic, Biscot, ci, așa, pornit pe șoselele Franței, de unul singur pe bicicletă, pentru a mă mișca, pentru a-mi verifica voința și altfel decît în lumea studiilor mele agro-viticole — ne spune academicianul Gherasim Constantinescu, figură proeminentă a științelor agro-tehnice de la noi.

...Și astfel, hrănindu-mă numai cu mandarine și cu pîine, luînd startul la Montpellier și urmînd indicațiile hărții Franței, am parcurs întreaga țară, reintrînd apoi în Montpellier, mai slab cu 20 de kg, ars de soare de se credea de către puținii mei cunoscuți locali că am revenit din colonii, de sub cerul învăpăiat al Africii...

Cîntăream 47 de kilograme cînd am încheiat „turul". M-am bătut cu vînturile și m-au udat ploile, m-a ars soarele și m-au durut mădularele, dar nu m-am lăsat doborît — după cum nici nu m-am dat învins în acele momente în care „simțeam" că nu mai pot continua.

— V-ați antrenat, cumva, mai înainte, timp îndelungat, pentru această cursă prelungită.

— Nicidecum! Ca inginer agronom și mai cu seamă ca viticultor, viața mea a decurs în aer liber și umbletul, cîte 10, 12 și chiar 15 kilometri pe zi, urcînd coastele dealurilor, pe care se desfășurau viile, în cercetare și în îngrijire științifică, aveam antrenamentul fizic necesar, atît în ceea ce privește sistemul muscular cît și funcționalitatea aparatului respirator.

Mi-am petrecut copilăria într-un sat îndepărtat de centrele de care nu era legat prin alte mijloace de călătorie decît prin cai și roata căruței, pentru cei mai cu stare, și numai cu piciorul, pentru cei mai mulți adică pentru noi, ceilalți, rămași ca în poveștile biblice, la civilizația dintru-nceput.

Pînă după zece ani, n-am învățat carte și eram cioban, învoit cu oile oamenilor din sat; între alte atribute, ciobanului i se cere o vigilență excepțională (să-și țină tot timpul sub privire turma, căci altfel riscă să i se rătăcească oile) și să umble necontenit, căci mereu se răzlețește cîte un patruped și trebuie readus la un loc cu celelalte.

Acolo, cu oile la pășunat, am învățat eu carte, de unul singur, abecedarul buchiilor și abecedarul vieții...

Pînă la liceu, ca orice copil de sătean, m-am bucurat de binefacerile vieții în aer liber și aveam, din jocurile acelei copilării cît și din servituțiile mele gospodărești, mobilitatea și iscusința care mă făcuseră să trec, apoi, în liceu, drept un bun gimnast.

...Și pentru că ne aflăm pe versantul amintirilor, se cuvine să vă arăt că pînă am devenit participant la concursurile „Tinerimii române", care se țineau, anual, la București, n-am văzut vreun tren, cu care călătorisem întîia oară numai cu acel prilej, ca plenipotențiar al școlii, concurent laureat.

Dar să revenim la acel „tour de France" despre care vă vorbisem, la predilecțiile mele sportive în care bicicleta se dovedise un adevărat „cal picat din ceruri".

Îmbarcat în anul următor la Marsilia, pentru un port algerian unde intenționam să studiez pedologia și viticultura Algeriei, am bătut și drumurile — în circuit — ale acestei țări, tot pe bicicletă, se-nțelege, și tot pe „Ducipalul" meu în a cărui șa nici Alexandru Machedon nu cred să se fi simțit mai stăpînitor al lumii...

Astfel am adăugat palmaresului meu sportiv noi isprăvi în domeniul ciclismului și pe continentul african.

Revenind apoi în țară și lucrînd în viticultură, îmi începeam ziua umblînd pe coastele viilor și ajungînd la cei 10—12—15 km de care vă pomenisem. Ce exercițiu fizic mai eficient poate ajuta organismul omenesc, ca acea drumeție fortuită, în aerul curat al începuturilor de zi, decît cel pe care-l practicam eu?

— Și acum, cînd munca dv. a fost încununată cu izbutiri ce răsplătesc din plin și meritat străduințile dv., ce anume îndemnuri socotiți util să adresați tineretului, sub aspectul exercițiului fizic, al practicării lui?

— Cred că nici un efort mental, nici o investiție intelectuală nu-și află rodul dacă nu se dezvoltă în condițiunile unei sănătăți fizice perfecte și a unui moral care să determine o voință, o mare voință de acțiune și de finalizare.

Sportul, cu marile sale atribute, cu funcțiuni ce în decursul vremii au devenit apanajul unor temeinice studii și cercetări științifice, ocupă azi un rol de temei în viața tineretului, a oricărui om în mișcare — și el se cuvine să rămînă o preocupare constantă.

Apreciez marile sale rezultate și-l socot un mijloc — admirabil, dar exclusiv un mijloc, combătînd — în același timp — mentalitatea de a face din sport un scop, o calificare profesională.

Ca unul ce-mi trăiesc viața, ca profesor, la catedră, și ca viticultor pe teren, printre tineretul muncitor, nu pot subscrie ca sportul să domine viața unui om, dar nici să lipsească din programul lui.

Nici acel poet antic, Juvenal, care a exprimat gîndirea și nici străbunii noștri romani care au consacrat-o drept precept de viață, n-au înțeles, desigur, că „mens sana în corpore sano" este o rețetă de fabricat campioni, ci l-au vehiculat în lume pentru tîlcul lui înțelept, legat de însăși viața oamenilor"...

. . . . . .

Astfel ne-a vorbit, într-un asfințit care ne-a surprins pe coastele Pietroaselor, doctorul-docent Gherasim Constantinescu, creator de soiuri românești de vinuri, care au primit recunoașteri și trofee internaționale, ajuns în pragul vîrstei de șaptezeci de ani, pe care n-o arată.

Deci, sub cupola Academiei, încă un autentic susținător al sportului și al exercițiului fizic, atît cu vorba cît și cu fapta.

V. FIROIU

Kiki a spus adio piscinei

Christine Caron a părăsit arena competițională. Celebra înotătoare franceză, în jurul căreia parizienii creaseră un adevărat mit, a spus adio piscinei, alegîndu-și o meserie extrem de plăcută. De acum înainte, Kiki va împărți drăgălașele-i zîmbete și (probabil) sfaturi prețioase într-o vestită casă de mode aflată în 14 rue de Caire.

PRIETENIE SPORTIVĂ

Mai puternică și mai pură decît prietenia de școală sau de profesiune, prietenia sportivă atinge culmi unice în alpinism, aviație, schi, oriunde viața și lupta se întîlnesc dramatic.

A intrat în legendă „coarda" contrastelor temperamentale, dar a frăției de curaj dintre Lachenal și Terray, cuceritorii Anapurnei (8 047 m). John Hunt își alege membrii expediției pentru Everest și pe criteriul prieteniei și o consideră unul din factorii victoriei.

Jocurile sportive cultivă spiritul de echipă. Un savant ca Fleming, descoperitorul penicilinei, laureat al premiului Nobel, mărturisea că datorează spiritul său de colaborare științifică baschetului practicat în universitate.

Au fost adversari aprigi și au rămas sinceri prieteni alergătorii Emil Zatopek și Vladimir Kuț.

Pare miraculoasă, dar nu este decît simplă, bărbătească, prietenia rugbyștilor sau a boxerilor.

Nansen a fost bunul prieten al însoțitorului său Johansen, Amundsen și-a sacrificat viața în căutarea polară a lui Nobile, expediția Kon-Tiki s-a închegat din prietenie și spirit științific și nu din aventură. Anglia cîștigă campionatul mondial de fotbal poate și datorită fraților Charlton și prieteniei din echipă.

Dar adevărata prietenie sportivă, pentru a-și păstra forța și frumusețea, trebuie să treacă și dincolo de stadion, în viața de toate zilele. Numai așa se verifică acest sentiment profund și rodnic, fără de care nimeni nu poate trăi pe acest lat și plin de curiozități pămînt al oamenilor.

Virgil LUDU

AMINTIRI LA GURA SOBEI...

CU „BĂTRÎNUL" IUHASZ...

Omul scund și îndesat din fața mea, „tancul", cum i se spunea pe vremuri, a fost mult timp titular al echipei naționale în postul cheie de half centru, ținîndu-le piept celebrilor Tommy Lawton, Piola, Sarossy și Braine... Augustin Iuhasz, căci despre el este vorba, surîde cînd aude că-i amintim acest lucru, apoi, stingîndu-și țigara în scrumieră, adaugă:

— „Concurentul" meu cel mai serios era Cotormani. El juca la Ripensia, iar eu la C.A.O. și mai apoi la Venus. Eram amîndoi de aceeași vîrstă, dar „fachirul" mă depășea, după cum știți, cu mult la înălțime...

— Apropo, nu erați obsedat de ideea că sînteți prea scund pentru acest post?

— Ba da. Dar tocmai lucrul acesta mă îndîrjea mai mult. Și atunci m-am pus serios pe treabă. Înainte și după antrenament, rămîneam singur cu mingea legată cu o sfoară de bara transversală și făceam sute de sărituri la balon. Și cum aveam un plasament bun și știam să sar la timpul potrivit, depășeam, de multe ori, adversari mult mai înalți ca mine. Mai era ceva care, cred eu, îi făcea pe selecționeri să-mi acorde încredere. Eu nu țineam mingea. Dădeam pase precise, puneam echipa în atac, imediat. Îi văd azi pe unii stoperi cum nu știu ce să facă cu balonul cînd îl intercepteză. Se joacă cu el în careul propriu sau îl trimit la întîmplare. Echipa își pierde busola cînd stoperul nu dă dovadă de calm, precizie și agerime. O răspundere enormă apasă pe umerii lui și el nu trebuie să se joace cu ea...

— C.A.O. a fost o echipă mare, remarcăm noi, privind o fotografie veche de pe perete. Care era „secretul"?

— Jucam fotbal, în primul rînd, pentru că ne plăcea. Aveam și satisfacții materiale, dar, nu știu cum să te fac să-nțelegi, eram „bolnavi de fotbal". Și asta înseamnă principalul! Lucram cu poftă, cu pasiune, la antrenamente. Apăreau echipe numeroase, egale ca valoare. Voiam să le întrecem, să arătăm că orașul nostru e mai bun... Și, apoi, noi, din echipă, formam o mare familie. Cei vîrstnici îi ajutau pe tineri cu sfaturi. Jocurile noastre de antrenament, „tineri—bătrîni" sau „apărarea—atacul" erau extrem de pasionante. Reușeam schimburi minunate de baloane, cum nu realizam, poate, nici la meciurile oficiale. Și-apoi, să știi, noi nu ne bazam numai pe fotbal. Ne vedeam și de meserie... Eu eram brutar, nu mi-e rușine s-o spun, Ziua jucam fotbal și seara coceam pîine. Și, zău, nu oboseam de loc... Nimeni nu ne fixa ore obligatorii de culcare, nimeni nu ne controla. O singură dată i-a dat prin gînd antrenorului Pojar să treacă seara pe la fiecare din echipă, și, poate n-ai să mă crezi, dar, la ora nouă jumătate, i-a găsit pe toți jucătorii la casele lor... Glanzman și Iuliu Bodola se culcaseră încă de la ora nouă!

— Cînd ați debutat în echipa națională?

— În decembrie 1933, la Balcaniada de la Atena. Sucitulescu și Albu erau fundași, iar Robe și Demetrovici mijlocași de margine. Am învins cu 3-2 Bulgaria, iar eu m-am descurcat destul de bine, deși îl aveam, ca adversar, pe Lozanov, un fotbalist masiv, robust și foarte eficace...

— În toamna aceasta, Anglia a fost la București... iar acum mergem la Londra, pentru al doilea meci... Dacă nu ne înșelăm, ați jucat contra englezilor, cu ani în urmă...

— E adevărat. Formația noastră era compusă din Pavlovici, Bürger, Albu, Vintilă, Iuhasz, Demetrovici, Orza, Ploeșteanu, Baratky, Bodola, Dobay. Am pierdut, cu 2—0, dar pot spune că am făcut o partidă frumoasă. Am avut și un mare ghinion că Bürger s-a accidentat încă de la începutul meciului, așa că am jucat, tot timpul, în zece oameni. Mi-a plăcut foarte mult, de la britanici pe Cooping, mijlocașul stînga, care, deși nu măsura decît 1,62 m, avea o detentă fantastică...

— Ce credeți despre meciul de acum de la Londra?

— Fotbaliștii noștri sînt capabili de mari surprize. Plăcute și neplăcute. Să vedem din ce categorie va face parte rezultatul de la Londra...

Convorbirea e pe sfîrșite. Ne luăm rămas bun. Din pragul ușii, Iuhasz își mai amintește ceva:

— Nu uita, dacă-l întîlnești pe Dan Coe. Spune-i c-ai stat de vorbă cu mine. Eu țin la băiatul ăsta. Pune mult suflet în joc. Dar nu știe să-și stăpînească nervii. Și asta nu-i bine. Și pe mine căutau unii să mă „sîcîie" în timpul partidei... Dar mă făceam că n-aud nimic. Strîngeam din dinți și mă concentram asupra jocului. Dacă nu-ți pui zăvor la nervi și la gură, ești o pradă ușoară, pentru orice adversar din teren, crede-mă... Comunică-i lucrurile acestea lui Dan Coe... Și mai spune-i că aceste sfaturi izvorăsc din inima bătrînului fotbalist Augustin Iuhasz...

George MIHALACHE

Cititorii mai vîrstnici vor recunoaște, poate, pe idolii lor din tinerețe. De la stînga la dreapta: Bartha, Chiroiu, Spielman și Iuhasz.

ZAMORA — GINERE!

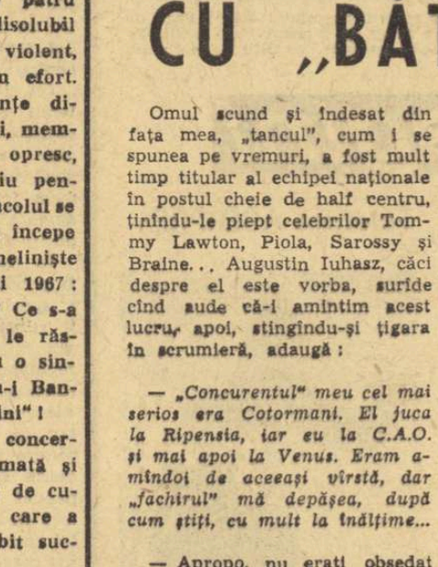

Cîți ani are Zamora? Deși ar părea foarte simplu de dat un răspuns la întrebare, asupra vîrstei marelui portar de odinioară se poartă încă discuții. Unii afirmă că don Ricardo ar fi depășit 7 decenii de viață. Alții, îl consideră ceva mai tînăr. Astfel, ziaristul austriac Kurt Castka, autorul volumului „De la Zamora la Iașin" (din care a reprodus și ziarul nostru o parte, în serialul „Divinul Don Ricardo"), dă ca certă data nașterii celebrului fotbalist spaniol 21 ianuarie 1901. Ceea ce ar însemna 68 de ani neîmpliniți.

Iată însă că, în numărul din 1 ianuarie a.c., cotidianul parizian „l'Equipe" îl... întinerește și mai mult, atribuindu-i vîrsta de 64 de ani! Mai mult, ziarul francez face această afirmație dedesubtul unei fotografii din care Zamora, surîzător și cu floare la butonieră, se prezintă obiectivului în postură de... mire! Iată, de altfel, explicația fotografiei intitulate „CEA MAI NEAȘTEPTATĂ CĂSĂTORIE": Ultimul mariaj sportiv al anului 1968 a fost unul din cele mai neașteptate — cel al lui Ricardo Zamora, unul din cei mai buni portari din toate timpurile. La 64 de ani, Zamora s-a căsătorit, la 31 decembrie, cu încîntătoarea Pilar Calderara!

Dacă marele Ricardo continuă să întinerească în ritmul acesta, există toate șansele ca peste cîțiva ani să-l vedem din nou în poarta echipei Spaniei!

AUTOMOBILUL 19-61

În anchetele întreprinse la sfîrșitul anului trecut de către diverse ziare și agenții de presă, aruncătoarea de greutate Margitta Gummel (R.D.G.) s-a situat mereu pe locuri de frunte, datorită performanței de 19,61 m, realizată în ultima zi a întrecerilor de la Ciudad de Mexico. În amintirea senzaționalului său record mondial, serviciul de circulație din Leipzig a dat autoturismului „Wartburg" al campioanei olimpice numărul SC 19—61.

De remarcat că în urmă cu patru ani, după J.O. de la Tokio, medaliata cu argint la aruncarea discului, Ingrid Lotz a primit și ea la mașină un număr (57—21), care reprezenta performanța obținută la Olimpiadă.

Varianta scoțiană a aruncării greutății. Bila cîntărește aproape dublu decît cea regulamentară de 7,257 kg.

LOTO— PRONOSPORT

TRAGEREA LA SORȚI A AUTOTURISMELOR CONCURSULUI SPECIAL PRONOEXPRES AL REVELIONULUI DIN 1 IANUARIE 1969

Printre numeroasele premii acordate la concursul special Pronoexpres al Revelionului din 1 ianuarie a.c. au fost și 32 autoturisme dintre care 20 prin tragere la sorți.

Cele 20 autoturisme oferite prin tragere la sorți au revenit variantelor de categoria D (5 autoturisme) și O (15 autoturisme).

Sorții au decis următorii cîștigători:

Categoria „D" (premii suplimentare) *cîte un autoturism „DACIA 1100":* Violeta Macavei — Galați, Constantin Popescu — Craiova. *Cîte un autoturism „MOSKVICI 408" cu 4 faruri și radio:* Emilian Dincă — Craiova, Niculina Bordeianu — Bacău. *Un autoturism „SKODA 1000 M.B.":* Valeriu Joja Gaman — București.

Categoria „O" (premii speciale). *Un „RENAULT 16"* Victor Curcudel — Brașov; *un autoturism „WARSZAWA":* Elena Bogdan din Odobești — Vrancea; *cîte un autoturism „DACIA 1100":* Aurelia Szőkő — București, Dumitru Mihalache — Brașov, Teodora Plotogea din com. Moieciu de Jos — Brașov, Liviu Nedelcu — Predeal, Gheorghe Gidei — Galați; *cîte un autoturism „MOSKVICI 408" cu 4 faruri și radio:* Eremia Golimaș — Brașov, Ilie Manolache — București, Alexandru Jurj — Petroșeni, Manole Petroiu — Călărași; *cîte un autoturism „SKODA 1000 M.B.":* Nicolaie Iancu — Lovrin jud. Timiș, Ladislav Vasilciu — Dudești, jud. Timiș, Dumitru Moroianu — Brașov, Nicolaie Gheorghe — Brăila.

● Marți 21 ianuarie 1969, Administrația de Stat Loto — Pronosport organizează prima tragere excepțională LOTO din acest an. Această tragere oferă participanților o serie de surprize și premii importante. În primul rînd se atribuie autoturisme „Dacia 1100", „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio, „Skoda 1000 M.B.". În continuare reținem 50 de excursii la PARIS cu avionul și premii în bani. Cu biletele seria „F" de 20 lei puteți participa la toate cele 10 extrageri = 120 de numere.

Actualitatea internațională

POLITEHNICA GALAȚI PERFORMERA ETAPEI DE IERI A CAMPIONATULUI MASCULIN DE HANDBAL

CLUJ, 11 (*prin telefon, de la trimisul nostru*). — *Rafinăria Teleajen — Timișul Lugoj 18—15 (7—9).* Scorul confirmă pronosticurile dar nu reflectă pe deplin raportul de forțe existent pe teren. Lugojenii, dovedind din nou forma bună au fost la un pas de a obține primele lor puncte în clasament (măcar unul meritau !). N-au reușit acest lucru, deoarece ca și în ajun, după ce au dominat majoritatea timpului, în finalul partidei n-au mai avut forța fizică pentru a apăra diferența de scor cu care conduceau (min. 43 : 13—11). Și astfel, după ce au reușit egalarea în min. 48 (14—14) ploieștenii s-au detașat liniștiți, obținînd o victorie care, la un moment dat, părea compromisă. Cele mai multe puncte au înscris Laub (6), Hăvîrneanu (5) pentru Rafinăria și Panghert (10) — 6 din 7 m — pentru Timișul. Corect arbitrajul lui M. Grebenișan Tg. Mureș.

Steaua — Dinamo Brașov 30—14 (16—8). Partida, în ciuda diferenței de scor, a plăcut. Campioana țării a jucat excelent, realizînd uneori (începutul reprizei secunde) faze de mare spectacol, copios răsplătite cu aplauze. Din echipa brașoveană care a luptat totuși cu ambiție s-a remarcat tînărul Bota un excelent pivot. Victor Reisner (Sibiu) a condus corect.

Universitatea București — Politehnica Galați 14—17 (7—9). De data aceasta asaltul codașelor exprimat în unele jocuri doar printr-o diferență de goluri în avantajul lor, care se topea însă în ultimele minute, a rămas certitudine pînă la fluierul final. Gălățenii nu au mai comis greșelile din partida anterioară și au știut să prelungească cît mai mult atacurile pentru a măcina și așa forțele adversarului. Bucureștenii au evoluat slab, chiar surprinzător de slab în comparație cu jocul din etapa precedentă cînd reușiseră o victorie categorică. De această dată ei au jucat nervos, s-au pripit în fazele de atac, au ratat o suită de ocazii favorabile. Partida a avut un început echilibrat cînd scorul a fost de cîteva ori egal. Dar din min. 26, cînd conduceau cu 8—6, gălățenii au preluat inițiativa și n-au mai cedat-o pînă la sfîrșit. Cei mai eficace jucători Pădure și Condrea cîte 4 goluri pentru gălățeni și Kicidt (9) pentru bucureșteni. A arbitrat C. Căpățînă, Buzău.

Universitatea Cluj — Politehnica Timișoara 15—14 (8—9). Jocul a fost foarte disputat, studenții clujeni reușind o victorie pe care nu o întrezăreau nici cei mai inimoși dintre susținătorii lor. Este adevărat că la început a condus Universitatea (3—1, 4—2, 5—3) dar după ce Politehnica a egalat la 5—5 (min. 23) avîndu-l pe Guneș eliminat, timișorenii au preluat conducerea pe care apoi au cedat-o în ultimele 15 min. de joc. În această perioadă principalul atu al echipei timișorene, forța de șut, a slăbit astfel că gazdele au putut să mențină pînă în final avantajul de un gol. Au înscris cele mai multe puncte Guneș (6) pentru Politehnica și Oană și Schmidt cîte 5 pentru Universitatea. A arbitrat cu scăpări A. Albu (Brașov).

Dinamo București — Dinamo Bacău 13—12 (8—7). Joc echilibrat în majoritatea timpului. Dinamoviștii băcăuani au dat o replică neașteptat de dîrză colegilor lor bucureșteni, care au trebuit să depună eforturi serioase pentru a învinge. Principalii realizatori : Coman, Nica, cîte 3 și Costache Mircea II și Moldovan cîte 2 pentru bucureșteni, Horobăț (5) și Cervenca (3) pentru băcăuani. A arbitrat bine T. Tartler (Brașov). Ultima etapă se dispută mîine dimineață (n.r. astăzi) în sala sporturilor din Cluj.

Călin ANTONESCU

Chris Amon din nou victorios

WELLINGTON 11. — Tradiționala cursă automobilistică de viteză de la Levin (Noua Zeelandă) a revenit în acest an cunoscutului sportiv neo-zeelandez Chris Amon. Pilotînd o mașină „Ferrari-Dino", Amon a acoperit cele 63 de ture ale circuitului (120,700 km) în 50'08"8/10. Pe locurile următoare s-au clasat : Pierre Courage (Anglia) pe „Brabham Ford"-50'15"6/10 și Frank Gardner (Australia) pe „Alfa Romeo" — 50'44"8/10.

În fotografia alăturată : Chris Amon

Europenele de schi alpin-juniori

La Madonna di Campiglio (Italia) a început campionatul european de schi alpin rezervat juniorilor.

În prima zi s-au desfășurat probele de coborîre. La masculin, pe primul loc s-a clasat Roland Colomilin (Elveția) în 1:53,47 ; 2. Werner Grissman (Austria) ; 1:53,87; 3. Gustavo Thoeni (Italia), 1:54,00.

În proba feminină a învins Liesl Moedlinger (Austria) 2:04,82, urmată de Edith Milanovic (Austria) 2:06,72 și Christa Loeferer (R.F.G.) 2:07,15.

Meciurile hocheiștilor români la C. M.

BELGRAD 11 (*Agerpres*). — La Ljubljana a avut loc tragerea la sorți a jocurilor grupelor B și C din cadrul campionatelor mondiale de hochei pe gheață, care se vor desfășura între 24 februarie și 9 martie la Ljubljana și, respectiv, Skoplje. La întrecerile grupei B vor participa opt echipe : *Austria, R. D. Germană, R. F. a Germaniei, Italia, Iugoslavia, Norvegia, Polonia* și *România*. Iată programul meciurilor pe care le va susține selecționata României : cu Polonia (*28 februarie*) ; cu R. F. a Germaniei (*1 martie*) ; cu R. D. Germană (*3 martie*) ; cu Norvegia (*4 martie*) ; cu Iugoslavia (*6 martie*) ; cu Italia (*8 martie*) și cu Austria (*9 martie*).

Pentru menținerea fair-play-ului

U. E. F. A. prevede măsuri drastice

BERNA 11 (*Agerpres*). — Uniunea europeană de fotbal (U.E.F.A.) a anunțat printr-un comunicat că un jucător poate fi suspendat pe viață pentru cazuri serioase de agresiune împotriva unui arbitru sau pentru lovire intenționată a adversarului și provocare de scandal.

Un purtător de cuvînt al U.E.F.A. a declarat că acest memoriu urmărește menținerea unui „fair play" în fotbal. Sancțiunile vor fi aplicate în mod strict, a adăugat el, dar amenințarea cu suspendarea pe viață are în mare măsură un caracter „psihologic".

El a mai spus că U.E.F.A. va întocmi un dosar al tuturor sancțiunilor aplicate și că un delict repetat, chiar la un interval de mai mulți ani după primul, ar putea duce la o măsură și mai severă. Sancțiunile înregistrate în memoriu se referă la eliminarea pentru joc periculos, care provoacă în repetate rînduri intervenția arbitrului sau pentru comportare incorectă. În aceste cazuri, jucătorii vor fi suspendați pentru un meci. În cazul unui delict repetat, el va fi suspendat pentru cel puțin două jocuri.

Un jucător eliminat de pe teren pentru injurii sau obstrucționarea arbitrilor de margine va fi suspendat pentru două meciuri. În cazul unei a doua infracțiuni, el poate fi amendat și suspendat pentru cel puțin 4 întîlniri.

În cazul folosirii violenței, împotriva altor jucători sau a spectatorilor, un jucător va fi suspendat pentru 3 meciuri sau 6 în cazurile unor delicte repetate. Dacă jucătorul este eliminat de pe teren pentru atacarea arbitrilor (principali sau de linie), pentru agresiuni comise pe teren sau alte incidente serioase, el va fi suspendat pe o perioadă nedefinită (în cazul unui delict repetat sancțiunea va fi dublată). În cazuri deosebit de serioase jucătorul poate fi suspendat pe viață.

O altă oficialitate a U.E.F.A. a declarat că pînă acum nici un jucător nu a fost încă suspendat pe viață, dar un jucător al echipei Sliema Wanderers din Malta a fost suspendat pe 12 luni pentru lovirea unui arbitru de linie. Memoriul avertizează, de asemenea, că o echipă care părăsește terenul în semn de protest sau refuză să continue un meci poate fi suspendată, amendată sau pedepsită cu ambele sancțiuni, precum și cu excluderea din competiția respectivă. De asemenea, el a precizat că comisia de disciplină a U.E.F.A. va avea dreptul de a impune sancțiuni împotriva organizatorilor unui meci, dacă au loc dezordini pe stadion.

Locul X (clasament masculin) în ancheta I. S. K.

TOMMIE SMITH — CEL MAI RAPID OM DIN LUME

● *Adversar al sorei sale* ● *Un fuleu fără pereche* ● *Pentru că Evans îi este bun prieten* ● *Un buchet de calități*

Este știut că în jurul oamenilor celebri se țes, de obicei, diferite legende, mai mult sau mai puțin adevărate. Tommie Smith *face și el parte din categoria celebrităților. Dar legenda apariției sale în atletism este adevărată.*

Pe cînd era elev de liceu, sora sa mai mare — care avea remarcabile calități de sprinteră — l-a convins să încerce și el să alerge. Cursa ad-hoc s-a încheiat cu victoria lui Tommie. Acesta a fost „debutul" celebrului sprinter. Pînă la confirmare au trebuit să mai treacă, însă, cîțiva ani. Intrat la Universitatea din San José *a fost remarcat de un mare antrenor, specialist în alergări,* Bud Winter. *Un nume care și-a cîștigat o largă faimă datorită pleiadei de sprinteri pe care i-a format de 20 de ani încoace. De altfel, el însuși a fost un sprinter foarte talentat. Winter și-a dat seama, de la început, că are în față un fenomen al sprintului care seamănă oarecum lui Owens, dar era mult mai înalt (1,90 m și 78 kg). Ceea ce l-a impresionat extraordinar, în primul rînd, a fost faptul că Tommie mărea viteza spre sfîrșitul alergărilor în ciuda unei plecări mai lente.*

Pe Tommie continua să-l intereseze mai mult baschetul pentru care avea, de asemenea, aptitudini. A fost nevoie de multă stăruință din partea lui Bud Winter pentru a convinge această „rara avis" să părăsească baschetul în favoarea atletismului. Previziunile lui s-au împlinit chiar foarte curînd. De la primele sale apariții pe pistă, Tommie a făcut dovada unui talent ieșit din comun. La 18 ani, în primul an de atletism (îndrumat de un antrenor), el realizează 9,5 pe 100 yarzi (aproximativ 10,4 pe 100 m), 21,3 pe 200 m și 7,47 la lungime. Winter, uluit de fuleul neînchipuit de mare al lui Smith, a avut curiozitatea să i-l măsoare. Stupefacția a fost generală. În turnantă pasul său măsura 2,65 m iar în linie dreaptă 2,70 m ! ! Atunci s-a născut ideea că Smith ar putea deveni și un bun alergător de 400 m. Pentru aceasta l-a supus unui test și, din nou, stupoare ! În prima sa cursă Tommie a realizat 47,2 ! Toate acestea se întîmplau în 1962. Anul următor el a reușit 21,1 pe 200 m și 47,0 pe 400 m, dar Winter încă nu-și luase rolul în serios cu tînărul Smith. În 1964, un accident la tendonul lui Ahile, i-a întrerupt activitatea pînă la sfîrșitul anului, după ce realizase 21,0 la 200 m și se impusese cu 46,2 pe 400 m.

1965 a fost un an de triumf dar incomplet pentru Tommie. După ce a obținut 9,4 pe 100 yarzi și 20,5 pe 200 m cu turnantă, el a reușit un succes neașteptat. Într-o cursă, pe 200 m în linie dreaptă, Smith obține 20,0 (record mondial egalat) ! Winter era fericit. Găsise, în sfîrșit, un demn urmaș al lui Owens. Intervine, însă, un clacaj și, astfel, Tommie rămîne indisponibil pentru un sezon întreg. Dar el nu a disperat. Și-a dat seama că va trebui să depună o muncă mai asiduă pentru a exclude toate posibilitățile de accidente.

Refăcut complet în 1966, uimește întreaga lume cu performanțele și recordurile sale. Acel 19,3 pe 200 m rămîne o performanță uluitoare, fiind cea mai ridicată viteză pe care o atins-o omul cu propriile sale mijloace de locomoție (37,139 km).

Progresînd mereu, recordurile lui Smith la mai multe probe ajung în vecinătatea celor mondiale (100 m în 10,1, 400 m în 45,3, lungime — 7,90), Winter începe chiar să-și facă probleme ; la ce probe va concura Tommie la Mexico ? Ar fi putut lua parte la 200 m, 400 m, 4×100 m, 4×400 m, ba chiar și la 100 m. Dar atît el cît și elevul său s-au dovedit realiști. Pentru 100 m avea un start prea lent, pentru 4×100 m, deși avea un lansaj mai bun decît Hines, nu putea fi inclus în echipă fără să se califice la 100 m între primii patru. La 400 m ar fi putut să se califice ușor, dar el și Lee Evans sînt buni prieteni. Lui Tommie nu i s-a părut colegial să-l concureze pe Evans și atunci s-a limitat doar la proba de 200 m. A fost, într-adevăr, marele favorit al ei și în ciuda unui accident suferit în semifinale, Smith a cucerit medalia de aur cu o victorie senzațională, în 19,8.

Criticat de ziariști că a ridicat mîinile cu 20 m înainte de sosire pierzînd astfel cel puțin 2—3 zecimi de secundă, Smith a răspuns foarte sincer : „Am încetinit e-adevărat, dar ce importanță mai are : cîștigasem cursa ! Pentru mine aceasta conta mai mult ca orice".

Smith întrunește toate calitățile de sprinter la cel mai înalt nivel : decontractare, putere, eficacitate, ușurință. Desigur, el nu și-a spus încă ultimul cuvînt. Beneficiind de antrenori care l-au pregătit excelent (Cornelius Warmerdam, fostul recordman mondial la săritura cu prăjina, s-a ocupat de el în liceu iar Bud Winter, în facultate) Tommie este capabil de rezultate și mai mari. Un singur lucru l-ar putea împiedica să le realizeze : o eventuală trecere la profesionism,

N. MĂRĂȘESCU

La trecerea acestui obstacol, pe traseul premiului Hurst Park de la Ascot (Anglia), calul „Bannons Star" și jocheul Paul Kelleway sînt dați peste cap, în timp ce „Rehearsed", cu Bill Rees în șa, continuă cursa nevătămați.

Săptămîna în imagini

Prea tîrziu ! Pionjonul atacantului Neupert de la E.V. Füssen nu va aduce un nou gol echipei sale, care cîștigă totuși derbyul campionatului vest- german de hochei pe gheață, întrecînd cu 2—0 pe E.C. Bad Tölz.

Telefoto AGERPRES

La 8 ianuarie, printre sloiurile de gheață ale Dunării, originalul sportiv maghiar György Schirilla a făcut o traversare între podul Elisabeta și podul Libertății. După căldurile toride înfruntate anul trecut în marșul-maraton Budapesta—Moscova, Schirilla voia să se răcorească...

O așteptam pe Olga Pall, ne sosește Gertrud Gabl !... După victoria obținută marți în slalomul special de la Grindelwald (Elveția), în clasamentul „Cupei Mondiale" la schi, un bun avans a luat Gertrud Gabl, pe care o vedem aci trecînd cu eleganță o poartă.

Elena Moiș și Gh. Fazekaș au plecat la Füssen

Ieri au părăsit Capitala patinatorii care vor reprezenta țara noastră la apropiatele campionate europene de patinaj artistic de la Garmisch Partenkirchen (R.F.G.) — *Elena Moiș și Gheorghe Fazekaș.*

România în grupa B în „Cupa Davis"

Ieri, la Londra, s-au tras la sorți partidele din primul tur al „Cupei Davis" la tenis. Echipa României face parte din grupa B și va întîlni în primul meci pe învingătoarea dintre Liban și R.A.U.

★

La New Delhi, în semifinale, Ilie Năstase l-a învins cu 6—3, 6—4, 6—4 pe indianul Misra și-l va întîlni în finală pe Lall (India). Proba de dublu mixt a revenit cuplului Nyruba Vasand (India) — Ilie Năstase (România), care a dispus de perechea Iudith Dibar — Sever Dron (România) cu 6—4, 4—6, 9—7.

„XV"-le Franței la a 7-a înfringere consecutivă...

PARIS, 11. În primul meci din „Turneul celor cinci națiuni", pe stadionul Colombes, echipa de rugby XV a Franței a fost întrecută de cea a Scoției cu 6—3 (3—0). Punctele au fost înscrise de Blackie (lovitură de pedeapsă) și Telfer (încercare) pentru învingători, respectiv Villepreux (lovitură de pedeapsă) pentru Franța.

telex-radio-telefon

LA BOHINJ, în Iugoslavia, se desfășoară un concurs internațional de fond Proba feminină de 5 km i-a revenit schioarei Helena Sikolova (Cehoslovacia) cu timpul de 18:49, urmată de *Maria Barabaș* (România) cu 19:54. În proba masculină de 15 km pe locul I s-a clasat Peter Pankov (Bulgaria) în 51:22, românul *Gh. Cîncu* a realizat al 5-lea timp — 52:15.

■

ÎN ETAPA DE IERI a campionatului englez de fotbal : Arsenal-Sheffield Wednesday 2—0, Ipswich Town-Burnley 2—0, Leeds United-Manchester United 2—1, Leicester-Newcastle 2—1, Liverpool-West Bromwich Albion 1—0, Manchester City-Chelsea 4—1, Queens Park-West Ham United 1—1, Southampton-Coventry 1—0, Sunderland-Everton 1—3, Wol erhampton-Nottingham 1—0.

■

PROBA DE 5 000 m. în concursul de PATINAJ VITEZĂ de la Moscova a fost cîștigată de studentul Valeri Lavrușkin (Moscova). Învingătorul a fost cronometrat cu timpul de 7:46,5 și a fost urmat de Alexandr Cekulaev (Kirov) — 7:50,9, Viktor Kuzovkov (Sverdlovsk) — 7:58,3 și Valeri Kaplan (Moscova) — 7:58,5 !

■

A ÎNCEPUT SĂPTĂMÎNA INTERNAȚIONALĂ A SCHIULUI DE LA BOLZANO. Proba de 15 km a fost cîștigată de norvegianul Johannes Harvijen, care a realizat timpul de 45 : 11,7, urmat de Groenningen (Norvegia) cu 45 : 19,6.

■

LA VICENZA s-a desfășurat returul meciului dintre formațiile Recoaro Vicenza și Chemie Halle (R. D. Germană), contînd pentru turul III al „Cupei campionilor europeni" la baschet feminin. Baschetbalistele italiene au obținut victoria cu scorul de 54-46 (25-19). (În tur 47-38 în favoarea gazdelor).

■

ÎN CADRUL UNUI CONCURS DE ATLETISM desfășurat la Melbourne, australianul Phil May a realizat în proba de triplu salt 16,60 m. Pamela Kilborn a fost cronometrată pe 80 m garduri cu 10,5. Norman a alergat 200 m plat în 21,0, iar Manning a cîștigat proba de 3000 m obstacole în 8:42,0.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 423 (5857) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 13 ianuarie 1969

NOI ORIZONTURI ÎN ACTIVITATEA SPORTIVĂ!

Interviu cu tov. IOSIF WALTER, secretar al C. C. al U. T. C.

Sportul, cu atributele și carențele sale, cu farmecul și bizareriile sale, cu bucuriile și insatisfacțiile pe care le stîrnește cu egală violență, este un inepuizabil subiect de discuție. Poate, tocmai din această cauză nu există ziarist sportiv blazat. Poate acesta este motivul pentru care am plecat la discuția despre sport cu tov. IOSIF WALTER — secretar al C.C. al U.T.C. cu plăcerea pe care o simți în fața ineditului. Și presimțirea avea să se împlinească, pentru că — deși discutam despre sport, subiect vechi de cînd lumea — totul avea să fie nou, proaspăt, atrăgător.

Și, încă înainte de a face o succintă relatare a discuției, trebuie să mărturisim bucuria simțită la constatarea că în ansamblul vast al preocupărilor sale, în fruntea cărora se află îndrumarea tineretului pentru realizarea sarcinilor de producție ale celui de al 4-lea an al Cincinalului, Uniunea Tineretului Comunist acordă sportului o considerabilă pondere, o atenție care se va materializa cu siguranță în excelente rezultate.

Discuția a debutat cu această întrebare:

● Obișnuim să ne gîndim cu tot mai multă insistență la ce va fi și cum va fi în anul 2 000. Fie pentru că am dori să fim martorii momentului de trecere de la un mileniu la altul, fie pentru că actualele cuceriri ale științei ne înaripează imaginația, ne conduc uneori, spre năstrușnice visări. Pe această linie, a anticipațiilor cu termen lung, credeți că sportul de masă va deveni într-adevăr o activitate a tuturor, de la mic la mare, pînă la sfîrșitul acestui secol?

— Fără îndoială că un sport de masă așa cum îl dorim nu este ușor de realizat. Termenul la care v-ați referit este însă prea lung. Socotesc că vom fi foarte aproape de ceea ce ne propunem încă din anul 1975. Optimismul meu este generat de faptul că preocupările pentru răspîndirea sportului s-au diversificat. Legea cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport, adoptată la 28 decembrie 1967, a ținut, fără îndoială, seamă de experiența anilor precedenți și pentru a-i asigura sportului multiple posibilități de dezvoltare a creat responsabilități pe sectoare. Uniunii Tineretului Comunist îi revine rolul de a organiza activitatea sportivă de masă din școli și instituțiile de învățămînt superior — iar prin asociațiile sportive de la sate activitatea din mediul rural. Ocupîndu-ne de tineret, era firesc să cuprindem și acest aspect. Principala noastră dorință este aceea de a-i crea încă din anii copilăriei, din acești ani hotărîtori pentru formarea caracterului, deprinderea pentru exercițiul fizic, dorința de

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 2-a)

ILIE NĂSTASE, CAMPION INTERNAȚIONAL AL INDIEI

NEW DELHI, 12 (Agerpres). — Campionul de tenis al României, Ilie Năstase, a repurtat un nou succes în cadrul campionatelor internaționale ale Indiei, care au loc la New Delhi. În finală, Năstase l-a învins cu scorul de 6—4, 6—2, 4—6, 6—4 pe campionul Indiei, Lall.

PATRU SĂRITORI ROMÂNI LA BUDAPESTA

Un grup de patru săritori români va pleca marți la Budapesta, pentru a participa la concursul de inaugurare a trambulinei din masă plastică amenajată în acest oraș.

N. Iovici, veteranul slalomiștilor, continuă să atace cu aplomb locurile fruntașe

ȘTAFETA A. S. A. BRAȘOV A ÎNVINS DETAȘAT ÎN „CUPA PREDEAL"

Dispută aprigă pentru locul II, încheiată cu succesul studenților bucureșteni

PREDEAL, 12 (prin telefon, de la trimisul nostru). Populara stațiune a oferit și duminică aceleași condiții excelente de concurs. Schiorii fondiști participanți la *„Cupa Predeal"* s-au întîlnit de data aceasta în probele de ștafetă. Traseul de pe Poliștoacă a prezentat aceleași dificultăți, dar parcurgerea lui a devenit mai ușoară prin aceea că concurenții l-au „învățat" după probele de fond de sîmbătă. Astfel că duminică, în cadrul ștafetelor, nu s-au mai înregistrat decît 2—3 schiuri rupte și, în rest, nimic neplăcut.

Organizatorii competiției au oferit primilor clasați frumoase cupe și diplome, echipament și material sportiv. Ei s-au străduit ca totul să fie în ordine. Și totuși, le-a scăpat un amănunt: la sosirea din cursă participanților nu li s-a oferit ceaiul atît de necesar. Cu mai multă atenție s-ar fi putut evita acest neajuns spre mulțumirea sportivilor și lauda deplină a organizării.

Trecînd la întrecerile propriu-zise, trebuie spus că desfășurarea ștafetei seniorilor — 3x10 km — a fost interesantă și s-a soldat cu o surpriză de proporții: studenții de la I.E.F.S., pregătiți de profesorul I. Dîngă, au ocupat un nesperat loc II, reușind să întrecă ștafeta dinamoviștilor brașoveni. Învingătoarea, *A.S.A. Brașov*, a prezentat la start o formație omogenă, ai cărei componenți, neforțînd pe parcurs, au obținut succesul cu un avans substanțial. *Moise Stoian* (35:34), *Stelian Drăguș* (36:50) și *Nicolae Sfetea* (35:50) au mers constant bine, nedînd adversarilor nici o speranță în ceea ce privește ocuparea primului loc. În schimb, pentru poziția secundă, lupta a fost strînsă și studenții din Dealul Spirii au reușit pînă la urmă să-și adjudece victoria și cu concursul dinamoviștilor, care au prezentat în formație un junior. După 10 km, primul care a predat ștafeta a fost reprezentantul A.S.A., M. Stoian — care a marcat un avans de aproximativ 2 min. față de dinamovistul Gh. Dihoi și studentul N. Arghiropol. În timp ce ștafeta A.S.A. se distanțează, echipa I.E.F.S. trece pe poziția a doua în următorul schimb datorită lui Adalbert Ghiulai, care a terminat cei 10 km în 37:23, juniorul dinămovist N. Cioban realizînd doar 40:38. Ultimul schimb a consfințit victoria militarilor, iar studenții, prin Ion Dudu (37:03), au rezistat atacurilor susținute ale dinamoviștilor, care cu toate eforturile depuse de Gh. Bădescu (36:35) nu au putut reface integral diferența.

REZULTATE: ștafeta 3x10 km seniori: 1. A.S.A. Brașov (antrenor I. Cimpoia) **1h47:34**, 2. **I.E.F.S. Buc. (I. Dîngă) 1h52:03**, 3. **Dinamo Brașov (Gh. Olteanu) 1h54:37**, 4. **Tractorul Brașov (I. Sumedrea) 1h57:30**; ștafeta 3x5 km juniori: 1. Dinamo Brașov **56:09 (N. Cojocaru 18:38, V. Nan 18:43, N. Dudu 18:48)**, 2. **A.S.A. Brașov 57:04 (N. Cristoloveanu 18:50, N. Bobeș 19:36, I. Vești 18:38)**, 3. **Tractorul Brașov 59:54 (I. Gîrbacea 20:04, C. Tîrgoviște anu 19:55, I. Urs 19:59)**; ștafeta 3x3 km junioare: 1. Școala sportivă Rîșnov (antrenor Lucian Neagu) **42:21 (Georgeta Bărăscu 14:34, Lămiița Gheorghese 13:43, Georgeta Bănceu 14:04)**, 2. **Tractorul Brașov 45:06 (Marcela Bădescu 14:35, Rodica Nilă 16:29, Rodica Clinci 14:02)**, 3. **A.S.A. Brașov 47:05 (Livia Vătui 16:38, Elena Cimpoia 15:45, Rodica Zeican 14:42)**.

Paul IOVAN

CLASAMENTUL ONOAREI

Ziarul nostru a publicat recent „Clasamentul celor mai buni tenismani români ai anului 1968", întocmit de federația de specialitate. El arată astfel: **femei: Eva Stăncescu; bărbați: Gh. Viziru, T. Bădin, C. Caralulis, Gh. Cobzuc și A. Schmidt.**

La prima vedere, clasamentul trezește nedumerire. Să fie o greșeală de tipar în ceea ce privește anul? Nu cumva este un clasament vechi, de ani și ani?

Dar, nu! Nu este nici o greșeală. Clasamentul de care ne ocupăm continuă cu numele atît de cunoscute ale lui Țiriac, Năstase, Iudith Dibar, iar cel reprodus mai sus este precedat de o indicație: ONOARE. Da! Acest calificativ onoare este mai just folosit, poate ca oricînd în sportul nostru.

DA! Onoare celor ce cu două-trei decenii mai înainte erau vîrfurile unei activități care făcea pași viguroși spre afirmare, spre cucerirea maselor de tineret.

DA! Onoare acelor pionieri de acum două-trei decenii pe care îi găsim și astăzi pe terenurile de tenis, nu ca pleziriști, ci ca participanți la unele concursuri. Onoare acestor sportivi care au știut să ignoreze contabilitatea anilor și să se mențină tineri. Să nu se bucure de gloria trecerii în galbene file de document istoric, ci să lupte pentru rămînerea în contemporaneitate.

În clasamentul celor mai buni tenismani români ai anului 1968 descifrăm sensuri mai adînci decît acelea oferite de o ierarhizare. Apare în mod luminos, în acest clasament, sensul larg al noțiunii de sport, apare în mod strălucit rolul sportului în lupta, instinctivă sau conștientă, dintre tinerețe și bătrînețe.

Dar, dincolo de aceste considerente, clasamentul asupra căruia ne-am oprit trebuie să dea de gîndit actualei generații de sportivi, de tineri practicanți ai sportului. La ei facem apel să reflecteze atent asupra exemplului pe care acești sportivi mai sus citați îl dau. Să caute să vadă și să înțeleagă că sportul practicat din convingere și pasiune și sacrificiile pe care el le cere, deși grele uneori, ne dau dreptul la victoria asupra bătrîneții, ne permit, chiar dincolo de unele limite fiziologice, păstrarea unui loc în contemporaneitate.

Iar sportivilor citați în primele rînduri și federației care, păstrînd tradiția, a precedat anualul clasament cu categoria onoarei, le mulțumim pentru exemplul oferit, exemplu pe care îl dorim urmat de tineri

Niki Mihail BURILEANU

„Cupa Postăvarul" la schi:

UN CONCURS REUȘIT, CU CÎTEVA ÎNVĂȚĂMINTE

POIANA BRAȘOV, 12 (prin telefon). Concursul dotat cu „Cupa Postăvarul" s-a desfășurat pe o vreme excelentă pentru schi: soare, temperatură minus 20 de grade, zăpadă înghețată. O singură rezervă, stratul subțire de zăpadă, din care cauză concurenții au dat destul de repede de pămînt. Aceasta poate fi considerată și una din cauzele numeroaselor abandonuri.

Dacă cele spuse mai sus pot constitui o explicație oarecum obiectivă, mai sînt și altele cu caracter subiectiv, de care trebuie să ținem seama. Astfel, se simte lipsa unor coborîri lungi, a unor antrenamente continue, pe distanțe de

Mihai BÎRA

(Continuare în pag. a 2-a)

În campionatul de handbal

După 12 etape, Steaua continuă să fie lider

● Rezultate scontate în etapa de ieri

CLUJ, 12 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Primul turneu al celui de-al doilea tur din cadrul campionatului național de handbal masculin s-a încheiat astăzi la Cluj printr-o etapă mai puțin interesantă decît cele două anterioare. Cu excepția ultimului meci, partidele din această a treia etapă au fost mai calme, fără sarea și piperul pe care îl dau răsturnările de scor, sau diferențele minime de pe tabela de marcaj. O notă bună pentru echipa Politehnica Galați, învingătoare și astăzi, ceea ce ne îndreptățește să afirmăm că studenții gălățeni pot fi considerați performerii primului tur.

STEAUA — TIMIȘUL LUGOJ 28—11 (17—5). După o oarecare rezistență opusă în primele minute, lugojenii au trebuit să se încline în fața superiorității evidente a handbaliștilor bucureșteni. Astfel, în min. 7 scorul era de 4—4, iar în min. 18 ajunsese la 12—4. Cele mai multe puncte au înscris Cristian (7), Gațu (6) și Iacob (5) pentru Steaua și Panghert (5) pentru Timișul. A arbitrat bine M. Grebenișan (Tg. Mureș).

POLITEHNICA GALAȚI — POLITEHNICA TIMIȘOARA 18—16 (9—6). Gălățenii, în vervă, și-au depășit adversarii chiar de la început (min. 9: 5—1). În continuare, ei au condus tot timpul, uneori la diferențe apreciabile. Principalii realizatori: Dumitrescu (5), Eftimie (4), Condrea (4) pentru gălățeni, Sauer (4), Cîrlan (3), Guneș (3) pentru timișoreni. A arbitrat V. Reisner (Sibiu).

UNIVERSITATEA CLUJ — RAFINĂRIA TELEAJEN 23—13 (12—6). Acesta a fost primul joc mai bun al echipei clujene, care s-a impus repede de printr-o apărare mai

Călin ANTONESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

ION ȚIRIAC EVOLUEAZĂ ÎN ITALIA

În timp ce cinci tenismani români concurează în India, un altul va părăsi, astăzi, Capitala, plecînd în Italia. De data aceasta este vorba de maestrul emerit al sportului Ion Țiriac. Reputatul jucător va lua parte la o serie de turnee care se vor desfășura în această perioadă în Italia.

Pistolul starterului a răsunat din nou în sala Floreasca II. Pentru prima oară în acest an, atleții s-au reunit pe pista de concurs, cu prilejul campionatului municipal al juniorilor mici, din ale cărui întreceri fotoreporterul nostru Aurel Neagu *a surprins imaginea de mai sus. Amănunte în legătură cu desfășurarea întrecerilor, în pag. a 2-a.*

BOBERII ROMÂNI SE ANTRENEAZĂ ÎN ITALIA

CERVINIA, 12 (prin telefon). **Boberi din** Franța, Belgia, Anglia, Spania, Elveția, Suedia, România, Italia, Austria **și R. F. a Germaniei și-au dat întîlnire în localitate pentru a se pregăti în vederea marilor competiții internaționale. Mai mult încă, lipsa zăpezii, ca și dorința de a cunoaște mai bine pîrtia, au făcut ca atît** Franța, **cît și** Austria, **să-și programeze la** Cervinia **campionatele naționale, care constituie și ultimul criteriu de selecție în vederea C.E. În aceste zile și boberii italieni își dispută titlurile naționale, dar la** Cortina D'Ampezzo.

Pîrtia a fost însă dată în folosință pe întreaga lungime de abia sîmbătă. Pînă atunci, doar 350 m au fost utilizabili, deoarece abundența de zăpadă (2 metri înălțime!) înfundase, pur și simplu, pista. Acum, ea se prezintă excelent și cele 17 viraje solicită o deosebită tehnicitate, iar finalul este foarte rapid, foarte „dur". **Panțuru, Neagoe și D. Focșeneanu,** din care se va forma echipajul de 2 al **României**, se antrenează cu sîrguință. Alegerea între **Neagoe** sau **Focșeneanu** pentru postul de frînar se va face doar pe ziua de 18, cînd este programat primul antrenament oficial al Campionatelor Europene. Deși mai puțin experimentat, tînărul **Focșeneanu** face progrese rapide și, fără îndoială, alegerea va fi dificilă pentru antrenorul **H. Pașovschi.**

În ce-l privește pe **Panțuru,** deși este la primul contact cu pîrtia din **Cervinia,** manifestă mult optimism în legătură cu acomodarea, cu atît mai mult cu cît cele 17 viraje îi pot pune în valoare calitățile de pilot.

Pînă acum, **au efectuat coborîri toate echipajele prezente, DAR GAZDELE, DEȘI AU CRONOMETRAT FIECARE CURSĂ, N-AU PUS LA DISPOZIȚIA CONCURENȚILOR SAU ANTRENORILOR TIMPURILE REALIZATE.**

Deci — mister...

Lucrurile se vor limpezi însă cu siguranță, cu ocazia primului antrenament oficial.

POIANA BRAȘOV, GAZDA UNOR IMPORTANTE ÎNTRECERI INTERNAȚIONALE DE BIATLON

Printre participante, echipa U. R. S. S., campioană mondială la tineret

De vineri pînă duminică, pîrtia și poligonul din Poiana Brașov vor găzdui întrecerile unui important concurs internațional de biatlon. Mai precis, vineri și duminică se vor desfășura probele concursului rezervat reprezentativelor de tineret, la care vor lua parte echipele U.R.S.S. (campioană mondială în 1968), Suediei, R. D. Germane (locul III la C.M.), R. F. a Germaniei, Poloniei (locul IV la C.M.), Cehoslovaciei și României (locul VI la C.M.), precum și selecționatele România II, Brașov și Sinaia. Sîmbătă și duminică se va disputa întîlnirea dintre selecționatele de seniori ale României și R. D. Germane.

Aceste întreceri constituie importante verificări în vederea campionatelor mondiale de biatlon (seniori și tineret) care vor avea loc, în curînd, la Zakopane.

PENTRU DUMINICA BUCUREȘTENILOR:

EXCURSII CU CARACTER SPORTIV-RECREATIV

Colectivul de turism de pe lîngă Consiliul Municipal al Sindicatelor-București a alcătuit un amplu program prin care urmărește să asigure unui cît mai mare număr de oameni ai muncii precum și membrilor familiilor acestora posibilitatea de a face turism îmbinat cu diferite activități avînd caracter sportiv-recreativ: concursuri de orientare, alpinism, ture pe schiuri etc.

Prima acțiune din acest an prevăzută în programul amintit o va constitui excursia de duminică 19 ianuarie, organizată pe Valea Prahovei, în stațiunile Sinaia, Bușteni, Predeal. Deplasarea se face cu trenul, plecarea avînd loc la orele 5,40 din Gara de Nord iar sosirea în seara aceleiași zile.

Înscrierile se fac numai prin colectivele de turism ale sindicatelor din întreprinderile și instituțiile Capitalei.

Pentru a asigura un succes deplin acestor acțiuni — ne informează tov. Engel Andrei, unul din inimoșii instructori obștești din Colectivul de turism de pe lîngă Consiliul Municipal al Sindicatelor-București — au fost luate măsurile corespunzătoare: au fost pregătite cadre tehnice obștești din rîndul unor experimentați și pasionați turiști, s-au fixat prețuri avantajoase se realizează o popularizare susținută prin colectivele de turism ale comitetelor sindicatelor din întreprinderi și instituții.

Această excursie care va reuni, desigur, mulți amatori de schi și de activitate în aer liber, urmează a fi repetată săptămînal.

Unei asemenea inițiative menite să confere o nouă valență turistică duminicilor noastre citadine se cuvine să îi urăm: succes deplin!

UN CONCURS REUȘIT, CU CÎTEVA ÎNVĂȚĂMINTE

(Urmare din pag. 1)

2—3 km și repetate de 6 pînă la 10 ori pe zi, în care s-ar exersa, pînă la automatizare, toate procedeele tehnice. Se știe că anumite procedee sînt concepute pentru viteză și sînt folosite numai în viteză. Or, absența acestora pînă la concursul de azi (n. r.: ieri), deși nu constituie un antrenament specific de slalom, se face totuși simțită. Concurenții au lucrat pe distanțe scurte, de „laborator", și lipsa de exercițiu (oarecum explicabilă, deoarece ne aflăm la început de sezon) a putut fi observată. Este necesar deci ca, printr-un antrenament complet, prin variația mijloacelor, să se obțină stimuli optimi pentru ridicarea valorii sportive.

De obicei, juniorii au de învățat de la seniori. La acest concurs, însă, cei puțin la capitolul combativitate seniorii au avut ce învăța de la juniori. Aceștia s-au angajat total în luptă. Ei nu recunosc nici o ierarhie prestabilită, nici un fel de consacrare anterioară și de aceea lupta lor este pasionantă, dinamică, iar rezultatele pline de neprevăzut. Seniorii parcă-și cunoșteau dinainte locul în clasament și nu puteau „ofensa" ordinea acceptată prin atitea alte concursuri. O excepție: Dorin Munteanu care, prin rezultatele și, mai ales, prin deosebita combativitate, își anunță candidatura pentru titlurile de campion național și poate chiar balcanic.

La fete, junioarele, prin numărul și puterea lor de luptă, anunță, în sfîrșit, posibilitatea selecționării unei viitoare echipe naționale. O mențiune pentru Eva Naftan — cîștigătoare — combativă, energică, tehnică. La senioare, rezultate normale.

Concursul, organizat prin intermediul comisiei județene Brașov (care s-a străduit și a reușit în cea mai mare măsură să se achite de misiune), a fost frumos, atrăgător. Totuși, pentru că și în viitor va organiza alte competiții, comisia județeană are nevoie de sprijin material. Simbătă și duminică, s-a simțit lipsa unor telefoane de legătură între posturile de plecare și sosire, sau a unor aparate de emisie-recepție, pe distanțe reduse, care să permită contactul permanent între arbitri și cronometrori. Acest lucru ar oferi, evident, o garanție suplimentară asupra rezultatelor obținute. De asemenea, sînt absolut necesare mai multe cronometre. În aceste condiții vitrege, trebuie să remarcăm, totuși, pasiunea arbitrilor (și pe această cale îi mulțumim), care stau 6—7 ore în ger pentru a asigura desfășurarea regulamentară a competițiilor.

REZULTATELE CURSEI de slalom special, după două manșe (pe Pîrtia Lupului): SENIORI: 1. D. Munteanu (ASA Brașov) 85,8; 2. N. Iovici (St. roșu Brașov) 89,6; 3—4. I. Zangor (ASA) și M. Ene (Dinamo) 90,3; SENIOARE: 1. Liana Blebea (IEFS) 100,9; 2. Iudith Tömöri (IEFS) 101,8; 3. Gizela Mores (IEFS) 103,2; JUNIORI: 1. N. Ghimbășan (Dinamo) 83,7; 2. M. Stroescu (Șc. sp. Predeal) 90,7; 3. I. Cirea (St. roșu) 95,2; JUNIOARE: 1. Eva Naftan (Dinamo) 103,6; 2. Maria Roșculet (Șc. sp. Predeal) 118,6; 3. Mihaela Cristea (Șc. sp. Brașov) 137,1.

Săritorii în „Cupa Dinamo":

MAI BINE, DAR NU SUFICIENT

POIANA BRAȘOV, 12 (prin telefon). Dialogul pentru calitatea stilului l-am continuat duminică, la „Cupa Dinamo", unde au încuparea antrenorilor A. Munteanu, I. Biriș și Fl. Voinea pentru ridicarea valorică a tehnicii săriturilor. **„Ieșirea de pe masă și lucrul în aer s-au îmbunătățit la unii săritori, dar mai sînt multe de făcut"**, conchidea A. Munteanu.

Anghel Biriș, mai bun săptămîna aceasta decît cea trecută. Ce ne va oferi în viitor?

Duminică, săritorii de la A.S.A. Brașov au marcat o formă mai acceptabilă decît la trecutul concurs, în special A. Biriș și Gh. Girneci. Erös, accidentat la un antrenament, a căzut la două încercări. În ansamblu, apreciem, însă, că săritorii nu au reușit să depășească treapta mediocrității. Mai toți manifestă scăderi, în special la aterizare, urmare a unei insuficiente pregătiri fizice. Concludentă este, în acest sens, părerea antrenorului federal Constantin Tiron: **„Aterizarea este deficitară la majoritatea concurenților, deoarece nu mențin zborul înclinat pînă la ultima parte. De altfel, această deficiență iese mai pregnant în evidență pe trambulinele mari, cu racordaj mai brusc".** Se deduce din aceasta (pentru a cîta oară?) că trambulina mijlocie din Poiană este o importantă frînă în obținerea saltului calitativ al săritorilor noștri.

Al. DINCĂ

REZULTATE: SENIORI: 1. N. Dorobanțu (Dinamo) 216,3 (54,5 m — 54 m — 54 m); 2. Gh. Girneci (ASA) 213,1 (55—54,5 — 52,5); 3. A. Biriș (ASA) 212,2 (54 — 53,5 — 52,5); JUNIORI I: 1. V. Moruzan (Tractorul) 196 (45,5 — 44,5 — 44,5); 2. P. Kopony (Dinamo) 170,9; 3. N. Coleș (Dinamo) 170,3; JUNIORI II: 1. Gh. Gerea (Dinamo) 173 (46 —46 — căzută), 2. C. Buzoi (Tractorul) 142,3; 3. Fl. Ene (A.S.A.) 120,3.

ESTE CRISTIAN TUDORAN „UN CAZ"?

Are 18 ani. Este un băiat înalt, subțirel, cu ochii vii, neastîmpărați. A terminat anul trecut școala profesională primind calificarea de strungar. A călătorit prin diferite țări, a ajuns chiar în Franța și Spania, a cunoscut hoteluri de lux și restaurante cu candelabre fastuoase. Se numește Cristian Tudoran și este originar din Brăila. Practică de cîțiva ani (nu fără rezultate) ciclismul.

Băiatul acesta — pe care deseori l-am numit „o speranță a sportului cu pedale românesc" — a ajuns deunăzi „pe banca acuzaților", în fața biroului F.R. Ciclism. Ce fapte a comis la o vîrstă atît de fragedă?

Expuse pe rînd — cu pauze de... respirație — par niște copilării. Adunate însă, ele pot să dea imaginea unui om ce a ieșit de pe făgașul obișnuit, pornind pe cărări întortocheate care, de obicei, sfîrșesc în fața instanțelor judecătorești. Cristian Tudoran a avut două discuții (tari) cu organele miliției și poate că numai faima sa de vedetă brăileană l-a „salvat" de la consecințe. În călătoriile sale prin occidentul Europei a îndrăgit un nou gen de coafură: păr bogat la spate, șuvițe lungi (rebele) pe frunte și o notă generală de cît mai multă (și nonșalantă) dezordine. Cînd antrenorul i-a atras atenția că a uitat în ultimul timp să mai viziteze frizerul, și-a expus pe un ton foarte voluntar principiile... O ciudată amnezie l-a cuprins atunci cînd a trebuit să se angajeze ca muncitor în profesia pentru care are calificare. A amînat de la o zi la alta și lunile au trecut. În schimb, a îndrăgit o altă meserie: pe aceea de bulevardier. Zile fără număr a bătut bulevardele Brăilei în compania admiratorilor săi.

Firește, cel care au intuit în el un atlet de viitor, un ciclist care să reînvie tradiția așilor de pe malurile Dunării, n-au stat cu mîinile în sîn. L-au chemat, l-au dăscălit, l-au certat. Cristian Tudoran, om ce vrea să demonstreze că are personalitate formată, le-a răspuns tuturor cu fermitate: face ceea ce dorește. Și cum în lotul național — a cărui componență fusese anunțată în ziare — figura și Cristian Tudoran, brăilenii s-au gîndit să le sugereze celor de la federație suspendarea lui Cristian pentru o bucată de timp. La judecarea cazului în biroul federal a apărut și impricinatul. Îmbrăcat într-un costum tăiat după ultima modă, el a luat o atitudine care — dacă n-ar fi fost pe tipicul unor șabloane prea vechi și deci uzate — ar fi putut înșela. Leul s-a transformat în miel, și-a recunoscut spășit toate greșelile, a promis solemn că se va îndrepta.

Așadar, Cristian Tudoran a plecat capul. De ce n-o fi făcut-o însă în fața mamei sale (pe care a bruscat-o în fața C.M.E.F.S. Brăila) sau în fața antrenorului, a celui ce l-a crescut ca sportiv și i-a înlesnit deplasările pe meleaguri pe care nu le visase?

Poate că Tudoran este un caz al sportului nostru. La o vîrstă cînd nu a pus încă definitiv punct copilăriei, el a beneficiat de condiții speciale de prelungite călătorii prin țară și prin străinătate, de lungi șederi în tabere de pregătiri. I-a explicat însă cineva că toate acestea sînt efemere, că se vor încheia brusc în momentul în care — dintr-un motiv sau altul — nu va mai putea să apese cu aceeași vigoare în pedale? I s-a spus oare că singurul lucru stabil, singurul care-i poate asigura o trainică ascensiune pe treptele societății este meseria, profesia pe care și-a ales-o și în care are datoria să se perfecționeze neîncetat? Poate că greșeala pornește de la faptul că sportivilor li se vorbește la loturi prea mult despre îndatoririle pe care le au în prezent și încă prea puțin despre ceea ce trebuie să facă pentru viitor. Cristian Tudoran știe că mulți oameni de vază din Brăila n-au văzut nici Franța și nici Spania. Gîndindu-se la aceasta, își poate spune că, dacă la 18 ani el a reușit astfel de performanțe, toate celelalte lucruri vor veni de la sine, că nu știu ce forță (poate chiar aceea care l-a propulsat pînă acum) îi va asigura un viitor la fel de cald și liniștit ca și prezentul, chiar dacă nu va munci, chiar dacă nu se va strădui să și-l făurească singur. Poate că în această privință n-au o imagine prea clară nici părinții săi. Antrenorii, clubul, federația cunosc însă cu siguranță cum stau lucrurile. Ei ar trebui să alunge din mintea lui Cristian Tudoran și a celorlalți tineri de seama sa falsa impresie ce și-au făcut-o despre puterea miraculoasă a sportului. I-ar feri astfel de o crudă trezire la realitate într-un moment cînd ciocnirea devine inevitabilă și ar feri și societatea de un balast pe care l-ar suporta greu.

H. N.

După 12 etape, Steaua continuă să fie lider

(Urmare din pag. 1)

promptă și printr-o mai mare varietate în finalizarea acțiunilor.

Cei mai eficace jucători: Oană (6), Panțîru, Schmidt și Palko cîte 5 pentru Universitatea și Laub (5), Hăbîrneanu (4) pentru Rafinăria. Bun arbitrajul lui D. Tartler (Brașov).

DINAMO BUCUREȘTI — UNIVERSITATEA BUCUREȘTI 19—14 (13—5). Victoria dinamoviștilor s-a decis în

prima repriză. În partea a doua, studenții, mai atenți în apărare și cu mai multă eficiență în atac, au reușit să limiteze proporțiile scorului. Cele mai multe puncte le-au realizat: Nica (7) pentru Dinamo și Kicidt (8) pentru Universitatea. A arbitrat corect Gh. Popescu (București).

DINAMO BACĂU — DINAMO BRAȘOV 18—18 (12—8). Dinamoviștii băcăuani au fost mai buni în prima repriză, cînd au condus tot timpul.

După pauză, handbaliștii din Brașov, mai activi în atac și beneficiind, în plus, și de faptul că echipa adversă începuse să dea semne de oboseală, au redus treptat din diferență, egalînd în min. 50 (16—16). Cu 5 minute înainte de sfîrșit, Dinamo Bacău conducea cu un singur gol diferență (18—17), dar Aliess a reușit să egaleze, cu cîteva secunde înainte de fluierul final.

Principalii realizatori: Horobăț (7) pentru băcăuani și Aliess (5) pentru brașoveni. A condus P. Radvani (Cluj).

După o întrerupere de cîteva săptămîni, campionatul va fi reluat în luna februarie prin disputarea celui de al doilea turneu (de 3 etape) la București și apoi din nou la Cluj, unde se vor desfășura ultimele întreceri ale turului doi.

După disputarea a 12 etape, clasamentul campionatului diviziei A la handbal masculin are următoarea configurație:

1. Steaua	12	10	2	0	276:144	22
2. Dinamo București	12	9	2	1	218:153	20
3. Dinamo Bacău	12	6	3	3	177:166	15
4. „U" Cluj	12	6	2	4	242:212	14
5. Poli. Tim.	12	5	2	5	204:186	12
6. Rafinăria Teleajen	12	5	1	6	205:242	11
7. „U" Buc.	12	4	1	7	185:202	9
8. Dinamo Brașov	12	4	1	7	206:240	9
9. Poli. Galați	12	4	0	8	197:245	8
10. Timișul Lugoj	12	0	0	12	150:270	0

Campionatul diviziei B

ASTĂZI — DERBIUL

ODORHEIUL SECUIESC, 12 (prin telefon, de la trimisul nostru). Turul primei manșe a campionatului diviziei B la hochei pe gheață, ce se desfășoară în localitate, se apropie de sfîrșit fără să înregistreze prea multe evenimente deosebite. Urmărind duminică jocurile penultimei etape, primul lucru care ne-a izbit din nou a fost diferența de valoare existentă între cele două fruntașe, Tîrnava Odorheiul Secuiesc și Avîntul Gheorgheni, pe de o parte, și restul competitoarelor, pe de altă parte. În consecință, favoritele au obținut victorii fără a se întrebuința prea mult, făcînd parcă un antrenament mai tare în vederea întîlnirii decisive dintre ele, programată pentru luni seara. Un singur meci a fost mai animat: Cooperatorul Tg. Secuiesc — Voința Sighișoara. Echilibrul de forțe din primele două reprize, ca și însuflețirea cu care s-a jucat, au făcut ca partida să placă spectatorilor. Cu un plus de viteză în patinaj, hocheiștii din Tg. Secuiesc au atacat mai mult și s-au dovedit superiori în fazele de poartă, astfel că în ultimul meci (cu Metalul Rădăuți) Cooperatorul candidează cu mari șanse la locul trei în clasamentul acestei manșe. Așadar, în programul ultimei reuniuni figurează două partide atractive, dintre care, firește, capul de afiș îl deține Tîrnava Odorheiul Secuiesc—Avîntul Gheorgheni.

Rezultatele de duminică: COOPERATORUL TG. SECUIESC — VOINȚA SIGHIȘOARA 6—2 (2—1, 1—0, 3—1); AVÎNTUL GHEORGHENI — METALUL RĂDĂUȚI 14—1 (9—0, 2—0, 3—1); TÎRNAVA ODORHEIUL SECUIESC — ȘURIANUL SEBEȘ ALBA 30—0 (13—0, 6—0, 11—0).

Tr. IOANIȚESCU

Primul concurs al anului:

CAMPIONATUL MUNICIPAL AL JUNIORILOR MICI

Revedere cu sala Floreasca II. Ani de zile sediu al atletismului bucureștean pe timp de iarnă și loc de adunare — în cadrul concursurilor de talie republicană — a celor mai buni performeri din întreaga țară, sala din spatele bazinului acoperit a fost trecută vreo două ierni pe plan secund, rolul ei preluîndu-l fostul manej de călărie din calea Plevnei. După reamenajarea sălii Steaua pentru jocuri sportive, iată că Floreasca II a ajuns din nou să găzduiască concursuri importante, primul dintre ele fiind campionatul municipal pentru juniori mici, desfășurat sîmbătă și duminică.

Concursul a adus la start (mai mult în prima zi) o pleiadă de concurenți, o mulțime de ucenici în d-ale atletismului, majoritatea foarte recent sosiți pe pista de zgură, căci dintre cei cunoscuți din 1968 am remarcat destul de puțini: **Adriana Teodoru, Elvira Crețu, Mariana Constantin, Gigi Rădășan, Cornel Anton**, care și-au dominat autoritar adversarii. În schimb, fiecare din antrenorii cu care am discutat ne-a prezentat entuziast cîte o „descoperire" de ultimă oră, în care își pune speranțe serioase. Deși cîțiva ar merita să fie notați aici, chiar de la prima lor apariție competițională, amînăm deocamdată acest lucru, rezervîndune dreptul de a o face atunci cînd și performanțele vor confirma.

Și, pentru că vorbim de performanțe, trebuie să arătăm că participarea la concurs a fost condiționată de îndeplinirea unor anumite standarduri, fixate în funcție de cele stabilite pentru concursul republican de la sfîrșitul lunii. Însă, cu toate că standardurile municipale au fost, firește, mai scăzute, la unele probe trierea a fost încă prea severă. De exemplu, la înălțime băieți cîștigătorul a realizat 1,55 m, cu 5 cm sub baremul prevăzut. Iar din cei aproape 80 (!) de participanți ai curselor de 50 m — băieți și fete, doar cîțiva au reușit să treacă cu succes prin furcile caudine ale standardurilor de 6,5 și respectiv 7,2 s. Această poate și datorită pistei, a cărei calitate într-adevăr lasă mult de dorit.

De altfel, este vorba ca în curînd să se dea în folosință noua sală din parcul „23 August", construită special pentru atletism. Profităm de prilej, pentru a întreba: cît mai trebuie să dureze mobilarea, recepționarea etc., la o sală terminată de la sfîrșitul anului trecut?

În încheiere, campionii municipali de juniori mici:

BAIEȚI — 50 m: E. Gheorghe (C.S.Ș.) 6,5. De notat că, în finala a II-a, Fl. Stoian (Viitorul) și C. Aldea (Șc. sp. atletism), au înregistrat 6,4 s; **50 mg:** A. Marinescu (Viitorul) 7,6; **înălțime:** I. Cișmileanu (Viitorul) 1,55; **lungime:** G. Rădășan (C.S.Ș.) 6,26; **prăjină:** (probă H.C.): C. Anton (C.S.Ș.) 3,75; **greutate 5 kg:** G. Călin (Șc. sp. atletism) 13,02.

FETE — 50 m: Adriana Teodoru (C.S.Ș.) 6,8; **50 mg:** Georgeta Popa (C.S.Ș.) 8,1; **înălțime:** Elvira Crețu (Șc. sp. atletism) 1,47; **lungime:** Ad. Teodoru 5,27; **greutate 3 kg:** Mariana Constantin (Șc. sp. atletism) 13,66.

Ad. IONESCU

Elvira Crețu (Șc. sp. atletism), cîștigătoarea probei de săritură în înălțime

AUTOMOBILIȘTI!

Rețineți telefonul: 11 91 71

Formînd acest număr între orele 7—22, puteți obține o asistență tehnică imediată în orice situație vă veți afla, oriunde.

Atelierele mobile, autodepanatoarele și auto-transportoarele întreprinderii

I.I.L. CICLOP SERVICE BUCUREȘTI

CICLOP

BUCUREȘTI-B-dul MAGHERU 68

vă stau la dispoziție, cu personal calificat și mijloace tehnice moderne pentru executarea de depanări rutiere, remorcări și transporturi de autoturisme avariate.

La cerere serviciul de asistență tehnică al întreprinderii noastre vă execută lucrări de promptă asistență, la domiciliul dv.

Rețineți: Serviciul de asistență tehnică

„CICLOP"

NOI ORIZONTURI ÎN ACTIVITATEA SPORTIVĂ...

(Urmare din pag. 1)

a-și petrece zilnic o oră sau două în tovărășia sportului.

● **Ați ajuns la un punct foarte important: încercarea de a-l atrage pe tînăr spre sport. Nu trebuie uitat însă că sportul este concurat puternic — pentru cîștigarea influenței — de știință și literatură, că asupra sa acționează ca un magnet televiziunea și cinematograful, muzica și dansul ș.a.m.d. Fiecare și-l dorește al său și fiecare merită un procent (mai mic sau mai mare) din preocupările sale. Pentru a-l acapara, toți acești factori dispun de mijloace diverse de informare, își perfecționează modul de comunicare. Sportul ține pasul în această atît de aprigă întrecere?**

— Evident nu. Sportul a rămas, din acest punct de vedere, în urmă. Terenul pierdut este greu de cîștigat, dar nu imposibil. Trei sînt — după părerea mea — considerentele pentru care în această dispută sportul a pierdut un tur de pistă: baza materială încă precară, dezvoltarea încă insuficientă a sportului în școală și întrebuințarea unui mijloc de propagandă inferior posibilităților sportului și ale celor ce trebuie să devină receptivi la el. Baza materială a sportului n-a crescut pe măsura necesităților. Sînt încă puține baze sportive, mai ales în mediul școlar, iar cele care există au devenit monopolul unor cluburi și asociații sportive, fiind la discreția acestora. În școală, sportul a fost și, din păcate, mai este încă o cenușăreasă. Programa îi alocă un spațiu foarte mic, iar orele afectate sînt de multe ori întrebuințate în alte scopuri. Acolo unde trebuie să se deschidă gustul tineretului pentru sport — așa cum se face în cazul altor discipline (matematică, geografie, literatură) — situația este încă nesatisfăcătoare. Ar fi necesară o discuție amplă despre locul pe care trebuie să-l ocupe educația fizică în programa școlară și noi sîntem gata să-i oferim spațiu cu prilejul simpozionului pe țară pe care îl vom organiza în acest an și care va avea ca subiect „Tineretul și sportul".

De la aceste aspecte care reflectă realitatea am pornit cu un an în urmă, la apariția Legii cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport. Am înțeles perfect ce ni se cere și am încercat să punem sportul — în ansamblul preocupărilor Uniunii Tineretului Comunist — la locul pe care-l merită.

● **După cîte se pare, discuția noastră se desfășoară într-un moment propice bilanțului. Cu puțin timp în urmă s-a împlinit un an de cînd Uniunea Tineretului Comunist a preluat destinele sportului de masă. Ce s-ar putea spune?**

— Nimic spectaculos. A fost un an în care cadrele noastre au acumulat experiență, în care am pus bazele unei trainice colaborări cu C.N.E.F.S., Ministerul Învățămîntului, U.G.S.R. și alte organizații de stat și obștești (roadele au și început să se arate), în care am desfășurat o intensă și de loc ușoară muncă organizatorică, o activitate tot mai laborioasă de inițiere a competițiilor sportive de masă. Considerăm totul un început, o premisă de la care putem aspira la reale succese. În acest an am reactivizat asociațiile sportive din comune, le-am ajutat să-și întocmească bugete și calendare competiționale, am instruit responsabilii comisiilor sportive din școli, am început o campanie de amenajare a bazelor sportive simple și chiar a unor mici complexe. În anul 1968, din județul Argeș a pornit inițiativa de a se amenaja prin muncă patriotică terenuri de sport, inițiativă care s-a transformat într-o întrecere pe întreaga țară. În colaborare cu organizațiile de resort au fost elaborate indicații precise pentru trecerea terenurilor de sport în administrarea operativă a consiliilor comunale, evitîndu-se astfel desființarea lor după bunul plac al unor conducători de cooperative agricole de producție. De asemenea, tot datorită unei fructuoase colaborări, s-au obținut importante sume de bani pentru asociațiile sportive sătești, fonduri care vor contribui la îmbunătățirea bazei materiale a acestora.

● **Aminteați despre o serie de acțiuni competiționale. Profit de aceasta pentru a vă ruga să precizați — ca punct de vedere al U.T.C. — dacă considerați sportul de masă ca o activitate competițională sau ca un mijloc individual de folosire a exercițiului fizic pentru menținerea sănătății?**

— Socotim că sportul de masă cuprinde amîndouă aceste aspecte. Personal l-aș împărți în organizat și neorganizat. Și, paradoxal, pentru a ajunge la faza cînd se va putea răspîndi această formă „neorganizată", în care omul practică exercițiul fizic acasă sau își alcătuiește singur un program, trebuie mai întîi să punem serios bazele activității sportive de masă organizate. Pentru aceasta, în anul 1968 tineretul de la sate, ca și cel școlar și cel din întreprinderi a concurat la „Crosul tineretului", la „Cupa tineretului de la sate" ediția de vară (acum se dispută cea de iarnă), precum și la un mare număr de competiții organizate pe plan local. Ecoul pe care l-a avut „Crosul tineretului" ne îndreptățește să considerăm că această formă este încă actuală. Desfășurat cu faze care au început de la clase, ateliere și comune și au ajuns pînă la finala pe țară, el s-a bucurat de participarea a peste 1 000 000 de concurenți. Important este faptul că atletismul a beneficiat, cu acest prilej, de noi adepți, că o serie de concurenți au devenit practicanți statornici ai probelor de fond, iar alții au și realizat performanțe de valoare. Cîștigătorii au participat la Festivalul tineretului de la Sofia și au cucerit trei medalii. Aceste competiții au ajutat efectiv la organizarea activității. Pentru că, din practică, s-a dovedit că cel mai puternic stimulent pentru atragerea tineretului de la sate este crearea unui nucleu sportiv (o echipă, un grup de tineri care să practice o disciplină) în jurul căruia mai întîi se adună simpatizanți, apoi tot mai mulți practicanți. Competițiile centrale, ca și nenumăratele întîlniri organizate între echipele de comune, între cele școlare — pe care le-am dori tradiționale — s-au bucurat, în general, de succes. Firește, rezultatele nu sînt cele pe care le năzuim. Este vorba de un început, de un început marcat de o serie de dificultăți. Materialul sportiv, echipamentul adecvat sînt încă insuficiente. Pregătim un studiu, ale cărui rezultate le vom discuta cu reprezentanții industriei. Urmărim să le arătăm și celor ce fabrică bunurile necesare desfășurării activității sportive de masă care sînt necesitățile reale.

Opinia pentru practicarea sportului în proporții de masă nu este încă în totalitate favorabilă. Mai ales la sate, fetele acceptă cu greu ideea de a apărea pe terenul de sport. De vină este propaganda ineficientă, neatrăgătoare. Nu se editează broșuri care să arate fetelor mijloacele inepuizabile de care dispune sportul pentru păstrarea frumuseții; pliante cu exerciții pentru copiii de toate vîrstele: televiziunea nu se ocupă suficient de popularizarea activității de masă (ce-ați spune de o transmisie în direct dintr-un cartier unde copiii joacă fotbal pe stradă sau de la o competiție care desemnează campionii unei asociații?), iar îndeobște întrecerile sportive de amploare — interne și internaționale — sînt apanajul cîtorva orașe unde activitatea sportivă este și așa bine dezvoltată.

AGENDA '69

IN ANUL 1969, U.T.C. — IN COLABORARE CU ALTE ORGANIZAȚII OBȘTEȘTI ȘI DE STAT — VA ORGANIZA:

- **Concursul „Săniuța de argint" — cu finală pe țară (15—16 februarie, la Poiana Brașov).**
- **„Crosul tineretului", ediția a II-a.**
- **„Cupa tineretului de la sate", ediția de iarnă.**
- **„Cupa tineretului de la sate", ediția a II-a (de vară).**
- **„Cupa recoltei".**
- **Pentationul atletic școlar (cîștigătorii fazei finale vor participa la „Pentationul prieteniei", organizat în R.D.G.).**
- **Mii de întîlniri între echipele reprezentative de comune și între echipele școlare; competiții pe plan local.**
- **Satul olimpic (cei mai buni elevi sportivi din activitatea de masă — la jocuri și sporturi individuale — aproximativ 400, se vor întîlni într-o tabără de vară denumită „satul olimpic").**

● Este evident că U.T.C. cunoaște bine plusurile și minusurile activității sportive de masă. Există suficiente resurse pentru valorificarea experienței pozitive și pentru înlăturarea treptată a neajunsurilor care stopează sportul în cursa pentru cîștigarea adeziunii tineretului?

— Personal cred că da. În evantaiul de preocupări al organizației noastre, sportul nu este un scop în sine. El poate contribui — datorită influenței pozitive în formarea caracterului tineretului — la realizarea generală a misiunii de formare a unui tineret viguros receptiv la toate atributele societății noastre noi, dornic să-și aducă contribuția la succesul general. Țara noastră are nevoie de oameni curajoși pentru a îndeplini îndrăznețele proiecte pe care partidul i le pune în față. Sportul poate și trebuie să colaboreze activ, eficient, la întărirea trăsăturilor de caracter necesare tineretului. De aceea nici un efort nu trebuie precupețit. Revenind la chestiunea discutată la începutul convorbirii, afirm din nou, cu deplină responsabilitate, că în anul 1975 sportul de masă va avea o nouă înfățișare, mult mai aproape de ceea ce dorim de la el.

fotbal

PREGĂTIRI, PREGĂTIRI...

Așa cum este și firesc, în aceste zile, Steaua pune accentul pe pregătirea fizică generală. Iată-i, în fotografie, pe jucătorii militari participînd la unul din antrenamentele efectuate pe terenul Ghencea

Foto : Emil CIȘMAȘ

Deși „vernisajul" campionatului este programat pentru luna martie, suflul lui începe să se facă simțit încă de pe acum... După tradiționala pauză a Revelionului — mai lungă sau mai scurtă, în funcție de echipă, de intențiile ei și de... locul în clasament — jucătorii au semnat condica de prezență la primul rendez-vous cu mingea, găzduit în săli sau chiar pe stadioane.

La această oră, majoritatea echipelor de divizia A și B au reluat pregătirile, efectuînd primele antrenamente și vizînd pentru săptămîna viitoare meciuri amicale.

Vom încerca acum un succint tur de orizont al ultimelor noutăți din taberele unor echipe divizionare, noutăți furnizate de corespondenții noștri principali :

CONSTANȚA. Imediat după Anul Nou, jucătorii Farului au reluat antrenamentele sub conducerea lui Robert Cosmoc. Ei au efectuat pînă acum patru ședințe de pregătire, cu participarea întregului lot, la care s-au adăugat ultimele „noutăți" ale echipei: **G. Nichiti și M. Stancu,** de la Medicina Cluj și, respectiv, Cooperatorul Urziceni.

În același timp, însă, lotul Farului numără trei jucători mai puțin, Manciu, Georgescu și Zamfir primind — la cererea lor — drept de joc pentru alte cluburi.

Cît privește programul de perspectivă, ni se anunță că antrenamentele se vor desfășura în localitate pînă la 15 ianuarie, dată la care Farul se va deplasa la Poiana Brașov pentru o perioadă de două săptămîni.

C. POPA

CLUJ. Săptămîna trecută, mai precis joi, studenții clujeni s-au întîlnit, în cadrul primului antrenament cu noul antrenor Ștefan Cîrjan. Au participat toți jucătorii, inclusiv Neșu și Crețu, absenți de la echipă la finele sezonului trecut în urma unor neînțelegeri cu C. Teașcă.

Antrenamentele vor continua în orașul de pe malurile Someșului pînă la data de 4 februarie, cînd „U" Cluj va pleca pentru 12 zile la Predeal. Conducerea clubului universitar a fixat și **datele primelor meciuri amicale : la 23 ianuarie cu echipa de tineret; la 26 ianuarie cu Medicina Cluj ; la 2 februarie cu C.F.R. Cluj, liderul seriei secunde a diviziei B ; la 23 februarie, cu A.S.A. la Tg. Mureș.**

Solicitat asupra proiectelor de moment, antrenorul Șt. Cîrjan ne-a declarat: **„În fața echipei stau două probleme majore : sesiunea de examene și reluarea campionatului cu un potențial cît mai ridicat. Sperăm să trecem cu brio acest dublu examen..."**

V. MOREA

La Voința București :

„Rendez-vous" direct pe zăpadă

În timp ce unele echipe preferă căldura sălilor, altele se încumetă să facă primele antrenamente direct în aer liber, pe zăpadă. Printre acestea din urmă, se numără și **Voința București,** una din fruntașele seriei a IV-a a diviziei C, care și-a început vinerea trecută pregătirile pe stadionul de la Pipera. După efectuarea controlului medical, jucătorii acestei echipe au făcut cîteva crosuri și a lergări ușoare pentru adaptarea treptată la efort. Antrenamentele vor fi de șase la număr pe săptămînă. În perioada următoare, echipa va susține mai multe meciuri amicale cu formații de A, B și C, printre care Rapid, Progresul (A), Metalul, Electronica și Politehnica (B). După felul cum se muncește aci, se pare că scopul propus, acela ca echipa să ocupe un loc fruntaș încă din primul an de promovare, va fi îndeplinit. În lotul echipei, cu care antrenorii Ioan Unguroiu și Anton Munteanu au pornit din nou la drum, au fost promovați cinci juniori din pepinieră proprie.

Aurel PĂPĂDIE

Valentin Stănescu răspunde la patru întrebări

Evoluția echipei brașovene Steagul roșu în turul campionatului diviziei B a corespuns, în cea mai mare parte, așteptărilor. Dovadă este că echipa se află pe locul secund, la egalitate cu liderul seriei. Menționăm — și acest lucru nu este la îndemîna oricărei echipe — că în ultimele 8 etape de campionat ea n-a cunoscut înfrîngerea.

De la începutul lunii octombrie 1968, Steagul roșu are ca antrenor principal pe Valentin Stănescu, care, dacă putem spune așa, a călcat „cu dreptul". Fiind prezenți la inaugurarea activității pe anul 1969, am avut prilejul să discutăm cu V. Stănescu. Din noianul de întrebări care în mod normal pot fi adresate unui antrenor am ales doar patru, care ni s-au părut mai importante.

— Cum s-au comportat jucătorii, de la 2 octombrie 1968, cînd ați preluat echipa ?

— De la venirea mea, toți jucătorii au avut o comportare bună. Procesul de instruire s-a schimbat, jucătorii dîndu-și mai mult osteneala la pregătire, neîntîmpinînd rezistență față de elementele noi pe care le-am adus în antrenament. În felul acesta, am putut realiza în ultimele 7 etape 11 puncte din 14 posibile, adăugînd la acestea două jocuri de „cupă" — cîștigate — și o comportare deosebită în partida amicală cu echipa braziliană Bonsucceso, în care de asemenea am ieșit învingători. Sînt mulțumit și de modul cum se prezintă disciplina echipei; se respectă programul de antrenament și, de asemenea, jucătorii manifestă o bună conduită în viața lor extrasportivă. În perioada celor două luni cît m-am ocupat de pregătirea echipei, clasificarea jucătorilor, potrivit randamentului dat, ar fi următoarea : BUNĂ : **Papuc, Ivăncescu, Grecea, Alecu, Necula, Florescu, Györfi;** SATISFĂCĂTOARE : **Pescaru, Cadar, Iordache, Gane, Rusu, Nicolae ;** NESATISFĂCĂTOARE : **Ardeleanu.**

— Cum vedeți returul competiției și cum veți pregăti echipa pentru întîmpinarea lui ?

— Lotul pe care-l pregătesc este superior, în comparație cu celelalte echipe din serie, din punct de vedere tehnic și acest „atu" va fi — sper — hotărîtor în lupta aprigă ce ne așteaptă cu principalele noastre adversare. Jucătorii au mult mai multe posibilități decît au arătat anul trecut și sînt convins că acum, cînd am și început pregătirile pentru returul campionatului, ei se vor subordona total intereselor echipei, obiectivelor ce ni le-am propus. Împreună cu colegul meu, N. Proca, am stabilit un vast program de antrenament pe care-l vom respecta cu strictețe.

— Actualul lot va fi împrospătat ?

— Ne bizuim pe efectivul utilizat în tur, la care se adaugă Adamache, Jenei, Selimesi, Todirașcu, juniorii Șerbănoiu și Nica și cei doi tineri transferați zilele acestea Stan și Balint. Mai avem în perspectivă cîțiva tineri din județul Brașov, pe care intenționăm să-i transferăm la Steagul roșu. Am amintit mai sus numele jucătorilor pe care îi avem la ora actuală. Lipsește însă unul, cel al lui N. Campo, care și-a anunțat retragerea din activitatea competițională și pe care îl vom sărbători pentru laborioasa sa activitate depusă la Steagul roșu în primul joc oficial ce-l vom susține la Brașov.

— Și un pronostic...?

— Da ! Repet ceea ce am mai spus : promovăm în divizia A. Dar, nu numai atît. Dorim să facem și în „Cupa României" o figură cît mai frumoasă, mergînd pînă în etapele superioare.

C. GRUIA
coresp. principal

FRUNTAȘE ALE DIVIZIEI C

MINERUL ANINA (seria a V-a)

În seria a V-a activează patru echipe de fotbal ale minerilor din : Anina, Lupeni, Bocșa și Motru. Cea mai bună dintre ele s-a dovedit a fi în turul campionatului diviziei C Minerul Anina, care s-a clasat, de altfel, pe primul loc la jumătatea competiției, avînd cu un punct mai mult decît fosta divizionară A, Minerul Lupeni. Formația din Anina joacă de peste patru ani în divizia C, clasîndu-se de fiecare dată pe un loc onorabil (4—5).

În actualul campionat, Anina este un candidat serios pentru un loc în divizia B. Jucătorii sînt hotărîți să practice un joc bun și în retur, să se mențină în fruntea clasamentului, cu toată replica puternică pe care o vor primi, desigur, din partea echipelor aflate pe locurile următoare în clasament (în fruntea seriei se găsesc de altfel patru formații despărțite de un punct sau două).

De pregătirea „11-lui" miner din Aninia se ocupă prof. *Dănilă Otiman*, absolvent I.C.F., și instructorul *Petru Trufan*, care, într-o strînsă colaborare cu conducerea asociației sportive, au imprimat echipei un spirit sănătos de lucru ce a dus la o bună comportare în teren, la rezultate favorabile. Lotul folosit în tur este următorul : *W. Balzer, G. Marișescu, L. Tîrziu, V. Tuculia, I. Sucht, Gh. Retezan, I. Arnăutu, C. Teică, C. Spălățelu, I. Leac, St. Sucigan, G. Tismănaru, L. Mate, G. Copăceanu, V. Cuteanu, N. Mayos, I. Scînteie* și *D. Ilinca* (ultimii doi sînt juniori sub 18 ani).

Iată cîteva date și cifre legate de evoluția echipei :

- Golgeterul Minerului este Ludovic Mate cu 7 goluri ;
- În decursul celor 15 etape n-a fost eliminat de pe teren nici un jucător ;
- Situația în clasament : 8 meciuri cîștigate, 4 terminate la egalitate, 3 pierdute, golaveraj 26—6 și 20 de puncte ;
- Minerul Anina se află pe primul loc în clasamentul seriei începînd din etapa a XI-a ;
- O comportare remarcabilă are Minerul Anina și în ediția 1968—1969 a „Cupei României", calificîndu-se pentru etapa „16-imilor". Printre formațiile eliminate de Minerul în cupă sînt Politehnica Timișoara și Metalul Tr. Severin, din divizia B.

GH. CRĂCIUNEL—coresp.

ÎN DEZBATERE: ECLIPSA STELEI

- **UN PARADOX: *ANTRENAMENT MAI MULT, RANDAMENT MAI PUȚIN***
- ***EFECTE ALE UNEI CAUZALITĂȚI MAI PROFUNDE***
- ***TRASEUL PE CARE SE OFILESC TALENTELE***

Secția de fotbal a clubului Steaua a dezbătut împreună cu jucătorii elementele determinante ale mediocrei figuri făcute de campioana anului trecut în sezonul de toamnă. Dialogul s-a purtat între tovarășii M. Pandele, președintele clubului, Gh. Popescu, vicepreședinte al clubului, și președinte al secției de fotbal, și Șt. Covaci, antrenorul principal, pe de o parte, și grupul de jucători, cu unele excepții, cam amorf și distanțat. Prin eliminare succesivă, motivația reală a declinului a fost repede izolată, dar ceea ce s-a dovedit a fi dificil de realizat a fost obținerea adeziunii tuturor jucătorilor la o reală cauzalitate. Mulți dintre ei n-o acceptă și cu atît mai mult nu vor să facă nimic pentru anularea ei.

S-a afirmat că în toamnă au fost efectuate antrenamente mai numeroase și mai intense, că jucătorii n-au absentat, că au fost create fotbaliștilor condiții de lucru și de odihnă excelente, dar, paradoxal, randamentul echipei a fost mediocru, coborînd notabil sub cota campionatului precedent. Au mai fost enumerate în raportul cuprinzător întocmit de Ștefan Covaci și Ștefan Onisie o serie de inadvertențe metodice (insuficientă pregătire fizică generală, puțin accent pe chestiunile de tactică etc.). Comparînd însă tot ce s-a investit efectiv în această echipă (antrenament, acțiuni educative, stimulative etc.) cu potențialul exprimat în campionat și în C.C.E. se constată o diferență substanțială care s-a risipit steril pe canale devenite aproape clasice. A fost incriminat valul de îngîmfare apărut după cîștigarea campionatului, care a tîrît mulți jucători spre zona declinului. A fost amintită epidemia de accidentări care a bîntuit la un moment dat. Mulți jucători au făcut numai aceste trimiteri. Ele reprezintă, însă, niște formulări de subterfugiu și apreciem faptul că tov. Gh. Popescu, vicepreședintele clubului, le-a interpretat drept efecte ale unei cauzalități mai profunde. Se știe că în fotbalul nostru după realizarea unei performanțe oarecare pe mulți jucători îi cuprinde un vîrtej periculos. Se știe și se încearcă prevenirea simptomului. Dar, totul e zadarnic, fiindcă la rădăcina lui stă un anumit deficit de educație sportivă a fotbalistului. Frecvența mare a accidentărilor, fapt argumentat științific, este un revers al fragilității musculo-ligamentare apărute la organismele nerefăcute după efort, prin supraadăugarea efectelor unei vieți de boemă.

Cîțiva jucători recunoscuți prin sobrietate și integritate (Constantin, Jenei, Creiniceanu, Hălmăgeanu) au exprimat fără echivoc acele realități intime care grevează nu numai echipa Steaua, ci întreg fotbalul românesc. *S-au pierdut, în bună măsură, tradiții superbe (elanul pentru fotbal, pentru performanță ; cultul pentru onoarea clubului și mai ales pentru echipa națională ; legăturile afective profunde dintre colegi ; sentimentul responsabilității și integrării sociale). Multe dintre talentele noastre devin după primele adieri ale succesului niște ființe eterate, izolate, oarecum de contextul social, într-o plasă de idei necorespunzătoare despre viață și sport, din care coboară brusc abia la sfîrșitul carierei, sau (cazuri foarte rare) au șansa să se smulgă mai devreme, printr-un fericit complex de împrejurări (spirite mai elevate, mai lucide ; o influență fastă etc.).*

La Steaua, s-a recunoscut că *mîna antrenorilor se înmuiase mult în ultima vreme, atitudine greșită, urmată de rătăcirea imediată a unor fotbaliști care nu ascultă (și atunci destul de greu) decît de comenzi exterioare, mecanismele lor interioare de autoconducere fiind destul de atrofiate.*

Dumitru Popescu și Sorin Avram au fost expresiile cele mai flagrante ale acestui grup. Dar nu și singurele. Suciu a fost talent robust, dar acum s-a cam ofilit și a căzut în rîndul portarilor de rangul doi. Dumitru Nicolae a început și el să pălească, dar afirmațiile sale din ședință ne-au convins că a devenit prizonierul unui punct de vedere primejdios. Am aflat dintr-o altă intervenție că el afirmă cam așa : *„să nu vă intereseze viața mea particulară ; eu fac antrenamente, joc și dacă nu vă place am să plec la Ploiești".* Citatul nu mai merită nici un comentariu.

Dar este necesar să ne oprim în dreptul altei idei. Mulți jucători au găsit o formulă de adaptare incredibilă, o mostră de birocratism acolo unde nu te-ai aștepta să întîlnești această carie. Ei afișează o pseudo-conștiinciozitate și se apără cu ea. Vin la antrenament, aleargă cît pot, iar la meci se străduiesc, dar joacă ca vai de lume, fiindcă în rest circulă prin baruri, beau whisky și sînt preocupați prea mult de farmecul sexului frumos. În felul acesta și-au confecționat o plapumă de protecție. *„Ce domnule, nu venim la antrenament, nu muncim ?"*, se apără ei sensibili la orice observație mai penetrantă. Acestei optici dezolante, mulți i-au căzut victime, iar fotbalul nostru nu reușește din cauza ei să scoată cu demnitate capul prin lume.

Într-un chenar de plumb merită înscris numele tînărului Tătaru. Jucător înzestrat, dar mai ales repede acceptat de către opinia publică pentru vîrstă și pentru numele prestigiosului său frate, iar nu datorită împlinirii adevărate a vocației sale sportive, Tătaru II a cam apucat-o pe poteci întunecate. L-am remarcat în ședință pentru niște replici persiflante adresate responsabililor, dar mai ales pentru următoarea promisiune : *„pe viitor voi face mai multe bune decît rele"* (se referea la viața lui de zi cu zi). Omul are umor, e sincer și puțin cinic. După optica lui, la 20 de ani să joci în prima echipă a Stelei, să ai atuurile unui fotbalist de performanță și să nu faci „rele" ar fi prea de tot, nu se poate. Dar, fiindcă totuși Tătaru ne-a promis un procentaj pozitiv, el are dreptul la recunoștință. Iată mentalitatea multora dintre fotbaliștii tineri de la noi, aflați în faza zborului spre consacrare ! Certificarea acestei stări de fapt ne-a adus-o Nicolae Tătaru, antrenorul echipei de tineret Steaua. El a subliniat unele realizări și nume de adolescenți cu o bună conduită, dar ne-a oferit date care atestă că și grupul speranțelor este afectat de tarele proprii unei mari părți din generația fotbaliștilor maturi (Ștefănescu, căpitanul naționalei de juniori, a fost sancționat de către club, fiind oprit să participe la turneul din Grecia).

Reducînd la schemă adevărurile rostite și la Steaua și în dezbaterile similare purtate în alte cluburi, se ajunge la date limpezi care exprimă impasul : jucătorul de elită nu are obligații ferme ; responsabilii (conducători, antrenori) nu reușesc să echilibreze drepturile jucătorilor cu servituțile ; nu se realizează o stimulare morală a fotbaliștilor, educația lor multilaterală, un cult pentru muncă și pentru realizări excepționale, ci o blazare, o invitație la plafonare, o impulsionare spre arivism ; regulamentele existente generează, după opinia noastră, această atmosferă moleșitoare ; fotbalistul are responsabilități difuze, nu se autoconduce, ci e necesar a fi tutelat excesiv, nu are discernămînt propriu, ci e purtat de mînă ca un preșcolar, iar atunci cînd e lăsat liber se orientează, în general, spre polul activităților nepermise unui sportiv ; ca să apropii oarecum viața unei echipe de cerințele performanței este necesar ca antrenorii și conducătorii să devină niște monitori-umbră, niște jandarmi care să-i urmărească de dimineață pînă seară ! Toată această realitate se situează la distanță de atributele spirituale și morale ale societății noastre, precum și de rațiunile generoase ale sportului.

La sfîrșitul cîtorva ore de confruntare, tovarășii M. Pandele și Gh. Popescu au afirmat că deși acele reguli care guvernează activitatea fotbalistică îi modelează strîmb pe jucători, vor inaugura după un sezon de profund greșită indulgență o nouă etapă de severă disciplină, utilizînd mai eficient mijloacele de corecție aflate la îndemîna responsabililor din cluburi.

Romulus BALABAN

În turneul internațional de la Brașov

PE PRIMELE LOCURI : VOINȚA BRAȘOV ȘI RAPID BUCUREȘTI

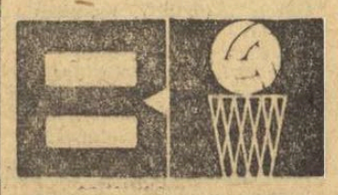

BRAȘOV, 12 (prin telefon). Turneul internațional de baschet, desfășurat timp de trei zile în localitate, s-a încheiat duminică seara cu victoriile echipelor românești **Voința Brașov** la fete și **Rapid București** la băieți. Cele trei zile de întreceri au oferit partide deosebit de interesante, urmărite cu atenție de numeroșii spectatori prezenți, seară de seară, în sala Tractorul.

La fete, cea mai disputată partidă a fost aceea dintre Voința Brașov—A.Z.S. Poznan (Polonia), care avea să desemneze cîștigătoarea turneului. Deși conduse aproape 30 de minute, uneori chiar la scor, brașovencele au avut un finiș impresionant, cîștigînd de o manieră categorică în fața unei echipe redutabile, aflată printre fruntașe în campionatul Poloniei (locul 4).

La băieți, Rapid București s-a prezentat bine pregătită, reușind să ocupe locul I și să aducă în Capitală trofeul oferit de asociația organizatoare a turneului, **Politehnica Brașov.**

Iată rezultatele din ultimele două zile : **FEMININ — Voința Brașov — Politehnica Brașov 45—39 (17—12) ; A.Z.S. Poznan — Politehnica Brașov 44—36 (21—19) ; Voința Brașov — A.Z.S. Poznan 49—39 (13—26). MASCULIN : Politehnica Brașov — Steagul roșu Brașov (juniori) 71—51 (30—24) ; A.Z.S. Poznan — Politehnica Brașov 59—56 (28—22) ; Rapid București — A.Z.S. Poznan 71—51 (32—34) ; A.Z.S. Poznan—Steagul roșu (jun.) 71—50 (31—28) ; Rapid București—Politehnica Brașov 63—59 (25—30).**

G. CAROL

CAPITALA ȘI-A DESEMNAT FINALISTELE PENTRU CAMPIONATELE NAȚIONALE

Zece echipe de judo din Capitală și-au dat ieri întîlnire în sala Floreasca pentru desemnarea celor patru formații care vor concura la finalele pe țară ale primului campionat național. Ieri dimineață, la festivitatea de deschidere au defilat toate echipele participante (Universitatea, Rapid, Politehnica, Olimpia, Straja, A.S.E., Flacăra roșie, I.E.F.S., Agronomia și I.P.G.G.) după care au urmat meciurile eliminatorii, decisive pentru stabilirea finalistelor.

ECHIPA RAPID, CAMPIOANĂ A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Nicolae Zamfirescu (cat. 56 kg), Dan Georgescu (cat. 63 kg), Gheorghe Vasile (cat. 70 kg), Cristian Lascu (cat. 80 kg), Lucian Niculescu (cat. 93 kg), Dorin Lepădat (cat. +93 kg) și Gh. Donciu (antrenor).

Sorții au decis ca în grupa întîi, Universitatea (cîștigătoarea recentei competiții republicane „Cupa federației") să aibă partenere (cu excepția Politehnicii) fără pretenție la unul dintre locurile fruntașe. Așa se explică și faptul că toate meciurile studenților de la Universitatea cu judokanii de la A.S.E. și Flacăra roșie s-au încheiat înainte de limită, prin ippon. De altfel și scorul de 10—2 în favoarea Universității, atît în partida cu A.S.E. cît și în cea cu Flacăra roșie, este edificator. Așadar, prima echipă calificată pentru finale — Universitatea.

În aceeași grupă a obținut dreptul de a concura la ultimul act al naționalelor și Politehnica. Viitorii ingineri și-au cucerit acest drept mult mai greu decît se așteptau. Ei au întîlnit în meciul decisiv pe judokanii de la Straja, tineri care se aflau la primul lor mare concurs. Cu toate acestea studenții au fost nevoiți să facă apel la întreaga gamă a cunoștințelor pentru ca în cele din urmă să iasă învingători, la limită, cu 7—5.

În grupa a doua sorții au fost mult mai vitregi. În această grupă s-au concentrat formații de valori foarte apropiate astfel că finalistele nu puteau fi anticipate. Olimpia a trecut totuși cu ușurință, în primul meci, de I.P.G.G. cu 11—1. În cel de al doilea însă, cu Rapid, cunoscuta formație bucureșteană antrenată de ing. Liviu Urmă a cedat, și încă la scor (2—10), ieșind din cursa pentru unul din primele locuri ale ediției inaugurale a campionatului. Alături de Rapid a mai cucerit calificarea, după multe emoții, echipa studenților de la I.E.F.S. care a dispus merituos de Agronomia cu 8—4.

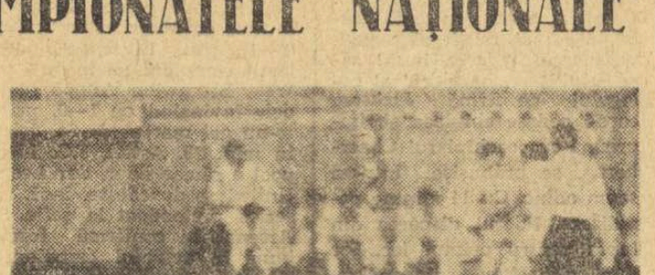

Tai-otoshi, procedeu tehnic de mare eficacitate

Foto : AUREL NEAGU

În cea de a doua reuniune găzduită aseară tot de sala Floreasca s-au disputat meciurile pentru desemnarea celor mai bune formații din Capitală. Întrecerea echipelor învingătoare în reuniunea de dimineață (finalistele competiției) a stîrnit un interes deosebit fiind urmărită de un public numeros. Scăpați de emoțiile calificării, judokanii de la Rapid, Universitatea, Politehnica și I.E.F.S. au furnizat întîlniri de mare spectacol aplaudate frenetic.

Disputa finalistelor din prima grupă, Universitatea — Politehnica, s-a încheiat cu un rezultat de egalitate : 6—6. Juriul s-a văzut nevoit să apeleze la una dintre clauzele regulamentului (număr de ipponi), care i-a dat cîștig de cauză echipei Universitatea. În cealaltă grupă, Rapid a dispus în mod surprinzător de I.E.F.S. cu 6—4 (rapidiștii nu aveau în formație pe unul dintre judoka de bază). Deci locurile I—II urmau să și le dispute Universitatea și Rapid.

Giuleștenii, fortificați moral de victoria asupra studenților de la I.E.F.S., au intrat pe patrulaterul de concurs decișI să nu cedeze nici în fața studenților de la Universitatea. Și, spre satisfacția numeroșilor lor suporteri aflați în tribune, au trecut cu succes și peste acest ultim „obstacol" și încă la un scor categoric : 10—2 ! În disputa pentru locurile III—IV, I.E.F.S. a întrecut Politehnica cu 8—4.

În încheiere, menționăm excelenta organizare, precum și arbitrajele mult îmbunătățite față de ultimele competiții.

Costin CHIRIAC

Pronosport

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE LA CONCURSUL PRONOSPORT Nr. 2 DIN 12 IANUARIE 1969

I.	Atalanta — Verona	1
II.	Cagliari — Napoli	X
III.	Inter — Juventus	2
IV.	Lanerossi—Sampdoria	1
V.	Pisa — Fiorentina	2
VI.	Roma — Palermo	1
VII.	Torino — Bologna	1
VIII.	Varese — Milan	X
IX.	Catania — Brescia	1
X.	Foggia — Livorno	1
XI.	Genoa — Monza	X
XII.	Mantova — Bari	X
XIII.	Ternana — Como	1

Fond de premii 308.906 lei.

Astăzi, în sala Dalles, de la ora 17,30 :

SPORTUL — MIJLOC DE CULTURĂ

Cursul „Educație fizică și sport" de pe lîngă Universitatea populară București organizează astăzi, începînd de la ora 17,30, în sala Dalles, expunerea : Sportul — mijloc de cultură, prezentată de dr. Romulus Balaban — ziarist.

Va urma o gală de filme sportive.

Actualitatea internațională

La Roma s-a disputat simbătă un meci amical de rugby între o selecționată a Italiei de centru și sud și formația universității din Capetown. În fotografie puteți vedea momentul începerii acestei partide având ca protagonist pe acest simpatic cetățean în haine de stradă și care este celebrul chirurg Christian Barnard, fost și el în anii studenției căpitanul unui XV din Capetown
Telefoto : A.P.-AGERPRES

telex

CAMPIONUL OLIMPIC, atletul american Willie Davenport (S.U.A.), a egalat cea mai bună performanță mondială de sală în proba de 45 yarzi garduri. Cu prilejul concursului desfășurat la Boston, Davenport a realizat timpul de 5,8. În proba de 2 mile, George Young a câștigat în 8:32,6.

■

LA CASTELROTTO, în apropiere de Bolzano, au continuat întrecerile concursului internațional de schi. Proba de 30 km a fost dominată de schiorii norvegieni care au ocupat primele trei locuri în clasament. Victoria a revenit lui Martinsen cu timpul de 1h 34:10,2.

■

PE PATINOARUL LOCALITĂȚII HERENVEN au început campionatele de patinaj viteză ale Olandei. Câteva rezultate înregistrate în prima zi : 500 m femei : Burgmeyer 47,3 ; 500 m masculin : Bartling 41,8 ; 1 500 m femei Kaiser 2:23,5.

STAN SMITH (S.U.A.) a câștigat turneul internațional de tenis „Open" al statului Victoria, desfășurat la Melbourne, învingînd în finală cu 14—12, 6—8, 6—3, 8—6 pe compatriotul său Ashe. În semifinale, Smith îl eliminase cu 8—10, 11—13, 6—2, 6—3, 6—2 pe Pasarell (Porto Rico). Proba feminină a revenit jucătoarei australience Margaret Court, care a învins-o cu 6—1, 6—4 pe Kerry Harris (Australia).

■

TURNEUL INTERNAȚIONAL DE TENIS de la Bloemfontein a luat sfîrșit cu succesul englezului Mark Cox. Acesta

radio

l-a învins în finală cu scorul de 6—2, 7—5 pe Maud (Republica Sud-Africană). Primul loc, la feminin a revenit jucătoarei Walkden (Rhodesia). Ea a întrecut-o cu scorul de 6—4, 10—8 pe Virgina Wade (Anglia).

■

CUNOSCUTUL NAVIGATOR SOLITAR francez, Robert Delanne, a declarat ziariștilor că se pregătește pentru o călătorie de 1 200 mile în jurul Țării de Foc, partea cea mai sudică a continentului American, la bordul unei mici ambarcațiuni de cauciuc cu motor. Plecarea o va face din Punta Arenas și va străbate trecătoarea Capului Horn.

■

LA AARHUS s-a disputat întîlnirea internațională de tenis de masă dintre echipele Danemarcei și Luxemburgului contînd pentru cupa „Ligii europene". Jucătorii danezi au repurtat victoria cu scorul de 7—0.

telefon

UN MECI ÎNTRE „GREI" ÎN PERSPECTIVĂ

LONDRA, 12. — Fostul campion de box la categoria grea al Angliei, Brian London, și-a reluat pregătirile sub îndrumarea antrenorului Ted Mc Worter din Detroit care l-a pregătit pînă nu de mult pe George Chuvalo.

Brian London urmează să întîlnească la 6 februarie pe ringul unei arene din Liverpool pe nord-americanul Henry Clark.

În fotografie : B. London și antrenorul său Mc Worter.

O odisee pe patru roți (VI)

● „80 KM PE ORĂ ? VREAU S-O VĂD ȘI PE-ASTA !" ● DISPARIȚIA ȘI APARIȚIA DE LIDERI ● O NOAPTE CATASTROFALĂ

Ce-i aștepta de la **Perth** încolo pe concurenți ? 4 800 de km de praf, de hîrtoape, de crevase secționînd drumul, de deșert, rute practic de ghicit și nu de urmat, apoi de noroi pînă la osii, cîteva urcușuri pe sălbaticii **Snowy Mountains,** totul de parcurs în trei zile și trei nopți, precum și un regulament mai... european decît pînă atunci : controalele frecvente împiedicau recuperări mari.

Începea, de fapt, o dispută **Europa—Australia.** Se pleca acum din 3 în 3 minute, pentru simplul motiv că, la un singur minut interval, praful celui din față ar fi orbit orice urmăritor. Trebuiau străbătute în viteză porțiuni care ar fi pus probleme și unui... buldozer. Spre exemplu, la **Flinders Range,** punctul cel mai critic, ziariștii au văzut un fermier localnic care-și instalase un turn de observație cu loc pentru întreaga familie. **„Trăiesc de zeci de ani pe-aici și n-a mers nimeni vreodată cu peste 50 km/oră pe tabla asta ondulată** (n.n. recte „șoseaua"). **Cursa impune peste 80 ! Vreau s-o văd și pe-asta..."** le-a spus el ziariștilor... De altfel, chiar automobiliștii australieni considerau porțiunea dementială, deși avuseseră parte, pînă atunci, de destule. Regulamentul devenise draconic : nemaifiind nevoie de menținerea a mulți concurenți, eliminările se făceau, de la o etapă la alta, după 9, apoi 6 și în final 3 ore întîrziere. Adio recuperări ! Robustețea mașinilor și a piloților devenise condiția de bază.

Interesul în **Australia,** fără să aibă aspectul de „1 001 de nopți" din tronsonul asiatic, era general. Pagini întregi în ziare, zeci de ore în emisiile radio și TV, pariuri mai abitir ca la cursele de cai sau de ogari — toate marcau caracterul aproape sărbătoresc al acestei întîlniri cu vitejii sosiți tocmai din bătrînul continent.

„Distracția" a început din primele ore de cursă. Nu mai puțin de 6 automobile au „percutat" turme de canguri (exemplarele adulte ating adesea 150 kg !), lucru care, deși prevăzut cumva, era profund neplăcut și cu urmări. Astfel, australianul **Green (BMC)** a scăpat doar cu spaima, dar **Simca** pilotată de **Houel-Boucher** a avut nevoie de o oră ca să-și îndrepte tăblăria de așa manieră încît să poată continua. Mai periculoși pentru concurenți decît cangurii s-au dovedit însă, chiar din clipa startului, polițiștii australieni. Complet insensibili la necesitățile raliului, au început prin a reduce numărul de faruri și a le schimba amplasamentul conform legilor locale : nici un proiector mobil nu a fost admis, nici un far mare de ceață nu avea voie să fie întrebuințat ș.a.m.d. Excesul de viteză, regulamentar și de fapt chiar obligatoriu în cursă, a fost sancționat drastic peste tot. Polonezul **Zasada,** purtătorul speranțelor firmei **Porsche,** a pierdut minute (și dolari australieni...) de preț tocmai din acest motiv.

A plouat, pur și simplu, cu accidente și incidente. **Colteselloni-Tallis (Volvo)** s-au răsturnat (engiezul fiind la volan) într-un viraj și au încheiat cursa încă din primii 250 km „australieni". Iar proba de viteză de pe pista spre **Lake King** a furnizat o dramatică bătălie între lideri : **Clark** și **Lampinen** nici un minut penalizare, **Bianchi** 3, **Green** 5, **Firth** 7, **Vaughan** și **Cowan** cîte 8, **Aaltonen** și **Hodgson** cîte 10. Restul — catastrofă ! Nu de alta, dar media orară de 96 km fusese considerată imposibilă. Minunații smintiți ai volanului arătaseră Australiei, întregii lumi automobilistice, că măiestria în pilotaj și în construcții nu e vorbă goală...

Cea mai mică fisură avea să se dovedească fatală. Liderul aproape permanent al cursei, **Clark,** ca și secondantul său, **Lampinen,** a slăbit pasul cu mai puțin de 30 de ore înaintea finișului. În linia dreaptă de viteză care preceda **Port Augusta,** cei doi n-au reușit să atingă decît 145 km/oră, în timp ce **Bianchi** depășea 160. Între timp, **Zasada,** mai ales pe aceeași porțiune, refăcea formidabil, făcînd să crească cota mașinii **Porsche 911 S.** Deficitul de viteză din acest punct i-a obligat pe **Clark** și **Lampinen** să forțeze și... prima lovitură de teatru : în altă porțiune de viteză, înainte de **Quorn, Clark** „ardea" cîteva supape, iar **Lampinen** se răsturna într-un viraj. Primul era nevoit să parcurgă sute de km, pînă la prima etapă, cel mult în viteza a treia ; finlandezul, în schimb, încheiase disputa... De altfel, **Clark,** cu toată graba, n-a mai reușit să supraviețuiască și făcea inutil sacrificiul gen „harakiri" al colegului de firmă **Jackson,** care-i cedase chiulasa și, împreună cu coechipierul **Chambers,** se prăbușise într-un somn adînc. Cu 14 minute penalizare, liderul dispărea din lupta pentru primul loc. Iar după alte cîteva sute de km, în plin pustiu, i se rupea și suspensia din spate — călcîiul lui Achile la **BMC...**

În acest moment loviturile de teatru au început să se succeadă la fiecare ceas, radioul, ajutat de aviație, fiind cel ce anunța milioanelor de ascultători situația în efervescență a cursei. Noi lideri — foști lideri, pentru că și **Lampinen,** pe **Ford MRS 20,** avea să-și spargă suspensia din spate în drumul spre **Flinders Range.** Rigorile tronsonului australian rosteau verdicte implacabile...

Noaptea fusese neîndurătoare și dură pentru **Ford,** dimineața — penultima — avea să fie pentru **BMC,** care pierdea unul din cele mai bune echipaje, **Evan Green — Jack Murray,** australieni, pe care întreaga populație a continentului îi urmărea cu sufletul la gură. Un avion îi reperase stînd pe marginea „drumului", în plin deșert ; n-a putut ateriza, a înțeles din semnale că suspensia din spate („taxa"...) era ruptă, a făcut cale-ntoarsă, le-a parașutat cele necesare, dar... degeaba. **Green,** ca și **Aaltonen, Fall** și **Hopkirk** în Asia, plăteau tribut greu.

Și iată că în acest moment **Bianchi-Ogier** conduceau ! Avioanele care furnizau știri posturilor de radio semnalau automobilele rătăcite la sute de kilometri de pista corectă ; în șanțuri, pe margini de drum și la puncte de control zăceau epave de mașini și de... piloți. Iar cursa intra acum pe porțiunea de șosea autentică, după ce schimbase praful pentru noroi : era în plină perioadă de inundații australe.

La volanul **Citroën-ului DS 21** albastru, **Bianchi** și **Ogier** se năpusteau — lideri surprinzători, dar pe merit ai unei curse fantastice pe care puteau să o cîștige fără să fi cunoscut incidente sau accidente serioase.

G. RUSSU-ȘIRIANU

Liderul cursei „Globul de aur" întîrzie să-și facă apariția !

SANTIAGO DE CHILE, 12 (Agerpres). — La Santiago de Chile s-a anunțat că navele chiliene nu au reușit pînă în prezent să-l observe pe navigatorul solitar britanic Knox Johnston care trebuia să treacă zilele acestea din Pacific în Atlantic prin apele periculoase de la Capul Horn. Knox Johnston, se află, după cum se presupune, în fruntea cursei „Globul de aur", organizată de ziarul „Sunday Times", fiind urmat de navigatorul solitar francez Bernard Moitessier.

Navigatorul britanic a fost văzut ultima oară la 23 noiembrie anul trecut în apropierea Noii Zeelande.

Pe ger și pe zăpadă a fost reluat campionatul vest-german de fotbal. În fotografie, o fază din meciul Kickers Offenbach — F. C. Köln (3—1)

PE GHEAȚĂ ȘI PE ZĂPADĂ

MARCELA LEAMPĂ — LOCUL III LA BOHINJ

Proba feminină de 10 km din cadrul concursului internațional de schi de la Bohinj (Iugoslavia) a fost cîștigată de Berit Moerdre (Norvegia), care a realizat timpul de 39:57,0. **Marcela Leampă (România) a ocupat locul 3 cu 42:50,0**

„MONOPOL" AUSTRIAC ÎN COBORÎREA DE LA WENGEN

Sportivii austrieci au dominat proba de coborîre din cadrul concursului internațional de schi alpin de la Wengen (Elveția). Victoria a revenit lui Karl Schranz cronometrat cu 3:01,60 (pîrtia a măsurat 4 260 m, cu o diferență de nivel de 1 012 m). Pe locurile următoare : 2. Helmi Messner (Austria) — 3:01,99; 3. Karl Gordin (Austria) — 3:03,10; 4. Jean Daniel Daetwyler (Elveția) — 3:03,30 ; 5. Jos Minsch (Elveția) — 3:03,37 ; 6. Bernard Orcel (Franța) — 3:03,73.

La slalom special, pe primul loc s-a clasat R. Fritscher (Austria) cu 121,58 (în două manșe) ; 2. Spider Sabich (S.U.A.) — 122,01 ; 3. Peter Frei (Elveția) — 122,15.

DOUĂ SUCCESE ENGLEZEȘTI LA VAL d'ISÈRE !

În cadrul concursului internațional de schi de la Val d'Isère, proba de coborîre a fost cîștigată de Lovell Richard (Anglia), care a realizat timpul de 1:26,21. La feminin, prima a terminat King Barbara (Anglia) cu rezultatul de 1:06,98.

UN ALT AUSTRIAC ÎNVINGĂTOR

Proba de coborîre din cadrul competiției internaționale de schi pentru „Marele premiu al Morzinei" a revenit austriacului Frantz Digruber, cronometrat în 2:31,32. Au urmat în clasament Marcello Varallo (Italia) — 2:32,48 și Scott Henderson (Canada) — 2:32,49.

ȘCEGLOVA — CAMPIOANĂ A U.R.S.S. LA PATINAJ ARTISTIC

Proba feminină din cadrul campionatelor de patinaj artistic ale U.R.S.S. a fost cîștigată de tînăra reprezentantă a orașului Moscova, Elena Șceglova, cu 2 055,8 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat Galina Grîjibovskaia (Moscova) — 2 005,6 puncte, Elena Aleksandrova (Leningrad) — 1 995,1 puncte și Elena Kotova (Moscova) — 1 900,8 puncte.

HOCHEIȘTII JAPONEZI ÎNVINȘI ÎN CANADA

Echipa selecționată de hochei pe gheață a Japoniei și-a continuat turneul în Canada, jucînd la Winnipeg cu echipa Manitoba. Hocheiștii canadieni au obținut victoria cu scorul de 7—2. Jocul a fost urmărit de aproape 1 000 de spectatori.

C.E. DE SCHI-JUNIORI

La Madonna di Campiglio, în ziua a doua a campionatelor europene de schi-juniori, proba de slalom special a fost cîștigată de Edith Milanovics (Austria) cu timpul de 104,06; 2. Liesl Moedlinger (Austria) — 104,19 ; 3. Odile Chalvin (Franța) — 105,00.

Tot la Madonna di Campiglio a început concursul internațional de patinaj viteză „Cupa Nicolidi". Cîștigători : 500 m : Braunecker (Austria) — 41,2 ; 1 000 m : Holmgren (Suedia) — 1:23,4 ; 5 000 m : Zimmerman (R.F.G.) — 7:41,5.

WIRKOLA, LIDER ÎN „TREI COLINE"

La Plavy (Cehoslovacia) s-a disputat a doilea concurs de sărituri cu schiurile conținînd pentru competiția celor „Trei Coline". A cîștigat norvegianul Wirkola care a realizat 227,1 puncte (sărituri de 80 și 77,5 m). În clasament, după două concursuri, conduce Wirkola cu 453,4 p ; 2. Raska (Cehoslovacia) cu 449,4 p.

Patinatorul suedez Haakon Holmgreen cîștigător la Madonna di Campiglio în proba de 500 m cu 39,8 (nou record al pistei)

fotbal pe glob fotbal pe glob

Corespondențe speciale

ANGLIA : LEEDS UNITED A ÎNVINS PE MANCHESTER UNITED

Cu patru zile înainte de meciul de pe Wembley dintre reprezentantivele Angliei și României, campionatul englez a continuat cu desfășurarea unei noi etape. Toți selecționabilii pentru jocul de miercuri au evoluat sîmbătă în echipele lor iar de duminică ei sînt reuniți la Londra, așteptînd „amicalul" de miercuri. Două partide au atras atenția iubitorilor de fotbal de pe insulă. Derbiurile etapei au avut loc la Leeds, unde echipa locală a întîlnit pe Manchester United (2—1), și la Liverpool, unde foștii campioni au întîlnit pe West Bromwich Albion, gazdele învingînd cu 1—0, printr-un gol marcat de St. John, în min. 28. Astfel, F.C. Lierpool a rămas lider, dar Leeds United se dovedește, încă, un serios pretendent la șefie. Și Arsenal își confirmă forma bună în actualul campionat. „Tunarii" au dispus de Sheffield Wednesday cu 2—0 și ocupă locul 3, ca și Everton, performera etapei, învingătoare cu 3—1 la Sunderland.

În clasament, pe primele locuri se află **F. C. Liverpool** cu 41 p (din 27 de meciuri) urmată de **Leeds United** cu 39 p (din 25 jocuri), **Arsenal** 37 p (25 j), **F. C. Everton** 37 p (26 j) etc.

Mike AMBROSE

R. F. A GERMANIEI : PRIMA ETAPĂ A RETURULUI

După o pauză de trei săptămîni, determinată de turneul reprezentativei R.F. a Germaniei întreprins peste Ocean, campionatul vest-german a fost reluat cu etapa a XVIII-a, prima din retur. Alemannia Aachen a obținut cea de a patra victorie în acest campionat, dispunînd de campioana țării, F.C. Nürnberg, cu 4—2. Pentru învingători au marcat Claessen (2), Walter și Hermanndung. Ion Ionescu nu a jucat nici în acest meci. Motivele nu se cunosc cu certitudine.

Surpriza etapei s-a înregistrat la Kaiserslautern, unde actualul lider al clasamentului, Bayern München, a fost învins cu 3—1. Se pare că echipa lui Beckenbauer nu mai este în forma bună dovedită în toamna anului trecut și în acest caz, ea poate pierde primul loc, deoarece o despart numai două puncte de cea de a doua clasată. Iată celelalte meciuri ale etapei : Hertha B.S.C. — Eintracht Frankfurt (amînat), Kickers Offenbach — F.C. Köln 3—1, Schalke 04—M.S.V. Duisburg 1—0, Borussia Mönchengladbach—Borussia Dortmund 1—0, Hamburger S.V.—Eintracht Braunschweig 0—0, Hannover 96—Werder Bremen 1—0, München 1860 — W.f.B. Stuttgart 3—1.

Allan Ball (Everton) unul din componenții lotului englez pentru meciul de miercuri cu România

În clasament : Bayern München 25 p ; Borussia Mönchengladbach 23 p ; Eintracht Braunschweig 22 p ; Hamburger S.V. 22 p ; München 1860 21 p ; W.f.B. Stuttgart 20 p etc.

Dieter HENNIG

ITALIA : INTER — JUVENTUS 1—2 !

Campionatul italian de fotbal s-a reluat duminică, după întreruperea provocată de turneul echipei naționale în Mexic. Am notat cu acest prilej cîteva surprize, nu însă de proporții, și anume : înfrîngerea lui Inter, pe teren propriu, de către formația lui Heriberto Herrera, Juventus Torino, și rezultatul de egalitate dintre Cagliari și Napoli, pe terenul liderului. De asemenea, scorul egal obținut de Varese în fața lui Milan poate fi socotit o surpriză. Trebuie să ținem cont, însă, de faptul că actualii campioni au jucat fără Prati, accidentat grav la un genunchi. Prin victoria realizată în deplasare de Fiorentina la Pisa, florentinii au ajus în fruntea clasamentului, alături de Cagliari.

Iată rezultatele etapei : **Atalanta — Verona** 5—2 (au înscris : Clerici — 3, Angelo și Incerti, respectiv Bonatti și Bui); **Cagliari—Napoli** 0—0; **Internazionale—Juventus** 1—2 (Burgnich, respectiv Anastasi — 2), **Lanerossi — Sampdoria** 3—0 (Vitali, Reif și Fontana); **Pisa—Fiorentina** 0—1 (Amarildo) ; **Roma—Palermo** 2—1 (Capello și Carpenetti, respectiv Ferrari); **Torino—Bologna 3—0** (Combin — 2 și Facchin) ; **Varese—Milan** 0—0.

În fruntea clasamentului se află acum **Cagliari** și **Fiorentina** cu cîte 20 de puncte, urmate din **Milan** (19) ; **Juventus** (15), **Internazionale** (14), **Roma** (13) etc.

Cesare TRENTINI

★

● Uniunea europeană de fotbal (U.E.F.A.) a anunțat federația spaniolă de specialitate că finala „Cupei campionilor europeni" se va desfășura la Madrid, la 28 mai a.c. Jocul va avea loc în nocturnă.

● Cu prilejul aniversării a 50 de ani de la înființarea Federației iugoslave de fotbal, la 24 septembrie 1969 se va organiza, la Belgrad un meci amical Iugoslavia—U.R.S.S.

● Federația franceză de fotbal proiectează organizarea unui meci internațional între fostele glorii ale Franței și Suediei. Meciul ar urma să se desfășoare la 6 mai pe stadionul din Toulouse. Fostul internațional Just Fontaine a fost însărcinat să alcătuiască formația. Acesta a declarat că a selecționat, printre alții, pe Jonquet, J. J. Marcel, Kopa, Piantoni.

PERFORMERII OLIMPICI AU CONCURAT LA WASHINGTON

La Washington, John Carlos a egalat cea mai bună performanță mondială pe 60 yarzi cu 5,9. Bob Beamon a sărit la lungime 7,71 m. În absența lui Bob Seagren, campion olimpic la săritura cu prăjina, această probă a revenit lui Lee Smith cu 5,05 m. Lawson a terminat victorios în cursa de 1 milă cu 4:12,2.

BIATLONIȘTII ROMÂNI ÎNVINGĂTORI ÎN R.D. GERMANĂ

ALTENBERG, 12 (prin telefon). **Echipa României a cîștigat proba de ștafetă 4x7,5 km din cadrul concursului internațional de biatlon la care mai iau parte reprezentativele R. D. Germane, Bulgariei și Cehoslovaciei. Ștafeta română, alcătuită din Țeposu, Cimpoia, Carabela și Vilmoș, a fost înregistrată cu 2h46:02 (3 ture de penalizare), față de cea a R. D. Germane cronometrată cu 2h47:03 (10 penalizări). Pe locul III : R.D.G. II cu 2h47:23 (6 pen.). Cel mai bun timp l-a realizat Carabela : 40:11,0 (zero penalizări).**

La juniori 3x7,5 km : 1. R. D. Germană 2h00:41 (4 pen.), 2. România (Fontana, Soiu, Mîrzea) 2h03:24 (5 pen.), 3. R.D.G. II 2h10,33.

Luni au loc cursele individuale : 20 km seniori și 15 km juniori.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 424 (5858) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 14 ianuarie 1969

Echipa de lupte Metalul București va evolua în Suedia

Formația de lupte greco-romane a clubului bucureștean Metalul va pleca în ziua de 17 ianuarie în Suedia, unde va susține patru partide. Echipa antrenată de Ilie Gheorghe va evolua în orașele Sundsvall (17 I), Häronsänd (18 I), Gävle (20 I) și Ursalla (21 I). Din lotul ce se va deplasa în Suedia fac parte: J. Prisadă, Gh. Cioț, Șt. Geantă, C. Penciu, Fl. Chițu ș.a.

Reflecții la o analiză de sfîrșit de an

DINAMO BUCUREȘTI — FACTOR DE AFIRMARE A VITALITĂȚII SPORTULUI ROMÂNESC

Aniversarea, în primăvara trecută, a două decenii de la înființarea clubului Dinamo București s-a înscris ca unul din evenimentele remarcabile, proprii mișcării noastre sportive, pe agenda anului recent încheiat. Semnificația majoră care s-a dat acestei sărbători a fost determinată de viguroasa consacrare a clubului bucureștean atît în viața sportivă în competițiile cu caracter național, deținînd autoritar întîietatea în anumite ramuri de sport. Totodată, ei au obținut rezultate strălucite și în arena internațională, la Jocurile Olimpice, campionatele mondiale, europene și balcanice, ridicînd valoarea

Ivan Patzaichin, marea revelație a anului 1968 la canoe

a țării, cît și pe plan internațional. De la nivelul unei modeste grupări cu un număr restrîns de sportivi, Dinamo s-a dezvoltat vertiginos, a urcat permanent treptele afirmării, situîndu-se astăzi printre cele mai puternice cluburi românești, bine cunoscute și peste hotare. Sub culorile sale activează în prezent aproape 1 500 de tineri (în 21 secții pe ramură de sport) dintre care 196 maeștri emeriți și maeștri ai sportului, precum și 269 sportivi de categoria I.

Reprezentanții clubului Dinamo s-au impus, an de an, performanțelor sportive românești la nivelul celor mai bune din lume.

Pentru a argumenta aceste afirmații nu este, însă, nevoie să ne întoarcem prea mult înapoi, să trecem în revistă succesele dintr-un șir întreg de ani. Pe deplin concludente sînt chiar și numai performantele realizate de sportivii dinamoviști în 1968, anul aniversării jubiliare a clubului lor, care, prin coincidență, a fost și an olimpic. Cele mai prestigioase dintre aceste performanțe sînt menționate în chenarul pe care-l publicăm separat, ele reflectînd convingător potențialul actual al clubului dinamovist, demonstrat nu numai la nivelul competițiilor interne, ci și la acela, mult mai pretențios, al marilor confruntări internaționale. Desigur, mîndria sportivilor dinamoviști, ca și a noastră, a tuturor celor ce iubim sportul, o constituie rezultatele obținute la Jocurile Olimpice din Mexic, care au adus sportului românesc un nou și substanțial spor de prestigiu. Pentru a aprecia mai bine contribuția pe care Dinamo a dat-o reprezentării țării noastre la Olimpiadă, este necesar să subliniem că din delegația de 87 de olimpici români 38 au fost sportivi ai acestui club, ceea ce

C. FIRANESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

VIRGIL MORMOCEA LA 60 ANI!

La 18 ianuarie, fostul ciclist de cursă lungă, antrenorul care a dat sportului nostru cu pedale pleiade de campioni, omul care și-a pus printre primii semnătura pe „certificatul de naștere" al ciclismului competițional de pe aceste meleaguri, brăileanul VIRGIL MORMOCEA împlinește 60 de ani.

45 de ani de atașament real, DOVEDIT, față de „mica regină a șoselelor", 45 de ani fără nici un repros — iată o performanță demnă de invidiat. La sărbătorirea fostului campion — care va avea loc la 18 ianuarie, orele 18, la Brăila — vor fi alături de veteranul Virgil Mormocea foștii colegi de pluton, prieteni și admiratori, reprezentanți ai F. R. Ciclism, ai ziarului „Înainte" din Brăila, ai A. S. Loto-Pronosport și ai ziarului „Sportul".

LOTURILE ROMÂNIEI PENTRU ÎNTRECERILE INTERNAȚIONALE DE BIATLON DE LA POIANA BRAȘOV

După cum am mai anunțat, de vineri pînă duminică vor avea loc, la Poiana Brașov, concursul internațional de biatlon pentru tineret, (participă selecționatele: U.R.S.S., Suedia, R.D. Germană, R.F. a Germaniei, Polonia, Cehoslovacia, România I, România II, Brașov și Sinaia) și întîlnirea dintre reprezentativele de seniori ale României și R. D. Germane.

În vederea disputelor de la sfîrșitul acestei săptămîni, F.R.S.B. a alcătuit următoarele loturi: seniori: **Constantin Carabela, Gheorghe Vilmoș, Ion Țeposu, Gheorghe Cercel, Gheorghe Cimpoia, Nicolae Bărbășescu, Gheorghe Bădescu, Dumitru Zangor;** tineret: **Ion Mîrzea, Dumitru Solu, Victor Fontana, Ion Olteanu, Alexandru Szabo și Vasile Papuc. Antrenori: Marcel Stuparu și Laurian Cristescu.**

La Altenberg

Biatloniștii din R. D. Germană au dominat proba individuală

ALTENBERG, 13 (prin telefon). Luni s-au desfășurat cursele individuale din cadrul concursului internațional de biatlon, seniori și juniori, la care au luat parte sportivi din Cehoslovacia, Bulgaria, R.D. Germană și România. Vremea a fost din nou defavorabilă (mai întîi a plouat, apoi a înghețat), iar, în ansamblu, rezultatele celei de a treia zi de concurs sînt în contradicție cu cele din ștafetele de sîmbătă și duminică. Sportivii români au executat o tragere defectuoasă, care le-a atras numeroase minute de penalizare.

Rezultate tehnice: juniori — 1. Bartnik (R.D. Germană) 1h 03:05 (1 minut penalizare); 2. Wiegand (R.D. Germană) 1h 03:26 (2); 3. Klander (R.D. Germană) 1h 04:05 (3); 4. D. Soiu (România) 1h 04:36 (4); ...6. V. Fontana (România) 1h 08:22 (4); ...9. Al. Szabo (România) 1h 09:13 (6); 10. I. Olteanu (România) 1h 10:41 (4); 11. I. Mîrzea (România) 1h 11:12 (8); seniori — 1. Jahn (R.D. Germană) 1h 22:05 (2); 2. Günther (R. D. Germană) 1h 22:35 (1); 3. Koschka (R.D. Germană) 1h 23:34 (5); 4. Gh. Cimpoia (România) 1h 23:45 (2); ...6. C. Carabela (România) 1h 25:39 (4); ...8. Gh. Vilmoș (România) 1h 28:35 (9); ...15. D. Țeposu (România) 1h 31:19 (9); ...23. Gh. Cercel (România) 1h 34:58 (13). Au terminat cursa 30 de juniori și 29 de seniori.

Campionatul diviziei B la hochei

Lider — Tîrnava Odorheiul Secuiesc

ODORHEIUL SECUIESC, 13 (prin telefon, de la trimisul nostru). Ziua meciurilor decisive, așa a fost numită aici ultima reuniune a manșei I a turului diviziei B, cînd fiecare joc a fost hotărîtor pentru configurația clasamentului. O surpriză plăcută ne-a oferit Voința Sighișoara, care a întrecut pe Șurianul Sebeș Alba cu 6-3 (3-1, 1-1, 2-1). În cel de al doilea meci s-a obținut tot un rezultat puțin așteptat: Cooperatorul Tg. Secuiesc a pierdut la Metalul Rădăuți cu 8-2 (2-2, 3-0, 3-0). În sfîrșit, meciul vedetă dintre Tîrnava Odorheiul Secuiesc și Avîntul Gheorghieni a depășit chiar și așteptările celor aproape 2000 de susținători ai echipei locale. Practicînd un hochei corect și spectaculos, Tîrnava și-a surclasat adversarul. Localnicii au reușit să înscrie primul lor punct în minutul 1 prin Tarcsi, după care n-au mai cedat inițiativa. Scor final: 13-4 (4-0, 3-4, 6-0) pentru Tîrnava. Arbitrii bucureșteni C. Sgîncă și Gh. Mureșanu au condus competent.

Clasament: 1. TÎRNAVA ODORHEIUL SECUIESC 10 p, 2. Avîntul Gheorghieni 8 p, 3. Metalul Rădăuți 6 p, 4. Cooperatorul Tg. Secuiesc 4 p, 5. Voința Sighișoara 2 p, 6. Șurianul Sebeș Alba 0p.

Tr. IOANIȚESCU

ROMÂNIA — R. F. G., PRIMUL MECI DE SCRIMĂ AL ANULUI

A fost stabilită definitiv data întîlnirii dintre echipele de scrimă ale României și Republicii Federale a Germaniei, ce va avea loc în zilele de 31 ianuarie, 1 și 2 februarie, într-o localitate din R.F.G., probabil la Bonn.

Acesta va fi primul meci internațional de scrimă al trăgătorilor noștri fruntași.

Trimisul nostru special la Londra, CRISTIAN MANTU, transmite:

MÎINE, MECIUL ANGLIA — ROMÂNIA

- ***Fotbaliștii români au sosit luni după-amiază la Londra***
- ***Ghergheli accidentat într-un meci de antrenament***
- ***Incertitudini în ambele formații***

LONDRA, 13 (prin telefon). La Londra vremea e mohorîtă și rece și, după cîte mi s-a spus în drum de la aeroport la hotel, nu sînt speranțe să se îndrepte. Dimpotrivă, prognoza londoneză anunță în următoarele 48 de ore, ploi reci. În orice caz, decorul alb lăsat acasă, asemănător celui helvet, peste care am zburat, lipsește aici cu desăvîrșire. De aceea, în Anglia continuă jocurile de fotbal. Sîmbătă a fost zi plină de campionat, iar acum, după cum am văzut în ziarele apărute luni seara, care publicau și fotografii de la sosirea echipei române, toată suflarea fotbalistică locală așteaptă meciul de miercuri.

La „Royal Garden", unul din cele mai somptuoase hoteluri ale capitalei britanice, unde este găzduită echipa noastră, e liniște. Sînt singurul dintre pasagerii români întîrziați ajunși aici aproape de miezul nopții. De la recepție, am aflat rapid numerele apartamentelor rezervate românilor și, firește, am ciocănit la ușa conducătorului delegației, Fl. Tănăsescu, care — de ce să n-o spun? — avea... insomnie. I-am pus cîteva întrebări-fulger, pe care vi le reproduc telegrafic. Delegația noastră a sosit la Londra luni după-amiază, via Amsterdam, și s-a bucurat de o primire deosebit de cordială din partea forurilor sportive locale. După meciul de la Groningen fotbaliștii au poposit în localitatea Laren (în apropierea Amsterdamului). Duminică ei au făcut un joc de antrenament cu o echipă locală. Aflu și un necaz: în cursul acestui joc-antrenament, Ghergheli s-a accidentat. Mîine (n.r. — astăzi), jucătorii noștri vor face un nou antrenament de acomodare la Londra, după care se va ști precis dacă mijlocașul dinamovist este apt pentru joc. Abia apoi antrenorii se vor decide asupra celor „11" ce vor fi opuși fiilor Albionului, miercuri pe Wembley.

Ora înaintată m-a împiedicat să intru în posesia unor amănunte despre organizarea partidei. Se știe, însă, că meciul va avea loc în nocturnă, că gazonul de pe Wembley este moale și alunecos, că întîlnirea va fi arbitrată de J. Callaghan (Țara Galilor), același care în octombrie, la Lisabona, a condus, foarte corect, meciul Portugalia — România.

Ziarele de seară londoneze, ocupîndu-se de apropiata întîlnire de fotbal Anglia-România, anunță că sir Alf Ramsey nu va putea conta pe aportul lui Bell, accidentat la genunchiul stîng în meciul de sîmbătă din cadrul campionatului și al lui Newton, care a contractat o gripă. Sub semnul întrebării ar fi și prezența cunoscutului mijlocaș Bobby Moore. Se dă, în schimb, ca aproape sigură, utilizarea aripei lui Leeds United, O'Grady, care a demonstrat o formă foarte bună în jocul de campionat de sîmbătă.

Mîine seară, de la ora 20,30

ANGLIA — ROMÂNIA, LA RADIO

Meciul internațional de fotbal dintre reprezentativele Angliei și României, care se va desfășura mîine seară în nocturnă, la Londra, va fi transmis de posturile noastre de radio, pe programul I, cu începere de la orele 20.30.

Crainic-reporter: Nicolae Soare.

În meci amical, la baschet

România (junioare) — C.R.E.F.F. Madrid 48-29

Campioana feminină de baschet a Spaniei, echipa C.R.E.F.F. Madrid, a susținut aseară, în sala Floreasca, un nou meci — de data aceasta amical — în compania reprezentativei de junioare a țării noastre. Partida, care a constituit o primă verificare a tinerei noastre selecționate (antrenor G. Benone) în vederea competițiilor internaționale oficiale, s-a încheiat cu victoria junioarelor românce, cu scorul de 48—29 (16—14).

Prima repriză a fost mai echilibrată; dar după pauză, jucătoarele noastre — depășind tracul inerent lipsei de experiență — au desfășurat o apărare mai activă și au contraatacat cu mai multă eficacitate, detașîndu-se. Ele n-au corespuns, însă, sub aspectul atacului pozițional. Au înscris pentru învingătoare: Florica Buzduveanu 19, Mariana Roșianu 8, Doina Buga 6, Rodica Marinescu 5, Tatiana Rădulescu 4, Viorica Palai 2 și Gabriela Ionaș 4. Cele mai active jucătoare spaniole: Esperanza Dernaldez 7, Cristina Blanco 9 și Pepa Senante 5.

În exclusivitate pentru ziarul SPORTUL

DESPRE CÎTEVA PROBLEME DE BAZĂ ALE FOTBALULUI ENGLEZ ȘI ALE CELUI ROMÂN

INTERVIUL NOSTRU CU D-UL DENIS FOLLOWS, SECRETARUL FEDERAȚIEI ENGLEZE DE FOTBAL

DENIS FOLLOWS
văzut de Neagu Rădulescu

Personalitatea interlocutorului nostru, unul din conducătorii Federației engleze de fotbal, ne scutește de orice prezentare.

Intrăm deci în dialogul angajat:

— Ar fi mai dificil să vă enumăr problemele care animă și agită soccerul britanic — începe dsa.

Veți conveni și dumneavoastră, desigur, că o federație care reunește azi 32 391 cluburi de fotbal, față de cele 25 217 cîte avea afiliate în anul 1964, are de rezolvat continue probleme, ținînd seamă că cele mai multe din aceste cluburi au nevoie de sprijinul federației noastre, de o încurajare activă pe linie organizatorică, financiară și mai cu seamă tehnică.

Numeroase cluburi activează în comune și orășele — să nu uităm că mediul rural alcătuiește un rezervor de resurse umane menit să canalizeze talente pentru orice nivel al fotbalului nostru! — și însăși sfera în care ele activează reclamă o asistență tot mai insistentă.

Și-apoi — continuă domnul Denis Follows, — *nu uitați că noi sîntem deținătorii „Cupei Jules Rimet" — deci ai trofeului și ai titlului mondial, și că munca noastră se concentrează totodată și în datoria patriotică de a le păstra.*

Se-nțelege că dorința și însuflețirea noastră nu sînt suficiente. E nevoie de o mare investiție tehnică, de organizarea unei pregătiri temeinice, pe care timpul ne-o limitează la perioada dintre cele două ediții ale turneului final și, mai ales, că această pregătire trebuie să fie cît mai complexă, deoarece nu e vorba numai să ținem seamă de posibilitățile noastre, ci și de cele ale adversarilor noștri.

Vedeți, dar, că treburile noastre abundă, că timpul aleargă fără îndulgență și că noi, cei care avem răspunderi, trebuie să înțelegem, să gîndim, să știm, să vedem, să activăm de așa natură încît să asigurăm problemelor ivite o rezolvare cît mai bună.

Românul care iubește fotbalul și se interesează de el — mă refer, bineînțeles, la cel din marea masă a tribunelor — probabil că vede în fotbalul englezesc numai „teamul

V. FIROIU

(Continuare în pag. a 4-a)

O nouă secție de tir cu arcul la Tg. Mureș

Recent, la clubul sportiv Mureșul din Tg. Mureș a luat ființă o secție de tir cu arcul (președinte — T. Șerban). Antrenorul secției, Z. Szabo, ajutat de doi instructori, se va ocupa de pregătirea mai multor grupe de arcași — seniori, senioare, juniori (mici și mari).

I. PĂUȘ — coresp.

După o cursă istovitoare, un pahar cu ceai fierbinte este binevenit, pare să spună C. Carabela pe care-l vom revedea la sfîrșitul săptămînii, cu prilejul întîlnirii de biatlon România — R.D. Germană

ATENȚIUNE!

Revista LUMEA nr. 2 din 4 ianuarie 1969 a publicat articolul „Luna — laboratorul de mîine", semnat de Mircea Grigorescu, din care citîm: **„...2000 de telespectatori din New York au telefonat unei stații de televiziune din New York protestînd că s-a întrerupt reportajul unui meci de base-ball spre a se retransmite, în direct, imagini de pe Lună".**

Întîmplarea invită la meditație. Receptarea ei superfluă ar putea să declanșeze bucurie unor oameni care, prin pasiune și profesie, au făcut un legămînt de conștiință pentru propagarea sportului, cu tot amestecul lui de valori biologice, etice și estetice. Dar o asemenea preluare ar vădi obtuzitate. Credem că sportul este indispensabil omului. Această preocupare trebuie să ocupe însă un anumit procent în evantaiul preocupărilor sale, în bugetul timpului său. Exigențele societății moderne reclamă un individ specializat pe un fond de multilateralitate, un om receptiv și sensibil la cît mai multe din evenimentele memorabile ce compun epoca noastră, capabil să-și confecționeze o scară proprie de valori, aplicabilă cu discernămînt și suplețe intelectuală peste toată suprafața și profunzimea realității. Noi nu exagerăm și nu minimalizăm rosturile sportului, dar pledăm pentru corecta lor evaluare într-un context ce cuprinde valori cu mult mai mari și cu mult mai mici. Amplitudinea cu care individul îmbrățișează varietatea lumii, capacitatea sa de a vibra proporțional la toată gama solicitărilor este un test de polivalență spirituală și afectivă, opusă atitudinii celor cu vizor îngust, care s-au fixat pe un metru pătrat de realitate, izolîndu-se în cușca unei preocupări exclusive (și nu întotdeauna cea mai elevată).

Este inadmisibilă, ca punct de vedere majoritar, preferința pentru un meci de base-ball (de fotbal sau de orice altceva), la concurență cu un eveniment excepțional, înălțător pentru condiția umană, pagină de istorie, moment de smulgere de sub tirania gravitației, de poezie născîndă sub ochii noștri. Pare ciudat că s-au găsit semeni așa de blazați, cu tabieturi și preferințe atît de... terestre, într-un moment cînd geniul și cutezanța omului se contopeau într-o expresie mitică acolo în preajma Lunii.

Atitudinea merită un hohot de rîs. În prelungirea ei ne putem aștepta ca în ziua cînd savanții vor certifica definitiv leacul cancerului și societățile de radioteleviziune din întreaga lume vor bloca programele obișnuite cu formidabilele ediții speciale, se vor găsi probabil oameni care vor protesta energic pentru c-au fost frustrați de o lovitură de la 11 m. Totul e să ne obișnuim treptat cu bizareriile.

Pe de altă parte, trebuie să recunoaștem că fenomenul sportiv a dobîndit o audiență incredibilă. Adevărul acesta tonifică atunci cînd nu este legitimat și prin întîmplări ca cea relatată, iar enunțarea lui într-un moment paroxistic ni se pare cuvenită pentru o nouă sensibilizare a responsabilităților. Fenomenul e urmărit de sute de milioane de oameni. Lumea sportului devine tot mai cuprinzătoare. Implicațiile sociologice ale acestei explozii cresc probabil în proporție geometrică. Prin capacitatea ei de influențare, lumea sportului modelează un număr imens de conștiințe. De aceea, ea trebuie să fie o lume morală, sinceră, loială, epurată de anacronisme, de violență, de echivocuri, de idolatrie pentru performanță, o lume în care se cultivă virtuți nu numai bicepși, o lume în care nu se luptă doar cu centimetri, grame, secunde, ci în care omul tinde să-și depășească anumite limite morale, în sfîrșit, un mediu făuritor de caractere, nu de cariere.

Romulus BALABAN

PE VALEA LUI CARP ŞI LA POIANA STÎNII, CAMPIONATELE JUDEŢULUI PRAHOVA

Schiorii din județul Prahova și-au disputat întîietatea, timp de trei zile, pe pîrtiile Văii lui Carp și de la Poiana Stînii. Timpul a fost favorabil, iar organizatorii s-au străduit să asigure o cît mai bună desfășurare a întrecerilor. Au participat schiori de la Clubul sportiv Sinaia, Caraimanul Bușteni, Bucegi, Voința, Școala sportivă, Carpați Sinaia, Textila Azuga și de la centrele de inițiere din Telila, Sinaia, Poiana Țapului, Bușteni și Azuga.

Rezultatele: **slalom special seniori:** 1. C. Tăbăraș (Cl. sp.) 58,1; 2. M. Focșeneanu (Cl. sp.) 59,8; 3. C. Bălan (Caraimanul) 71,0; **fete:** 1. Liliana Focșeneanu (Cl. sp.) 73,6; **juniori I:** 1. C. Dinu (Șc. sp. Sinaia) 53,0; 2. D. Stănescu (Șc. sp.) 53,1; 3. Fl. Pricop (Carpați) 55,9; **juniori II:** 1. C. Tecușanu (Cl. sp.) 64.3; 2. V. Nițoi (Șc. sp.) 65,4; 3. Fl. Tudor (Caraimanul) 68,4; **slalom uriaș seniori:** 1. Tăbăraș 2:00,7; 2. Focșeneanu 2:03,0; 3. St. Moldoveanu (Cl. sp.) 2:07,3; **juniori I:** 1. Dinu 48,3; 2. Gh. Popa (Voința) 52,4; 3. Tr. Oancea (Carpați) 55,4; **juniori II:** 1. I. Neagu (Cl. sp.) 55,1; 2. I. Răduță (Cl. sp.) 55,8; 3. Tudor 56,2; **fete:** 1. Focșeneanu 56,6; 2. Luiza Niculescu 81,6; **slalom uriaș II (organizat în locul coborîrii) seniori:** 1. Tăbăraș 115,9; 2. Focșeneanu 118,1; 3. Moldoveanu 120,7; **fete:** 1. Focșeneanu 53,9; **juniori I:** 1. Dinu 46,9; 2. Stănescu 53,7; 3. Al. Bălănică 54,4; **juniori II:** 1. L. Butnaru (Voința) 104,2; 2. Neagu 106,9; 3. N. Neacșu (Voința) 116,0; **fond 3 km junioare:** 1. Mariana Bălan (Cl. sp.) 8:03; 2—3. Maria Petrov (Textila Azuga) și Maria Tocitu (Cl. sp.) 8:20; **10 km juniori I:** 1. Gh. Voicu (Cl. sp.) 30:33; 2. N. Mitu (Bucegi) 34:35; 3. L. Blaj (Cl. sp.) 34:36; **15 km seniori:** 1. V. Alexandrescu (Caraimanul) 44:33; 2. I. Funieru (Cl. sp.) 50:09; 3. Fl. Moldoveanu (Cl. sp.) 50:40; **tineret 15 km:** 1. C. Șovăială (Cl. sp.) 45:51; 2. H. Nicolae (Cl. sp.) 46:53; **5 km juniori II:** 1. C. Petrescu (Caraimanul) 16:54; 2. Gh. Păunescu (Cl. sp.) 17:05; 3—4. D. Clinci (Cl. sp.) și Gh. Drăguș (Caraimanul) 17:18; **fetițe 12—14 ani 1 km:** 1. Renate Kulman (Centrul Azuga) 6:03; 2. Viorica Stoica (Bușteni) 6:14; 3. Daniela Cristescu (Azuga) 6:38; **băieți 10—12 ani 1 km:** 1. M. Deleanu (Azuga) 5:35; 2. D. Popa (Azuga) 5:54; 3. C. Enache (Bușteni) 5:58; **băieți 12—14 ani 2 km:** 1. C. Dicianu (Azuga) 11:33; 2. V. Chivu (Telila) 12:19; 3. P. Tintea (Telila) 12:29; **ștafeta 3×5 km juniori:** 1. Clubul sportiv Sinaia (echipa I alcătuită din Gh. Voicu, Gh. Păunescu, I. Mustață) 39:48; 2. Caraimanul Bușteni 41:22; 3. Cl. sp. Sinaia II 44:05; **3×3 km fete:** 1. Clubul sportiv Sinaia (Maria Enache, Mariana Bălan, Maria Tocitu) 23:03; 2. Textila Azuga 24:35; 3. Caraimanul Bușteni 25:30.

MIHAI BOTA — coresp.

LA START, URMAȘII FOȘTILOR CAMPIONI

Multe elemente au contribuit la succesul „Cupei Postăvarul", între care și întîlnirea competitorilor de acum 15—20 de ani, renăscuți azi în copiii lor. Urmașii valoroșilor concurenți din trecut, s-au întîlnit la start în timp ce părinții lor le erau spectatori. Dintre participanți, amintim pe Minodora Zerman, fiica fostei campioane Stanislava Zerman, Mihaela Cristea, fiica fostului campion de sărituri Constantin Cristea, Eva Naftan, fiica fostei fondiste Piri Molnar, Ioana Birsan, fiica fostului schior fruntaș Constantin Bîrsan, Dorina Munteanu, fiica fostului campion național la slalom și coborîre Vasile Munteanu, Marian Văcaru, fiul fostului campion național la coborîre și membru al echipei române participantă la J.O. din 1948, Ștefan Văcaru, Florentina Lepădatu, fiica multiplului campion de fond Florea Lepădatu.

Nume vechi, nume noi. În fond, o tradiție frumoasă. **(M.B.)**

In cursă Marin Focșeneanu, secundant al lui Cornel Tăbăraș în cursele din cadrul campionatelor județului Prahova

BOBURILE S-AU LANSAT PE PÎRTIE

CERVINIA, 13 (prin telefon). În sfîrșit, după cîteva zile de așteptare fortuită, datorată stratului masiv de zăpadă care acoperea pîrtia, boberii aflați în stațiune au putut efectua prima coborîre cronometrată pe toată lungimea pîrtiei. Dintre cele 43 de echipaje, cel mai bun timp a fost realizat de reprezentanții României, Panțuru și Neagoe, care au fost cronometrați cu 1:20,57. Pe locurile următoare s-au clasat Spania 1:23,40, Suedia 1:24,42, Anglia 1:25,15, Franța 1:25,41. Cei mai buni boberi italieni nu au luat startul, deoarece participă la campionatele naționale, la Cortina d'Ampezzo. De asemenea, nu au început pregătirile sportivii austrieci, sosiți la Cervinia în ajunul coborîrii de antrenament.

Aceasta a fost unica coborîre, deoarece imediat după ultimul concurent a început o ninsoare puternică care a acoperit cu un strat de 25 de cm de zăpadă pîrtia.

★

Duminică dimineață, la Comarnic, organele sportive locale, sprijinite de Clubul sportiv Sinaia, au organizat, la locul numit Vatra Satului, un reușit concurs de săniuțe și bob. Au participat numeroși copii din localitate (s-au întrecut pentru „Sănița de argint"), tineri care au folosit boburi proprii (14 echipaje) și echipajele de tineret ale Clubului sportiv Sinaia. Întrecerea s-a bucurat de un deosebit succes.

Clubul sportiv Sinaia și-a propus să sprijine disputarea acestor concursuri și să selecționeze cele mai dotate elemente pentru secția de bob a clubului.

Datorită eforturilor muncitorilor care lucrează la amenajarea pîrtiei de bob din Sinaia, aceasta este aproape gata pentru a fi dată în folosință. După toate probabilitățile, primele coborîri pe întregul traseu vor fi efectuate la sfîrșitul acestei săptămîni, urmînd ca, după cîteva zile de antrenamente, să fie organizat concursul inaugural. Pînă atunci, lotul de tineret, pregătit de maestrul sportului Tita Rădulescu, și ceilalți boberi aflați la Sinaia vor face antrenamente pe porțiunea de pistă înghețată de cîteva zile.

SA FIE HANDBALUL PRACTICAT ÎN SALĂ, ALTCEVA?

Interesant și plin de neprevăzut acest debut hivernal al campionatului masculin de handbal. Firește că impresiile inedite, culese în cele trei etape ale primului turneu din cadrul întrecerii pentru titlu, nu sînt legate de date calendaristice și nici nu au nimic comun cu temperatura neobișnuit de scăzută din această iarnă. Aci este vorba de cu totul altceva. Și anume, de faptul că pentru prima oară formațiile noastre fruntașe au fost puse în situația de a disputa jocuri (importante prin rezultatul lor) în sală și, mai mult, în condiții cu totul neobișnuite, participînd la trei partide în trei zile consecutive.

Cele mai importante date în aceste două direcții (ineditul jocurilor de campionat în sală și solicitările fizice neobișnuite) au fost oferite de evoluția — pentru prima oară — a echipelor de categoria A într-o competiție oficială organizată în sală. Cu acest prilej ne-am convins practic, că între handbalul jucat pe zgură și cel jucat pe parchet este o diferență mare. Valorile tehnice și tactice au alte valențe în condițiile de siguranță în minuirea mingii oferite de parchetul sălii, de luminozitate și temperatură egale pe toată desfășurarea unei partide, și, peste toate, de echilibrul perfect pe care îl asigură handbalistului contactul cu parchetul.

Ni se poate reproșa faptul că asemenea lucruri puteau fi știute dinainte. Este adevărat. Dar întîlnirea directă cu ele, în momentele de mare tensiune oferite din belșug de acest prim turneu, a fost mai revelatoare decît ne-am fi așteptat. În primul rînd, pe carnetul antrenorului federal au apărut nume noi în lista celor susceptibili de a fi incluși în lotul reprezentativ. Oameni total necunoscuți pînă acum s-au impus brusc atenției, fiind în unanimitate remarcați de tehnicienii prezenți. Am notat și noi cu satisfacție pe *Comănescu* (Politehnica Timișoara), o extremă plină de nerv, pe *Păcuraru* (Timișul Lugoj) un conducător de joc cu gabarit, forță de șut și o remarcabilă îndemînare tehnică, pe *Băutu* — portar lipsit încă de tehnică, dar nu și de talent — și pe *Condrea*, un inter în care merită să fie investit capital moral și material avînd calități cu... carul (ambii de la Politehnica Galați). În al doilea rînd, a existat posibilitatea confirmării unor valori care pînă mai ieri nu păreau așa de certe. Un exemplu de netăgăduit îl reprezintă tînărul pivot brașovean *Bota* (Dinamo), care poate fi trecut, fără nici o rezervă, de la lotul de tineret la cel de seniori. Fără să atingă limitele preocupărilor pentru formarea lotului, în această categorie a reconfirmărilor pot intra încă mulți handbaliști, a căror evoluție în turneul de la Cluj, ne dă speranța că în curînd ei pot depăși aceste limite: *Avramescu, Georgevici* (Dinamo Bacău), *Dan Marin* (Dinamo București), *Oană* (Universitatea Cluj), *Savu* (Steaua). Pe de altă parte, s-au putut face aprecieri deosebit de interesante cu privire la valoarea portarilor. Interesante și prețioase, mai ales cunoscîndu-se rolul major al unui portar într-o echipă de handbal. În acest sens nu mai avem azi convingerea că *Penu* (Dinamo București) este în momentul de față omul nr. 1 pe acest post. Forma lui *Orban* (Universitatea București) ca și evidenta revenire la valoarea lor de acum cîtva timp a lui *Dincă* (Steaua) și *Negovan* (Universitatea Cluj) pun serios sub semnul întrebării supremația dinamovistului.

După cum se vede, lucruri noi din abundență și, prin importanța lor (lotul reprezentativ, a cărui comportare începe să dea serios de gîndit), de o stringentă actualitate. Acesta este și motivul pentru care noi le-am acordat întîietate, deoarece turneul de la Cluj a fost revelator și din alte puncte de vedere. De pildă, în ce privește preocuparea echipelor noastre de categoria A în vederea realizării unui joc rapid, variat și conceput pe baze moderne. Am remarcat unele tendințe spre modernizarea apărării, așezată pe poziții mai avansate. Lupta pentru puncte și-a pus și aici amprenta. Avem însă impresia că progresul își are izvorul mai curînd în teama de a nu risca puncte în clasament, decît în dorința de a însuși ceva nou. Dar, în sfîrșit, tot „progres" se cheamă. În schimb, în atac, s-a manifestat pregnant tendința de a se juca rigid, cu prelungirea fazelor ofensive obositor de mult, așteptînd, în primul rînd, greșeala adversarului și nu depășirea lui prin folosirea unor mijloace tactice variate de care handbalul modern dispune cu prisosință.

În concluzie, dacă ar fi să apreciem evoluția echipelor noastre după acest prim turneu, atunci trebuie să spunem — cu regret — că exceptînd pe Steaua și, într-o mai mică măsură, pe Dinamo București, în rest formațiile noastre fruntașe au valoare de categoria A, doar pe hîrtie. În realitate, ceea ce reprezintă le dă dreptul să aspire — în raport cu dezvoltarea handbalului pe plan european — cel mult la categoria C. Și asta ni se pare că ar fi necorespunzător cu categoria de salarizare a antrenorilor respectivi...

C. A.

DINAMO BUCUREŞTI — FACTOR DE AFIRMARE A VITALITĂŢII SPORTULUI ROMÂNESC

(Urmare din pag. 1)

constituie un procent mai mult decît remarcabil.

Ieșind din cadrul strict al problemelor olimpice, nu-i lipsit de interes să arătăm că, în general, în anul 1968

14 din 21 secții fruntașe

Preponderența pe care sportivii de la Dinamo o dețin în multe loturi reprezentative exprimă, de fapt, recunoașterea valorii acestora, a superiorității dovedite de ei în competițiile cu caracter intern. Semnificativ în această privință ne apare faptul că din cele 21 secții pe ramură de sport existente la clubul Dinamo 14 se situează pe primul loc în ierarhia autohtonă. Edificatoare sînt, îndeosebi, exemplele echipelor de lupte greco-romane și polo care, în 1968, au cucerit pentru a 20-a și, respectiv, a 12-a oară titlurile de campioane ale țării. Un evident ascendent valoric față de adversarii lor de la alte cluburi dețin și sportivii secției de caiac-canoe, gimnaștii, baschetbaliștii, cicliștii din probele de fond etc. Aceasta a făcut posibil ca în anul trecut să se realizeze 21 titluri de campioni naționali

și 140 de noi recorduri

(la sporturile individuale și pe echipe) peste cifra stabilită inițial pentru întreg clubul. Pe de altă parte, sportivii secțiilor de atletism, ciclism, natație, haltere, patinaj și tir au îmbunătățit în 1968 peste 140 de ori diferite recorduri ale țării. Demn de relevat e faptul că multe dintre aceste recorduri s-au apropiat simțitor de performanțele înregistrate pe plan internațional, progresul cel mai rapid realizîndu-l patinatorii.

Rezultatele obținute demonstrează că marea majoritate a tehnicienilor, antrenorilor și sportivilor au muncit cu perseverență și conștiinciozitate, devenind astfel posibil ca obiectivele de performanță pentru anul 1968 să fie nu numai realizate, ci și depășite, atît la indicii cantitativi, cît și la cei calitativi.

VIITORUL, PREOCUPARE MAJORĂ

Ceea ce, după opinia noastră, merită a fi cu precădere remarcat, atunci cînd se apreciază activitatea clubului Dinamo, este progresul cert realizat în direcția descoperirii și creșterii elementelor tinere, de perspectivă. Cu ani în urmă, Dinamo București, ca și alte cluburi din Capitală, își crease un neinvidiat renume datorită atragerii sportivilor afirmați în echipele provinciale. În ultimii ani, situația s-a schimbat în mare măsură. Chiar dacă, la ora actuală, tendința amintită nu este cu totul de domeniul trecutului, putem spune că Dinamo și-a creat suficiente posibilități de a-și împrospăta periodic forțele din pepinieră proprie, ba chiar de a furniza și altor cluburi sau asociații elemente tinere, selectate cu grijă și pregătite cu atenție și migală în secțiile Tînărului Dinamovist (baschetbalistul Gh. Cîmpeanu, transferat la Universitatea Timișoara, boxerul Gh. Voicu la Metalul București, tenismenii Spiridon Ionescu și Lucian Roșianu la Progresul București, voleibalista Marina Tascu la Universitatea București etc.).

Numai în anul 1968, de pildă, prin acțiunile de selecție organizate în parcul sportiv Dinamo din șoseaua Ștefan cel Mare, au trecut aproape 12 000 tineri și tinere, dintre care au fost reținuți aproximativ 390 (100 fete), aflați în prezent în faza unor noi trialuri de verificare. Printre cei selecționați se află tineri foarte bine dotați fizic pentru anumite ramuri de sport, cum sînt: **Liviu Grama** (90 kg — pentru lupte libere), **Ciprian Cărăușu** (82 kg — pentru haltere), **Mihai Dumitru** (1,94 m înălțime — pentru baschet), **Eugen Ciufulescu** (1,96 m — pentru baschet), **Dumitru Solomon** (80 kg și 1,77 m înălțime — pentru rugby) și alții.

TÎNĂRUL DINAMOVIST, O PEPINIERĂ VALOROASĂ

În anul 1968, Tînărul Dinamovist a cuprins în activitate 1 063 sportivi legitimați și peste 500 nelegitimați, repartizați în 22 secții. Dintre aceștia, 6 au realizat norme de maestru al sportului, 14 de categoria I seniori, 54 de categoria a II-a seniori, 146 de categoria a III-a seniori și 348 de categoria juniori. Este semnificativ de arătat că în cursul anului trecut au fost promovați în primele echipe ale clubului peste 40 de juniori (evidențiindu-se în acest sens antrenorii Teodor Giurculescu, Gheza Füresz, Stavru Teodorof, Alexandru Ilie, Cristian Vlăduță, Magdalena Negrea și alții) **iar 25 de tineri sportivi sînt nominalizați pentru lotul de pregătire preolimpic în vederea J.O. din 1972. Printre aceștia din urmă figurează** MARIA DRĂGHICI **(campioană națională de junioare la caiac),** NICOLAE PĂPĂLĂU **(campion național de juniori la box),** Ion Ene, Grigore Bradu **și** Paul Sfetcu **(la baschet),** Adrian Cosma **și** Cristian Ghenea **(la handbal),** ANCA GROZA, Lucia Radu, Anca Mihăescu, Liviu Copcealău, Teodor Nicolae, Gabriel Popovici **și** Eugenia Cristescu **(înot),** Florin Bădinici, Șerban Nicolescu **și** Mihai Gavrilescu **(polo).**

Deosebit de concludent, pentru noua optică cu care este privită la Dinamo creșterea tinerelor cadre, apare și faptul că din cei 38 de sportivi dinamoviști participanți la Jocurile Olimpice din Mexic, 22 au fost inițiați în sportul de performanță și legitimați pentru prima dată la acest club, printre ei figurînd și juniorul IVAN PATZAICHIN, **marea revelație a anului trecut în probele de canoe. Lista tinerilor performeri care au contribuit la realizarea frumoaselor succese internaționale din 1968 ar putea continua cu trăgătorii** MARCEL ROȘCA **(medaliat cu argint la Jocurile Olimpice din Mexic) și** ȘTEFAN CABAN **(cîștigător a cinci titluri de campion balcanic), boxerul** CALISTRAT CUȚOV **(medaliat cu bronz la Ciudad de Mexico), baschetbalistul** Gh. Novac, **luptătorul** Ion Enache, **poloiștii** Gh. Zamfirescu **și** Gruia Novac, **cicliștii** Constantin Grigore **și** Vasile Selejan, **canotorii** Ioana Tudoran **și** Gheorghe Moldoveanu, **gimnaștii** Maria Măcicășan **și** Gh. Păunescu, **atleții** Gh. Ungureanu, Argentina Menis **și** Dinu Pîștalu, **fotbaliștii** Dumitrache **și** Dinu.

EXIGENȚA LA LOC DE CINSTE

Fără îndoială, ar fi greșit să se creadă că la clubul Dinamo totul merge ca pe roate și că realizările au atins cumva plafonul maxim. Un asemenea punct de vedere n-ar putea fi decît dăunător și trebuie să remarcăm ca pozitiv faptul că în această mare citadelă a sportului românesc, spiritul de exigență, de combatere deschisă a deficiențelor, se face bine simțit pe toate planurile. Cu prilejul analizei făcute spre sfîrșitul anului trecut, s-au scos la iveală lipsurile existente, s-au combătut cu fermitate abaterile de tot felul, s-au analizat cauzele unor stări de lucruri negative, luîndu-se măsurile care se impuneau.

Una din concluziile principale ale analizei a fost aceea că anumite secții și anumiți sportivi nu și-au realizat integral obiectivele propuse, iar în alte cazuri rezultatele obținute continuă să fie lipsite de valoare internațională. În acest sens a fost citată secția de volei fete, care a avut o comportare sub posibilități în finalul campionatului trecut, pierzînd titlul de campioană. S-a apreciat că eșecul se datorește, în principal, insuficientei capacități de mobilizare și putere de luptă, ca și unor greșeli în folosirea efectivului de jucătoare pe parcursul anumitor partide. La rîndul ei, echipa masculină de volei a manifestat, în campionatul trecut, o scădere a potențialului de joc, ceea ce a pus în mod foarte acut problema întineririi lotului.

Îndreptățite aprecieri critice a întrunit și echipa de fotbal, a cărei comportare nu a fost constantă de-a lungul turului campionatului, jocurile bune alternînd cu altele de un slab nivel. Faptul că la partidele disputate în deplasare s-a realizat numai un singur punct a contribuit ca Dinamo să ocupe în clasament un loc care nu reflectă posibilitățile reale ale efectivului său. Printre cauzele care au generat această situație, la loc de frunte figurează superficialitatea anumitor jucători, ușurința cu care ei au abordat unele meciuri. Apreciindu-se că măsurile luate împotriva jucătorilor Narcis Coman, Cornel Popa, Ion Pîrcălab, Radu Nunweiller, Lazăr Pîrvu și ZAICHIN, **marea revelație a anului trecut în probele de canoe. Lista tinerilor performeri care au contribuit la realizarea frumoaselor succese internaționale din 1968 ar putea continua cu trăgătorii** MARCEL ROȘCA **(medaliat cu argint la Jocurile Olimpice din Mexic) și** ȘTEFAN CABAN **(cîștigător a cinci titluri de campion balcanic), boxerul** CALISTRAT CUȚOV **(medaliat cu bronz la Ciudad de Mexico), baschetbalistul** Gh. Novac, **luptătorul** Ion Enache, **poloiștii** Gh. Zamfirescu **și** Gruia Novac, **cicliștii** Constantin Grigore **și** Vasile Selejan, **canotorii** Ioana Tudoran **și** Gheorghe Moldoveanu, **gimnaștii** Maria Măcicășan **și** Gh. Păunescu, **atleții** Gh. Ungureanu, Argentina Menis **și** Dinu Pîștalu, **fotbaliștii** Dumitrache **și** Dinu.

te grave de la regulile și normele etice ale întrecerii și vieții sportive, care au pus într-o lumină nefavorabilă prestigiul clubului. Sînt cunoscute, în acest sens, faptele condamnabile ale lui Gabriel Moiceanu, Zoltan Vamoș și Vasile Tudor, care au folosit substanțe doping pentru a-și crea avantaje incorecte, în întrecerea sportivă, față de adversarii lor. Este adevărat că Biroul consiliului clubului a înfierat public asemenea practici de o gravitate deosebită, dar dacă ele s-au produs, totuși, înseamnă că măsurile preventive au cam lipsit și că munca de educație dusă în unele secții pe ramură de sport prezintă încă serioase fisuri. Ne-au dovedit-o, de fapt, și cîțiva dintre hocheiștii de la Dinamo, care s-au dedat la acte huliganice împotriva unor spectatori la patinoarul „23 August". Și în această împrejurare, conducerea clubului a acționat energic și cu fermitate, dar considerăm că ar fi fost mult mai util să se fi vegheat la preîntîmpinarea unor acțiuni de asemenea natură, să se intensifice munca educativă cu sportivii la toate eșaloanele.

Clubul Dinamo și-a cîștigat stima și prețuirea iubitorilor de sport prin performanțele strălucite ale unor demni reprezentanți ai săi, așa cum pot fi considerate și acelea realizate în anul de curînd încheiat. Nu putem crede decît că toți sportivii, antrenorii, tehnicienii și activiștii săi se vor strădui în anul care a venit, ca și în perspectiva Jocurilor Olimpice din 1972, să consolideze și să îmbogățească tezaurul de succese realizat pînă acum. Aceasta ar duce nu numai la o creștere a prestigiului clubului Dinamo, atît în țară cît și peste hotare, dar ar contribui substanțial la continua afirmare a sportului românesc în arena mondială.

CEI MAI BUNI ZECE SPORTIVI DINAMOVIȘTI AI ANULUI TRECUT

Continuînd o veche și frumoasă tradiție, revista „Pentru patrie" a întreprins în ultima parte a anului trecut o anchetă printre cititorii săi pentru desemnarea celor mai buni zece sportivi dinamoviști în 1968. Pe baza numeroaselor răspunsuri primite, a fost stabilit următorul clasament:

1. Ion Monea; 2. Ivan Patzaichin; 3. Serghei Covaliov; 4. Florea Dumitrache; 5. Mihaela Peneș; 6. Walter Ziegler; 7. Marcel Roșca; 8. Anca Groza; 9. Calistrat Cuțov; 10. Nicolae Martinescu.

PALMARES 1968

La Jocurile Olimpice din Mexic

1 medalie de aur: Ivan Patzaichin și Serghei Covaliov (canoe dublu);
4 medalii de argint: Mihaela Peneș (atletism — aruncarea sulițel), Ion Monea (box), Marcel Roșca (tir — pistol viteză), Anton Calenic, Mihai Țurcaș, Dimitrie Ivanov (componenți ai echipajului României de caiac 4);
3 medalii de bronz: Calistrat Cuțov (box), Viorica Dumitru (caiac simplu), Nicolae Martinescu (lupte greco-romane);
1 loc IV: Viorica Dumitru (componentă a echipajului românesc de caiac dublu);
1 loc V: Ion Țăranu (lupte greco-romane);
1 loc VI: Aurel Vernescu, Atanasie Sciotnic (caiac dublu).

În competițiile europene

Ioana Tudoran — componentă a echipajului de schif 4+1, campion european.
Echipele de volei băieți și polo — finaliste ale „Cupei campionilor europeni".

La Jocurile Balcanice

19 titluri de campioni.

În competițiile naționale

147 titluri de campioni ai țării (seniori și juniori).
140 de noi recorduri republicane (seniori și juniori).
Echipele de fotbal, baschet și hochei pe gheață — cîștigătoare ale „Cupei României".

ZONELE PRIMULUI CAMPIONAT NAȚIONAL PE ECHIPE

● Premieră la Roman ● Politehnica Timișoara și Vagonul Arad — finaliste

Numeroși spectatori, prezenți simbătă și duminică în sala Teatrului „Vasile Alecsandri" din Roman, au asistat la primul concurs de judo (la care au participat șase echipe) în cadrul întrecerilor etapei de zonă ale campionatului național. Reuniunea de simbătă a fost dominată de meciul Politehnica Brașov—Metalul Roman, două dintre formațiile aspirante la primele locuri. La capătul unei dispute pasionante, urmărită cu deosebit interes de publicul romașcan, victoria a revenit gazdelor cu scorul de 7—5. Meciul Sănătatea Mediaș—Universitatea Iași s-a încheiat în favoarea echipei din Mediaș: 10—2. Duminică, în cea de a doua reuniune, Sănătatea a întrecut la scor (10—0) pe Politehnica Galați, iar Metalul a dispus de Farul Constanța cu 9—3. Astfel, pentru finalele campionatului republican s-au calificat Metalul Roman și Sănătatea Mediaș.

Competiția a fost încheiată cu derbyul zonei, Metalul—Sănătatea, pentru stabilirea locurilor 1—2. Duelul a luat sfîrșit cu un rezultat de egalitate: 6—6. Avînd mai mulți ipponi, formația din Roman a ocupat primul loc.

La întrecerile acestei zone, cele mai spectaculoase întîlniri le-au oferit: P. Hrib (Roman) — Gh. Iacobescu (Brașov) — cat. 80 kg, V. Cosma (Roman)—V. Manu (Brașov) — cat. +93 kg și M. Iureș (Galați)—A. Barbu (Mediaș) — cat. 80 kg. Profesorul Fl. Frazzei, delegatul federal, a avut numai cuvinte de laudă despre concursul la care a asistat: „Un bun nivel tehnic, excelentă organizare și două echipe — Metalul Roman și Sănătatea Mediaș — care au în componența lor judokani cu frumoase posibilități de afirmare".

Iată clasamentul final: 1. Metalul Roman, 2. Sănătatea Mediaș, 3. Politehnica Brașov, 4. Farul Constanța, 5. Universitatea Iași, 6. Politehnica Galați.

Gh. DINU

Timp de două zile peste 1 000 de spectatori au urmărit întrecerile etapei de zonă disputate în Sala de Sport din Timișoara. Competiția s-a bucurat de o bună organizare. De altfel, toate locurile din sală au fost ocupate înainte de începerea reuniunii.

Dintre echipele care au evoluat, cea mai bună impresie a lăsat-o Politehnica Timișoara, antrenată de prof. Cornel Bogdan, componenții ei folosind o gamă variată de acțiuni ce le-au adus aplauze. Cei mai buni judokani ai concursului au fost: Slatibar Macridin — cat. 70 kg, Sergiu Moraru — cat. 93 kg, Aron Gostian — cat. 80 kg — toți de la Politehnica Timișoara, Iosif Kaupert — 93 kg de la Vagonul Arad.

Rezultate: Politehnica Timișoara cu „U" Craiova 12—0, cu Geamul Mediaș 11—1, cu Vagonul Arad 12—0, cu Straja Orăștie 11—1; Vagonul Arad cu Geamul 8—4, cu „U" Craiova 8—4; Straja Orăștie cu Vagonul 8—4, cu „U" Craiova 6—6; „U" Craiova—Geamul 8—4; Geamul—Straja 7—5.

Clasament: 1. Politehnica Timișoara, 2. Vagonul, 3. Straja Orăștie, 4. „U" Craiova, 5. Geamul Mediaș. Deci, pentru finala campionatului național pe echipe s-au calificat Politehnica Timișoara și Vagonul Arad.

P. ARCAN și I. ȘTAN — coresp.

fotbal

LA ORIZONT, RETURUL...

Rapid se află la vila Robinson...

Și Rapidul a luat calea Bucegilor! Alături de alte numeroase echipe din diviziile A și B ale campionatului nostru, formația giulești ană își continuă pregătirile, în vederea sezonului competițional de primăvară, în mediu montan. Plecați ieri la Predeal, rapidiștii și-au stabilit cartierul general la vila „Robinson". Așa după cum ne-a declarat fundașul central Motroc, fotbaliștii giulești sînt ferm hotărîți să depună toate eforturile pentru ca perioada de pregătire la munte — care va dura pînă la 26 ianuarie — să se soldeze cu un volum cît mai mare de acumulări, cu care să poată face față în condiții cît mai bune returului campionatului.

Deocamdată, clubul din Giulești n-a perfectat nici un turneu peste hotare. N-ar fi exclus ca, pînă la sfîrșit, Rapidul să rămînă pe loc, susținînd în primele zile din februarie meciuri amicale, de pregătire, cu echipe din țară.

Dinamo Bacău a plecat la Slănic Moldova

După experiențele fericite din alte ierni petrecute — cu folos — la Slănic Moldova, dinamoviștii băcăuani pleacă mîine în aceeași stațiune. Aici își vor realiza, fără îndoială, un dublu obiectiv: vor continua și își vor desăvîrși pregătirea fizică generală, concomitent cu recuperarea jucătorilor traumatizați în sezonul de toamnă.

★

După o vacanță de trei săptămîni, divizionara B, C.S.M. Sibiu, și-a reluat pregătirile în vederea returului campionatului. În urma unui riguros control medical, jucătorii echipei s-au reunit la 8 ianuarie în stațiunea Paltiniș, unde, sub conducerea profesorului de educație fizică Mircea Negru, efectuează prima parte a programului de pregătire, axată pe readaptarea la efort și pe îmbunătățirea condiției fizice.

Sînt prezenți la Păltiniș 17 jucători, între care două noi achiziții ale formației sibiene, **N. Dinu** și **I. Crețu**, transferați de la Elastic Sibiu și, respectiv, Șoimii Buzău.

Cu începere de la 16 ianuarie, pregătirile vor continua la Sibiu, sub conducerea antrenorului principal Iosif Ghierling.

ILIE IONESCU
coresp. principal

★

După obișnuitul examen în fața aparatelor medicale, fotbaliștii de la Minerul Baia Mare au trecut la pregătirea sezonului competițional de primăvară. Pentru început, condițiile sînt destul de grele (vineri, termometrul a arătat —15 grade), dar elevii antrenorului Constantin Voroncovschi au dovedit de la primele contacte cu balonul multă poftă de joc și de... joacă. Deși abia au început pregătirile, fotbaliștii băimăreni au ajuns la antrenamente de durată între 90—150 de minute.

LUDOVIC CHIRA —
coresp.

★

Antrenorul Viorel Simina (jucător 12 ani la C.F.R. Pașcani) a început la 7 ianuarie pregătirile la echipa pe care n-a părăsit-o niciînd. Ajungînd la concluzia că slabele rezultate din prima parte a campionatului sînt, în mare măsură, consecința unui lot necorespunzător, antrenorul păscănean și-a alcătuit un lot considerabil întinerit, alcătuit din **Ionescu, Kovalik**-portari, **Rusu, Blejușcă, Cosma, Mag, Rișniță, Rozorea**-fundași, **Drăgan, Hrițcu, Munteanu**-mijlocași, **Bejan, Fătu, Marinescu, Ciupa, Oblincescu, Suciu** — înaintași.

CONSTANTIN ENEA —
coresp.

FRUNTAȘE ALE DIVIZIEI C

ȘTIINȚA PETROȘENI (seria a VI-a)

Datorită unui gol marcat în plus față de a doua clasată, Metalul Copșa Mică, Știința Petroșeni a devenit cap de serie la încheierea turului. Se poate spune că în nici una din cele opt serii ale diviziei C nu se dă o luptă mai strînsă în fruntea clasamentului, ca în seria a VI-a. Echipele de pe locurile 1—6 sînt de valori sensibil egale, între prima și cea de a VI-a clasată nefiind o distanță mai mare decît de 2 p. Primele trei echipe — Știința Petroșeni, Metalul Copșa Mică și Aurul Zlatna — au totalizat fiecare cîte 19 puncte și sînt departajate prin golaveraj: 23—11, 28—17 și, respectiv, 23—16. Două dintre fruntașele seriei, Victoria Călan și A.S.A. Sibiu, care s-au aflat în fruntea clasamentului 5, respectiv, 7 etape și aveau pretenții la locurile 1—2 la jumătatea campionatului, se găsesc acum pe pozițiile 4 (Călan) și 5 (Sibiu).

Echipa studenților din Valea Jiului a avut un finiș puternic, care a adus-o pe primul loc. În ultimele cinci meciuri Știința a obținut 8 puncte, realizînd două meciuri nule (la Deva cu Mureșul 0—0 și la Călan cu Victoria tot 0—0) și întrecînd la Luduș pe Mureșul, și la Petroșeni pe Minerul Ghelar și Aurul Brad. În cele 15 etape Știința a suferit trei înfrîngeri în partidele cu Arieșul Cîmpia Turzii (0—1), A.S.A. Sibiu (0—2) — în deplasare și Aurul Zlatna (1—2) — acasă. Despre jocul echipei se poate spune că este destul de spectaculos. Studenții nu abuzează de apărare supranumerică nici în partidele din deplasare. Cel mai eficace înaintaș a fost Răsădeanu, care a înscris 6 goluri. Fiind vorba de o echipă de studenți, ar trebui amintit de tinerețea ei. Dar nu e cazul. Vîrsta medie se ridică la 24,3 ani, datorită celor 5 jucători de peste 30 de ani care fac parte din lot.

De pregătirea echipei se ocupă cu multă tragere de inimă profesorul *Gheorghe Irimie*, asistent la Institutul de mine din Petroșeni. Condițiile materiale ale echipei sînt mulțumitoare. Jucătorii au la dispoziție echipament și materiale suficiente și teren corespunzător pentru antrenament (la Petrila) și jocuri oficiale (stadionul Jiul din Petroșeni). Trebuie să remarcăm faptul că jucătorii Științei au o comportare pe deplin sportivă la meciuri (în tur n-a fost eliminat nici unul dintre ei).

Iată lotul cu care Știința Petroșeni a încheiat prima jumătate a competiției și care va fi folosit și în retur: *Marincan* (student, 18 ani), *Martinescu* (student, 21), *Păsculescu* (inginer, 27), *Popovici* (student, 20), *Izvernaru* (student, 24), *Constantinescu* (student, 30), *Tudor* (student, 22), *Varhonic* (student, 31), *Munteanu* (student, 30), *Bulbucan* (student, 31), *Stir* (student, 24), *David* (elev, 17), *Bălăneanu* (student, 24), *Mercureanu* (student, 30), *Matei* (student, 19), *Răsădeanu* (student, 28), *Stănescu* (student, 22), *Făgaș* (student, 20), *Marcu* (student, 24) și *Tugeanu* (student, 26).

S. BĂLOI
corespondent principal

SITUAȚIA
PRIMELOR 6 ECHIPE
ÎN CLASAMENT

1.	Știința Petroșeni	15	7	5	3	23—11	19
2.	Metalul Copșa M.	15	7	5	3	28—17	19
3.	Aurul Zlatna	15	8	3	4	23—16	19
4.	Victoria Călan	15	8	2	5	30—20	18
5.	A.S.A. Sibiu	15	7	4	4	23—14	18
6.	Mureșul Deva	15	7	3	5	18—18	17

LOTO-PRONOSPORT

LISTA CIȘTIGATORILOR DE EXCURSII ATRIBUITE LA CONCURSUL SPECIAL PRONOEXPRES DIN 1 IANUARIE 1969 (40 EXCURSII ÎN BULGARIA, „NISIPURILE DE AUR")

1. Ștefan Pop, com. Copalnic, jud. Maramureș; 2. Gheorghe Donțu — Feteești; 3. Nicolaie Chiriță — Brăila; 4. Ion Stanciu — Alexandria; 5. Nicolaie Gheorghe — Ploiești; 6. Constantin Ionescu, com. Vărbilău, jud. Prahova; 7. Ion State — Cîmpina; 8. Mustafa Bana — Brăila; 9. Niță Pantea — Pitești; 10. Dumitru Monea — București; 11. Elena Zaricovschi — Pitești; 12. Gheorghe Curecheru, com. Tifești, jud. Vrancea; 13. Aurel Breniuc — Suceava; 14. Ștefan Ladislav Gall — Gheorghieni, jud. Harghita; 15. Ion Ionescu — București; 16. Pavel Moldovan, com. Mostia, jud. Sibiu; 17. Vasile Popa, com. Copăceni, jud. Cluj; 18. Gheorghe Petrache — București; 19. Carol Teodorescu — București; 20. Gheorghe Banas — Galați; 21. Ion Nägele, com. Gurahonț, jud. Arad; 22. Gheorghe Bud — Satu Mare; 23. Ana Mihail — București; 24. Iulia Haberland — Oradea; 25 Gheorghe Pantazi, com. Domnești, jud. Argeș; 26. Gabriel Oprea — București; 27 Nicolae Anghel, com. Filipeștii de Pădure, jud. Prahova; 28. Zanfir Iosipescu — București; 29. Constantin Soare, com. Budești, jud. Vîlcea; 30. Deszo Kovacs — Tg. Secuiesc, jud. Covasna; 31. Crișan Cornea, com. Livezeni, jud. Hunedoara; 32. Gheorghe Voicu, com. Bildana, sat. Tărtășești, jud. Ilfov; 33. Iulian Ștefan — București; 34. Lucian Cipere — București; 35. Tiberiu Naghi, com. Tușnad-Băi, jud. Harghita; 36. Vasile Craiu — Turda; 37. Alexandru Naghy — Arad; 38. Elena Salagian — Petroșeni; 39. Dumitru Basalic — Galați; 40. Ștefan Gănescu — București.

PRONOEXPRES

PREMIILE CONCURSULUI nr. 2 DIN 8 IANUARIE 1969

EXTRAGEREA I

Categoria I: 3,5 variante a 32.024 lei

Categoria a II-a: 227,0 variante a 493 lei

Categoria a III-a: 3 543,0 variante a 31 lei.

EXTRAGEREA a II-a

Categoria A 2,5 variante a 36.602 lei

Categoria B 224,5 variante a 407 lei

Categoria C 3 693,5 variante a 24 lei

OMUL SFINȚEȘTE LOCUL

Să ne întoarcem cu cîțiva ani în urmă. Nu prea mulți. În orașul Ploiești, leagăn al multor sportivi de valoare, activitatea din domeniul natației constituia o mare necunoscută. În ciuda existenței unui material uman cu remarcabile posibilități (vezi cazul lui Marian Slavic, care după ce a fost transferat la clubul Steaua, cu un antrenament mai intens de numai cîteva luni, a ajuns recordman și campion al țării); în ciuda unei baze materiale — aproape 20 de piscine descoperite — unice, în felul ei, în întreaga țară.

Ne amintim și de numeroasele pelerinaje pe care tineri sau mai vîrstnici specialiști (mai mult sau mai puțin) le-au făcut la porțile acestei adevărate mine cu incalculabile resurse nefolosite. Dar au venit, au văzut și... au plecat, fără să fi avut curajul, tăria de a lupta cu greutățile inerente oricărui început. Nici federația de specialitate nu încercase să pună piciorul în prag în acest centru, aflat la numai 60 km de capitala țării, unde evident ar fi putut apare numeroase talente care, bine îndrumate, s-ar fi lansat cu ușurință pe pista afirmării.

Anii treceau și povestea natației ploiestene (dacă poate fi numită așa) se transformase într-un basm cu cocoșul roșu, intrat pînă și în atenția umoriștilor de la Urzica. Și poate că și astăzi bazinele petroliștilor ar mai fi constituit un subiect gras pentru foiletoniști dacă...

Din toamna anului 1966, la sediul clubului Petrolul, erau semnate actele de angajare ale soților Anca și Mihai Mitrofan. Nume cu rezonanță în natația românească, care într-un palmares al familiei cumulează cîteva zeci de recorduri și titluri de campioni ai României. Părăsiseră cu bună voie o situație materială mai mult decît mulțumitoare, și o secție (a Clubului sportiv școlar) unde cunoscuseră — ca antrenori sau sportivi — nenumărate satisfacții, pentru a se angaja într-o veritabilă muncă de pionierat.

Moștenirea dobîndită a fost aproape egală cu zero. Nici condițiile de instruire, mai întîi, și apoi de pregătire ale micuților înotători nu le puteau conferi mai multă liniște. Luni în șir le-a fost necesară multă luciditate și răbdare pentru a parcurge majoritatea școlilor (copiii nu veneau singuri la bazin), pentru a bate cu insistență la multe uși zăvorîte de impasibilitate și lipsă de interes, pînă și-au văzut primele încercări ale unei activități organizate intrate pe făgașul normal. Momentele de cumpănă, generate de obstacole mai mult sau mai puțin obiective i-au dus adesea în pragul renunțării. Dar ambiția lor s-a dovedit mai puternică. Aveau deja o responsabilitate — chiar și față de noii elevi, care se inițiau în tainele acestui sport — și nu mai puteau da înapoi fără să părăsească scena cu capul plecat. Și Mihai Mitrofan nu era omul acela; învingător sau învins, în anii în care remarcabilul nostru brasist juca un rol de prima mînă în activitatea competițională din țară și de peste hotare, el a părăsit întotdeauna piscina cu simțul datoriei împlinite. Iar soția sa s-a dovedit, în permanență, nu numai un apropiat tovarăș de viață, dar și vajnicul său susținător.

Munca lor plină de dăruire, pasionantă, a avut ecou în orașul aurului negru. Se formase un nucleu și primele rezultate încurajatoare (locuri pe podiumul de premiere la „naționalele" copiilor, după mai puțin de un an de activitate, care au venit neașteptat de repede), au avut darul să răscolească opinia locală, să rețină atenția.

Germenii noului începuseră să prindă rădăcini. De un inestimabil sprijin s-a dovedit pentru întreaga activitate darea în folosință a frumoasei piscine acoperite, care a asigurat tandemului Mitrofan continuitate în muncă și posibilități de trecere la un antrenament apropiat de cerințele moderne. Rezultatul? În al doilea an de activitate, tinerii înotători ploiești au adus clubului Petrolul primele titluri de campioni și chiar recorduri naționale. Printre autorii acestui spectaculos salt: Daniela Coica, Dragoș Aldea, Adrian Popovici, Constantin Mandache.

Minunea a fost posibilă, așadar, și la Ploiești și, de ce nu ar fi chiar și în alte orașe, unde există posibilități de practicare a înotului. Mai greu este să întîlnim oameni ca soții Mitrofan. Poate — totuși — că exemplul lor nu va rămîne fără ecou...

Ad. VASILIU

MEXICO 68
COMENTARII OLIMPICE

TURNEUL DE FOTBAL

• Victorie a fotbalului european • Finală de... pomină • Japonia — marea surpriză a turneului • Reprezentativa „mozaic" a Cehoslovaciei... • Mexicanii n-au știut să piardă?

VĂZUT DE LA... DISTANȚĂ

Desfășurat după încetățenita formulă a finalelor Campionatului Mondial — 4 grupe a cîte 4 echipe, urmate de jocuri eliminatorii între primele două clasate în fiecare grupă — turneul olimpic de fotbal a suscitat un interes deosebit, deopotrivă pentru publicul local (cifra spectatorilor care au urmărit meciurile de fotbal a depășit jumătate de milion, fiind — împotriva așteptărilor — mult superioară celeia reprezentînd asistența la atletism, sportul nr. 1 al Olimpiadei de la Mexico), cît și pentru întreaga opinie publică sportivă. Interes explicabil pe de o parte prin aceea că mexicanii, înflăcărați iubitori ai jocului cu balonul rotund, își puneau mari speranțe în dobîndirea unei medalii la „sportul-rege" și pe de alta în faptul că turneul olimpic de la Mexico reprezenta pentru F.I.F.A. și, implicit, pentru amatorii de fotbal de pretutindeni o excelentă ocazie în a verifica potențialul organizatoric și condițiile biologice oferite de țara care va găzdui, peste doi ani, cea de a IX-a ediție a Campionatului Mondial.

Atingînd numai în treacăt fațeta organizatorică a turneului, trebuie să remarcăm că, cu excepția laturii strict pecuniare (încasările au depășit cu mult cota previzibilă), organizarea tehnică a creat multe neajunsuri și chiar nemulțumiri unora dintre echipe (deficiența nr. 1 fiind marea distanță dintre orașele în care aceeași formație urma să susțină jocuri în două zile consecutive), ceea ce a condus la o surprinzătoare alcătuire a comisiei de organizare a C.M. din 1970, comisie care include — contrar uzanțelor — alături de S. Rous, Granatkin, dr. Barassi, Andreevici și alți membri F.I.F.A. consacrați, un SINGUR reprezentant al țării gazdă, dr. Canedo!

Tot prin prisma marelui eveniment fotbalistic din anul 1970 trebuie privită și problema aclimatizării fotbaliștilor, care fără să fie de importanță definitivă, ca în cazul atletismului, de exemplu, preocupă în mare măsură pe toți viitorii participanți la C.M.

Deși, în general altitudinea n-a constituit un impediment pentru jucătorii prezenți la turneul final din Mexic (ceea ce concordă cu declarațiile managerului englez Sir Alf Ramsey, antrenorul campionilor lumii care este adeptul opiniei că elementul altitudine nu va avea nici un fel de repercusiuni asupra buni desfășurări a finalelor C.M.), se pot aduce, se pare, și cîteva contraargumente: finalurile de meci, sufocate, ale gazdelor care, în ciuda unui antrenament asiduu pe toate stadioanele incluse în circuitul olimpic (cu cîteva săptămîni înaintea deschiderii Jocurilor, fotbaliștii mexicani au zăbovit pe fiecare gazon în parte, procedînd la antrenamente de acomodare cu caracteristicile fiecăruia), nu au reușit să înscrie nici un gol între minutele 60 și 90 ale tuturor partidelor disputate!; brusca „cădere" a japonezilor care, după un joc strălucit contra Franței (3—1), desfășurat pe un stadion de altitudine scăzută, au capotat lamentabil (0—5) a doua zi în fața Ungariei, pe cel mai înalt stadion al Mexicului, stadionul „Aztec".

Evident, aceste probleme vor constitui încă mult timp subiect de discuție pentru cei interesați de „soarta" turneului final C.M din 1970 și este chiar improbabil că se va ajunge prea curînd (sau vreodată) la o comuniune de păreri. Să lăsăm, însă, aceste probleme adiacente și să încercăm o scurtă retrospectivă a turneului olimpic, începînd chiar cu ultimul act al lui: finala.

O FINALĂ FĂRĂ... INTERVIURI

Confirmînd așteptările, dubla campioană olimpică de la Helsinki și Tokio, formația Ungariei, și solida echipă a Bulgariei s-au calificat, nu fără emoții, în finala Jocurilor ediția '68. Facem această afirmație — nu fără emoții — ținînd seama de surprinzătorul „draw" al maghiarilor în serii (2—2 cu Ghana) și de șansa jucătorilor bulgari calificați în semifinală datorită unui... pesetas!

La sfîrșitul prelungirilor meciului dintre Bulgaria și Israel, tabela de marcaj arăta un rezultat nedecis, 1—1, apelîndu-se fortuit la tragerea la sorți. Fortuna a zîmbit bulgarilor, care s-au văzut astfel calificați mai departe în finală, unde au cedat cu 1—4 (1—2) echipei Ungariei, la capătul unui meci dramatic, mai puțin prin fazele de fotbal (rare, în special în repriza secundă), cît, mai ales, prin numărul... eliminărilor de pe teren.

Arbitrul mexican, de origine italiană, **Diego de Leo**, preferat chiar cunoscutului **Lo Bello**, a dictat în această partidă nu mai puțin de patru eliminări — bulgarii Dimitrov, Ivkov, Kristov și maghiarul Juhasz — jucînd, după cum apreciază tot comentatorii prezenți la Olimpiadă, rolul nr. 1 în această finală, pe care trimisul special al ziarului italian „Gazetta dello sport" o caracterizează drept **„nedemnă de un cadru sportiv și cu atît mai mult de o Olimpiadă".**

La rîndul său, **Tony Arbona**, trimisul special al cunoscutului ziar francez „l'Equipe" exclama cu părere de rău în cronica sa transmisă de la Ciudad de Mexico: **„Ce păcat că apoteoza turneului final s-a terminat atît de sordid!"**

Deși la sfîrșitul meciului spiritele s-au calmat — unul dintre conducătorii bulgari, K. Stoicev, înmînînd noilor campioni olimpici medaliile de aur — fotbaliștii bulgari au refuzat categoric orice invitație a presei de a face declarații. De asemenea, obligat la tăcere s-a văzut și arbitrul de Leo, căruia un reprezentant F.I.F.A., M. Aston, sosit special la cabină sub protecția poliției, imediat după fluierul final, i-a interzis orice fel de declarație.

Gazetarii au fost, într-un fel, salvați de antrenorul maghiar **Karoly Lakat** care, mulțumit că a reușit să aducă din nou țării sale medalia de aur, s-a dovedit mai locvace. Declarația sa, unică în această finală fără... declarații, sublinia că **„veți vedea, la viitorul campionat mondial că echipa maghiară va cuprinde cel puțin cinci jucători din cei care au jucat astăzi"...**

Întrebat în continuare la care anume jucători se gîndește, antrenorul noilor campioni olimpici a revenit la tăcerea generală, refuzînd să dea vreun indiciu suplimentar.

Lăsînd deoparte peripețiile acestei finale, să încercăm să precizăm că prezența Ungariei și a Bulgariei în meciul ultim al turneului olimpic de fotbal reprezintă o nouă victorie în arena mondială a fotbalului european.

O victorie a fotbalului mai REALIST, a echipelor cu o apărare „betonată", de obicei cu „libero", a echipelor care îmbină tehnica cu forța fizică sub imperativul unui angajament fizic total. În același timp, o înfrîngere a romantismului sud-american, a jocului cu atribute exclusiv tehnice, destinate exclusiv spectacolului, propagat de școala sud-americană.

Dovezi? Lipsa vreunei formații sud-americane pe podium (în ciuda unor condiții specifice de pregătire, incontestabil mai apropiate de cele din Mexic decît în cazul echipelor europene), necalificarea, din serii, a Braziliei, autoarea unui dificil 3—3 cu necunoscuta echipă a Nigeriei!

Fragilele înaintări sud-americane n-au făcut față nici în Mexic, la fel ca la ultimele campionate mondiale de altfel, apărărilor europene solide, practicante ale unui marcaj individual strict și „drama" Braziliei de la C.M. de la Londra s-a găsit amplificată la Ciudad de Mexico la nivelul întregului continent...

S-a jucat în Mexic pentru rezultat, înainte de toate, și cei care au știut s-o facă mai bine au fost, și de data aceasta, europenii...

SURPRIZE PLĂCUTE ȘI DECEPȚII

Toți comentatorii de fotbal prezenți la Olimpiadă se află la unison — rară avis! — în a afirma că la actualele Jocuri echipa de fotbal a Japoniei a realizat în rîndul spectatorilor și specialiștilor o surpriză de proporțiile aceleia furnizată de reprezentativa R.P.D. Coreene la C.M. din Anglia, cînd a reușit senzaționala eliminare a celebrei „squadra azzura" lui Domenghini, Mazzolla, Guarneri, Facchetti și compania.

Cu excepția unui accident (0—5 cu Ungaria) și a unui merituos 0—0 cu Spania (cîștigătoarea grupei B), echipa Japoniei a cucerit la Mexic numai victorii, practicînd un fotbal de bună calitate, în special în meciurile cu Franța și Mexic — considerate printre cele mai spectaculoase din aria întregului turneu final. Se pare că în insulele nipone au început să se arate primele roade ale obstinatei munci de școlarizare și perfecționare a fotbalului, muncă depusă de cîțiva ani de antrenorii europeni și îmbinată cu dese și prelungite turnee în străinătate, urmate de perioade de „distilare" a învățămintelor culese.

Prin ce au impresionat japonezii la Olimpiadă? Să dăm mai bine cuvîntul unui martor ocular, **G. Aleksandrowicz**, redactor al ziarului polonez „Przeglad Sportowy": **„Japonezii au compensat lipsurile lor fizice și, în primul rînd, statura scundă, printr-o mobilitate deosebită, printr-un joc precis, cu pase pe jos, aplicat consecvent și subordonat unei remarcabile discipline tactice, bazată pe calitățile deosebite ale unor jucători, vedete în înțelesul bun al cuvîntului".**

Vedetele team-ului japonez, cei **„3 K"**, au constituit factorul decisiv al victoriilor nipone. Este vorba de fundașul central Kamata, socotit ca posesor al unei detente incredibile, de atacanții Katayama și Kamamoto, ultimul fiind golgeterul turneului olimpic (cu 7 goluri) și semnatarul celor 2 goluri care au consfințit eliminarea gazdelor din competiție.

Părăsind sfera surprizelor plăcute, nu înainte de a pomeni cîteva cuvinte despre Ghana, acreditată cu un valoros 2—2 în fața campioanei olimpice, să zăbovim asupra deceptiilor turneului. În primul rînd, Mexicul. Formația țării gazdă a început în forță și, ajutată de încurajările unor înflăcărați suporteri, se părea că va juca un rol de seamă în cucerirea unei medalii, cu atît mai mult cu cît jocul robust, în viteză al mexicanilor nu se anunța de bun augur pentru celelalte competitoare. După un neașteptat 1—4 cu Franța, în serii (cel mai bun meci al reprezentanților „cocoșului galic" din întreg turneul), victoria cu 2—0 în fața Spaniei le dăduse noi speranțe mexicanilor. Dar debutul ex abrupto al bulgarilor din semifinale — 2—0 în min. 6, prin golurile marcate de Jekov și Kristov — a însemnat prima mare deziluzie pentru suporterii mexicani. S-a văzut că echipa nu este pregătită moralicește și, într-adevăr, prezența gazdelor în meciul pentru locurile 3—4 cu Japonia, avea să fie o simplă formalitate...

Au rămas astfel neconfirmate dorințele gazetarilor mexicani care scriau înaintea meciului acordat că **„o medalie la fotbal valorează cît 10 medalii la jahting sau călărie..."**

Unul dintre observatorii sovietici ai turneului, **Ghenadi Radciuk**, sublinia că înfrîngerea mexicanilor s-ar datora înainte de toate faptului că **„ei au crezut prea mult în rolul lor de favoriți, neputînd să-și închipuie nici o clipă că există posibilitatea de a pierde vreun meci. Apoi, nu și-au mai revenit din șocul primului eșec".** Cauzele par însă, mult mai complexe...

A doua mare deziluzie a Olimpiadei a constituit-o reprezentativa Cehoslovaciei, care se bucura de un deosebit renume pe continentul american după calificarea în finala chiliană a C.M. Dar Cehoslovacia, echipa care eliminase categoric (3—0) puternica reprezentativă a U.R.S.S.-ului din drumul spre podișurile Yukatanului, a fost la Mexic de nerecunoscut, fiind ținută în șah de Guatemala (1—1) și trăind neputința de a depăși granița seriei. Victoria cu 8—0 în fața Laosului, cea mai mare diferență de scor din întreg turneul nu a putut să estompeze o evoluție cenușie a unui fotbal care a urcat, totuși, pe culmi înalte.

Apreciind modul în care a fost alcătuită reprezentativa Cehoslovaciei considerăm — aceasta este opinia noastră — că ea nici nu putea da un randament superior, fiindcă cei 16 jucători prezenți la Mexico proveneau de la... 16 echipe divizionare!? Într-adevăr, socotind probabil că turneul olimpic nu prezintă o importanță deosebită, conducătorii federației cehoslovace au hotărît disputarea neîntreruptă a competițiilor interne și în primul rînd a campionatului pe întreaga perioadă a desfășurării J.O. (ceea ce nu s-a întîmplat în Ungaria și Bulgaria). Pentru a păstra însă echipelor șanse egale în lupta pentru titlul de campioană națională, federația cehoslovacă de fotbal a dispus formarea echipei olimpice din jucători „oferiți" de... fiecare echipă divizionară! În aceste condiții, evident, era greu să soliciți rezultate unei echipe atît de „mozaicate"...

Nu putem încheia acest capitol fără a include și echipa Franței, prezentată de unii, în mod fantezist, înainte de J.O. ca una dintre favorite. Trebuie spus, însă, că trimiterea unei echipe de amatori dintr-o țară în care nici fotbalul profesionist nu se mai bucură de rezultate de prestigiu, limitase, din start, șansele francezilor la vreo medalie. Era greu de crezut — și realitatea a confirmat-o — că francezii, în ciuda excelentului joc al mulatrului Kanyan, vor putea ține pasul cu rutinatele echipe ale Ungariei sau Bulgariei, de exemplu, formate din jucători care au mult mai bune condiții de pregătire.

Este, desigur, o clauză (aceea a participării) asupra căreia organizatorii viitoarelor turnee olimpice vor trebui să mai reflecteze pentru ca spiritul de echitate propriu ideii olimpice, să domnească în toate compartimentele Jocurilor...

Imagine din meciul Franța — Mexic, considerat ca una dintre cele mai spectaculoase partide ale turneului... Horlaville, unul dintre cei mai buni atacanți francezi, trece în dribling spre poarta mexicană, asistat de coechipierul său Kanyan. Presa franceză scria că scorul cel mai fidel al partidei ar fi fost 6—5 pentru Franța...

ÎN LOC DE CONCLUZII

Sîntem de părere că nu se poate solicita — și nici nu o vom face — ca un turneu olimpic de fotbal să prezinte calități similare (sub aspect tactic, tehnic și spectacular) unui turneu final al campionatelor mondiale. El n-a reușit acest lucru la nici una dintre ultimele ediții ale J.O. și probabil, nici de-acum înainte nu va reuși s-o facă...

Am încercat, grosso modo, o analiză a turneului propriu-zis, făcută cu ochiul observatorului de la distanță și marcată de tristețea de a nu putea să consemnăm nici un rînd despre prezența românească.

Fără a pune în discuție utilitatea turneului, trebuie spus că actualul sistem de calificare la Jocurile Olimpice, sistem introdus de Stanley Rous, preconizează aducerea la această întrecere a unui număr egal de reprezentante ale tuturor continentelor, indiferent de nivelul de dezvoltare al fotbalului în țările respective — ceea ce conduce la prezențe formale (Laos, Salvador, Guineea etc.) și scade din atractivitatea competiției însăși. Reversul medaliei, însă, oferă posibilități sporite soccerului din aceste țări de a veni în contact direct cu formații net superioare ca experiență și tradiție, creîndu-se astfel, prin forța exemplului, condițiile unei răspîndiri mai rapide a acestui sport în toate colțurile lumii.

La urma urmei, Jocurile Olimpice reprezintă, înainte de toate o sărbătoare mondială a tineretului și mai puțin — de ce n-am recunoaște-o? — un prilej de îmbogățire a arsenalului fotbalistic în multiplele lui aspecte.

Exemplul Japoniei ni se pare eficient...

Și dacă observatorii F.I.F.A. erau aprioric convinși că nivelul spectacular al turneului nu se va putea, în nici un fel, compara cu cel de la mondiale, de ce ne-am fi așteptat noi la mai mult?

Ovidiu IOANIȚOAIA

Arbitrul mexican Diego de Leo, „eroul" nr. 1 al finalei olimpice, în acțiune... Arbitrul care nu s-a sfiit să invite la cabină trei jucători bulgari, în numai trei minute, elimină în acest moment un jucător maghiar... Poate, pentru compensație...

UN UTIL SCHIMB DE EXPERIENȚĂ

De curînd s-a înapoiat din Uniunea Sovietică lectorul universitar DINU GRĂNESCU, șeful catedrei de educație fizică și sport a Institutului de construcții din București, care — împreună cu prof. VASILE LĂZĂRUȚ, președintele C.J.E.F.S. Brașov — a efectuat un schimb de experiență în domeniul organizării sistemului de educație fizică și sport în învățămîntul superior. La solicitarea redacției, tovarășul **Dinu Grănescu** ne-a răspuns la cîteva întrebări cu privire la călătoria făcută.

Interviu cu lectorul univ. DINU GRĂNESCU, șeful catedrei de educație fizică și sport a Institutului de construcții din București

— Pentru început, ce orașe și instituții de învățămînt ați vizitat în U.R.S.S. ?

— La invitația Uniunii asociațiilor și cluburilor sportive din U.R.S.S. și a secției de pregătire fizică din învățămîntul mediu și superior, am avut prilejul să vizităm Universitatea Lomonosov, Institutul de ingineri pentru transport și Institutul de industrie alimentară din Moscova, precum și Institutul politehnic din Leningrad.

Aceste unități de învățămînt asigură pregătirea unui număr de aproape 40 000 de studenți. Bineînțeles, că cifra nu se referă decît la studenții care învață la zi.

— Care este scopul învățămîntului de educație fizică în Institutele de învățămînt superior ?

— Se urmărește realizarea mai multor obiective. În primul rînd — asigurarea unei sănătăți perfecte. Apoi — formarea pentru viață, potrivit profesiunii pe care tînărul dorește s-o îmbrățișeze. De pildă, unui viitor inginer geolog i se va canaliza gustul pentru turism și alpinism. În acest sens, institutele pedagogice pregătesc pe viitorii profesori de educație fizică, ținînd seama de specificul de muncă al diferitelor institute de învățămînt superior în care ei vor activa. De asemenea, pregătirea pentru obținerea brevetului complexului G.T.O., gradul II și a categoriei a III-a de clasificare în ramura sportivă aleasă. În fine, formarea de instructori sportivi. O dată intrați în procesul de producție, absolvenții — ingineri, medici, cercetători, profesori etc — sînt totodată pricepuți organizatori ai unor activități sportive.

— O asemenea diversitate de atribute presupune un conținut extrem de bogat al programului de studiu.

— Așa și este. Mai întîi, aș vrea să precizez că învățămîntul superior începe la 1 septembrie, și se încheie în prima decadă a lunii iulie a anului următor. Deci, 34 de săptămîni de activitate. Planul de învățămînt prevede obligativitatea educației fizice în anii I și II, cu cîte două lecții pe săptămînă (fiecare a cîte 90 de minute) dintre care una comportă o prezență activă. În anii următori se predau, de asemenea, cele două lecții săptămînal, dar prezența studenților poate fi facultativă. Deși se consideră că actualul conținut (la care se mai adaugă, bineînțeles, activitatea sportivă de masă și de performanță) satisface trebuința de mișcare a studenților, totuși există tendința de a extinde obligativitatea practicării educației fizice pînă la absolvire.

— Cum este organizat, practic, învățămîntul de educație fizică ?

— Procesul de învățămînt cu studenții din anul I începe printr-o acțiune de selecție. Ea se realizează, în primul rînd, pe baza unui control medical, a unei „fișe-anchetă", cum este denumită, pe care viitorul student o completează o dată cu depunerea actelor de înscriere pentru concursul de admitere. În funcție de aceste „anchete" studenții sînt repartizați pe „grupe de educație fizică" : grupa I — medicală, cu cei deficienți sub raport fizic (în această grupă, demn de subliniat, lucrează după un program special TOȚI); grupa a II-a — alcătuită din studenții slab dezvoltați fizic și fără clasificare, deci care n-au practicat sportul în școala medie ; în fine, grupa a III-a — de perfecționare — cuprinde tinerii cu clasificare sportivă. O remarcă : primele două grupe își desfășoară activitatea în cadrul catedrei, ultima — direct sub egida clubului sportiv. Grupele sînt mixte și ele se formează fără a se ține seama de specialitate sau ani de studii. Obligativitatea unui student față de educația fizică este de aproximativ 140 de ore pe an (34 de săptămîni × 4 ore). La finele celor doi ani de educație fizică studenții susțin un colocviu-teoretic și practic. Pentru a trece acest colocviu studentul va trebui să aibă o frecvență de cel puțin 50 la sută și să fie instructor sportiv.

— V-aș ruga să vă referiți, în continuare, la cursurile propriu-zise...

— Ele sînt teoretice și practice, fiecare ținîndu-se cîte o dată pe săptămînă. Iată un model de curs teoretic pentru studenții Institutului de ingineri pentru transport din Moscova : igienă, autocontrol, bază materială, organizare, 8 discipline sportive. Cît privește lecțiile practice acestea debutează cu atletismul — circa 45 de zile — și continuă cu ramura sportivă aleasă de student. Excepție — cei care nu știu să înoate. Pentru ei, după atletism urmează obligatoriu un curs de înot de 60 de zile. Abia după aceea se trece la disciplina preferată.

— Cîteva cuvinte despre activitatea sportivă...

— Voi insista asupra celei de performanță, care se desfășoară în cluburile universitare ale institutelor, iar în cazul unor studenți cu calități deosebite, la nivelul clubului central Burevestnik. Pregătirea studenților de performanță se efectuează în funcție de categoria de clasificare (în U.R.S.S. există — în plus, față de noi și categoria candidat-maestru la toate disciplinele). Activitatea sportivă este programată în tot cursul anului universitar, cu o pondere mai mare în vacanțele de iarnă și de vară. Sportivii studenți participă fie la Spartachiada unională universitară (cu o primă etapă la nivelul grupelor de studiu), fie la campionatele unionale. Ponderea studenților în activitatea sportivă de performanță este foarte mare. Aceasta și explică de ce, în marea ei majoritate, delegația U.R.S.S. la J.O. au format-o studenții.

— Cum se prezintă baza materială ?

— În toate cazurile — excelentă. Un exemplu : Institutul politehnic din Leningrad este beneficiarul unui complex sportiv alcătuit din 3 săli mari — pentru jocuri, gimnastică sportivă și gimnastică medicală, două săli mai mici (box, lupte), o hală pentru atletism, cu teren de fotbal, cu pistă de atletism și tribune, terenuri de volei, handbal, baschet, tenis precum și un bazin de înot acoperit, toate dotate cu utilaj corespunzător. De asemenea, anexele respective (vestiare etc.) și cabinet medical. Cu foarte mici diferențieri de o bază materială asemănătoare dispun și celelalte institute vizitate.

★

În completarea acestor date, tov. Dinu Grănescu a semnalat faptul că fiecare profesor de educație fizică are obligativitatea de a lucra cîte 6 ore pe zi (anual — aproximativ 1 500 de ore), activitate în care este cuprinsă și munca științifică. În plus, ceea ce asigură succesul educație ifizice în învățămîntul superior din U.R.S.S., este seriozitatea și spiritul de dăruire de care dau dovadă cadrele didactice de specialitate.

Actualitatea internațională

BEST, LAUREATUL CONTESTAT

PRESA STRĂINĂ — CU EXCEPȚIA CELEI BRITANICE — MANIFESTĂ REZERVE FAȚĂ DE CLASAMENTUL REVISTEI „FRANCE-FOOTBALL"

Niciodată pînă acum *„Mingea de aur"*, trofeul oferit de revista „FRANCE FOOTBALL" celui mai bun jucător al anului, nu a suscitat mai multe discuții contradictorii ca acum, cînd alesul este George Best, extrema cu coafură „beatle" a formației engleze Manchester United...

Managerul echipei în care joacă Best, taciturnul *Matt Busby*, a fost foarte impresionat de această alegere și a adresat imediat revistei franceze o telegramă în care spune : *„...titlul este foarte meritat. Best este un jucător magnific, un jucător într-adevăr unic, un geniu"*. Presa britanică a salutat și ea, în unanimitate, votul revistei pariziene amintind că Manchester United are acum, ca și Real Madrid, 3 deținători ai trofeului, Best alăturîndu-se lui Denis Law și Bobby Charlton...

Ceea ce pare, însă, surprinzător este faptul că aceeași presă britanică care manifestase explicabile rezerve față de finalul de sezon al lui Best, eliminat de pe teren și suspendat de federație, a trecut acum, foarte ușor, cu buretele peste aceste carențe de ordin etic ale extremei de la Manchester.

În alte țări, comentariile referitoare la fotbaliștii situați pe locurile 1 (Best) și 3 (Giaici) în clasamentul lui „FRANCE FOOTBALL" sînt extrem de rezervate, ba, pe alocuri, iau chiar o turnură critică. Dacă atitudinea ziarelor belgiene, este explicabilă față de Giaici, a cărui ieșire ireverențioasă în recentul meci Belgia — Iugoslavia nu poate fi prea ușor „clasată" la Bruxelles, atunci bunele cuvinte înscrise la adresa lui Bobby Charlton și readucerea în discuție a indisciplinei lui Best reprezintă, în fapt, o contestare voalată a clasamentului revistei franceze.

Cotidianul sportiv portughez „A BOLA" scrie, sub semnătura redactorului șef, *Victor Santos* : *„În ciuda valorii sale, Best nu mi se pare nimerit a fi considerat fotbalistul nr. 1 al Europei. El nu are clasa unui Eusebio, unui Riva sau chiar a unui Amancio"*. Trecînd peste preferința (explicabilă) pe care ziarul lusitan o manifestă pentru Eusebio, trebuie spus că alți specialiști portughezi îl consideră pe Bobby Charlton, fotbalistul anului. *„După părerea mea, deși Best e un mare jucător, el nu se poate compara cu Bobby Charlton* — declară antrenorul *Otto Gloria*, iar *Helder Viegas*, conducător al clubului Benfica afirmă : *„dacă aș fi avut dreptul să votez, aș fi optat pentru Charlton..."*

În Italia, atmosferă contradictorie... Pe de-o parte, mulțumire pentru că trei „azzuri" (Facchetti, Riva și Rivera) se află printre primii zece, pe de altă parte supărare provocată de faptul că jucătorului pe care „tifosi" îl văd pe treapta cea mai înaltă a podiumului — Rivera — îi este atribuit abio locul 9.

CLASAMENTUL „MINGEA DE AUR" 1968

1. GEORGE BEST — 61 puncte, 2. Bobby Charlton — 53 p, 3. Dragan Giaici — 46 p. 4. Franz Beckenbauer — 36 p, 5. Giacinto Facchetti — 30 p. 6. Luigi Riva — 22 p, 7. Amancio — 21 p, 8. Eusebio — 15 p, 9. Gianni Rivera — 13 p, 10. Jimmy Greaves și Josè Pirri — — 8 p.

Lăsînd la o parte comentariile, mai mult sau mai puțin imparțiale, prilejuite de clasamentul revistei franceze, sînt de reținut unele amănunte din această discutată ierarhie a fotbaliștilor europeni. Vom remarca, de exemplu, „saltul" lui Giaici, pe care campionatul european l-a ridicat la altitudinea unei vedete de prim rang, modestul loc 8 atribuit lui Eusebio, absența lui Albert, unul din răsfățații sezonului trecut, tăcerea care înconjoară alegerea lui Beckenbauer și, mai ales, „bătălia" finală dintre Best și Bobby Charlton pentru sceptrul fotbalistului nr. 1 al anului trecut.

Alăturîndu-ne celor ce au primit cu rezerve alegerea lui Best vom subscrie la opinia ziaristului belgian *Jacques Lecoq* asupra fotbalistului britanic : *„Despre un laureat, trebuie să poți spune tinerilor : imitați-l și veți deveni campioni"*. Despre Best, însă...

Ov. I.

FOTBAL PE GLOB

Meciuri de campionat și de cupă

GRECIA : Luptă strînsă pentru primul loc

În etapa a 15-a : Olimpiakos—Halkis 6—2 ; A.E.K. — Apollon 1—0 ; Vyzas — Pierikos 2—1 ; Aris — Lemissos 7—0 ; Panseraikos — Egaleo 3—1 ; Veria — Heraklis 1—1 ; Panathinaikos—Salonic 2—1. În clasament conduce Olympiakos cu 40 de puncte, urmată de Panathinaikos — 39 puncte, A.E.K. — 37 puncte etc.

BELGIA : Standard pe primul loc

În etapa a 16-a : Charleroi — Gand 4—0 ; Liège — Beveren 3—1 ; Standard — Gilloise 2—0; F.C. Bruges — Lierse 5—1 ; St. Trond — Anderlecht 2—2 ; Malines — Waregem 1—2 ; Beringen — Daring 2—1 ; Beerscot — Racing White 2—1. Pe primul loc în clasament se află echipa Standard cu 23 de puncte, urmată de F.C. Bruges și Charleroi cu cîte 21 de puncte, Anderlecht, St. Trond — 20 puncte etc.

SPANIA : Real în serie...

După 17 etape, continuă să conducă detașat formația Real Madrid cu 30 de puncte, urmată de Las Palmas — 23 puncte, Barcelona — 22 puncte etc. În etapa a 17-a, Real Madrid a dispus pe teren propriu cu scorul de 2—1 de Deportivo Coruna. Alte rezultate : Granada — Valencia 3—0 ; Malaga — Cordoba 1—1 ; Barcelona — Atletico Madrid 4—1 ; Saragossa — Sabadell 3—0 ; Elche — Atletico Bilbao 1—1.

FRANȚA : Surprize în „Cupă"

În cadrul „32"-imilor de finală ale „Cupei Franței" la fotbal, disputate duminică pe terenuri neutre, au fost înregistrate, două surprize : echipa de amatori Cambrai a eliminat cu 1—0 formația Rouen (clasată pe locul trei în campionatul primei divizii), iar echipa Saint Germain (amatoare) a învins cu scorul de 3—2 pe Ajaccio.

Alte rezultate : Red Star — Bastia 4—1 ; Strasbourg — Sochaux 2—1 ; Bordeaux — Montpellier 5—0 ; Valenciennes — Dunkerque 1—0 ; Lyon — Nancy 2—0 ; Nantes — Limoges 6—3 ; Marsilia — Avignon 1—0 ; Reims — St. Louis 3—2 ; Rennes — Luchon 11—1 ; Angers — Caen 2—1 ; Metz — Merlebach 2—0.

CÎTEVA PROBLEME DE BAZĂ ALE FOTBALULUI ENGLEZ

(Urmare din pag. 1)

național, campionul lumii". Cred că e o greșeală. Dar spectatorii pot greși ; numai nouă, factorilor de răspundere, nu ne sînt îngăduite erorile. „Teamul național" depinde exclusiv de situația întregului nostru fotbal și dacă noi nu lucrăm temeinic la baza lui — sub raport organizatoric, financiar și tehnic, mai ales tehnic — cum să-i asigurăm piramidei din vîrf virtuțile care să reprezinte cu adevărat chintesența, să reflecte progresul și superioritatea noastră autentică ?

— Apreciați că soccerul mondial din zilele noastre a atins nivelul cel mai ridicat, credeți că mai e loc mult pentru un progres tehnic al jocului propriu-zis ?

— Despre fotbal, ca despre orice evoluție bazată pe tehnică — ne răspunde interlocutorul nostru — nu se poate spune niciodată că a atins perfecțiunea și că-i sînt plafonate posibilitățile de creștere. Ar fi o mare greșeală să gîndim astfel, Și, mai ales, să nu uităm că, în fotbal, manifestările sînt atît de capricioase, atît de tributare împrejurărilor ; ceea ce admiri azi te deziluzionează mîine și ceea ce înclini să crezi mîine că, în sfîrșit, fotbalul pe care-l doreai a devenit fapt împlinit constați, poimîine, că e departe de a fi ceea ce apreciai, cu etalonul superlativului așteptărilor tale...

Aceste fluctuații fac parte, evident, din însăși instabilitatea inerentă fotbalului, simbioză liantă dintre om și tehnică, dintre concepție și exprimare. Totuși, fotbalul marchează progrese continue sub raportul capacității sale tehnice, al spectacolului și al volumului organizatoric pe care-l înregistrează, desfășurat pe toate meridianele globului pămîntesc.

— Cunoașteți fotbalul românesc ? Ce ne puteți spune despre el ?

— În detaliu, nu pot afirma că-l cunosc. Nu am încercat aprofundări speciale și nici nu i-am urmărit activitatea decît atît cît o implică contingențele postului meu.

Judecînd, însă, după ceea ce cunosc despre fotbalul dumneavoastră, cred că pregătirea lui tehnică, în ansamblu, încearcă unele defecțiuni de concepție.

Dacă sînt de apreciat calitățile native și vigoarea fizică a tînărului fotbalist român, deslușim însă că el nu beneficiază de o pregătire sub raport tehnic care să aibă la bază o educare, o formare tehnică în concordanță cu resursele sale fizice, cu temperamentul său. Nu trebuie să uităm că și în jocul de fotbal stilul nu este altceva decît exprimarea potențialului temperamental și că la secretul unei reușite concurează și modul cum se face adaptarea acestor atribute la încadrarea în tehnica și sistemul de pregătire, ca și de efort, al celui pe care ni-l dorim fotbalist și-l și visăm ca atare...

Și tot pe linia constatărilor mele — pur personale, vă rog să rețineți — îmi permit să adaug că viteza de joc, care pe antrenorii și pe instructorii noștri îi preocupă în cel mai înalt grad, tocmai acest factor cu rol determinant, se pare că la dumneavoastră nu e estimat îndeajuns.

Aici, cred eu, este cel mai dificil punct din fotbalul dumneavoastră, un mare punct nevralgic în sistemul de pregătire și de joc pe care-l practicați ; și, de aci — sau și de aci — pornesc mai toate necazurile dumneavoastră, uneori atenuate de cîte un rezultat care pentru moment desigur că vă satisface orgoliul, dar pe care nu e prea potrivit să-l socotiți drept mijlocul cel mai bun de verificare a capacității întregului dumneavoastră soccer și pe care nici nu-l folosiți, cred, drept piesă de bază dintr-un certificat de constante valențe.

Cu experiența mea și cu contactele mele operative continue, cred că nu greșesc atunci cînd gîndesc și dau astfel grai preocupărilor mele în materie, după cum v-am vorbit mai sus.

Desigur, tot ce v-am afirmat nu sînt nici sfaturi și mai puțin îndrumări ; nu am căderea să le dau. Ele sînt numai niște constatări ale unui umil iubitor al fotbalului și un răspuns sincer cu care am fost prezent la întrebările unor prieteni așa după cum îi consider eu pe sportivii români, care se bucură de reale simpatii în Anglia — a încheiat interlocutorul nostru.

Despre întîlnirea de la Wembley, nu i-am solicitat nici o opinie pontifului soccerului insular.

Timpul e așa de scurt pînă la desfășurarea ei, încît miercuri ne vor răspunde chiar „cei 22".

Laureații concursului internațional de sărituri cu schiurile dotat cu „Cupa celor 3 coline", desfășurat în Cehoslovacia : Jiri Raska, Björn Wirkola, Bent Tontum (de la stînga la dreapta)

„UNIVERSIADA" VA AVEA LOC UNDE ? VOM ȘTI LA 15 FEBRUARIE

PARIS, 13 (Agerpres). — La Paris a avut loc ședința Comitetului executiv al Federației internaționale a sportului universitar (F.I.S.U.), cu privire la organizarea Jocurilor Universitare din acest an. După cum se știe, „Universiada" urma să aibă loc în Portugalia dar autoritățile acestei țări au renunțat la organizarea competiției.

Într-o declarație făcută presei, vicepreședintele forului sportiv studențesc, Laboureau, a declarat că Universiada va avea loc la datele prevăzute inițial (26 august — 6 septembrie), urmînd doar să se stabilească orașul gazdă. Mai multe orașe și-au pus candidatura printre care Sofia și Torino.

O hotărîre definitivă va fi luată la 15 februarie.

ECHIPELE DE VOLEI ALE ȘC. SPORTIVE DIN SIBIU AU EVOLUAT LA LUBLIN

VARȘOVIA, 13 (Agerpres) — Echipele de volei ale Școlii Sportive din Sibiu, care întreprind în prezent un turneu în Polonia, au jucat la Lublin în compania formațiilor de juniori din localitate. La feminin, victoria a revenit cu scorul de 3—0 tinerelor voleibaliste românce, iar la masculin gazdele au cîștigat cu scorul de 3—1.

TINERII BASCHETBALIȘTI ROMÂNI ÎNVINGĂTORI ÎN POLONIA

VARȘOVIA, 13 (*prin telefon*). Evoluînd bine, în compania unor valoroase echipe poloneze, selecționata de tineret a României a cîștigat, neînvinsă, turneul internațional de baschet masculin desfășurat timp de două zile în localitatea Piotrkowsky-Tribunalsky, situată în apropierea Varșoviei. Sportivii români au obținut următoarele rezultate : *62—51 cu SBOLEM Lodz, 75—51 cu Pietrkovya din Piotrkowsky - Tribunalsky și 59—35 cu SKRA Varșovia. Clasamentul final : 1. Selecționata de tineret a României, 2. Piotrkovya, 3. SBOLEM, 4. SKRA.*

Turneul a fost destul de dificil, deoarece echipele țării gazdă au prezentat jucători înalți care au practicat un joc dur. Baschetbaliștii români au aplicat permanent presingul. Formația de bază folosită în cele trei jocuri a fost alcătuită din Săuca, Georgescu, Moraru, Chivulescu și Samson. Trebuie menționat că, datorită aplicării în țară de către echipele Politehnica București, Politehnica Galați și IEFS (din care fac parte membrii lotului) a aceluiași sistem de joc, asamblarea formațiilor s-a putut face cu ușurință.

PE GHEAȚĂ ȘI PE ZĂPADĂ

● HOCHEIȘTII CANADIENI ÎNVINGĂTORI ÎN R. D. GERMANĂ ● EVA MARCOȘ PE LOCUL IV LA BOROVEȚ ● REZULTATE : MORZINE, KLINGENTHAL, MOSCOVA

● Echipa de hochei pe gheață a Canadei, care întreprinde în prezent un turneu în Europa, a jucat la Berlin cu reprezentativa R.D. Germane. Victoria le-a revenit hocheiștilor canadieni cu scorul de 3—0 (0—0, 2—0, 1—0).

● Stațiunea de sporturi de iarnă Borovеț (Bulgaria) a găzduit un concurs internațional de schi fond și alpin la care au participat sportivi din șase țări, printre care și o selecționată română, Brașov-Suceava.

În proba de slalom uriaș femei, cîștigată de Antoaneta Zlatarova (Bulgaria) în 1:13,16, schioara română Eva Marcoș a ocupat locul patru cu 1:20,07.

● Proba de slalom special din cadrul concursului internațional de schi dotat cu „Marele premiu Morzine" i-a revenit sportivului francez Henri Brechu cronometrat cu timpul de 1:15,55. Pe locurile următoare s-au clasat Gerhardt Riml (Austria) — 1:16,88, Werner Blainer (Austria) — 1:17,84 și Scott Henderson (Canada) — 1:17,87.

● Proba feminină de ștafetă 3×5 km din cadrul concursului internațional de schi fond de la Klingenthal (R.D. Germană) a fost cîștigată de echipa U.R.S.S. (Feodorova, Șebalina, Kulakova) cronometrată cu timpul de 58:49,0. Pe locul secund s-a clasat formația Finlandei (Suihkonen, Kivioja, Huumarkangas) cu 59:47,0.

● În cadrul turneului final al campionatului unional de hochei pe gheață, principala favorită a competiției, echipa T.S.K.A. Moscova, a obținut victoria, în dauna formației Dinamo Moscova, pe care a învins-o cu scorul de 7—0 (3—0, 4—0, 0—0).

MLADOST ZAGREB — DINAMO MOSCOVA ÎN FINALA C.C.E. LA POLO

A doua manșă a semifinalelor C.C.E. la polo a produs o surpriză de proporții. La Moscova, campioana Uniunii Sovietice, **Dinamo**, a întrecut cu 6—2 (2—1, 1—0, 1—0, 2—1) pe Partizan Belgrad ! În primul meci, victoria revenise sportivilor iugoslavi cu 6—3, astfel că poloiștii moscoviți s-au calificat pentru finală.

În cea de a doua semifinală s-au întîlnit Dynamo Magdeburg și Mladost Zagreb. La capătul unei partide aprig disputate au învins jucătorii din Magdeburg cu 7—6 (1—0, 2—1, 2—2, 2—3), dar calificarea au obținut-o poloiștii lui Mladost, deținători ai trofeului și învingători în primul joc cu 3—1.

Cîștigînd coborîrea la Wengen, marele as al schiului austriac, Karl Schranz, și-a consolidat poziția de lider în „Cupa Mondială"

telex

Într-un meci internațional amical de handbal masculin disputat la Aarhus, selecționata Danemarcei a întrecut cu scorul de 23—14 (9—10) reprezentativa Franței.

■

După 55 de ore, în cursa ciclistă de 6 zile de la Bremen conduce perechea Post (Olanda) — Sercu (Belgia) cu 156 p. Îi urmează Kemper — Oldenburg (R.F.G.) — 145 p, Lykke — Eugen (Danemarca) — 106 p, Renz — Fritz (R.F.G.) — 114 p.

■

Returul meciului dintre „Royal IV" Bruxelles și Boroughmuir Edimburgh, din optimile de finală ale „Cupei cupelor" la baschet masculin le-a revenit belgienilor cu 109—75 (49—42), ei calificîndu-se pentru turul următor al competiției.

■

Primul meci dintre echipele Institutului Național de Sport din Luxemburg și Star Geneva, contînd pentru „16"-mile „Cupei campionilor europeni" la volei masculin a fost cîștigat de voleibaliștii luxemburghezi cu scorul de 3—1.

■

Campionul mondial profesionist de ciclo-cros, belgianul Eric de Vlaeminck, a cîștigat concursul de la Charleville Mezières, învingîndu-l la sprintul final pe fratele său Roger, campion mondial la amatori. Timpul înregistrat de frații Vlaeminck pe distanța de 21 km a fost de 57:10.

■

Al 24-lea campionat masculin de șah al Ungariei s-a încheiat la Budapesta cu victoria lui G. Forintos. Pe locul secund s-a clasat Lajos Portisch.

■

După 8 runde, în campionatul unional de șah, care se desfășoară la Alma Ata, conduce Iuri Saharov cu 6 p, urmat de Zaițev — 5½ p, Tal, Lein și Lutikov — 5 p.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 425 (5859) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 15 ianuarie 1969

PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Marți 14 ianuarie, a avut loc plenara C.N.E.F.S. la care au luat parte membrii Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, membri ai Comitetului Olimpic Român, reprezentanți ai organelor și organizațiilor de stat și obștești care au sarcini în domeniul educației fizice și sportului, președinți și secretari generali ai federațiilor sportive, președinți ai consiliilor județene pentru educație fizică și sport, președinți ai unor cluburi și asociații sportive, reprezentanți ai presei.

Tovarășul Anghel Alexe, președintele C.N.E.F.S., a prezentat raportul cu privire la pregătirea și participarea sportivilor români la Jocurile Olimpice din Mexic, precum și planul de acțiuni în vederea pregătirilor pentru participarea la Jocurile Olimpice din anul 1972 de la Sapporo și München.

În continuarea lucrărilor, tovarășul Miron Olteanu, secretar al C.N.E.F.S., a prezentat plenarei raportul de execuție a bugetului pe anul 1968 și proiectul de buget pe anul 1969.

Pe marginea celor două documente au luat cuvîntul numeroși membri ai C.N.E.F.S. și invitați.

Plenara a adoptat în unanimitate planul de pregătire a sportivilor români pentru Jocurile Olimpice din anul 1972 și bugetul C.N.E.F.S. pe anul 1969.

(Agerpres)

RETROSPECTIVĂ ȘI PERSPECTIVĂ OLIMPICĂ

În raportul prezentat la plenară, tovarășul ANGHEL ALEXE, președintele C.N.E.F.S. și al C.O.R., a făcut o amplă analiză a pregătirii și participării sportivilor români la Jocurile Olimpice din Mexic, arătînd apoi principalele sarcini care revin mișcării sportive pentru o cît mai bună reprezentare la ediția următoare, a XX-a a marii competiții olimpice.

Vorbitorul a subliniat că, în ansamblul marilor succese obținute de poporul român, sub conducerea partidului, s-a înscris și sportul, căruia i-a fost încredințată nobila misiune de a contribui la întărirea sănătății cetățenilor patriei, la creșterea unor generații tinere, puternice și viguroase, asigurînd — în același timp — populației posibilitatea de a petrece într-un mod plăcut și util timpul liber prin practicarea exercițiilor fizice, a jocurilor sportive, a turismului.

Activitatea de educație fizică și sport din țara noastră, ridicată la rangul unei probleme de stat, se înscrie plenar în contextul progresului social general al națiunii române. Partidul și guvernul i-au pus la dispoziție fonduri și mijloace materiale remarcabile. Astfel, dotația din bugetul de stat a crescut în 1968 de peste două ori față de 1965, la care se adaugă contribuția A. S. Loto Pronosport, veniturile proprii ale C.N.E.F.S., precum și alocațiile sporite destinate sportului școlar și universitar din bugetul Ministerului Învățămîntului și cele ale consiliilor populare.

C.N.E.F.S., cu sprijinul și participarea, în ultima vreme mai efectivă, a unor organizații de stat și obștești, a putut dezvolta baza materială a sportului de masă și de performanță. În această perioadă au fost date în folosință 6 stadioane, 8 săli pentru jocuri sportive, 4 bazine de dimensiuni olimpice (2 acoperite), 17 săli pentru box, lupte și haltere, 7 săli de gimnastică, acoperind o vastă geografie națională. Pentru anii 1969 și 1970 se prevăd noi construcții și amenajări de mare anvergură, printre care o sală de sport în București cu 12 000 locuri, săli de sport cu 2000 locuri la Timișoara, Ploiești și Iași, patinoare artificiale la Miercurea Ciuc și Suceava, bazin acoperit de înot la Brăila și altele.

Raportul subliniază impulsul dat sportului școlar și universitar, reorganizarea acestor activități în lumina sarcinilor actuale, mult sporite față de trecut, ceea ce a condus la adoptarea unor măsuri de mare însemnătate și a permis lărgirea considerabilă a bazei de selecție pentru secțiile de performanță ale cluburilor și asociațiilor sportive. Este absolut notabil faptul că, în prezent, există în fiecare județ cel puțin o unitate specializată pentru sportul de performanță școlar, iar pe lîngă institutele de învățămînt superior activează 36 de cluburi universitare în care își desfășoară activitatea de pregătire și competițională peste 5000 de studenți.

Ameliorarea continuă a condițiilor materiale a făcut posibilă o bună pregătire a sportivilor români pentru participarea la J.O. din Mexic. Acestui scop major al mișcării noastre sportive i-au fost puse la dispoziție mijloace variate. Astfel:

- Consolidarea cu precădere a disciplinelor cuprinse în programul J.O., cu accent pe sporturile individuale, ținîndu-se seama de ponderea lor în programul olimpic;
- Îmbunătățirea calendarului sportiv intern și internațional (în 1968 — campionate naționale la 40 de ramuri sportive; aproape 1200 de competiții internaționale dintre care peste 300 pentru tineret și juniori);
- Desfășurarea unei ample activități științifice privind metodica de pregătire și problemele de aclimatizare la altitudinea platoului mexican.
- Participarea la „săptămînile preolimpice", efectuarea unor stagii la altitudine în tabăra din Bucegi, de la Piatra Arsă și peste hotare.

Toate acestea, la care trebuie adăugate priceperea și pasiunea antrenorilor și tehnicienilor noștri, spiritul de înaltă responsabilitate și de dăruire al multor sportivi, aportul eficient al unor cluburi (Steaua și Dinamo, cu precădere), au îngăduit mișcării noastre sportive să repurteze în anul 1968 un frumos succes. Reprezentanții României au cucerit la cea mai amplă și mai grea ediție a Jocurilor Olimpice, 15 MEDALII, dintre care 4 DE AUR, 6 DE ARGINT și 5 DE BRONZ, ocupînd LOCUL 12 și RESPECTIV 13 în clasamentele neoficiale pe medalii și puncte.

(Continuare în pag. a 3-a)

În continuare, tovarășul Anghel Alexe a analizat contribuția diferitelor ramuri sportive la succesul general al delegației noastre olimpice.

Au fost evidențiate comportările atletelor, ale sportivilor de la caiac-canoe, lupte, scrimă, tir și box care au completat zestrea de medalii și puncte, situînd România pe o treaptă înaltă în ierarhia mondială a sportului, înaintea unor țări cu tradiții mai vechi, cu populație mai mare și cu condiții materiale superioare. Ceea ce demonstrează că munca, seriozitatea în pregătire, pasiunea, buna organizare pot învinge cu succes multe greutăți, trecute des, dar nu totdeauna pe bună dreptate, la capitolul „obiective".

Raportul a făcut o analiză amplă și exigentă a unor ramuri de sport rămase încă în urmă, sau a altora care au cedat pozițiile fruntașe pe plan mondial deținute cu cîțiva ani în urmă.

(Continuare în pag. a 3-a)

DUMITRACHE

Trimisul nostru special la Londra, CRISTIAN MANTU, relatează:

MECIUL ANGLIA—ROMÂNIA SUB SEMNUL ACCIDENTĂRILOR...

LONDRA, 14 (*prin telefon*). — La ora cînd transmit aceste rînduri aproape 30 de ore ne mai despart de fluierul inaugural al meciului Anglia — România, găzduit de celebrul gazon de la Wembley. La hotelul Royal Garden, „cartierul general" al delegației române, domnește o oarecare tensiune, o emoție firească înaintea unei partide de asemenea anvergură. Se apreciază aici — și aceasta ridică temperatura așteptării — că momentul meciului cu campionii lumii nu este prea fericit pentru fotbaliștii români, căci după o surprinzătoare „pasă neagră" în întîlnirile internaționale disputate în deplasare și pe teren propriu, elevii lui Sir Alf Ramsey sînt hotărîți să arunce în joc toate forțele pentru obținerea unui rezultat cît mai favorabil.

În ceea ce privește echipa noastră, antrenorul Angelo Niculescu nu are prea multe motive să fie bine dispus: doi dintre jucătorii pe care miza în evoluția londoneză, Mocanu și, respectiv, Pantea, sînt într-o evidentă scădere de formă, iar Ghergheli, căpitanul reprezentativei române, a suferit un accident în meciul amical de la Amsterdam (luxație a genunchiului drept), accident care îl face indisponibil pentru partida de miercuri.

În urma ultimului antrena-

(Continuare în pag. a 3-a)

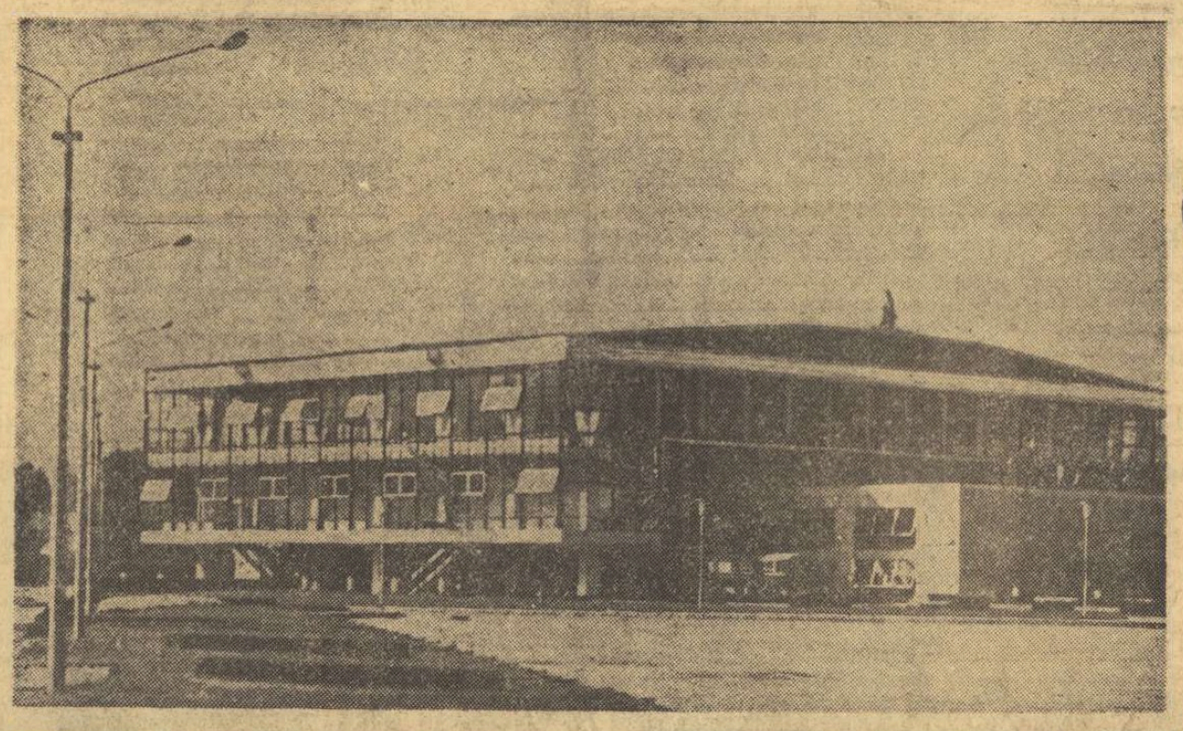

O nouă piesă de valoare din tezaurul material al sportului nostru de performanță — Sala sporturilor din Cluj. Noua construcție se bucură de afluența necontenită a tineretului sportiv clujean, fiind în același timp o gazdă apreciată a întrecerilor interne și internaționale.

A FOST DEFINITIVAT TRASEUL „TURULUI ROMÂNIEI"
(citiți amănunte în pagina a 2-a)

„CUTEZĂTORII" LA UNICAT?

Activitatea de educație fizică și sport necesară la toate vîrstele — se stipulează în Legea cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport — are un rol hotărîtor în anii copilăriei și ai adolescenței cînd organismul este în plină perioadă de creștere..."

În cazul copiilor, al școlarilor pînă la vîrsta de 14 ani, un rol major în direcția transpunerii în viață a unor asemenea importante prevederi revine Consiliului Național al Organizației Pionierilor, instituție menită să organizeze activitatea sportivă de masă în rîndul elevilor școlilor generale, precum și competițiile și concursurile rezervate cravatelor roșii.

După Conferința pe țară a mișcării sportive și mai ales în urma apariției Legii cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport, Consiliul Național al Organizației Pionierilor a trecut cu operativitate la organizarea unor activități în rîndul școlarilor. Consiliul Național al Organizației Pionierilor a realizat ceva mai mult: a pus bazele unui club pionieresc — „CUTEZĂTORII" — pe lîngă Palatul Pionierilor din Capitală.

S-a ivit însă o nedumerire: de ce numai Capitala poate avea un club al „Cutezătorilor"? Bacăul, Ploieștiul, Brașovul, Constanța, Clujul, Craiova, Iașul, Timișoara (și, desigur, și alte municipii și orașe mari) nu au capacitatea să organizeze și ele asemenea cluburi, să-și aibă și ele „cutezătorii" lor? Temperatura pasională a gospodarilor locali, efervescența lucidă creată în jurul unei asemenea probleme, măsurată cu simțul realității în toate cazurile — iată ce a relevat o asemenea perspectivă. A apărut și criteriul logic: existența unor cluburi cu emblema „Cutezătorilor" în mai multe centre ar constitui un foarte util mijloc de investigație, veritabil barometru al valorilor, mai ales în acele discipline sportive în care principiul specializării timpurii reprezintă o realitate, cum ar fi bunăoară natația, patinajul și gimnastica. Numai într-o astfel de ipostază „Cutezătorii" ar putea aduce în prim plan valori elevate.

N-a sosit încă vremea să se învețe din experiența altora mai curajoși și să se realizeze specializarea timpurie faptic și nu numai în vorbe și statistici? Clubul „Cutezătorii" ar însemna calea cea mai directă. Dar, cu condiția obligatorie să nu fie redus la unicat. Fiindcă, altfel, apare riscul de a-l transforma într-un club de seră, de laborator. Și riscul există. N-ar fi firesc să fie preîntîmpinat?

Tiberiu STAMA

1969 — AN DECISIV PENTRU ILEANA SILAI

Întîlnirea a fost cu totul întîmplătoare. Și la surpriza de a o vedea, atunci cînd mă așteptam mai puțin, o cunoștință, s-a adăugat bucuria de a putea schimba cîteva cuvinte cu o laureată a J.O. de la Mexic. Deci, discuție fără o temă prealabilă, purtată pe una din străzile Clujului, cînd gerul alungase mercurul termometrelor jos, tocmai lîngă — 25 de grade. Așa se explică rapiditatea convorbirii cu Ileana Silai, — *atleta care a cucerit „argintul" la Mexico*

— „La mulți ani". Și te rog să transmiți această urare tuturor prietenilor mei din București și, mai ales, zecilor de iubitori ai sportului care m-au felicitat cu ocazia Anului Nou și cărora n-am putut să le răspund personal.

— *De ce? Au fost așa de mulți?*

— Ah, nu pentru acest motiv. Dar n-am putut pentru că am fost bolnavă. M-am operat de apendicită în a doua jumătate a lunii decembrie și apoi am avut și eu — în sfîrșit — cîteva zile de odihnă. Dar, numai cîteva pentru că am și reluat pregătirile.

— *Și te-ai refăcut atît de repede?*

— Operația făcută la Clinica a II-a chirurgicală, sub conducerea conf. univ. E. Cosma, a reușit perfect și în ziua de 1 ianuarie, după ce am petrecut Revelionul, m-am prezentat, împreună cu ceilalți colegi din secția de atletism a C.S.M. Cluj la primul antrenament pe anul 1969.

— *Cum s-ar spune, ați început anul cu bine...*

— Da, la ora 10.30 eram pe stadion. Eu am făcut o alergare ușoară, iar băieții au jucat fotbal. De fapt, în secția noastră a-

Călin ANTONESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

DEROGARE PENTRU SCHI...

● Termometrul din fața farmaciei ● Loc de parcare pentru săniuțe ● Șapte instructori magnifici

Luni dimineață, cînd au început școlile, termometrul mare de pe ușa farmaciei din Satul Lung-Săcele arăta minus 21 de grade. Dar nu aceasta atrăgea atenția. Curios era că, în drum spre școală, toți mocăneii satului își notau cu grijă în carnete ultima linie sub care s-a ascuns mercurul. Mai ciudat însă părea faptul că, deși se duceau la școală, toți erau echipați ca pentru o mare întrecere alpină: bocanci, pantaloni de schi, pulovere, căciulițe, mănuși cu un deget. În plus, cei mari (clasele V—VIII) purtau — fără excepție — schiuri în picioare, iar cei mici (clasele I—IV) trăgeau fiecare cîte o săniuță pe care odihnea un ghiozdan burdușit cu tot felul de scule școlărești.

Ceata înainta agale, veselă. Veseli eram și noi la gîndul (răutăcios, recunoaștem) că în curînd vor ajunge la școală unde, după o săpunează bună, directorul îi va trimite neîntîrziat acasă cu tot echipamentul și materialul ăsta alpin. Oricum, nu mai erau în vacanță și nici măcar nu puteau acuza depărtarea, școala fiind în mijlocul satului, iar satul adunat în jurul școlii. I-am urmărit, deci. Cînd au ajuns la destinație, o parte din ei au intrat într-un hol unde și-au așezat schiurile pe niște rastele special amenajate. Ceilalți și-au „parcat" în liniște săniuțele (*117 după numărătoarea noastră!*) în curtea școlii. Nimeni n-a spus nimic. Am tăcut și noi, așteptînd desfășurarea evenimentelor. Fiindcă, ceva trebuia să urmeze!

Într-adevăr, a urmat... Istoria, apoi Citirea și ORA DE EDUCAȚIE FIZICĂ PENTRU CLASA a VI-a. În cîteva secunde, toți băieții au fost pe schiuri! Cinci minute de încălzire pînă la Grădina Fășie, după aceea coborîri în viteză, slalom. Cînd a sunat de intrare la ora următoare, schiurile erau pe rasteluri, elevii în bănci, iar bătrînul profesor de educație fizică *Ion Tocitu* prelua „ștafeta" altei clase care avea oră de educație fizică, deci schi. De ce, însă, schi? Fiindcă, neobositul prof. Tocitu, în dragostea lui pentru acest sport, a obținut — după multe insistențe — O DEROGARE CA ÎN ORELE DE EDUCAȚIE FIZICĂ SĂ SE FACĂ, IARNA, NUMAI SCHI! Motivînd, pe bună dreptate, că școala este sub munte, că toți elevii schiază, că satul are o tradiție în acest

V. TOFAN

(Continuare în pag. a 2-a)

IONEL DRÎMBĂ PARTICIPĂ LA „CUPA MARTINI"

Campionul olimpic la floretă, Ionel Drîmbă, va fi prezent la startul tradiționalei competiții dotate cu „Cupa Martini" care va avea loc în zilele de 25 și 26 ianuarie la Paris.

La această competiție și-au anunțat participarea peste 200 de floretiști, printre care frații Kamuty (Ungaria), Wojda (Polonia), Putiatin și Svesnikov (U.R.S.S.), Granieri și Del Francia (Italia).

În „Cupa Martini" vor fi prezenți și floretiștii din lotul Franței, în frunte cu Magnan, Revenu, Berolatti, Noel și Talvard.

O zi mai „liniștită" pe patinoarul artificial Floreasca... O zi în care, zeci de tineri și tinere s-au răspîndit pe oglinda gheții încercînd să demonstreze — la nivelul categoriei „ambiție" — progresul realizat în zilele vacanței. Cei mai avansați și-au pus în gînd, chiar, să debuteze oficial într-o competiție de sezon.

Foto: A. NEAGU

turism

SIBIUL ÎȘI AMPLIFICĂ VALENȚELE TURISTICE

Situat în preajma ultimelor clinuri nordice ale Carpaților meridionali și a despicăturii făurite de apele Oltului între masivul semeț al Făgărașului și tripticul de culmi al Căpățînii, Lotrului și Cibinului, Sibiul întrunește atribute esențiale pentru un mare centru turistic, mai ales că însuși orizontul lui citadin cuprinde o vastă gamă de atracții turistice (monumente de arhitectură veche, vestigii istorice, muzee cu exponate de valoare etc).

Și totuși, Sibiul caută să-și amplifice valențele sale turistice acordînd o deosebită atenție valorificării — sub acest aspect — a zonelor sale limitrofe. O vizită la D.S.A.P.C. — atelierul Sibiu, a dat prilej corespondentului nostru din localitate, ILIE IONESCU, să afle și să împărtășească la rîndu-i cititorilor „Sportului" o mare parte din interesantele proiecte consacrate fie dezvoltării unei vechi stațiuni ca Păltinișul, fie creării nucleului unei noi stațiuni, în căldarea Bilei.

Iată ce a relatat arh. CONSTANTIN VOICIULESCU, de la D.S.A.P.C.-Sibiu, corespondentului nostru cu privire la aceste proiecte.

PĂLTINIȘUL — O PLACĂ TURNANTĂ

Pentru foarte mulți turiști — și-a început arh. Voiciulescu expunerea — Păltinișul este o stațiune terminus. Ei bine, în proiectele noastre el va deveni o placă turnantă, un nod turistic, de unde se va putea porni spre alte locuri pitorești ale acestei zone. Preconizăm să-i creăm Păltinișului trei căi de acces: cea clasică, peste muntele Vălari, o a doua prin Valea Stezei-Șanta și cea de a treia prin Gura Rîului și Cheile Cibinului. Dar în afară de acestea, pe un drum auto a cărui construire a și început, vom lega Păltinișul de cabana Gîtul Berbecului.

— Fiindcă ați amintit de drum auto, ne puteți spune ce se întîmplă cu drumul de la Sibiu la Păltiniș?

— El a constituit un prim obiectiv al preocupărilor noastre. De fapt, tronsonul Sibiu — Rășinari a și fost modernizat. Acțiunea va continua în 1969 pînă la Curmătura, urmînd ca în 1970 Păltinișul să fie legat de Sibiu printr-un drum modern.

— Ce amenajări și construcții urmează să se facă în stațiunea Păltiniș?

— În primul rînd, vom mări capacitatea de cazare prin noi construcții ce vor fi amplasate pe versantul vestic al vîrfului Păltiniș precum și pe versantul nordic al muntelui Oncești. În paralel se va extinde baza sportivă adăugîndu-se terenurilor de volei ca și pîrtiei de schi existente, o serie de noi dotări: un bazin de înot, terenuri de tenis, de handbal redus, baschet și volei. Am prevăzut eventualitatea ca pe unul din aceste terenuri să se amenajeze, iarna, un patinoar. Pentru amatorii de schi se va proceda la modernizarea pîrtiei de pe vîrful Oncești care va măsura 1 500 m (cu o diferență de nivel de 380 m). Pîrtia urmează a fi deservită de un telescaun, cu un traseu de 1 000 m (între cabana nr. 1 și vîrful Oncești) și de un teleschi fix pe traseul cabana nr. 1 — Valea Dănesei. Pentru acest sezon, stațiunea a fost dotată cu două teleschiuri mobile care pot fi amplasate pe pantele unde se află zăpadă mai bună pentru schiat.

Păltinișul se pregătește să devină o mare stațiune Un complex hotelier modern în zona Bilea-lac

LA BILEA-LAC, UN COMPLEX HOTELIER

— După cîte știm, atelierul dv. se ocupă, în paralel, și de crearea unei noi stațiuni, pe Valea Bilei...

— Într-adevăr, studiem și stabilim, aici la D.S.A.P.C. — atelierul Sibiu, punctele de reper ale unei noi stațiuni. Încă din toamna anului trecut, a început construirea unui drum auto care îl va duce pe turist pînă la Bilea-Cascadă (1 234 m alt.). De aici, un teleferic cu cabine va asigura accesul, în orice sezon, pînă la lacul Bilea, unde urmează să se ridice un hotel turistic de 150 locuri. Pentru amatorii de schi se vor instala aici două teleschiuri fixe ce vor deservi zona din aval de actuala cabană Bilea-lac și două telescaune ce vor asigura legătura, unul cu zona lacului Capra, iar celălalt cu Valea Doamnei. Și lîngă lacul Capra și pe Valea Doamnei se prevede construirea unor cabane așa încît, acestea, împreună cu dotările de la Bilea-lac, vor asigura o capacitate de cazare de 700—800 locuri.

Toate aceste construcții vor fi înzestrate cu tot confortul pentru ca ele să răspundă și celor mai mari exigențe din partea celor ce le vor vizita.

— Aceste realizări constituie, desigur, nucleul unei viitoare stațiuni.

— Desigur, în prima fază nu se poate vorbi decît de un complex hotelier modern dar care va lua amploare, mai ales cînd se va realiza o legătură între acest centru turistic și cel de pe versantul sudic al Făgărașului, creat pe malul marelui lac de acumulare de la Vidraru. Problema aceasta este și ea în studiu. Deocamdată vrem să vedem traduse în realitate proiectele de pe planșele noastre de lucru. În următoarea etapă, firește, vom stabili mai exact în ce mod vom realiza această legătură care va atrage, fără îndoială, un mare număr de turiști pe pitoreștile meleaguri de pe ambii versanți ai Făgărașului.

În căldarea Bilei, vor apare în anii următori noi locuri de popas pentru turiști și amatorii de schi

TUR DE ORIZONT

BIROUL DE TURISM PENTRU TINERET a inclus în planul său de acțiuni pentru acest an în care vom sărbători cea de-a 25-a aniversare de la eliberarea patriei, o serie de excursii avînd ca obiectiv vizitarea unor muzee și case memoriale unde tinerii turiști vor putea cunoaște — prin intermediul exponatelor — aspecte din lupta dusă de clasa muncitoare, de poporul nostru, pentru realizarea istoricului act de la 23 August 1944.

ÎN ZONA TURISTICĂ de mare perspectivă situată în apropierea hidrocentralei de pe Argeș au început lucrările de restaurare ale unui important monument istoric: cetatea de la Poenari, numită de localnici și „cetatea lui Vlad Țepeș". Situată pe un vîrf abrupt și dominînd șoseaua de la o înălțime de 400 de metri, cetatea va fi prevăzută cu un drum lesnicios pentru accesul turiștilor.

APROXIMATIV 20 DE FEDERAȚII naționale au salutat cu entuziasm proiectul de a se include în programul Jocurilor Olimpice de vară de la München o întrecere de orientare turistică.

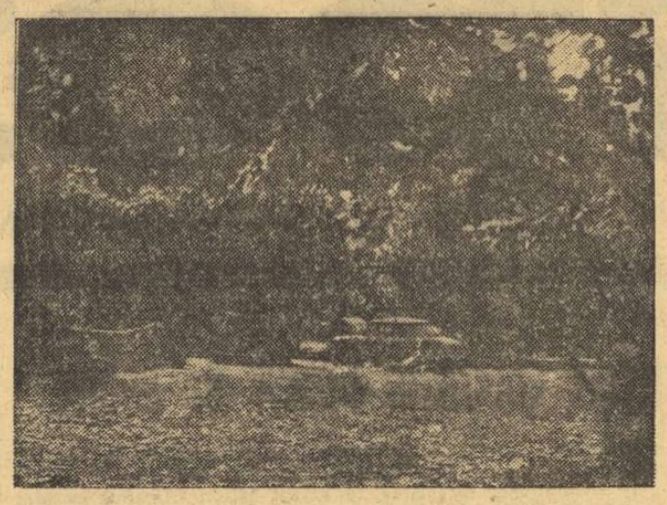

Așa-zisul teren de campare de la Voina presărat cu urmele prezenței vizitatorilor săi...

Ce așteaptă turiștii în munții Iezer-Păpușa

După cum se știe, în anii trecuți vechea, dar încăpătoarea cabană Voina a fost distrusă de un incendiu... În felul acesta, singura bază turistică importantă de pe cuprinsul munților Iezer și Păpușa s-a redus doar la capacitatea de circa 40 de locuri a clădirii anexe lîngă care, vara, funcționează un mic bufet. În 1968 factorii de răspundere din cadrul U.J.C.C. Argeș au anunțat construirea, unei cabane noi în 1969, pe amplasamentul anterior. Vestea a fost primită cu multă satisfacție de turiștii care îndrăgesc munții Iezerului și Păpușii. (Aceiași for a mai anunțat, de altfel, edificarea unei cabane în zona lacului Iezer, în anul 1975! Nu s-ar putea oare mai devreme?)

În ceea ce privește calea de acces trebuie spus că în cursul anului trecut, s-a început repararea și corectarea șoselei forestiere Lerești — cabana Voina. Lucrările șantierului ajunseseră, înainte de venirea iernii, pînă în apropierea cabanei. De reținut că porțiunea de șosea Voinești (ramif. Dn 73) — Lerești este asfaltată și este circulată de autobuze pe ruta Cîmpulung — Lerești.

Beneficiind, mai mult din întîmplare (din lipsa informării) de această șosea, numeroase caravane auto-moto au invadat, pur și simplu, lunca din preajma fostei cabane, transformînd-o într-un veritabil camping. Lipsa unei organizări turistice (motivată și de absența cabanei) își face simțită urmările: focurile aprinse la întîmplare, resturile alimentare etc. au degradat pitorescul recunoscut al Văii Tîrgului. Este, deci, necesar ca în acest sector al văii să se delimiteze, încă înainte de începutul viitorului sezon turistic, un spațiu de camping, în care turiștii auto-moto să poată dispune de condiții minimale sanitare, precum și de posibilități neriscante de încălzire a alimentelor.

O dată cu reconstruirea cabanei este absolut necesar să se refacă întreaga rețea de marcaje, cu semnele reglementare, atît în interiorul masivului (drumurile de legătură în munții Făgărașului și Piatra Craiului), cît și marcarea unor trasee noi, pentru dezvoltarea turismului în Iezer-Păpușa.

ing. Nae POPESCU

OPINII

CURIERUL „TURULUI ROMÂNIEI"

● În 11 zile — 12 etape ● Pornind de la Galați, caravana va străbate 1528 km pînă la București ● Fără zi de odihnă! ● Marin Niculescu, Martic Ștefănescu și Dede Negoescu elogiază traseul

Comisia tehnică a studiat cu atenție toate propunerile venite de la iubitorii ciclismului cu privire la alcătuirea traseului celei de a XVIII-a ediții a „Turului României". Au fost luate în considerație acele sugestii care puteau fi puse în aplicare în condițiile unei competiții de 11 zile, în care media etapelor nu poate depăși 150 km. Propunerea de traseu a fost apoi supusă aprobării Comisiei de organizare, alcătuită din reprezentanții celor trei organizatori ai „Turului României": F. R. CICLISM, A. S. LOTO-PRONOSPORT și ziarul „SPORTUL". Cu un ultim retuș (mutarea etapei contratimp individual, programată inițial la Brașov), traseul a fost aprobat și a devenit astfel definitiv. Iată itinerarul:

19 iunie, etapa I: contratimp individual 6 km (circuit) în orașul Galați; **19 iunie, etapa a II-a:** Galați — Tecuci — Adjud — Bacău, 175 km; **20 iunie, etapa a III-a:** Bacău — Piatra Neamț — Tg. Neamț — Fălticeni — Suceava, 170 km; **21 iunie, etapa a IV-a:** Suceava — Cîmpulung Moldovenesc — Vatra Dornei, 108 km; **22 iunie, etapa a V-a:** Vatra Dornei (Bistrița) — Cluj, 125 km; **23 iunie, etapa a VI-a:** Cluj — Huedin — Oradea, 152 km; **24 iunie, etapa a VII-a:** Oradea — Salonta — Arad — Timișoara, 165 km; **25 iunie, etapa a VIII-a:** Timișoara — Arad, contratimp individual 25 km; **26 iunie, etapa a IX-a:** Arad — Ilia — Deva — Hunedoara, 160 km; **27 iunie, etapa a X-a:** Deva — Sebeș — Sibiu, 125 km; **28 iunie, etapa a XI-a:** Sibiu — Făgăraș — Brașov, 142 km; **29 iunie, etapa a XII-a:** Brașov — Sinaia — Cîmpina — Ploiești — București, 175 km.

Traseul definitiv a fost înfățișat — în cadrul unei consfătuiri care a avut loc luni după amiază la ziarul „Sportul" — unor antrenori, cicliști și ziariști. Vorbind despre actualul traseu, fostul internațional MARIN NICULESCU a spus: **„Se împlinește un vis de demult al cicliștilor. Acela de a alerga în tururi cu un număr de etape redus, de a scăpa de obsesia unei obositoare suite de zile de concurs. O întrecere organizată pe principiul actualului traseu va permite realizarea unor medii orare ridicate, o luptă sportivă de înalt nivel. Socotesc excelent acest traseu".** Aceeași părere au avut-o și antrenorii MARTIE ȘTEFĂNESCU (Dezrobirea Brașov) și DEDE NEGOESCU (Olimpia București).

Exprimîndu-și părerea despre o altă noutate pe care o oferă actuala ediție a „Turului României", maestrul sportului prof. ION STOICA a spus: **„Eliminarea zilei de odihnă este o inițiativă foarte bună. Din experiența mea de alergător, pot să vă spun că ziua de odihnă scoate un rutier din ritmul de concurs, îl obligă să facă un antrenament anost. De altfel, contratimpul de la Arad îi va obliga la un efort de 45—50 de minute, restul timpului pînă la startul de a doua zi oferindu-le posibilitatea de a se odihni. Va fi în orice caz mai folositor decît antrenamentul stereotip".**

Acum rămîne de văzut cum vor primi iubitorii ciclismului „varianta" definitivă a „Turului României".

Hristache NAUM

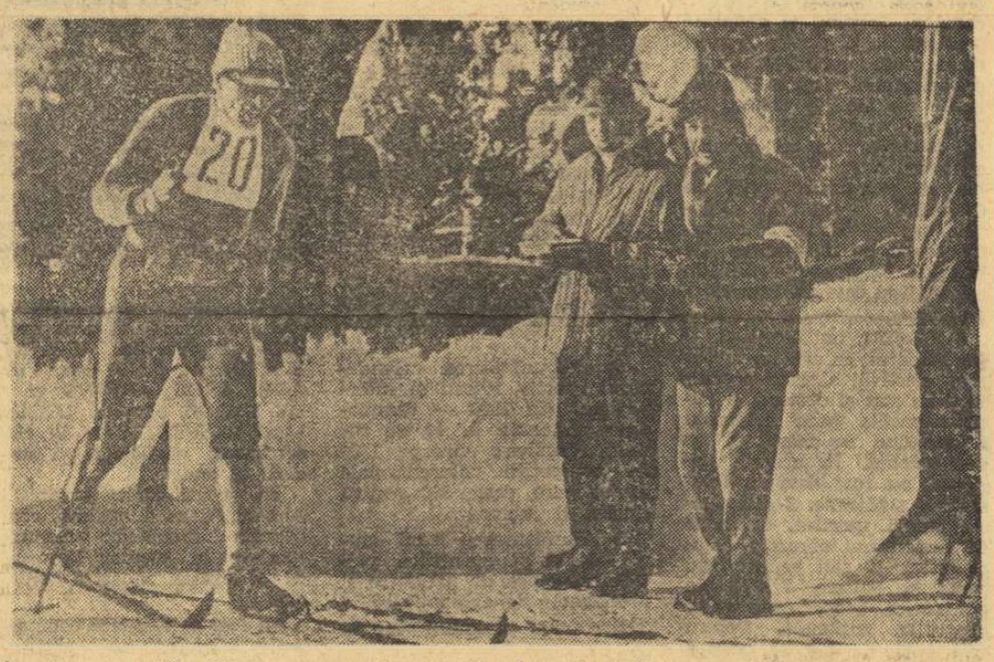

În plin efort Gh. Vilmoș, reprezentant al României în întîlnirea cu R.D.G.

LA SFÎRȘIT DE SĂPTĂMÎNĂ, SCHIUL LA LOC DE FRUNTE

Desigur, din bogatul program al schiului din această săptămînă se desprinde, prin amploarea competiției create de valoarea participanților, concursul internațional de biatlon rezervat tineretului. Primii oaspeți, sportivii sovietici și suedezi, au și sosit în țară și, după un popas de o oră la aerogara Băneasa, au plecat spre Poiana Brașov, unde vor avea loc disputele. Pînă joi dimineață, vor ajunge la Poiana și celelalte delegații, adică ale R.D. Germane, R.F. a Germaniei, Poloniei și Cehoslovaciei.

Sportivii români, care au susținut zilele trecute, la Altenberg, întrecerile bilaterale cu selecționatele R.D. Germane, au poposit în Capitală ieri seară, plecînd imediat spre Poiană. Graba a fost justificată, deoarece, după cum ne-a declarat antrenorul *Marcel Stuparu*, biatloniștii români au nevoie de cîteva antrenamente de acomodare cu poligonul din Poiana Mare. Paradoxal, dar în acest an sportivii noștri nu au efectuat nici un antrenament la locul unde vor avea loc întrecerile internaționalele. Aceasta, deoarece la începutul iernii s-au pregătit la Predeal și la Piatra Arsă (în Poiană nu era zăpadă) și apoi au plecat să concureze peste hotare. Deci, antrenamentele pe care le vor efectua astăzi și mîine vor fi cît se poate de binevenite.

Programul concursurilor de la sfîrșitul săptămînii prevede ca joi dimineață participanții să efectueze antrenamente pentru probe individuale, în aceeași zi, la ora 17, să aibă loc ședința tehnică, iar la ora 18 să se efectueze tragerea la sorți. Vineri, la ora 11, se va desfășura proba individuală de 15 km din cadrul concursului internațional pentru tineret, sîmbătă la aceeași oră va avea loc cursa de 20 km a întîlnirii de seniori România — R.D. Germană, iar duminică, de la ora 11, se vor disputa ștafetele 3 x 7,5 km și 4 x 7,5 km ale tineretului și, respectiv, seniorilor.

★

La Vatra Dornei, Comisia de sport din cadrul U.G.S.R. organizează sîmbătă și duminică a doua ediție a „Cupei Unirii", competiție care s-a bucurat, anul trecut, de un deosebit succes. Vor lua parte schiori fondiști și alpini de categoriile a II-a și a III-a, reprezentînd județele cu specific montan ale țării.

Subțirimea stratului de zăpadă din Postăvar i-a obligat pe cei mai buni schiori alpini ai țării să-și mute sediul competițiilor în Bucegi. Aici, ninsoarea masivă din ultima vreme, dar și măsurile luate de harnicii membri ai comisiei județene, acordă condiții optime de desfășurare a întrecerilor. Astfel că, *Tăbăraș, Munteanu, Iovici, Bălan, Zangor, Gohn* și ceilalți candidați la locurile fruntașe vor putea să-și dispute din nou întîietatea, de astă-dată în cadrul „CUPEI ORAȘULUI SINAIA", organizată de comisia județeană în colaborare cu clubul sportiv din localitate. Probele competiției, slalom special și slalom uriaș, vor avea loc pe Valea lui Carp.

★

Săritorii, deși văduviți de absența tinerilor *V. Birsan, Gh. Ghirneț* și *Gh. Gere* (plecați să concureze la Budapesta), vor fi din nou prezenți pe trambulina mijlocie din Poiană, întrecîndu-se, de această dată, pentru tradiționalul trofeu „CUPA POSTĂVARUL".

SCRIMERII JUNIORI (cat. II) DIN CAPITALĂ ȘI-AU DESEMNAT CÎȘTIGĂTORII LA SPADĂ ȘI SABIE

Campionatul municipiului București la scrimă, rezervat juniorilor — categoria a II-a — a luat sfîrșit cu desemnarea cîștigătorilor la probele de spadă și sabie.

La spadă, cel mai eficace trăgător s-a dovedit a fi *Octavian Zidaru* (C.S.Ș.), care a terminat turneul neînvins. El s-a impus chiar din primul asalt, trecînd pe rînd de principalii săi adversari. 1. *Meleca* (I.E.F.S.) și *E. Zanea* („U"). În general, asalturile din finală au fost destul de interesante pentru că tinerii spadasini au urmărit nu numai să puncteze sub orice formă, dar să și realizeze unele acțiuni. Dacă le-am reproșa ceva, ar fi numai lipsa completă (sau aproape completă) de mobilitate pe planșă.

La sabie, un număr îmbucurător de participanți: 23. Numeric și valoric, finala a fost dominată de către sabrerii de la Viitorul (antr. *T. Mureșanu* și *L. Glișcă*), *Emil Oancea* (Viitorul), cu un fizic asemănător învingătorului de la spadă, și-a onorat începerea noului trimestru școlar cu o victorie în acest concurs.

Secundul său, *Cornel Marin*, a lăsat însă impresia că posedă cea mai bună tehnică dintre finaliști dar nu a putut ocupa locul I datorită lipsei de eficacitate, în special, în asaltul cu cîștigătorul concursului E. Oancea, care tocmai la acest capitol a fost de neîntrecut.

Rezultate tehnice: SPADĂ: 1. Oct. Zidaru (C.S.Ș.); 2. L. Meleca (I.E.F.S.); 3. E. Zanea („U"); 4. Gh. Gaidaruc (C.S.Ș.); 5. N. Beneș („U"); 6. I. Popa (C.S.Ș.).

SABIE: 1. E. Oancea (Viitorul); 2. C. Marin (Viitorul); 3. M. Costache (Viitorul); 4. Gh. Trancău („U"); 5. I. Dinu („U"); 6. S. Buricea (Șc. sp. 1).

Octavian VINTILA
maestru al sportului

DEROGARE PENTRU SCHI...

(Urmare din pag. 1)

sport de aproape 50 de ani. Firește, de respectiva derogare au profitat și cei mici (clasele I—IV), sănițele făcînd parte din strînsa familie a sporturilor alpine.

Așadar, „misterioasele" apariții sportive matinale au fost lămurite. Reporterul a primit explicații și pentru citirea în colectiv a... termometrului: *în funcție de temperatură, de starea zăpezii, elevii schiori își ceruiau alunecătoarele.* Este adevărat, carnete „meteo" aveau și grupele de sănițe, dar — după cum am aflat — minialpinii își notau ghemuirea mercurului mai mult ca să se grozăvească ei întrebuințînd ceara în mod „neoficial" pentru sănițe și numai din... cutiile colegilor mai avansați, care știau cum s-o prepare.

Ce se mai poate spune despre schiul din Satul Lung? *„Îngrozitor de mult"*, cum afirma un coleg pionier, redactor la gazeta de perete a școlii. În primul rînd, sportul alpin de aici a mai obținut o... derogare: ÎNFIINȚAREA UNUI CENTRU DE SCHI. El este patronat de către clubul sportiv al uzinei Steagul roșu din Brașov și în cadrul lui activează 210 schiori. Cei mai buni din sat. I-am văzut pe pîrtia de la Tăieturica (cu ani în urmă s-a tăiat aici o fîșie mică de pădure și oamenii i-au spus Tăieturica), pe pantele de la Curmătura Cernatu, de la Poiana Angelescu etc. Erau împărțiți în grupe de cîte 30 de schiori și fiecare grupă avea în frunte cîte un instructor sportiv. Adică, șapte instructori sportivi, șapte... magnifici ai schiului, care de șapte ori pe săptămînă vin, din dragoste pentru sport, după ce au terminat lucrul în întreprinderile și instituțiile unde sînt salariați. Cîțiva dintre ei: *Radu Mihalache* (pregătește grupa de începători), *Dumitru Clinciu* (fost schior de categoria I, antrenează fondiștii), *Liviu Tocitu* (student în anul II la Institutul politehnic din Brașov, lucrează cu „slalomul") ș.a.m.d.

Se mai poate spune despre schiul din Satul Lung-Săcele că, tot printr-o excepție de la regulă, printr-o... derogare, și-a creat un COMITET DE SPRIJIN foarte activ, format din vechi și cunoscuți schiori, din notabilitățile satului, toți oameni îndrăgostiți de sport, care se ocupă de la procurarea bețelor de schi, pînă la amenajarea pîrtiilor sau inaugurarea sezonului de patinaj la al cărui frumos carnaval am asistat. Se mai poate vorbi, de asemenea, despre concursurile organizate aici duminică de duminică (16 anul trecut), cu splendide cupe lucrate manual, cu bastoane pentru „slalom" confecționate din vîrfurile de brazi rămase din parchetele tăiate, dar fasonate cu grijă și vopsite în roșu, galben și albastru.

Ar mai fi de amintit despre acel competent corp de arbitri alcătuit din 23 FOȘTI CAMPIONI AI SATULUI LA SCHI, care veghează la buna desfășurare a întrecerilor, obținînd și ei o... derogare, ca în locul listelor de baremuri să aducă pe pîrtii ceai, zahăr și lămîi pentru micii concurenți, respectînd astfel tradiția unor obiceiuri mai de demult. A unor înaintași care, cu aproape 50 de ani în urmă, au pus bazele schiului în Satul Lung, înființînd în 1920 clubul „Izvorul". Monografia sportivă a satului presupune că ar fi printre primele cluburi sportive sătești din țară și consemnează inițiile secții afiliate la federațiile de specialitate: *schi, atletism, fotbal și volei.* Această lucrare vastă este opera prof. Ion Tocitu. Am răsfoit capitolul „schi". În 1925 sublocotenentul Vasile Scîrneci din batalionul 2 Vînători de munte (tatăl lui Radu Scîrneci, fostul campion al țării și actualul antrenor de schi de la Steagul roșu) „reformează" nouă perechi de schiuri cu legături „bylgherii" și le trimite clubului „Izvorul" pentru RĂSPÎNDIREA ACESTUI SPORT ÎN RÎNDUL FIILOR DE MOCANI. Un an mai tîrziu are loc primul concurs oficial (nouă schiuri, nouă schiori) după care sînt date în păstrare tînărului sportiv Ion Tocitu, iar viitorul profesor le păstrează cu sfințenie din 1926 încoace!... Alături de copiile acestora, confecționate din lemn de frasin de către meșterii satului, alături de trofeele cucerite de sportivii săceleni în diferite campionate naționale și internaționale.

Monografia, ni s-a spus, se va încheia cu JOCURILE DE IARNĂ ale apropiatului semicentenar „1920—1970, SCHI, SATUL LUNG". Marile întreceri vor avea loc pe noua pîrtie ce se va amenaja în apropiere, pe muntele Highiș. Mult așteptata aprobare de la Ministerul Economiei Forestiere a venit, dar cu o... abatere de 400 m mai la dreapta de locul cerut. Se poate amenaja și acolo pîrtia, însă oamenii solicitaseră anume acea pantă, fiindcă este mai ferită de soare, zăpada păstrîndu-se bună pentru schiat, pînă aproape spre sfîrșitul lui aprilie. SPERĂM SĂ CONSEMNĂM ÎN CONTINUARE ȘI ACEASTĂ DEROGARE!... De dragul schiului, de dragul schiorilor, de dragul — dacă vreți — al termometrului din fața farmaciei pe care îl privesc atîția ochi îndrăgostiți de sport!

Traian Matei

A încetat din viață, după o grea suferință, *Traian Matei*, fost multiplu campion al țării la motociclism. Ca membru al secțiilor de moto ale cluburilor Dinamo și Steaua, Traian Matei și-a dovedit din plin talentul și puterea de muncă exemplară, pasiunea față de sportul care l-a consacrat și în care a reprezentat de nenumărate ori culorile țării. Cei ce l-au cunoscut îi vor păstra o neștearsă amintire.

Înmormîntarea va avea loc joi, ora 13, la cimitirul Herăstrău din Capitală.

fotbal

NU TE-AM UITAT, APOLZANE!

— La mulți ani, Pițl! Cojocaru la telefon. Ce faci? N-am mai vorbit de mult.

— Care Cojocaru? Fostul meu coleg de echipă sau cel ce scrie la „Sportul"?

— Unul și același.

— Omule, să ne înțelegem. Nu sînt dispus să discut decît cu cel căruia i-am încredințat tricoul meu cu nr. 3.

— Dar supărat mai ești pe ziariști! Atunci, știi ce! Îți vorbește fostul tău coleg de club.

— Așa da. Urcă-te în „85" și vino la mine să stăm de vorbă mai pe-ndelete. Eu abia am ieșit din spital, o operație la picior, și nu pot să ies din casă.

. . . . . .

— Stai jos, aici pe marginea patului, să fim mai aproape.

— Dar ce-i cu supărarea asta pe ziariști?

— Nu numai pe ei. Pe toți cei care pînă cu vreo 6—7 ani în urmă mă asaltau și care, treptat, s-au îndepărtat de mine și m-au uitat.

— N-ai dreptate. Adevărații suporteri își amintesc și astăzi cu mult drag de... baletul de pe gazon al lui Apolzan.

— Da, dar o fac numai atunci cînd Boc marchează vreun autogol, D. Nicolae ratează o intercepție, ori cine știe care altul degajează la întîmplare. Atunci îi auzi: „Păi Apolzan... făcea și dregea..."

— Apărătorii rămîn mai greu în amintire. De numele unui portar, al unui centru înaintaș se leagă mai trainic aducerile aminte și chiar se țes legende care durează în timp mult mai mult. Aceasta nu înseamnă că cei care l-au prețuit pe Apolzan, atunci cînd se desfășura gratios în aer, l-au și uitat.

— Să zicem că-i așa cum spui tu. Dar atunci cum îți explici că în ultimii ani nu a venit nimeni să mă întrebe ce fac, cum mă simt, cu ce mă ocup, mai sufăr ori nu pentru fotbal.

— Uite, o fac eu acum. Spune-mi.

— Ei bine, înregistrează. Mă ocup de copii. Am o grupă de pitici la „Steaua", niște puștani de 12—13 ani, care îmi sînt la fel de dragi ca și copilul meu. Dacă-i vezi cîtă subtilitate au în tot ceea ce fac cu mingea, rămîi înmărmurit. Am printre ei cîțiva care „jonglează" cu balonul ținîndu-l în aer minute în șir, iar cînd trec să joace la două porți atît sînt de abili, de parcă ar avea în urmă zeci de ani de fotbal. Vreau să scot ceva din ei și nu mă las pînă nu o să reușesc. Deocamdată, lucrez cu ei pretinzîndu-le ca tot ceea ce fac la antrenamente să realizeze numai în contact cu mingea. Eu am principiul meu, de la care nu voi abdica niciînd: „Nu poți să te pretinzi a fi fotbalist dacă mingea are secrete față de tine". Poți fi un pianist bun numai dacă ești în stare să stai la pian ore în șir, dar ceea ce fac mîinile tale cu clapele e stîngaci și melodia e distonantă, falsă?

— Ești împotriva condiției fizice?

— Să nu fiu înțeles greșit! Spre a-ți putea etala calitățile tehnice, îți trebuie neapărat o bună pregătire fizică. Nu o ai, ajunge altul înaintea ta la minge și rămîi fără... obiect. Dar, și dacă ajungi în contact cu mingea și nu ești în stare s-o faci să te asculte, tot nu ai realizat prea mare lucru. Adică, tot faci ceva: strici jocul adversarului, strici spectacolul, pentru că, cine știe, poate că jucătorul din echipa adversă ar fi știut să „îmblînzească" mai bine mingea.

— Contează și asta cel puțin. La rezultat.

— Ei fir-ar să fie! Fugim de ani în șir după rezultate. Noi alergăm să le prindem și ele se îndepărtează de noi. Și știi de ce? Tocmai pentru că nu ne gîndim ca mai întîi să le pregătim, să le punem în primul rînd temelia. Dacă vrei să construiești o casă nu ai să începi niciodată cu acoperișul.

— Și care-i temelia pe care ar trebui să o punem?

— Organizare mai bună, găsirea unor căi care să valorifice cît mai bine posibilitățile tineretului nostru care vine la fotbal, competență potrivit zicalei „Omul potrivit la locul potrivit", pasiune, entuziasm și mai ales, cutezanță. Obținînd acest lucru avem și temelia, după care putem trece la înălțarea construcției. Cînd vom ajunge la acoperiș, vom avea și rezultate. Aceasta nu înseamnă însă că ne trebuie o perioadă prea lungă de timp pînă ce vom realiza aceste lucruri. Vorbeam doar de pasiune și entuziasm. Conjugate cu competență, ne asigură un drum neted și rapid.

— Crezi însă că fotbalul nostru nu are și astăzi jucători cu posibilități reale?

— Are. Uite, să-ți vorbesc de stoperi. Ne înțelegem mai bine. Îmi place Boc, îmi place D. Nicolae. Au calități certe. Le lipsește însă una primordială: sobrietatea. Fără aceasta, nu vor putea da niciînd un randament constant bun.

— Referindu-te numai la jocul din teren al fotbaliștilor de azi, ai putea să găsești o deficiență pe care să o consideri ca fiind cea mai frapantă?

— Una nu, două poate. O tehnică necorespunzătoare și lipsa orientării în joc. Nu sînt în ordine, ia-le cum vrei.

— În privința orientării, eu cred că specialiștii noștri...

— Taci! Nu-mi vorbi de specialiști. Mulți dintre ei n-au trudit pe gazon și atunci de unde să poată da îndrumări reale? Din cărți? N-ajunge! Dar și aici, la acest capitol, se pot schimba multe... Știi... Temelia...

...Și am stat așa la sfat cu Apolzan trei ore încheiate. Trei ore dintre care... trei ore și jumătate am discutat despre fotbal. Cîte nu mi-a spus, cîte n-am învățat chiar și acum de la acest veșnic îndrăgostit al balonului, de la acest virtuoz la care nu știai atunci cînd se înalță după minge dacă planarea lui în aer este reală ori este vis.

Nu te-am uitat, Apolzane! Pe tine să te uităm?...

Dragoș COJOCARU

LA ORIZONT, RETURUL...

INDUSTRIA SÎRMEI CÎMPIA TURZII

Pregătirile divizionarei B, Industria sîrmei Cîmpia Turzii, au început la 6 ianuarie printr-un sever examen medical efectuat la Policlinica sportivă din Cluj. Acum, întregul lot de 20 de jucători a trecut la cinci antrenamente săptămînale — două în sală și trei în aer liber — conduse de antrenorul *D. Crăciun*, ajutat de instructorul *N. Sas*. În retur vor apărea în formația „Sîrmei" doi jucători noi, și anume, Demeter și Traer, proveniți de la Metalul Aiud. Pînă la sfîrșitul lunii, echipa va susține cîteva jocuri de antrenament cu partenere din campionatul județean și apoi cu divizionare C, printre care Arieșul Turda și Arieșul Cîmpia Turzii.

L. DONCIU — coresp.

ELECTROPUTERE CRAIOVA

Vicepreședintele clubului Electroputere Craiova, *F. Cioacă*, ne-a relatat unele aspecte ale pregătirii formației care activează în divizia B, seria a II-a. Fotbaliștii craioveni se vor antrena tot timpul sezonului rece în localitate sub conducerea antrenorilor *N. Oțeleanu* și *C. Iordănescu*, care au la dispoziție un lot numeros (22 de jucători). Recent, au revenit la echipă cîțiva tineri care și-au îndeplinit stagiul militar. Dintre ei, Rusu, Opriță și Duță își vor relua locurile în formație.

La 26 ianuarie, va avea loc primul joc de antrenament în compania echipei Metalul Craiova, din campionatul județean. S-au perfectat partide amicale, tur-retur, cu Chimia Rm. Vîlcea, A.S. Cugir și Minerul Motru.

t. r.

Indiscreții...

...din viața marelui (și regretatului) om de fotbal VITTORIO POZZO. Omul care a... disputat 175 de partide — 120 de victorii, 33 de meciuri egale, 22 de înfrîngeri — în fruntea squadrei azzurra, cel care a alcătuit 95 de echipe A și 33 de selecționate B, care i-a adus pe „azzurri" pe primul loc în două campionate mondiale, în 1934 și 1938, și la Olimpiada din 1936, a lăsat „în urma lui" și numeroase mostre de atitudine de adevărat conducător. Iată cîteva dintre ele: *„Să facem din fotbal un sport profund uman, atît cei care-l practicăm, cît și cei care asistă la meciuri"*; referitor la discreția succesului: *„Să rămînem (după victorie) liniștiți, să nu ne manifestăm cu ostentație marea noastră bucurie; ar fi o lipsă de respect față de adversar"*; referitor la „despotismul" lui: *„Desfac chiar și scrisorile adresate jucătorilor mei și le dau deschise, fără ca ei să se simtă ofensați. Vreau să știu ce preocupări au, sau dacă au vreo iubită; astfel de lucruri trebuie să le știe și un conducător tehnic, ca să-și explice apoi randamentul jucătorilor lui"*.

● **Un membru al colegiului de redacție al binecunoscutei reviste „Urzica" ne spunea deunăzi că săptămînalul bucureștean de satiră și umor este de multă vreme interesat să participe la ședințele de lucru ale federației de fotbal. Confratele nostru ne mărturisea, cu regret, că — în pofida unor demersuri — redacția „Urzicii" n-a primit, niciodată, invitații la aceste ședințe.**

N.A. — *Atitudinea federației este, pe cît de bizară, pe atît de ușor de înțeles! „Urzica" le mai lipsea tovarășilor de la F.R. Fotbal...*

● **Din surse neoficiale am aflat două probabile transferuri ale unor nume rezonante: *Naghi* — de la Dinamo București la Crișul, și *Pavlovici* — de la F.C. Argeș la Progresul. Vor redeveni, oare, la noile echipe, acești „puncheuri" de altădată ceea ce au fost cîndva?**

M. POPESCU

RETROSPECTIVĂ ȘI PERSPECTIVĂ OLIMPICĂ

(Urmare din pag. 1)

Sporturi de mare răspîndire, cum ar fi înotul și ciclismul au avut la J.O. o comportare ștearsă, iar echipele de volei, polo, gimnastică feminină, care altădată aveau un cuvînt greu de spus în marile confruntări internaționale, nici n-au fost prezente la turneele olimpice, apreciindu-se că valoarea lor la ora J.O. nu justifica aceasta. La un nivel cu totul mediocru continuă să se mențină rezultatele obținute la haltere și fotbal.

Referindu-se la cauzele care generează aceste stări de lucruri, profund negative, raportul arată că ele rezidă în **„modul nesatisfăcător în care și-au desfășurat activitatea unele federații și secții ale Consiliului național, cît și în felul cum au lucrat pe linia îndeplinirii sarcinilor olimpice o bună parte din organele teritoriale, cluburile și asociațiile sportive, al căror aport se face insuficient simțit"**. De asemenea, **„și secțiile jocuri sportive și metodică din Consiliul național au dat dovadă de superficialitate și de exagerată încredere în ceea ce făceau antrenorii"**.

Vorbitorul a arătat că **„Desigur, lipsurile constatate în pregătirea pentru Jocurile Olimpice se datoresc și faptului că Biroul Consiliului național, Comitetul executiv nu au dat dovadă de suficientă exigență față de modul în care unele federații și consilii județene s-au ocupat de transpunerea în practică a planurilor de pregătire a sportivilor olimpici. Ele nu au intervenit în mod hotărît cînd au constatat că federațiile și consiliile județene nu respectau măsurile stabilite pentru pregătirea sportivilor în vederea Olimpiadei.**

Era necesar ca Biroul C.N.E.F.S. și Comitetul executiv să se fi ocupat în toți cei 4 ani de pregătirea olimpică cu aceeași perseverență cu care au urmărit această acțiune în ultimul an și jumătate, să fi analizat situația fiecărei ramuri de sport și să fi luat măsuri la timpul cuvenit. Din aceste deficiențe vom trage învățămintele cuvenite pentru ciclul olimpic care începe".

Trăgînd unele concluzii la această parte a expunerii sale, președintele C.N.E.F.S. a subliniat:

„Conducerea de partid și de stat a acordat o înaltă apreciere succeselor obținute la Jocurile Olimpice din Mexic. La solemnitatea, în cadrul căreia au fost decernate ordine și medalii unor sportivi și antrenori, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus:

«Sîntem mulțumiți de rezultatele obținute, de faptul că sportivii români au cucerit 15 medalii la Olimpiada din Mexic. În același timp, considerăm că acest succes trebuie să însemne pentru toți sportivii, pentru conducerea mișcării sportive din țara noastră noi obligații pentru continua ridicare a măiestriei sportive. Peste patru ani va trebui să trimitem un lot reprezentativ al sportivilor români la München; am dori ca de pe acum să înceapă pregătirile pentru această întrecere».

Pregătirile au și început".

Prezentînd apoi liniile directoare ale planului de pregătire în vederea Olimpiadei viitoare, tovarășul Anghel Alexe a arătat că: **„Jocurile olimpice — care au devenit principala competiție sportivă mondială, cu cel mai larg ecou în opinia publică — REPREZINTĂ OBIECTIVUL SUPREM AL ACTIVITĂȚII NOASTRE PÎNĂ ÎN ANUL 1972".**

C.N.E.F.S. și C.O.R. au și întocmit planurile de acțiune din care reiese că:

● Pregătirile vor începe, în principiu, la toate ramurile sportive din programul J.O. dar, ținîndu-se seama de posibilitățile noastre, se va acorda — cu precădere — sprijin acelor ramuri care conferă certitudinea unei valori olimpice în 1972.

● Se consideră necesară întărirea materială, organizatorică și tehnică a secțiilor de performanță din cluburi, asociații, unități sportive școlare, în vederea asigurării unei munci temeinice de instruire;

● Se va acorda, în continuare, o atenție și mai mare grupelor de copii și juniori, asigurîndu-se astfel împrospătarea permanentă a loturilor reprezentative;

● Se așteaptă un aport mult mai consistent din partea cluburilor universitare (o analiză a apartanenței de club a lotului care a concurat la Ciudad de Mexico arăta că din 87 de sportivi — 39 sînt de la Dinamo București, 28 de la Steaua, iar restul de 20 din alte 15 cluburi și asociații sportive);

● În pregătirea propriu-zisă se recomandă îmbinarea armonioasă (și judicioasă) a formelor centralizate cu acelea în cadrul secțiilor din care provin sportivii;

● Responsabilitatea pregătirii loturilor REVINE FEDERAȚIILOR care vor trebui să colaboreze mult mai strîns cu conducerile cluburilor și cu celelalte unități de performanță;

● Se impune utilizarea mai rațională, la maximum de capacitate, a bazelor sportive existente și a celor ce se vor construi în viitor.

● Este necesar ca baza științifică a procesului de pregătire, care și-a dovedit în mod practic însemnătatea, să fie perfecționată și extinsă, mergîndu-se permanent în pas cu marile cuceriri de pe plan mondial.

● Întregul proces de instruire sportivă va trebui dublat de o muncă educativă permanentă și perseverentă, dezvoltîndu-se în conștiința sportivilor dragostea față de patrie, stima față de muncă, dorința victoriei meritate.

În încheiere, tov. Anghel Alexe a spus:

„Jocurile Olimpice din Mexic au demonstrat în mod grăitor vitalitatea și potența biologică a poporului nostru, au mai adăugat o floare la marea cunună de succese a României socialiste. Ne exprimăm convingerea că muncind și mai bine, cu un elan sporit, cu o pasiune ardentă și conștiința deplină a însemnătății faptelor noastre, vom reuși să înălțăm tricolorul sportiv pe un catarg și mai înalt".

ÎN ACTUALITATE:

„11"-le NAȚIONAL AL ANGLIEI

Nu-i un secret faptul că englezilor le datorăm varianta modernă a fotbalului, acest joc atît de îndrăgit pe toate meridianele lumii (F.I.F.A., cu cele 135 de țări membre, rivalizează cu... O.N.U.!).

Primele cluburi de fotbal s-au înființat în Anglia în 1857. E vorba de F.C. Sheffield, Blackheath și Hallamshire. Prima federație de fotbal: cea engleză, înființată în 1863, sub denumirea simplă de The F.A. (Fotball Association). Primul meci inter-țări: Scoția-Anglia 0—0, la Glasgow, în ziua de 30 noiembrie 1872. Primul campionat divizionar, cel din Anglia, organizat în 1888—1889, cu participarea a 12 echipe, titlul revenind formației Preston North End.

Desigur, s-ar putea cita și alte exemple, în care englezii au fost mereu primii. Desconsiderînd însă, aproape în tot cursul istoriei lor, fotbalul celorlalte țări, englezii s-au izolat încetul cu încetul de restul lumii, pomenindu-se la un moment dat depășiți, pierzîndu-și și ultimul lor atu: invincibilitatea pe teren propriu. Ce vîlvă a stîrnit, în 1953, înfrîngerea suferită de englezi pe Wembley, cu 3—6, în fața Ungariei! Legat de izolarea în care a trăit multă vreme fotbalul englez, trebuie să amintim că englezii au refuzat să se numere, în 1904, printre întemeietorii F.I.F.A.-ei, iar între anii 1919—1924 și 1928—1946 au renunțat și la calitatea de membri ai acestei organizații. În mod ostentativ, ei nu au participat la primele trei ediții ale campionatului mondial (1930, 1934, 1938), nerecunoscînd nici valabilitatea titlurilor ce s-au oferit învingătorilor. Dar progresul inevitabil al jocului nu i-a iertat: prima lor participare, în 1950, la campionatul mondial, a reprezentat și cel mai usturător eșec din istoria lor: au fost învinși cu 1—0 de către echipa lipsită de pretenții a S.U.A.! Englezii n-au reușit să-și revină nici la următoarele trei ediții (1954, 1958, 1962) jucînd un rol minor. Doar ediția din 1966, disputată în Anglia, deci pe teren propriu, le-a asigurat, în sfîrșit, și suprema satisfacție. În 1968, în schimb, în campionatul Europei, Anglia a ocupat doar locul 3 în urma Italiei și Iugoslaviei.

De-a lungul anilor, Anglia a susținut 427 de meciuri, dintre care a cîștigat 255, 84 le-a terminat la egalitate, iar 88 le-a pierdut. Golaverajul: 1192—553.

În 1968, reprezentativa Angliei a susținut 9 meciuri, bilanțul fiind următorul: 9 4 3 2 10:6 înfrîngerile fiind înregistrate în fața R.F. a Germaniei și Iugoslaviei, cu același scor: 0—1.

În cursul anului 1968, a fost rulat întregul lot de la campionatul mondial din 1966, mai puțin Greaves, fiind încercați și 8 debutanți: Summerbee, Bell, Stepney, Wright, Mc Nab, West, Lee și Reaney, alături de renumiții Robert (Bobby) Charlton, 89 selecționări (cu șanse de a-l întrece în 2—3 ani pe Wright), Moore 65, Banks 46, Hunt 32, Stiles 25, Hurst și Peters cîte 23, Newton, Mullery și Labone cîte 13.

Și încă un amănunt: după victoria finală în Cupa Jules Rimet în 1966, pe teren propriu echipa Angliei a suferit o singură înfrîngere (2—3 cu Scoția, la 15 aprilie 1967). În rest, a obținut următoarele rezultate:

1966: Cehoslovacia 0—0. Țara Galilor 5—1...

1967: Spania 2—0, Irlanda de Nord 2—0, U.R.S.S. 2—2

1968: Spania 1—0, Suedia 3—1, Bulgaria 1—1.

Fr. MOISES

MECIUL ANGLIA-ROMÂNIA

(Urmare din pag. 1)

ment pe care tricolorii l-au efectuat marți dimineață, Angelo Niculescu ne-a comunicat formația care va începe meciul: *Gornea — Sătmăreanu, Boc, Dinu, Deleanu, Anca, Nunweiller VI, Dembrovschi, Domide, Dumitrache, Lucescu.* După cum se vede, mijlocașul clujean Anca urmează să debuteze în această partidă de maximă importanță și să sperăm că el se va achita cu brio de sarcina ce-i va reveni...

Trecînd în tabăra adversă, trebuie să recunoaștem că și aici o dată cu apropierea meciului se înmulțesc semnele de întrebare. Presa engleză, apărută marți la Londra, anunță ca sigură indisponibilitatea lui Bobby Moore, căpitanul „mondialilor", care, accidentat în ultima partidă de campionat, va lipsi pentru prima oară din națională, după 28 de prezențe consecutive.

Cunoscutul cotidian londonez „Daily Telegraph" anunță că după toate probabilitățile soluția la care va recurge Ramsey pentru postul de fundaș central va fi Hunter, aflat în mare formă. Este problematică, de asemenea, utilizarea atacantului Peters, care așteaptă un ultim aviz al medicului cu o oră înaintea partidei, ca și cea a cunoscutei extreme, Ball, care se resimte după un accident recent.

Ultima dilemă în fața căreia se află managerul britanic este de a opta pentru Wright de la Everton sau pentru Reaney de la Leeds pentru postul de fundaș, titularul acestuia, Newton, fiind ieșit din formă.

După cum se vede, meciul dintre reprezentativele Angliei și României, prima apariție a fotbaliștilor români pe gazonul de la Wembley, va începe sub semnul accidentărilor...

Să sperăm că, în ciuda acestor probleme de rezolvat, antrenorii noștri vor trimite în teren o echipă capabilă să facă o figură onorabilă în fața campionilor lumii, în fieful acestora.

Tragerea excepțională LOTO – 21 ianuarie

Marți, 21 ianuarie 1969, Administrația de Stat Loto-Pronosport organizează prima tragere excepțională LOTO din acest an.

Această tragere oferă participanților o serie de surprize și premii importante. În primul rînd se atribuie autoturisme „DACIA 1100", „MOSKVICI 408" cu 4 faruri și radio, „SKODA 1000 M.B." în număr NELIMITAT. În continuare reținem 50 de excursii la PARIS cu avionul, cu o durată de circa 8 zile, premii în numerar de valoare variabilă, premii fixe în bani în valoare de 100 lei pentru 3 numere cîștigătoare din 9 extrase și de cîte 50 lei pentru 3 numere cîștigătoare din 12 extrase.

Cu biletele seria „F" de 20 lei puteți participa la toate cele 10 extrageri însumînd în total 120 de numere

Luni, 20 ianuarie, este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor.

● Tragerea Pronoexpres de astăzi va avea loc la București, în strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 18.30. Tragerea va fi radiodifuzată.

● Omologarea biletelor cîștigătoare de la tragerea specială LOTO a Revelionului, din 5 ianuarie, va avea loc joi, 16 ianuarie 1969.

● Vineri, 17 ianuarie 1969, la ora 17.30 înaintea tragerii obișnuite Loto, vor avea loc operațiunile de tragere la sorți a autoturismelor și excursiilor acordate la tragerea specială Loto a Revelionului, din 5 ianuarie 1969.

Premiile concursului PRONOSPORT nr. 2 din 12 ianuarie

Categoria I: (13 rezultate) 0,5 variante a 77.226 lei.

Categoria a II-a: (12 rezultate) 12 variante a 7.722 lei.

Categoria a III-a: (11 rezultate) 121 variante a 1.148 lei.

Premiul de categoria I a fost obținut de Sabou Pavel din Baia Mare.

1969 — AN DECISIV PENTRU ILEANA SILAI

(Urmare din pag. 1)

cesta este un obicei mai vechi. Indiferent unde ne petrecem Revelionul, în ziua de 1 ianuarie dimineața ne întîlnim pe stadion la antrenament.

— Și acum ce faci?

— Particip la două antrenamente pe săptămînă și de la mijlocul lunii ianuarie trec la un ciclu de trei antrenamente săptămînale. M-am refăcut complet și vreau să mă pregătesc serios pentru 1969.

— Ce proiecte ai pentru acest an?

— În primul rînd, doresc să-mi recîștig titlul de campioană balcanică, pe care l-am pierdut la ultima ediție, aproape la fel cum am pierdut la Mexic medalia de aur, adică din cauza unei ezitări. În 1968 din această cauză mi-au scăpat printre degete două medalii de aur. Acum sînt hotărîtă să nu mai las nimic să-mi scape. Am ambiția să realizez și un nou record al țării, paralel cu schimbarea locului pe podium. După aceea, la C.E. de la Atena, sper să cîștig o medalie de aur.

— Îți urez succes. Dar înainte de a ne despărți te rog să-mi spui și ce proiecte, să zicem „extrasportive", ai pentru acest nou an.

— Mă pregătesc și cred că voi trece cu bine examenele din anul I la Institutul de Educație Fizică și Sport din București, unde sînt studentă la secția fără frecvență. O să fie, poate, la fel de greu ca în cursa de la Mexico, dar sper să ies învingătoare.

— După cum văd îți-ai propus pentru 1969 numai victorii...

— Absolut. Nu vreau să mai am nici o „ezitare". De aceasta am început să lucrez serios chiar din prima zi a anului.

Frigul începuse să se simtă tot mai serios. Așa că, peste cîteva clipe urmăream imensa căciulă de blană a Ilenii Silai depărtîndu-se anonim printre trecătorii grăbiți și zgribuliți.

MARGINALII LA TRIPTICUL CONCURSURILOR DE SELECȚIE

În vederea campionatelor europene de tir pentru senioare și juniori din acest an, antrenamentele sportivilor noștri au început mai timpuriu și cu un volum sporit de lucru. Colegiul central de antrenori a decis ca pregătirile să fie efectuate în cadrul secțiilor cluburilor pînă în apropierea competiției continentale, stabilindu-se totodată și noi criterii de selecție pentru participările internaționale, adică o suită de concursuri în diferite etape.

Perioada de pregătire inaugurată la mijlocul lui noiembrie s-a încheiat în a doua decadă a lui decembrie cu trei concursuri de verificare și selecție, într-un singur ciclu de antrenamente, șase probe în opt zile.

Întrecerile desfășurate ca și rezultatele obținute oferă tuturor tehnicienilor un prilej de reflecții asupra unor noi căi metodice de urmat în tir (instruire neîntreruptă, pregătire specifică cu volum sporit în timpul iernii), aplicarea criteriilor de selecție etc.

Ce ne-a arătat acest prim test al noii orientări metodice în pregătirea senioarelor și juniorilor?

Mai întîi s-a făcut o reevaluare a forțelor și posibilităților loturilor de senioare și juniorilor în vederea europenelor. Apoi, au fost corectate 3 recorduri republicane la juniori și foarte multe recorduri personale. Toate acestea au fost realizate în condiții atmosferice mai puțin propice unor asemenea cifre ca cele obținute de Ioana Soare 594 p, Ana Goreti 593 p, Melania Petrescu și Marina Vasiliu 592 p, Georgeta Șerban și Cristian Lazarovici 595 p (armă standard culcat 60 f) ca și cele ale Marianei Antonescu 568 p, P. Soporeanu 565 p, Ioana Soare 563 p, Mariana Borcea și Șerban Lupașcu 562 p (armă standard 3x20 f) — rezultate comparabile la nivel internațional, arătîndu-ne că există toate premisele pentru o bună comportare și obținerea de loc ri fruntașe la europene.

Densitatea concursurilor și miza selecției ne-au demonstrat că trăgătorii noștri pot rezista la solicitări mult mai mari, dovedind că au o pregătire fizică specifică și psihologică corespunzătoare ca urmare a unei bune instruiri făcute anul trecut la secții. Datorită acestor condiții s-au realizat rezultate constante la o valoare ridicată. De exemplu, la armă standard culcat 60 f: Ioana Soare (588 p + 593 p + 594 p), Georgeta Șerban (588 p + 589 p + 591 p), Gh. Adam (589 p + 586 p +586 p) sau la 3 poziții: Mariana Antonescu (554 p + 568 p + 568 p).

Sistemul de selecție aplicat de colegiul central de antrenori își

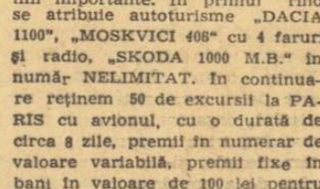

dovedește utilitatea mai ales pentru loturile unde există un număr mai mare de trăgători de valori apropiate.

Participarea deschisă pentru toți trăgătorii din țară constituie un lucru pozitiv, chiar dacă unele secții de tir ca Medicina Iași, Dinamo, I.E.F.S., au înscris trăgători (Ana Cosulschi, Veta Cîrnat, Lucian Ionescu, Melania Popescu, Aurora Gumă, Cecilia Lujero, Costel Manole) care nu constituiau de fapt obiectul propriu-zis al selecției. Aceasta întărește părerea că selecția deschisă într-un număr mai mare de concursuri înlătură selecționarea pe baza unui rezultat întîmplător.

Referindu-ne la formarea celor două loturi după acest prim test, vom menționa că în alcătuirea lor au intrat trăgători care au dovedit un plus de rezistență psihică în concursuri de miză. Este vorba de Ioana Soare, Georgeta Șerban, Ana Goreti, Mariana Borcea (la ambele probe), Mariana Stănescu, Edda Baia (la trei poziții), Melania Petrescu, Aurelia Schaffer (la poziția culcat). Surprinde neselecționarea trăgătoarei Aritina Bițică (specialistă la trei poziții) ca urmare a unei pregătiri mai puțin conștiincioase, a Iulianei Daroczi — o cădere justificată din cauza folosirii ochelarilor pentru vedere dar neadaptați încă, a Veronicăi Stroe (proba de culcat) care a decepționat în ciuda pregătirii corespunzătoare de care a beneficiat.

La juniori, Marina Vasiliu, Gh. Adam, Petre Soporeanu, Șerban Lupașcu și Magda Borcea, au marcat o frumoasă ascensiune la ambele probe; Cristian Lazarovici s-a confirmat ca specialist pentru poziția culcat, dar încă deficitar la trei poziții; Anișoara Petrache și Ilie Codreanu și-au depășit recordurile personale. Ei se află însă la un nivel mai scăzut decît ceilalți. De semnalat și buna comportare a lui Nicolae Coliban, care din cauze obiective (bolnav) n-a putut lupta pînă la sfîrșit pentru cucerirea unui loc în lot și pe care l-ar fi meritat cu prisosință. O atenție meritată și Ștefan Safta, un tînăr trăgător în vîrstă de 15 ani.

Componența loturilor nu este desigur definitivă, porțile fiind deschise în ambele sensuri. Cei care nu au reușit să se califice în această etapă de pregătire au timp să-și recucerească locul la viitoarea selecție din aprilie.

În încheiere, se poate aprecia că există talente autentice, care bine îndrumate și pregătite pot realiza rezultate de mai mare valoare și implicit să îndeplinească obiectivele pentru europene. Dar, cu condiția ca sportivii și antrenorii să valorifice învățămintele desprinse după aceste concursuri, să fie fructificate la maximum posibilitățile trăgătorilor.

Paul GORETI
antrenor

POIMÎINE — START ÎN RALIUL MONTE CARLO

Peste 200 de echipaje vor participa între 17 și 25 ianuarie, la cea de-a 38-a ediție a tradiționalului raliu automobilistic Monte Carlo, luînd startul pe opt itinerare (cu plecările din Oslo, Londra, Frankfurt pe Main, Varșovia, Reims, Lisabona, Atena și Monte Carlo).

În palmaresul competiției, creată în anul 1911, cel mai mare număr de victorii îl deține francezul **Jean Trevoux** (cîștigător în anii 1934, 1939, 1949 și 1951). Începînd din anul 1955 cursa a fost dominată de automobiliștii din țările scandinave, printre învingători numărîndu-se norvegianul **Malling**, suedezul **Carlsson**, finlandezii **Makinen, Toivonen** și **Aaltonen**. Anul trecut victoria i-a revenit englezului **Vic Elford.**

În prima parte a traseului actualei ediții concurenții vor străbate distanțe care vor depăși cu puțin 3 000 km, sosind la **Monte Carlo** în dimineața zilei de 20 ianuarie. După o noapte de odihnă, concurenții vor parcurge traseul comun **Monaco — Vals-Les Bains — Monaco** (1486,500 km).

În sfîrșit, în noaptea de 23 spre 24 ianuarie, primele 60 de echipaje clasate în ordinea punctelor de penalizare, se vor întrece în ultima probă a cursei, pe o distanță de 670 km (cu plecarea și sosirea în **Monte Carlo**) care va cuprinde și 7 probe speciale de coastă.

Clasamentul definitiv al raliului va fi dat publicității vineri 24 ianuarie la ora 14.

CUPA DAVIS

ROMÂNIA — CAP DE SERIE

34 de țări la start

Tragerea la sorți în zona europeană a Cupei Davis, care a avut loc la sfîrșitul săptămînii trecute la Londra, a stabilit capii de serii în cele două grupe pe baza rezultatelor înregistrate în ediția anterioară.

Echipa de tenis a României figurează ca al patrulea cap de serie în grupa B a competiției alături de Spania (una din cîștigătoarele de anul trecut), Italia și U.R.S.S. După cum am anunțat în știrea noastră anterioară, tenismanii români au ca adversari în primul tur pe cîștigătorii întîlnirii R.A.U.-Liban. În caz de victorie, echipa română va întîlni Portugalia, Israelul sau Turcia. În fine, în cazul unui nou succes, reprezentativa țării noastre va avea ca adversar probabil în semifinale teamul spaniol, același care ne-a eliminat acum doi ani, în memorabilul meci de la București.

Grupa A în tabelul competiției europene are capi de serie echipele R.F. a Germaniei — a doua cîștigătoare din ediția trecută — Cehoslovacia, Anglia și Republica Sud-Africană. Reamintim că în finalele pe grupe, anul trecut, Spania a învins Italia, iar R.F.G. a întrecut pe R.S.A.

Iată acum datele prevăzute în program: turul I — *9—11.V*, turul II — *23—25.V*, semifinale — *13—15.VI*, finale — *18—20.VII*.

Actualitatea internațională

O ODISEE PE PATRU ROȚI (VII)

UN FINAL DRAMATIC, PE MĂSURA CURSEI

Era ultima dimineață a cursei, succedînd celei mai dramatice nopți a Maratonului automobilistic Londra-Sydney. Caruselul de lideri părea să se fi oprit; cursa intra acum în ceea ce se putea numi drum bun. La ultimul punct de control înainte de Sydney, la Pooma, toți concurenții aveau aerul fantomatic. Nu era unul care să fi dormit mai mult de 2 ore din 24 în ultimele 3 zile...

Clasament final: 1. Andrew Cowan—Brian Coyle—Colin Malkin (Hillman Hunter 1 700 cmc) cu 50 de puncte penalizare (n.n. fiecare minut întîrziere reprezintă un punct); 2. **Hopkirk—Nash—Poole** (BMC 1 800) 56 p; 3. **Vaughan—Forsyth—Ellis** (Ford Falcon GT — australian 7 000 cmc) 62 p; 4. **Zasada—Wachowski** (Porsche 911 S) 63; 5. **Aaltonen—Liddon—Easter** (BMC 1 800) 68 p; 6. **Hodgson—Rutherford** (Ford Falcon GT — australian) 70 p; 7. **Kleinth—Klapproth** (Ford 20 MRS) 91 p; 8. **Fyrth—Hoinville—Chapman** (Ford Falcon GT — australian) 114 p; 9. **Neyret—Terramorsi** (Citroen DS 21) 123 p; 10. **Clark—Andersson** (Ford Cortina Lotus) 144 p.

Înaintea plecării de la *Pooma*, *Bianchi* le declara numeroșilor ziariști: *„Vom rezista! Mașina nici nu s-a încins măcar. Însă pînă nu trecem linia de sosire..."* Cită dreptate (și ghinion) avea să aibă! La 160 de km de *Sydney*, după una din rarele și largile turnante ale șoselei nebituminate, dar destul de bune, în fața *Citroenului* azuriu apare un *Austin* „mini". Doi tineri australieni, pasionați ai volanului și atîtați de manșetele ediției speciale de ziar, ca și de permanentele buletine de știri anunțîndu-i pe *Bianchi-Ogier* cîștigători certi, ieșiseră în întîmpinarea cursei. A fost deajuns o clipă de zăpăceală a celor doi tineri pentru ca totul să fie dat peste cap! ezitînd, aidoma pietonilor care, vrînd să-și facă loc la întîlnire, se ciocnesc față-n față, miniautomobilul a făcut un zig-zag, a trecut pe dreapta (n.n. în *Australia* se circulă pe partea stîngă a șoselei) și...

...Șocul a fost uluitor de puternic. La volanul *Citroenului*, *Ogier* (*Bianchi*, care condusese toată noaptea, dormea, legat cu centura de siguranță) încetinise la 100 km/oră (!). Mini... imprudenții — de loc. Norocul celor doi zănateci constase în tăblăria slabă, pentru că fuseseră proiectați la zece metri prin acoperiș și, respectiv, parbriz, unul singur alegîndu-se cu un antebrat fracturat, ambii cu zgîrieturi. *Ogier*, deși se cramponase de volan (care s-a înfundat 10 cm...), a avut cîteva contuzii pentru că fusese, de asemenea, ejectat ca un pilot de avion supersonic în prăbușire. În schimb, *Bianchi* și mașina erau afară din cursă... Însingerat, prins ca-n menghină în rămășițele groaznic răsucite ale mașinii, *Bianchi*, cu fractură deschisă de tibia, cu capul spart (15 copci...), cu un ochi perfect închis și colorat împrejur în violet și în galben, încă pradă, parcă, unui coșmar, striga cu un aer cînd furios, cînd disperat: *„Vreau să merg la Sydney! Vreau să merg la Sydney!"*

Lucien Bianchi — prins ca în menghină în epava Citroenului DS 21. Un vis frumos s-a năruit pe nedrept...

A fost nevoie de o oră de eforturi, dirijate chiar de *Bianchi*, între timp trezit de-a binelea, pentru ca să poată fi scos, pur și simplu cu dalta, din epavă. Trei piloți-șefi dominaseră cursa: *Clark* — trădat de mașină, care nu rezistase hîrtoapelor; *Lampinen* — angrenat de elan dincolo de capacitatea sa maximă; *Bianchi* — victimă a orbului ghinion care face uneori din automobilism unul din cele mai dure și mai nedrepte sporturi. Iar din urmă, anunțat de toți spicherii posturilor australiene de radio, se îndrepta, calm, spre linia de sosire, scoțianul *Andrew Cowan*, omul permanent prezent undeva în pluton, anonimul nepomenit în nici o întîmplare din miile care au condimentat *„L.S."*-ul 1968. Aidoma unui rutier care cîștigă *Turul Franței* fără să fi învins în vreo etapă...

Bianchi, internat la același spital ca și cei doi tineri care-i fisuraseră cariera, a dovedit o sportivitate extraordinară. În primul rînd, s-a ridicat, imediat, vehement împotriva tuturor celor care vehiculau ideea unei lovituri montate. *„Ar fi fost nevoie de niște kamikadze* (n.n. piloții de sacrificiu japonezi care se năpusteau ca torpilele vii în ținte) *ca să încerce să accidenteze o mașină ca a noastră cu răbluța aceea... Și apoi, i-am cunoscut. Consternarea lor nu poate fi falsă. Îi cred și îi înțeleg: visaseră, săptămîni de-a rîndul, ca și mine în tinerețe, să fie primii care să-i întîmpine pe sportivi. Noi aveam avans față de orar, poate că nici nu și-au dat seama că de noi e vorba, iar volanul joacă uneori renghiuri diabolice. Și apoi, oricum, Cowan e un maratonist autentic..."*.

Mai rar un om care pierde 10 000 de lire sterline din buzunar să se dovedească așa de culant. Dar și spiritul de sportivitate anglosaxon s-a manifestat imediat. Învingătorul norocos al cursei a declarat de la primul pahar de șampanie, la sosire: *„Îi dedic cu sincere regrete victoria lui Bianchi. Iar apoi, le mulțumesc celor ce au construit mașina pe care am concurat și care, cu adevărat, a lăsat pe seama piloților cursa. Pentru mine, cel mai mare dușman l-a constituit praful din prima parte a tronsonului australian: trebuia să mergem cu 130 km/oră, unul în spatele altuia și nu vedeam nimic. Ne duceam înainte cu speranța că... pe-acolo e drumul!"* Da, avea dreptate *Cowan* și meritul lui *Marcus Chambers*, directorul tehnic al firmei britanice *Rootes Motor Ltd.* (aparținînd de *Chrysler*, ca și *Simca*), era incontestabil. El ceruse în caietul de sarcini, de la inginerii săi, să facă *„...o mașină care să poată merge 17 000 km fără reparații de anvergură..."* Și au făcut-o! Cum? Tot *Chambers* ne spune: *„Am construit un prototip, l-am condus pe un teren militar de antrenament numai gropi și „cocoașe" pînă și-a dat duhul. La bilanț, am reconstruit altul, cu motorul puțin decomprimat, dar cu toate piesele vitale ranforsate la maximum..."*

Nu vrem să abuzăm de răbdarea cititorilor încheind cu comentarii tehnice raliul Londra-Sydney. Ne oprim aici încheind suita de întîmplări culese din *„l'Equipe"-Paris*, *„Les Sports"-Bruxelles*, în principal, ca și din sumedenie de alte ziare și reviste. Vom mai menționa doar cîteva din concluziile cursei.

În primul rînd — meritul organizatorilor, care au ieșit de pe cărările bătătorite, demonstrînd că *„L-S"* e chemat să devină un adevărat monument al curselor de automobile, cu directe și pozitive repercusiuni asupra calităților practice pe care trebuie să le aibă vehiculele de serie. Să nu uităm, pe cea mai mare parte a traseului raliul a fost mai întîi tolerat și abia apoi agreat. În al doilea rînd, dacă pentru vederile europene sau americane popularizarea automobilismului pare inutilă, pentru *Asia*, *„L.-S."* s-a dovedit salutar și succesul lui emoționează. Iar în al treilea rînd, pentru că a permis un extraordinar și fără precedent test al calităților umane, nu numai de ordinul fizic sau tehnic, dar și moral. Sportivitatea concurenților, sportivitatea marelui public au fost puse la o grea încercare, din care au biruit. Dacă n-ar fi să menționăm decît gestul lui *Bianchi* sau cel al lui *Cowan*, dacă n-am menționa decît colecta publică spontană din *Australia* în favoarea nefericitului pilot belgian (care îl va despăgubi, bănește, mai mult decît jumătate pe *Bianchi*), încă n-am spune mai nimic. Pentru că istoria sportului consemnează, exceptînd *Jocurile Olimpice*, prea puține succese din prima încercare de talia infernalului, ineditului, pasionantului, amuzantului — pe scurt, epopeicului — raliu *Londra-Sydney*. Iar în așteptarea viitoarei sale ediții — 1972: coincidența olimpică e plină de semnificații — vom urmări, pe alte piste sau șosele, performanțele celor cu care am făcut cunoștință.

G. RUSSU-ȘIRIANU

Norocoșii învingători închină prima șampanie celui pe care ghinionul orb l-a împiedicat să o bea; în prim plan, Andrew Cowan

VALLY HERBERT — PE O BANCHIZĂ CARE SE TOPEȘTE!

LONDRA, 14 (*Agerpres*). — Expediția britanică transarctică, alcătuită din patru persoane, a ajuns la jumătatea traseului său — Alaska—Spitzbergen. Din octombrie, cînd a început noaptea arctică, grupul de exploratori își are tabăra pe o banchiză nesigură. Această banchiză, a transmis conducătorul expediției, Vally Herbert, sediului din Londra al expediției, se descompune lent, zi de zi, ea fiind redusă astăzi la o lungime de numai aproximativ 1 000 de metri. În prezent, exploratorii se pregătesc febril în vederea unei evacuări, în eventualitatea ruperii banchizei.

MAZZINGHI — LITTLE LA 28 FEBRUARIE

NEW YORK, 14 (*Agerpres*). — Justiniano Montano, președintele Consiliului mondial al boxului (W.B.A.), a anunțat că meciul dintre italianul Sandro Mazzinghi și americanul de culoare Fred Little, pentru titlul mondial la „mijlocie mică" (mijlocie-juniori), va avea loc la 28 februarie, în orașul Las Vegas.

LARS GRINI ÎNVINGĂTOR LA SEMMERING...

...dar alți trei schiori au doborît recordul trambulinei

VIENA, 14 (*Agerpres*). — Concursul internațional de sărituri cu schiurile de la Semmering (Austria) a fost cîștigat de sportivul norvegian Lars Grini, care a totalizat 213,2 puncte (cele mai bune două sărituri ale sale au măsurat 75,5 m). Locurile următoare au fost ocupate de cehoslovacii Dalibor Motejlek — 206,2 puncte, B. Novak — 203,7 puncte și austriacul Walter Schwabl — 202,4 puncte.

Recordul trambulinei, care era de 76 m și aparținea francezului Gilbert Poirot, a fost bătut de trei săritori: norvegianul Selbekk, cehoslovacul Motejlek și austriacul Schwabl — toți trei cu sărituri de 76,5 m.

Sacha Distel pe pîrtia de schi...

La Megeve s-a desfășurat tradiționalul concurs internațional de schi rezervat artiștilor, la care au participat vedete ale scenei, ecranului, cîntecului și televiziunii. În proba feminină, victoria a revenit actriței Genevieve Page, iar în cea masculină, cunoscutului interpret de muzică ușoară, Sacha Distel.

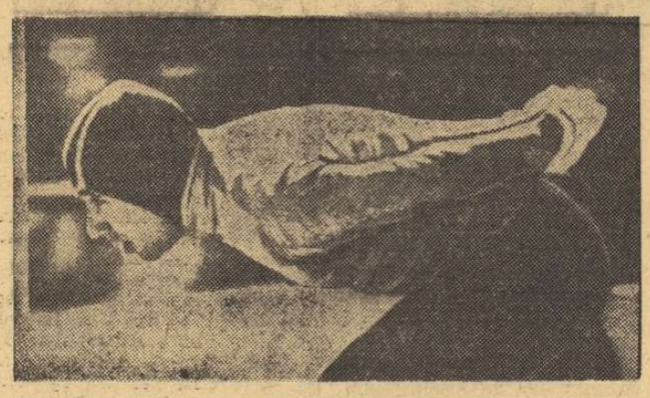

VERKERK — CAMPION AL OLANDEI

La Heerenveen s-au încheiat campionatele masculine de patinaj viteză ale Olandei. Titlul de campion a revenit cunoscutului patinator Kees Verkerk (în fotografia alăturată) care la multiation a totalizat 177,900 p. El a cîștigat și ultima probă, cursa de 10 000 m, în 15'50,4. Pe locurile următoare: Jan Bols — 179,310 p, Ard Schenk — 181,118 p și Peter Nottet — 182,203 puncte.

ESTUDIANTES ÎNVINSĂ DE SLOVAN BRATISLAVA!

MAR DEL PLATA, 14 (Agerpres). — În ziua a treia a turneului internațional de fotbal de la Mar del Plata echipa cehoslovacă Slovan Bratislava a învins cu scorul de 2—1 (1—1) echipa Estudiantes Mar del Plata. Boca Juniors a dispus cu scorul de 3—0 (2—0) de selecționata orașului Mar del Plata.

~ZONA EUROPEANĂ~

TURUL I — TURUL II — SEMIFINALE — FINALE

GRUPA A

CEHOSLOVACIA
DANEMARCA
BULGARIA
MONACO
POLONIA
UNGARIA
IRAN
R.S.A.
ANGLIA
ELVEȚIA
IRLANDA
LUXEMBURG
FINLANDA
SUEDIA
NOUA ZEELANDĂ
R.F. a GERMANIEI

GRUPA B

SPANIA
RHODEZIA
IUGOSLAVIA
FRANȚA
PORTUGALIA
IZRAEL / TURCIA
ROMÂNIA
LIBAN / R.A.U.
U.R.S.S.
GRECIA
CANADA
OLANDA
ITALIA
BELGIA
NORVEGIA
AUSTRIA

„LA GAZZETTA DELLO SPORT": BĂTĂLIA FEMEILOR SUEDEZE

În lupta lor pentru emancipare, femeile suedeze au cîștigat o mare bătălie. Schiul de „mare fond" și-a deschis, în sfîrșit, porțile schioarelor pe care le pasionează și distanțele mai mari de 50 km. Comisia de schi din Arvika a comunicat, în mod oficial, că va organiza în fiecare iarnă un concurs pe traseul Arvika — Kongswinger (Norvegia) acoperind o distanță de aproximativ 80 km. La întrecere vor fi admise și femeile, care vor concura alături de bărbați.

Ultima ediție a celebrei curse „Vasaloppet" a avut un episod puțin plăcut: un grup de sportive curajoase care, în ciuda interdicției decretate de organizatori, au luat startul în extrem de dificila cursă de 86 km, au fost oprite în mod brutal la 10 m de sosire și scoase cu forța de pe traseu.

Schioara care a ajuns prima în apropierea sosirii, învățătoarea Wall, lăsase în urma sa peste 6 000 din cei 8 435 de concurenți bărbați.

Faptul că tocmai în Suedia unde se face atîta caz de egalitatea de drepturi dintre bărbați și femei a putut avea loc un asemenea act de discriminare, constituie un mister egal cu acela care interzice primului născut să urce pe tronul familiei Bernadotte.

Concursul Arvika — Kongswinger constituie deci o revanșă a domnișoarei Wall și a tovarășelor ei. Peste 100 de femei au și anunțat că vor lua parte la noua cursă care va întruni, de asemenea, la start și un mare număr de bărbați pentru că de pe acum s-au înscris peste 2 000.

După cum se vede, schioarele suedeze, atinse în amorul lor propriu, au declarat război faimoasei curse Vasaloppet găsind în proba de la Arvika (care se va numi Kurerloppet) un demn înlocuitor. Și cînd femeile suedeze vor să facă un lucru, în 99 la sută din cazuri reușesc.

„COMBAT": PENTRU O CUPĂ DAVIS „OPEN"

După ce au ajuns la un acord între ei, delegații federațiilor de tenis ale Statelor Unite, Angliei, Franței și Australiei au hotărît să facă totul, încă din primele luni ale anului 1969, pentru a convinge și celelalte federații naționale să accepte principiul unei Cupe Davis „open". În acest scop, cele patru mari națiuni ale tenisului, organizatoare ale celor mai importante campionate internaționale, și-au asumat sarcina de a convinge peste 60 de federații de mai mică importanță să accepte tenisul profesionist.

În orice caz, chiar dacă aceste patru federații își vor vedea acțiunea lor dusă, repede și bine, la capăt, nu se va putea organiza o Cupă Davis „open", înainte de 1970.

În cursul reuniunii ținută la Adelaide, delegații au abordat de asemenea problema denumirii jucătorilor. Ei au decis să recomande federațiilor respective să suprime denumirile de „jucător profesionist" sau „jucător autorizat" și să le înlocuiască cu simplul cuvînt de „jucător".

Participanții au adoptat o rezoluție cuprinzînd alte cinci recomandări făcute federațiilor naționale. Iată-le:

— să prevadă ca toți jucătorii să accepte autoritatea federației lor naționale cînd participă la o competiție organizată de o altă federație națională;

— să se ia federației internaționale de tenis dreptul de a controla turneele „open" pentru a-l da federațiilor naționale care vor stabili, ele însele, numărul de participanți și condițiile de organizare;

— să dea federațiilor naționale libertatea de a aplica pe teritoriul lor regulamentul pe care vor să-l aplice jucătorilor lor amatori;

— în consecință, acești jucători pentru a putea participa la competiții care nu depind de propria lor federație, vor trebui să primească permisiunea din partea acestuia din urmă;

— în ceea ce-i privește pe jucătorii care nu mai sînt supuși autorității federațiilor naționale, ei vor trebui, pentru a participa la unul din marile campionate internaționale, să fie prezentați de organizația de care depind pe o listă de cel puțin zece jucători ai acestei organizații și cu cel puțin două jucătoare. Această listă va trebui să fie aprobată de federația națională organizatoare pentru fiecare din cele patru mari turnee.

Răsfoind presa străină

„LA GAZZETTA DELLO SPORT": BĂTĂLIA FEMEILOR SUEDEZE

În lupta lor pentru emancipare, femeile suedeze au cîștigat o mare bătălie. Schiul de „mare fond" și-a deschis, în sfîrșit, porțile schioarelor pe care le pasionează și distanțele mai mari de 50 km. Comisia de schi din Arvika a comunicat, în mod oficial, că va organiza în fiecare iarnă un concurs pe traseul Arvika — Kongswinger (Norvegia) acoperind o distanță de aproximativ 80 km. La întrecere vor fi admise și femeile, care vor concura alături de bărbați.

Ultima ediție a celebrei curse „Vasaloppet" a avut un episod puțin plăcut: un grup de sportive curajoase care, în ciuda interdicției decretate de organizatori, au luat startul în extrem de dificila cursă de 86 km, au fost oprite în mod brutal la 10 m de sosire și scoase cu forța de pe traseu.

Schioara care a ajuns prima în apropierea sosirii, învățătoarea Wall, lăsase în urma sa peste 6 000 din cei 8 435 de concurenți bărbați.

Faptul că tocmai în Suedia unde se face atîta caz de egalitatea de drepturi dintre bărbați și femei a putut avea loc un asemenea act de discriminare, constituie un mister egal cu acela care interzice primului născut să urce pe tronul familiei Bernadotte.

Concursul Arvika — Kongswinger constituie deci o revanșă a domnișoarei Wall și a tovarășelor ei. Peste 100 de femei au și anunțat că vor lua parte la noua cursă care va întruni, de asemenea, la start și un mare număr de bărbați pentru că de pe acum s-au înscris peste 2 000.

După cum se vede, schioarele suedeze, atinse în amorul lor propriu, au declarat război faimoasei curse Vasaloppet găsind în proba de la Arvika (care se va numi Kurerloppet) un demn înlocuitor. Și cînd femeile suedeze vor să facă un lucru, în 99 la sută din cazuri reușesc.

telex — radio — telefon

În cadrul primului tur al „Cupei campionilor europeni" la volei masculin, la Zagreb s-au întîlnit formațiile Mladost Zagreb și Olympiakos Pireu. Victoria a revenit voleibaliștilor iugoslavi cu scorul de 3—0 (15—2, 15—2, 15—7).

■

Se duc tratative pentru organizarea meciului de box dintre grei Joe Frazier, campion mondial recunoscut de 5 organizații sportive din S.U.A., și Jimmy Ellis, campion mondial desemnat de W.B.A. Meciul ar urma să aibă loc la 24 martie la Madison Square Garden din New York.

■

Federația cehoslovacă de hochei pe gheață a alcătuit lotul în vederea campionatului mondial. Din lot fac parte Dzurilla, Termer, Nadrchal, Suchy, Horesovsky, Pospisil, Machac, Bednar, Tajcnar, Masopust, Sevcik, Golonka, Jirik, Havel, Holik, Nedomanski, Hrbaty, Cerny, Kochta, Volek și alții. Selecționata secundă a Cehoslovaciei va întreprinde între 17 februarie și 7 martie un turneu în S.U.A.

■

În turneul „open" de tenis de la Sydney, australianul Emerson l-a învins cu 6—8, 7—5, 6—2, 7—5 pe Riessen (S.U.A.) iar spaniolul Gimeno a dispus cu 3—6, 7—5, 18—16, 6—3 de australianul Anderson.

La simplu feminin: R. Casals (S.U.A.) — G. Chanfreau (Franța) 8—6, 7—5.

■

În campionatele de patinaj artistic ale R. D. Germane, la feminin, victoria a revenit Gabrielei Seyfert, medaliată cu argint la J.O. de la Grenoble, care a totalizat 318,78 p, fiind urmată în clasament de Sonia Morgenstern cu 278,02 p și Christine Errath cu 267,72 p. Titlul masculin a fost cîștigat de G. Zoller cu 300,52 p, urmat de Jan Hofmann — 271,04 p și Ralf Richter — 268,86 p. În proba de perechi, pe primul loc s-a clasat cuplul Heidi Steiner — Heinz Ulrich Walther.

■

Campionatele internaționale de tenis ale Franței pe teren acoperit au continuat în sala Coubertin din Paris. În proba de simplu masculin, Barclay (Franța) l-a învins cu 6—3, 6—4, 7—5 pe Koning (Olanda), Koudelka (Cehoslovacia) a cîștigat cu 6—3, 3—6, 7—5, 2—6, 6—1 în fața francezului Tcesca, iar Godrella (Franța) l-a eliminat pe compatriotul său Beust cu 6—3, 17—15, 6—3.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 22—25, București

40368

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 426 (5860) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 16 ianuarie 1969

LA POIANA BRAȘOV, TEMPERATURA A URCAT ȘI PUNE PROBLEME

Primii la poligon, biatloniștii suedezi

După cîteva zile de ger strașnic, la Poiana Brașov a venit un val de căldură care a urcat mercurul termometrelor la peste zero grade. Deocamdată nu există pericolul topirii prea grabnice a zăpezii, dar, în schimb, modificarea stării acesteia provoacă griji participanților la Concursul internațional de biatlon pentru tineret și la întîlnirea de seniori România — R.D. Germană. Produce griji deoarece zăpada moale, grea, pune probleme dificile de ceruire și, în plus, solicită concurenților un efort considerabil mai mare.

Deocamdată biatloniștii se acomodează cu noile condiții de concurs. Primii sosiți în Poiană au fost tinerii reprezentanți ai Suediei, considerați printre favoriții întrecerii, care au deschis marți focul asupra țintelor din modernul poligon. Ieri, animația a fost mult mai mare. Sportivilor suedezi li s-au adăugat cei din U.R.S.S. și Cehoslovacia, precum și reprezentanții țării noastre, sosiți de la Altenberg. Tot ieri a fost amenajat și traseul, urmînd ca azi dimineața să se facă recunoașterea lui de către toți participanții, chiar și de către biatloniștii din R.D. Germană, R.F. a Germaniei și Polonia, care au ajuns la Poiană în cursul nopții de miercuri spre joi.

Pentru astăzi mai este prevăzută instalarea corturilor, în care vor lucra oficialii, și a telefoanelor prin care va fi comunicată situația concurenților în timpul desfășurării probelor.

După efortul alergării pe schiuri, tragerea din poziția în picioare solicită o mare relaxare fizică și concentrare psihică. Fiecare cartuș ratat înseamnă minute în plus la timpul general Foto: A. NEAGU

LA 26 IANUARIE, LA SINAIA,

CONCURSUL INAUGURAL AL SEZONULUI DE BOB

Apropierea încheierii lucrărilor de amenajare a pîrtiei de bob de la Sinaia a determinat F.R.S.B. ca, în colaborare cu comisia județului Prahova și cu clubul sportiv din Sinaia, să alcătuiască programul competițiilor din acest sezon.

După antrenamentele care vor începe luni, boberii vor lua startul în competiția inaugurală dotată cu trofeul *„Cupa orașului Sinaia"*. Evenimentul se va petrece duminică 26 ianuarie și va fi urmat de alte concursuri: *„Cupa Bucegi"* (28 ianuarie), *„Cupa Carpați"* (30 ianuarie), *„Cupa României"* (6 februarie), *„Campionatul Național"* (8—9 februarie), *„Cupa Federației"* (11—12 februarie), *„Cupa Sinaia"* (15—16 februarie).

Menționăm că la disputele pentru „Cupa Federației" și „Cupa Sinaia" vor participa și sportivi de peste hotare.

La întrecerile acestui sezon s-au înscris pînă acum 20 de echipaje de boberi avansați. Vor fi prezente la startul probelor echipaje ale Clubului sportiv Sinaia (3), Voința Sinaia (4), Carpați Sinaia (1), Bucegi Sinaia (2), Voința București (3), A.S.A. București (3), Steagul roșu Brașov (2) și Metalul Roman (2).

Tot în acest sezon se vor desfășura și concursurile republicane de sanie și scheleton. La 7 februarie vor avea loc întrecerile de calificare, la 15 februarie finalele la sanie și la și la 16 februarie finalele la scheleton. Vor participa primele șase echipaje calificate în întrecerile de la 7 februarie.

S-a reluat campionatul diviziei B la hochei

GHEORGHIENI, 15 *(prin telefon)*. — În prima zi a returului campionatului diviziei B la hochei s-au înregistrat rezultatele: Metalul Rădăuți — Voința Sighișoara 10—5 (1—1, 3—3, 6—1); Tîrnava Odorhei — Cooperatorul Tg. Secuiesc 10—0 (5—0, 2—0, 3—0).

UNIVERSIDAD SANTIAGO DE CHILE LA BUCUREȘTI?

Cunoscuta formație chiliană de fotbal UNIVERSIDAD Santiago de Chile, vicecampioană a țării (în campionatul recent încheiat a ocupat locul secund, la egalitate de puncte, 25, cu campioana, Wanderers), întreprinde în luna aprilie un lung turneu în Europa, întorcîndu-se din Japonia, unde va lua parte, în a doua jumătate a lunii martie, la un turneu triunghiular alături de reprezentativa sovietică și de cea a țării gazdă.

Este foarte posibil ca în cadrul acestui turneu — după cum anunță revista „France-Football" — Universidad să dispute cîteva jocuri și în România.

Hocheiștii români au susținut un nou meci în U.R.S.S.

MOSCOVA, 15 *(Agerpres)*. În ciuda timpului geros, cîteva mii de spectatori au urmărit pe patinoarul din localitatea Cerepoveț întîlnirea internațională de hochei pe gheață dintre formația locală Metalurg și selecționata României. La capătul unui joc echilibrat, cele două echipe au terminat la egalitate: 3—3.

PARTIDA STEAUA — HAPOEL ÎN TREI VARIANTE!

Antrenorul emerit COSTY HEROLD povestește peripețiile baschetbaliștilor bucureșteni la Tel Aviv

Marți seara s-au întors în Capitală baschetbaliștii de la Steaua. Cu tolba plină de victorii (dintre care una oficială împotriva lui Hapoel Tel Aviv în cadrul „Cupei cupelor") și... peripeții, cele mai multe dintre ele demne de povestit. Fapt pentru care antrenorul emerit Costy Herold s-a oferit cu multă amabilitate să ne servească drept interlocutor.

Chiar de la primirea făcută pe aeroportul din Tel Aviv, gazdele au ținut să ne impresioneze într-un mod cît mai plăcut. Întreaga presă avea numai cuvinte de laudă pentru evoluția elevilor mei în prima partidă, dar ținea totuși să ne amintească de un precedent: în ediția trecută, Macabi Tel Aviv pierduse primul joc în fața lui Juventus Badalona la 30 de puncte, obținînd pe teren propriu, în fața aprigilor săi susținători, calificarea printr-o victorie la 31 de puncte (!).

Meciul a fost programat pe un podium amenajat pe terenul de fotbal IAFO și, la ora începerii, 3000 de spectatori, care nu se speriaseră de norii amenințători ce întunecaseră cerul, luaseră loc în tribune. Începutul ne-a fost favorabil (10—5). Băieții intraseră decișI să cîștige și de data aceasta, impunînd întrecerii un ritm foarte viu. Șapte minute mai tîrziu însă, la scorul de 19—12 pentru gazde, terenul devenise impracticabil din cauza ploii, iar arbitrii — Avramidis (Grecia) și E. Varlier (Turcia) — au hotărît amînarea lui pentru a doua zi.

Și, iată-ne după 24 de ore pe același stadion. Toată ziua soarele strălucise puternic, dar parcă a fost un făcut; exact în momentul deschiderii noului joc ploaia era prezentă la rendez-vous. Arbitrii s-au încăpățînat și au fluierat începutul meciului, dar după trei minute nu au știut cum să fugă mai repede la vestiare. În această situație, organizatorii au hotărît mutarea teatrului de desfășurare într-o sală aflată la 20 km de Tel Aviv. Aici însă avea să ne aștepte o altă surpriză. În momentul cînd am ajuns la fața locului, sala fusese luată cu asalt, astfel că înăuntru nu mai puteai arunca un singur ac. Jucătorii noștri au trebuit să facă puțină echilibristică intrînd prin geamurile vestiarelor, organizatorii au făcut un apel călduros invitînd pe localnici să elibereze tușele terenului și abia

(Continuare în pag. a 2-a)

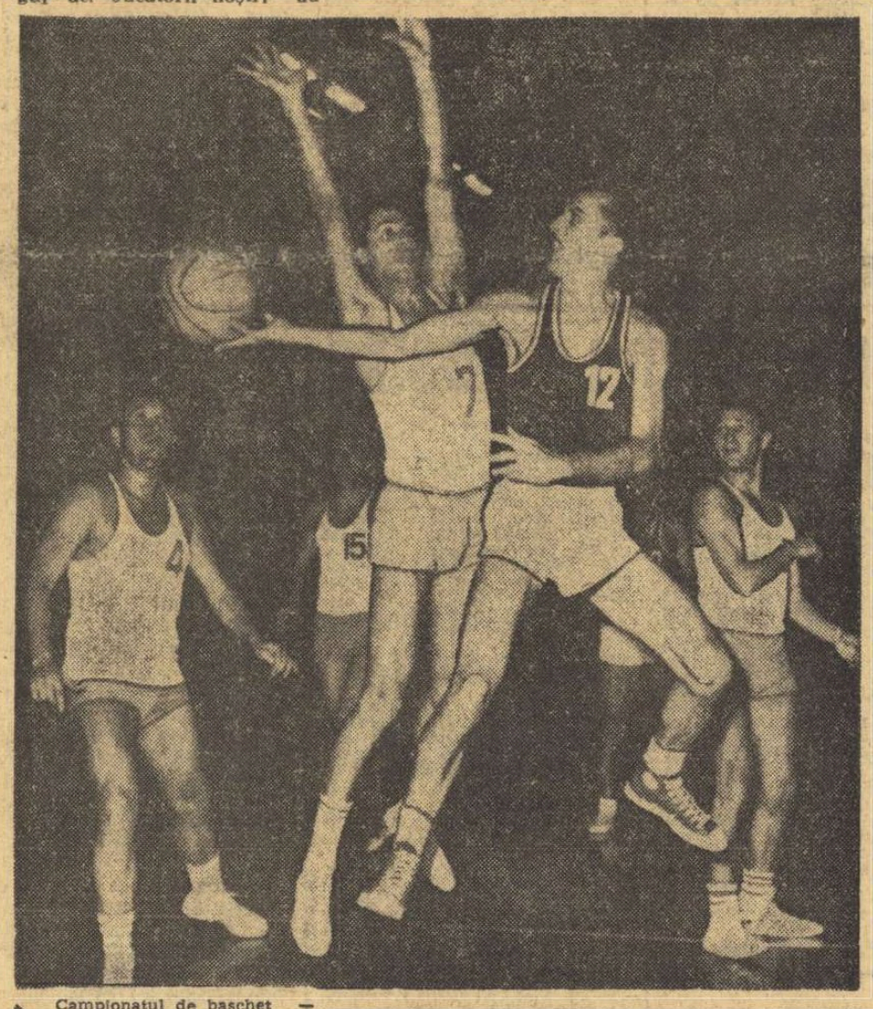

Campionatul de baschet — din nou în actualitate. Începînd de duminică vom fi din nou martorii pasionantelor întreceri republicane, cu faze spectaculoase asemănătoare celei de mai sus (meciul Rapid — I.C.H.F. din tur). Foto: N. AUREL

SCRIMERII DIN CUBA LA STARTUL „TURNEULUI SPERANȚELOR OLIMPICE"

Federația de scrimă din Cuba a anunțat că va trimite la București un lot de floretiști, spadasini și sabreri în vederea participării la „Turneul speranțelor olimpice" care va avea loc între 13 și 16 februarie și care constituie un test în vederea Campionatelor mondiale de tineret, care vor avea loc în Italia.

ABSENȚE REGRETABILE

Tehnician și, în același timp, pedagog, om înzestrat cu calități sufletești deosebite, receptiv la tot ce-i nou, capabil să modeleze și să înmănuncheze în mecanismul fin al unei echipe caractere, uneori diametral opuse, antrenorul este azi în lumea sportului un factor esențial în determinarea succesului. Admirația și entuziasmul pe care le stîrnesc marile victorii nu ocolesc acest personaj, pe care ziariștii mai originali nu ezită să-i asemuiască cu mari dirijori sau cu ilustri pedagogi.

Există în aceste manifestări, pe lîngă multă dragoste sau respect, și o lucidă apreciere a calităților lor, a muncii depuse de antrenori, a timpului pe care ei îl consumă zilnic în edificarea unor formații, ce încîntă prin comportarea și rezultatele sale. În fond, un antrenor este dator, cel puțin teoretic, să se preocupe zi de zi de echipa sa, să-i cunoască cel dintîi ezitările, să-i intuiască la timp momentele de derută sau de pierdere a unității morale, momente ce pot apare nu numai în competiții, ci și la antrenamente. Numai în acest fel se poate crea în mod ideal relația antrenor-echipă, ce are la bază un respect profund și unanim acceptat. Și tot astfel se nasc germenii marilor performanțe, încrederea sportivilor în sfaturile antrenorului pornind din convingerea, verificată practic, că el poate cunoaște cel mai bine reacțiile lor fizice și morale, fiind prezent în permanență la jocuri și antrenamente.

Credeam, în mod foarte sincer, că aceste lucruri sînt azi cunoscute și de antrenorii ale căror echipe participă în competiții inferioare. Cu atît mai surprinși am fost (și nu numai noi) la recentul turneu al campionatului național de handbal văzînd că la nivelul categoriei A există încă antrenori cu o concepție stranie referitoare la menirea și îndatoririle lor, care lipsesc de la o competiție, lăsînd echipa fără sprijinul lor moral și tehnic. Concret: antrenorii **Eugen Trofin** (Universitatea București) și **Fl. Stoenescu** (Rafinăria Teleajen) au absentat de la acest turneu, de fapt de la trei jocuri de campionat ale echipelor lor.

Dintre aceste două cazuri, cel mai grav ni se pare al antrenorului Eugen Trofin care răspunde, împreună cu Nicolae Nedef și Oprea Vlase, și de pregătirea echipei reprezentative. Este, așadar, vorba de o dublă absență, regretabilă sub ambele aspecte. De aceea, ne întrebăm, cum va putea contribui eficient la pregătirea lotului antrenorul Eugen Trofin, cînd n-a venit la turneul de la Cluj așteptat cu un interes justificat?

Nu ne îndoim, o clipă măcar, că cele cîteva examene sau consfătuirea științifică ce l-au reținut, se pare, la București reprezintă pentru un șef de lucrări o perioadă importantă, în care se verifică capacitatea sa de pedagog și calitatea cunoștințelor însușite de studenții săi. Dar, cu puțin efort și mai multă înțelegere problema putea fi rezolvată în chip fericit.

În această ordine de idei nici clubul Universitatea București nu poate fi absolvit de orice vină. Cum ar putea explica acest club universitar faptul că n-a asigurat prezența la Cluj, alături de echipă, a unui antrenor care este în același timp și șef de lucrări la una din facultățile universității bucureștene?

Explicația este, de fapt, mult mai simplă. În fond, pentru a lipsi din București simbătă după-amiază și duminică dimineața (cînd aveau loc la Cluj două etape) nu era nevole de învoiri sau aprobări speciale. Era necesară doar mai multă dragoste față de echipă...

Călin ANTONESCU

EGALI CU CAMPIONII LUMII ȘI LA LONDRA

UN REZULTAT EXCELENT AL FOTBALIȘTILOR ROMÂNI: 1-1 CU ANGLIA

80 000 de spectatori în „templul fotbalului".
Jackie Charlton, autorul unui gol și al unui... hent în careu.
Nunweiller VI, Deleanu, Anca, Boc, Sătmăreanu și Dinu — cei mai buni din echipa noastră

Prin telefon de la trimisul nostru special CRISTIAN MANTU

LONDRA, 15

Meciul internațional de fotbal dintre reprezentativele Angliei și României, disputat în fața a 80 000 de spectatori, s-a încheiat de cîteva minute, pe celebrul stadion Wembley. Scorul este, desigur, cunoscut din transmisia radiofonică a partidei: 1—1 (1—0).

Ora tîrzie la care telefonez mă împiedică a face considerații mai ample asupra partidei — urmînd a reveni în ziarul nostru de mîine — mărginindu-mă, de aici, din cabina presei de la Wembley, la relatarea celor mai importante momente ale meciului.

Mai întîi, formațiile pe care brigada scoțiană condusă de J. Callaghan le-a chemat în teren:

ANGLIA: Banks — Wright, Mac Nabb, Hunter, J. Charlton, Stiles, Hurst, Radford, Hunt, B. Charlton, Ball.

ROMÂNIA: Gornea — Sătmăreanu, Boc, Dinu, Deleanu, Anca, Nunweiller VI, Dembrovschi, Domide, Dumitrache, Lucescu.

Dau acum „glas" carnetului de însemnări:

Min. 3: Nunweiller VI „semnează" primul șut la poartă al partidei, reluînd de la 20 de m. o pasă a lui Lucescu.

Englezii atacă susținut, cu rapide schimburi de locuri, Ball circulînd cu rapiditate de pe o parte pe alta, producînd panică în careul nostru.

Min. 7: Hunt sprintează spre poartă, talonat de Boc, acesta cade și Hunt șutează puternic, dar afară.

Meciul se mai echilibrează. Românii temporizează jocul, datorită, în special, lui Radu Nunweiller, care pendulează între atac și apărare. Galeria engleză cere gol și...

Min. 28: **lovitură de colț de pe dreapta, execută Boby Charlton și fratele său, deplasat în careu, reia cu capul în colțul drept al porții direct în plasă: 1—0 pentru Anglia.**

Așadar, tribunele răsuflă ușurate...

Englezii se mențin în atac, Hunter și chiar Jackie Charlton „urcă" spre poarta lui Gornea, în timp ce românii fac mari eforturi pentru a echilibra jocul.

Min. 34: Boby Charlton șutează surprinzător de la 30 m, violent, și balonul lovește bara laterală a porții. Am trecut pe lîngă un mare pericol...

Min. 37: **Dumitrache îi „fură" o minge lui Hunter și țîșnește spre poartă, urmărit cu umăr cu umăr de Jackie Charlton. Intră decis în careu și, în momentul cînd se pregătea să șuteze, la 13—14 m de buturile engleze, este literalmente „cosit" de fundașul englez. PENALTY evident! Surprinzător, arbitrul Callaghan lasă jocul să curgă... La pauză și după meci, la masa presei, ziariștii, britanici și români, sînt de acord: FAULT CLAR!**

Ultimele atacuri ale reprizei aparțin românilor, dar Radu Nunweiller (min. 44, cu un „volé" din marginea careului) și Dumitrache (min. 45) nu reușesc să finalizeze.

După pauză, notez cîteva minute de tatonare. **Min. 54:** Lucescu, căpitanul echipei

(Continuare în pag. 4-a)

PRIVIRE ÎN URMĂ, PRIVIRE ÎN VIITOR

● Din cuvîntul participanților la plenara CNEFS

Plenara Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, desfășurată marți în Capitală, a făcut bilanțul participării sportivilor români la Olimpiadele de iarnă și de vară ale anului 1968, a deschis conturile vaste ale pregătirilor ce urmează a fi făcute pentru Jocurile din 1972.

În ziarul nostru de ieri am prezentat un rezumat al raportului expus în plenară de către tovarășul ANGHEL ALEXE, președintele C.N.E.F.S. și al C.O.R. Publicăm astăzi cîteva sinteze ale luărilor de cuvînt pe marginea documentului central dezbătut în cadrul lucrărilor acestei însemnate reuniuni.

Tovarășul TUDOR VASILE, **președintele Consiliului municipal pentru educație fizică și sport — București**, a făcut o expunere foarte largă, un adevărat corefierat, referindu-se la cîteva aspecte esențiale ale activității sportive de performanță. Ceea ce este lesne de înțeles, pentru că — în ultimă instanță — Capitala reprezintă în acest domeniu un fel de „factotum" pe umerii ei apăsînd, cu precădere, responsabilitățile grele ale succeselor și ale eșecurilor sportive.

Tovarășul Tudor Vasile a informat plenara că, în baza indicațiilor Consiliului Național și a unui plan amplu, au și fost luate măsuri pentru depistarea și pregătirea sportivilor apți să ajungă în 1972 la o valoare olimpică.

Iată cîteva cifre:

În vederea CMEFS-București au intrat 266 de sportivi CONSACRAȚI, cu posibilități de progres și 399 de sportivi care, chiar dacă în momentul de față nu dețin un standard internațional, prezintă perspective reale de a-l atinge peste 4 ani. Aceasta este bine.

Rău este, însă, și vorbitorul nu a încercat să escamoteze realitatea, **că din acest total fetele reprezintă un procent foarte mic.**

Referindu-se la selecția propriu-zisă, tovarășul Tudor Vasile a dezbătut cu multă sinceritate unul din punctele cele mai nevralgice ale sportului nostru.

Citățm:

„Un studiu al condițiilor în care au fost descoperite numeroase elemente de valoare din loturile reprezentative și olimpice arată că majoritatea dintre ele au fost selecționate într-un mod cu totul întîmplător și nu ca urmare a unei acțiuni dirijate în acest sens. Într-un mod cu totul logic situația existentă (și practic demonstrată) lasă loc presupunerii că un procent important de talente sportive potențiale nu sînt investigate și că deci anual mii de tineri apți pentru performanță rămîn anonimi, în afara unor unități organizate. Situația capătă, probabil, proporții și mai mari în mediul sătesc sau în orașele din provincie din moment ce ea există în Capitală, care dispune de o rețea întinsă de organizații sportive și de cel mai mare număr de cadre calificate: profesori, antrenori, instructori".

Vorbitorul s-a oprit, în continuare, asupra unor măsuri pe care Consiliul municipal București își propune să le ia pentru a putea desfășura o acțiune de selecție mult mai amplă și mai calificată decît în trecut.

Din analiza componenței loturilor olimpice ale României a reieșit aportul cu totul nesatisfăcător pe care l-au adus județele.

„În trecut, arăta tovarășul Tudor Vasile, mulți conducători de cluburi au încercat să justifice preponderența Bucureștiului în domeniul performanței sportive prin faptul că unele organizații sportive ale Capitalei ar racola în mod sistematic pe tinerii talentați din provincie. În prezent, însă, dispunem de cifre care dovedesc precis că numai 4 dintre sportivii purtînd ecusonul Bucureștiului au fost nominalizați inițial în provincie și transferați în București în ultimul ciclu olimpic. În această situație, cred că nu se mai poate afirma existența unui fenomen de transhumanță sportivă către București. Provincia rămîne deci în continuare datoare performanței".

În legătură cu aceasta sînt făcute cîteva propuneri interesante. De pildă:

„Pentru a se pune mai bine în valoare energiile latente din județe, să se înființeze în centre cu tradiție secții de pregătire olimpică dotate cu cele mai bune condiții. Ele ar putea fi eventual create în secțiile unor cluburi puternice, de pildă yahting la Constanța, lupte la Lugoj, natație la Reșița, box la Craiova, ciclism la Brașov, canotaj la Timișoara, atletism la Ploiești etc.".

„Încredințîndu-se unor secții din provincie sarcini de mare performanță, sublinia tov. Tudor Vasile, concentrîndu-se elementele de valoare în aceste centre, s-ar realiza un stimulent, pe de o parte, iar pe de altă parte ar

(Continuare în pag. a 2-a)

ESTE DIVIZIA B O TREAPTĂ ÎN PROMOVAREA VALORILOR?

Antractul voleibalistic dă prilejul unei retrospective. Ca și în attea alte rînduri, ne vedem obligați să subliniem și de această dată nivelul scăzut la care se desfășoară confruntările „secunzilor". Acest lucru se datorează în primul rînd comodității antrenorilor în ceea ce privește formarea și întărirea unor pepiniere, pregătirea cu seriozitate a loturilor de care dispun, promovarea tineretului. Așa se face că divizia B există aproape ca un scop în sine, rareori din rîndul ei ridicîndu-se elemente de perspectivă sau cel puțin capabile să atingă nivelul diviziei A. Dacă răsfoim catalogul loturilor naționale de seniori vedem că doar un singur jucător, *Neuman* (Alumina Oradea, echipă care a debutat în prima divizie), figurează printre cei vizați să facă parte din echipa națională. La fete, nici o prezență! (Și cînd te gîndești că, de pildă, națională feminină a U.R.S.S., cîștigătoare a medaliei de aur la Mexico, a avut în sextetul de bază trei jucătoare din divizia secundă!).

Pe cînd la noi, a fi în divizia B nu înseamnă decît a sta la adăpost de obligații (unele echipe școlare sînt mult mai bune decît majoritatea divizionarelor B, în special la fete). Distanța care separă cele două divizii poate fi apreciată după rezultatele retrogradatelor. Minerul Baia Mare se „plimbă" prin campionatul seriei I, ca de altfel și I.E.F.S. în seria a II-a (masculin), iar Drapelul roșu Sibiu (feminin) nu-și găsește adversare.

Atunci care este rostul diviziei secunde? Pentru ce-și cheltuiesc banii asociațiile și cluburile sportive? Sport de masă se poate face și fără deplasări dintr-un oraș în altul al țării. Cel puțin jumătate din echipele diviziei B nu justifică cu nimic prezența pe această treaptă. De ce atunci să nu fie mai limitat numărul lor, dar calitatea să suplinească în schimb cantitatea?

Amprenta mediocrității echipelor este ilustrată pregnant.

Un singur fapt atrage atenția asupra campionatului: lupta pentru evitarea retrogradării, luptă dusă uneori cu mijloace dintre cele mai reprobabile. A intrat în uzanță victoria cu orice preț pe teren propriu. Și prima parte a campionatului a dovedit cu prisosință acest lucru. Progresul Suceava, Voința Baia Mare (cu care s-a făcut, în sfîrșit, un act de justețe prin eliminarea echipei), Știința Petroșeni și alte echipe contaminate de morbul nesportivității au arătat că în divizia B (masculin) mediocritatea este agresivă, deseori imorală. Căci a-ți claustra oaspeții și a le atîrna sabia lui Damocles deasupra capului nu poate fi socotit sport, de bună seamă. Din păcate, în majoritatea cazurilor, cei ce pun „în mișcare" galeriile sînt chiar jucătorii și antrenorii. La fete, cazurile sînt mai rare. Aici domnește o mediocritate placidă.

★

Un calcul elementar stabilește că din cele 24 de formații masculine, o treime o alcătuiesc echipele universitare. Care este valoarea lor? Slabă sau foarte slabă. Acest lucru ar trebui să dea de gîndit atît conducerilor cluburilor universitare respective, cît și celor ale institutelor, deoarece voleiul studențesc a asigurat dintotdeauna elemente de valoare echipelor naționale. Pentru că cele trei echipe din prima divizie, oricît de puternice ar fi, nu pot salva prestigiul voleiului universitar.

Pînă la începerea returului a mai rămas o lună. Ea trebuie să însemne pentru toți, de la antrenori și jucători pînă la spectatori, un răstimp de reflecții. Pentru primii, poate chiar o revizuire a concepției de sportiv, pentru suporteri, o schimbare a concepției de susținător. Pentru că, a perpetua actuala stare de lucruri înseamnă a accepta ca și în continuare voleiul românesc să bată pasul pe loc. Lucru pe care nu-l dorește nimeni.

Poate ar fi util să se vadă dacă existența prea multor echipe în competiție nu este o cauză a diluării calității. Pentru a asigura o permanentă promovare a tinerilor sugerăm ca fiecare antrenor să aibă obligația de a prezenta în echipa de bază cel puțin doi jucători sub 20 de ani. De asemenea, să fie sancționate cu severitate toate abaterile, să fie intensificată munca de educație în rîndul spectatorilor, ceea ce ar duce la stăvilirea manifestărilor de indisciplină.

Este necesar ca acest campionat al diviziei B să reprezinte o treaptă către marele volei. Ceea ce acum nu este, din păcate.

Aurelian BREBEANU
Emanuel FANTANEANU

PRIMA CURSĂ, PRIMA VICTORIE!

VIRGIL MORMOCEA își deapănă amintirile

Dunărea se lupta cu gerul ce încerca să-i prindă apele în corset de gheață, așa cum pleoapele copilului se luptă cu somnul pentru ca el să afle sfîrșitul poveștii pe care bunica i-o deapănă în faptul serii. Pe bulevardele Brăilei vîntul hoinărea în voie. Oamenii se fereau de șfichiuiala lui. Își ridicau gulerele paltoanelor, își înfundau căciulile pe cap, intrau cît mai repede pe ușile caselor pentru a scăpa de sticlala lui. Am pătruns și noi, val-vîrtej, în casa mai vîrstnicului prieten, a celui ce ne aștepta să ne îndulcească indispoziția cu vin de culoarea chihlimbarului, cu abur de cafea turcească și amintiri „din nouă sute și ceva..."

Domol și blînd la vorbă ca un moldovean, omul acesta cît un munte îți dezminte prin totul faptul că a numărat pînă la sfîrșit anii celui de-al șaselea deceniu de viață. Pentru că nimeni n-ar putea să creadă — dacă actele n-ar dovedi-o — că Virgil Mormocea împlinește 60 de ani. Poate numai amintirile, ce încep puțin după primii ani ai secolului nostru, să ateste ceea ce chipul nu vrea.

„Am îndrăgit ciclismul din fragedă copilărie. Încă înainte de 1920 visam să devin ciclist. Și am reușit acest lucru. Foti Valerianos a înființat, la Brăila, un club ciclist. Într-o zi m-a văzut zburînd ca vîntul pe o bicicletă de oraș. A trimis să mă cheme. Lică Negrescu l-a asigurat că sînt «un băiat serios», că-mi cheltui banii de-acasă închiriind, cu ora, biciclete, că pot deveni ciclist. Și mi-a dat o «cursieră» cu baieuri, făcîndu-mă să-i visez și noaptea spițele argintii. Am debutat în marile curse în '26, la «Circuitul Diamant». Arătam — după o expresie obișnuită prin Brăila — ca un țîr: la 17 ani aveam 1,83 m înălțime și... 65 kg. Nu participasem la nici o cursă peste 120 km și eram învățat să alerg în haine de stradă, cu șapca de la «comerț» pe cap. Asta-i însă altă poveste. Poate ar trebui să v-o spun. Cu cîțiva ani mai înainte, într-o cursă pe ruta Brăila — Cioara — Brăila, Zamfir Munteanu rămăsese din pluton. Trecînd singur printr-un sat (și fiind îmbrăcat «ciclist», adică cu maiou și chiloți à la fotbalist) a speriat caii de la o căruță. Țăranii, care nu mai văzuseră o astfel de arătare, l-au bătut cu biciul pînă la sînge. De-atunci, la antrenamente și la curse mergeam în îmbrăcăminte obișnuită. Într-un «domnișor» nu prea se încumetau țăranii să lovească... Să revenim însă la cursă. Ne-am prezentat la București și am primit biciclete Diamant, pentru că obligația participanților era să alerge pe astfel de biciclete pentru a face reclamă fabricii. Traseul era greu. Pe drum de țară, trebuia să parcurgem distanța București — Tîrgoviște (15 minute de odihnă) — Ploiești (15 minute de odihnă) — București. Era cursă cu handicap și eu trebuia să plec la categoria a II-a cu un avans de 30 de minute. Cînd organizatorii m-au văzut cît sînt de... mare, m-au înscris însă la categoria I! La start s-a ris copios de noi. Eram bronzați doar pe față și pe mîini și, în rest, albi ca laptele. Obligați de împrejurări, ne prezentasem la cursă în maiou și chiloți, dar eram într-adevăr caraghioși în comparație cu ceilalți care arătau ca niște sportivi. Cunoscutul rutier Voicu chiar ne-a spus în bătaie de joc: *«De unde ați venit voi mai cicliștii ăștia de salon?»* Eram necăjiți. Dar supărarea nè-a îndîrjit. Cu lapte în bidoane, cu ouă fierte și pîine în buzunare, am pornit să ne măsurăm cu «așii Capitalei». La începutul cursei a plouat. Apoi, a ieșit soarele. Ne sfîriia pielea. Parcă eram niște raci, atunci scoși din oală cu apă fiartă. N-aveam nici ce să bem, fiindcă laptele se brînzise.

La Tîrgoviște, am învins la sprintul semietapei. În cele 15 minute de odihnă ne-am alimentat cu apă, rom și ciocolată... În timp ce mă odihneam, mi-a dispărut bicicleta. Cînd s-a dat startul am început să plîng. Chiar în momentul acela a apărut însă un cetățean cu bicicleta mea. Mi-o spălase la o fîntînă. Am plecat repede și am prins plutonul. Cînd consacrații nu se așteptau, am atacat împreună cu Zamfir Munteanu. Nici nu știu cînd am ajuns la Ploiești, așa de îndîrjiți eram, așa de mult doream să plătim insulta lui Voicu. La sprint, cîștig din nou. Luasem vreo 10 minute avans asupra plutonului. Lumea era dezamăgită. Îi așteptau pe Aurel și Nicolae Frize, pe Marvan, pe Voicu și cînd colo sosesc două arătări pe bicicletă. Cursa era urmărită de trei autobuze în care se aflau turiștii care plătiseră suma de 200 de lei. Oameni de viață, du-mă să-i visez și noaptea spițele argintii. Am debutat în marile curse în '26, la «Circuitul Diamant». Arătam — după o expresie obișnuită prin Brăila — ca un țîr: la 17 ani aveam 1,83 m înălțime și... 65 kg. Nu participasem la nici o cursă peste 120 km și eram învățat să alerg în haine de stradă, cu șapca de la «comerț» pe cap. Asta-i însă altă poveste. Poate ar trebui să v-o spun. Cu cîțiva ani mai înainte, într-o cursă pe ruta Brăila — Cioara — Brăila, Zamfir Munteanu rămăsese din pluton. Trecînd singur printr-un sat (și fiind îmbrăcat «ciclist», adică cu maiou și chiloți à la fotbalist) a speriat caii de la o căruță. Țăranii, care nu mai

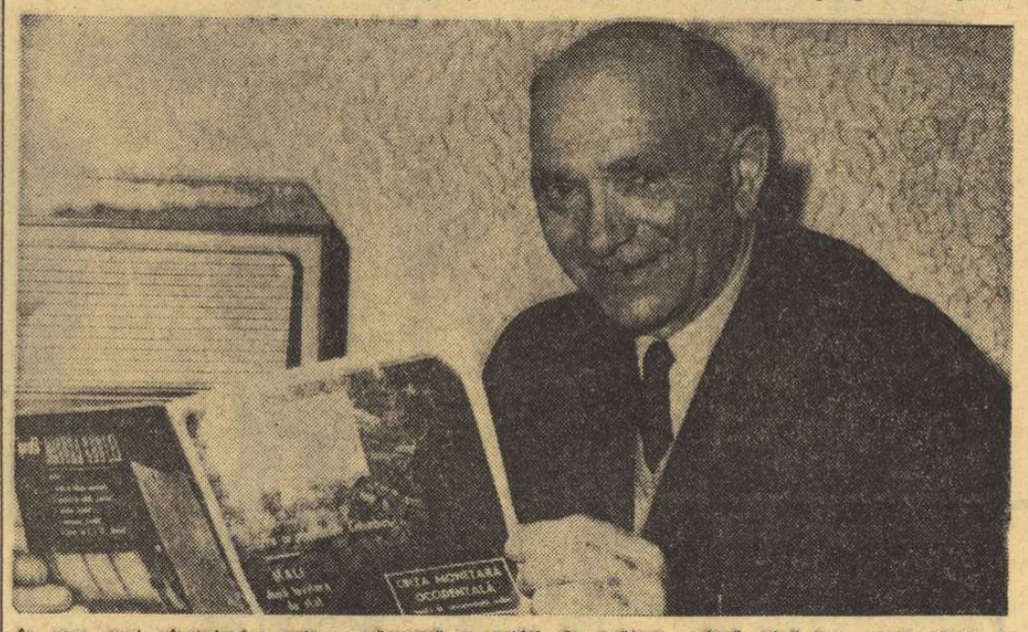

văzuseră o astfel de arătare, l-au bătut cu biciul pînă la sînge. De-atunci, la antrenamente și la curse mergeam în îmbrăcăminte obișnuită. Într-un «domnișor» nu prea se încumetau țăranii să lovească... Să revenim însă la cursă. Ne-am prezentat la București și am primit biciclete Diamant, pentru că obligația participanților era să alerge pe astfel de biciclete pentru a face reclamă fabricii. Traseul era greu. Pe drum de țară, trebuia să parcurgem distanța București — Tîrgoviște (15 minute de odihnă) — Ploiești (15 minute de odihnă) — București. Era cursă cu handicap și eu trebuia să plec la categoria a II-a cu un avans de 30 de minute. Cînd organizatorii m-au văzut cît sînt de... mare, m-au înscris însă la categoria I! La start s-a ris copios de noi. Eram bronzați doar pe față și pe mîini și, în rest, albi ca laptele. Obligați de împrejurări, ne prezentasem la cursă în maiou și chiloți, dar eram într-adevăr caraghioși în comparație cu ceilalți care arătau ca niște sportivi. Cunoscutul rutier Voicu chiar ne-a spus în bătaie de joc: *«De unde ați venit voi mai cicliștii ăștia de salon?»* Eram necăjiți. Dar supărarea nè-a îndîrjit. Cu lapte în bidoane, cu ouă fierte și pîine în buzunare, am pornit să ne măsurăm cu «așii Capitalei». La începutul cursei a plouat. Apoi, a ieșit soarele. Ne sfîriia pielea. Parcă eram niște raci, atunci scoși din oală cu apă fiartă. N-aveam nici ce să bem, fiindcă laptele se brînzise.

La Tîrgoviște, am învins la sprintul semietapei. În cele 15 minute de odihnă ne-am alimentat cu apă, rom și ciocolată... În timp ce mă odihneam, mi-a dispărut bicicleta. Cînd s-a dat startul am început să plîng. Chiar în momentul acela a apărut însă un cetățean cu bicicleta mea. Mi-o spălase la o fîntînă. Am plecat repede și am prins plutonul. Cînd consacrații nu se așteptau, am atacat împreună cu Zamfir Munteanu. Nici nu știu cînd am ajuns la Ploiești, așa de îndîrjiți eram, așa de mult doream să plătim insulta lui Voicu. La sprint, cîștig din nou. Luasem vreo 10 minute avans asupra plutonului. Lumea era dezamăgită. Îi așteptau pe Aurel și Nicolae Frize, pe Marvan, pe Voicu și cînd colo sosesc două arătări pe bicicletă. Cursa era urmărită de trei autobuze în care se aflau turiștii care plătiseră suma de 200 de lei. Oameni de viață, însă pînă n-a venit plutonul. Vroiam să-i spun ceva lui Voicu. Și i-am spus:

— *Domnule Voicu, eu sînt unul dintre cicliștii ăia de salon?* Vînăt de furie, nu mi-a răspuns nimic. Poate în gînd...

Cafeaua se răcise de mult. Vinul așteptă în pahar, dar nici eu, nici colegul meu Aurel Neagu, nu eram supărați. Are „nea Virgil" un dar de a povesti...

Hristache NAUM

TELEcronica

SĂ NU BATEM CÎMPII!

Am văzut cîndva un film în care oamenii citeau în ziarul de azi nu știrile de ieri ci cele de mîine. Mi se pare că se numea chiar așa: „S-a întîmplat mîine". Nu reieșea din comedia aceea că peste planetă s-ar pogorî o mare fericire dacă am avea parte de o asemenea lectură. Reieșea că ne-ar cam lua dracu'. Și eu am aceeași impresie: prefer să citesc vești vechi de 24 de ore decît să mi se spună în 15 ce se va petrece în 16. Asta n-ar mai fi informație ci deformație. Încît e mai bine să fii în urmă cu un război decît să ți se dea două înainte. Numai că eu mă aflu azi într-o situație și mai ambetată, cum ar scrie nea Iancu. Eu nu vreau să știu ce se întîmplă mîine, vineri. Eu vreau să știu ce scrie azi, joi, în pagina întîi a „Sportului". Și nu pot ști. Fiindcă eu scriu această cronică ieri, miercuri, dimineața, la orele 8,30. Iar seara se joacă pe Wembley ceea ce știm cu toții... Cronica mea va fi de mult paginată cînd pe stadionul englez corul acela uriaș de mateloți va începe să implore golul. Și cine știe cîte goluri vor fi — sau nu vor fi? Iar cronica mea apare azi odată cu rezultatul din pagina întîi, ceea ce-mi dă fiori. Căci nu-mi place să bat cîmpii. Ce înseamnă să bați cîmpii? Dacă ai noștri scot un rezultat bombă la Londra — ce mai contează ce cred eu despre „Careul magic"? Și, invers, dacă britanicii, hămesiți după goluri și victorii, ne dau ce n-au mai dat nimănui — ce importanță are părerea mea despre somnul de iarnă al „Telesportului"?

A bate cîmpii asta înseamnă: să trăiești în afara evenimentului. Pentru ziarist, pentru cronicarul TV și chiar pentru TV e mortal. Țin minte că în dimineața care a urmat după lunga noapte de la Zürich, pe care am văzut-o toți cu ochii noștri personali, un confrate sportiv mi-a telefonat să mă roage „să-i citesc neapărat" un articol despre pasa în cruciș la baschet, apărut într-o revistă de specialitate. (Exagerez — era vorba despre un articol privitor la jocul de oină). Mai rău: în plină transmisie a grozăviei de pe San Siro, aia cu 6—0, un scriitor-fluviu și atlet mă sună să-mi spună că are o idee grozavă pentru o comedie hockeystică, o feerie cu patine strălucitoare, ninsoare și jucători îmbrăcați în haine de cosmonaut. „Partea feminină va fi recrutată din parașutiști"... îmi precizează omul cînd Inter dădea golul 4. „E patru zero pentru Inter"... îi spun tovărășește. „Dă-i naibii, ce-ți propun eu e o mină de aur"... A bate cîmpii înseamnă, printre altele, a fi indiferent la dramă. E ca și cum eu, acum, aș începe să scriu pe larg despre cutremurătorul meci de baschet feminin dintre Politehnica și inițialele acelea din Madrid, transmis vineri cu suficiente onoruri; era prima oară cînd vedeam cu ochii mei jucătoare de baschet (spanioloaicele) îmbrăcate cu fustițe de pingpongiste; era foarte nostim, mi se părea că sînt în recreație, la un liceu de fete, unde cîteva domnișoare învățau duios cum se practică — doamne iartă-mă! — o apărare în zonă. Era nostim, dar a bate cîmpii, înseamnă, printre altele, a fi nostim cînd ți se cere a fi încordat, a fi spiritual cînd semeni de ai tăi dîrdîie de frig între două avioane, pe un aeroport, la celălalt capăt al Europei, ș.a.m.d.

Să așteptăm, deci, ce va fi... ieri.

Cam de duminică am început așteptarea. Întins pe canapea, la căldurică, trăgînd din narghilea, am contemplat la „Telesport" secvențe din Mexic — Italia și am surîs iar la ploaia de perne căzute pe stadion. Nici o aluzie la ce va fi ieri seară pe Wembley. Nici o aluzie. Sau nici o iluzie? Ger cumplit. Iar băieții — cum spun — dîrdîiau mai mult ca sigur printre avioane, undeva, prin Europa. Cîmpii înghețaseră. Tăcere.

Belphegor

REZULTATE ONORABILE ALE FONDIȘTILOR ROMÂNI LA BOHINJ

CONCURSUL DE LA BOROVEȚ

La Bohinj, în Iugoslavia, s-a disputat zilele trecute un mare concurs internațional de schi-fond, la care au luat parte sportivi din Norvegia, Suedia, Italia, R. F. a Germaniei, Austria, Cehoslovacia, Polonia, Elveția, Iugoslavia și România. Simpla prezență la startul probelor a unor schiori din Norvegia, Suedia și Italia, țări care au cunoscut mari succese la concursurile de valoare mondială din ultimii ani, vorbește de la sine despre amploarea întrecerilor acestei competiții, ajunsă la a XV-a ediție. Ca urmare, unele rezultate obținute de sportivii români apar ca remarcabile, cu atît mai mult cu cît ele au fost realizate în condiții materiale dificile. Mai precis, este vorba de calitatea schiurilor, despre care atît *Marcela Leampă* cît și *Gheorghe Cincu* au declarat: *„Toți ceilalți concurenți, chiar și bulgarii și cehoslovacii, au avut schiuri din fibră de sticlă care ușurează mult alunecarea și cu care se obțin performanțe mai bune decît cele cu schiurile pe care le avem noi, chiar dacă acestea sînt ceruite ideal."* Întrebînd-o pe multipla noastră campioană despre eventualele noutăți în tehnică, ea a afirmat că nu a remarcat decît frecvența mișcărilor schioarelor norvegiene, care s-au detașat tocmai datorită acestui element.

Iată rezultatele probelor la care au luat startul schiorii români: *15 km seniori:* 1. P. Pancov (Bulgaria) 51:22,1 ;... 5. Gh. Cincu 52:15,2 ;... 15: Dinu Petre 53:21,2 ; *10 km senioare:* 1. Berit Mördre (Norvegia) 39:57,2 ; 9. Marcela Leampă 42:50,2 ;... 22. Ana Clinciu 49:27,8 ; *5 km juniore:* 1. Helena Sikolova (Bulgaria) 18:49,4 ; 2. Maria Barabaș 19:53,8 ; *10 km juniori:* 1. R. Primus (Italia) 35:28,7 ;... 5. V. Papuc 38:38,0 ; *3×10 km seniori:* 1. Italia 1h 44:26,2 ;... 10. România (Papuc, Dinu, Cincu) 1h50:34,4 ; *3×5 km senioare:* 1. Norvegia 52:02,9 ;... România (Barabaș, Clinciu, Leampă) 57:01,4.

MARCELA LEAMPĂ

★

Un grup de schiori din județele Brașov și Suceava a participat la concursul de la Boroveț (Bulgaria), înregistrînd următoarele rezultate (au mai luat parte sportivi din Bulgaria, R.D.G., Iugoslavia, Polonia și Austria): *fond 5 km fete:* 1. Maria Terzijska (Bulgaria) 22:29 ;... 14. Maria Papuc 25:49 ; 15. Elena Lehaci 25:55 ;... 19. Dorina Rusu 26:23 ; *10 km băieți:* 1. P. Velicev (Bulgaria) 35:58,3 ;... 7. Gh. Gîrniță 37:22,1 ;... 19. P. Chiriluș 39:39,4 ; *3 x 3 km fete:* 1. Bulgaria 31:27 ; 2. România (Papuc, Rusu, Lehaci) 35:65 ; *3 x 5 km băieți:* 1. Bulgaria 56:27,2... 6. România (Măcovei, Chiriluș, Gîrniță) 59:43,5 ; *slalom uriaș băieți:* 1. J. Klutz (R.D.G.) 1:13,4 ;... 20. Al. Bogdan 1:24,39; *slalom special băieți:* 1. J. Klutz 87,86; ...4. Al Bogdan 90:58; *Combinată băieți:* 1. J. Klutz 0 p ;... 8. Al. Bogdan 104,754 p ; *slalom uriaș fete:* 1. Antoaneta Zlatareva (Bulgaria) 1:13,16 ;... 9. Daniela Munteanu 1:28,20 ; *slalom special fete:* 1. Ani Kokoskova (Bulgaria) 56,61 ;... 8. Daniela Munteanu 75,17 ; *combinată fete:* 1. Ani Kokoskova 45,084 p ;... 7. Daniela Munteanu 254,544 p.

După cum ne-a informat antrenorul *O. Frățeanu*, România a prezentat juniori, în timp ce schiorii bulgari erau de 20—21 de ani.

DE LA START LA SOSIRE

MEDALII ȘI DIPLOME

O pătrățică de metal cu latura de 5 cm. De culoare galbenă, albă sau maronie, simbolizînd aurul, argintul și respectiv bronzul olimpic. În adîncitura centrală — o și mai mică bucățică metalică, întruchipînd un sprinter în plin efort.

Ani de zile, primii trei clasați în concursurile republicane de atletism s-au obișnuit să primească acest trofeu. Fiecare sportiv a fost în al nouălea cer de fericire, cînd pentru prima oară i-a scîlpit în palmă prețiosul însemn al succesului său. Dar, după un număr de concursuri, după cîteva luni sau ani, forma stereotipă a plachetei a atras monotonie, plictiseală... Aceasta a constituit, poate, și unul din numeroasele motive care sting treptat, treptat entuziasmul iubitorilor sportului cu pantofi cu cuie.

Simbătă, la Floreasca II, la campionatul Capitalei pentru juniori mici, Ion Steriade, metodistul C.M.B.E.F.S. ne-a arătat cu nedisimulată satisfacție trofeele care urmau să răsplătească pe învingător și pe următorii doi clasați la fiecare probă. Mărturisim că, mai ales prin contrast cu cele descrise în primul paragraf, medaliile instituite de consiliul municipal pentru educație fizică și sport ne-au stîrnit admirație. Aceeași atitudine am remarcat-o și la antrenorii care ne înconjurau, toți foști atleți, care nu și-au oprit exclamațiile de satisfacție: **„Pentru asemenea premii, ar merita să reîncepem antrenamentele!"**

Medalia pentru locul întîi și însignele pentru locurile doi și trei diferă între ele, avînd desene originale, plăcute vederii. Un puternic imbold pentru atleții care doresc să-și completeze panoplia. Cu atît mai mult cu cît sînt însoțite și de frumoase diplome, de asemenea de inspirație recentă.

În curînd, începe seria marilor competiții atletice republicane ale anului, organizate în principal de F.R.A. Pentru aceste evenimente, pe cît am aflat, forul nostru de specialitate ne rezervă surpriza unor medalii și plachete cel puțin la fel de frumoase ca cele ale amintitului consiliu municipal București. Le așteptăm cu nerăbdare atît noi, cît mai ales competitorii.

Adrian IONESCU

CAMPIONATUL CAPITALEI LA JUNIORI MARI ȘI SENIORI

Simbătă și duminică va avea loc campionatul Capitalei pentru juniori mari. În paralel se va desfășura și competiția seniorilor, prevăzută inițial pentru 25—26 ianuarie.

PRIMUL CONCURS AL ANULUI LA TIMIȘOARA

Pe pista acoperită de la complexul sportiv C.F.R. s-a disputat prima competiție a anului, la care au participat peste 70 de atleți. Cîteva rezultate: SENIORI — 50 m: Em. Tobias 6,0, C. Grangure 6,1 ; 100 m: Tobias 11,3, Grangure 11,3 ; greutate F: Vasea Petrișor 11,22 ; JUNIORI I — 50 m: A. Secoșan 6,3 (și 6,28 la lungime) ; greutate 7,257 kg: P. Roman 12,06 ; 50 mg F: Gerda Covaci 7,8 ; lungime: Doina Cioflec 5,02 (și 1,45 la înălțime) ; JUNIORI II — 50 m: I. Kron 6,4 ; 50 mg.: Al. Tăutu 7,5 ; 50 m F: Edith Hornung 7,1 (P. ARCAN — coresp. principal).

PARTIDA STEAUA — HAPOEL ÎN TREI VARIANTE!

(Urmare din pag. 1)

după trei ore am reluat disputa.

Partida a fost extrem de echilibrată și de un nivel spectacular rar întîlnit: 8—10 (min. 5), 20—20 (min. 10), 38—30 (min. 15), 45—43 (min. 20), 53—53 (min. 25), 69—69 (min. 30), 82—84 (min. 35) și 97—95 la fluierul final. Gazdele au mizat totul pe o carte, încercînd un presing furios din primele clipe. Noi am răspuns cu acțiuni foarte rapide, iar atunci cînd treceam în joc pozițional am păstrat mingea cît mai mult. În toată partida nu am folosit decît 5 jucători: Nosievici (22), Iecheli (29), Dimancea (12), Tarău (20) și Savu (14), iar cînd Dimancea a comis cea de a 5-a greșeală personală (min. 38) am apelat la Barău.

În ultimele minute, văzînd că nu mai pot realiza diferența propusă, jucătorii de la Hapoel, dorind — ca o satisfacție morală — să obțină măcar victoria, au trecut în zonă. Dar Nosievici și Iecheli au punctat admirabil, făcînd inutile toate eforturile gazdelor. A doua zi, ziarele apărute la Tel Aviv nu au avut decît cuvinte de laudă pentru jocul echipei Steaua. „Nosievici — adrihalul (creierul electronic) echipei, Iecheli cel mare sau Dimancea — salahorul negru (conducătorul din umbră), împreună cu colegii lor, au demonstrat un baschet modern, asemănător cu ceea ce am văzut la Real Madrid și la Spartak Brno — se spunea într-unul din comentariile apărute.

Meciul nostru cu Hapoel a avut un puternic ecou. Am primit mai multe oferte, dar nu am putut onora decît două — cu Hapoel Ierusalim 103-76 și cu o selecționată a Iordaniei 94—88. Se pare că stilul de joc al formațiilor noastre este mult apreciat în această țară și noi, cred, am reușit să nu dezmințim așteptările".

JOCUL RAPID-STEAUA RELANSEAZĂ CAMPIONATUL MASCULIN

Duminică se reiau întrecerile masculine ale primei divizii de baschet. Etapa inaugurală a returului programează partidele *Rapid — Steaua*, I.E.F.S. — Universitatea Cluj, Dinamo — Politehnica Iași, Politehnica Brașov — ICHF București, Universitatea Timișoara — Politehnica București și Farul Constanța — Politehnica Iași. Iată clasamentul înaintea acestei etape:

1. Dinamo	11	11	0	940—747	22
2. Steaua	11	10	1	931—724	21
3. Rapid	11	8	3	864—786	19
4. Poli. Buc.	11	7	4	757—715	18
5. Univ. Tim.	11	6	5	851—821	17
6. Poli. Galați	11	5	6	771—801	16
7. Univ. Cluj	11	4	7	732—749	15
8. I.E.F.S.	11	4	7	689—715	15
9. Poli. Brașov	11	4	7	716—803	15
10. I.C.H.F.	11	3	8	740—816	14
11. Farul	11	3	8	667—747	14
12. Poli. Iași	11	1	10	698—932	12

PRIVIRE ÎN URMĂ, PRIVIRE ÎN VIITOR

(Urmare din pag. 1)

fi create premisele unei concurențe sănătoase între provincie și Capitală, întrecere care în momentul de față este evident inegală la marea majoritate a ramurilor de sport".

S-a vorbit, s-a dezbătut și s-a scris nu o dată despre caracterul formal, dacă nu chiar fictiv, pe care-l are activitatea sportivă în mediul sătesc. Și totuși, satul nu reprezintă o pată albă pe harta sportivă a țării. Într-un studiu la care s-a referit tov. Tudor Vasile, reiese că 37 DINTRE OLIMPICII NOȘTRI, adică 42 la sută din întreaga delegație FAC PARTE DIN MEDIUL RURAL dar NU AU FOST LEGITIMAȚI ÎNTR-O ORGANIZAȚIE SPORTIVĂ SĂTEASCĂ. Lucrul acesta demonstrează că asociațiile sportive sătești nu reușesc să depisteze marile energii existente, că s-a făcut încă foarte puțin pentru angrenarea populației rurale într-o activitate sportivă de nivel ridicat. Vorbitorul a propus „să se studieze un sistem de selecție care să permită testarea unei mari mase de tineri de la sate în vederea depistării elementelor de perspectivă, iar acțiunea să înceapă încă din acest an".

Alte cîteva idei interesante:

● Se propune specializarea unor cluburi sau chiar a unor orașe ori județe pe un număr mai restrîns de ramuri sportive dar cu un randament de performanță real.

● Se sugerează federațiilor să studieze utilitatea diviziilor B, a seriilor și diferitelor competiții de calificare, astfel ca ele să cuprindă elemente cu reale perspective de dezvoltare și să nu mai fie un refugiu al plafonaților.

● O remarcă în privința aportului antrenorilor: ACEASTĂ PROFESIE NU A GĂSIT PÎNĂ ÎN PREZENT UN STATUT (REGULAMENT) PE MĂSURA CERINȚELOR CARE I SE IMPUN. Din cauza instabilității la cluburi și a unei retribuții relativ reduse multe elemente dotate pentru această muncă evită să se încadreze ca antrenori.

★

Analizînd evoluția cu totul remarcabilă a sportivilor români la Olimpiada de vară, plenara a trecut peste participarea, de asemenea, notabilă, la Olimpiada albă. Amănuntul nu i-a scăpat tovarășului VASILE LĂZĂRUȚ, **președintele Consiliului județean pentru educație fizică și sport Brașov**, care, în cuvîntul său, a criticat aceasta:

„Enunțarea simplă, fără nici un comentariu, a participării sportivilor români la recenta Olimpiadă albă nu mă satisface, chiar dacă schiul românesc nu se ridică, în momentul de față, la o valoare internațională. Socotesc că nu este bine să trecem cu vederea unele rezultate obținute la bob și biatlon. Ca un om care iubesc muntele, ca un activist care lucrez într-o zonă montană, aș dori să ridic în fața plenarei cîteva probleme ale schiului, deși în județul Brașov nu numai schiul reprezintă preocuparea principală.

Personal apreciez că pentru dezvoltarea acestui sport de bază s-a făcut prea puțin, deși condiții naturale favorabile există. Dotarea materială a principalelor secții de schi este încă necorespunzătoare, în ciuda eforturilor făcute de federație. Un singur exemplu ar fi edificator: deși România dispune de un număr apreciabil de sărituri se constată o lipsă acută de schiuri pentru sărituri și a trambulinelor de 70 metri sau mai mari. Performanțele românești actuale sînt în jurul a 50—55 metri, deși țara noastră nu duce lipsă de talente. Este cu totul regretabil că, la ora actuală, am fost întrecuți de sportivi din țări fără munți și fără tradiție în această disciplină a săriturilor cu schiurile — Ungaria, de pildă.

În momentul de față doar două județe (Brașov și Prahova) furnizează performeri pentru schi și biatlon. Mi-aș îngădui să afirm că dezvoltarea acestor ramuri sportive, în toate zonele de munte, trebuie să constituie o sarcină principală atît pentru federație cît și pentru Consiliul Național".

Clubul sportiv Dinamo a cules în cadrul plenarei numeroase elogii pentru munca desfășurată, pentru aportul pe care l-a adus în pregătirea olimpicilor, pentru bilanțul de medalii și puncte acumulate în marea întrecere mexicană. Luînd cuvîntul, tovarășul ION NAE, președintele clubului, a mulțumit pentru aprecieri, dar a privit cu modestie și seriozitate sarcinile ce revin în viitor acestei unități de înaltă specializare din sportul nostru de performanță.

„Fără îndoială, a spus vorbitorul, sublinierile pozitive făcute la adresa dinamoviștilor ne bucură. Dar ele constituie, în același timp, o obligație de a analiza cu tot spiritul de răspundere nu numai ce am făcut bun, dar și neajunsurile pe care le-am avut, fiindcă numai în acest fel ne vom putea îmbunătăți munca și pregăti în viitor un număr mai mare de sportivi valoroși".

După ce a arătat unele aspecte din experiența muncii olimpice desfășurată la Dinamo (care i-a adus acestui club un binemeritat loc de frunte), tov. Ion Nae a subliniat:

„Analiza activității scoate, însă, în evidență și o serie de lipsuri, arată că în cadrul clubului, chiar în condițiile actuale, există rezerve nevalorificate pentru ridicarea nivelului performanțelor. Sîntem nemulțumiți de comportarea unora dintre reprezentanții clubului la J.O. Rezultatele canotorilor au fost sub nivelul posibilităților, după cum nici cele ale trăgătorilor, la probele de armă, nu s-au situat la o valoare satisfăcătoare. Socotesc, de asemenea, că echipajul de caiac 4 ar fi putut obține medalia de aur cu mai multă concentrare, iar locul ocupat de caiac dublu nu a fost cel sperat. O serie de sportivi creditați cu rezultate superioare nu au reușit să îndeplinească normele olimpice. Faptul că fotbalul românesc nu a fost reprezentat la J.O. din Mexic se datorește și lipsurilor manifestate de echipa noastră, care întîrzie în acel salt calitativ atît de așteptat".

În numele tehnicienilor și sportivilor dinamoviști tovarășul Ion Nae a rostit un angajament potrivit căruia clubul își va intensifica eforturile **PENTRU A DA NOI ELEMENTE DE VALOARE SPORTULUI DE PERFORMANȚĂ ROMÂNESC, PENTRU CARE J.O. DE LA MUNCHEN REPREZINTĂ PRINCIPALUL OBIECTIV.**

fotbal

O ECHIPĂ — O IDEE ÎN MIȘCARE

Un meci de fotbal reprezintă acțiunea de semn contrar a două echipe, o confruntare pe multiple planuri, o înfruntare între două voințe colective. O echipă de fotbal constituie o falangă compusă din 11 indivizi care trebuie să se exprime prin intermediul unei idei de joc. O sincronizare fină și rezistentă între 11 forțe, 11 nuanțe de tehnică și 11 intenții nu se poate obține decît prin centrarea lor pe o idee axială, prin racordul acestora la un numitor comun, prin unificarea lor în planul colaborării. În caz contrar, echipa oferă o imagine fisurată, rămîne în stadiul individualului sau contează cel mult pe acțiunea unor grupuri de 2—3 jucători. Potențialul unei formații atinge cota maximă numai atunci cînd toți componenții ei ajung să acționeze convergent, deci să gîndească aproape la fel, să aibă intuiții similare, să adere conștient sau să se supună reflex acelorași principii.

Marile echipe au confirmat constant această aserțiune. Brazilia a fost în perioada 1958—1962 o idee în mișcare. Anglia și R. F. a Germaniei se aflau și ele în acest stadiu în perioada World-Cupului. Internaționale a rămas ani de zile pe făgașul unei idei. Mai pot fi citate pentru același atribut Penarol, Santos, Manchester United, Steaua roșie Belgrad, Anderlecht, Celtic Glasgow, Real Madrid, Dukla Praga și multe altele. În fotbalul nostru, doar C.C.A. ajunsese la un joc limpezit, rotund, epurat pe cît posibil de semnele întîmplătorului (perioada 1953—1956). Rapid și Dinamo București au schițat și ele începutul unei idei, dar procesul a sistat în faze intermediare. Toate echipele antrenate de C. Teașcă au căpătat în scurt timp o configurație aparte, dar plecările premature ale antrenorului au lăsat în urmă doar lucrări începute și niciodată terminate.

Cînd vezi, deci, o echipă în adevărata accepțiune a noțiunii ar trebui să observi, de fapt, expresia unei idei. În actualitatea fotbalistică n-au existat întotdeauna decît cîteva sisteme tactice (deci sisteme de idei). Sute de mii de echipe au aderat la aceste 3—4 formule generale, pe care le-au adoptat, conferindu-le particularități rezultate din pecetea individualităților. Profilul unei echipe este rezultanta acestei căsătorii între principii generale, personalitatea antrenorului și jucătorilor.

De ce, totuși, echipele noastre devin atît de rar (și de pasager) idei în mișcare? Fiindcă realizarea despre care scriem apare numai ca o consecință a unui travaliu prelungit, realizat de antrenori și jucători cu elevată capacitate. Există cîteva condiții-sine qua non. Mai întîi, antrenorul trebuie să fie el însuși edificat, să fi asimilat toată substanța unui sistem tactic, să nu rămînă în zona aspectelor sale formale. Apoi, este necesar ca acest părinte spiritual al echipei să fie dotat cu putere de comunicare. Să transmită jucătorilor ideile sale, astfel încît pentru elevi ele să devină la fel de limpezi ca și pentru profesor. Admițînd că primele două enunțări sînt îndeplinite (deci că reversul teoretic al ideii ajunge complet și nealterat în gîndirea jucătorilor), urmează etapa cea mai dificilă. Antrenorul are obligația să găsească complexele de exerciții care încorporează ideea și să le efectueze cu jucătorii pînă cînd aversul ei practic este asimilat în esență, nu în literă, pînă cînd expresiile concrete de manifestare ale ideii devin stereotipuri complexe, semiautomatizate sau automatizate. Și, în sfîrșit, în acest proces intervine și calitatea receptorului (jucătorului), puterea lui de înțelegere, de memorizare și de exprimare. Fără să eludăm rostul și culpa ce revin jucătorilor în desfășurarea acestui proces, înclinăm să credem că mulți dintre antrenorii noștri sînt lipsiți de calitățile creatoare reclamate de primele faze ale construcției unei echipe. Scuza la care recurg cel mai adesea, imputînd jucătorilor o lipsă de respect față de indicațiile lor tactice (aproape nicăieri în lume tehnicienii nu apelează la un asemenea alibi), ni se pare factice, aducînd cu gestul lui Pilat din Pont. De fapt, jucătorii doresc de cele mai multe ori să țină cont de indicații, dar ei nu au fost pregătiți să memorizeze și să rămînă pe direcția anumitor principii tactice în condițiile jocului. Acest adevăr, extrem de răspîndit din păcate, este generat de carențe teoretice și practice, proprii unui mare număr de antrenori.

În ce procent se împart responsabilitățile e mai puțin important. Cert este că în fotbalul nostru cele mai multe echipe au un aer de improvizație, de încropit pompierește la fiecare meci. Iată una din sursele dereglărilor din partidele însemnate, a emotivității despre care se vorbește abuziv și nedrept.

Romulus BALABAN

Răsfoind catalogul...

Un pasionat al fotbalului, Gabriel Tomescu, din comuna Secuieni, județul Neamț, făcînd media notelor acordate jucătorilor din divizia A de către cronicarii ziarului „Sportul", ne prezintă pentru fiecare post următoarea... foaie matricolă.

Portar: 1. Gornea (7,93), 2. Baumgartner (7,88).

Fundaș dreapta: 1. C. Popa (7,87), 2. Niculescu (7,36).

Fundaș central dreapta: 1. Barbu (7,54), 2. Nunweiller IV (7,40).

Fundaș central stînga: 1. Pojoni (7,93), 2. Popa — „U" Craiova (7,33).

Fundaș stînga: 1. Mocanu (7,07), 2. Deleanu (6,83).

Mijlocaș dreapta: 1. Petescu (7,70), 2. Strîmbeanu (7,57).

Mijlocaș stînga: 1. Dumitru (7,73), 2. Ivan — „U" Craiova (7,43).

Extremă dreapta: 1. Peronescu (7,20), 2. Pîrcălab (7,15).

Înaintaș central dreapta: 1. Axente (7,60), 2. Dembrovschi (7,40).

Înaintaș central stînga: 1. Domide (7,93), 2. Raksi (7,43).

Extremă stînga: 1. Codreanu (7,28), 2. Creiniceanu (7,10).

BULETINUL TRANSFERĂRILOR

După cum am mai anunțat, în ziua de 6 ianuarie a început perioada de transferări. Pe adresa federației de fotbal au sosit primele cereri pentru echipele de categorie A, B și C. Pînă în momentul de față au prezentat actele necesare (urmînd a fi aprobate) următorii jucători:

Pentru *divizia A:* Alexandru Baicu, de la C.F.R. Pașcani, la Jiul; Mircea Bursoiu (Biharia Vașcău) la Crișul; George Nichiti (Medicina Cluj) la Farul; Marin Stancu (Cooperatorul Urziceni) la Farul; Mușat (Șantierul Naval Oltenița) la Rapid.

Pentru *divizia B:* Ferenc Balint (Lemnarul Odorhei) la Steagul roșu Brașov; Constantin Stan (Colorom Codlea) la Steagul roșu Brașov.

Pentru *divizia C:* Ioan Monu (A.S. Cugir) la Victoria Roman; Ion Zavera (Chimia Tr. Măgurele) la Victoria Roman; Ioan Genciu (Timpuri noi București), Vasile Diță (Dinamo Obor) și Ilie Polifrom (Victoria Tg. Jiu), toți pentru Minerul Motru; Mircea Păsărică (Minerul Baia Borșa) la C.I.L. Sighet; Gheorghe Batin (Forestierul Bixad) la C.I.L. Sighet; Ion Jila (Laminorul Nădrag) la Minerul Bocșa; Gheorghe Haneș (Metalul Copșa Mică) la Aurul Zlatna; Gheorghe Marian (Dinamo Păltiniș), Șt. Neacșu (Gloria C.F.R. Galați), Nicolae Neacșu (I.C.M. 5 București), Cristian Rădoi (Voința București), Constantin Moisidis (Cauciucul Quadrat), toți la Sirena București.

Ultimul termen pentru efectuarea transferărilor este 31 ianuarie.

Vizele anuale pentru jucători se fac pînă la 10 februarie.

★

Zilele acestea, comisiile județene de fotbal își analizează activitatea. Din partea federației de specialitate participă antrenorii federali, care folosesc prilejul și pentru a îndruma pe tehnicienii locali. Pînă în prezent au luat parte la asemenea ședințe de analiză antrenorii federali *Vintilă Mărdărescu* și *Dincă Schileru.*

21 IANUARIE 1969 — TRAGERE EXCEPȚIONALĂ LOTO

Ne aflăm în plină vînzare a biletelor la tragerea excepțională LOTO din 21 ianuarie 1969, tragere la care numai pînă luni, 20 ianuarie, vă mai puteți procura biletele.

Vă reamintim că la această tragere excepțională se atribuie:

- autoturisme „Dacia 1100", „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio și „Skoda 1000 M.B.";
- 50 excursii la PARIS cu avionul (durata circa 8 zile) prin O.N.T. Carpați;
- premii în numerar de valoare variabilă;
- premii fixe în bani în valoare de 100 lei pentru 3 numere cîștigătoare din 9 extrase;
- premii fixe în bani în valoare de 50 lei pentru 3 numere cîștigătoare din 12 extrase.

Pentru atribuirea tuturor acestor premii, vor fi efectuate 10 extrageri a cîte 12 numere. În total vor fi extrase 120 de numere, premiile acordîndu-se pe 6 categorii.

Cu biletele seria „E" de 20 lei puteți participa la toate cele 10 extrageri.

Nu lăsați pentru ultima zi, intrați chiar acum în agențiile și procurați-vă biletele, pentru a nu rămîne în afara acestei importante și atractive trageri excepționale LOTO.

- Tragerea Loto de mîine va avea loc la București, în strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18,30. Ea va fi radiodifuzată.

Înaintea acesteia vor avea loc operațiunile de tragere la sorți ale autoturismelor și excursiilor de la tragerea specială LOTO a revelionului din 5 ianuarie 1969.

PRONOEXPRES

Numerele extrase la concursul nr. 3 din 15 ianuarie 1969:

EXTRAGEREA I:

25 30 35 6 41 24

FOND DE PREMII: 425 103 lei

EXTRAGEREA a II-a:

3 8 26 12 9 45 34

FOND DE PREMII: 344 807 lei.

ASTĂZI, ÎN OBIECTIV: UNIVERSITATEA CRAIOVA

- *Un loc 2 — peste așteptări*
- *Oblemenco, o prea venerată vedetă*
- *Performanța tineretului impune mai multă atenție*
- *Deliu are dreptate!*

Cu puțin timp înainte de sfîrșitul anului '68, secția de fotbal a Universității Craiova și-a analizat activitatea desfășurată în ultimele 6 luni. Desigur, în centrul atenției, atît a referatului, cît și a discuțiilor purtate pe marginea lui, s-a situat formația divizionară A, al cărei loc 2, ocupat la sfîrșitul turului, a fost calificat „peste așteptări". Însăși conducerea tehnică recunoaște: **„Avînd în vedere posibilitățile reduse ale echipei în momentul semnării contractului, adică la sfîrșitul campionatului trecut, cînd Universitatea Craiova s-a salvat în extremis (1—0 cu U.T.A., acasă, în ultima etapă) noi, conducerea tehnică, ne-am propus să ne clasăm undeva în prima jumătate a clasamentului".** „N-am putut prevedea — a mai apreciat cu obiectivitate și modestie antrenorul Ștefan Coidum — **căderea unor echipe fruntașe, ca Steaua și F. C. Argeș, ca și evoluția sub posibilități a dinamoviștilor bucureșteni. Firește, acest loc 2 pe care-l ocupăm după prima parte a campionatului mă satisface și mă obligă în egală măsură. Se pune acum problema de a menține această poziție fruntașă; înflăcărații noștri suporteri vizează chiar titlul suprem, dar eu aș vrea să le spun tuturor că nu voi aduce nici o modificare planului întocmit, în linii mari, la început, împreună cu colegul meu dr. V. Frînculescu. Nu voi forța, așadar, nici în direcția metodicii de instruire, după cum sînt hotărît să nu slăbesc exigențele în materie de îndatoriri de ordin educativ care revin jucătorilor mei. Este, cred eu,** a mai ținut să sublinieze în cuvîntul său antrenorul Ștefan Coidum, **singura cale în stare să ne aducă saltul calitativ așteptat".**

O echipă fruntașă, clasificată la sfîrșitul turului pe un loc nesperat și, totuși, subminată de unele tare ținînd de morala sportivă. Toate acestea, în pofida muncii educative — important capitol în cadrul dării de seamă — dusă de unii membri ai secției, umăr la umăr cu antrenorii Coidum și Frînculescu. Cine sînt acești jucători care fac opinie separată, refuzînd să se integreze în atmosfera de sobrietate și corectitudine, de muncă intensă care caracterizează pe cei mai mulți din cei care alcătuiesc noul colectiv? Referatul îi „evidențiază" pe Oblemenco, Strîmbeanu, Circiumărescu (atitudine reprobabilă și față de cadrele universitare), Gaboraș, care manifestă tendințe de vedetism și de căpătuială, sfidîndu-și colegii de echipă și jucînd după toane. Cel mai refractar dintre toți, lipsind chiar nemotivat de la o importantă partidă de campionat (cea cu Dinamo București), este Oblemenco, idolul Craiovei fotbalistice.

Lotul de tineret al Universității Craiova. De la stînga la dreapta. Sus: Oprea, Bălan, Dragomir, Vișan, Țană, Deselnicu, antrenorul prof. C. Oțet, Stănescu, Ghițoiu, Ștefan, Mihăilescu. Jos: Leoveanu, Stanciu, Ciurea, Miereanu, Zdrăilă, Tacoi, Bălosu, Boșoteanu, Dașcu.

Analizîndu-i atent comportarea, secția, întrunită înainte de ședința de analiză, a hotărît să-l sancționeze pe Oblemenco cu un ultim avertisment, urmînd ca la prima abatere jucătorul în cauză să fie suspendat pe doi ani. **„Prea mult, prea sever"** — au opinat unii care-i și găsiseră ceva circumstanțe atenuante (**„ce-a făcut dom'le? A lipsit și el de la un meci..."**), **„pedeapsă absolut meritată"** — au apreciat alții — printre care și antrenorii — în dorința ca Oblemenco să învețe, într-adevăr, din greșeli. Atît Oblemenco cît și alții — ne gîndim la **numeroasele elemente tinere talentate,** dar încă neformate din punct de vedere al caracterului — tentați, poate, să imite pe prea venerata vedetă din capitala Olteniei.

★

Ce ne îndreptățește să ne referim la „numeroasele elemente tinere talentate"?

Desigur, locul 1, cu trei puncte avans, ocupat de echipa de **tineret-rezerve** a Universității Craiova la sfîrșitul primei jumătăți a campionatului, performanță cu adevărat merituoasă, căreia însă darea de seamă nu i-a acordat atenția cuvenită (cum, de altfel, nu i-a acordat nici echipei de juniori), nereținîndu-i, probabil, reala semnificație. Să încercăm să reparăm noi această „scăpare", oprindu-ne asupra unor aspecte mai importante din activitatea desfășurată sub îndrumarea tînărului antrenor, prof. Constantin Oțet: a) **încă de la începutul perioadei pregătitoare, antrenamentele s-au desfășurat** (cu mici schimbări în ceea ce privește numărul de jocuri și efortul maximal) **după planul de pregătire al echipei de seniori;** b) **forma sportivă s-a realizat de la începutul perioadei competiționale, jucătorii răspunzînd la solicitări printr-o participare activă, conștientă;** c) **o mare atenție a fost acordată lucrului separat, fiecărui jucător întocmindu-i-se o fișă individuală;** d) **de un real folos în activitatea echipei a fost, de pe o parte, colaborarea dintre antrenorii diferitelor formații și, pe de altă parte, conlucrarea tehnicienilor cu medicul secției de fotbal.**

„Astfel stînd lucrurile — a ținut să ne încredințeze antrenorul C. Oțet — **în momentul de față o serie de jucători bat cu insistență la porțile echipei de seniori. Aceștia sînt: Oprea, Bălan, Dașcu, Țană, Boșoteanu, Zdrăilă, Ștefan".**

★

Față de frumoasele rezultate obținute de echipa de tineret, ca și față de unele reușite ale seniorilor, s-ar putea crede că secția de fotbal a clubului Universitatea Craiova este o entitate bine organizată, în stare să îndrume și să controleze întreaga activitate ce se desfășoară aici. Simplă iluzie! În ziua programării (pentru a doua oară!) ședinței, la locul de desfășurare erau prezenți jucătorii (echipelor A, tineret și juniori), suporterii (cei care au fost invitați), doi ziariști, precum și un reprezentant al Federației române de fotbal, veniți special de la București. Numai membrii secției de fotbal a Universității Craiova nu reușiseră să onoreze — în plen — importanta ședință. Pe le ora (17) fixată pentru începerea ședinței cineva a încercat să-i adune cu ajutorul telefonului, pe cei care... n-aveau dreptul să lipsească sub nici un motiv. **„Faceți tot posibilul să veniți. Sînt aici și niște tovarăși de la București"** — era argumentul suprem cu care se încerca convingerea membrilor secției, aflați la celălalt capăt al firului. Finalmente, vreo doi dintre ei au fost înduplecați, așa încît — cu o oră întîrziere — ședința a putut să înceapă.

Pe cine să mai mire atunci faptul că Universitatea Craiova nu posedă un teren de antrenament (**„uneori** — spunea un jucător — **ne antrenăm la lună, pe un noroi care trece de gleznă"**), că lipsesc posibilitățile de recuperare după efort (se recunoaște și în darea de seamă), că nu există preocupări pentru asigurarea unui calendar competițional intern și extern, care să vină în sprijinul procesului de instruire, că mai sînt jucători care-și pierd nopțile prin circiumi sau la jocuri de noroc, că... Și, din păcate, lista ar mai putea cuprinde și alte asemenea mostre.

După cum ne-am putut convinge la fața locului, întreaga muncă apasă pe umerii cîtorva entuziaști (prof. **Constantin Botea,** prof. **Constantin Barbu, St. Mataizer**) care, deși lipsiți de sprijinul conducerii clubului, se străduiesc, în timpul lor liber, să mai facă cîte ceva, venind în ajutorul antrenorilor.

★

A spus jucătorul Deliu — la „discuții" — un lucru asupra căruia am meditat îndelung: **„Am citit cu atenție în ziarul „Sportul" știrea prin care se anunța plecarea unui grup de antrenori români în Anglia și R. F. a Germaniei, pentru un schimb de experiență. Cînd am văzut primul nume, pe cel al antrenorului U.T.A.-ei, Coco Dumitrescu, am încercat o plăcută emoție, crezînd că selecția tehnicienilor noștri a avut drept criteriu ordinea clasamentului. Pe locul 2, m-am bucurat pentru o clipă, va urma, desigur, antrenorul nostru, Ștefan Coidum. Cînd colo?... Antrenorul nostru nu figura nicăieri! Nici pentru Anglia, nici pentru R.F. a Germaniei! În schimb, după Coco Dumitrescu se afla antrenorul echipei clasate pe locul... 10!"**

Cum spuneam, justa observație a jucătorului Deliu ne-a făcut să medităm îndelung. Ce-or fi gîndind, însă, și cei de la federație?

G. NIC.

ARBITRII BUCUREȘTENI LA START!

În perioada imediat următoare, vacanța arbitrilor bucureșteni va lua sfîrșit, aceștia, ca și jucătorii, intrînd efectiv în activitate.

Astfel, între 15—31 ianuarie, la Dispensarul Central al sportivilor se va efectua vizita medicală a arbitrilor divizionari, ceilalți urmînd a fi examinați de către cabinetele medicalo-sportive din raza sectorului unde domiciliază.

Pregătirea fizică se va efectua cu regularitate, săptămînal, cu începere de la 19 ianuarie, în sala de sport a clubului Progresul, iar atunci cînd timpul o va permite, în aer liber, la stadionul Dinamo.

Probele și normele de control se vor da la 27 februarie, tot pe stadionul Dinamo, ele cuprinzînd trei probe: 80 m plat, 4×25 m și o probă de semifond de 1200 m. Timpii ce urmează să fie realizați sînt diferiți, în funcție de vîrsta arbitrilor. Aceștia vor fi împărțiți în patru categorii de vîrstă: pînă la 35 de ani, între 36—40 de ani, între 41—45 de ani și peste 45 de ani.

În biroul Colegiului de arbitri al municipiului București au avut loc discuții aprinse pe marginea baremului indicilor biologici și funcționali necesari obținerii avizului medico-sportiv. Pentru obținerea acestui aviz este necesar a se efectua trei diagnostice de bază: 1. diagnosticul stării de sănătate; 2. diagnosticul stării funcționale; 3. diagnosticul dezvoltării fizice.

Discuțiile s-au purtat asupra ultimului punct și anume în legătură cu baremul fixat privind corelarea înălțimii cu greutatea. Astfel: pentru arbitrii pînă la 40 de ani, greutatea să nu depășească cu mai mult de 10 kg greutatea normală (exemplu: la 1,70 înălțime, greutatea maximă admisă este de 80 kg), iar arbitrii între 40—50 de ani să nu depășească decît cu cel mult 15 kg greutatea normală.

Nu se poate spune că, în principiu, acești indici nu sînt bine orientați. Considerăm însă că la o stare perfectă de sănătate aceste limite nu pot constitui un impediment în prestarea unui arbitraj de bună calitate. Ne putem referi în acest sens la o serie de arbitri străini, turci și cehoslovaci, care au arbitrat în anii precedenți în țara noastră, achitîndu-se foarte bine de sarcinile lor, în ciuda unui surplus substanțial de greutate.

Chiar și aceste discuții arată preocuparea arbitrilor bucureșteni pentru activitatea pe care se pregătesc s-o depună o dată cu începerea noului sezon. Pe lîngă pregătirile acestea, ca să le spunem așa, de ordin tehnic, arbitrii trebuie să se pregătească și psihologic, pentru a păși pe terenul de fotbal cu o concepție și mai fermă despre rolul pe care îl au, de judecători imparțiali, contribuind astfel la buna desfășurare a partidelor, la triumful ideii că, în sport, cîștigă cel mai bun!

Gheorghe HANGANU MARCEL
arbitru de fotbal

LA ORIZONT, RETURUL...

POLITEHNICA BUCUREȘTI: ANTRENAMENTE ÎN SALĂ

Fotbaliștii de la Politehnica București, din divizia secundă, și-au reluat antrenamentele în ziua de 6 ianuarie a.c., în sala de sport a căminului nr. 1 al Institutului Politehnic. Pregătirile se desfășoară sub îndrumarea antrenorilor Ștefan Miu și M. Maksay.

Pînă în prezent — după cum am fost informați de conducerea clubului — există o prezență de 100 la sută la ședințele de pregătire, în ciuda sesiunii de examene care bate la ușă.

De la 5 februarie, lotul va pleca în tabără sportivă de la Piatra Neamț, unde pregătirile — axate pe refacerea condiției fizice — vor continua pînă la 16 februarie.

La înapoierea în Capitală antrenamentele vor continua în aer liber, incluzînd și primele jocuri de verificare, cu echipe care se vor stabili ulterior.

În ceea ce privește lotul, remarcăm revenirea lui Păiș, de la Petrolul Ploiești. Întinerirea echipei este la ordinea zilei: din pepiniera de juniori vor fi promovați, printre alții, Sîrbu, Ghergheață și Fătu.

Din lot nu vor lipsi nici „veteranii" Ojoc, Smeu, Anton, Cicu, Rădulescu, Halagian, Ciornoavă, Sîrbu, Ionescu, Stanciu și alții.

N. Tokacek

PROGRESUL SIBIU SUB SPECTRUL RETROGRADĂRII...

Noua promovată în divizia C, seria VI, Progresul Sibiu și-a reluat pregătirile încă de la 7 ianuarie, în vederea returului care se anunță dificil: la încheierea sezonului de toamnă sibienii ocupă penultimul loc în clasament.

Antrenamentele, care se desfășoară de 4 ori pe săptămînă sub conducerea cuplului de antrenori A. Moldoveanu și M. Nacu, au ca principal scop îmbunătățirea rezistenței și forței jucătorilor.

În partea a doua a programului de pregătire sînt preconizate cîteva meciuri amicale, în compania lui Gaz metan Mediaș, C.S.M. Sibiu, Tractorul Brașov etc.

În lot, două noutăți: au fost promovați juniorii Asmenciuc și Marcu.

Gh. Topirceanu

NICI O NOUTATE LA „MAȘINI UNELTE"

De luni și-au reluat pregătirile și fotbaliștii de la Mașini Unelte București, din divizia C. După un riguros control medical, jucătorii s-au întîlnit cu antrenorii N. Stănescu și N. Anton în cadrul primei ședințe de antrenament, găzduită de terenul Acumulatorul.

Planul de „bătaie" al echipei: pînă la 25 ianuarie — pregătire fizică generală și exerciții simple de acomodare cu balonul; de la 25 ianuarie — antrenamente mai dure cu un dublu scop: îmbunătățirea tehnicii individuale și omogenizarea compartimentelor. În proiect, meciuri amicale cu Steaua, Progresul, Rapid și Metalul. În privința lotului, nici o noutate! Șerban, Turturică (portari), Manole, Bîrsan, Anton, Petrache, Cristian, Tudorache (fundași), Ghiță, Costache, Juja, Lupu (mijlocași), Moise, Petrescu, Marin, Dumitru, Ionescu (atacanți).

Gh. Sandu

FRUNTAȘE ALE DIVIZIEI C

OLIMPIA SATU MARE (seria a VII-a)

Iubitorii sportului cu balonul rotund din Satu Mare, oraș cu o veche tradiție fotbalistică (ani de-a rîndul, diferite echipe sătmărene au activat în diviziile B și C, iar cu 30 de ani în urmă Olimpia—C.F.R. Satu Mare a jucat în divizia A) privesc cu încredere returul campionatului. Ei speră că echipa lor favorită, Olimpia, va izbuti să intre în „B". Și, după comportarea pe care a avut-o în turul competiției, acest optimism este justificat.

Fotbaliștii sătmăreni au fost, fără îndoială, cei mai buni în seria a VII-a, suferind doar o singură înfrîngere, în cele 15 etape (0—1, la Salonta, cu Steaua roșie) și conducînd în clasament începînd din etapa a VI-a. Olimpia, echipa cunoscutei uzine metalurgice Unio Satu Mare, este un „11" bine consolidat, cu o apărare căreia cu greu i se poate marca gol (golaverajul echipei în tur 25-7) și cu o înaintare destul de eficace. Cel mai bun atacant, în prima jumătate a campionatului, a fost Emeric Kincses, care a înscris 7 goluri, urmat de Vasile Borota (6) și Ion Filip (5).

Conducerea secției (președinte dr. F. Racolța) și antrenorii (Al. Pop și I. Slivăt) privesc cu încredere returul și nădăjduiesc că echipa se va califica pentru barajul diviziei secunde. *„Pentru îndeplinirea acestui obiectiv* — ne spuneau antrenorii — *jucătorii vor trebui însă să-și sporească eforturile. Nu trebuie să uităm că, în primăvară, ne așteaptă meciuri foarte grele".* Într-adevăr, partidele cheie, cu Unirea Dej și Victoria Carei, vor avea loc în deplasare, ceea ce invită la un plus de ambiție și de conștiinciozitate în pregătirile pentru reluarea campionatului.

Olimpia Satu Mare este una dintre echipele cele mai bine înzestrate din divizia C. Fotbaliștii au la dispoziție echipament și materiale îndestulătoare, un stadion modern și, firește, se bucură de tot sprijinul material și moral al conducerii asociației sportive.

Înainte de a încheia această succintă prezentare a fruntașei seriei a VII-a, e bine să arătăm că Olimpia are o masă mare de suporteri (la unele jocuri asistă 6—7 mii de spectatori) care-și încurajează cu mult suflet echipa. Dar este adevărat și faptul că se găsesc și unii suporteri cerfați cu bunul simț. *De altfel, la 26 noiembrie 1968 F.R.F. a dat echipei un ultim avertisment, ca sancțiune pentru incidentele petrecute în meciul cu Unirea Dej, așa că terenul se află acum la un pas de suspendare.* În aceste condiții, toată lumea, spectatorii și jucătorii, trebuie să dea dovadă de o perfectă sportivitate, căci altfel este în pericol realizarea dezideratului comun — calificarea pentru divizia B!

Iată lotul Olimpiei folosit în toamnă: *I. Matei* (20 de ani — lăcătuș), *V. Borota* (20 — frezor), *M. Heinick* (27—timplar), *A. Less* (26—strungar), *I. Popa* (20—lăcătuș), *I. Kalmar* (21—elev la școala profesională), *V. Bocșa* (22—mecanic auto), *D. Jula* (23—lăcătuș), *A. Gero* (24—lăcătuș), *St. Bokor* (28—lăcătuș), *St. Ijac* (21—elev la școala profesională), *St. Bathori* (18—lăcătuș), *F. Elekes* (18—elev), *V. Knoblau* (22 — funcționar), *G. Both* (21—tehnician), *E. Kincses* (19—croitor), *I. Filip* (24—tehnician) și *L. Dobi* (19—funcționar).

A. VERBA
corespondent

Primele clasate în seria a VII-a

1. Olimpia Satu Mare 15 10 4 1 25— 7 24
2. Unirea Dej 15 10 2 3 45—12 22
3. Victoria Carei 15 10 2 3 41 9 22

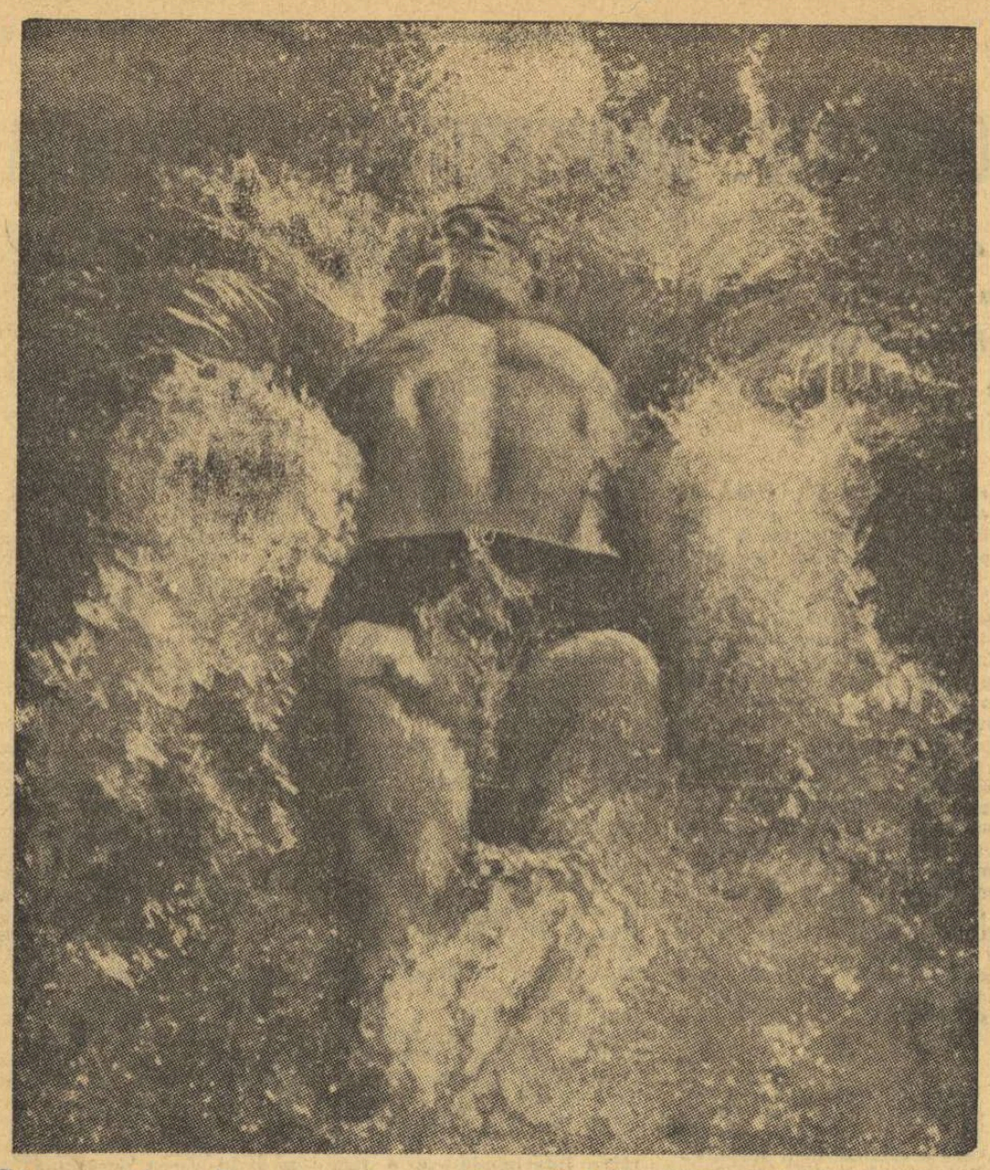

Singurii adversari ai lui ROLAND MATHES — RECORDURILE MONDIALE

● *Saltul cosmic spre virful piramidei* ● *Elevul din Erfurt salvează onoarea bătrinului continent*

ROLAND MATHES, omul care a salvat, la Mexico, onoarea înotătorilor de pe bătrînul continent, obligîndu-i pe californieni să-şi scoată pălăria în faţa sa chiar... înaintea starturilor olimpice, reprezintă un caz cu totul aparte pe care ni l-a oferit nataţia ultimilor ani. Intreaga sa evoluţie şi explozia cosmică, care l-a proiectat cu viteză de rachetă direct în virful piramidei, a uimit pur şi simplu pe toţi marii specialişti din Europa şi de peste ocean.

La 12 ani Roland era un copil cuminte, care nu supăra pe nimeni şi stătea acolo unde era pus. Singurul lucru cu care îţi atrăgea atenţia era statura lui neobişnuit de lungă şi firavă. Nu practica nici un fel de sport şi constituia un serios motiv de îngrijorare pentru familia contabilului Mathes din Erfurt. În vara acelui an (1962), părinţii săi, gîndindu-se să-l mai fortifice, l-au dat să înveţe înotul şi micul Roland, ca un elev silitor ce era, a deprins multitudinea mişcărilor în apă cu o surprinzătoare uşurinţă şi exactitate.

În anul următor, legitimat pentru clubul Turbine-Erfurt, el s-a prezentat la primele starturi oficiale în concursurile rezervate copiilor. Rezultatele sale erau însă destul de slabe şi chiar la vîrsta de 14 ani „cronometrele" obţinute în probele de spate se dovedeau prea puţin încurajatoare. Cu 1:11,0 şi 2:45,0 nu reuşea să se desprindă din marea masă a anonimilor. Spre marea lui şansă însă, Marlies Grohe, o reputată specialistă a naţiei din R. D. Germană, avea să intervină în activitatea sa într-un mod decisiv.

EVOLUŢIA PERFORMANŢELOR LUI MATHES

	100 m spate	200 m spate
1963 (13 ani)	1:23,9	3:01,9
1964	1:11,2	2:44,8
1965	1:06,1	2:25,5
1966	1:03,6	2:18,6
1967	58,4	2:07,9
1968	58,0	2:07,5

Reuşind să intuiască în Roland — avantajat de statură şi segmente neobişnuit de lungi — imense posibilităţi, Marlies Grohe s-a aventurat într-un test pasionant, începînd prin a-şi determina elevul să se dedice în exclusivitate acestui experiment. Au urmat antrenamente zilnice de o rară duritate, faţă de care organismul lui Roland a rezistat în mod miraculos. Chiar şi atunci cînd volumul de muncă era dublat şi, mai tîrziu triplat. Roland avea, fie vară sau iarnă, primăvară sau toamnă, culoarul său, unde nimeni nu-l deranja în executarea... maratoanelor.

În 1966, la 16 ani (1,86 m şi 62 kg), rezultatele — 63,6 şi 2:18,6 — începuseră să atragă atenţia pentru ca, în sezonul următor „bomba Mathes" să explodeze în mod spectaculos. Şi-a făcut încălzirea în aprilie, la Minsk (în cadrul meciului R. D. Germană — U.R.S.S.), unde a întrecut categoric pe Viktor Mazanov şi Iuri Gromak, pe vremea aceea recordman şi, respectiv, campion al Europei. Apoi, a început seria recordurilor continentale, care nu s-a oprit decît în toamnă, la o cifră (58,4) care întrecea cea mai bună performanţă din toate timpurile. Performanţele sale, atît la „sută", cît mai ales la 200 m, erau pur şi simplu de necrezut. Prea brusc fusese saltul spre timpii deosebit de valoroşi, într-o perioadă relativ scurtă.

Şi iată-l, la 18 ani, pe Mathes în 1968, avînd doi centimetri şi patru kilograme în plus. Dar şi o perfectă coordonare a mişcărilor, o forţă şi viteză de reacţie sporite, care au mărit considerabil eficienţa stilului său. În acest an, el şi-a îmbunătăţit cel mai bun timp pe distanţa de 200 m (2:07,5), a cîştigat toate cursele la startul cărora s-a prezentat, inclusiv cele două finale olimpice, triumfînd în finalul întrecerilor din Mexic cu un ultim record al lumii (58,0) realizat în primul schimb al ştafetei R. D. Germane de 4 x 100 m mixt.

Dar Roland nu şi-a spus încă ultimul cuvînt, este de părere Marlies Grohe, care nu se sfieşte să declare că elevul ei poate să coboare sub 57 de secunde (la 100 m) şi, respectiv, 2:05,0 (la 200 m), timpi care cu nu prea mulţi ani în urmă erau doar la îndemîna crauliştilor...

Adrian VASILIU

Steaua în C.C.E. la volei

Campioana ţării la volei masculin, *Steaua Bucureşti*, părăseşte astăzi ţara cu destinaţia Münster, unde va întîlni, sîmbătă, echipa locală *Universităts*, campioana R.F.G., în primul tur al „C.C.E.". Returul se va desfăşura la 26 ianuarie, la Bucureşti.

ARGENTINA ŞI BRAZILIA NU PARTICIPĂ LA „CUPA CAMPIONILOR AMERICII DE SUD"

Opt ţări latino-americane vor participa anul acesta la competiţia de fotbal „Cupa campionilor Americii de Sud" **care va începe la 23 februarie. În primul tur se vor întîlni campioanele următoarelor ţări: Columbia-Venezuela; Peru-Chile; Paraguay-Bolivia; Uruguay-Ecuador.**

Argentina şi Brazilia au anunţat că nu vor participa la actuala ediţie a competiţiei.

Un rezultat excelent

(Urmare din pag. 1)

noastre, primeşte o pasă de la Dumitrache şi reia foarte puternic de la 12—13 m. Din păcate cu puţin peste bară... Englezii forţează, încercînd să sufoce apărarea noastră, dar Gornea (care respinge totul), Dinu şi compania rezistă cu brio.

Notez două ocazii bune ale englezilor, în care, însă, de fiecare dată, balonul a ocolit poarta noastră: în min. 55, Hurst şutează din vole, la o centrare a lui Radford, iar în min. 71, Ball greşeşte de puţin reluarea...

Minutele 73—75: minutele „de aur" ale românilor:

Min. 73: **Dinu se intercalează în atac, simte un culoar şi şutează năpraznic de la 30 m zguduind bara laterală a porţii lui Banks! N-au lipsit decît cîţiva centimetri...**

Min. 75: **Un atac rapid susţinut de Domide şi Dumitrache, şut spre poartă şi Jackie Charlton comite un henţ clar în careu: DUMITRACHE execută calm şi... 1—1. Tabela electrică de pe Wembley notează ENGLAD 1 RUMANIAN 1 spre stupefacţia asistenţei, dar ca urmare firească a jocului curajos, calm, pe care l-au practicat jucătorii români.**

Din acest moment, minutele se scurg parcă cu încetinitorul... Englezii, susţinuţi de o galerie frenetică, lansează atac după atac, dar fotbaliştii români se apără cu îndîrjire, temporizînd jocul. Şi meciul ia sfîrşit...

Jucătorii români se îmbrăţişează la centrul terenului, la capătul unui meci disputat, în care au jucat nu o dată de la egal la egal cu campionii lumii.

În rezumat, UN REZULTAT EXCELENT AL FOTBALIŞTILOR NOŞTRI, CARE — PENTRU PRIMA OARĂ PE UN TEREN STRAIN, ÎN FAŢA UNUI ADVERSAR DE CERTĂ VALOARE — AU RENUNŢAT LA COMPLEXE, EVOLUIND RELAXAT, LA NIVELUL VALORILOR EUROPENE.

Voi reveni cu amănunte.

Actualitatea internaţională

O „CUPĂ MONDIALĂ" LA RUGBY?

● **Interesanta propunere a ziarului londonez „DAILY MAIL"**

● **Patru serii cu grupe de calificare în cinci continente**

● **România propusă imediat după capii de serie**

După cum anunţă ziarul londonez „DAILY MAIL", Uniunea britanică de rugby studiază în prezent proiectul unei „Cupe Mondiale" rezervate balonului oval. Această competiţie ar urma să se desfăşoare în cadrul festivităţilor ce vor marca apropiatul centenar al federaţiei engleze de specialitate (1970) şi la ea ar urma să ia parte toate echipele reprezentative din ţările unde se practică acest sport.

În ceea ce priveşte formula organizatorică, echipele participante ar urma să fie împărţite în patru grupe preliminare, capii de serii fiind, pe de o parte, cele patru reprezentative britanice (*Anglia, Scoţia, Irlanda, Ţara Galilor*), pe de altă parte *Republica Sud-Africană, Australia, Franţa* şi *Noua Zeelandă*.

Pe lista cuprinzînd celelalte ţări ce urmează să fie invitate — listă alcătuită de *Terry O'Connor*, cunoscutul cronicar de rugby al ziarului „DAILY MAIL" — figurează pe primul loc *România*. În continuare, sînt trecute, în ordine, *Italia, Argentina, Insulele Fidji, Japonia, R. F. a Germaniei, Canada, Statele Unite, Cehoslovacia, Uniunea Sovietică, Tailanda* etc. Primele două clasate în fiecare grupă ar urma să se califice pentru turneul final găzduit de terenul Twickenham, pentru celelalte echipe fiind prevăzut un concurs de consolare.

Iniţiativa organizării unei „Cupe Mondiale" survine într-o perioadă în care au loc vii dezbateri în Anglia cu privire la căile de urmat pentru dezvoltarea activităţii rugbystice britanice, una din tendinţele manifestate fiind şi aceea de a se asigura o extindere a relaţiilor competiţionale ale formaţiilor insulare.

Un duel de uriaşi ai „ovalului" opunînd pe Brian Lochore (căpitanul echipei Noii Zeelande) şi Walter Spanghero (Franţa). Va putea fi revăzută această spectaculoasă fază de rugby într-o viitoare „Cupă Mondială"?

BERNARD ORCEL S-A ACCIDENTAT LA KITZBÜHEL

VIENA, 15. — În cursul antrenamentelor făcute pe pîrtia de la Kitzbühel, în vederea concursului internaţional contînd pentru Cupa mondială, schiorul francez Bernard Orcel a suferit un accident grav, care îl va împiedica să ia parte la întrecerile acestui concurs.

COMPETIŢIILE GHEŢII

● În concursul de patinaj viteză al celor trei piste, *Victor Sotirescu* a realizat două noi recorduri naţionale, la INZELL — *500 m: 43,5 (v. r. 44,0)*, la INNSBRUCK — *1 000 m: 1:30,4 (v.r. 1:31,4)*.

Deşi au realizat recorduri personale, *A. Okoş* şi *H. Timiş* au ocupat locuri în cea de a doua jumătate a clasamentelor.

● La Helsinki au început campionatele de patinaj viteză ale Finlandei. În proba de 5 000 m, Kimmo Koskinen a stabilit un nou record al ţării (7:45,1). Proba de 500 m a revenit lui Seppo Henninen cu 41,7. Koskinen a ocupat locul trei cu 42,4.

Clasamentul general (după două probe): 1. Koskinen 88,910 p, 2. Hjellman — 90,680 p, 3. Hietala — 92,300 p.

● Au luat sfîrşit, la Moscova, campionatele de patinaj viteză ale U.R.S.S.

La masculin, titlul a revenit lui Valeri Lavruşkin (Moscova) cu 182,683 p; 2. Aleksandr Cekulaev (Kirov) 183,315 p; 3. Valeri Kaplan (Moscova) 184,468 p.

Competiţia feminină a fost cîştigată de Liudmila Mohnaceva (Moscova) cu 195,349 p; 2. Kauniste (Riga) — 196,850 p; 3. Nefedova (Moscova) — 197,260 p. Skoblikova a ocupat locul 4 (197,500 p), iar Titova locul 6 (197,933 p).

● Proba masculină din cadrul campionatelor de patinaj artistic ale Cehoslovaciei s-a încheiat cu victoria lui Ondrej Nepela (medalie de bronz la C.E. — 1968) cu 2 098 p; 2. Marian Filc — 2 075,8 p; 3. Petr Starec — 1 941,9 p.

La feminin, victoria a revenit Hanei Maşkova cu 2 096,2 p. Dansuri: 1. Dana şi Jaromir Holan cu 126,7 p

● Campionatele de patinaj artistic ale Austriei: la masculin: 1. Gunther Anderl 299,5 p; 2. Sepp Schneider 287,7 p. Feminin: 1. Beatrix Schuba — 327,1 p; 2. Elisabeth Nestler — 309,6 p.

DIZERTAŢIA LUI PETROSIAN

Campionul mondial de şah, Tigran Petrosian, şi-a susţinut recent cu succes, la Erevan, dizertaţia care i-a adus titlul de candidat în ştiinţe filozofice. Titlul lucrării: „Unele probleme ale logicii gîndirii în şah". *În momentele sale de răgaz, marele şahist s-a dedicat unei alte vechi pasiuni ale sale — tenisul de masă. Aşa cum îl vedem în fotografia alăturată.*

telex-radio-telefon

ÎN CADRUL TURNEULUI internaţional de fotbal de la Mar del Plata, echipa austriacă Rapid Viena a terminat la egalitate (2—2) cu formaţia cehoslovacă Slovan Bratislava.

Cu acelaşi rezultat (2—2) s-a încheiat şi partida dintre formaţiile Estudiantes şi M.T.K. Budapesta.

MECIUL PENTRU TITLUL MONDIAL feminin de şah dintre campioana lumii Nona Gaprindaşvili şi Alla Kuşnir va începe la 7 aprilie. Cele două şahiste sovietice îşi vor disputa primele opt partide la Tbilisi, iar următoarele opt la Moscova.

Arbitrul meciului: Nina Gruşkova-Belska (Cehoslovacia).

■

ECHIPA DE TENIS A S.U.A. a susţinut la Auckland o întîlnire (sistem „Cupa Davis") cu Noua Zeelandă. Au cîştigat cu 3—2 tenismanii americani (Ashe — Fairlie 6—4, 6—2; Fairlie — Smith 6—8, 6—3, 7—5; Parun — Ashe 6—3, 6—4; Smith, Ashe — Parun, Fairlie 6—4, 9—7; Smith — Parun 3—6, 6—4, 6—2).

■

ÎN TURUL II al probei de simplu bărbaţi din cadrul turneului internaţional „open" de tenis de la Sydney, Roger Taylor (Anglia) l-a învins cu 4—6, 9—7, 6—4, 6—4 pe australianul John Alexander. Într-o altă partidă, Roche (Australia) a cîştigat cu 8—6, 7—5, 6—2 în faţa lui Orantes (Spania).

Cîteva rezultate din proba de simplu-feminin (turul II): K. Krantzcke (Australia) — F. Durr (Franţa) 6—4, 8—6; A. Jones (Anglia) — E. Goolagong (Australia) 6—2, 6—1, L. Bowrey (Australia) — L. Hunt (Australia) 6—4, 4—6, 8—6; M. Court (Australia) — K. Harris (Australia) 6—0, 5—7, 6—2.

■

LA BUDAPESTA s-a disputat întîlnirea internaţională de handbal dintre selecţionatele masculine ale Ungariei şi Bulgariei. Handbaliştii maghiari au obţinut victoria cu 26—14 (14—9).

CALEIDOSCOP

ATLETISM ŞI MUZICA

Conducătorii forurilor atletice din Hamburg consideră că au găsit mijlocul pentru a atrage un număr mai mare de spectatori la reuniunile de atletism şi de a obţine, în acelaşi timp, fondurile atît de necesare. Ei au arătat că în cursul acestui an unele concursuri atletice se vor desfăşura concomitent cu spectacolele muzicale. În acest scop au şi fost invitate să-şi dea concursul cîteva fanfare militare şi ale poliţiei, precum şi cîteva orchestre feminine din Danemarca, a căror evoluţie este mult gustată în acest oraş. Se intenţionează ca fiecare victorie pe pista de alergări să fie salutată şi cu un... marş.

FAMILIA SIMPSON PLEACA SPRE POL

Ziarul „DAILY TELEGRAPH" a anunţat că va susţine încercarea Myrtlei Simpson, în vîrstă de 37 de ani, de a deveni prima femeie din lume care să fi traversat Arctica pe jos, ajungînd la Polul Nord. În încercarea temerară de a străbate cu schiurile aproximativ 500 de mile (830 km), ea va fi însoţită de soţul ei, doctorul Hugh Simpson, lector la Universitatea din Glasgow, şi de Roger Tuft, profesor de liceu într-un orăşel din nordul Angliei. Ziarul precizează că expediţia va fi însoţită pînă la cea mai îndepărtată aşezare din nordul canadian, Resoluta, de cei patru copii ai soţilor Simpson, care vor rămîne aici timp de patru luni, la o şcoală a eschimoşilor, aşteptînd reîntîlnirea cu părinţii. Potrivit aprecierilor iniţiale, cei trei exploratori vor petrece 50 de zile printre gheţurile şi zăpezile arctice.

ANCHETA TELEVIZIUNII

În pregătirea retransmiterii întrecerilor Olimpiadei din 1972 de la München televiziunea vest-germană a întreprins o anchetă în rîndurile telespectatorilor pentru a stabili interesul manifestat faţă de transmisiile olimpice de la Ciudad de Mexico. Şi iată rezultatele obţinute: aproximativ 49 la sută din telespectatori au urmărit în faţa micilor ecrane întrecerile olimpice din Mexic. Dintre aceştia numai 20 la sută au urmărit transmisiile din cursul după-amiezii şi 29 la sută pe cele după miezul nopţii. „Orele de vîrf" au fost între 20 şi 23 (ora Europei Centrale).

CÎND VA FI BATUT RECORDUL MONDIAL LA TRIPLUSALT?

După cum se ştie, Victor Saneev a fost desemnat sportivul nr. 1 în U.R.S.S. Într-un interviu, el şi-a exprimat părerea că limita celor 18 m la triplusalt va fi atinsă în următorii 10 ani. Totuşi, recordmanul lumii a adăugat că în cazul cînd un săritor în lungime cu posibilităţile lui Bob Beamon şi-ar încerca forţele în această specialitate, 18 m ar fi pulverizaţi în foarte scurt timp. În ce priveşte 20 de metri, Saneev crede că vor fi atinşi într-un viitor mai îndepărtat.

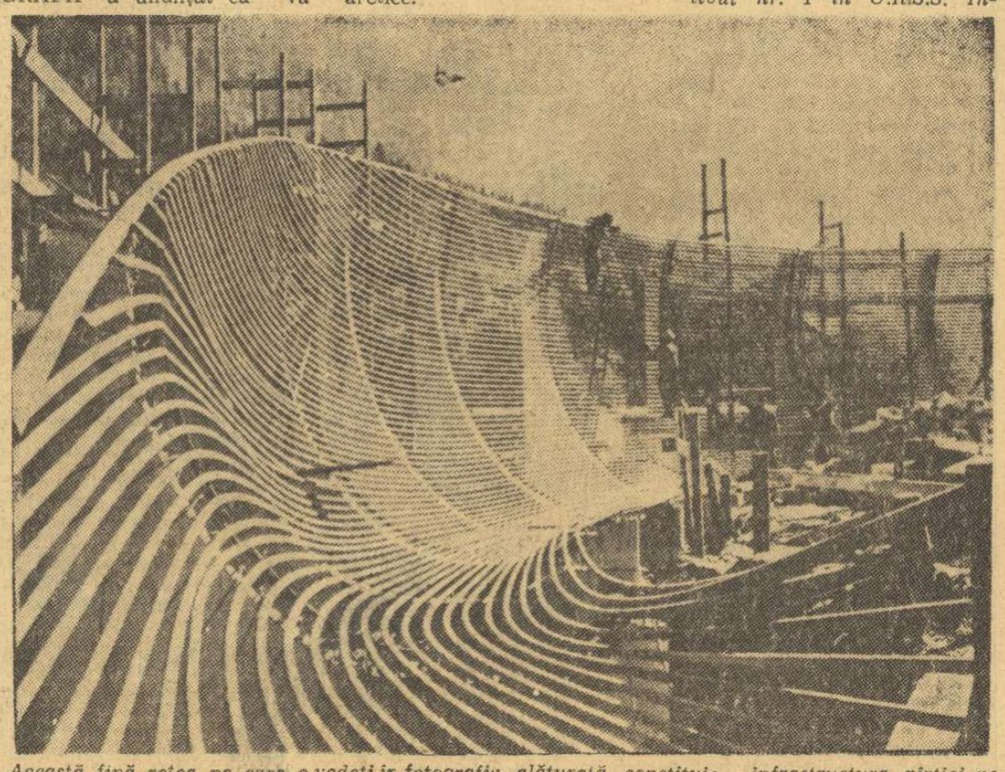

Această fină reţea pe care o vedeţi în fotografia alăturată constituie infrastructura pîrtiei pe care se vor desfăşura la 1 şi 2 februarie a.c. campionatele mondiale de săniuţe. Pîrtia se construieşte la Königssee în apropierea staţiunii Berchtesgaden (R.F.G.) şi este prima din lume realizată cu gheaţă artificială. Pentru cei 1 114 metri ai acestei pîrtii s-au consumat 55 km de ţeavă pentru răcire

Foto: IM-BILD

TRAGERI LA SORŢI ÎN COMPETIŢIILE EUROPENE DE BASCHET

Steaua — Fides Napoli („Cupa Cupelor"); finala „C.C.E." (bărbaţi) în Spania; Politehnica Bucureşti în grupa semifinală B; seriile campionatului european de junioare (România în grupa A).

Comisia tehnică a **Federaţiei Internaţionale de Baschet Amator (F.I.B.A.)**, întrunită la **München**, a procedat la tragerea la sorţi a unor competiţii europene. În optimile de finală ale „Cupei Cupelor", **Steaua** Bucureşti va întîlni formaţia italiană **Fides** Napoli (30 ianuarie la Bucureşti, iar returul la 6 februarie la Neapole). Iată celelalte jocuri: **Sporting** Lisabona — **Panathinaikos** Atena, **Spartak** Sofia — **S. A.** Lyon, **Picadero** Barcelona — **T.S.C.** Berlin (R. D. Germană), **Bayern** München — **Olympia** Ljubljana, **H.K.T.** Helsinki — **Slavia** Praga şi **Legia** Varşovia — **Royal IV** Bruxelles. În cazul calificării în sferturile de finală, **Steaua** ar urma să joace cu învingătoarea dintre **Sporting** Lisabona şi **Panathinaikos** Atena.

În „C.C.E." la femei s-au tras la sorţi grupele semifinale. **Politehnica** Bucureşti face parte din grupa **B**, alături de **Akademik** Sofia şi **Sparta** Praga. Iată ordinea şi datele jocurilor din grupa **B: Politehnica** Bucureşti — **Akademik** Sofia (tur 30.I, retur 6.II), **Sparta** Praga — **Politehnica** Bucureşti (20.II—27.II), **Akademik** Sofia — **Sparta** Praga (13.III—20.III). În grupa **A** ordinea şi datele meciurilor sînt următoarele: **Chemie Halle — Daugava** Riga (30.I—6.II), **Wisla** Cracovia — **Chemie** Halle (20.II—27.II), **Daugava** Riga — **Wisla** Cracovia (13.III—20.III). În semifinale se vor întîlni prima clasată din grupa **A** cu a doua clasată din grupa **B** şi viceversa.

Finala „C.C.E." la bărbaţi se va desfăşura în **Spania**, la 24 aprilie. În caz că se va califica **Real** Madrid se va juca la **Barcelona**, în caz contrar — la **Madrid**.

Au fost trase la sorţi şi grupele preliminare ale campionatului european de junioare (31 iulie — 10 august, în **R. F. a Germaniei**). **România** face parte din grupa **A (Köln)**, alături de selecţionatele **U.R.S.S.** (deţinătoarea trofeului), **Ungariei** şi **Israelului**. Iată componenţa celorlalte grupe: **B — Cehoslovacia, Bulgaria, Olanda** şi **Italia**; **C — Iugoslavia, Polonia, R. F. a Germaniei** şi **Scoţia**. Turneul final pentru locurile 1—6 va avea loc la **Hagen**, iar cel pentru locurile 6—12 la **Hohenlimburg**.

Tiparul I. P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

40283

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 427 (5861) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 17 ianuarie 1969

STUDIUL APROFUNDAT ȘI MAREA PERFORMANȚĂ SPORTIVĂ? DA, SÎNT POSIBILE!

Interviu cu tov. TITUS DEAC, șeful comisiei sportive a U. A. S. R.

Este un fapt binecunoscut că în viața societății moderne a crescut considerabil rolul educației fizice și sportului în întărirea sănătății, în sporirea capacităților fizice și intelectuale ale populației, în dezvoltarea armonioasă fizică și morală a tineretului. De aceea, firește, în contextul preocupărilor multiple de formare și pregătire pentru viață a tineretului universitar, educația fizică și sportul se bucură de multă atenție, de îndrumare și sprijin permanent din partea partidului și statului.

Care sînt, însă, rezultatele? Ce loc ocupă sportul în viața studenților și în general, în mișcarea sportivă din țara noastră?

Continuînd schimburile de opinii în principalele probleme și domenii ale sportului românesc, redacția a solicitat tov. Titus Deac, șeful comisiei sportive a U.A.S.R., cîteva puncte de vedere privind sportul universitar.

Înainte de a aborda bilanțul succeselor și al nereușitelor din ultima vreme, am adresat interlocutorului nostru următoarea întrebare:

— Considerați că, în totalitatea lor, funcțiile generale ale sportului acționează, sau pot acționa, în viața studenților cu aceeași eficiență ca și în viața celorlalte categorii de tineri?

— Fără îndoială! Unele capătă chiar o pondere mult mai mare. Mă gîndesc, de exemplu, la faptul că în sportul studențesc apare evidentă creșterea caracterului compensatoriu al exercițiului fizic și sportului. Ca orice tînăr, studentul are nevoie de mișcare, de recreere, de destindere. Este o necesitate reală, vitală, ce nu mai trebuie, cred, explicată sau argumentată. De la o asemenea activitate fizică n-ar trebui să lipsească nici un student, în primul rînd spre binele lui.

— De ce, totuși, atît de multe rezerve, atît de multe absențe?

— Sînt multe cauze, fiecare influențînd sau determinînd, mai mult sau mai puțin, în final, o situație generală nesatisfăcătoare. Înainte de toate, trebuie semnalată tendința de a nu se acționa ferm, de a nu se insista tocmai pe maxima valorificare a funcțiilor specifice sportului studențesc, preferîndu-se preocupările orientate cel mai adesea spre performanțe. Activitatea sportivă studențească poate cîștiga în eficiență numai dacă va deveni mai interesantă, mai atractivă și dacă se va desfășura pe un fond dinamic. Sînt și particularități de care, de asemenea, ar trebui să se țină seama mai mult. Într-un fel, trebuie organizată, de pildă, activitatea sportivă a studenților de la facultățile umaniste (acolo unde efortul studiului prelungit, numai în sălile de cursuri sau acasă, solicită sportului, în primul rînd, caracterul său compensatoriu, de redresare, de reconfortare) și altfel în facultățile tehnice (acolo unde îmbinarea studiului cu practica — de multe ori desfășurată în aer liber — reclamă nevoia de practicare a sportului în formele cele mai atractive). Nu sînt, desigur, absolutizări, nici rețete. Doar, așa cum solicita redacția, cîteva puncte de vedere. Cel mai important este, însă, să se înțeleagă peste tot că sportul nu este un impediment ci, dimpotrivă, un prețios aliat al tineretului studențesc, indiferent de caracteristicile domeniului în care acesta se pregătește.

— Spuneați că situația generală la ora actuală este nesatisfăcătoare. Am consemnat și cîteva cauze, de asemenea și cîteva idei pe care le considerăm prețioase. Știm însă că în ultimul timp au fost adoptate forme organizatorice ce corespunzătoare specificului sportului studențesc și că fondurile materiale — element de importanță hotărîtoare — au crescut considerabil. Cum poate fi explicată, ținînd seama de acești factori, ca și de alții, rămînerea în urmă?

— Într-adevăr, pînă acum cîțiva ani, mai exact în 1965,

Dan GARLEȘTEANU

(Continuare în pag. a 3-a)

Un schimb de ștafetă Cimpoia (dreapta) — Bărbășescu

Foto: AUREL NEAGU

De la trimisul nostru special CRISTIAN MANTU

EVOLUȚIA ECHIPEI NAȚIONALE DE FOTBAL LA LONDRA

AM DORI-O REPETATĂ LA ATENA ȘI LAUSANNE

Reprezentativa de fotbal a țării noastre a reușit miercuri seara, pe Wembley, cel de-al doilea rezultat egal în fața campionilor lumii. De mulți ani, cei care întovărășesc echipa peste hotare n-au avut ocazia să-i vadă pe fotbaliștii din națională jucînd în deplasare așa cum au făcut-o în fața echipei Angliei, pe terenul acesteia. Ceea ce a putut fi remarcat în primul rînd, ca un lucru deosebit, a fost faptul că fotbaliștii români nu au intrat pe teren intimidați de faima și calitățile certe ale adversarilor lor, ci însuflețiți de un spirit de luptă și o voință de a face față oricărui moment greu ivit în joc. Și asemenea momente, de ce să nu recunoaștem, au fost destul de numeroase miercuri pe parcursul celor 90 de minute, dar, ca niciodată, moralul fotbaliștilor români a fost mai ridicat, ei nelăsîndu-se paralizați de teama unui rezultat nefavorabil și, prin curajul și dîrzenia de care au dat dovadă, au participat cu toată tinerețea lor la realizarea unui spectacol agreabil, deseori aplaudat de publicul englez.

Dar rezultatul de miercuri seara obligă pe jucătorii și tehnicienii noștri la o activitate și mai intensă. El poate avea și trebuie să aibă în primul rînd valoarea unui stimulent asupra viitoarei munci de pregătire în vederea meciurilor oficiale din cadrul preliminariilor campionatului mondial. Altfel, pentru iubitorii fotbalului din România acest draw, socotit astăzi o performanță de mare prestigiu, nu la îndemîna oricui, va rămîne doar o amintire frumoasă și nu un cîștig, cert, în alcătuirea și pregătirea echipei naționale pentru partidele cu miză din primăvară.

Revenind la cele 90 de minute de pe Wembley, se poate spune că cei „unsprezece" au luptat înimos, cu încredere în propriile forțe și, ceea ce trebuie reținut, este că în multe perioade de joc întreaga echipă a acționat într-un spirit ofensiv, care i-a surprins pe adversari. Confirmă aceasta însăși declarația lui Sir Alf Ramsey, la cîteva minute după meci: **„Le-am spus jucătorilor mei că vom avea o partidă dificilă. Și, într-adevăr, așa a fost. Românii au știut să păstreze mai bine balonul la mijlocul terenului, să temporizeze jocul, să ne atace prin surprindere, într-un cuvînt, să ne scoată din ritm. Chiar dacă acțiunile echipei engleze au fost mai dese și mai viguroase decît ale echipei dv., ele s-au izbit de un zid de netrecut și în ultimă instanță de portarul Gornea, care a fost excelent în repriza secundă..."**

Frumoase aprecieri asupra jocului echipei noastre a avut și căpitanul echipei engleze, Bobby Charlton, care ne-a declarat: **„Echipa română m-a surprins plăcut, mai întîi la București. Sincer să fiu, nu mă așteptam la o asemenea ripostă chiar pe terenul nostru. Sînt convins că voi auzi și în viitor lucruri bune despre această tînără formație și în special despre Sătmăreanu, Dumitrache și Nunweiller, care mi-au plăcut cel mai mult..."**

Voința și puterea de luptă — iată după părerea noastră factorii care au contribuit la reușita acestui rezultat onorabil al reprezentantivei noastre. Și spre deosebire de alte împrejurări similare (pe terenuri străine), în momentele dificile de miercuri seara, de dominare a echipei engleze, care forța victoria, jucătorii noștri au ieșit cu calm din apărare în atac și au terminat numeroase acțiuni cu șuturi la poarta lui Banks. A fost bine valorificată în această partidă puterea de șut a lui Anca, care în două rînduri, în repriza întîi, l-a solicitat pe Banks la maximum, ca să nu mai amintim de șut-bomba în bară al lui Dinu (min. 72) care a făcut să înghețe tribunele. Și tot ca ur-

(Continuare în pag. a 3-a)

Scorul devine 1—1. În timp ce portarul englez Gordon Banks plonjează spre stînga, mingea pornită din piciorul lui Dumitrache pătrunde în dreapta porții

Telefoto **A.P. Agerpres**

DULCEA RĂZBUNARE A BALONULUI

Miercuri seara, pe stadionul Wembley din Londra, în fața a 80 000 de spectatori, cărora nu le-a venit, probabil, să-și creadă ochilor, reprezentativa de fotbal a României a ținut în șah echipa națională a Angliei, reeditînd, la dimensiuni evident mai mari, surpriza de acum două luni, de la București, unde campionii mondiali obținuseră, nu fără emoții, tot un rezultat de egalitate. De data aceasta, englezii, pe lîngă măiestria lor în joc și renumele lor, intimidant pentru orice echipă, aveau de partea lor un aliat, care poate însemna forță motrice, propulsantă uneori, cea a publicului și, printr-o lege nescrisă, dar universal valabilă, amabilitatea chiar și a celui mai corect **referee din lume.**

Și totuși, 1—1!

Desigur, pămîntul n-a încetat să se învîrtească, în fața acestui rezultat. Poate c-ar fi făcut-o, dacă ar fi fost vorba, în locul unui meci amical, de finala campionatului mondial. Oricum, acest 1—1, pe Wembley, cu teamul campionilor mondiali, se situează pe locul prim în palmaresul echipei noastre naționale de fotbal, el reprezentînd, fără doar și poate, în circumstanțele în care a fost realizat, CEL MAI BUN REZULTAT obținut pînă acum de reprezentativa noastră, de FOTBALUL NOSTRU. Cît de departe este acest prestigios 1—1 de pronosticurile temătoare, de acele variante terifiante în care apărea fireasca și chiar inevitabila victoria echipei Angliei la scor!

Iată, în sfîrșit, o mare satisfacție pe care acest sport atît de îndrăgit la noi o oferă sutelor de mii (poate chiar milioane!) de susținători, mereu în efervescență, gata să-i sfîșie pe fotbaliști la prima înfrîngere, dar dispuși să le ridice statui la cea dintîi victorie. Criticat mereu în ultima vreme, de cele mai multe ori cu temei, deși, în ultimă instanță, fotbalul este un joc capricios, cu prea puține contingențe cu științele exacte, expus tuturor ironiilor, devenit sursă permanentă de subiecte pentru caricaturiști și umoriști, BALONUL ROTUND s-a răzbunat miercuri seara pentru toate „umilințele" la care l-au supus tocmai cei ce-l iubesc mai mult. O răzbunare dulce, care picură un strop (mare) de bucurie în inima fiecăruia dintre noi, mai descrețește fruntile și, poate, ne face să ne gîndim că uneori am fost prea aspri. Dar, așa este cînd iubești. Dorești ca cel ce-ți este drag să întruchipeze perfecțiunea. Și noi iubim fotbalul...

Jack BERARIU

FRUNTAȘII ATLETISMULUI LA START

După campionatul municipal al juniorilor mici, desfășurat la sfîrșitul săptămînii trecute, sîmbătă și duminică va fi rîndul juniorilor mari și al seniorilor bucureșteni să se prezinte la start. Întrecerile lor din cadrul campionatului Capitalei sînt programate tot în sala Floreasca II, sîmbătă, cu începere de la ora 16 și duminică de la ora 8. Și-au anunțat participarea atleți de valoare, campioni și recordmani ai țării.

În pag. a 2-a: La un pas de... performanță

LA ATENA — VICTORIE A SCRIMERILOR PLOIEȘTENI

Capitala Greciei a găzduit meciul de scrimă dintre selecționatele orașelor Atena și Ploiești. Ca și în primul meci, desfășurat în țară, în luna noiembrie, rezultatul a fost favorabil sportivilor noștri, cu 2—1. Trăgătorii ploieșteni au cîștigat probele de floretă (9—7) și sabie (11—5) și au pierdut, la baraj, proba de spadă. Vom reveni cu amănunte.

PRIMUL JOC DE HOCHEI LA SINAIA

În cunoscuta stațiune de munte de pe Valea Prahovei, Sinaia, funcționează de mai bine de o lună de zile un patinoar natural. Avînd la dispoziție gheață, micii sportivi de la centrul de fotbal din localitate practică ca sport complimentar hocheiul. Astfel, de curînd, a avut loc între două echipe de pitici primul meci de hochei la Sinaia. A învins echipa I cu 4—2.

În cursul săptămînilor care urmează vor fi organizate noi întreceri de hochei, rezervate piticilor.

ARBITRI ROMÂNI PESTE HOTARE

Arbitrii de volei *Marinel Oancea* și *Mircea Albuț* vor pleca în Turcia și, respectiv, Israel, pentru a conduce partidele dintre Fenerbahce Istanbul — 17 Septembrie Tirana și Hapoel Hamapil — Mladost Zagreb.

NE VOR VIZITA VOLEIBALIȘTII DE LA DINAMO TIRANA?

Sîntem informați că echipa masculină de volei *Dinamo Tirana* va întreprinde, între 20 și 30 ianuarie 1969, un turneu în țara noastră. Ea va întîlni echipele *Steaua*, *Rapid* și *Tractorul Brașov*.

Azi, la Poiana Brașov

Proba individuală a concursului internațional de biatlon (tineret)

POIANA BRAȘOV, 15 (*prin telefon, de la trimisul nostru*). Soarele a scăldat astăzi pitoreasca stațiune într-o lumină puternică, prevestind parcă sărbătoarea tinerilor biatlonișți care își vor disputa de vineri pînă duminică întîietatea în cea mai importantă competiție organizată înaintea campionatului mondial: *Concursul internațional al României*.

Pe toți cei ce vor asista la întreceri, lumina și căldura nu pot decît să-i bucure. În schimb, concurenților acestea le dau multă bătaie de cap. Dar, și împotriva dificultăților create de natură există... remediu. De astă dată, prin devansarea orei la care se va da startul în cursa de 15 km. În loc de ora 11, acesta va fi dat la ora 9,30, cînd se presupune că zăpada se va menține înghețată. După cum se știe, concurenții vor efectua și două trageri (poziția culcat) a cîte 5 focuri de la 150 m.

Joi, la ora la care transmit aceste rînduri, erau prezenți aproape toți participanții (componenții echipelor *U.R.S.S., R.D.G., Suediei, R.F.G., Cehoslovaciei, României — I și II, Brașovului* și *Sinaiei*), în total 37 de concurenți. Singurii absenți, biatloniștii polonezi, care se mai speră să vină în cursul nopții.

La antrenament cei mai buni s-au dovedit sportivii sovietici. Aceasta nu trebuie să mire pe nimeni, deoarece biatloniștii din U.R.S.S. au cucerit anul trecut atît titlul mondial la individual (prin Aleksandr Tihonov, care luase parte și la ediția 1968 a internaționalelor noastre), cît și la ștafetă. Excelente au fost și tragerile componenților echipei R.D.G., din rîndul cărora l-am remarcat pe Günther Bartnik, component al ștafetei care la trecutul campionat mondial a cucerit medalia de bronz. În această ierarhie (neoficială, bineînțeles) se cuvine menționată și precizia dovedită de biatloniștii români, în special de Al. Szabo, I. Bîrzea și I. Olteanu.

D. STANCULESCU

IN PAG. a 2-a: PANORAMIC SPORTIV INTERN

Atletismul s-a mutat sub acoperiș. Sala Floreasca II găzduiește starturile și finișurile de iarnă. Sîmbătă și duminică — campionatul Capitalei pentru juniori mari și seniori.

ÎN DEZBATERE — CĂILE CĂTRE PERFORMANȚĂ

DIN CUVÎNTUL PARTICIPANȚILOR LA PLENARA CNEFS

- **ȘCOALA ȘI UNIVERSITATEA REPREZENTATE SLAB**
- **NU! ATLETISMULUI DE SERĂ**
- **ÎNCĂ O STEA PE EPOLEȚII STELEI**

Amplele discuții purtate pe marginea raportului prezentat în plenara CNEFS, analiza critică exigentă a rezultatelor delegației române la Jocurile Olimpice din Mexic, dezbaterea planului de pregătire pentru ediția din 1972 a marii competiții de pe pozițiile realismului și ale lucidității au conferit întrunirii cadrelor de bază ale mișcării noastre sportive atributul unui eveniment remarcabil. Concluziile plenarei pun la dispoziția cluburilor, asociațiilor, antrenorilor, tehnicienilor și sportivilor liniile directoare ale muncii de perspectivă, în care primul obiectiv îl constituie participarea cu succes la J.O. de la Sapporo și München, iar următorul, cu nimic mai puțin important, pregătirea unui eșalon de sportivi și mai puternic pentru 1976, din generația de copii care acum parcurge abecedarul. Iată de ce rolul școlii în relansarea performanței sportive românești a ocupat un loc însemnat în dezbaterile de marți.

★

Tovarășul ALEXANDRU FORȚIU, *director în Ministerul Învățămîntului*, sublinia (pe bună dreptate autocritic) că *„tineretul studios a fost foarte slab reprezentat în delegația olimpică română la Ciudad de Mexico"*.

„Sînt puțin invidios pe cluburile Steaua și Dinamo, spunea cu amărăciune în glas vorbitorul, *pentru rezultatele obținute, pentru elogiile care le-au fost aduse aici, în ședință. Dar, la noi* (în unitățile sportive școlare și

(Continuare în pag. a 2-a)

ABUNDENȚA DE ZĂPADĂ DE LA CERVINIA

CERVINIA, 16 (prin telefon). — Hotărît lucru, ninsoarea continuă să fie problema nr. 1 a numeroșilor boberi veniți în localitate pentru ultime pregătiri în vederea apropiatelor campionate continentale. Grosimea stratului de zăpadă de pe pistă atinge uneori și 2 m! Evident, organizatorii sînt cei mai afectați, măsurile de deszăpezire cerînd eforturi deosebite pentru ca antrenamentele să poată avea, totuși, loc.

Cei trei sportivi români — Panțuru, Neagoe și Focșeneanu — marchează, în special pilotul Panțuru, o acomodare substanțială cu necunoscuta pîrtie. Starturile, punct nevralgic încă și în sezonul trecut, sînt acum mult mai bune, mai rapide, și dau nădejdi serioase și justificate într-o comportare la înălțime.

Flop-ul va fi proscris?

— Pag. a 4-a

LA UN PAS DE ... PERFORMANȚĂ

EDUCAȚIA FIZICĂ SĂ NU FIE ULTIMA ÎN CLASAMENTUL CATALOGULUI

În cadrul procesului de învățămînt, educația fizică ocupă un loc important, deoarece ea constituie, conform principiilor pedagogice, una din laturile educației comuniste. În școlile profesionale și liceele de specialitate, acest obiect capătă valențe noi.

Cea de a doua conferință zonală, organizată de Ministerul Învățămîntului, la Piatra Neamț, și la care au participat cadre didactice din școlile profesionale și liceele de specialitate din județele Bacău, Botoșani, Iași, Neamț, Suceava și Vaslui, a permis un larg schimb de experiență.

CONȚINUTUL LECȚIILOR ȘI DOCUMENTELE ȘCOLARE

Programa de educație fizică elaborată de Ministerul Învățămîntului cu nr. 84655/1966, prevede: *„In activitatea practică a elevilor sînt necesare o serie de deprinderi de mișcare, calități fizice, morale și de voință, în scopul măririi productivității muncii... În acest scop, profesorul trebuie să cunoască două elemente principale: specificul de muncă al elevilor și particularitățile lor fizice individuale".*

Prevederile sînt clare. Și totuși, în urma controlului efectuat, s-a constatat că în NICI O ȘCOALĂ vizitată, NICI UN PROFESOR *nu se preocupă*, conform indicațiilor date în programă, *de a contribui prin mișcări specifice la formarea deprinderilor motrice strîns legate de caracterul mișcărilor profesionale ale elevilor, de a dezvolta îndemînarea și ambidextria sau de a forma o atitudine corectă a corpului și de a combate anumite atitudini vicioase sau deformații profesionale.* Este firesc să ne întrebăm: de ce nu se respectă cel puțin prevederile programei — care sînt obligatorii — dacă probitatea profesională nu impune acest lucru? Sînt mulți profesori cu foarte bune rezultate (*V. Bogza* — Șc. prof. auto și *Ana Mușat* — Gr. șc. chimie din Piatra Neamț, *Mihai Macri* — Gr. șc. construcții Bacău, *Vasile Ungureanu* — Lic. agric. Huși ș.a.) ale căror ore se ridică la nivelul cerințelor. Dar alături de aceștia sînt și alți profesori ale căror lecții sînt slabe, cu un ritm lent de lucru, unde nu se folosește materialul didactic, cu o pregătire de specialitate insuficientă, cu o ținută vestimentară necorespunzătoare (*Rodica Leon* — Șc. sanitară Iași, *Nicolae Albu* și *Vasile Tronciu* — Șc. prof. M.I.A. Roman, *Gh. Matei* și *M. Pînzaru* — Gr. șc. chimie Suceava, *V. Păun* și *V. Baraboi* — Gr. șc. prof. Suceava ș.a.).

Nu spunem o noutate cînd afirmăm că *orice profesor*, indiferent de vechime, este dator să aibă planuri calendaristice și să se pregătească pentru fiecare lecție, pentru că nimic nu este mai primejdios pentru un cadru didactic, decît rutina. Mai mult, profesorii stagiari au obligația de a avea zilnic planuri de lecție, pentru că, oricîte cunoștințe ai avea la terminarea facultății, măiestria pedagogică se capătă după mulți ani de catedră. Dar, unii dintre profesorii amintiți s-au prezentat la școală fără asemenea documente. *Iată* — fără îndoială — *o altă cauză a orelor de calitate îndoielnică.*

Uneori, profesorii de educație fizică se plîng că nu sînt sprijiniți de conducerile școlilor. Și de cele mai multe ori nu sînt departe de adevăr. Cele mai puține lecții asistate de către directori sînt cele de educație fizică. De ce? Oare pentru că lecția nu oferă pentru asistent comoditatea clasei? *Orele de educație fizică, sîntem nevoiți s-o repetăm, contribuie la întărirea organismului, la formarea unor deprinderi extrem de necesare procesului de producție. De aceea stimați tovarăși directori și profesori, ștergeți colbul vechilor concepții și nu mai priviți acest obiect ca pe un intrus în catalog!*

SPORT DE MASĂ ȘI SPORT DE PERFORMANȚĂ

Prin instrucțiunile elaborate de Ministerul Învățămîntului, Comitetul Central al U.T.C. și CNEFS, cu nr. 113501/1968, Inspectoratele școlare, CJEFS și Comitetele județene ale U.T.C. AU SARCINA de a organiza etapele pe localități ale campionatelor republicane pentru toate școlile profesionale. *La Iași, Suceava, Cîmpulung Moldovenesc* — *nimic.* O singură excepție: *Piatra Neamț.* Este firesc să ne întrebăm: cînd au de gînd și celelalte centre să devină... „excepții"?

Sînt, și nu puține, școlile care au fost prezente cu formațiile lor în fazele superioare ale întrecerilor școlare și de juniori. Atîta timp cît există însă superficialitate în pregătire (Gr. șc. forestier Piatra Neamț, Gr. șc. chimie Iași, Gr. șc. de cooperație Huși) nu ne putem declara mulțumiți. Ce părere au școlile în cauză?

UN NOD GORDIAN: BAZA MATERIALĂ

Fără îndoială că baza materială de care dispun cele mai multe dintre școli nu poate satisface. Lipsa la majoritatea școlilor a sălilor de sport (un singur exemplu: Liceul chimie și Gr. șc. profesional chimie Piatra Neamț, cu peste 1 500 de elevi, deși nou construite, au fost lipsite de acest element esențial) îngreunează predarea lecțiilor de educație fizică pe timp nefavorabil. Totuși, UNDE A EXISTAT INTERES s-au realizat, prin străduința cadrelor didactice și elevilor, spații frumos amenajate pentru desfășurarea în bune condițiuni, măcar atunci cînd condițiile atmosferice permit, a orelor (*Liceul agricol Huși, Gr. șc. profesional Suceava, Gr. șc. construcții Bacău* etc.), dar acolo UNDE A PRIMAT LIPSA DE INTERES, deși există suficient spațiu (*Gr. șc. profesional și Gr. șc. chimie Suceava, Gr. șc. sanitar Iași*) nu s-a făcut nimic. Se impune ca forurile tutelare, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, să intervină în mod eficient pentru a găsi soluțiile cele mai bune pentru rezolvarea acestui deziderat: *baza materială.*

ÎN LOC DE CONCLUZII

„Este necesar, ne-a spus prof. ANA MUȘAT de la Gr. șc. chimie Piatra Neamț, pentru a te putea realiza — căci asta o dorim cu toții — multă muncă, o permanentă dorință de perfecționare. NIMIC NU SE POATE FACE FĂRĂ PASIUNE."

Emanuel FANTANEANU

NOTA 10

În sărăcia rezultatelor și în penuria de valori pe care le încearcă astăzi handbalul craiovean, apariția unei speranțe e privită ca o mană cerească și cultivată cu foarte mare grijă.

Acestei categorii, de la care se așteaptă revoluționarea handbalului oltean, îi aparține și juniorul *Constantin Tudose*, golgeterul craiovenilor în campionatul divizionar al școlarilor și juniorilor.

Născut la 25 martie 1950, el și-a început activitatea sportivă ca... pivot de baschet. Dexteritatea sa în conducerea mingii și excelenta orientare în teren l-au determinat pe profesorul George Burcea, antrenorul echipei de handbal a școlii sportive din Craiova, să-i solicite transferul pentru secția sa, pasaj care avea să aducă, curînd, ambelor părți, multiple satisfacții.

Remarcat în diferite jocuri și selecționat în vara lui '68 pentru tabăra de juniori de la Poiana Brașov, C. Tudose și-a susținut în toamnă partidele cu echipa omonimă din R.D.G. și primul său examen internațional, obținînd calificativul „foarte bine".

Elev în ultima clasă a Liceului „Nicolae Bălcescu" din Craiova, tînărul care a primit recent certificatul maturității vrea să se perfecționeze în sportul îndrăgit, intenționînd ca, la următorul concurs de admitere, să atace unul din locurile Institutului de Educație Fizică și Sport București. Pentru că rezultatele sale în teren îl confirmă și-l recomandă din plin, iar „anatomia" constituie materia pentru care a făcut o pasiune, avem deplina certitudine a reușitei sale. Și, i-o dorim.

N. Mș.

VOLEIUL ȘCOLAR — sursă viitoare a marii performanțe

Înființarea diviziei naționale școlare la volei constituie, fără doar și poate, o măsură de utilitate extremă pentru revirimentul ce se așteaptă de la sportul cu mingea peste plasă. Valențele multiple ale acestei competiții vor fi binefăcătoare pentru elita voleiului românesc.

Reluarea campionatului școlar ne-a determinat să cerem antrenorului federal N. TĂRCHILĂ cîteva păreri în legătură cu utilitatea competiției, cu nivelul atins de echipe, precum și cu perspectivele acestora, considerate, pe bună dreptate, rezerva de bază a performanței.

— În ce constă, în primul rînd, utilitatea diviziei școlare?

— Marele avantaj conferit de înființarea unui campionat destinat elevilor și juniorilor constă în lărgirea sferei de practicare a acestui sport. Pe de altă parte, se asigură o pregătire timpurie a sportivilor de către cadre de specialitate, deci se asigură creșterea valorică a elementelor talentate. De asemenea, menținerea lor permanentă în focul concursului ajută în formarea și întărirea deprinderilor, în perfecționarea tehnică și tactică, în maturizarea mai rapidă a jucătorilor.

— În urma turului, ce ne puteți spune despre valoarea echipelor și despre calitatea jocurilor prestate de ele?

— Cum era firesc, începutul a fost mai greu pentru o parte a echipelor, neexperimentate în competiții, dar acestea și-au găsit, ulterior, cadența înscriindu-se — în majoritate — pe o traiectorie cert progresivă. Celelalte, mai experimentate, unele dintre ele cu stagiu chiar în B sau cu jucători și jucătoare care au participat la acest campionat, au atins un nivel înalt în pregătirea de ansamblu și individuală. Aceasta nu poate fi decît o constatare îmbucurătoare în ce privește asigurarea cu elemente talentate pentru marea performanță.

Antrenorul federal N. TĂRCHILĂ — își expune punctul de vedere

— Divizia școlară oferă, de pe acum, asemenea elemente de perspectivă și loturilor naționale?

— Desigur. Aș enumera printre voleibalistele și voleibaliștii care vădesc reale calități și care au fost selecționați în loturile naționale lărgite pe *Liliana Pașca* (Șc. sp. Constanța), *Georgeta Ghergheli* (Șc. sp. Oradea), *Doina Ghic* (Liceul „N. Bălcescu" Cluj), *Marianne Wolf* (Șc. sp. Timișoara), *Paula Cazangiu* și *Victoria Caranda* (Șc. sp. nr. 1), *Marilena Niculescu* și *Narcisa Nata* (Șc. sp. 2), *Radu Dumitrescu* și *Dragoș Popescu* (Liceul nr. 2 Rm. Vilcea), *Viorel Bălaș, Teofil Chiș* și *Ion Ghic* (Liceul „N. Bălcescu" Cluj), *Mircea Codoi* (Gr. școlar prof. „23 August"), *Călin Dorgo* (Șc. sp. Tg. Mureș), *Aron Mihăescu* și *Valentin Mocuța* (Șc. sp. Timișoara) etc.

Numărul mare de jucători ce se vor ridica în viitor din rîndul școlarilor va oferi, în curînd, garanția ridicării valorice și a diviziei naționale B, aflată acum sub nivelul cerințelor.

Aurelian BREBEANU

CATALOG

VOLEI

MASCULIN: Dinamo București — Liceul Cuza Vodă Huși 3—0; Liceul 1 Galați — Șc. sp. Buzău 0—3; Șc. sp. Bacău — Liceul 3 Brăila 3—0; Șc. sp. P. Neamț — C.S.M. Iași 3—0; Șc. sp. 2 București — Petrolul Ploiești 3—0; Clubul sp. Șc. București — Rapid 0—3; Șc. sp. 1 București — Steaua 1—3; Viitorul București — Sănătatea 3—1; Progresul București — Șc. sp. 3 București 3—0; Liceul D. Golescu C. Lung Muscel — Șc. sp. Timișoara 0—3; Liceul 1 Dej — C.F.R. Timișoara 3—0.

FEMININ: Penicilina Iași — Șc. sp. Buzău 3—0; Șc. sp. Bacău — Liceul N. Bălcescu Brăila 3—0; Șc. sp. P. Neamț — Confecția Botoșani 3—0; Dinamo București — Șc. sp. Ploiești 0—3; Șc. sp. 2 M. Basarab București — Liceul Olteni 3—0 (neprezentare); Șc. sp. 3 București — Rapid 3—0; Șc. sp. 2 București — Viitorul 3—0; Șc. sp. 1 București — C.P.B. 3—0; Constructorul București — Cutezătorii 3—0; Șc. prof. Agricolă Sibiu — Liceul Blaj 3—0.

DE LA „ECRAN"... LA REALITATE

Poate că scenele din unele filme de aventuri, în care agresorii sînt imobilizați prin cîteva mișcări iuți și precise, să fi constituit, la început, punctul de atracție al cercului de judo *care a luat ființă la* Liceul „Mihail Sadoveanu". *Dar, cu siguranță, acest lucru a căpătat certitudine atunci cînd elevii au văzut pe viu primele „secvențe".*

Într-o zi de octombrie a anului trecut, au început, sub conducerea lui MIHAI BRĂILEANU (student în anul IV la I.E.F.S.) și DAN GEORGESCU (proiectant) primele lecții de inițiere. Antrenorii au trebuit să facă față avalanșei de cereri (peste 70 de elevi și eleve și-au exprimat dorința să cunoască și să practice acest sport). Dintre toți, au fost selecționați 30 de băieți și 9 fete cu care au început migăloasa muncă de șlefuitori ai... „caratelor".

M. Brăileanu și D. Georgescu *au prevăzut, pentru această perioadă, în planul de antrenament al tinerilor judocani, desăvîrșirea pregătirii fizice, foarte necesară învățării procedeelor tehnice. Cei aproape 40 de purtători ai „centurii albe", prezenți permanent la cele două antrenamente săptămînale (perioada vacanței neconstituind și vacanța sportivilor), se străduiesc să pătrundă cu maximum de rapiditate toate tainele acestui sport pentru a intra cît mai curînd în posesia „centurii galbene", prima care se obține în concurs. Pînă acum s-au desprins elevii:* Dan Heldjorfer *(clasa a 9-a) la peste 85 kg,* Gheorghe Ștefan *(clasa a 10-a) la 65 kg,* Aurel Comanischi *(cl. a 11-a) la peste 75 kg* și Virgil Prișcu *(cl. a 11-a) la 75 kg.*

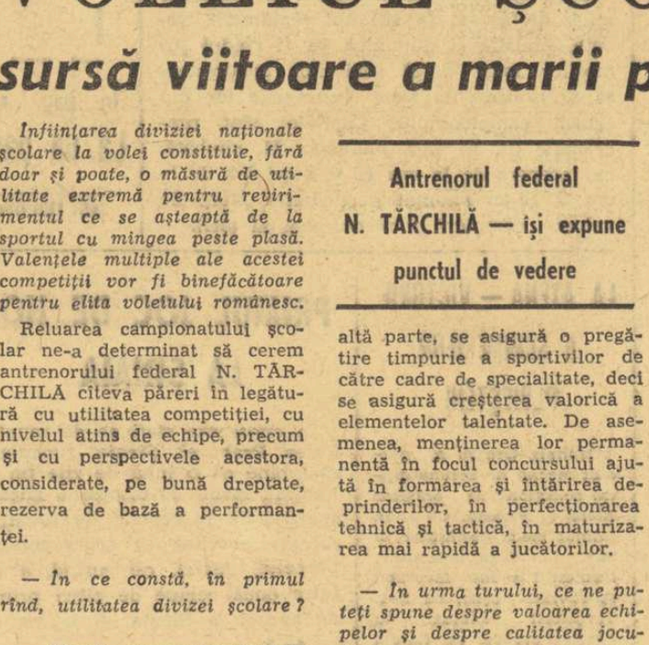

O secvență din lecția de judo de la „Sadoveanu"
Foto: C. ROBESCU

Și pentru că timpul se scurge cu repeziciune, toți încearcă să se impună atenției antrenorilor în vederea selecționării în echipa reprezentativă a școlii, care va intra la 9 martie în bătălia pentru cîștigarea unui loc cît mai bun în cadrul campionatului republican de juniori.

Tuturor elevilor care au îndrăgit acest sport, cît și celor doi inimoși antrenori, le dorim succes!

Em. F.

PROGRAM INTERNAȚIONAL

În acest an, halterofilii români vor participa la numeroase întîlniri și reuniuni internaționale. În martie, selecționata orașului București va evolua la Leningrad, în compania reprezentativei locale. La numai cîteva zile după acest meci, un grup de sportivi români va participa la „Premiul orașului Moscova".

În aprilie, probabil la București, se va organiza „Cupa Dunării", competiție la care iau startul 7 echipe naționale. În luna iunie, juniorii noștri vor fi prezenți în „Cupa Dunării" și apoi ei se vor întrece cu echipa similară a Poloniei.

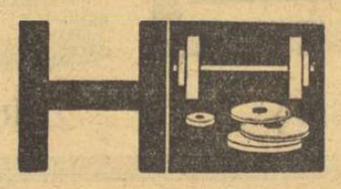

Calendarul mai prevede o întîlnire la seniori cu echipa Franței, un „triunghiular" România — Cuba — R. P. Mongolă la București, participarea la „mondialele" de la Varșovia, precum și la Balcaniada, care se va desfășura la sfîrșitul anului, în Turcia.

După cum se vede, este un program internațional destul de bogat. Sperăm că sportivii noștri se vor comporta onorabil în aceste competiții, la un nivel superior față de cel arătat anul trecut.

AU FOST FIXATE BALCANIADELE PENTRU ANII URMĂTORI

Cu prilejul primei balcaniade de haltere desfășurate la Iambol, comisia de organizare a stabilit programul următoarelor ediții ale acestei competiții. Ele se vor desfășura după cum urmează: **1969 — în Turcia, 1970 — în România, 1971 — în Iugoslavia, 1972 — în Grecia.**

ÎN DEZBATERE CĂILE CĂTRE PERFORMANȚĂ

(Urmare din pag. 1)

universitare, n.n.) *nu se muncește ca la ei".*

Întrebarea care se pune este „DE CE?". Școala și universitatea dispun de o masă compactă de tineri și tinere, de cele mai valoroase cadre didactice și tehnice, investițiile materiale pentru sport din bugetul M.I. au crescut considerabil. Tovarășul Forțiu dă într-un fel răspunsul:

„La noi nu se muncește ca acolo. Noi vorbim, de pildă, de introducerea psihologiei, dar nu urmărim nici măcar două sarcini cu toată perseverența".

Tovarășul Forțiu a prezentat, în cadrul plenarei, o serie de propuneri și măsuri a căror transpunere în practică va avea darul să amelioreze actuala stare de lucruri deficitară.

Legat de aceasta nu poate scăpa totuși atenției o intervenție a tovarășului C. BALIȚA, *președintele C.J.E.F.S. Timiș,* care arăta:

„În aceste zile a fost difuzată de către Ministerul Învățămîntului programa școlii generale de 10 ani. În ea figurează, bineînțeles, și obiectul educației fizice. Pînă acum, în clasele V—VIII figurau săptămînal DOUĂ ORE de clasă și UNA de colectiv. În noua programă apar de asemenea, 2 ORE, precizîndu-se, însă, că una va fi de activități sportive (colectiv) Este o dare înapoi în privința educației fizice din învățămînt. Ar trebui să se arate Ministerului Învățămîntului că la școlile generale de 10 ani educația fizică trebuie să apară mai pregnant".

★

Tovarășul EUGEN BRAN, șeful catedrei de atletism a IEFS, s-a ocupat în expunerea sa, bineînțeles, de problema atletismului, sport cu cea mai mare pondere olimpică, în ultimă instanță disciplina nr. 1 la fiecare ediție a Jocurilor.

După ce a analizat comportarea atletelor (admirabilă) și a atleților (nesatisfăcătoare), prof. Bran s-a referit la cîteva aspecte esențiale ale muncii de viitor.

„Este nevoie să se ia în continuare măsuri energice, și biroul F.R.A. a și pornit pe acest drum, pentru ridicarea atletismului, în totalitatea multiplelor sale probe, pe o treaptă mult mai înaltă.

Se ivesc, desigur, multe probleme, printre care una CHEIE: aceea a SELECȚIEI. La noi, în scriptele federației, sînt înregistrate grosomodo (copiii, juniorii, seniorii, bărbații și femeile) cam 8000 de persoane. Ceea ce, printr-o operațiune de împărțire elementară, ar însemna vreo 250 de probă. De aici, din acest număr, trebuie selecționate virfurile. Este, îndrăznesc să spun, derizoriu în comparație cu alte țări.

Pentru a se rezolva această problemă spinoasă a selecției este necesară, în primul rînd, o orientare nouă. Dar ea trebuie să existe nu numai în munca și mentalitatea federației de atletism, ci — în primul rînd — în cadrul CNEFS.

Să nu uităm un amănunt metodic: dacă vom avea atleți buni și foarte buni, în proporție de masă, atunci — în mod inevitabil — va crește și nivelul măiestriei la multe jocuri, pentru că atletismul este temelia pe care se construiește succesul în orice disciplină sportivă"

„...Cadrele care lucrează în atletism sînt puține: 178 de antrenori cu normă întreagă și cam tot atîția cu 1/2 de normă, marea majoritate în București. Ne putem face oare iluzii că, în asemenea condiții, vom alinia la proxima Olimpiadă atleți în toate probele? De bună seamă, nu! Tocmai de aceea F.R.A. a hotărît să-și extindă baza de lucru și în momentul de față au apărut nucleele atletice în județe, unde pînă acum nu se făcea nimic. Este un început bun.

Dar, în actuala sa structură, F.R.A. nu mai poate cuprinde în întregime activitatea și nu o poate coordona satisfăcător. Iată de ce aș propune să se stabilească metodiști cu sarcini numai pentru atletism în unele județe unde acest sport are rădăcini: Cluj, Timiș, Iași, Brașov, Prahova și Mureș".

Referindu-se și el la slaba contribuție a provinciei în ceea ce privește dezvoltarea atletismului de performanță, vorbitorul a scos în evidență un fapt negativ, care explică într-o oarecare măsură această stare de lucruri: NEREALIZAREA BUGETULUI.

„Am avut anul trecut la atletism, în bugetele consiliilor județene, de ordinul a milioane lei. Iată cele mai nedorite, cele mai criticabile economii. Probabil, însă, că greșeala a pornit din momentul alcătuirii bugetelor. Cu alte cuvinte, nu au fost întocmite bugete REALE, care să corespundă necesităților actuale și de perspectivă ale dezvoltării atletismului".

Și acum viitorul:

„Pentru J.O. din 1972 F.R.A. a nominalizat 41 de sportivi. Dacă pregătirea se va efectua ca și pentru Mexic, se poate estima că 50 la sută, adică 20, vor ajunge în lotul pentru München. Ar fi dublu față de Ciudad de Mexico dar, totuși, foarte puțin în comparație cu alte sporturi. De pildă, caiac-canoea a nominalizat 112 oameni, boxul 69, luptele 62, tirul 57. Se vor găsi, poate, glasuri critice care vor spune că nu am avut curajul să propunem mai mulți. Dar, în atletism se lucrează strict cu cifre. Noi putem prevedea cu destulă precizie unde va ajunge atletismul mondial în 1972, ce standarduri trebuie fixate și cunoaștem bine posibilitățile de creștere ale atleților noștri. Din acest motiv previziunile noastre merg mînă în mînă cu realitatea.

La sfîrșitul lui noiembrie au fost elaborate — în linii mari — planurile de pregătire pentru campionatul european și Jocurile Olimpice. Ca perspectivă, cheia de boltă rămîne LĂRGIREA BAZEI DE SELECȚIE.

A cultiva un atletism de seră, a nu face din mișcarea atletică un fenomen viabil, de masă, înseamnă a iscăli o grea poliță în alb, totdeauna cu scadențe dureroase. Experiența ne-o dovedește"

★

STEAUA, alături de Dinamo, s-a numărat printre cluburile laureate în ceea ce privește pregătirile pentru J.O. și bilanțul participării.

Tovarășul MAXIMILIAN PANDELE, *președintele clubului,* a împărtășit din experiența muncii de instruire și educație desfășurată în vederea J.O. dar, la fel ca și omologul său de la Dinamo, a făcut lucrul acesta fără infatuare, ci cu discreție, evitînd tonul profesoral, sentențios.

„Analizîndu-se pregătirea și rezultatele obținute de sportivii militari la Olimpiada din Mexic, a spus tov. Pandele, *a reieșit limpede că, cu toate realizările (aici arătate) la Steaua există încă mari posibilități pentru o activitate mult mai bună.*

S-a ajuns la concluzia că trebuie perseverat pentru creșterea intensității și volumului antrenamentelor, singura posibilitate de a merge în pas cu vremea.

Trebuie ridicată permanent calificarea antrenorilor, pentru a le da posibilitatea să-și pregătească elevii după ultimele cuceriri ale științei.

Este logic și lesne de înțeles că, sub aspectul valorii performanțelor, la Sapporo și München nivelul va fi și mai înalt decît a fost la Grenoble și Ciudad de Mexico. Aceasta este calea obiectivă de dezvoltare a sporturilor".

După ce a expus o serie de obiective ale clubului și a făcut numeroase propuneri pentru îmbunătățirea planurilor de pregătire, tov. Maximilian Pandele a transmis plenarei angajamentul ferm al sportivilor clubului Steaua de a se pregăti cu toată hotărîrea pentru a aduce mișcării sportive românești noi și noi victorii.

PANORAMIC SPORTIV INTERN

Euforia fotbalistică (după acel senzațional rezultat de egalitate obținut, pe Wembley, în fața campionilor lumii) eclipsează în mod evident „panoramicul". Dar, el își face, totuși, loc — și îl merită — pentru că, la urma urmei, viața nu începe și nu se termină cu fotbalul, cum sînt tentați să socotească foarte mulți. Așadar, gustînd și noi din deliciile satisfacției (oferite cu atîta zgîrcenie de balonul rotund), să facem o privire de ansamblu asupra programului sportiv de la sfîrșitul săptămînii.

★

Sporturile albe domină scena. Deși iarna, capricioasă și infidelă (poate și pentru că este de genul feminin!) după un început vijelios a devenit blîndă și zîmbitoare. În munți cam lipsește zăpada. Să se aducă de la București! Consiliul municipal și comandamentul de deszăpezire din Capitală ar saluta cu entuziasm o asemenea inițiativă!

Totuși, agenda nu este săracă. Biatlonul (sportul marilor noastre speranțe olimpice) cunoaște febra unui concurs internațional în Poiana. La Sinaia și Vatra Dornei se vor întrece alpinii, în timp ce săritorii își dispută tradiționala Cupă a Postăvarului. Luni, pe pîrtia de la Sinaia, sînt programate primele coborîri, de antrenament, ale boberilor. Dă doamne ger!

★

Atletismul de sală apasă pe accelerator. Pînă cînd va fi utilată marea hală de la „23 August", oamenii cronometrului și ai ruletei se mulțumesc cu modesta „Floreasca II" unde este programat campionatul Capitalei pentru juniori mari și seniori. Deși participarea nu este OBLIGATORIE nutrim speranța că consacrații atletismului bucureștean se vor simți OBLIGAȚI să onoreze competiția. În primul rînd dintr-un respect față de ei înșiși.

★

Se reia campionatul masculin de baschet. Începe returul. Etapa inaugurală programează o partidă de tradiție, Steaua-Rapid, care este totdeauna un derby, chiar și în absența mizei. Cu toate că cele două echipe sînt teoretic calificate în turneul final, disputa lor poartă amprenta unor rivalități și ambiții niciodată rezolvate. Liderii clasamentului, dinamoviștii bucureșteni, susțin o partidă de agrement în compania ultimei clasate, Politehnica Iași.

★

În sfîrșit, „Cupa Progresul" la handbal feminin încearcă să facă activă pauza din campionat, oferind jucătoarelor o posibilitate de mișcare, iar antrenorilor prilejul de a încerca elemente tinere, de perspectivă, de a le roda în întîlniri pentru care nu sînt trași la răspundere.

Atît. Cam puțin. Dar să nu uităm că ne aflăm încă în ianuarie.

Valeriu CHIOSE

ANTON BĂLĂNESCU

A încetat din viață, după o lungă și grea suferință, Anton Bălănescu, vechi activist al Federației române de hochei, un pasionat sprijinitor al acestui sport, pentru progresul căruia a muncit cu entuziasm. Toți cei ce l-au cunoscut îi vor păstra o frumoasă amintire.

Înhumarea va avea loc azi la ora 13 la cimitirul Sf. Vineri.

fotbal

EVOLUȚIA ECHIPEI NAȚIONALE DE FOTBAL LA LONDRA

(Urmare din pag. 1)

mare a unei presiuni exercitate de echipa noastră a fost și șutul năpraznic al lui Domide, oprit de brațul lui J. Charlton, în urma căruia formația noastră a beneficiat de lovitura de la 11 metri, transformată impecabil de Dumitrache în min. 75.

În ce-i privește pe componenții echipei noastre, așa cum am spus, fiecare în parte are merite la obținerea acestui remarcabil rezultat. **Gornea** s-a remarcat pentru calmul și curajul lui; **Nunweiller VI** a fost în prima repriză unul din cei mai buni jucători de pe teren, el situindu-se, în general, pe tot parcursul partidei în postura conducătorului de joc al echipei noastre; **Dumitrache** a fost, la rîndul lui, cel mai periculos dintre atacanții noștri, uimindu-și adversarii prin fantezia și îndrăzneala cu care s-a angajat în lupta cu fundașii adverși. Amintesc faza din min. 37, cînd Dumitrache a luat o acțiune pe cont propriu de la centru, cu doi adversari în spate, Mac-Nab și Wright, fiind oprit să șuteze din careu printr-un fault vizibil (dar nepenalizat) comis de J. Charlton. Foarte bine a jucat, de asemenea, debutantul **Anca**. Bun **Deleanu, Domide**, cu vigoarea ce-l caracterizează, a justificat selecționarea sa. De un înalt spirit de luptă au dat dovadă apărătorii **Dinu, Boc, Sătmăreanu**. Lucescu a muncit mult, dar în fazele de finalizare ni s-a părut șters, ca și **Dembrovschi**.

Portarul echipei noastre naționale, Gornea, a reușit să blocheze mingea plonjînd în picioarele lui Roger Hunt.
Telefoto: A.P.-Agerpres

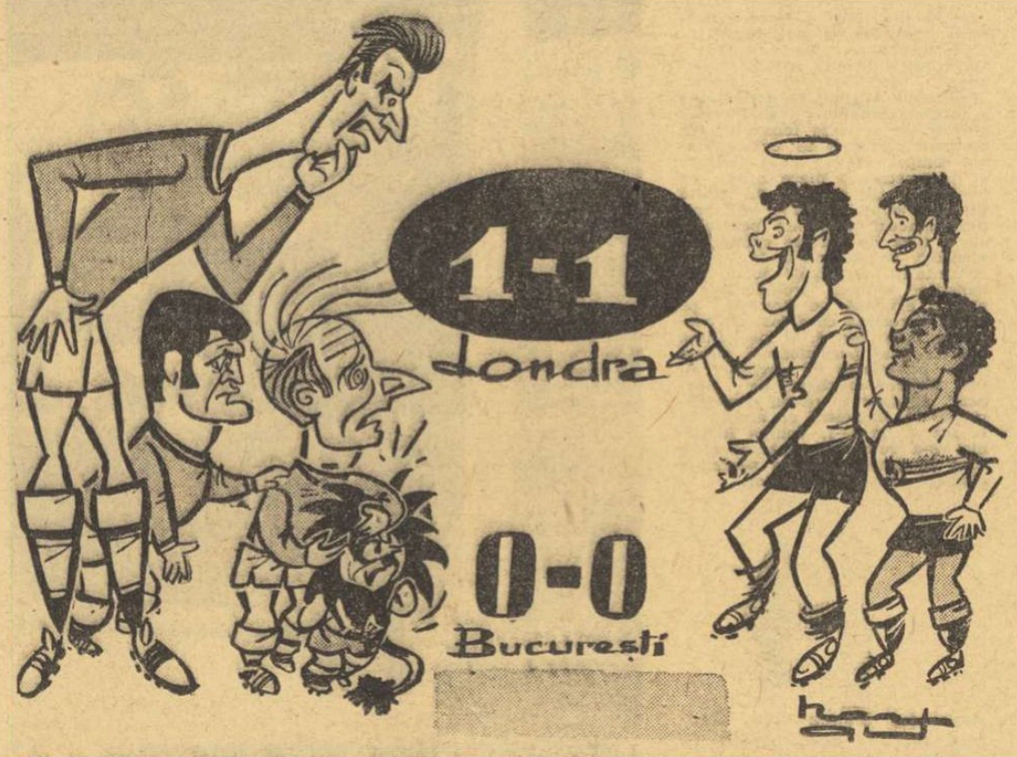

De la stînga: Jackie Charlton, Wright și Bobby Charlton; de la dreapta: Dumitrache, Dinu și Lucescu, văzuți de **Neagu RADULESCU**

Caracteristicile fotbaliștilor englezi sînt bine cunoscute publicului nostru. În jocul de miercuri seara formația lui Alf Ramsey a avut o comportare mult superioară celei de la București. Au ieșit pregnant în evidență unele calități, superioare celor ale jucătorilor români, în ceea ce privește forța de joc, viteza în acțiuni, ritmul susținut în fazele de finalizare, mobilitatea, în general, a întregii echipe, care atacă și se apără cu cîte 8—9 oameni deodată. Toate acestea au și permis, de altfel, ca echipa gazdă să aibă perioade mai lungi de dominare, îndeosebi spre sfîrșitul partidei, atunci cînd și-a dat seama că e pe punctul de a nu putea smulge victoria în fața echipei române nici la ea acasă.

Deși din echipa „mondialilor" au lipsit cîțiva titulari, aceasta nu a scăzut cu nimic valoarea garniturii aliniate de Ramsey, care dispune de jucători ce îi pot înlocui pe titulari cu același randament la orice oră. Putem spune chiar că Radford a fost în acest meci unul dintre cei mai buni coechipieri ai lui Bobby Charlton. Foarte bine au evoluat în această întîlnire înaintașii **Ball, Hurst** și **Hunt**, care au pus în repetate rînduri în pericol poarta lui Gornea.

Sosirea echipei naționale de fotbal, care se întoarce de la Londra pe calea aerului, este anunțată pentru astăzi, în jurul orei 14, la aeroportul Băneasa.

Întîlnirea de pe Wembley, urmărită de 80.000 spectatori, s-a bucurat de prezența în tribună a prințului Richard Gloucester, căruia, înaintea începerii partidei, i-au fost prezentate ambele echipe. Miercuri seara, la banchetul dat în onoarea celor două formații, președintele Federației Engleze de Fotbal, A. Stephen, a felicitat pe jucătorii români și englezi pentru jocul cavaleresc practicat, a mulțumit tuturor pentru fair-play-ul care a dominat pe gazonul de pe Wembley.

ECHIPA TINERETII

Alaltăieri seară, pe stadionul Wembley, echipa reprezentativă de fotbal a țării noastre a reușit să rupă seria evoluțiilor nemulțumitoare pe terenuri străine, obținînd un rezultat (1—1) pe cît de remarcabil, pe atît de neașteptat. Performanța ne alimentează nădejdile de viitor, căci, să nu uităm, „11"-le nostru este foarte tînăr, cu o medie de vîrstă de nici 23 de ani!

Să notăm încă o dată numele celor care au evoluat miercuri la Londra, trecînd în dreptul fiecăruia vîrsta.

GORNEA — 24 ani
SĂTMĂREANU — 25 ani
BOC — 23 ani
DINU — 20 ani
DELEANU — 24 ani
ANCA — 22 ani
NUNWEILLER VI — 24 ani
DEMBROVSCHI — 23 ani
DOMIDE — 23 ani
DUMITRACHE — 21 ani
LUCESCU — 23 ani

„SINCERE MULȚUMIRI"

De la Londra, delegația fotbaliștilor români ne-a rugat ieri să aducem sincere mulțumiri tuturor acelora care i-au transmis la hotel Royal Garden telegrame de încurajare și apoi de felicitare. Rugăminte pe care o satisfacem cu o deosebită plăcere...

Filmul meciului Anglia—România pe micul ecran

După cum ne anunță Studioul de televiziune București, în virtutea acordului încheiat cu compania engleză B.B.C., astăzi, împreună cu delegația română care se întoarce de la Londra, urmează să sosească și filmul partidei Anglia — România, disputată miercuri seara pe Wembley.

Pelicula va fi proiectată în cadrul programului de mîine.

SCHIUL ÎN ACTUALITATE

Duminica trecută, pîrtia Oncești din Păltiniș a găzduit concursul de deschidere al sezonului la schi organizat de comisia județeană de specialitate Sibiu. Timpul excelent și zăpada foarte bună au fost principalele caracteristici ale primei confruntări oficiale la care au luat parte 56 sportivi din 13 asociații. Întrecerea a constat dintr-un slalom special în două manșe. Iată rezultatele: **seniori:** 1. Giorg Kletter (Flamura roșie Sibiu), 2. Jurgen Binder (Independența Sibiu), 3. Klaus Hecht (Independența Sibiu); **juniori mari:** 1. Hugo Wolf (Voința Sibiu), 2. Udo Krasser (Voința Sibiu), 3. Werner Ernest (Voința Sibiu); **juniori mici:** 1. Liviu Bischin (Șc. gen. nr. 8 Sibiu), 2. Cornel Cruceanu (Șc. gen. nr. 16 Sibiu), 3. Klaus Stentzel (Șc. gen. nr. 16 Sibiu); **junioare mari:** 1. Elke Herbert (Voința Sibiu), 2. Hariet Wolf (Voința Sibiu), 3. Hanne Platner (Voința Sibiu).

Duminică este programat cel de al doilea concurs dotat cu „Cupa metalurgistului".

ILIE IONESCU
coresp. principal

Pîrtiile de săniuș și schi de pe Dealul Florilor, Valea Cerbului, Valea Usturoiului, Pleștioara, Podgoriile și Valea Roșie sînt suprasolicitate. Mii de tineri le străbat de zeci și sute de ori. Sîmbătă și duminică, la Vatra Dornei, echipa județului, formată în majoritate din schiori din Baia Mare, Baia Sprie și Borșa, va participa la întrecerile dotate cu „Cupa Unirii". Apoi, peste o lună, în zilele de 15 și 16 februarie vor avea loc probele de fond ale campionatului județean, care se vor disputa pe cîmpul Tineretului din Baia Mare. Și copiii maramureșeni vor avea concursul lor. Ei vor participa în zilele de 22 și 23 februarie la finalele pe țară — la Abrud — după care se vor deplasa la întrecerile de fond și cele alpine (pentru juniori) de la Predeal. Seniorii vor participa între 28 februarie și 2 martie la finalele probelor alpine de la Poiana Brașov.

În vederea pregătirii lotului de schiori reprezentînd C.S. din Baia Mare s-a apelat la un antrenor. Acesta este profesorul Vasile Görög, care are specialitatea schi, și a început să se ocupe de pregătirea sportivilor din Baia Mare.

VASILE SĂSĂRANU,
coresp.

BULETINUL ZĂPEZII

Prin amabilitatea Serviciului Prevederi de scurtă durată din cadrul Institutului meteorologic sîntem în măsură să vă comunicăm grosimea stratului de zăpadă și prevederile privind condițiile de practicare a sportului de iarnă în principalele zone de munte ale țării: **Predeal** 32 cm, **Sinaia — Cota 1 500** 36 cm, **Vf. Omul** 35 cm, **Brașov-oraș (Ghimbav)** 15 cm, **Semenic** 28 cm, **Tarcu-Godeanu** 15 cm, **Vlădeasa** 16 cm, **Băișoara** 24 cm, **Borsec** 25 cm și **Baia Mare** 7 cm.

Pentru sfîrșitul săptămînii în curs și începutul celei viitoare, amatorii de sporturi de iarnă vor beneficia de condiții optime, întrucît zăpada se va menține, iar ninsoarea va continua, cu intermitențe.

LA SEMICERC

S-AU APROBAT TRANSFERĂRILE

După cum am anunțat, în luna decembrie a existat o scurtă perioadă în care s-au efectuat transferări de jucători. Dintre cele mai importante semnalăm cîteva: *Ana Nemetz* (Universitatea Timișoara) și *Rodica Viciu* (I.E.F.S. București), ambele la Constructorul Timișoara; *Elisabeta Simo* (Liceul nr. 4 Timișoara), și *Emilia Neghină* (Rulmentul Brașov), ambele la Universitatea Timișoara; *Elena Cazacu* (Universitatea București) și *Ileana Georgescu* (Confecția București), ambele la Progresul București; *Aurelia Szökö* (Universitatea București), la Voința București; *Virgil Tale* (Universitatea București), la Voința București; *Anton Mircea* (A.S.A. Tg. Mureș), la Universitatea București; *Dumitru Traian* (Steaua), la Dinamo București.

„CUPA PROGRESUL"

Prima parte a întrecerilor dotate cu „Cupa Progresul" la handbal feminin a luat sfîrșit. În ultima etapă, într-un joc derbi s-au întîlnit formațiile *Rapid* și *Confecția*. Desfășurînd un joc în viteză și fructificînd mai multe situații, îndeosebi pe contraatac, rapidistele au terminat învingătoare cu scorul de 15—8 (9—3). Principalele realizatoare au fost *Ana Stark-Stănișel* de la Rapid și *Papa* de la Confecția, care au înscris cîte 4 goluri. Întîlnirea între Universitatea și I.E.F.S. a revenit primei formații cu scorul de 23—12 (11—5). Tînăra echipă a Șc. sp. nr. 2 nu a putut face față experimentatelor jucătoare de la Progresul cedînd cu scorul de 26—15 (11—8). După cinci etape clasamentul „Cupei Progresul" are următoarea configurație: Rapid 9 p, Progresul 8, Universitatea 5, I.E.F.S. 4, Confecția 2, Șc. sp. nr. 2 0 p. (GH. DINU — corespondent).

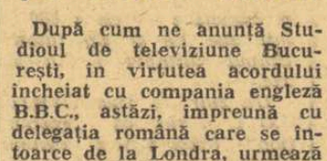

ETAPA a IV-a ÎN „CUPA DE IARNĂ"

Rezultate înregistrate — masculin: Bere Grivița — Metalul 17—14; Firul alb — Informația 23—17; Rapid — Electra 26—19; Spartac — Unirea 28—16; *feminin:* I.S.E.M. — F.R.B. 14—3; Constructorul — Electromagnetica 18—5; Spartac — Fl. roșie 6—0 (neprezentare).

„CUPA SIBIULUI"

În sala Armata din localitate au început întrecerile dotate cu „Cupa Sibiului". Iată cîteva rezultate înregistrate: feminin — Șc. sp. — C.S.M. Sibiu II 26—6 (13—3); C.S.M. Sibiu I — Șc. sp. 17—10 (8—4); masculin — Textila Cisnădie — A.S.A. Sibiu 17—5 (6—9); Metalul Copșa Mică — Șc. sp. 21—15 (9—6). Întrecerile vor continua săptămînal pînă la 16 februarie. (I. IONESCU — coresp. principal).

FRUNTAȘE ALE DIVIZIEI C

CHIMIA FĂGĂRAȘ

(seria a VIII-a)

Toamna lui '68 a fost rodnică pentru fotbalul făgărășan. Au fost mulțumiți atît spectatorii, care au asistat la meciuri de nivel tehnic satisfăcător, cît și echipa locală, Chimia, care opt etape la rînd n-a pierdut nici un punct și a terminat turul campionatului pe primul loc, cu un substanțial avantaj față de următoarele clasate.

Chimia Făgăraș, liderul seriei a VIII-a, este o formație cu vechi state de serviciu în divizia C și e considerată ca o echipă robustă, cu compartimente bine sudate și cu o concepție de joc avansată. Chimia nu prea pierde meciuri acasă. Și asta nu de azi, de ieri, ci de cîțiva ani. Și în actualul campionat, făgărășenii nu numai că n-au cunoscut înfrîngerea pe teren propriu, dar au evitat chiar și egalitatea. Cele două jocuri pierdute în 15 etape s-au disputat în deplasare (la Tîrnăveni — 1—2 cu Voința și în Orașul Victoria, 1—2 cu Victoria). La fel, unicul meci terminat la egalitate a avut loc pe teren străin (la Zărnești, 1—1 cu Torpedo). Sistemul de așezare pe teren — 1—1—4—2—3, adoptat cu un an în urmă, a corespuns în bună măsură posibilităților și calităților individuale ale jucătorilor. Unul din punctele forte ale Chimiei este replierea rapidă a echipei din atac în apărare, și invers. Aplicînd această tactică, atacul reușește aproape de fiecare dată să prindă descoperită apărarea adversă. Rezultatele acestei tactici: în opt etape Chimia a înscris 17 goluri și a primit 3. La obținerea acestor rezultate excelente — raportate, firește, la valoarea partenerilor de joc și a competiției respective — au contribuit o serie întreagă de factori: ANTRENORII — Francisc David (principal) și Ghiță Albu, CONDUCEREA ASOCIAȚIEI SPORTIVE, A SECȚIEI — care s-au îngrijit ca formația să aibă asigurate bune condiții de pregătire, au imprimat tuturor jucătorilor un spirit de disciplină. Cît privește ECHIPA, ea a materializat pe teren cele însușite la pregătire. Formația de bază a fost alcătuită din următorii: *P. Torz* (24 ani), *M. Suciu* (19), portari, *M. Armeanu* (26), *I. Secheli* (28), *Gh. Păulea* (19), *Tr. Lancea* (26), *N. Stoica* (21) — fundași, *N. Nacu* (24), *I. Dumitrescu* (28), *Gh. Lechiță* (19) — mijlocași, *I. Feher* (26), *M. Nițu* (30), *C. Boantă* (21), *L. Drăgoi* (18) — atacanți, rezerve: *Gh. Boantă, C. Bențea, Gh. Vărzaru* și *St. Ciutac*. Golgeterii echipei sînt Drăgoi (junior) și Feher, ambii cu cîte 11 goluri înscrise.

În încheiere, considerăm util să amintim că la recenta ședință de analiză, conducerea asociației Chimia, ca și alți participanți la adunare, au insistat asupra unor abateri de la disciplină. Jucătorii C. Bențea (suspendat pe o lună în timpul campionatului pentru exces de nervozitate...), Gh. Lechiță („abonat" la comisia de disciplină a F.R.F.) au constituit subiecte de discuție.

B. STOICIU și V. LAZĂR
corespondenți

Situația în fruntea clasamentului seriei a VIII-a:

1. Chimia Făgăraș	15	12	1	2	35—11	25
2. Chimica Tîrnăveni	15	9	2	4	36—14	20
3. Oltul Sf. Gheorghe	15	7	6	2	27—17	20

LA ORIZONT, RETURUL...

FARUL

De miercuri, fotbaliștii de la Farul s-au deplasat la Poiana Brașov, unde își vor continua pregătirile pînă la 31 ianuarie. Antrenorii Cosmoc și Comăniță au la dispoziție următorul lot: *Uțu, Ștefănescu, Stancu* (venit de la Cooperatorul Urziceni), *Pleșa, Stoica, Tilvescu, Mareș, Melenco, Dumbravă, Antonescu, Koszka, Badea, Nichiti* (Medicina Cluj), *Sasu, Ologu, Iancu, Biliboacă, Tufan, Kallo* și *Cojocaru*. Au primit dezlegări Manciu, Georgescu și Zamfir.

CHIMIA SUCEAVA

Antrenorul fotbaliștilor suceveni din divizia B (seria I), *V. Neagu*, ne-a relatat lapidar preocupările actuale ale echipei Chimia. *„Antrenamentele din perioada etapei I de pregătire au scopul de a dezvolta rezistența și forța jucătorilor. Deși terenul este acoperit cu zăpadă, iar mercurul termometrului coboară adesea la 15—18 grade, toți jucătorii lucrează în aer liber. Intensitatea antrenamentelor este încă redusă, ieșim însă zilnic pe teren pentru o lecție de 60—80 de minute".*

La sfîrșitul lunii, Chimia Suceava intenționează să susțină meciuri de verificare pe alte meleaguri ale țării, mai puțin bîntuite de ger și anume la Oradea, Arad și, eventual, la Timișoara. La ora actuală, lotul formației este alcătuit din 18 jucători, dintre care doi juniori.

UNIREA DRAGAȘANI

Noua promovată în divizia C (seria a IV-a) a pășit cu stîngul în competiție, terminînd turul pe ultimul loc. Pentru justificarea acestei comportări slabe, ne spunea tov. I. Denghel din secția de fotbal a asociației Unirea, s-ar găsi și ceva explicații (indisponibilitatea portarului titular, Vătășescu, pe timp de 5 etape, îmbolnăvirea antrenorului la mijlocul campionatului, fragilitatea echipei etc.), dar acestea nu mai au importanță. Problema care se pune acum este ce se va întîmpla în retur. Actualul conducător tehnic al echipei, instructorul V. Gâbrie, a început pregătirile în urmă cu două săptămîni și are la dispoziție un lot de 17 jucători, dintre care 7 sînt elevi, deci tineri sub 20 de ani. La cele patru antrenamente săptămînale participă toți jucătorii.

Pentru returul campionatului se pare că vor fi folosiți numai jucătorii care au activat și în tur (dintre care 16 sînt localnici). În etapa a doua a pregătirilor sînt prevăzute o serie de meciuri de verificare. Deocamdată — ne-a relatat tov. Denghel — am perfectat jocuri de antrenament cu C.I.L. și Chimia din Rm. Vîlcea. (T. R.)

PETROLUL VIDELE

Fotbaliștii de la Petrolul Videle (divizia C) și-au reluat antrenamentele în ziua de 6 ianuarie.

Pentru prima etapă a programului de pregătire, antrenorul Constantin Rugiubei și-a propus să asigure jucătorilor o bună pregătire fizică, factor deficitar în prima jumătate de campionat.

La lecțiile de antrenament, care au loc pe stadionul Petrolul, participă, printre alții, jucătorii *Bîrlă, Ducuță, Minel, Columban I, Columban II, Zamfir*. Este posibilă includerea în lotul echipei a jucătorilor *Onete, Coman* și *Constantin*. Conducerea secției de fotbal analizează posibilitatea perfectării unor meciuri de verificare cu Comerțul Alexandria și Chimia Tr. Măgurele.

VIOREL NICOLESCU
IOAN BARBU
elevi la Liceul Videle

STUDIUL APROFUNDAT ȘI MAREA PERFORMANȚĂ

(Urmare din pag. 1)

se apreciază că circa 60 la sută din numărul studenților sînt angrenați, în mod organizat, în diferite activități sportive de masă. Acum, procentul variază între 30 și 40 la sută. Ce a determinat această bruscă scădere, această pierdere a unor poziții cîștigate? Din 1965 pînă acum în sportul universitar numărul echipelor de performanță a crescut de trei ori în timp ce baza materială a rămas aproape aceeași. Stadioanele, terenurile, sălile sînt acum intens solicitate și puse la dispoziție în primul rînd sportivilor de performanță. Spre pregătirea și participarea acestora în competiție sînt dirijate și majoritatea fondurilor care, într-adevăr, sînt astăzi mai mari ca oricînd. Tot atît de adevărat este, însă, și faptul că nu peste tot baza materială, chiar în condițiile existenței unui număr foarte mare de sportivi de performanță, nu este folosită la maximum pentru împrietenirea studenților cu mișcarea, cu exercițiul fizic (Universitatea București, Institutul Politehnic din Cluj, Agronomă Iași, I.M.F. și Institutul Pedagogic din Tg. Mureș ș.a.)

Iată cum, din condiții obiective dar și subiective baza materială nu asigură întregului tineret studențesc posibilitatea de a practica sporturile preferate.

De la adoptarea Legii cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport prin care organizarea sportului de masă a fost încredințată Uniunii Tineretului Comunist se simte o substanțială îmbunătățire în acțiunea de convingere și de atragere a tineretului studențesc pe terenurile de sport. Dar, rămîn atît de multe de făcut!

— Prin structură și cerințe, sportul universitar are un caracter unitar, începînd cu exercițiul fizic, continuînd cu activitățile de masă și încheind cu performanța și marea performanță. Intrăm, deci, pe un alt teren — acela al valorii actuale a sportului studențesc. Dar, nu înainte de a cunoaște opinia dv. în problema atît de controversată a posibilităților reale de îmbinare a studiului cu pregătirea pentru obținerea unor performanțe sportive.

— *Sînt convins că cele două preocupări pot coexista. Prima datorie a studentului este să învețe, și să facă acest lucru cît mai bine. După opinia mea, el poate, în paralel, să practice și sportul de performanță. Se pun în discuție două probleme: timpul și efortul. Vorbind despre timp, cred că este o chestiune de organizare. N-am să amintesc doar exemplul acelor studenți care își pierd ore întregi prin baruri sau cafenele. Mă gîndesc, dimpotrivă, la alți studenți care, în afara studiului, dăruiesc unor lăudabile pasiuni — muzică, pictură, poezie — poate chiar mai multe ore decît cele de care are nevoie un sportiv. A doua problemă — efortul, sau mai bine spus, recuperarea. Există astăzi atîtea și atîtea mijloace tehnice, științifice de recuperare rapidă după efort încît, după părerea mea, chestiunea este integral rezolvată.*

Studiul aprofundat și marea performanță! Da, sînt posibile! Dar, după cum se știe, nu e un lucru foarte ușor. Izbutesc numai cei care doresc cu adevărat și muncesc cu pasiune pentru afirmare pe ambele planuri.

— Revenind la discuția despre valoarea generală a sportului universitar de performanță, care sînt aprecierile și punctele dv. de vedere?

— *Prezența unui mare număr de echipe studențești în campionatele naționale, pozițiile fruntașe ale unora din aceste echipe marchează, evident, un progres. N-am să insist în enumerarea succeselor, cele mai multe de altfel binecunoscute iubitorilor de sport din țara noastră. Cred că, în schimb, e mai bine și mai util ca la acest examen al sincerității să se arate că valoarea sportului de performanță studențesc este nesatisfăcătoare, foarte departe chiar de cerințele actuale. Teoretic, circa 6 000 dintre studenți practică sportul de performanță, dar 80 la sută nu prezintă, de fapt, perspectiva unor valori în această direcție. De aceea, ca să nu dau decît un singur exemplu, dintre studenții de la cursurile de zi numai două fete (Mihaela Peneș și Ileana Drîmbă) au făcut parte din echipa olimpică a României la J.O. de la Ciudad de Mexico și nici aceste două sportive nu sînt, de fapt, produse ale sportului studențesc.*

— Am reținut că în ultimii ani numărul sportivilor de performanță a crescut de trei ori, că baza materială ca și fondurile necesare pregătirii și participării la competiții le-au fost puse la dispoziție cu prioritate. Cum se explică, atunci, locul încă modest pe care-l ocupă sportul universitar în sportul de performanță din țara noastră?

— *Dintre numeroasele cauze, prima se referă, după părerea mea, la slabul nivel de pregătire fizică și motrice a studenților. Rezultă că pe filiera familie-școală generală-liceu se face încă foarte puțin pentru educația fizică a tineretului. Creșterea numărului sportivilor de performanță de care aminteam este în mare măsură artificială. Se tinde spre valori medii sau submedii prin care să se realizeze doar reprezentarea unui Institut sau a altuia în diferite competiții.*

Aceasta este o rezultantă a însăși concepției, după părerea mea eronată, potrivit căreia sportul studențesc — în ideea organizării cluburilor universitare — nu constituie decît o etapă intermediară în ascensiunea spre marea performanță, că vîrsta studenției nu poate asigura rezultate de valoare europeană și mondială. Mai sînt, de asemenea, neconcordanțe de organizare, corelări care nu țin seamă de toate condițiile existente.

— Înțelegem și apreciem dorința dv. de a insista mai mult asupra nereușitelor din sportul universitar. Este, de fapt, singura cale de a consolida succesele obținute pînă acum și asupra cărora ne-am oprit poate mai puțin decît ar fi trebuit.

— *Nu este vorba numai de dorința tuturor celor care lucrează în acest domeniu de a descoperi și de a arăta deschis deficiențele existente ci, în același timp, de o dorință și mai puternică de a găsi soluțiile cele mai bune pentru ca sportul universitar să progreseze necontenit. Multe din aceste soluții au fost chiar puse în practică și sînt toate motivele să se aștepte rezultate bune și foarte bune, atît în activitatea sportivă de masă a studenților cît și în sportul universitar de performanță.*

Tineretul studențesc în săli și pe stadioane...

Dintre numeroasele activități sportive organizate în ultimii ani pentru studenți amintim cîteva:

- **Campionatele universitare — competiții de amploare care, în etapele de masă, angrenează un mare număr de studenți și studente.**
- **„Cupa anilor I", întrecere tradițională care se bucură de mult interes în toate Institutele.**
- **„Cupa primăverii".**
- **Crosul tineretului.**
- **Competiții tradiționale: „Cupa Carol Davila", „Ziua Institutului" ș.a.**

Și acum cîteva puncte din agenda bogată a noului an:

- **„Cupa U.A.S.R." la schi, cu finala la Predeal (competiția angrenează mii de studenți și studente).**
- **Tabără de alpinism pentru 3 000 de studenți, în perioada vacanței de iarnă.**
- **„Cupa primăverii" prin corespondență, la atletism, în iulie, urmată de excursii în Delta Dunării și la Costinești.**
- **Concursurile de orientare turistică pentru toate Institutele, cu finală pe țară.**
- **„Cupa U.A.S.R." la judo.**

Dar, activitățile și competițiile sportive rezervate tineretului studențesc sînt acum mult mai multe pe plan central și lor li se adaugă, desigur, multiplele acțiuni sportive organizate la nivelul diferitelor centre universitare.

Actualitatea internațională

AMĂRĂCIUNE ȘI DECEPȚIE ÎN PRESA ENGLEZĂ DUPĂ MECIUL DE LA WEMBLEY

„GUARDIAN": Echipa Angliei nu a fost suficient de incisivă — Apărarea României a jucat bine.

„DAILY EXPRESS": Românilor li s-a refuzat o evidentă lovitură de la 11 m.

Agenția REUTER: Prestigiul Angliei, deținătoare a titlului mondial, a fost din nou știrbit!

LONDRA, 16 — Corespondentul Agerpres, **L. Rodescu**, transmite: Amărăciunea și decepția predomină în comentariile rubricilor sportive din presa britanică de astăzi, după întîlnirea de fotbal în care echipa Angliei, pe teren propriu, nu a reușit să obțină decît un rezultat de egalitate cu formația României. „Aseară — scrie ziarul «GUARDIAN» — **Anglia trebuia să fi cîștigat în mod confortabil încă din prima repriză. Au existat trei bune ocazii, care însă așa cum s-a putut vedea frecvent în ultimul timp, au fost irosite din cauza lipsei de finalizare. De fapt, echipa Angliei nu a fost suficient de incisivă".** Despre jocul echipei României, același ziar scrie, printre altele: **„Apărarea română a jucat bine, cu deosebire Boc; la mijlocul terenului, Dinu a fost un bun creator".**

Comentatorul sportiv al ziarului „DAILY TELEGRAPH" scrie la rîndul său: **„Mă îndoiesc că Anglia ar fi meritat să cîștige după ce a oferit una din cele mai slabe evoluții ale sale pe Wembley. Englezii au jucat fără inspirație, fără imaginație și fără înțelegere între ei".**

„DAILY EXPRESS" scrie printre altele: **„Cei care argumentează că echipa României a supraviețuit datorită unui penalty îndoielnic ar trebui să-și amintească că românilor li s-a refuzat o evidentă lovitură de la 11 m atunci cînd Dumitrache a fost trîntit pe la spate de Hunter".**

Comentatorul ziarului „TIMES" exprimă păreri bune despre jocul echipei române, arătînd, printre altele: **„Este cert că românii au fost tehnicieni subtili în jucarea balonului pe jos. Jocul lor s-a bazat, de asemenea, pe metodele moderne ale apărării în adîncime combinate cu contraatacuri rapide. În această privință, jocul inteligent făcut la mijlocul terenului de Anca, Dinu și Nunweiller este indiscutabil. La înaintare, Dembrovschi și Dumitrache, care l-a derutat frecvent pe Jackie Charlton cu jocul său de picioare, și-au arătat amîndoi trăsăturile lor strălucite".** Referindu-se la cîteva faze din meci, același comentator scrie: **„Dacă românii au fost mai mult decît norocoși în stăvilirea atacului englez, în special la începutul jocului cînd Deleanu a respins de pe linia porții un șut al lui Ball, oaspeții puteau totuși, tot atît de bine, să concretizeze șutul superb al lui Dinu, care a fulgerat bara dreaptă a porții lui Banks numai cu cîteva clipe înainte de acel aspru penalty".**

★

Comentatorii sportivi ai diferitelor agenții internaționale de presă, subliniază pe larg frumoasa evoluție a fotbaliștilor români.

Agenția FRANCE PRESSE notează: **„Ținută în șah acum o lună pe teren propriu de către echipa Bulgariei, selecționata Angliei nu a putut obține decît meci nul în compania echipei României".** Comentînd jocul fotbaliștilor români, cronicarul A.F.P. evidențiază contraatacurile periculoase **„...care au produs panică în careul lui Banks".**

În comentariul corespondentului agenției U.P.I. se scrie: **„Rezultatul este excepțional pentru fotbaliștii români, care au susținut primul lor meci pe Wembley în compania Angliei".** În continuare, cronicarul subliniază că atacul echipei engleze nu a făcut un joc bun, dînd dovadă de ineficacitate. Relevînd mai mulți jucători, în comentariu este remarcat Lucescu, **„căpitanul unei echipe în care el și-a adus o mare contribuție, muncind cu mult folos".**

Un amplu comentariu a redactat corespondentul sportiv al agenției REUTER din Londra. **„Prestigiul Angliei, ca deținătoare a titlului mondial a fost din nou știrbit",** se scrie la începutul comentariului. Apoi se critică atacul echipei engleze, care din nou a demonstrat o mare lipsă de finalizare. **„A trebuit de multe ori ca Bobby Charlton să inițieze atacuri disperate pentru a da o doză de infuzie cvintetului ofensiv",** se subliniază în acest comentariu. Analizînd jocul fotbaliștilor români, cronicarul englez îl elogiază pe Gornea, pe care-l apreciază că a fost un portar în mare formă, și pe Dinu. **„Rarele, însă periculoasele, șuturi trase pe poartă de englezi au fost stopate magistral de Gornea",** se scrie în textul comentariului. În încheiere se arată că la scorul de 1—1, echipa României s-a retras în apărare și a știut să paseze mingea pentru a distruge atacurile gazdelor.

Atacantul englez John Radford într-un duel aerian cu portarul reprezentativei noastre. Gornea a sărit oportun și a boxat balonul în spatele porții

Telefoto: A.P.-AGERPRES

UN TURNEU DEOSEBIT DE UTIL

BILANȚUL RUGBYȘTILOR DE LA GRIVIȚA ROȘIE

Nu de mult, una din echipele fruntașe ale rugbyului românesc, **Grivița Roșie**, a întreprins un turneu amical în **Franța**, obținînd — ca și **Steaua**, într-un turneu similar — rezultate remarcabile.

Trebuie arătat că, deși primul rezultat le-a fost defavorabil **(R. C. Toulon — Grivița Roșie 12—8)**, grivițenii au lăsat o impresie deosebit de favorabilă. Ei mai dispun și de circumstanțe atenuante în privința scorului final: au sosit la **Toulon** după o călătorie extrem de obositoare, fiind nevoiți să meargă la teren direct de la aeroport (meciul a și întîrziat din acest motiv...). **Irimescu**, șuter cu renume și în **Franța** acum, a resimțit cel mai mult oboseala, precizia lui în executarea loviturilor de picior fiind sub valoarea normală (a ratat trei ocazii bune). Jocul a fost însă deosebit de aplaudat și a prilejuit o bucurie paradoxală — aceea a suporterilor echipei franceze în fața eficacității dovedite de **Demian** la tușe. Într-adevăr, **Demian**, care joacă la **Toulon**, reprezintă un atu major al valoroasei formații locale în campionat.

Cea de a doua partidă, în compania unei **selecționate a Litoralului francez** (cuprinzînd 10 jucători de la **Toulon** și 5 de la **Nice**), le-a prilejuit rugbyștilor români nu numai o frumoasă victorie, dar și cucerirea publicului local (22—17 în favoarea **Griviței Roșii**). Cele cinci încercări înscrise au fost îndelung aplaudate de competentul public francez. Odihna de cîteva zile, dar mai ales buna organizare a jocului, le-a permis grivițenilor să domine partida net și permanent, mult mai mult decît o arată scorul. De altfel, presa franceză n-a precupețit laudele, nu atît pentru victorie, cît pentru maniera în care a fost obținută — după părerea specialiștilor — prin practicarea unui rugby complet și spectaculos.

Al treilea și ultimul meci (turneul s-a încheiat mai devreme, cea de a patra partidă neputînd avea loc din cauza condițiilor atmosferice defavorabile) a constituit un adevărat festival al punctelor **(Grivița Roșie — Selecționata Litoralului 42—22!)**. O oarecare relaxare, precum și preocuparea aproape exclusivă pentru atac a bucureștenilor, a permis echipei adverse să înscrie mult mai multe puncte decît ar fi gîndit... În schimb, numerosul public a fost încîntat, jocul fiind extrem de spectaculos, de agreabil.

După cum ne-a declarat antrenorul **Griviței Roșii**, maestrul emerit al sportului **Gheorghe Pîrcălăbescu**, cei mai buni oameni din turneu au fost **Țibuleac** (extrem de constant și de eficace pe postul de fundaș), **Irimescu, Dinu, Miclescu, Mircea Rusu** și **Wussek**.

În ansamblu, turneul a fost deosebit de util și asemenea suite de jocuri, în special în compania echipelor valoroase, constituie un obiectiv spre care atît cluburile, cît și federația ar trebui să-și îndrepte încă și mai mult atenția. Rugbyul din Sudul Franței este extrem de frumos, de iute, de însuflețit, liniile de treisferturi dovedind o clasă ridicată. De la astfel de jucători rugbyștii români au încă destul de învățat...

50 DE SECUNDE? DE CE NU

declară MIKE WENDEN, noul rege al înotătorilor sprinteri

Mike Wenden, noul rege al sprintului mondial, face pronosticuri. Cu aceeași nonșalanță și îndrăzneală cu care în urmă cu trei luni, la Ciudad de Mexico, îngenunchia întreaga floare a craulițtilor americani, obținînd două succese spectaculoase în cele mai rapide curse olimpice.

Prezent la startul unui concurs demonstrativ desfășurat recent la Marsilia, unde în urmă cu 22 de ani vestitul Alex Jany stabilea primul său record mondial la „sută", noua stea a înotătorilor australieni a declarat reprezentanților presei că actuala tabelă a recordurilor mondiale este încă departe de a exprima chiar și actualele posibilități ale tinerilor sportivi.

„Cele 50 de secunde pentru distanța de 100 m — spune Wenden — nu mai reprezintă astăzi o limită intangibilă. Sînt convins că, dacă întrecerile olimpice s-ar fi desfășurat la Sydney, de pildă, aș fi putut realiza un timp în jurul a 51 de secunde. Chiar și în piscina Alberca, în ultimul schimb al ștafetei de 4 x 100 m liber, am fost cronometrat cu 51,4. Nu va trece mult timp și veți nota cu litere de-o șchioapă (așa cum s-a făcut în urmă cu 47 ani, cînd Johnny Weismüller învingea cele 60 de secunde pentru prima oară) pe primul înotător din lume care va atinge această fantastică limită.

Dacă nu voi fi eu acela, în orice caz, această performanță nu va fi la îndemînă decît unui înotător cu vechi state de serviciu. Deocamdată, nu întrevăd copiilor minune rezultate senzaționale pe această distanță. Iar la München, cine va dori să-mi preia coroana, va trebui să parcurgă cele două lungimi de bazin în mai puțin de 50 de secunde...»

a. v.

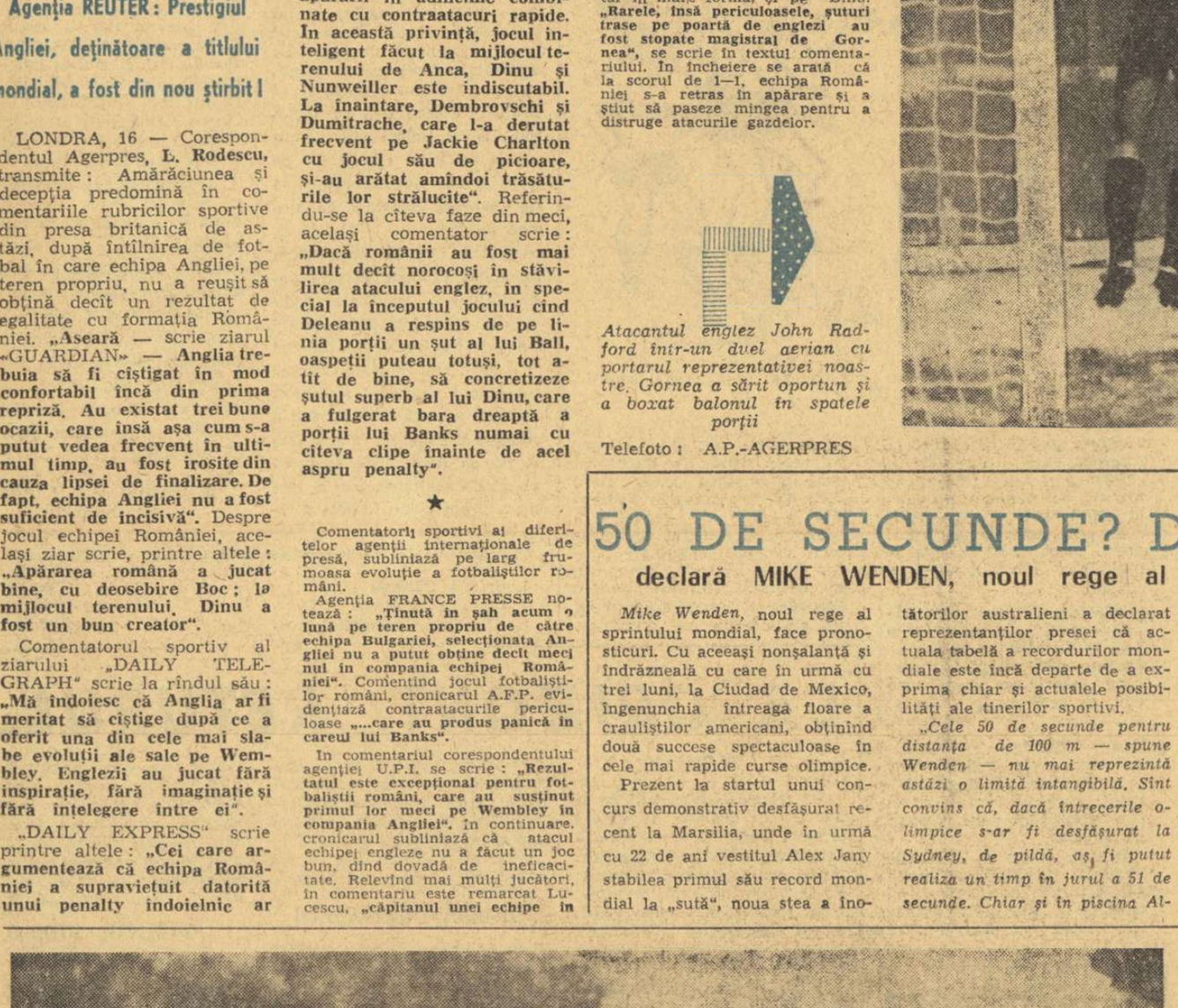

Aspect de la maratonul balcanic din 1968, desfășurat pe șoseaua de la Marathon la Atena.
Foto: R. VILARA

PE DRUMUL CLASIC AL MARATONULUI...

ADRIAN PAULEN ȘI ARTUR TAKACS AU VIZITAT LA ATENA LOCUL DE DESFĂȘURARE AL „EUROPENELOR" DE ATLETISM

Două personalități marcante din atletismul internațional au vizitat, recent, Grecia pentru a urmări pregătirile ce se fac la Atena în vederea campionatelor europene din luna septembrie. Este vorba de Adrian Paulen, președintele Comitetului european din I.A.A.F. și Artur Takacs, secretar al aceluiași for.

După părerea lor, pregătirile decurg în cele mai bune condițiuni. Noul stadion, Karaiskakis, construit acum cîțiva ani și avînd o capacitate de 40 000 locuri va asigura o foarte bună desfășurare a întrecerilor. Pista de tartan va contribui, desigur, la obținerea unor rezultate remarcabile. Cei doi specialiști sînt de părere că, la viitoarele campionate, se va da o luptă extrem de pasionantă la aproape toate probele. Sînt așteptate numeroase recorduri europene și chiar mondiale.

Cei doi oaspeți au vizitat locurile de cazare ale participanților arătîndu-se foarte mulțumiți de condițiile pe care le vor avea sportivii. De asemenea, ei au primit depline asigurări din partea organizatorilor că terenurile de antrenament vor fi suficiente și foarte bine amenajate. Pentru ziariști, crainici de radio și televiziune vor fi asigurate cele mai bune condiții de muncă.

Și în fine, încă o noutate interesantă. Proba de maraton se va desfășura pe același traseu, de la Marathon la Atena, pe care a alergat în anul 490 î.e.n. soldatul Philipide pentru a aduce vestea victoriei asupra perșilor. La 21 septembrie, „europenele" se vor încheia cu simbolica probă. De pe acum, această întrecere a alergătorilor de mare fond, este așteptată de greci cu un interes deosebit. Se prevede că pe parcursul celor peste 42 de kilometri, în această zi care marchează începutul toamnei, se va forma de o parte și de alta a traseului un lanț nesfîrșit de spectatori.

FLOP-UL VA FI PROSCRIS?

Pînă și fetele exersează stilul Fosbury. O tînără atletă vest-germană sare cu succes — în acest stil — 1,60 m. În fotografie se poate observa salteaua de burete.

L-ați văzut, și desigur, l-ați admirat, pentru ineditul și curajosul său stil cu care trecea atît de ușor (!) ștacheta înălțată la peste doi metri. Într-adevăr, pe Dick Fosbury, campionul olimpic la săritura în înălțime l-au urmărit — după aprecieri aproximative — circa 600 de milioane de telespectatori în timpul Olimpiadei din Mexic.

Un ziar de specialitate din S.U.A. scria că „Fosbury-flop" (cum a fost denumită săritura ingeniosului Dick) a constituit pentru mulți tineri o invitație la fantezie și îndrăzneală. Fosbury a făcut, cu acrobatica sa săritură, o adevărată propagandă pentru măiestrie, îndeminare și, în primul rînd, pentru atletism. Săritura sa a fost denumită de unii tineri „cosmică", iar în California s-a înființat recent un club: „Astronauții — Fosbury".

Pe de altă parte, după părerea unor părinți și a unor medici, noul stil lansat de fantezistul atlet a stîrnit o adevărată îngrijorare. Dick primește zilnic sute de scrisori din partea unor părinți care-și văd copiii în pericol de cînd încearcă acest stil. Ba mai mult, unii medici s-au adresat „inventatorului" cu următoarele cuvinte „Stop the flop" („Opriți „flop-ul") argumentînd că această săritură poate fi fatală, deoarece în momentul căderii coloana vertebrală și craniul sînt expuse celor mai mari șocuri. Unele scrisori îl amenință chiar cu... moartea, în cazul cînd va mai sări în acest fel...

Ce răspunde la toate aceste critici campionul olimpic?

„Acesta este stilul viitorului. Ce pot să mai spun? Cel mult să dau un sfat tinerilor săritori: să învețe acest stil din cea mai fragedă tinerețe, pînă la cel mult 14 ani. Învățarea tehnicii acestui stil este cu mult mai dificilă decît cea a săriturilor obișnuite. O însușire perfectă a tehnicii săriturii are o durată de cel puțin 4—6 ani!

Celor care nu acceptă stilul meu pot să le spun doar atît: săritura este periculoasă numai atunci cînd nu se iau anumite măsuri de protecție. Salteaua de buret din „groapă" este absolut indispensabilă la săriturile efectuate în acest fel. În fond, dacă se cheltuiesc sume fabuloase în alte scopuri, de ce nu s-ar găsi și niște bani pentru asigurarea fizică a atleților? (I.O.).

2218 participanți la un concurs de înot

SYDNEY 16. — În cadrul campionatelor de natație ale Noii Galii de sud (Australia), la care au participat 2 218 înotători, cel mai bun rezultat a fost obținut de Mike Wenden, (53,8 pe 100 m liber). La feminin, Denise Langford a cîștigat cu 1:03,4.

CIOCÎLTEA: 1½ p. ÎN DOUĂ RUNDE

HAGA, 16 *(Agerpres)*. — Au început tradiționalele turnee internaționale de șah de la Wijk aan Zee (Olanda), la care participă și șahistul român Victor Ciocîltea.

În grupa maeștrilor, după două runde, conduc Kurajita (Iugoslavia), Vesterinen (Finlanda) și Honfi (Ungaria) cu cîte 2 puncte, urmați de Ciocîltea (România), Kramer (Olanda), Scholl (Olanda) — 1½ puncte etc. În prima rundă, Ciocîltea a remizat cu olandezul Kortlever, iar în runda a doua a obținut o victorie la deținătoarea titlului mondial feminin, șahista sovietică Nona Gaprindașvili.

În grupa marilor maeștri, pe primele locuri se află Olafson (Islanda) și Botvinnik (URSS) cu cîte 2 puncte.

ÎNDÎRJITE SFERTURI DE FINALĂ ÎN „OPEN"-UL DE LA SYDNEY

În sferturile de finală ale turneului de tenis „open" de la Sydney s-au întîlnit australienii Ken Rosewall și Roy Emerson. Victoria a revenit lui Rosewall cu 18—16, 3—6, 6—1, 6—2. Într-un alt meci, australianul Tony Roche l-a întrecut cu 4—6, 6—1, 6—2, 3—6, 6—1 pe spaniolul Andres Gimeno.

În sferturile de finală ale probei feminine, Billie Jean King a dispus cu 6—3, 6—2 de Juddy Tegart, Kerry Melville a cîștigat cu 5—7, 6—4, 8—6 la Ann Haydon-Jones, iar Margaret Smith-Court a învins-o cu 6—1, 6—1 pe Lesley Bowrey.

PE AGENDA LUPTELOR

Campionatele europene de „libere"

Ediția din acest an a campionatelor europene de lupte libere, seniori, se va desfășura la *Sofia* în zilele de *19—21 septembrie*.

Primul turneu internațional al anului

Începînd de azi și pînă duminică se dispută la Tbilisi primul turneu internațional de lupte libere al anului, la care participă sportivi din *Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Iran, R. P. Mongolă, România* și *U.R.S.S.* Federația română de lupte a trimis la întrecerile de la Tbilisi patru sportivi: *N. Cristea* (cat. 57 kg — după noile categorii de greutate), *V. Iorga* (cat 82 kg), *Fr. Bola* (cat. 90 kg) și *I. Marton* (cat. 100 kg).

Dinamo București la „Cupa Klippan"

Formația de greco-romane a clubului bucureștean Dinamo va participa la sfîrșitul săptămînii viitoare la tradiționalul turneu internațional din Suedia, *„Cupa Klippan"*.

PE GHEAȚĂ ȘI PE ZĂPADĂ

ZÜRICH. La Chaux de Fonds (Elveția) s-a disputat primul meci dintre echipa Chaux de Fonds și formația austriacă Klagenfurt, contînd pentru turul III al C.C.E. la hochei pe gheață. Victoria a revenit oaspeților cu scorul de 5—4 (2—1, 1—0, 2—3).

Returul se va desfășura la 23 ianuarie, la Klagenfurt.

★

Proba feminină de coborîre din cadrul concursului internațional de schi de la Schruns Tschagguns (Austria) a fost cîștigată de Wiltrud Drexel (Austria) în 2:16,76. Pe locurile următoare: Florence Steurer (Franța) — 2:18,01 și Annie Famose (Franța) — 2:18,70. Olga Pall (Austria), una din marile favorite, a căzut și a abandonat

După această probă, în „Cupa Mondială" conduce Gertrud Gabl (Austria) cu 70 p, urmată de Wiltrud Drexel și Annie Famose cu cîte 61 p.

fotbal pe glob fotbal pe glob

IN CUPA ORAȘELOR TÎRGURI

● În prezența a peste 55 000 de spectatori, la Newcastle, în meci retur din cadrul optimilor de finală ale „Cupei orașelor tîrguri", Newcastle United a dispus de Real Saragossa cu 2—1 (2—1). Au marcat: Robson (min. 2), Gibb (min. 28) și respectiv Martin (min. 41). Newcastle s-a calificat pentru sferturile de finală.

● La Amsterdam, în cadrul aceleiași competiții, s-au întîlnit în primul lor joc D.W.S. Amsterdam și Glasgow Rangers. Fotbaliștii scoțieni au cîștigat cu 2—0 (1—0). Au înscris Johnston (min. 38) și Henderson (min. 53).

● Tot în C.O.T., la Edinburg, echipa locală Hibernian a dispus cu 2—1 (1—0) de S. V. Hamburg, care totuși s-a calificat pentru turul următor.

HEXAGONALUL DE LA SANTIAGO

În turneul internațional hexagonal de la Santiago de Chile s-a disputat partida dintre Colo Colo (Santiago de Chile) și Dinamo Moscova. Cele două echipe au terminat la egalitate: 3—3 (0—1).

W. B. ALBION — JOC EGAL IN CUPA CUPELOR

În cadrul „Cupei Cupelor" (turul III, meci tur), Athletic Dunfermline a terminat la egalitate, 0—0, cu West Bromwich Albion.

FINALA C.C.E. — ÎN NOCTURNĂ

După cum se știe, finala „Cupei campionilor europeni" va avea loc la 28 mai la Madrid. Forul spaniol de specialitate a anunțat că meciul va fi programat pe stadionul „Bernabeu" în nocturnă. Este pentru a doua oară cînd finala acestei competiții are loc la Madrid.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 428 (5862) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Simbătă 18 ianuarie 1969

ÎN OBIECTIV:

JOCURILE OLIMPICE ALE ANULUI 1972

Din cuvintul participanților la plenara CNEFS

Publicăm astăzi alte extrase din cuvîntul participanților la plenara CNEFS, care a dezbătut amplu problemele de bază ale sportului de performanță românesc, trasînd drumul greu pînă la noua ediție a Jocurilor Olimpice din 1972.

Trebuie, fără îndoială, subliniat spiritul de înaltă responsabilitate care a caracterizat majoritatea intervențiilor, dorința sinceră a vorbitorilor de a-și aduce contribuția la rezolvarea multiplelor sarcini aflate în fața mișcării noastre sportive, angajată ferm pe drumul progresului și al consacrării internaționale.

Tovarășul EFREM CHERTEȘ s-a referit în alocuțiunea sa la cîteva aspecte ale aportului U.G.S.R. la dezvoltarea activității sportive. Relatind pe scurt aspectele pozitive ale contribuției sindicatelor (lăudabilă și remarcabilă), vorbitorul a socotit necesar să analizeze — mai cu seamă — ceea ce nu s-a făcut, subliniind și în acest fel seriozitatea și spiritul de răspundere cu care privește cea mai mare organizație de masă a țării problemele educației fizice.

„După cum se știe, sarcina de a organiza activitatea sportivă în întreprinderi și instituții revine sindicatelor de-abia de un an și jumătate, o perioadă de timp prea scurtă pentru a se putea obține rezultate de răsunet. O dovadă — participarea modestă a membrilor cluburilor și asociațiilor sportive din întreprinderi și instituții în lotul nostru olimpic, chiar dacă Lia Manoliu a adus în sipetul sportiv al patriei o minunată medalie de aur. Aș adăuga la aceasta cele două titluri balcanice și alte 39 naționale la diferite ramuri de sport, cu sublinierea că bilanțul este departe de a reflecta adevăratul potențial al sportului sindical din țara noastră.

Printre cauzele care au condus la această stare de lucruri aș putea să enumăr cîteva:

— Cluburile și asociațiile sportive din întreprinderi și instituții dau performanței românești un număr mic de talente;

— În cadrul acestor organizații se irosesc energii și mijloace materiale considerabile cu sportivi plafonați, fără posibilități de progres;

— Procesul de depistare a elementelor de perspectivă este lent, are pe alocuri un caracter întîmplător".

Modul autocritic sincer în care tov. Efrem Cherteș a abordat una din problemele centrale ale mișcării noastre sportive oferă garanția că se vor lua toate măsurile pentru remedierea grabnică a situației existente.

★

În cadrul plenarei a luat cuvîntul tovarășul **EMANUEL VALERIU, redactor-șef al ziarului „SPORTUL".** *Iată cîteva din punctele sale de vedere:*

„Succesul sportivilor români la Olimpiada mexicană, concretizat în cele 15 medalii cucerite, creează, pe lîngă satisfacția unanimă, și o atmosferă de calm pentru abordarea critică a întregii perioade de pregătire. A doua observație pe care doresc s-o fac este aceea că și în țara noastră Olimpiada începe să fie privită nu numai ca un simplu eveniment propriu sportului, ci ca unul social, mult mai complex, la care sînt chemate să-și dea contribuția, sub diferite forme, sectoare ale industriei, științei etc. Totodată este cazul să se precizeze că raportul exact dintre valoarea succeselor de la Mexic și forța mișcării sportive actuale românești prezintă un decalaj, deoarece medaliații olimpici și cei care s-au distins în Mexic sînt produse excepționale, mult decalate de cei care îi pot urma în ceea ce privește capacitatea intrinsecă demonstrată de primii.

Iată de ce raportul prezentat plenarei se impune a fi analizat critic, în așa fel încît următorul ciclu olimpic să fie plivit de tot ceea ce a fost necorespunzător pînă în 1968 și sădit cu tot ceea ce se poate mai bun. Prima observație pe care mi-o îngădui este aceea că raportul a fost depersonalizat, în sensul că numele celor care s-au impus întregii lumi sportive la Mexic (intrînd în rîndurile „nemuritorilor" sportului ca și numele antrenorilor și tehnicienilor lor) nu și-au găsit loc în ampla retrospectivă pe care am ascultat-o. O a doua observație este aceea că despre Comitetul Olimpic Român, care ar trebui să fie motorul activităților olimpice nu s-a spus aproape nimic, ceea ce nu înseamnă că activitatea și reorganizarea acestuia nu se cer în continuare îmbunătățite în favoarea întregii noastre mișcări sportive de performanță.

Reorganizarea acesteia, produsă în vara anului 1967, deci cu puțin mai mult de un an înaintea startului olimpic, nu a împietat asupra pregătirilor, ceea ce validează justețea actualei formule structurale pentru sportul autohton. Mă refer la activizarea federațiilor de specialitate, la sporul de autonomie căpătat, la concentrarea unui activ obștesc pasionat și valoros calitativ.

Succesele multiple de la Mexic au convins, sper de această dată, pe cei în drept să abordeze observațiile critice care au urmat Olimpiadei japoneze de pe o altă poziție, mai receptivă, întrucît saltul solicitat atunci a fost posibil tot astfel cum, prin concentrarea tuturor capacităților necesare, se poate realiza un nou progres, în vederea Olimpiadei de la München, progres solicitat.

(Continuare în pag. a 2-a)

Piteștiul se numără printre orașele care în anii din urmă s-au îmbogățit cu stadioane de mare capacitate. Un sprijin eficient dat dezvoltării sportului de performanță.

TÎNU PIASEUTE (U.R.S.S.)

OLIMPIADA ÎNCEPE!...

Ecoul participării românești la ediția mexicană a Jocurilor Olimpice nu s-a stins. Dimpotrivă, cu cîteva zile în urmă, el a putut fi auzit din nou, mult amplificat, cînd, la o reuniune, principalele forțe investite cu responsabilități în domeniul educației fizice și al sportului au dezbătut — în cadrul plenarei CNEFS — bilanțul olimpic, s-au sfătuit ce anume trebuie făcut ca prezența tricolorilor la ediția următoare a Olimpiadei să nu fie numai marcantă și notabilă dar și superioară celei precedente.

O primă observație pe marginea importantei ședințe de marți este aceea că ea, avînd de tras concluziile unei evoluții încununate de succes, a beneficiat de toate condițiile pentru a se desfășura într-o atmosferă calmă, spre deosebire de altele, cînd apăsarea eșecului a condus la schimburi de reproșuri, incriminări, imprecații.

Bucurîndu-se de acest climat, plenara a putut fi constructivă, marcînd momentul optimist al unui start lansat în noul ciclu de pregătire olimpică.

Reține cu deosebire atenția o idee, des reluată în cadrul plenarei.

Ar fi cu totul greșit, dacă nu chiar profund nociv, să se aprecieze ÎN ANSAMBLU nivelul actual al sportului de performanță românesc numai prin prisma rezultatelor de la ultima Olimpiadă.

O asemenea atitudine ar putea conduce la un sentiment de plenitudine, să dea o falsă imagine de prosperitate, să toarne în conștiințe hidromelul automulțumirii.

Pentru că, cu toate cele 15 medalii (și în ciuda lor) sportul nostru de performanță se prezintă încă în deficit față de marele suport moral și de îndrumare de care se bucură, și chiar față de avuția sa materială aflată permanent în creștere.

Multe voci lucide au expus de la tribuna plenarei adevăruri care nu trebuie să irite ci să îndemne la reflecție și la acțiune.

S-a căzut în unanimitate de acord că BAZA DE SELECȚIE pentru sportul de performanță continuă să fie foarte redusă, că depistarea marilor talente ale stadionului poartă, în dese rînduri, pecetea întîmplării, situîndu-se, așadar, în aria hazardului și nu a legii.

Din bilanțul participării la J.O. rezultă că România **a înscris un număr mult mai mic de concurenți decît ar fi avut dreptul conform regulamentului, îndeplinindu-și deci un plan strict minimal.** Spre exemplu: la atletism — 11 concurenți față de 117; la înot 2 față de 23; la ciclism un singur concurent!

Nu a putut trece neobservat aportul cu totul neînsemnat al școlii și al universității, reținîndu-se — bineînțeles — amănuntul că în delegațiile țărilor cu sport avansat, clasate înaintea noastră, studenții au reprezentat majoritatea. Din delegația română doar Mihaela Peneș și Ileana Drîmbă sînt studente la cursurile de zi, dar nici măcar ele nu sînt produse autentice ale sportului universitar.

Din 87 de olimpici români, 79 sînt — așa cum s-a menționat în raport — reprezentanți ai Bucureștiului, cei mai mulți pregătiți la cluburile Dinamo și Steaua. Un foarte mare teritoriu continuă, deci, să rămînă alb pe harta sportului de performanță! Și așa mai departe...

Iată atîtea și atîtea motive care justifică aprecierea că mișcarea noastră sportivă se află încă în fața unui urcuș.

Conform calendarului antic, noua Olimpiadă a început. Ea trebuie străbătută cu toată responsabilitatea, cu conștiința deplină a dificultăților care stau în cale, cu hotărîrea fermă de a le depăși. Sperăm că tocmai acestui scop nobil îi vor sluji concluziile plenarei.

SPORTUL

CORESPONDENȚĂ TELEFONICĂ DIN ITALIA

CERVINIA LA ORA MARILOR ZĂPEZI

● Panțuru supravegheat de adversari ● Ninsoarea — un balast pentru boberi ● „Marele labirint" va decide! ● Tony Padovan deschide și închide pista

La cererea Federației Italiene de Sporturi de Iarnă, F.I.B.T. (Federația internațională de Bob și Tobogganning) i-a acordat frumoasei stațiuni de iarnă Breuil-Cervinia, din provincia Vale D'Aosta, dreptul de a găzdui în 1969 campionatul european de bob, programat în zilele de 25—26 ianuarie pentru echipajele de 2 persoane și în zilele de 1 și 2 februarie pentru cele de 4.

Pista „Lago Blu" măsoară 1 540 m, cu o diferență de nivel de 139 m (plecarea de la 2 135 m, sosirea la 1 996 m altitudine) și are 18 viraje. Plecarea este „scurtă", cum se spune în limbajul boberilor, primul viraj găsindu-l pe pilot cu mîna pe fisele. Urmează ca după prima curbă să ia și frînarul contact definitiv cu bobul. Apoi, cîteva viraje scurte, care nu permit dezvoltarea unei viteze foarte mari, urmate, în virajele 6, 7, 8 și 9 de o porțiune în care echipajul face cunoștință cu viteza... adevărată și, imediat, se intră în primul labirint. Viteza crește simțitor, apoi, după virajele 10, 11 și 12, din nou, măiestria pilotului e pusă la încercare, pentru că bobul trebuie să se strecoare prin „Marele labirint" (virajele 13, 14 și 15). Dar pînă la sosire mai sînt trei viraje care cer o tehnică desăvîrșită și de abia după aceea, trecînd linia de sosire în condiții bune, poate avea echipajul satisfacția unui timp de performanță.

Deocamdată, în aceste zile, au loc antrenamentele neoficiale la care și-au dat întîlnire boberi din Austria, Anglia, Belgia, Spania, Franța, Japonia, Italia, România, Elveția și

Hariton PAȘOVSCHI
antrenorul lotului de bob al României

(Continuare în pag. a 4-a)

VOLEIBALISTELE DE LA DINAMO INVITATE LA BERLIN

La invitația clubului Dynamo Berlin, lotul feminin de volei, Dinamo București, va pleca la Berlin la 31 ianuarie pentru a efectua între 2 și 8 februarie antrenamente cu echipa berlineză și pentru trei jocuri amicale.

SOVIETICUL PIASEUTE A CÎȘTIGAT PROBA INDIVIDUALĂ A CONCURSULUI INTERNAȚIONAL DE BIATLON

POIANA BRAȘOV, 17 *(prin telefon de la trimisul nostru).* — După o dispută pasionantă de mare spectacol, la care au contribuit atît dorința de afirmare a participanților cît și condițiile atmosferice și organizatorice excelente, sovieticul *Tînu Piaseute* s-a clasat pe locul I în cursa de 15 km a concursului internațional de biatlon pentru tineret. Competiția a reunit la start (cu excepția norvegienilor și finlandezilor) pe cei mai valoroși biatloniști din lume. *Tînu Piaseute*, în vîrstă de 19 ani, este student în anul I la Institutul pedagogic din *Talin*. Practică schiul fond de performanță din anul 1962, iar biatlonul din 1964. Anul trecut a cîștigat titlul de campion al *U.R.S.S.* la biatlon. Este un schior înalt de 1,80 m, firav în aparență, dotat însă cu multă forță și rezistență, precum și cu un echilibru psihic remarcabil.

După această succintă prezentare a învingătorului se cuvin cîteva cuvinte despre condițiile de desfășurare a întrecerii, deoarece, în schi (indiferent de probă) acestea sînt uneori determinante ale succesului sau insuccesului disputelor. În *Poiana de jos*, la ora la care s-a dat startul (9,30), soarele lumina puternic, dar fără a urca prea mult temperatura. De altfel, starea zăpezii s-a schimbat de-abia către ora 11, cînd competiția era aproape încheiată. Din aceste puncte de vedere (luminozitate, temperatură, zăpadă), biatloniștii au avut deci condiții ideale, completate și de absența vîntului. Trecînd la desfășurarea propriu-zisă a cursei, vom subli-

D. STANCULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

WEEK-END ÎNCĂRCAT PENTRU SCHIORI

Azi și miine, pe pirtiile din țară, activitatea schiorilor va cunoaște o zi de vîrf.

La POIANA BRAȘOV continuă disputa din concursul internațional de tineret, precum și meciul România—R. D. Germană (seniori).

Tot la POIANA BRAȘOV, pe trambulina mijlocie, zburătorii de iarnă se întrec în cadrul „CUPEI POSTĂVARUL".

La SINAIA, pe pantele din Valea lui Carp, se dispută un mare concurs dotat cu „CUPA ORAȘULUI SINAIA", la care participă, pentru verificare, fruntașii probelor alpine din țara noastră.

La VATRA DORNEI — un mare concurs dotat cu „CUPA UNIRII".

FOTBALIȘTII ROMÂNI AU ATERIZAT ASEARĂ LA ARAD

În redacție, toate pregătirile erau făcute. Redactorii secției „fotbal" își ascuțiseră creioanele (ca de obicei, pasta din pix își dăduse ultima suflare tocmai cînd aveau mai multă nevoie de ea) în vederea scurtului interviu de pe aeroport, fotoreporterul Aurel Neagu își pregătise „blitz"-ul, iar șoferul de serviciu era dispus să apese pe accelerator pînă la limita maximă a vitezei legale, numai pentru a-i vedea cu o clipă mai devreme pe fotbaliștii noștri care se întorceau de la Londra după remarcabila replică dată miercuri seara, pe Wembley, leului britanic.

Afară, însă, plafonul de nori coborîse foarte jos, ceața învăluind clădirile și străzile Bucureștiului și stînjenind mult vizibilitatea. Se poate sau nu se poate ateriza în asemenea condiții? Dar poate că, tot din aceleași motive, avionul TAROM, pe care se îmbarcaseră fotbaliștii români, nici nu s-a ridicat de la sol? Să nu uităm că plecarea avea loc din patria ceții...

Un telefon la aeroportul Băneasa și orice semn de întrebare avea să dispară. Dar nu în sensul dorit de noi. Dimpotrivă, acum era clar că „momentul sosirii", pe care ne pregătisem să-l surprindem în cuvinte și imagini cît mai sugestive, devenise un fel de fata morgana, după care am fi alergat zadarnic. Aeroportul Băneasa era

Jack BERARIU

(Continuare în pag. a 3-a)

Hurst și Boc își dispută cu îndîrjire balonul. Fază din meciul Anglia—România, disputat miercuri seara pe Wembley

DUMINICĂ, PE MICUL ECRAN FILMUL MECIULUI ANGLIA — ROMÂNIA

La cererea telespectatorilor, Studioul de televiziune București a programat pentru duminică, la ora 15,30, filmul meciului Anglia — România.

Tinerii baschetbaliști români învinși la Varșovia

În continuarea turneului întreprins în Polonia, selecționata de tineret a țării la baschet a susținut două partide la Varșovia. În primul meci, jucătorii noștri au avut ca adversară puternica formație A.Z.S. După o repriză egală, gazdele au obținut victoria cu scorul de 69—59 (27—28). Ultima partidă a turneului a opus selecționatei române formația S.K.R.A. Varșovia. Jucind slab în prima repriză, tinerii baschetbaliști români au fost din nou întrecuți, în ciuda puternicii lor reveniri din partea a doua a meciului. Scor final: 65—59 (39-18) pentru S.K.R.A.

F. SIMION
corespondent

SĂRBĂTORIREA CAMPIONULUI BRĂILEAN

Iubitorii sportului din Brăila îl vor sărbători astăzi pe fostul lor campion, VIRGIL MORMOCEA, cu prilejul împlinirii a 60 de ani de viață. Figură proeminentă a sportului nostru cu pedale, vedetă autentică a curselor de lung kilometraj organizate în perioada dintre cele două războaie mondiale, VIRGIL MORMOCEA a fost și este un adevărat exemplu pentru toți cei ce îndrăgesc ciclismul. Trecînd în al 7-lea deceniu de viață, campionul brăilean poate privi cu mîndrie în urmă. Cîștigător al multor întreceri de fond și velodrom, echipier al reprezentativei naționale în întrecerile de amploare din țară și de peste hotare, fin pedagog și neobosit activist al ciclismului, VIRGIL MORMOCEA a adus o contribuție de seamă la dezvoltarea sportului cu pedale în țara noastră. El va rămîne un pion important al ciclismului brăilean, va împărtăși în continuare din bogata sa experiență celor ce vor să se atașeze sportului curajului — ciclismul.

La sărbătorirea de astăzi — organizată de ziarele „Sportul" și „Înainte" din Brăila, cu sprijinul F.R. Ciclism și al A.S. Loto-Pronosport — vor fi prezenți, în afara oficialităților sportive ale orașului și a admiratorilor brăileni, oaspeți din Brașov (Martie Ștefănescu)*, Ploiești* (Ion Dolete) *și București* (Zamfir Munteanu, Nicolae Ion Țapu, Constantin Cirjan, Nicolae Oțeleanu).

Întîlnirea cu VIRGIL MORMOCEA — în finalul căreia va rula un film cu subiect de ciclism — va avea loc în sala Comitetului de cultură și artă la ora 18.

„TURNEU-FULGER" DE HANDBAL

Duminică după amiază amatorii de handbal din Capitală vor avea prilejul să asiste la o interesantă competiție. Nu atît prin valoarea echipelor participante, cît, mai ales, prin modul său de organizare. Este vorba de un „turneu-fulger", cu jocuri de două reprize a cîte 12 minute, întrecere extrem de atractivă, deoarece oferă pe parcursul ei numeroase surprize. Competiția, organizată de Școala sportivă nr. 2, reunește la start cinci formații de juniori: **Steaua, Dinamo, Șc. sportivă nr. 2, Șc. sportivă nr. 1, Șc. sportivă nr. 3 — toate din București.**

În pagina a 3-a – Corespondență specială din Londra:

Sir Alf Ramsey viu atacat în cercurile fotbalistice engleze după meciul de miercuri de pe Wembley

TIRUL ROMÂNESC A OBȚINUT MEDALIA ȘI ÎN MEXIC

● Valoarea trăgătorilor noștri crește prea lent ● Cea mai bună performanță : medalia lui Roșca sau autodepășirea lui Rotaru ? Meritul lui Petre Șandor ● Pistolul liber a devenit o probă de perspectivă ● Poziția în picioare continuă să rămînă deficitară.

Fiecare nouă participare a țintașilor noștri la J.O. ne face să aruncăm o privire retrospectivă asupra drumului parcurs de tirul românesc în istoria prezențelor sale olimpice : în total șapte cu Mexic inclusiv. Într-adevăr, nu putem să nu ne gîndim că acum 45 de ani, la J.O. de la Paris (1924), trăgătorii români își făceau un debut timid: locurile 58 (Ghițescu, 355 p), 61 (Țenescu, 326 p), 72 (Vătămanu, 321 p), la proba de armă calibru redus (30 m), că doi concurenți se clasau în primii 30 la armă liberă 50 f (400 — 600 — 800 m), iar echipa României se situa pe poziția a 13-a din 22 de formații participante, că cei care reprezentau culorile țării pe standurile poligonului Châlon sur Marne erau dotați cu arme militare de serie, cu sisteme rudimentare de ochire, folosind o muniție ce fusese primită în dar din partea sportivilor din... Haiti. Dar, după 28 de ani, la a treia participare a țintașilor noștri la J.O. (a doua fusese în 1936), România avea să înscrie prima ei mare biruință olimpică, prin Iosif Sîrbu, medalia de aur, cea dintîi din salba victoriilor românești obținute la jocuri.

Succesul avea și o valoare de simbol, dacă ne gîndim că rezultatul lui Sîrbu era absolut : 400 p din tot atîtea posibile (la armă liberă calibru redus 40 f culcat) și el dobora recordul din 1924 (398 p) al francezului Ch. Coquelin de Lisle, învingător pe atunci la aceeași probă unde Ghițescu, Țenescu și Vătămanu obținuseră niște cifre modeste.

Dacă în 1952, sportul românesc cîștiga primul aur la J.O., pentru tir nu era și singura medalie care îi revenea la Helsinki. Arhitectul Gheorghe Lichiardopol reușea să obțină una de bronz la pistol viteză, la un singur punct (578 p) distanță de primul clasat, celebrul Karoly Takacs.

Apoi, după patru ani, la cea de a XVI-a ediție a J.O. de la Melbourne, nimeni nu s-a mai mirat cînd pe poligonul de la Williamston, pistolarul Ștefan Petrescu a urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului. El triumfase la una dintre cele mai dificile probe de tir, cea de pistol viteză. Rezultatul era remarcabil: 587 p, ceea ce însemna depășirea cu șapte puncte a recordului olimpic și egalarea celui mondial. Tirul românesc își confirma cu o vigoare sporită valoarea. Mai mult chiar, unii sportivi își repetau performanțele : Gheorghe Lichiardopol, pentru a doua oară consecutiv, s-a clasat pe locul trei.

Succesele trăgătorilor români nu aveau să se oprească însă aici. Și Roma, gazda următoarei olimpiade, s-a arătat de bun augur pentru reprezentanții tirului din România. De data aceasta a fost rîndul unui vînător să cunoască marea bucurie a victoriei. Taleristul Ion Dumitrescu a intrat în posesia celui mai nobil metal olimpic depășind toată elita mondială a trăgătorilor de talere. Succesul lui Dumitrescu a însemnat o încununare deplină a țintașilor români. Într-adevăr, după biruințele de la armă cu glonț și pistol, un vînător se arătase și el la înălțime. Românii își demonstraseră, în egală măsură, măiestria în trei probe pe cît de diferite pe atît de dificile. Dovada aptitudinilor lor pentru acest sport al îndemînării, preciziei și al stăpînirii de sine era făcută.

La Tokio, în 1964, Ion Tripșa se clasează al doilea, iar Marcel Roșca al șaselea la pistol viteză. Dumitrescu, deși mai bun cu un punct — 193 t — față de Roma (192 t) ocupă locul cinci, la fel ca și Nicolae Rotaru la armă liberă calibru redus 60 f culcat.

Cu aureola unei asemenea tradiții în care mai sînt înscrise cu majuscule și titlurile mondiale ale pușcașului Constantin Antonescu (armă liberă calibru mare poziția în picioare), ale pistolarului Virgil Atanasiu, precum și alte titluri continentale, trăgătorii noștri au pornit la Mexic plini de speranțe.

De la început vom sublinia că — pentru prima oară în istoria participărilor țintașilor români la J.O. — la Mexic a fost prezent lotul cel mai numeros (13 sportivi), cu concurenți la toate cele șapte probe. Laurii cuceriți de-a lungul atîtor ani trebuiau onorați numeric (în afară de Ion Tripșa, ceilalți au luat startul, adică 12, atît cît prevede carta olimpică) și valoric (cu două-trei excepții, au fost selecționați campionii naționali și următorii clasați).

Cea mai bună performanță — ca loc pe tabel — a fost aceea înregistrată de Marcel Roșca, medaliat cu argint la pistol viteză (591 p). În ce privește valoarea intrinsecă a rezultatului, cifra de 597 p obținută de Nicolae Rotaru (locul IV) la armă liberă calibru redus 60 f culcat, poate figura și ea la mare cinste în palmaresul trăgătorilor care s-au întrecut pe standurile de la Campo Militar nr. 1. Dar să revenim la pistol viteză, probă prin care tirul românesc a reușit să-și mențină tradiția, aceea de a cîștiga cel puțin o medalie la J.O.

Printre cei 56 de viteziști reprezentînd 35 de țări, s au aflat și doi români, Marcel Roșca și Virgil Atanasiu. Antrenorul emerit Petre Cișmigiu, a avut o misiune extrem de delicată, aceea de a alege pe cei doi pistolari din cei trei aflați la Mexic : campionul și recordmanul lumii Virgil Atanasiu, Marcel Roșca, cel mai constant — din trio-ul amintit — și Ion Tripșa, posesorul medaliei de argint la Tokio. Preferințele au mers către Marcel Roșca și Virgil Atanasiu (acesta a avut o comportare mai bună decît Tripșa la ultimul concurs de verificare din Mexic).

Deși într-o companie selectă printre care polonezul Josef Zapedzki, sovieticul Renart Suleimanov, ca să nu menționăm decît pe doi dintre principalii competitori, valoarea recunoscută a pistolarilor români îi indică și pe ei printre candidații pentru medalia de aur. În special, Marcel Roșca întrunea sufragiile. Și, într-adevăr, el nu a contrazis pronosticurile decît parțial (argint în loc de aur), cu toate că prima zi de concurs nu i-a fost de loc favorabilă, abia locul VI. În manșa a doua însă, Roșca a tras mai aproape de valoarea lui, a ieșit primul cu 296 p, totalizînd astfel 591 p și apoi, după un sufocant baraj cu Suleimanov și Durring (R.D. Germană), în care și-a stăpînit mai bine nervii, a cîștigat medalia de argint. Cifra realizată : 591 p, la două puncte de nou record olimpic al lui Zapedzki, este un rezultat bun, dar el nu reprezintă plafonul maxim al posibilităților tînărului și talentatului sportiv român. Lui Marcel Roșca i-a revenit astfel marele merit de a fi fost singurul țintaș din România medaliat la cea de a XIX-a ediție a J.O. Ceea ce, înseamnă mult, fiind o răsplată a străduințelor de pînă acum și, totodată, o promisiune pentru viitor.

Minunea așteptată de la Virgil Atanasiu nu s-a produs. Spunem minune pentru că atît înainte de 1966, cînd a devenit campion și recordman mondial, cît și după aceea, Atanasiu nu se distinsese prin cifre impresionante. Dar, se aștepta ca resursele sale (apreciate ca fiind încă nelimitate) adunate și stratificate atîția ani să fi format o combustie capabilă să-l catapulteze pentru a doua oară în fruntea ierarhiei internaționale. Speranțele numeroșilor lui susținători s-au dovedit însă zadarnice și Virgil Atanasiu n-a ocupat decît un modest loc 21 cu 583 p. Să fie de vină, oare, faptul că Atanasiu n-a participat cîtăva vreme decît la puține competiții ? Sau faptul că, de data aceasta, nu l-au mai ținut nervii, deși absența lui din concursuri avusese ca scop tocmai menajarea și întărirea sistemului neuromuscular. Greu de dat sentințe cînd este vorba de deținătorul sceptrului suprem, cu înfățișarea sută de imponderabile pe care le implică un asemenea titlu.

O probă care a demonstrat marile potențe ale pușcașului Nicolae Rotaru a fost cea de armă liberă calibru redus 60 f culcat. Numai un gabarit discutabil l-a împiedicat pe Rotaru să intre în posesia aurului. Rezultatul cu care el s-a clasificat al patrulea, cu 597 p îl onorează. Este adevărat că în 1968 vest-germanul Karl Wenk a atins cifra absolută de 600 p, trei trăgători realizaseră 599 p, patru (printre care și românul Gheorghe Sicorschi) cîte 598 p, iar treisprezece au obținut 597 p. Totuși, revista de specialitate a U.I.T., „Official Journal of the international shooting union", în ultimul număr dinaintea J.O., considera că nu va fi posibil ca recordul lumii (598 p) deținut de americanul David Boyd și de canadianul August Mayer să fie bătut în timpul Olimpiadei mexicane, din cauza extremei tensiuni nervoase la care aveau să fie supuși țintașii. Și, întocmai acestor previziuni, recordul n-a fost depășit, dar el a fost egalat de cehoslovacul Jan Kurka și de maghiarul Laszlo Hammerl (cîștigătorul de la Tokio), cifrele lor reprezentînd și un nou record olimpic. Deci s-a tras foarte bine. În asemenea condiții, rezultatul lui Rotaru, cu un punct mai puțin, apare în adevărata lui lumină. Iar dacă ne gîndim că 597 p înseamnă pentru sportivul român cel mai bun rezultat al lui din ultimii doi ani și că el a fost realizat chiar într-o competiție de amploarea J.O. (86 de concurenți din 48 de țări = cea mai mare participare din istoria probelor olimpice de tir) această autodepășire exprimă cel mai bine valoarea performanței lui Rotaru.

Al doilea trăgător român, Marin Ferecatu (cu zece ani în urmă campion mondial de juniori al probei), ca senior n-a confirmat selecția : abia pe poziția 27 cu 592 p, cu toate că pînă la ultima serie de 10 focuri, el conta în lupta pentru primele șase locuri.

La armă liberă calibru mare 3x40 f deplasarea singurului specialist, Petre Sandor, a fost efectuată mai mult cu titlu de experiență și ca un stimulent pentru acest trăgător conștiincios și tenace, al cărui drum sportiv a constituit o continuă ascensiune. Și Mexicul i-a adus lui, ca și tirului românesc, o satisfacție deși nescontată, dar pe deplin meritată : locul 8 cu 1 138 p. De aceea, în acest context, clasificarea lui Șandor poate fi apreciată ca a treia performanță obținută de trăgătorii noștri la J.O., după Roșca și Rotaru.

Posibilitățile lui Șandor sînt însă mai mari (cu condiția ameliorării rezultatelor la poziția în genunchi). Recordul țării îi aparține cu 1 144 p, iar dacă proba respectivă s-ar bucura la noi de mai multă atenție, din partea forurilor de resort, atunci, cu siguranță, și progresele lui Șandor și ale altora ar fi, indiscutabil, mai substanțiale. Să nu uităm că, la ora actuală, există numai 10—15 trăgători la armă calibru mare, în doar două secții (Steaua și Dinamo) : că anual nu se organizează decît o singură competiție internă (finala campionatului național individual), cea pe echipe neputîndu-se disputa deoarece nu este întrunit numărul regulamentar (minimum trei formații a cîte patru trăgători).

Rezerva care se manifestă față de această probă este cel puțin curioasă. În comparație cu celelalte arme, pregătirile și întrecerile sînt desigur ceva mai costisitoare. Costă dar face, pentru că arma calibru mare este o probă de tradiție în tirul românesc. Nu Constantin Antonescu a fost campion mondial în 1958 ? Apoi, concursurile de acest gen nu sînt atît de populate (la Mexic au luat parte 30 de sportivi din 17 țări), deci și șansele cresc considerabil. Puse în balanță, avantajele și dezavantajele, primele — mi se pare — ar avea o prioritate evidentă. Prin urmare...

Ștefan Caban, selecționat de ultim moment, fără vreun obiectiv de performanță și o pregătire adecvată (el a și concurat cu o armă de împrumut oferită de mexicani) n-a înregistrat decît 1 102 p clasîndu-se pe locul 24.

Cu un punct-două în plus, Neagu Bratu ar fi intrat sigur în primii șase la pistol liber. A ratat însă, la ultimele focuri. Și așa (locul 8 cu 554 p) evoluția lui se cuvine a fi subliniată, dar posibilitățile acestui țintaș nu se opresc aici. Aceeași caracterizare și pentru Lucian Giușcă (locul 11 cu 552 p). Aprecierile pe care le facem se bazează pe o serie de rezultate anterioare, superioare celor realizate în Mexic. În orice caz, la această probă se observă un progres și ea poate oferi satisfacții și mai frumoase în viitor. Dar, este util de precizat, cu cifre mai mici de 560 p o calificare printre primii șase apare îndoielnică.

Cea mai dificilă probă din cadrul Jocurilor Olimpice (62 de concurenți din 38 de țări, șase rezultate bune la totalul celor trei poziții. E adevărat că Bernd Klingner, medaliatul cu aur, infirmă această susținere ; el a obținut doar 367 p la poziția în picioare. În schimb, Klingner a reușit un excepțional 396 p la aceea în genunchi, deci a compensat handicapul de la poziția în picioare. Este, însă, vorba de un caz aparte. Această probă poate oferi satisfacții trăgătorilor români numai dacă ei își vor îmbunătăți rezultatele, în special, la poziția în picioare.

Sintetizînd evoluția concurenților români la armele cu glonț, deși ei au fost cei care au cucerit singura medalie ca și cele opt puncte pentru tirul nostru la J.O. din Mexic, totuși rezultatele în ansamblu nu sînt cele scontate. În raport cu trăgătorii străini care i-au precedat fiind mai buni prin constanță în rezultate mari, valoarea generală a țintașilor din România a înscris o anumită creștere la Mexic, dar ea s-a făcut într-un ritm mai lent. În plus, de data aceasta, în rîndul reprezentanților noștri n-au mai existat acele individualități marcante din alți ani. În majoritatea probelor, la sportivii români s-a simțit pregnant o insuficientă rezistență fizică (de altfel, pregătirea fizică a lipsit aproape cu desăvîrșire) și nervoasă, prin urmare, de finalizare, ceea ce s-a materializat prin pierderea cîtorva locuri în clasament. În ciuda deficiențelor manifestate, trăgătorii de la armele cu glonț, au izbutit, totuși, să țină pasul, să figureze printre competitorii apreciați. La pistol viteză trăgătorii români continuă să se afle în rîndul fruntașilor, iar alături de arma liberă 60 f culcat și trei poziții, pistolul liber, dintr-o probă deficitară pînă nu cu mult în urmă a devenit una de perspectivă. La fel cum poate ajunge și mult controversata probă de armă liberă calibru mare.

Constantin COMARNISCHI

MEXICO 68
COMENTARII OLIMPICE

Un exercițiu de memorizare

Dincolo de surpriza primelor momente, după ce fluierul lui Callaghan a consemnat încheierea partidei, dincolo de stupefacția generală, care nu s-a risipit nici acum, de comentarii sceptice sau exultante, de exclamații, îndoieli, controverse, aprecieri, declarații, presupuneri — ce reprezintă, la urma urmelor, acest draw pe Wembley cu campionii mondiali, performanță excelentă, fără îndoială, pe care ne grăbim s-o proclamăm rezultatul nr 1 al naționalei noastre, în pofida unor victorii asupra Spaniei, Portugaliei și R. F. a Germaniei — ca să nu mai vorbim de acel 1—0 cu Iugoslavia, la Belgrad ?

S-ar putea oferi numeroase argumente pro și contra opiniei semnalate, dar o atare dispută mi s-ar părea sterilă, deci absurdă. Ceea ce trebuie reținut în primul rînd, ca semnificație esențială a succesului de miercuri seară, este triumful logicii elementare asupra savantlicurilor cu staif de împrumut și morgă de doi bani jumate. Pentru întîia oară, după atîtea experiențe triste, s-a renunțat (datorită motivelor de forță majoră) la formule de-a gata, la senatori de drept, blazați și juduli nevoie mare, la scheme tactice bune de adormit mușteie din cantonament — trimițîndu-se pe gazonul ilustrului teren londonez o formație proaspătă, entuziastă, al cărei „decan de vîrstă" abia a împlinit 25 de ani și în care figurează nu mai puțin de 5 (cinci) jucători din provincie ! Dacă memoria nu mă înșeală, este un caz rarissim în alcătuirea echipei reprezentative în ultimele două decenii...

Ar fi nedrept și păgubitor să se uite, sub imperiul clipelor de legitimă satisfacție, că unii dintre oamenii-cheie ai egalității de la Wembley au fost împușcați, peste capul maeștrilor selecționeri, de concursul de împrejurări sau, pur și simplu, de ceea ce s-ar putea numi presiunea bunului simț (tehnicieni, gazetari de specialitate, opinia publică) — așa cum s-a întîmplat cu Deleanu, Radu Nunweiller, Anca, Domide, Dumitrache — ba chiar cu Lucescu, căpitanul acestui „11" de glorioasă amintire...

Nădăjduiesc, așadar, că vom reuși să memorăm cu folos învățămintele meciului din 15 ianuarie a.c., măcar pînă la proxima trecere printre Scyla și Charybda (citiți Atena și Zürich) de la care, putem zice, depandă !

Dan DEȘLIU

LA MIJLOCUL MANȘEI I A DIVIZIEI B

PLUSURI ȘI MINUSURI ÎN JURUL MANTINELEI

Atac la poarta hocheiștilor de la Cooperatorul Tg. Secuiesc. Meciul a fost cîștigat de Metalul Rădăuți cu 8—2
Foto : I. BARTHA-coresp.

ÎNTRECERILE DIVIZIONARELOR B

Jocurile turului manșei întîi a campionatului diviziei B s-au desfășurat pe patinoarul natural din Odorheiul Secuiesc, pe un ger de trosnea gheața sub patinele hocheiștilor... Deci, vreme excelentă pentru acest sport ! Primele impresii sînt contradictorii : unele în măsură să ne încălzească, altele, însă, dimpotrivă.

● Întîmpinînd la început unele greutăți, campionatul diviziei secunde a reunit totuși — spre satisfacția generală — un număr record de echipe participante. La start s-au aliniat toate formațiile anunțate, îmbucurătoare fiind reapariția reprezentantelor unor centre tradiționale ca Rădăuți, Sighișoara și Sebeș Alba. Alături de echipe cunoscute ca : Avîntul Gheorghieni, Tîrnava Odorheiul Secuiesc, Șurianul Sebeș Alba, Metalul Rădăuți și Voința Sighișoara, a apărut, pentru prima oară, și formația Cooperatorul din Tg. Secuiesc.

● În ultimul moment și-a confirmat participarea și echipa Voința Sighișoara. Motivul ? Instructorul voluntar A. Popescu și băieții lui au avut unele necazuri : lipsea echipamentul corespunzător, mijloacele financiare pentru transport și cazare etc. Dar, cel mai mare obstacol îl constituia faptul că majoritatea jucătorilor nu puteau lipsi mult de la locurile de muncă. Aflîndu-se la 50 km de orașul întrecerilor, hocheiștii din Sighișoara au cerut — și li s-a aprobat — să li se programeze meciurile numai după-amiază. Ei au venit la Odorhei în fiecare zi după orele de muncă.

● Și un fapt care aruncă o lumină defavorabilă asupra modului în care unii înțeleg sportivitatea : În ultima repriză a întîlnirii Avîntul Gheorghieni — Șurianul Sebeș Alba, la scorul de 16—0 pentru prima echipă, *Mihai Vereș* (Av) l-a lovit cu patina pe portarul *Simion Coman* (S), iar acesta a ripostat. Amîndoi au fost prompt sancționați cu cîte o penalizare de 2 minute de către arbitrul *M. Presneanu*. Totul ar fi rămas notat numai pe foaia de arbitraj, dacă portarul hocheiștilor din Sebeș Alba nu ar fi adus injurii arbitrului, motiv pentru care acesta din urmă a dictat — în mod just — încă zece minute penalizare (pentru nesportivitate), cu drept de înlocuire. La anunțarea sancțiunii, jucătorii de la Șurianul, în frunte cu antrenorul lor *Nicolae Petrașcu*, au părăsit indignați patinoarul. *„Cum să jucăm 12 minute fără portar ?"*, se întrebau ei revoltați. Cînd li s-a explicat că portarul poate rămîne pe gheață, pedeapsa lui urmînd a fi executată de un alt coechipier, au revenit pe teren. Iată unde duce necunoașterea regulamentului.

● Apreciem eforturile depuse de organizatori pentru asigurarea condițiilor de concurs (s-a mărit puterea rețelei de iluminare a patinoarului, mantinela a fost reparată, s-au făcut porți noi etc.). În primele etape, însă, ei au scăpat din vedere cîteva lucruri, mărunte în aparență, dar extrem de necesare. Astfel, numărul mic de oameni de ordine a permis unor spectatori turbulenți să vină adesea lîngă mantinelă, motiv pentru care s-a și întrerupt cîteva minute jocul Tîrnava Odorheiul Secuiesc — Metalul Rădăuți, iar băncile rezervate sportivilor penalizați au fost plasate, neregulamentar, una lîngă alta, într-o parte a terenului. În sfîrșit, n-a existat tabelă de marcaj, lipsa ei resimțindu-se cu atît mai mult cu cît, seară de seară, stația de radioamplificare, prin care urma să se anunțe rezultatele, „îngheța" de fiecare dată.

Tr. IOANIȚESCU

Sovieticul Piaseute a cîștigat

(Urmare din pag. 1)

nia în primul rînd buna comportare a sportivilor sovietici care, conform așteptărilor, au dominat proba. Punctul lor forte a fost alergarea de fond. La trageri, în schimb, performanțele lor au fost mai slabe. Chiar și cîștigătorul întrecerii a fost penalizat cu 5 minute (dintre care, culmea, nici unul la poziția în picioare), dar cele 55:28 s-au dovedit pînă la urmă suficiente pentru asigurarea succesului. *Piaseute* a parcurs primul tur (2,5 km) destul de lejer, după care, însă, dîndu-și seama că se află într-o zi bună (după cum ne-a relatat imediat după probă), a forțat, întrecînd pe parcurs pe cei ce-l precedaseră la start.

Remarcabil s-a comportat talentatul reprezentant al țării noastre, *Victor Fontana*. Parcurgînd distanța într-un timp bun (59:01), dar mai ales trăgînd excelent (doar două minute penalizare), el a obținut un meritoriu loc 2. A depășit astfel o serie de concurenți din țări în care biatlonul cunoaște o mare dezvoltare și care au realizat de-a lungul anilor performanțe de valoare mondială (*U.R.S.S., Suedia, R.D.G.*). Plecat cu nr. 26, *Fontana* a realizat unul dintre cei mai buni timpi în primul tur. Apoi a menținut un ritm constant, iar în poligon, pe lîngă relaxarea atît de necesară reușitei în trageri, a fost și destul de rapid. Marea surpriză deosebit de plăcută, ne-a furnizat-o *Nicolae Horga*, component al selecționatei orașului *Sinaia*. Deși s-a pregătit în condiții net inferioare membrilor lotului național, el a ocupat un loc meritoriu demonstrînd că este un real talent. În rest, trebuie să spunem despre reprezentanții *României* că s-au comportat bine la fond, dar nesatisfăcător la trageri. Penalizările suferite sînt concludente în acest sens: *Soiu* (7 min.), *Szabo* (9 min.), *Mirzea* (11), *Papuc* (10), *Olteanu* (6). Este drept, sportivii noștri nu au făcut anul acesta nici un antrenament pe poligonul din *Poiana de jos*, dar aceasta nu poate fi o scuză, deoarece oaspeții au avut același dezavantaj.

CLASAMENT : T. Piaseute (U.R.S.S.) 1 h 00:28,0 (5 min.); 2. V. Fontana (România) 1 h 01:01 (2 min) ; 3. K. Klander (R.D.G.) 1 h 01:26 (3 min), 4. G. Bartnik (R.D.G.) 1 h 01:39 (2 min), 5. V. Talkacev (U.R.S.S.) 1 h 02:26 (6 min), 6. J. Bank (Suedia) 1 h 02:50 (6 min), 7. D. Soiu (România) 1 h 03:02 (6 min), 8. A.Ușakov (U.R.S.S.) 1 h 03:26 (5 min), 9. A. Takirov (U.R.S.S.) 1 h 03:56 (7 min), 10. N. Horga (Sinaia) 1 h 04:02 (5 min), 11. J. Spulak (Cehoslovacia) 1 h 04:12 (3 min), 12. Leo Arnoldt (R. F. a Germaniei) 1 h 04:25 (5 min).

Tinerii biatloniști polonezi au sosit la Poiana Brașov după începerea cursei și vor concura numai în proba de ștafetă care se va disputa duminică.

JOCURILE OLIMPICE ALE ANULUI 1972

(Urmare din pag. 1)

de altfel, chiar de secretarul general al C.C. al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu prilejul răsplătirii prin decorații și distincții de stat, a sportivilor și tehnicienilor români.

În privința raportului dintre sporturile individuale și cele pe echipe am remarcat, de asemenea, un decalaj net defavorabil disciplinelor colective. Dar nu numai atît, ci și popularității și capacității de angrenare a acestora (mă refer la fotbal, și volei, în special, două dintre cele mai iubite sporturi de la noi). Am fi dorit să aflăm mai mult decît ne-a îngăduit-o raportul în ce a constat contribuția U.G.S.R.-ului, U.T.C.-ului în efortul olimpic, cum, de asemenea, ne îngăduim să consemnăm insuficienta colaborare dintre diversele instituții cărora le revin sarcini în domeniul sportiv. Un singur exemplu privind halterele, sport al celor puternici și în care, după părerea noastră, școlile profesionale, aparținînd U.G.S.R.-ului, ar fi putut deveni ample surse de selecție. De altfel, problema selecției este încă nebuloasă și acest adevăr a fost îndeajuns subliniat și de alți vorbitori.

Referindu-ne la modul de analizare a diverselor discipline prezente la Mexico credem că el nu a conținut criterii comune astfel încît ceea ce este criticat de ptldă (și după părerea noastră nejust) la caiac-canoe nu se mai ia în seamă atunci cînd se vorbește despre volei.

În mod real raportul incriminează lipsa de atenție în ceea ce privește întinerirea diverselor loturi uitînd să precizeze direcțiile responsabilității în acest domeniu care conduc, după opinia mea, către organismul de coordonare și conducere a sportului, către Comitetul Executiv și Biroul C.N.E.F.S.

O inechitate flagrantă este ignorarea aproape totală a sporturilor de iarnă și implicit a Olimpiadei de la Grenoble, cu toate că rezultatele obținute se înscriu pe linia unor reușite, cu excepția celui de la hochei. Legat de această observație privind hocheiul sîntem de părere că raportul ce ne-a fost prezentat ar fi cîștigat mult în substanță dacă el ar fi fost axat pe analizarea dinamicei evoluției (sau involuției) înregistrate în activitatea unor ramuri sportive.

Subliniind excelenta comportare, nu numai sportivă dar și morală, a delegației române, ca și atenția pe care radio-televiziunea noastră, presa și opinia publică le-au arătat Jocurilor Olimpice și reprezentanților noștri îmi îngădui să sugerez cîteva teme de meditație pentru cei ce se vor ocupa de pregătirea Olimpiadei din 1972 :

● creșterea procentului de studenți și chiar de elevi în loturile olimpice, analizarea profilului cluburilor sportive ;

● preocupare accentuată față de psihologia și etica sportivului ;

● luarea în considerație a posibilității înghebării unei asociații profesionale a antrenorilor și tehnicienilor de sport și informarea periodică, mult mai bogată, a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport în plenul său, despre diversele stadii ale pregătirilor și, bineînțeles, mai numeroase conferințe de presă în decursul celor 4 ani următori, cu aceeași temă.

★

Absența echipelor românești la jocurile sportive în cadrul Olimpiadei din Mexic a fost pe larg discutată și analizată în cadrul plenarei. De bună seamă nimeni nu a putut fi de acord cu o asemenea situație, chiar dacă neparticiparea formațiilor de volei și polo a fost, poate, pripită, nejustificată.

Tovarășul OCTAV DIMITRIU, secretarul general al Federației române de baschet a arătat cîteva aspecte care sînt, probabil, caracteristice :

„O serie de deficiențe din stilul de muncă al Biroului federal, de care mă fac în primul rînd vinovat, au determinat rămînerea în urmă, pe planul valorilor mondiale, a baschetului românesc. Cu multă încetineală și cu rezultate practice neconcludente se desfășoară o acțiune pe care ne-am propus să fie centrală, aceea a depistării jucătorilor înalți, a pivoților de peste doi metri.

Desigur, nu pot fi ignorați o serie de factori obiectivi și anume că în perioada preolimpică baschetul românesc a traversat o perioadă de frămîntări, de transformări și de cristalizări, căutînd să abordeze de-abia de acum înainte momentul maturizării sale.

La întrebarea : „Vom putea fi prezenți în turneul olimpic de baschet la München ?", **răspunsul cred eu că este „DA !" Aprecierea mea se bazează pe faptul că acest joc se bucură de o deosebită popularitate în rîndul elevilor și studenților. Că, în vremea din urmă i se acordă tot mai mult sprijin și atenție. În sfîrșit că am învățat din multe lipsuri ale trecutului și deținem suficientă experiență pentru a nu le repeta".**

★

Tovarășul IOAN BOGDAN **președintele CJEFS — Mureș:**

„Între componenții lotului olimpic român s-au aflat doar doi sportivi din județul Mureș. Ceea ce este foarte puțin. Tocmai de aceea Biroul consiliului județean și-a propus ca în noul ciclu olimpic să desfășoare o muncă de selecție mult mai amplă și mai calificată. În prezent, județul nostru are 30 de sportivi în loturile republicane și de tineret. Nutrim speranța că acest număr va crește în anii următori.

Socotim că pentru realizarea obiectivelor de performanță este necesar în viitor ca federațiile de specialitate să țină o legătură mai strînsă cu organele județene, aducîndu-se la un numitor comun, pe ambele planuri, pregătirile tinerilor aflați în vederile olimpice.

Întrucît în calendarul sportiv republican s-au prevăzut și întreceri de tir cu arcul aș propune ca această ramură sportivă să figureze în vederile C.O.R. mai ales că unele rezultate obținute de țintașii din județul Mureș se situează la un nivel internațional".

UNDE MERGEM

AZI

ATLETISM. Sala Floreasca II, de la ora 16 : campionatul Capitalei pentru juniori mari și seniori ;

MÎINE

ATLETISM. Sala Floreasca II, de la ora 8 : campionatul Capitalei pentru juniori mari și seniori ;

BASCHET. Sala Floreasca, de la ora 8 : Rapid II — Școlarul (m) ; Dinamo — Politehnica Iași (m) ; I.E.F.S. — Universitatea Cluj (m) ; Rapid — Steaua (m) ;

HANDBAL. Sala Floreasca, de la ora 14,30 : turneu fulger pentru echipele de juniori, cu participarea formațiilor Steaua, Dinamo, Șc. sportivă nr. 2, Șc. sportivă nr. 1 și Șc. sportivă nr. 3.

CÎTEVA MINUTE ÎN COMPANIA LUI NELU NUNWEILLER

● La București, între două avioane...
● Despre o disciplină „de fier"

Ieri dimineață, după ce ore în șir alertasem toate telefoanele de la care speram că ne pot ajuta cu ceva, o siluetă cunoscută ne-a deschis ușa, rostind un cuvînt care amintea o... formulă magică:

— Merhaba.

Adică, dacă ar fi să traducem din limba turcă, un bună ziua... Evident, vizitatorul atît de dorit nu putea fi altul decît fostul dinamovist Nelu Nunweiller, actualmente jucător al formației Fenerbahce din Istanbul.

Un asemenea oaspete rar trebuie, bineînțeles, abordat cu o întrebare de curtoazie, care să introducă în atmosferă:

— Cît rămîneți la București ?

— *Din păcate, numai pînă miercuri, căci în ziua de 26 trebuie să fiu prezent la Izmir pentru restanța cu Altinordu. În dorința de a rămîne cît mai mult în țară, am solicitat clubului un scurt concediu, de 20 de zile — necesar pentru a mă prezenta la examenul de la I.E.F.S. — dar nu mi s-au acordat decît... șapte.*

— După cîte știm, Fenerbahce ocupă o poziție precară în clasament, deși — hai să te lăudăm ! — ești socotit jucătorul nr. 1 al formației, cu o prezență perpetuă în „echipa săptămînii"...

Într-adevăr, nu stăm pe roze... Chiar dacă vom cîștiga la Izmir, vom „veni" abia pe locul V în clasament, la 4 puncte distanță de Galatasaray — ceea ce e cam puțin față de posibilitățile echipei. Explicația este însă simplă: după ce anul trecut jucătorii noștri au cîștigat totul — și campionatul și cupa — ei s-au lăsat pradă unui dolce farniente, cum ni se pare că s-a întîmplat și cu Steaua... În consecință, antrenorul maghiar Molnar s-a văzut nevoit să suspende șapte titulari, între care pe „șefii de orchestră" Șeref și Can.

— Pentru că tot sîntem la capitolul disciplină, spuneți-ne cîteva cuvinte despre „regimul" de la Fenerbahce.

— *Disciplina este mai mult decît riguroasă, orice abatere fiind aspru penalizată și avînd urmări foarte neplăcute în primul rînd din punct de vedere... pecuniar !*

Am să vă dau și un exemplu concret: înaintea meciului cu Besiktas, antrenorul, apreciind că adversarul are o extremă stîngă periculoasă m-a solicitat pentru postul de fundaș lateral dreapta — pe care nu mai jucasem niciodată... Știți ce s-ar fi întîmplat dacă refuzam? O amendă de 1000 de lire.

În ceea ce privește jucătorii, trebuie să remarc faptul că din cei 30 cîți participă la antrenamentele primei echipa la Fenerbahce, intră în teren cei mai în formă. Cine nu se pregătește cu seriozitate riscă — indiferent de nume, rețineți, indiferent de nume ! — să rămînă pe tușă...

— În privința caracteristicilor din fotbalul turc, care te-au incomodat cel mai mult ?

— *Neîndoios, terenurile. Foarte dure în timpul verii, acestea devin de-a dreptul mocirloase în restul sezonului, cînd plouă zile în șir. Poate tocmai de aceea mi-a fost foarte greu să capăt stabilitate pe un asemenea teren și poate tot de aceea fotbalul turc este grevat de o tehnică superioară, axîndu-se, în special, pe viteză și detentă. Apoi, programul de jocuri mi-a fost, cel puțin la început, peste mînă...*

— Adică?

— *În Turcia se joacă duminică-miercuri-duminică, ziua de mijloc a săptămînii fiind consacrată unui meci internațional, pe care de obicei îl susținem într-o țară învecinată. Vă dați seama că, în acest regim, mi-a fost foarte greu să mă acomodez.*

— Pentru că trecem de la una la alta, te-am ruga să ne spui ce părere ai despre rezultatul de la Londra și despre evoluția „micului" Radu Nunweiller?

— *Rezultatul este excelent Dacă nu mă-nșel, este cel mai bun rezultat pe care l-a obținut națională noastră vreodată... Cred că și echipa, foarte tînără, a fost judicios întocmită și un program viitor rațional alcătuit — să nu se uite meciurile internaționale cu echipe de valoare — îi va asigura noi trepte de evoluție. Cît despre Radu, jocul lui bun este pentru mine o mare mulțumire. Am însă convingerea că el, ca cel mai talentat și mai tehnic dintre toți Nunweillerii, poate să facă mult mai mult decît a făcut...*

Aici, oaspetele nostru a făcut un gest care indica o anumită grabă. Am înțeles că discuția noastră trebuie amînată, căci pînă miercuri lui Nelu îi mai rămîn, desigur, atîtea de făcut...

Ovidiu IOANIȚOAIA

● Fenerbahce un fel de... Steaua...

Fotbaliștii români au aterizat

(Urmare din pag. 1)

„închis". O oră ? Două ? Trei ? Cine putea ști ?...

În avion, în drum spre patrie, fotbaliștii se găseau în fața aceleiași ecuații cu o mie de necunoscute. După un timp, aveam să ne lămurim și unii și alții : avionul va ateriza la... Arad, în jurul orei 17, oaspeții lui urmînd să-și continue drumul cu trenul și să soseacă la București azi dimineață la ora 6,26 de minute.

...Acele ceasornicului se mișcă, parcă, mai încet ca de obicei. Dar... se mișcă ! Și iată-le arătînd ora 17,15. Formăm „09".

— *Dorim să vorbim cu aeroportul Arad. FULGER !*

După cîteva clipe, ni se dă legătura. Dar filmul incertitudinii continua. Aeroportul ne informa că avionul nu sosise, ci căuta încă un drum de acces pe șoselele aeriene ale Europei înecate în ceață. Ni se recomanda, deci, răbdare și eram rugați să revenim peste o oră...

Aveam o altă alternativă ? Dacă Bucureștiul era atît de... neprimitor cu tinerii noștri fotbaliști cel puțin din partea Aradului așteptam mai multă... bunăvoință, pentru ca sportivii să poată cobori, în sfîrșit, pe pămînt.

Ceea ce Aradul a și făcut, bineînțeles, avînd de partea lui condițiuni meteorologice mai favorabile. La ora 18,15, cînd chemam aeroportul din acest oraș, călătorii începeau să coboare din avion...

Peste cinci minute, vorbeam la telefon cu colegul Cristian Mantu, trimisul special al ziarului nostru la meciul Anglia — România.

— *Bine v-am găsit — ne-a spus el. În ciuda vremii, am călătorit destul de bine, parcurgînd, fără nici un incident, distanța Londra — Bruxelles și, apoi, Bruxelles — Arad. Mai departe, vom vedea, Venim mîine dimineață cu trenul ? Cu autocarul ? Sau poate chiar astă-seară cu avionul ? În orice caz, sîntem acasă !*

...Cei mai îndreptățiți să spună acest lucru sînt, fără îndoială, Gornea și Domide, care s-au văzut, în urma acestor peripeții, direct la Arad, acasă. Atîta doar, că avionul n-a tras chiar în fața porții...

★

Aseară, tîrziu, fotbaliștii se aflau încă pe aeroportul din Arad, așteptînd „aprobarea" Bănesei. Pînă la închiderea ediției, avionul nu sosise în Capitală.

Sir Alf Ramsey viu atacat în cercurile fotbalistice engleze

● Noi comentarii ale presei londoneze după meciul de la Wembley ● „Ramsey trebuie să schimbe tactica, nu jucătorii !" ● Managerul se apără ● Aprecieri asupra jocului românilor

Corespondență specială

Ceea ce a fost surpriză și decepție în primele ore care au urmat fluierului final din meciul de pe Wembley se transformă acum în aspre critici adresate conducerii tehnice a echipei Angliei, în frunte cu sir Alf Ramsey. Managerul națională insulare este în serios impas, acum cînd se pregătește să încheie un ciclu de 6 ani de cînd dirijează echipa care a cîștigat titlul mondial. Curioasă coincidență, viitorul meci este tocmai împotriva Franței, în martie, aceeași care la debutul lui Ramsey în calitate de conducător tehnic administra 11-lui englez un usturător 5—1. Evident, ambianța este prea puțin propice pentru o revanșă și — în fond — ce ar mai însemna ea azi, cînd fotbalul francez este atît de slab cotat ?

Dar Alf Ramsey își pledează apărarea cu multă vigoare, chiar din primele declarații făcute presei, după meciul cu România, încheiat prin acel surprinzător 1—1. **„Noi am avut infinit mai multe acțiuni ofensive, la poarta adversarilor noștri, nu numai în acest meci, ci în toate cele susținute în ultimele două sezoane. Nu uitați aceasta !..."** — spune managerul. Bineînțeles, jocul de calitate, în teren, al fotbaliștilor lui Ramsey nu este uitat de nimeni, dar tot atît de bine ținem minte că în 19 meciuri susținute de la cîștigarea Cupei Mondiale, echipa Angliei n-a marcat decît exact 19 goluri, ceea ce este totuși puțin. Mai ales că sînt — pe lîngă egalități — și trei meciuri pierdute. Panașul de campioni ai lumii nu se poate păstra imaculat, cu asemenea performanțe.

De aci, consecințele firești. Ramsey este viu atacat în presă, metodele sale sînt caracterizate ca fiind bune de aruncat la coș, iar Jimmy Greaves este din nou reclamat cu insistență ca imperios necesar pentru atacul național. Foarte tăios este comentariul lui Peter Lorenzo în ziarul „THE SUN". Cunoscutul cronicar de fotbal afirmă că oamenii lui Ramsey **„...muncesc din greu pe teren, dar demonstrează prea puțină abilitate în finalizarea acțiunilor".** Articolul din „SUN" subliniază din nou că Anglia ar fi trebuit să cîștige cu ușurință acest meci, în care a avut ca adversară **„... o echipă care, tehnic și tactic, nu denotă aceeași clasă ca reprezentativele de fotbal din alte țări de pe continent".** Părerea aceasta este împărtășită și de „DAILY MIRROR" care notează: **„Acești jucători români au puține contacte cu fotbalul de valoare mondială și este greu de crezut că vor ajunge în turneul final al viitorului campionat mondial de la Mexico.** Dar — continuă ziarul — **aceasta n-a împiedicat pe adversarii noștri să se arate capabili de a iniția cîteva periculoase breșe în dispozitivul apărării engleze".**

Alte explicații pentru quasi-insuccesul englez de miercuri sînt date în cronica de sport a lui „MORNING STAR". Aci se consideră că tactica echipei lui Alf Ramsey este acum prea bine cunoscută în lumea fotbalului și adversarii englezilor au găsit antidotul necesar. **„Ramsey nu trebuie să schimbe atît jucătorii, cît mai ales tactica sa..."** — afirmă cronicarul lui „STAR". Despre jocul românilor ziarul consideră că el diferă de cel al insularilor **„...prin preferințele pentru acțiuni individuale. Totuși, puținele acțiuni ale oaspeților la poarta adversă s-au arătat slabe, datorită unei timidități evidente în apropierea careului".**

Cel mai categoric este poate comentariul din „DAILY MAIL". **„Filozofia fotbalistică a lui Ramsey este falimentară** — scrie ziarul — **fiindcă nu se bazează pe înscrierea de goluri. În contrast cu precedentele echipe reprezentative, de sub conducerea lui Walter Winterbottom — care erau mai fragile dar marcau goluri — acestui 11 de tipul Ramsey, chiar dacă este superior prin jocul prestat, îi lipsește eficiența...".** Comentînd rezultatul meciului cu România, același ziar notează : **„Un dubiu asupra pe-naltiului acordat românilor poate să existe, dar nicidecum asupra dreptului lor moral pentru un rezultat de egalitate".**

Indiferent de unele slăbiciuni relevate în jocul echipei române, ideea aceasta din urmă predomină în comentariile cercurilor de specialitate din capitala engleză. Fotbaliștii Albionului n-au putut cîștiga, pentru simplul motiv că n-au fost mai buni — iată singura concluzie posibilă. Și aceasta o știe prea bine și Alf Ramsey.

Stan LEVENSON

Londra, 17 ianuarie

O FRUMOASĂ INIȚIATIVĂ A SECȚIEI SPORT A C.C. AL U.T.C.

1400 DE ELEVI LA TABERELE-CURS REZERVATE ȘEFILOR COMISIILOR SPORTIVE DIN ȘCOLI

Secția sport a C.C. al U.T.C. a avut lăudabila inițiativă de a organiza, în vacanța de iarnă, în trei localități din țară (la Brașov, Piatra Neamț și Cîmpulung Moldovenesc) cursuri de îndrumare rezervate șefilor comisiilor sportive din licee, școli profesionale și școli speciale postliceale, la care au fost prezenți 1400 de elevi și eleve. Asupra conținutului acestor cursuri am orientat discuția noastră cu tovarășul profesor GABRIEL POPESCU, din secția sport a C.C. al U.T.C., care a făcut parte din comisia de coordonare a activităților desfășurate în taberele-curs.

— Pentru început, v-am ruga să ne precizați care au fost liniile directoare în organizarea unei asemenea acțiuni originale și, bănuim, eficiente ?

— Un asemenea curs a constituit o necesitate. La cîteva luni de la deschiderea anului de învățămînt, se impunea să efectuăm un instructaj cu elevii care conduc comisiile sportive din școli, să le asigurăm un minimum de cunoștințe teoretice și metodice și, pe cît posibil, practice. Am considerat că vacanța de iarnă reprezintă un moment potrivit pentru o asemenea acțiune. Dar, fiind totuși vorba de vacanță, era necesar să ne gîndim că elevii trebuie să beneficieze și de o binemeritată perioadă de odihnă, după un prim trimestru de învățătură. În acest sens, activitatea din taberele-curs s-a împletit armonios cu cea recreativă, de destindere și de refacere fizică și intelectuală, sub formă de excursii, seri de dans, jocuri de cabană etc. O modalitate de lucru care, după aprecierile noastre, a sporit eficiența acțiunii.

— Sub aspectul îndrumării teoretice și metodice, pe ce elemente s-a bazat cursul ?

— Cum am arătat, intenția noastră a fost de a oferi cursanților cunoștințele de care au nevoie în organizarea activităților sportive din școlile respective. De pildă, să cunoască care sînt normele de organizare a unei competiții, cum se întocmesc seriile, clasamentele, calendarele competiționale, cum se programează arbitrii. Am mers chiar mai departe, organizînd la unele discipline cursuri-fulger de arbitri.

În sprijinul însușirii acestor elemente teoretice, cursanții au avut la dispoziție un cabinet metodic special, precum și profesori de educație fizică în măsură să-i lămurească asupra tuturor necunoscutelor, să le dea permanent consultații. Cursanții au beneficiat, de asemenea, de un material bibliografic bogat, broșuri, regulamente ale ramurilor sportive, diafilme, pliante, instrucțiuni și hotăriri ale C.C. al U.T.C., C.N.E.F.S. și Ministerului Învățămîntului, cu privire la organizarea și desfășurarea activităților sportive în școli.

— Cum ați verificat direct modul de încorporare a cunoștințelor ?

— Într-un mod primit de toți cursanții cu mult interes. Și anume, printr-un concurs „Cine știe sport, cîștigă" dotat cu numeroase premii. Numai că pentru a nu face aridă tematica, am axat-o pe cel mai important eveniment sportiv al anului care s-a încheiat — Jocurile Olimpice din Mexic. În acest fel, ne-am putut da seama și de felul în care cursanții au parcurs materialul bibliografic pus la dispoziție și de maniera în care ei au urmărit întrecerile din cadrul ultimei ediții a J.O. Trebuie să mărturisesc că în cele mai multe cazuri cunoștințele elevilor s-au dovedit a fi peste așteptări, ceea ce, desigur, nu poate decît să ne bucure. Aș evidenția aici unul dintre elevi, pe **Dan Popa**, reprezentant al județului Vrancea, care a fost de departe cel mai bine pregătit dintre cursanți.

— Și îndrumarea practică propriu-zisă, cum s-a realizat ?

— Și în acest caz, într-un mod corespunzător, prin intermediul unei competiții sportive, la care au luat parte, fără excepție, toți cursanții. Competiția a fost denumită sugestiv „Cupa vacanței" și ea a cuprins întreceri de baschet, handbal, volei, fotbal, șah, lupte libere și clasice, schi, patinaj, haltere, tenis de masă și săniuțe. Este necesar să fac o subliniere : s-a putut verifica că alegerea șefilor comisiilor sportive a fost bine făcută, ca urmare a unei selecții riguroase, care a ținut seama ca elevii să fie nu numai fruntași la carte, ci și tineri cu afinități într-o ramură de sport sau alta. Aceasta și explică de ce unele rezultate ale cursanților îi situează chiar la granița sportului de performanță, la nivelul juniorilor. Și aici aș dori să fac unele evidențieri. De exemplu, la lupte, unde elevii Gh. Tudor (Covasna), Virgil Barbu (Dîmbovița), G. Faur (Alba) și Ilie Moaca (Argeș) au dat dovadă de calități remarcabile, cîștigînd și concursul, la tenis de masă, întrecere în care s-au detașat Adelina Mărgineanu (Alba) și Marian Marinescu (Vîlcea), la schi — proba de cros revenind lui C. Coman (Hunedoara), în timp ce în disputa pe echipe s-au impus selecționatele municipiului București (volei) și ale județelor Olt (handbal) și Mureș (fotbal).

Aș vrea să mai fac două sublinieri. Prima, aceea că toți cursanții — respectînd indicațiile primite — au venit în tabere cu material și echipament adecvat, treninguri, ghete de baschet, tenișI, schiuri, patine, săniuțe etc. Acest fapt a facilitat mult buna desfășurare a activităților practice. Apoi, grija cu care elevii și-au pregătit bazele sportive, pîrtiile de pe Răcădău, în cazul Brașovului, și în special terenurile pentru fotbal, care, în toate cazurile, au fost acoperite cu zăpadă...

— Fiindcă ați relevat acest aspect, am dori să ne spuneți ce obligații vor reveni cursanților în etapa imediat următoare ?

— Fiecare, în școala respectivă, va trebui, în primul rînd, să treacă la reactivizarea comisiilor sportive, eventual să le completeze cu acei elevi care dovedesc pasiune pentru o asemenea activitate. Stabilirea calendarului competițional al școlii va constitui o altă obligație a fiecărui șef de comisie. Iar o dată cu redeschiderea sezonului în aer liber, ei vor trebui să se îngrijească de amenajarea unor baze sportive simple, completînd pe cele existente sau — în funcție de posibilități — realizînd altele noi.

În încheierea discuției purtate, tovarășul profesor Gabriel Popescu a ținut să adreseze mulțumiri organelor de partid, de tineret și inspectoratelor județene Brașov, Neamț și Suceava, care au făcut totul pentru succesul acestor tabere-curs, precum și școlilor care au îndeplinit oficiul de gazde.

Tiberiu STAMA

DIALOG CU CITITORII

Tov. TEODOR SUCIU, *de la serviciul de creație al Uzinelor Textile Arad* ne scria : *„De mult voiam să vă trimit cîteva rînduri, mai precis din ziua în care am citit articolul «Anglia vine să joace...» Am așteptat să văd ce se va întîmpla la București. Ne-am angajat să jucăm cu campioana lumii. Desigur, acest lucru m-a bucurat la început, dar cînd am văzut că returul e programat la 15 ianuarie am stat pe gînduri. Mă gîndesc că la acea dată, în Anglia, campionatul e în plină desfășurare, iar la noi e vacanță"...*

Anglia a venit și a jucat, tovarășe Suciu. Iată că și echipa noastră a fost la Londra. Și la fel, a jucat. S-a comportat bine și, spre satisfacția tuturor celor ce îndrăgesc acest sport la noi, fotbaliștii noștri au plecat de pe malurile Tamisei cu fruntea sus. Deci faptul că meciul a fost programat la o dată nepotrivită (la noi vacanță, la englezi plin sezon competițional), că jucătorii noștri sînt obosiți fiindcă n-au avut concediu, se vede treaba că nu au constituit piedici în realizarea unui rezultat onorabil. E de dorit ca acest 1—1 cu Anglia să fie privit așa cum se cuvine, să nu fie un motiv de înfumurare (pentru jucători, antrenori), un punct de plecare pe un drum pe care-l dorim tot mai rodnic. Sîntem convinși că cei ce ne-au reprezentat pe stadionul Wembley n-au uitat că îi așteaptă meciurile grele din preliminariile C.M. Iată de ce se cere din partea tuturor fotbaliștilor noștri și, mai ales, acelor care vor îmbrăca tricourile echipei naționale, multă modestie, conștiinciozitate, perseverență în pregătiri. Rezultatul de la Londra trebuie confirmat. Atunci toată lumea va fi și mai mulțumită.

Tov. DUMITRU EREMIA, *din Ploiești, Piața 16 Februarie, latura sud,* ne scria printre altele : „Cu toate necazurile pricinuite, trebuie să spun că în mult la fotbaliștii noștri. Vreau să le spun că nu ne-am pierdut încrederea în ei, că o cotitură spre bine depinde însă în cea mai mare parte numai de jucători". Așa e tovarășe Eremia. Să sperăm că pasul cel mare a fost făcut, că jucătorii vor aprecia dragostea cu care sînt înconjurați de către iubitorii fotbalului și că se vor strădui să nu-i mai dezamăgească, așa cum au făcut în atîtea și atîtea rînduri.

Tov. MARIN TUDORACHE, *Brăila, str. I. L. Caragiale nr. 19.* Cred că acum v-a trecut supărarea și nu aveți nimic de obiectat că miercuri n-a fost folosită echipa propusă dv. Deci, totul e bine cînd se termină cu bine.

Tov. PETRU CHIROȘCA, *București, str. Muzeul Zambaccian, nr. 32.* Meciul cu reprezentanții Albionului nu s-a putut transmite la televiziune din motive foarte întemeiate. Țările care trebuiau să preia transmisia prin stațiile intermediare dintre Anglia și România au cerut pentru acest lucru o sumă inacceptabilă. Deci nu aveți motive să vă supărați. Studioul nostru de televiziune s-a străduit să vă ofere însă posibilitatea vizionării acestui joc cu ajutorul telerecordingului.

Tov. ION POP, *comuna Tășnad, jud. Satu Mare.* Dacă Pantea e mai bun ca Pîrcălab ? Orice răspuns v-am da poate fi apreciat ca subiectiv. Unul are unele calități, celălalt altele. Bine ar fi dacă amîndoi ar juca măcar ca... Best, de pildă. Atunci, toată lumea ar fi mulțumită și nici dv. n-ați mai sta în dubiu. Clasamentele respective au fost publicate în numerele festive de Anul Nou ale ziarului Sportul și revistei Fotbal.

Constantin ALEXE

PRONOSTICUL NOSTRU

Concursul (III) din 19 ianuarie

I. Atalanta — Roma	x
II. Fiorentina — Juventus	1
III. Inter — Verona	1
IV. Lanerossi — Pisa	1
V. Napoli — Milan	x
VI. Palermo — Bologna	x
VII. Sampdoria — Cagliari	x
VIII. Torino — Varese	1
IX. Reggiana — Genoa	x
X. Mantova — Padova	1
XI. Monza — Foggia	x
XII. Brescia — Ternana	1
XIII. Como — Perugia	1

LOTO-PRONOSPORT

Marți, 21 ianuarie, va avea loc la București tragerea excepțională Loto la care se atribuie nelimitat următoarele mărci de autoturisme : „Dacia 1100", „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio, „Skoda 1000 M.B.".

În plus, prin tragere la sorți, variantelor cu 3 numere cîștigătoare din primele 6 extrase li se oferă 50 excursii la Paris cu avionul. Durata circa 8 zile.

Pentru atribuirea tuturor premiilor se vor efectua 10 extrageri a cîte 12 numere fiecare. În total se extrag 120 de numere.

Nu uitați !

Jucînd bilete seria „F" de 20 lei puteți participa la toate cele 10 extrageri.

Luni, 20 ianuarie, este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor.

PREMIILE ÎNTREGI ȘI SFERTURI DE LA TRAGEREA SPECIALĂ LOTO A REVELIONULUI DIN 5 IANUARIE 1969

EXTRAGEREA I (OBIȘNUITĂ)

Categoria I : 1 variantă întreagă a 200.000 lei ; a II-a : 6 a 36.121 lei și 4 a 9.030 lei ; a III-a : 400 a 645 lei și 488 a 161 lei ; a IV-a : 946 a 335 lei și 1245 a 83 lei ; a V-a : 1.657 a 224 și 2.389 a 56 lei

Report la categoria I : 55.640 lei.

Premiul de categoria I a fost obținut de către participantul Păduraru Dumitru din comuna Berceni, județul Prahova.

EXTRAGEREA A II-A (SUPLIMENTARĂ)

Categoria K : 5 autoturisme prin tragere la sorți ; L : 16 variante din care 5 autoturisme prin tragere la sorți, 7 premii în bani a 10.000 lei și 4 premii a 2.500 lei ; M : 200 variante a 400 lei și 323 a 100 lei ; N : 903 a 100 lei și 1.238 a 25 lei ; O : 1.747 a 40 lei și 2.473 a 10 lei.

EXTRAGEREA A III-A (SPECIALĂ)

Categoria T : 2 autoturisme „Dacia 1100" ; U : 18 autoturisme „Skoda 1000 M.B." ; V : 52 variante din care 40 excursii în U.R.S.S. prin tragere la sorți și 12 premii în numerar de 2.500 lei ; X : 27 variante a 1.000 lei ; Z : 5.511 a 100 lei.

LOTO

Tragerea din 17 ianuarie :

65 14 70 69 25 39 13 87 71 19 32 36

Fond de premii : 988 182 lei.

Premiile întregi și sferturi de la tragerea din 10 ianuarie :

Categoria I : 1 variantă întreg a 142 804 lei ; a II-a : 10 variante sfert a 13 074 lei ; a III-a : 118 a 1 117 lei și 152 a 279 lei ; a IV-a : 305 a 479 lei și 597 a 119 lei ; a V-a : 774 a 241 lei și 1 235 a 60 lei.

Premiul de categoria I a fost obținut de participantul Grosu Zaharia din Constanța.

Douăsprezece cîntece sportive de compozitori români*)

Trebuie aplaudată inițiativa C.N.E.F.S. de a publica o culegere de cîntece sportive originale, după cum este binevenită preocuparea compozitorilor noștri de a scrie melodii pe o temă și o preocupare atît de largă în masele de tineret, cum este sportul. Cîntecul și muzica au însoțit întotdeauna manifestările sportivilor de pretutindeni, a le promova și la noi e, așadar, o obligație, căreia i-aș ura mai multă stăruință și cu mai dese rezultate. Fiindcă atît cît s-a făcut pînă acum la noi, în acest domeniu, este prea puțin și nu satisface nevoia de muzică a sportivilor și a mulțimilor ce participă la jocurile, exercițiile, competițiile și festivalurile lor. Că ascultătorii îndrăgesc astfel de piese muzicale, cu subiect sportiv, o demonstrează răspîndirea unor cîntece, aflate în cuprinsul acestui caiet, ca Hai, băieții de Temistocle Popa, cu versurile lui Aurel Storin, sau Olimpiada tinereții de același compozitor, premiată la festivalul din 1966 de la Mamaia. Ele au antren, și sînt, în plus, melodii care se însușesc ușor de memorie, chiar și numai după o singură audiție. De fapt, aceste două calități sînt esențiale unor cîntece sportive bune, menite să sporească semnificația activităților fizice și competiționale cu acel colorit afectiv, pe care muzica îl conferă și îl stimulează în rîndurile publicului.

Recentul caiet de Cîntece sportive *conține douăsprezece piese, semnate de Elly Roman, Aurel Giroveanu, Richard Stein, V. Timiș, Eugen Teger, Florentin Delmar, Temistocle Popa și H. Mălineanu. Aproape toate au fost concepute în ritmul de marș, trezind în noi, prin pulsația lor geometrică, frenezia mișcării. Unele dintre ele au un aranjament mai complex, fie și cu inflexiuni jazzistice, ceea ce nu e deloc rău. Nici unul din compozitori n-a pierdut din vedere iureșul cadenței sprintene, pe care melodiile lor trebuie să-l stîrnească în cei ce le cîntă sau le ascultă. Este în ele o chemare la voluptatea musculară, la euritmia sportivă, mica vrajă a muzicii, deși nu întotdeauna s-a ținut seamă de marea calitate a unor cîntece destinate pentru toate urechile, și anume : simplitatea ! Mă îndoiesc, bunăoară, că partea mediană a piesei* Visuri înfloresc *va putea să fie memorată și cîntată de sportivi, deși din perspectiva travaliului artistic mă satisface, sau că refrenul marșului* Inimi de sportivi — *o bucată altfel deosebit de izbutită muzical — s-ar putea adresa spontan urechii, datorită cromatizării lui. Un cîntec simplu, cum este* Cîntăm victoria *de Elly Roman, pe versurile lui Aurel Felea, are toate șansele să devină un companion plăcut al marșurilor și evoluției sportivilor în arenă. Iar structura mai complexă a melodiei* Sportivi ai țării mele, *înainte ! de H. Mălineanu, cu text de Fulga și Negrin, poate să rețină atenția tocmai prin tenta ei mai dansantă.*

Ceea ce nemulțumește totuși în caietul de melodii sportive este monocromia lor ritmică, textele fără prea mare variație de tematică și vocabular. Urechea dorește și cîntece mai diverse în concepție, fiindcă sportivii au și momente de destindere, cărora li se cuvin cîntece adecvate, deoarece de calitatea repausului depind rezultatele spre care se tinde neîntrerupt.

Oricum, prin publicarea acestei culegeri, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport a marcat un gol tocmai acolo unde... golul era mai mare !

George SBÂRCEA

*) CÎNTECE SPORTIVE. Editura Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, București, 1968, 52 pag.

RECENZIE

Fază din meciul R. F. a Germaniei — Brazilia (2—1) desfășurat în vara anului trecut la Stuttgart. În prim plan, portarul Wolter. *În dreapta se mai văd* Jairzinho, Vogts *și* Edu.

Actualitatea internațională

CONTACTE UTILE

Antrenorul federal la scrimă VASILE CHELARU despre schimbul de experiență cu specialiștii italieni

La invitația federației de scrimă a Italiei, antrenorul federal *Vasile Chelaru* a participat recent la un schimb de experiență cu specialiștii din această țară.

— *Au fost contacte utile* — a ținut să sublinieze antrenorul emerit Chelaru, cu prilejul unei discuții purtate la înapoiere, *în măsură să limpezească unele aspecte legate de continua dezvoltare, pe plan mondial, a acestui sport olimpic.*

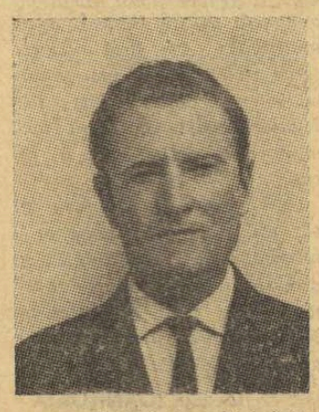

— Există deosebiri între punctele de vedere ale celor două federații ?

— *În general, nu. Ca și noi, italienii militează pentru floreta electrică, problemă încă controversată, după cum avem vederi asemănătoare în privința sistemului de desfășurare a marilor competiții, a metodicii de pregătire a trăgătorilor.*

— Apropo de acest ultim aspect : cum apreciați că lucrează antrenorii italieni ?

— *După cele văzute la unul din marile cluburi — e vorba de Geardino Milano, care beneficiază de aportul a doi foarte cunoscuți specialiști. Volpini și Kevei — ceva mai mult și mai stăruitor decît noi. Sînt folosite îndeosebi elementele de tehnică și tactică. Programul de lucru al antrenorilor italieni cuprinde CEL PUȚIN șapte ore pe zi (11—13, 16—21) timp în care ei nu-și îngăduie nici măcar fereastra unei țigări... În schimb, în Italia, pregătirii fizice i se acordă, inexplicabil, o atenție mai redusă. Ea este lăsată mai mult la latitudinea scrimerilor, cu toate că s-a verificat că acei sportivi care pun accent pe o asemenea pregătire obțin și rezultate superioare. Un exemplu concludent — echipa de sabie, care a repetat în Mexic performanța din Japonia : locul II.*

— În ultimii ani, legăturile dintre scrimerii români și cei italieni s-au diversificat. Există premise pentru a spori în continuare numărul acestor întîlniri ?

— *Fără îndoială. Fostul campion olimpic și mondial, Eduardo Mangiarotti, actualmente antrenor coordonator al loturilor Italiei, cunoscutul arbitru internațional Guido Malacarne precum și alți specialiști doresc sincer să se asigure un flux continuu confruntărilor sportive amicale dintre cele două țări. Ei s-ar bucura, de pildă, ca sportivii români să se numere printre participanții la „Cupa Monal", după cum și-au manifestat dorința de a fi prezenți la internaționalele de spadă ale țării noastre. A fost salutată inițiativa organizării și extinderii la toate armele a patrulaterului de seniori Franța — Italia — România — Ungaria. La fel, s-au anticipat perspective frumoase patrulaterului de tineret cu participarea reprezentativelor Italiei, R.F.G., României și Ungariei.*

— Fiindcă în aceste zile scrimerii noștri fruntași și-au reluat pregătirile, v-am ruga să ne spuneți cîteva cuvinte despre perspectivele lor în 1969.

— *Este prematur să fac pronosticuri. Totuși, sper și doresc cu în „C.C.E." nici o echipă românească să nu se claseze mai jos de locul șase. Mă refer mai ales la spadasini și sabreri. La C.M. de tineret din Italia, nădăjduiesc într-o comportare mai concludentă decît anul trecut, în Anglia. În fine, la C.M. de seniori din Cuba, vreau să cred că vom reuși să consolidăm succesele obținute în special la floretă, din 1965 încoace. Cu un plus de perseverență și pasiune și mai ales cu stimă față de muncă, scrimerii noștri fruntași ne pot oferi satisfacții și în acest an, primul din cadrul pregătirilor pentru ediția jubiliară a J.O. de la München. O proximă ocazie — meciul cu R.F.G. de la sfîrșitul acestei luni...*

S. TIBERIU

FOTBALUL BRAZILIAN ESTE ÎN IMPAS?

BILANȚ 1968

Selecționata Braziliei a susținut în 1968 16 meciuri încheiate astfel : 10 victorii, două meciuri **terminate** la egalitate, 4 înfrîngeri. **Golaveraj : 40—22.**

Iată aceste partide : cu Uruguay **2—0 la Sao Paulo și 4—0 la Rio ; cu** R.F. a Germaniei **1—2 la Stuttgart și 2—2 la Rio ; cu** Polonia **6—3 la Varșovia ; cu** Cehoslovacia **2—3 la Bratislava ; cu** Iugoslavia **2—0 la Belgrad și 3—3 la Rio ; cu** Portugalia **2—0** la **Lourenco Marques ; cu** Mexic **2—0 și 1—2 la Ciudad de Mexico, 1—2 la Rio și 2—1 la Belo Horizonte ; cu** Peru **4—3 și 4—0 la Lima ; cu** Selecționata lumii **2—1 la Rio.**

Cele 40 de goluri au fost marcate de Jairzinho 9, Tostao 7, Rivelino 6, Carlos Alberto 5 **(din 11 m)**, Natal 3, Gerson, Pelé **și** Edu **cîte** 2, Sadi, Roberto, Paulo Borges **și** Baba cîte 1.

● Un bilanț și implicațiile lui ● De ce a fost îndepărtat Aymoré Moreira ● Va fi Zagallo noul său urmaș?

Bilanțul cu care a încheiat anul 1968 reprezentativa Braziliei este, fără îndoială, superior palmaresului multor selecționate naționale din Europa sau America de Sud. Numai înfrîngerile suferite din partea naționalei Mexicului constituie, în oarecare măsură, o pată pe cartea de vizită a foștilor campioni mondiali. (Deși, n-ar trebui să se uite că Mexicul a fost prezent la ultimele ediții ale C.M.).

Totuși, în Brazilia, palmaresul echipei naționale este considerat nesatisfăcător și, cum în asemenea ocazii se caută un „țap ispășitor", el a fost găsit în persoana antrenorului Aymoré Moreira.

Ce acuzații i se aduc lui Moreira ? Ziarele din Sao Paulo și Rio de Janeiro critică metoda de selecție folosită de Moreira, faptul că el a folosit foarte mulți jucători, fără să se fi convins de realele lor posibilități. Firește, printre cei 37 de jucători rulați în echipa reprezentativă se află talente autentice, dar cum se întîmplă destul de des ca un talent să nu dea un randament mulțumitor în primele sale evoluții în echipa națională, prezența lui limitată doar la cîteva teste rămîne neconcludentă.

Moreira a mai fost criticat și pentru faptul că nu a reușit să formeze un nucleu al echipei naționale, să reducă treptat efectivul cu care a pornit și să se fixeze asupra unui lot de 20—24 de jucători. Ba, mai mult, unele ziare au propus ca echipa reprezentativă să se formeze pe scheletul unor formații de club.

În Brazilia, jucătorii fiind răspîndiți pe un imens teritoriu, pregătirea lor în comun, pe un timp mai îndelungat, este extrem de greu de realizat. De aceea, soluția cea mai firească ar fi ca scheletul național să-l formeze echipele care manifestă constant o formă bună, care dau atît în campionat, cît și în confruntările internaționale un randament superior. Este vorba de F.C. Santos și Botafogo. Acestea, după cum susțin specialiștii brazilieni, pot oferi jucători mai buni decît cei care s-au perindat de-a lungul anului 1968 în selecționata țării.

Iată numele jucătorilor selecționați în 1968, în paranteză fiind trecut numărul selecționărilor :

PORTARI : *Felix (7), Caludio (6), Picaso (3), Alberto (2) ;*

FUNDAȘI : *Carlos Alberto (15), Djalma Santos (1), Moreira (1), Zé-Maria (1), Jurandir (7), Brito (6), Marinho (1), Scala (1), Joel (11), Dias (5), Rildo (8), Sadi (6), Everaldo (5) ;*

MIJLOCAȘI : *Gerson (15), Rivelino (15), Dircou Lopez (3), Wilson Piazza (2), Zé-Carlos (1), Denilson (2), Carlos Roberto (1) ;*

ÎNAINTAȘI : *Natal (12), Paulo Borges (7), Nado (1), Luiz Carlos (1), Tostao (15), Jairzinho (13), Pele (5), Cesar (3), Roberto (4), Baba (1), Edu (10), Eduardo (4), Paulo Cesar (4).*

De menționat că în această listă nu au fost incluși decît jucătorii care au evoluat mai mult de 30 de minute într-un meci.

★

Activitatea desfășurată de Aymoré Moreira fiind considerată nesatisfăcătoare s-a hotărît ca el să fie îndepărtat din funcția de antrenor principal al echipei naționale. Acum se caută un alt antrenor. Și se pare că el a fost găsit în persoana fostului extrem al echipei de aur a Braziliei, Zagallo, care, din 1962, a depus o rodnică activitate de antrenor.

„Cu toate frămîntările actuale, este greu să ne închipuim că fotbalul brazilian trece în prezent printr-o criză, așa cum susțin mulți cronicari de specialitate din America de Sud" — scrie ziarul elvețian „SPORT" Zürich.

Desigur, un Pele nu se naște în fiecare an și nici alte vedete de mare clasă cu care a apărut Brazilia în 1958 și 1962, nu pot fi înlocuite prea ușor.

Fără îndoială, preliminariile campionatului mondial din acest an vor avea darul să arate forma și valoarea actuală a brazilienilor.

Ion OCHSENFELD

18 ȚĂRI ÎNSCRISE LA MONDIALELE DE LUPTE

Între 1 și 10 martie se vor desfășura la Mar del Plata (Argentina) campionatele mondiale de lupte libere și greco-romane. De remarcat că este pentru prima oară cînd o țară din America Latină găzduiește această competiție. Organizatorii scontează pe participarea a 35 de țări. Pînă în prezent și-au confirmat participarea 18 țări : **Republica Arabă Unită, Bulgaria, Canada, Cuba, Coreea de sud, Franța, Italia, Iran, Japonia, R. P. Mongolă, Mexic, Peru, ROMÂNIA, Spania, Turcia, S.U.A., U.R.S.S.** și **Argentina.**

Întrecerile campionatelor mondiale de lupte libere vor avea loc între 1 și 5 martie, iar cele de lupte greco-romane se vor disputa între 8 și 10 martie.

PALMEIRAS SURCLASEAZĂ PE RAPID VIENA : 5-0

BUENOS AIRES, 17. — În cadrul turneului internațional de fotbal de la Mar del Plata, echipa braziliană Palmeiras a surclasat cu scorul de **5—0 (3—0)** formația austriacă **Rapid Viena.** Toate golurile echipei braziliene au fost marcate de un singur jucător — **Luis Artime.** Într-un alt meci, **Boca Juniors** a dispus cu scorul de **1—0** de **M.T.K. Budapesta.**

PE PISTELE ALBE

■ Proba feminină de slalom special din cadrul concursului internațional de schi de la Schruns-Tschagguns (Austria) a fost cîștigată de **Rosi Mittermaier** (R.F.G.) fiind urmată în clasament de **Gertrud Gabl** (Austria), **Kikki Cutter** (SUA) și **Annie Famose** (Franța). În urma acestor rezultate, în clasamentul „Cupei Mondiale" pe primul loc se află **Gertrud Gabl** cu 90 p, urmată de **Annie Famose** — 72 p și **Rosi Mittermaier** — 71 p.

■ La Kavgolovsk, în apropiere de Leningrad, a început un concurs internațional de biatlon. Proba individuală a revenit schiorului sovietic **N. Puzanov,** cronometrat cu timpul de **1h28:49.** Pe locurile următoare s-au clasat **V. Mamatov** (URSS) **— 1h29:38** și **D. Schpeer** (RDG) — **1h31:18.**

Un nume nou urcă pe firmamentul schiului feminin — Wiltrud Drexel. Iat-o pe tînăra schioară austriacă în cursa de coborîre cîștigată la Schruns-Tschagguns.

Telefoto : A.P.-AGERPRES

Sercu — Post învingători la Bremen

BREMEN, 17. — Cursa ciclistă de 6 zile, desfășurată pe velodromul acoperit din Bremen s-a încheiat cu victoria cuplului *Sercu* (Belgia) — *Post* (Olanda). Locurile următoare au fost ocupate de perechile *Kemper—Oldenburg* (R. F. a Germaniei) și *Lykke-Eugen* (Danemarca).

ȘCOLARII ÎN COMPETIȚII INTERNAȚIONALE

Răspunzînd unei invitații a federației de specialitate din Cehoslovacia, echipa de handbal feminin a orașului Victoria, campioană republicană pe anul 1968, a participat la „Cupa Dunării", întrecere fulger, la startul căreia s-au prezentat două echipe ale țării gazdă — MDZ Bratislava și Hlohovec — și Virovitica Iugoslavia.

Înregistrînd o victorie, un egal și o înfrîngere, handbalistele românce s-au clasat pe locul trei, după echipele Cehoslovaciei și înaintea celei a Iugoslaviei.

★

Timp de cinci zile, un grup de elevi de la Școala sportivă din Oradea au participat la o serie de întreceri sportive, organizate în orașul Kosice (Cehoslovacia).

Comportîndu-se excelent, tinerii sportivi orădeni au obținut victorii la mai multe discipline sportive : volei băieți, floretă băieți și fete, spadă și sabie.

telex

LA COPENHAGA, reprezentativa masculină de handbal a Danemarcei a întrecut cu scorul de 19—18 (13—12) selecționata Norvegiei. Graversen (7) și Pettersen (3) au înscris cele mai multe puncte pentru învingători.

■

AU FOST STABILITE datele de desfășurare ale întîlnirilor din cadrul sferturilor de finală ale „Cupei campionilor europeni" la fotbal dintre formațiile Manchester United și Rapid Viena : 26 februarie (la Manchester) și 5 martie (la Viena).

■

ÎN ULTIMA PARTIDĂ a sferturilor de finală din cadrul turneului internațional „open" de tenis de la Sydney, australianul John Newcombe a dispus cu 5—7, 18—16, 6—3, 14—12 de americanul Gonzales.

■

LA BARCELONA s-a disputat primul meci din cadrul optimilor de finală ale „Cupei cupelor" la baschet mas-

radio

culin, între echipele Picadero Barcelona și TSC Berlin (R.D. Germană). Gazdele au terminat învingătoare cu scorul de **82—79 (42—37).**

■

CUNOSCUTUL FOTBALIST vest-german Willi Schulz a fost accidentat în cursul partidei S V. Hamburg — Hibernians Edimburg, disputată miercuri seară în cadrul „Cupei orașelor tîrguri". Willi Schulz, care a suferit o fractură de claviculă, va fi indisponibil timp de mai multe săptămîni.

■

ÎN ARGENTINA se desfășoară, în prezent, întrecerile campionatului mondial de yachting la clasa „5,5 m". După disputarea a cinci regate, pe primul loc în clasamentul general se află echipajul englez Marks—Deschamps cu 12 p, urmat de echipajele Cudmore—Bruen (Irlanda) — 26,7 p și Domato—Siedman (Argentina) — 31,14 p

■

DUPĂ 10 RUNDE, în campionatul unional de șah, conduce marele maestru A. Zaițev cu 7½ p, urmat de Podgaiț (debutant în finala campionatului) — 6½ p. Mihail Tal ocupă locul șapte cu 5,5 puncte. El a suferit a doua înfrîngere, cedînd în 58 de mutări la Klovan.

telefon

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

Bun găsit ! Iar de data asta chiar e bun găsit, dacă ținem seama de prioritatea de principiu acordată fotbalului, care, în sfîrșit, ne-a adus și satisfacția rezultatului. Dacă însă pe plan intern hibernarea e la ordinea zilei, pe alte meleaguri se joacă tare și pe teren... virtos : campionatele R.F. a Germaniei, Scoției și Angliei (acesta din urmă sub semnul negru — pentru campionii lumii — al egalului de miercuri seara).

Programul competițional al săptămînii este însă cert dominat de schi. Maeștrii probelor alpine se înfruntă în concursuri de anvergură : Memorialul Tony Mark *(în* Austria, *la* Saalfelden, Saalbach *și* Zell-am-See), *în* Marile Premii *feminin și masculin (la* St. Gervais *și, respectiv,* Megève, *în* Franța), *în al XXI-lea* Derby Internațional Cittadini *(la* Sestrière, *în* Italia), *precum și în* Cupa Rodopi *(la* Pamporovo, *în* Bulgaria). *Nici nordicii nu stau cu brațele încrucișate : Concursul internațional de cros pe schiuri, combinată nordică și sărituri în apropierea Cercului Polar Arctic (la* Trondheim *în* Norvegia), *concursurile internaționale din* Elveția *(la* Le Brassus) *și* S.U.A. *(la* Lake Placid), *marele concurs de sărituri de la trambulina olimpică de 90 m (la* Saint Nizier, *în* Franța), Memorialul Tibor Dozsa *(la* Budapesta, *în* Ungaria) *rezervat, de asemenea, săritorilor, ca și* Cupa Prieteniei *(pe trambulinele de la* Szczyrk, Wisla *și* Zakopane, *în* Polonia).

Fără îndoială, sporturile de pe gheață și zăpadă nu se vor rezuma doar la aceste cîteva importante confruntări. Pentru boberi, Italia *este la ora actuală sediul competițional : la* Cervinia-Breuil *și la* Cortina d'Ampezzo, *seniorii și, respectiv, juniorii fac de zor antrenamente în vederea campionatelor continentului, iar echipajele de 4 din* R.F. a Germaniei *își dispută, la* Ohlstadt, *titlul național și, totodată, dreptul de a participa la europenele de la începutul lunii viitoare. Hocheiștii populează marile patinoare, în campionate naționale și confruntări internaționale, în așteptarea marelui eveniment anual din luna martie — Campionatul Mondial.*

Iarna nu-i împiedică (și nici măcar nu-i... cumințește) pe automobiliști rallyemen. *La ora cînd citiți aceste rînduri, participanții la cursa pe șoselele europene care se sfîrșește (pentru cîțiva și începe) la* Monte Carlo *sînt pe drum. Culmea este că raliul* Monte Carlo, *cel mai de prestigiu, nu figurează anul acesta printre probele care determină decernarea titlului european...*

Fără îndoială, calendarul competițional mondial cuprinde încă multe dispute pe care nu le putem înșira. Vă vom mai aminti însă de Trofeul Martini, *rezervat sabrerilor din* Polonia, Ungaria, Franța, Anglia *și* Belgia *(la* Bruxelles), *de meciurile de handbal* R.F. a Germaniei — Suedia *(feminin, la* Hohenlimburg) *și* Austria — Elveția *(la* Viena *și la* Graz — *tur-retur), de meciul de box dintre olandezul* Fighting Mack *și* Silvano Bertini *contînd pentru titlul european profesionist la categoria semimijlocie (la* Bologna) *și de două concursuri rezervate cicliștilor profesioniști :* Cupa Quelfeldein *la* Homburg, *în* Saar) *și* Criteriul European Omnium *(la* Charleroi, *în* Belgia). *Mai este însă și o altfel de manifestație sportivă : sărbătoarea presei sportive din* R.F. a Germaniei. *Pe cînd și la noi o asemenea festivitate, în egală măsură utilă și frumoasă ?*

G. RUSSU-ȘIRIANU

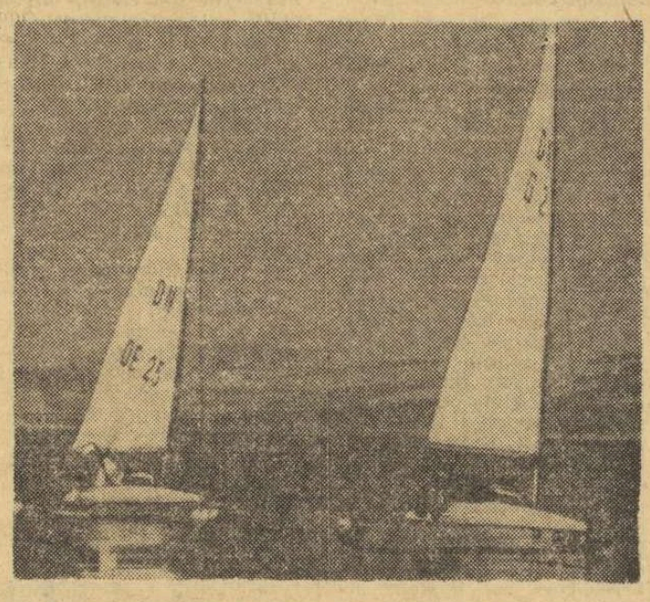

Nu, nu e o greșeală : sînt buiere (iole pe gheață), care, cu 125 km/oră, se întrec pe lacul Steinhude. Oare Snagovul...

CERVINIA LA ORA MARILOR ZĂPEZI

(Urmare din pag. 1)

Suedia. Se întrunesc zilnic, la start, circa 40 de echipaje. Dintre piloți nu lipsesc austriacul Thaler (campion european și medaliat cu bronz la J.O. 1968), elvețianul Wicki, englezul Evelyn, suedezul Ericsson și alți corifei ai bobului. Dar nici unul dintre acești așă nu trece cu vederea vreo mișcare a lui Panțuru, care, de la zi la zi, pare că se va acomoda mai bine cu pîrtia de înaltă tehnicitate.

În ultimele zile, cantitatea prea mare de zăpadă stînjenește antrenamentele. Probabil, ninsoarea și-a propus să stabilească și ea un record... Cert este că, dacă mai ninge, stratul va atinge 2 metri ! Asta îi va da stațiunii un farmec deosebit, admirat de turiști, în mod sigur însă „dezaprobat" de boberi.

Pornirea pe traseu nu este însă zilnic o certitudine. Din păcate, chiar în această săptămînă, de mai multe ori, directorul pistei, celebrul bober italian Tony Padovan, a fost nevoit să decidă închiderea pistei, antrenamentele fiind reluate a doua zi, cu începere de la echipajul care nu reușise să efectueze coborîrea. Se speră, totuși, că gerul care, conform previziunilor, va lua locul ninsorii, va fi mai clement și va justifica optimismul concurenților.

DUPĂ STARTUL ÎN „TURNEUL CELOR CINCI NAȚIUNI"

ȘI TOTUȘI, GAZDELE AU FĂCUT O PARTIDĂ MAGNIFICĂ...

Franța — Scoția a început printr-un incident excepțional : Salut (n.n. aripă linia a III-a) s-a împiedicat în culoarul ce duce spre teren, a căzut, s-a rănit și a fost înlocuit cu adevărat în ultimul moment. Pachetul de înaintași francezi s-a văzut răsturnat : Iraçabal a reintrat stilp stînga, Lassèrre a „alunecat" în linia a II-a, Dauga a devenit nr. 8 și Spanghero aripă în linia a III-a. În pofida acestei grele lovituri, rugbyștii francezi au făcut o partidă extraordinară, atacînd fără încetare, dominînd pe înaintare, surclasînd liniile dinapoi ale scoțienilor, cu un Maso admirabil servit de Gachassin. Dar, dacă gazdele au străpuns de 20 de ori apărarea adversă, nici unul din atacurile lor nu s-a încheiat cu încercare, mereu ratîndu-se neverosimil în ultima clipă, uneori oprindu-se cu exagerată strictețe jocul de către arbitru. Așa s-a ajuns la scorul final de 3—6...

În pofida eșecului, „XV"-le Franței a făcut partidă magnifică, manifestînd progrese considerabile după partida de la București. Mulți observatori britanici au afirmat că a fost cel mai bun meci la care au asistat ! De altfel, e cert că accidentarea lui Salut a privat gazdele de un realizator care le-ar fi putut face să triumfe, dar acest meci va fi dovedit, cel puțin, marile posibilități ale echipei, care a regăsit — cu Gachassin, Villepreux și Campaès — elementele de care avea nevoie încă de la începutul sezonului.

S-au aliniat formațiile : FRANȚA — *Villepreux ; Bonal, Lux, Maso, Campaès ; Gachassin, Bérot ; Spanghero, Carrère, Dauga ; Cester, Lassèrre ; Esponda, Yachvili, Iraçabal ;* SCOȚIA — *Colin Blakie ; Sandy Hinschelwood, Jack Turner, Chris Rea, Douglas Jackson ; Colin Telfer, Gordon Connell ; Jim Telfer, Rodger Arniel, Tom Elliot ; Joe McHarg, Peter Stagg ; Sandy Carmichael, Frank Laidlaw, Norman Sudon ;* arbitru — *M. Lamb* (Anglia).

Henri GARCIA
șeful rubricii de rugby de la „l'Equipe"-Paris

La închiderea ediției

CIOCÎLTEA A REMIZAT DIN NOU

HAGA, 17. — În runda a 3-a a turneului internațional de șah (grupa maeștrilor) de la Beverwijk, maestrul român Victor Ciocîltea (cu piesele negre) a remizat cu finlandezul Vesterinen. Bednarski a cîștigat la Kramer, Honfi la Bredevut și Krabe la Ujtelki.

În clasament conduc Kurajița (Iugoslavia) și Honfi (Ungaria) cu cîte 3 p, urmați de Vesterinen (Finlanda) — 2½, Ciocîltea (România) 2 p etc.

În grupa marilor maeștri sînt trei lideri : Botvinnik (U.R.S.S.), Cirici (Iugoslavia) și Olafsson (Islanda) cu cîte 2½ p.

În runda a 3-a : Gheller — Doda 1—0 ; Langeveg — Scheltinga 1—0 ; Olafsson — Benkö ; Ress — Kavalek și Donner — Botvinnik au remizat.

SE PREGĂTESC PENTRU MECIUL CU ROMÂNIA

ROMA 17. — Lotul de fotbaliști sub 21 de ani din care urmează a fi alcătuită „squadra" de tineret a Italiei ce va întîlni, în această primăvară, reprezentativele corespondente ale României (la 16 aprilie într-un oraș italian încă nestabilit) și Ungariei (în luna mai la Budapesta) a început pregătirile. Prima ședință de antrenament comun a celor 28 de selecționabili a avut loc în orașul Coverciano.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 429 (5863) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 19 ianuarie 1969

ÎN ÎNTÎLNIREA DE BIATLON ROMÂNIA — R. D. GERMANĂ

VILMOȘ A CÎȘTIGAT PROBA INDIVIDUALĂ

Rezultate tehnice: 1. **Gh. Vilmoș** (România I) 1h 16:36 (2 min. penalizare); 2. **Gh. Cercel** (România II) 1h 21:12 (4); 3. **G. Joachim** (R. D. Germană) 1h 21:40 (1); 4. **J. Maischiner** (R. D. Germană) 1h 22:17 (2); 5. **C. Carabela** (România I) 1h 22:41 (2); 6. **Gh. Cimpoia** (România I) 1h 23:14; 7. **G. J. Hans** (R. D. Germană) 1h 24:31 (4); 8. **W. Siegfried** (R. D. Germană) 1h 25:49 (9); 9. **W. Beck** (R. D. Germană) 1h 26:17 (6); 10. **N. Bărbășescu** (România I) 1h 27:34 (5).

GH. VILMOȘ

POIANA BRAȘOV, 18 (**prin telefon de la trimisul nostru**). — Din nou biatloniștii au avut o zi splendidă de concurs. Ca și vineri, cînd s-au întrecut Selecționatele de tineret, azi soarele a scăldat Poiana Brașovului într-o lumină feerică, păstrînd însă și zăpada înghețată pînă la ora la care ultimul concurent a trecut linia de sosire. A fost din toate punctele de vedere o dimineață splendidă, pentru că și reprezentanții țării noastre au avut o comportare admirabilă în întîlnirea cu puternica echipă a R. D. Germane.

Într-adevăr, în cursa individuală de 20 km, purtătorii culorilor românești au concurat admirabil, reușind să ocupe primele locuri și aplauzele puținilor, dar entuziaștilor spectatori. Victoria i-a revenit lui Gh. Vilmoș, unul dintre cei mai vechi, dar și cei mai talentați biatloniști din țara noastră, sportiv care ne-a adus nu o dată satisfacția majoră a performanțelor de prestigiu. Ca de obicei, s-a produs și o surpriză. Autorul ei este tînărul Gh. Cercel, anul trecut încă component al echipei naționale de tineret, care s-a clasat sîmbătă pe un foarte meritoriu loc 2 într-o dificilă întrecere internațională de seniori.

În ce privește cursa, precizăm că rezultatul ei a stat în permanență sub semnul incertitudinii. Prima tură de 5 km nu a înregistrat decît un singur fapt deosebit: plecat din start cu numărul 7, N. Bărbășescu și-a rupt un schiu după mai puțin de 200 m de cursă, l-a înlocuit imediat, dar... nervozitatea își pusese deja amprenta. Ea s-a făcut simțită la prima tragere, unde Bărbășescu a fost penalizat cu 3 minute.

Disputa a continuat însă, și de abia după ultima tragere a devenit evident că Gh. Vilmoș, avînd un timp excelent la fond și doar 2 minute penalizare, mai are doar un singur adversar dintre oaspeți în lupta pentru locul I: pe Günther Joachim, care avea un singur minut penalizare. Reprezentantul României a trecut primul linia de sosire și, după 7 minute, răstimp în care Joachim încă nu ajunsese, am putut ști că Vilmoș a cîștigat proba...

D. STANCULESCU

PANȚURU — RECORDMAN PE 1969 AL PÎRTIEI DIN CERVINIA!

● Campionatele Austriei și ale Franței au avut loc la Cervinia ● Panțuru, o speranță

CERVINIA, 18 (prin telefon). — Dimineață, la ora 6, liniștea stațiunii **Breuil-Cervinia** a fost tulburată de zgomotele plugurilor care circulau în sus și în jos, pentru a desfunda arterele principale, precum și drumul special construit pentru transportarea boburilor la start. În atari condițiuni la ora 8 fix, primul echipaj a putut lua startul.

Se poate considera aproape certă efectuarea zilnică a antrenamentelor de bob. În ultimele zile s-au desfășurat adevărate probe neoficiale. Dar coborîrile nu s-au desfășurat întotdeauna sub cele mai bune auspicii. Într-una din zile, echipajul francez al fraților Cristaud (aceiași care au ajuns... cu spatele la Grenoble) s-a răsturnat în virajul 18, dintr-o greșeală tehnică, apoi 3—4 echipaje au putut coborî normal, după care, din cauza ninsorii, vizibilitatea s-a redus prea mult și antrenamentele s-au întrerupt. Timpii deveniseră neconcludenți, iar pîrtia impracticabilă...

Vineri după amiază și sîmbătă vremea s-a ameliorat, iar campionatele naționale ale Franței și ale Austriei (programate aici) s-au desfășurat în condiții optime. Și românii au participat, dar ca echipaj-pilot, deschizător de pîrtie dacă vreți. În campionatul francez locul I i-a revenit echipajului pilotat de Parisot, care în cele două manșe a însumat 2:40,84 și a cucerit titlul. I-au urmat Crozet (2:42,15) și Luigi (2:42,63). În campionatul Austriei, cel mai bun a fost pilotul Thaler (2:37,33), urmat de Kaltenberger (2:38,32) și Gruber (2:38,85).

PANȚURU

Sîmbătă însă, în cadrul antrenamentelor care au avut loc paralel cu competițiile amintite, Panțuru a realizat excelenta performanță de 2:35,49 — cel mai bun timp și record al pîrtiei pe anul 1969! În prima coborîre, cu Focșeneanu frînar, timpul a fost 1:18,22; într-a doua, cu Neagoe frînar — 1:17,27. În urma lui s-au clasat, în ordine, elvețianul Wicki (2:37,19), spaniolul Paturone (2:37,65), care de altfel, constituie revelația sezonului, și englezul Evelyn (2:38,19).

Duminică încep antrenamentele oficiale, în care fiecare țară are dreptul să figureze doar cu cîte 3 echipaje. Iar în ce privește participarea, s-a anunțat că boberii din Cehoslovacia sosesc duminică (totalul de țări a ajuns deci la 11), iar cei din R.F. a Germaniei continuă să fie așteptați.

Hariton PAȘOVSCHI

Slalom prin ceață în „Cupa Sinaia"

SINAIA, 18 *(prin telefon).* — Concursul dotat cu „Cupa Sinaia", a fost dinamic, de viteză, dar nu s-a potrivit cu starea vremii (ceață) și a pîrtiei (care s-a „spart" după trecerea cîtorva concurenți). Ceața, mai ales, a influențat direct rezultatele și a făcut și victime: C. Tăbăraș și D. Munteanu, dintre protagoniști, au abandonat încă din prima manșă, iar totalul abandonurilor și al descalificărilor a fost mărișor.

Clubul sportiv Sinaia a primit spre organizare acest concurs peste prevederile calendarului, din cauza lipsei de zăpadă la Poiana Brașov și Predeal încît, sub acest aspect, eforturile depuse trebuie remarcate. Totuși, pregătirea competiției s-a dovedit insuficientă. Se anunțaseră probele de slalom uriaș și coborîre, dar sîmbătă s-a disputat un slalom și duminică va avea loc un „uriaș". Organizatorii susțin că modificarea s-a făcut la cererea participanților (insuficient pregătiți pentru coborîre), concurenții pretind că modificarea a fost hotărîtă de club din cauza lipsei de pregătire a pîrtiei, a numărului redus de arbitri și de absența condițiilor de prim ajutor (medic, sanie-barcă de salvare). Oricare ar fi realitatea, amînarea organizării unor curse de coborîre nu poate decît să-i deservească pe schiori, gradul lor de pregătire și participarea lor la concursurile internaționale.

Iată primii trei clasați: *seniori* — 1. K. Gohn (Dinamo Brașov) 66,8; 2. Gh. Bălan (A.S.A. Brașov) 68,1; 3. M. Focșeneanu (Cl. sp. Sinaia) 69,1; *senioare* — 1. Mihaela Sandu-Casapu (Dinamo) 79,5; 2. Liliana Focșeneanu (Cl. sp. Sinaia) 80,6; 3. Elena Neagoe (I.E.F.S. București) 91,4; *juniori* — 1. Gh. Roșculeț (Șc. sp. Predeal) 77,4; 2. Al. Bălănică (Caraimanul Bușteni) 80,6; 3. Fl. Precup (Carpați Sinaia) 91,2; *junioare* — 1. Nera Simion (Șc. sp. Predeal) 86,7; 2. Maria Roșculeț (Șc. sp. Predeal) 90,5; 3. Florentina Lepădatu (Șc. sp. Predeal) 99,7.

Mihai BRADU

Entuziasta sărbătorire a campionului brăilean Virgil Mormocea

BRĂILA 18, (prin telefon de la trimisul nostru). Mica, dar unita, familie a ciclismului nostru a fost prezentă, aproape în plen, la sărbătorirea organizată azi la Brăila, cu prilejul aniversării a 60 ani de viață a campionului brăilean *Virgil Mormocea*. A fost o caldă manifestare de elogiere a celui care și-a început cariera de rutier cu peste patru decenii în urmă și care, de-a lungul acestor ani, și-a dedicat cu pasiune energia, aptitudinile și cunoștințele, fie pentru obținerea unor performanțe remarcabile, pe plan național și internațional, fie pentru a asigura ciclismului nostru pleiade de tineri talentați.

Despre activitatea sa generoasă, despre calitățile de sportiv și pedagog ale sărbătoritului au vorbit foștii săi colegi Nicolae Ion Țapu, Zamfir Munteanu și Nicolae Oțeleanu, redactorul șef adjunct al ziarului local „Înainte", tov. Constantin Turtoi, precum și colegi de breaslă, sportivi. Ziaristul Emil Iencec, prieten și coleg de pluton cu Mormocea, a fost prezent prin intermediul unei emoționante scrisori.

Sărbătoritul a mulțumit tuturor, F. R. Ciclism, A. S. Loto-Pronosport, ziarelor „Înainte" și „Sportul", organelor locale pentru educație fizică și sport, pentru această manifestație de prețuire. El a promis să rămînă un susținător fervent al ciclismului și să-și aducă, cu aceeași pasiune, contribuția la dezvoltarea ciclismului.

Festivitatea s-a încheiat cu proiecția filmului cineastului francez Claude Lelouche „Pentru un tricou galben" pus la dispoziție de Ambasada franceză. Prin intermediul peliculei, cei prezenți au putut constata, din nou, frumusețea, dar și dificultatea sportului căruia Virgil Mormocea i-a dedicat 45 de ani de viață.

Hristache NAUM

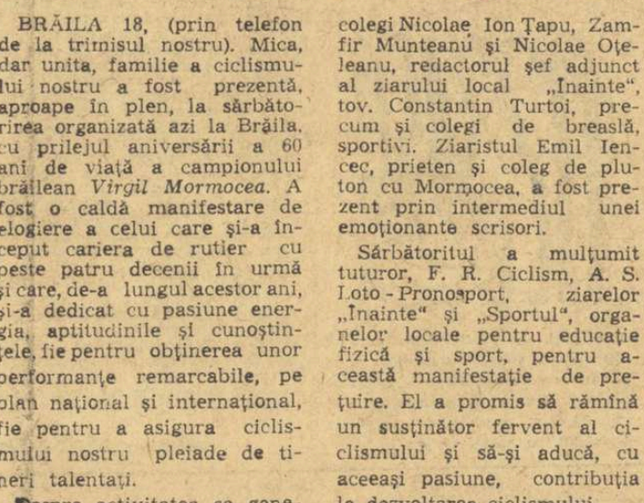

Virgil Mormocea **întreținîndu-se cu reprezentantul ziarului nostru,** *Hristache Naum*

FOTBALIȘTII ROMÂNI AU SOSIT IERI LA BUCUREȘTI

CU FLORI ȘI ZÎMBETE...

După ce au ascultat cu sufletul la gură transmisia radiofonică a partidei de pe Wembley, cu speranța că în fine „gheața" meciurilor disputate în deplasare va fi spartă (și a fost...), sutele de suporteri bucureșteni ai balonului rotund au fost din nou puși la încercare vineri, cînd pasărea de oțel care îi aducea acasă pe egalii campionilor lumii n-a primit „drept" de aterizare la Băneasa...

Dar ieri dimineață fotbaliștii români au sosit în București cu ... trenul! La ora 10,30, Gara de Nord cunoștea o afluență neobișnuită, încît reporterul prezent, înconjurat de mulțimea admiratorilor și pus în imposibilitatea de a-și exercita funcțiunea, se întreba cu o îndreptățită mirare: „de unde or fi aflat, domnule, la ce oră vin?"

În „peisaj": flori, îmbrățișări, urări de bun venit, zîmbete. Zîmbete venite pînă și de la cei care — sînt sigur — n-au călcat niciodată pe un teren de fotbal...

Un suporter, anonim, care nu găsise loc în apropierea vagonului din care coborau jucătorii, îi împărtășea unui vecin speranța: „De cînd aștept eu să-i văd pe băieți primiți cu flori.. De-ar fi așa și cînd or veni de la Atena!"

Ce-am mai putea să adăugăm? Poate doar că fotoreporterul nostru, Aurel Neagu, își dorește cît mai multe secvențe ca cea de mai sus. Și nu numai el...

Ov. I.

JUDO — UN ANTI-SPORT?

Totdeauna INOVAȚIA a născut contradicții. Pe de o parte furioșii, adepții „noului val", cei care au preluat noutatea, ducînd-o uneori spre formele ei extreme, pe de altă parte conservatorii, cei care au recuzat-o, văzînd în ea un atentat la formele ideale (din artă, modă, comportament etc).

Atari convulsii, manifestate în oricare domeniu al vieții sociale, n-au ocolit, bineînțeles, nici sportul. De pildă, introducerea judo-ului la noi avea să declanșeze atitudini extremiste. Pasionat, tineretul a trecut imediat la acțiune. Centrele de inițiere au fost luate cu asalt, casele de cultură au înregistrat mai multe adeziuni decît în perioada de glorie a twistului, croitorii au trebuit să-și încerce măiestria în noua modă, cea a costumelor de „samurai". Mișcarea a căpătat asemenea proporții încît s-a simțit curînd nevoia unui for conducător — actuala federație — și deschiderea unor secții de judo pe lîngă mai multe cluburi și asociații sportive din țară.

Intransigentă, „opoziția" a contrazis curentul judo și, mai ales, tratarea lui ca sport, susținînd că aria lui depășește granițele nobile ale sportului, caracterul contondent al acestei practici de provenință niponă putînd deveni chiar un pericol. „Va fi — susțineau unii — un sport antisocial". Și ca să prevină eventuala replică (exemplul altor discipline la fel de dure) au înnobilat sporturile lui Benvenutti și Ion Baciu cu cele mai divine atribute.

Desigur, acești „opozanți" sînt cei care jubilează astăzi cînd, în judo, au început să apară germenii indisciplinei. Pentru că, anumiți tineri, inițiați în sportul auto-apărării, au început să-l folosească în... atac. Vrînd să-și demonstreze vastele cunoștințe, un judoka din cartierul Rahova și-a aruncat, recent, vecinul peste balcon; la Craiova, în holul „Perinițel", doi „samurai" de la Electroputere au rezolvat printr-un feroce tomoe-nage o dramă sentimentală; la Timișoara, o demonstrație organizată ad-hoc într-unul din parcurile orașului a degenerat într-o veritabilă ciomăgeală.

Avizi de extraordinar, mobilizați de exemplul „Răzbunătorilor", unii adolescenți vor, cu tot dinadinsul, să iasă din anonimat. Și judo reprezintă în înțelegerea lor una din căi!

Nu trebuie lăsați însă s-o urmeze. Și barierele trebuie să le reprezinte pedagogii înșiși. Ei au obligația ca, o dată cu demonstrarea practică a procedeului, să transmită discipolilor și scopul învățării, utilitatea exercițiului. Pentru că, dacă judo VA FI un spectaculos sport pentru concurs (în momentul de față fiind cunoscute cele 8 echipe care își vor disputa finala republicană) el rămîne, în primul rînd, un sport pentru viață. Un mijloc de fortificare a organismului, un excelent instrument de apărare. Ca să formeze, însă, elevului o atare concepție, pedagogul trebuie să demonstreze aceeași tenacitate și persuasiune cît solicită deprinderea perfectă a unui exercițiu. Precizări ca: „dacă-l apuci așa, l-ai desființat", „aplică-i asta și l-ai scos din circuit", care însoțesc uneori demonstrațiile, trebuie excluse definitiv din vocabular pentru că ele alterează înțelegerea și constituie pentru elevi o invitație la „verificări practice" de genul celor amintite mai sus.

Desigur, un profesor de judo nu se va putea considera într-adevăr realizat decît atunci cînd va putea recomanda o gardă de specialiști formați sub îndrumarea sa, tineri care au înțeles însă că sportul pe care îl stăpînesc este un sport de apărare, nicidecum unul agresiv, de atac.

Nușa MUȘCELEANU

ASEARĂ, LA MÜNSTER, ÎN PRIMUL TUR AL C.C.E. LA VOLEI

STEAUA A ÎNVINS CU 3-0 CAMPIOANA R. F. A GERMANIEI

Aseară, în orașul Münster, campioana țării la volei masculin, Steaua București, **a întîlnit, în primul tur al C.C.E., formația locală Universitäts, campioana R.F.G. Partida a luat sfîrșit cu victoria echipei române, cu scorul de 3—0 (15, 5, 11).**

Citiți în pag. a 4-a:

SPADASINII ROMÂNI ÎN ITALIA

CAMPIONATUL DIVIZIEI B LA HOCHEI

ȘI ACUM REVANȘA FRUNTAȘELOR

GHEORGHIENI, 18 *(prin telefon, de la trimisul nostru).* Echipele participante la întrecerile diviziei secunde s-au mutat de cîteva zile la Gheorghieni, unde își continuă disputa. Ca și la Odorheiul Secuiesc, localnicii sînt mari amatori de hochei și participă în număr mare la toate meciurile. La rîndul lor, organizatorii au căutat, și au reușit, să asigure condiții dintre cele mai bune desfășurării campionatului. Jocurile au înregistrat un ușor salt calitativ. Continuă să existe însă un decalaj serios între Avîntul Gheorghieni și Tîrnava Odorheiul Secuiesc pe de o parte, și restul formațiilor. Confruntarea dintre cele două favorite, Tîrnava și Avîntul, programată duminică, este așteptată cu viu interes. Ea reprezintă un plus de interes și prin faptul că echipa locală — învinsă în tur cu 13—4 — dorește să-și ia revanșa.

Rezultate din etapa a III-a și a IV-a: *Tîrnava Odorheiul Secuiesc — Voința Sighișoara 12—0 (4-0, 1-0, 7-0); Avîntul Gheorghieni — Cooperatorul Tg. Secuiesc 7—1 (2-0, 3-0, 2-1); Cooperatorul — Voința 11—6 (3-0, 5-5, 3-1).*

Tr. IOANIȚESCU

Campionatul Capitalei la atletism

105 SPRINTERI LA START!

Ieri după amiază, în sala Floreasca II, în cadrul primei zile de întreceri a campionatului Capitalei, timp de 3 ore s-a alergat continuu! Un adevărat test de rezistență, în special pentru arbitri, care au avut de cronometrat nu mai puțin de 28 serii, semifinale și finale la 50 metri. În total au luat startul 105 sprinteri, ceea ce constituie o performanță deosebită mai ales ținînd cont de capacitatea sălii. În ansamblu, cifrele notate în foile de arbitraj nu sînt de cea mai înaltă valoare, dar ele au fost în mod cert influențate și de starea jalnică a pistei, care chiar după primele serii prezenta un aspect de arătură. În aceste condiții, sînt cu atît mai remarcabile cîteva rezultate din cursele feminine, pe care le apreciem ca foarte bune pentru începutul de an. Astfel, *Adriana Teodoru* de la C.S.Ș. (născută în 1954) a parcurs 50 m în 6,7 s — record republican de junioare mici egalat. *Elena Mîrza* (Șc. sp. atletism) a realizat 6,6 s, la numai o zecime de recordul republican de junioare mari și senioare, iar *Ecaterina Nourescu* (Metalul) a obținut aceleași rezultate, ea fiind însă senioară.

Primii clasați: *50 m seniori:* Al Munteanu (C.A.U.) 6,0, D. Hidișanu (C.A.U.) 6,0; *50 m juniori I:* M. Stoenescu (Șc. sp. atl.) 6,0, Gh. Ionescu (Vilt.) 6,1, N. Marinescu (Șc. sp. atl.) 6,1; *50 m senioare:* Ecaterina Nourescu 6,6, Sanda Anghelescu (C.A.U.) 6,8, Maria Lazăr (C.A.U.) 6,8; *50 m juniori I:* Elena Mîrza 6,6, Adriana Teodoru 6,7 — rec. egalat junioare II, Laura Ratz (Șc. sp. atl.) 6,8, Viorica Recu (C.S.Ș.) 6,8. Rezultatele probelor de lungime, desfășurate în continuare, le vom publica în ziarul nostru de mîine.

(a. i.)

SPORTUL magazin

DUBLĂ IDENTITATE

Inainte de a oferi noi explicația, supunem cititorii unui test de perspicacitate: identificarea sportivului din fotografie. Și, pentru a înlesni răspunsul, facem mențiunea că este vorba de unul dintre primii sportivi ai țării.

Desigur, cei care vor indica un handbalist — și nu puțini vor fi aceștia, pentru că faza de joc și costumația îl trădează pe „anonim" — se pot considera pe jumătate cîștigători. Cine este, însă, handbalistul? Cei tentați în a-l identifica cu cutare sau cutare jucător se vor lovi de... gabaritul lui și răspunsul va rămîne, sigur, în domeniul supoziției.

Singurii care vor cîștiga „barajul" vor fi... oltenii. Și asta nu pentru că intuiția lor (vestită de altfel) i-ar salva, ci pentru că sportivul este craiovean de-al lor și se numește *Constantin Bușoi*. Nu mai este nevoie, credem, să facem precizarea că este vorba de greul de la greco-romane, campion republican în '64 și '67, vicecampion în '68 și participant la J.O. din Mexic.

Intrebat cum s-a produs transferul de la lupte la handbal, profesorul Constantin Bușoi ne explică:

— *In fond, nu este vorba de nici o trecere, pentru că practic amîndouă sporturile. Și dacă luptele sînt cele care mi-au adus satisfacții, tot handbalul rămîne prima iubire. De altfel, privit cronologic, cu el am și început. In '59, o dată cu admiterea la Facultatea de matematici din Craiova.*

— Trebuie să înțelegem că, pînă la această dată, ați cochetat cu alte discipline?

— *Nu auzisem încă de Pitagora cînd numele lui Voinescu și Toma mă fascinaseră. Asta și explică înscrierea mea la echipa de fotbal a C.F.R.-ului din Turnu Severin (locurile adolescenței) și febra cu care mă pregăteam. Rezultatul acestei perioade de lucru furibund n-a fost însă un loc în poarta națională de fotbal, ci un titlu regional la ciocan. De altfel, din acest moment, atletica grea a și devenit preocuparea mea de bază.*

— Privit comparativ, rezultatul celor două sporturi pe care le practicați azi sînt la poluri total opuse: o participare olimpică la lupte și o umilă reprezentare (ultimul loc în divizia B) la handbal. Cum vă împăcați cu acest gînd?

— *Vreau să cred că este numai o situație de moment. Și să sper că voi putea juca pînă cînd Electro va promova în prima divizie. Lucru care ar fi așa de simplu dacă aș putea modifica clasamentul adăugînd și punctele mele de la lupte!*

N. Mș.

duminicile unui nesportiv

HIBERNALĂ (II)

Tot despre schi, fiindcă e sezonul lui acum și, după cît se pare, el va dura mult în acest an, cel puțin la munte. Au fost semne de iarnă lungă încă de astă toamnă, cum îmi spunea un țăran de pe lîngă Sibiu, deoarece porumbul se îmbrăcase în pănușă multă, ca omul care se pregătește de ger lung și aspru. Lumea vegetală are o inteligență premonitorie, al cărei mecanism n-a fost încă lămurit. Iarna lungă s-a văzut, de altfel, și în Suedia, unde, la sfîrșitul lunii octombrie, țara se acoperise toată de hlamida zăpezii. Mergeam cu un prieten spre nord, pe niște autostrăzi a căror netezime fusese compromisă de capriciile Dochiei septentrionale, încît mașina aluneca, gemea, scrîșnea, se zguduia pe zbrușii de gheață. Vroiam să-l văd acasă la dînsul pe un scriitor suedez, doctorul Einar Wallquist, ale cărui schițe și povestiri le traduc acum, în colaborare, pentru cititorii români. Mi se dăduse adresa lui, într-un tîrg lapon, unde fostul medic se simte puternic, liniștit și fericit în singurătatea pustietăților din miazănoapte.

Mașina în care mergeam era dintre cele mai puternice, dar lupta cu zăpada a obosit-o curînd. Era și frig, sub 20 de grade, pe zare pîlpîia o flacără înghețată, ca diamantul. De la un anumit loc, caii putere din motor s-au îndărătnicit să nu mai meargă. Și astfel am cunoscut una din plăcerile primitive ale țării, pe care pacificul Alfred Nobel a făcut-o mai cunoscută în lume decît războinicul Carol al XII-lea: sania trasă de ren! O sanie ușoară și zveltă, ca o lotcă pescărească, la care era înhămat un ren. Animalul acesta de culoarea și statura cerbilor, blînd ca oaia și de-o sprinteneală iepurească a săvîrșit minunea de care mașina nu mai era în stare. A zburat cu noi peste nemărginitele întinderi de zăpadă!

Parcă m-aș fi întors în timp, zumzăia vîntul pe la urechile mele și, dacă n-ar fi fost curba căii ferate de-o parte, mă puteam închipui un Spătar Milescu rătăcit printre nămeții unui alt continent și-ai unui veac de demult. Dar în fața renului alerga, pe schiuri, un lapon tînăr, cu ochii verzi ca sticla și cu o vioiciune de tipar în mișcări. Vorbea engleza corect și avea brichetă nemțească, de la care ne-am aprins țigările, or astfel de foc mecanizat, ca și deprinderea blestematei buruieni nu existau pe vremea de odinioară, sugerată de pustietățile din jur.

Laponul acesta, care ne-a fost călăuză prin nordul înzăpezit, pe o distanță de peste patruzeci de kilometri, era cel mai bun schior din cîți văzusem vreodată. Parcă schiurile ar fi fost continuarea organică a plantei picioarelor lui, nici nu simțea că le are, ci le folosea așa cum își folosesc păsările aripa și oamenii mîinile. Nu aluneca pe zăpadă, ci plutea ca pe-o apă, ca acel gabian al mărilor, care țipă lung de cîte ori atinge cu vîrful penelor spuma apei. Tăcerea era așa de adîncă în jur, încît auzeam molcomul sfîrîit al tălpilor de lemn, care semăna a muzică — o muzică a candoarei și purității.

Eram gata să-l socotesc pe tînărul lapon un campion al țării și chiar al continentului, cînd, la intrarea în tîrgul pe care-l căutam, am văzut alți doi, apoi încă cinci și încă vreo treizeci, tineri și bătrîni de-a valma, pe schiuri, la fel de iuți, de agili, de iscusiți, ca și călăuza noastră. Toți se născuseră parcă pe schiuri, pe care nu le mai tratau ca pe niște unelte fabricate, ci ca prelungiri firești ale propriei lor anatomii.

Mă întreb dacă, în ultimă instanță, nu aceasta este marea victorie a sportivității omului: transformarea obiectului de joc și de dexteritate într-o particulă însuflețită, adecvată perfect psihologiei și fiziologiei noastre?

George SBÂRCEA

DIN TOATĂ LUMEA

● *Intr-o nouă emisiune de televiziune din Brazilia, Pele va prezenta pe celebrii săi frați de culoare Louis Armstrong, Martin Luther King, Eusebio și Joe Louis. Emisiunea se va intitula „Ora lui Pele" și telespectatorii vor putea vedea și auzi „perla neagră" a fotbalului... cîntînd la vioară, artă în care, pare-se excelează. Pele nu are decît o singură strună la arcuș!*

● *In meciul de rugby Franța — Scoția, desfășurat săptămîna trecută pe stadionul Colombes din Paris, în cadrul „Turneului celor cinci națiuni", XV-le scoțian a cuprins jucători de înălțimi foarte diferite. Uriașul Peter Stagg (linia a 2-a), care măsoară nici mai mult nici mai puțin decît 2,05 m, avea sarcina să distribuie baloane lui Colin Telfer, un jucător de numai 1,70. Deși situați la polii opuși ai înălțimii, cei doi au colaborat excelent, din cooperarea lor luînd naștere și încercarea prin care oaspeții au repurtat victoria cu 6—3.*

● *La Villars, în Elveția, a fost organizat un concurs de ski-bob rezervat așilor volanului. Printre automobiliștii prezenți la startul originalei întreceri s-au numărat piloți de talia lui Gourney, De Adamich, Servot Gavin, Beltoise, Bonnier. Și chiar campionul mondial pe 1968, englezul Graham Hill.*

Convorbiri cu domnul Gore

Addenda la Biblie

După cum se știe, fotbalistul spaniol Sorge Alberto Mendoza a abandonat activitatea sportivă, afirmînd turburător că violențele ivite cotidian pe stadioanele anilor noștri intră în contradicție acută cu morala lui, care îi interzice asemenea categorie de fapte. E ceva în genul objectorilor de conștiință care, dintotdeauna și cam peste tot, refuză, din pricina unor anume comandamente etice sau religioase, să tragă cu pușca pe vreme de război.

Criza spirituală a lui Mendoza l-a preocupat îndelung pe dl. G.

— Declarația spaniolului constituie, indiscutabil, un moment de semnificație în istoria sportului. Și mă întreb dacă nu va cunoaște urmări.

— Adică?

— Nu-mi dau seama. Poate înființarea unei organizații mondiale pentru combaterea fotbalului, care să acționeze sub egida O.N.U. Poate o sub-secție a „Crucii Roșii". Și poate că, de asemenea, în curînd, decalogul clasic să cunoască revizuiri și adăugiri efectuate la cerințele umanismului modern (nefamiliare, toate, anticilor) — și, deci, ca alături de „să nu furi", „să nu ucizi", ori, mai grav încă, „să nu iei nevasta altuia", să apară, citit planetar copiilor la școală, cel mai nou dintre păcatele posibile și anume: „să nu joci fotbal în campionat".

Ordinatoare

Dl. G. a studiat cu atenție meciurile electronice de box organizate acum vreo cîteva luni în Statele Unite și punînd față-n față, dincolo de timp, pe marii campioni ai secolului: Dempsey, de-acum cîteva decenii, cu-n Sonny Liston de azi, Sullivan de la începutul veacului, cu Rocky Marciano etc. Din eliminări în eliminări, mașina indica, pe baza datelor introduse de programatori, boxerul nr. 1 al istoriei. Cunoscătorii (într-ale electronicii, nu într-ale boxului) jură că obiectivitatea ordinatoarelor este mai presus de orice suspiciune: se pare că mașinile nu pot fi mituite atît de ușor precum oamenii.

Zilele trecute, dl. G. le-a petrecut, izolat de-ai săi, la Institutul de electronică al Academiei, cercetînd funcționarea numitelor aparate. Apoi, cu ajutorul cîtorva ingineri a organizat, într-o documentare strict personală și mai exactă înțelegere a lucrurilor, un turneu sistem „Cupă" al celor mai cunoscute echipe de fotbal din România, de la Chinezul, C.A.O. etc. la Rapidul de azi.

— Cine-a intrat în finală?

— l-am întrebat, cu o curiozitate lesne de priceput oricărui cititor de fotbal.

— Ripensia și F.C....

— F.C.?

— Ingăduie-mi să nu precizez, destul că-i vorba de una din echipele noastre de azi, aflată acum pe la mijlocul clasamentului.

— Rezultatul...

— 11—0.

— Pentru Ripensia, oftez. Era de așteptat.

— Nu, pentru echipa de astăzi.

— Imposibil — am răcnit eu.

— Inginerii mi-au garantat precizia aparatelor.

— Totuși... cum e cu putință?

— Foarte simplu. In minutul 3, Dobay de la Ripensia a fost lovit la gleznă și a trebuit să părăsească terenul. In minutul 7, a ieșit și Bindea, șchiopătînd îngrozitor. Peste cinci minute ieșe și Schwartz. La sfîrșitul reprizei, Ripensia juca în 6 oameni.

— Ah... și scorul, bineînțeles...

— Nu, era 0—0. După pauză, însă, adversarii au forțat jocul, au practicat un fotbal mai atletic și, în minutul 53, Bürger părăsea terenul urlînd, iar în minutul 61 Kotormani era transportat la spital. In minutul 73 a fost lichidat și Ctolac. Atunci au început să curgă golurile, pînă ce, în minutul 89, echipa Ripensiei era formată numai din Pavlovici și Beke.

p. conf.
AL. MIRODAN

Din însemnările unui inter rătăcitor...

FOSBURY

Cum ar mai fi ris stadioanele pline cu oameni înțelepți dacă Dick Fosbury n-ar fi reușit să treacă mai mult de 1,35 m, ca fetițele! Oamenii deștepți din tribună s-ar fi prăpădit de rîs: ia uită-te la nebunul ăsta, vrea să sară pe spate cît sar oamenii normali pe burtă sau în foarfecă! Oamenii deștepți ar fi ris cît ar fi ris și după un timp l-ar fi lăsat în pace, l-ar fi uitat. Nici vorbă că nu l-ar fi amenințat cu moartea, dacă ar fi rămas la 1,35 m. Ca un nebun să fie amenințat cu moartea, trebuie ca nebunia să-i izbutească. Nebunii neizbutiți sînt lăsați în pace. Oamenii deștepți sînt foarte bucuroși și mîndri cînd pot lăsa în pace și compătimi cu simpatie — după ce au rîs cu poftă de el — un nebun căruia nu-i reușește nici o nebunie. Dar dacă nebunul o pocnește? Dacă nebunul sare pe spate mai sus decît sar pe burtă cei normali? Atunci oamenii normali se uită urît la el, protestează, se indignează, strigă că viața copiilor lor e în joc și că — în general — toți cei care sar pe spate își periclitează coloana vertebrală și cutia craniană. Infuriat pe semenul său triumfător, nici un om deștept nu mai vrea să ia în considerație acea înțelepciune de bază care sună cam așa — în mai toate proverbele lumii: nu poți face nimic valabil, nicăieri, nici în atletism, dacă nu riști cît de cît să-ți rupi gîtul, dar păstrîndu-ți dreaptă și intactă coloana vertebrală. Dar eu știu ce se va întîmpla: peste 3—4 Olimpiade, cînd toți concurenții vor sări ca Fosbury, va apare unul care va încerca rostogolirea ventrală. Stadionul va rîde cu lacrimi, la prima încercare: ăsta-i nebun, dar e tare simpatic, săracul! Cînd respectivul va cîștiga medalia de aur, oamenii deștepți vor constata indignați că prin noul stil ventral omul își periclitează abdomenul, cutia toracică și chiar cordul.

BANII

Innebuniți de jocul baschetbaliștilor profesioniști ai echipei „Gilette All Stars", conducătorii clubului francez din Montivillers l-au rugat pe antrenorul Jim Mc Gregor să accepte o prelungire a meciului, dar Mc Gregor a refuzat categoric: el promisese „băieților" săi un dolar pentru fiecare punct marcat peste 105, ori la capătul timpului regulamentar ei înscriseseră deja 111 puncte. Băieții cîștigaseră 6 dolari peste plan, unde am fi ajuns? Simultan, în Cosmos, Lowell, Borman și Anders se rupeau de pămînt, se roteau în jurul lunii și se întorceau acasă într-o cabină în flăcări primind — primii doi — cîte 75,40 dolari pe zi, iar cel de al treilea, mai mic în grad, 56,99 dolari. Adică, exact solda lor de militari. După cum se remarca, „ei n-au cîștigat nici un sfanț în plus, deși au lucrat în timpul week-endului și al unor sărbători religioase" („Le Monde"). *Iar pe pămînt, la ieșirea din arestul unde fusese închis 8 zile fiindcă condusese fără permis, Cassius Clay — omul burselor astronomice — primea 40 de cenți contra chitanță. Pentru spălarea vaselor în bucătăria închisorii.*

Și atunci de ce se uită amicii la mine ca la un nebun cînd le spun că banii ne cer o atitudine complexă?

Radu COSAȘU

răspunde Ion Poștașu

ALEXANDRU LUNCAN, PETROȘENI. — Reintîlnire plăcută! De data aceasta, muza dv. nu și-a mai permis „să vină cînd vrea ea", pentru simplul fapt că dv. nu sînteți un profesionist al epigramei, ci a ținut seama, se pare, de dojana prietenească pe care i-am făcut-o într-un număr trecut. Oricum, e preferabilă o muză care întîrzie, decît una care nu vine niciodată! Dar, repet, muza dv. a fost acum operativă, în legătură cu dificultățile pe care le întîmpină schiorii din cauza lipsei de zăpadă de pe Postăvar:

Nu-i zăpadă-n Postăvar?
Păi e simplă socoteala:
Fiindcă tot stă în zadar,
S-o cedeze... Capitala!

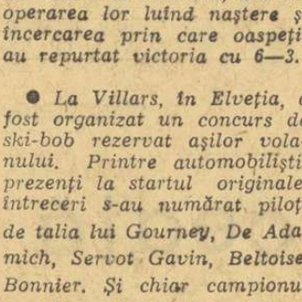

BACIU NEDELCU, CONSTANȚA. — Vă puneți cu „statisticienii"? Prietenul dv., inginerul Octav Căpriță, știe ce spune: Benfica are un scor de 18—0, realizat în cadrul „Cupei campionilor europeni" asupra echipei luxemburgheze Stade Dudelange, în ediția 1965—1966 (și nu 1955—1956, cînd Sporting a reprezentat Portugalia în această competiție); scorul reprezintă însă totalul golurilor înscrise în cele două meciuri disputate în cadrul mansei respective. Rezultatele au fost următoarele: 8—0 și 10—0.

GEORGE GEARAVELLA, comuna TĂTĂRĂȘTI. — 1. Este interesantă constatarea dv. Am făcut 1—1 cu Anglia, pe Wembley, avînd pe tușă un alt „11" aicătuit din nume consacrate: Coman, Dumitru Nicolae, Barbu, Hălmăgeanu, Mocanu, Dan Coe, Ghergheli, Dumitriu, Ionescu, Pircălab etc. ?. Dan Coe este plecat la Predeal, împreună cu întregul lot al Rapidului. Este probabil că va juca din nou în prima echipă a feroviarilor. Cît timp, depinde de ei! Să sperăm că ne vom reîntîlni, la primăvară, numai cu părțile lui bune...

LIVIUS NADABAN, ARAD. — Mircea David n-a fost unul dintre portarii noștri înalți. Dar nici atît de scund (1,65 m ?) cît vi s-a spus dv. Pentru a vă răspunde exact, l-am chemat ieri la telefon pe Mircea David, astfel că sînt în măsură să vă comunic înălțimea sa exactă: 1,74 m. Și să știți că n-a mai crescut între timp!

ION BOLDOR, SIMERIA. — 1. Cicerone Manolache n-a jucat niciodată la Dinamo București. El a fost legitimat numai la următoarele trei echipe: C.S.M. Reșița, Politehnica Timișoara și Farul. Acum, s-a reîntors, după cum știți, la Politehnica. 2. „Vă rog să mă scuzați, dacă-mi dau și eu părerea despre fotbalul nostru". Nu ne supărăm de loc, vă dăm și număr de ordin: 11 234 568. Așteptați-vă rîndul!

V. BOGOS, CRAIOVA. — Ilie Datcu, portarul echipei Dinamo București și (uneori) al reprezentativei noastre de fotbal, s-a născut la 20 iulie 1937, în comuna Tapu, de lîngă Mediaș. El este

100 la sută o... producție Dinamo, remarcîndu-se la Dinamo Obor și fiind promovat, de aici, la Dinamo București. La alte echipe n-a jucat. Este un portar sobru, cu un deosebit simț de anticipație a fazelor. Mulți specialiști îl consideră cel mai complet portar care a evoluat în fotbalul nostru, după ce Voinescu și Toma și-au pus bocancii în cui. Și, mărturisesc, le împărtășesc părerea. Ghiniouul lui a fost golul de la distanță primit acum cîțiva ani, la București, în meciul cu Danemarca. Este adevărat că înaintașilor li se cere să marcheze de la distanță, dar în același timp portarilor li se... interzice să primească goi din afara careului! Acesta fiind paradoxul, Datcu a trebuit să părăsească poarta națională, unde părea a fi un titular inamovibil. Acestea sînt dramele fotbalului. Intr-o clipă poți fi sus sau jos!

V. POPESCU, CLUJ. — Fotografia respectivă a fost reprodusă dintr-o revistă englezească, împreună cu explicația care a însoțit-o. Probabil că nu același lucru l-a făcut și publicația la care vă referiți, care a însoțit aceeași fotografie de un text fantezist.

Ilustrații: N. CLAUDIU

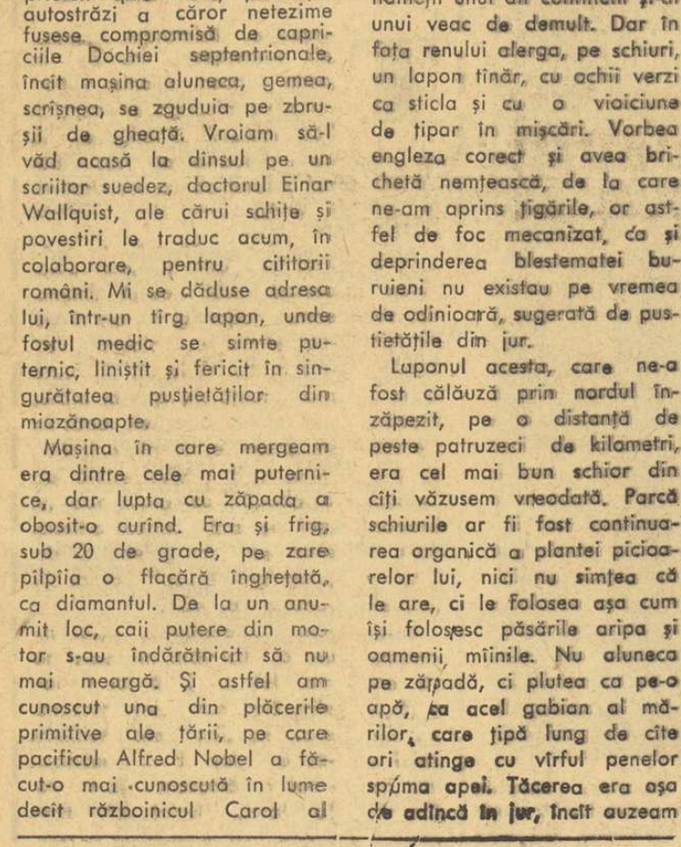

O ASIGURARE DE ACCIDENTE

constituie o măsură utilă de prevedere, în orice împrejurare: la locul de muncă, la domiciliu, pe stradă, în călătorii, la odihnă, la practicarea sporturilor etc.

Administrația Asigurărilor de Stat pune la dispoziția cetățenilor diferite forme de asigurări de accidente:

— asigurarea de accidente cu sume asigurate fixe sau cu sume convenite;
— asigurarea familială de accidente;
— asigurarea de accidente „turist" și altele.

Primele ce se plătesc — la aceste forme de asigurare — sînt convenabile fiecărui cetățean.

CENTENARUL CELEI DINTÎI CĂRȚI ROMÂNEȘTI DE EDUCAȚIE FIZICĂ

Cu o sută de ani în urmă, vedea lumina tiparului lucrarea lui Gheorghe Moceanu, renumit gimnast, menită să fie cea dintîi din literatura de specialitate, în bibliografia românească.

Pentru realizarea ei, ctitorul învățămîntului de gimnastică din țara noastră și promotorul educației fizice a ostenit ani și ani, adăugînd cercetărilor și studiilor pe care le-a făcut asupra metodelor practicate în Germania, în Suedia și în Danemarca, în sistemele de educație fizică, rodul propriei sale experiențe.

Volumul are 247 figuri desenate, care conțin descrierea exercițiilor și a mișcărilor de bază.

Reproducerea unui fragment din Prefacia, pe care o semnează autorul — fost profesor de gimnastică la liceul Sf. Sava — ne scutește pe noi de orice alte amănunte, aducînd și pitorescul graiului și al ortografiei vremii:

(...) „Am crezutu că e uă datoria sacră pentru fiă care omu, ca să aducă dupe puteri din materialulu necesariu la edificarea — perfecționarea omenirei. Derâ credu că e uă datoriă și mai sacră pentru fiă-care membru alu unei națiuni, ca să lucre dupe putință pentru desvoltarea conaționalilor sei. Ca român credu că facu unu serviciu, punendu și eu uă petricică la edificarea — progresulu conaționalilor mei. Cu toate dificultățile imense ce am întîmpinatu, pătrunsu însă de uă necesitate simțită, întreprinsei edarea acestui opu cale încă neumblată pînă acum, pote nu'mi va succede dupe asceptare, derâ uă dată fiindu calea deschisă, va succede altulia mai bine.

Ca profesoru de gimnastică la unulu din liceele capitalei României și convinsulu că desvoltarea intelectuală e fructiferă numai cîndu nu e neglesă cu totulu cea corporală, căci după cum zisei uă minte sănetoasă se află într-un corpu sănetosu, am crezutu necesariu de a veni în ajutorulu acestei din urmă, dăndu'i uă desvoltare sistematică și corespunzătoare progresului, la care ca români suntem destinați a sta în linia egală cu cele-l-alte națiuni surori.

(...) La această întreprindere dificilă suntu datoru să'mi esprimu adînca mea recunoscință către D. G. Barițiu pentru ajutoriulu datu la nomenclatura figuriloru de uă parte; eră de altă parte către D. I. V. Moldovanu pentru ajutoriulu datu la descrierea și esplicațiunea figuriloru; precum și către D. N. Drocu Barcianu".

. . . . . .

Astăzi, în patria noastră, după o sută de ani de la strădania unui autor de a edita, pe cont propriu, întîiul volum în specialitate, ființează o editură care promovează, anual, un complex plan de producție cu zeci de titluri și cu tiraj de sute de mii în domeniul specialității în care Gheorghe Moceanu, luptînd cu greutăți și făcînd sacrificii, s-a dovedit și astfel un pionier.

V. FIROIU

CEAI CU ROM

— *Bine. Atunci, pe mîine la şapte, în staţie. Noapte bună...* încheie discuţia telefonică cu tovarăşul meu de pescuit.

Proiectasem pentru a doua zi, duminică, o partidă de pescuit la copcă. De aceea, de cu seară mi-am pregătit cele trebuitoare unei atari ieşiri în afara oraşului, dar mai ales un termos plin cu ceai fierbinte, îmbrăcăminte şi încălţăminte cît mai călduroase.

Şi iată-ne a doua zi, dis-de-dimineaţă, pe gheaţa lucie a unui lac din apropierea Capitalei. Dimineaţa e geroasă, dar senină şi frumoasă. Aerul rece înţeapă plăcut nările. Ne bucurăm de albul strălucitor care ne înconjoară. Ochim cîte un loc ce ni se pare potrivit şi începem să facem copci în gheaţa groasă de trei palme. Deşi e un ger de crapă pietrele, noi năduşim binişor asupra uneltelor de spart gheaţa. După ce facem fiecare cîte trei copci, ne apucăm de pescuit. Nu trece mult şi peştişorul-momeală din cîrligul undiţei mele este înhăţat brusc de-o ştiucă frumuşică. Am scos-o şi am aşezat-o alături, pe gheaţă, în vreme ce amicul meu scotea un biban dolofan...

După puţin, simţim frigul, scot termosul cu ceai fierbinte.

— *Nu vrei un ceai fierbinte?* îl întreb pe amic.

— *Nu! Eu am ceai rece, dar cu efect salutar!* îmi răspunde el şi scoate o sticlă din rucsac.

— *De ce rece? Nu-i mai de efect...?*

— *E ceai cu rom!* mă întrerupe el. *Jum-ate rom, jum-ate nimic!* Şi rîde încîntat de gluma făcută.

Tot aşa, mai pescuind, mai bînd ceai (eu ceai fierbinte, el „ceai" cu rom), spre ora prînzului ne cam făcusem suma. Aveam fiecare cam cîte două kilograme de ştiucă şi biban.

— *Ce zici, mergem, că m-a tam răzbit frigul,* propun eu.

— *Mergem. Pe mine nu m-a răzbit,* răspunde el rizînd înveselit, deşi nu vedeam vreun motiv de rîs.

— *Atunci stringem sculele.* Şi începem să le adunăm. După cîteva minute, cu vergile în mînă şi cu rucsacurile în spinare, pornim, amicul meu înainte şi eu după el, spre staţia de autobuz. Dar nu făcu doi paşi şi-l văd cum se scurtează brusc, cum se duce pe copcă în jos! Plachez fulgerător şi-l apuc de guler...

După oarecare muncă îl scot din copcă, ud leoarcă. Fugim repede spre cea mai apropiată casă.

— *Cum dracu' ai reuşit...?* îl bombănesc, în vreme ce el, înfofolit într-un cearceaf, aştepta să i se usuce hainele care decorau, de jur împrejur, soba omului care ne găzduise.

— *Păi, am vrut să trec printre două copci, dar mi se pare că, în realitate... nu era acolo decît o singură copcă!* a răspuns spăşit şi, de data asta, n-a mai rîs. Trăsese, probabil, singur concluzia că, dacă te duci cu „ceai cu rom" la copcă, te poţi duce... pe copcă!

Ilie CARCIU

VERIFICAŢI-VĂ, POATE AVEŢI TALENT DE SELECŢIONER UNIC?

Cînd este vorba de electronică sau de folclor, prea puţini sînt aceia care cutează să exprime o părere proprie. Cînd însă vine vorba de fotbal, majoritatea concetăţenilor noştri sînt convinşi că deţin piatra filozofală cu ajutorul căreia metalul de rînd poate fi transformat în aur. Căci românul nu s-a născut numai poet, ci, cu cel puţin aceeaşi îndreptăţire, şi un mare conducător al destinelor fotbalului naţional. Mai ales domeniul selecţionării şi conducerii echipei naţionale reprezintă un cîmp liber, deschis tuturor părerilor şi unde toate ideile par să găsească justificare. De altfel, nici nu se poate şti ce talente ascunse zac încă neexploatate. Mulţi au reuşit în meseria asta după decenii de activitate într-un domeniu cu totul diferit. Tocmai fiindcă ştim că sînt atîţia care cred în vocaţia lor pentru această îndeletnicire şi fiindcă dorim să contribuim, după puterile noastre, la mobilizarea tuturor forţelor încă nepuse în valoare la dezvoltarea fotbalului, ne-am gîndit să oferim acelora dintre cititori care simt vocaţie de selecţioner să-şi valorifice aceste talente cu ajutorul unor teste care să le permită confirmarea pe baza unor date obiective rezultate din aceste teste. Cine ştie, poate că vom reuşi să descoperim în acest fel capacităţi latente care nu aşteaptă decît să fie scoase din anonimat.

Dar, să începem seria testelor.

Pentru început, vom verifica o calitate a candidaţilor care poate că va părea oarecum surprinzătoare: capacitatea de a se cunoaşte pe sine. Considerăm însă că această calitate este fundamentală pentru o persoană care doreşte să preia o mare răspundere, ceea ce presupune cunoaşterea exactă a limitelor capacităţilor sale. Prin urmare, vă rugăm să răspundeţi cu toată sinceritatea prin da sau nu la următoarele întrebări:

1. Aţi încercat să imaginaţi o tactică infailibilă?

2. V-a trecut vreodată prin minte că aţi fi putut alcătui o echipă mai bună decît selecţionerul în funcţiune?

3. După un joc pierdut, v-aţi format convingerea că se putea ciştiga datorită unor indicaţii tactice mai bune?

4. Aveţi jucători preferaţi, pe care îi credeţi mai potriviţi decît titularii posturilor din echipa naţională?

5. Credeţi că, în anumite condiţii, puteaţi deveni un mare jucător?

6. Consideraţi că prezenţa unui mare antrenor constituie condiţia principală pentru construirea unei echipe mari?

Dacă cumva aţi răspuns cu DA la mai mult de una din aceste întrebări ale primului test, nu vă sfătuim să treceţi la cel de al doilea, căci vă lipseşte spiritul critic strict necesar pentru a aborda sarcina de selecţioner. Dacă însă aţi răspuns NU la cel puţin 5 din aceste întrebări, puteţi să vă încercaţi forţele şi la testul următor, considerîndu-vă promovat. Cine ştie, poate aveţi talent de selecţioner cu adevărat?

Cel de al doilea test este menit să stabilească dacă aveţi independenţa de gîndire necesară pentru o funcţie care pretinde lipsă de prejudecăţi, descătuşare de rutină şi curajul de a umbla pe drumuri nebătute.

1. Sînteţi convinşi că există destul de mulţi arbitri care influenţează cu premeditare rezultatele unor jocuri pe care le conduc?

2. Sînteţi suporterul vreunei echipe de club?

3. Preferaţi un sistem de joc, pe care îl consideraţi superior tuturor celorlalte?

4. Sînteţi convins că aţi fi în stare să luaţi locul conducătorului comisiei de selecţie, chiar mîine?

5. V-a trecut vreodată prin minte, după un joc pierdut al echipei naţionale, că o echipă cu o altă alcătuire putea ciştiga?

Dacă aţi răspuns DA la mai mult de una din întrebările de mai sus, considerăm că nu aveţi independenţa de gîndire necesară pentru a fi un bun selecţioner şi credem că nu are rost să mai treceţi şi la testul următor.

Cel de al treilea test reprezintă de fapt un sondaj care urmăreşte să afle gradul de competenţă pentru funcţia vizată. Nu este vorba atît de o competenţă ciştigată prin studiu, experienţă proprie sau alte mijloace de informare, greu de presupus a fi în posesia cititorului, ci mai de grabă de capacitatea de a folosi informaţiile şi judecăţile de valoare curente în mod just. Iată şi acest test. Răspundeţi sincer cu da sau nu la întrebări.

1. Ce influenţează mai mult capacitatea unei echipe de a obţine rezultate bune:

a) pregătirea de luptă?

b) tactica indicată de antrenor?

c) valoarea jucătorilor?

2. Ce preţuiţi mai mult dintre calităţile unui jucător:

a) puterea de luptă?

b) tehnica?

c) îmbinarea luptei cu tehnica?

3. Ce apreciaţi mai mult la citirea unei cronici de fotbal:

a) descrierea dramatică a luptei?

b) analiza justă a raportului de forţe?

c) critica jocului echipelor şi a jucătorilor?

d) învăţămintele trase de pe urma jocului?

4. Ce vă atrage mai mult la un joc de fotbal:

a) jocul unor vedete?

b) speranţa în victoria echipei favorite?

c) lupta pentru victorie, indiferent de rezultat?

d) să contribuiţi prin încurajări la victoria uneia dintre echipe?

În cazul că aţi răspuns DA la următoarele întrebări: 1c, 2c, 3d şi 4c, puteţi să vă supuneţi şi ultimului test. Dacă aţi greşit chiar şi la unul din aceste răspunsuri, este mai bine să vă abţineţi şi consideraţi vocaţia dv. de selecţioner infirmată.

Ultimul test stabileşte ascendentul dv. asupra oamenilor, în materie de fotbal. Este un test decisiv, căci stabileşte existenţa sau absenţa unor calităţi absolut necesare unui selecţioner care trebuie înainte de toate să ştie să fie convingător şi să fie în stare să conducă la înalt nivel un colectiv atît de eterogen cum este o echipă naţională şi celelalte cadre necesare pentru organizarea pregătirii acesteia. Iată şi acest test:

1. Aveţi păreri formate cu privire la măsurile necesare pentru a asigura dezvoltarea fotbalului?

2. Aţi fost căpitanul echipei de fotbal în care aţi jucat?

3. Sînteţi în stare să influenţaţi în sensul părerilor dv. pe prietenii şi pe colegii dv.?

4. Aveţi obiceiul să contraziceţi pe cei din anturajul dv. în ce priveşte judecăţile lor de valoare asupra echipelor şi jucătorilor?

5. Aveţi prezenţa de spirit şi umorul necesar pentru a ieşi nevătămat dintr-o situaţie încurcată, ivită pe nepregătite de faţă cu superiorii dv. de serviciu?

Dacă aţi răspuns sincer DA la absolut toate aceste întrebări ale ultimului test, atunci să ştiţi că aveţi aptitudini reale pentru a deveni selecţioner şi conducător al echipei naţionale, cu condiţia însă să faceţi în prealabil un stagiu la conducerea unei secţii de fotbal dintr-un club.

Dar chiar şi pînă atunci nu strică să faceţi o cerere de a ocupa funcţia de selecţioner, pentru cazul că aceasta va deveni vacantă. Această ocazie se iveşte destul de des. Totuşi, ţinem să vă avertizăm că funcţia nu este plăcută de loc. Dovadă este că cei care au ocupat-o în trecut nu doresc s-o reocupe nici cînd sînt rugaţi. Este în firea lucrurilor ca în această funcţie satisfacţiile să fie mult mai puţine decît necazurile. În afară de cazul că vă cheamă Ramsey. Dar chiar şi atunci, nu vă invidiem pentru cazul că veţi fi ales. Este o răspundere mare, pe care prea puţini ştiu s-o poarte.

(După o idee din revista „Venc Nou").

N. BRAŞOVEANU

BRĂILA, „ORAŞUL CU SALCÎMI" ŞI CU CAMPIONI CICLIŞTI

Reînviind în ultima vreme tradiţia, Brăila a devenit o veritabilă pepinieră ciclistă, din „răsadurile" căreia s-au ivit o serie, de tineri talentaţi. Unele succese repurtate de juniori în 1967 şi 1968 denotă că pedalorii brăileni sînt pe cale să reînvie strălucirea vechiului centru ciclist de pe malul Dunării.

Mai vîrstnicii iubitori ai sportului cu pedale îşi amintesc că Brăila, „oraşul cu salcîmi", a fost şi oraşul cu campioni care au ilustrat ciclismul dintre cele două războaie: Virgil Mormocea, Lică Negrescu, Zamfir Munteanu şi Vasile Dinu. Alături de ei au activat alţi cicliştii de valoare: sprinterul Spiru Ştefaniţi, vicecampion la viteză, în repetate rînduri, fraţii Popîrlan, N. Oţeleanu, de asemenea vicecampion, Ştefan Dinu etc. etc.

În timp ce cicliştii bucureşteni înduiau după un velodrom, la Brăila, în anul 1926, se inaugura — în parcul de la „Monument" — o reuşită pistă de pămînt (556 m). În tribună şi pe marginea virajelor se adunau cam la vreo 10 000 de spectatori la memorabilele meciuri cicliste Brăila-Bucureşti sau la reuniunile internaţionale, deseori întîlniri triunghiulare: Brăila—Bucureşti—Sofia (sau Russe). În frunte concursurilor anuale — sau „clasice", cum li se spunea — desfăşurate pe velodromul brăilean, se situa tradiţionala competiţie „Cupa Macri", la care au participat numeroşi cicliştii străini (printre care şi francezul Pierre Gallien, ciştigătorul „Turului României" 1936), de-a lungul celor 12 ediţii. *În ultima ediţie — 1939 — victoria a revenit lui Virgil Mormocea, unul dintre aşii brăileni, care a scris pagini frumoase în istoria ciclismului românesc şi a fost sărbătorit, ieri la Brăila, pentru patru decenii rodnice în slujba sportului pedalei.*

În 1946, activitatea ciclistă a fost reluată cu sprijinul ziarului local „Înainte". Au mai trecut cîţiva ani, şi din Brăila au început să se ridice noi campioni ai ţării: Ion Vasile, actual antrenor la „Steaua" (care a fost component al naţionalei în „Cursa Păcii" şi ciştigător de etape în „Turul României"), Silviu Duţă şi Petre Ghiţă. Alţi sportivi cu bune rezultate în competiţii importante, ca Eugen Mihăilă, Marcel Voinea, N. Boca, Ilie Nica, Enache Aurel, Mihail Simion etc. au completat lotul brăilean.

Ciclistul Mihail Simion, renunţînd la activitatea competiţională, a fost atras de migăloasa muncă de instruire. Şi-a făcut ucenicia pe lîngă antrenorul Virgil Mormocea, iar în 1965 i s-a încredinţat conducerea centrului ciclist brăilean „Tînărul metalurgist". Cu răbdare, tact şi sîrguinţă, tînărul antrenor M. Simion (a împlinit recent 36 de ani) a cioplit zile şi luni în şir, an de an, în blocul de piatră brut al numeroşilor aspiranţi la gloria ciclistă. Şi roadele nu au întîrziat.

În 1965 şi, mai insistent, în 1966, juniorii din Brăila au început să apară pe locuri fruntaşe în clasamentul unor importante concursuri. În 1967, ei au cucerit toate campionatele pe şosea: contratimp individual şi fond (prin Cr. Tudoran) şi pe echipe (Tudoran, Băcanu, Tănase, Hrisoveri); apoi „Criteriul juniorilor", concurs internaţional pe etape (Cr. Tudoran) şi „Cupa oraşelor", (şase etape) pe echipe, iar la individual, prin acelaşi teribil Tudoran, din păcate azi în dezacord cu disciplina. Brăila a depăşit astfel excelentul „event" realizat de către braşoveni în 1965, cărora însă le-a lipsit din palmaresul acelui an de succese victoria în „Cupa oraşelor". În ultimul sezon, oraşul dunărean a avut doi tineri în lotul republican, iar echipa „Tînărul metalurgist" (D. Nemţeanu, M. Ene, M. Băcanu, M. Hrisoveri) a concurat în „Turul Bulgariei" 1968.

O serie de succese care nasc, firesc, şi obligaţii: juniorii să confirme, în continuare, la categoria seniori, în probe de altă amploare, iar pepiniera brăileană să dea noi talente cicliste, care, alături de actualii aşi în devenire, să contribuie la renaşterea vechiului centru ciclist Brăila, în toată amploarea cunoscută altădată.

i. em.

Ce am dori în '69

VI-L PREZENTĂM PE RUGBYSTUL ILARION CIOBANU

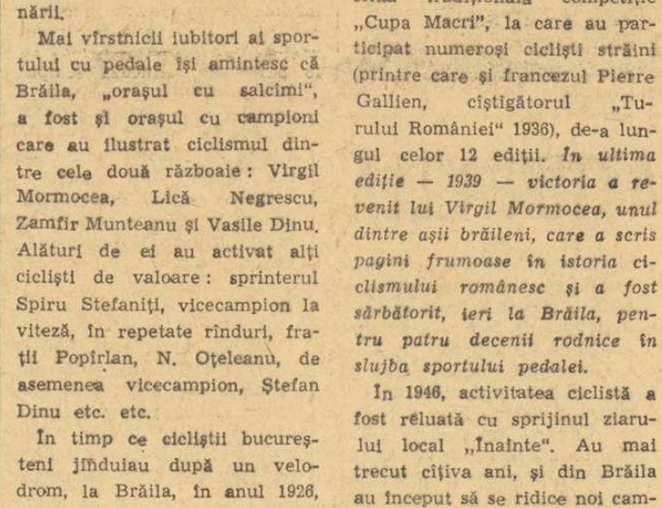

Şi-a început activitatea sportivă la 19 ani (în 1950) ca aruncător de disc, în cadrul unei competiţii cu caracter de masă. S-a clasat primul pe regiunea Dobrogea, iar în finala — desfăşurată la Bucureşti — a ocupat locul al patrulea. Pe atunci, constănţeanul Ilarion Ciobanu era şofer pe un şantier dobrogean şi-şi continua studiile la cursul seral. Discobolul de pe litoral avea şi faima locală a unui foarte bun înotător, el numărîndu-se printre temerarii care intrau în mare şi toamna destul de tîrziu, pe vreme rece.

În 1953, a început să practice rugbyul la echipa Ştiinţa din Galaţi, oraş în care urma cursurile facultăţii de mecanică navală. Înzestrat cu un fizic aparte (1,88 m; 90 kg) s-a afirmat repede în sportul cu balonul oval. În 1955 a venit la Bucureşti, jucînd la Ştiinţa. După doi ani, în 1957, a trecut la Dinamo, iar în 1959 şi 1960 a apărat culorile clubului Progresul.

ÎNTÎLNIRE CU „ALEXANDRU CEL MARE"

În cariera sa de rugbyst (1953—1960) a jucat linia a doua şi a treia (închizător), evoluînd în peste 200 de meciuri. A făcut parte, în repetate rînduri, din lotul republican şi a fost „împrumutat" echipei C.C.A. pentru întîlnirea intercluburi cu formaţia engleză Swansea, ciştigată detaşat de către militari.

Printre numeroşii săi colegi şi adversari se numără: Ghiuzelea, Paloşanu, Veluda, Moraru, Vicol, Blăgescu etc., etc., şi — bineînţeles — „Alexandru cel Mare", cum l-a denumit presa străină pe Al. Penciu, pe care interlocutorul nostru îl consideră drept unul dintre cei mai talentaţi rugbyşti din ultimele două decenii.

DE CE RUGBY?

La întrebarea noastră, de ce a preferat sportul cu balonul oval, actualul artist de cinema ne răspunde concis: **„pentru că e un sport mai bărbătesc, mai dur, care solicită mult pe sportiv; e un joc mai complex şi — pe scurt — îl simţeam mai potrivit structurii mele".**

ATRAS DE ZEIŢA THALIA

În 1958, dînd curs unui îmbold mai vechi **„care mă făcea să visez cu ochii deschişi" — după** cum mărturiseşte fostul rugbyst — a intrat la Institutul de Teatru. În al doilea an de studenţie actoricească a debutat pe ecran (în filmul Setea). Au urmat alte filme (12 la număr), printre care Lupeni, Răscoala etc. (iar recent Columna), care l-au făcut să spună adio sportului de competiţie.

SPORTUL ŞI ARTA

În încheierea scurtei noastre convorbiri — care a avut loc în Piaţa Cosmonauţilor, în aşteptarea autobuzului (Cinematografiei) pentru Buftea, l-am întrebat ce părere are despre aportul activităţii sportive în viaţa unui actor.

„Pentru scenă dar, mai ales, pentru film, îndeosebi în cele de epocă, în care se cere să porţi costume groase, armură, spadă grea, să călăreşti, să te lupţi, să sari, să te căţeri etc., activitatea sportivă — nu neapărat cea de performanţă — este de un real ajutor şi o consider indispensabilă pentru orice slujitor al artei teatrale şi, mai cu seamă, cinematografice. În acest sens, vă dau un amănunt: pînă la filmul Setea nu călărisem de loc. Consider însă că, datorită activităţii sportive anterioare, am reuşit să devin un călăreţ destul de bun, doar în cîteva zile"...

Aşadar, aviz tinerilor dornici de a face teatru şi, mai cu osebire, film.

Emil IENCEC

LOTO-PRONOSPORT

CIŞTIGĂTORII CELOR 10 AUTOTURISME ATRIBUITE PRIN TRAGERE LA SORŢI LA TRAGEREA SPECIALĂ LOTO A REVELIONULUI DIN 5 IANUARIE 1969

Categoria K extragerea a II-a (5 autoturisme): 1 „Warszawa": Georgescu Florin — Timişoara; 4 „Dacia 1100": Dodeanu Lazăr — Arad, Socol Gheorghe — Bucureşti, Böchler Francisc — Timişoara, Cojocaru Ion — Bucureşti.

Categoria L extragerea a II-a (5 autoturisme rămase de la categoria K): 3 „MOSKVICI 408" cu 4 faruri şi radio: Vana Gavril — Bucureşti, Oana Viorica — Cluj, Stănescu Aura — Bucureşti; 2 „SKODA 1000 M.B.": Burmaz Traian — Bucureşti, Bonoczky Ioan — Arad.

CIŞTIGĂTORII CELOR 40 EXCURSII ÎN U.R.S.S. ATRIBUITE PRIN TRAGERE LA SORŢI LA TRAGEREA SPECIALĂ LOTO A REVELIONULUI DIN 5 IANUARIE 1969

1. Ioan Mihai — Bucureşti; 2. Dinu Ion — Bucureşti; 3. Ionescu Viorica — Bucureşti; 4. Lazăr Alexandru — com. Ghelar jud. Hunedoara; 5. Nichita Costică com. Bereşti — Galaţi; 6. Tănăsoiu A. Nicolaie com. Boldeşti jud. Prahova; 7. Bălan C. Ilie Tg. Bujor jud. Galaţi; 8. Avram Nicolae — Craiova; 9. Smartuic Herman — Bucureşti; 10. Firănescu Constantin — Bucureşti; 11. Bulearcă Constantin — Bucureşti; 12. Sîrbu Gheorghe — Bucureşti; 13. Constantinescu Valeria — Bucureşti; 14. Stoian Vasile — Bucureşti; 15. Năstase Rodica — Brăila; 16. Bria Gheorghe — Arad; 17. Stănculescu Vasilichia — Buşteni; 18. Jianu Adrian — Bucureşti; 19. Tuca Marcu — Reşiţa; 20. Nathi Pavel — Cluj; 21. Botez Rodica — Iaşi; 22. Popovici Gabriela — Bucureşti; 23. Roşca Dan — Timişoara; 24. Birzan Aurel com. Bălceşti jud. Vîlcea; 25. Mateescu N. — Galaţi; 26. Stanisici Szgian com. Denta jud. Timiş; 27. Iluşca Nicolae — Constanţa; 28. Dimitriu Dimitrie — Bucureşti; 29. Stancu Ion — Ploieşti; 30. Năsturaş Constantin — Roman; 31. Strava Teodor — Baia Mare; 32. Dobre Gheorghe com. Vidra jud. Ilfov; 33. Popescu Mihai — com. Sişeşti jud. Maramureş; 34. Florea Crăciun — Bucureşti; 35. Berechet Ştefan — Lupeni; 36. Trişcă Dumitru com. Tibia Birgăului jud. Bistriţa; 37. Safar Zsuzsana com. Diosig jud. Bihor; 38. Danilof Ştefan — Ploieşti; 39. Trifan Trifan — Lipova; 40. Cîmpeanu Pavel — Cluj.

● Numai astăzi şi mîine vă mai puteţi procura biletele la tragerea excepţională Loto de marţi 21 ianuarie 1969. La această tragere se atribuie autoturisme „Dacia 1100", „Moskvici 408" cu 4 faruri şi radio, „Skoda 1000 M.B." în număr NELIMITAT; 50 excursii la Paris; premii în bani.

HANDBAL FEMININ

TENISUL DE MASĂ

De ce, „o tempora"!?!

Se poate şi invers!

S-O ŢINEM LANŢ...

De la Irimescu citire...

SĂ CONTINUAM SERIA MARILOR PERFORMANŢE

ANTRENAMENTELE UNORA...

Şi pe teren, maeştrilor!

CITEODATĂ...

Să dăm satisfacţii de felul acesta şi iubitorilor fotbalului.

SPORTUL magazin

ALTE „POANTE" ALE UNUI BALERIN

Înfruntarea dintre fotbalul românesc şi cel britanic, chiar pe malurile Tamisei, a dat naştere la numeroase comentarii, a permis — în egală măsură — optimiştilor şi pesimiştilor să ia poziţie.

Dacă ne-am ghida după cota cantitativă a opiniilor dintr-o tabără şi din alta, am proclama poate victoria la puncte a pesimiştilor. Însă... Rezultatul, bine cunoscut la ora aceasta, a dat dreptate minorităţii şi, în special, unui cunoscut balerin şi necunoscut (de masa de cititori) epigramist. Este vorba de **Victor Vlase**, care, cu anticipaţie, ne-a trimis o serie de catrene, pe cît de spirituale, tot pe atît de optimiste.

Rezultatul de pe Wembley confirmă, deci, că „cine riscă, ciştigă". Şi Victor Vlase este ciştigător.

Nunweiller VI — Dinu

— Straşnic aţi luptat voi doi!
Le-a spus lumea, cu mirare.
— De unde vă trageţi voi?
— Nu ştiţi? Din...
„Ştefan cel Mare"!

Dumitrache — Domide

Cu H.H. italienii
Şi francezii cu B.B.
Fac furori în lumea-ntreagă,
Iar românii cu... D.D.

Angelo Niculescu

După meci,
Shakespeare priveşte
Pe Sir Ramsey, furios...
Caragiale-n schimb zîmbeşte:
— Ah ce... „Angel radios"!

SĂPTĂMÎNA ÎN IMAGINI

Cu dezinvoltură de acrobat, Ondrej Nepela planează deasupra gheții, într-o spectaculoasă săritură. Patinatorul nr. 1 al Cehoslovaciei a cîștigat din nou titlul de campion al țării sale, dovedindu-se bine pregătit pentru apropiatele Europene de la Garmisch Partenkirchen.

Un „pact de neagresiune" între mari rivale? Așa pare a fi, judecînd după acest instantaneu, în care Annie Famose, Gertrud Gabl, Rosi Mittermeier și Kiki Cutter își dau mîna, la încheierea specialului de la Schruns, o nouă probă în Cupa Mondială la schi.

Fetele-jokeu nu se întîlnesc numai în scenariile de film, ci și la hipodromul Tropical Park din Miami, unde — la 14 ianuarie — tînăra Barbara Jo Rubin și-a primit licența de practicare a acestui periculos sport. Să-i urăm succes și căzături puține!

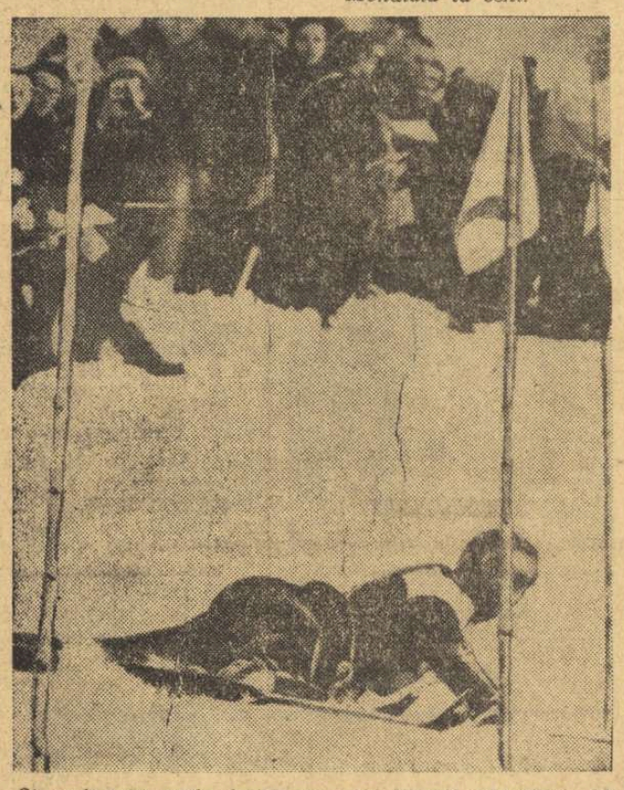

...Și mult mai puțin fericit este aci liderul schiorilor, „bătrînul" Karl Schranz, pe care-l vedem căzut în zăpadă, la una din ultimele porți ale diabolicului zig-zag de slalom special, pe pîrtia de la Wengen.

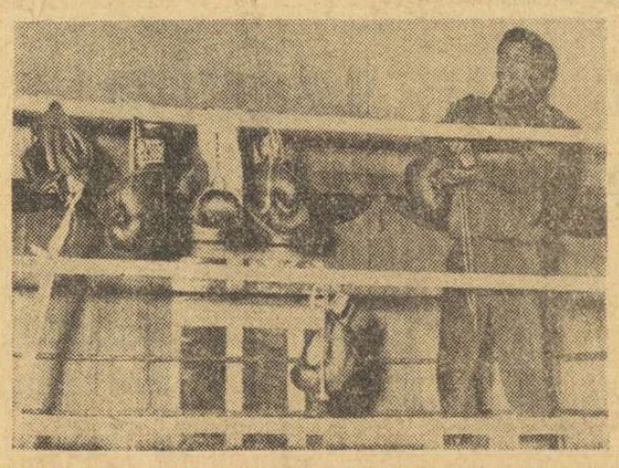

In preziua meciului cu Silvano Bertini, campionul european de box la categoria mijlocie, Edwin „Fighting" Mack, își revizuiește cu grijă panoplia de mănuși. Care vor fi cu noroc?

Telefoto : AGERPRES

FOTBAL PE GLOB

DATELE SFERTURILOR DE FINALĂ ALE C.C.E.

U.E.F.A. a făcut cunoscut că în urma înțelegerii dintre echipele participante în sferturile de finală ale C.C.E., au fost fixate datele de desfășurare a jocurilor.

MILAN — CELTIC GLASGOW la 19 februarie la Milano **și la 12 martie** la Glasgow (un eventual al treilea joc la 19 martie la Bruxelles).

SPARTAK TRNAVA — A.E.K. la 26 februarie la Trnava **și 12 martie la** Atena. (Un eventual al treilea joc, la 19 martie, la Belgrad).

AJAX AMSTERDAM — BENFICA LISABONA la 12 februarie, la Amsterdam **și la 19 februarie** la Lisabona. (Un eventual al treilea joc, la 19 martie, la Paris).

MANCHESTER UNITED — RAPID VIENA, la 26 februarie la Manchester **și 5 martie** la Viena (un eventual al treilea joc, la 19 martie, la Berlin).

ECHIPA MEXICULUI ÎNTREPRINDE UN TURNEU ÎN EUROPA

Selecționata Mexicului va întreprinde, în primăvara acestui an, un turneu în Europa. Programul jocurilor este următorul : cu **Portugalia**, la 6 aprilie la Lisabona, **cu Belgia**, la 16 aprilie, la Bruxelles, **cu Spania**, la 23 aprilie, la Madrid, **cu Suedia** la 1 mai, la Stockholm, **cu Norvegia** la 4 mai la Oslo, **cu Danemarca** la 7 mai la Copenhaga. La 22 ianuarie, **Mexicul** va întîlni, la Ciudad de Mexico, reprezentativa **Danemarcei**.

VINERI ÎNCEPE „CUPA MONTEVIDEO"

La Montevideo a sosit echipa de fotbal *Torpedo Moscova*. Fotbaliștii sovietici vor evolua în cadrul turneului internațional, care se va desfășura între **24 ianuarie și 14 februarie**, pentru **„Cupa Montevideo"**. La acest **turneu participă** echipele argentiniene *Sarsfied* — campioana **țării**, **Independiente**, **Sparta Praga, formațiile** locale **Penarol și Nacional.** În primul meci, **Torpedo Moscova** va juca cu **Penarol**, iar Sparta Praga cu Nacional.

ȘTIRI, REZULTATE

● La Hamilton, Danemarca a dispus de reprezentativa Insulelor Bermude cu 5—1 (3—1).

● F.C. Santos și-a început turneul în Congo (Brazzaville), jucînd cu o selecționată a provinciei Kiolou, de care a dispus cu 3—0.

● Selecționata Ungariei și-a început turneul în America de Sud. Jucînd în Columbia, la Bogota, ea a învins formația Santa Fe cu 5—2 (2—0).

● Federația de fotbal din Venezuela a suspendat pe o perioadă de 1 an de la orice activitate internă și internațională echipa Deportivo Canarias din prima ligă a campionatului. Conducerea acestui club s-a făcut vinovată de faptul că în întîlnirea cu echipa O.F.K. Beograd a prezentat o formație alcătuită numai din jucători de rezervă, inducînd în eroare publicul spectator.

„SĂRUTUL VIEȚII" PENTRU ASTON VILLA

Iubitorii fotbalului britanic urmăresc cu interes o operațiune de mare anvergură întreprinsă pentru salvarea de la retrogradare a echipei Aston Villa, o operațiune asemuită cu un adevărat „sărut al vieții" dat faimoasei formații pentru menținerea ei în cea de-a doua divizie a campionatului englez.

De șase ori campioană a țării, de șapte ori (număr record) învingătoare în cupă, prima care a reușit în Anglia să cîștige campionatul și cupa în același an, Aston Villa ajunsese într-o situație unică în istoria ei de aproape un secol — pe ultimul loc în clasament, cu 14 puncte din 23 de partide, cu o perspectivă aproape sigură de a juca în viitorul campionat în cea de-a treia divizie...

Decepționați ani de-a rîndul de slabele performanțe ale favoritei lor, suporterii Aston Villei și-au transferat simpatiile către alte echipe. La partidele jucate pe teren propriu, la Villa Park, publicul se redusese nu numai într-un mod deprimant pentru moralul echipei, dar și dezastruos pentru finanțele șubrezite ale clubului.

Deținătorii acțiunilor lui Aston Villa și-au manifestat încă de mai mult timp nemulțumirea pentru situația grea în care se afla clubul. În urmă cu un an, a luat ființă un comitet de conducere „fantomă", după modelul „cabinetului fantomă" creat de partidul de opoziție, pregătit să preia puterea și intrat în tradiția politică britanică. Acest comitet a început să acționeze în culise pentru a înlocui comitetul în funcțiune și pentru a recurge la măsuri organizatorice energice, capabile să readucă echipa pe linia de plutire. În urma acestor manevre, financiarul londonez *Pat Matthews*, conducătorul corporației *First National Finance*, a oferit acum patru săptămîni 750 000 de lire sterline pentru a prelua conducerea clubului și a încerca să-l salveze de retrogradare. Propunerea a fost acceptată și imediat au fost efectuate schimbări în comitetul de conducere. Foștii conducători au vîndut lui Matthews cele 800 de acțiuni ale clubului, pe care le posedau.

Una din primele măsuri luate de noua conducere a fost aceea de a angaja un alt manager. Este vorba de *Tommy Docherty*, căruia i se oferise, în aceeași perioadă, și un angajament în Spania. Dar Docherty

Tommy Docherty stînd de vorbă cu cîțiva jucători

a refuzat vila cu care-l tenta Bilbao și a preferat să treacă la Aston Villa, unde a început imediat să imprime echipei un alt stil de lucru. Antrenamentele din Villa Park au devenit ore de muncă grea, Doc — căruia jucătorii au început să-i spună „sergentul-major" — insistînd în mod deosebit și asupra pregătirii fizice. Docherty a recurs la unele schimbări în formație, obținînd angajarea, cu 33 000 de lire sterline, a lui *Brian Tiler* de la Rotherham, un mijlocaș pe care-l remarcase de mai multă vreme.

În același timp cu Docherty a mai fost angajat *Eric Woodward*, ziarist din Birmingham, însărcinat cu relațiile publice ale clubului și, în mod special, cu organizarea unei campanii menite să readucă la Villa Park pe vechii suporteri ai echipei. Au avut loc antrenamente cu spectatori, reuniuni cu suporterii, iar la 22 decembrie — primul examen : meciul de campionat cu Norwich. Un număr neobișnuit de mare de spectatori — 19 923 — au fost prezenți la Villa Park, avînd prilejul să asiste la un revirîment plăcut. Gazdele au început jocul viforos, și, după patru minute, au înscris primul gol, cîștigînd, în cele din urmă cu 2—1. După șase zile a fost programat un meci decisiv, cu Cardiff, care nu mai pierduse de nouă etape. În ciuda ninsorii, 41 000 de spectatori au ținut să vadă partida și să susțină frenetic echipa favorită, care renăscuse parcă din cenușă. Aston a jucat excelent, a cîștigat cu 2—0 și a reușit să scape de ultimul loc. La sfîrșitul meciului, suporterii au făcut echipei o demonstrație de simpatie de parcă ar fi cîștigat cel puțin campionatul mondial... *„După mult timp*, nota în ziua următoare *Alan Williams* în cronica sa din „DAILY EXPRESS", *mîndria s-a reîntors la Villa Park..."*

Operațiunea „sărutul vieții" are însă și unele implicații de ordin, ca să spunem așa, extrasportiv. Unele persoane și-au pus întrebarea care este rațiunea importantei investiții pe care s-a hotărît să o facă omul de afaceri Pat Matthews. Cu atît mai mult cu cît, sînt destul de îndepărtate perspectivele unei ascensiuni rapide ale clubului Aston Villa pînă la înălțimile la care ar putea deveni o întreprindere rentabilă. După cum a relatat un ziarist, Matthews este convins că reactivarea lui Aston Villa este în mare măsură în interesul bussines-ului local din Birmingham. Cu alte cuvinte, suma cu care a fost cumpărată Aston Villa reprezintă, pur și simplu, o cheltuială pe care First National Finance Corporation o trece la capitolul publicitate. Comentînd acest fapt, *Donald Saunders* scrie în „DAILY TELEGRAPH" că el ridică unele probleme, întrucît ar trebui luate măsuri pentru a evita ca interese din afară să preia controlul indirect asupra fotbalului britanic...

Va fi salvată Aston Villa de retrogradare? S-ar părea că există șanse serioase. În viitoarele etape se vor contura mai precis consecințele operațiunii „sărutul vieții".

U. VALUREANU

MECIURILE DRAMATICE CONTINUĂ ÎN OPEN-UL DE LA SYDNEY

În finala probei de simplu feminin din cadrul turneului internațional „open" de tenis de la Sydney se vor întîlni Margaret Smith Court (Australia) și Rosemary Casals (S.U.A.). În semifinale, Margaret Court a învins-o cu 6—3, 6—0 pe compatrioata sa Kerry Melville, iar Rosie Casals a dispus cu 6—3, 5—7, 7—5 de americanca Billie Jean King.

Într-una din semifinalele probei de simplu bărbați, australianul Tony Roche l-a întrecut la capătul unui meci dramatic cu 5—7, 7—9, 6—4, 11—9, 8—6 pe compatriotul său Ken Rosewall.

Actualitatea internațională

PE GHEAȚĂ ȘI ZĂPADĂ

● ROMA. — Cursa de 30 km din cadrul concursului internațional de schi fond de la Castelrotto (Italia) s-a încheiat cu victoria sportivului norvegian Odd Martinsen, medaliat cu argint la Jocurile Olimpice. El a fost cronometrat în 1h 34:10,2. Pe locurile următoare s-au clasat Gronningen (Norvegia) — 1h 34:55,9, Harviken (Norvegia) — 1h 35:14,5, Aslund (Suedia) — 1h 35:20,0.

Campionul olimpic de la Grenoble, italianul Franco Nones, a ocupat locul 15 cu 1h 37:44,5.

● TARVISIO. — Proba masculină de slalom special din cadrul concursului internațional de schi alpin de la Tarvisio a fost cîștigată de sportivul italian Carlo Demetz cu timpul de 114,85. Pe locurile următoare s-au clasat Renzo Zandegiacomo (Italia) — 116,75, Bob Cochran (S.U.A.) — 117,07 și Stoffer (Austria) — 117,21.

● MOSCOVA. — În cadrul campionatului unional de hochei cu mingea (bandy), liderul clasamentului, Dinamo Moscova, a învins cu scorul de 8—1 (4—0) formația Trud Kuibîșev.

În clasament, pe primul loc se află Dinamo Moscova cu 35 de puncte (din 18 jocuri), urmată de S.K.A. Sverdlovsk — 31 de puncte (din 19 meciuri) etc.

● PRAGA. — Etapa a 28-a a campionatului cehoslovac de hochei pe gheață s-a soldat cu următoarele rezultate : Sparta Praga — VSZ Kosice 2—4 (0-1, 0-2, 2-1) ; Tesla Pardubice — SONP Kladno 7—2 (0-0, 5-1, 2-1) ; TJ Gotwaldow — HZ Litvinov 3—9 (0-3, 2-4, 1-2) ; Slovan Bratislava — Motor Ceske Budejovice 5—3 (2-2, 2-0, 1-1).

În clasament conduce Dukla Jihlava cu 42 de puncte, urmată de Slovan Bratislava 39 de puncte și ZKL Brno 38 de puncte.

BOTVINNIK CONDUCE LA BEVERWIJK

A doua victorie a lui V. Ciocîltea

HAGA, 18. — În runda a 4-a a turneului internațional de șah (grupa maeștrilor) de la Beverwijk, Victor Ciocîltea, cu piesele albe, l-a învins pe olandezul Krabe. Kurajița a cîștigat la Vesterinen și Honfi la Jongsma.

În clasament conduc Kurajița (Iugoslavia) și Honfi (Ungaria) cu cîte 4 puncte, urmați de Ciocîltea (România) — 3 puncte, Vesterinen (Finlanda) — 2½ puncte etc.

În grupa marilor maeștri, Botvinnik l-a învins pe Van Scheltinga și Keres pe Lombardy. Langeweg a cîștigat la Medina, iar Benko la Ostoici. Kavalek a remizat cu Donner. Pe primul loc în clasament se află Botvinnik (U.R.S.S.) cu 3½ puncte, urmat de Cirici (Iugoslavia), Keres (U.R.S.S.), Langeweg (Olanda) — 3 puncte etc.

PESTE 300 CONCURENȚI ÎN TROFEUL MARTINI LA FLORETĂ

PARIS 18 (Agerpres). — Tradiționala competiție internațională de floretă pentru cupa „Martini" va avea loc în zilele de 25 și 26 ianuarie în sala „Pierre Coubertin" din Paris. La competiție participă peste 300 de sportivi reprezentînd Anglia, R.F. a Germaniei, Italia, România, U.R.S.S., Ungaria, Olanda, Polonia și Franța

Un echipaj redutabil — pentru celelalte concurente — din raliul Monte Carlo : Pat Carlsson-Moss și E. Nystrom, care au terminat în repetate rînduri pe primul loc în clasamentul feminin al competiției, luînd startul de la Londra — pe o mașină Lancia — în actuala ediție a raliului.

Telefoto : A.P.-Agerpres

A FOST STABILIT LOTUL BELGIAN PENTRU C. M. DE CICLOCROS

Federația belgiană de specialitate a stabilit lotul de cicliști care va reprezenta Belgia la viitoarele campionate mondiale de ciclocros, programate la 23 februarie la Magstadt (R.F. a Germaniei).

La startul concursului rezervat profesioniștilor vor fi prezenți Eric de Vlaeminck, Albert van Damme, Julien van den Haesevelde și Freddy Nijs.

Pentru campionatul rezervat amatorilor au fost selecționați Roger de Vlaeminck, Robert Vermiere, René Declerck și Flory Ongenae.

telex-radio-telefon

ÎN CADRUL CONCURSULUI atletic pe teren acoperit de la Los Angeles, Willie Davenport a parcurs 60 yarzi garduri în 7,0. Proba de 60 yarzi a revenit lui John Carlos în 6,1. Pe locul doi s-a clasat în același timp Bill Gaines. Proba de 800 m a revenit lui Ralph Doubell în 2:07,0.

DUPĂ ȘASE REGATE, în fruntea clasamentului campionatului mondial de yachting la clasa „5,5 m" se află echipajul englez Marks — Deschamps cu 15 puncte. Îi urmează echipajele Cudmore — Bruen (Irlanda) — 34,4 puncte, Troupel — Lanaverre (Franța) — 38,7 puncte, și Nordheim — Wheaton (S.U.A.) 53,7 puncte.

Regata a 6-a, desfășurată la Rio de la Plata, a revenit echipajului francez Troupel — Lanaverre.

■

TURNEUL INTERNAȚIONAL DE HANDBAL masculin de la Erfurt a fost cîștigat de echipa Motor Eisenach (R.D. Germană), care în meciul decisiv a învins cu scorul de 12—8 (6—5) formația poloneză GKS Gdansk.

■

CURSA CICLISTĂ „Săgeata Maghrebului", care urma să se dispute între 13 și 18 martie prin mai multe țări din nordul Africii, a fost contramandată, urmînd să aibă loc în anul 1970. Ea va fi înlocuită cu o cursă ce se va disputa numai pe teritoriul Algeriei.

De asemenea, Turul ciclist al Marocului va fi înlocuit, anul acesta, cu „Premiul independenței", competiție de 9 etape, însumînd 1 200 de kilometri.

ÎN CAMPIONATUL UNIONAL DE ȘAH, care se desfășoară în prezent la Alma Ata, Lutikov l-a învins pe Saharov, iar Osnos a cîștigat la Igor Zaițev. Fostul campion mondial, Mihail Tal, a cîștigat la Nikitin. A fost consemnată remiza în partidele : Averbach — Holmov, Klovan — Lein, Platonov — Cerepkov și Vasiukov — Podgaiț. Partidele Gurghenidze — A. Zaițev și Lieberson — Polugaevski au fost întrerupte. În clasament după 11 runde conduce A. Zaițev cu 7½ (1) puncte, urmat de Podgaiț 7 puncte, Tal, Lutikov. Osnos 6½ puncte etc.

EUGENIO MOLINARI, cunoscutul pilot italian, a stabilit pe lacul Como un nou record mondial pentru bărcile cu motor. Pilotînd o ambarcațiune echipată cu un motor de 8 000 cmc, el a parcurs 24 de mile în 18:24,1, realizînd o medie orară de 144,925 km. Molinari a corectat recordul lumii care era de 138,417 km și aparținea englezului Buckley.

■

UNIUNEA EUROPEANĂ DE BOX a confirmat lista campionilor europeni profesioniști care urmează ca, în acest an, să-și pună în joc centurile ce le dețin. Iată numele actualilor campioni europeni : *muscă* F. Atzori (Italia) ; *cocoș* S. Burruni (Italia) ; *pană* Manuel Calvo (Spania) ; *semiușoară* Petro Carrasco (Spania), *ușoară* B. Arcari (Italia) ; *semimijlocie* F. Mack (Olanda) ; *mijlocie-mică* Remo Golfarini (Italia) ; *mijlocie* C. Duran (Italia) ; *semigrea* T. Bogs (Danemarca) ; *grea* H. Cooper (Anglia).

În martie, se pun în vînzare biletele pentru C.M. de fotbal din Mexic

Comitetul de organizare al campionatului mondial de fotbal — 1970 își va începe activitatea în februarie anul viitor. Dl. Guillermo Canedo, președintele federației mexicane de specialitate, care a făcut un turneu în Europa, participînd și la cîteva ședințe ale F.I.F.A., a anunțat că pentru turneul final din Mexic biletele de intrare vor fi puse în vînzare din martie 1969.

„GREVA" CICLIȘTILOR

Federația italiană de ciclism examinează un dosar destul de ciudat. Un număr de 64 cicliști au refuzat să pedaleze cu o viteză mai mare de 15 kilometri pe oră, protestînd, în acest fel, împotriva faptului că traseul unei curse, dotate cu trofeul anual Cougnet, a fost prelungit cu 28 de kilometri. Cîștigătorul întrecerii, italianul Ugo Colombo, a parcurs cei 182 kilometri în 5 ore și 28 de minute (media orară de 33,293 km.), dar despre el se afirmă că nu ar fi participat la „grevă"...

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

PREȘEDINTELE TITO PATRONEAZĂ UN MARE CONCURS INTERNAȚIONAL DE SĂRITURI

Între 21 și 23 martie, pe noua trambulină „Mamut" de la Planica se va desfășura un mare concurs internațional de sărituri cu schiuri. Cu acest prilej vor participa cei mai renumiți săritori ai lumii care vor face tentative de doborîre a recordurilor mondiale.

Concursul internațional de sărituri de pe trambulina de la Planica va avea loc sub patronajul președintelui Iosip Broz Tito.

NUMEROASE MECIURI AMÎNATE ÎN CAMPIONATUL DE FOTBAL AL ANGLIEI

În etapa de ieri a campionatului englez de fotbal, numeroase partide au fost amînate din cauza timpului nefavorabil (ceață și terenuri desfundate). Iată cîteva din rezultatele mai importante : *F. C. Liverpool — Chelsea* 2—1, *Everton—Ipswich Town* 2—2, *West Bromwich Albion — Southampton* 1—2, *Nottingham — Leicester* 0—0, *Tottenham — Leeds United* 0—0, *Manchester United — Sunderland* 4—1. În campionat continuă să conducă F. C. Liverpool.

SPADASINII ROMÂNI CONCUREAZĂ ÎN ITALIA

Între 25 și 28 ianuarie, în două orașe din Italia (la Milano și Vercelli) se vor desfășura două competiții de spadă dotate cu Cupa Spreafico și, respectiv, Bertinetti.

LA ÎNTRECERI ȘI-AU ANUNȚAT PARTICIPAREA PÎNĂ ACUM REPREZENTATIVELE ITALIEI, UNGARIEI, FRANȚEI ȘI ROMÂNIEI.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 430 (5864) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 20 ianuarie 1969

A FOST RELUAT CAMPIONATUL DE BASCHET

Universitatea Cluj — performera primei etape din retur

Din nou la baschet! Cele 12 divizionare și-au reluat întrecerea pentru titlul național pe anul în curs. Programul din Capitală (care ne-a oferit posibilitatea de a urmări pe jumătate din competitoare) cît și partidele programate în provincie, au fost marcate de întreceri dîrze, trădînd pofta de joc a sportivilor. Din punct de vedere calitativ, însă, prea puține semne încurajatoare...

FESTIVAL RUHRING ȘI... UNIVERSITATEA CLUJ A ÎNVINS LA BUCUREȘTI PE I.E.F.S. CU 72—60!

Fără îndoială că dintre cele 3 întîlniri, găzduite ieri dimineața de sala Floreasca, cea care ne-a reținut mai mult atenția a fost disputa dintre studenții clujeni și cei ai Institutului de educație fizică și sport. Conform unei mai vechi tradiții, a jocurilor bune oferite în Capitală, „5"-ul clujean, mai vioi și mai bine orientat tactic în atac, s-a instalat repede la conducere, nemaicedînd-o pînă la fluierul final.

Să nu diminuăm însă — prin replica slabă servită de bucureșteni — meritele echipei din Cluj. *Matei Ruhring*, ieri în formă excelentă, a fost impetuos, rapid și percutant, a dat pase ideale și a marcat (exact) cînd a vrut, transformînd la un moment dat partida într-o întrecere personală cu formația gazdă. Alături de el, extrem de util s-a dovedit tînărul Simon și Horia Demian (dar numai în apărare).

În repriza secundă, cînd coechipierii lui Ruhring cumulaseră o sumedenie de greșeli personale, lărgind evident sistemul defensiv, studenții bucureșteni au avut posibilitatea de a reface din handicap și chiar, de a se apropia la o diferență de 5 puncte (55—60 în min. 38). Preocupați mai mult de deciziile arbitrilor G. Chiraleu și A. Berger (care de altfel au condus cu multă competență), ei nu s-au mai concentrat asupra acestui moment-cheie și... au pășit în returul campionatului cu o înfrîngere care nu îi onorează. Scorul final de 72—60 (30—19) pentru Universitatea Cluj a fost realizat de: Simon 9, Vizi 2, Ionescu 4, Demian 18, Moldovan 2, Ruhring 28, Stăvaru 3, Bogdan 4, Geomoleanu 2 de la învingători, respectiv, Irimia 10, Roman 4, Podvarcu 8, Vasilescu 1, Barta 4, Moisin 1, Antonescu 3, Pîrșu 17 și Scorțescu 12 de la învinși.

ATENȚIE LA „5"-UL DE BAZĂ AL STELEI!

A realizat „suta" chiar din primul meci al returului, în

(Continuare în pag. a 2-a)

Savu, între 3 feroviari, urmărește cu atenție la panou. Imagine din partida Steaua—Rapid, cîștigată de prima formație cu 106—86. Foto: S. BACKSI

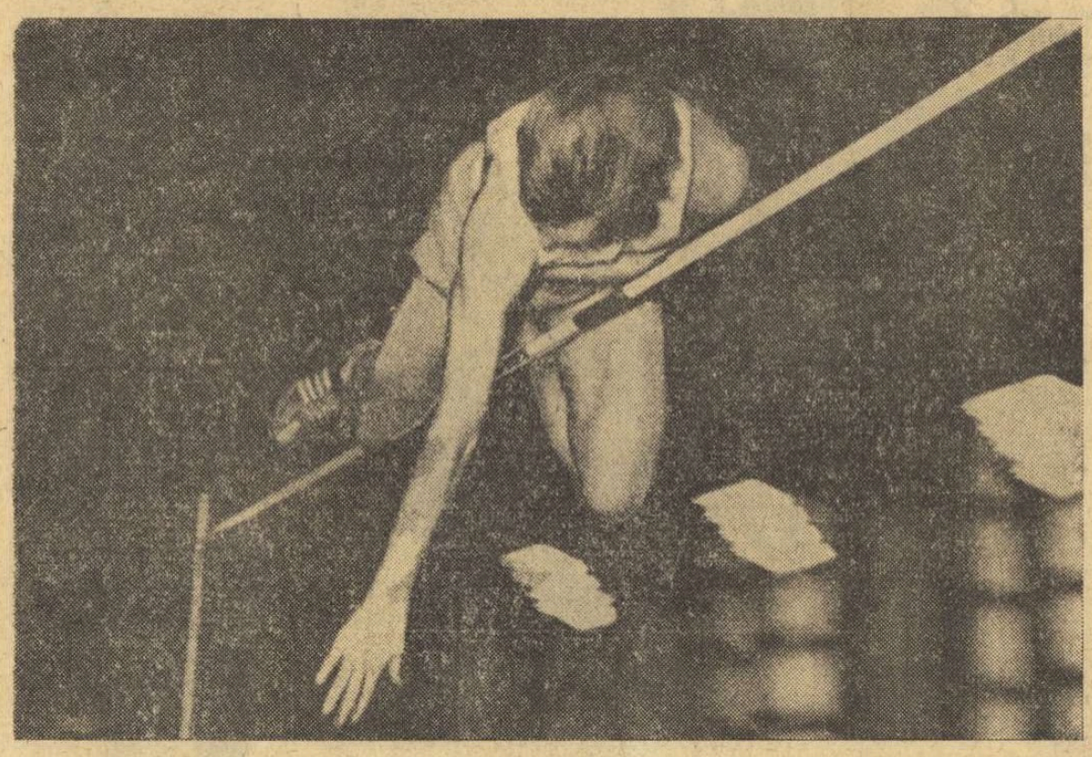

Maestrul sportului ȘERBAN IOAN a debutat promițător în 1969. Ieri dimineață, în sala Floreasca II, el a realizat un nou record republican de sală, sărind la înălțime 2,10 m. Fotoreporterul S. Backsi l-a surprins deasupra ștachetei-record

Campionatul Capitalei la atletism

ȘERBAN IOAN a sărit 2,10 m la înălțime

Sîmbătă seara, în încheierea întrecerilor primei zile a campionatului Capitalei la atletism s-au desfășurat probele de lungime. Notabile rezultatele juniorilor: Cornelia Popescu de la Liceul 35 a sărit 5,70 m (recordul republican de sală îi aparține cu 5,81 m), iar Florica Boca de la C.S.Ș. (n. 1952) a realizat 5,54 m. La juniori, primii șase clasați s-au înșiruit pe numai cîțiva centimetri: V. Georgian (Lic. 35) 6,74, M. Stoenescu (Ș.S.A.) 6,68, Vl. Toma (C.S.Ș.) 6,65, D. Tihărău (Ș.S.C.) 6,64, Fl. Șișu (Șc. sp. Craiova) 6,63, L. Eftimie (Met.) 6,63.

Disputele din ziua a doua au fost dominate de evoluția campionului și recordmanului țării, Șerban Ioan (C.A.U.). În pofida unei pregătiri tehnice insuficiente (datorită condițiilor precare din sala Viitorul pentru antrenamentul săritorilor în înălțime) și cu toate că se află în sesiune de examene, studentul politehnist antrenat de prof. C. Dumitrescu a reușit, chiar de la prima sa competiție din acest an, un nou record republican de sală, cu 2,10 m, cu un centimetru peste cifra anterioară, care îi aparținea din 1963. Ș. Ioan a eșuat apoi în tentativa de a trece și 2,12 m — performanță care ar fi fost egală recordului național în aer liber! Rezultate bune au obținut și următorii doi clasați, studenții de la I.E.F.S. Manole Mitilecis (2,01 m) și Constantin Cernica (1,95 m).

În cursele de garduri pe distanța de 50 metri, doar la seniori au fost menținute prevederile regulamentare referitoare la înălțimea gardurilor, distanța pînă la primul gard și între garduri. Cu 6,8 s, Dan Hidișoanu (C.A.U.) și-a egalat recordul republican realizat anul trecut. În schimb, la juniori, junioare și senioare, datorită modificării caracteristicilor enunțate mai sus, avem de-a face de fapt cu probe noi, în seriile cărora au fost stabilite primele recorduri republicane. După mai multe doborîri și egalări succesive, în finale au fost înregistrate următoarele cifre-record: 7,4 s la 50 mg juniori I (Florentin Grigore — Constructorul și Mihai Stoica — Ș.S.A.), 7,8 s la 50 mg junioare I și senioare (Elena Mîrza — Ș.S.A.).

Rezultate de duminică: SENIORI — 50 mg: D. Hidișoanu 6,8 — rec. egalat, H. Cernescu 7,0, H. Ilieșu 7,1 (toți de la C.A.U.); înălțime: Ș. Ioan 2,10 — rec. republican, M. Mitilecis 2,01, C. Cernica 1,95 (toți de la C.A.U.); greutate: S. Hodoș (C.A.U.) 13,72; SENIOARE — 50 mg: Anemarie Vitalioș (C.A.U.) 7,9, Valeria Biduleac (Constr.) 7,9; greutate: Anca Gurău (Progr.) 14,00, Elena Lefter (C.A.U.) 13,28; JUNIORI I — 50 mg: Fl. Grigore (Constr.) 7,4 — rec. republican, M. Stoica (Ș.S.A.) 7,4 — rec. republican, Vl. Toma (C.S.Ș.) 7,5, D. Horjou (Constr.) 7,5; înălțime: C. Scafeș (Ș.S.A.) 1,90, C. Horvat (Ș.S.A.) 1,80; greutate 7,257 kg: M. Beițig (Lic. 35) 13,13; JUNIOARE I 50 mg: Elena Mîrza (Ș.S.A.) 7,8 — rec. republican junioare I și senioare, Niculina Manea (Ș.S.A.) 7,9, Daniela Ghiță (Șc. sp. Craiova) 8,0; înălțime: Doina Prăzaru (Șc. sp. Craiova) 1,57, Elvira Crețu (Ș.S.A.) 1,54, Elena Mîrza 1,48; greutate: Viorica Brad (Prog.) 13,28.

Probele de prăjină și triplu se dispută azi, de la ora 17, tot la Floreasca II.

Ad. IONESCU

SEMNIFICAȚIA UNUI BILANȚ

Opinia publică a fost informată pe larg despre conținutul lucrărilor recentei plenare a CNEFS care — făcînd bilanțul participării românești la ultima Olimpiadă — și-a asumat înalta responsabilitate de a trasa planurile de pregătire în noul ciclu olimpic care începe.

Fără îndoială, nu este un lucru ușor să fie cuprinse într-o lucrare concretă, de sinteză, idei, prezumpții, calcule, purtînd pregnant la această oră amprenta probabilității. Pentru că, spre deosebire de alte domenii ale vieții, dinamica dezvoltării în timp a unui sport sau altul, deși se supune unor legi generale obiective, prezintă multe caracteristici subiective, deseori imprevizibile, sau, în orice caz, foarte greu de prevăzut.

Tocmai de aceea documentul-program, expus, discutat și apoi adoptat în plenară, va mai suferi — probabil — modificări și îmbunătățiri; de altfel, el a fost astfel alcătuit încît lasă deschise permanent porțile ameliorărilor, pe care le va necesita confruntarea cu viața, cu realitatea. Nimic nu este și nici nu poate fi rigid în structura sa, dar maleabilitatea nu-i alterează cîtuși de puțin fermitatea de principiu.

Noul pătrar olimpic se cere abordat cu un optimism lucid, pentru că, analizîndu-se obiectiv, s-a ajuns la concluzia că perioada de pregătire 1969—1972 beneficiază de serioase atuuri în plus față de aceea 1965—1968.

Mișcarea noastră sportivă atacă noua Olimpiadă primind, în primul rînd, moștenirea de preț a experienței. Și dacă ar fi să ne gîndim doar la cîțiva dintre tehnicienii noștri cei mai de seamă (Radu Hutan, Ion Söter, Ion Corneanu, Petre Cișmigiu, Vasile Chelaru, Nae Navasart ș.a.) constatăm că bagajul lor de cunoștințe s-a îmbogățit substanțial, ei deținînd la ora actuală un foarte ridicat nivel de măiestrie pedagogică.

Planurile recomandă o lărgire substanțială a BAZEI DE SELECȚIE, stipulînd ideea îmbinării cît mai armonioase a experienței și elanului. Așadar, este de presupus că actualul eșalon de valori olimpice recunoscute (mulți dintre laureații de la Ciudad de Mexico au toate posibilitățile să concureze și la München) i se va adăuga „noul val" al celor care aspiră la glorie. Școala și universitatea au de spus cuvîntul cel mai greu în cadrul acestui paragraf al planului, un cuvînt pe care n-au cutezat să-l rostească pînă acum.

Un alt factor dătător de speranțe este și acela că după o stagnare de mai mulți ani baza materială a mișcării sportive cunoaște un moment de efervescență, se ameliorează treptat, devenind un suport concret al elanului și pasiunii.

De asemenea, sportul românesc abordează pregătirile pentru marile confruntări de la Sapporo și München cu o forță organizatorică sporită. Sindicatele, Uniunea Tineretului Comunist, Ministerul Învățămîntului, UCECOM ș.a. își aduc un aport care începe să se simtă. Toate aceste energii și eforturi conjugate sînt în măsură să dea un puternic impuls activității de masă și corolarului ei — PERFORMANȚEI.

Este limpede, așadar, că soarta succesului (sau insuccesului) la Jocurile Olimpice din 1972 se află în mîinile celor însărcinați cu conducerea și organizarea pregătirilor.

Totul depinde de consecvența cu care ei vor ști să pună în practică principiile, de concentrare creatoare a forțelor chemate să desfășoare această acțiune vastă și de cea mai mare însemnătate pentru sportul de performanță românesc.

I. MITROFAN

BIATLONIȘTII SENIORI AU CÎȘTIGAT ȘI PROBA DE ȘTAFETĂ

POIANA BRAȘOV, 19 (prin telefon de la trimisul nostru). — Neobișnuit de matinali, seniorii reprezentativelor de biatlon ale *României* și *R. D. Germane* au luat duminică startul la ora 8, cînd soarele de-abia escalada creasta *Postăvarului*. Ei aveau să se întreacă în ștafeta de 4 x 7,5 km din cadrul întîlnirii lor, devenită tradițională.

Încă de la prima tragere (din poziția culcat, de la distanța de 150 m, la baloane) s-au ivit și primele emoții pentru suporterii echipei noastre naționale. *Țeposu* a lăsat nespart un balon și, în consecință, a trebuit să parcurgă tura de penalizare de 200 m, fapt care i-a permis adversarului său direct, *Jahn*, să se detașeze și să predea schimbul cu un avans de circa 40 de secunde.

În al doilea schimb, *Cimpoia* a pornit hotărît să-l ajungă pe *Günther* și, după prima tragere, se și părea că-și va realiza scopul, dar, la tragerea în poziția în picioare, a lăsat și el un balon nespart. Deci, încă 200 m de parcurs în plus, adică un handicap total pentru echipa *României*, de aproape 2 minute. Era greu de presupus că biatloniștii noștri vor reuși să-și mai ajungă adversarii și apoi să-i întreacă. Și totuși...

...Și totuși, *Carabela*, datorită splendidei curse pe care a efectuat-o, a refăcut mult, mai exact, 26 de secunde din handicapul pe care-l avea față de adversarul direct, *Maischiner*, cu toate că acesta trecuse prin poligon cu succes deplin. Al patrulea schimb avea să fie însă și cel mai pasionant.

Cel mai valoros component al echipei de biatlon a *României*, *Gh. Vilmoș*, dornic să-și dubleze succesul de sîmbătă (cînd cîștigase proba individuală de 20 km din cadrul întîlnirii), a plecat „ca din pușcă". Dîrz, cu frecvență remarcabilă a pasului, deosebit de calm la trageri, *Vilmoș* s-a apropiat treptat, dar sigur, de adversarul său direct, *Wagner*. La prima tragere, *Wagner* mai avea doar un avans de circa 44 m, iar la a doua *Vilmoș* a intrat în poligon cu numai 15—20 de metri în urma adversarului. Devenise evident că victoria nu le mai putea scăpa reprezentanților *României*, desigur în ipoteza că *Vilmoș* nu avea să fie penalizat. Iată că după cele 8 cartușe regulamentare (atîtea se pot trage pentru a sparge cele 5 baloane), *Vilmoș* trăsese în plin, în timp ce *Wagner* lăsase un balon nespart. Lucrurile erau pe deplin clarificate, pentru că pe reprezentantul oaspeților îl așteptă un tur de penalizare, fapt care-i răpea orice șansă de a-l ajunge pe *Vilmoș* — plecat înaintea lui *Wagner* din poligon. Considerăm, de altfel, că nici dacă oaspetele ar fi nimerit toate baloanele *Vilmoș* nu putea fi întrecut, dovadă timpul realizat de el, mult superior tuturor celorlalți biatloniști prezenți în *Poiana Brașov*.

Prin victoria ștafetei, scorul de anul acesta în confruntările cu formația de biatlon a *R. D. Germane* este favorabil nouă: 3—2 (de două ori victoria în ștafetă și o dată în proba individuală, față de

D. STANCULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

La Cervinia au început antrenamentele oficiale

Panțuru — din nou cel mai bun timp

CERVINIA, 19 (prin telefon). — În noaptea de sîmbătă spre duminică a nins din nou, fapt care a cerut eforturi sporite organizatorilor și a impietat asupra primei serii de antrenamente oficiale. De altfel, chiar gazdele apropiatei ediții a campionatelor europene au avut de suferit: la Cortina D'Ampezzo, unde sînt în curs campionatele naționale ale Italiei, ultim criteriu de selecție, ninsoarea a întrerupt iarăși competiția.

Și duminică boberii români s-au comportat la înălțime, reușind să obțină cel mai bun timp total pe două manșe cît a cuprins primul antrenament oficial: 2.35,76. În prima coborîre, cu Focșeneanu frînar, Panțuru a pilotat bobul în 1:18,29, fiind întrecut doar de austriacul Thaler (1:18,27); duminică s-a clasat al doilea cu un total de 2:36,35. Al treilea a fost englezul Evelyn cu 2:36,88 (1:19,24+1:17,64). După cum se vede, lupta va fi strînsă, iar recordul absolut pe o coborîre a pîrtiei (1:16,64) este în mare pericol.

Pînă acum, deci, totul este în regulă, reprezentanții României manifestînd o formă excelentă, care pare a anunța rezultate foarte bune. Antrenamentele viitoare vor avea însă un rol decisiv și aceia dintre protagoniști care se vor acomoda mai bine cu pîrtia pînă la sfîrșitul săptămînii vor fi probabil și cei care vor cuceri titlul.

UN SPLENDID SLALOM URIAȘ PE VALEA LUI CARP

● Vremea s-a induplecat ● Rutina în rolul principal ● O absență de neînțeles ● Lipsuri care persistă

SINAIA, 19 (prin telefon). — Dacă sîmbătă în prima zi a „Cupei Sinaia", cînd s-a disputat slalomul special, proba a fost mai mult un joc de-a „baba-oarba"" din cauza pîclei, duminică vremea a fost bună, deși din cînd în cînd, ceața a mai cochetat cu concurenții, ce e drept fără a-i stînjeni prea mult. Întrecerea celei de a doua zile a constat într-un slalom uriaș, pentru seniori și senioare — din Furnica pînă în Carpul Mic (2 000 m, 550 diferență de nivel, 45 de porți), pentru juniori și junioare — din Fața Mare pînă în Carpul Mic (1 000 m, 350 m diferență de nivel, 30 de porți), pe o zăpadă excelentă.

Slalomul uriaș a fost foarte frumos, foarte dificil și a decantat valorile încercate, sigure, dînd cîștig de cauză celor mai rutinați, mai ales celor care știu să-și dozeze efortul. E păcat că unii schiori, dispunînd de remarcabile calități tehnice și de o combativitate exemplară (cazul D. Munteanu e cel mai elocvent), nu au ș. ceea ce se cheamă organizare, nu și-au găsit ritmul de concurs în general și în cazurile izolate ale fiecărei competiții, că nu știu să-și dozeze eforturile. Schiul cere și o judicioasă apreciere a ritmului propriu în funcție de condițiile concrete ale cursei. Altfel, vom mai vedea mulți schiori care, aidoma unui atlet plecat prea tare în cursa de 400 m plat și sufocat pe drum, vor efectua coborîri impetuoase în prima parte și vor abandona într-a doua...

Considerăm, în ce privește „Cupa Sinaia", că neparticiparea lotului național de juniori, care se află în prezent la Cabana Postăvarul din Cristianul Mare, reprezintă o mare greșeală. Care e oare finalitatea pregătirii dacă nu concursul, confruntarea cu adversarii și cu sine însuși? Care sînt criteriile de selecționare a echipei naționale, dacă nu rezultatele obținute?

Dacă vremea a mai contribuit sîmbătă la înregistrarea unor scăderi ale concursului (și le-a scuzat parțial), duminică ar fi fost normal — și în general ar fi — să existe un minimum de condiții tehnice; legături radio sau telefonice între start și sosire, cronometre bine puse la punct prin coordonare etc.

Rezultate tehnice: seniori — 1. **C. Tăbăraș** (Cl. Sp. Sinaia) 1:33,2; 2. **K. Golin** (Dinamo Brașov) 1:37,3; 3. **Gh. Bălan** (A.S.A. Brașov) 1:39,7; 4. **M. Focșeneanu** (Cl. Sp. Sinaia) 1:40,6; 5. **Șt. Moldovan** (Cl. Sp. Sinaia) 1:45,4; 6. **C. Văideanu** (A.S.A. Brașov) 1:50,6; senioare — 1. **Mihaela Sandu-Casapu** (Dinamo Brașov) 2:54,4; 2. **Elena Neagoe** (I.E.F.S.) 2:55,4; 3. **Gisela Mores** (I.E.F.S.) 2:58,8; juniori — 1. **Al. Bogdan** (Cl. Sp. Sinaia) 50,4; 2. **Șt. Lenț** (Caraimanul Bușteni) 53,0; 3. **M. Stroescu** (Șc. sp. Predeal) 53,6; junioare — 1. **Minodora Zerman** (Șc. Sp. Predeal) 1:15,3; 2. **Luiza Niculescu** (Șc. Sp. Sinaia) 1:26,3; 3. **Nela Simion** (Șc. Sp. Predeal) 1:30,0.

Mihai BRADU

Biatloniștii în poligonul de tir

Foto A. NEAGU

PRIMUL CONCURS DE TENIS AL ANULUI

O serie de tenismani fruntași din Capitală vor fi reuniți, începînd de azi (ora 9), în întrecerile care se dispută în sala Steaua, din Calea Plevnei. Acest prim concurs de tenis pe teren acoperit, din actualul sezon, se desfășoară în cinstea sărbătorii Unirii.

În pag. a 2-a

relatări de la Concursul de schi dotat cu „Cupa Unirii" (Vatra Dornei) și de la Concursul de verificare a săritorilor (Poiana Brașov)

CITIȚI

O serie de corespondențe transmise de GHEORGHE COBZUC în exclusivitate pentru SPORTUL

De mîine, în ziarul nostru

CU TENISMANII ROMÂNI SUB SOARELE INDIEI

Primul popas — la GAUHATI

POST — SCRIPTUM LA VACANȚĂ...

De cîteva zile, „vacanța albă" a luat sfîrșit. În bănci, mii de elevi și eleve și-au reluat cursa studiului, cu mai mult avînt, după aproape trei săptămîni de destindere, de odihnă activă. Au adus cu ei nu numai forța proaspătă căpătată în zecile de tabere din întreaga țară, ci și imaginile de neuitat ale locurilor vizitate. Pentru cei mai mulți dintre ei recreația de iarnă a fost pe cît de plăcută pe atît de instructivă. Rîndurile de față ar vrea să stea și ele mărturie.

Dintre toate taberele vacanței de iarnă, organizate de Ministerul Învățămîntului și incluzînd aproape 2 000 de elevi și eleve, cea de pe malul Oltului, de la Călimănești-Căciulata a fost destinată în exclusivitate vîrstei fragede. Am putea spune chiar piticilor școlii. Desigur, nu efectele terapeutice ale apelor minerale din vestita stațiune din apropierea Coziei au determinat alegerea acestui loc de popas. Fiindcă între 6 și 15 primăveri nimeni nu poate acuza vreo afecțiune a ficatului. Opțiunea a avut cu totul alte rațiuni, la care subscriem și noi recomandînd pe viitor menținerea localității în atenția organizatorilor de tabere. A fost hotărîtoare clima dulce a stațiunii, situată în regiunea subcarpatică a Olteniei, la o altitudine de numai 260 de metri, pe „Cîmpul lui Căliman" de unde și-a luat și numele. A hotărît, de asemenea, alegerea — impresionanta ancorare în istoria poporului nostru a acestor meleaguri care oferă aproape la fiecare pas vestigii și monumente de mare valoare. Am fost îndemnați, deci, de o firească curiozitate gazetărească să cunoaștem și preocupările profesorilor și micilor școlari de aici, în zilele premergătoare reînceperii cursurilor.

O ADEVĂRATĂ ARCĂ A LUI NOE DIN CARE AU LIPSIT SCHIURILE !?

Heteroclita compoziție a taberei ne-a sugerat imaginea legendarei corăbii, pe puntea căreia am găsit atleți, gimnaști, cicliști, jucători de tenis de cîmp, de tenis de masă, scrimeri, precoci iubitori ai judo-ului și ai altor ramuri din marea familie a sportului. În total 250 de băieți și fete, purtători în marea lor majoritate ai cravatelor roșii si reprezentînd sumedenie de centre (Arad, București, Timișoara, Cluj, Galați, Oradea, Satu Mare, Craiova, Ploiești, Constanța, Lugoj) ș. a. au reanimat, pentru cîteva zile, tihnita așezare obișnuită mai mult cu vîrsta tîmplelor platinate. Directorul acestui „mixtum compositum" profesorul Petre Sacerdoțeanu a venit în întîmpinarea dorinței micilor locuitori flotanți ai Călimăneștiului și Căciulatei, asigurîndu-le un program de reală destindere, de recreare activă. Nu specializarea prematurie într-un sport sau altul a ghidat orarul taberei, ci cîștigul de energie, de poftă de lucru pentru trimestrul care urmează au figurat ca obiective principale. Mișcarea în aer liber sub toate formele ei, de la scurte alergări în jurul vilelor, la bătaia cu bulgări sau animatele jocuri distractive și pînă la excursiile pe trasee mai îndepărtate, toate au consumat multe ore din fiecare zi. Apetitul cu o curbă ascendentă de formă demonstrat de copii în spațioasa sală de mese, dimineața, la prînz sau seara a fost dovada de netăgăduit a sufragiilor de care s-a bucurat programul.

Dar, cu regret trebuie să spunem că școlarii nu au putut beneficia și mai din plin de darurile naturale ale stațiunii, în toate cazurile într-o inexplicabilă lipsă de prevedere — ca să nu-i spunem neglijență — a școlilor care și-au trimis reprezentanți aici. Pe această Arcă a lui Noe nu am descoperit decît vreo duzină de schiuri și săniuțe, cu totul și cu totul insuficiente față de irezistibila chemare a derdelușurilor înconjurătoare, îmbrăcate de nea corespunzător iernii autentice. O lipsă pe care n-am constatat-o numai în această tabără școlară, semnalul unei indiferențe ce se cere îndepărtată la edițiile viitoare.

EXCURSIILE ȘCOALĂ — LA ÎNĂLȚIME

Căutînd să valorifice bogatul trecut istoric-cultural și prezentul novator prin dimensiunile sale industriale colectivul de profesori, pentru scurtă vreme vîlcean, a inițiat o suită de excursii cu util caracter didactic. Am luat parte și noi la una dintre acestea, pe un traseu bine alcătuit, parcurs cu o punctualitate matematică. Mulțumită autocarelor O.N.T., multe file din carnetele de însemnări ale copiilor s-au umplut cu date interesante, comentate viu atît pe traseu cît și la întoarcere. „Moara de hîrtie" a lui Matei Basarab, de pe „Cîmpul lui Căliman", Casa memorială Anton Pan, Cetățuia și „Boul de piatră" datînd din epoca Romanilor, dealul Capella, cu monumentul eroilor luptei pentru independență (1877), toate din Rm. Vîlcea, Combinatul de industrializare a lemnului, Întreprinderea de foraj petrolier, ca și dealul Traian din apropiere, care a fost ales de generalul Magheru ca punct de concentrare a pandurilor în revoluția din 1848, au constituit primele halte. Apoi, în „repriza" a doua trecîndu-se pe valea rîului Henția — noi opriri la mănăstirea Govora, unde în timpul lui Matei Basarab a funcționat prima tipografie din Țara Românească și a apărut cel dintîi document juridic, Pravila de la Govora, iar acum peisajul s-a îmbogățit cu marea uzină de produse sodice, ridicată în ultimii ani. Alte serii de excursii — fulger au fost dedicate valorosului monument de arhitectură mănăstirea Cozia, ctitorie a lui Mircea cel Bătrîn, domnitor al Țării Românești, ca și ruinelor castrului roman Arutela, ceva mai sus, pe malul estic al Oltului.

★

Acest complex conținut de vacanță a fost folosit și ca temă a unui concurs „Cine știe, cîștigă", care a îmbinat elementele de geografie și istorie cu cele sportive. La fel de entuziast, colectivul juvenil al taberei a asistat la o dispută strînsă a verificării cunoștințelor, susținută de 12 echipe de elevi și eleve. Nici... telesidul nu a putut departaja cele mai bune două formații, cărora a trebuit să li se decearnă premiul principal: un tort de ciocolată. Combinata Arad-Cluj (Sanda Sasu, Angelica Porumb și Emma Blazsi — toate gimnaste) a savurat trofeul, împreună cu selecționata secundă a Bucureștiului (Sică Brezeanu, Dumitru Stanca și Cristian Niculescu — cicliști și tenismani). Învingătorii, ca și învinșii, s-au întors acum acasă mai robuști, cu o recoltă de plăcute amintiri și cu o mare poftă de învățătură la startul noului trimestru.

Neagoe MARDAN
Tiberiu STAMA

„CUPA UNIRII" — O COMPETIȚIE DE SUCCES

VATRA DORNEI, 19 (prin telefon, de la trimisul nostru). — A doua ediție a „Cupei Unirii" la schi, organizată de UGSR, s-a bucurat, ca și cea precedentă, de o frumoasă participare. La startul diferitelor probe s-au prezentat reprezentative de schiori (băieți și fete) din 11 județe. Întrecerile au dat loc unor dispute dîrze, deosebit de frumoase, cîștigătorii fiind — *în general* — cei mai buni. Spunem *în general*, deoarece la slalom uriaș și special — băieți — au existat discuții interminabile cu privire la stabilirea învingătorului. Dacă pe parcurs Ion Bobiț (Brașov) s-a dovedit cel mai bine pregătit atît tehnic cît și tactic, în schimb arbitrii i-au contestat calitățile, descalificîndu-l la „special" și aruncîndu-l pe locul trei la slalom uriaș.

În probele feminine de slalom uriaș și special, reprezentanta Brașovului, Constanța Măzgăreanu, a demonstrat frumoase calități, iar locul I la „special" și 2 la „uriaș" fac ca la viitoarele întreceri de schi pretențiile față de evoluțiile ei să fie mai ridicate.

Proba de fond 10 km băieți s-a disputat (pentru primele locuri) între reprezentanții județelor Brașov și Suceava. De altfel, primele șase locuri au fost ocupate de sportivii respectivi. Întrecerea pe 5 km, rezervată fetelor, a prilejuit, ca și anul trecut, sportivei Paraschiva Cojocaru (Suceava) o frumoasă afirmare. Dintre celelalte participante remarcăm pe reprezentantele Brașovului, Adriana și Lucia Barabaș, Elena Moldovan, precum și pe sucevencele Elena Lehaci și Maria Papuc.

Întrecerile de ștafetă au oferit dispute tot între schiorii din Brașov și Suceava. La 4x5 km băieți reprezentanții Brașovului — Ion Benga, Iosif Urs, Constantin Tîrgovișteanu și Gheorghe Varză — au realizat 1h 09:34, față de 1h 09:49, timp realizat de sucevenii Gheorghe Macovei, Pavel Chirilus, Ion Sparghiu și Ilie Savu. Ștafeta fetelor a revenit, în schimb, județului Suceava (Maria Papuc, Elena Lehaci și Paraschiva Cojocaru) 41,14, față de Elena Moldovan, Lucia și Adriana Barabaș (Brașov) 41,40. La sfîrșitul întrecerilor, prof. Efrem Cherteș, din partea Comisiei sportive a UGSR, a oferit primilor clasați premii.

Slalom uriaș băieți: 1. Ladislau Pal (Suceava) 1:00,7; 2. Victor Mihuț (Hunedoara) 1:01,6; 3. Ion Bobiț (Brașov) 1:02,0. **Slalom uriaș fete:** 1. Maria Cîmpeanu (Brașov) 41,2, 2. Constanța Măzgăreanu (Brașov) 42,9, 3. Iolanda Griga (Maramureș), Lidia Klef (Hunedoara) și Ioana Bîrsan (Brașov) 45,1. **Slalom special băieți:** 1. Eugen Șandru (Prahova) 1:06,9, 2. Nicolae Dăscălescu (Brașov) 1:07,5, 3. Nectarie Malanca (Suceava) 1:08,1. **Slalom special fete:** 1. Constanța Măzgăreanu 1:00,5, 2. Elena Boiarinov (Suceava) 1:04,2, 3. Cătălina Olty (Caraș Severin) 1:05,1. **10 km băieți:** 1. Ilie Savu (Suceava) 34,50, 2. Ion Benga (Brașov) 35,22, 3. Gheorghe Varză (Brașov) 35,41. **5 km fete:** 1. Paraschiva Cojocaru (Suceava) 19,53, 2. Adriana Barabaș (Brașov) 20,30, 3. Lucia Barabaș 21,31. **Ștafetă 4x5 km băieți:** 1. Brașov 1h 09:34, 2. Suceava 1h 09:49, 3. Hunedoara 1h 14:40. **3x3 km fete:** 1. Suceava 41,14, 2. Brașov 41,40, 3. Prahova 43,45. CLASAMENT GENERAL: 1. Brașov 666 p, 2. Suceava 611, p, 3. Hunedoara 490 p.

Paul IOVAN

CONCURS DE VERIFICARE LA SĂRITURI

POIANA BRAȘOV, 19 (prin telefon). — Neobișnuit pentru mijlocul lunii ianuarie, mercurul termometrului a urcat peste linia marcînd zero grade și modificînd în parte programul competițional. Am spus în parte, deoarece antrenorii și organizatorii au găsit o soluție fericită prin organizarea unui concurs de verificare în locul „Cupei Postăvarul", planificată duminică. Așa stînd lucrurile, am asistat la un concurs interesant prin evoluția schiorilor, în sensul că s-a îmbunătățit evoluția în aer. Inedit a fost și faptul că arbitrii au fost desemnați din rîndul antrenorilor și activiștilor de la Dinamo și A.S.A. Brașov. În plus, a existat și o porta-voce pentru informarea spectatorilor.

Spuneam despre o ascendentă de formă — aceasta s-a concretizat prin stabilirea recordului trambulinei mijlocii de către Iosif Erős (Dinamo Brașov) cu o săritură de 59 m. Îmbucurător a fost și faptul că la start au fost prezenți cîțiva tineri de 14 ani, componenți ai secției Tractorul, care dovedesc reale calități pentru această probă.

Rezultate: juniori: 1. Gh. Gerea (Dinamo) 226,25 p (46,5, 43 (căzută), 47), 2. Vasile Moruzan (Tractorul) 215 p (46,5, 46, 46), 3. Nicolae Caleș (Dinamo) 206,25 p (45, 43,5 (căzută), 43,5); **seniori:** 1. Anghel Biriș (A.S. Armata) 232,75 p (56, 56,5, 57 (căzută), 2. Dumitru Lupu (Dinamo) 229,75 p (53,5, 54, 55,5), 3. Vasile Tamaș (Dinamo) 225,50 p (55, 55, 58,5 (căzută). Duminică seara, lotul de săritori, compus din Anghel Biriș și Dumitru Lupu, la care se adaugă săritorii care se găsesc actualmente la Budapesta, Gheorghe Gîrneț și Vasile Bîrsan, sub conducerea antrenorului Florea Voinea, pleacă în Cehoslovacia, unde vor participa la un concurs în localitatea Trinec, iar în continuare la Spartachiada Armatelor Prietene.

Paul IOVAN — **Al. DINCA**

SPERANȚELE... „SPERANȚELOR"

Orașul Piatra Neamț a fost timp de cîteva zile gazda loturilor naționale feminine de volei, A și de junioare. Prezența acestora în frumosul oraș de la poalele Ceahlăului, ne-a prilejuit o scurtă convorbire cu antrenorul principal, lector univ. *Victor Surugiu*.

— Vă rugăm să ne spuneți, cît timp a durat și pe ce s-a axat pregătirea ?

— Am efectuat o pregătire de aproape două săptămîni, mai precis între 23 decembrie și 9 ianuarie. În această perioadă accentul a căzut, în special, pe pregătirea fizică generală și specifică, deoarece întregul colectiv de antrenori consideră că această pregătire trebuie să ocupe un loc foarte important în programul de antrenament al tuturor jucătoarelor, indiferent din ce lot fac parte.

— Toate jucătoarele au fost reunite la lot imediat după terminarea turului. Cu ce nivel de pregătire au venit ?

— În urma normelor de control pe care le-au susținut, ne-am putut da seama că majoritatea jucătoarelor au venit cu o pregătire fizică generală și specifică complet nepusă la punct, lucru care denotă că această problemă nu stă în suficientă măsură în atenția antrenorilor de club. În ceea ce privește aspectul tehnic, trebuie să remarc că unele jucătoare (Meșeșan și Popa Gabriela) s-au prezentat sub valoarea cu care au plecat în septembrie de la Brașov. Deci, un alt minus în activitatea desfășurată la Cluj.

— După părerea dv., ce ar trebui să facă antrenorii de club în perioada următoare pentru a vă sprijini în activitatea de îndrumători ai loturilor naționale ?

— Două lucruri esențiale: 1. Să urmărească îndeplinirea strictă a programului individual privind antrenamentul de pregătire fizică generală și specifică. 2. Să urmărească perfecționarea tehnică, cu accent pe procesul de corectare a unor deprinderi greșite în execuția unor procedee tehnice.

— Pregătirile de aici au fost încheiate. Ce veți face în continuare ?

— Spre deosebire de perioada precedentă cînd am efectuat cîte două antrenamente centralizate la București, în continuare vrem să facem această pregătire zilnic, cu participarea tuturor jucătoarelor, fără a lipsi însă clubul de prezența lor la jocurile de campionat.

— Care vor fi întîlnirile în care veți roda lotul ?

— Principalul nostru obiectiv este campionatul mondial din 1970, care este o punte de calificare pentru J. O. din 1972. Ținînd seama de tinerețea lotului (media de vîrstă cu puțin peste 17 ani) considerăm că este necesar să-i aducem în față adversare puternice tocmai pentru a-l roda încă de la început. Pentru prima perioadă a anului, sîntem în curs de perfectare a unor întîlniri bilaterale cu una dintre echipele R. S. Cehoslovace, R. D. Germane, R. P. Bulgaria. După 1 august vom definitiva lotul, reținînd doar 14 jucătoare cu care, după turneul de la Constanța, vrem să efectuăm turnee lungi, cu multe meciuri, în care principalul obiectiv nu va fi rezultatul, ci perfecționarea continuă.

— În încheiere, vă rugăm să ne spuneți ce jucătoare puteți remarca în acest moment ?

— Ceea ce vreau să subliniez mai întîi este faptul că unele jucătoare care aveau o mentalitate greșită față de muncă, au reușit să înțeleagă că unui sportiv de performanță i se cere un mare volum de muncă, să lase la o parte orice tendință de comoditate. Sub acest aspect, aș remarca pe Popa Rodica și Venera Zaharescu. O formă bună au în acest moment și Mariana Baga, Florentina Demetriu și Marta Szekely. Trebuie neapărat să arăt că jucătoare ca Bălțărețu, Natea, Brumă, Cîrțan, Cazangiu, noi venite în acest lot, s-au încadrat fără nici o fisură întregului colectiv. Fără a promite nimic, noi sperăm, avînd în vedere observațiile de pînă acum, că, dacă se vor păstra principiile de la care am pornit, vom reuși să înlăturăm părerile de loc favorabile asupra voleiului feminin, care sînt, fără îndoială, îndreptățite la ora actuală.

Emanuel FANTANEANU

S-A ÎNCHEIAT PRIMA MANȘĂ A DIVIZIEI B

GHEORGHIENI, 19 (prin telefon, de la trimisul nostru). Aflați în disputa pentru locul 3 în clasament, Metalul Rădăuți și Cooperatorul Tg. Secuiesc au oferit publicului, în deschiderea cuplajului, un joc plăcut, presărat cu faze palpitante la ambele porți. Partida a fost spectaculoasă și prin evoluția scorului, rădăuțenii înscriind golul victoriei în ultimele minute. Scorul final: 4—3 (0—0, 2—2, 2—1) pentru Metalul Rădăuți.

Întîlnirea vedetă dintre Avîntul Gheorghieni și Tîrnava Odorheiul Secuiesc n-a satisfăcut așteptările. Ambele formații s-au angrenat într-un joc de uzură, uneori dur, cu numeroase pase greșite și ratări. Mai calmi hocheiștii din Odorhei au cîștigat cu 6—2 (3—1, 2—0, 1—1).

Clasament după prima manșă: 1. Tîrnava Odorheiul Secuiesc, 20 p; 2. Avîntul Gheorghieni, 16 p; 3. Metalul Rădăuți, 12 p; 4. Cooperatorul Tîrgul Secuiesc, 8 p; 5. Voința Sighișoara, 4 p.

Tr. IOANIȚESCU

TURNEU-FULGER LA FLOREASCA...

În organizarea Școlii sportive nr. 2 din Capitală, cinci din cele mai bune echipe de handbal (juniori) bucureștene au participat ieri la un turneu fulger (cîte două reprize a cîte 12 minute) disputat în sala Floreasca. Dînd posibilitatea continuării pregătirilor în vederea reluării campionatului, turneul s-a dovedit foarte util, oferind specialiștilor (au fost prezenți antrenorii lotului și secretarul general al F.R.H.) prilejul de a urmări stadiul actual al pregătirilor tinerilor noștri handbaliști, viitorii jucători care ne vor reprezenta în întîlnirile internaționale. Jocurile au fost viu disputate, de bun nivel tehnic și spectacular, reușind să scoată în evidență calitățile unor jucători dintre care am reținut pe Diaconu și Linca (Șc. sp. nr. 3), Ganea și Ștefănescu (Steaua), Reny și Niculescu (Șc. sp. nr. 1), Cosma și Feher (Dinamo), Traian Gabriel și Corbu (Șc. sp. nr. 2).

Iată rezultatele înregistrate: Steaua — Șc. sp. 2 9—8 (3—4), Șc. sp. nr. 3 — Șc. sp. 1 10—7 (3—4); Dinamo — Steaua 9—8 (6—3), Șc. sp. 2 — Șc. sp. 1 6—5 (3—1); Dinamo — Șc. sp. 1 10—7 (6—5); Șc. sp. 3 — Șc. sp. 2 5—4 (3—1), Șc. sp. 3 — Dinamo 10—9 (6—3), Steaua — Șc. sp. 1 11—13 (7—6); Șc. sp. 3 — Steaua 9—9 (6—3); Șc. sp. 2 — Dinamo 9—14 (3—10).

În urma acestor rezultate, turneul fulger a revenit echipei Șc. sp. 3, în continuare clasîndu-se formațiile Dinamo, Steaua, Șc. sp. 2 și Șc. sp. 1.

Sugerăm federației de specialitate de a organiza cît mai des astfel de turnee, chiar și pentru echipele de seniori, în perioada cînd activitatea competițională este întreruptă.

Gheorghe RANGU

BIATLONIȘTII SENIORI

(Urmare din pag. 1)

o victorie de ștafetă și una individuală a oaspeților).

Așadar, rezultatul ștafetei: 1. ROMÂNIA — *Țeposu* 30:54 (1 tură de penalizare), *Cimpoia* 29:27 (1), *Carabela* 28:24 (0), *Vilmoș* 27:20 (0) — 1h 56:05 (2); 2. R. D. Germană — *Jahn* 30:16 (0), *Günther* 28:34 (0), *Maischiner* 28:50 (0), *Wagner* 30:22 (1) — 1 h 57:22 (1).

În primul schimb al ștafetei de 3 x 7,5 km din cadrul Concursului internațional de tineret, *Fontana* ne-a spulberat de la prima tragere orice speranță de a cuceri un loc fruntaș. Neverosimil, dar adevărat, el a lăsat nesparte toate baloanele! Formația *României* a pornit în cursă cu 5 ture de penalizare, circa 4—5 minute în plus. Evident, eforturile fizice deosebite la care l-au obligat turele de penalizare, oboseala care le-a urmat, desigur descurajarea și nervozitatea, și-au pus și ele amprenta, încît la a doua tragere *Fontana* a mai scăpat 3 baloane: alte 3 ture de penalizare... Singura explicație plauzibilă ar fi o dereglare de ultim moment a armei, probabil pe parcursul dintre cabană și locul de start, întrucît cu numai 2 zile înainte el fusese cel mai bun dintre români.

În continuare, *Soiu* și *Mîrzea* au forțat cît au putut, au tras bine (n-au avut nici o tură penalizare), dar...

În ansamblu, formația U.R.S.S. a dominat net concursul și mai ales proba de ștafetă, cîștigată cu avans substanțial înaintea *Suediei*, singura echipă de ștafetă care nu a avut de efectuat nici o tură de penalizare.

Rezultatele ștafetei echipelor de tineret: 1. U.R.S.S. (*Șakov, Tolkacev, Piaseute*) 1h 27:46 (1 tură penalizare); 2. Suedia (*Gustavsson, Statin, Bank*) 1h 29:45 (0); 3. R. D. Germană (*Wiegand, Klander, Bartnik*) 1h 32:33 (5); 4. Polonia 1h 35:26 (4); 5. România I (*Fontana, Soiu, Mîrzea*) 1 h 39:04 (8); 6. R. F. a Germaniei 1h 39:22 (3); 7. Selecționata Sinaia (*Horga, Șovăială, Funieru*) 1h 43:16 (9); 8. Cehoslovacia 1h 44:03 (10); 9. România II (*Olteanu, Szabo, Papuc*) 1h 45:46 (11).

Vom mai menționa în încheiere excelenta organizare a frumosului week-end biatlonistic, la care au contribuit comisia de resort din Brașov și secția clubului A.S.A. Brașov.

UNIVERSITATEA CLUJ PERFORMERA PRIMEI ETAPE DIN RETUR

(Urmare din pag. 1)

fața unei echipe aflată pe locul III în clasament, impresionînd prin ritmul îndrăcit impus acțiunilor ofensive și buna eficacitate a acestora. În numai 20 de minute, *Nosievici* și *Iecheli*, evoluînd la un nivel mult superior, alături de *Dimancea*, *Savu* și *Tarău* au marcat Rapidului 58 de puncte! Și dacă antrenorul Stelei nu ar fi făcut apel, după pauză, și la cîțiva din jucătorii de rezervă, fapt care a dezmembrat cu iuțeala fulgerului cvintetul inițial, omogen și robust, la încheierea partidei am fi înregistrat un scor-record pentru actualul campionat.

În același timp, însă, nu trebuie să trecem cu vederea că învingătorii au primit ieri 86 de puncte din partea echipei feroviare, aflate în plină simbioză și, deocamdată, în imposibilitate de a rezista în fața unui atac viguros și rapid. Preocupați îndeosebi de fazele ofensive, pentru a oferi publicului deliciul unei avalanșe de coșuri din orice poziție, Nosievici și colegii săi au rămas deseori impasibili pe pozițiile lor defensive, primind numeroase puncte ce puteau fi evitate cu ușurință. Într-un joc cu Rapid — 106—86 (58—39) — acest lucru a contat mai puțin. Dar cu siguranță că în viitoarele lor meciuri internaționale, steliștii vor plăti scump luxul de a nu se apăra. Cele 192 de puncte ale întrecerii au fost realizate de: Tarău 13, Nosievici 22, Novacek 4, Dimancea 8, Barău 2, Iecheli 31, Czmor 13, Savu 13 pentru Steaua și Lucaci 2, Stănescu 22, Popovici 8, Tursugian 11, C. Popescu 20, Predulea 10, Vlădescu 4, Czel 9 pentru Rapid.

DINAMOVIȘTII ȘI-AU VERIFICAT REZERVELE

În întîlnirea cu Politehnica Iași, echipă cu prea modeste pretenții pentru acest campionat, liderul nu a forțat, lăsînd impresia că problema coșaverajului îi este total indiferentă. Antrenorul Dan Niculescu a folosit mai mult rezervele (din rîndul cărora ne-a plăcut juniorul Bradu), după ce Novac și Diaconescu îi asiguraseră bazele unei victorii comode: 77—62 (37—19).

ÎN SFÎRȘIT, UN JOC BUN AL FARULUI

Bine organizați în apărare, și cu un aport prețios din partea lui Popovici (28 p), Teodoru (16) și Cîndea (15) în atac, constănțenii au cîștigat clar întîlnirea cu Politehnica Galați: 68—50 (35—23). Oaspeții au mizat în exclusivitate pe acțiunile lui Chivulescu, dînd posibilitate gazdelor să le dejoace cu facilitate toate intențiile. (*L. Bruckner* — coresp.).

LA TIMIȘOARA ȘI BRAȘOV — VICTORII ALE GAZDELOR

Universitatea Timișoara a întrecut pe Politehnica București cu 69—65 (34—27), după un meci în care a avut inițiativa în permanență. În final, oaspeții se apropiaseră la o diferență de trei puncte, dar Viciu a transformat calm cîteva aruncări libere, aducînd liniștea în tabăra echipei sale.

La Brașov, *Politehnica-I.C.H.F. București* 70—63 (44—32). (P. Arcan și I. Stanca — *coresp.*).

AUTOMOBILIȘTI!

Rețineți telefonul: 11.91.71.

Formînd acest număr între orele 7—22, puteți obține o asistență tehnică imediată în orice situație vă veți afla oriunde.

Atelierele mobile, autodepanatoarele și autotransportoarele întreprinderii

„CICLOP"

vă stau la dispoziție, cu personal calificat și mijloace tehnice moderne pentru executarea de depanări rutiere, remorcări și transporturi de autoturisme avariate.

La cerere, serviciul de asistență tehnică al întreprinderii noastre vă execută lucrări de promptă asistență, la domiciliul dv.

Rețineți: Serviciul de asistență tehnică

„CICLOP"

Telefon: 11.91.71.

fotbal

AȘA A FOST LA LONDRA

Ieri, micul ecran a dat posibilitate tuturor celor ce iubesc fotbalul să se convingă cu ochii de ambițioasa evoluție a jucătorilor români pe Wembley. Am fost de față, la Londra, cînd s-a solicitat B.B.C.-ului filmul. Îmi amintesc răspunsul amabil al reprezentantului televiziunii engleze în această privință. „Veți primi filmul în primele ore ale dimineții de joi". Dar, el a ținut să adauge zîmbind : „Cu toate golurile ce se vor marca..." Cu toate că am înțeles aluzia, a trebuit să recunoaștem că avea umor... sec, englezesc.

Intrasem în atmosfera partidei. Pînă la meci mai erau aproximativ 10 ore. În holul hotelului „Royal Garden", turiști români, antrenori, jucători, ziariști. Fiecare discuție se încheia cam așa : „Avem echipă subțirică...", „Lipsește și Ghergheli...", „Cine să-i încurce pe englezi ?", „Dăm gol, nu dăm gol, cîte primim ?" ș.a.m.d. Ziarele londoneze prezentau echipa română pe coloane întregi. În schimb, asupra formației engleze incertitudinile au planat pînă pe-nserat. Existau, într-adevăr, unele semne de întrebare în componența „echipei de aur", dar în nici un caz asupra rezultatului. După părerea gazdelor, el nu putea fi decît : „ENGLAND". Declarația lui Ramsey : „Sper ca fotbaliștii români să ne pună probleme, să ne putem verifica întregul potențial...", citită la micul dejun, a făcut să nu ne mai putem atinge de apetisantul breackfast englezesc. Căutam fiecare un punct de sprijin, o discuție mai optimistă. Cu cine ? Nicolae Soare, radioreporterul nostru, alb ca varul, studia o statistică apărută în „Daily Mail". Un tabel al celor „22" cu palmaresul fiecăruia în echipa națională respectivă. Englezii totalizau 285 de partide internaționale, în timp ce „căpitanul" englez, Bobby Charlton — 89. Portarul Banks 46, iar Gornea 3, Ball 28, Dumitrache 3. Doar la debutanți situația era egală: unul la noi, unul la ei — Anca și Radford. Cineva a amintit proverbul cu... buturuga mică, dar a fost trecut urgent în grupul ultraoptimiștilor, condus de masorul Tudose. Încercăm o discuție cu antrenorii Coco Dumitrescu și Cornel Drăgușin, aflați în Anglia pentru documentare, la cîteva cluburi. În așteptarea meciului, li s-au solicitat acestora scurte interviuri. Sîntem, însă, refuzați politicos, pe motiv că întreaga documentare se află la hotel, care este situat departe, lîngă Gara Victoria, și, vedeți dv., dacă nu au cifre exacte nu pot da presei date exacte, etc. I-am înțeles. Aveau, la rîndul lor, emoții și numai de interviuri nu le ardea. Într-un colț, puțin izolat, Ghergheli stătea într-un fotoliu cu piciorul drept țeapăn. Pe fața lui, o amărăciune adîncă. Unde-s băieții ? „În Hyde Park". „Ce noroc pe ei că joacă pe Wembley ! Știi dumneata ce înseamnă să joci pe Wembley ?" Știu, dar nu-i răspund. Îl înțeleg. Și Ghergheli se cufundă în tăcere. Se gîndește, desigur, la norocul celorlalți.

Mai rămăseseră două ore pînă la începerea partidei. Angelo Niculescu era intervievat de un ziarist elvețian, venit la Londra să vadă echipa României, viitor adversar al reprezentativei țării sale, în luna mai. Surprind ultimul răspuns al antrenorului român la întrebarea : „Ce veți face în fața Angliei ?" „În primul rînd, un joc frumos, curajos..."

Mai erau aproximativ 10 minute pînă la începerea partidei. Sîntem undeva sub tribunele marelui stadion, la gura unui tunel, prin care pătrund acordurile fanfarei și freamătul celor 80 000 de englezi ce-și dregeau glasurile. Accesul la cabine, interzis. Primul fluier al scoțianului J. Callaghan (și nu arbitrul galez cu același nume, care a condus meciul nostru cu Portugalia) i-a invitat pe jucători să iasă din vestiare. Ai noștri apar îmbrăcați în albastru. Callaghan a mai fluierat o dată. Românii, în loc să se înșiruie în spatele arbitrului, fac un „mêlle" în jurul lui Lucescu. Ce-or fi avînd să-și spună tocmai acum, unul altuia ? Am aflat după cele 90 de minute, de la Lucescu, că a fost vorba de un cuvînt de ordine, pe care băieții aveau să-l respecte : să nu se sperie de englezi.

Acel 1—1, de pe Wembley, din 15 ianuarie 1969, va rămîne adînc gravat în memoria spectatorilor englezi și a telespectatorilor români. Fără a încerca să refacem secvențele filmului, vom stărui aici numai asupra unor caracteristici de bază din jocul celor două echipe. Englezii au jucat în viteză, în atac ca și în apărare, au șutat nu numai de aproape, dar și de la distanță, s-au demarcat fulgerător, au cheltuit eforturi de adevărați atleți. Românii, în momentele defensive au atacat mingea din orice poziție, au schimbat ritmul și direcția jocului, contraatacînd apoi destul de periculos, nu firav și delicat, ci cu vigoare, căci numai astfel au putut să țină piept unei formații de mare valoare cum a fost și este încă reprezentativa Angliei.

Partida a cunoscut faze impresionante datorită îndîrjirii cu care apărătorii români au barat drumul spre poartă vigurosilor atacanți englezi, prin voința cu care toți acești „11" din cea mai tînără echipă națională aliniată de România vreodată se infiltrau în dispozitivul apărării engleze, luptînd de la egal la egal cu J. Charlton, Stiles, Mc. Nab și, în ultimă instanță, solicitîndu-l la maximum pe Banks. Jocul dintre cele două naționale a fost plin de învățăminte. El ne-a permis să surprindem unele caracteristici care, pînă nu de mult, au lipsit echipei noastre cînd evolua pe un teren străin. Printre ele aceea de a uni curajul cu calmul în împrejurări oricît de grele, reușind astfel să domine PSIHOLOGIC un adversar bine pregătit și dornic de victorie pe teren propriu. Iată, deci, după părerea noastră, cel mai mare cîștig realizat de națională României la Londra.

...Așadar, greul trecuse. Să ne continuăm drumul, culegînd impresii. La 5 minute după meci, accesul la cabine e permis. Primul intervievat, Sătmăreanu : „Sîntem o echipă formată din jucători de aceeași vîrstă. Am devenit repede adevărați prieteni și avem încredere unul în celălalt. Ne ajutăm reciproc nu numai pe teren, ci și în afara lui. Sînt fericit că am obținut aici un rezultat de prestigiu, care ne dă încredere în viitoarele meciuri oficiale..." Cuvintele lui Sătmăreanu, atmosfera din rîndurile echipei, omogenitatea remarcată în particular pe tot timpul ședерii la Londra, ca și pe terenul de joc, ne-au readus în minte fosta echipă Viitorul, reactualizată astăzi, se pare, pe baze ceva mai solide și la un nivel superior celei din trecut. Să o menținem, pentru vigoarea ei, pentru promisiunile de viitor ale tinerilor ei componenți.

Al doilea intervievat, Anca: „Am avut o sarcină grea. Aceea de a-l înlocui pe Ghergheli. Am dorit din suflet să fac a nu se simți această lipsă. Singurul care mi-o poate spune dacă am jucat bine sau nu, este doar el..." Și a plecat să-l caute pe Ghergheli, într-o mare de oameni adunați în fața vestiarelor noastre.

...Din nou în holul lui „Royal Garden". Antrenorii români, Coco Dumitrescu, C. Drăgușin, prof. N. Roșculeț, asistenții I.E.F.S. I. Voica, Mircea Rădulescu și Ene Lucian ne dau declarații. (Nu mai au nevoie de documente). Iată o sinteză a lor : „Fotbalul, ca orice sport, este supus unor perioade de flux și reflux, care nu-și dezvăluie întotdeauna, logic, cauzele. O echipă mare poate suferi eșecuri uimitoare, așa cum o echipă oarecare poate obține succese uluitoare. Iată de ce o întîlnire de fotbal trebuie judecată prin prisma împrejurărilor în care se desfășoară, a responsabilității jucătorilor față de rezultat, a impresiilor pe care le lasă spectatorilor..." Din concluzia tuturor declarațiilor culese, emană aceeași dorință, ca : „...fotbaliștii noștri să evoluează la fel de curajos, dar în același spirit de fair-play de care au dat dovadă la Londra. Sub aceste auspicii se vor înlătura deficiențele care mai există și, firesc, vor veni așteptatele victorii în meciurile oficiale, cu miză".

Nu mai reproducem în aceste rînduri nici unul din comentariile făcute de presa londoneză. Ziarul nostru le-a pus din vreme la dispoziția cititorilor. Ne-a surprins, însă, că o serie de cronicari englezi au trecut cu ușurință peste calitățile unora dintre fotbaliștii români, nerelevînd jocul, în general, bun practicat de fotbaliștii români. Ei au privit meciul numai dintr-un singur unghi, trecînd peste acele momente în care Dumitrache, Nunweiller, Anca, Dinu, Boc, Lucescu și-au egalat adversarii prin subtilități tehnice spectaculoase, aplaudate de public. Posibilitatea ca România să înfrunte cu succes echipa Angliei chiar pe terenul acesteia li s-a părut incredibilă. Dar asta are mai puțină importanță. Pînă la viitoarea întîlnire dintre cele două „team"-uri, anii 1968 și 1969 au înregistrat două draw-uri, care înseamnă performanțe de onoare în palmaresul fotbalului nostru. Și aceasta contează în primul rînd.

Aprecieri foarte calde au însoțit primirea fotbaliștilor noștri joi seara la Ambasada română din Londra, unde li s-a oferit o recepție. Au urmat felicitările adresate la bordul avionului de comandantul navei românești, care anunța pe ceilalți pasageri străini că echipajul lui are plăcerea să ducă la București echipa națională de fotbal a României, care a terminat la egalitate meciul cu puternica reprezentativă a Angliei. La Arad, într-o escală forțată de condițiile atmosferice, iubitorii fotbalului din localitate au venit în număr mare la aeroport. La București, pe peronul Gării de Nord, fotbaliștii au fost așteptați sîmbătă de cîteva sute de simpatizanți.

...Acum, după ce ați vizionat filmul meciului, transmis de televiziune, puteți aprecia, desigur, că meciul de la Londra a însemnat pentru fotbalul nostru un pas înainte atît sub raportul rezultatului propriu-zis, nesperat de bun, cît și al evoluției în teren a jucătorilor.

Cristian MANTU

PE CINE PĂCĂLEȘTI TU, RUGIUBEI ?

La Dinamo Bacău joacă de cîțiva ani un tînăr despre care mulți antrenori spun că are ceea ce se cheamă STOFĂ de mare fotbalist. De cîțiva ani, Mihai Rugiubei (fiul cunoscutului fotbalist de acum două decenii) promite...

Promite cu fapta, dar mai ales cu gura... Cu fapta — făcînd cîte un meci bun o dată la două-trei luni ! Cu gura — la MARE, ca în partida cu Universitatea Cluj, sau face o fentă care stîrnește entuziasmul tribunei. Dar lucrurile acestea sînt rare. Din ce în ce mai rare. Și vor dispărea cu totul

Rugiubei în ipostaza atacantului irezistibil. Instantaneul a fost însă surprins în campionatul trecut. Acum, asemenea imagini îl prind foarte rar în cadrul lor pe tînărul atacant băcăuan.

mai toate ședințele de lucru, de pregătire, de analiză... Promite în cadru „oficial", promite în particular...

Tot în particular, tînărul acesta de 22 de ani face niște bețiii care împietresc pe asistenții ocazionali. Trist este că promisiunile lui... împietresc și hotărîrile celor care se ocupă de el și care acceptă cu candoarea și cu naivitatea unor prunci făgăduielile lui, cînd patetice, cînd sfioase, cînd lacrimogene, întotdeauna însă, „artistice". Și ipocrite, după cum rezultă din experiențele post-promisiune.

Și lucrurile merg înainte, după vechea (ne)orînduială...

Rugiubei face, trimestrial, cîte un joc bun (cînd „fură" — după cum se exprima sugestiv un coleg de-al său — condeiul cîte unui cronicar care, lăudîndu-l, îi face mai mult rău decît bine) și apoi trece la ceea ce a devenit la acest tînăr ipostaza alter-ego-ului său, băutura.

Fiind tînăr, rezistă. Deocamdată.

La cîte un meci, marchează, din cînd în cînd, cîte un gol dacă Rugiubei va păcăli în continuare fotbalul, pe oamenii cu care are de-a face, dacă se va păcăli mai departe — cu aceeași tristă inconștiență — pe el însuși.

Oare nu-ți dai seama, Rugiubei, că tu ești primul și cel mai mare păcălit al păcălelilor tale ?

Tovarăși de la Dinamo Bacău, oameni buni, nu vă dați seama că neocupîndu-vă, în sfîrșit, CU RĂSPUNDERE, de acest tînăr (vai, talentat), sînteți coautori ai ratării, ai rebutării lui ?

Marius POPESCU

P. S. În curtea clubului băcăuan am văzut doi pitici ai centrului salutîndu-l — cu acea stimă caracteristică a învățăceilor pentru idolii lor — pe Rugiubei, „Bună ziua, nea Mihai !" — i-au spus copiii. Ce se va întîmpla, însă, în mintea acestor copii cînd îl vor vedea pe „nea Mihai" bînd țuică pînă face urît ?

M. P.

LA ORIZONT, RETURUL

MEDICINA CLUJ

Paralel cu preparativele pentru sesiunea de examene, fotbaliștii echipei de divizia B Medicina Cluj se pregătesc și pentru reluarea campionatului. Pînă la 4 februarie jucătorii vor efectua antrenamente mai ușoare, la Cluj, după care se vor deplasa într-o stațiune de pe Valea Prahovei (pînă la 15.II). Antrenorul Gh. Neța ne-a relatat că, după sesiunea de examene, va lucra mai intens cu jucătorii în vederea abordării cu mai multă hotărîre a partidelor din returul competiției. Începînd de la mijlocul lunii februarie, Medicina va susține numeroase meciuri de verificare cu echipe de „județ", din diviziile B și C și va întreprinde un turneu de cîteva jocuri la Oradea și Timișoara.

La întrebarea „Ce noutăți sînt în echipă ?" — antrenorul clujean ne-a spus următoarele : „plecarea lui Nichiti, a lui Ștefan, scoaterea lui Chira din lot și suspendarea pe primele patru etape ale returului a jucătorilor Rusu și Coșeriu".

N. TUDORAN — coresp

U. M. TIMIȘOARA

Cunoscutul internațional, maestrul sportului **Adalbert Androvici**, care se ocupă de pregătirea formației divizionare C — U.M.T., ne-a informat că echipa lui a început antrenamentele de aproape o lună. Mai întîi s-a lucrat în sală, apoi în aer liber. Primul joc la două porți cu o echipă „străină" va avea loc pe 6 februarie și anume cu U.T. Arad. Vor urma apoi meciurile cu Vagonul Arad, C.F.R. Timișoara, Politehnica și altele.

— Referitor la lotul de care dispuneți aveți și unele noutăți ? — i-am întrebat pe interlocutorul nostru :

— Portarul Sziklai este refăcut și a început antrenamentele, fundașul Till va fi lăsat la vatră și va reveni în echipă. În prezent ducem tratative cu C.F.R. Timișoara pentru jucătorii Popescu, care este salariatul uzinei noastre, și Gorduna.

În legătură cu condițiile de pregătire, antrenorul Androvici a ridicat o veche problemă, și anume aceea a terenului. U.M.T. n-are un teren propriu pe care să se pregătească.

P. ARCAN — coresp. principal

METALUL TR. SEVERIN

După efectuarea vizitei medicale, cu prilejul căreia s-a constatat că doi jucători sînt inapți pe o perioadă destul de lungă pentru eforturi susținute, metalurgiștii au început antrenamentele. Pînă la sfîrșitul lunii echipa se va pregăti la Tr. Severin. Conducerea tehnică a echipei este încredințată, în continuare, antrenorului Constantin Lepădat, care va fi ajutat de antrenorul juniorilor, Florea Andrei. În cadrul pregătirilor Metalul va susține jocurile de verificare cu Energetica Tr. Severin (divizia C), Minerul Motru (C), C.S.M. Reșița (B), Jiul Petroșeni și „U" Craiova (A).

Lotul pentru noul sezon este următorul : **Miniosu, Corcovan** (portari), **Chițulescu, Constantin, Cintar, Cirtog, Sandru, Budănescu** (fundași), **Bolovan, Diaconu, Radu, Prodan** (mijlocași), **Căprioru, Jimboreanu, Gali, Chirițescu, Rotaru, Iacob și Boștină** (atacanți). Probabil, nu va mai face parte din echipă înaintașul Babeț.

GH. MANAFU — coresp.

SCHIMBARE DE ANTRENOR

În urma renunțării lui Sebastian Taciuc de a mai antrena divizionara B, Electronica, conducerea secției de fotbal a echipei oborene a numit un nou conducător tehnic : GHEORGHE TEODORESCU.

„VEDETA NOASTRĂ ESTE... ECHIPA"

Ne-am întreținut mai deunăzi cu antrenorul Petre Steinbach. Ce plăcere, ce satisfacție să-l auzi depănînd amintiri, vorbind despre fotbal. Abia împlinise 63 de ani cu puține zile înainte, mai precis la 1 ianuarie *(„ne ierți, nea Petrică, de indiscreție...")*; 63 de ani, dintre care 50 — iacă-tă, o jumătate de secol ! — închinați fotbalului ; *„La origine sînt timișorean... am început la R.G.M., transformat ulterior în C.A.M.T. ; pe perioada milităriei am jucat la Colțea Brașov... apoi, la 22 de ani, am devenit oborean, evoluînd la Unirea Tricolor timp de 9 ani, pînă la sfîrșitul carierei mele de fotbalist..."*

Și-apoi ? *„De 30 de ani antrenez. Copii, juniori, seniori. Cîte generații de jucători n-am crescut ! Mi-au trecut prin mînă, cîndva, și Ozon și Constantin și Nunweillerii... Cu toții, mari talente care au iubit fotbalul mai mult ca orice altceva și care s-au și realizat ca jucători și ca oameni..."*

Încetul cu încetul îl aduc mai aproape, la faptul actual :

— Ce-ți face „Ceahlăul", nea Petrică ?

— Bine, mulțam ! Nu mîine, poimîine mă reîntîlnesc cu băieții, după o vacanță de o lună de zile.

— A mers frumos echipa... locul 4, din 16 formații... la un singur punct de prima clasată...

— Cît p-aci să fie mai bine. În ultima etapă, la Suceava, în min. 70, conduceam cu 1—0. Pînă la urmă am fost egalați. Oricum, față de modestele pretenții cu care am pornit bătălia...

— Cum ați reușit să sosiți la jumătatea întrecerii cu plutonul fruntaș ? Deținеți, cumva, vreun secret ?

— Să vă spun că ne-am pregătit serios, că am efectuat uneori și două antrenamente pe zi ? Ar fi un răspuns prea banal. Vorbiți de secrete. Cred că dețin unul, de mare importanță în procesul de instruire sportivă. Iată, de pildă, eu am folosit, cu rezultate dintre cele mai bune, stimulentul psihic. După primele două-trei etape, le-am spus jucătorilor următoarele : „Băieți, comportarea noastră de pînă acum mă mulțumește. Dacă veți munci la antrenamente tot așa, sînt convins că veți juca și mai bine". *Poate știți rezultatul ? În ultimele 7 partide, 5 de*

campionat și două de Cupă, n-am mai pierdut nici un joc.

— Aveți vreun nume mai sonor în echipă ?

— Nu, n-am nici un nume sonor. Vedeta noastră este... echipa.

— Chiar de la început, Ceahlăul a însemnat o... echipă ?

— Aproape de la început. Mai precis spus, din momentul în care am scos din lot doi jucători, pe Codreanu și pe Olteanu, care nu respectau normele de conduită prescrise întregii echipe. Apoi, într-o ambianță de perfectă ordine, pe fondul unei discipline la toate capitolele, treaba a mers mai ușor, deși, vă rog să rețineți, am rămas în lot doar cu 13 jucători.

— Să-i notăm, în ordinea posturilor..

— Argeșeanu, Mitrofan — portari ; Onică, Gh. Aurel, Ienei, Zaharia — fundași ; Dragu, Seceleanu, Niță — mijlocași ; Ciocîrlan, Negustoru, Pătrașcu și Meder — înaintași. Spunînd că tînărul Niță, în vîrstă de numai 16 ani, este deocamdată rezervă și că portarul Mitrofan a fost accidentat multă vreme, vă rămîn cei... 11 jucători care au alcătuit formația tip. Aș mai vrea să adaug că la actuala formulă de echipă am ajuns treptat, schimbările pe posturi operîndu-le după ce am depistat mai bine particularitățile fiecăruia, de ordin fizic și tehnico-tactic. Astfel, pe Meder, un jucător mai lent, dar care pasează bine, l-am transformat în aripă falsă, pe Pătrașcu și Negustoru, din extreme i-am folosit vîrfuri de atac. De asemenea, Onică din mijlocaș a devenit fundaș, Dragu din vîrf de atac a ajuns mijlocaș, post în care — conform structurii lui tehnice — poate manevra mai în voie pe spații mai mari.

— Încă puțin și returul va bate la ușă. În seria dv., lupta pentru promovarea în divizia A se anunță extrem de pasionantă. Cine credeți că are șanse mai mari ?

— După părerea mea, Steagul roșu. Mai toți componenții echipei au făcut parte din diferite loturi reprezentative, au mai multă experiență, într-un cuvînt, prima șansă este de partea formației brașovene. Dar, fotbalul e... fotbal. Știu eu ? — a conchis gînditor amabilul nostru interlocutor.

G. NIC.

ABANDONAȚI PROCEDEELE VECHI !

TEHNICA VINE TOT MAI MULT ÎN AJUTORUL GOSPODINELOR ! NOUL TIP DE ASPIRATOR DE PRAF „PRACTIC", DE O CONSTRUCȚIE MODERNĂ, VĂ SCUTEȘTE DE EFORT ȘI VĂ ECONOMISEȘTE TIMPUL

Aspiratorul de praf PRACTIC, înlătură praful și impuritățile de pe dușumele, pereți, mobilă, covoare, haine, tapițerie și din locurile greu accesibile (radiatoare).

PRACTIC poate fi utilizat și pentru pulverizarea de lichide.

PRACTIC are un consum redus de energie electrică (15 bani pe oră).

Prețul aspiratorului de praf PRACTIC este de 785 lei.

Se vinde și cu plata în 7 rate lunare, acontul fiind de numai 118 lei.

ASTĂZI, LA ORELE 17,30 ÎN SALA DALLES

„CONCEPTUL DESPRE EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORT A OMULUI MODERN"

Cursul „Educație fizică și sport" de pe lîngă Universitatea populară București organizează astăzi în sala Dalles expunerea „CONCEPTUL DESPRE EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORT A OMULUI MODERN", pe care o va susține prof. univ. Leon Teodorescu, rector al I.E.F.S. și vicepreședinte al C.N.E.F.S. Urmează filmul *„Săritoarele de la trambulină"*

Tragerea excepțională Loto – azi ultima zi !

Astăzi, este ULTIMA ZI în care vă mai puteți procura biletele la tragerea excepțională LOTO de mîine, marți 21 ianuarie 1969.

Ca și cele precedente, tragerea excepțională LOTO de mîine oferă autoturisme de diferite mărci și capacități cilindrice în număr NELIMITAT. Vor fi atribuite : „Dacia 1100", „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio, „Skoda 1000 MB" pentru variantele cu 3 numere cîștigătoare din primele 3 extrase.

În afară de autoturismele de mai sus se mai atribuie 50 excursii la Paris cu avionul, premii în numerar de valoare variabilă pentru variantele cu 3 numere cîștigătoare din primele 6 extrase și premii fixe în numerar.

În orele care au mai rămas asigurați-vă participarea la tragerea excepțională LOTO de mîine, jucînd pe bilete seria „F" de 20 lei.

Cu biletele seria „F" puteți participa la toate cele 10 extrageri = 120 numere.

PRONOSPORT

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE

CONCURSUL PRONOSPORT NR. 3 ETAPA DIN 19 IANUARIE 1969

I. Atalanta-Roma	X
II. Fiorentina-Juventus	1
III. Internazionale-Verona	1
IV. Lanerossi-Pisa	2
V. Napoli-Milan	X
VI. Palermo-Bologna	1
VII. Sampdoria-Cagliari	2
VIII. Torino-Varese	1
IX. Reggiana-Genoa	1
X. Mantova-Padova	1
XI. Monza-Foggia	2
XII. Brescia-Ternana	1
XIII. Como-Perugia	1

Fond de premii : 317.661 lei

Actualitatea internațională

PE GHEAȚĂ ȘI PE ZĂPADĂ

DIN NOU KARL SCHRANZ...

Pe pîrtiile albe de la Kitzbuehel, în Tirolul austriac, au început întrecerile unei noi ediții a concursului „Hannenkamm". În prima zi, proba de coborîre a revenit lui Karl Schranz (Austria), cronometrat pe o pîrtie în lungime de 3.510 m cu timpul de 2 : 18,80. Pe locurile următoare : Jean-Daniel Daetwyler (Elveția) — 2 : 19,41 ; Henri Duvillard (Franța) și Heinz Gordin (Austria), ambii în 2 : 21,38.

Duminică s-a disputat slalomul special. A cîștigat francezul Patrik Russel, care a realizat în cele două manșe timpul de 120,37. L-au urmat : Herbert Huber (Austria) 120,39; Dumeng Giovanoli (Elveția) — 120,64.

În urma acestor rezultate, în clasamentul Cupei Mondiale la schi, continuă să conducă K. Schranz cu 110 p, urmat de R. Tritscher — 58 p, P. Russel — 51 p, A. Matt — 39 p, H. Duvillard — 34 p.

„NORDICII" SE ÎNTREC LA LE BRASSUS

În proba de sărituri pentru combinată nordică, din cadrul celei de a 18-a ediții a tradiționalului concurs de la Le Brassus (Franța), primul s-a clasat polonezul Ervin Fiedor cu 232,1 p (sărituri de 84 și 83 m). Pe locul doi — Gert Andersson (Norvegia) cu 222,5 p (77,8 și 83 m).

KEES VERKERK ȘI STIEN KAISER PE PRIMELE LOCURI

La Heereven a luat sfîrșit campionatele de patinaj viteză ale Olandei. Titlul masculin a revenit multiplului campion Kees Verkerk, care a stabilit un nou record al Olandei la multiatlon cu performanța de 177,900 puncte.

La feminin, pe primul loc s-a clasat Stien Kaiser cu un total de 194,100 puncte (de asemenea nou record olandez). De remarcat că aceasta este cel de-al cincilea titlul consecutiv cucerit de Stien Kaiser.

PE INELUL DE LA SARATOGA SPRINGS

Titlul de campion masculin al S.U.A. la patinaj viteză a revenit în acest an lui John Wurster. Competiția feminină a fost cîștigată de Suzanne Eadle. Întrecerile s-au desfășurat la Saratoga Springs.

Fondistul norvegian Jan Halvarsson, cîștigătorul probei de 15 km de la Le Brassus, conduce plutonul.
Telefoto : A.P.-AGERPRES

BIATLONIȘTII SOVIETICI AU DOMINAT LA KAVGOLOVSK

Proba de ștafetă 4 x 7,5 km din cadrul concursului internațional de biatlon de la Kavgolovsk a fost cîștigată de echipa U.R.S.S. Formația compusă din Tihonov, Puzanov, Safin și Mamatov a fost cronometrată cu timpul de 2 h 15,58. Locul secund a fost ocupat tot de schiorii sovietici, reprezentînd clubul Dinamo, cu 2 h 16,18. Prima clasată dintre echipele străine a fost cea a R. D. Germane, care a ocupat locul șase cu 2 h 17,43.

Jochen Rindt — învingător pe circuitul de la Christchurch

Concursul internațional de automobilism desfășurat pe circuitul de la Christchurch (Noua Zeelandă) s-a încheiat cu victoria sportivului austriac Jochen Rindt, pe o mașină „Lotus Ford". Învingătorul a realizat o medie orară de 165,830 km. Pe locurile următoare s-au clasat englezul Graham Hill, pe „Lotus Ford", și Chris Amon (Noua Zeelandă) pe „Ferrari".

ECHIPA DE HOCHEI ÎN ESCALĂ LA... BUCUREȘTI

Selecționata de hochei a țării noastre, care a întreprins un turneu în U.R.S.S., s-a înapoiat ieri în Capitală după o călătorie cu peripeții. Neputînd ateriza la București din cauza ceții, avionul i-a dus pe sportivi la Sofia, astfel că ei au ajuns acasă cu 48 de ore întîrziere și doar pentru o noapte.

Antrenorul V. Novacek ne-a declarat imediat după sosire, că este mulțumit de evoluția lotului (1—1 la Iaroslav, 1—5 la Rebinsk și 3—3 la Cerebovet) în compania unor echipe puternice, fruntașe în campionatul categoriei B al Uniunii Sovietice. Eșecul de la Rebinsk se explică prin oboseala unei călătorii de 6 ore cu trenul și cu autocarul înaintea jocului, și prin faptul că meciul a avut loc pe un patinoar descoperit, la o temperatură de minus 28 de grade.

Referindu-se la echipă, antrenorul Novacek remarca jocul bun al apărării, evoluția excelentă a portarului Dumitraș, aportul unor tineri ca Sgîncă III și Huțanu.

În primul meci, datorită indisponibilității lui I. Szabo, Huțanu a trecut în prima linie, iar în linia a III-a a jucat... antrenorul secund Șt. Ionescu.

Astăzi dimineață selecționata de hochei pleacă în Iugoslavia, urmînd să întîlnească la 21 ianuarie și 22 ianuarie reprezentativa țării gazdă. Ambele jocuri vor avea loc la Ljubljana.

TURNEUL INTERNAȚIONAL DE LUPTE DE LA TBILISI

N. CRISTEA ȘI FR. BOLA PE LOCUL III

TBILISI, 19 (prin telefon). Azi s-a încheiat în localitate un mare turneu internațional de lupte libere, la care au participat sportivi din *Bulgaria, Iran, Iugoslavia, R.P. Mongolă, Polonia, România* și *U.R.S.S.* (cu cîte 5—6 concurenți la fiecare categorie). Dintre cei patru luptători români, prezenți la turneu, *N. Cristea* (cat. 57 kg) și *Fr. Bola* (cat. 90 kg) au avut o comportare remarcabilă, clasîndu-se pe locul III la categoriile respective. Cristea a cîștigat două meciuri (prin tuș la iugoslavul Iakovski și la puncte în fața sovieticului Ciumakov) și a pierdut la puncte două întîlniri (cu Safov — Bulgaria și Malian — U.R.S.S.). Bola a obținut două rezultate de egalitate (la Papașvili și Gabedașvili — ambii U.R.S.S.) și a cîștigat la puncte o partidă (la Madjadiada — Iran).

CĂLĂREȚII BRAZILIENI DOMINĂ ÎN C.H.I.O. DE LA TORINO

TORINO, 19. — Prima probă a concursului internațional de călărie de la Torino a fost cîștigată de sportivul brazilian Gerson Montero (pe calul „Brasiliana") cu 62,7 și 0 puncte penalizare. Pe locurile următoare s-au clasat Nelson Pessoa (Brazilia), pe „Corcovado" — 63,5 și 0 puncte penalizare și Raimondo d'Inzeo (Italia), pe „Namelefit" — 64,0 și 0 puncte penalizare.

ȘTIRI DIN TENIS

Ilie Năstase invitat în S.U.A.

După cum transmite agenția Associated Press, organizatorii campionatelor internaționale de tenis pe teren acoperit ale SUA (programate cu începere de la 10 februarie la Salisbury) au inclus pe lista invitaților și pe jucătorul român Ilie Năstase.

Roche l-a învins din nou pe Laver

Proba de simplu bărbați din cadrul turneului internațional (open) de tenis de la Sydney s-a încheiat cu victoria australianului Tony Roche, care l-a învins, în finală, cu 6—4, 4—6, 9—7, 12—10 pe compatriotul său Rod Laver cîștigătorul ultimului Wimbledon. Meciul a durat 2 ore și 42 de minute. Aceasta este a doua victorie a lui Roche asupra lui Laver, în ultimele trei turnee la care au participat cei doi tenismani profesioniști.

TONY ROCHE

Schiprowschi — 5,21 m în sală

DORTMUND, 19. — Atletul vest-german Klaus Schiprowski a stabilit la Dortmund cea mai bună performanță europeană de sală în proba de săritură cu prăjina, cu rezultatul de 5,21 m.

fotbal pe glob fotbal pe glob

ANGLIA

Chelsea învinsă pe teren propriu de F.C. Liverpool

Etapa de sîmbătă a campionatului englez a cunoscut cîteva înfrîngeri suferite pe teren propriu de formații cunoscute. Derbyul etapei a avut loc la Londra între Chelsea și Liverpool, actualul lider al clasamentului. Aici s-a înregistrat și numărul record de spectatori : 51 880. Gazdele au condus cu 1—0, dar după pauză forma excelentă a oaspeților a făcut ca scorul să le devină favorabil (1—2) : autorii golurilor Hunt și Evans. O veritabilă surpriză o constituie înfrîngerea pe teren propriu înregistrată de cîștigătorii Cupei Angliei, West Bromwich Albion, în fața formației din Southampton (0—1). Scorul etapei a fost înregistrat la Manchester, unde United a dispus cu 4—1 de Sunderland. Celebrul atacant scoțian Denis Law a dovedit o formă de zile mari, înscriind nu mai puțin de trei goluri ! În 12 meciuri, susținute pe teren propriu, Manchester United n-a înscris decît 14 goluri, iar acum a marcat de patru ori... Și cealaltă echipă din Manchester a realizat o victorie prețioasă în deplasare. Manchester City a dispus cu 1—0 de Sheffield Wednesday. După o serie de succese, Arsenal a fost învinsă la Newcastle (2—1) și a ieșit deocamdată din cursa pentru primul loc.

Iată situația primelor clasate :

1. F.C. Liverpool	28	19	5	4	48—16	43
2. Leeds United	26	16	8	2	42—21	40
3. Everton	27	15	8	4	53—26	38
4. Arsenal	26	15	7	4	35—15	37

R. F. a GERMANIEI

Alemannia Aachen la o nouă victorie

Etapa a 19-a a campionatului vest-german a înregistrat o serie de rezultate nescontate. Surprinde, în primul rînd, rezultatul derbyului de la München, în care actualii lideri, Bayern, au fost învinși de T.S.V. 1860 cu scorul de 2—0. În urma acestui rezultat, poziția fruntașei clasamentului Bayern München este serios amenințată. Ea se menține în prezent pe primul loc datorită unui golaveraj superior. În partida de la München, golurile au fost marcate de Reich și Fischer. După cum consemnează agenția S.I.D., acest joc urmărit de 38 000 de spectatori a fost de un foarte slab nivel tehnic.

Alemannia Aachen își continuă seria succeselor, învingînd de data aceasta pe Eintracht Frankfurt, cu 1—0, în deplasare. Singurul gol a fost marcat de belgianul Claessen. Ionescu nu a jucat nici în acest meci.

Cea mai mare surpriză a etapei a furnizat-o Borussia Mönchengladbach : 4—1 cu F.C. Köln, la Köln ! Campioana țării, F.C. Nürnberg, care deține ultimul loc, nu a putut cîștiga nici pe teren propriu, terminînd la egalitate cu Kickers Offenbach (2—2). Alte rezultate ale etapei : M.S.V. Duisburg — Hertha B.S.C. 2—1, Eintracht Braunschweig — Schalke 04 3—0, Borussia Dortmund — Hanovra 96 1—1, V. fB. Stuttgart — Hamburger S.V. 3—0, Werder Bremen — F.C. Kaiserslautern 2—1.

Poziția primelor clasate :

1. Bayern München	19	10	5	4	36—18 25
2. Bor. Mönchengladbach	19	9	7	3	36—22 25
3. Eintr. Braunschweig	19	9	6	4	29—19 24
4. München 1860	19	10	3	6	27—27 23

Alemannia Aachen ocupă locul 7, avînd 20 de puncte.

ITALIA

Cagliari — o nouă victorie în deplasare

Etapa a XIV-a a campionatului italian poate fi considerată destul de liniștită prin prisma rezultatelor înregistrate. Juventus, performera etapei precedente, a lăsat o slabă impresie la Florența, unde a fost învinsă cu 2—1 de Fiorentina, și unde scorul fluențeze poziția echipelor fruntașe, victoria repurtată de Pisa la Vicenza cu Lanerossi poate fi consemnată drept singura surpriză a etapei de ieri.

Iată rezultatele complete și autorii golurilor :

Atalanta Bergamo — Roma 2—2 (Clerici și Dell Angelo, respectiv Landini și d'Amato).

Fiorentina — Juventus 2—1 (de Sisti și Maraschi, respectiv Zigoni).

Internazionale — Verona 4—1 (Domenghini și Bertini 3, respectiv Madde).

Lanerossi Vicenza — Pisa 1—2 (Manservisi și Gugliemoni pentru Pisa și Cinesinho pentru Lanerossi).

Napoli — Milan 0—0.

Palermo — Bologna 2—0 (Ferrari și Pelizzaro).

Sampdoria — Cagliari 0—1 (Boninsegna).

Torino — Varese 2—1 (Fosati 2, respectiv Leonardi).

Poziția primelor clasate :

1. Cagliari	14	9	4	1	27— 9 22
2. Fiorentina	14	9	4	1	16— 9 22
3. Milan	14	7	6	1	14— 5 20
4. Internazionale	14	6	4	4	28—13 16

Cesare TRENTINI

● Turneul hexagonal de la Santiago de Chile a continuat cu partida dintre formațiile Dinamo Moscova și Steaua Roșie Belgrad. Jocul s-a terminat la egalitate : 1—1 (1—1). Au marcat Larin și Giaici. În poarta echipei Dinamo Moscova a apărat excelet veteranul Lev Iașin.

● La Viena au fost trase la sorți meciurile din cadrul turului II al competiției europene „Cupa Europei Centrale". Iată ordinea jocurilor : **Admira Viena — Inter Bratislava ; Wiener Sport Club — Union Teplice** (Cehoslovacia); **Steaua Roșie Belgrad** — cu învingătoarea meciului dintre echipele **Sturm Graz** (Austria) — **Vasas-Budapesta ; Banik Ostrava — Zelesniciar Sarajevo.**

Proverbialele lovituri de cap ale scoțianului Denis Law au adus din nou la Manchester United o bună zestre de goluri, în etapa de sîmbătă

PRIMUL MECI AL ANULUI ÎN PRELIMINARIILE C.M.

Primul meci din preliminariile campionatului mondial (din acest an) va avea loc la 23 februarie : **Belgia — Spania.** Federația de specialitate din Belgia a stabilit ca acest joc să se desfășoare la Liège, pe stadionul Standard.

PROGRAMUL SĂPTĂMÎNII

Calendarul fotbalistic internațional al săptămînii cuprinde un meci în eliminatoriile campionatului mondial : Libia — Etiopia (27 ianuarie), partida amicală Mexic — Danemarca (miercuri 22, la Ciudad de Mexico), întîlnirea dintre selecționata orașului Sao Paulo și echipa Ungariei, aflată în turneu în America de Sud, diverse meciuri în cupele europene.

ANCHETE, ANCHETE

Revista „FRANCE FOOTBALL" a publicat clasamentul echipelor europene pe baza rezultatelor obținute în 1968. Iată primele clasate : 1. **R.F.G.**, 2. **Cehoslovacia**, 3. **Anglia, Italia, U.R.S.S.**, 6. **Belgia, Bulgaria, Ungaria**, 9. **Scoția** și **Spania.**

Iată și clasamentul întocmit de ziarul „SPORT BELGRAD" : 1. **Italia**, 2. **Iugoslavia**, 3. **Anglia**, 4. **R.F.G.**, 5. **U.R.S.S.**, 6. **Ungaria**, 7. **Scoția, Bulgaria** și **Cehoslovacia**, 10. **Belgia** și **Portugalia.**

Același ziar (Sport Belgrad) publică și cea mai bună formație a Europei : **Viktor** (Cehoslovacia) — **Novak** (Ungaria) **Beckenbauer** (R.F.G.), **Sesternev** (U.R.S.S.), **Facchetti** (Italia), **Moore** (Anglia), **Bobby Charlton** (Anglia), **Best** (Irlanda de Nord), **Albert** (Ungaria), **Eusebio** (Portugalia), **Giaici** (Iugoslavia).

● Campionatul Ungariei pe anul 1969 (tur — primăvara, retur — toamna) începe la 23 februarie.

La europenele de la București

„BOXERII ROMÂNI — FAVORIȚII MEI"

nc declară N. Nikiforov-Denisov, vicepreședinte al A.I.B.A.

De ieri dimineață, lumea bucureșteană a sportului cu mănuși are un oaspete remarcabil, în persoana vicepreședintelui A.I.B.A., N. NIKIFOROV-DENISOV, director al Biroului regional european al acestui for, personalitate de prim rang a pugilismului mondial.

La invitația Federației române de box, N. Nikiforov-Denisov face o scurtă vizită în România, în dorința de a constata la fața locului stadiul în care se află pregătirile pentru campionatele europene de box găzduite, după cum se știe, de capitala noastră între 31 mai și 8 iunie.

Am folosit prilejul pentru a-l solicita pe distinsul oaspete să ne răspundă la cîteva întrebări.

— Ce părere aveți despre alegerea Bucureștiului ca loc de disputare a unor întreceri pugilistice de o asemenea anvergură ?

— *Este, desigur, o răsplată binemeritată pe care sportul românesc cu mănuși și iubitorii lui o primesc pentru contribuția pe care — de-a lungul anilor și în primul rînd, în ultimii 14 ani pe care-i pot aprecia mai îndeaproape ca membru al conducerii A.I.B.A. — au adus-o la consolidarea poziției boxului mondial.*

Dacă organizatorii dv. vor avea aceeași rîvnă de care dau dovadă sportivii dv. în ring, atunci sînt sigur că viitoarele campionate se vor înscrie în calendarul internațional ca o competiție reușită.

— Pentru că ați pomenit de boxerii români la modul general, pe care dintre ei îi considerați cei mai îndreptățiți la medalii ?

— *O, o întrebare... sub centură ! Știți, în general, este foarte greu să dai pronosticuri, căci acest act implică o doză de curaj, e adevărat, foarte necesară, dar adesea inoportună în sport, mai ales înaintea unor asemenea întreceri... O să mă mulțumesc să afirm că boxerii pe care i-am văzut în Mexic — cu o notă specială pentru foarte tinerii Cutov și Silberman — care au șanse considerabile de a urca pe podium. În fond, ar fi și normal ca românii, permanent prezenți în fazele finale ale tuturor competițiilor internaționale, de box, să facă o figură frumoasă la ei „acasă".*

— Trebuie să vă spun că iubitorii boxului românesc așteaptă cu nerăbdare europenele, printre altele și cu speranța că ele le vor oferi prilejul unei finale olimpice, între medaliatul cu aur, Pozniak, și favoritul lor, Monea, pe care numai un accident l-a împiedicat să-și apere șansa pe ringul din „Arena Mexico". Prevedeți o finală Pozniak—Monea ?

— *Sincer să fiu, e puțin probabilă și depinde, înainte de toate, de... selecționarea lui Pozniak în reprezentativa U.R.S.S. ! Da, da, pînă la această oră campionii olimpici de la Mexico sînt numai candidați la europene, tricoul de participant urmînd să-l cucerească la începutul lui martie, la finalele campionatelor unionale.*

— O ultimă întrebare, adresată mai puțin fostului director al Federației sovietice de box și mai mult vicepreședintelui A.I.B.A. : ce „noutăți" va oferi la această ediție a campionatelor lista arbitrilor ?

— *Nu vă pot oferi, momentan, nici o „noutate" nominală, căci arbitrii urmează să fie desemnați în luna martie, la Londra, la conferința Biroului european A.I.B.A. Țin, însă, să vă împărtășesc dorința noastră expresă — și vom depune toate eforturile în acest sens ! — ca incidentele neplăcute de la alte competiții să nu mai fie prezente și la București, renunțîndu-se la acei arbitri care, indiferent de renume, nu oferă garanții de totală obiectivitate...*

Ovidiu IOANIȚOAIA

Silvano Bertini învinge prin k.o. pe Fighting Mack

BOLOGNA, 19. — Boxerul italian Silvano Bertini este noul campion european la categoria semi-mijlocie. El l-a învins (la Bologna) prin K.O. pe olandezul Edwin „Fighting" Mack, un pugilist de culoare, originar din Curaçao. Mack cîștigase titlul de campion după ce învinsese tot un boxer italian — Carmelo Bossi.

Meciul de la Bologna a început în nota de superioritate a noului campion, care a pus în netă inferioritate pe adversarul său. Doar puterea de rezistență l-a făcut pe Mack să prelungească lupta pînă în repriza a 13-a cînd o directă puternică a lui Bertini l-a făcut k.o. pe fostul campion.

telex — radio — telefon

În runda a 12-a a campionatului unional de șah, fostul campion mondial Mihail Tal a cîștigat în 34 de mutări la Gurghenidze, Polugaevski l-a învins pe Lutikov, Klovan pe Cerepkov, în timp ce Averbach a cedat în fața lui Lein. În clasament continuă să conducă A. Zaițev cu 8 p, urmat de Tal și Podgaițki cu cîte 7½ p fiecare.

■

În cadrul unei gale de box desfășurată la Manila, filipinezul Bernabe Villacampo a dispus prin abandon, în repriza a 7-a, de italianul Fernando Atzori, campionul Europei la categoria mușcă. În urma acestei victorii, Villacampo devine șalanger la titlul mondial. El va întîlni pe cîștigătorul meciului dintre tailandezul Chionoi și mexicanul Torres.

■

Turneul internațional de judo de la Cortina d'Ampezzo a fost cîștigat de echipa Italiei, care a totalizat 21 de puncte. Pe locurile următoare s-au clasat luptătorii din R. F. a Germaniei cu 15 puncte, Iugoslavia — 12 puncte, Belgia — 7 puncte și Elveția — 5 puncte.

■

La 7 aprilie se va inaugura marele stadion din orașul brazilian Porto-Alegre, recent construit. Acest stadion are o capacitate de 120 000 locuri. La turneul care va avea loc cu acest prilej, va evolua și echipa Real Madrid.

■

Impresarul american A. Dundee a oferit campionului mondial de box Nino Benvenuti o bursă de 175 000 de dolari pentru a susține la Miami un meci cu Luis Rodriguez. Se pare însă că Benvenuti își va alege un alt șalanger, care va fi probabil Don Fulmer.

■

S-a stabilit ca întîlnirea dintre campionul european de box la categoria mijlocie mică, italianul Remo Golfarini și șalangerul său, francezul Fabio Bettini, să se dispute la 19 sau 26 martie în Italia, într-un oraș care urmează să se stabilească ulterior.

■

O conductă defectă de gaz era să coste viața jucătorilor unei întregi echipe de fotbal din Bordeaux. În timp ce se aflau în sala dușurilor, după disputarea unui meci, zece jucători, precum și antrenorul, **și-au pierdut cunoștința. Transportați de urgență într-un spital, numai trei dintre ei au fost reținuți, dar viețile lor se află în afara oricărui pericol.**

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 431 (5865) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 21 ianuarie 1969

Corespondență specială pentru SPORTUL

PANȚURU — RECORDMAN ABSOLUT AL PÎRTIEI DE BOB DE LA CERVINIA!

CERVINIA, 20 (prin telefon). — După cum se stabilise în după-amiaza zilei precedente, luni echipajul României a avut la antrenamente numărul de start 17. Înaintea sa plecase bobul pilotat de Thaler (frînar Durnthaler), care, la virajul 15, din cauza unei greșeli de pilotaj, și-a pierdut frînarul, Durnthaler nerezistînd șocului și căzînd din bob. Așadar, echipajul Austriei a trecut linia de sosire doar cu pilotul... În acel moment, Panțuru și frînarul său pentru prima manșă, Focșeneanu, făceau ultimele pregătiri în vederea coborîrii.

A urmat startul românilor, un start foarte puternic, iar vocea crainicei, care anunța timpii intermediari — „intertempo" — a răsunat clar: 6,39 sec. pe primii 50 m! La 1 000 m ea a anunțat 48,92 (!) și în zona startului au izbucnit exclamațiile de uimire și de admirație. Iar apoi, în încordarea generală, ni s-a anunțat timpul final, care a căzut ca un trăznet: 1:15,54 — nou record absolut al pîrtiei! Minute în șir, rezultatul, care ameliora recordul precedent cu exact o secundă (!), a fost aprig comentat de-a lungul întregii piste.

Au mai urmat 8 echipaje, dar nici proaspătul campion al Franței, Parisot, nici renumitul pilot englez Evelyn, care s-au concentrat la maximum pentru un rezultat bun, n-au reușit să mai facă ceva. Și nici în manșa a doua superioritatea românilor n-a fost amenințată, ba, mai mult, împreună cu Neagoe de data aceasta, Panțuru a fost încă o dată cronometrat cu cel mai bun timp al manșei — 1:16,09, de asemenea, un rezultat superior vechiului record!

Iată deci că cea de-a 13-a zi de pregătire la Cervinia, departe de a aduce ghinion, ne-a adus o mare satisfacție, amplificată și de prezența „în complet" a celor ce vor lupta pentru titlu, întrucît au sosit și s-au antrenat luni și sportivii din R. F. a Germaniei și din Cehoslovacia.

În încheiere, primii trei clasați ai zilei: 1. Panțuru (România) 2:31,63 (1:15,54 + 1:16,09) — nou record pe două manșe; 2. Evelyn (Anglia) 2:34,72 (1:17,50+1:17,02); 3. Gruber (Austria II) 2:34,87 (1:17,90+1:16,97).

Hariton PAȘOVSCHI
antrenorul lotului de bob al României

Iecheli, irezistibil, plutește spre coșul advers, înscriind fără dificultate. Imaginea e din partida Steaua-Rapid, care s-a înscris cu prisosință pe linia plusului de spectaculozitate marcat de prima etapă a returului în campionatul de baschet. COMENTARII ASUPRA JOCURILOR — ÎN PAGINA A II-A.

Completarea lotului român pentru C.E. de bob

Boberii I. Pușcaș, R. Țancov și I. Pătrașcu pleacă astăzi la Cervinia pentru a completa lotul român care va participa, sîmbătă și duminică, la campionatul european. Lotul de tineret și-a aminat plecarea la Cortina d'Ampezzo, deoarece organizatorii au anunțat că, din cauza stratului prea mare de zăpadă, campionatul european rezervat acestei categorii a fost aminat.

Schiori de la „U" Cluj la antrenament pe pîrtia de fond. (Citiți în pag. a 2-a despre desfășurarea unor interesante concursuri în cîteva din centrele montane ale țării).

Foto: P. NAGY

BILANȚ LA ASOCIAȚIA SPORTIVĂ M.C.F.T.

ȘI TOTUȘI...

Unu., doi., trei., patru sute... o mie trei sute... cinci mii cinci sute... Dacă tălmăcim aceste numere aride — ce condensează însă, în abstracțiunea lor, rezultatele unei munci de un an întreg în asociația M.C.F.T. și a căror mulțime împestrițează darea de seamă prezentată la recentul bilanț — ajungem la concluzia că asociația sportivă amintită are o viață intensă și plină de succese. Într-adevăr, la fosta **Locomotiva București** (de ce-or fi tolerînd membrii asociației nesemnificativul „cifru" M.C.F.T.?) activitatea are numeroase fațete, de un „variopinto" agreabil. Întrecerile din cadrul campionatului „de casă" la fotbal, volei, tenis de masă și de cîmp, popice și șah cu participarea a 360 de tineri și virstnici, Cupele „16 Februarie", „Ceferistului", „23 August" etc., cu fază pe țară unele dintre ele, angrenînd alte cîteva sute de iubitori ai sportului, precum și rezultatele obținute de sportivii asociației în aceste competiții, acțiunile turistice foarte numeroase (9? în țară și 30 peste hotare) exprimă energii și preocupare. De asemenea, numărul mare de secții de performanță afiliate (fotbal, gimnastică artistică și sportivă, popice, tenis de masă, tenis de cîmp, șah, volei) sau neafiliate (turism, tir) traducîndu-se în prezența

A. BREBEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

Pe marginea „Proiectului planului de învățămînt al școlii generale de 10 ani"

SPORTUL ÎN ULTIMA BANCĂ!

Recent, în *„Gazeta învățămîntului"* (numărul 976 din 3 ianuarie 1969) a fost publicat pentru dezbatere publică *„Proiectul planului de învățămînt al școlii generale de 10 ani"*.

Cu privire la conținutul noului document au fost făcute unele referiri și în plenara C.N.E.F.S., desfășurată la începutul săptămînii trecute. Am luat cunoștință de acest lucru din coloanele ziarului *„Sportul"* care, în numărul său din 16 ianuarie, publică în rezumat intervențiile cîtorva participanți la ședință. Redînd din stenogramă un paragraf din cuvîntul prof. I. BALIȚA, președintele C.J.E.F.S. Timiș, în ziar s-a strecurat o inexactitate și anume că *„în proiectul planului de învățămînt al școlii de 10 ani, o oră (din două) de educație fizică ar fi destinată activităților sportive facultative"*

Dată fiind importanța deosebită pe care prevederile planului de învățămînt al viitoarei școli de 10 ani o reprezintă pentru dezvoltarea sportului școlar, îmi iau permisiunea ca prin cele ce urmează să fac, în primul rînd, rectificarea de rigoare și, totodată, să exprim cîteva puncte de vedere.

Documentul amintit prevede următoarele în ceea ce privește educația fizică și sportul în școala de 10 ani:

- *Două ore de educație fizică săptămînal, pentru clasele I—X, ca obiect obligatoriu de studiu;*
- *O oră de activități sportive (colectiv), la interval de două săptămîni.*

Ca om al școlii și cadru didactic cu o vechime de aproape 20 de ani la catedră, am studiat cu deosebit interes documentul fundamental al viitoarei școli de 10 ani. Am constatat cu satisfacție și cu sinceră mîndrie că prin conținutul său, proiectul de plan dă viață acelor indicații cuprinse în *Directivele Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea învățămîntului.*

prof. Elena APOSTESCU

(Continuare în pag. 3-a)

CINE SE OFERĂ?

Nu cu mult timp în urmă, cititorii ziarului aflau dintr-o scurtă informație a corespondentului nostru de la Timișoara, că echipa de fotbal Politehnica a rămas fără antrenor. Credem că, de data aceasta, faptul n-a mai surprins pe nimeni.

Într-adevăr, dacă „Poli" n-a reușit să se exprime satisfăcător în joc și dacă n-a realizat victoriile scontate de orgolioșii săi conducători, în schimb și-a cucerit celebritatea (tristă!) de a fi echipa care a „consumat" cei mai mulți antrenori în ultimii ani. Ca într-un carusel, tehnicienii mai cutezători care-și luau inima-n dinți și acceptau să preia formația, veneau și plecau, trecînd pe lîngă cei peste 20 de fotbaliști ca un tren rapid printr-o gară pustie. Începînd din 1960, pe la cîrma tehnică a acestei nefericite formații au trecut: **Mladin, Reuter — Bindea, Reuter — Gain, Braun — Reuter — Godeanu, Zeană — Vîlcov, Woroncovschi — Ionescu, Ionescu — Bindea — Reuter, Reuter, Godeanu, Zeană, Reuter — Trincă** (vă cerem scuze, dar încă nițel și epuizăm lista...), **Cîrjan — Trincă** și... Impresionant, nu? În cupluri, cîte trei sau unul singur, antrenorii au fost chemați, îmbrățișați, crezuți, uneori — surpriză — chiar sprijiniți, pentru ca apoi să fie criticați, blamați și, firesc, repudiați și schimbați cu o seninătate de parcă s-ar fi schimbat o pălărie sau o pereche de pantofi. Și, trebuie neapărat spus, din respect pentru răbdarea cititorilor, nu am mai înșirat pe cei încă vreo 7—8 antrenori care s-au perindat la Politehnica Timișoara înainte de 1960.

Abandonînd însă tonul glumeț, este cazul să privim lucrurile cu seriozitatea ce ne-o impune situația aceasta neobișnuită, devenită cronică, la o echipă dintr-unul din cele mai vechi și mai bune centre ale fotbalului nostru. Să fi fost oare toți acești antrenori niște usuratici, porniți după căpătuială, dornici doar de a rezolva o situație de moment? Greu de crezut. Chiar dacă admitem, deși nu e cazul, că printre ei s-au strecurat și asemenea elemente, nu putem crede că toți în bloc (și ce bloc!) ar putea fi etichetați ca atare. Eliminînd deci această alternativă, cauza nu poate fi căutată decît în tabăra cealaltă: **secția** sau, mai bine zis, **conducătorii secției de fotbal Politehnica Timișoara.** Schimbîndu-se și ei, dar nu atît de des ca antrenorii, cei ce au răspuns, în perioade mai scurte sau mai lungi, de destinele fotbalului studențesc din acest mare oraș, au dorit să facă minuni, să realizeze peste noapte ce alții nu reușiseră în luni de zile. Apelau, de pildă, la un antrenor, pledînd peste tot în favoarea soluției respective și prezicînd cel puțin cîștigarea campionatului național. Dar, asemenea minuni în fotbal nu există. Și atunci apărea dezamăgirea, neîncrederea, suspiciunea. Pentru a ieși cu fața curată se inventau păcate, se găseau defecte și, ce este mai grav, se apela la fronda jucătorilor în vederea izolării intrusului care a refuzat conducătorilor demonstrația de prestidigitație. Atunci, nimic nu era mai simplu decît să fie adus alt antrenor, tot cu speranța minunii, tot cu surle și trîmbițe. Povestea se repetă, și se repetă, matematic. Însă fotbalul nu suportă improvizațiile și chiar dacă ești Helenio Herrera și ai chiar condițiile lui, tot ai nevoie de luni sau ani pentru a forma o echipă. Asta nu înțeleg conducătorii fotbalului timișorean, care sînt acum în căutarea unui alt antrenor.

Cine se oferă? Solicitantul, dacă apare, merită un premiu pentru curaj. Sau pentru umor...

Călin ANTONESCU

PREGĂTIREA PROFESIONALĂ ȘI SPORTIVĂ A TINĂRULUI — ACTIVITĂȚI COMPATIBILE

dr. NICU ALEXE
directorul Centrului de cercetări științifice al C.N.E.F.S.

Interpretări ușoare determinate de cîteva gînduri pe care întîmplător le poate mărturisi un părinte, un pedagog sau un ziarist asupra interrelației dintre activitatea sportivă de performanță și cea profesională a aceluiași tînăr provoacă unele nedumeriri și uneori confuzii.

Faptul însă că ea se abordează pe diferite planuri dovedește că prezintă un moment de evoluție, care cere o analiză serioasă și profund riguroasă. Așa se explică că îndeosebi sociologii fenomenului sportiv și-au îndreptat ancheta lor, în ultima vreme, către această problematică, străduindu-se să constate în ce măsură traseul sportiv se interferează și afectează pe cel profesional al tînărului angajat în această teribilă bătălie a recordului fizic omenesc. Într-adevăr, tentația recordului — care constituie o admirabilă realizare a energiei individului — atrage încă tineretul în pofida privațiunilor, al consumului de timp tot mai mare și al dificultăților atît emoționale cît și biologice pe care sportivul le suportă printr-o tăcută și voluntară acceptare. Deși perioada lui romantică este de acum intrată în amintire el nu numai că rămîne în realitatea cotidiană, dar capătă dimensiuni care ne uimesc și în același timp ne dezvăluie imensa capacitate a ființei umane de a se adapta unor solicitări noi și permanente, în ultima analiză de a se realiza și autodepăși.

Fără a încerca un panegiric facil la adresa recordului sportiv și nici a deschide o discuție asupra perspectivelor lui căutăm doar să-i explicăm și numai dintr-un anumit punct de vedere, **proveniența.**

Vom fi cu toții de acord că el se realizează în timp, care se măsoară în ani, pe care adolescentul și tînărul îl consumă din bugetul total al timpului propriu. Dar în ce măsură această fracțiune de timp, consumată în ultimul deceniu mai mult decît în trecut, reprezintă o rezervă disponibilă a **bugetului total al timpului**, care nu afectează **timpul profesional**, **timpul biologic** și nu-l cheltuiește integral pe cel **liber**, constituie o problematică interesantă, insuficient încă studiată.

În această privință considerăm că se fac aprecieri și

(Continuare în pag. a 2-a)

Ce se petrece la Rapid?

Sîmbătă, la campionatul de atletism al Capitalei, de-abia intrasem pe ușa sălii Floreasca II și îndată am început să recepționăm... reclamații. Cum mai făceam cîțiva pași, eram acostați de vreun atlet, care ni se plîngea că dorește să concureze, că s-a pregătit ca atare, dar oficialii nu-i permit. Printre reclamanții pe postură de spectatori echipați în trening-maestrul sportului Mihai Zaharia (lungime) și colegul său de la Rapid, Constantin Semen (înălțime), sprinterii Iuliu Moldoveanu (Steaua) și Adrian Toma (Dinamo).

Investigînd, am aflat că organizatorii luaseră hotărîrea, perfect justificată, de a nu permite participarea nici unui atlet care nu a fost înscris pînă la termenul prevăzut (vineri, la ora 12). Or, dacă delegații propriului club i-au uitat pe atleții respectivi, cum puteau să le cunoască doleanțele cei ce sînt puși să coordoneze activitatea tuturor secțiilor de atletism de la cluburile și asociațiile bucureștene?

În această privință, prof. Aurel Ciortea, șeful secției sporturi individuale a C.M.E.F.S. București, a ținut să ne precizeze: „Dacă de la Dinamo și Steaua au concurat totusi unii atleți, neînscrierea altora reprezentînd o omisiune parțială, la Rapid, ca și în multe alte cazuri, neglijența este totală. La ședințele cu antrenorii de atletism, care se țin în fiecare joi la sediul consiliului municipal pentru educație fizică și sport, nu participă nimeni din partea clubului giuleștean. Pînă la ora actuală nu au fost predate documentele cerute: darea de seamă asupra activității pe 1968 și tabelul cu vizele pe anul în curs. Și, nici măcar tabelul cu sportivii care au obținut clasificarea (pentru omologare) — oglindă a rezultatelor muncii antrenorilor. Conducerea Rapidului trebuie să-și îndrepte mai mult ochii asupra atletismului. Consiliul municipal pentru educație fizică și sport va analiza, la nivelul conducerii sale, cele ce se petrec la secția sus menționată, luînd și măsurile ce se cuvin".

L-am căutat pe antrenorul coordonator Gh. Stănel de la Rapid, pentru a-i afla părerea, conform principiului „audiatur et altera pars". El nu era în sală la campionatul Capitalei, avînd probabil antrenament în aer liber cu alergătorii de semifond și fond pe care îi pregătește.

Ce am putea adăuga la explicația prof. Ciortea? Poate doar că atleții rapidiști stăteau pe tușă, iar pe pistă evoluau și chiar cîștigau probe sportivi de la Școala sportivă din Craiova! Antrenorul acestora, Mihai Nistor, a putut lua legătura cu C.M.E.F.S. București, obținînd asentimentul de a participa, tocmai din capitala Banilor, în timp ce antrenorii de la Rapid, de la celălalt capăt al căii Griviței...

Adrian IONESCU

Azi la Ljubljana

Meciul de hochei Iugoslavia — România

Plecați din Capitală ieri pe calea aerului, jucătorii de hochei din echipa reprezentativă au ajuns în cursul aceleiași zile la Ljubljana, unde în cursul serii au făcut un ușor antrenament de acomodare cu gheața din sala „Tivoli". Astă-seară, în această frumoasă bază sportivă, care a găzduit o ediție a C.M. și unde se vor desfășura peste puțină vreme jocurile grupei B a C.M. ediția 1969, va avea loc primul din cele două meciuri dintre selecționatele de hochei ale Iugoslaviei și României.

Actualități pugilistice

Între 5 și 9 februarie se va disputa la Constanța **„Criteriul tineretului"**, competiție ajunsă la a doua sa ediție. Vor urca treptele ringului 44 de boxeri, cîte 4 la fiecare categorie de greutate.

Boxerii selecționați în lotul pentru campionatele europene vor susține în curînd meciuri de verificare în țară. Astfel, la 8 februarie lotul se va deplasa la Craiova, unde va întîlni selecționata orașului și în continuare, vor evolua la Oradea și Cluj.

Azi, în pag. a IV-a

CU TENISMANII ROMÂNI SUB SOARELE INDIEI

SCHIORI ROMÂNI la „CUPA RODOPE"

În stațiunea Pamporovo (Bulgaria), va avea loc, începînd de vineri, „Cupa Rodope" la care vor fi prezenți și schiorii români C. Tăbăraș, K. Gohn, Mihaela Sandu, Marcela Leampă, Vilma Bögözi și Paraschiva Cojocaru. De remarcat că delegatul F.I.S. la această competiție va fi antrenorul federal prof. Ion Berindei.

Ansamblul de gimnastică la Liceul 35.

PREGĂTIREA PROFESIONALĂ

(Urmare din pag. 1)

speculații doar pe baza unor simple observații, care ușor pot conduce la opinii diferite, printre care cele mai larg răspîndite sînt cele ce vor să explice supraîncărcarea timpului liber al tineretului studios numai prin numărul și durata prelungită a antrenamentelor sportive. Un alt punct de vedere, mai radical, caută să convingă că pregătirea performanței înalte interesează parțial, iar uneori integral, traseul profesional al tînărului, care este nevoit să-și sacrifice studiile sau pregătirea profesională pentru a avea doar o singură dominantă, aceea a dobîndirii și menținerii consacrării sportive.

Cunoașterea realității într-o astfel de dispută nu numai că stîrnește curiozitate, dar și impune inițierea unor cercetări care să răspundă unei întrebări simple și totodată tranșante : performanța sportivă se obține în afara pregătirii profesionale ? Și mai exact, ele se exclud temporar, definitiv sau dimpotrivă ?

Vom fi cu toții de acord că așa-zisa pregătire sau specializare sportivă timpurie, care se realizează în epoca pubertății, deci perioada de viață care coincide cu „miezul" instruirii generale și medii a tineretului, constituie o practică verificată de-a lungul aproape a două decenii, la noi și pretutindeni, unde sportul s-a inventariat ca factor și totodată ca fenomen social.

Stau mărturie secțiile de juniori ale cluburilor și îndeosebi ale școlilor sportive, unități specializate și nu întîmplător situate în ambianța școlară, tocmai pentru a păstra echilibrul acestor activități. Un studiu inițiat recent de Centrul de cercetări al C.N.E.F.S., deocamdată pe un eșantion restrîns de 138 elevi și eleve ai unei școli sportive, cu vîrste variind între 13 și 17 ani, scotea în evidență următoarele aspecte cantitative și calitative ale interrelației dintre sarcinile școlare și cele sportive : **timpul profesional**, în care se integrează orele de școală, de studiu și deplasare în acest scop, ocupă 31% din bugetul săptămînal de timp al tinerilor respectivi (52 ore) ; **timpul biologic** (somn, masă, odihnă și igienă personală) — 44% (74 ore), iar **timpul liber** 25% (42 ore). Din totalul acestei fracționări din urmă a timpului, care este ocupat cu activități recreative, mass-media (televiziune, radio) lectură, plimbări etc., **pregătirea sportivă** pentru acești adolescenți, ocupă locul doi — 19% (8 ore), după vizionarea spectacolelor de teatru, cinematograf, televiziune și audierea celor de la radio. Dacă adăugăm însă și timpul cheltuit pentru deplasările reclamate de venirea și plecarea de la antrenamente și concursuri atunci activitatea respectivă ocupă o pătrime din totalul **timpului liber** (10% ore). Cum se reflectă o astfel de repartizare a timpului în valoarea școlară și sportivă a adolescenților anchetați, aceasta reprezintă de fapt efectul căutat. În acest sens este semnificativă media generală de 7,71 a băieților (77) și 8,58 a fetelor (61) cu care s-a absolvit clasa anterioară, medii care se situează în limitele unei aprecieri generale bune, confirmate și de procentul scăzut al corigențelor, 13% băieți și 3% fete. Prin urmare, funcția formativă și informațională a **timpului profesional** se menține la un nivel de realizare corespunzător, în ciuda faptului că el este oarecum „frustrat" de timpul cerut de consumul ridicat al pregătirii sportive al acestor subiecți. Din punctul nostru de vedere aportul pe care pregătirea sportivă îl aduce procentajului **activităților dinamice** zilnice ale acestora este salvator, deoarece el predomină cu 54% față de cel al **activităților statice** de 46% — relație compatibilă cu biologia și cu normele de igienă și întreținere ale vîrstei în cauză.

Pe plan sportiv, acest timp, care nu este singurul factor explicativ, le ajută subiecților să obțină categorii de clasificare, care se situează între a III-a și I-a, echivalentele unei apreciabile dezvoltări motrice și somatoscopice.

Dar elementul conflictual al acestor două preocupări, tot mai costisitoare din punct de vedere al timpului pe care îl reclamă este mai ascuțit în momentul în care tînărul intră în învățămîntul superior, perioadă în care specializarea profesională reprezintă marea ei finalitate. Studii, de asemenea parțiale, realizate doar la nivelul anului I din centrele mari universitare din București, Brașov, Cluj, Craiova, Iași și Timișoara, arată că dintr-un total de 8 500 de studenți și studente doar 10% băieți și 3% fete sînt legitimați, deci cu activități ritmice în sportul de înaltă performanță. Acești sportivi consumă săptămînal din **timpul liber**, care reprezintă 21% (33 ore) din bugetul total de timp (pe lîngă 65 ore — 38% pentru timpul profesional și 70 ore — 41% pentru timpul biologic) între 6 și 12 ore.

Oare această „risipă" de timp poate constitui sursa de eșecuri a acestora pe linia studiilor lor universitare ? Cercetările noastre în această direcție continuă. Dar unele observații ne dovedesc deja compatibilitatea dintre aceste două preocupări, reliefată uneori prin realizarea concomitentă a unor valori corespunzătoare atît pe plan profesional cît și sportiv.

Fără a forța concluziile noastre nu putem să nu ne slujim de argumentul că mediocrițăile sau nerealizările unor tineri în perioada universitară nu sînt constant motivate de dăruirea lor totală sportului de performanță. Din păcate, aceste situații se explică printr-o defectuoasă planificare și organizare a timpului disponibil, printr-o conduită discutabilă față de muncă și odihnă, față de efort — indiferent de profilul lui — și relaxare a acestora. O atitudine fermă a tînărului student față de activități solicitante, cum sînt cea profesională și cea sportivă, de echilibrare și organizare a lor, simultan cu eliminarea „pierderilor" ireversibile de timp pentru preocupări facile, poate crea o cumpănă pentru cei mai dotați în dobîndirea unor rezultate onorabile pe ambele planuri, de-a lungul generoasei și aprinsei perioade de vîrstă a studenției.

Stau mărturie în această privință statisticile Jocurilor Olimpice de la Tokio din care rezultă că elevii, studenții și absolvenții studiilor universitare depășesc 50% din componența loturilor sportive, îndeosebi ale țărilor dezvoltate și cu tradiții sportive. Din delegația țării noastre 20% erau elevi și studenți, fără a include în calcul pe cei care deja trecuseră de pragul universitar. În intervalul olimpiadei următoare creșterea numărului lor avea să constituie un obiectiv central pentru mișcarea noastră sportivă. Iată de ce putem vorbi de o **posibilă integrare socială** a elevului și studentului sportiv, chiar în condițiile tot mai dificile ale unei vieți sportive competiționale. Iar dacă conflictul se ascute și acest lucru este posibil, atunci societatea care înregistrează astăzi fenomenul sportiv și-l stimulează, nu numai că-l suportă, are obligația să intervină și să-l atenueze prin crearea unor condiții care să permită acestor tineri, care-și dăruiesc energia și multe din aspirațiile lor în întrecerea cu ei, cu timpul și cu spațiul — spre perfecționarea ființei umane — să se integreze calm, cursiv și echitabil în viața obișnuită.

Dar în clipa de față atenția societății, a legiuitorului, a forurilor naționale și internaționale trebuie îndreptată, cu oarecare prioritate, către un alt moment al sportivului contemporan, cel al **reintegrării lui sociale** (noțiune evident discutabilă) cînd activitatea temporară a performanței se încheie și el se reîntoarce definitiv la cea viageră, la profesiunea care îi asigură existența și locul său în peisagiul și contextul social. Acestei problematici îi vom deschide propriul ei studiu, fără a ne împiedeca de delicatețea ei, preocupați doar de găsirea unor căi de rezolvare care să asigure sportivului, dincolo de hotarul stadionului, considerația și aprecierea pe care i le-am dăruit atunci cînd ne-a reprezentat cu onoare și devotament.

CAMPIONATUL NAȚIONAL
a fost relansat sub semnul unui plus de spectaculozitate

- Recitaluri aplaudate la scenă deschisă
- Steaua are argumente mai concrete decît în sezonul trecut
- Antrenorul dinamoviștilor se gîndește la rezerve

Baschetul a reintrat în preocupările duminicale ale amatorilor de sport. Și nu fără a le reține atenția. În Capitală, de pildă, partidele au fost interesante, plăcute ca ritm de joc, în măsură să polarizeze interesul general. Ca o primă constatare — lăudabilul efort al majorității competitoarelor (constatarea ne-a fost confirmată și de corespondențele primite de la dr. **P. Arcan**-Timișoara, **L. Bruckner**-Constanța și **I. Stanca**-Brașov) de a transforma întrecerile în spectacole atractive, menite să readucă marele public în sălile de sport.

Am urmărit o partidă în care s-au înscris aproape 200 de puncte (Steaua — Rapid). Este însă foarte adevărat că jucătorii ambelor echipe nu au fost preocupați decît de acest lucru. Spectacolul sportiv nu a avut decît de cîștigat, dar oare acesta este singurul lucru care ne interesează ?...

„5"-UL SĂPTĂMÎNII : NOSIEVICI, IECHELI, NOVAC, DIACONESCU, RUHRING.

Am aplaudat și cîteva veritabile recitaluri (Ruhring, Nosievici, Iecheli) ale unor jucători aplaudați la scenă deschisă pentru evoluțiile lor de mare virtuozitate. Este un punct cîștigat pentru că în cazul clujeanului Ruhring, de pildă, momentul nu va trece neobservat, și în mod sigur că duminică, în frumoasa sală a sporturilor de pe malul Someșului, la partida Universitatea — Dinamo, numărul spectatorilor va fi mai mare decît altădată. În orice caz, se observă cu ușurință că cei mai mulți dintre jucătorii care au fost angrenați în ultima perioadă în activitatea lotului național sau a echipelor fruntașe participante în competiții continentale se detașează net ca pregătire, concepție tactică și eficacitate.

Steaua revine pe primul plan al campionatului, anunțîndu-se o serioasă candidată la titlu. Iar de data aceasta cu argumente mult mai concrete ca în ediția trecută. Prof. Costy Herold este în măsură să alinieze la ora actuală un „5" de bună valoare europeană, jucînd un baschet modern și eficace. Dar ca și în situația dinamoviștilor bucureșteni, atunci cînd antrenorul Stelei este obligat să opereze o singură modificare, mecanismul echipei se dereglează de o asemenea manieră încît pur și simplu nu-l mai recunoști.

Problema rezervelor trebuie tratată cu o mai mare atenție în cazul celor două fruntașe ale baschetului românesc. De altfel, antrenorul Dan Niculescu, mai receptiv probabil față de situațiile în care formația dinamovistă s-a aflat în ultimele întîlniri internaționale, s-a hotărît (se pare) să ruleze mai mult întregul lot, acordînd credit chiar și unor juniori talentați. Mai ales că nivelul cîtorva dintre echipele participante la actualul campionat îi facilitează acest experiment...

— a. v. —

CLASAMENT după 12 etape

1. Din. Buc.	12	12	0	1017— 809	24
2. Steaua Buc.	12	11	1	1037— 810	23
3. Rapid Buc.	12	8	4	950— 892	20
4. Poli. Buc.	12	7	5	822— 784	19
5. Univ. Tim.	12	7	5	920— 886	19
6. Poli. Gl.	12	5	7	821— 869	17
7. Univ. Cluj	12	5	7	804— 809	17
8. Poli. Bv.	12	5	7	786— 866	17
9. Farul C-ța	12	4	8	735— 797	16
10. I.E.F.S.	12	4	8	749— 787	16
11. I.C.H.F.	12	3	9	803— 886	15
12. Poli. Iași	12	1	11	760—1009	13

Programul etapei următoare (26 ianuarie) : **Politehnica Buc. — Farul Constanța ; I.C.H.F. — Universitatea Timișoara ; Steaua — Politehnica Brașov ; Politehnica Iași — Rapid București ; Universitatea Cluj — Dinamo Buc. ; Politehnica Galați — I.E.F.S.**

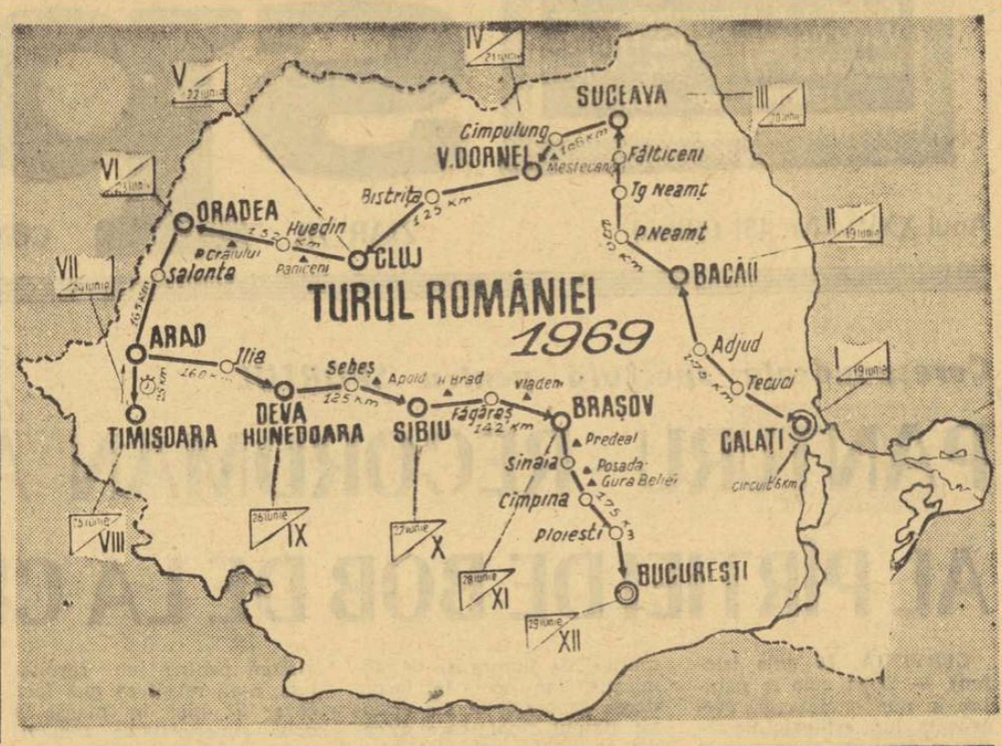

Decalaj net în defavoarea taleriștilor noștri

- Concursurile trial înseamnă un consum exagerat de nervi sau contribuie la călirea organismului ?
- Virsta nu contează în tir
- Enigma postului doi și francheța lui Gheorghe Sencovici

Dacă reprezentanții României la probele de glonț din cadrul J.O. 1968 n-au strălucit, ei au reușit totuși să aducă o medalie de argint și un total de opt puncte, adică s-au menținut la valoarea de la Tokio. În schimb, trăgătorii cu arma de vînătoare, la talere aruncate din șanț și din turn (skeet) n-au recoltat decît două locuri 11 (Gheorghe Sencovici — 191 t la skeet și Ion Dumitrescu — 193 t la talere) și un loc 21 (Gheorghe Florescu — 191 t la talere). Făcînd această comparație, ținem seama desigur că la glonț au concurat 9 țintași în cinci probe, față de trei sportivi prezenți pe standurile de talere și skeet. Oricum, rezultatele sînt slabe comparativ cu nivelul atins în turul internațional : un rezultat de 198 t, trei de 196 și 194 la talere și trei cu 198, unul cu 196 și patru cu 194 la skeet. Există un decalaj net în defavoarea țintașilor noștri, handicap greu de recuperat. Indubitabil, sportul atît de spectaculos, dar și de dificil, al talerelor înregistrează un declin la noi. Cifrele realizate în Mexic, nu fac decît să le confirme pe celelalte din același an, la fel de echivoce.

De exemplu, cel mai bun rezultat al lui **Florescu** în 1968 a fost de 192 t. (locul secund în „Marele Premiu al orașului Brno"), iar la J.O. : 191 t. Că el reușise în săptămîna preolimpică un extrem de valoros 197 t este iarăși adevărat. Dar asta se petrecea în 1967. Or, în 1968 Florescu nu s-a mai apropiat de performanța amintită. Mai mult chiar, el s-a clasat penultimul la europene : locul 84 cu 178 t. Pentru Mexic s-au găsit și unele explicații : că nu ar fi dispus de cele mai convenabile arme ; că ar fi fost nevoit să lucreze sub o mare tensiune nervoasă, întrucît trebuia să îndeplinească niște cifre barem. Care este adevărul ?

Florescu, care a beneficiat de condiții bune de pregătire, a avut patru arme dintre care două noi executate de o fabrică din străinătate conform indicațiilor date chiar de trăgătorul nostru, la fața locului. Totuși el a reușit 197 t cu una dintre cele două arme așa-zise mai vechi. Aceeași armă a fost folosită și la Mexico, unde Florescu a punctat : în manșa I : 25+25+20+25 ; în manșa a II-a : 25+25+23+23. Deci cinci serii cu 23 t ! Cînd n-a corespuns arma ? În privința cifrelor barem, chiar dacă ele au fost impuse, Florescu nu le-a obținut în 1968 și totuși a plecat în Mexic. Rezultatul de 197 t cîntărea mult. Se miza pe marile lui posibilități. Este bine însă ca metoda stabilirii unor baremuri să fie continuată dar și respectată. Interesează forma constantă a unui sportiv în preajma concursurilor de anvergură și, poate, mai puțin unul sau două rezultate mari obținute cu multe luni sau chiar cu ani în urmă. Celebra trăgătoare americancă **Margaret Thompson**, deși creditată chiar în 1968 cu cîteva cifre ridicate (1 164 p la 3x40 f calibru redus și 599 p la 60 f culcat), nu a fost prezentă la J.O. pentru că ea nu și-a realizat integral baremurile în concursuri organizate special în acest scop. Cît privește faptul că obligativitatea îndeplinirii unor baremuri provoacă o creștere a tensiunii nervoase, este cunoscută și o altă teorie, și anume că același lucru poate aduce nu o tocire a nervilor ci, dimpotrivă, o călire multilaterală a sportivilor. Iată de ce nu sîntem partizanii organizării numai a concursurilor sondaj. Pregătirile trebuie efectuate în condiții specifice marilor competiții. Este un lucru prea bine cunoscut și verificat în zeci de ocazii pentru a mai fi nevoie de vreo pledoarie în plus. Numai cine are resursele corespunzătoare rezistă. Sportul de performanță înseamnă antrenament cu volum și intensitate sporite și nu în pas de promenadă. Fără discuție, pentru cine este apt și poate răspunde eforturilor cerute.

Campionul olimpic de la Roma (1960), **Ion Dumitrescu**, a tras 193 t, iar rezultatul lui cel mai mare din anul J.O. a fost 195 t — în august la Sierra Nevada (Spania). De fapt, o revenire față de unele clasamente precedente la Brno (locul 32 cu 176 t) și „europenele" de la Namur (locul 41 cu 184 t). De notat că Dumitrescu a întîmpinat multe dificultăți obiective în antrenament, abia în ultima perioadă, datorită eforturilor conjugate ale conducerii C.N.E.F.S. și federației, el putînd să se pregătească normal. Oricum, pentru a conta și pe viitor în concernul valorilor certe internaționale, Dumitrescu (43 de ani, 1,80 m și 102 kg) trebuie să țintească constant punctaje mai ridicate. O influență va avea și starea lui psihică. Cît privește vîrsta, se pare că la tir, numărul anilor nu constituie un handicap insurmontabil. Actualul laureat olimpic cu aur, englezul John Braithwaite (clasat al șaptelea la Tokio cu 192 t) are 43 de ani (înălțimea 1,80 m și 83 kg).

Singurul tricolor prezent pe cele opt posturi de la skeet, **Gheorghe Sencovici**, a tras 191 t, adică în apropierea rezultatului de 193 t (obținut în concursul pe care l-a cîștigat la Sierra Nevada, în ultima decadă din august 1968), dar la patru puncte diferență de cele mai bune performanțe din 1967 : primul loc la „Cupa Națiunilor" și cel secund la săptămîna preolimpică, ambele cu 195 t. De subliniat că recordul personal al lui Sencovici este de 196 t (Brno, 1966). Cu 195 t sau 196 t, sigur, alta ar fi fost clasarea sa la J.O. Dar asemenea cifre nu sînt înscrise cu prea mare frecvență în palmaresul tînărului trăgător (23 de ani). Fără îndoială, avînd în vedere și vîrsta sa, se așteaptă ca rezultatele viitoare ale lui Sencovici să înregistreze creșteri valorice substanțiale pentru ca el să-și afle mai multă stabilitate în plutonul fruntaș. Este drept că anul Olimpiadei a avut pentru țintașul nostru și o altă mare însemnătate pe lîngă cea pe plan sportiv. În 1968 Sencovici și-a susținut ultimele examene universitare la facultatea de electronică, pe care a absolvit-o cu succes. Extrem de ocupat cu învățătura, Sencovici n-a putut acorda nici timpul necesar și nici preocupările cuvenite activității sportive. Din această cauză pregătirile au suferit unele întreruperi, volumul și intensitatea lor au fost mai reduse, el fiind chiar împiedicat să participe la competiții internaționale de mare anvergură cum au fost „Marele Premiu al orașului Brno" și campionatele europene din Belgia.

Totuși, se pare că în Mexic, Sencovici putea să tragă mai bine. De ce n-a făcut-o ? Să-i dăm cuvîntul chiar lui : **„Ajuns din vreme cu lotul de tir, m-am antrenat pe două poligoane, vreo trei săptămîni. Pe poligonul preolimpic acomodarea s-a făcut treptat, cu punctaje onorabile și într-un crescendo continuu, adică totul a decurs perfect, inclusiv postul nr. 2. În antrenamentele din ultimele opt zile dinaintea concursului, efectuate chiar pe poligonul olimpic, ceva nu era în regulă la postul nr. 2. Deși am insistat și m-am antrenat suplimentar la acest post, senzația de stingherează a persistat. Ce a fost nu pot să-mi dau seama nici acum. O lipsă de coordonare a mișcărilor descoperită tocmai în Mexic ? Faptul că am trimis focul mai mult la intercepție, în loc să fi condus, să fi urmărit mai întîi talerul ? Nu știu. Consider Jocurile Olimpice din Mexic ca o înfrîngere personală, deoarece n-am confirmat așteptările, dar sper că voi mai avea un cuvînt de spus în skeetul internațional".**

Apreciem francheța lui Gheorghe Sencovici și sîntem convinși că numai printr-o abordare realistă (a problemelor legate de baza materială și procesul de instruire) poate fi îmbunătățită activitatea la talere și skeet ca și, în general, cea a tirului românesc.

Constantin COMARNISCHI

MEXICO 68
COMENTARII OLIMPICE

ȘI TOTUȘI...

(Urmare din pag. 1)

a 21 de echipe în diverse campionate, duc la aceleași concluzii.

Astfel, la tenis de masă copii (antrenor **Emil Iacobi**), cele două echipe de băieți ale M.C.F.T. au ocupat locul I și III în campionatul republican, iar la individual locurile II și III au revenit reprezentanților acestei asociații, în timp ce **Viorica Ivan** (antrenor **Mircea Popescu**), deși tînără, s-a clasat pe locul II în campionatul național al senioarelor ; la gimnastică sportivă, două fete, **Maria Butoi** și **Liliana Brebnev**, fac parte din lotul de perspectivă pentru Olimpiada din 1972. La artistică, un loc II, la finala pe țară, desfășurată la Sibiu, și locurile trei (categoria I) și patru (categoria a II-a) la individual. Dintre „artiste", două au fost chemate în lotul național și trei fac parte din cel de perspectivă pentru 1972 ; două echipe de șah au obținut calificarea în categoria A și, respectiv B, formația de volei băieți are șanse mari de a promova în divizia B. Și ne oprim aici cu enumerarea succeselor, meritorii pentru o asociație sportivă. Și ne reîntoarcem la sublinierea cîtorva chestiuni. În primul rînd — și acest lucru a fost reflectat atît în darea de seamă prezentată la conferință, cît și în discuțiile care au urmat — activitatea de masă este totuși redusă, echipele secțiilor de producție nu se prezintă la competițiile de casă (la fotbal, de pildă, s-au disputat mai puțin de o treime din jocuri, din cauza neprezentărilor), veniturile asociației provenite din încasarea cotizației au fost sub 50 la sută (ciudat apare faptul că în sectoarele în care salariile sînt în medie de 3000 lei nu se strînge cotizația !), iar numărul membrilor asociației (1850) este încă mic față de totalul salariaților.

Din bilanțul activității pe anul trecut reiese că turismul a avut ponderea cea mai mare : 5500 de salariați au participat la cele 90 de excursii în țară și 1350 la 30 de excursii în străinătate (Italia, Polonia, R.D.G., Iugoslavia, Ungaria, Cehoslovacia, Bulgaria, Turcia etc.). Și, totuși, referindu-ne la excursiile interne, ele au fost aproape integral golite de conținutul sportiv. Atît darea de seamă, cît și cei ce au luat cuvîntul au arătat că la punctele terminus al fiecărei acțiuni turistice — activitate foarte îndrăgită la M.C.F.T. — nu au fost organizate activități sportive, jocuri distractive.

Planurile de perspectivă și învățămintele trase în adunare, pot face ca asociația ceferiștilor să se numere printre cele mai puternice în domeniul activității sportive de masă și chiar de performanță. Posibilități de progres sînt destule.

Departe de a părăsi schiul, Elena Tom, care cu ani în urmă a deținut supremația fondului nostru feminin, se ocupă acum de instruirea în schi a copiilor din Azuga cu care a făcut, duminică dimineață, o excursie la Poiana Brașov, pentru a asista la întrecerile internaționale de biatlon. Iat-o, în fotografie, în fața elevilor săi.
Foto : A. NEAGU

ACTUALITĂȚI DIN SPORTUL CU PEDALE

- Noi invitații pe adresa rutierilor noștri
- Primele țări care au confirmat participarea la „Turul României" : R.D. Germană, Cehoslovacia și Polonia
- Rutierii români își petrec vacanța de iarnă la Herculane și Predeal

Noul sezon competițional se anunță deosebit de bogat și pentru cicliști. Pe adresa federației noastre de specialitate au sosit cîteva invitații care denotă febrilitatea cu care organizatorii competițiilor de lung kilometraj acționează pentru a-și asigura la startul întrecerilor cicliști de valoare. Astfel, din Cehoslovacia sîntem anunțați că vor fi organizate două competiții la care se solicită prezența alergătorilor români : „Turul Slovaciei", 27 august—3 septembrie și „Turul Boemiei", 23—27 iulie ; din Belgia, o nouă telegramă-invitație indică datele de desfășurare a „Turului Belgiei" : 27 aprilie—4 mai, iar din Iugoslavia a sosit invitația pentru „Turul Serbiei", 2—7 iunie. Forul de specialitate iugoslav solicită, de asemenea, echipa României la „Turul Iugoslaviei" care începe la 26 iunie. Se ivește, în această problemă, o dificultate. După cum se știe, „Turul României" se încheie la 29 iunie. Din această cauză este greu atît pentru federația noastră, cît și pentru cea din Iugoslavia să asigure — pe bază de reciprocitate — selecționate naționale la cele două tururi. Propunerea forului iugoslav de a se decala datele de desfășurare a „Turului României" pentru a se crea condițiile unui schimb de echipe naționale va fi luată în discuție de comisia noastră de organizare.

Pentru cea de-a XVIII-a ediție a „Turului României" au sosit confirmări de participare din partea federațiilor din R. D. Germană, Cehoslovacia și Polonia. Fără îndoială că se vor primi răspunsuri și din partea celorlalte federații care au primit invitații, imediat ce comisia de organizare le va trimite traseul competiției și regulamentul întrecerii.

Cicliștii români se pregătesc intens pentru marile întreceri ale anului 1969. Lotul național restrîns (excepție fac doar rutierii de la Steaua) se află pentru cîteva zile la Herculane. Sub supravegherea prof. **Nicolae Voicu** — Emil Rusu, C. Grigore, W. Ziegler și ceilalți fac un bogat program de pregătire, în cadrul căruia sînt prevăzute și antrenamente de rulaj. Cicliștii de la Steaua își petrec aceste zile ale vacanței de iarnă la Predeal. Aprobînd, pentru această perioadă, cererea clubului Steaua, ei au fost lăsați sub supravegherea antrenorului **Ion Vasile**. Fără îndoială, alergătorii steliști vor încerca să dovedească utilitatea pregătirilor efectuate în cadrul clubului. Rezultatele practice vor arăta care dintre căi este cea mai eficientă.

Porțile lotului național sînt deschise. Pentru echipele care vor reprezenta ciclismul nostru în marile confruntări internaționale, selecția se va face pe baza rezultatelor în concursurile special desemnate, întreceri la care vor putea lua parte toți cei ce consideră că sînt capabili să corespundă exigenței echipei naționale.

Întrucît competiția Oran—Tripoli nu va mai fi organizată, F. R. Ciclism încearcă să găsească — în perioada de iarnă — o altă competiție care să asigure celor mai buni cicliști din țara noastră un plus de pregătire pentru noul sezon.

H. N.

ÎN ÎNTREAGA ȚARĂ, NUMEROASE CONCURSURI

CLUJ. — Timpul frumos și zăpada prielnică au influențat favorabil desfășurarea campionatului de schi al municipiului Cluj. Întrecerile s-au disputat pe pîrtiile amenajate pe Muntele Băișoara. De remarcat că, din cele 13 probe, în 12 victoria a revenit reprezentanților clubului sportiv universitar Cluj. Dintre participanți trebuie evidențiat juniorul **Z. Hambrich** (campion școlar în 1968) care, concurînd la seniori, a cîștigat ambele probe. Impresie bună au mai făcut **Georgeta Băncilă, Rodica Stoica, Iacob Cimpeanu, Arpad Kacso** și **Gheorghe Bighiu**. S-au clasat pe primele locuri : **Z. Hambrich** (slalom special și slalom uriaș seniori), **Georgeta Băncilă** (slalom special și slalom uriaș senioare), **W. Schmidt** (slalom special și slalom uriaș juniori I), **I. Cimpeanu** (slalom special juniori II), **A. Kacso** (slalom uriaș juniori II), **Delia Potîrniche** (slalom special și slalom uriaș junioare), **A. Oprea** (fond seniori 10 km), **M. Lacociu** (fond juniori 10 km), **Adriana Rusu** (fond senioare 5 km). **(P. NAGY — coresp.)**.

PETRILA. — Peste 60 de schiori din Valea Jiului au luat parte la un frumos concurs organizat în scopul popularizării acestui sport. Întrecerile au fost deosebit de reușite, spre satisfacția numeroșilor spectatori din localitate și din împrejurimi. Cîștigătorii probelor : SLALOM URIAȘ juniori I : **V. Ghioancă** (Șc. sp. Petroșeni), juniori II : **T. Pecsar** (Minerul Lupeni), fete : **Gabriela Leib** (Șc. sp. Petroșeni), seniori : **Al. Acs** (Spartac Petroșeni) ; FOND : seniori 10 km : **I. Peter** (Minerul Lupeni), juniori I 10 km : **B. Török** (Energia Paroșeni), juniori II 5 km : **I. Sav** (Minerul Lupeni), junioare 3 km : **Florica Medrea** (Minerul Lupeni). **(STAICU BĂLOI — coresp.)**.

PĂLTINIȘ. — Pe pîrtia de la Ducești, pe un timp ideal, dar pe o pistă cam tare (înghețată), a avut loc un concurs la care au luat parte 56 de schiori de la Voința Independența, Pielarul, Luceafărul, Mătasea roșie Sibiu și de la Centrul școlar tehnic textil din Cisnădie. Primii clasați : FOND junioare 3 km : **Doina Nistor** (Voința), fetițe 1 km : **Lucia Vlad** (Voința), seniori 10 km : **S. Mayerbüchler** (Independența), SLALOM URIAȘ seniori : **G. Kletter** (Flamura roșie), juniori I : **H. Wolf** (Voința), băieți : **L. Bischiu** (Șc. g. nr. 8), junioare I : **Elfi Herbert** (Voința), fete : **Indrig Schloder** (Șc. g. nr. 16). **(E. SIMONIS — coresp.)**.

BAIA SPRIE. — Deoarece pîrtia de la Mogoșa a fost lipsită de zăpadă, concursul de inaugurare a sezonului de schi în județul Maramureș s-a desfășurat la Baia Sprie. Timpul frumos și zăpada bună au contribuit la succesul întrecerilor. Menționăm că la probele alpine au participat 100 de schiori, iar la cele de fond 35. Primii clasați : SLALOM SPECIAL seniori : **A. Görög** (C.O. Baia Mare), senioare : **Iolanda Griga** (Oțelul Baia Mare), juniori I : **I. Görög** (C.O.), juniori II : **St. Strebeli** (Oțelul), junioare II : **Eva Mezei** (C.O.). În întrecerea copiilor, **Torna Mercsei** și **Gertrude Steiband** au avut cea mai bună comportare. FOND, juniori I 10 km : **Arpad Szasz**, juniori II 5 km : **Gheorghe Banyai**, junioare I 5 km : **Maria David**, junioare II 3 km : **Veronica Breban**, 3 km copii : **Valentin Avram**. Toți aceștia au reprezentat asociația sportivă Gutinul Baia Sprie. **(T. TOHĂTAN și V. SĂSĂRANU — coresp.)**.

LA ORIZONT, RETURUL...

VICTORIA CARANSEBEȘ

Primul antrenament al divizionarei C Victoria Caransebeș s-a desfășurat zilele trecute în aer liber și a constat din exerciții de pregătire fizică generală, plimbări pe schiuri și alergări ușoare. La ora actuală, întregul lot de 18 jucători, precum și antrenorul *Mircea Secoșan*, se află pe Muntele Mic, unde se va pregăti pînă la 31 ianuarie. În retur vor apare în formația Victoria cîțiva jucători noi: *Busuioc* (de la Minerul Bocșa), *Tufalia* (Minerul Anina), *Blidaru*, *Dominescu* (Metalul Topleț) și *Munteanu* (Progresul Sibiu).

M. MUTAȘCU
coresp.

OȚELUL GALAȚI

De cîteva zile, fotbaliștii Clubului sportiv Oțelul Galați, din divizia B, se află în pitoreasca stațiune Slănic Moldova, unde își continuă pregătirile. Înainte de plecarea lotului gălățean la Slănic, am stat de vorbă cu antrenorul echipei, *Ștefan Vasile*, care ne-a relatat următoarele privind antrenamentele formației. „*După efectuarea unui riguros control medical, am început pregătirile direct în aer liber. Cea de a doua etapă a preparativelor în vederea returului va consta dintr-un complex de exerciții de îmbunătățire a pregătirii fizice generale, dezvoltarea forței, îndemînării, tehnicii individuale. Atenția noastră se va îndrepta spre pregătirea fizică specială, obișnuirea jucătorilor să joace pe două și chiar trei posturi. Pentru omogenizarea compartimentelor vom susține un ciclu de meciuri de verificare. E posibil ca Oțelul să evolueze, la sfîrșitul lunii februarie, în Capitală în compania echipelor Metalul, Steaua și Rapid.*"

În încheierea discuției noastre, antrenorul Oțelului a prezentat lotul pe care-l are la dispoziție: *Șerbănoiu, Florea, Berechet, Boeru, Coman, Secășeanu, Bogdan* (de la Steaua-tineret), *Luban, Sdrenghea* (de la Șoimii Buzău), *Bruștiuc, Niculescu, Cernega, Ioniță* (de la F. C. Argeș), *Crăciunoiu, Obreja, Nistor, Nicolescu* (de la C.S.M. Reșița), *Cîmpeanu, Ionică, Rădulescu* (de la Centrul „23 August").

T. SIRIOPOL,
coresp.

ECOURI LĂUNTRICE DUPĂ DRAW-UL DE LA WEMBLEY

Fotbalul, cel mai hîtru dintre zeii sportului, ne-a oferit o bucurie de două ori mare. Primo: deoarece pe Wembley s-a repetat egalitatea de pe „23 August" în fața unei vestite formații, care, deși străbate de vreo doi ani încoace o etapă de criză evolutivă, rămîne totuși echipa Angliei. Secundo: fiindcă acest 1—1 a fost imprevizibil pentru orice predicție bazată pe realități; efectuată de către specialiști, logicieni, statisticieni etc. (înainte de meci, cei ce anticipau un rezultat echilibrat invocau doar hazardul).

Meritul istoriei este că decantează și reține doar esențialul, așa încît istoria fotbalului mondial va epura acest meci de amănuntele jocului propriu-zis, văzute pe micul ecran și va rezerva pentru sine doar ceea ce este considerat peren: rezultatul.

În spațiul nostru lăuntric, al celor ce iubesc fotbalul românesc (și vai cît sînt de mulți!) există de multă vreme un mare gol, un loc de așteptare rezervat ecoului vreunui eveniment de memorat, care să marcheze debutul unei afirmări trainice. În acest gol a năvălit acum sevă și lumină. Dar nu pînă sus, nici pînă la jumătate și totuși reconfortant, stenic.

Iată o pleiadă de jucători tineri, cam de aceeași vîrstă și de același talent, ajunși cam în același timp în națională (deși unii au fost cooptați după multă zăbavă, în pofida evidenței). O asemenea coincidență apare rar, indiferent de țară, de trecut sau de prezent fotbalistic, iar în soccerul nostru evenimentul ar trebui potențat cu măsuri ferme. Ce-ar trebui făcut ca acest mic tezaur sportiv să devină mare? Ce s-ar cuveni întreprins ca Dumitrache, Boc, Dinu, Deleanu, Dembrovschi, Domide și ceilalți să nu îmbătrînească în 2—3 ani, ci să rămînă tineri, entuziaști și dornici de perfecțiune pînă cînd vor trece pragul vîrstei de trei decenii? Bănuim că pe cei 11 tricolori care au luptat pe Wembley, acest 15 ianuarie îi va înfiora întotdeauna cu amintirea deliciilor lui. Ne întrebăm, totuși, dacă stările afective prin care au trecut vor declanșa în conștiințele lor veritabile mutații? Vor fi înțeles, oare, că într-o bună zi ar putea pătrunde în galeria marilor fotbaliști europeni? Cei mai înzestrați dintre ei simt oare că au în bocanc... „bastonul de mareșal" al fotbalului? Ce mult am dori să ne oblige a înmuia condeiul de acum înainte numai în licoarea laudelor!

S-a afirmat întotdeauna că la noi se nasc mulți copii cu stea în frunte. Ar trebui poate cercetat de ce steaua fotbalului de pe fruntea atîtora se întunecă și se stinge. De ce atît de puține și atît de rar ajung la o maturitate strălucitoare?

În rezultatul întîlnirii amicale cu Anglia ar fi mai potrivit să intuim capacitatea virtuală a fotbalului nostru, decît s-o consemnăm pe cea reală; dimensiunea la care ar putea ajunge, iar nu pe cea actuală; fizionomia pe care ar putea s-o dobîndească în viitor; o proiecție în timp a unui potențial latent, dar neevoluat, o energie gata să erupă atunci cînd în fotbalul nostru vor domni numai ordinea, sinceritatea, priceperea și hărnicia.

Ce-ar fi să se încerce acum înlocuirea unei anumite tradiții? La noi toate planurile de revitalizare a fotbalului au fost întocmite la durere, cu inima strînsă de suferință, după cîte un rezultat dezonorant (ultimele două: după 0—6 cu Spania și după 1—7 cu Elveția). Ce-ar fi dacă s-ar medita acum, cu sufletul senin, cu mintea despovărată, asupra măsurilor în stare să transforme aspirația tuturor într-o realitate tangibilă? O stare de bucurie reținută, bărbătească, este incomparabil mai fertilă, mai bună sfătuitoare decît vocile suferinței sau ale euforiei, și ar fi de natură să pună efectiv capăt acestui suspense prelungit care domnește în fotbalul nostru.

Ar fi regretabil să se înceapă acum dilatarea excesivă a semnificațiilor rezultatului de miercuri, să se așeze fotbalul pe tronul acestuj 1—1, să se întocmească rapoarte care zugrăvesc o realitate edulcorată. Ar fi primejdios să se escamoteze adevărul că edificiul fotbalului nu este susținut de coloane (cluburi) puternice. Un meci, un rezultat nu sînt un edict prin care se șterg niște cronice deficiențe; el ar putea marca un început sau va rămîne doar o secvență odihnitoare pe un drum pustiu. Ar fi dureros ca mîine, poimîine, să remarcăm din nou, ca în atîtea alte prilejuri, exagerările și nerealismul unora, atitudinea de suporteri a unor interese înguste din partea altora.

Sîntem cetățenii unei țări care uimește prin diversitatea și profunzimea realizărilor ei. Cînd mergem prin alte țări în calitate de jucători, antrenori, conducători, ziariști sportivi etc. sîntem întîmpinați cu stima și afecțiunea pe care opinia publică de pretutindeni le adresează procesului de afirmare a României socialiste. Dar, dincolo de unele circumstanțe fericite, este necesar să recunoaștem sincer că evoluția echipelor noastre de fotbal nu adaugă decît arareori un spor de considerație la suma prestigiului zidit temeinic de întreaga națiune.

De ce fotbaliștii să rămînă mereu doar beneficiarii pasivi ai unei considerații pe care ar putea-o îmbogăți și ei cu o modestă cîtime, dacă simțul datoriei le-ar egala talentul, probat și în ultima partidă cu națională Angliei?

Romulus BALABAN

fotbal

O DIMINEAȚĂ FĂRĂ... FOTBAL

Totul a început acum cîteva zile. Afară, turturii lăsau să cadă niște lacrimi mari, iar în secție domnea o liniște parcă ireală, sfîșiată ici-colo de țîrîitul telefonului. Într-un cuvînt, sezon mort..

Deodată — așa e întotdeauna cînd te simți prea bine — a apărut secretarul general de redacție, care și-a rotit privirea peste noi și s-a oprit tocmai la mine:

— *Bine, domnule, ai 24 de ani și lîncezești în birou... Mai du-te și pe teren... Scrie și altceva, nu numai fotbal!*

Am încercat să-i explic că e pauză competițională, că jucătorii sînt la munte, că...

Zadarnic. Mi-a aruncat o privire (de, privire de... secretar general), după care am înțeles că viitorul meu poate depinde și de această „deplasare". Și iată-mă-n lift...

Cu toate acestea, n-aveam chef de nimic; nici să iau vreun interviu, nici să scriu o analiză. Dar, volens-nolens, a trebuit s-o șterg din redacție. Cum ceasul nu arăta decît ora 10 și cum eram convins că, la urma urmei, mai am și drepturi nu numai obligații pe lumea asta, m-am gîndit că n-ar strica o... cafea.

COFETĂRIA SCALA

În fine, o „oază". Nici nu intru, însă, bine și mă aud strigat: Mîndru și Mateianu, cei doi „M" ai Progresului, mă privesc, zîmbitori și bronzați.

— *Parcă sînteți bronzați...*

— *Doar ne întoarcem dintr-un turneu efectuat în Libia, Malta și Italia.*

— *Și?*

— *Trăim ultimele zile de relache înaintea reluării pregătirilor. Apoi, la Poiana Brașov, o să ne ocupăm cu... crosuri și iar crosuri. Pînă atunci, însă, schimbăm impresii din turneu. Cele mai frumoase provin din Malta și sînt legate de... A. C. Milan, care a jucat în insulă, o zi după noi. Deși am văzut mulți jucători de înaltă clasă, aș zice că argentinianul Sormani este, la ora actuală, superior și lui Pele și lui Eusebio. E pur și simplu un zeu — a încheiat Mîndru.*

— *Ce părere aveți despre retur?* — schimb eu vorba.

— *Trebuie să „tragem" din greu pentru un loc sub... soare. La treizeci și ceva de ani...*

Deci, iarăși fotbal... Ies. Acele ceasornicului se apropie de ora 12. Mă gîndesc că înainte de a ajunge la vreun club sau asociație sportivă un prînz mi-ar prinde bine. Trec pe lîngă copacii „cu vrăbii", ocolesc Universitatea și iată-mă la...

RESTAURANTUL UNIVERSITĂȚII

Din păcate, plin ochi, toate mesele ocupate. Dintr-un colț, cineva îmi face semn cu mîna. Mă apropii și... fatalitate! aplecat asupra unui maldăr de hîrtii, antrenorul Constantin Teașcă. De data aceasta, îmi ies din pepeni. Nu pot să scap de fotbal și pace! Îl.., atac:

— *E adevărat zvonul cu Vagonul?*

— *Nici vorbă! Ceea ce mă surprinde este că... nici măcar n-am purtat tratative cu clubul arădean.*

— *De acord. Și ce echipă o să antrenați în retur?*

— *Deocamdată sînt în concediu. Intenționez să urmez un nou curs de antrenori. Cît despre echipă, cine știe, poate o să antrenez una... feminină! Cel puțin n-o să mai trebuiască să caut jucătorii prin baruri!*

— *Mi se pare că lucrați la o carte autobiografică* — zic eu, arătînd teancul de hîrtii.

— *Încă nu, deși o asemenea idee îmi dă tîrcoale. S-ar vinde sigur 20 000 de exemplare...*

— *O, nu sînteți prea modest! Și, de ce, neapărat, această cifră? Credeți că aveți atîția admiratori?*

— *Doamne ferește! Sînt convins, însă, că am atîția... dușmani!*

Am renunțat să mănînc, motivînd că sînt grăbit. În stradă, doi trecători se certau: *„Ce părere ai, domnule? După ce-am făcut 1—1 cu Anglia, să ne bată grecii!?"* exclama unul.

Am ridicat din umeri... În același timp, însă, am zîmbit, gîndindu-mă la sfaturile secretarului general de redacție și la cuvintele poetului latin Ovidiu: „Tot ce încercam să scriu devenea vers!".

La urma urmei, parcă poți să scrii despre altceva în aceste zile decît... despre fotbal?

Ov. IOANIȚOAIA

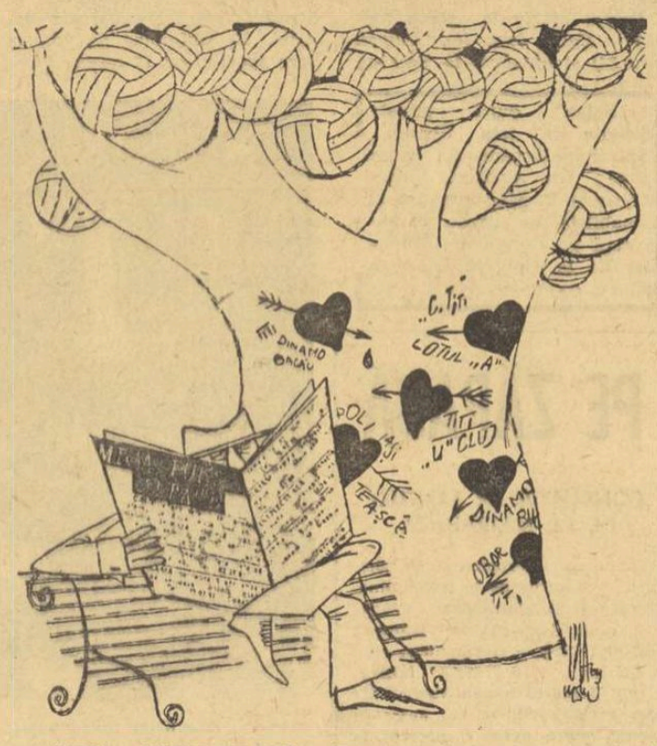

MICA PUBLICITATE: Domn serios „cu experiență, dorește cunoștință cu tînără (echipă) în vederea unei eventuale legături trainice.

SPORTUL ÎN ULTIMA BANCĂ!

(Urmare din pag. 1)

Analizînd structura planului, obiectele de învățămînt, sistematizarea și ponderea lor pe cicluri de clasă, reiese că propunerile au la bază trăsăturile caracteristice ale culturii generale contemporane și că pornesc de la recunoașterea științei ca principală forță de producție și de progres social.

Creșterea ponderii matematicii, fizicii și chimiei, alături de disciplinele tehnico-practice, grupate la capitolul IV al planului, care oferă cunoștințe de stringentă necesitate pentru orice domeniu de activitate, demonstrează clar orientarea realistă a Directivelor.

Totodată, prin intermediul disciplinelor umaniste se creează condiții mult îmbunătățite de asigurare a unui fond comun de cunoștințe în domeniul culturii generale, care să permită continuarea în cele mai bune condițiuni a studiilor. Demn de remarcat este și faptul că propunerile din planul de învățămînt permit o dozare mai judicioasă a efortului elevilor și duc la o scădere cu cîte 1—3 ore la clasele I—VIII și 2—4 ore la clasele IX—X a numărului total de ore pe săptămînă, sporind bugetul de timp liber al elevilor.

Constatînd cu legitimă satisfacție toate aceste îmbunătățiri calitative ale procesului de învățămînt din viitoarea școală de 10 ani, nu pot — totuși — să nu consemnez prin aceste rînduri nedumerirea și îngrijorarea care mă cuprind văzînd în ce fel sînt tratate educația fizică și sportul și locul care li se atribuie în această școală modernă, avînd menirea să instruiască și să educe întregul nostru tineret pînă la vîrsta de 16 ani.

Eforturile intelectuale sporite (începînd acum de la 6 ani) pe care le solicită din partea elevilor acest plan nu sînt, din păcate, corelate în mod corespunzător și cu nevoile de compensare, de recreere, pe care le reclamă imperios organismul copilului.

Elevii cărora li se adresează planul de învățămînt au, de bună seamă, nu numai o existență psihică, ci și una fizică. Or, DIN TOTALUL ORELOR UNUI CICLU SĂPTĂMÎNAL, 92% ESTE AFECTAT PREGĂTIRII INTELECTUALE ȘI NUMAI 8% FORTIFICĂRII ORGANISMULUI ȘI PREGĂTIRII FIZICE GENERALE!

Cele două ore de educație fizică, care apar la fiecare clasă din ciclul de 10 ani (la fel ca și în planurile de învățămînt în vigoare), consemnează — în condițiile noii școli — O SERIOASĂ RĂMÎNERE ÎN URMĂ.

Sînt de părere că prima modificare ar trebui făcută la clasele I—IV, unde aș propune TREI ORE DE EDUCAȚIE FIZICĂ PE SĂPTĂMÎNĂ ÎN LOC DE DOUĂ.

Pentru clasele V—X socotesc că este necesar ca, pe lîngă cele două lecții de educație fizică, să se prevadă ÎN PLUS PENTRU FIECARE CLASĂ, O DATĂ PE SĂPTĂMÎNĂ, CÎTE O ORĂ DE ACTIVITĂȚI SPORTIVE CU CARACTER FACULTATIV. Prevederea din proiectul planului de învățămînt (o oră la două săptămîni) nu ține seama de noile sarcini trasate sportului școlar prin documente de partid și de stat. De altfel, pentru clasele IX—X, prevederea respectivă reprezintă o dare înapoi, *deoarece, la ora actuală, aceste clase beneficiază în fiecare săptămînă de o oră de activități sportive.*

Propunerile pe care le fac nu presupun modificări prea mari sau complicate, ele nu au nici măcar pretenția de a rezolva ÎN TOTALITATE problemele actuale și de a așeza educația fizică pe o treaptă superioară în contextul noii școli. Le susțin pentru că ele pornesc de la cunoașterea realității, a numărului de cadre existente, a calității și volumului bazei materiale, a posibilității transpunerii lor în viață.

Tocmai datorită acestui fapt îmi exprim speranța și încrederea că ele vor găsi înțelegere și ecou la Ministerul Învățămîntului.

ANUNȚ

BIROUL DE TURISM PENTRU TINERET
organizează la PREDEAL în perioada
15-26 februarie 1969

TABĂRA TINERETULUI

În program:

Practicarea schiului pe pîrtia de la Clăbucet, excursii la Diham, Gîrbova, Piriul Rece, Trei Brazi etc., concursuri de săniuțe, seri de dans, concursuri sportive și distractive, vizionări de spectacole, carnaval.

Se vor organiza vizite la Brașov, Poiana Brașov, Doftana, Castelul Peleș, Cetatea Rîșnovului, Castelul Bran.

Preț — 350 lei de persoană.
Se acordă 50% reducere la transportul pe C.F.R.
Din București se asigură transportul cu autobuze.
Inscrieri se primesc zilnic între orele 8—17 la:

— BIROUL DE TURISM PENTRU TINERET, str. Onești 6—8, tel. 15.02.00, interior 653.
— Comisia de turism a Comitetului municipal U.T.C. București, str. Onești 4—6, tel. 15.02.00, interior 764.
— Comisiile de turism de la comitetele județene și municipale U.T.C.

LOTO-PRONOSPORT

Publicăm mai jos programul concursului Pronosport nr. 4 etapa din 26 ianuarie: I: Bologna — Internazionale; II: Cagliari — Atalanta; III: Juventus — Sampdoria; IV: Milan — Palermo; V: Pisa — Napoli; VI: Roma — Torino; VII: Varese — Fiorentina; VIII: Verona — Lanerossi; IX: Catanzaro — Brescia; X: Genoa — Bari; XI: Lecco — Lazio; XII: Modena — Padova; XIII: Reggina — Foggia.

● **ÎN ATENȚIA CIȘTIGĂTORILOR DE LA TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ LOTO DIN 21 IANUARIE**

● Biletele cîștigătoare trebuie depuse pînă sîmbătă 25 ianuarie 1969, la ora 13.00, în orașele de reședință județeană și pînă vineri 24 ianuarie 1969, la ora 13.00, în celelalte localități. ● Omologarea biletelor cîștigătoare se va efectua joi 30 ianuarie 1969 ● Plata premiilor se va face astfel: în Capitală, începînd de luni 3 februarie, prin casieriile proprii Loto-Pronosport; în provincie, începînd aproximativ de miercuri 5 februarie, prin casieriile proprii Loto-Pronosport și mandate poștale ● Astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor la concursul Pronoexpres obișnuit de mîine a cărui tragere va avea loc la București în sala Clubului Finanțe Bănci din strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 18.30. Tragerea va fi radiodifuzată ● Tragerea excepțională Loto de astăzi va avea loc la București în sala din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18.00. Tragerea va fi radiodifuzată.

PRONOEXPRES

Premiile concursului nr. 3 din 15 ianuarie: EXTRAGEREA I: Categoria a II-a: 131,5 variante a 1 077 lei; Categoria a III-a: 3 142 variante a 45 lei.

Report categoria I: 141 701 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categoria A 5,5 variante a 20 897 lei; Categoria B 257,5 variante a 446 lei; Categoria C 4 268 variante a 26 lei.

SPORT și MAFIA

MISTER GRAY (I)

de Lamberto ARTIOLI

Desen de: **N. CLAUDIU**

In „TIME" din 9 noiembrie 1959, la pagina 63, pe prima coloană, sub titlul „Mr. Gray" (Domnul Cărunt) se putea citi:

„In lumea tenebroasă și perfidă a mafiei pugilatului toți știau că marele expert în aranjarea întîlnirilor era un individ numit Frankie, un om cu privirea aspră și cu părul cărunt. Dar nimeni nu-i spunea Frankie, ci Mr. Gray. Cînd — însă — a început să-l caute poliția, nu s-a găsit nimeni care să-și aducă aminte de el, să spună cînd a fost văzut ultima oară sau unde trăiește. Săptămîna trecută, prins în sfîrșit, după ce fusese supus unei urmăriri îndîrjite, Mr. Gray se afla într-una din sălile Curții Supreme a Tribunalului din Manhattan, la New York".

Acest Mister Gray nu era altul decît Paul John Carbo, *poreclit de amici Frankie, iar de alții, într-un mod foarte semnificativ:* „The Killer" *(Ucigașul). Acest individ, descendent al unei familii din Puglia (în actele de stare civilă este trecut cu numele Francesco Carbo), avea — în momentul în care a pus piciorul în sala Tribunalului — 55 de ani. S-a născut în 1904, mai exact la 10 august, la New York.*

In dimineața aceea, puternicul mafiot care manevrase în culisele celor mai importante și discutabile întîlniri susținute de sute de boxeri pe ringurile din Statele Unite, părea bătrîn și obosit, nefiresc de palid. Avea un început de diabet și arbora un aer blazat. Înalt de cinci picioare și opt degete, adică de 1,72 m, omul acesta, cu trăsături neregulate și cu figura întunecată, părea scund, cu toate adausurile ortopedice aplicate pantofilor pentru a da impresia unui tip înalt. Carbo învățase de tînăr să fie în aparență ceea ce nu era în realitate. Deprinsese aceasta în 1922, cînd avea 18 ani și lucra ca vînzător într-un magazin de articole marinărești din New York. Carbo, rebel și arogant (avusese de-a face cu poliția din New York la 11 februarie, același an, fiind acuzat de agresiune a asimilat, curînd, personalitatea autoexaltantă a oamenilor mării care frecventau acel magazin. Clienții, datorită felului său arogant de a-și da importanță și în plus știindu-l de origină italian, l-au poreclit „Jimmy The Wop" (Jimmy îndrăznețul). Ca studii, avea ceva mai mult decît școala elementară; cultiva violența și nelegiuirea. Afabil și ceremonios pînă la culmea ipocriziei, Frankie Carbo a fost în realitate un om de o cruzime rece, cu o nepotolită sete de a se impune și de a înșela. În viața sa, în care a dus un incalificabil joc-dublu, a manevrat un mare număr de boxeri, pe unii trimițîndu-i la „măcel", pe alții sortindu-i casei de nebuni, pe mulți lăsîndu-i pe drumuri, după ce li jefuise de sume frumoase. Acest om cu privirea rece a fost ceva mai mult decît un escroc: încă de la vîrsta de 26 de ani avea o crimă pe conștiință. În 1930 s-a stabilit că se făcuse vinovat, la 17 decembrie 1928, de uciderea unui șofer de taxi într-o agenție de pariuri din Bronx (New York). Și asta pentru cîțiva dolari. Nu a stat, însă, mai mult de douăzeci de luni în închisoarea Sing Sing întrucît a reușit să transforme delictul său în legitimă apărare.

Din 1928 încoace, a mai fost acuzat de asasinat încă de cinci ori dar a reușit, de fiecare dată, să se dezvinovățească. Arestat în alte ocazii, a obținut, cu regularitate, să fie lăsat în libertate provizorie în schimbul unor însemnate cauțiuni. Cînd a fost trimis la închisoare, în 1959, sub acuzarea de a fi tras sforile în culisele boxului new-yorkez, fără a avea nici măcar licență de manager, nu a mai reușit să scape de pedeapsă. Învinuit și de complicitate la delicte, șantaje și evaziune fiscală, a suferit la 2 decembrie 1961 o nouă condamnare, pe 25 de ani, pe care-o ispășește actualmente. Ceea ce i-a atras pierzania a fost acuzația de a se fi sustras fiscului așa cum de altfel i s-a întîmplat și lui Al Capone, în îndepărtatul an 1931.

Viața sa a fost plină de violențe, șantaje, escrocherii, ticăloșii. A spune că Paul John Carbo a fost un tîlhar nu-i de ajuns: ce-i drept, el nu utiliza armele de foc (chiar dacă de tînăr obișnuia să țină ascuns sub haină un Smith & Wesson de calibru 38, cu țeavă scurtă), dar opera cu arma șantajului și a înșelătoriei. Mereu intra în combinații primejdioase și făcea, în permanență, apel la violența celor mai redutabili avocați ai Americii pentru a născoci probe și a semăna îndoială. A fost arestat de treisprezece ori. A început să facă cunoștință cu oamenii legii la unsprezece ani în urma unei încăierări sîngeroase cu tovarășii lui de joc; apoi la 24 de ani și încă o dată, la 35 de ani.

Așadar, la 22 noiembrie 1939, Carbo s-a virit într-o altă afacere necurată. Pe atunci locuia în Seattle și lucra ca „împuternicit nedeclarat" al unui mare număr de boxeri de categorie mijlocie de pe coasta californiană. Avea multe cunoștințe la Los Angeles și printre acestea, pe Benjamin „Bugsy" *(„Trăsnitul")* Siegel. *Cei mai buni prieteni ai lui Siegel erau actorul* George Raft, Marino Bello *(nașul actriței Jean Harlow),* Mickey Cohen, *un fost „cocoș" cu fălcile îmblînzite și* Tom Dragna. *Printre dușmani se afla, în schimb,* Harry „Big Greenie" *(„Marele verzui")* Greenberg *care locuia în Los Angeles. Acest individ suspect care a făcut parte din „Societatea anonimă — Crime" din Brooklyn comisese, înainte de a fi fost alungat din cauza unor intrigi, greșeala de neiertat de a nu fi restituit cinci mii de dolari unuia dintre capii gangsterismului de atunci.* Louis *(„Lepke",* Buchalter, *lucru pentru care Siegel primise de la New York ordinul să-l desființeze urgent.*

În românește de **S. BONIFACIU** și **A. BREBEANU**
(Din „Sport e Mafia" — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani — Milano)

box

Crișul Oradea — Voința Cluj 17-9

Echipa de box **Crișul Oradea**, care se pregătește pentru meciul cu **D.V.S.C. Debrețin**, a susținut un meci de verificare cu **Voința Cluj**. Localnicii au obținut victoria cu scorul de **17—9**. În cel mai frumos meci, orădeanul **Ion Nica** l-a învins pe **I. Horja**.

ILIE GHIȘA,
coresp. principal

Actualitatea internațională

Uriașul din Zaporojie se apropie de „zidul" celor 600 kg.

Nr. 12 în ancheta I.S.K. 1968 a celor mai mari performeri

LEONID JABOTINSKI (U.R.S.S.)

RECORD MONDIAL	**Total : 590 kg. (Sofia, 19.VI.1967)** **Smuls : 176 kg. (Lugansk, 19.V.1968)**
RECORD EUROPEAN	**Total : 590 kg. (Sofia, 19.VI.1967)** **Împins : 201,5 kg. (Lugansk, 19.V.1968)** **Smuls : 176 kg. (Lugansk, 19.V.1968)** **Aruncat : 219 kg. (Sofia, 19.VI.1967)**
RECORD OLIMPIC	**Total : 572,5 kg. (Tokio, 18.X.1964)** **Împins : 200 kg. (Ciudad de Mexico, 19.X.1968)** **Smuls : 170 kg. (Ciudad de Mexico, 19.X.1968)** **Aruncat : 217,5 (Tokio, 18.X.1964)**

Cu articolul de față se încheie prima „duzină" a premiaților în ancheta internațională I.S.K. desemnînd pe cei mai buni sportivi din lume, în anul care a trecut. Am publicat pînă acum portrete și reportaje, prezentîndu-vă pe rînd laureatul originalei întreceri — Bob Beamon — și următorii clasați : Al. Oerter, Jean-Claude Killy, Dave Hemery, Mike Wenden, Kipchoge Keino, Jim Hines, Lee Evans, Dick Fosbury, Tommie Smith, Roland Matthes. Acum, după Leonid Jabotinski, se pregătesc să ia „startul" Victor Saneev, Sawao Kato, Mamo Wolde, Charles Hickcox, Graham Hill, Mike Burton, Eddy Merckx, Ralph Doubell. Iar, o dată cu acestea, continuă prezentările legate de clasamentul mondial feminin, în retrospectiva 1968 a marilor valori.

Așa cum se așteptau toți, laurii de campion olimpic în întrecerea celor mai grei halterofili au revenit uriașului din Zaporojie, puternicului Leonid Jabotinski. E drept, performanța nu impresionează într-atîta prin cifra obținută — „numai" 572,5 kg. Dar dacă granița mult visată a celor 600 kg a rămas din nou neatinsă, aceasta se explică prin faptul că, la Ciudad de Mexico, a lipsit acea luptă între egali, atît de necesară pentru nașterea unui record. Jabotinski n-a avut adversar pe măsură și s-a mulțumit cu rezultatul care-l situa, oricum, pe prima treaptă a podiumului. Așa se încheia un nou capitol, nu lipsit de importanță, din remarcabila carieră a supercampionului lumii halterofile.

Leonid Jabotinski s-a născut la 17 iulie 1938, în familia unui muncitor metalurgist ucrainean. Curios, nici tatăl, nici alte rude pe linia ascendentă, nu prevesteau că micul Leonid va ajunge la gabaritul excepțional de 191 kilograme... La 15 ani, el cîntărea doar 75 kg. În școală, sportul nu era o preferință deosebită pentru viitorul atlet. Juca fotbal, ca toți băieții, fără predilecție manifestă pentru alte exerciții fizice. O cotitură în viața sa s-a dovedit a fi mutarea familiei Jabotinski, de la Zaporojie la Harkov, în 1953. Aci, Leonid face cunoștință cu acel pedagog care avea să-i insufle o dragoste nețărmurită pentru sportul halterelor, antrenorul Mihail Svetlicinii. Acesta conducea secția de haltere a clubului uzinei de tractoare din Harkov și el l-a convins pe tînărul Jabotinski să frecventeze cu regularitate cursurile sale de pregătire. Peste puțin timp, cînd proaspătul halterofil împlinea 15 ani, fișa sa de performanțe consemna 175 kg, la suma celor trei stiluri (ridicat — 50 kg, smuls — 50 kg, împins — 75 kg). Iar peste alți șase ani, el devenea un candidat serios la selecționarea în reprezentativa de haltere a U.R.S.S.

În februarie 1960, la concursul tinerilor halterofili sovietici, la Talinn, viitorul recordman mondial obține primul loc în întrecerea „greilor", cu rezultatul de 430 kg. Și numai la două luni după aceea, Jabotinski mai adaugă acestui rezultat 30 kg, ceea ce anunța cu certitudine pe performerul de mai tîrziu. De atunci încolo, Leonid Jabotinski a urcat mereu cifra performanțelor sale. Granița celor 500 kg este întrecută în 1961, iar un an mai tîrziu, la campionatele unionale de la Tbilisi, Jabotinski se dovedește principalul adversar al marelui Iuri Vlasov, cucerind medalia de argint cu totalul de 512,5 kg.

Dar adevăratul start în acel pasionant „duel" care a opus pe cei doi coloși, avea să fie dat în martie 1964. Atunci, Jabotinski răpește lui Vlasov trei recorduri mondiale și devine campion unional cu 560 kg. Dar numai după o lună, Vlasov recucerește toate recordurile pierdute, arătînd că se va da greu bătut. Olimpiada de la Tokio certifică însă din nou superioritatea noului as al forței și odată cu aceasta începe definitiv „era Jabotinski". Campionatul mondial din 1966 și două campionate europene (1966 și 1968) aduc lui Leonid Jabotinski lauri noi și-l apropie tot mai mult de incredibila limită a celor 600 kg.

Acum, uriașul din Zaporojie se află aproape, foarte aproape, de acest mare „zid" atît de greu de atins. Recordul mondial a fost urcat de el la fantastica sumă de 590 kg. Mai lipsesc doar zece kilograme... Le va adăuga și pe acestea, într-una din acele splendide sfidări ale sale aduse legilor gravității. Leonid Jabotinski este convins că, da !

Vlad UDRIȘTE

In exclusivitate pentru SPORTUL

Cu tenismanii români sub soarele Indiei

GAUHATI

Indiа, țara legendelor fără număr, cîntată de poeți și romancieri, începe să devină în zilele noastre un miraj și pentru sportivi. Două discipline strălucesc cu deosebire pe terenurile de sport scăldate din belșug de soarele dogoritor al țării de la miază-zi : hocheiul pe iarbă și tenisul. Hocheiștii indieni au deținut ani de-a rîndul supremația olimpică, după cum tenismanii au ajuns pînă la treapta cea mai înaltă a consacrării, challange-round-ul „Cupei Davis". Iată de ce turneele de tenis organizate în marea peninsulă a Asiei de Sud sînt, de mai mulți ani, un important punct de atracție pentru așii rachetei. „Circuitul indian" — lanț de concursuri internaționale în principalele orașe ale țării — rivalizează în calendarul sportului alb cu cele ale Caraibilor, Australiei sau Coastei de Azur.

Pentru a doua iarnă (europeană) în suita de turnee, dintre Calcutta și Bombay, reprezentanții tenisului românesc își afirmă prezența, cu deosebită vigoare. Anul trecut, Țiriac și Năstase cîștigau aci lauri, secondați de mai novicele Sever Dron. Acum, o caravană sportivă de tenismani români evoluează pe același itinerar. Patru jucători și — fapt inedit — o jucătoare se anunță de pe acum soli vrednici ai tenisului nostru. Îi însoțește antrenorul Gheorghe Cobzuc. Simpaticul Gică are bunul obicei de a nu-și uita ușor prietenii lăsați acasă, chiar cînd se află la distanțe de mii de kilometri. Lor, antrenorul le scrie, după fiecare concurs, împărtășindu-le multe amănunte interesante.

Așa se face că ziarul Sportul a intrat în posesia primelor corespondențe inedite de la conducătorul delegației de tenismani români aflați acum în India. Promitem ca, pe măsură ce ne parvin aceste scrisori, să le facem loc în coloanele noastre. Azi, primul episod din acest nou serial.

Iudith Dibar, prima jucătoare de tenis din România care evoluează în „Circuitul indian", a cucerit două titluri de campioană la Assam.

„CLASICUL" INCIDENT AL BAGAJELOR RĂTĂCITE

La plecare, într-o mohorîtă după-amiază de decembrie, n-am fost scutiți de surprize neplăcute. Pe aeroportul din Praga, a doua noastră escală după Berlin, constatăm îngroziți că ne lipsesc cele șase geamantane conținînd încărcătura noastră de preț ; rachetele. Ce ne facem ? Amabili, funcționarii de la „CSA" caută să ne risipească îngrijorarea, anunțîndu-ne că a doua zi — 14 decembrie — cu un sfert de oră înaintea decolării avionului pentru Bombay vom primi bagajele de la Berlin. Cum însă convorbirea cu noi (în germană) continuă apoi aprinsă între ei (în cehă) nu devenim cu totul liniștiți și noaptea trece cu somn agitat.

În dimineața următoare, îngrijorările noastre continuă pînă exact la acel ultim sfert de oră cînd, ca prin minune, „Interflugul" aterizat în trombă ne aduce și prețioasele rachete, fără care eram literalmente pierduți. Începem bine dispuși marele zbor, la întrecere cu acele ceasornicului, care acum sînt date înainte cu fiecare etapă.

Facem escale la Atena (ora 11,30), Cairo (ora 15), Kuweit (ora 23) și ajungem la Bombay duminică la ora 4,25, cînd la noi în patrie e abia miezul nopții. Cu un alt avion, al companiei „Air India" de data aceasta, ne continuăm călătoria spre Delhi, capitala țării. Dar punctul terminus al zborului nostru este încă departe și — curios — el se transformă, între Delhi și Calcutta, în liniștit drum de cale ferată. O mică defecțiune, în itinerarul fixat de gazde (ulterior, dovedindu-se foarte ospitaliere) face ca să schimbăm avionul cu trenul, ceea ce nu ne încîntă de loc.

La Calcutta, ajunși luni, lucrurile se schimbă. Sîntem așteptați de un reprezentant al federației indiene de tenis, conduși la hotel și ni se dau asigurări că viitoarea etapă a călătoriei noastre, ultima, va fi efectuată în cele mai bune condiții. Ne odihnim, căci era și timpul.

FILEURILE NEGRE...

Ziua de răgaz la Calcutta, înaintea unui nou start spre ținta călătoriei, Gauhati, o folosim pentru primele cunoștințe tenisiste. Facem o vizită terenurilor de la Calcutta South Club, aceleași pe care urma să evoluăm peste o săptămînă, la campionatele internaționale ale Asiei. Ne întîmpină un frumos parc sportiv, cu 12 terenuri gazonate și alte 6 cu zgură roșie. Pășind pe unul din terenuri sîntem de-a dreptul surprinși... Verdele pal al gazonului tuns scurt este mărginit, pe fund, de largi prelate violet închis, iar la mijloc fileul este negru cu dungă roșie... O simfonie de culori care surprinde, dar care, gîndindu-mă atent, își găsește pe deplin justificarea. Pe acest fundal de culori închise, siluetele albe ale jucătorilor și mingea se disting mult mai bine. Și poate evita unele erori de arbitraj !

Apoi, în restul zilei, ne cufundăm în viața trepidantă a acestui mare oraș (5 milioane de locuitori), care pulsează prin mii de artere. Forfota trecătorilor, ghirlandele aprinse ale reclamelor luminoase, sub cerul serii, zgomotul neîntrerupt, toate ne amintesc permanent că sîntem în centrul unei țări în plină dezvoltare.

IN INIMA ASIEI

Miercuri 18 decembrie.

Iată făcut și ultimul salt — de vreo 700 kilometri... — care ne aduce la capătul lungului drum. Sîntem la Gauhati, important oraș al provinciei Assam, cel mai răsăritean teritoriu al Indiei. Sîntem aproape de granița cu R. P. Chineză, cu Pakistanul de Est, Nepalul și Birmania. Prin fereastra avionului, am văzut în depărtare crestele celor mai înalți munți din lume, Himalaia. Aci, la Gauhati (350.000 locuitori), tenismanii români urmează să dispute primul concurs al Circuitului — campionatele Indiei de Est.

Ilie Năstase și „Ucu" Dron, care sînt pentru a doua oară prin aceste locuri, par mai bine aclimatizați la decalajul de temperatură, cuprins între -10 grade și +32. Pe ceilalți îi văd cam abătuți și, cum pot, caut să-i îmbărbătez. Cel mai repede se regăsește Iudith, care-mi spune veselă :

— Nu mi-e frică, am venit aci ca să cîștig !

...Și chiar așa a și fost.

„TRIPLA COROANĂ" A LUI NASTASE

De la hotelul „Gauhati Guest House", unde abia lăsasem bagajele, pornim spre terenuri. La început — semn bun : se joacă pe zgură, deci vom fi mai „acasă". Faptul că întrecerile începuseră de luni, ne obligă să intrăm imediat în concurs. Nu sîntem, de altfel, ultimii sosiți. A doua zi, joi, campionul Indiei, Premjit Lall, sosește la ora 9,30, iar la 11,30 este eliminat de polonezul Rybarczyk ! Prima surpriză.

Pentru români, lucrurile decurg bine. Prezența noastră este salutată de presă și „THE ASSAM TRIBUNE", ziar în limba engleză, scrie : „Participarea celor 6 jucători (n.a. mă numărau și pe mine...) din România a ridicat sensibil tempoul campionatelor est-indiene. Oaspeții români se arată în mare formă". Așa și era. Toți patru băieți au intrat în sferturi de finală, iar semifinala Năstase-Marcu a constituit o demonstrație de virtuozitate.

Rezultatele finale, desigur, le cunoașteți. Iliuță a fost omul nr. 1, cîștigînd în trei probe. În titlu, „THE SUNDAY AMRITA" anunță cu litere mari : „Triplă coroană pentru I. Năstase". Ilie a zburdat în toate cele trei finale (cu Lall la dublu și cu Iudith Dibar la mixt). Dar marea performanță — cred eu — rămîne victoria lui Iudith, care a cîștigat la luptă finala cu americanca Alice Tym : 8—6, 8—6. Un punct foarte prețios în favoarea tenisului nostru.

La urmă, dați-mi voie să vă spun două cuvinte și despre jucătorul Gheorghe Cobzuc. M-am trezit înscris pe tabloul de simplu, am luat racheta și... cîștig (6—0, 6—0) în fața lui K. C. Abraham, un jucător mai modest. Turul doi : 3—6, 3—6 cu Boloram Singh, un indian foarte tenace. Ce să-i faci, nu rezist la „tăcăneală"... Mai ales pe caniculă.

Gheorghe COBZUC

„Relax" după grelele dispute în fața fileului... Sportivii români (în prim plan : Gh. Cobzuc, Iudith Dibar și P. Mărmureanu) și amabilele lor gazde, sărbătorind pe campionii turneului de la Gauhati (Assam).
Foto : CAPITAL NEWS Delhi

Beverwijk 1969 în plină desfășurare...

Alexandra Nicolau a debutat cu o victorie

HAGA, 20 (Agerpres). — În runda a 5-a a turneului internațional de șah (grupa maeștrilor) de la Beverwijk, **Victor Ciocîltea a remizat cu cehoslovacul Kozma.** Liderul clasamentului, iugoslavul Kurajița, a cîștigat la olandezul Krabe. Vesterinen l-a învins pe Hartog, iar Bednarski a cîștigat la campioana mondială Nona Gaprindașvili. În clasament conduce Kurajița cu 5 p, urmat de Honfi 4 p (1), Ciocîltea și Vesterinen 3½ p etc.

A început și turneul feminin. În prima rundă, **șahista româncă Alexandra Nicolau a învins-o pe olandeza Tuk.** Alte rezultate : Timmer (Olanda) — Gutierrez (Spania) 1—0 ; Van der Giessen (Olanda) — Hellwig (Polonia) 1—0 ; Hemskeerk (Olanda) — Vokralova (Cehoslovacia) 1—0.

În grupa marilor maeștri, Doda a cîștigat la Olafson, iar Lombardy l-a învins pe Langeweg. A fost consemnată remiza în partidele Ostoici — Gheller și Cirici — Keres. Botvinnik a întrerupt cu Medina. Pe primul loc în clasament, după cinci runde, se află Botvinnik cu 3½ (1) p, urmat de Keres și Cirici 3½ p etc.

Margaret Smith Court obține o victorie — fulger în finala de la Sydney

SYDNEY, 20. — Proba de simplu feminin din cadrul turneului internațional (open) de tenis de la Sydney a revenit jucătoarei australience **Margaret Smith Court.** În finală, care a durat numai 50 de minute, învingătoarea a dispus cu **6—1, 6—2 de Rosemary Casals** (S.U.A.).

Finala probei de dublu bărbați, disputată numai între jucători australieni, a fost cîștigată de perechea **Roy Emerson-Rod Laver,** învingători cu **10—12, 6—4, 6—3** în fața cuplului **John Newcombe-Tony Roche.**

MARKS — DESCHAMPS CAMPIONI MONDIALI DE YACHTING

BUENOS AIRES, 20. — Campionatul mondial de yachting la clasa „5,5 m" s-a încheiat cu victoria echipajului englez Larry Marks-Vic Deschamps, care a totalizat 9 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat echipajele Cudmore-Bruen (Irlanda) — 28,1 puncte și Domato-Siedman (Argentina) — 36,7 puncte. Foștii campioni mondiali, francezii Troupel și Lanaverre, au ocupat locul patru cu 40,7 puncte. Ultima regată, desfășurată la Rio de la Plata, a revenit echipajului Marks—Deschamps.

ÎNCEPÎND DE AZI Raliul Monte Carlo intră în faza a II-a

MONTE CARLO, 20 (*prin telex*). — Prima fază a tradiționalei competiții automobilistice „Raliul Monte Carlo" s-a încheiat astăzi (N. R. ieri) cu sosirea în orașul mediteraneean a concurenților care au parcurs cele opt trasee stabilite. Din cele 196 echipaje care au luat startul, au mai rămas în cursă 167. Acestea vor participa, acum, la întrecerea în comun pe traseul Monte Carlo — Vals les Bains — Monte Carlo (cca 1 500 km), iar în final la proba de noapte (670 km).

De menționat că numărul de abandonuri înregistrate este unul din cele mai reduse din istoria acestui raliu.

Karl Schranz în coborîrea de la Kitzbuhel, care i-a consolidat poziția de lider în „Cupa Mondială"
Telefoto : A.P.—AGERPRES

PE GHEAȚĂ ȘI PE ZĂPADĂ

HOCHEIȘTII SOVIETICI I-AU ÎNTRECUT PE CANADIENI LA TORONTO

Peste 15 000 de spectatori au urmărit la Toronto întîlnirea internațională de hochei pe gheață dintre selecționatele Canadei și U.R.S.S. La capătul unui joc spectaculos, victoria a revenit hocheiștilor sovietici cu scorul de 4—2 (0—1, 1—0, 3—1).

JIRI RASKA : VICTORIE ȘI RECORD LA ST. NIZIER

Concursul internațional de sărituri cu schiurile, desfășurat pe trambulina de la Saint Nizier, s-a încheiat cu victoria cunoscutului sportiv cehoslovac Jiri Raska, medaliat cu aur și cu argint la Jocurile Olimpice de la Grenoble. El a totalizat 254,8 puncte, cele mai bune sărituri ale sale măsurînd 106,5 și 106 m. Locurile următoare au fost ocupate de francezul Alain Macle — 225,9 puncte (96 și 103 m), și cehoslovacul Zbynek Hubac — 215,1 puncte (98,5 și 93,5 m). Săriturile efectuate de Jiri Raska au constituit și un nou record al trambulinei (vechiul record aparținea sovieticului Belousov cu 101,5 m).

AU ÎNCEPUT ÎNTRECERILE PENTRU TROFEUL MEMORIAL J. KENNEDY

În stațiunea de sporturi Lake Placid (S.U.A.) au început concursurile de schi din cadrul jocurilor de iarnă pentru trofeul memorial „John Kennedy". Proba de sărituri de la trambulină a fost cîștigată de norvegianul Odd Hammerness, care a realizat sărituri de 65 și 67,500 m. Bruce Jennings (S.U.A.), marele favorit al competiției, s-a clasat pe locul doi, urmat de campionul olimpic de combinată nordică, Franz Keller (R.F. a Germaniei). La competiție participă peste 300 de sportivi reprezentînd 22 de țări. Aceste Jocuri de iarnă se vor desfășura în fiecare an cîte în 1971 în stațiunea de la Lake Placid, urmînd ca din anul 1971 să aibă loc în alte stațiuni din S.U.A.

PIERLORENZO A CÎȘTIGAT SLALOMUL URIAȘ ÎN „CUPA AOSTA"

La Tarvisio, (Italia), în cadrul competiției internaționale de schi pentru „Cupa AOSTA", prima manșă a slalomului uriaș a fost cîștigată de elvețianul Kurt Huggler, care a realizat timpul de 2:03,87. Pe locurile următoare s-au clasat Renzo Zandegiacomo (Italia) — 2:04,26 și Müller Heckel (R.F. a Germaniei) — 2:04,85. Cea de-a doua manșă a revenit italianului Pierlorenzo, care a ocupat primul loc în clasamentul final.

CONCURSUL DE SARITURI DE LA MATRAHAZA

Concursul internațional de sărituri cu schiurile de la trambulină, desfășurat la Matrahaza (Ungaria), a fost cîștigat de Gunther Goellner (R.F. a Germaniei), care a realizat 185,9 puncte (65,5 și 67 m). **Schiorul român Vasile Birsan, accidentîndu-se la antrenamente, nu a putut fi prezent la competiție.**

SUEDIA PE LOCUL I ÎN ȘTAFETA DE 3 x 10 KM LA LE BRASSUS

Proba de ștafetă 3x10 km din cadrul concursului internațional de schi de la Le Brassus a fost cîștigată de echipa Suediei (Larson, Boelling, Halvarson), cronometrată cu timpul de 1h 51:53,0. Pe locurile următoare s-au clasat formațiile Elveției — 1h 51:59,0 ; Italiei — 1h 52:09,0 și Poloniei — 1h 53:33,0.

SLALOM URIAȘ LA MÜREN

În competiția internațională de schi de la Müren, slalomul uriaș a fost cîștigat de sportivul Fercher (Austria), cu timpul de 1:32,81.

Voleibalistele albaneze învingătoare în C.C.E.

La Istanbul s-a disputat returul meciului dintre echipele **Fenerbahce Istanbul** și **„17 Nendori"** (Albania), contînd pentru „Cupa campionilor europeni" la volei feminin. Sportivele albaneze au obținut victoria cu scorul de **3—2 (7—15, 13—15, 15—10, 15—13, 15—2)** și s-au calificat pentru turul II al competiției.

SPORTIVI ROMÂNI PREZENȚI LA INTERNAȚIONALELE DE TENIS DE MASĂ ALE CEHOSLOVACIEI, R.D. GERMANE ȘI ANGLIEI

Săptămînile care urmează vor găsi pe jucătorii noștri de tenis de masă în plină activitate competițională. Astfel, între 31 ianuarie și 2 februarie, la Bratislava vor avea loc campionatele internaționale ale Cehoslovaciei, unde vor fi prezenți și Maria Alexandru, Carmen Crișan, Viorica Ivan, Doboși, Dumitriu, Macovei. Apoi la datele de 5-6-7 februarie, la Potsdam sînt programate internaționalele R. D. Germane cu participarea și a Eleonorei Mihalca, a lui Carmen Crișan, Doboși, Naftali, Stelian. În sfîrșit, la 21 februarie, în localitatea Teesside, se va disputa partida Anglia-România din cadrul „Ligii europene". Peste o zi, tot la Teesside : o nouă întîlnire (amicală) între jucătorii englezi și cei români, meci ce se va repeta și la 24 februarie, la Sheffield. Apoi, în orașul Brighton, între 27 februarie și 1 martie, jucătorii români vor participa la campionatele internaționale ale Angliei. Este posibil ca la unele dintre competițiile amintite să concureze și jucătorii japonezi.

O FANTASTICĂ RAFALĂ ÎN SETUL III ȘI SURBEK A CÎȘTIGAT LA SAPPORO

Turneul internațional „Fulger" de tenis de masă de la Sapporo (Japonia) a fost cîștigat de iugoslavul Dragutin Surbek, care în finală l-a învins cu scorul de 90—66 pe japonezul Satoshi Hawahara. Conform regulamentului acestui turneu s-au jucat seturi care trebuiau să se încheie după 5 minute. Surbek a cîștigat cu 14—15, 13—15, 63—36.

PAWLOWSKI — SPORTIVUL nr. 1 AL POLONIEI

Plebiscitul organizat de ziarul **„Przeglad Sportowy"** din Varșovia pentru desemnarea celui mai bun sportiv polonez al anului 1968 a demonstrat popularitatea de care se bucură campionul olimpic de spadă **Jerzy Pawlowski.** El a totalizat 470 369 puncte, fiind urmat de : 2. **Irena Szewinska** (atletism) — 452 089 p ; 3. **Waldemar Baszanowski** (haltere) — 433 935 ; 4. **Jersy Kulej** (box) — 377 412 p ; 5. **Iozef Zapedzki** (tir) — 283 624 p ; 6. **Sobieslaw Zasada** (automobilism) — 203 091 p ; 7. **Jozef Grudzien** (box) 184 571 p ; etc.

MLADOST ZAGREB — ÎN TURUL II AL C.C.E. LA VOLEI

ATENA, 20. — La Pireu, în cadrul primului tur al „Cupei campionilor europeni" la volei masculin, s-au întîlnit, în meci retur, formațiile **Olympiakos Pireu** și **Mladost Zagreb.** Victoria a revenit voleibaliștilor iugoslavi cu scorul de **3—0 (15—3, 17—15, 15—9).**

Echipa **Mladost Zagreb,** care cîștigase și primul joc, s-a calificat pentru turul următor al competiției în care va întîlni formația **Hapoel Tel Aviv.**

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40338

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 432 (5866) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 22 ianuarie 1969

2 MARTIE

Valorificarea deplină a turismului montan în atenția administrației locale

Convorbire cu Wilhelm Lutsch, vicepreședintele Consiliului popular județean Brașov

Pe una din pîrtiile care au făcut din Postăvarul „muntele vrăjit" al schiorilor noștri, tar din Poiana Brașov, stațiunea nr. 1 a țării

La 34 de ani, tînărul vicepreședinte al Consiliului popular al județului Brașov nu și-a uitat veleitățile sportive. Ceea ce este și firesc într-o regiune în care natura însăși invită la mișcare, la petrecerea timpului în aer liber. Fostul — nu de mult! — baschetbalist, alpinist, schior ține la amintirile sale sportive și nu concepe să le părăsească în momentul în care sarcini obștești importante îi acaparează timpul și atenția. Dimpotrivă, dragostea de sport, cultivată ani de zile, va face parte din bagajul său de experiențe în exercitarea atribuțiilor ce i-au fost încredințate în administrația județeană.

Wilhelm Lutsch, *ale cărui funcții și sarcini nu încap pe o simplă carte de vizită, încearcă să realizeze, să materializeze idei mai de mult ventilate, și validate în județul carpatin. Zonă de înaltă și tradițională frecvență turistică, posedînd multiple capacități sportive — județul Brașov merită, în modul cel mai natural, o concepție proprie de gospodărire sportivă la îndemîna organelor locale. Este tocmai ceea ce tînărul vicepreședinte dorește să înfăptuiască. O recentă convorbire cu dînsul ne-a dat posibilitatea să sesizăm trăsăturile practice ale intențiilor manifestate.*

Ghizi și salvamont

Întrucît Wilhelm Lutsch este și președintele Consiliului județean de turism, firește că principala sa preocupare vizează valorificarea deplină a turismului montan *în împrejurimi. Prima idee ar fi cea referitoare la* crearea unei întreprinderi specializate, *o întreprindere de gospodărire locală, care să întreție instalațiile mecanizate de transport, să efectueze marcajele de poteci turistice și să întrețină traseele montane. Cu chibzuință, gospodarii județului s-au gîndit să procedeze treptat, înființînd întîi o secție experimentală pe lîngă întreprinderea existentă I.S.C. Predeal care, în afara sarcinilor enumerate mai sus, să mai aibă cîteva obligații. Noua secție va pregăti în perspectivă planul viitoarelor instalații de transport montan, va executa repararea lanțurilor de securitate din Piatra Craiului (degradate de la o vreme), va edita un ghid al marcajelor. Dar unul dintre cele mai importante obiective care se propune acestei secții este să creeze un* corp de ghizi de munte *(de care nici o zonă turistică montană din lume nu se poate lipsi) și să pună temeliile unor* patrule de salvamont *(atît de necesare pentru preîntîmpinarea frecventelor accidente din munți, în special în Făgăraș, mai ales la ivirea primelor viscole pretimpurii).*

În legătură cu toate acestea, nu numai gospodarii județului, dar toți îndrăgostiții de drumeție evocă necesitatea înființării unor cluburi de turism voluntare, *adevărate școli de turism, cu statute mutual acceptate, pentru ai căror membri îngrijirea unui refugiu, amenajarea unei poteci, dregerea unui stîlp de marcaj să nu fie o corvoadă, ci o pasiune, o datorie morală de la sine înțeleasă.*

Menținerea priciurilor

În centrul atenției stă și problema cabanelor, *tot mai des, în ultima vreme, amenințate a fi transformate în circiumi sau locuri de petrecere zgomotoasă,*

I. MITROFAN

(Continuare în pag. a 2-a)

VIORILE ALBASTRE

Povestea un bătrîn constructor de planoare din Ghimbav-Brașov că, în vremuri de demult, trăia în munții Harghitei un flăcău mîndru căruia, nespus de mult, îi plăcea să viseze cu ochii deschiși spre înaltul cerului. Întrebat fiind de o cotoroanță a pădurii la ce privește cu atîta încîntare, voinicul i-ar fi răspuns că la niște minunății pe care ea — știută la inimă cum este — nu ar putea niciodată să le vadă. La acest afront, spune legenda, baba s-ar fi supărat și făcînd un gest abracadabrant, a transformat flăcăul într-un brad semeț, blestemîndu-l să caute mereu înălțimile, chiar și după ce va fi doborît de secure.

Actualizînd legenda, meșterul de planoare afirma că acesta este prețiosul MOLID DE REZONANȚĂ din munții Harghitei, veșnic setos de lumină și soare, de înălțimi. Chiar și după ce a fost transformat în simplă scîndură, el continuă să se înalțe prin cîntecul viorilor meșteșugit lucrate din trupul lui, prin zborul îndrăzneț al planoarelor construite din fibrele sale. În fond, tot niște viori, viori ale văzduhului, „VIORI ALBASTRE", cum le mai spun oamenii acestor suple aparate. Și le numesc astfel, fiindcă alcătuirea lor cere — ca și la adevăratele lăute — aceeași pasiune, acuratețe, stil. Ne-am convins de acest lucru, urmărind în atelierele de planoare de la Ghimbav migăloasa muncă de artizani a constructorilor.

Stivuit în scînduri, aidoma unor lingouri de aur, renumitul molid de rezonanță trece întîi prin mîinile de artist ale unui prim maestru, care îl selecționează. Expertul își plimbă privirile de cunoscător pe

Vasile TOFAN

(Continuare în pag. a 2-a)

Încrederea deplină a cetățenilor

Liceul nr. 10 din Cluj. În sală sînt prezenți cetățeni de diferite profesii și vîrste: muncitori, ingineri, cadre didactice din învățămîntul mediu și superior, medici, pensionari. În numele Consiliului municipal al Frontului Unității Socialiste, dr. E. Gherman propune drept candidat în circumscripția electorală municipală nr. 77, pe conf. univ. ION MOINA.

Prezentînd personalitatea candidatului, vorbitorul a scos în evidență remarcabilele succese obținute de fostul campion și recordman național în probele de 100, 200 și 400 metri, activitatea bogată pe care maestrul emerit al sportului Ion Moina o desfășoară în cadrul Institutului politehnic din Cluj, pasiunea sa pentru formarea pepinierei de sportivi de performanță din județul nostru, modestia și frumusețea morală a omului al cărui nume e pronunțat cu respect de toți acei care îl cunosc. Și care, prin întreaga sa comportare constituie un exemplu.

Ing. Vasile Galoș, director adjunct la întreprinderea „Carbochim" din Cluj, dr. Z. Marinescu și tehnicianul Șt. Constantin au arătat în cuvîntul lor că susțin cu căldură propunerea făcută.

Votul celor prezenți la această adunare cetățenească pentru candidatura depusă a fost unanim și entuziast.

Luînd cuvîntul, conf. univ. Ion Moina a exprimat sincere mulțumiri pentru cinstea ce i s-a făcut, pentru căldura și încrederea cu care a fost susținută candidatura sa, promițînd celor de față o colaborare fructuoasă pentru rezolvarea în bune condiții a problemelor și cerințelor cetățenilor din circumscripția 77 Cluj.

C. ȘTEFANESCU

Arbitrii meciurilor Steaua — Fides Neapole din „Cupa cupelor" la baschet

Au fost desemnați arbitrii meciurilor de baschet Steaua — Fides Partenope Neapole din cadrul turului II al „Cupei cupelor". Conducerea primului joc de la București a fost încredințată cuplului Em. Samolubover (U.R.S.S.) și A. Arabagian (Bulgaria), iar partida de la Neapole va fi arbitrată de C. Dimou (Grecia) și M. Guiral (Spania).

Astăzi, primul start — neoficial — pe pîrtia de bob de la Sinaia

Datorită muncii neostenite a tuturor celor ce se îngrijesc de pîrtie, precum și a ajutorului acordat de unii activiști, tehnicieni și sportivi, miercuri dimineața va începe, deocamdată pe porțiuni, activitatea internă la bob. Cu toată vremea care a fost pînă acum defavorabilă, acum însă, după cum ne-a informat M. Bota, responsabil, pot începe antrenamentele și, imediat după ele, probabil de vineri sau sîmbătă, competițiile anului 1969.

Modificările aduse au sporit gradul de tehnicitate, în special pe porțiunea finală. Virajul mare (nr. 11, de la pod) are alt aspect, iar viteza boburilor va spori simțitor. Acum, pîrtia are 1 500 m lungime, cu o diferență de nivel de 148 m (deci aproximativ 10 la sută înclinație medie, mai accentuat la start) și cuprinde 11 viraje, dintre care 5 mari (4, 7—8, 10—11).

B. MIHAIL, coresp.

Week-end-ul intern și internațional al schiorilor

● CAMPIONATELE NAȚIONALE DE BIATLON ● A XX-A EDIȚIE A „CUPEI DINAMO" LA PROBE ALPINE ● SCHIORI ROMÂNI LA „3-TRE"

Aflați în plină activitate competițională, schiorii români vor participa și la sfîrșitul acestei săptămîni la o serie de importante întreceri interne și internaționale. Iată principalele competiții care vor avea loc în țara noastră și peste hotare.

● Cei mai buni biatliniști, seniori și categoria tineret, vor lua startul în probele campionatelor naționale. Evenimentul va avea loc începînd de vineri, la Poiana Brașov, pe pîrtia și poligonul din Poiana de jos. Se vor disputa probele de 20 km și 4 x 7,5 km, la seniori, și 15 km la tineret.

● „Alpinii" își vor disputa întîietatea în tradiționala competiție dotată cu „Cupa Dinamo". Aflată la a XX-a ediție, întrecerea va cunoaște o amploare deosebită, deoarece face parte din acțiunile organizate de clubul sportiv Dinamo Brașov cu prilejul aniversării a 20 de ani de la înființare. În mod normal, mai bine zis dacă va ninge, probele (slalom special și coborîre) vor avea loc la Poiana Brașov. Altminteri, ele se vor desfășura în Bucegi.

● Săritorii au programat un mare concurs la Miercurea Ciuc. Disputarea acestuia este însă improbabilă, ea depinzînd de starea trambulinei și a zăpezii.

● Din activitatea internațională, amintim în primul rînd participarea schiorilor Dan Cristea, Gh. Vulpe și V. Brenci la marele concurs „3-tre" (trei zile trei probe). Aflată la a XX-a ediție, competiția cuprinde în palmares schiori celebri, printre care Christian Pravda, Jostl Rieder, Ernst Hinterseer, Toni Mark, Karl Schranz, Egon Zimmermann, Carlo Senoner, Heini Messner, Guy Péryllat. „3-tre", care cuprinde probele de slalom special, slalom uriaș și coborîre, va avea loc începînd de vineri.

● Săritorii A. Biriș, D. Lupu, Gh. Gîrneț au plecat în stațiunea Trniec din Cehoslovacia pentru a participa la un important concurs internațional.

Dinamovistul I. Țeposu, unul din candidații la locurile fruntașe ale naționalelor de biatlon

Foto: A. NEAGU

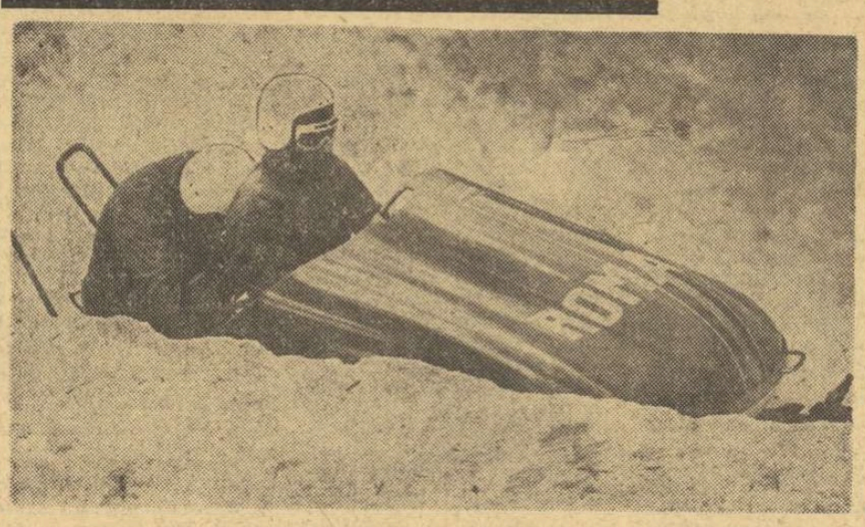

Antrenamentele boberilor continuă la Cervinia

● Se anunță o luptă strînsă Panțuru—Thaler ● Concurenții străini vor să concureze la Sinaia

GERVINIA-BREUIL, 21 (prin telefon). — Vremea aci se încălzește, fără a periclita însă starea pîrtiei. Termometrul oscilează între —6 și —15 grade Celsius, iar antrenamentele continuă normal, cu cîte două coborîri zilnic.

Marți, la antrenamente, echipajul român a fost sortit cu locul trei în ordinea coborîrilor. Înaintea cuplului român a luat plecarea echipajul cehoslovac care — încă neobișnuit cu pista — a pus numeroase frîne în liniile drepte, stîrnind monticule de zăpadă, ceea ce avea să influențeze performanțele următoarelor echipaje. În consecință, în prima manșă, Panțuru, avînd ca frînar pe Neagoe, a realizat timpul de 1:16,75, iar în a doua manșă, cu Focșeneanu — 1:15,89. Cu un start mai bun și plasat abia pe locul 18, deci avantajat, echipajul austriac Ervin Thaler — Reinhold Durnthaler a înregistrat de astă dată timpuri mai bune: 1:16,16 și 1:15,60. Dar surpriza, în special în prima manșă, a venit din partea echipajului secund al Austriei, compus din Herbert Gruber și Josef Eder, cronometrat excelent în prima manșă: 1:16,05 și ceva mai slab într-a doua: 1:16,64.

Oricum, apropierea rezultatelor promite de pe acum lupte strînse și pasionante pentru sîmbătă cînd se va da startul în prima zi a campionatelor europene de bob de 2 persoane. Panțuru se simte bine, este încrezător în șansele sale și nu rămîne decît să se decidă, împreună cu antrenorul său, asupra secundantului pe care îl preferă. Desele sale întrebări privitoare la starea pîrtiei de bob de la Sinaia denotă un pretimpuriu dor de casă; dar și o curioziate plină de simț patriotic, întrucît este asaltat, la rîndul său, cu asemenea întrebări, de către numeroși competitori străini care și-au exprimat dorința de a concura în România.

Ion Panțuru, valorosul nostru bober, deținătorul recordului absolut al pîrtiei de la Cervinia, se anunță din nou unul din favoriții campionatelor europene. În imagine, conducînd bobul avîndu-l ca frînar pe N. Neagoe.

PUMNI ÎN VÎNT

Aflăm, pe căi destul de ocolite, prin indiscreții confirmate ulterior, că tinerii boxeri Constantin Stanef și Victor Silberman, membri ai lotului republican, au fost, nu de mult, eroii unei ciomăgeli într-un local din apropierea grădinii Cismigiu. Se spune același lucru despre boxerul dinamovist Marin Constantinescu.

Asemenea fapte contravin tuturor normelor eticii sportive. În „Elogiul boxului", celebrul scriitor belgian Maurice Maeterlinck a putut scrie că pumnul este „arma umană prin excelență, singura organic adaptată sensibilității, rezistenței, structurii ofensive și defensive a corpului nostru". Dar fiecare boxer a aflat de la primele lecții în sală că maestrul îi exersează pumnii pentru a fi întrebuințați exclusiv în ring și că pugilistului îi este interzis categoric — printr-o lege fermă, chiar dacă nescrisă, cum e codul de onoare al medicilor — să-și folosească pumnii în scopuri extrasportive. Prima prescripție a acestei legi este să eviți orice fel de provocare sau ciocnire, pentru a nu fi tentat să ridici pumnul. Ce s-ar întîmpla dacă scrimerii și-ar rezolva diferendele personale utilizînd spadele?

Nu intenționăm să-i căutăm în coarne pe tinerii noștri boxeri, care nu sînt niște mieluși, o știm prea bine. Nimeni nu le interzice să aibă o viață particulară sau să se arate în public, la fel cu tinerii de o seamă cu ei. Dar un om care a călătorit pînă în Mexic, un om care participă la gale peste hotare, un om care trece din turneu în turneu, din R.F.G. în Italia, se presupune că trebuie să știe să-și aleagă localul pe care să-l frecventeze, să-și aleagă companionii, să-și aleagă anturajul.

Loviturile date de un boxer într-o încăierare sînt pumni în vînt, care nu-i sporesc decît faima de bătăuș, nicidecum pe aceea de sportiv. Nici virtuțile, nici palmaresul boxerului nu se vor ameliora cu victorii de răfuială. Bătaia pentru un boxer este dezonorantă, rușinoasă, umilitoare.

Sîntem gata să acceptăm ipoteza că, în cazurile de care ne ocupăm, boxerii au fost provocați, insultați, molestați înainte de a replica. Cu toate acestea, întrebarea noastră fundamentală rămîne în picioare: ce căutau tineri boxeri — pe care-i așteaptă noi confruntări sportive și în curînd campionatele europene la București — ce căutau, întrebăm, într-un local în care li se pot întîmpla (de loc întîmplător) tevaturi ca cele petrecute?

Atunci, în noaptea cu pricina, au dat din pumni. Acum, la ora răspunsului, vor da, probabil, din umeri...

Ei pot face acest gest, dar cei care răspund de educația lor?

Victor BANCIULESCU

ÎN ZIARUL NOSTRU DE MÎINE

„IL DIO" COMENTEAZĂ PENTRU DV. MECIUL CU ANGLIA

CICLISTUL RUDI ALTIG SE DESTĂINUIE

Putea fi excelent!

A doua ediție a „Cupei Unirii" la schi s-a consumat sîmbătă și duminică, în pitoreasca stațiune Vatra Dornei.

Strădaniile organizatorilor ar fi putut fi răsplătite la sfîrșitul întrecerilor cu calificativul excelent, dacă și arbitrii de la slalom special și uriaș (băieți) ar fi lăsat deoparte subiectivismul în aprecierea schiorilor locali. Probele respective au înmănunchiat o serie de schiori cu reale calități: *Ion Bobiț* (Brașov), *Nicolae Dăscălescu* (Brașov), *Eugen Șandru* (Prahova), *Ladislau Pall* (Suceava), *Ion Postolache* (Prahova). Dintre aceștia, cel mai valoros s-a dovedit *Ion Bobiț*. În ambele curse, el a străbătut traseul cu o vădită dezinvoltură, demonstrînd că este, într-adevăr, cel mai bun. Dar, după consumarea probelor respective, au intervenit aranjamentele de culise și arbitrii. La slalomul uriaș a fost declarat cîștigător suceveanul Ladislau Pall (un talent autentic) deși el omisese pe parcurs două porți (din cauza vitezei, zic gurile rele), iar arbitrul din zona respectivă a motivat că „ceața a fost de vină"! Noi am văzut, însă, foarte bine. Cei care au fost puși pentru supraveghere aveau ochii în patru doar pentru concurenții altor județe! La special, după discuții prelungite, au fost descalificați ambii împricinați (Bobiț și Pall), dar arbitrii l-au văzut greșind doar pe Bobiț. Noroc că reprezentanții altor echipe au intervenit la juriu, iar delegatul federației de specialitate, *Ștefan Stăiculescu*, a luat măsurile cele mai adecvate. De remarcat gestul profesorului *Efrem Chertes*, din comisia sportivă a Consiliului Central al U.G.S.R., care a fost solicitat să intervină la aplanarea divergențelor ivite, *dar a refuzat să ia parte la discuții*, lăsînd pe cei ce au răspuns din punct de vedere tehnic de concurs să hotărască singuri, neinfluențați din afară. A fost o atitudine pe care o apreciem.

Probele alpine la fete nu au ridicat probleme. Concurentele s-au întrecut într-un spirit de deplină sportivitate. *Constanța Mizgăreanu* (Brașov), *Maria Cîmpeanu* (Brașov), *Elena Boiarinov* (Suceava), *Cătălina Olti* și *Rozalia Letalic* (Caraș Severin) au fost cele mai bune. Reprezentanta Bucureștiului, *Monica Scurtu*, s-ar fi putut clasa la slalom uriaș în primele 5 locuri dacă nu ar fi făcut o excelentă cristianie în ultima poartă, fără să treacă, însă, prin ea.

Vorbind despre valoarea concurenților, putem afirma (cu cîteva excepții) că au corespuns. Reprezentanții Bucureștiului au făcut la fond o plimbare de agrement. Ștafeta băieților a sosit cu o întîrziere de aproape o oră (!) iar fetele cu 40 de minute (!) Sportivii județului Dîmbovița n-au reușit nimic nici la fond nici la alpine! Spunem aceasta deoarece pentru turiști se organizează cu totul altfel de concursuri.

Sperăm că la viitoarea ediție (organizatorii ne-au asigurat că doresc ca întrecerea să devină tradițională) asemenea neînțelegeri vor dispare cu totul.

Paul IOVAN

Cauzele eliminării lui Dinamo din C. C. E. au rădăcini mai adînci

Tot ceea ce s-a scris în presă despre înfrîngerea și — totodată — eliminarea echipei de baschet Dinamo din „C.C.E." în favoarea formației Spartak Brno corespunde întrutotul adevărului. În semifinalele importantei competiții oficiale s-a calificat o echipă mai bună, mai omogenă, și aceasta a fost reprezentanta orașului Brno. Deși ar părea paradoxal, optăm pentru ideea că Spartak și-a asigurat calificarea mai mult prin cele 85 de puncte marcate la București, decît prin cele 96 înscrise acasă...

La acest succes al cehilor au contribuit însă... chiar dinamoviștii. La Floreasca, ei au făcut o partidă mare, meritînd aprecierile laudative pe care le-au primit. La Brno, însă, campionii României au fost departe de valoarea manifestată pe terenul propriu și iată deci, cauza principală a eșecului lor. La rîndul ei însă, această explicație suportă cîteva clauze, cărora trebuie să li se acorde importanță.

În primul rînd, potențialul echipei a fost scăzut prin faptul că Albu și Diaconescu nu au evoluat în plenitudinea forțelor. Semidisponibilitatea lor — dacă o putem numi așa — și-a pus amprenta pe jocul întregii echipe. De ce? Și o dată cu aflarea răspunsului se va ridica și vălul care ascunde un aspect al muncii dusă de antrenorul Dan Niculescu pentru plasarea elevilor săi pe orbita marilor valori europene. Campioana țării noastre are un lot neomogen. Trei jucători de valoare (*Albu, Diaconescu* și *Novac*), capabili de a face față cerințelor unui joc modern, alți trei cu o putere de luptă sensibil egală (*Cernea, Visner* și *Dragomirescu*), urmați la distanță de plutonul rezervelor (Giurgiu, Mazilu, Andreescu), care nu se ridică la nivelul titularilor. Deci, o altă concluzie care se impune: *lotul este nu numai neomogen, ci și restrîns*. În momentul descalificării pentru cinci greșeli personale a doi din primii șase, potențialul valoric al echipei scade vizibil și, am putea spune, decisiv. Or, este inadmisibil ca o campioană națională să trăiască numai prin efortul a șase baschetbaliști și avînd în permanență teama descompletării „5"-ului de bază.

În al doilea rînd, dinamoviștii au jucat contractați, nepregătiți suficient psihologic pentru a suporta asaltul gazdelor. Aceasta s-a manifestat și în enervarea jucătorilor la unele decizii ale arbitrilor, care favorizau echipa din Brno, ceea ce le-a redus și mai mult din posibilitatea menținerii avantajului luat la București. În antiteză, calmul cehilor (remarcat și la Floreasca) scotea de fapt și mai mult în evidență faptul că dinamoviștii erau vizibil marcați de tracul evoluției în deplasare în fața unei formații de valoare.

De la simpla enumerare a acestor cauze și pînă la adîncirea lor mai este destul de discutat. Nu dorim s-o facem, preferînd să sugerăm cîteva soluții în vederea îndreptării acestei situații.

Credem că în viitor, campioana țării și cealaltă formație fruntașă, Steaua, vor trebui să aibă un calendar internațional mult îmbunătățit, deoarece numărul infim de confruntări cu formații puternice de peste hotare este o frînă în dezvoltarea baschetului la un nivel superior. Vina cea mare o poartă Federația de specialitate, care are în vizorul său numai echipa națională, și un interes minim pentru crearea unor posibilități de creștere a formațiilor puternice de club. Trebuie ca F.R.B. să dea mai multă libertate cluburilor de a-și organiza întîlniri internaționale. Să nu uităm că iarna, ca de altfel și vara, în perioada dintre două campionate, echipele noastre fruntașe nu dispută nici un meci cu teamuri de peste hotare! Această situație inadmisibilă nu trebuie să se perpetueze!

De asemenea, așa cum la fotbal, rugby, handbal, echipele românești pleacă în străinătate în turnee de lungă durată, așa cum la aceste discipline, în vederea acumulării unui plus de experiență, antrenori numeroși fac specializări în țările avansate în ramura respectivă, credem că baschetul nu ar trebui să fie vitregit.

Este aici nu numai vina Federației de baschet, ci și a C.N.E.F.S.-ului care nu acordă acestui sport importanța cuvenită.

De aceea, sugerăm ca federația de specialitate să instituie o largă acțiune de cercetare a cauzelor rămînerii în urmă a baschetului, să facă loc unui schimb util de păreri, unei anchete, care — pe lîngă că ar dezvălui explicațiile concrete ale insucceselor — ar găsi și căile de ridicare a acestei discipline sportive românești la un nivel superior.

Gheorghe BECHERU
vicepreședinte al Secției de baschet a clubului Dinamo București

Unul dintre favoriții actualului Raliu Monte Carlo este finlandezul Makinen. În fotografie, Makinen atacă un viraj pe șoseaua acoperită cu zăpadă și gheață cu noul său B.M.W. 2002

Automobilism

SÎMBĂTĂ, LA MONTE CARLO, VA CURGE TOTUȘI ȘAMPANIA...

În automobilism avem parte anul acesta de un debut cu pretenții senzaționale: cel mai prestigios raliu de pe continentul nostru, Raliul Monte-Carlo, care se desfășoară în aceste zile, a fost exclus din campionatul european, cu puțin înaintea startului, de către Comisia Sportivă Internațională din cadrul F.I.A. Care sînt substraturile acestei hotăriri menite să declanșeze o criză, încă de la prima etapă a celei mai mari competiții automobilistice de anduranță ce se organizează în lume la ora actuală? Înainte de a răspunde la întrebare, ni se par necesare cîteva precizări de natură organizatorică.

Campionatul european se compune, la fiecare ediție anuală, din mai multe raliuri de anvergură, programate din ianuarie pînă în noiembrie, pe drumurile bătrînului nostru continent. Pînă în 1967, la încheierea competiției, se acordau trei titluri de campioni europeni, corespunzînd celor trei categorii de mașini admise la start de Comisia Sportivă Internațională: turism de serie, turism și G.T. De anul trecut lucrurile s-au simplificat oarecum, în sensul că, la sfîrșit, se acordă doar un singur titlu, echipajului cu cel mai mare număr de puncte acumulate, indiferent de categoria în care se înscrie mașina sa. Separat, se alcătuiește și un clasament al mărcilor, care răsplătește automobilul cu cele mai multe victorii.

Ce s-a petrecut acum? Din motive care aparent au o justificare principială (dar în spatele cărora se ascund, totuși, interese de ordin financiar), Automobil Clubul din Monaco a programat paralel cu Raliul Monte Carlo, la aceeași dată și în aceleași condiții rutiere, o a doua întrecere, numită Raliul Mediteranean, în care se întrec mașini din grupele 4 (sport), 5 (turism special) și 6 (sport-prototip). Conform regulamentului în vigoare, aceste mașini nu pot lua parte la campionatul european și, în fața unei astfel de abateri, forul internațional a hotărît „excomunicarea" raliului monegasc.

Situație neașteptată, fără precedent? Dimpotrivă. Astfel de... ciocniri (ca să folosim un termen specific) între Comisia Sportivă și diferite cluburi naționale sau regionale au apărut deseori și, fără îndoială, vor mai apare și în viitor. În 1956, un fapt asemănător s-a petrecut cu întrecerea de 24 de ore de la Le Mans. Admiterea la start, de către Automobil Clubul de vest, organizatorul întrecerii, a mașinilor prototip, a adus excluderea cursei respective din campionatul mondial al mărcilor. Anul trecut, pentru motive de aceeași natură, „Cupa Alpilor" (cîștigată de Jean Vinatier de la Alpine) și Raliul Marii Britanii (în care a învins Lampinen de la Saab) n-au fost luate în considerație în calculele finale ale campionatului european.

Fiecare din părțile angajate în astfel de conflicte organizatorice își susține vehement punctul de vedere și este dificil de stabilit ce trebuie condamnat: indisciplina cluburilor în cauză, sau rigiditatea conservatoare a Comisiei Internaționale. Aceasta din urmă păstrează neatinsă litera regulamentelor sale, convinsă că în raliurile automobilistice trebuie să se întreacă numai mașini larg accesibile masei de alergători, identice (sau aproape identice), ca structură și performanțe, cu produsele de serie. Numai în acest fel, susține Comisia, sportul cu motor își poate îndeplini una din importantele misiuni: aceea de a contribui la progresul tehnic.

Teoretic, argumentarea este entuziasmantă. În practică însă, intervin atîtea „necunoscute", încît cele mai stricte regulamente sînt veșnic eludate sub masca unei disciplinate respectări a conținutului lor. Să ne amintim ce dorințe aprinse și ce „război" s-a declarat în 1966, cu prilejul aceluiași Raliu Monte-Carlo, cînd automobilele B.M.C. au fost descalificate pentru motive îndoielnice, iar Pauli Toivonen, pe atunci angajat la Citroen, s-a trezit cu un loc întîi în competiție, care i-a venit așa, pe neașteptate. În „Anexa J", această cartă a sportului automobilistic actual, se spune clar ce înseamnă o mașină din categoria „turism de serie". Dar cine este în stare să determine, sine ira et studio, dacă un Porsche sau un Morris Cooper de uzină, prezentat la startul unui raliu oarecare, se înscrie perfect în prescripțiunile regulamentare stabilite?

Marile uzine nu par afectate de hotărîrea excluderii Raliului Monte-Carlo din campionatul european. Din punct de vedere publicitar (și deci comercial), pe ele le interesează în primul rînd succesul imediat, într-o întrecere de prestigiu, și mai puțin rezultatul final al unei dispute lungi, care se va încheia abia în pragul iernii viitoare. Firma Alpine n-a avut nimic de suferit din cauză că tradiționala „Cupă a Alpilor", în care a obținut primul loc, n-a fost luată în considerație în calculele finale ale campionatului de raliuri de pe continentul nostru.

Indiferent de situația organizatorică ce s-a creat, victoria lui Vinatier a adus cunoscutei firme franceze o sporire a vînzărilor cu aproape 20 la sută. O cursă oarecare, nefigurînd în calendarele federației internaționale, dar bine susținută publicitar, poate apare în ochii marelui public ca mult mai importantă decît oricare din competițiile oficiale. Un exemplu recent? Vezi cursa Londra—Sidney, care din punct de vedere sportiv nu valorează aparent nimic, dar care a reușit, prin extraordinarul zgomot stîrnit în jurul ei, să arunce în umbră cele mai importante competiții ale anului trecut.

Peste cîteva zile, cea de-a 38-a ediție a Raliului Monte-Carlo se încheie. Sîmbătă seara, concurenții, oficialii, întreaga armată de oameni angrenată în această aventură rutieră se vor aduna în spațioasa sală a Cazinoului din Monaco. Cîștigătorii vor urca pe podium și vor primi, poate din mîna prințului Rainier, poate a prințesei Grace, cei 12 000 franci noi, cuveniți echipajului clasat pe primul loc. Apoi va cînta muzica și șampania va curge limpede în cupele de cristal. Va fi veselie (ca în filmul lui Claude Lelouch) și nimeni nu se va gîndi în acele momente că deasupra raliului abia terminat plutește anatema federației internaționale.

Dumitru LAZAR

TUR DE MANIVELĂ

● Organizația „Alliance Internationale de Tourisme", cu sediul la Geneva, va organiza anul acesta la București, în cursul lunii septembrie, în colaborare cu Automobil Clubul Român, cel de-al III-lea congres internațional „Loisirs et tourisme", avînd ca temă generală: „Călătorii și vacanțe individuale și organizate, astăzi și mîine". Tema va fi subîmpărțită în patru subiecte, care vor face obiectul unor dezbateri interesante. Participanții la congres vor lua parte la un program de excursii în cele mai pitorești regiuni ale țării noastre.

● **Vara trecută, în coloanele unor ziare și reviste de peste hotare au apărut știri în legătură cu elaborarea proiectului unui nou automobil Renault. Știrile n-au fost confirmate nici de purtătorii de cuvînt ai uzinei franceze și nici de alte surse. Dar iată că, de curînd, cotidianul „l'Equipe" reia informația în coloanele sale, anunțînd că noul automobil a fost surprins în nordul Suediei de către fotoreporterii de la „L'auto-journal". Cunoscuta revistă „L'Automobile" comentează același eveniment în ultimul său număr spunînd: „Se confirmă faptul că Renault 12, despre care se vorbește de cîtva timp va fi gata. El a fost fotografiat în cursul unor testări secrete. Se pare că este vorba de o mașină cu tracțiune în față, care nu va intra în fabricație în viitorul apropiat".**

● O nouă vopsea, fabricată în Anglia, a început să se folosească pentru marcajul șoselelor belgiene. Produsul se numește „Clearlane" și a fost pus la punct în laboratoarele Albright și Wilson. El permite să se obțină linii de marcaj foarte clare cu o durată de folosință record. În plus, noua vopsea se usucă repede, ceea ce face ca circulația să nu se întrerupă pentru mult timp, atunci cînd se lucrează la așezarea ei pe străzi sau șosele.

● **Firma Citroën a realizat o mașină specială pentru generalul De Gaulle. Destinată misiunilor oficiale, mașina are numărul de înmatriculare 1 PR 75. Tracțiunea se realizează pe roțile din față iar suspensia este hidropneumatică. Caroseria, vopsită în două nuanțe de gri, este lungă de 6,53 m și lată de 2,13 m. În interior există două compartimente despărțite printr-un geam și dotate cu interfon, radio, instalație de aer condiționat etc. Mașina este în măsură să ruleze cîteva ore în șir cu o viteză foarte mică, chiar și pe canicula.**

● Mercedes a prezentat de curînd, pe autodromul de la Hockenheim, două noi coupéuri: 250 și 250 E. Aceste mașini vin să completeze gama, numită „compactă", care a fost lansată cu un an în urmă și care grupează acum, sub aceeași caroserie, șase modele. Motorul lui 250 are o cilindree de 2496 cmc (6 cilindri) și este alimentat de două carburatoare. El furnizează 146 CP (SAE) la 5 600 rot/min. Coupéul 250 E dispune de același motor, dar dotat cu un sistem de injecție de benzină realizat de Bosch, care îi sporește puterea pînă la 170 CP (SAE). Automobilele se fabrică cu cutii de viteze obișnuite sau automate.

● **Cunoscutul pilot francez Jean-François Piot, care a concurat și în țara noastră cu doi ani în urmă în cadrul Raliului Dunării, a părăsit firma Renault, sub culorile căreia și-a făcut debutul și s-a afirmat. El a semnat un contract cu secțiunea Ford-France pentru sezonul sportiv 1969. Conform acestui contract, Piot va participa la mai multe raliuri naționale și internaționale. Tînărul și talentatul alergător a început noul sezon participînd la Raliul Monte Carlo la bordul unui Ford Escort.**

● A încetat din viață, în vîrstă de 79 de ani, unul din cei mai celebri carosieri italieni: Ugo Zagato. Născut la Rovigo, el a învățat meseria de carosier în Germania, după care s-a întors în Italia. În 1919 a pus bazele unui atelier propriu de caroserii, care avea să se dezvolte și să-i facă numele cunoscut în întreaga lume. De cîțiva ani, uzina de la Milano a lui Zagato este condusă de fiii săi.

VOLEI

„Steaua a evoluat mulțumitor"..., ne declară antrenorul I. Tănase

Reîntorși luni seara din R.F.G., voleibaliștii de la Steaua și-au reluat a doua zi pregătirile.

Ieri dimineață, în sala clubului, i-am vizitat pe sportivii de la Steaua la antrenament. Cu acest prilej, l-am rugat pe antrenorul T. TĂNASE să împărtășească impresiile sale după meciul de debut în noua ediție a „C.C.E.".

„Fără a subestima șansele adversarilor, desigur, eram favoriți în jocul de la Münster. Spre surprinderea mea, gazdele au oferit un joc frumos, chiar curat din punct de vedere tehnic. Desigur, valoarea în ansamblu a acestei formații este modestă. În primul set, voleibaliștii vest-germani au luptat din răsputeri pentru a da o replică cît mai puternică. Susținuți de peste 2 000 de spectatori — de altfel, foarte obiectivi — ei au condus cu 6—0 și 14—10. Pierderea setului i-a făcut pe jucătorii de la Universitățs să aibă o cădere morală, la care s-a adăugat și pregătirea fizică, ceea ce ne-a dat posibilitatea să cîștigăm setul destul de ușor. Steaua, aflată la începutul pregătirilor, a evoluat mulțumitor. Cei mai buni jucători au fost Cristiani, Porosnicu și Rauch. Dar, drept să spun, în primul rînd mă bucură rezultatul și apoi comportarea echipei. Aceasta ne face să lucrăm de la o zi la alta tot mai intens fiindcă în continuare ne așteaptă jocuri din ce în ce mai grele".

● Între 27 ianuarie și 2 februarie echipa Steaua va întreprinde un turneu de 3 jocuri în Franța.

Al. C.

tmo

Prima ediție a campionatului de juniori pe echipe

Deși lipsită de nume sonore, competiția de tenis de masă care va ține afișul sălii Floreasca timp de patru zile, anunță întreceri interesante. Afirmația nu este gratuită pentru că, în cadrul turului campionatului republican al celor mai bune echipe de juniori, publicul va avea prilejul să constate care sînt potențele noii generații de jucători.

Turneul va reuni cîte zece formații masculine și feminine reprezentînd Tg. Mureș, Iași, Craiova, Cugir, Cluj, T. Severin, Tg. Secuiesc, Buzău, Timișoara, Bocșa, Oradea, Pitești și București.

O întîlnire între două echipe se va disputa conform „Cupei Swaythling". Orele de desfășurare sînt următoarele: 9—13 și 17—21.

VIRGIL SÎNDEANU A CÎȘTIGAT „CUPA UNIRII"

La finele săptămînii trecute, în organizarea comisiei municipale de specialitate București, a avut loc competiția dotată cu „Cupa Unirii". **Clasament**: 1. V. SÎNDEANU, 2. S. Dumitriu, 3. S. Luchian, 4. I. Panait, 5. Șt. Sentivani, 6. Maria Alexandru, 7. C. Macovei, 8. A. Ovanez, 9. G. Păuna, 10. G. Teodor, 11. N. Danielis, 12. A. Antal, 13. N. Stelian, 14. O. Stamatescu, 15. Viorica Ivan, 16. I. Colcer.

Valorificarea deplină a turismului montan în atenția administrației locale

(Urmare din pag. 1)

ceea ce denaturează destinația lor inițială de adăposturi de odihnă în mijlocul naturii, focare de omenie care să nu tulbure măreția priveliștilor, nici liniștea firii, ci să-l bucure pe drumețul ostenit. Wilhelm Lutsch crede că prima măsură pentru restabilirea destinației adevărate a cabanelor ar fi încredințarea acestora unor foști sportivi (turiști, alpiniști, schiori) care știu să prețuiască, prin propria lor experiență, menirea unui adăpost turistic. Acțiunea a și pornit. La cabana Bran-Castel, cabanier este fostul schior Olteanu, la cabana Clăbucet-plecare — bunii gospodari și soții Mituș Constantinescu și Eugenia Tampă (fostă schioară). S-ar putea ca într-un viitor apropiat cabanele să fie încredințate unor mandatari aleși după aceleași criterii (și nu pur comerciale). În orice caz, pentru respectul adevăraților drumeți, la cabanele din județul Brașov se preconizează menținerea priciurilor, pentru evitarea acelor situații, anormale și revoltătoare, cînd, din pricina aglomerării cu „turiști de salon", excursioniștilor cu ranițe și kilometri în pulpe, li s-a refuzat adăpostul sub acoperiș! (Fără a mai vorbi de cabanele unde ți se oferă rom și vodcă, dar unde nu poți obține un necesar și simplu ceai întremător).

Completarea eforturilor O.N.T.

Firește că toate aceste măsuri nu tind să intre în conflict cu acțiunile bine intenționate ale Oficiului Național de Turism. Dimpotrivă, ele încearcă să completeze, pe plan local, eforturile pe scară națională ale O.N.T. De pildă, strădania O.N.T. de a clădi impozante hoteluri montane va fi sprijinită prin menținerea, alături, a vechilor cabane. În așa fel încît, de pildă, stațiunea Poiana Brașov să poată răspunde tuturor pretențiilor și să nu devină „extra-teritorială" în raport cu municipiul Brașov, ai cărui cetățeni au, de multe decenii, obișnuința de a-și petrece sfîrșitul de săptămînă „în Poiană". Pentru că a venit vorba, să menționăm că fluxul turistic evident și normal crescînd spre Poiana Brașov impune gospodarilor locali deschiderea altor „debușee turistice", ceea ce s-a și făcut prin întocmirea unor planuri complexe vizînd transformarea Bonlocului în stațiune de week-end (prin reamenajarea cabanei, montarea unui teleschi, deschiderea drumului de acces mai facil).

Revenind la corelația inițiativelor locale cu planurile O.N.T. trebuie să subliniem punctul de vedere al gospodarilor județului Brașov care solicită însoțirea oricărei investiții hoteliere a O.N.T. cu mijloace și amenajări de agrement, cum ar fi bazine de înot, saune, terenuri de tenis etc.

Fiind și președinte al Comitetului de conducere al filialei A.C.R.-Brașov, Wilhelm Lutsch este, desigur, și purtătorul de cuvînt al multor inițiative care-i privesc pe automobiliști, dar despre acestea, cu altă ocazie.

Deocamdată, la capătul acestei convorbiri, am dori doar să remarcăm cîtă eficiență poate avea gîndirea creatoare, dinamismul pus în slujba unor nobile idei. Consiliul popular al județului Brașov, emanație a cetățenilor și reprezentant al lor, a găsit, în complexitatea problemelor care-i frămîntă, timp să se ocupe și de acele fațete ale muncii de gospodărire, care privesc sănătatea oamenilor, bunăstarea lor fizică și morală. Asemenea preocupare îl onorează pe gospodarii brașoveni.

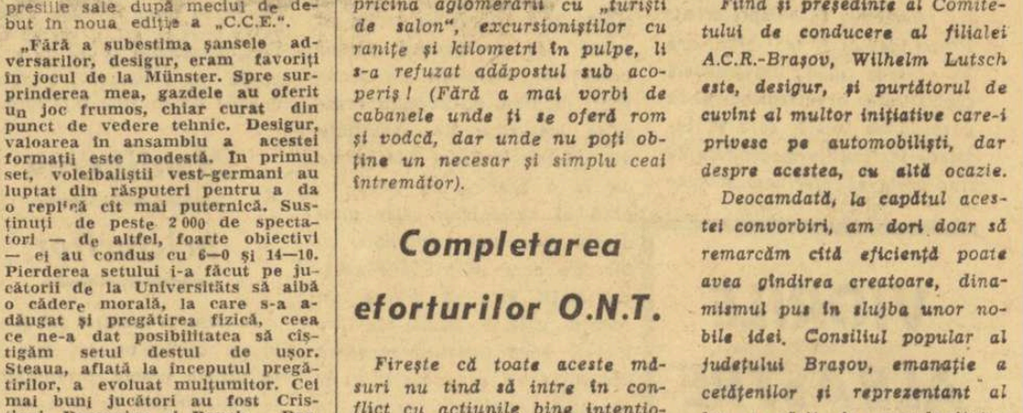

VIORILE ALBASTRE

(Urmare din pag. 1)

fibra fină a lemnului și dacă, bunăoară, aceasta bate în roșcat, înseamnă că molidul a crescut pe un versant mai însorit, înseamnă că nu s-a luptat pentru a învinge umbra pădurii și nu a ieșit, învingător, la lumină. Neparticipînd la această aprigă dispută a crescut, așadar, lejer, cu fibra rară și deci nu va fi bun de performanță!... Din lotul performerilor vor face parte numai acei ale căror cercuri anuale s-au îndesit în lupta cu umbra și întunericul, care în această încleștare surdă cu adversarii au crescut supli, înalți, sănătoși.

Trierea continuă în zeci de chipuri, la fiecare operațiune, și numai după ce exigența și-a spus cuvîntul, planorul i-a viza „BUN DE ZBOR". Ajunse la aerocluburile din țară, aparatele primesc — după inspirația sportivilor — diferite nume: Albatros, Condor etc. Aici, însă, ele poartă doar două inițiale: „I.S." Adică, IOSIF ȘILIMON. Un nume de mare rezonanță în sportul aviatic. Posesor al insignei „C" de aur, maestrul sportului la planorism Iosif Șilimon este inginerul șef al întreprinderii, constructorul principal care, pentru contribuția adusă la dezvoltarea sportului aviatic a fost distins cu diploma internațională „PAUL TISSANDIER". În vizita pe care i-am făcut-o, ne-am interesat de noile planoare aflate în fabricație. Se lucra la I.S. 3 D (planor de antrenament) și I.S. 12 (planor de școală). Pe banda prototipurilor: I.S. 18-28. Un viitor aparat de performanță, construit din aluminiu, cu ampenajul în formă de T, cu numeroase alte noi soluții tehnice asupra cărora, în vara aceasta, pilotul de încercare MIRCEA FINESCU își va spune cuvîntul.

Subliniam că ing. Iosif Șilimon, constructorul principal al acestor planoare, este un sportiv consacrat în zborul fără motor. Consacrat este și colectivul care lucrează aici. Priceperea, dragostea acestor făurari de frumos își are explicația în faptul că pasiunea lor pentru construcția de aeronave au căpătat-o în orele practice de zbor, în timp ce — sportivi fiind — se înălțau cu planoarele deasupra norilor. Lucrează aici, așadar, instructori de zbor fără motor (meșterul Iuliu Gionea, spre exemplu), piloți antrenamentiști (Dorina Tomescu, Elena Pain) și alți numeroși sportivi planoriști care, după ce au obținut performanțe în zborul lor curajos, continuă în atelierele de la Ghimbav să îmbunătățească și pe cele ale aparatelor.

Anul acesta, pe adresa diferitelor aerocluburi din țară „Ghimbavul" va expedia un număr de 30 DE PLANOARE. Ele vor îmbogăți zestrea aviației noastre sportive, înălțînd pe aripile acestor viori ale văzduhului cîntecul tinerese al unei noi promoții de piloți sportivi.

Se pregătește aeroflota noului sezon de zbor fără motor

fotbal

AGENDA PREGĂTIRILOR

Au mai rămas 40 de zile pînă la reintîlnirea cu fotbalul. La 2 martie, 16-imile „Cupei" vor „deschide pîrtia" sezonului competițional. Echipele divizionare (A, B și C) și-au reluat pregătirile, anunțîndu-ne și primele meciuri amicale.

Pentru azi, scurte informații de la Universitatea Craiova, C.F.R. Cluj, Metalul București și C.I.L. Rm. Vîlcea.

IN PROIECT — UN TURNEU PESTE HOTARE

La Craiova, antrenorii Ștefan Coidum și dr. Vasile Frînculescu au dat startul pregătirilor în ziua de 10 ianuarie.

In cadrul lecțiilor de antrenament, care au loc zilnic la sală și în aer liber, se urmărește, deocamdată, reacomodarea jucătorilor cu efortul.

La 2 februarie, zi în care studenții termină sesiunea de examene, Universitatea se deplasează într-o stațiune de munte (Sinaia, Predeal sau Brașov), unde va susține și cîteva meciuri de verificare.

Pentru a asigura echipei o cît mai bună pregătire precompetițională, biroul secției de fotbal dorește să perfecteze un turneu de 2—3 jocuri în Iugoslavia, în a doua jumătate a lunii februarie.

In încheierea „telegraficelor" vești craiovene, noutățile survenite în lot: Zdrăilă, Țană, Dașcu și Boșoteanu au fost promovați din echipa de tineret-rezerve.

VISUL CLUJENILOR

Componenții echipei C.F.R. Cluj, lidera seriei a doua a diviziei B, au fost reuniți la 6 ianuarie, pentru începerea antrenamentelor.

Conducătorul tehnic al echipei, dr. Constantin Rădulescu, a împărțit programul de pregătire în trei etape: prima, 6 ianuarie—3 februarie, cu accent pe pregătirea fizică (forță și rezistență); în a doua perioadă, 3—16 februarie, formația își va continua antrenamentele (2—3 pe zi) la Borsec; ultima parte a pregătirilor, a treia, cuprinsă calendaristic între 17 februarie—9 martie, va permite antrenorului să se fixeze asupra „11"-lui de bază, căruia îi revine sarcina de a transforma în realitate visul clujenilor: promovarea celei de-a doua echipe în divizia A.

Efectivul echipei nu a suferit nici o schimbare: nimeni nu a plecat, nimeni nu a venit. Lipsește, însă, de la antrenamente, pentru motiv de boală, Dragomir. Echipa feroviară va susține, începînd cu primele zile ale lunii februarie, o suită de meciuri de verificare, cu Universitatea Cluj, A.S.A. Tg. Mureș, C.S.M. Sibiu, Steagul roșu Brașov etc.

25 DE JUCATORI CONCURA LA 11 LOCURI

Metalurgiștii bucureșteni, clasați la finele primei părți a campionatului pe poziția a treia, la numai două puncte de primul loc, se antrenează zilnic, de la 6 ianuarie, la baza sportivă din Pantelimon. Tînărul antrenor Paul Popescu are la dispoziție un lot numeros, format din 25 de jucători.

De la 24 ianuarie, bucureștenii își vor continua pregătirile la Bușteni. Primele meciuri amicale sînt prevăzute o dată cu reintoarcerea echipei în Capitală (9 februarie). Adversari: Rapid, Progresul, Dinamo, Politehnica, T.U.G. etc.

O SARCINA DIFICILA

Puși, se pare, pe fapte mari, jucătorii de la G.I.L. Rm. Vîlcea (div. C) au îmbrăcat treningurile înaintea multor divizionare A: la 4 ianuarie. Graba este explicabilă, pentru că vîlcenii au în sezonul viitor o sarcină dificilă — evitarea retrogradării.

„Întăririle" sosite (portarul Sanda, Frăsineanu și Ciutac, toți trei de la Chimia din localitate), precum și dorința celorlalți 15 jucători ai antrenorului Lazăr de a avea o comportare frumoasă în returul campionatului, îndreptățesc speranțele și așteptările puținilor (dar, entuziaștilor) suporteri ai echipei.

Grupaj realizat de **Dumitru VIȘAN**
(după corespondențele trimise de **N. Tudoran, Oct. Guțu, N. Barbu**)

Politehnica Iași nu este, totuși, uzurpatoarea locului pe care se află...

Exact acum trei ani, cînd echipa ieșeană se afla — ca și azi — pe locul 3 al clasamentului turului de campionat, am scris în ziarul „Sportul popular" articolul intitulat **„C.S.M.S. spre vîrful piramidei"**. Identitatea situației m-a chemat în dulcele tîrg al Ieșilor, interesat fiind mai ales de confruntarea dintre „autori și operă", cu alte cuvinte, de unghiul de vedere sub care își contemplează realizările și activitatea din trecutul sezon tandemul Iustin — Laurențiu și a lor... oaste.

Spre plăcuta surprindere a semnatarului acestor rînduri, pe antrenorii moldoveni — pe care îi bănuiam naufragiați într-o roză euforie poetică (căreia nu puțini i-ar fi găsit o explicație în impresionantul salt din divizia B pe a treia treaptă a clasamentului diviziei A) — i-am găsit adînc ancorați în... grija zilei de mîine, pe care o scrutează cu un impresionant realism.

Ilustrativ și, după părerea noastră, pe deplin edificator la temă, este răspunsul pe care cei doi antrenori l-au dat întrebării **„Ce loc — sub raport valoric — ocupă, după părerea dv., Politehnica Iași în ierarhia primelor 16 echipe ale țării ?"**

Răspuns: ÎNTRE LOCUL 6 ȘI 9!

Ce demonstrează aceasta? Că cei doi antrenori au... capul pe umeri și picioarele pe pămînt, că nu se lasă „furați" de această flatantă medalie de bronz pentru jumătatea drumului, că privesc fără dioptriile subiectivismului valoarea intrinsecă a echipei.

Cum a ajuns, totuși, Politehnica Iași pe locul III?

Iată sinteza răspunsurilor celor doi antrenori:

1. — Echipa a făcut astăvară o excelentă pregătire precompetițională la Cîmpulung Moldovenesc. „Cărbunii" încărcați atunci au ținut tot turul.

2. — Un climat psihologic propice, favorizat și de noua conducere a clubului, atentă, plină de solicitudine față de această echipă promovată din B, căreia mulți îi preziceau o soartă zbuciumată, dacă nu tristă.

3. — Lotul fiind tînăr (cuprinde un singur jucător peste 25 de ani) a rezistat bine solicitărilor.

4. — Munca de pregătire a fost de cîteva ori mai intensă decît în anii trecuți.

5. — S-au învins greșelile unui început dramatic, care se anunța compromițător pentru viitorul echipei în primul campionat al țării.

Reluăm cîteva din aceste idei. Pornind de la ultima din ele, vom aminti că Politehnica a început actuala ediție a campionatului jucînd prima lună în deplasare! Neglijența edililor ieșeni, care n-au terminat la timp amenajarea stadionului orășenesc, a obligat echipa să joace la Pașcani meciurile de acasă. Antrenorul Șerban Iustin ne mărturisea că a început acest campionat dominat de... **„Balada unui greier mic"** a lui Topîrceanu: **Cri, Cri, Cri toamnă gri / Tare-s mic și necăjit...** Într-adevăr, ce situație putea să fie mai grea pentru o echipă nou promovată decît aceea de a fi lipsită de terenul propriu, de căldura și forța mobilizatoare a publicului localnic?

În pofida acestor condiții, Politehnica a obținut, în patru meciuri, 5 puncte, împrejurare care a avut un puternic efect tonifiant asupra jucătorilor.

Antrenori și fotbaliști s-au așternut pe muncă cu toată dăruirea. Splendida boemă din alți ani, cu antrenamente după toane, cu pockerașe de pomină, stropite din belșug cu cotnărel au rămas doar în memorie, iar evocarea lor acum stîrnește zîmbete jenate...

Conștienți de handicapul lor valoric, accentuat și de pasajul prin divizia B, jucătorii ieșeni au acceptat ideea antrenorilor că numai depășind prin muncă, prin pregătire, celelalte echipe, numai așa pot echilibra un raport de forțe nefavorabil. Rezultatele au confirmat valabilitatea tezei. Pătrunși — antrenori și jucători — de realitatea că, valoric, echipa este de mijlocul clasamentului, s-au depus toate eforturile pentru AUTODEPĂȘIRE, iar evoluțiile exprimă realizarea acestui deziderat.

Iată de ce îndrăznim să afirmăm că echipa ieșeană nu este uzurpatoarea locului pe care-l deține, ci, dimpotrivă, îl merită, el răsplătind o muncă demnă de toată stima. Știm, se vor găsi unii care să invoce conjunctura favorabilă de care a beneficiat echipa ieșeană în această toamnă, aducînd în discuție rezultatul surprinzător cu care s-a soldat partida cu Steaua, disputată la București. Acestora le amintim că Politehnica a pierdut la Iași meciul cu Universitatea Craiova, joc în care, după primul sfert de oră, scorul trebuia să fie 3—0 pentru gazde și situația unică de a începe campionatul evoluînd o lună pe teren străin. Asta, apropo de împrejurări „favorabile".

Munca, seriozitatea, dăruirea — iată explicația simplă a locului de onoare pe care se află azi Politehnica Iași.

Marius POPESCU

OFSAID!

Dacă fotaliștii și-au reluat cu asiduitate pregătirile, nici arbitrii nu vor să se lase mai prejos... In consecință, colegiul municipal de arbitri a convocat pentru simbăta trecută, în sala Progresul din str. dr. Staicovici, pe cei 120 de membri ai lotului republican.

Convocare în regulă, cu semnătură...

Cu toate acestea, „condica de prezență" la prima ședință de pregătire fizică a anului a fost semnată de numai 63 dintre cei convocați, ceea ce reprezintă — dincolo de niște motive mai mult sau mai puțin plauzibile — un procentaj inacceptabil!

Scriem aceste rînduri cu speranța că noul colegiu central de arbitri va lua în considerare aceste „forfaituri" și că arbitrii care nu înțeleg să respecte elementara obligație de a se pregăti, indiferent de numele lor, vor fi chemați la ordine.

PE SCURT

● **Zilele trecute, arbitrii ieșeni și-au reluat activitatea, printr-o ședință de analiză a activității anului 1968. Cu această ocazie a fost elaborat și planul de pregătire teoretică și fizică a arbitrilor din municipiul Iași. Pînă la începerea campionatului, arbitrii vor participa la două antrenamente săptămînale (miercurea și duminica) și la lecțiile cu caracter teoretic.**

TH. ONIGA
secretarul colegiului de arbitri Iași

● **La conferința de dare de seamă și alegeri a asociației sportive Ideal Cernavodă, desfășurată recent, mulți dintre vorbitori au condamnat abaterile unor fotbaliști. Jucătorul C. Catrina, de exemplu, a fost vehement criticat pentru comportarea sa nesportivă la o serie de meciuri de campionat, fapt care i-a adus și o suspendare pe trei etape. Numeroși participanți la conferință au cerut consiliului asociației să fie mai sever față de fotbaliști și să-i sancționeze exemplar pe acei care dau dovadă de indisciplină.**

N. PANĂ — coresp.

Victoria — cu 2-1 — a ieșenilor la București în fața Stelei, a fost una din marile surprize înregistrate în turul campionatului. In imagine o fază din acest joc.
Foto: V. BAGEAG

Adevăruri vechi și noi

Ca un făcut, tot ce este nou în fotbal ajunge în arsenalul echipelor noastre și e aplicat pe teren abia atunci cînd în țările cu fotbal avansat „noul" acesta începe să fie părăsit.

Acest fapt este cu atît mai surprinzător, cu cît antrenorii noștri fruntași au fost prezenți la Campionatul mondial din Anglia, iar datorită competițiilor inter-cluburi cu caracter internațional au putut menține o legătură permanentă cu fotbalul din alte țări, fără să mai vorbim de televiziune, care contribuie în cel mai înalt grad la răspîndirea noului în toată lumea.

În Occident, timp de 7 ani s-a dat o luptă aprigă între sistemul de joc cu apărare în linie și „beton". „Betonul", datorită lui Herrera, sau mai exact datorită unui ansamblu de jucători foarte valoroși întruniți la „Inter", a cunoscut o perioadă strălucită, fiind considerat la un moment dat piatra filozofală în fotbal, în timp ce apărarea în linie, a cărei reprezentantă autorizată a fost echipa belgiană Anderlecht, n-a rezistat în întîlnirile oficiale cu miză.

Totuși, cum se întîmplă deseori, cînd doi se ceartă cîștigă al treilea; în cazul acesta a învins „apărarea activă", practicată de echipa Angliei, de Celtic și chiar de Dinamo Kiev, care a cîștigat pentru a treia oară consecutiv campionatul U.R.S.S. Aceste echipe au o tendință pronunțată spre jocul ofensiv. Asistînd la evoluțiile lor, nu vom vedea apărători care în tot cursul meciului stau în preajma suprafeței de pedeapsă. Formațiile la care ne referim, își bazează jocul pe valoarea deosebită a liniei mediane, compusă din trei sau patru jucători, și aplică principiul „atacul începe de la poarta proprie". Astăzi, nu învinge echipa, care are o așezare inițială presupusă, hai să-i zicem realistă, ci aceea a cărei jucători sînt mai rapizi, au o capacitate mare de manevră, au o măiestrie deosebită în execuții tehnice, improvizează tactic, fără să calce în picioare principiile de bază ale tacticii colective.

★

Calitatea execuțiilor tehnice este însă influențată de viteza de deplasare a jucătorilor. Accelerarea ritmului de joc provoacă greșeli tehnice, chiar la jucătorii cei mai buni, greșeli ce nu se produceau la un ritm moderat. Dar fotbalul lent, chiar dacă mai este practicat în unele țări și echipe, este totuși sortit să dispară.

În linii generale, viteza de deplasare, mobilitatea, rezistența și forța jucătorilor au crescut, dar jocul de calitate este condiționat de sporirea vitezei de execuție. Ținerea exagerată a mingii — boala incurabilă a fotbalului românesc — își are originea în calitatea slabă a unor procedee tehnice.

Să ne oprim puțin asupra procedeului de lovire a mingii. Din pozițiile statice, execuțiile sînt bune, dar din mișcare procentul de greșeli este exagerat, chiar cînd mingea este trimisă la o distanță de 15—20 m. Neasigurația în lovirea mingii îl obligă pe fundaș să evite pasele lungi, și tot datorită nesiguranței s-a născut frica atacanților de a trage la poartă. Lovirea corectă a mingii constituie baza tehnicii și dacă am pornit să intensificăm jocul, sîntem obligați să executăm acest procedeu în plină viteză.

Preluările în mișcare, de asemenea, necesită execuții suplimentare, care întîrzie jocul. Iar în ceea ce privește lovirea mingii cu capul, sîntem mult rămași în urmă.

★

Referindu-ne la latura tactică a jocului, sîntem mereu martori la acțiuni ofensive pornite de la linia de fund, cu pase lente, laterale și înapoi, chiar dacă situația tactică nu o cere, sau deplasarea lentă a mijlocașilor pe mijlocul terenului, permițînd adversarului să-și organizeze bine apărarea. Ne lipsesc mijlocașii care să înțeleagă că jocul de fotbal este, în fond, o luptă continuă pentru cîștigarea de timp. Echipa în atac caută să cîștige timp, ca să nu permită apărării adverse să se organizeze, iar apărarea caută să întîrzie atacul advers, ca să primească întăriri prin revenirea mijlocașilor în apărare.

Jocul pozițional este de domeniul trecutului. Nu mai avem extreme sau vîrfuri de atac care tot jocul să aștepte pe o poziție avansată o deschidere sau o pasă bună. Jocul a căpătat un caracter pronunțat de manevră. Vîrfurile de atac se demarcă fie în adîncime, fie lateral. Demarcările sînt de două feluri: demarcări cu scopul de a primi mingea și demarcări false cu scopul de a crea culoare sau spații libere partenerilor, mai ales celor din linia de mijloc.

La echipele noastre, deseori observăm atacuri în trombă, cu un mare număr de jucători, prin centrul terenului, pe direcția porții, unde sînt concentrate forțele principale ale apărării adverse. Fiecare din noi ne aducem aminte de prima repriză a jocului cu Elveția. Dar chiar și în repriza a doua jocul a avut de suferit, din cauză că s-a acționat exclusiv pe aripa dreaptă, deși se știe că schimbarea frecventă a jocului, de pe o parte pe alta a terenului, este cea mai bună armă împotriva apărărilor aglomerate, indiferent dacă acestea joacă cu măturător sau fără.

★

Se observă că fotbalul nostru suferă de lipsa unor jucători de super-clasă. Mânagerul lui West Bromwich Albion este însă de părere că nici nu e nevoie neapărată de asemenea jucători: *„Astăzi, echipele constituie în primul rînd o forță colectivă și apoi o colecție de jucători talentați".*

Eh, tocmai această forță colectivă lipsește la majoritatea echipelor noastre, iar U.T.A., liderul clasamentului, trebuie să constituie un exemplu pozitiv în această privință, pentru toate echipele noastre.

Nicolae VILCOV
antrenor

Nou la Loto

Începînd cu tragerea obișnuită din 31 ianuarie 1969, se măresc șansele de cîștig la LOTO prin aplicarea unei noi formule tehnice care vine în ajutorul participanților prin avantajele pe care le oferă:

— se vor introduce extrageri duble și se vor atribui cîștiguri și cu 2 numere;

— se vor atribui premii pe 9 categorii (5 la extragerea I și 4 la extragerea a II-a);

— se pot obține premii de valoare maximă=200.000 lei;

— se atribuie premii fixe de 100 lei pentru 2 numere la extragerea a II-a;

— se introduc bilete sfert și cu variante simple, nu numai combinate.

Amănunte puteți afla de la orice agenție LOTO-PRONOSPORT.

Jucați în fiecare săptămînă la LOTO.

PREMIILE CONCURSULUI NR. 3 DIN 19 IANUARIE 1969

Categoria I: (13 rezultate) 0,5 variante a 79 415 lei; Categoria a II-a: (12 rezultate) 52 variante a 1 832 lei; Categoria a III-a (11 rezultate) 819 variante a 174 lei.
Premiul de categoria I a revenit participantului Ciobanu Mircea din Orașul Gh. Gheorghiu-Dej.

REZULTATELE TRAGERII EXCEPȚIONALE LOTO DIN 21 IANUARIE 1969

FAZA I: (bilete de 20 și 10 lei): Extragerea I: 53 8 57 87 39 56 30 32 54 73 18 22; Extragerea a II-a: 1 47 29 45 57 50 17 13 88 37 23 63; Extragerea a III-a: 53 86 70 46 74 32 4 41 34 71 15 55; Extragerea a IV-a: 36 65 12 33 17 76 68 3 89 83 35 19; Extragerea a V-a: 30 64 57 41 2 74 7 19 60 12 8 21.

FAZA a II-a: (bilete de 20 și 8 lei): Extragerea a VI-a: 5 65 10 33 84 39 85 66 75 87 79 22; Extragerea a VII-a: 11 16 42 31 35 66 72 52 58 24 63 82; Extragerea a VIII-a: 63 13 59 84 75 28 33 12 57 53 16 73; Extragerea a IX-a: 74 85 64 86 62 5 57 81 63 33 7 43.

FAZA a III-a: (bilete de 20 și 2 lei): Extragerea a X-a: 25 84 55 18 52 60 40 86 56 69 79 64.

Fond de premii: 3 603 123 lei.

ÎNTRE LONDRA ȘI ATENA

● *Liège-ul o lecție* ● *Notele jucătorilor* ○ *„La Atena vom ataca curajos"* ● *Două teste înaintea meciului din capitala Greciei*

A trecut, iată, o săptămînă de la meciul Anglia-România, care a prilejuit prima evoluție a echipei noastre naționale pe pămînt englezesc. În răstimp de cîteva zile de la desfășurarea partidei, iubitorul de fotbal din țara noastră a avut posibilitatea să-și completeze cele aflate pe calea undelor cu comentariile trimișilor speciali și — mai ales — cu filmul înregistrat pe telerecording și prezentat duminică după-amiază de Studioul de televiziune.

Într-un cuvînt, în momentul de față știm totul sau aproape totul despre jocul mai sus-amintit, încheiat cu cel mai valoros rezultat realizat vreodată peste hotare de tricolori, cu atît mai prețios (în pofida caracterului amical al jocului) cu cît reprezentativa României a apărut pe Wembley cu cea mai tînără formație (medie de vîrstă sub 23 de ani) din istoria evoluțiilor sale. A trecut o săptămînă — spuneam — de la meciul Anglia-România. Impresiile de moment au avut timpul suficient pentru decantare și în locul stării generale de euforie, absolut firească după atîtea eșecuri la toate nivelele fotbalului nostru, își face locul analiza lucidă, unica modalitate de a contribui la consolidarea acestui prestigios 1—1, pe care noi l-am dori de bun augur și pentru următoarele confruntări din preliminariile campionatului mondial.

Va juca acest 1—1 (rezultat echivalent cu un succes) rolul de stimulent moral pentru „11"-le nostru reprezentativ și nu de tranchilizant cum, din păcate, s-a mai întîmplat în alte similare ocazii? Iată întrebarea pe care ne-am pus-o mai înainte de convorbirea purtată cu antrenorul *Angelo Niculescu* la înapoierea acestuia de la Londra; motiv pentru care intenționat am deschis discuția cu episodul Liège, șters prea repede cu buretele din unele comentarii.

— Liège-ul? A fost o lecție usturătoare pentru noi — spunea interlocutorul nostru — dar care ne-a prins bine. Aș putea invoca drept scuză, într-o oarecare măsură, oboseala accentuată resimțită de jucători. Am ajuns în localitate noaptea, după un drum efectuat cu avionul și apoi cu autobuzul. Cu Standard Liège, o echipă în formă, care conduce în campionatul belgian, am jucat în aceeași zi, dar, mai mult decît oboseala, la scorul catastrofal a contribuit, în primul rînd, greșita orientare în teren a apărătorilor noștri, mai precis a fundașilor centrali, care au acționat superficial, cu spații mari între ei și cu o preocupare mai mare pentru ofensivă. Și, cum nici atacul n-a strălucit, s-a ajuns la rezultatul știut. De altfel, Ion Ionescu, venit de la Aachen pentru a-și revedea coechipierii din națională, îmi spunea — ca o observație cu caracter general — că echipele noastre, comparativ cu cele din campionatul vest-german, tratează cu superficialitate situațiile de apărare și că în atac se desfășoară prea mult pe lateral în loc să insiste pe jocul direct, pe axul porții.

— A urmat jocul de la Gröningen, în Olanda...

— ...unde s-au luat unele măsuri de corectare a jocului, înlocuind în același timp pe Boc, Mocanu și Pantea cu Lupescu, Deleanu și, respectiv, Dembrovschi. Fără să renunțăm la spiritul ofensiv, echipa a acționat însă mai prudent în fazele de apărare și diferența valorică și-a spus cuvîntul. Dar faptul cel mai îmbucurător pentru noi a fost acela că formația și-a recăpătat foarte repede încrederea în posibilitățile ei, arătînd, totodată, și un bun potențial fizic.

— În Anglia...

— Am ajuns luni 13 ianuarie, la amiază. La puține ore de la sosire am efectuat un ușor antrenament în Hyde Park, întrucît atît stadionul Chelsea cît și Wembley-ul aveau gazonul îmbibat cu apă. Accidentat la una din ședințele de pregătire zilnică, Ghergheli a ținut, totuși, să calce și el pe Wembley, manifestîndu-și părerea de rău că nu va lupta și el alături de coechipierii lui în „marele templu" al fotbalului. Am fost nevoiți să-l înlocuim cu tînărul jucător clujean Anca; după cum știți, acesta s-a străduit și a reușit să fie la înălțime, luptînd din greu, la început, cu tracul inerent într-un joc de debut, nota 8. *Deleanu* a început mai slab, fiind relativ ușor depășit de Radford și neadaptînd execuțiile tehnice la condițiile dificile prezentate de terenul de joc; și-a revenit, însă, destul de repede, scoțînd două mingi de pe linia porții și prestînd o repriză — a doua — excelentă; una peste alta, nota 7. *Anca* și-a dat drumul la joc cu mai mult curaj în repriza a doua, cînd a participat și la finalizare; prezintă unele defecțiuni în folosirea pasei; nota 7. *Radu Nunweiller* — îndeplinind rolul de coordonator, a distribuit multe mingi, participînd în egală măsură în apărare și în atac; ca greșeli în unele momente, cînd echipa se găsea în atac, a frînat jocul, folosind pasa înapoi și dînd astfel adversarului posibilitatea să se replieze; totuși, nota 8. *Dembrovschi* s-a remarcat printr-o bună orientare și prin unele execuții tehnice de finețe; nu protejează încă corect balonul din care cauză este deposedat cu ușurință; nota 6. *Domide* — foarte activ la mijlocul terenului, conștiincios în îndeplinirea atribuțiilor, se orientează ușor, schimbînd la nevoie direcția jocului; ca defecțiuni: a apărut foarte puțin în acțiunile ofensive și mai de loc la finalizare; nota 7; *Dumitrache* — inteligent în joc, folosește procedeele tehnice cu multă îndeminare...

— Permiteți-mi să vă reamintesc că și-a făcut loc cam greu în formație...

— Pînă în momentul în care m-am convins că ne este util. Deficiențe, să știți, mai are și acum: se complică uneori în acțiuni, întîrziind declanșarea șutului sau a pasei; să nu uităm, totuși, și marele lui merit de a fi adus egalarea pe Wembley, transformînd calm și precis lovitura de la 11 m; nota 8. *Lucescu* — activ, prezent și în situațiile de atac și în cele de apărare, prețios în jocul combinativ; nu este însă suficient de insistent în fazele de gol, întîrziind acțiunea; nota 7.

— Caracterizînd jocul prestat de Anca și Domide, i-ați dojenit întrucîtva pentru faptul de a se fi rezervat în acțiunile ofensive, ocupînd poziții retrase. Deducem de aici că dv n-ați dat indicații pentru o expectativă exagerată...

— Absolut, ideea noastră de joc a fost un 1—4—2—4 modernizat. Cu următoarele variante: 1—1—4—2—3 în situațiile de apărare, Boc fiind măturătorul, Anca fundașul central care-i lua locul, iar Domide și Nunweiller cei doi de la mijloc; cînd echipa se afla în atac, preocuparea ei era să creeze situație de 4+1 în ofensivă, acel +1 fiind, de regulă, mijlocașul Nunweiller. Spun preocupare, întrucît, în fapt, ideea nu s-a realizat decît sporadic.

— Pentru Grecia?

— Păstrăm întactă concepția, axată pe echilibrul tactic, cu deosebirea că pînă la 16 aprilie tînăra noastră formație va avea timpul să se rodeze și să evolueze mai curajos și în atac. Numai așa vom putea obține rezultatul dorit la Atena: punctele „sau măcar... punctul atît de prețios într-o partidă disputată în deplasare.

— Vorbeați de o omogenizare mai bună a formației pînă la 16 aprilie. Să înțelegem prin aceasta că închideți căile de acces spre echipa națională, păstrînd neschimbat „11-le londonez"?

— Nu, asta nu. Echipa se poate întări încă pînă la primăvară cu jucători ca D. Nicolae, Hălmăgeanu, Coman, Uifăleanu, pe care îi vom urmări cu maximă atenție în meciurile de campionat.

— Ce teste mai importante v-ați propus înaintea jocului de la Atena?

— Două meciuri cu echipe de club de peste hotare. Voi propune ca una din ele să fie o formație puternică din Austria. Dorim să ne pregătim cum scrie la carte, să nu omitem nimic. Draw-ul realizat pe Wembley a dat echipei încrederea în posibilitățile ei. Vom asalta, așadar, cetățuia calificării pentru „mondiale". Premise mai bune s-au creat, vrem să le exploatăm.

G. NIC.

A apărut nr. 1/1969 al revistei

SPORT ȘI TEHNICĂ

cu un sumar bogat și variat din care menționăm:

— Caii putere ai aviației!
— „Formula 1" în oglinda retrovizoare.
— La volan pe drumurile Franței.
— Motocicleta la ora zborurilor astrale.
— Un proiect românesc de autoturism premiat în Italia.
— Marea astronautică a început!
— Planoriștii la porțile stratosferei.
— Receptor superheterodină pentru U.U.S.
— Letcon-pistol.

În revistă găsiți, de asemenea, numeroase reportaje, fotoreportaje, știri, noutăți, magazin etc.
32 pagini în culori

Actualitatea internațională

Victorie în primul joc de hochei de la Liubliana:

ROMÂNIA—IUGOSLAVIA 5-2 (2-0, 2-0, 1-2)

LIUBLIANA *(prin telefon)*.— În sala „Tivoli" s-a desfășurat aseară, în prezența a peste 3 000 de spectatori, întîlnirea internațională dintre echipele de hochei ale României și Iugoslaviei, ambele aflate în ultimul stadiu al pregătirilor pentru participarea la grupa B a campionatului mondial pe care o va găzdui această localitate.

Deși marcată evident de oboseala unui turneu dificil în U.R.S.S. și a călătoriei istovitoare, formația noastră a găsit resursele fizice și de voință pentru a depăși aceste dificultăți și a face o partidă excelentă, apărînd în ochii celor care nu știau că ea a avut doar o zi de odihnă, proaspătă și viguroasă.

Cu rare excepții (finalul reprizei a doua și a treia), hocheiștii români au dominat jocul, au reușit combinații de mare spectacol și au înscris de 5 ori (o dată chiar în inferioritate numerică), ratînd alte numeroase ocazii favorabile.

A excelat portarul Dumitraș, aflat din nou într-o zi mare, care a condus cu precizie apărarea noastră în momentele de dificultate. De asemenea, foarte bun jocul liniei a III-a, Florescu — Bașa — Pană, al cuplului de fundași Varga — Ioniță. În general, comportarea întregii echipe poate fi notată cu plus.

Au marcat: Biro (2), Pană, Szabo Gh., Florescu, respectiv Mihailovici și Jan pentru gazde.

România a alinlat următoarea formație:

Dumitraș, Varga — Ioniță; Făgăraș — Fl. Sgîncă; I. Szabo — Kalamar — Gh. Szabo; Biro — Gheorghiu — Huțanu; Florescu — Bașa — Pană (Ștefanov).

Astăzi se dispută întîlnirea revanșă.

Cea mai mare surpriză a sezonului de patinaj artistic a fost furnizată de tînăra pereche sovietică Tamara Moskvina-Alexei Mișin, care i-a învins pe celebrii Ludmila Belousova-Oleg Protopopov, în recentele campionate unionale de la Moscova. Iată-i, în spectacolul demonstrativ de la închiderea campionatului, interpretînd un dans pe motive folclorice

Foto: TASS

Luptătorii de la Metalul București victorioși în Suedia

HĂRNOSÂND, *21 (prin TELEX)*. Echipa de lupte greco-romane Metalul București a susținut ieri cea de a treia partidă în Suedia, întîlnind selecționata orașului Hărnosând pe care a întrecut-o cu $4^1/_2$—$3^1/_2$. În primele două meciuri, bucureștenii au cîștigat la același scor meciurile cu reprezentativele orașelor Sundsvall și Găule. Pînă acum (Metalul mai are de susținut un meci) s-au comportat foarte bine *E. Hupcă* (cat. 70 kg), *Gh. Șandru* (cat. 57 kg), *C. Penciu* (97 kg) și *Fl. Chițu* (cat. +97 kg).

În C.C.E. la volei

La Geneva, în meci retur pentru „Cupa campionilor europeni" la volei masculin, echipa Star Geneva a întrecut cu 3—0 (16—14, 15—4, 15—5) formația Aris Luxemburg, calificîndu-se pentru turul următor.

În cadrul aceleiași competiții, la Madrid s-au întîlnit echipele Vitkovice Ostrava și Hispano-Frances. Volebaliștii cehoslovaci au învins cu 3—0 (15—5, 15—7, 15—5) și s-au calificat pentru turul următor.

Elveția prezintă 5 echipaje la C.E. de bob ale juniorilor

Corespondență specială pentru SPORTUL

Se așteaptă participarea României, Franței și altor țări europene

Sezonul competițional de bob de la Cortina d'Ampezzo care s-a deschis, zilele trecute, cu întrecerile din cadrul campionatelor Italiei, a suferit o întrerupere neașteptată determinată de o ninsoare extrem de abundentă. Dar dacă boberii au fost nemulțumiți pentru că nu au mai putut ieși pe pîrtia acoperită de troiene uriașe, localnicii s-au bucurat teribil căci această abundență de omăt constituie pentru ei garanția unui sezon de sporturi de iarnă mai prelung ceea ce implicit va reduce durata „sezonului mort" al Cortinei și deci a zilelor neproductive.

Într-adevăr, de data aceasta, zăpada a exagerat ajungînd în numai cîteva ore la o înălțime de circa un metru și jumătate. Autoritățile comunale ale Cortinei au trebuit să ia măsuri urgente nu numai pentru deszăpezirea stațiunii dar și a pîrtiei. Or aceasta va necesita cîteva zile de muncă intensă și mai ales la extremitatea ei inferioară. O mică avalanșă a adus, în zona unde își încheie cursa bolizii pe patine, peste 100 metri cubi de zăpadă.

Aceste capricii ale iernii care au stînjenit desfășurarea campionatelor de bob ale Italiei vor avea repercusiuni, desigur, și asupra campionatelor europene de juniori (2 persoane) programate la Cortina în zilele de 1 și 2 februarie dar care, potrivit regulamentului, trebuie precedate de 6 zile de antrenamente.

Nu este de loc exclus ca încheierea întîrziată a campionatelor Italiei să ducă la o amînare a începerii „europenelor" de juniori, deschise boberilor în vîrstă de 16 pînă la 28 de ani. Pînă în prezent, singura țară care și-a confirmat participarea este Elveția care va alinia la start nu mai puțin de cinci echipaje și anume: Caplazi-Frey; Montangero-Chenaux; Grandchamp-Meierhans; Schwarzen-Trûb; și Michel-Clot. Se mai așteaptă, încă, înscrierile unor echipaje din R.F. a Germaniei, din România, Franța și alte țări europene.

În cîteva zile vom ști exact cît de populat va fi startul acestor campionate deschise speranțelor din acest sport al curajului. Iar în aceste zile, datorită străduinței autorităților din Cortina, activitatea pe celebra pîrtie va fi reluată.

Cesare TRENTINI

ianuarie 1969

Karl Cordin, concetățeanul lui Karl Schranz, s-a afirmat în acest sezon ca un autentic talent

Corespondență specială din Viena

Succesele schiului austriac și „secretele" lui

● Doi antrenori exigenți ● Ce regretă Karl Schranz ● Pepinierele de schiori din Tirol

Actualul sezon internațional de schi scoate în evidență forma bună a sportivilor austrieci. Schiorii alpini din Tirol domină majoritatea concursurilor, atît la bărbați cît și la femei. Față de rezultatele de anul trecut, victoriile austriecilor constituie o adevărată surpriză. Cum se explică acest salt calitativ neașteptat?

Răspunsul îl putem da în cîteva cuvinte: eforturile făcute în anii trecuți de antrenorul *Hoppichler* și de elevii săi ca și de antrenorul lotului feminin *Karl Kahr* încep să-și arate roadele.

De fapt, reorganizarea schiului austriac datează de trei ani, de cînd profesorul Franz Hoppichler răspunde de pregătirea lotului masculin. El a introdus un sistem nou de pregătire, reunind în antrenamente comune pe tinerii schiori cu cei mai vîrstnici și experimentați. Aceste antrenamente se fac cu o intensitate deosebită în pregătire, pe tot parcursul anului.

Karl Schranz, protagonistul acestui început de sezon a declarat, de pildă, că noul sistem de antrenament impus de prof. Hoppichler este excelent. *„Dacă i-aș fi ascultat sfatul cu doi ani în urmă, aș fi devenit campion olimpic... De la Grenoble pînă azi, am slăbit 3 kilograme, în schimb mi-am recăpătat forma din tinerețe și am cîștigat pînă acum o duzină de concursuri".*

Nici în munca la antrenamente cu fetele nu există scuze. Karl Kahr, în vîrstă de 36 de ani a impus același program intens, cu antrenamente zilnice și lotul lui feminin. Kahr este și autorul unei cărți de specialitate în care a expus rezultatele cercetărilor făcute în domeniul antrenamentului modern și bogatei sale experiențe. Karl Kahr a fost un schior valoros cu ani în urmă, însă o serie de accidente l-au silit să se retragă prematur din activitatea competițională.

Hoppichler ca și Kahr nu sînt antrenori comozi. Dar numai astfel de pedagogi pot obține rezultate bune cu elevii pe care-i conduc. Cei doi profesori ai schiului se ghidează după un principiu potrivit căruia toți membrii lotului sînt tratați la fel, indiferent de talentul sau numele lor.

De cîțiva ani în Austria, dar în special în Tirol, s-au înființat cîteva școli și licee cu specializare în schi. Sute și sute de copii și adolescenți studiază în aceste instituții de învățămînt, avînd o programă analitică identică cu cea a școlilor și liceelor obișnuite, singura deosebire este că aici se dedică un număr important de ore pe săptămînă lecțiilor teoretice și practice.

Acum, aceste școli încep să-și demonstreze utilitatea. Numai în actualul sezon de schi au apărut numeroși tineri și tinere (elevi sau absolvenți ai acestor școli) care s-au afirmat în unele concursuri interne și externe. O astfel de școală este cea din Stams din Tirol, considerată o adevărată pepinieră a schiului austriac.

De un singur inconvenient se pling însă cei doi antrenori: lipsa de fonduri, echipament și schiuri necesare sutelor de tineri care bat la ușa consacrării. Dificultățile materiale se resimt și asupra membrilor loturilor naționale, care sînt nevoite să-și limiteze cantonamentele și deplasările peste hotare. Atunci cînd această problemă se va rezolva, schiorii alpini din Austria vor repurta, probabil, succese și mai mari.

Kurt CASTKA

Răsfoind presa străină

Cupa lumii la rugby

Inițiativa britanică referitoare la organizarea unei „Cupe mondiale" la rugby, despre care am scris la timp, dar care se află, încă, în faza studiului, nu a rămas fără ecou în presa străină.

Publicînd știrea, ziarul italian „CORRIERE DELLO SPORT" adaugă următorul comentariu redacțional:

„Dacă ideea de a organiza o Cupă mondială la rugby i-a venit tocmai Rugby Union-ului, există evident o singură rațiune și care nu este absolut deloc dictată — așa cum s-ar putea crede — de dorința de a imita cupa omonimă a fotbalului. Este mai curînd constatarea că rugbyul interesează mase din ce în ce mai largi de spectatori. Dar nu numai atît, ci și faptul că o întreagă lume nouă — aceea din răsărit, de exemplu — este plină de fermentul pasiunii și de promisiuni.

Era firesc ca Rugby Union să înțeleagă cît de importantă este amplificarea sferei de practicare a rugbyului, sport care tindea să rămînă un fel de proprietate particulară a cîtorva mari țări europene. Or, de cîțiva ani, acestea au simțit necesitatea nu numai de a spori contactele cu emisfera australă, dar și de a da la o parte barierele pe care clasa lor tehnică indiscutabilă le făcuse aproape de netrecut.

„Capii de serie" sînt bine aleși, avînd merite recunoscute și o valoare indiscutabilă, deși sîntem siguri că, încă din primii ani ai disputării Cupei mondiale, ne vor uimi noi și mari descoperiri rugbystice".

Alt ziar italian, „STADIO" din Bologna, se arată mai sceptic cu acest proiect. Iată laconicul său comentariu:

„Cunoscînd mentalitatea britanicilor, prudența și circumspecția cu care iau contacte sportive cu țările care nu fac parte din lumea lor rugbystică, sîntem tentați să primim cu destule rezerve o știre de acest gen. Mai ales că, în recenta adunare a „Home Unions-urilor", englezii au folosit expresii mai curînd acide cu privire la România. Și totuși, o schimbare de orientare atît de radicală nu poate să nu te lase cu adevărat perplex.

Cei mult, poate, acum, cu prilejul centenarului, conducătorii Rugby Union-ului să fie dispuși să-și revizuiască în întregime tradițiile și principiile".

Micile progrese în cursa de 800 m

François Coreau, fostul antrenor al renumitului atlet francez Michel Bernard, explică, succint, în coloanele ziarului „LIBERTÉ" motivul datorită căruia recordurile pe distanța de 800 m au progresat, comparativ, cel mai puțin în ultimii 30 de ani.

„Timpurile înregistrate pe 800 m n-au progresat ca acelea pe alte distanțe și mai ales pe 400 și 1 500 m. Dacă se compară actualele recorduri mondiale cu cele de acum 30 de ani, se constată că la 1 500 progresul a fost de 14,5 sec., ceea ce reprezintă o distanță de mai bine de 100 m, iar la 400 m de 2,2 sec. (circa 20 m), în timp ce la 800 m doar 2,3 sec. Cu alte cuvinte, australianul Doubell, campion olimpic în Mexic, unde a egalat (1:44,3) recordul mondial al neozeelandezului Snell, nu l-ar fi întrecut pe germanul Harbig, recordman mondial în 1939, decît cu 17,70 m...

...Această diferență între 400 și 800 m nu este logică, mai ales dacă este comparată cu aceea între 800 și 1 500 m, care este de 1,2 sec. Diferența dintre 400 și 800 m ar fi trebuit să fie de aproximativ 1,8 sec., iar cea între 800 și 1 500 m de 1,5 sec.

Sceptici vor recunoaște o oarecare logică în acest raționament, dar cum ar putea fi acest lucru materializat, se întreabă ei?...

...Dacă proba de 800 n-a urmat progresia celei de 400 și 1 500 m aceasta se datorește, cred eu, greșelii de a fi considerat prea multă vreme această probă drept una de semifond...

...Alergătorul de 800 m trebuie să-și axeze pregătirea pe dezvoltarea rezervelor sale de oxigen (să nu uităm că într-o asemenea cursă se aleargă cu circa 65 la sută din propriile rezerve) și a rezistenței sale, pentru a putea întîrzia pe cît posibil efectele acizilor paralizanți degajați de musculatură în timpul lucrului.

Antrenorii și atleții dornici să strălucească pe 800 m vor trebui să se convingă de necesitatea majoră a lucrului pentru rezistență. Adică, a rezervei de oxigen, care se dezvoltă mai ales prin practicarea halterelor. În perioada de pregătire ei ar trebui să efectueze cel puțin 3 ore săptămînal și să lucreze cu sarcini de 20—30 kg, variabile în funcție de forța respectivilor.

Pentru dezvoltarea rezervelor alcaline se practică alergările de cadență pe distanțele de 200 și 600 m, care nu sînt parcurse în viteze maximale, deși într-un ritm rapid, și au drept scop provocarea unei hiperaciditățl sanguine și musculare.

Ca o reacție a acestei hiperacidități trebuie să se producă o puternică rezervă alcalină în sînge, adică un mijloc de neutralizare contra acizilor paralizanți. Atunci cînd alergătorii pe 800 m se vor preta la asemenea muncă, va fi posibil ca în 2—3 ani proba să progreseze mai mult decît a făcut-o în ultimii 30 de ani...".

Karen Moras triplă învingătoare la Sydney

LA SYDNEY se desfășoară în prezent campionatele de natație ale Noii Galii de Sud. O evoluție excelentă a avut cunoscuta campioană Karen Moras, care a dominat întrecerile de la stilul liber. Ea a cîștigat trei probe: 200 m — 2:14,2; 400 m — 4:35,7 și 1 500 m — 18:25,2. O performanță bună a obținut și Denise Langford, învingătoare în proba de 100 m liber cu 63,1.

De remarcat performanța înregistrată de tînărul înotător Graham Windeatt, o nouă speranță a natației australiene în vîrstă de 13 ani, care a fost cronometrat în proba de 400 m liber cu timpul de 4:20,3.

Dintre rezultatele înregistrate în concursul masculin se remarcă cele realizate de Greg Rodgers (200 m liber în 1:59,1) și Ray Willkinson (800 m liber în 8:48,1).

Dublul campion olimpic de la Ciudad de Mexico, Mike Wenden, nu a participat la acest concurs. (Agerpres).

telex-radio-telefon

În derbiul etapei a 29-a a campionatului cehoslovac de hochei, Dulka Jihlava a învins pe T.E. Gotwaldow cu 3—2 (2—0, 0—1, 1—1). Alte rezultate: Slovan Bratislava — Sparta Praga 5—3; Sonp Kladno — V.S.J. Kosice 8—2; H.Z. Litvinov — Tesla Pardubice 3—6; Motor Ceske Budejovice — Z.K.L. Brno 2—3. Clasament: 1. Dukla Jihlava 44 p, 2. Slovan Bratislava — 41 p, 3. Z.K.L. Brno — 40 p.

■

La Hohenlimburg (R.F.G.) s-a desfășurat întîlnirea de handbal dintre selecționatele feminine ale R. F. a Germaniei și Suediei. La capătul unui meci echilibrat, handbalistele vest-germane au obținut victoria cu scorul de 8—7 (6—3).

■

După 12 runde și disputarea partidelor întrerupte, în campionatul unional de șah, marele maestru A. Zaițev se menține lider cu $8^1/_2$ p, urmat de Polugaevski cu 8 p, Tal, Lein și Podgaiț, cu cîte $7^1/_2$ p. Polugaevski a cîștigat, la mutarea 57, partida întreruptă în runda a 12-a cu Liberson.

Comentatorul polonez de box Jerzy Zmarzlik a publicat recent un articol în care analizează turneele olimpice de box, denumind și pe cei mai buni pugiliști ai ultimelor cinci olimpiade. În ordinea categoriilor, aceștia ar fi următorii: Rodriguez (Venezuela), Delgado (Mexic), Grigoriev și Stepașkin (U.R.S.S.), Padzior și Kulej (Polonia), Benvenuti (Italia), Papp (Ungaria), Popencenko (U.R.S.S.), Cassius Clay și Sanders (S.U.A.).

■

Cunoscutul înotător mexican Guillermo Echevarria, fost recordman mondial în proba de 1500 m, a anunțat că va abandona activitatea competițională.

fotbal pe glob — fotbal pe glob

SIR BUSBY A SPUS ADIO FOTBALULUI

Sir Matt Busby, „magul" fotbalului englez, a anunțat în cadrul unei conferințe de presă ținută la Londra că, la sfîrșitul actualului campionat, va părăsi postul de director tehnic și antrenor al echipei Manchester United. Busby nu va trece la altă echipă ci se va retrage definitiv din fotbal.

Distins cu titlul de „sir" după victoria echipei Manchester United în ediția de anul trecut a Cupei Campionilor Europeni, Matt Busby se numără printre cele mai populare și reprezentative figuri ale fotbalului britanic. El are acum 59 de ani și și-a început activitatea de antrenor în 1945 la clubul Manchester United de care s-a ocupat, fără întrerupere, timp de 23 ani.

Iată cum a justificat sir Busby retragerea sa: **„Îmi dau seama că a sosit momentul ca postul meu să fie preluat de un antrenor mai tînăr. Conducătorii clubului au încercat să mă convingă să rămîn dar eu cred, foarte serios, că un director tehnic mai tînăr ar putea să dedice mai mult timp echipei".**

După toate probabilitățile, sir Busby va fi numit președinte al acestui club care ține să-l păstreze, în continuare, aproape de jucătorii săi.

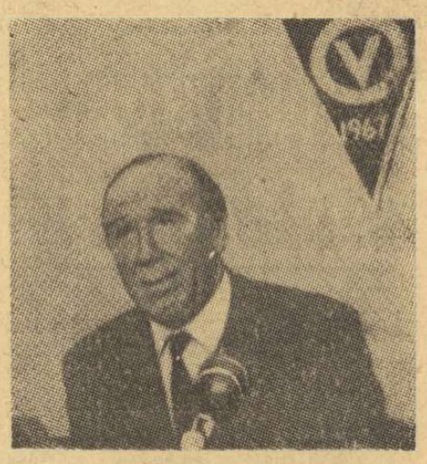

Sir Matt Busby anunță retragerea sa din fotbal la recenta conferință de presă

CAMPIONATELE ÎN ȚĂRILE EUROPENE

PORTUGALIA: Benfica și Porto „cap la cap"

În etapa a 16-a a campionatului portughez, echipa Benfica Lisabona a terminat la egalitate, 1—1, cu formația Setubal. Tot cu un rezultat de egalitate (0—0) s-a încheiat și partida San Joanense — F.C. Porto. Alte rezultate: Belenenses — Braga 4—1; Leixoes — Academica 1—1; Varzim — C.U.F. 2—2; Guimaraes — Atletico 3—0.

Pe primul loc în clasament se află formațiile Benfica și F. C. Porto cu cîte 24 de puncte, urmate de Guimaraes — 22 p, C.U.F. — 20 p etc.

BELGIA: Încă o victorie la scor realizată de Standard

După 17 etape, în campionatul belgian conduce echipa Standard Liège cu 25 puncte, urmată de F.C. Bruges, Anderlecht — 22 p, Charleroi — 21 p etc. Etapa a 17-a s-a soldat cu următoarele rezultate: Racing White — F.C. Liège 2—0; Beveren — St. Gilloise 1—1; Standard — Daring 4—1; Beringen — F.C. Malines 1—0; Waregem — Charleroi 3—0; Gantoise — F.C. Bruges 2—0; Lierse — St. Trond 2—0; Anderlecht — Beerschot 5—1.

FRANȚA: St. Etienne nu are probleme

Rezultate înregistrate în etapa de duminică a campionatului francez: Marseille — Nantes 3—1; Nice — Red Star 1—1; Valenciennes — Bordeaux 1—1; Rouen — Metz 1—0; Strasbourg — Bastia 4—0; Ajaccio — Sochaux 0—2; St. Etienne — Sedan 4—2; Rennes — Monaco 3—1.

Pe primul loc în clasament se află echipa St. Etienne cu 31 de puncte, urmată de Bordeaux — 28 p, Rouen — 26 p etc.

SPANIA: Real Madrid neînvinsă!

A 18-a etapă a campionatului spaniol a înregistrat următoarele rezultate: Atletico Madrid — Pontevedra 1—0; Sabadell — Elche 3—0; Atletico Bilbao — Malaga 4—3; La Coruna — Espanol Barcelona 1—1; Las Palmas — Barcelona 2—1; Cordoba — Real Madrid 2—2; Real Sociedad — Granada 5—1. În clasament continuă să conducă Real Madrid cu 31 de puncte, urmată de Las Palmas — 25 p, Barcelona — 22 p etc.

PE PISTELE ALBE

● Concursul special de sărituri cu schiurile de la Le Brassus a fost dominat de sportivii japonezi. A cîștigat Yukio Kasaya cu 225,1 p (sărituri de 85 și 87 m). Pe locul secund s-a clasat Takashi Fujisawa — 211,7 p (80 și 85 m), iar locul trei a fost ocupat de Rudolf Holnl (Cehoslovacia) — 207,5 (81 și 84 m).

● Proba de slalom special feminin desfășurată la Pohorje (Iugoslavia) a fost cîștigată de sportiva americană Rosie Fortna, cronometrată în 104,90. Pe locurile următoare: Michele Jacot (Franța) 104,91, Britt Laforgue (Franța) — 104,95 și Heidi Zimmermann (Austria) — 105,17.

● S-a încheiat concursul internațional de schi de la Kavgolovo (în apropiere de Leningrad). Proba de 20 km fond bărbați a revenit sportivului sovietic Vladimir Dolganov cu timpul de 1h 06:21,0, urmat de V. Voronkov — 1h 07:55,0 și A. Akentiev — 1h 08:00,0. În proba de 6 km femei a cîștigat Galina Kulakova cu timpul de 22:09,0.

TURNEE, TURNEE

● Echipa uruguayană **Penarol** a învins în primul meci al turneului de la Montevideo cu 2—0 (0—0) formația **Torpedo Moscova**. Autorii golurilor: Spencer și Rocha.

● La Bangkok, în „Cupa Asiei" intercluburi: **Macabi Tel Aviv — Hong Kong** 5—0; **Teheran — Perak Malayezia** 4—2; **Bangkok Bank — Mysore** (India) 1—1.

● În turneul internațional de la Mar del Plata: **Estudiantes — Rapid Viena** 4—0 (3—0).

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 433 (5867) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 23 ianuarie 1969

2 MARTIE

ÎN SLUJBA ÎNFLORIRII PATRIEI

ANGAJAMENTELE ÎN DOMENIUL SPORTIV ALE CONSILIILOR POPULARE JUDEȚENE

In ciuda unei lecturi aparent monotone, prin înșiruirea unor angajamente, putem afirma că nu există nimic mai reconfortant pentru un patriot decît parcurgerea paginilor succesive din cotidienele politice în care s-au publicat răspunsurile, prompte și însuflețite, la chemarea la întrecere lansată de Consiliul popular județean Galați. Oameni ai muncii din municipiile, orașele și comunele patriei noastre și-au strins rîndurile, au chibzuit și au dat la iveală importante resurse materiale și umane ce pot fi puse în slujba înfloririi patriei.

Simpla citire a acestor angajamente dovedește ce potențial valoros caracterizează poporul nostru, cîte surse de energii și inițiativă îi stau la îndemînă. Valorificarea acestora înlesnește dezvoltarea economică și social-culturală în ritm mai accelerat a fiecărui județ în parte, permițînd neîndoios aplicarea mărețului program de dezvoltare multilaterală a întregii țări elaborat de Congresul al IX-lea al Partidului și de Conferința Națională.

Mișcarea unanimă, generată de această întrecere națională, primește o semnificație deosebită în anul 1969, care va marca cea de-a 25-a aniversare a eliberării patriei noastre. Populația tuturor județelor țării s-a angajat să contribuie și mai substanțial la edificarea socialismului în România.

GALAȚIUL A DAT TONUL

Prezența în rîndurile angajamentelor a unor obiective legate de educație fizică, turism și automobilism, onorează sportul. Preocuparea gospodarilor județelor pentru sănătatea și viața în aer liber a cetățenilor, dar mai ales a generațiilor tinere, arată un simț dezvoltat al datoriei față de bunăstarea populației.

Tonul l-a dat chiar chemarea lansată de Consiliul popular al județului Galați. Printre anagajamentele cetățenilor de la Dunăre se poate citi: **construirea unui stadion cu 3 000 de locuri în orașul Berești, înfrumusețarea traseului turistic Galați-Bujor-Berești, executarea în cuprinsul județului a 100 de baze sportive simple, construirea plajei Brateș, executarea îmbunătățirilor de drumuri pe mai mulți kilometri.** Marea majoritate a acestor lucrări va fi realizată prin mobilizarea maselor largi de cetățeni la o întrecere patriotică vizînd creșterea nivelului edilitar-gospodăresc al localităților, la buna gospodărire și înfrumusețare a orașelor și satelor.

Apoi, timp de mai multe zile am parcurs, în presa centrală, textele răspunsurilor. Cu multă satisfacție am constatat că majoritatea consiliilor populare județene nu au neglijat, printre țelurile lor, obiectivele sportive.

DE LA STADIOANE LA BAZE SIMPLE

Fără a avea, firește, caracter exhaustiv, unele angajamente menționează interesante construcții sportive pentru anul 1969. **În orașul Tulcea, de pildă, se va ridica un stadion cu 10.000 de locuri,** doar prin efortul mobilizat al cetățenilor.

De interes aproape unanim se bucură construcțiile de baze simple, atît de eficace, atît de necesare, atît de așteptate. Prin acțiunea patriotică a maselor largi, **în municipiul Buzău, orașul Rm. Sărat și în comunele județului Buzău, vor fi amenajate 125 de baze sportive simple. În județul Teleorman vor lua ființă 84 asemenea baze, în județul Mureș — 130, în județul Botoșani — 126.** Deputații și participanții la ședința Consiliului popular județean Suceava au îmbogățit conținutul angajamentului, înțelegînd valoarea complexă a unor amenajări dedicate educației fizice a tineretului; textul lor sună astfel: **amenajarea a 100 baze sportive simple, solarii, locuri de joacă pentru copii.** Există în această formulare semnul unei mentalități elevate despre rolul spațiilor elementare în activitatea instructiv-educativă.

Nu e de mirare că o seamă de gospodari ai județelor au legat acest angajament de necesitățile stringente ale școlilor, vizînd ridicarea nivelului de pregătire a elevilor prin modernizarea și perfecționarea continuă a procesului de învățămînt. **În județul Bihor, de pildă, se va continua construirea și amenajarea pe lîngă 50 de școli generale a unor baze sportive simple, iar reprezentanții populației din județul Covasna și-au propus amenajarea a 30 de baze sportive simple pe**

I. MITROFAN

(Continuare în pag. a 2-a)

Angajamentele consiliilor populare județene prevăd, printre altele, amenajarea unui mare număr de baze sportive simple pe lîngă școli. Ceea ce va permite desfășurarea în condiții mai bune a lecțiilor de educație fizică și va da, desigur, un nou impuls activității sportive a elevilor

Recordul C.E. de box de la Roma a fost doborît!

26 de țări inscrise pînă în prezent

Recordul a fost doborît. Pînă în prezent și-au confirmat participarea la campionatele europene de la București, boxeri din 26 de țări (la ediția precedentă, la Roma, au fost prezenți pugiliști din 25 de țări): AUSTRIA, BELGIA, CEHOSLOVACIA, DANEMARCA, FINLANDA, FRANȚA, R.D.G., GRECIA, LUXEMBURG, NORVEGIA, OLANDA, PORTUGALIA, SCOȚIA, SUEDIA, ELVEȚIA, TURCIA, IUGOSLAVIA. Antrenorii reprezentativelor ANGLIEI, BULGARIEI, R. F. G., UNGARIEI IRLANDEI, ITALIEI, POLONIEI, U.R.S.S. și ROMÂNIEI vor prezenta echipe complete. La comisia de organizare se așteaptă confirmarea participării boxerilor din Spania, Țara Galilor, Malta și Gibraltar, ceea ce ar face ca numărul țărilor înscrise la „europene" să se ridice la 30, cifră care ar corespunde cu numărul federațiilor europene afiliate la A.I.B.A.

Cu cîteva zile înaintea gongului inaugural, 28 de arbitri vor da un dificil examen în fața comisiei europene de arbitraj, comisie ce va fi prezidată ca de obicei, de vicepreședintele A.I.B.A., **Roman Lisowski.** După cum aflăm, printre candidații la cucerirea ecusonului de arbitru-judecător A.I.B.A. se vor afla și oficiali din țara noastră. Sperăm că federația română se va orienta just, desemnînd pentru acest examen într-adevăr pe cei mai competenți arbitri autohtoni. Printre cei care se vor prezenta la examen considerăm că este absolut necesar să figureze ȘI UN CANDIDAT DIN PROVINCIE, întrucît la ora actuală un singur arbitru „nebucureștean" se mîndrește cu ecusonul A.I.B.A.: ION BOAMFĂ (Brașov). Ne încumetăm să facem și cîteva propuneri: MIHAI VOICULESCU (Craiova), PETRE MIHELFI (Oradea), ȘTEFAN ION (Galați), oficiali care de-a lungul anilor și-au dovedit competența în materie. Examenele — teoretice și practice — vor avea loc chiar pe ringul de la patinoarul „23 August", unde se vor disputa întrecerile pentru cucerirea centurilor continentale. Antrenorul **Mielu Doculescu** a fost însărcinat să stabilească perechile de boxeri ce vor fi arbitrate și judecate de candidați.

În afara medaliilor de aur, argint și bronz, ce vor fi înmînate primilor 4 clasați la fiecare categorie de greutate, organizatorii vor oferi o cupă celui mai tehnic boxer. O altă cupă va fi atribuită antrenorului care va scoate cel mai mare număr de campioni europeni.

Ziariștii acreditați la campionate vor avea la dispoziție 10 cabine telefonice, în afara celor instalate la masa presei. De asemenea, la dispoziția lor va sta un număr însemnat de telexuri. **(R. C.)**

RECORD DE JUNIORI LA PRĂJINĂ

În sala Floreasca II s-au disputat ultimele probe din campionatul de atletism al Capitalei. Participînd la săritura cu prăjina alături de juniorii mari, **Cornel Anton** de la C.S.Ș. (născut în 1953, elev al antrenorului Gh. Fodoreanu) s-a clasat pe primul loc, realizînd și un nou record republican de sală pentru juniori mici: 3,95 m (v.r. 3,81 m, Petre Astafei din 1958 !). Pe locurile următoare: Gh. Trandafir (Ș.S.A.) 3,80, C. Lihu (C.S.Ș.) 3,80, St. Tacu (C.S.Ș.) 3,70, N. Lungu (Ș.S.A.) 3,70, I. Dragomir (Ș.S.A.) 3,70.

Voleibaliștele de la Rapid în „C.C.E."

Echipa feminină de volei Rapid, campioana țării, urmează să întîlnească în optimile de finală ale „C.C.E." pe campioana Albaniei, „17 Nendori" Tirana. Pentru cele două întîlniri, clubul bucureștean a propus următoarele date: 8—9 februarie la Tirana și 21 februarie la București. Se așteaptă răspunsul clubului albanez.

Responsabilitatea stimulează!

A existat cîndva ideea, ca să nu spunem concepția, că asupra întîlnirilor foarte importante, decisive, ale fotbaliștilor români (partide de calificare în competițiii internaționale) nu este... psihologic nimerit să se îndrepte reflectorul interesului general pe care, oricum, aceste meciuri îl suscită. Argumentația? **„Să nu li se creeze băieților complexe!", „Să nu-i inhibăm!", „Să nu se aprindă o febră dăunătoare moralului fotbaliștilor"** etc.

Prin simplă raportare la partide de interes maxim pentru întreg mapamondul, finale continentale sau intercontinentale la fotbal, meciuri pentru titlul de campion mondial la box etc., în care protagoniștii sînt supralicitați publicitar și nu se găsește nimeni care să se gîndească „să-i ferească", ideea mai sus-citată pare de domeniul iraționalului.

Curios (poate nu numai la prima vedere) este faptul că în vreme ce fotbaliștii români — menajați pînă acum de o surdină „tonică" în preajma unor confruntări cu mize — s-au prezentat la aceste jocuri, de regulă, cu complexe (recunoscute chiar de ei, înainte dar mai ales după disputarea partidelor), sportivii în jurul cărora s-a făcut realmente vîlvă înaintea unor prestigioase întîlniri apăreau la întreceri decontractați, în orice caz siguri de ei, de șansa lor, indiferent de faptul că în cele din urmă și-au apărat-o cu mai multă sau mai puțină reușită.

Ce-și propun, în esență, aceste rînduri?

Să sugereze a nu se mai ocoli — tactic, pedagogic (există multe etichete) — atragerea atenției asupra importanței întîlnirilor fotbaliștilor noștri, căci rezultatele sînt sigur... netactice, nepedagogice și pînă la urmă cu totul dezavantajante.

Să se SPUNĂ, de pildă, jucătorilor că la 16 aprilie rezultatul meciului cu echipa Greciei poate avea drept consecință ceea ce iubitorii fotbalului din țara noastră își doresc de 30 de ani: asigurarea (în mare măsură) a calificării echipei României în turneul final al campionatului mondial.

Evident, „spusul" nu rezolvă totul; conceperea și organizarea unei adevărate campanii de abordare și pregătire a acestei partide, în care antrenorii să procedeze la elaborarea unui program de pregătire cunoscut din timp de către jucători, atrași și pătrunși de importanța și utilitatea muncii lor, iată a doua și, desigur, cea mai importantă fațetă a OPTICII pentru acest joc.

La 16 aprilie, fotbalul românesc ar putea face un mare pas pe scara succerului european.

Startul psihologic luat pe Wembley trebuie susținut printr-o exemplară CAMPANIE DE MUNCĂ!

Nu putem și nu trebuie să ne sustragem gîndurilor că la 16 aprilie fotbaliștilor români li se oferă pe stadionul Karaiskakis o șansă pe care n-au mai avut-o de foarte multă vreme!

Marius POPESCU

Sosit după 7,5 km, Al. Szabo îi predă ștafeta lui V. Papuc, ultimul schimb al echipei secunde de tineret a României, participantă la concursul internațional de biatlon. (Citiți în pagina a II-a, comentarii asupra desfășurării întrecerilor)

A ÎNCEPUT SEZONUL INTERN DE BOB

SINAIA, 22 (prin telefon). — Miercuri dimineața, pîrtia de bob din localitate a găzduit primele coborîri ale sezonului 1969. Deocamdată s-au efectuat doar antrenamente fracționate. Au participat atît boberii secțiilor înscrise la principalele competiții interne, cît și membrii lotului de tineret al României, care vor părăsi vineri țara pentru a concura la Campionatele europene de tineret, programate în celebra stațiune italiană Cortina d'Ampezzo. Dimineața s-au efectuat chiar cîte trei manșe, între virajul 8 și sosire, ceea ce a permis verificarea noii variante de final a pîrtiei. După amiaza, membrii lotului de tineret au făcut antrenament și pe porțiunea de la start pînă la virajul 5. În general, deși nu s-au făcut cronometraje, manifestă o formă neașteptat de bună echipajul din lotul de tineret condus de Niculescu, iar dintre ceilalți concurenți au arătat, de asemenea, remarcabil de multă siguranță piloții Stoica și Nedelcu.

Se prevede ca joi membrii lotului de tineret să aibă prioritate, urmînd ca vineri să intre pe porțiunile superioare și echipajele consacrate. Pentru sîmbătă se conturează posibilitatea efectuării unor antrenamente pe întreaga pîrtie, iar pentru duminică organizarea primei competiții.

MIHAI BOTA — coresp.

„IL DIO" comentează meciul de pe Wembley:

ÎN SFÎRȘIT, AM JUCAT CURAJOS!

Sînt unul dintre cei unsprezece fotbaliști români care, în urmă cu 30 de ani, pe o zi ploioasă, se aliniau, copleșiți de emoție, pe stadionul A.N.E.F. — Stadionul Republicii de astăzi — pentru a da replica reprezentativei Angliei. Englezii nu dețineau atunci nici un titlu oficial. Primele trei ediții ale campionatului mondial de fotbal fuseseră cucerite de Uruguay (1930) și de Italia (1934 și 1938), Anglia nenumărîndu-se măcar printre participantele la această competiție. Dar, atunci, ca și acum, cînd spuneai FOTBAL, te gîndeai în primul rînd la englezi. Aureola de care era înconjurată echipa Angliei o depășea mult pe cea de astăzi, din... lipsa de contacte cu fotbalul englez, determinată de desconsiderarea de către soccerul insular a restului lumii fotbalistice.

Am fost învinși cu 2—0, în condiții nefericite, noi rămînînd aproape de la începutul meciului în 10 oameni, prin accidentarea lui Bürger. Dar nu acesta a fost handicapul principal, cum s-ar părea. De altfel, pe noi nu ne-au învins atunci englezii, ci propria noastră teamă, tracul cu care am abordat această partidă și de care nu ne-am putut debarasa nici pînă la fluierul final.

Cele două remarcabile rezultate de egalitate obținute de noua generație de fotbaliști români, în recentele confruntări cu reprezentativa Angliei, se datoresc, după părerea mea, în primul rînd, CURAJULUI și LIPSEI APROAPE TOTALE DE EMOTIVITATE cu care jucătorii noștri s-au prezentat în teren, deși aveau în față pe campionii mondiali. Și, dacă, în noiembrie, la București, această liniște interioară era mai ușor de cîștigat, în prezența a 60 000 de spectatori prieteni, dispuși să te sprijine, în schimb, instaurarea unui astfel de climat sufletesc chiar pe „Wembley" reprezintă factorul esențial care ne-a ajutat să obținem acest excelent 1—1, pe care îl putem considera, în ciuda caracterului amical al partidei, cel mai prestigios rezultat realizat de fotbalul nostru.

S-ar putea spune că alta ar fi fost soarta meciului și, deci, nici concluziile n-ar mai

ing. Mircea DAVID

(Continuare în pag. a 3-a)

Concursul republican de atletism al juniorilor mici — în noua sală „23 August"

La sfîrșitul săptămînii se va desfășura în Capitală concursul republican de atletism al juniorilor mici. Competiția, programată sîmbătă de la ora 17 (de la 14 — săritura cu prăjina) și duminică de la ora 9,30, va avea loc în noua sală de atletism din parcul „23 August", care va fi inaugurată cu această ocazie.

PANȚURU DOMINĂ ÎN CONTINUARE

CERVINIA-BREUIL, 22 *(prin telefon).* — Echipajul românesc care va concura pentru titlul continental la bobul de 2 persoane domină în continuare antrenamentele oficiale. Miercuri, *Panțuru — Focșeneanu* au ocupat din nou primul loc în clasamentul pe 2 manșe cu timpul total de 2:31,71 (1:16,07+1:15,64). Au urmat în clasament austriecii *Thaler — Durnthaler* cu 2:31,90 (1:16,01+1:15,89) și spaniolii *Paturone — Rosal* revelația sezonului, cu 2:32,79 (1:15,80 +1:16,99). Joi dimineața, vor avea loc ultimele antrenamente, iar după-amiază tragerea la sorți a numerelor de start.

Federația internațională de specialitate a hotărît ca *Japonia* să participe la aceste campionate... europene cu drepturi depline. S-a ales și juriul competiției, condus de vicepreședintele *F.I.B.T., Robin Dixon* (Anglia), campion olimpic, împreună cu pilotul *Nash*, la Jocurile de la *Innsbruck*. Din juriul concursului mai fac parte patru persoane, printre care antrenorul sportivilor români, *Hariton Pașovschi*, care va supraveghea, din cabină, cronometrajul.

Veștile de ultimă oră arată că gazdele întrecerii și-au axat sezonul pe campionatele mondiale, care vor avea loc în *S.U.A.*, la *Lake Placid*. În concursurile de selecție de la *Cortina d'Ampezzo* primele trei locuri le-au revenit, în ordine, echipajelor pilotate de *Franco Gaspari*, *Renato Zardini* și *Roberto Zardini*, iar la „europene" *Italia* va fi reprezentată de echipajele pe care le pilotează *Frigo* și *Servadei*.

ŞAH pentru TOŢI

Suprarealism şi şah!

Într-unul dintre ultimele sale numere, revista Europe-Echecs ne aduce vestea dispariţiei uneia dintre cele mai interesante personalităţi ale lumii şahului. Pentru foarte mulţi, numele lui Marcel Duchamp, ca şahist, nu spune mare lucru. Şi chiar dintre cei care s-au ocupat mai îndeaproape de istoria şahului şi au luat parte la evenimentele şahiste din perioada dintre cele două războaie mondiale, puţini ştiu că modestul jucător care a făcut parte din echipa Franţei la primele Olimpiade (Paris 1924, Haga 1928, Hamburg 1930, Praga 1931 şi Folkestone 1933) este una şi aceeaşi persoană cu celebrul pictor Marcel Duchamp.

Aceasta se datoreşte, în parte, şi faptului că Duchamp şi-a petrecut o bună parte din viaţă în Statele Unite, unde de altfel a şi obţinut cele mai mari succese ca pictor. Pentru a ilustra celebritatea sa în America, cunoscuta lucrare „Dictionnaire de la peinture moderne" citează o foarte amuzantă şi semnificativă butadă: „Pentru americanul mijlociu, cei mai cunoscuţi francezi sînt Napoleon, Sarah Bernhardt şi Marcel Duchamp".

Frate al cunoscutului gravor şi pictor Jacques Villon, Marcel Duchamp a fost influenţat la început de cubism, pentru a juca după aceea un rol important în dezvoltarea dadaismului şi suprarealismului. El a creat, între altele, celebrul „Nud coborînd o scară", lucrare de o îndrăzneală de concepţie remarcabilă.

Acest mare artist modern a fost în acelaşi timp un pasionat şahist. În amintirile sale despre el, pictorul şi fotograful Man Ray, care i-a fost bun prieten, spune că în decursul unei perioade destul de lungi, după 1923, Duchamp părăsise pictura şi era absorbit din ce în ce mai mult de şah. La acea epocă, Ray crease un model nou de figuri, pe care le-a supus „aprobării" artistice şi tehnice lui Duchamp şi Alehin. Piesele au plăcut şi noul model a fost botezat chiar cu numele lui Alehin, care tocmai cucerise titlul de campion mondial, dar executarea lor pe scară comercială s-a dovedit prea costisitoare şi proiectul a fost abandonat.

Pasiunea lui Marcel Duchamp pentru şah nu i-a adus nici pe departe aceeaşi celebritate ca pictura. El a atins însă o forţă destul de apreciabilă şi era un adversar periculos pentru oricine. Imperturbabil, umplîndu-şi pipa liniştit la fiecare sfert de oră, el îşi juca partida indiferent cine se afla în faţă.

Un exemplu al forţei lui Marcel Duchamp ca şahist şi în acelaşi timp un model pe tema „cum se obţine o remiză cu negrul împotriva unui mare maestru" este următoarea partidă, jucată la Olimpiada de la Hamburg, 1930.

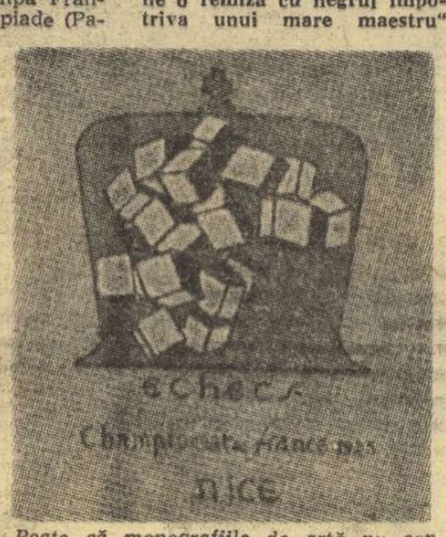

Poate că monografiile de artă nu consemnează şahul printre temele de inspiraţie ale lui Marcel Duchamp. Şi totuşi, documentul există... Acest afiş, dedicat uneia din trecutele ediţii ale campionatului Franţei, este chiar opera celebrului pictor contemporan

INDIANA DAMEI

Alb: F. J. Marshall (S.U.A.)
Negru: M. Duchamp (Franţa)

1. d4 Cf6 2. Cf3 b6 3. c4 e6 4. Ng5 Ne7 5. Cc3 Nb7 6. Dc2 d5 7. e3 0—0 8. c:d5 C:d5 9. N:e7 D:e7 10. C:d5 N:d5 11. Nd3 h6 12. a3 c5! (O decizie greu de luat şi care a presupus calcularea exactă a continuării din partidă) **13. d:c5 Te8! 14. b4 b:c5 15. Tc1 Cd7 16. Na6 Tc7 17. e4 Nb7 18. N:b7 T:b7 19. b:c5 D:c5!** (Poanta combinaţiei de egalizare a negrului) **20. 0—0 D:c2 21. T:c2 Rf8 22. Tfc1 Re7 23. Cd4 Re8 24. f4 Tab8 25. e5 Cf8 26. Tc5** (Marele maestru nu este mulţumit cu remiza şi încearcă să „stoarcă" ceva în final...) **26... Tb1 27. T:b1 T:b1+ 28. Rf2 Tb7 29. Tc8+ Re7 30. Ta8 Cg6 31. g3 Rd7 32. a4 Ce7 33. Cb5 Cc8 34. g4 T:b5!** (Cu acest pseudo-sacrificiu, negrul forţează remiza) **35. a:b5 Rc7 36. g5 h:g5 37. b6+ Rb7 38. T:c8 R:c8.** Remiză (După 39. b:a7 Rb7 40. f:g5 R:a7 41. h4 g6! finalul de pioni este egal).

Mic lexicon şahist

DESCHAPPELLES Alexandre Louis Honoré Lebreton (1780—1847).

Ofiţer în armata lui Napoleon (general în timpul celor „o sută de zile"), Deschapelles a început să se ocupe activ de şah abia după 1815, obţinînd succese remarcabile şi fiind considerat cel mai tare jucător din Franţa. Nu juca decît partide „cu avantaj" (dînd înainte adversarilor un pion şi una sau două mutări). În momentul cînd n-a mai putut da acest avantaj elevului său Labourdonnais, a renunţat să mai joace. Cu toate acestea, pînă la sfîrşitul vieţii a jucat în aceste condiţii cu St. Aman, obţinînd rezultate egale.

DEDRLE Frantisek (1878—1957). Unul dintre cei mai cunoscuţi compozitori de probleme şi studii, făcînd parte din clasica „şcoală cehă".

DESCOPERIRE (şah prin). Survine atunci cînd o piesă deplasîndu-se lasă deschisă (descoperă) linia de acţiune a unei alte piese spre regele advers, dîndu-i astfel şah. Cele două piese formează, în termeni problemistici, o „baterie".

DIJK, Nils van, — problemist olandez, maestru internaţional de compoziţie şahistă din 1961. A obţinut o serie de succese importante în concursurile de după cel de-al doilea război mondial. Iată un exemplu:

Premiul I la „Problemblad", 1954

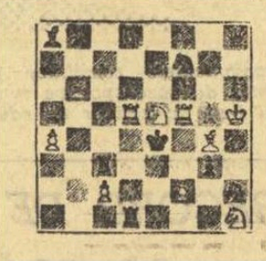

MAT ÎN TREI MUTĂRI

(Controlul poziţiei: Alb. Rh5, Da5, Td5, f5, Nb6, g4, Ce5, h1, Pp.a4, c2, f2. Negru. Re4, Dh8, Tc3, d1, Na8, b8, Cf7, h3, Pp.g3, g5, h6).

Soluţia: *1.Ce5—d3* (Ameninţă 2. Db4 şi 2.f3) 1...Ne5 2.Td4+; 1...De5 2. C:g3+; 1...Tc:d3 2.De1+; 1... Td:d3 2.D:a8.

Tinerii şahişti în acţiune

DUMITRU GHIZDAVU

În fiecare an, cu prilejul Anului Nou, marele animator al şahului olandez, Dr. J. Niemeijer, organizează la Groningen un turneu internaţional de şah rezervat numai tineretului. La concursul de anul acesta au luat parte 20 de tineri şahişti din 17 ţări, între care şi juniorul nostru Dumitru Ghizdavu, care a obţinut un rezultat bun, clasîndu-se pe locul IV, în finala competiţiei. Iată şi clasamentul acestui turneu final: 1—3. Maeder (R.F.G), Vaganian (U.R.S.S.) şi Ribli (Ungaria) 6 p; 4—5. Ghizdavu (România) şi Webb (Anglia) 5 p; 6—7. Schaufelberger (Elveţia) şi Andersson (Suedia) 4 p; 8. Atanasov (Bulgaria) 2½ p; 9. Lombard (Elveţia) 2 p; 10. Turunen (Finlanda) 1½ p.

Iată o partidă scurtă, cîştigată frumos de reprezentantul ţării noastre în semifinala concursului:

APĂRAREA SICILIANĂ

Alb: D. Ghizdavu (România) — Negru: K. Payrhuber (Austria)

1. e4 c5 2. Cf3 d6 3. d4 c:d4 4. C:d4 Cf6 5. Cc3 a6 6. f4 e5 7. Cf3 Dc7 8. Nd3 Ne7 9. 0—0 b5 10. De2 Nb7? (Pînă acum negrul a jucat bine deschiderea, dar plasarea nebunului la b7 este o greşeală. Locul său este la e6, pentru a păstra controlul asupra punctului f5. Ghizdavu va exploata foarte frumos în continuare această eroare) **11. Rh1 Cbd7 12. f:e5 d:e5 13. Ng5 0—0 14. Ch4** (Spre f5!) **14... h6?** (După aceasta negrul pierde repede. Trebuia g7—g6, deşi şi atunci atacul albului ar fi fost puternic) **15. Cf5! Tae8** (Vezi diagrama) **16. N:h6!** (O combinaţie tipică) **16... g:h6 17. De3 Cg4 18. Dg3 h5 19. h3** şi negrul a cedat.

În 10 minute!

Deşi este în 4 mutări, totuşi această problemă de E. Hacian (Schachmati v S.S.S.R.) nu este prea dificilă, ea avînd de fapt o singură variantă principală. Ideea soluţiei este sugerată de faptul că pentru a putea da mat, albul trebuie mai întîi să creeze adversarului o posibilitate de a muta...

Albul începe şi dă mat în 4 mutări (Controlul poziţiei: Alb. Rh6, Tc8, Nh5. Negru. Rh8, Ng8, Ph7).

SOLUŢIA: Cu 1. Nh5-e8! albul întrerupe linia de acţiune a turnului că, permiţînd astfel nebunului negru să mute! 1... Ne6! (La alte mutări ale nebunului negru urmează Nf7 mat) 2. Tb8! (La 2. Ta8 negrul răspunde 2... Nd5 şi matul în 4 mutări nu mai este posibil, iar la 2. Td8 urmează 2... Ng8 3. Tb8 Ne6 4. Nf7+ Nc8!) 2... Ng8 3. Td8! Nf7 mat.

Rubrică redactată de Sergiu SAMARIAN

La biatlon, decalaj în favoarea fondului!

Nu se poate spune despre întrecerile internaţionale de biatlon, disputate săptămîna trecută la Poiana Braşov, că nu ne-au adus satisfacţii. Dimpotrivă, acestea au fost destul de numeroase. Pe prim plan valoric s-au situat, desigur, succesele seniorilor în disputele cu reprezentanţii R. D. Germane, atît în proba individuală, cît şi la ştafetă. Sportivii români s-au clasat pe primele locuri, la ambele probe, în compania unor adversari care, cu numai o săptămînă în urmă, se dovediseră superiori în întîlnirile de la Altenberg.

Vilmoş, învingător detaşat la 20 km şi factor determinant al victoriei la ştafetă, Cercel, plăcuta surpriză a cursei individuale, Carabela şi Cimpoia au fost cei mai buni, manifestînd o formă superioară la fond şi constanţă la trageri.

Şi despre tinerii biatlonişti se poate spune că au avut o comportare bună, afirmaţia fiind ilustrată de locul secund ocupat de Fontana la 15 km şi chiar de evoluţia ştafetei (Fontana, Soiu, Mîrzea), care numai datorită dereglării accidentale a armei lui Fontana nu a ocupat unul din locurile fruntaşe. Privit în ansamblu, bilanţul disputelor din Poiană poate fi socotit pozitiv, mai ales dacă ţinem seama de valoarea incontestabilă a participanţilor, în special în competiţia de tineret unde, cu excepţia Norvegiei şi Finlandei, au fost prezente cele mai bune echipe din lume. Startul bogat s-a datorat faptului că disputele din Poiană au constituit cea mai importantă verificare a tinerilor biatlonişti în vederea campionatelor mondiale care vor avea loc, la sfîrşitul lunii februarie, la Zakopane.

★

Este binecunoscut faptul că la primele apariţii ale biatloniştilor români în arena internaţională, punctul lor forte, care le-a adus şi unele performanţe de prestigiu, au fost tragerile. Faptul era normal, deoarece în vremea aceea mai toţi biatloniştii proveneau din rîndurile fondiştilor care sperau ca, datorită calităţilor lor de alergători să recupereze din handicapul creat de o tragere slabă. Sportivii români, în schimb, s-au bazat de la început pe precizia la tir şi, după cum am mai spus, au avut succese tocmai datorită acestui fapt. Cu timpul, însă, lucrurile s-au schimbat. Fondiştii (ne referim la cei din Norvegia, Finlanda, Suedia etc.) au devenit şi buni trăgători. Era clar că la biatlon nu mai pot fi obţinute performanţe de valoare mondială decît printr-un nivel superior de pregătire la ambele componente ale probei. Şi, ca urmare, lotul român, pregătit la fond de antrenorul Marcel Stuparu şi la tir de Laurian Cristescu, a insistat în ultima vreme asupra sporirii rezistenţei. Antrenamentele efectuate în luna noiembrie pe platoul Piatra Arsă şi, mai tîrziu, la Predeal şi-au dovedit eficienţa în întîlnirile internaţionale desfăşurate pînă acum, în cursul cărora biatloniştii români s-au dovedit egali şi, uneori, chiar superiori unor adversari din ţări cu tradiţie în fond ca Suedia, U.R.S.S. şi Polonia. Dar, se pare că ponderea asupra fondului s-a

făcut în detrimentul tragerii, deoarece, exceptînd rezultatele valoroase ale unor concurenţi, la acest capitol s-a constatat un regres. Mai bine zis, s-au reliefat nesiguranţa, săltări şi căderi, determinate în mod evident de insuficienta pregătire în materie. Faptul a ieşit în evidenţă în special la tinerii noştri biatlonişti care s-au arătat net inferiori la trageri, reprezentanţilor celorlalte ţări. Antrenorul Marcel Stuparu şi-a manifestat satisfacţia pentru timpii buni obţinuţi la fond şi optimismul că în cele circa 40 de zile rămase pînă la „mondiale" rezultatele la trageri vor fi şi ele îmbunătăţite. Şi, este drept, intervalul de aproape 6 săptămîni pare suficient. Dar acest lucru nu trebuie să constituie un motiv de autoliniştire. Dimpotrivă, ţinînd seama că sportivii români vor avea de acum înainte nu numai antrenamente ci şi concursuri (interne şi internaţionale), iar în timpul acestora din urmă nu vor putea efectua pregătiri speciale la trageri, constatăm că cele 40 de zile sînt, de fapt, mult mai puţine. Iată de ce apreciem optimismul, dar subliniem că el trebuie completat printr-o muncă asiduă care să ducă la dispariţia decalajului existent actualmente în defavoarea tragerilor, acestea fiind, la urma urmei, la fel de importante ca şi fondul.

D. STANCULESCU

TELEcronică

Spaima şi triumful

Cu politeţea sa invincibilă, cu acea căldură simpatică atotsalvatoare în multe momente penibile în care-l aruncă televiaţa, Cristian Ţopescu a mulţumit duminică tuturor telespectatorilor care au înţeles de ce nu s-a putut transmite în direct meciul de la Londra. Era şi cazul să ni se mulţumească, pentru că a renunţa la nedumerire cere totdeauna un efort. Nedumeririle erau mari, sumele cerute erau şi ele mari, — acum, omeneşte vorbind şi fără păcat, nici spaima noastră faţă de o asemenea transmisie nu era mai mică. Era o spaimă pe măsura sumelor, căci ştiam noi ce ştiam. Transmisia la radio a lui Soare e dovada cea mai bună: crainicul, după egalare, nu mai ştia în ce minut se găsea, pe ce lume trăia. Cine nu-l înţelege? În fine, nedumeririle s-au spulberat, spaima a trecut, sîntem cineva şi putem privi altfel lumea cîteva luni bune. Am putut chiar privi cu plăcere ceva care îndeobşte enervează urît: un meci de fotbal al cărui rezultat e cunoscut dinainte. Nu ştiu cum e la alţii, dar în ce mă priveşte dacă vreun „prieten" vrea să mă facă să urlu de durere nu trebuie nici să mă hulească, nici să mă faulteze pe hîrtii ascunse, nici să mă prăfuiască în vreo cronică literară — toate astea mă lasă rece — ci să-mi dea un meci în care crainicul să spună „fiţi atenţi, acum vine golul"... şi golul într-adevăr să vină, „atenţie, urmează un şut în bară"... şi aşa să fie, în general să-mi anunţe exact-exact ce va urma. Duminică n-am spus nici pis, un 1—1 pe Wembley e un tranchilizant pentru rănile cele mai dureroase.

Adevăru-i că un meci televizat englezeşte îţi dă plăcerea unei stofe fără moarte. Transmisie solidă, logică, fără fiţe şi experimente, fără timpi morţi. Nu se aleargă cu camera după cai verzi pe pereţi, nu se caută feţe pitoreşti prin tribună; domină planul larg, încăpător, luat nu din nori, nu de la firul ierbii, ci tocmai de unde trebuie pentru a înţelege gîndirea fiecărei echipe; aparatul nu rupe jocul, urmăreşte faza cu o anume superioritate care lasă de multe ori secretele nedezlegate şi surprizele întregi. N-ai să vezi de aproape cum pleacă o ghiulea din piciorul lui Bobby Charlton în bară. Fazele nu se rătăcesc în detalii. În schimb, după încheierea unei acţiuni, urmează sistematic — pînă la tic — acea căderea aparatului peste jucătorul-erou. După ce a fost descris jocul, se portretizează jucătorul, cu voluptatea pentru prim plan dusă la perfecţiune în „Forsyte Saga". Alternarea planurilor generale îndelungi, fără chipuri, căutînd doar mişcarea generală, cu instantanee care prind un singur gest uman, o singură privire după efort, e un efect de mare frumuseţe, capabil să ne conducă de la comediile obraznice ale acelui pitic numit Stiles pînă la dramele surprinse pe faţa transfigurată a uriaşului Anca.

Comentarea meciului în trei n-a fost o idee rea deşi rezultatul n-a fost grozav. Nu avem o experienţă prea bogată în discuţiile acestea spontane la T.V., cu cărţile pe faţă, cu pelicula sub priviri, în poziţia cea mai favorabilă pentru a judeca dacă ceea ce ni se spune e adevărat sau nu. Ţopescu a avut replici salutare în destrămarea unei atmosfere festive. Lucescu, mărturisesc că mi s-a părut mult superior antrenorului său pe planul oralităţii: extremu nostru are cursivitate, bun simţ, chiar dacă vocabularul său — ca şi al atîtor oameni normali — e afectat de toate şabloanele noastre gazetăreşti. Fireşte că spunînd despre un antrenor că nu are mari calităţi de crainic sportiv, nu afirmi nimic rău sau suburban; un antrenor nu trebuie să fie un retor sau un orator — e suficient să fie înţelept. Or, la acest capitol al înţelepciunii, aş avea o observaţie serioasă la adresa antrenorului nostru. N-am admirat siguranţa cu care Angelo Niculescu ne-a atras atenţia că acest 1—1 e „un răspuns personal" dat tuturor celor care l-au criticat cu vehemenţă, de-a lungul timpului. Eu înţeleg că orice om are vanitatea sa şi dreptul său de a se socoti nedreptăţit. Greu se renunţă la acest drept. Dar un înţelept are vanitatea inteligentă şi această inteligenţă a vanităţii cere u nu-ţi vinde prea ieftin şi mai ales prea repede „răspunsurile zdrobitoare". În locul antrenorului, eu aş tăcea cu voluptate şi mi-aş pregăti răbdător şi perfid triumful aşteptînd să urc în avionul spre Mexic în 1970. În holul aeroportului, abia acolo, aş spune cîte ceva presei, calm, ca Sir Alf Ramsey; în fotbal, tot de la englezi se poate învăţa cum să învingi ca un Sir.

BELPHEGOR

ANGAJAMENTELE ÎN DOMENIUL SPORTIV

(Urmare din pag. 1)

lîngă aceeaşi categorie de şcoli. Pentru dezvoltarea bazei didactico-materiale, **judeţul Mehedinţi a prevăzut amenajarea bazelor sportive la un număr de 50 de şcoli, iar judeţul Hunedoara — 40 pe lîngă licee şi şcolile generale de 8 ani.** Deputaţii din judeţul Vrancea au extins înţelesul acestui sprijin nepreţuit dat tineretului studios, defalcînd foarte semnificativ angajamentul care priveşte de astă dată: **200 de microbaze sportive, 10 bazine şi puncte de înot pe lîngă şcoli.** Iar hotărîrea Consiliului popular al judeţului Timiş ia de-a dreptul caracterul unui slogan pe care l-am dori fireşte adoptat unanim pe suprafaţa teritoriului ţării noastre: **baze sportive pe lîngă fiecare liceu din mediul rural!**

Gospodarii judeţului Mureş s-au gîndit, în mod foarte judicios, la îmbinarea preceptelor sportive cu cele turistice, permiţînd astfel şcolarilor să cunoască frumuseţile şi bogăţiile patriei, locurile istorice şi unele obiective industriale; în acest scop se vor lua măsuri pentru **organizarea de excursii şi drumeţii cu peste 50 de mii de elevi** din toate categoriile de şcoli existente în judeţ.

VALORIFICAREA POTENŢIALULUI TURISTIC

Iată-ne, în acest fel, apropiindu-ne de preocupările consiliilor populare faţă de petrecerea timpului în aer liber, faţă de mijloacele de agrement, faţă de activitatea turistică a cetăţenilor. Valorificarea mai deplină a zonelor turistice, a frumuseţilor şi ţintelor de atracţie, a devenit, meritat, obiect de atenţie al organelor locale. Fireşte că asemenea acţiuni sînt mai normale şi mai evidente în judeţele care posedă zone turistice tradiţionale, în special montane, dar cu plăcută surprindere constatăm că efervescenţa în acest domeniu se simte şi în spaţii geografice mai puţin familiare cu traficul turistic.

Este cu totul natural ca reprezentanţii judeţului Prahova, de pildă, să prevadă următoarele obiective de larg răsunet şi de însemnată întindere: **se va definitiva studiul de sistematizare a zonei turistice Valea Doftanei şi se vor definitiva zonele pentru amplasarea caselor de odihnă şi turism în 18 localităţi turistice şi balneo-climaterice de pe teritoriul judeţului;** în vederea valorificării potenţialului turistic al Văii Prahovei şi Teleajenului, **se va pune în funcţiune cu 15 zile înainte de termen, complexul turistic Cheia; se vor revizui şi marca toate potecile alpine.** Este poate momentul să amintim că, în locul angajamentelor privind darea în folosinţă a unor noi spaţii comerciale pe trasee turistice — ca în judeţele Argeş şi Vîlcea — ar fi fost mult mai nimerite şi mai necesare angajamente privind dezvoltarea efectivă a mişcării turistice, prin lucrări practice de deschidere şi întreţinere a traseelor etc. Aşa s-au conceput lucrurile în cîteva locuri şi rezultatele sînt semnificative. În judeţul Bihor, **se va permanentiza staţiunea Tinca şi se va mări capacitatea de cazare la campingul de la Băile 1 Mai cu 40 de locuri;** în judeţul Bistriţa-Năsăud, **vor fi înfrumuseţate trasee turistice pe o lungime de 150 km, amenajîndu-se zone verzi pe o suprafaţă de 20.000 mp;** în judeţul Covasna, **se vor lărgi spaţiile de cazare şi tratament în staţiunile balneoclimaterice, dîndu-se în folosinţă două hoteluri noi, precum şi băi calde şi reci la Balvanyos şi Sugas, se vor îmbunătăţi condiţiile de confort în vilele de la Vîlcele şi Balvanyos, se vor studia posibilităţile de punere în valoare a unei noi zone turistice, iar la Covasna vor începe lucrările unui hotel modern cu 200 de locuri;** în judeţul Mureş, baza materială a turismului va fi extinsă, **punîndu-se un accent sporit pe zonele Văilor Mureşului şi Gurghiului;** în judeţul Suceava, pentru o mai bună valorificare a potenţialului turistic, **se vor lua măsuri de îmbunătăţire şi înfrumuseţare a tuturor drumurilor de acces la monumentele istorice şi ale naturii, precum şi măsuri privind întreţinerea monumentelor şi a zonelor în care acestea sînt amplasate.**

MIJLOACE DE AGREMENT ÎN TIMPUL LIBER

De meritată atenţie se bucură şi mijloacele de agrement puse la dispoziţia cetăţenilor. Dacă în judeţul Teleorman se prevede doar mărirea spaţiului de agrement, în schimb angajamentul judeţului Vrancea pare mult mai complex: pentru îmbunătăţirea condiţiilor de recreere a oamenilor muncii, **se va continua acţiunea de amenajare a crîngului Petreşti, se vor construi şi da în folosinţă o plajă pe malul riului Putna, un complex de agrement la Doaga, puncte comerciale, terenuri sportive, locuri de agrement, puncte turistice şi campinguri, o pîrtie de schi pe muntele Sboina de la Soveja.** În municipiul Tg. Mureş, **se va termina prima etapă a bazei de agrement,** iar în judeţul Ilfov, **se va dezvolta activitatea de agrement în zona lacului Buftea, popasul Sineşti şi Săftica.**

Angajamentele care au tangenţă cu activitatea automobiliştilor sînt mai puţine, dar nu lipsite de importanţă. În judeţul Bacău, se vorbeşte de **modernizarea a 6 km de drum pe traseul Roznov-Tazlău-Leonteneşti,** dar sîntem siguri că asemenea lucrări vor fi efectuate în mai toate judeţele. În plus, în judeţele Sălaj şi Harghita se prevede diversificarea prestărilor de servicii către populaţie, prin **crearea unor secţii noi printre care cele de reparaţii auto; se preconizează înfiinţarea unei secţii de întreţinere automoto chiar în oraşul Miercurea Ciuc.**

ANGAJAMENTELE BUCUREŞTENILOR

Cea de-a V-a sesiune a Consiliului popular al municipiului Bucureşti a stabilit, de asemenea, o serie de angajamente mobilizatoare, printre care nu lipsesc cele cu caracter sportiv. Potrivit hotărîrilor deputaţilor capitalei ţării, cetăţenii vor fi antrenaţi la acţiuni cu caracter gospodăresc în scopul executării unor lucrări printre care cele mai importante sînt: **săpături şi nivelări de terenuri pentru amenajarea zonelor de agrement, amenajarea şi reamenajarea a 88 baze sportive în suprafaţă de 300.000 mp, 280 de terenuri de joacă pentru copiii din cartier, amenajarea unor zone pentru şanţuri în suprafaţă de 115.000 mp, amenajări de parcaje pentru 1.000 de vehicule** (ceea ce pentru un oraş ca Bucureşti ni se pare cam puţin!). De asemenea, pentru îmbunătăţirea activităţii instructiv-educative în unităţile şcolare **se vor amenaja, prin muncă patriotică, 20 de terenuri sportive pe lîngă şcoli şi o bază sportivă complexă pentru elevi.**

★

Ne dăm seama că extrasele de presă nu puteau — pe un spaţiu restrîns — să epuizeze toate obiectivele pe care şi le-au propus consiliile populare judeţene. Impresia generală este însă aceea a unei înţelegeri tot mai cuprinzătoare a necesităţii creării condiţiilor materiale indispensabile propăşirii sportive în ţara noastră, ceea ce nu poate decît să ne bucure şi să ne dea un tonic sentiment de mîndrie.

Parcurile se transformă iarna în locuri ideale pentru practicarea schiului de către copii

AU FOST STABILITE LOTURILE

Federaţia de volei ne-a făcut cunoscut loturile naţionale.

MASCULIN: *Gabriel Udişteanu* (Politehnica Galaţi), *Mihai Tîrlici, William Schreiber, Gelu Smerecinschi* (Dinamo Bucureşti), *Gyula Barta, Octavian Creţu, Dumitru Rotaru* (Steaua), *Mihai Tănăsescu* (Politehnica Timişoara), *Laurenţiu Dumănoiu* (Dinamo Bucureşti), *Nicolae Armion* (Politehnica Timişoara), *Aurel Drăgan, Radu Costinescu, Stelian Penciulescu* (Rapid), *Petre Vraniţă* (Politehnica Timişoara), *Cornel Oros, Gheorghe Stoian* (Dinamo Bucureşti), *Gunter Cristiani, Marian Stamate* (Steaua). *Antrenor:* I. Tănase.

FEMININ: *Helga Bogdan* (Dinamo Bucureşti), *Marta Szekely* (Rapid), *Florentina Demetriu, Aurelia Căunei* (Penicilina Iaşi), *Mariana Baga* (Rapid), *Mariana Popescu* (Dinamo Bucureşti), *Roaica Popa* (C.S.M. Sibiu), *Gabriela Popa* („U" Cluj), *Eva Klein, Venera Zaharescu* (Medicina Bucureşti), *Minodora Meseşan* („U" Cluj), *Marcela Pripiş* (I.E.F.S.), *Elena Pandrea* (Medicina Bucureşti), *Liliana Paşca* (Şc. sp. Constanţa), *Paula Cazangiu, Victoria Caranda* (Şc. sp. 1 Buc.), *Mariana Niculescu, Narcisa Natea* (Şc. sp. 2 Buc.), *Cristina Băltăreţu* (Constructorul Bucureşti), *Nadia Brumă* (Şc. sp. Bacău), *Marilena Cîrţan* (Şc. sp. Braşov). *Antrenori:* V. Surugiu, N. Humă, V. Papuc.

Returul diviziei A și etapele finale ale „Cupei României" — în primăvară

Ieri dimineață, la sediul F.R.F., antrenorii Emerich Vogl și Angelo Niculescu au definitivat programul jocurilor din campionatul diviziei A și din etapa finală a „Cupei României". În efectuarea programului, cei doi antrenori ai echipei naționale au ținut, firește, seama de datele meciurilor cu Grecia (16 aprilie) și Elveția (14 mai).

Astfel, etapele returului diviziei A se vor desfășura în zilele de 2, 9, 16, 23, 30 (martie) 6, 20, 27 (aprilie) 4, 18, 25 (mai) 1, 8, 11, 15 (iunie).

În ceea ce privește jocurile de Cupă, „16"-imile sînt proiectate să se desfășoare în ziua de 23 februarie. Tragerea la sorți pentru această etapă va avea loc în săptămîna viitoare. Următoarele etape sînt prevăzute pentru 21 mai („8"-imi), 28 mai (sferturi de finală), 4 iunie (semifinale) și 22 iunie (finala).

Acest proiect de program urmează să fie aprobat la prima ședință a Biroului federal.

Buletinul transferărilor

La serviciul de transferări al F.R. Fotbal au fost înregistrate noi cereri pentru echipele divizionare A și B. Pînă în prezent, au fost aprobați următorii:

Divizia A — Constantin Chiriță de la Chimia Tr. Măgurele la Rapid București, Aurel Dinică (Fulgerul Dragoslavele) la F.C. Argeș, Alexandru Csete (Focestierul Tileagd) la A.S.A. Tg. Mureș.

Pentru divizia B — Ion Ioniță (F.C. Argeș) la Oțelul Galați, Dumitru Baboie (Flacăra roșie București) la Poiana Cîmpina, Valeriu Spiridon (Victoria Tg. Jiu), Ion Frîncu (I.R.E.P. Cîmpina) și Constantin Vlad (Flacăra Moreni) toți la Poiana Cîmpina, Radu Plopeanu (Rapid C.F. București), Ion Maita (C.F.R. Roșiori) și Ionel Trifu (Sudorul București) toți la Politehnica București, Petre Szabo (Minerul Ghelar), Zisu Dascălu (C.F.R. Pașcani) și Cornel Dominte (C.F.R. Pașcani) toți la Gloria Bîrlad, Marin Orleanu (Recolta Jimbolia) la C.F.R. Timișoara.

Steagul roșu — 5 jocuri în 18 zile

Conducerea tehnică a echipei brașovene Steagul roșu, care activează în seria I a diviziei B, a fixat programul jocurilor de verificare în vederea returului. Fotbaliștii de la Poiana Cîmpina vor juca cu Farul Constanța (la 30 ianuarie), C.S.M. Sibiu (5 februarie), A.S.A. Tg. Mureș (9 februarie), Universitatea Cluj (12 februarie), Universitatea Craiova (16 februarie). Toate aceste meciuri se vor disputa la Brașov. (C. GRUIA-coresp. principal).

fotbal

LA ORIZONT, RETURUL...

Ultimele vești de la F. C. Argeș

După 8 zile de la reluarea antrenamentelor, survenită la 9 ianuarie, fotbaliștii de la F. C. Argeș (în număr de 26), împreună cu antrenorii Ion Bălănescu, Eug. Mladin și medicul Paul Tomescu, s-au deplasat la Cozia (jud. Vîlcea), unde vor continua pregătirile pînă la sfîrșitul lunii. În această perioadă se va insista asupra pregătirii fizice generale, punîndu-se accent deosebit pe dezvoltarea forței și rezistenței. Din lot (în afară de Pavlovici și Ioachim Popescu, care au primit dezlegare) mai lipsește, deocamdată, căpitanul echipei, Barbu, care nu s-a refăcut complet după accidentul suferit în lotul național.

Lotul a fost întărit cu elemente tinere: Ariciu, Ciolan, Ivan II, Pană, Tudor, Cîrstea (din lotul de tineret-rezerve), Gh. Marcel, Mănică (din lotul de juniori).

I. FEȚEANU, coresp. principal

Fotbaliștii orădeni se pregătesc cu multă tragere de inimă în vederea returului, pe care vor să-l „atace" cu toată vigoarea. Iată-i pe jucătorii de la Crișul — zilele trecute — în timpul unuia din ultimele antrenamente Foto: ST. VILIDAR

S. N. Oltenița

La 7 ianuarie au început pregătirile și fotbaliștii de la S. N. Oltenița (div. C, seria a III-a), care sînt hotărîți să-și amelioreze poziția în clasament. Deși echipa va fi lipsită de aportul a doi dintre cei mai valoroși jucători, Mușat, trecut la Rapid, și Hagivreta, care a abandonat activitatea sportivă, se speră că jocul formației nu va avea de suferit, întrucît înlocuitorii acestora, tinerii Șerban și Gorneanu, sînt foarte dotați.

Iată lotul pe care îl are la dispoziție antrenorul Vasile Copil III: Grădinaru, Țone, Mănăilă, Gorneanu, Șerban, Chivu, Drăgan, Vasilescu, Baltag, Dumitrescu, Stamanichi, Enculescu, Nițu, Țicoi, Răducanu, Alit, Radu, Petre Mircea.

M. VOICU, coresp.

Necazuri la Minerul Motru

Echipa de divizie C (seria a V-a) Minerul Motru se pregătește intens pentru reluarea campionatului. Cei 20 de jucători, cîți compun lotul la ora actuală, se antrenează aproape în fiecare zi. Dar, după cum ne relatează corespondentul nostru din localitate, Petre Pălănceanu, conducerea secției, ca, de altfel, și cea a asociației sportive Minerul, nu pot să-și îndrepte atenția asupra pregătirilor echipei, fiind preocupate de probleme de ordin disciplinar ale unor jucători. Este vorba, în primul rînd, de portarul formației, I. Silaghi care, cu toate sancțiunile primite (adevărat că erau mai mult palide avertismente), nu s-a lăsat de patima beției și, în ultimă instanță, conducerea secției a renunțat la serviciile lui. Continuă însă să constituie o problemă cazul fraților Manea (Anghel și Constantin — ambii proveniți din București). Cei doi fotbaliști gemeni petrec mai mult timp prin cîrciumi decît la antrenamente și absentează des și la locurile lor de muncă. Un ultim necaz l-a provocat jucătorul Vasile Diță care și-a manifestat dorința de a se angaja la exploatarea minieră și de a juca în echipa Minerul. V. Diță a primit și o sumă de bani în contul deplasării lui la Motru, dar a... uitat să se mai prezinte, și are doar licența de jucător la Motru.

P. RĂDULESCU: „În toamnă sperăm să fim în A"

Antrenamentul Politehnicii Galați — liderul seriei I a diviziei B — se terminase. Fostul internațional Petrică Rădulescu, antrenorul studenților, putea răspunde acum în liniște întrebărilor noastre.

— Cînd ați început pregătirile?

— *Primul antrenament l-am efectuat în ziua de 12 ianuarie. Dar, prima noastră întîlnire din acest an a avut loc cu o săptămînă mai înainte. Ținînd seama și de tragica întîmplare de anul trecut, cu Stătescu, am efectuat de data aceasta un control medical foarte riguros. La sfîrșitul tuturor controalelor și analizelor, medicii mi-au făcut cunoscut că toți jucătorii sînt apți pentru efort.*

— Deci, preocupările sînt canalizate în întregime spre pregătirea returului?

— *Încă nu, deoarece majoritatea jucătorilor sînt studenți. Mai exact: Enache, Pac, Dima, Tudorie, Profir, Iacob, Lehăduș, Bretan, Botescu, Mureșan și Zotincă. În această perioadă, ei vor avea de susținut examene. Firesc, atenția lor se îndreaptă în principal spre sesiune, care, sperăm, va fi trecută cu succes. Dar, și așa, finem în fiecare zi ședințe de pregătire, în care accentul este pus pe pregătirea fizică generală. În al doilea ciclu, prevăzut între 21 ianuarie și 3 februarie, vom mări numărul antrenamentelor, care vor avea loc în aer liber, în sală și la bazinul acoperit. Apoi, între 4 februarie și 24 februarie, ne vom muta „cartierul general" la Băile Herculane, unde vom susține și cîteva meciuri pentru omogenizarea formației. Spre sfîrșitul perioadei, sperăm să întreprindem un turneu de trei partide amicale în Iugoslavia.*

— Cu ce gînduri ați reluat activitatea?

— *Normal, cu dorința de a promova în divizia A. Sîntem convinși că în retur se va da o luptă aprigă. Echipa mea a fost, este și va fi o echipă de moral, de voință. Dar, nu putem să ne bazăm numai pe această calitate. Cu toate că într-un an am pierdut cîțiva jucători valoroși (Neagu, Velea, Cojocaru), vom îmbunătăți calitatea jocului, în felul acesta putînd depăși obstacolul cel mare — finalizarea. În același timp, preocupările noastre sînt îndreptate spre creșterea valorică a unor jucători, apți de a fi promovați în echipa reprezentativă de tineret a țării. Poate că în afara lui Iorgulescu, component de mai mult timp al lotului de tineret, și alți jucători de-ai noștri (S. Bretan, Profir și Tudorie) vor intra în vederile antrenorilor federali Dincă Schileru și D. Teodorescu.*

— Fiindcă ați discutat despre unii jucători, vă rugăm să menționați și restul componenților echipei.

— *Din lotul Politehnicii mai fac parte Ionescu, Costache, Diaconu, Stancu, Adam și Toboșan — jucători folosiți în tur. La pregătiri mai participă Vasilache — fost la Gloria Bîrlad, precum și juniorii Marinescu, Besman și Orac, elemente talentate, cu perspectiva de a crește foarte curînd valoric. Țin să remarc faptul că toți elevii mei muncesc cu multă seriozitate. Țelul ce ni l-am propus, promovarea, nu-l vom putea atinge dacă nu vom fi permanent disciplinați și conștiincioși în pregătire.*

— Cum vedeți desfășurarea returului campionatului?

— *Principalele candidate la promovarea în divizia A sînt Steagul roșu, Metalul București, Portul Constanța și, bineînțeles, Politehnica Galați. Va cîștiga seria formația care va rezista fizic, pentru că, așa cum spuneam mai înainte, lupta va fi foarte dură. Cred că ierarhia în clasament va fi decisă în partea a doua a returului. Aș fi foarte mulțumit dacă competiția mă va dezminți. De altfel, există premise ca în primele 7 etape, elevii mei să încline balanța în favoarea lor, să acumuleze un avantaj de puncte hotărîtor. În realizarea țelului nostru, programul primelor 7 etape ne avantajează, fiindcă susținem cinci partide pe teren propriu. Așa că noi sîntem hotărîți să păstrăm pînă la sfîrșit avantajul minim pe care-l avem. În legătură cu situația noastră, vreau să fac o comparație: în Turul României, la ciclism, Walter Ziegler și-a păstrat diferența de cîteva secunde față de adversarii săi o bună parte din competiție. Noi n-am putea reedita o asemenea performanță? Suporterii noștri nu se vor supăra dacă la terminarea campionatului Politehnica se va afla pe primul loc datorită... golaverajului. Și aceasta face parte din regulile fotbalului.*

P. VINTILA

In sfîrșit, am jucat curajos!

(Urmare din pag. 1)

fi fost cele de astăzi, dacă englezii n-ar fi ratat ocazia rarissimă din minutul 7 și alte cîteva situații favorabile. Este adevărat. A fost, însă, într-un fel, o compensație pentru neșansa pe care o avusesem în urmă cu două luni la București și, dacă vreți, pentru acel 0—2, nemeritat, din mai 1939. În fotbal, trebuie și putin noroc. El te salvează, adesea, din situații ce par irremediabil pierdute, constituind un aliat mai prețios decît tehnica cea mai avansată. Atîta doar că, în timp ce tehnica de joc este un element pe care contezi totdeauna, norocul te părăsește tocmai atunci cînd ai mai multă nevoie de el. Am greși, însă, dacă am socoti că rezultatul de pe Wembley a rezolvat toate problemele fotbalului românesc. UN REZULTAT, BUN SAU PROST, RĂMÎNE, TOTUȘI, O SIMPLĂ ÎNTÎMPLARE. EL ARE NEVOIE DE FOARTE MULTE ALTE TESTE, PENTRU A SE ÎNCADRA, FIE ÎNTR-O ZONĂ SUPERIOARĂ, FIE ÎN ALTA PERIFERICĂ. Dar am greși tot atît de mult dacă, despicînd firul în patru, am uita cele spuse de atîtea ori chiar de noi, că fotbalul se joacă pe goluri, că, în ultimă instanță, ceea ce contează este în primul rînd REZULTATUL. Cu ani în urmă, pe stadionul „23 August", echipa României a jucat la o poartă cu reprezentativa Cehoslovaciei, avînd zeci de ocazii de a înscrie. În registrele de evidență ale F.I.F.A. n-a fost însă trecut decît rezultatul tehnic, 1—0 pentru Cehoslovacia, care ne-a închis porțile turneului final al C.M. din 1954...

Vorbeam despre calmul și siguranța cu care au jucat fotbaliștii noștri. Se poate spune însă că și pe plan tehnic și tactic evoluția jucătorilor români a fost destul de bună. M-am numărat și eu printre sutele de mii de pasionați ai fotbalului care am văzut, la televiziune, filmul meciului. Așa cum ne-am dat seama, englezii ne-au dominat. Dar, acest 1—1 n-a fost smuls, totuși, în condițiile unei apărări disperate, dezonorantă de cele mai multe ori. Fotbaliștii noștri nu au luptat doar. Ei au și JUCAT. Terenul moale ne-a ajutat în încercările noastre de a temporiza jocul, tactică de bază într-un joc de deplasare, în fața unei echipe care vrea să te îngenunchie întîi prin viteza de joc. Noi am reușit să ținem destul de mult mingea, limitînd astfel acțiunile ofensive ale englezilor și silindu-i, astfel, să-și concentreze atenția și asupra propriei porți, expusă oricînd unui contraatac, așa cum a fost cel din min. 37, cînd Hunter i-a suflat mingea lui Dumitrache, în extremis, prin alunecare. Referindu-mă la faza aceasta, cred că reproșurile adresate arbitrului n-au fost întemeiate. La televizor, intervenția lui Hunter a apărut ca un atac la minge, prin alunecare, și nicidecum ca o acțiune neregulamentară, chit că Dumitrache a căzut. Pentru a fi pe deplin corecți, poate că ar trebui să spunem că Dumitrache pornise din ofsaid. Faptul că arbitrul n-a dat lovitură de la 11 metri în faza cu pricina, discutabilă, a scos rezultatul final de sub semnul întrebării, sub care s-ar fi găsit poate, oferindu-ne pînă la urmă satisfacția unui meci egal, de necontestat.

Englezii au jucat bine. Dar cine spunea că ineficacitatea este cartea de vizită, strict personală, a fotbalului românesc?

indiscreții...

● Știați că apreciatul antrenor secund al echipei Dinamo Bacău, CONSTANTIN RĂDULESCU, este și un bun vînător? L-am întîlnit zilele trecute după o „goană de mistreți", terminată cu... scorul de 1—0 pentru el. Nici n-ar fi fost prea plăcut un scor invers cu un mistreț...

● Ce înseamnă viața cu adevărat sportivă?

Iată o mostră oferită de Squadra Azzurra. Aflați la Mexico City de Anul Nou, fotbaliștii peninsulari au fost convocați de către președintele Federației italiene, ing. ARTEMIO FRANCHI, la o recepție la ora zero (puntea între anul 1968 și 1969), în ideea felicitării azzurri-lor pentru succesele lor din '68.

Spre surprinderea lui signor Franchi, GIACOMO FACCHETTI, căpitanul echipei, a rugat ca recepția să fie devansată cu trei ore. „*La 22,30* — a spus celebrul fundaș — *vrem să fim cu toții în pat. Mîine avem meci!*"

Plăcut impresionat, Artemio Franchi i-a zis lui Facchetti că merită duble felicitări pentru această atitudine. La care Facchetti a răspuns că numai trăind astfel își poate realiza visul de a depăși cele 58 de selecționări cîte numără recordmanul italian Caligaris. (La ora aceasta, interistul are 37 de selecționări în echipa reprezentativă).

● L-am întîlnit pe ENE DANIEL cu o barbă ce voia să

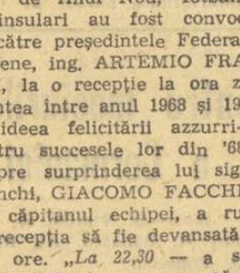

pară (în devenire) „à la Germano" și cu o frez ce aspira la aceea a lui... Best. N-am aflat, însă, de la băcăuan nici un cuvînt, relativ la proiectele sale în evoluția fotbalistică! La șuturi, dribling, demaraje, la aceste capitole nu l-am auzit pe Daniel că ar vrea să-l copieze pe vestitul jucător irlandez...

E mai ușor să faci economie la frizer decît să ajungi (sau să vrei să ajungi) mare fotbalist!

● GH. MILEA, fostul jucător al C.S.M.S.-ului, azi inginer constructor, a amenajat frumoasa bază sportivă a tineretului din apropierea aeroportului ieșean, aducînd, la destui ani după părăsirea fotbalului activ, un mare serviciu fostei sale echipe.

Bravo Milea!

● GORNEA, unul din autorii „draw"-ului de pe Wembley, a avut o atitudine de neacceptat la sosirea echipei în Gara de Nord. Solicitat fiind de fotoreporterul nostru, Aurel Neagu, care n-avea altă intenție decît

să-l... imortalizeze pe peliculă, portarul arădean l-a bruscat fără nici o jenă, „răzbunîndu-se" pentru criticile apărute în presă la adresa sa după jocurile susținute de lotul nostru în Israel.

Ce mare ai ajuns, Gornea!...

Asemenea atitudini nu și le-ar permite nici Bobby Charlton, nici Eusebio, nici Beckenbauer...

● Nu mică ne-a fost surpriza aflînd că, în timpul vacanței, la Bacău, SORIN AVRAM, originar din orașul de pe Bistrița, a jucat zilnic aprinse miuțe, „la pasiune", alături de Nedelcu și de alți fotbaliști băcăuani, prieteni din copilărie.

— Dacă-ți place atît de mult fotbalul, de ce nu-l joci așa cum trebuie și oficial, în echipa ta, Sorine?

Nu-i păcat?

M. P.

NOUTĂȚI LA LOTO!

Începînd cu tragerea din 31 ianuarie 1969 se aplică o nouă formulă tehnică la Loto. Noua formulă tehnică este simplă, pe înțelesul tuturor.

Participanții au posibilitatea să joace la o singură extragere (cu 2 lei varianta pentru extragerea a 12 numere din 90) sau la ambele extrageri (cu 5 lei varianta, pentru extragerea a 12 numere din 90 și a 4 numere din 90).

Se pot obține premii de valoare maximă = 200.000 lei.

Se atribuie premii fixe de 100 lei pentru 2 numere la extragerea a II-a.

Mari șanse de cîștig cu combinații „Cap de pod" și scheme reduse.

Jucați în fiecare săptămînă la Loto!

● ASTĂZI este *ULTIMA ZI* în care vă mai puteți procura biletele pentru tragerea Loto de mîine care va avea loc la București în sala din str. Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 18,30. Tragerea va fi radiodifuzată.

PRONOEXPRES

tragerea concursului nr. 4 din 22 ianuarie 1969

EXTRAGEREA I:
14 1 8 41 30 42
FOND DE PREMII:
497.596 lei din care:
141.701 lei report
la categoria I

EXTRAGEREA A II-A:
11 42 17 7 34 8 3
FOND DE PREMII:
289.785. lei

LOTO

Premiile întregi și sferturi de la tragerea din 17 ianuarie 1969

Categoria I: 1 variantă întreagă a 99.021 lei; categoria a II-a: 3 a 31.269 lei și ¼ a 7.817 lei; categoria a III-a: 109 a 1.273 lei și 186 a 318 lei; categoria a IV-a: 372 a 462 lei și 655 a 115 lei; categoria a V-a: 1.329 a 169 lei și 1.686 a 42 lei.

SPORT și MAFIA

Mister Gray (II)

de Lamberto ARTIOLI

În seara zilei de 22 noiembrie 1939, în jurul orei 9, Greenberg a ieșit din micuța lui vilă. Cinase și voia să-și facă digestia plimbîndu-se. Strada era pustie. Cînd s-a întors acasă, peste vreo jumătate de oră, lîngă trotuarul care flanca grădina vilei sale erau oprite două mașini cu farurile stinse. Într-una se afla Bugsy Siegel între ucigașul de profesie Al (Allie) Tannenbaum *și* Frankie Carbo. *Cînd „Verzuiul" a ajuns în dreptul celor două mașini, o rafală de detunături seci au sfîșiat liniștea serii. Cîteva clipe mai tîrziu Greenberg era doar un cadavru ciuruit de gloanțe.*

Poliția a început să dibuie în tenebre. Cînd Al Tannenbaum și încă un gangster, pe nume Abe, „Kid Twist" Reles *au început să „cînte", fiind arestați, cercul bănuielilor s-a strîns în jurul lui Siegel și al lui Carbo. Siegel a fost închițat și băgat în închisoare la Los Angeles, dar Carbo a dispărut. Cercetările au fost extinse în două direcții: la New York ele erau efectuate de procurorul districtual din Brooklyn,* William O'Dweyer; *la Los Angeles, de asistentul său* Burton Turcus. *Carbo a fost acuzat (pe nedrept, după cum a stabilit apoi ancheta) de asasinat, împreună cu Siegel și Tannenbaum.*

Imaginea lui Mister Gray se conturează din reconstituirea vieții și a sumbrelor sale fapte. Într-o depoziție făcută în ziua de 15 iunie 1960, la Washington, în fața subcomitetului Senatului prezidat de senatorul Estes Kefauver, *detectivul* Frank Marrone — *care realizase, timp de peste zece ani, investigații în culisele boxului american — a declarat, după cum a scris „NEW YORK TIMES" din ziua următoare, la pagina 42, prima coloană:* „Frankie Carbo a fost asul șantajelor din lumea boxului în ultimii treizeci de ani. Nu era pugilist mai acătării pe care să nu-l aibă sub controlul lui, complet sau în parte". *Era adevărat.*

Cariera lui Frankie Carbo, în tenebrosul domeniu al mafiei boxului începuse în jurul anului 1930. În ciuda cercetărilor efectuate și a întrebărilor pe care le-am adresat unor persoane din cercurile pugilistice din San Francisco, New York, Boston, Chicago, Miami Beach, Lewiston, Los Angeles, Houston, Dallas și New Orleans, nimeni nu a știut să-mi spună, cu precizie, cînd și-a început activitatea acest escroc... emerit. Am putut să stabilesc doar anul: 1933.

Carbo avea numai 29 de ani și, cu toate că simțise în spinare mîna grea a justiției, se lăsase cucerit de tentația lucrului neîngăduit și de lăcomia de bani. A început să frecventeze sălile de sport din Syracuse pentru a-și perfecționa tehnica escrocheriei printr-o cunoaștere directă a lucrurilor și a oamenilor. Într-o zi a fă-

Desen de N. CLAUDIU

cut cunoștință cu un „greu" de origine poloneză, Eddie Hogan. *Soarta lui era hotărîtă. Cînd Hogan i-a prezentat un băiețandru pe nume* Henry Pylkowski, *fost marinar, pe atunci boxer amator, părea a simți că-și trăiește trecutul și, poate, dintr-un fel de sentimentalism, Carbo a întrevăzut în tînărul acela pe omul care ar fi putut să-l ajute să cîștige ceva dolari fără osteneală, folosindu-se numai de vicleșuguri și de un telefon.*

În vremea aceea — 1933 — Henry Pylkowski avea 22 de ani. Numele lui, de origine poloneză, nu-i plăcea lui Carbo. Se trudea să născocească unul mai ușor de pronunțat. Sfătuindu-se cu Gene Genovese, *managerul oficial al boxerului, pînă la urmă i-a găsit un nume:* Eddie „Babe" Risko. *Adăugase și „Babe" (copilul) pentru simplul motiv că Henry — cu toată musculatura puternică și corpul lui atletic — avea, într-adevăr, o față senină de băiețandru cumsecade. Acesta a fost începutul îndelungatei aventuri a lui Frankie Carbo prin dedesubturile lumii boxului.*

Din acel moment — cu complicitatea lui Frankie Palermo *„mîna sa dreaptă" — el a manevrat mulți boxeri. Printre ei,* Freddie Steele, Al. Hostak, Solly Krieger, Jakie La Motta, Billy Fox, Harry Thomas, Gus Lesnevich, Johnny Saxton, Virgil Akins, Joe Brown, Wallace „Bud" Smith, Jimmy Carter *(„ușorul" de culoare care, din păcate, se străduia mai mult să-și aminteacă ordinele lui Frankie, decît să dea și să primească pumni, și care obișnuia — după cum a scris și* John Lardner *în „NEWSWEEK" din 25 februarie 1957, la pagina 104 — să piardă titlul miercuri pentru a-l recuceri... vineri, spre marea surprindere a celor care pariau împotriva amicilor lui Carbo). Toți aceștia erau campioni ai lumii la diferite categorii (în special la „mijlocie" și „ușoară"), în afară de Billy Fox care a ajuns curînd la ospiciul de nebuni (chiar dacă după un timp a fost eliberat din spital în timp ce Saxton se mai află încă acolo). Dar, mai mult decît timpurile îndepărtate, aș vrea să amintesc anii din urmă ai lui Frankie Carbo, și, mai precis, să schițez sistemul folosit de el pentru a-i manevra pe boxerii care aveau ghinionul să-i cadă în mînă. Redau, în continuare, înregistrarea interogatoriului la care a fost supus, de Marele Juriu al Comitatului New York, la 6 mai 1958, managerul* Herman Wallman, *numit și „Hymie Vizonul". E consemnat la paginile 23—24 din volumul III al actelor procesuale aflate în arhiva Secției a doua. Capitolul are ca titlu „Carbo controls Joe Brown, light weight champion" („Carbo îl controlează pe Joe Brown, campion la categoria ușoară").*

În românește de S. BONIFACIU și A. BREBEANU

(Din „Sport e Mafia" — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani — Milano)

Actualitatea internațională

Corespondență specială pentru SPORTUL

Elita patinajului viteză, la start!

Gard Zimmermann, principalul „atu" al gazdelor, în C.E. de la Inzell

La exact 78 de ani de la primele campionate europene de patinaj viteză, disputate la Hamburg în 1891, în acest sfîrșit de săptămînă lupta pentru titlurile viteziștilor revine pe aceleași meleaguri. Inzell va rechema în amintiri pe pionierii acestui sport, acei care au avut ideea inițierii unor întreceri continentale în sportul vitezei pe gheață. Nordul, socotind în primul rînd pe norvegieni, suedezi și finlandezi, a dat numeroși cîștigători printre cei 64 campioni absoluți, cîți a consacrat pînă acum întrecerea. Să ne amintim de Oscar Mathisen, Ivar Ballagrund, Hialmar Andersen. Abia mai în urmă, s-a intercalat münchenezul Julius Seyler — o mîndrie a actualelor gazde, — pentru că mai aproape de zilele noastre, lupta pentru supremație s-a dat între patinatorii sovietici și cei olandezi.

Acum, Inzell — această perlă a Alpilor Bavariei — așteaptă pe cei mai buni patinători de pe continent, reprezentanți a 13 țări. În întrecerile care încep simbătă, vor fi cu totul 34 de competitori, cei mai buni dintre cei buni. Animația va domni nu numai pe inelul de gheață, ci și în tribune. Și-au anunțat vizita un masiv grup de 4000 suporteri olandezi, care vor forma o galerie foarte combativă, sprijinind pe marele lor as Cornelius „Kees" Verkerk. Micuțul „olandez zburător", deținătorul recordului mondial de multiatlon și campion olimpic, rămîne principalul favorit și la această întrecere, după un impresionant lanț de succese. Ard Schenk și Jan Bols sînt „aghiotanții" săi de totdeauna.

Multe speranțe au și norvegienii. Deținătorului titlului, temutul Fred Anton Maier, i se alătură acum un tînăr cu perspective, actualul campion norvegian Dag Fornes. Trebuie contat și pe medaliatul cu argint olimpic la 500 m — Magne Thomassen. Suedezii îl prezintă pe Goran Claesson autorul celei mai bune performanțe mondiale pe 1500 m — 2:03,7. Iar sovieticii au ca principali echipieri pe campionul unional Valeri Lavruškin și pe colegul său de întreceri Valeri Kaplan.

În fine, nici gazdele nu trebuie subestimate. Gerd Zimmermann, atît de bine acomodat cu pista, poate fi un adversar redutabil pentru oricine, iar rapidul Erhard Keller va fi din nou un pretendent serios pentru titlul la proba de sprint pur, deși n-a trecut decît o jumătate de an de la gravul său accident care l-a ținut o vreme de o parte.

Adversari acerbi cu „perechea" fiecăruia, toți pantinatorii vor avea însă un aliat prețios, în lupta cu acele cronometrului. Este acea gheață splendidă de la Inzell, renumită pretutindeni ca „făcătoare de recorduri".

Karl Adolf SCHERER

Inzell, 22 ianuarie

„AȘ VREA SĂ MĂ ODIHNESC UN AN ÎNTREG"!

...aceasta este cea mai mare dorință a cunoscutului rutier profesionist Rudi Altig

— Și dacă diavolul s-ar oferi să vă cumpere?

— Depinde, dacă plătește bine...

Convorbire faustiană, cu subînțelesuri, tăișuri și capcane, în care Rudi se lasă antrenat voluntar și șăgalnic. După atîtea etape în Tour și în Giro, are experiența hărțuielilor ambigue la care-l supune presa franceză și italiană.

Pentru noi e un simplu joc. N-avem intenția să-l necăjim, iar el se lasă în voia jocului cu bonomie, intuind poate buna noastră intenție sau avertizat fiind de colegul Stein din redacția agenției S.I.D. din Düsseldorf.

Stăm în fotolii apropiate, îl privim și ne minunăm din nou cîtă simplitate, naturalețe și bun simț poate să degaje un mare campion în viața de toate zilele, un as adulat pe șosele și velodrom.

— Mă grăbesc. La Köln mă așteaptă soția și fetița. (E de mirare că nu a scos fotografiile din portofel să ni le prezinte. Discreția e galonul marii vedete).

— Călătorind mereu, la tururi, la clasice, la curse de 6 zile, în această mișcare infernală, cum ați avut curajul să întemeiați o familie?

— Mulțumesc de întrebare. Cînd m-am căsătorit, soția mea știa ce o așteaptă. M-a înțeles și m-a ajutat. Fără acest cămin nu știu ce m-aș face. Sînt ca un marinar care tînjește mereu să ajungă acasă, dar în primul rînd să știe că are o casă!

Vorbește domol, aproape sfios, cu o tăinuită siguranță de sine. Se vede că a crescut la țară. Provine din familia unui tăietor de lemne, sărman, din preajma Mannheimului. Încă elev de școală profesională, trebuia să și lucreze pentru a ajuta acasă.

— Cine v-a determinat să alegeți cariera de ciclist profesionist?

— În proporție de 99 la sută, am decis singur. Deci, tot eu sînt răspunzător și pentru greșelile pe care le-am făcut. Am fost totdeauna o fire independentă. Numai așa mi-am putut impune disciplina de care e nevoie în această profesiune.

— Dacă ați avea din nou 17 ani, tînărul instalator electrician ar alege din nou același drum?

— Fără îndoială. Poate că atunci nu am fost destul de riguros cu mine și nici cu alții. Astăzi, de-ar fi s-o iau de la capăt, i-aș ajuta din nou cu plăcere pe alții, dar m-aș gîndi mai mult la mine.

Privirea i se întunecă puțin. A atacat una din durerile carierei sale. Prea multă vreme a fost solicitat — și a acceptat — să fie locotenentul altora, deși și acum, cînd îl întrebăm, socotește încă pe Anquetil cel mai mare ciclist pe care l-a întîlnit. Iar cel mai greu moment al carierei sale îl desemnează cu o expresie plină de semnificații și fără urmă de mister pentru cei ce cunosc sportul profesionist: „prietenii".

— Dar cel mai bun moment?

— Cele 19 zile cu tricoul galben, pînă la Pirinei, în Turul Franței — 1962. Și-apoi călătoriile prin Europa, în Alger, la Oran, pe care nu mi le-aș fi putut permite cu salariul de instalator.

— Dar dacă — mîine, să zicem, cariera dv ar trebui să ia sfîrșit, ce v-ați dori?

— Să stau un an de zile și să nu fac nimic...

Răspunsul brusc, spontan, cuprindea în el toată oboseală celui ce cumulează în pulpele sale miile de kilometri de rulaj obligatoriu, nesfîrșitele turnante și sprinturi ale „six-jours"-urilor. Deși are 31 de ani Rudi Altig mai vrea să alerge 2-3 ani pe velodrom și să-și mai încerce șansa în Turul Franței. Oricum, firma italiană „Salvarani" i-o cere.

Facem o întoarcere de 180 de grade și-i cerem părerea despre ciclismul amator.

— Mă-ntreb dacă mai există amatori în ciclism. Mi se pare că aceasta e mai curînd o chestiune de etică. În 1959 eram campion mondial de amatori. Peste un an, deși selecționat în echipa olimpică, am refuzat deplasarea la Roma, pentru că știam că mă așteaptă un contract pe care nu voi întîrzia să-mi pun semnătura.

— Ce ați recomanda unui tînăr ciclist?

Für „Sportul"
freundlichst
Rudi Altig

Pentru „Sportul", cu prietenie
RUDI ALTIG

— Deși știu că tinerii nu cred niciodată bătrînilor, sfatul meu ar fi: să se țină departe de automobil! Bucuria de a pedala nu se menține decît circulînd pe bicicletă.

— În sfîrșit, care este deviza dv. ca ciclist?

— Caut întotdeauna linia dreaptă, ținta!

Cu asemenea deviză, care-l caracterizează deplin, nu e de mirare că prin hățișurile acaparatoare, înșelătoare, ale ciclismului profesionist, Rudi Altig a ajuns întotdeauna țelul.

Victor BANCIULESCU

Rudi Altig, vedetă a ciclismului profesionist, alergător multilateral, are un bogat palmares. Printre competițiile în care a triumfat se află:

- Turul Spaniei (1962)
- Paris — Luxemburg (1963)
- Turul Flandrei (1964)
- Milano — San Remo (1968)

Ciclistul vest-german a cucerit titlul de campion al lumii în anul 1966. De asemenea, el a ocupat locul I în numeroase întreceri pe velodrom (meciuri omnium, curse de 6 zile etc.) în competiții pe șosea.

Mare concurs de natație la Bremen

DÜSSELDORF. A 13-a ediție a concursului internațional de natație de la Bremen va reuni între 7 și 9 martie un valoros lot de înotători din diverse țări printre care: S.U.A. (6), U.R.S.S. (15), Anglia (3), Spania (3), Cehoslovacia (1) etc.

CALEIDOSCOP

VEDETELE FOTBALULUI BRAZILIAN AU CUVÎNTUL

Presa braziliană se ocupă în ultima vreme de temerile exprimate în cercurile specialiștilor în legătură cu șansele reprezentativei de fotbal în turneul de calificare pentru campionatul mondial. Cu toate că brazilienii urmează să înfrunte echipe considerate ca fiind mult mai slabe, cum sînt Columbia, Venezuela și Paraguay, aceste temeri au determinat ziarul *„Jornal do Brasil"* să întreprindă o anchetă în rîndul marilor vedete. Rezultatele au fost surprinzătoare. Pele, omul care și astăzi este considerat „cel mai bun fotbalist din lume", a cerut să fie luate măsuri energice pentru îmbunătățirea calitativă a echipei naționale. *„După comportarea modestă la C.M. din Anglia — a spus el — reprezentativa braziliană nu a mai făcut nici un fel de progrese pe plan tactic, iar exemplul cel mai bun îl oferă recenta înfrîngere suferită pe teren propriu în fața reprezentativei Mexicului".* Și Garrincha a fost de părere că nu se mai poate vorbi acum despre zilele de glorie ale C.M. din 1958 și 1962. Singurii optimiști au fost vechii internaționali Bellini și Djalma Santos dar — după cum scrie presa braziliană — *„aceștia reprezintă un procent foarte mic".*

METODA DE ANTRENAMENT

În zilele noastre nu mai surprinde pe nimeni dacă marii maeștri de șah se antrenează cu ajutorul halterelor, natației (săriturilor de la trambulină) sau a schiului. Cu totul excepțional însă este faptul ca o întreagă echipă de lupte să înscrie practicarea șahului în rîndul principalelor discipline ajutătoare pentru antrenament. „Matadorii saltelei" membri ai clubului portughez S. C. Panoche, obișnuiesc ca după fiecare ședință de pregătire să se așeze în dreptul meselor cu 64 de pătrate pentru a-și completa antrenamentul. În legătură cu această metodă originală de pregătire, antrenorul echipei, Cardoso, a declarat: *„Ceea ce lipsește multor luptători este mobilitatea spirituală. Ei au o capacitate prea mică de a intui intențiile adversarului și de a lua măsuri de apărare în consecință. Cu ajutorul antrenamentelor la șah am obținut rezultate foarte bune în acest domeniu".*

„SCANDALUL CHIONOI"

Un adevărat scandal a izbucnit în legătură cu boxerul tailandez Chartchai Chionoi, campion mondial profesionist la categoria muscă. Cu 10 zile înainte de a-și apăra titlul în fața filipinezului Bernabe Villacampo la Ciudad de Mexico, la 26 ianuarie, el a anunțat că nu s-a antrenat de loc în ultimele două luni și cîntărește aproape 5 kg. mai mult decît limita maximă a categoriei sale. Pugilistul tailandez a afirmat că întreaga vină revine managerului său, colonelul de poliție Boonlert Lertpricha, care i-a indicat „să se odihnească" pînă ce îi va da de știre. Or, de la 10 noiembrie, el nu și-a mai văzut managerul. Motivul? Colonelul Boonlert candidează pentru un mandat în Adunarea Națională tailandeză și este ocupat cu... campania electorală. Din această cauză este posibil ca meciul să fie amînat.

MINGE BUCLUCAȘA

O minge de golf lovită cu putere de un jucător pe un teren din apropierea aeroportului Livermore (California) era cît pe ce să provoace o catastrofă aeriană. Mingea a lovit și a spart unul dintre geamurile unui avion care tocmai ateriza, rănind pe pilotul acestuia, Brian Powndall. Cu toate că singera abundent, pilotul a reușit să aducă cu bine aparatul la sol.

BILANȚ ÎNDOLIAT

Ziarul *„Expressen"* care apare la Stockholm, informează că în cursul anului 1968 un număr de 41 de persoane și-au pierdut viața în sportul cu motor. Dintre acestea 19 au fost piloți de automobile, 13 motocicliști, 5 spectatori, 3 participanți la raliuri și un particular care se afla într-un automobil înscris la un raliu.

„Mijloacele de securitate a automobilelor sînt mereu îmbunătățite, dar nu același lucru se întîmplă cu pistele de concurs, a declarat ziarului cunoscutul automobilist suedez Jo Bonnier. *Cred că multe vieți omenești ar putea fi salvate, dacă s-ar face mai mult pentru siguranța acestor piste".*

În timp ce așii săritorilor pe schiuri își iau zborul de la marile trambuline, această tînără naiadă se înalță întrepid în valurile înspumate ale golfului Miami Tot schi...

Tentativă de record...
(din „Sportowiec" — Varșovia)

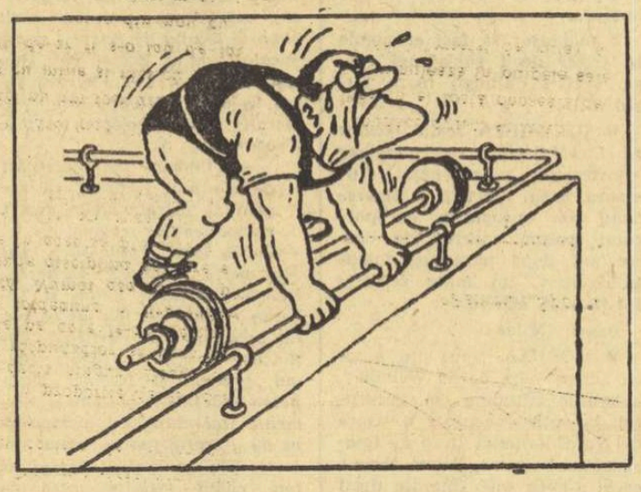

SCOR EGAL (1—1) ÎN AL DOILEA JOC DE HOCHEI DINTRE ECHIPELE ROMÂNIEI ȘI IUGOSLAVIEI

LJUBLJANA, 22 *(prin telefon)*. Cea de a doua întîlnire dintre selecționatele de hochei ale României și Iugoslaviei, disputată miercuri seara în sala Tivoli din localitate, s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1—1 (1—0, 0—1, 0—0) prin punctele înscrise de *Iuliu Szabo (min. 14)* pentru echipa română și *Beraus (min. 29)* pentru formația gazdă. Scorul final nedreptățește într-o oarecare măsură reprezentativa română, care, de-a lungul celor 60 de minute de joc, a beneficiat de mai multe și mai clare ocazii de gol. Dar lipsa de calm și de forță a atacanților noștri (în general, echipa a dat evidente semne de oboseală), ca și forma bună a portarului Șemședinovici au făcut ca scorul să nu fie modificat în favoarea hocheiștilor români. Nu este mai puțin adevărat că, în finalul jocului, arbitrajul părtinitor al cuplului iugoslav I. Cebulja și T. Kerkosj era să determine o situație inversă, și anume ca partida să se încheie cu victoria formației gazdă. Cei doi arbitri au trecut cu vederea numeroase greșeli ale jucătorilor iugoslavi, sancționînd în schimb cu o severitate exagerată echipa noastră, care în 6 din ultimele 10 minute a fost în inferioritate numerică.

La Beverwijk

Ciocîltea se menține printre fruntași

HAGA *22 (Agerpres)*. — După șapte runde, în clasamentul turneului internațional de șah (grupa maeștrilor) de la Beverwijk conduc Kurajita și Honfi cu cîte 6½ p, urmați de Scholl-5 p. Șahistul român Victor Ciocîltea ocupă locul patru, cu 4½p (1). În runda a 7-a, Victor Ciocîltea a întrerupt cu olandezul Jongsma. Scholl a cîștigat la Ujtelki, iar Honfi l-a învins pe Sandor. În grupa marilor maeștri (runda a 7-a), Gheller a cîștigat la Donner, Portisch la Medina și Doda la Ostoici. Cirici a remizat cu Botvinnik și Lombardi cu Kavalek.

Clasament: 1. Botvinnik 6 p, 2. Keres și Gheller 5½ p, 3. Cirici 5 p.

telex-radio-telefon

ÎNOTĂTOAREA sud-africană Karen Muir a stabilit la Kimberley cea mai bună performanță mondială pe distanța de 400 yarzi mixt cu 5:21,2. Recordul mondial al probei aparține americancei Mary Olcesse cu 5:25,1.

Performanța nu va fi omologată, deoarece F.I.N.A. a decis să nu mai confirme ca recorduri ale lumii decît cele în metri.

■

ÎN CADRUL TURNEULUI pe care îl întreprinde în Polonia, echipa de hochei pe gheață a orașului Budapesta a jucat la Katowice cu selecționata de tineret a Sileziei. Sportivii maghiari au obținut victoria cu scorul de 4—3 (2—2, 1—1, 1—0).

■

SELECȚIONATA DE HANDBAL a Cehoslovaciei, campioană mondială, a susținut un meci amical la Reykjavik în compania echipei Islandei. Handbaliștii cehoslovaci au cîștigat cu 21—17 (7—6).

■

ÎN CAMPIONATUL DE ȘAH AL U.R.S.S., continuă să conducă în clasament A. Zaițev cu 9 p, urmat de Polugaevski—8½, Podgait—8 p etc.

■

ÎN TURNEUL internațional de tenis „open" de la Brisbane Moore (R.S.A.) l-a învins cu 15—13, 13—11, 0—6, 6—4 pe Taylor (Anglia), Lejus (U.R.S.S.) a cîștigat cu 1—6, 6—1, 6—2, 6—2 în fața lui Marzano (Italia). Pancho Gonzales (S.U.A.), l-a eliminat cu 6—1, 6—2, 6—1 pe Pierre Barthés (Franța). Pentru turul următor s-au mai calificat Rosewall, Laver (Australia), Bucholz (S.U.A.), Emerson (Australia) și alții.

■

LA AOMORI (Japonia) s-a disputat un concurs internațional de tenis de masă „fulger". În finală, maghiarul Peter Roszas l-a învins cu 15—18, 21—11, 45—42 pe iugoslavul Dragutin Surbek.

■

ECHIPA CEHOSLOVACĂ DE BASCHET Sparta Praga și-a încheiat turneul în S.U.A., jucînd la New York cu o selecționată universitară. Gazdele au obținut victoria cu 56—46 în primul meci, baschetbaliștii cehoslovaci cîștigaseră cu 65—56.

Un Famechon campion mondial de box

Johnny Famechon a dispus la puncte de Legra

LONDRA, *22 (Agerpres)*. — Boxerul australian de origină franceză Johnny Famechon este noul campion al lumii la categoria pană. În cadrul reuniunii desfășurate la Londra, tînărul Famechon, nepotul celebrului pugilist Ray Famechon și fiul lui André, o altă glorie a boxului internațional, a reușit să obțină o surprinzătoare victorie în dauna lui José Legra (Spania), pe care l-a învins la puncte după 15 reprize. În lupta corp la corp, Famechon, mai rapid în execuții, a știut să se descurce mai bine și l-a dominat pe fostul campion. Decizia a fost pronunțată în favoarea lui Famechon la 2 puncte diferență. Managerul boxerului spaniol, fostul campion Kid Tunero, a declarat că în cel mai rău caz decizia trebuia să fie egală. Legra a spus ziariștilor că juriul l-a defavorizat, însă că în scurt timp, îl va provoca pentru titlu pe Famechon și că își va recuceri centura. Specialiștii au declarat că decizia a fost atribuită pe merit lui Famechon.

Turnee de fotbal

● În turneul hexagonal de la Santiago de Chile, Steaua roșie Belgrad a terminat la egalitate 3—3 (1—0) cu formația Universidad Chile. Golurile fotbaliștilor iugoslavi au fost înscrise de Lazerevic și Klankovski.

Gazdele au marcat prin Lasso (3).

● La Paramaribo echipa Surinamului a învins selecționata Danemarcei cu 2—1!

Loturile României pentru meciurile de scrimă cu R. F. a Germaniei

Biroul federal a stabilit loturile țării noastre pentru meciurile de scrimă cu echipele R. F. a Germaniei. Iată-le: *floretă* — Olga Szabo, Ecaterina Iencic, Ana Ene, Suzana Ardeleanu, Marina Stanca, I. Drimbă, M. Țiu, I. Falb, Șt. Ardeleanu și Șt. Haukler; *spadă* — N. Marinescu, Șt. Moldanschi, I. Sepeșiu, Al. Istrate și A. Pongrat; *sabie* — O. Vintilă, D. Irimiciuc, H. Bădescu, Al. Nilcă și D. Popescu.

Ca antrenori vor face deplasarea V. Chelaru, A. Vilcea, C. Ciocîrlie și prof. N. Nicolau.

Meciurile vor avea loc în aceeași zi — 1 februarie — în trei orașe: Bonn, Düsseldorf și Koblenz.

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

Primul clasament „oficios" în Raliul Monte Carlo

MONTE CARLO. După efectuarea traseului comun din cadrul Raliului Monte Carlo (Monaco — Val les Bains — Monaco: 1 486 km), organizatorii au comunicat aseară un prim clasament „oficios", alcătuit pentru o porțiune din acest traseu. În fruntea clasamentului se află echipajul alcătuit din automobiliștii suedezi Waldegaard și Hellmer, care pilotează o mașină Porsche 911. Ei au realizat timpul de 3h 28:24,0. Pe locul secund se află echipajul englez Elford — Stone (de asemenea pe o mașină Porsche) cu timpul de 3h 32:20,0. Francezii Vinatier — Jacob (pe Renault-Alpine), ocupă locul III cu 3h 34:48,0.

ÎN „CUPA ORAȘELOR TÎRGURI"

ÎN CADRUL competiției de fotbal „Cupa orașelor tîrguri" s-au disputat două întîlniri: Fiorentina a dispus în meci retur de Vittoria Setubal cu 2—1 (2—0). Aceasta din urmă s-a calificat în continuare, avînd o victorie cu 3—0 în primul meci. La Belgrad, în prima manșă, O.F.K. Beograd a dispus de Göztepe Izmir cu 3—1 (1—0).

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 434 (5868) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 24 ianuarie 1969

Niculescu — Pascu, cel mai bun echipaj al tinerilor boberi

SINAIA, 23 (prin telefon). — Azi (n.r. ieri) vremea a fost splendidă pentru desfășurarea antrenamentelor pe pîrtia de bob. Datorită acestui fapt, componenții lotului de tineret au putut efectua cîte trei coborîri, de la start pînă după virajul 5, în condiții foarte bune.

Ca și în prima zi de antrenament, excelent s-a comportat echipajul Niculescu-Pascu, dar remarcabilă a fost și evoluția echipajelor Șandru-Stavarache și Panaitescu-Gurgui. Toți acești boberi vor pleca vineri dimineață, împreună cu antrenorul Tita Rădulescu, la Cortina d'Ampezzo, pentru a participa, săptămîna viitoare, la campionatele europene de tineret.

Mîine (n.r. azi) vor fi efectuate ultimele retușări ale pîrtiei din Sinaia, iar sîmbătă și duminică se vor face primele coborîri, controlate, pe toată lungimea pîrtiei. În caz că timpul și starea pîrtiei vor permite, boberii de la Voința București și Sinaia, Carpați, Clubul orășenesc și Bucegi Sinaia, A.S. Armata București, Metalul Roman și Steagul roșu Brașov vor participa la prima competiție a sezonului, „Cupa orașului Sinaia". Altminteri, ei vor efectua din nou antrenamente.

M. BOTA, coresp.

În campionatul de tenis de masă al juniorilor

LEGITIMAȚII FALSE

Prima ediție a campionatului celor mai bune echipe ale juniorilor la tenis de masă a avut un debut nedorit. În ședința tehnică, prilej cu care s-au făcut și validările sportivilor (în această competiție au drept să participe numai juniorii născuți după 1 iulie 1951), legitimațiile tip FRTM ale jucătorilor Aladar Dobai și Șandor Benkö de la Tractorul Tg. Secuiesc prezentau ștersături la rubricile privind vîrsta concurenților. Organizatorii solicitînd buletinele de identitate ale celor doi sportivi, după unele tergiversări, delegatul echipei, L. Bucs, a recunoscut (și în scris) în cele din urmă — că Dobai și Benkö nu întrunesc condițiile regulamentare de participare, depășind vîrsta. În consecință, formația Tractorul Tg. Secuiesc a fost eliminată din competiție. Urmează, firesc, sancțiunile.

Rezultate din prima zi: fete: Spartac Buc. cu Șc. sp. Buzău 5—1, Sinteza Oradea 5—1, Voința Buc. cu CSM Iași 5—2, Șc. sp. Buzău 5—1, CSO Pitești cu Metalul Bocșa 5—4, CSM Cluj 2—3, Tehnolemn Timișoara cu Metalul Bocșa 5—2, Sinteza Oradea 5—3; băieți: Politehnica Buc. — MCFT Buc. 5—0, Comerțul Tg. Mureș cu Sănătatea Tr. Severin 5—0, MCFT Buc. 5—2, Metalurgistul Cugir — Voința Buc. 5—2, Voința Buc. — Sănătatea Tr. Severin 5—0.

Campionatul continuă, azi (de la orele 8,30 și 15,30), în sala Floreasca.

Start spre titlurile de campioni Foto: N. AUREL

De azi, la Poiana Brașov

BIATLONIȘTII ÎȘI DISPUTĂ TITLURILE DE CAMPIONI NAȚIONALI

A VI-a ediție a campionatului național de biatlon pentru seniori se inaugurează astăzi dimineață, la Poiana Brașov, prilejuind atît desemnarea noilor deținători ai titlurilor, cît și o utilă verificare a pregătirilor efectuate în vederea campionatelor mondiale de la Zakopane. Principalul candidat la primul loc se anunță Gh. Vilmoș (campion în 1964, 1965, 1967 și 1968), dar șanse apreciabile au și C. Carabela (campion în 1966), Gh. Cimpoia, I. Țeposu, Gh. Cercel și N. Bărbășescu, biatloniști cu o comportare remarcabilă în acest sezon. Pentru azi, seniorii au programată cursa individuală de 20 km, cu 4 trageri.

Tot astăzi, are loc cursa de 15 km (3 trageri) a reprezentanților categoriei tineret, al cărei protagoniști se anunță V. Fontana, D. Soiu, N. Horga, Al. Szabo, V. Papuc și I. Mîrzea (deținătorul titlului în 1968).

Duminică dimineața se va disputa, pentru prima dată, ștafeta 4 x 7,5 km. Echipele vor fi alcătuite din cei mai buni sportivi (seniori și tineret) de la Dinamo, A.S.A. Brașov, Constructorul Cîmpulung Moldovenesc, Clubul orășenesc Sinaia s.a.

BULETINUL ZĂPEZII

Serviciul Prevederi de scurtă durată din cadrul Institutului meteorologic ne-a informat că ieri stratul de zăpadă avea următoarele grosimi în centrele în care se practică schiul: **Sinaia — Cota 1500** 35 cm, **Vf. Omul** 26 cm, **Predeal** 30 cm, **Brașov (oraș)** 15 cm, **Tarcu-Godeanu** 28 cm, **Semenic** 29 cm, **Băișoara** 23 cm, **Vatra Dornei** 15 cm.

Pentru sfîrșitul săptămînii, se prevede ridicarea treptată a temperaturii. Vor cădea precipitații locale sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare în toate regiunile țării.

AȘTEPTÎND DEZGHEȚUL INDIFERENȚEI...

De multă vreme, patinatorii noștri jinduiesc după terenurile de gheață, care să le rămînă fidele în cea mai mare parte a sezonului rece. Dar, iernile, mai blînde în ultimii ani, n-au ținut cu iubitorii sportului cu patine, amăgindu-i de fiecare dată cu numai două-trei săptămîni de îngheț.

Iată că, acum, o iarnă aspră, dar generoasă din punctul de vedere al acestor „nemulțumiți", oferă toate condițiile pentru o activitate îndelungată a viteziștilor, lipsiți deocamdată de piste artificiale. Mai vrednici, mai plini de inițiativă, activiștii sportivi din provincie s-au pus pe lucru din primul ceas, transformînd piste de atletism, terenuri de baschet, volei, handbal și tenis în oglinzi lucii de gheață sau folosind pentru patinaj și lacurile existente. Lacul din pitorescul parc al Clujului, pista de atletism a stadionului Tractorul din Brașov, cîteva terenuri de sport din Sibiu și din alte orașe au luat această destinație, spre bucuria și folosul sportivilor.

Paradoxal — tocmai acum, cînd natura a fost darnică — la minus 15—20 grade, patinatorii bucureșteni de performanță au fost nevoiți să ia din nou drumul Tușnadului, pentru a se antrena (cu prețul unor cheltuieli destul de substanțiale) pe familiarul lac Ciucaș, iar o dată reîntorși acasă, cluburile și asociațiile cu secții de specialitate din Capitală s-au văzut nevoite să suporte, pentru ei și pentru alți colegi de-ai lor, alte mari cheltuieli, plătind 270 lei ora de pregătire la patinoarele „23 August" și Floreasca. Nu-i un lucru bun. Putem chiar spune că-i vorba de o anomalie. Oare este atît de greu să se amenajeze un inel de gheață pe pista unuia dintre numeroasele stadioane ale primului oraș al țării? N-ar avea de cîștigat sportul, în genere, ca și administrațiile anumitor stadioane de pe urma folosirii pistelor de gheață? Pentru o mai mare rentabilitate, ele nu ar putea fi puse și la dispoziția publicului amator de patinaj?

După o „absență îndelungată" — membrii comisiei de resort a Consiliului municipal pentru educație fizică și sport București au organizat o competiție rezervată juniorilor și copiilor, pe aglomeratul dreptunghi de gheață artificială de la Floreasca. Nu ar fi fost mai avantajos, mai practic, mai apropiat de condițiile regulamentare ca aceste întreceri să fi avut loc pe unul din lacurile care de-abia așteptau ca cineva să le curețe de zăpadă și să traseze culoarele de concurs? Cu puțin efort, cu cîteva amenajări ar fi putut apare și în Capitală mult rîvnita pistă de patinaj viteză, disciplină în care nu stăm pe roze și unde se simte o acută nevoie de cadre. Se pare, însă, că inițiativa și spiritul gospodăresc ale celor care răspund de dezvoltarea acestei ramuri sportive olimpice au... înghețat tun. Ar fi timpul ca — în ciuda frigului persistent — în acest domeniu să se producă dezghețul!

Traian NEAGOE

PANORAMIC SPORTIV INTERN

Marcel Comanici, campionul țării la patinaj artistic, reintră după o prelungită absență competițională

Destul de fragil la începutul săptămînii, panoramicul a lansat un S.O.S. insistent sporturilor de sezon pentru a căpăta consistență. De pe pîrtiile albe din Poiana Brașov și Bucegi s-au făcut repede auzite ecourile...

Gîndurile se-ndreaptă, desigur, în primul rînd spre curajoasele dueluri de la Cervinia, unde sperăm să vedem laureat bobul lui Panțuru. Sînt și alte evenimente internaționale în lumea schiului, patinajului sau hocheiului, dar consemnarea lor aparține panoramicului — extern — de mîine. Pînă atunci, agendă competițională internă.

● *De azi, în Poiana Brașov — campionatele naționale de biatlon pentru seniori și tineret. Deci, importantă modalitate de verificare, pentru că biatloniștii români vor trebui să fie prezenți — și nu doar atît — la Sapporo.*

● *Ediția jubiliară (a 20-a!) a „Cupei Dinamo", rezervată specialiștilor în probe alpine. Este, înainte de toate, un succes de perseverență al clubului bucureștean în crearea unei tradiții. Cîtă nevoie are sportul românesc de asemenea statornicii!*

● *Anul acesta, săritorii sînt și ei la... înălțime. Frecvență mai mare în participare, rezultate parcă ceva mai promițătoare. Acum, rendez-vous-ul temerarilor schiori va avea loc la Miercurea Ciuc. Dacă zăpada nu le-o face vreo festă. Ar fi păcat!*

● *Mai mult ca sigur și debutul bobului. Pînă în prezent sînt toate semnele că la sfîrșitul săptămînii se va disputa și primul concurs intern de bob din acest an. Deci, pe două imense ecrane ale pîrtiei cu viraje: Cervinia și — sperăm — Sinaia.*

● *Evoluție excelentă în Iugoslavia și, din nou, hocheiștii români își vor măsura — desigur figurativ — crosele într-o altă confruntare internațională. Duminică, „tineretul" încearcă afirmarea în compania formației Avtomobilist Sverdlovsk, bine cotată în primul campionat al Uniunii Sovietice. Nu e vorba de pretenții la o victorie, ci de un rodaj de maximă importanță pentru viitorii „tricolori" ai reprezentativei de seniori. În după-amiaza zilei de luni, oaspeții primesc replica lotului A, în fapt a naționalei, și fără îndoială întrecerea se anunță mult mai echilibrată. Se simte că „mondialele" bat la ușă...*

● *Patinajul semnează și acum pe agenda competițională, fără spectaculozitate dar cu o regularitate care-i lipsea altădată. La Cluj, pe pista din parcul orașului, viteziștii își dispută „Cupa orașelor" la probe pentru toate categoriile de concurenți. Un spectacol sportiv pe care mulți clujeni nu-l vor pierde. Poate ceva mai anonimă, faza pe cluburi a campionatului național de patinaj viteză — programată între 20 și 30 ianuarie — punctează un necesar stimulent în creșterea valorilor existente și în descoperirea altora, de care, sincer vorbind, cam ducem lipsă.*

Cîteva alte competiții completează panoramicul acestei săptămîni.

● *În sfîrșit! Iată-ne consemnînd cu bucurie desfășurarea*

Dan GARLEȘTEANU

(Continuare în pag. a 3-a)

Cîteva observații — din cele multe — culese la congresul Asociației internaționale a antrenorilor de atletism

Comitetul olimpic grec, în colaborare cu Academia Olimpică Internațională și S.E.G.A.S., a organizat recent, la Atena, cel de V-lea congres al Asociației internaționale a antrenorilor de atletism. Cu acest prilej au fost prezentate 12 referate, 2 rapoarte și... 10 role de film, toate însoțite, bineînțeles, de ample discuții, uneori destul de controversate. Discuțiilor oficiale le-au urmat, cum se întîmplă de obicei în astfel de cazuri, multe altele în grupuri restrînse, astfel că cei 97 de specialiști, reprezentînd 38 de țări, au avut de făcut față unui program de lucru extrem de încărcat, de rezistență în regim de... viteză, ca să mă exprim în termeni atletici.

Referatele prezentate s-au axat îndeosebi pe desfășurarea probelor de atletism de la Olimpiada de la Ciudad de Mexico, evidențiind o seamă de aprecieri tehnice extrem de interesante.

Astfel, în referatul său, ANDRE DANIEL (Franța) s-a ocupat de probele de sărituri, subliniind ajutorul ce l-au dat performanțelor altitudinea platoului mexican și pista de tartan, care au creat săritorilor o senzație cu totul deosebită, nouă, de ușurință și pe care i-a ajutat în mod concret. Referindu-se la adaptarea la altitudine, Andrè Daniel a subliniat și el că aceasta a fost exclusiv o problemă de individualizare.

Pe Bob Beamon, atletul nr 1 al Jocurilor din Țara aztecilor, specialistul francez îl considera, încă înaintea întrecerii, capabil de o performanță în jur de 8,50—8,60 m. Victoria acestuia n-a fost pentru el cîtuși de puțin o surpriză. Excepționalul său record de 8,90 m a fost rezultatul unui elan bun, ritmic, al unui prag prins la milimetru și al unei desprinderi executate din flectarea redusă a piciorului de bătaie, a ultimului pas mai lung, a flexiunii pronunțate a penultimului pas și, bineînțeles, a aterizării foarte bune a săritorului american.

Despre triplu, a cărui desfășurare n-a putut-o totuși urmări în cele mai bune condițiuni, Daniel remarca faptul că tartanului i se datorește sporul neînchipuit de mare al performanțelor olimpice, că acest ajutor, după părerea sa, este de ordinul a 30—50 de centimetri (!). La Mexic el a remarcat o generalizare a tehnicii de viteză, păstrarea trunchiului pe verticală și agățarea pistei, dinainte-înapoi, cu piciorul de bătaie în executarea celor două desprinderi de după prag. În ceea ce privește săritura cu prăjina, Andrè Daniel a subliniat faptul că atleții s-au obișnuit cu prăjinile din fibră supraelastică, fapt pentru care au devenit mai siguri, astfel că viteza elanului, tehnica înfigerii prăjinii și înălțimea prizei (4,35—4,70 m) au evoluat în sensul așteptărilor.

Săritorii în înălțime au arătat că au asimilat cerințele stilului

prof. Gh. ZIMBREȘTEANU
antrenor federal

(Continuare în pag. a 4-a)

„CUPA ȘIRNEA" LA SCHI

Duminică se va disputa în comuna Șirnea (jud. Brașov) ediția 1969 a competiției de schi „Cupa Șirnea", care va reuni cele mai bune elemente formate de centrele de schi din județul Brașov. Competiția este precedată și urmată de un bogat program folcloric.

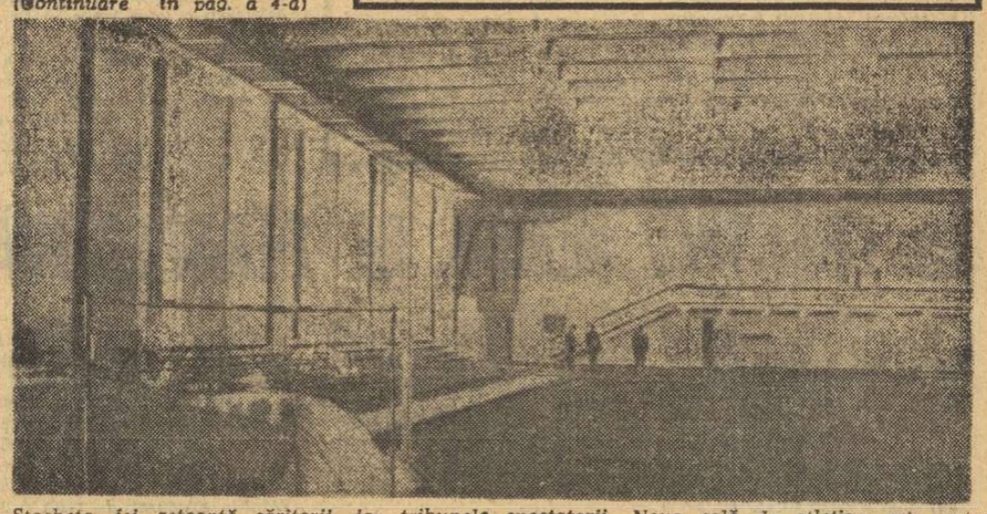

Știacheta își așteaptă săritorii, iar tribunele spectatorii. Noua sală de atletism este gata pentru concurs

Casa mult visată a atletismului

Cu două decenii în urmă, atleții bucureșteni intrau într-un fost grajd regal de pe cheiul Dîmboviței, așterneau pe jos zgură și începeau să concureze, semnînd astfel actul de naștere al atletismului hibernal. Spațiul sălii de lîngă podul Cotroceni nu permitea decît alergări pînă la 30 metri și sărituri cu elan redus. Dar, era un început...

Apoi, pe rînd, pantofii cu cuie au brăzdat zgura de la Floreasca II, Viitorul și Steaua, fiecare din aceste săli reprezentînd un pas înainte față de ceea ce fusese, mai aproape de ceea ce trebuia să fie...

Și, în sfîrșit, a fost făcut ultimul și cel mai important pas: splendidul edificiu din parcul „23 August", înălțat anume. O casă proprie a atletismului, o clădire ridicată din temelii numai PENTRU ATLETISM. Terminarea construcției acestei săli constituie încă o recompensă pe care statul o oferă sportului nr. 1 al Olimpiadei, pentru medaliile aduse din Mexic...

Printre caracteristicile tehnice: înălțimea — 12 m (un prăjinist exclama: „Nu ne va mai fi teamă că atingem tavanul cu picioarele"); lățimea — 32 m (cît trei săli Floreasca II puse una lîngă alta); lungimea — 71 m, dar cu posibilități de alungire, permițînd construirea unei piste circulare. Deci, peste cîtva timp, poate chiar în viitorul sezon de iarnă, alergări de semifond și fond pe teren acoperit! Spațioasă, luminoasă, aerisită, clădirea este așa cum și-au dorit-o dintotdeauna atleții.

Miercuri seara, la unul din primele antrenamente, au intrat în sală pe rînd și copii, și juniori, și atleți cu vechi state de serviciu; fiecare, pătrunzînd pentru prima oară în sală, găsea un cuvînt de admirație, își exprima sentimentele cam în felul acesta: „Magnific", „Colosal", „Aici să tot alergi", „Aici să tot sări", „Formidabil"...

Toate exclamațiile de bucurie ale atleților și ale antrenorilor demonstrează că, în sfîrșit, a fost împlinit un mare deziderat: atletismul are casa mult visată...

Adrian IONESCU

P.S. — Inaugurarea oficială se va face prin concursul republican al juniorilor mici. Simbătă și duminică vor fi prezenți la start numeroși competitori, veniți de pe întreg cuprinsul țării și care — chiar dacă au avut uneori condiții mai dificile — s-au pregătit asiduu pentru concurs. Sperăm ca performanțele lor să fie pe măsura solemnității momentului.

HOCHEIUL — AGENDĂ COMPETIȚIONALĂ ÎNCĂRCATĂ

● Avtomobilist Sverdlovsk dispută primul meci la Miercurea Ciuc ● Săptămîna viitoare — inaugurarea competițională a patinoarului artificial din Poiana ● Unde se vor disputa jocurile România — Elveția ● Selecționata de tineret în Franța?

Începînd de mîine, echipa Avtomobilist Sverdlovsk, din prima ligă a campionatului sovietic, va întreprinde un turneu de cîteva jocuri în țara noastră. Mîine, jucătorii sovietici vor evolua la Miercurea Ciuc în compania echipei locale Avîntul. Duminică și luni, de la ora 18, formația oaspe va juca la București, în primul meci cu selecționata de tineret, iar în cel de-al doilea cu echipa reprezentativă.

★

În cursul săptămînii viitoare formația reprezentativă a Bulgariei va întreprinde un turneu de mai multe jocuri în țara noastră. În prima partidă, jucătorii bulgari vor evolua la Miercurea Ciuc, avînd drept adversar echipa Avîntul din această localitate. Jocul se va disputa în ziua de joi 30 ianuarie, după care formația oaspe se va deplasa la Poiana Brașov unde în zilele de 1 și 2 februarie va evolua în compania selecționatei de tineret a României. Cu prilejul acestor ultime două partide se va face și inaugurarea competițională a noului patinoar artificial din această localitate montană.

★

Într-o telegramă primită recent la federația noastră, forul de specialitate elvețian anunță că cele două partide dintre selecționatele României și Elveției vor avea loc la 31 ianuarie în orașul Thun și la 1 februarie în localitatea Chaux des Fonds. În ce privește al treilea meci, solicitat de federația română, s-a comunicat că el nu a fost încă perfectat.

★

La federația noastră de specialitate a sosit o scrisoare din partea forului francez, prin care acesta invită, în a doua jumătate a lunii februarie, o echipă română la un turneu în această țară. Este probabil să se răspundă afirmativ la această invitație, urmînd ca deplasarea să o efectueze selecționata de tineret.

De ce au fost mai grele halterele pentru sportivii noştri...

Se pare că halterele au fost în 1968 prea grele pentru sportivii noştri! Nu de alta, dar rezultatele lor din anul trecut au fost cu mult mai slabe decît cele la care ne aşteptam. Un titlu la „Cupa Dunării", un altul la Balcaniadă, precum şi cîteva recorduri republicane — iată bilanţul acestui an.

IMPINSUL — INCORECT; SMULSUL — FOARTE SLAB!

Dacă privim fişele de rezultate vom constata două adevăruri supărătoare: majoritatea halterofililor noştri au ratat foarte multe încercări la „împins" (din cauza mişcării incorecte), iar la „smuls" rezultatele lor au fost foarte slabe faţă de nivelul internaţional. În asemenea condiţii, totalul la cele trei stiluri a rămas în urmă cu zeci de kilograme faţă de performanţele halterofililor din alte ţări. Sportivii bulgari, care au cucerit 6 titluri balcanice, au cîştigat detaşat întrecerea cu reprezentanţii noştri, la unele categorii cu o diferenţă de 30—40 de kilograme! Se înţelege că marile progrese nu se pot obţine fără o creştere apreciabilă a performanţelor la „smuls". Acesta este un procedeu tehnic dificil, care se învaţă cu multă perseverenţă şi răbdare şi care cere o pregătire multilaterală: viteză, mobilitate, forţă. Dar pentru însuşirea acestor calităţi se impun o serie de exerciţii suplimentare, care trebuie făcute încă de la primii paşi ai tînărului sportiv în sala de antrenament. Altfel, există pericolul ca sportivul să înveţe de la început mişcarea în mod greşit şi să aibă dificultăţi în privinţa mobilităţii. Iată de ce, antrenorii noştri trebuie să acorde o deosebită atenţie muncii corecte cu tinerii halterofili. Astăzi, în lotul naţional se află o serie de sportivi cu deprinderi greşite, motiv care explică limitarea performanţei.

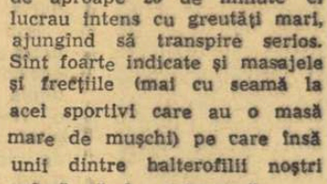

INCĂLZIREA, GREUTATEA CORPORALĂ ŞI... FUMATUL

Ne miră foarte mult că unii sportivi, cu suficientă experienţă internaţională, nu au înţeles încă rolul şi importanţa încălzirii înainte de concurs. Aplicînd formula *„să nu-ţi pierzi forţa... în vestiar"*, halterofilii ca G. Teleman, Gh. Mincu şi alţii neglijează încălzirea. La Leningrad, la campionatele europene, am putut urmări cum îşi făceau încălzirea marii campioni: timp de aproape 20 de minute ei lucrau intens cu greutăţi mari, ajungînd să transpire serios. Sînt foarte indicate şi masajele şi fricţiile (mai cu seamă la acei sportivi care au o masă mare de muşchi) pe care însă unii dintre halterofilii noştri refuză să le primească.

Regimul raţional de slăbire are un mare rol în comportarea sportivului în concurs. Mulţi procedează însă greşit atunci cînd slăbesc în ultima zi două sau mai multe kilograme, pentru ca după cîntarul oficial să pună la loc greutatea pierdută (prin consum de lichide şi alimente)! Slăbirea ideală se face cu cîteva zile înainte de concurs cu tendinţa de a avea cu cel puţin 50 de grame sub limita maximă prevăzută de regulamentul categoriei.

Şi încă ceva: s-a discutat şi despre fumători. Majoritatea sportivilor fruntaşi (printre care Rusu, Fiat, Herghelegiu) fumează în mod exagerat la antrenamente şi chiar înainte de concursuri! Cît de dăunător este acest obicei, îndeosebi pentru sportivii de performanţă, este inutil să mai discutăm. Dar antrenorii care sesizează şi tolerează acest fapt n-au nimic de spus?

Ion OCHSENFELD

De la F.R. de patinaj

În şedinţa sa din 21 ianuarie crt., Biroul federal a hotărît sancţionarea patinatorului Chiosea Marian cu avertisment şi scoaterea din lotul republican de patinaj artistic, pentru acte de indisciplină comise cu ocazia concursului internaţional de la Bucureşti (27—29 XII).

MEXICO 68

COMENTARII OLIMPICE

MAI MULŢI DECARI PENTRU TIRUL ROMÂNESC!

● Se impune un sprijin consistent pe plan local ● Rezistenţa trăgătorilor este încă scăzută ● Saltul calitativ trebuie consolidat prin pregătiri intense ● Se cere spirit de colaborare ● Care sînt criteriile de apreciere a muncii antrenorilor?

Aşadar, situaţia este clară: faţă de Olimpiada precedentă de la Tokio (o medalie de argint şi 10 p), bilanţul trăgătorilor români la J.O. din Mexic este aproape acelaşi — doar două puncte în minus. Pasivul trebuie pus pe seama ţintaşilor de la talere şi skeet care n-au înregistrat nici un loc în primii şase. S-ar putea invoca şi faptul că Dumitrescu, Florescu şi Sencovici nu au beneficiat de asistenţa unui antrenor de specialitate, ca de pildă colegii lor de la probele cu glonţ (doi tehnicieni: ing. Petre Cişmigiu şi Mihai Toader). Este adevărat că antrenorul federal Marcel Vasiliu, deşi a însoţit pe trăgătorii cu arma cu alice în cîteva competiţii internaţionale, a fost totuşi absent la „europenele" din Belgia, ca şi la jocurile din Mexic. Nu credem însă că menirea unui antrenor la un campionat mondial, european sau la J.O. este aceea — aşa cum susţin unii — de **„a sesiza modificările sistemului de pirghii în vederea obţinerii celei mai convenabile poziţii de tragere a sportivilor"**. Fără îndoială, prezenţa antrenorilor în concursuri este necesară, dar nu pentru a mai da indicaţii tehnice. Corijările, îmbunătăţirile de asemenea natură pot fi aduse pe întregul parcurs al procesului de instruire, cînd şi îndrumările corespunzătoare capătă eficienţa cuvenită şi nu într-o întrecere de amploarea Jocurilor Olimpice. Dar, aşa cum s-a mai arătat, rezultatele slabe ale celor trei trăgători în Mexic au provenit din alte motive.

Că evoluţia reprezentanţilor tirului românesc putea fi mai bună la J.O. este adevărat. De ce n-a fost ea mai reuşită? Cauzele trebuie căutate nu numai în comportarea din Mexic, ci şi în pregătirea de acasă.

Deşi o disciplină care a adus — aşa cum s-a văzut — nenumărate satisfacţii sportului nostru, tirul nu dispune încă de condiţii de dezvoltare pe măsura performanţelor înregistrate. Şi cînd facem această afirmaţie ne gîndim la factorii cu cea mai mare pondere în progresul unui sport, la realizarea rezultatelor prestigioase; baza materială şi de masă, instruirea sportivilor.

Aşa cum spuneam, tirul ca sport păstrează încă un caracter restrîns. Numărul poligoanelor este infim, ele sînt prost gospodărite, unele neîngrijite (Timişoara) sau nefolosite (Clujeana). În această direcţie se aşteaptă un ajutor mai consistent de la C.N.E.F.S. precum şi din partea consiliilor sportive judeţene.

Pe tabelele federaţiei de specialitate figurează ca afiliate 132 de secţii (din care 31 în Capitală), dar numai 25—30 dintre ele au o activitate propriu-zisă. Iar din cei 1 250 de sportivi legitimaţi (269 fete), doar vreo 400 sînt activi, participă la competiţii. Cît priveşte numărul antrenorilor clasificaţi şi el este mic: 58 — dar numai 23 lucrează efectiv.

Talerele şi skeetul prezintă o situaţie şi mai precară: 4 secţii (Steaua, Şcolarul, Şc. sp. nr. 1 şi Proiectantul Baia Mare), cu aproximativ 45 de trăgători (în scripte) şi 4 antrenori, inclusiv cel federal. În Bucureşti se află un poligon de talere şi unul de skeet; iar la Baia Mare un altul de skeet. În rest, cîteva cvasipoligoane de skeet aparţinînd A.G.V.P.S.

Nici problema materialelor aferente (diverse aparataje) nu a găsit încă rezolvarea dorită. De pildă, cu toate că la noi există o serie de instalaţii corespunzătoare, ca şi specialişti cu o bună calificare, ameliorările tehnice efectuate nu au atins factura cerinţelor tirului sportiv de performanţă. Cu eforturi susţinute acest handicap al trăgătorilor noştri ar putea fi înlăturat sau cel puţin diminuat. Desigur nu este vorba de lucruri inaccesibile, ci de ceva concret, dar realizabil la nivelul cel mai ridicat al posibilităţilor care stau la dispoziţie, mai exact de valorificarea la maximum a resurselor interne.

Presupunînd că toate aceste impedimente de ordin material ar fi eliminate, tot nu s-ar putea spune că treburile merg strună. De ce? Pentru că procesul de instruire se efectuează cu unele neajunsuri. Deşi atît de necesară, pregătirea fizică a fost totuşi insuficientă. Astfel, la ultima ediţie a J.O., cu mici excepţii, de la jumătatea probelor rezistenţa nervoasă cît şi cea fizică a trăgătorilor a descrescut vizibil.

Saltul calitativ mult aşteptat trebuie consolidat printr-o cotitură în pregătire şi nu prin antrenamente făcute în grabă. Într-un cuvînt este necesar să se lucreze metodic, cu pasiune şi nu să se tragă numai cantităţi mari de cartuşe. Indiscutabil, nu este vorba de a generaliza aprecierile pentru toate probele, dar, se ştie, sînt şi asemenea cazuri. Iar pentru ca instruirea să capete un mai pronunţat caracter metodico-ştiinţific, eforturilor permanente de autodepăşire ale sportivilor şi antrenorilor (prin ridicarea nivelului cunoştinţelor lor) trebuie să li se alăture şi o colaborare sinceră şi eficientă cu alţi specialişti din domeniul medicinii, psihologiei etc. Solicitat şi pus în valoare, aportul unor asemenea oameni de specialitate, coroborat cu experienţa practică a antrenorilor, ar fi de mare utilitate în explorarea şi depistarea unor noi căi de desfăşurare a unui antrenament cu adevărat ştiinţific (studii, experimente, diferite teste, verificări, analize).

În scopul îmbunătăţirii pregătirilor ţintaşilor români la toate eşaloanele, este notabilă măsura biroului federaţiei de resort, care a hotărît ca în locul unui singur colegiu central de antrenori să fiinţeze asemenea colegii pe specific de probe: arme cu glonţ, talere. În consecinţă, dirijarea instruirii pe tot teritoriul ţării se va face mai la obiect, conform caracteristicilor probelor, cu deplină competenţă şi, în principal, de antrenorii federali, fără unele interferenţe stingheritoare ca pînă acum. În acelaşi context, un efect salutar ar avea şi schimbarea relaţiilor sportivi-antrenori, ca şi a climatului general dintre tehnicienii noştri. Este nevoie de o atmosferă destinsă, de colaborare permanentă şi onestă, propice unei activităţi laborioase. Un prim pas pentru instaurarea unei mai bune înţelegeri în rîndurile antrenorilor este şi adoptarea propunerii pentru atragerea unui număr mai mare de antrenori la pregătirea sportivilor loturilor republicane, cu răspunderi bine stabilite. În acest fel va fi efectuat un schimb de experienţă mai rodnic între diferiţii tehnicieni, cunoştinţele lor fiind puse mai bine la îndemîna şi spre folosul sportivilor. Ca să nu mai amintim de stimulentul pe care îl vor primi antrenorii, dintre care unii, deşi capabili, nu s-au bucurat întotdeauna de consideraţia cuvenită. Menţionăm însă că este vorba numai de un prim pas şi doar la probele de glonţ.

La talere, în pofida unor eforturi pentru limpezirea apelor, apar unele nedumeriri. Bunăoară, modul cum sînt apreciaţi antrenorii. Astfel, doi dintre cei patru, G. Ioanid (Steaua) şi A. Mişca (Şcolarul) sînt taxaţi a nu fi pe deplin apţi să conducă o pregătire de un grad superior. Dimpotrivă, prof. I. Lovinescu şi antrenorul federal M. Vasiliu sînt bine cotaţi. Pe ce bază? Într-adevăr, I. Lovinescu este recomandat de rezultatele elevilor săi, între care Gh. Sencovici şi B. Marinescu. În schimb, antrenorul federal M. Vasiliu nu are încă nimic la activ. Fost trăgător fruntaş, M. Vasiliu va trebui să depună eforturi deosebite pentru a ajunge — eventual — la reputaţia colegului său de la armele cu glonţ, ing. P. Cişmigiu. El a fost numit în această funcţie abia de un an şi jumătate. Deocamdată, fapt constatat, talerele şi skeetul sînt în regres, deşi vina nu aparţine — probabil — antrenorului Vasiliu. Intervalul de cînd funcţionează este prea scurt pentru a ne putea pronunţa. Trecerea timpului va aduce clarificările necesare.

Cît despre G. Ioanid şi A. Mişca, ei se ocupă de o serie de elemente talentate ca G. Suditu, D. Buduru, N. Vlădoiu, A. Pojoga, I. Puiu (primul) şi Şt. Bodnărescu, A. Marinescu (secundul). Prin urmare...

Nu intenţionăm să dăm certificate de competenţă antrenorilor. Dar, credem că — la fel ca în toate sporturile sau în alte sectoare de activitate — şi la tir, singurul criteriu de apreciere a muncii trebuie să fie producţia fiecăruia, calitatea ei. Acesta este unicul certificat de recomandare. Alte criterii duc la arbitrariu, la nedreptăţi, la descurajări, lucruri nedorite, inacceptabile. De aceea, am sugera celor în drept să chibzuiască cu tot discernămîntul şi într-un spirit de perfectă echitate, fără idei preconcepute, asupra potenţelor antrenorilor. Conlucrarea şi întrajutorarea reciprocă să se situeze pe primul plan.

Desigur, aceste sugestii, ca şi altele, îşi vor găsi rezolvările judicioase printr-o muncă colectivă a tuturor membrilor biroului federal, organ care trebuie să-şi exercite în permanenţă funcţiile ce-i revin.

Indiscutabil, o contribuţie de loc neglijabilă, ba chiar foarte însemnată, la ameliorarea viitoarelor pregătiri o au şi sportivii înşişi. Ei trebuie să opereze serios o modificare în mentalitatea de pînă acum. Li se cere mai multă perseverenţă, pasiune, respect faţă de antrenori. Mai bine zis, o participare conştientă la întregul proces de instruire. Rezultatele le vor răsplăti atunci toate străduinţele. Trăgătorii noştri vor putea să năzuiască îndreptăţit la noi biruinţe internaţionale. În următorii patru ani, ca şi la München, în 1972.

C. COMARNISCHI

VIVAT ACADEMIA!

MAGNA CUM LAUDAE!

Intervievată, în cadrul anchetei iniţiate de ziar asupra „Compatibilităţii celor două activităţi ale studentului-sportiv: ÎNVĂŢĂTURA ŞI SPORTUL", baschetbalista ECATERINA VOGEL ne-a declarat: „Reuşita constă în seriozitatea cu care abordezi lucrurile, în felul cum îţi dozezi efortul şi ştii să-ţi distribui timpul. Numai respectînd aceşti parametri poţi rezolva, cu succes, necunoscutele examenelor şi ale performanţei sportive". *Iată mărturii care nu ţin de abstractul supoziţiei, ele găsind, în activitatea practică a studentei şi sportivei Vogel, cea mai ideală confirmare.*

Născută la 1 mai 1946 la Braşov, Kati — cum o alintă prietenii — cunoaşte de mică lumea sportului, atmosfera familiară (tatăl — fotbalist, mama — jucătoare de tenis) fiind deosebit de propice unor astfel de contacte. După ce învaţă înotul şi realizează coborîri cu schiurile de la diferite nivele ale altitudinii, reuşeşte, în clasa a VI-a, să treacă ştacheta ridicată la înălţimea unui... titlu regional şi să cîştige cîteva concursuri la „garduri". Apoi, după două campionate de handbal, cu echipa Şcolii sportive din Braşov, şi o suită de antrenamente pe terenurile de tenis (eternă iubire!), ea se decide pentru sportul înălţimii (baschetul), căruia îi şi declară fidelitate deplină. Numai că, profesoara ei de pian, văzîndu-şi minate concertele prin absenţa primsolistei Vogel, îi interzice sportul, care i-ar putea compromite digitaţia. Şi, astfel, Kati se vede nevoită să-l practice, o perioadă, în ascuns.

Solicitările lotului de junioare şi prezenţa sa în competiţiile internaţionale o descoperă curînd, obligînd-o, totodată, să rezolve marea dilemă. În care baschetul a avut cîştig de cauză.

Conştiincioasă şi perseverentă, sportiva Vogel a ajuns astăzi una dintre primele jucătoare ale echipei sale (Politehnica Bucureşti) şi ale primei reprezentative, recitalurile sale baschetbalistice, îndelung aplaudate, demonstrînd o virtuozitate de maestru.

Studentă în anul IV al Facultăţii de slavistică din cadrul Institutului de limbi străine din Bucureşti, Ecaterina Vogel a reuşit performanţa ca în anii de studiu să nu-şi amîne nici un examen şi să le promoveze pe toate cu calificative superioare. Lucru pe care îl va reconfirma, cu siguranţă, şi în aceste zile, cînd se va prezenta în faţă exigenţilor ei examinatori din facultate.

O dată trecute aceste furci caudine, precum şi apropiatul meci cu Akademik Sofia din cadrul semifinalelor „Cupei campionilor europeni", Ecaterina Vogel va trăi cel mai fericit eveniment al tinereţii: căsătoria cu biologul Alin Savu, apreciatul baschetbalist al formaţiei Steaua. Eveniment cu ocazia căruia le dorim... coşuri cu noroc şi fericire!

Nuşa MUŞCELEANU

DUPĂ DOI ANI...

Insemnat centru universitar pe harta învăţămîntului românesc, Braşovul cunoaşte şi o puternică mişcare sportivă. Studenţii şi studentele oraşului de la poalele Tîmpei se dăruiesc cu pasiune practicării sportului. Sportul studenţesc braşovean a încrustat în paginile istoriei sale numele conferenţiarului dr. **Victor Stănescu**, prorector al Institutului Politehnic, şefului de lucrări **Nicolae Boş**, asistentului univ. **Victor Dogaru**, asistentului univ. **Şerban Bobancu**, asistentului univ. **Dan Bidian**.

O nouă faţetă a căpătat sportul studenţesc braşovean cînd în 1966 primii 33 de studenţi au pus bazele „CLUBULUI SPORTIV UNIVERSITAR POLITEHNICA". În cele patru secţii (volei, baschet, handbal, schi) abia înfiinţate, studenţii şi antrenori aveau misiunea grea de a se impune atît pe terenurile de sport, cît şi în atenţia inimoşilor braşoveni. După doi ani Politehnica Braşov a început să rivalizeze cu cele mai puternice cluburi sportive studenţeşti din ţară. Alături de vechile secţii au luat fiinţă altele noi: fotbal, atletism, gimnastică, judo, tir, tenis de masă, şah. Cei 33 de „înaintaşi" au reuşit să atragă alţii şi acum clubul numără 225 de sportivi, dintre care 80 deţin categoria I şi a II-a de clasificare.

A vorbi la modul general despre activitatea sportivă desfăşurată în cadrul clubului de către studenţii braşoveni înseamnă a ne limita doar la o simplă... beţie de cuvinte. De aceea, vom prefera să prezentăm pe rînd cele mai importante secţii ale clubului.

SECŢIA DE BASCHET ÎN FRUNTE

Secţia de baschet, care cuprinde un valoros lot de jucători antrenaţi de asist. **Dan Bădescu** o vom trece în frunte. Motivul? Echipa a reuşit după o activitate de doi ani în categoria B să promoveze în A, unde îşi apără — pînă acum cu succes — locul cucerit. Dintre membrii echipei care s-au impus atenţiei, datorită realelor calităţi de care dispun, amintim pe **Nicolae Birsan, Francisc Dikai, Adrian Iliescu** şi **Dan Bădescu**, primii doi selecţionaţi în lotul naţional, iar ceilalţi în cel de tineret.

Studentele, ţinîndu-se în apropierea băieţilor, activează în a doua categorie a ţării. Ocupantele locului 4 în ediţia

precedentă se pregătesc, sub conducerea asist. univ. **Gh. Roşu**, să obţină un rezultat mai bun. Şi, pentru că tabloul de onoare cuprinde cîteva nume le facem loc în această succintă prezentare: **Elena Mareş, Lucia Ploieşteanu, Ana Benedec, Viorica Grofu.**

O secţie în care studenţii încearcă să-şi refacă prestigiul pierdut este cea de **volei**. Sub bagheta asist. univ. **Adrian Prescorniţă**, actuala echipă, care se caracterizează prin trei elemente esenţiale: echilibru fizic, medie de înălţime foarte bună, cunoştinţe tehnice ridicate, aspiră să revină în primul pluton al ţării. Antrenorul se sprijină pe aportul jucătorilor **Dan Bidian, Şerban Buzescu, Iosif Geiger, Dumitru Dragoman.** Trebuie să mai amintim aici şi voleibalistele, care încearcă cu răbdare să-şi impună... punctul de vedere.

SCHIUL PROMOVEAZĂ CAMPIONI

Printre sporturile care sînt la loc de mare cinste în vechea cetate a Braşovului se numără, bineînţeles, **schiul**. Pentru studenţii braşoveni acest sport se confundă cu multitudinea de titluri de campioni republicani universitari, care, evident, îi obligă. Antrenaţi de lector univ. **Constantin Diaconescu**, schiorii **Nicolae Stinghe, Nicolae Creţoi, Ştefan Bortnic, Ion Rotaru, Mariana Adreescu, Ada Braun** se pregătesc asiduu pentru noul sezon competiţional, care prevede, printre altele, şi cea de-a doua ediţie a „Cupei Politehnica", ce se va desfăşura la Predeal şi unde sînt invitate echipe universitare din U.R.S.S., Ungaria, Cehoslovacia, Bulgaria, Polonia, Iugoslavia, Italia, Franţa, Austria.

Şeful de lucrări **Dumitru Vlaicu** a pus în cadrul clubului bazele **secţiei de tir.** Cei 12 studenţi, dintre care se remarcă **Florin Ţiţei, Sergiu Sigorschi** şi **Ioan Botea**, vor să demonstreze că acest sport este şi o „materie" complimentară „cursului de vînătoare" pe care mulţi dintre ei îl audiază la Facultatea de silvicultură. Totuşi, lipsa de material necesar desfăşurării unei bune activităţi împiedică pe trăgători să se antreneze în condiţii optime. De aceea, credem că este necesar să i se acorde mai multă atenţie pentru ca antrenorul să nu fie nevoit să-şi împrumute sportivii cei mai buni altor asociaţii.

Locul al treilea ocupat în campionatul republican universitar este cartea de vizită a **secţiei de atletism**, antrenată de asist. univ. **Mihăică Cibu.**

MAI MULTĂ ATENŢIE SPORTULUI DE MASĂ

În afara sportului de performanţă (pe care l-am prezentat mai sus), o latură esenţială a activităţii oricărui club universitar este şi sprijinirea sportului de masă în rîndul studenţilor. Se pare însă că această preocupare este lăsată pe planul al doilea, deşi există suficiente forţe pentru desfăşurarea unor acţiuni în care să fie angrenată o masă largă de tineri şi tinere. Scriind aceste lucruri ne gîndim la competiţiile tradiţionale de început de an, care au fost tratate cu destulă indiferenţă. Cîteva exemple sînt edificatoare: în **„Cupa anilor I"**, la atletism, **„Crosul de toamnă"**, s-a aminat, la fotbal disputele au fost aminate şi ele cu cîte două-trei săptămîni, la volei, aceeaşi situaţie. Ca să nu mai vorbim de campionatul universitar de orientare turistică. Deşi Braşovul oferă în orice moment condiţii excelente pentru organizarea unui astfel de campionat, se pare că nucleul de pasionaţi turişti a fost dizolvat dintr-o condamnabilă neglijenţă.

Alături de studenţii Institutului politehnic, studiază şi cei de la Institutul pedagogic. Credem că o colaborare mai strînsă, organizarea unor întreceri între cele două „tabere" ar da impuls mişcării sportive studenţeşti la Braşov.

★

Despre activitatea clubului Politehnica Braşov ar mai fi multe de spus. Sportivii şi antrenorii mai au de lucru pentru a dovedi că Braşovul este un centru sportiv studenţesc puternic. **Valorificarea pe o treaptă superioară a tradiţiilor, a bazei materiale, ţinîndu-se seama de condiţiile geografice, reprezintă — credem — jaloanele după care trebuie să se conducă în activitatea sa „Clubul sportiv universitar Politehnica" Braşov.**

Emanuel FANTANEANU

Drum bun, Adriane!

Fruntaş la învăţătură şi în sport, studentul ADRIAN BEJAN, din anul III al Facultăţii de mecanică de la Institutul politehnic Galaţi, obţinînd o bursă de studii, a plecat, zilele trecute, spre Statele Unite, unde, la Universitatea din Cambridge (Boston), îşi va desăvîrşi pregătirea profesională. Adrian a reuşit să demonstreze că învăţătura şi sportul se pot îmbina în mod strălucit, cînd există pasiune pentru amîndouă. El a obţinut, totdeauna, la examene, numai note de 10, iar ca sportiv a reuşit să fie unul din echipierii de bază ai formaţiei de baschet Politehnica Galaţi şi, totodată, component al lotului de tineret al ţării.

Pentru toate realizările sale, nu ne rămîne decît să-i adresăm sincerele noastre felicitări!

ÎN OBIECTIV: MUNCA DE PERSPECTIVĂ

Recenta analiză a activităţii desfăşurate în cadrul Clubului sportiv I.E.F.S. a prilejuit o interesantă confruntare între plusurile şi minusurile existente la această unitate de marcă în sportul de performanţă românesc. O confruntare la modul foarte augmentat, vis-à-vis de alte organisme asemănătoare, pentru că, într-un fel sau altul, clubul I.E.F.S. este singurul care îşi are asigurată, prin definiţie, pregătirea teoretică şi practică: studenţii acestui institut au ca materie de bază... *educaţia fizică şi sportul.*

Şi lucrul acesta se simte: opt echipe în campionatele naţionale ale diviziei A, candidaţi la cucerirea titlurilor republicane la patinaj artistic, schi alpin fete, gimnastică artistică, purtătorii ecusonului I.E.F.S. fiind reprezentanţii cei mai de seamă ai universitarilor în sportul de performanţă românesc. De asemenea, trebuie adăugate şi cele patru echipe din divizia B, dintre care două (volei băieţi şi handbal fete) au mari şanse de a se califica în prima categorie, deşi valoarea lor este medie. (Dar aici, o analiză, chiar şi sumară, ar presupune investigaţii în însăşi structura sistemului nostru competiţional, în care — deocamdată — stagiile valorice intermediare nu reuşesc să-şi exercite logic rolul de pepiniere ale vîrfurilor, fiind mai degrabă nişte locuri de refugiu pentru cei care au pierdut speranţele marii performanţe).

I.E.F.S.

Tocmai de aceea s-a socotit necesar ca în perioada imediat următoare să se pună accent pe împrospătarea loturilor, acordîndu-se un larg spaţiu muncii de perspectivă. În darea de seamă se arată: *„Prin munca de perspectivă înţelegem, în primul rînd, asigurarea în permanenţă a efectivelor echipelor şi secţiilor cu studenţi din anii MAI MICI* (s.n.) *capabili de a deveni titulari la momentul oportun".* Indiscutabil că în sprijinul acestei idei de o mare justeţe ar veni o muncă mai perseverentă de atragere ca studenţi ai institutului a elevilor care fac sport de performanţă, ca şi înfiinţarea unor centre de copii şi juniori. Aceasta ar contribui şi la creşterea valorică a formaţiilor.

O problemă importantă: *banca rezervelor.* Desigur că experienţa trecută a permis afirmaţia categorică făcută în cadrul şedinţei: *„să nu repetăm stagiile exagerat de mult satisfăcute de sportivi pe banca rezervelor".* Iată un lucru esenţial, deoarece fiecare sportiv, şi cu atît mai mult în anii afirmării, trebuie să aibă posibilitatea de a-şi verifica pregătirea şi calităţile în cadrul echipei, în jocuri oficiale cu miză.

„Trebuie să fim convinşi de faptul că preluînd în anul I tot ceea ce dau mai bun liceele, şcolile sportive, secţiile de juniori, avem misiunea de răspundere de a modela aceste tinere talente şi a le înscrie în circuitul valorilor naţionale, atît în perioada studenţiei, cît şi după absolvire. Înţelegînd în acest mod problema, ne vom îndeplini menirea de eşalon important al sistemului mişcării noastre sportive."

Rămîne doar ca această idee nobilă să-şi găsească împlinirea deplină.

Em. F.

O nouă formulă la Loto

Începînd cu tragerea din 31 ianuarie a.c., se aplică o nouă formulă tehnică la Loto, formulă prin care se măresc considerabil şansele de cîştig, prin efectuarea de extrageri duble şi atribuirea de cîştiguri variantelor cu 2 numere.

Cu numai 2 numere se pot cîştiga premii fixe în bani, de cîte 100 lei.

Fiecare participant poate obţine numeroase premii de valori diferite pînă la maximum 200.000 lei pentru fiecare variantă cîştigătoare.

Se introduc biletele sfert şi cu variante simple; nu numai cu variante combinate. Se păstrează reporturile.

Prin această formulă va creşte considerabil numărul cîştigătorilor la LOTO.

FEBRĂ DE START A BOXERILOR FRUNTAȘI, ÎNAINTEA „EUROPENELOR"

● Selecționabilii la Oradea și Craiova

● Un meci România — Algeria ?

După o primă reuniune de verificare (decembrie 1968), needificatoare, și de la care au lipsit olimpicii, atunci abia întorși din Mexic, apoi după o perioadă de aproape o lună, în care antrenorii s-au străduit să-și aducă boxerii într-o bună condiție fizică, iată că — nu peste mult timp — selecționabilii vor susține noi partide de verificare în vederea apropiatelor „europene".

Este utilă, desigur, pregătirea în sală, dar dacă aceasta nu e urmată și de verificări publice, dacă boxerul nu simte, nu intră treptat în atmosfera încinsă din jurul ringului, nu se pot aștepta evoluții remarcabile, rezultate bune. Filele din calendar cad una după alta ; ne apropiem, deci, de primul gong al campionatelor continentale, iar cei 26 de selecționați, susceptibili să îmbrace tricoul reprezentativ, au început să simtă „febra de start". Pentru ei este perioada incertitudinilor (ținînd seamă că în echipă vor rămîne doar 11), a dorinței arzînde de a lupta pentru o centură.

Antrenorii își vor face, desigur, o idee mai precisă asupra posibilităților elevilor lor cu ocazia apropiatelor confruntări ce vor avea loc la Oradea (6 februarie) și Craiova (8 februarie). Turneul fruntașilor boxului nostru în aceste localități este, fără discuție, extrem de util. Elevii lui Ion Popa vor trebui să suporte asaltul unor adversari ambițioși, dornici de afirmare. Mai cu seamă la Craiova, ni se pare că mișcarea selecționabililor va fi foarte dificilă, deoarece antrenorul localnicilor, Gh. Duduleanu, va arunca în luptă echipa care a cîștigat recent „Cupa Federației", în fruntea căreia se află experimentatul Mihai Goanță. După toate probabilitățile, antrenorul Popa va deplasa la Oradea și Craiova următoarea garnitură : **Petre Ganea, Constantin Gruiescu, Nicolae Giju, Aurel Simion, Constantin Buzuliuc, Calistrat Cuțov, Antoniu Vasile, Victor Silberman, Gheorghe Chivăr, Ion Monea, Marin Constantinescu și Horst Stumpf.** O formație redutabilă, din rîndurile căreia se disting, în primul rînd, medaliații olimpici Monea și Cuțov, ceea ce ne face să anticipăm că activitatea pugilistică în cele două localități va avea numai de cîștigat. Pe de altă parte, sîntem siguri că popularizarea corespunzătoare a galelor va aduce organizatorilor și un deplin „succes de casă".

Dacă echipa națională a Algeriei va răspunde pozitiv invitației forului nostru de specialitate, atunci vom putea să-i urmărim pe selecționabili și într-o partidă inaugurală cu pugiliștii din această țară. Tot pentru a se asigura un contact mai strîns cu boxeri de valoare, de peste hotare, federația a propus forului din Sofia o întîlnire România—Bulgaria. Deși la un moment dat meciul era dat ca sigur, aflăm acum că data de 1 sau 8 martie nu convine vecinilor noștri care, la rîndul lor, au făcut o contra-propunere : 21 martie. Or, la această dată, fruntașii boxului nostru vor fi antrenați în bătălii decisive (finala etapei zonale) pentru cîștigarea dreptului de a se prezenta la ultimul act al campionatelor naționale de la București.

R. CĂLĂRAȘANU

Antoniu Vasile (dreapta), unul dintre candidații în echipa noastră pentru „europene", va evolua în curînd pe ringurile din Oradea și Craiova

Situația actuală în preliminariile campionatului mondial de fotbal

Partide excepționale și decisive în anul 1969

Aproape ediția a „Cupei Jules Rimet" se apropie. La 31 mai 1970 va avea loc pe stadionul Aztec, din capitala Mexicului, parada inaugurală a celor 16 echipe participante la turneul final. În mai puțin de doi ani, Mexicul va fi, deci, teatrul de desfășurare a celor mai mari competiții sportive : Olimpiada și Campionatul mondial de fotbal.

Bătălia preliminariilor a început încă de anul trecut. Împărțite după criterii geografice, echipele aspirante vor străbate un lung purgatoriu de emoții și de multiple încordări pentru supremație în grupe. Doar, echipele Angliei și Mexicului au certitudinea participării. Prima, calificată direct, aureolată de cîștigarea ediției precedente (o mană cerească pentru formația lui Alf Ramsey, periclitată de criza actuală să nu obțină victoria în nici una din grupele europene, dacă ar fi fost obligată să-și cîștige locul prin competiție), secunda, prezentă automat la turneul final în postura de țară organizatoare.

În 1968 s-au disputat o serie de jocuri pentru departajare. Dar, majoritatea acestora sînt programate în 1969. Disputa între echipele sud-americane va începe abia anul acesta. Epilogul marii încleștări sportive, urmărită cu ardoare și cu un interes greu de exprimat prin adjective, va fi pe deplin cunoscut înainte de 1 ianuarie 1970.

Presupunînd că cititorii ziarului nostru sînt legitim interesați de evoluția jocurilor de calificare pentru turneul final al campionatului mondial de fotbal, le oferim un tablou sinoptic, o sinteză a ceea ce s-a petrecut anul trecut, clasamentele actuale, precum și data partidelor viitoare. Modalitatea aleasă de noi oferă celor mai pasionați dintre ei posibilitatea de a realiza o microdocumentare personală, adăugînd, la vremea cuvenită, rezultatele partidelor ce vor veni.

EUROPA

Grupa I (Elveția, România, Portugalia, Grecia).

1968

12.X. : Elveția — Grecia 1—0.
27.X. : Portugalia — România 3—0.
23.XI : România — Elveția 2—0.
11.XII : Grecia — Portugalia 4—2

Clasament

1. Grecia	2	1	0	1	4:3 2
2. Portugalia	2	1	0	1	5:4 2
3. România	2	1	0	1	2:3 2
4. Elveția	2	1	0	1	1:2 2

Situație perfect echilibrată. Toate echipele au cîștigat partida programată pe teren propriu, pierzînd meciul susținut în deplasare. Naționala noastră are șanse excelente, potențate de capitalul moral obținut prin realizarea celor două meciuri nule în compania echipei Angliei. Totul va depinde de randamentul reprezentativei române în partidele cu echipele Greciei și Elveției pe care le va susține în deplasare.

1969

16.IV. Portugalia — Elveția
Grecia — România
4.V. Portugalia — Grecia
14.V. Elveția — România
12.X. România — Portugalia
15.X. Grecia — Elveția
2.XI. Elveția — Portugalia
16.XI. România — Grecia

Grupa a II-a (Danemarca, Irlanda, Cehoslovacia, Ungaria).

1968

25.IX. Danemarca — Cehoslovacia 0—3
20.X. Cehoslovacia — Danemarca 1—0
4.XII. Irlanda — Danemarca (întrerupt la scorul de 1—1, datorită ceții)

Clasament

1. Cehoslovacia	2	2	0	0	4:0 4
2. Danemarca	2	0	0	2	0:4 0
Ungaria	—	—	—	—	—
Irlanda	—	—	—	—	—

1969

4.V. Irlanda — Cehoslovacia
25.V. Ungaria — Cehoslovacia
Danemarca — Irlanda
8.VI. Irlanda — Ungaria
15.VI. Danemarca — Ungaria
14.IX. Cehoslovacia — Ungaria
7.X. Cehoslovacia — Irlanda
22.X. Ungaria — Danemarca
5.XI. Ungaria — Irlanda

Grupa a III-a (Țara Galilor, Italia, R. D. Germană)

1968

23.X. Țara Galilor — Italia 0—1

Clasament

1. Italia	1	1	0	0	1:0 2
2. Țara Galilor	1	0	0	1	0:1 0
R. D. Germană	—	—	—	—	—

1969

29.III. R. D. Germană — Italia
14.IV. R. D. Germană — Țara Galilor
22.X. Țara Galilor — R. D. Germană
4.XI. Italia — Țara Galilor
22.XI. Italia — R. D. Germană

Grupa a IV-a (Irlanda de Nord, Uniunea Sovietică, Turcia)

1968

23.X. Irlanda de Nord — Turcia 4—1
11.XII. Turcia — Irlanda de Nord 0—3

Clasament

1. Irlanda de Nord	2	2	0	0	7:1 4
2. Turcia	2	0	0	2	1:7 0
Uniunea Sovietică	—	—	—	—	—

1969

10.IX. Irlanda de Nord — Uniunea Sovietică
12.X. Uniunea Sovietică — Turcia
22.X. Uniunea Sovietică — Irlanda de Nord
16.XI. Turcia — Uniunea Sovietică

Grupa a V-a (Franța, Norvegia Suedia)

1968

9.X. Suedia — Norvegia 5—0
6.XI. Franța — Norvegia 0—1

Clasament

1. Suedia	1	1	0	0	5:0 2
2. Norvegia	2	1	0	1	1:5 2
3. Franța	1	0	0	1	0:1 0

1969

19.VI. Norvegia — Suedia
10.IX. Norvegia — Franța
15.X. Suedia — Franța
1.XI. Franța — Suedia

Grupa a VI-a (Belgia, Finlanda, Iugoslavia, Spania)

1968

19.VI. Finlanda — Belgia 1—2
25.IX. Iugoslavia — Finlanda 9—1
9.X. Belgia — Finlanda 6—1
16.X. Belgia — Iugoslavia 3—0
27.X. Iugoslavia — Spania 0—0
11.XII. Spania — Belgia 1—1.

Clasament

1. Belgia	4	3	1	0	12:3 7
2. Iugoslavia	3	1	1	1	9:4 3
3. Spania	2	0	2	0	1:1 2
4. Finlanda	3	0	0	3	3:17 0

1969

26. II Belgia — Spania
30. IV Spania — Iugoslavia
4. VI Finlanda — Iugoslavia
25. VI Finlanda — Spania
15. X Spania — Finlanda
19. X Iugoslavia — Belgia

Grupa a VII-a (R.F. a Germaniei, Austria, Scoția, Cipru)

1968

19. V Austria — Cipru 7—1
13. X Austria — R.F.G. 0—2
6. IX Scoția — Austria 2—1
23. XI Cipru — R.F.G. 0—1
11. XII Cipru — Scoția 0—5

Clasament

1. Scoția	2	2	0	0	7—1 4
2. R.F. a Germaniei	2	2	0	0	3—0 4
3. Austria	3	1	0	2	8—5 2
4. Cipru	3	0	0	3	1—13 0

1969

16. IV Scoția — R.F. a Germaniei
19. IV Cipru — Austria
10. V R.F. a Germaniei — Austria
17. V Scoția — Cipru
21. V R.F. a Germaniei — Cipru
8. X R.F. a Germaniei — Scoția
5. XI Austria — Scoția

Grupa a VIII-a (Bulgaria, Olanda, Luxemburg, Polonia)

1968

4. IX Olanda — Luxemburg 2—0
27. X Bulgaria — Olanda 2—0

Clasament

1. Bulgaria	1	1	0	0	2—0 2
2. Olanda	2	1	0	1	2—2 2
3. Luxemburg	1	0	0	1	0—2 0
Polonia	—	—	—	—	—

1969

26. III Luxemburg — Olanda
20. IV Polonia — Luxemburg
23. IV Bulgaria — Luxemburg
7. V Olanda — Polonia
15. VI Bulgaria — Polonia
7. IX Polonia — Olanda
9. X Polonia — Bulgaria
12. X Luxemburg — Polonia
22. X Olanda — Bulgaria

Data jocului Luxemburg — Bulgaria nu a fost încă stabilită.

Grupa a IX-a (Anglia — calificată din oficiu).

AMERICA DE SUD

Grupa a X-a (Argentina, Bolivia, Peru)

1969

27. VII Bolivia — Argentina
3. VIII Peru — Argentina
10. VIII Bolivia — Peru
17. VIII Peru — Bolivia
24. VIII Argentina — Bolivia
31. VIII Argentina — Peru

Grupa a XI-a (Brazilia, Columbia, Paraguay, Venezuela)

1969

27. VII Columbia — Venezuela
2. VIII Venezuela — Columbia
7. VIII Venezuela — Paraguay
Columbia — Brazilia
10. VIII Venezuela — Brazilia
Columbia — Paraguay
17. VIII Paraguay — Brazilia
21. VIII Brazilia — Columbia
Paraguay — Venezuela
24. VIII Paraguay — Columbia
Brazilia — Venezuela
31. VIII Brazilia — Paraguay

Grupa a XII-a (Chile, Ecuador, Uruguay)

1969

6. VII Ecuador — Uruguay
13. VII Chile — Uruguay
20. VII Uruguay — Ecuador
27. VII Chile — Ecuador
3. VIII Ecuador — Chile
10. VIII Uruguay — Chile

AMERICA DE NORD ȘI AMERICA CENTRALA

Grupa a XIII-a

Subgrupa A : Honduras
Subgrupa B : Guatemala sau Haiti
Subgrupa C : San Salvador
Subgrupa D : S.U.A.

Semifinale : S.U.A. — Guatemala sau Haiti ; San Salvador — Honduras.

Finală între cele două cîștigătoare din semifinale.

Grupa a XIV-a (Mexic, calificată din oficiu ca țară organizatoare).

ASIA ȘI OCEANIA

Grupa a XV-a :

Subgrupa A : Australia, Japonia, Rhodesia, Coreea de Sud
Subgrupa B : Izrael, Noua Zeelandă, R.P.D. Coreeană

Finală între cîștigătoarele celor două subgrupe.

AFRICA

Grupa a XVI-a

Subgrupa A : Tunisia
Subgrupa B : Senegal sau Maroc
Subgrupa C : Libia sau Etiopia
Subgrupa D : Sudan sau Zambia
Subgrupa E : Nigeria
Subgrupa F : Ghana

Semifinale : Tunisia va întîlni pe cîștigătoarea subgrupei B ; C — D ; Nigeria — Ghana.

Pronosticul nostru

I. Bologna—Internazionale	x
II. Cagliari—Atalanta	1
III. Juventus—Sampdoria	1
IV. Milan—Palermo	1
V. Pisa—Napoli	x
VI. Roma—Torino	1
VII. Varese—Fiorentina	2
VIII. Verona—Lanerossi	1
IX. Catanzaro—Brescia	x
X. Genoa—Bari	1
XI. Lecco—Lazio	x
XII. Modena—Padova	x
XIII. Reggina—Foggia	1

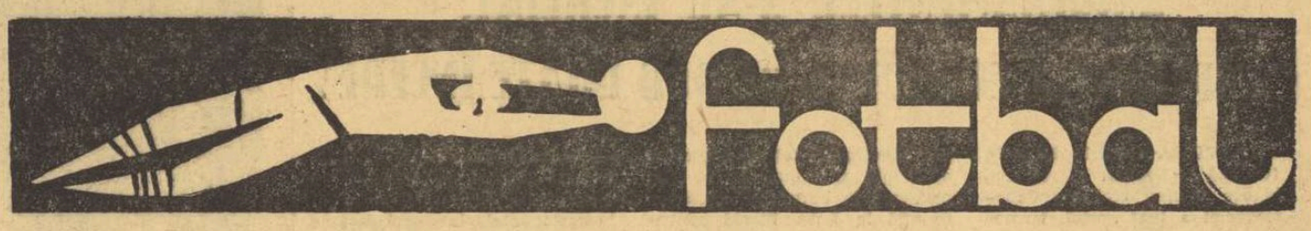

De Vrindt (Belgia) și Schulz (R. F. a Germaniei), doi jucători și două echipe cu șanse de participare la ediția mexicană a Campionatului mondial de fotbal

LA SEMICERC

● Handbaliștii români în Belgia ? ● Universitatea Timișoara participă la turneul de la Leipzig ● Rezultate din „Cupa Progresul" și din „Cupa de iarnă" de la București și Brașov

După cum am anunțat, în primele zile ale lunii martie selecționata masculină a țării noastre participă la un mare turneu internațional, care se va desfășura la Paris și în alte cîteva localități din Franța. Această competiție constituie un gen de repetiție generală în vederea campionatului mondial, ce se va desfășura în această țară exact peste un an. Alături de echipa României, la acest turneu iau parte reprezentativele Cehoslovaciei, R.F. a Germaniei, Spaniei și Franței.

Întrecerea se va încheia în ziua de 9 martie, după care este probabil ca handbaliștii români să întreprindă un turneu de cîteva jocuri în Belgia. Se așteaptă însă un răspuns ferm din partea organizatorilor (comisia de handbal a orașului Liège) pentru ca acțiunea să fie perfectată.

★

În luna martie se va organiza la Leipzig un turneu internațional, la care au fost invitate să ia parte mai multe echipe feminine de club din diferite țări. Federația noastră a desemnat ca reprezentantă a handbalului feminin din România, la acest turneu, formația Universitatea Timișoara, campioana țării și lideră a campionatului categoriei A.

Etapa primă din retur a „Cupei Progresul" a programat săptămîna trecută trei jocuri importante. În primul meci, Confecția a întrecut cu scorul de 13—10 (5—6) echipa I.E.F.S., la capătul unui meci foarte disputat (de notat că la pauză conducea I.E.F.S.). Derbiul etapei a programat meciul dintre Progresul, principala urmăritoare a liderului (Rapid) și Universitatea. Partida a corespuns din punct de vedere tehnic, oferind numeroșilor spectatori prezenți în sală faze palpitante. La capătul unui meci frumos, studentele au reușit să se revanșeze pentru înfrîngerea din tur, cîștigînd la limită, cu scorul de 17—16 (9—9). În ultimul meci al etapei, fruntașa clasamentului, Rapid, a obținut cu greu victoria în fața echipei Școlii sportive nr. 2. Scor: 19—16 (11—8).

În afara acestei etape, în cursul săptămînii au mai fost programate două jocuri din cadrul returului : Progresul — I.E.F.S. 12—12 și Universitatea — I.E.F.S. 13—10. În meci restanță din tur, Confecția a întrecut Șc. sp. nr. 2 cu 21—13. După disputarea acestor jocuri, clasamentul arată astfel : 1. Rapid 11 p (6 jocuri) ; 2. Progresul 9 p (7), golaveraj 116—93 ; 3. Universitatea 9 p (7), golaveraj 113—103 ; 4. I.E.F.S. 5 p (8) ; 5. Confecția 4 p (5) ; 6. Șc. sp. nr. 2 0 p (5).

Jocurile disputate în cadrul „Cupei de iarnă" s-au încheiat cu următoarele rezultate : **masculin:** Recolta — Informația 26—19, Firul alb — T.U.G. 22—19, Granitul — Rapid 25—20, Electra — P.T.T. 18—16, Electrotehnica — Cauciucul Jilava 23—19, P.T.T. — Unirea Fabr. de Ace 25—23, Rapid — Cauciucul Jilava 25—20 ; **feminin :** Constructorul — Flacăra roșie 20—3, Voința — Electromagnetica 6—5, I.S.E.M. — Cauciucul Jilava 11—8, Spartac — F.R.B. 11—2.

GH. DINU corespondent

★

În sala Armatei din Brașov s-au disputat noi întîlniri în cadrul „Cupei de iarnă". Numeroși spectatori prezenți în sală au asistat la partide viu disputate. Jocurile s-au încheiat cu următoarele rezultate : **feminin :** Șc. sportivă Sf. Gheorghe — Voința Brașov 10—14 ; Liceul 2 Brașov — Chimia Or. Victoria 6—7 ; Măgura Codlea — Șc. sportivă Brașov 19—13 ; Rulmentul Brașov — Chimia Făgăraș 27—15 ; **masculin,** seria I : Dinamo Brașov — Colorom Codlea 34—19 ; Chimia Făgăraș — Tractorul Brașov 20—27 ; seria a II-a : Lic. 2 Brașov — Voința Brașov 25—20 ; Șc. sp. Brașov — Recolta Hălchiu 20—24 ; Politehnica Brașov — Precizia Săcele 28—17.

V. POPOVICI—C. GRUIA corespondenți

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

rea primului campionat național de tenis de masă rezervat juniorilor. E prea tîrziu să spunem că de aici trebuia început de-acum mai mulți ani, de cînd sportul cu mingea de celuloid a început să se clatine la noi și ca să nu se prăbușească s-a văzut obligat să coboare destul de multe trepte pe scara valorilor mondiale. Să salutăm, deci, inițiativa acestui al XII-lea ceas și să onorăm prin prezență disputa celor 20 de echipe.

P.S. N-ar fi, credem, greșit, să se aprecieze de pe acum ca un punct cîștigat prezența echipelor din Cugir, Tr. Severin, Buzău, Horga. Prea eram obișnuiți numai cu București, Cluj și Arad...

● *Nimic deosebit în cea de a doua etapă a returului în campionatul masculin de baschet. Dar, de cîte ori partide care „nu spun nimic" înainte nu se transformă în veritabile derbyuri și... invers ?*

● *De simbătă, atletismul se mută la noua sală de la stadionul „23 August". Ne gîndeam că dacă rezultatele juniorilor mici înregistrate acum două săptămîni la concursul orășenesc n-au fost prea strălucite, de vină era și starea pistei de la Floreasca. Acum — vorba aceea — sală nouă, pistă nouă ! Din păcate nu e așa. S-au făcut toate, dar s-a uitat de racordarea instalației de apă și pista e stropită acum în fel și chip. Organizatorii au toată bunăvoința, dar — deocamdată — specialiștii apreciază că mai bună era pista de la Floreasca.*

Ce bine era ca acest concurs, republican, de data aceasta al juniorilor mici, să aibă asigurate condiții optime de desfășurare !

● *24—26 ianuarie, la Constanța : campionatul categoriei C la scrimă ! Pe listele de înscrieri — peste 200 de mușchetari dornici de a face pasul spre „B". Cine spunea că scrima e un sport de laborator ?*

Pe scurt, cam atît din agenda competițională a acestui sfîrșit de săptămînă. Ni s-a făcut, mai ales după tonifiantul draw de pe Wembley, dor de fotbal...

ÎN AȘTEPTAREA DEBUTULUI

Recent, o nouă serie de candidați la titlul de arbitru de fotbal (nu întotdeauna aducător de satisfacții) și-au susținut examenul teoretic, după ce au absolvit un curs de trei luni, organizat de comisia județeană de fotbal Ilfov, prin Colegiul de arbitri.

Cursul a fost condus de arbitrul divizionar Nicolae Chelemen, care a predat și seminarizat majoritatea temelor. El a fost sprijinit în această muncă de către lectorii T. Firan, I. Chirițescu, V. Drug, M. Constantinescu, C. Blaj, C. Marin, C. Belgun și A. Butuman.

Lucrarea scrisă a constat din șase întrebări, din care n-au lipsit și unele care i-ar putea pune o clipă în cumpănă pe mulți arbitri cu experiență.

La oral, fiecare candidat a „tras" cîte un bilet cu trei întrebări. Nici unul dintre ei n-a fost surprins de problemele care „i-au căzut", astfel că n-a trebuit să recurgă la un nou bilet.

Cei mai bine pregătiți s-au dovedit a fi : V. Sprințu (fost jucător la C.F.R. Roșiori), Fl. Grideanu (Metalul Tîrgoviște), M. Cristescu (Academia Militară), C. Săraru (Olimpia Giurgiu), M. Ionescu (Gaz metan Mediaș). În mod special, la lucrarea scrisă s-a evidențiat tînărul Radu Dumitru.

Inițiativa comisiei județene — susținută cu mult zel de metodistul I. Bolea — este lăudabilă. Ea răspunde unei nevoi stringente de arbitri, în jud. Ilfov desfășurîndu-se o bogată activitate fotbalistică. Ar fi cazul ca și în alte orașe din județ (Oltenița, Giurgiu etc.) să se organizeze astfel de cursuri.

Noii arbitri vor intra în „foc" o dată cu reînceperea activității competiționale, cînd vor fi delegați mai întîi la linie, și apoi la centru.

Să sperăm că acești tineri „cavaleri ai fluierului" își vor dovedi calitatea de arbitri nu numai prin carnetul pe care îl vor avea asupra lor...

ATMOSFERĂ DE OPTIMISM LA JIUL PETROȘENI

Echipa condusă de Ozon a obținut, în turul campionatului, cîteva rezultate excelente. Nu este la îndemîna oricărei echipe să cîștige la Ploiești cu Petrolul, sau la Constanța cu Farul. Aceste două rezultate, la care se adaugă și alte victorii, au adus formația minerilor din Petroșeni pe locul V în clasament, la încheierea primei părți a campionatului.

Acum, în preajma reînceperii întrecerii, am stat de vorbă cu prof. PASCU MIRCEA, secretarul asociației sportive Jiul Petroșeni, pentru a afla ultimele noutăți despre echipa de fotbal.

„În primul rînd — ne-a spus interlocutorul nostru — echipa a început pregătirile «acasă», la 6 ianuarie. La apelul antrenorului Ozon, au răspuns prezent toți componenții vechiului lot, adică : STAN, ZAMFIR, portari, TALPAI, GEORGEVICI, STOCKER, GEORGESCU, MIHAI, TONCA, OCT. POPESCU, SANDU, GRIZEA, PERONESCU, LIBARDI, ACHIM, NAIDIN și V. IONESCU — jucători de cîmp. Acestora li s-au adăugat și cîteva nume noi : portarul MORITZ, venit de la Baia Mare (nelegitimat încă), POPA REMUS, de la Hunedoara, FOCA, care și-a satisfăcut stagiul militar, NĂDĂȘAN, promovat de la echipa de tineret, BAICU, de la C.F.R. Pașcani, ANGHEL, de la Electronica Obor și COTORMANI, de la Politehnica Timișoara. Un lot cu care sperăm să facem o figură frumoasă și în returul campionatului." Prof. Pascu Mircea a continuat : *„De la 10 ianuarie, echipa se află la Predeal, unde își continuă pregătirile. De aci, fotbaliștii noștri se reîntorc la Petroșeni. Avem, în program, cîteva meciuri de antrenament, cu echipe de divizie B și C, din Oțelul Roșu, Cugir, Hunedoara. Antrenamentele se desfășoară zilnic și chiar de două ori pe zi, în conformitate cu planul întocmit de antrenor. Apoi, la 10 februarie, plecăm în Iugoslavia pentru 3—4 meciuri, întorcînd vizita efectuată, anul trecut, în România, de către Spartak Subotița. Primul meci îl vom susține cu Spartak, la Subotița. În continuare, vom pleca pe litoralul iugoslav, unde ne vom continua pregătirile."*

— Se pare că s-au schimbat multe lucruri în bine la echipa antrenată de Ozon...

— *Indiscutabil. În primul rînd, există acum o disciplină liber consimțită. Subliniez acest lucru. Apoi, relațiile între jucători, precum și raporturile jucători — conducători — antrenori s-au îmbunătățit foarte mult.*

— Aveți asigurate condițiile de lucru ?

— *Da. Sîntem ajutați, în acest scop, moral și material, de toți factorii locali și de forurile ierarhice. Ceea ce ne lipsește, însă, de mulți ani, este un teren corespunzător. Stadionul din Petroșeni este cel mai vechi stadion din țară. Instalațiile sanitare și vestiarele sînt uzate, învechite...*

— În încheiere, ce sperați pentru sfîrșitul campionatului ?

— *Să ocupăm un loc printre primele șase echipe ale diviziei A. De asemenea, sperăm să dăm loturilor naționale 2—3 jucători și — de ce n-aș spune-o ? — să fim luați în seamă mai mult și cînd e vorba de meciuri internaționale, atît acasă, la Petroșeni, cît și peste hotare. Credem că putem reprezenta fotbalul românesc la fel de bine ca și celelalte echipe ale noastre.*

I-am urat inimosului secretar al Jiului îndeplinirea tuturor dorințelor exprimate. Echipa minerilor din Petroșeni o merită...

Gh. GLISICI

ERATĂ

Primele rînduri ale articolului semnat de ing. Mircea David și apărut în numărul nostru de joi se vor citi astfel : „Parcă retrăiesc emoțiile acelor clipe, deși nu făceam parte dintre cei 11 fotbaliști români..." Precizăm că în primul meci cu Anglia, poarta noastră a fost apărată de Pavlovici.

Actualitatea internațională

Concurenții Raliului Monte Carlo parcurg ultimii kilometri

MONTE CARLO, 23. După aproape 5.000 de kilometri, parcurși în dificile condiții, „supraviețuitorii" celui de al 38-lea Raliu automobilistic Monte Carlo se află acum la startul ultimului test, decisiv, pentru desemnarea echipajului cîștigător. În noaptea de 23 spre 24 ianuarie (n.r. de aseară) ei se întrec în proba suplimentară de viteză, completată cu alte 7 probe speciale de coastă, avînd plecarea și sosirea la Monaco.

Inițial fusese stabilit ca primele 60 echipaje să fie admise la această ultimă etapă, dar în cursă au rămas doar 39 de mașini. Primele zece echipaje competitoare se află la distanțe relativ mici de puncte, astfel că nu sînt excluse răsturnări în clasament. Conduce pînă acum, surprinzător, tînărul automobilist suedez **Waldegaard,** secondat de coechipierul său **Helmer,** la bordul unui Porsche 911 T. Ei au 12.499 puncte penalizare. Îi urmează **Elford-Stone** (Anglia), tot pe Porsche, cu 12.588 p și **Vinatier-Jacob** (Franța) pe Renault-Alpine, cu 12.859 p.

Rezultatul final al Raliului Monte Carlo va fi anunțat oficial vineri (n.r. azi) la ora 12.

LA CERVINIA,

ANTRENAMENTELE S-AU ÎNCHEIAT, CAMPIONATUL EUROPEAN DE BOB POATE ÎNCEPE!

CERVINIA-BREUIL, 23 *(prin telefon).* — Astăzi (n. r. ieri) la ora 8, cînd echipajul Cehoslovaciei a luat startul, termometrele arătau plus 5 grade, ceea ce nu a bucurat pe nimeni. Juriul internațional a decis, în această situație, să se efectueze o singură manșă, pentru ca imediat să se poată amenaja pista. La ora la care telefonez (n. r. 20), cinci echipe asigură „toaleta" pîrtiei pe care, simbătă și duminică, cele 20 de echipaje, reprezentînd 11 țări, își vor disputa titlul european la bob 2 persoane.

Antrenamentele oficiale s-au încheiat joi cu următoarele rezultate: austriacul Thaler 1:16,27, Panțuru 1:17,91, englezul Evelyn 1:17,95, italianul Frigo 1:17,99, francezul Parisot și austriacul Gruber 1:18,04.

După-amiază s-a procedat la tragerea la sorți. Echipajul nostru Panțuru — Focșeneanu va lua startul în prima manșă cu nr. 2, iar în cea de a doua cu nr. 12. Duminică, va concura cu numerele 19 și 9. Echipajele Austria I și Anglia I, principale rivale ale României în disputa pentru locurile fruntașe, au numerele de start 7 și 17, 14 și 4 (Austria), 19 și 9, 2 și 12 (Anglia).

Deși dezavantajați de tragerea la sorți, față de cei mai puternici rivali, boberii noștri vor face tot posibilul pentru a ocupa un loc bun. În lupta pentru pozițiile prime, se vor avînta și spaniolul Baturone (revelația coborîrilor de antrenament), francezul Parisot, austriacul Gruber, vest-germanul Ostler s.a. Menționăm că vest-germanii Floth și Zimmerer nu vor participa la europene, deoarece se află la Lake Placid pentru a se antrena în vederea campionatelor mondiale, iar Monti a părăsit activitatea oficială și este directorul tehnic al lotului italian de bob.

Ziarele italienești de specialitate văd o luptă foarte îndîrjită pentru titlu între Panțuru și Thaler.

Vineri, boberii au zi liberă, în care fiecare echipaj va căuta să-și pregătească bobul regulamentar, astfel ca în cele două zile de concurs să participe cu tot potențialul fizic și material la pasionantele întreceri care se anunță.

★

La Cortina d'Ampezzo a luat sfîrșit campionatul național al Italiei la bob 2 persoane. Titlul a revenit echipajului Gianfran Gaspari — Mario Armano cu 5:16,95.

Hariton PAȘOVSCHI
antrenorul lotului de bob al României

În exclusivitate pentru SPORTUL

Cu tenismanii români sub soarele Indiei

Nirupama Vasant, campioana Indiei

CALCUTTA

SCHIMBAM SENSUL

O dată încheiate întrecerile de la Gauhati, călătoria noastră reîncepea în sens invers. Ne întorceam către Apus, dar acum cu escale prelungite în orașele-gazdă ale concursurilor prevăzute în marele Circuit. Deci, înapoi la Calcutta, privind din avion fortărețele stîncoase ale munților Himalaia, profilîndu-se la orizont, ca apoi să plonjăm în picaj către apele argintate de soare ale golfului Bengal.

Aci, în marele oraș de la gurile Gangelui, care este cel mai important centru comercial și industrial al țării, ne așteptau bucurii și — cum veți vedea — destule decepții. Începeau tradiționalele campionate de tenis ale Asiei (23—29 decembrie), competiție dificilă, dar în care ne pusesem mari speranțe. Deși știam că obstacole vor fi: jocul pe gazon, căldura caniculară, dorința puternică de afirmare a gazdelor...

Am pornit la concurs cu gîndul că forma bună a echipei române, arătată la Gauhati, își va da roadele. Și așa s-a văzut în primele meciuri.

DRON ȘI DIBAR URCĂ PE PODIUM

Pe elegantele terenuri din Woodburn Park, pe care vi le-am descris rîndul trecut, jocul se încinge aprig. Toți patru băieți intră în optimi de finală. Aci stopează Viorel Marcu, eliminat de campionul indian Lall, dar tînărul nostru jucător suferea de crampe stomacale (1—6 în primul set, apoi abandon). A doua pierdere din efectiv — Sever Dron. „Ucu" s-a bătut însă foarte bine în fața tenismanului bengalez Gaurath Misra: 9—7, 6—8, 3—6, 2—6. Victoria acestuia este salutată de presă și „THE STATESMAN" amintește că, exact cu 19 ani în urmă, tatăl lui, Sumant Misra, cucerea pe aceleași terenuri titlul de campion.

Trebuie spus că aci, la Calcutta, este sediul originar al tenisului în India. L-au adus, bineînțeles, englezii, încă în secolul trecut. Mai întîi practicat numai de clasele bogate, jocul cu racheta este azi foarte popular, aproape un sport național. Dovadă, interesul manifestat de presă și televiziune. Zilnic veneau la terenuri 2—3 000 spectatori, plătind bilete destul de scumpe.

Dar să revenim la jocuri. Dron a profitat poate de timpul liber oferit prin eliminarea sa de la simplu și s-a concentrat asupra probelor de dublu. Cu Ilie Năstase face o pereche bună și specialiștii îi și văd pe români pretendenți autorizați la titlu, alături de Mukerjea-Lall, Tym-Moreau, Carlstein-Dutton. Succesul i-a surîs însă la cealaltă probă, dublul mixt. Aci, Sever Dron și Iudith Dibar rămîn neînvinși pînă în finală, unde au ca adversari pe indienii B. Singh și Susan Das (care eliminaseră pe soții Bill și Alice Tym). Echipa română obține o foarte aplaudată victorie: 7—9, 6—2, 6—2. Din nefericire, avea să fie singura.

DOUĂ VOCI DISONANTE

A venit apoi nepălcutul „incident" al lui Ilie Năstase. Iliuță era în formă. În sferturi de finală, îl elimină pe campionul polonez Rybarczyk „după o revenire (3—6, 2—6, 6—2, 6—0, 6—2) care a ridicat tribunele în picioare" — scria a doua zi „THE BAZAR PATRIKA". Meciul următor, semifinala cu Jaideep Mukerjea, era așteptat cu înfrigurare. A fost meciul cu pricina...

Voi relata, pe scurt, cele întîmplate (N.R. în pasajele următoare, în textul scrisorii au fost intercalate citate din ziarele indiene). Ca și în meciul cu Rybarczyk, campionul nostru s-a încălzit mai greu. Pierde întîiul set cu 3—6, dar de la primele mingi ale setului următor Ilie arată că jocul acum începe! Conduce pe serviciul lui și Mukerjea se „agață" din greu, egalînd de fiecare dată. La 4—3, Năstase forțează, atacă dezlănțuit. Dar... Buclucașa minge albă vrea să aibă și ea un cuvînt de spus. „Un retur norocos, după ce mingea sărutase fileul, permite lui Mukerjea să egaleze: 4—4" (THE STATESMAN). Năstase devine nervos. Continuă să atace și la o minge puternică a indianului răspunde cu un volé foarte rapid pe linia laterală. „Arbitrul, dl. Gopal Dutt, acordă prompt punctul pentru român, dar un arbitru de linie octogenar, S. L. Sawhney, anunță — aut!" (THE AMRITA BAZAR). Dl. Dutt revine asupra deciziei și dă punct pierdut lui Năstase. Acesta protestează, vrea să părăsească jocul. Îl conving să reintre, dar lucrurile nu merg mai bine. La un serviciu al lui Ilie, iată că „un arbitru de linie, care voia probabil să i se audă și lui vocea, declară — greșeală de picior!" (THE HINDUSTAN STANDARD). Iar nervi, iar întreruperi. Îi cer lui Năstase să nu mai facă nici un protest și să continue jocul.

Între opriri, spectacolul este, ce-i drept, extraordinar. Publicul aclamă entuziasmat loviturile decisive, Mukerjea avînd — firește — partea leului. Ilie luptă mai departe, dîrz. Parcă totul era împotriva lui, însă, în acea după-amiază toridă. La 8—8, un voleu lung al românului face să amuțească tribunele, apoi „...după o ezitare, se anunță de arbitru — aut! Se pare că aceasta a fost proverbiala picătură care a făcut să se reverse paharul..." (THE HINDUSTAN STANDARD). Ilie Năstase, cu calm aparent, părăsește terenul și intervenile mele nu mai ajută la nimic. Jucătorul român este deci clarat învins...

India, cu Jaideep Mukerjea, recîștigă titlul asiatic după trei ani (în finală: Mukerjea-Tym 6—3, 6—2, 6—0). Dar cu ce preț?... Dezamăgirea putea fi citită pe fețele tuturor. Și nu numai pentru actul reprobabil — pe care-l condamn cu hotărîre — comis de Ilie Năstase.

ÎN PLINĂ RETRAGERE...

Și fiindcă o neplăcere nu vine niciodată singură, dezastrul nostru pe tablourile de rezultate nu s-a oprit aci. Iudith Dibar, vizibil impresionată de cele întîmplate cu Năstase, intră pe teren fără pic de ambiție în semifinala cu campioana Indiei, Nirupama Vasant. În consecință, pierde: 2—6, 4—6.

Urmează meciul din sferturi de finală la dublu bărbați, probă în care ne pusesem atîtea speranțe. Dar pentru Ilie Năstase concursul, practic, se încheiase și el nu mai dă o min-

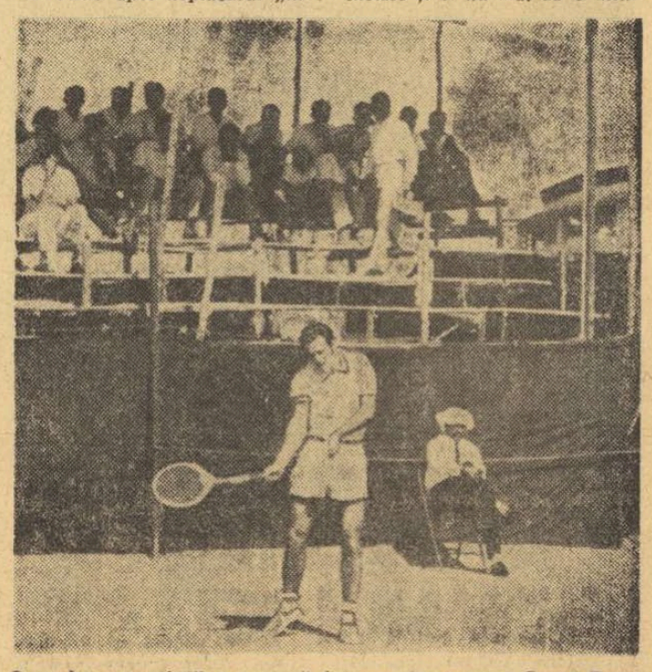

O veche cunoștință a noastră într-un decor nou: Sever Dron pe terenurile de la Calcutta South Club
Foto: CAPITAL NEWS

cident" al lui Ilie Năstase. Iliuță era în formă. În sferturi de finală, îl elimină pe campionul polonez Rybarczyk „după o revenire (3—6, 2—6, 6—2, 6—0, 6—2) care a ridicat tribunele în picioare" — scria a doua zi „THE BAZAR PATRIKA". Meciul următor, semifinala cu Jaideep Mukerjea, era așteptat cu înfrigurare. A fost meciul cu pricina...

Voi relata, pe scurt, cele întîmplate (N.R. în pasajele următoare, în textul scrisorii au fost intercalate citate din ziarele indiene). Ca și în meciul cu Rybarczyk, campionul nostru s-a încălzit mai greu. Pierde întîiul set cu 3—6, dar de la primele mingi ale setului următor Ilie arată că jocul acum începe! Conduce pe serviciul lui și Mukerjea se „agață" din greu, egalînd de fiecare dată. La 4—3, Năstase forțează, atacă dezlănțuit. Dar... Buclucașa minge albă vrea să aibă și ea un cuvînt de spus. „Un retur norocos, după ce mingea sărutase fileul, permite lui Mukerjea să egaleze: 4—4" (THE STATESMAN). Năstase devine nervos. Continuă să atace și la o minge puternică a indianului răspunde cu un volé foarte rapid pe linia laterală. „Arbitrul, dl. Gopal Dutt, acordă prompt punctul pentru român, dar un arbitru de linie octogenar, S. L. Sawhney, anunță — aut!" (THE AMRITA BAZAR). Dl. Dutt revine asupra deciziei și dă punct pierdut lui Năstase. Acesta protestează, vrea să părăsească jocul. Îl conving să reintre, dar lucrurile nu merg mai bine. La un serviciu al lui Ilie, iată că „un arbitru de linie, care voia probabil să i se audă și lui vocea, declară — greșeală de picior!" (THE HINDUSTAN STANDARD). Iar nervi, iar întreruperi. Îi cer lui Năstase să nu mai facă nici un protest și să continue jocul.

Între opriri, spectacolul este, ce-i drept, extraordinar. Publicul aclamă entuziasmat loviturile decisive, Mukerjea avînd — firește — partea leului. Ilie luptă mai departe, dîrz. Parcă totul era împotriva lui, însă, în acea după-amiază toridă. La 8—8, un voleu lung al românului face să amuțească tribunele, apoi „...după o ezitare, se anunță de arbitru — aut! Se pare că aceasta a fost proverbiala picătură care a făcut să se reverse paharul..." (THE HINDUSTAN STANDARD). Ilie Năstase, cu calm aparent, părăsește terenul și intervenge ca lumea în terenul indienilor Balaram și Jasjit Singh, iar partenerul său, bietul Ucu Dron, este spectator neputincios la această nouă calamitate (6—3, 6—4, 4—6, 5—7, 0—6).

Ce să vă mai spun... Eram ca un general pe cîmpul de bătălie la ora cînd trebuie să semneze capitularea fără condiții. Am semnat-o, cu inimă amară, ba am adăugat și un comunicat de „mea culpa", cerînd scuze organizatorilor și publicului pentru comportarea lui Năstase. A doua zi, cuvintele mele apăreau în toată presa Calcuttei și erau bine primite de cercurile sportive, care — în fond — regretau tot atît de mult complexul de imprejurări ce așezase pe campionul român pe banca acuzaților mai cu vină, mai fără vină. Palidă consolare.

MAI JUCĂM?

În aceeași seară și a doua zi, am stat mult de vorbă cu Ilie. Trebuia să știu dacă putem continua, luînd totul ca de la început, considerînd Calcutta ca un simplu accident ivit în cale. După ce am lămurit o serie întreagă de lucruri, l-am întrebat pe primul echipier:

— Ei, Iliuță, ce facem, jucăm?

— Jucăm, nea Gică, sigur că jucăm...

Avea pe față același zîmbet de copil poznaș pe care îl știam de cînd era mic. Înțelesese. Aveam încredere în el.

Așa am pornit din nou la drum. Madras, Hyderabad, Delhi ne așteptau... În urmă rămînea Calcutta, o etapă puțin plăcută în călătoria noastră. Dar, pentru tenismanii români, Circuitul Indian abia începuse.

Gheorghe COBZUC

Fotbal pe glob — Fotbal pe glob

FOTBALUL — OBLIGATORIU ÎN ȘCOALĂ

Interesantele măsuri preconizate în R. D. Germană pentru formarea unor jucători de fotbal bine pregătiți

Zilele acestea ne-a parvenit o știre interesantă din R. D. Germană. Ea se referă la unele măsuri privind redresarea și organizarea fotbalului, în special cel practicat de copii.

Federația de specialitate, în colaborare cu Uniunea Tineretului Liber German, Ministerul Învățămîntului și Federația germană de gimnastică și sport (D.T.S.B.) au căzut de acord cu unele măsuri avînd ca obiect obligativitatea practicării fotbalului în școli. Iată măsurile luate:

1. În școlile elementare se vor alcătui echipe de fotbal, pe clase de învățămînt (cu începere din clasa a doua). Acestea vor participa în tot anul de învățămînt la un campionat al școlii.

2. Campionatele se vor organiza pe două grupe de vîrstă. Pentru copiii între 8 și 10 ani și pentru copiii între 10 și 12 ani.

3. Campionatele școlilor la cele două categorii de vîrstă vor participa la o competiție eliminatorie — sistem Cupă — pe întreaga țară.

Fără îndoială, — se arată în hotărîre — aceste măsuri își vor dovedi utilitatea în depistarea tinerelor cadre de fotbaliști și vor contribui la formarea unor juniori bine pregătiți pentru echipele de club.

NOUTĂȚILE ZILEI

● În turneul internațional de la *Mar del Plata* conduce neînvinsă echipa Boca Juniors cu (6 p), urmată de MTK Budapesta, Estudiantes, Slovan Bratislava (5 p), Rapid Viena, Palmeiras — (3 p) și Mar del Plata (1 p).

În ultimele două partide disputate: Estudiantes — Mar del Plata 4—0, Slovan Bratislava—Palmeiras 0—0.

● Glasgow Rangers a dispus de DWS Amsterdam cu 2—1 (2—1) în turul III al „Cupei orașelor tîrguri". Învingători și în primul joc (scor 2—0), fotbaliștii scoțieni s-au calificat pentru turul următor.

● Mai multe cluburi sportive vest-germane intenționează să înlocuiască gazonul de pe terenurile de fotbal cu un covor de material plastic care rezistă la orice condiții atmosferice. „Covorul de fotbal" a fost experimentat deocamdată pe un teren de handbal la Göttingen de jucătorii echipei Dukla-Praga. Aceștia au declarat că este cel mai bun teren pe care au jucat vreodată.

● În turneul internațional de la *Santiago de Chile:* San Lorenzo — Colo Colo 1—1. Clasament: 1. Corinthians (Brazilia) — 3 p; 2. Steaua Roșie Belgrad, Dinamo Moscova, San Lorenzo, Colo Colo — 2 p și Universidad (Chile) 1 p.

Rosewall și Emerson eliminați!

TURNEUL „open" de tenis de la Brisbane a programat meciurile din turul III. În partida centrală s-au întîlnit cunoscuții jucători profesioniști Andres Gimeno (Spania) și Ken Rosewall (Australia). Victoria a revenit surprinzător lui Gimeno, în trei seturi: 7—5, 6—1, 6—4. Alte rezultate: Stolle—Stone 8—6, 6—4, 6—2; Ruffels—Lejus 6—2, 6—1, 6—4; Bucholz—Riessen 1—6, 4—6, 7—5, 6—1, 6—4; Newcombe—Moore 6—2, 6—4, 6—3; Laver—Emerson 6—2, 6—4, 3—6, 9—7.

În sferturile de finală ale probei de simplu feminin: Margaret Court—Rosemary Casals 6—4, 6—1; Kerry Melville—Helen Gourlay 6—3, 4—6, 6—4; Anne Jones—Lesliy Hunt 6—3, 6—1; Billie Jean King—Karen Krantzcke 11—9, 7—5.

Hocheiștii sovietici au obținut o nouă victorie (mai categorică) asupra reprezentativei Canadei

MONTREAL 23. — Echipa de hochei pe gheață a U.R.S.S., care întreprinde în prezent un turneu în Canada, a evoluat la Vancouver, unde a susținut cel de-al doilea meci în compania selecționatei țării gazdă. În formă excelentă, hocheiștii sovietici au obținut o victorie la un scor nescontat: 7—0 (3—0, 1—0, 3—0).

În primul meci, disputat la Toronto, reprezentativa U.R.S.S. cîștigase cu 4—2.

DIN CULISELE BOXULUI PROFESIONIST

● Jo Gonzales, autor al unui scandal sportiv ● 48 ore de gîndire pentru Mazzinghi ● Joe Frazier sau Jimmy Ellis? ● Ce declară „Ursul"?

„Premiera" pugilistică-1969, desfășurată la Paris, a fost pur și simplu ratată, cu toate că pe afișul multicolor al galei erau înscrise în dreptul meciului vedetă numele lui Jo Gonzales și Nessim Cohen, marocanul care caută să facă o mare carieră pe ringul de la „Palais des Sports". Dar, ce s-a întîmplat? Pînă la meciul „cap de afiș", toate întîlnirile se desfășuraseră în condiții optime, iar managerul, Charley Michaelis, nu avea de ce să se plîngă, mai ales că realizase încasări frumoase. Cînd Cohen și răsfățatul Jo și-au făcut apariția în ring, ropote de aplauze au marcat începutul acestui ultim act al galei-premieră. În rundul de studiu, Jo Gonzales s-a dovedit însă foarte expeditiv și, cu un larg croșeu plasat la maxilar, l-a expediat la podea pe Cohen. Acesta, cu un pomet tumefiat, s-a ridicat la 8 și, blocîndu-se ermetic, a scăpat de „rafalele" francezului dezlănțuit. În rundul doi — situație egală, pentru ca, în următoarea repriză, Jo Gonzales să primească, pe bună dreptate, un avertisment de la arbitrul Gondré, pentru lovituri repetate cu capul. Scandalul s-a iscat în rundul 4, cînd Gondré i-a atras din nou atenția lui Jo Gonzales că pornește la atac în mod periculos, cu capul înainte. Gonzales, în loc să accepte justa „atenție" a arbitrului, a renunțat la luptă. El s-a enervat peste măsură, a ridicat mîna în sus și, abandonînd, s-a retras în colțul său. Publicul, care plătise cu bani grei biletele de intrare, a dezaprobat vehement gestul nesportiv al lui Gonzales, învins prin „abandon".

Mulți dintre specialiști l-au criticat sever pe Jo Gonzales, care nu a reușit, ca boxer profesionist, să confirme talentul său din vremea cînd era pugilist amator. (La J.O. de la Tokio el a pierdut, în finală, în fața lui Boris Lagutin). De altfel, campionul francez a fost învins prin k.o. în meciul vieții sale cu Mazzinghi, ratînd ocazia de a dobîndi centura de campion european. Nu de mult, Jo Gonzales a încercat pentru a doua oară să obțină invidiatul titlu, dar tentativa sa a eșuat din nou, fiind învins la puncte de italianul Golfarini.

MAZZINGHI ESTE NEMULȚUMIT

Se știe că, în primul meci dintre italianul Mazzinghi și americanul de culoare Freddie Little, arbitrul a greșit grav, pronunțînd o decizie de „noncombat", în loc să-l declare învins pe italian. Forul mondial de specialitate a analizat această situație și l-a deposedat pe Mazzinghi de titlul de campion mondial la categoria mijlocie mică. Totuși, apreciindu-l ca boxer de valoare, W.B.A. i-a acordat italianului un termen în care să-l întîlnească din nou pe Little, în joc fiind titlul mondial declarat vacant. Cei doi boxeri urmează să se întîlnească la 28 februarie, pe un ring în orașul american Las Vegas. Acum însă, Mazzinghi a intrat în conflict cu organizatorii care, după părerea sa, i-au oferit o bursă nesatisfăcătoare. Forul mondial de specialitate i-a atras atenția italianului și i-a acordat un termen de gîndire de 48 ore, avertizîndu-l că, în caz că nu acceptă, pierde dreptul de a boxa pentru titlu. S-a stabilit ca în cazul unui răspuns negativ să lupte pentru centura Little cu Hayward, care se află pe locul trei în clasamentul categoriei respective.

Sonny Liston și dreapta sa de... beton

FRAZIER CONTRA ELLIS LA 24 MARTIE?

Se pare că forul mondial al boxului vrea să elucideze într-un fel problema campionului mondial la categoria grea. Pentru aceasta, se duc tratative în prezent ca la 24 martie, pe ringul celebrei arene din New York, „Madison Square Garden", să se întîlnească cei doi campioni mondiali neoficiali (recunoscuți de diferite organizații sportive), Joe Frazier și Jimmy Ellis. Fără îndoială, dacă acest meci va avea loc, s-ar mai limpezi apele în categoria „coloșilor" și am cunoaște pe pugilistul care l-ar urma la centură pe nedreptățitul Cassius Clay. Pe de altă parte, Sonny Liston, denumit „Ursul", fost campion al lumii, revendică și el drepturi. Fostul campion mondial a declarat că așteaptă acest meci pentru a boxa cu învingătorul. Liston a spus: „Am 37 de ani, mă simt în formă mare și sînt capabil, cu dreapta mea de beton, să-i fac k.o. pe Frazier și Ellis într-un singur meci!".

Congresul Asociației internaționale a antrenorilor de atletism

(Urmare din pag. 1)

sovietic, care pune un accent deosebit pe elan și desprindere. Chiar și americanii dau astăzi atenția cuvenită elanului. În ceea ce-l privește pe Fosbury, Daniel a fost foarte rezervat, evitînd comentariile, ceea ce, într-un fel, au făcut chiar și antrenorii americani care, în cei 2—3 ani de cînd Fosbury s-a impus atenției, n-au publicat nici un fel de material în care să fi sistematizat stilul acestui tînăr săritor. Daniel a arătat că prin folosirea stilului Fosbury, săritorul poate veni cu o viteză mare la bătaie, că în timpul desprinderii ridicarea ambilor umeri poate suplini avîntarea piciorului de atac și a unuia din umeri, așa cum se întîmplă la ventrală. Principalul dezavantaj al noului stil ar fi lipsa de avîntare amplă (!). Specialistul francez a prezentat, în continuare, rezultatele unor experimente pe care le-a făcut cu grupe de săritori începători, înainte și după J.O., experimente care au demonstrat că subiecții au asimilat rapid „stilul floop" și că au progresat în aceeași măsură.

Referindu-se la acest nou procedeu tehnic, reputatul specialist vest-german **Toni Nett** îl consideră ca fiind slab. Argumentul său principal l-a constituit diferența realizată între înălțimea săritură și cea a săritorului, criteriu după care Fosbury abia ocupă locul 9 într-un clasament al celor mai buni atleți ai lumii.

Antrenorul american WALT WILLIAMSON, care pregătește echipa Greciei, s-a referit în lucrarea sa la situația sprintului din S.U.A., la marele număr al alergătorilor de valoare care se ridică an de an peste Ocean. Între altele, după părerea sa, explicația acestui fenomen ar fi școala. În școlile din S.U.A., unde sînt angrenați unii dintre cei mai buni antrenori, se acordă o deosebită atenție alergărilor. Nenumăratele concursuri — de tot felul — programează zeci și zeci de curse, la care ia parte un mare număr de participanți. Emulația este și ea foarte mare. Pregătirea sprinterilor, mai bine-zis a viitorilor sprinteri, începe de la 10—12 ani. Accentul se pune pe alergarea relaxată, insistîndu-se permanent pentru îmbunătățirea ei, prin exerciții speciale. Cînd alergătorul s-a format cît de cît, urmează o perioadă de lucru foarte intens, de lucru dur. Campionul olimpic Hines este un exemplu al antrenamentelor tari, în schimb Greene (9,9 s în 1968) este totuși cotat ca un alergător slab (!) pentru că nu obține decît 49,9 s pe 400 m și pe 200 m concurează foarte rar.

Referatul asupra aruncărilor de la J.O. a fost prezentat de antrenorul ungur JENŐ KOLTAI. În ceea ce privește tehnica, a remarcat el, „nimic nou sub soare!". În schimb, pregătirea a evoluat foarte mult, fiecare atlet antrenîndu-se intens și foarte armonios. La antrenamentele din zilele premergătoare întrecerilor, aruncătorii au folosit lucrul cu haltere (greutăți mari și medii) precum și materiale de concurs îngreuiate. Antrenamentele s-au făcut cu solicitări maxime, rezultate mari fiind obținute chiar în timpul pregătirilor.

Antrenorul CHARLES MOUKORA din Kenya a vorbit despre alergătorii din țara sa, marea revelație a J.O. Încercînd să explice succesele acestora la Mexico, Moukora a arătat drumul parcurs de fondiștii din Kenya, din 1954 și pînă la consacrarea olimpică din 1968. El a arătat că alergările de fond, crosurile în special, sînt foarte populare, la ele luînd parte nenumărați concurenți de toate vîrstele. Întrecerile au loc pe regiuni și au căpătat un caracter de mare sărbătoare. Cei mai talentați — și numărul lor este destul de mare — se pregătesc apoi cu sîrguință, folosind toate metodele de antrenament cunoscute, adaptate însă la specificul propriu. În pregătire nu se folosesc halterele, pentru că, pur și simplu, le lipsesc. În schimb, se acordă o mare atenție alergării pe teren variat, în special la deal. Alergătorii din Kenya execută zilnic cîte trei ședințe de pregătire, una dimineața (la 7,30), alta la prînz (10—12) și o a treia, de bază, după amiaza (15,30—18).

Despre decatlon a vorbit antrenorul FRIEDL SCHIRMER (R.F. a Germaniei), care subliniază, înainte de toate, cerințele deosebite ale acestei probe și sacrificiile pe care le impune unui atlet. El este unul din adepții atletului decatlonist, în sensul strictei sale specializări. Vorbind despre experiența muncii sale cu decatloniștii, antrenorul Schirmer a arătat că a făcut o adevărată școală de pregătire. Pe atleții care realizează în jurul a 6 000 p îi antrenează cu atenție, în special, la probele deficitare. După ce aceștia trec de 7 000 p, adică după 1—2 ani de lucru, atenția este îndreptată spre dezvoltarea probelor tari. În decursul unui sezon, după părerea lui, un decatlonist trebuie să participe la 3 concursuri, la o distanță de 6 săptămîni unul de altul, timp în care mai poate fi corectată pregătirea. Cei mai buni atleți, cei de peste 7 500 p, pot lua parte și la 4 decatloane într-un an. Între acestea, atleții pot participa și la diferite alte probe, însă nu la libera alegere a sportivului, ci la indicația antrenorului.

★

Experiența acumulată cu prilejul recentului congres de la Atena va fi împărtășită pe larg specialiștilor noștri care lucrează în domeniul atletismului, considerînd că foarte multe din observațiile făcute la această reuniune internațională pot fi puse în practică, cu folos și în țara noastră.

Din nou Patrick Pera...

La Paris s-au desfășurat recent campionatele de patinaj artistic ale Franței. La masculin, titlul a fost cucerit de Patrick Pera, care a totalizat 1532 puncte. Pe locul secund s-a clasat Ph. Pelissier cu 1466 puncte. În proba feminină victoria a revenit tinerei sportive din Grenoble, Joelle Cartaux cu 1426,1 puncte. Proba de dansuri s-a încheiat cu succesul cuplului Eliane Vachon—J. P. Noullet, clasați pe primul loc cu un total de 172 puncte.

Bob Foster a rămas campion mondial al semigreilor

NEW YORK 23 *(Agerpres).* — La New York s-a disputat întîlnirea de box pentru titlul mondial la categoria semigrea dintre deținătorul centurii, pugilistul american Bob Foster, și compatriotul său de origină italiană Franki Depaula. Bob Foster și-a menținut titlul de campion al lumii, învingînd prin k.o. tehnic în prima repriză.

Turneul de baschet de la Varșovia cîștigat de selecționata Tallinului

VARȘOVIA. — Turneul internațional masculin de baschet de la Varșovia a fost cîștigat de selecționata orașului Tallin, urmată de reprezentativele orașelor Varșovia, Sofia și Lublin. Rezultatele ultimei zile a competiției: Tallin—Varșovia 88—69, Sofia—Lublin 71—62.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40288

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 435 (5869) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Sîmbătă 25 ianuarie 1969

Pentru sănătatea noastră

2 MARTIE

M-am reîntors zilele acestea dintr-un scurt concediu petrecut la băile Olănești. Frumoasa stațiune balneoclimaterică, situată la o altitudine de 450 m și așezată într-o mică depresiune subcarpatică, se întinde pe ambele maluri ale pîrîului cu același nume.

Cunoscusem localitatea în primăvară, cînd vegetația și aerul minunat creau un climat admirabil pentru odihnă și tratament, și mă întrebam dacă și iarna Olăneștii vor fi la fel de primitori. Îndoiala s-a risipit cînd, sosit în stațiune, m-a întîmpinat o atmosferă îmbietoare, un soare prietenos și condiții de cazare admirabile. Alături de cele 30 de izvoare cu ape minerale, captate și date în exploatare, climatul Olăneștiului constituie și el un factor care influențează pozitiv tratamentul bolnavilor.

O îngrijire medicală atentă, secții cu aparate moderne pentru electroterapie și o sală de cultură fizică medicală bine utilată, contribuie la însănătoșirea celor veniți aici.

O confirmare a modului în care corpul medical al stațiunii își face datoria este și faptul că un reprezentant al său, doctorița VIORICA TĂNASE, a fost aleasă printre candidații județului Vîlcea în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Pentru că, în general, multe din cele arătate mai sus sînt cunoscute și apreciate ca atare (dovadă numărul mare de vizitatori care, în tot cursul anului, vin să-și petreacă aici un concediu folositor în condiții din ce în ce mai bune create de regimul nostru), aș vrea să mă opresc mai mult asupra activității ce se desfășoară în sala de cultură fizică medicală.

Se știe că păstrarea unei atitudini corecte a corpului, asigurarea calităților funcționale ale mușchilor și articulațiilor, o bună respirație, contribuie la instaurarea unei stări de optimă sănătate. Dacă din anumite cauze se produc unele deficiențe morfologice sau de atitudine, exercițiul fizic poate contribui substanțial la îndreptarea acestora. Am participat la cîteva ședințe organizate în sala de cultură fizică medicală a stațiunii și am apreciat în mod deosebit, preocuparea instructorului, profesorul DUMITRU POPESCU, de a transmite pacienților săi un minimum de cunoștințe și deprinderi de gimnastică medicală modernă, simplă și eficace. Deși lucra pe grupe mici, diferențiate după sex, vîrstă, afecțiuni, se preocupa permanent de individualizarea exercițiilor pe subiect, mergînd pînă acolo încît, la plecarea din stațiune, fiecare pacient primea un caiet în care erau schițate mici programe de exerciții posibile de realizat la domiciliu. O atenție deosebită este acordată gimnasticii respiratorii, în care accentul cade pe timpul dublat de evacuare a aerului viciat din plămîni, precum și exercițiilor de elongare (întindere), în scopul destinderii coloanei vertebrale.

Din evidența statistică ținută la sală, reiese că în anul 1968 s-au aplicat unui număr de 1650 pacienți 20000 de procedee care și-au dovedit utilitatea, uneori în mod spectaculos. Astfel, la 75% din pacienți capacitatea pulmonară a crescut în medie cu 250—300 cm³, la 20—25% s-au înregistrat creșteri de cca. 500—700 cm³, iar la 100 de bolnavi capacitatea pulmonară a crescut chiar cu 1000 cm³!

Aș vrea să închei această scurtă relatare exprimînd un sentiment comun tuturor celor pe care i-am cunoscut și i-am întîlnit la Olănești : recunoștință deplină față de grija pe care orînduirea noastră socialistă o manifestă față de sănătatea oamenilor muncii. În această acțiune nobilă, educația fizică și sportul se numără printre aliații cei mai de preț.

M. ORZEA

AZI ȘI MÎINE LA CERVINIA

Echipajul român Panțuru — Focșeneanu asaltează primul loc în ierarhia europeană

Cunoscuta stațiune de iarnă Cervinia-Breuil este, astăzi și mîine, gazda campionatelor europene de bob, proba de 2 persoane, urmînd ca peste o săptămînă să adăpostească întrecerile echipajelor de 4 persoane. În perspectivă, o dispută pasionantă, spectaculoasă, care va confirma din nou dinamismul și atracțiozitatea acestui sport al celor curajoși.

Spre cinstea mișcării noastre sportive, la disputa pentru locurile medaliate participă și reprezentanții României Ion Panțuru și Dumitru Focșeneanu, considerați de specialiștii prezenți la Cervinia, datorită rezultatelor înregistrate la coborîrile de antrenament, printre favoriți. De altfel, trebuie menționat că boberii români au avut și la edițiile trecute ale europenelor comportări remarcabile. Astfel, în 1967, la Igls (Austria) echipajul I. Panțuru-N. Neagoe a obținut medaliile de argint, iar echipajul I. Panțuru, P. Hristovici, Gh. Maftei și N. Neagoe a cucerit titlul european. Anul trecut, la C.E. de la Saint Moritz, aceiași echipieri din proba de 4 de la Igls s-au clasat pe locul secund. Întrecerea de 2 persoane s-a desfășurat numai în două manșe, în condiții deosebit de dificile. România a ocupat locurile 7 (Nedelcu, Maftei), 12 (Panțuru-Neagoe) și 19 (Stoica-Hristovici). La ultimele ediții ale campionatului european de bob 2 persoane, titlurile au fost cucerite de: 1966: Austria (Thaler-Koxeder), 1967: Austria (Thaler-Durnthaler), 1968: R.F. a Germaniei (Zimmerer-Utzschneider).

Pîrtia de bob de la Cervinia-Breuil (stațiune situată în provincia Vale d'Aosta, altitudinea 2050 m), măsoară 1540 m, cu o diferență de nivel de 139 m (de la 2135 m la 1996 m) și are 18 viraje.

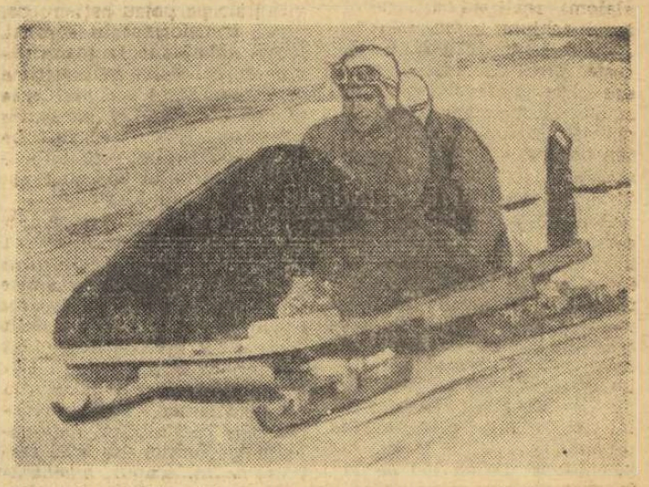

Drumul spre Cervinia a trecut pe la Piatra Arsă. În imagine, Panțuru cu actualul său coechipier, Focșeneanu, la un antrenament

Telegramă către boberii români aflați la Cervinia

„Iubitorii sportului din România așteaptă cu emoție rezultatele campionatului european de la Cervinia, unde sîntem convinși că veți obține rezultate care vor consolida prestigiul sportului românesc. Alături de toți prahovenii, colegii de muncă și cei 12 000 de prieteni de pe meleagurile natale, îți trimitem ție, Ion Panturu, și coechipierului tău, Dumitru Focșeneanu, cele mai calde urări de succes".

CONSILIUL ORĂȘENESC PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT COMARNIC

24 ianuarie 1969.

N. BĂRBĂȘESCU (seniori) ȘI V. FONTANA (tineret) — CAMPIONI NAȚIONALI LA BIATLON

POIANA BRAȘOV, 24 (prin telefon, de la trimisul nostru). Azi (n.r. : ieri) la ora 9, arbitrii, aflați la cabana Vînătorul, nu erau siguri că vor putea da startul în campionatele naționale de biatlon. O ceață densă nu permitea vizibilitatea la distanță mai mare de 10—15 m. Dar, ca prin minune, după nici o jumătate de oră picla s-a ridicat și o ninsoare ușoară a început să cadă. Vizibilitatea devenise excelentă. Ca urmare, la ora 10 s-a dat startul. La seniori (20 km cu 4 trageri), după primii 5 km era evident că lupta pentru întîietate va fi aprigă. N. Bărbășescu a mers foarte bine la fond și, spre deosebire de alte dăți, a avut și în poligon o comportare bună, fiind penalizat cu numai 2 minute. Principalii săi adversari, Gh. Vilmoș și Gh. Cimpoia, au tras fără greșeală, dar nici în aceste condiții nu au putut să-l depășească pe Bărbășescu care a obținut o splendidă victorie și, cu aceasta, pentru prima dată, titlul de campion național. Este o încununare a sîrguinței, pentru care merită felicitări pe care le adresăm și antrenorului Marcel Stuparu al cărui elevi au ocupat, în grup, locurile fruntașe.

La tineret (15 km. cu 3 trageri), V. Fontana s-a dovedit de departe cel mai bun produs al generației.

Clasamente : **seniori: 1. N. BĂRBĂȘESCU** (A.S.A. Brașov) 1h25:36 (2 min. penalizare) — campion național : 2. Gh. Cimpoia (A.S.A.) 1h26:04 (0) ; 3. Gh. Vilmoș (Dinamo Brașov) 1h27:15 (0) ; 4. C. Carabela (A.S.A.) 1h27:22 (2), 5. D. Zangor (A.S.A.) 1h33:05 (6), 6. Gh. Cercel (A.S.A.) 1h35:06 (11) ; 7. Gh. Bădescu (Dinamo) 1h36:44 (10) ; 8. I. Teposu (Dinamo) 1h37:11 (11) ; **tineret : 1. V. FONTANA** (A. S. Armata Brașov) 1h06:52 (2) — campion național; 2. D. Soiu (A.S.A.) 1h10:03 (3) ; 3. I. Mîrzea (A.S.A.) 1h10:58 (5) ; 4. Al. Szabo (Dinamo) 1h11:07 (6) ; 5. I. Olteanu (Dinamo) 1h13:48 (6) ; 6. N. Horga (Cl. sp. Sinaia) 1h15:25 (8) ; Duminică are loc ștafeta.

Paul IOVAN

N. Bărbășescu, noul campion național la biatlon
Foto : A. NEAGU

Laboratorul de sociologie a sportului își inaugurează activitatea

Laboratorul de sociologie a sportului, recent înființat, își va inaugura activitatea marți 28 ianuarie (ora 18). Cu acest prilej va conferența *prof. univ. Miron Constantinescu*, adjunct al ministrului învățămîntului.

La lucrările laboratorului vor participa profesori de educație de la școlile sportive și cabinetele metodice ale cluburilor sportive din Capitală.

Loc de desfășurare a lucrărilor—Școala sportivă nr. 2 din str. Avrig nr. 52.

„CENTURA SPERANȚELOR" LA BRĂILA

Boxerii juniori (mari și mici) din Brăila și-au disputat, de curînd, întîietatea în competiția denumită „Centura speranțelor". Au urcat treptele ringului 40 de pugiliști reprezentînd asociațiile Progresul, P.A.L., C.F.A. și Voința. Iată, cîștigătorii : *juniori mici :* E. Coman, S. Tudor, Gh. Ciochină, N. Eftimie, Z. Stroie, I. Vlad, S. Dumitru. *Juniori mari :* P. Petruș, Gh. Badea, E. Mircea, N. Bichifor, I. Partene.

GR. RIZU, coresp.

F. C. SANTOS ÎNVINSĂ LA KINSHASA!

Cunoscuta echipă braziliană de fotbal F. C. Santos se află în turneu în Africa. Jucînd la Kinshasa cu selecționata Congo-Kinshasa („Leoparzii"), fotbaliștii brazilieni au fost învinși cu 3—2. Au înscris Kalala (2), Adela, respectiv Pele (2).

Mănuși spre omologare

Medaliile, insignele, emblema, afișul și centurile de campioni europeni se află în prezent în lucru, la Monetăria Națională. Ele vor fi gata în jurul datei de 1 martie. Citeva zile mai tîrziu, un delegat al federației noastre de specialitate se va deplasa la Londra, unde va participa la ședința biroului regional european A.I.B.A. Cu acest prilej, reprezentantul F.R. Box va informa conducerea biroului european despre stadiul pregătirilor în vederea campionatelor continentale, și va prezenta spre omologare 1—2 perechi de mănuși și bandaje ce vor fi folosite de boxeri.

★

Din formația care se va deplasa în curînd la Oradea și Craiova lipsesc cîtiva pugiliști titulari în echipa națională. Printre aceștia se numără și *Constantin Ciucă* (pus k.d. în Danemarca). Vrînd-nevrînd, Ciucă a luat un concediu, urmînd să urce treptele ringului abia la mijlocul lunii martie, în etapa de zonă a campionatelor. *Ion Alexe* va evolua între 5—9 martie la „Criteriul tineretului" de la Constanța, *Ion Covaci* este bolnav, iar *Constantin Stanef* se află încă la Piatra Arsă, în curînd urmînd ca antrenorii I. Chiriac și C. Dumitrescu să decidă.

★

Cu cîteva zile înainte de primul gong al europenelor, membrii biroului european A.I.B.A. vor stabili, la București, data și locul viitoarelor confruntări continentale.

Boxeri din Spania și Țara Galilor la „europenele" de la București

Încă două țări au confirmat participarea la campionatele europene de box de la București. Este vorba de selecționatele Spaniei și Țării Galilor. Așadar, numărul țărilor înscrise la marea confruntare continentală se ridică la 28. Cu excepția Maltei și Gibraltarului, care nu pot participa întrucît nu și-au achitat cotizațiile la A.I.B.A., toate federațiile europene afiliate la forul mondial amator își vor trimite reprezentanții la București.

La Uniunea ziariștilor:

Conferință de presă pe teme sportive

La sediul Uniunii Ziariștilor a avut loc, ieri după-amiază, o conferință de presă, pe teme actuale ale mișcării noastre de cultură fizică și sport.

Tovarășul Anghel Alexe, președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, a expus în fața ziariștilor de specialitate din București și din provincie, planul de pregătire a sportivilor români pentru Olimpiada de la München, măsurile adiacente adoptate pentru îndeplinirea lui, principiile procesului de antrenament, precum și criteriile de selecție ce vor fi utilizate.

În continuare, tovarășul Emil Ghibu, vicepreședinte al C.N.E.F.S., a efectuat o trecere în revistă a unor probleme privind sportul de masă, pregătirea cadrelor de tehnicieni, atribuțiile cercetării științifice cu tematică de specialitate și ale medicinii sportive. El s-a referit, de asemenea, la competițiile interne și internaționale, oficiale și amicale, la care sportivii români vor participa în anul 1969.

În încheiere, tovarășii Anghel Alexe și Emil Ghibu au răspuns întrebărilor ziariștilor.

DOI DINTRE FRAȚII PATTERSSON AU DEVENIT PROFESIONIȘTI

Doi dintre cei patru frați Pattersson, Gösta și Thomas, au trecut la profesionism și vor alerga pentru o firmă din Milano. Se pare că și ceilalți doi frați, Sture și Erik, au o intenție asemănătoare. Cei patru cicliști suedezi au fost campioni mondiali în 1967 și au cucerit medalia olimpică de argint la J. O., în cursa de 100 km, pe echipe.

ÎN CAMPIONATUL DE TENIS DE MASĂ AL ECHIPELOR DE JUNIORI

INCORECTITUDINILE CONTINUĂ

Este foarte regretabil că o competiție de tenis de masă ca actualul campionat de juniori pe echipe a dat loc la o seamă de fapte incorecte. Ce cred oare tinerii sportivi despre asemenea comportări ale antrenorilor și conducătorilor asociațiilor respective? Ce se întîmplă cu autoritatea celor din urmă?

Într-adevăr, după cele petrecute cu echipa Tractorul Tg. Secuiesc (legitimații falsificate), iată o nouă incorectitudine. În formația M.C.F.T. București a fost folosit Cristian Bobonete — legitimație tip F.R.T.M. cu date nereale privind vîrsta jucătorului bucureștean. Comisia de organizare a procedat prompt: eliminarea din competiție a echipei. Ce-o fi gîndind secretarul asociației M.C.F.T., Mircea Cîmpeanu, care se arăta foarte intrigat, chiar jignit, cînd juriul a solicitat — pentru confruntare — buletinul de identitate al lui Bobonete.

În sfîrșit, echipa masculină C.S.M. Iași (antrenor G. Simionescu) a întîrziat la program și a pierdut prin neprezentare. Cine plătește?

REZULTATE, *fete:* Voința Buc. cu Metalul Bocșa 5—1, Tehnolemn Timișoara 5—0, C.S.M. Iași cu Sinteza Oradea 5—3, Șc. sp. Buzău 5—3, C.S.M. Cluj cu Șc. sp. Buzău 5—1, Spartac Buc. 1—5, Spartac Buc. — Metalul Bocșa 5—0, C.S.O. Pitești — Sinteza Oradea 5—4 ; *băieți:* C.S.M. Iași cu Comerțul Tg. Mureș 5—1, Voința Buc. 5—1, Sănătatea Tr. Severin 0—5 (neprezentare). C.S.M. Cluj cu Metalurgistul Cugir 5—2, Comerțul Tg. Mureș 5—2, Sănătatea Tr. Severin 5—0, Dinamo Craiova — Metalurgistul Cugir 5—1, Politehnica Buc. cu Sănătatea Tr. Severin 5—1, Metalurgistul Cugir 5—2, Comerțul Tg. Mureș — Voința Buc. 5—1. Întrecerile continuă în sala Floreasca, azi, de la ora 8.30 și 15.30.

Susținători inimoși ai sportului școlar

În aria tot mai cuprinzătoare a mișcării sportive românești, sportul școlar capătă an de an noi dimensiuni, semnificații tot mai profunde. El tinde să devină ceea ce și trebuie să fie de fapt — principala sursă generatoare de valori pentru sportul de performanță. Toate eforturile converg către împlinirea unui asemenea țel plenar, iar existența relației **elev-organizație de tineret sau de pionieri-profesor de educație fizică** are un rol determinant.

Deosebit de îmbucurător este faptul că relația amintită își amplifică sfera de cuprindere. Ea se extinde, tot mai evident, și asupra directorului de școală. Adeziunea acestuia la fenomenul sportiv are o semnificație profundă. Rîndurile de față vizează, în mod special, pe directorul de școală cu optică sănătoasă, omul pentru care apropierea de elevii sportivi se efectuează din convingere, reflectînd, ceea ce-i foarte important, o modificare esențială de mentalitate.

Exemplului aproape solitar al profesorului Ion Ceaușescu, directorul Liceului „Vasile Roaită" din Rm. Vîlcea, care cu 10—15 ani în urmă era întîlnit peste tot în țară însoțind și trăind împreună cu elevii școlii emoțiile întrecerii sportive, i se adaugă astăzi altele, la fel de luminoase. Cum altfel s-ar putea aprecia cazul prof. Florea Ceaușu, directorul Școlii generale din comuna Afumați, care, dovedind virtuți de excelent organizator, a reușit să amenajeze, printr-un splendid efort colectiv, cu elevii, învățătorii și părinții, cea mai frumoasă bază sportivă din județul Dolj? Dar directorul liceului din Huedin, prof. Samoilă Vasas, n-a fost animat de aceeași pasiune nestinsă față de elevii săi și de activitatea sportivă atunci cînd cu eforturi deosebite a găsit fonduri și chiar a pus personal umărul la construirea sălii de sport? Oare cazul prof. Ilie Stănescu, directorul Liceului nr. 3 din Sibiu, care asigură activităților sportive aceeași lărgime ca și experiențelor de fizică și chimie sau cenaclurilor literare, nu se înscrie în această suită? Capitala oferă și ea exemple de atașament de-a dreptul emoționant în cauza dezvoltării sportului în școală. Prof. Ioana Cosma (Liceul „N. Bălcescu"), prof. Elena Ciobotaru (Școala generală nr. 174), prof. Nica Luther (Gr. școlar prof. Vulcan) și multe alte cadre didactice se identifică de fiecare dată cu aspirațiile și nevoile sportivilor și echipelor din școală, manifestînd în același timp o largă înțelegere atunci cînd se impune ca cei mai talentați elevi să fie îndrumați către școli sportive sau cluburi, singura cale în măsură să le asigure zborul spre consacrare.

Așadar, în persoana directorului de școală vom întîlni tot mai adesea un susținător inimos al sportului, dar de fiecare dată ascuns privirilor celor din jur, acceptînd o stare de anonimat parcă nefirească. Fiindcă ori de cîte ori o echipă de elevi ajunge campioană, răsplata revine sportivilor, cîteodată și profesorului-antrenor. Aproape niciodată, însă, numele directorului nu este măcar amintit. Iată de ce, relevînd extinderea relației care determină tot mai mari succese în sportul școlar pe firul performanței, se impunea să fie subliniat un adevăr și așternute cîteva rînduri și pentru acest susținător anonim și modest.

Tiberiu STAMA

ASTĂZI, ÎN ZIARUL NOSTRU:

- **Maestrul sportului Mihai BÎRĂ prezintă prima dintre cele trei probe alpine: COBORÎREA**
  (În pag. a II-a, la rubrica de schi)
- **Un „neutru" despre meciul Anglia–România**
  (În pag. a III-a, la rubrica de fotbal)
- **Ce a discutat Comisia specială F.I.R.A.**
- **Panoramic sportiv extern**
  (În pag. a IV-a)

COBORÎREA

Începînd de azi, maestrul sportului MIHAI BÎRĂ, campion mondial universitar în 1951, multiplu campion național, unul dintre cei mai valoroși schiori ai României, prezintă în coloanele ziarului nostru cele trei probe alpine: coborîrea, slalomul special și slalomul uriaș. Pentru astăzi, coborîrea.

Coborîrea, proba virtuții în schiul alpin, este susceptibilă să sufere modificări regulamentare de disputare, modificări de natură să-i dea un caracter nou, inedit, mai spectacular și poate mai... publicitar.

Primele „coborîri" organizate, puțin înaintea primului război mondial, în Alpi, erau, de fapt, simple „expediții spre vale" în care pornirea se făcea simultan pentru toți participanții, așezați în linie. Ei aveau libertatea alegerii traseului și a vitezei, singura obligație fiind sosirea schiorilor într-un anumit punct — ales convențional — din stațiune.

Noțiunea de „pîrtie" (traseu) de coborîre a apărut mai tîrziu, o dată cu porțile de control (care urmăreau impunerea unui traseu obligatoriu) și o dată cu codificarea regulilor de concurs (coborîre și slalom) realizată de promotorul schiului alpin, englezul Arnold Lunn în 1922. Pe aceste „pîrtii", schiorul nu mai are libertatea alegerii traseului, în mai multe variante, ci păstrează numai posibilitatea dozării vitezei în limitele sportivității și securității personale.

Popularitatea rapidă căpătată de această probă, progresul tehnic spectacular obținut în producția schiurilor, bastoanelor și echipamentului, noile posibilități de amenajare a pîrtiilor în scopul reducerii riscului concurenților, înzestrările mecanice de urcare realizate, toate la un loc, au schimbat fundamental caracterul originar al probei de coborîre. Ea a început să devină din ce în ce mai mult o probă de viteză pură, în care schiorul este foarte solicitat și se pretinde de la el o tehnică desăvîrșită, curaj, precizie și, mai ales, calități atletice. Pîrtii celebre ca Lanberhorn și Haknonkamm, pîrtia „Emile Allais" de la Megève, „pîrtia verde" (Chamonix) sau Sestrière, St. Moritz sau Cortina d'Ampezzo, tăiate într-un grandios decor alpin, au devenit adevărate „pietre de încercare" pentru întregi generații de schiori.

Dorința de spectacol sportiv extraordinar și acrobație ca și setea vitezei — amprente ale secolului nostru — au grăbit modificările impuse coborîrii. Organizatorii au adăugat reliefului natural al pîrtiilor dificultăți tehnice majore — construite în mod artificial — înlănțuind „ziduri de gheață", cîmpuri de hopuri în continuarea unui tunel de lansare, viraje pe curbă de nivel, ruperi de pantă etc., transformînd complet pîrtiile și coborîrea care a devenit „acrobatică pură". S-a angajat un duel, nerecunoscut oficial, între organizatori (care au făcut totul spre a distruge echilibrul schiorului dezlănțuit) și schior care, cu prețul unor eforturi extraordinare (în viteze la care uneori nici automobilele pe patru roți nu pot vira), transformat în acrobat, țintea să ajungă la sosire. Acestui duel i-au căzut victime numeroși schiori și schioare care, nereușind să mai stăpînească vitezele și panta, se zdrobeau în taluzurile de gheață, înfiorînd spectatorii. Floarea schiului mondial alpin se decima lent.

A fost necesară intervenția energică a F.I.S. spre a opri masacrul. Printre organismele de lucru ale acestui for a fost creat un „subcomitet al pîrtiilor de schi" care a primit sarcina să inventarieze și să viziteze toate pîrtiile din Europa (mai întîi) și apoi din întreaga lume, făcînd recomandări federațiilor naționale și stațiunilor de schi respective, în scopul amenajărilor și corectărilor ce se impuneau. În această largă acțiune, au fost angrenați cei mai reputați tehnicieni și specialiști ai schiului, conduși de F.I.S., și astfel s-a realizat omologarea unui mare număr de pîrtii de concurs. Coborîrile ideale — potrivit principiilor stabilite de F.I.S. — trebuie să răspundă la trei mari criterii: 1. cel mai bun timp realizat pe pîrtie să fie superior cifrei de 2 minute; 2. absența oricărui pericol obiectiv și 3. o proporție justă între porțiunile „tehnice" (dificile) separate prin zone mai ușoare. În principiu trebuie evitate pantele extrem de abrupte, iar traseul, adaptat condițiilor terenului cu evitarea sau nivelarea micilor hopuri distrugătoare și fără viteze excesive.

Coborîrea a scăpat astfel de izul senzațiilor tari; schiorii nu mai sînt „gladiatorii gheții". Proba nu a pierdut din spectacol, ci dimpotrivă. În plus, s-a „înnobilat", devenind mai tehnică, mai rafinată. Ca răsplată, rîndurile spectatorilor nu s-au subțiat, ci s-au triplat.

Iată însă că deja se fac auzite voci care, prin propunerile făcute, tind să modifice din nou substanțial caracterul coborîrii. Astfel s-ar putea organiza coborîri, care potrivit terenului, ar avea cel mai bun timp între 50—60 secunde, cu posibilitatea unei coborîri de încercare (ca la sărituri) și permițînd desfășurarea în două manșe cu inversarea numerelor de start în interiorul categoriilor. Acest gen de coborîre ar putea fi urmărit în întregime de public, pîrtia ar putea fi construită (amenajată artificial) cu dificultăți tehnice dintre cele arătate mai sus, ar putea oferi variante în coborîre prin alternarea între zone mai dificile, dar scurte, cu altele mai lungi dar repezi etc. O astfel de „bază sportivă" de iarnă poate fi înzestrată cu aparate de produs zăpadă artificială — scăpînd de capriciul vremii — cu cronometraje intermediare ce ar da un plus de atractivitate. Coborîrea astfel concepută s-ar putea transforma într-o probă nouă — de stadion — acceptiune care pînă în prezent îi lipsea. Oricum s-ar dezvolta însă, coborîrea rămîne preferata spectatorilor și a schiorilor.

Mihai BÎRĂ

„CUPA UNIRII"

Școala sportivă din Brașov a organizat a 7-a ediție a „Cupei Unirii" la schi, la care au participat numeroși tineri din mai multe localități. S-a disputat o probă de slalom special, în două manșe, în care au fost înregistrate următoarele rezultate: *seniori:* 1. Dan Rîmbețiu (Lic. nr. 1 Brașov) 55,8, 2. Nicolae Cristoloveanu (Lic. nr. 1 Brașov). 60,0, 3. Alexandru Ivănescu (Lic. nr. 2 Brașov) 60,05; *juniori mari:* 1. Șerban Cojocaru (Lic. nr. 1 Brașov). 48,9, 2—3. Nicolae Ghimbășan (Dinamo Brașov) și Paul Ivănescu (Lic. nr. 2 Brașov) 49,3. 4. Gheorghe Văideanu (Lic. nr. 2 Brașov) 51,0, 5. Cezar Dinu (Clubul sportiv Sinaia) 51,2; *juniori mici:* 1. Călin Gologan (Lic. nr. 3 Brașov) 60,4, 2. Nicolae Cermek (Dinamo Brașov) 62,9, 3. Gheorghe Ion (Dinamo Brașov) 65,7; *juniore mari:* 1. Daniela Munteanu (Lic. nr. 2 Brașov) 30,5, 2. Dorina Munteanu (Lic. nr. 1 Brașov) 32,2, 3. Cristina Dobnic (Lic. nr. 1 Brașov) 39,3.

C. GRUIA, coresp. principal

LA SINAIA, ZIUA MARILOR VITEZE

SINAIA, 24 (prin telefon, de la trimisul nostru). Se pare că, în sfîrșit, anul acesta vremea ține cu boberii. Ultimele zile, mai ales, au permis o „toaletă" a pîrtiei care o apropie de condițiile optime, în sensul că pista e bine înghețată, iar munca neobosită (deși extrem de obositoare), a celor ce au în grijă amenajarea ei, o face zi de zi, noapte de noapte, s-ar spune ceas de ceas, mai bună. Pe întreaga lungime, ea prezintă un alb uniform, în cazul oricărei pîrtii de bob, autentică culoare a speranței.

Vineri — respiro, bine meritat, pe jgheab compensat, însă, de neîntrerupta activitate a stropitorilor. Asta nu înseamnă că boberii stau degeaba, ascuțitul și lustruitul patinelor, care trebuie să-i poarte cu viteză cît mai mare spre linia de sosire, constituind o permanență... sonoră.

Sîmbătă — debut integral, adică primele coborîri pe toată lungimea pîrtiei, apoi, în funcție de acomodarea concurenților, se va stabili și debutul competițional.

Dacă activitatea de bob cunoaște, deocamdată, doar febra inerentă ultimelor pregătiri primelor concursuri autentice, asta nu înseamnă că Sinaia nu se dovedește, respectînd tradiția de altfel, gazdă bună și pentru alte sporturi de iarnă. Este vorba de favoriții iubitorilor iernii, schiorii alpini care au sosit, mai exact au trecut pe aici, spre Vîrful cu Dor, pentru a-și disputa întîietatea într-o competiție pe care o găzduia de mulți ani numai Poiana Brașov. Este vorba de „Cupa Dinamo", mutată parțial de pe meleagurile care au consacrat-o, deoarece lipsa de zăpadă, coroborată cu încărcatul calendar competițional intern, ar fi aminat-o practic pentru o dată nepotrivită, poate chiar în afara sezonului, deci cu o repetare a riscului lipsei de zăpadă. În acest scop, vineri a avut loc coborîrea non-stop. Anul acesta, „Cupa Dinamo" cuprinde doar o probă de coborîre, în egală măsură necesară și pretențioasă, iar traseul (pe Valea lui Carp, de la Furnica pînă sub Carpul Mic) își merită renumele de care se bucură, de cel mai rapid din țară. S-a și plătit un prim tribut, inexorabil atunci cînd cineva își depășește posibilitățile de moment. Dorin Munteanu, deși cunoscător al locurilor și protagonist al luptei pentru titlurile naționale, a încercat, cu o zi înainte, să coboare schuss și a efectuat, o asemenea căzătură, încît probabil că îi va suporta în tot sezonul consecințele.

Startul în „Cupa Dinamo" se va da, așadar, sîmbătă, în jurul orei 11, ceea ce va permite amatorilor de sporturi de iarnă prezenți în stațiune, realizarea unui event competițional pe care (și numai cu ani în urmă) doar Poiana Brașov îl permitea: acela de a asista, în aceeași dimineață, atît la primele coborîri de bob, cît și la acelea ale schiorilor. Așadar, la Sinaia, sîmbătă va fi ziua marilor viteze.

Zbor pe schiuri? Nu, coborîre
Foto: N. AUREL

ILUZORIA AVENTURĂ A JUNIORILOR

Se fac antrenamente intense la bac. Sub stadionul Republicii, bunăoară, munca la „galere" nu contenește de dimineață pînă seara. Antrenorii, cu cronometre moderne în față, urmăresc fulgerarea ramelor prin apa care se zbate fără odihnă. Din cînd în cînd, o comandă energică anunță mărirea strokului. Canotorii se execută, furcheții scrîșnesc sub puterea brațelor, bacul se zbate gata să iasă din oțelurile care îl țin pe loc. După o oră, echipajul se schimbă. În barca imobilă se ureă un alt „schif" de juniori. Fiindcă aici, ca și în alte sporturi, accentul se pune pe tineret, pe schimbul de mîine, pe viitor.

Spre deosebire, însă, de alte sporturi, acest schimb de mîine al canotajului nu... schimbă nimic din ceea ce ar trebui să schimbe. Astfel, de vreo 14 ani încoace, juniorii bat — în modul cel mai „academic" — apa pe loc. Iarna la bac, vara pe lac. Așa se explică de ce seniorii din reprezentativele noastre au intrat pe bărci direct... seniori, schimbul de mîine neputînd fi folosit la ocuparea locurilor rămase vacante an de an. Un singur exemplu în sprijinul afirmației de mai sus: Petre Ceapura, Francisc Papp, Emanuel Stratan și alți șapte canotori care au luat startul la Xochimilco nu au tras niciodată într-o barcă de juniori!

Desigur, se poate și în felul acesta. Se ureă, așa cum s-a mai făcut, direct pe schifuri tineri înalți, cu gabarit și se alcătuiesc reprezentative. Se pune, însă, întrebarea: ce rost mai are acea muncă uriașă la „galerele" de sub stadioane? Ca să nu mai amintim de costisitoarele baze nautice, înzestrate cu tot felul de ambarcațiuni, prevăzute cu scheme în care figurează antrenori, marangozi și alți specialiști în ale junioratului. Se formează schifuri cu tineri care, după 4—5 ani de canotaj, nu pot ocupa un loc într-un echipaj mare. Cei mai buni dintre ei, laureații campionatelor naționale de juniori — mîndria antrenorilor, deci — sînt respinși la „viza" selecției pe care o impune performanța modernă. De ce? Din cauza întîiei selecții, greșit făcută, cu ani în urmă!

În canotajul feminin, fenomenul e invers. Campioanele europene au început toate a vîsli în barca sigură a junioratului. Aceasta confirmă că o bună selecție promovează performere, asigură schimbul de mîine. Va trebui neîntîrziat să se procedeze precum navigatorii în fața primejdiei, aruncînd peste bord lestul rutinei și al rezultatelor exprimate în „număr de bărci", punînd la timona marii flotile a juniorilor care stă pe loc — CALITATEA!

V. TOFAN

PRIMUL POCNET DE PISTOL ÎN SALA „23 AUGUST"

Sfîrșitul acestei săptămîni va aduce la start noi forțe atletice. Dacă în actualul sezon de sală s-au semnalat pînă în prezent, adică în ultima perioadă, înfruntări cu caracter restrîns, la care au participat, alături de gazde, invitați din alte două-trei localități (așa a fost la Timișoara, Rm. Vîlcea, Brașov, București, Tg. Mureș), sîmbătă și duminică aria atletismului hibernal se va lărgi considerabil, fiind angrenați în întrecere sportivi de pe întreg cuprinsul țării.

La concursul republican de sală al juniorilor mici (născuți 1953—1954), programat în noua sală „23 August", din București, vor fi prezenți cei mai buni reprezentanți ai tinerei generații de atleți, care au realizat pînă la această oră standardurile de participare, destul de exigente.

Din listele de înscrieri nu vor lipsi, desigur, Adriana Teodoru (50 m), Elvira Crețu (înălțime), Marta Szatmari (50 mg) sau Cornel Anton (prăjină), recordmani republicani ai probelor respective. Astăzi, de la ora 14, își încep întrecerea săritorii cu prăjina, în timp ce participanții celorlalte probe (50 m băieți și fete, înălțime băieți, lungime și greutate fete) intră în concurs de la ora 17. Mîine concursul începe la ora 9,30.

Actualități

● Duminică, Steaua susține partida retur din cadrul „C.C.E.", întîlnind pe **Universitäts Münster** (R.F.G.). La cererea clubului militar s-a hotărît ca meciul să se desfășoare în sala Progresul din str. dr. Staicovici, cu începere de la ora 10,30. Pentru acest joc, antrenorul **C. Tănase** are la dispoziție întregul lot, din care nu vor lipsi **Bartha, Cristiani, Porosnicu, Rauch, Stamate, Iorga, Rotaru.**

Partida va fi condusă de arbitrul bulgar **Ilia Kapitanov.**

În caz de calificare, campioana noastră va întîlni în optimile de finală ale competiției europene echipa **Csepel S.K. Budapesta.** Pentru cele două partide au fost propuse datele de 26 februarie și 5 sau 6 martie, confirmate, de altfel, și de comisia de organizare de la Bruxelles.

Partida de duminică ne va arăta și stadiul de pregătire a formației bucureștene. Interesează acest lucru pentru că voleibaliștii militari vor pleca a doua zi — luni — în Franța, unde vor susține trei jocuri, avînd ca adversari Selecționata armatei franceze și, probabil, națională țării gazdă.

● În aceste zile, în țara noastră vor evolua voleibaliștii de la Dinamo Tirana. Echipa albaneză urmează să joace la 25, 27 și 29 ianuarie cu Rapid București, Tractorul Brașov și, respectiv, Viitorul Bacău. **(Al. C.).**

Februarie — luna de vîrf pentru viteziști

Ne aflăm în plin sezon competițional. Astfel, în aceste zile patinatorii de viteză sînt angrenați în întrecerile fazei județene a campionatelor republicane, urmînd ca luna viitoare să participe la o serie de concursuri interne și internaționale.

● După un program riguros de pregătire, a fost definitivat lotul tinerilor patinatori care vor participa la concursul speranțelor olimpice, programat să se desfășoare între 7—11 februarie la Leningrad. Țara noastră va fi reprezentată de **Rodica Nimereală, Roxana Salade, Sanda Bărbulescu, Adriana Pleșan, Gheorghe Varga, M. Bărbulescu și L. Căplescu,** aceștia fiind însoțiți de antrenorul clujean **Zoltan Szekely.**

● Actuala ediție a Cupei României va avea loc între 8—9 februarie pe pista lacului Ciucaș din Tușnad sau pe cea a bazei sportive din M. Ciuc. În program figurează probe pentru toate categoriile de participanți.

● În prima decadă a lunii februarie este programată la M. Ciuc a doua ediție a concursului internațional dotat cu trofeul „Cupa Dinamo Brașov". După toate probabilitățile își vor disputa întîietatea viteziști din Polonia, Ungaria, R.D. Germană și România.

● Cea mai importantă confruntare internă, finala campionatelor republicane de seniori și juniori, va reuni, între 16—20 februarie, pe cîștigătorii fazelor județene. Alături de campionii județeni vor concura și sportivii care au îndeplinit baremul impus de regulamentul competiției.

● Pista olimpică din M. Ciuc va găzdui, în organizarea comisiei locale, concursuri săptămînale, la care au fost invitați patinatori din Tg. Mureș, Cluj, București și alte centre din țară.

Lipsa de inițiativă se răzbună...

Săritorii din Odorheiul Secuiesc nu mai au trambulină!

Absența săritorilor din Odorheiul Secuiesc de la concursul inaugural desfășurat la Poiana Brașov și, apoi, de la întrecerile care au urmat, a surprins. Ne-am deplasat la fața locului pentru a afla cauzele forfait-ului. Și iată-ne față în față cu antrenorul săritorilor din orașul de pe Tîrnava Mare, **Ștefan Moșa.**

— Fără antrenament și fonduri pentru transport și cazare — ne spune interlocutorul nostru —, oricît bunăvoință ai avea, nu te poți prezenta la competiții. În prezent, asta-i situația la noi.

— Dar ce s-a întîmplat? În sezonul trecut, secția de schi a asociației Voința a obținut unele succese în concursurile rezervate tinerilor. Ce fac acum elevii dv.?

— Ignat Covaci, Nicolae Fodor, Zoltan Kiss și alți cîțiva tineri în care îmi puneam mari speranțe fac doar alunecări pe schiuri, întrucît nu mai avem trambulină. Vechea instalație, care permitea sărituri pînă la 40 de metri, a fost transferată, prin hotărîrea CMEFS, asociației Tehnoutilaj, unde de mai multă vreme se află în curs de alcătuire o secție de schi. Că n-au înființat-o pînă acum, noi nu avem nici o vină. Important, însă, este faptul că în vară s-a pornit, idee la care am aderat toți cu entuziasm, la mărirea pistei de aterizare, ceea ce ar fi permis sărituri pînă la 60 de metri. S-au început lucrările, dar, pe neașteptate, au stagnat: lipsă de fonduri. Am bătut pe la toate ușile, am atras atenția asupra consecințelor. După multe promisiuni, lucrările au fost reluate, dar de-abia la sfîrșitul lunii noiembrie. Prea tîrziu însă! Timpul se înrăutățise, începuseră ploile, apoi a venit ninsoarea care a blocat micul șantier. După părerea mea, trambulina ar fi fost dată în folosință, dacă exista o concentrare de forțe pe plan local. Dar, așa se întîmplă cînd aștepți să vină totul de-a gata, din altă parte.

— Concret, la ce vă referiți?

— La niște bani promiși de CJEFS Harghita. Tovarășii de la Consiliul municipal pentru educație fizică și sport vă pot spune mai multe.

Peste cîteva minute stăteam de vorbă cu Ion Covaci, președintele CMEFS — Odorheiul Secuiesc.

— Într-adevăr, am pierdut zile prețioase, remarcă cu regret tov. Covaci, **așteptînd ajutorul promis de Consiliul nostru județean. Cînd am văzut că nu-l primim, am recurs la resursele locale și am reușit să efectuăm, prin muncă voluntară, lucrări în valoare de circa 15 000 de lei. În ciuda greutăților întîmpinate, credeam că vom termina totuși la timp trambulina, dar, în cursul ultimelor săpături a apărut o stîncă, ceea ce ne-a ținut în loc cam vreo lună de zile. Dacă vremea ne-ar permite, am mai avea de dislocat numai pietrele de pe pista de aterizare și trambulina ar fi gata.**

Precum se vede, la Odorheiul Secuiesc se putea termina trambulina fără ajutor din afară, numai cu resurse locale, dar cei ce trebuiau să-și spună hotărît cuvîntul au tărăgănat lucrările. Iar lipsa de inițiativă se răzbună.

Tr. IOANIȚESCU

LA SEMICERC...

— Din agenda federației de specialitate —

Din ultimul număr al Buletinului săptămînal al federației de specialitate — evident, un eficient mijloc de orientare și de promptă informare a jucătorilor și antrenorilor — reținem cîteva vești care interesează, fără, îndoială, lumea handbalului din țara noastră.

TREI ORAȘE REPREZENTATE ÎN COMPETIȚII INTERNAȚIONALE

În acest an, în programul internațional au fost incluse și cîteva partide în care handbalul românesc va fi reprezentat de selecționatele orașelor **București, Brașov** și **Timișoara.** Adversari — din cele stabilite pînă acum — vor fi selecționatele (juniori, seniori, seniore) din **Belgrad** și **Sofia.**

ECHIPELE DE CLUB ÎN FAȚA UNOR NUMEROASE EXAMENE...

Au fost, de asemenea, aprobate o serie de întîlniri internaționale amicale intercluburi. Programul urmează să fie definitivat, dar — în principiu — echipele cluburilor **Steaua, Dinamo București, Dinamo Bacău, Politehnica Timișoara, Universitatea Cluj, Universitatea București, Rafinăria Teleajen, Dinamo Brașov, Politehnica Galați, Voința București, C.S.M. Reșița, Universitatea Timișoara, Rapid, Confecția, Voința Odorhei, Textila Buhuși, Constructorul Timișoara, Liceul nr. 4 Timișoara, Progresul București, Mureșul Tg. Mureș, C.S.M. Sibiu, Chimia Victoria** au — mai mult decît în alți ani — toate motivele să spere într-o afirmare internațională.

● **Foarte bine că în alcătuirea calendarului internațional n-au fost uitați nici juniorii, programîndu-se diferite întîlniri amicale la care vor participa 12 echipe din cadrul unor cluburi, școli sportive și licee.**

„TROFEUL CARPAȚI"

Nu este vorba de o nouă competiție, ci de o necesară rectificare de titulatură a „Cupei orașului București". Datorită faptului că această tradițională întrecere (aflată în acest an la a X-a ediție) poate fi programată, în prezent, și în alte orașe — unde au fost construite săli corespunzătoare — hotărîrea Biroului federal ni se pare absolut motivată.

„CUPA DOLJULUI"

La sfîrșitul lunii august se va organiza ediția jubiliară (a X-a) a „Cupei Doljului" la care vor participa, în afara unor numeroase echipe din țară, formații din **Iugoslavia** și **Bulgaria.**

CU DREPT DE JOC...

În baza propunerilor cluburilor Steaua și Dinamo Brașov, Biroul federal a hotărît reducerea sancțiunilor date sportivilor Traian Dumitru și Tiberiu Toroc care, în prezent, capătă astfel dreptul de joc în echipele respective.

AFILIERI

Biroul federal a aprobat afilierea la F.R.H. a următoarelor secții de handbal: **Victoria Alba Iulia, Siderurgistul București, Liceul nr. 2 Roman, Surdo-muți Suceava, Grupul școlar Forestierul Suceava, Victoria Brăila, Liceul Biled, Liceul Peciul Nou, Liceul Periam, Liceul economic Suceava, Șc. prof. de ucenici Lugoj.** Se mărește astfel familia handbalului...

● S-a aprobat schimbarea denumirii unor secții de handbal: Liceul teoretic Drăgășani (fost Știința) și Victoria (Guban) Timișoara (fost Plastica).

UNDE MERGEM

SÎMBĂTĂ

ATLETISM: Sala din parcul 23 August (lîngă patinoar), de la ora 17: Concursul republican al juniorilor mici (de la ora 14 — săritura cu prăjina).

DUMINICĂ

ATLETISM: Sala din parcul 23 August (lîngă patinoar), de la ora 9,30: Concursul republican al juniorilor mici.

BASCHET: Sala Dinamo, de la ora 9: Politehnica București —Farul, I.C.H.F.—Universitatea Timișoara, Steaua—Politehnica Brașov.

VOLEI: *Sala Progresul*, de la ora 9: Rapid—Dinamo Tirana, Steaua—U.S.C. Münster (joc în cadrul „C.C.E."), Clubul sportiv școlar—Steaua, Școala sportivă nr. 1—Școala sportivă nr. 3 (m); *sala Giulești*, de la ora 9: Rapid—C.P.B., Școala sportivă nr. 3—Viitorul, Școala sportivă nr. 2 M. Basarab—Dinamo (f), Rapid—Sănătatea (m); *sala Constructorul*, de la ora 8,30: Viitorul—Progresul (m), Școala sportivă nr. 2—Cutezătorii, Școala sportivă nr. 1—Constructorul (f), Școala sportivă nr. 2—Grupul școlar profesional 23 August (m); *sala Dinamo*, de la ora 8: Dinamo—Școala sportivă Piatra Neamț (m) — jocuri în cadrul diviziei școlare.

În preajma semifinalei „C.C.E." la tenis de masă

ECHIPA FEMININĂ VOINȚA ARAD SE PREGĂTEȘTE ASIDUU

ARAD (prin telefon). După cum s-a mai anunțat, la 3 februarie se va desfășura semifinala feminină de tenis de masă a C.C.E., competiție în care este angajată și Voința Arad. La data stabilită, campioana României va întîlni într-un meci foarte important formația Aussenhandel (R.D. Germană), actuala deținătoare a trofeului. Partida care va avea loc la Berlin suscită, de pe acum, un viu interes în rîndurile iubitorilor acestui sport.

În dorința de a vedea cum se pregătesc sportivele din Arad, le-am vizitat zilele trecute la sala de sport de pe str. M. Eminescu. Aici am întîlnit o atmosferă intensă de lucru. La cele patru mese, componentele lotului feminin se antrenează de zor pentru a atinge o formă sportivă maximă. Pregătirile, conduse de antrenorul Emil Procopeț, se desfășoară conform planificării, cu folosirea integrală a timpului afectat. Antrenamentele care vizează o pregătire fizică, tehnică și tactică eficientă și completă se desfășoară zilnic, atît dimineața cît și după-amiaza, avînd o durată de patru ore. Eleonora Mihalca, Magdalena Lesai, Lidia Sălăgeanu și Iudith Crejec au ca parteneri de joc pe componenții formației masculine Covaci, Șimandan, Bătrînescu, Trupel precum și pe Rethi.

O ultimă verificare înaintea marii confruntări va avea loc în zilele de 29 și 30 ianuarie cînd echipa feminină Voința Arad va întîlni formația Vasutterv Budapesta.

În legătură cu semifinala de la Berlin, antrenorul E. Procopeț ne-a declarat: **„Vom depune toate eforturile pentru a obține un rezultat cît mai onorabil în compania deținătoarei „Cupei campionilor europeni". Adversarele noastre alcătuiesc o formație omogenă și puternică. De aceea ne pregătim cu toată seriozitatea neprecupețind nici un efort".**

ȘTEFAN IACOB
coresp. principal.

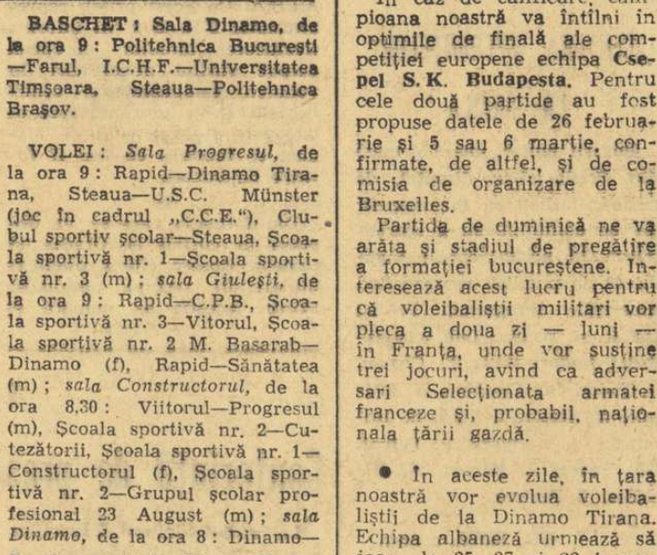

Eleonora Mihalca în acțiune
Foto: T. ROIBU

fotbal

CUPA - CAMPIONAT

O întrebare revine din cînd în cînd: care echipă este mai valoroasă: aceea care cîștigă un campionat sau aceea care lese învingătoare într-o competiție sistem cupă?

Deși calitățile cerute unei campioane sînt oarecum diferite de acelea necesare unei echipe specialiste în competiții „knock-out", de felul celor de cupă, s-ar putea spune că aceste calități sînt de valoare sensibil egală. Pe cînd unei echipe campioane i se cere mai ales continuitate în efort, fără ca acest efort să se ridice la un nivel deosebit de înalt — unei specialiste de cupă i se cere efort concentrat la anumite întîlniri, care au caracter decisiv.

Acestea spuse, să trecem la un alt aspect al chestiunii. Se știe că mai toate competițiile oficiale internaționale au caracter de cupă. În consecință, pare firesc să se stimuleze interesul echipelor noastre pentru acest gen de competiții, eventual în vederea specializării unora dintre ele pentru acest gen de competiții. Pe vremuri, am avut o echipă specialistă în competiții de cupă, aproape imbatabilă cînd era vorba de un singur meci de care depindea soarta unei competiții. Este vorba de marea echipă Rapid, în care au strălucit jucători ca Baratki, Bogdan, Lengheriu, Roșculeț, Rășinaru, Rafinschi, Șipoș, Auer, Vintilă și alții. Acum însă sîntem departe de acest deziderat.

Avem o singură competiție de cupă de anvergură: Cupa României și aceea tratată ca o rudă săracă. Meciurile se dispută într-un cvasi-anonimat datorită unei organizări defectuoase. Programarea lor pe terenuri neutre, fără spectatori pasionați, a contribuit la această stare de lucruri.

Pe cînd competițiile de Cupă cresc în importanță în țări cu fotbal avansat, la noi, Cupa României pierde an de an din atractivitatea ei.

Credem că organizarea Cupei României la un înalt nivel ar contribui la mobilizarea forțelor pentru un fotbal de calitate, mai ales în rîndurile echipelor valoroase care însă prin situația lor de moment în clasamentele campionatelor nu mai pot aspira la titluri de campioni.

Ar fi binevenit dacă F.R.F. ar lua din timp măsuri pentru revalorizarea acestei competiții care ar putea juca un rol important în viața fotbalului nostru.

N. BRAȘOVEANU

AGENDA PREGĂTIRILOR

Animați de dorința unei cît mai bune comportări în sezonul de primăvară, fotbaliștii se antrenează, în aceste zile, cu multă sîrguință.

LA PREDEAL, PRIMUL MECI AL ANULUI

Printre oaspeții vilei Trandafir din Predeal, se numără și fotbaliștii de la A.S.A. Tg. Mureș. Jucătorii lui Bone au ca principal obiectiv desăvîrșirea pregătirii fizice generale.

Crosurile, exercițiile de gimnastică și... mingile sînt incluse în programul diurn al lui Rakși, Mureșan et comp.

Marți, pe micuțul stadion al orașului, A.S.A. a susținut, în compania Rapidului, primul meci de verificare al anului, încheiat cu un scor de sezon, deci alb: 0—0.

Alexandru Csete (Forestierul Tileagd) este, deocamdată, singurul nume nou în echipă.

CONECTAȚI LA EMOȚIILE RETURULUI

Vacanța divizionarei B Electronica Obor s-a încheiat la sfîrșitul primei săptămîni a anului, cînd cei 20 de jucători au fost convocați pentru efectuarea vizitei medicale.

De la 14 ianuarie, noul antrenor al oborenilor, Gheorghe Teodorescu (Sebastian Taciuc a renunțat la conducerea tehnică a echipei) ține lecțiile de pregătire în stațiunea Herculane.

Aici, jucătorii Electronicii, „conectați" parcă la dificultățile și emoțiile returului (evitarea retrogradării fiind primul punct pe ordinea de zi), lucrează cu multă tragere de inimă.

După înapoierea în Capitală (27 ianuarie), Electronica va susține meciuri amicale cu U.T.A., Steaua, Dinamo, Progresul, Politehnica, Voința etc.

Efectivul formației a fost completat cu patru nume noi: Păunescu (venit de la F. C. Argeș), Urmeș (Progresul Brăila), Florea și Moraru (Dinamo București, tineret-rezerve). Ion Constantin, Anghel și Dumitru Emil au primit dezlegări.

T.U.G. SPERĂ, DAR HADADE ȘI MANEA PUN BEȚE ÎN ROATE...

Deși aflați la 5 puncte de lidera clasamentului seriei a III-a, a diviziei C, fotbaliștii de la T.U.G. s-au reîntîlnit în noul an, la 7 ianuarie, sub semnul unui deziderat surprinzător poate, — clasarea, la finele campionatului, pe locul întîi... Dar greutățile și piedicile împlinirii acestui țel nu sînt ridicate numai de I.M.U. Medgidia și Ș. N. Oltenița (principalele rivale la primul loc), ci și de propriii jucători. Hadade și Manea, după ce au luat parte la primele ședințe de antrenament, au început să „chiulească" în serie. Așa că antrenorul Dumitru Ignat își leagă nădejdile promovării în divizia B de jucătorii: Petcu, Petculescu, Tuinea, Marin, Moraru, Ispir, Cosma, Toma, Barangea, Novac, Mihai, Popescu, Lăbuș, Culda și Tofan.

GLORIA VREA SĂ „URCE"...

Aflată în apropierea imediată a ultimelor două locuri din clasament, Gloria Bistrița (div. C) a intrat în febra pregătirilor, mai devreme decît în alți ani — la 6 ianuarie.

În sală sau în aer liber, antrenorul Titi Popescu urmărește, prin antrenamente de intensitate medie-mare, să asigure lotului de 15 jucători (Tăutu, Panait, Chereches, Pădureanu, Treaba, Voica, Macrea, Cîțu, Dodu, Stan, Olteanu, Ciocan, Damian și Stăncilă) o bună pregătire fizică.

Peste cîteva zile, Gloria inaugurează suita meciurilor amicale, pe care conducerea asociației le-a perfectat cu Universitatea Cluj, A.S.A. Tg. Mureș, Crișul Oradea, Steagul roșu Brașov și Chimia Suceava.

Grupaj realizat de Dumitru VIȘAN (după corespondențele trimise de A. Păpădie, Gh. Sandu și I. Toma).

Sub supravegherea antrenorului Tiberiu Bone, jucătorii de la A.S.A. Tg. Mureș la una din ședințele de antrenament în aer liber

Foto: S. BAKSY

Arbitrii despre... ei înșiși

În sala Dinamo, a avut loc, zilele trecute, ședința plenară a arbitrilor bucureșteni. În vederea reluării activității competiționale, pe marginea unui material de analiză privind activitatea arbitrilor bucureșteni în anul 1968, au fost dezbătute o serie de probleme. Cu acest prilej, pe baza notelor acordate de observatorii federali, biroul colegiului municipal a stabilit un clasament al arbitrilor bucureșteni. Iată cum se prezintă acest original clasament, pentru primele 20 locuri: 1. A. BENTU, 2. N. Mihăilescu, 3. V. Dumitrescu, 4. C. Petrea, 5. V. Pădureanu, 6. I. Drăghici, 7. G. Limona, 8. E. Martin, 9. A. Rădulescu, 10. Gh. Popovici, 11. I. Hrisafi, 12. N. Petriceanu, 13. D. Isăcescu, 14. M. Sadoveanu, 15. A. Münich, 16. R. Buzdun, 17. C. Manușaride, 18. C. Bărbulescu, 19. G. Ghemingean, 20. A. Pîrvu.

LOTO-PRONOSPORT

PRONOSTICUL SECȚIEI SPORT A RADIOTELEVIZIUNII ROMÂNE LA CONCURSUL PRONOSPORT DE MIINE

Cu primul concurs Pronosport din acest an a început o nouă întrecere interredacțională la care pe lîngă ziarele și redacțiile bucureștene cunoscute, ia parte și secția sport a radioteleviziunii.

Publicăm mai jos programul concursului Pronosport de mîine și pronosticurile indicate de către redacția secției sport mai sus-amintite: I: Bologna — Internazionale X; II: Cagliari-Atalanta 1; III: Juventus—Sampdoria 1; IV: Milan—Palermo 1; V: Pisa—Napoli 1; VI: Roma—Torino 1; VII: Varese—Fiorentina X; VIII: Verona—Lanerossi 1; IX: Catanzaro—Brescia 1; X: Genoa—Bari 2; XI: Lecco—Lazio 1; XII: Modena—Padova X; XIII: Reggina—Foggia X.

Publicăm din vreme și programul concursului Pronosport nr. 5 de duminică 2 februarie 1969: I: Fiorentina—Roma; II: Internazionale—Lanerossi; III: Juventus—Atalanta; IV: Palermo—Cagliari; V: Pisa—Torino; VI: Sampdoria—Milan; VII: Varese—Bologna; VIII: Verona—Napoli; IX: Brescia—Genoa; X: Catania—Bari; XI: Lazio—Monza; XII: Perugia—Mantova; XIII: Reggina—Ternana.

● Începînd cu tragerea din 31 ianuarie 1969 se măresc șansele de cîștig la Loto prin aplicarea noii formule tehnice.

Se vor efectua extrageri duble și se vor atribui cîștiguri și cu 2 numere.

De asemenea se vor atribui premii pe 9 categorii (5 la extragerea I și 4 la extragerea a II-a).

Amănunte puteți afla de la orice agenție Loto-Pronosport.

● Premiul de 99.021 lei de la categoria I de la tragerea LOTO din 17 ianuarie a.c. a fost anulat iar suma respectivă a fost reportată la tragerea din 24 ianuarie a.c.

LOTO

numerele extrase la tragerea din 24 ianuarie 1969

58 21 12 19 9 77 24 78 29 33 87 7

Fond de premii: 1.069.276 lei, din care report la categoria I: 99.021 lei.

Dialog cu cititorii

15 ianuarie. Din ziua aceea atît de frumoasă pentru fotbalul nostru, pentru cei ce-l iubesc cu atîta pasiune, fiecare scrisoare primită la redacție, și care se referă la acest sport, ne împărtășește bucuria pe care autorul ei a trăit-o la sfîrșitul celor 90 de minute de încordare. Gîndurile tuturor s-au îndreptat atunci spre cei 11 băieți, mărturisindu-ne că în inimile lor au încolțit din nou mugurii speranței că în fotbal vor veni zile frumoase, pline de izbînzile pe care le așteptăm de atîta vreme. Iată cîteva spicuiri din multele scrisori pe care poștașul ni le-a pus pe birou:

„Doresc ca prin intermediul redacției să transmit fotbaliștilor noștri sincere felicitări și îndemnul la o pregătire cît mai susținută"... (G. SIMION — Piața Republicii nr. 25, Reșița);

„Am șters cu buretele toate dezamăgirile avute și aș fi fericit dacă echipa noastră va obține în continuare rezultate care să dovedească talentul multor jucători din țara noastră. Pentru aceasta este nevoie, însă, de muncă și iar muncă"... (M. LUPUȚIU — str. Tribunei nr. 18, Sibiu);

„La Londra, s-a reușit ceea ce nici prin gînd nu-mi trecea. Mă jenez să vă spun ce pronostic dădusem. Felicitări tuturor celor care au contribuit la realizarea acestui succes"... (P. DUMITRU, str. Cîmpului nr. 40, Cîmpina;

„Sînt unul dintre cei ce doresc din suflet ieșirea fotbalului nostru din impas. Rezultatul trebuie să constituie începutul unei munci intense de pregătire, de remediere a lipsurilor. Sîntem abia la început. Înfumurarea nu trebuie să-și facă loc în rîndul naționalei"... (S. SIMIONESCU, str. V. Bumbac nr. 2, Suceava);

„De atunci (n.n. din ziua meciului) **mă gîndesc și mai mult la preliminariile campionatului mondial"...** (I. BEDÖ, Cinematograful Progresul, Mediaș);

„Ei, ce ziceți, băieți? Se poate, nu? Ceea ce părea imposibil, s-a produs. Tracul trebuie lăsat la cabină. Complexele de inferioritate să nu-și mai facă loc în rîndurile echipelor noastre. Pregătirea, conștiinciozitatea, munca fără preget — iată tot secretul"... (C. POSOIU, student la Institutul politehnic, București);

„Aș vrea ca acest egal cu campionii lumii să nu ne facă visători. Trebuie să privim lucrurile așa cum sînt. Ne așteptă examene mai grele, cu caracter oficial"... (A. GURBAN, str. Horia nr. 9, Arad).

Să ne oprim aici. Avem în față atîtea și atîtea plicuri. Pe ceilalți cititori îi rugăm să ne scuze că nu-i onorăm cu cîteva rînduri. Spațiul nu ne permite.

Din toate scrisorile reiese bucuria, entuziasmul cu care iubitorii fotbalului au primit rezultatul realizat de echipa națională. Autorii lor îi felicită pe jucători, dar nu uită să le atragă atenția că mai sînt încă multe de făcut în fotbalul nostru, că acest rezultat trebuie confirmat. Ne așteaptă meciurile grele din preliminariile campionatului mondial. Jucătorii și antrenorii au datoria să fie realiști, să țină seamă de toate acestea.

GH. SANDOR, elev cl. a XII-a, Liceul Săcuieni, jud. Bihor. Te înțelegem că ai fost fericit după partida cu campioana lumii. Dragă Ghiță, de ce mai trebuia, însă, să formezi acum o altă națională? Crezi că e momentul? Nu! Să știi că prea multe „formule de echipă" strică.

● **Subsemnatul CONSTANTIN BARBU, din Rîșnov, str. Horia nr. 1, Brașov, născut la 10 februarie 1946, vă rog să binevoiți să-mi găsiți și mie o echipă de fotbal în care să activez în viitorul campionat".**

Tovarășe Barbu, ai uitat să ne spui ce divizie preferi: A, B, sau C sau campionatul județean. Mai gîndește-te. Pînă atunci, noi vrem să-ți spunem că nu ne ocupăm cu... plasarea fotbaliștilor decît la centrele de copii. Or, dumneata ești bun de cătănie. Dacă între timp găsești, totuși, vreo echipă cu un post liber, te rugăm să ne mai scrii. Sîntem curioși să te vedem la lucru.

Constantin ALEXE

UN „NEUTRU" DESPRE MECIUL ANGLIA — ROMÂNIA

Prezent, la 15 ianuarie, în tribunele stadionului londonez Wembley, cunoscutul gazetar francez, JEAN-PHILLIPE RETHACKER, redactor șef adjunct al publicației FRANCE FOOTBALL, publică în numărul 7078 al ziarului parizian „l'Equipe" un amplu comentariu, pe 5 coloane, al meciului de fotbal dintre Anglia și România. Trebuie amintit că partida de la Londra a captat atenția celor mai largi cercuri fotbalistice franceze, sub semnul viitoarei întîlniri pe care reprezentativa „cocoșului galic" o va susține contra Angliei, la 12 martie, la Londra.

Comentariul lui J. Ph. Rethacker din „l'EQUIPE"

ANGLIA N-A ȘTIUT SĂ GĂSEASCĂ DRUMUL CĂTRE POARTA ROMÂNĂ

LONDRA... Trebuie să reținem lecția dată ieri englezilor de jucătorii români, care au reușit să-și impună, puțin cîte puțin, unele veleități ofensive, în fața unei formații care ni s-a părut foarte lentă, nițel obosită și lipsită de omogenitate și convingere.

Este evident că jucătorii lui Alf Ramsey traversează în prezent o perioadă de declin fizic, datorat, fără îndoială, acumulării meciurilor pe care au trebuit să le dispute de la începutul sezonului. Ieri, în fața unei echipe românești care a știut foarte bine să-și organizeze apărarea și mijlocul terenului, unde a monopolizat și păstrat balonul cît mai mult cu putință, Bobby Charlton și coechipierii săi nu au putut să găsească drumul porții adverse decît o singură dată. Ba mai mult, ei au obținut golul ca urmare a unuia din numeroasele cornere acordate de români și grație specialistului lor, Jackie Charlton.

Ei au fost egalați în repriza secundă dintr-un penalti, poate îndoielnic, dar eșecul lor este meritat. Jocul englezilor a fost destul de dezinat și adesea neinteligent. Atacanții de șoc, în special, nu au reușit niciodată să se pună în poziție de șut, în ciuda muncii „de preparare" susținută în spatele lor de Bobby Charlton și de coechipierii din mijlocul terenului, la care se adăuga Ball.

Această performanță a românilor, urmînd celei a bulgarilor, demonstrează că, în orice caz, formația engleză nu mai este la ora actuală atît de irezistibilă.

...Echipa română s-a regrupat foarte repede în apărare în jurul fundașului central Boc, care s-a descurcat cu ușurință chiar și atunci cînd pericolul a devenit presant. Românii au ocupat mijlocul terenului, unde au încercat să-și domine adversarul. În această primă repriză, ei au controlat balonul foarte des, păstrîndu-l cît mai mult cu putință, multiplicînd pasele scurte și „un-doi"-urile pentru a frînge ritmul meciului și pe cel al adversarului. Îi lipseau acestei formații românе percuția și rapiditatea în contraatacuri, precum și forța șuturilor. Cu toate acestea, ea a făcut o figură onorabilă în timpul primei reprize.

...În această parte a jocului, destul de puțin pasionantă și de o calitate tehnică mediocră pentru o întîlnire internațională, chiar și amicală, englezii, fără să forțeze, și-au confirmat soliditatea și realismul.

La reluare, se vedea că pe acest teren greu, foarte obositor, jucătorii englezi, în ciuda faptului să erau obișnuiți cu asemenea condiții de joc, își pierdeau încetul cu încetul forțele. Dar nu se putea presupune lovitura de teatru care să-i permită României să-și egaleze adversarul.

În min. 75, însă, românii au efectuat două atacuri foarte periculoase, au obținut un corner, au executat două șuturi succesive la poartă, dintre care ultimul, declanșat de Domide, a stîrnit o asemenea panică în defensiva engleză, încît Jackie Charlton a trebuit să oprească balonul într-o manieră nițel suspectă („un peu suspecte"). Nu ni s-a părut, însă, că fundașul central britanic a folosit mîna în mod intenționat, dar aceasta nu a fost și opinia arbitrului Callaghan care a acordat fără ezitare penaltiul, transformat imparabil de tînărul centru atacant, Dumitrache.

Optzeci de mii de spectatori s-au trezit brusc scandînd ca în cele mai frumoase zile ale Cupei Mondiale: „England, England". Dar, cum este de bănuit, românii s-au folosit de ultimele lor rezerve pentru a păstra un meci egal foarte meritoriu. Ei au păstrat balonul de o manieră încăpățînată, demonstrînd, de altfel, o tehnică individuală remarcabilă. Și englezii, în pofida tuturor eforturilor, nu au reușit să obțină victoria...

...Faptul că echipa engleză a realizat un nou meci egal confirmă încă o dată lipsa lor de eficacitate în atac. Din formația engleză, care a fost foarte puțin percutantă, am reținut numai buna comportare a lui Jackie Charlton (autorul unui gol și în permanență remarcabil, datorită jocului său de cap), efortul depus de fratele său, Bobby, care, deși nu se află în cea mai bună formă, posedă clarviziunea și tehnica necesară unui conducător de joc. Au mai rămas de citat numai cei doi mijlocași, Stiles și Hunter, la care se adaugă micuțul Ball. Ei au muncit enorm și au fost elementele cele mai satisfăcătoare ale echipei.

Cît despre români, aceștia au constituit o surpriză agreabilă. Poate că ei sînt lipsiți încă de forță de pătrundere, dar au demonstrat, pe de-o parte, o luciditate și un calm surprinzătoare pentru o echipă atît de tînără și, pe de altă parte, calități tehnice remarcabile. Ne gîndim în primul rînd la conducătorul de joc, Nunweiller, ca și la centrul atacant de 20 de ani, Dumitrache, al cărui dribling și orientare în teren sînt deosebite. Alături de ei trebuie citați portarul Gornea și toți ceilalți apărători.

Buletinul transferărilor

Pînă ieri, la ora prînzului, la serviciul de transferări al F. R. Fotbal au mai fost depuse următoarele cereri: Ladislau Meszaroș (de la Oțelul Galați la A.S.A. Tg Mureș), Ion Grecu (Victoria Ineu — Petrolul Ploiești), Teodor Stelian (Dinamo București — Petrolul Ploiești), Dumitru Sornea (Gloria București — Victoria Caransebeș), Octavian Munteanu (Metalul Sibiu — Victoria Caransebeș), Ion Mănescu (A.S.A. Sibiu — Metalul Plopeni), Petre Valentin (I.R.A. Cîmpina — Metalul Plopeni).

SPORT și MAFIA

MISTER GRAY (III)

de Lamberto ARTIOLI

Întrebare: Ce boxeri au fost controlați de domnul Frankie Carbo?

Răspuns: Nu știu.

Î: Lou Viscousi este managerul unor boxeri. Care anume?

R: N-aș putea spune cu precizie. Dar știu că era și campionul mondial la categoria ușoară, Joe Brown.

Î: Carbo avea vreo legătură cu Joe Brown?

R: Da.

Î: Ce fel? Ca manager?

R: Nu știu dacă activa ca manager. Știu că se comporta ca un șef suprem.

Î: Vreți să spuneți ca un boss *(N. R. — patron)*?

R: Da. Am vorbit cu Lou Viscousi în mai multe rînduri și atunci cînd îl întrebam ceva despre activitatea lui Brown, îmi răspundea mereu în același fel: „Trebuie să mă interesez la Frankie Carbo". „Dar ce s-a întîmplat cu Brown? De ce nu se bate?" întrebam. Și Lou răspundea: „Știe Carbo. Chiar să nu uit, cînd l-oi vedea, să-i cer ceva bani". Asta poate o să vă convingă mai mult decît orice altceva.

Î: L-ați auzit vreodată pe Carbo vorbind de Brown cu altcineva? Gîndiți-vă bine!

R: Da, vorbea și cu mine.

Î: Cam în ce fel?

R: Oh, uite chiar acum îmi vine în minte... Asta s-a întîmplat cînd am organizat, la Denver, o întîlnire pentru titlul mondial...

Î: O fi, poate, vorba de meciul dintre Orlando Zulueta și Joe Brown, din 1957?

R: Da, în iunie '57 a fost. Înainte de a pune la punct organizarea meciului, Carbo mi-a spus: „Știi ce faci, nu-i așa?". I-am răspuns: „Ce vrei să zici?". Și el: „Nu te-am sfătuit niciodată pînă acum. Dar, dacă băiatul ăsta (Zulueta) va cuceri titlul, știi ce ai de făcut, da?". „Ce trebuie să fac?" — i-am replicat. „Lou Viscousi va trebui să primească o bucată din boxerul tău" — mi-a răspuns. „Ce vrei să spui cu o... bucată din boxerul tău?", am întrebat iarăși. „Vreau să spun că atîta timp cît Zulueta își va păstra titlul, Viscousi va trebui să primească o parte din toate bursele lui" (ale lui Zulueta).

Î: Asta a spus Carbo?

R: Da, asta.

Î: A spus deci că, dacă Zulueta va cîștiga titlul mondial, Lou Viscousi, adică managerul lui Joe Brown, va primi o parte din cîștigurile unui alt boxer decît al său.

R: Exact. Chiar așa a spus.

Î: Și dv. ce i-ați răspuns?

R: I-am spus okay. Dacă Viscousi trebuie să aibă o bucată din Zulueta, o va avea.

Î: Deci, erați de acord?

R: Da.

Î: În ce fel și-a manifestat Carbo interesul pentru Joe Brown, în discuția cu dv.?

R: Mi-a mărturisit că el era adevăratul stăpîn al lui Brown și că Lou Viscousi îl întreba mereu cum ar putea să ia și el din cîștigurile pugilistului.

Î: Explicați-vă!

R: Lou Viscousi îmi povestea că nu putea să aranjeze nici un meci măcar, fără dezlegarea lui Carbo.

Î: Ce cuvinte folosea Carbo ca să vă spună că el era stăpînul lui Brown?

R: Spunea că Brown e al lui. Asta-i totul.

Î: Cu alte cuvinte, această conversație dintre dv. doi ducea la concluzia că Frankie Carbo avea interese la ambii boxeri: și Brown și Zulueta.

R: Exact.

Aici se încheie interogatoriul luat lui Herman Wallman. Era clar. Mai devreme sau mai tîrziu, avea să sosească și pentru Frankie Carbo ziua încheierii socotelilor.

Într-adevăr, la 23 septembrie 1959, o știre provenită de la o agenție de presă din Washington spunea: „F.B.I. a pornit lupta împotriva gangsterilor boxului. Cinci arestări au fost operate în cursul nopții în diferite orașe: la Los Angeles, Chicago, Philadelphia și Baltimore. În ampla operațiune a poliției au fost implicați o serie de indivizi cunoscuți și în străinătate, arestați sub acuzarea de a fi încercat să-și însușească, prin mijloace ilegale, o parte din cîștigurile campionului mondial la semi-ușoară, Don „Jeronimo" Jordan. Cele cinci persoane implicate sînt: avocatul Truman Gibson, Louis Dragna (proprietarul unei rețele de magazine de îmbrăcăminte la West Covina, în California — în realitate, stăpînul unor agenții unde se făceau pariuri pe boxeri), Joseph Sica (de 48 ani, organizator de competiții sportive la Los Angeles), Paul John (Frankie) Carbo (al cărui nume era deja înregistrat în cartea Societatea anonimă „Crime") și Frankie „Blinky" Palermo (manager din Philadelphia, în vîrstă de 56 de ani, care figurează și el în cartea neagră a Societății anonime „Crime").

Desen de N. CLAUDIU

În românește de **S. BONIFACIU** și **A. BREBEANU**

(Din „Sport e Mafia" — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani — Milano)

Nr. 6 în clasamentul (feminin) I.S.K. 1968

Toini, crăiasa pîrtiilor albe

Să fii în formă atunci cînd trebuie — iată visul de toate zilele al oricărui sportiv. Şi să-ţi trăieşti apogeul carierei sub steagul desfăşurat al unei Olimpiade — idealul suprem al marilor campioni. I-a fost dat Toinei Gustafsson, blinda învăţătoare dintr-un orăşel aşezat în inima Scandinaviei, să trăiască această clipă fericită a încununării cu laurii cei mai de preţ în cea mai mare dintre competiţii.

Toini Gustafsson, prima (sau a doua) schioară a Suediei, venea la Grenoble cu pretenţii justificate pentru podium, dar nicidecum nutrind nădejdea într-o supremaţie absolută în alergările de fond. Blonda Toini, cu zîmbetul ei liniştit care nu se pierde nici în încrîncenarea kilometrilor pe pîrtie, a debutat în întrecerea elitei fondului la campionatele mondiale din 1962. Atunci ea se clasa a 7-a în proba de 5 km şi a 8-a la 10 km, afirmare completată nesperat şi de argintul unei medalii, cucerită cu aportul substanţial al coechipierelor sale, în ştafeta 3×5 km. La Innsbruck 1964, acelaşi argint devine olimpic, iar doi ani mai tîrziu, la Mondialele de la Oslo, ea înregistrează primul succes personal, cu o medalie de bronz în marele fond de 10 km, în urma invincibilelor, atunci, sovieticele Boiarskin şi Kolcina.

Nimic, dacă nu acele cronometrelor în lungile curse de antrenament pe dealurile înzăpezite din Ambjörby, nu prevesteau un succes deplin în întrecerile care trebuiau să aibă loc pe pista de la Autrans, în Olimpiada albă a anului ce s-a scurs. Aci, din nou, schioarele sovietice întruneau sufragiile specialiştilor în pronosticuri şi capul lor de coloană, Alevtina Kolcina, promitea să colecţioneze tot aurul fondului feminin. Grenoble era însă la ora schiului scandinav. Şi de la prima încercare — cursa de 10 km — alergătoarele albe ale nordului lăsau în urmă toate celelalte pretendente şi (suedeze, norvegiene, finlandeze) îşi împărţeau primele cinci locuri! Prima şi medalie de aur — Toini Gustafsson, cu un minut şi mai bine avans asupra medaliatei cu argint, norvegiana Berit Mordre.

A doua medalie şi triumful complet, la 5 km. O cursă strînsă, rapidă, în care cronometrele sosirilor creau suspenseuri succesive în rîndul concurentelor şi a celor două mii de spectatori, adunaţi în pîlcuri în jurul eşarfei de finiş. Toini mersese tare, dar Kolcina şi, mai ales, Kulakova trebuiau să fie foarte aproape pe urmele ei, în disputa minutelor şi secundelor. Abia cînd toate principalele favorite lunecaseră dincolo de linia bătătorită a sosirii, uralele în micul grup al suedezilor în hanorace albastre izbucniră nestăvilite. „Toini, Toini!" scandau vocile lor, sub cerul tulbure al Alpilor, iar pentru învăţătoarea din Ambjörby sunase ceasul marii consacrări.

Pentru ca tradiţia să fie respectată, ştafeta 3×5 le-a dat tot argint suedezelor. Colegele lor norvegiene erau mai puternice. Dar pentru Toini Gustafsson începuseră deja festivităţile. Prinţul Bertil al Suediei îi oferea o recepţie, declarînd în auzul microfoanelor: „Cu siguranţă a meritat să fac acest drum, pentru a vă vedea cîştigînd atît de frumos, aci la Grenoble..." Iar gazetarii, specializaţi în „culise", o şi decretaseră pe blonda suedeză drept Miss Olimpiada, cea mai frumoasă concurentă, stîrnind proteste în tabăra americanilor, care doreau ca Peggy Fleming — „zîna gheţii" — să fie prima şi pe acest podium... Curioasă dispută. Toini Gustafsson are 30 de ani, este căsătorită, mamă a unui băieţaş de 6 ani. Dar toţi o doreau să fie Miss, la Grenoble.

Poate pentru zîmbetul ei fermecător, de crăiasă a nordului.

Vlad UDRIŞTE

Toini Gustafsson, purtată pe braţe de antrenorul ei, Ake Fredriksson, în momentul anunţării rezultatului de la 5 km fond feminin, la Autrans

Foto: U.P.I.

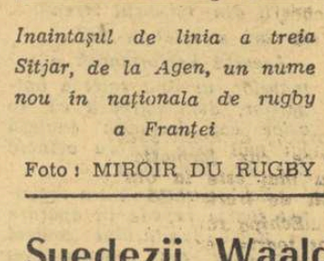

Înaintaşul de linia a treia Sitjar, de la Agen, un nume nou în naţionala de rugby a Franţei

Foto: MIROIR DU RUGBY

Actualitatea internaţională

Interviul nostru cu secretarul general al F.R. Rugby

CE A DISCUTAT COMISIA SPECIALĂ A F.I.R.A.

• UN SEDIU STABIL LA PARIS • RELAŢIILE DINTRE RUGBYUL BRITANIC ŞI CEL DIN RESTUL LUMII • MECIURI INTERNAŢIONALE, LA DIFERITE NIVELE — PRINCIPAL MIJLOC DE PROPAGARE A RUGBYULUI

De curînd au avut loc, la Paris, lucrările Comisiei speciale a F.I.R.A. (Federaţia Internaţională de Rugby Amator), comisie din care face parte şi secretarul general al federaţiei române de specialitate, Ion Isvoranu, căruia i-am solicitat un interviu, pentru a putea aduce la cunoştinţă cititorilor noştri amănunte privind importantele lucrări ale Comisiei speciale.

— Care a fost ordinea de zi a reuniunii?

— Şedinţa a cuprins discuţii privind acţiuni organizatorice şi administrative, relaţiile dintre F.I.R.A. şi rugbyul britanic, precum şi unele probleme de propagandă.

— Ce noutăţi ne puteţi spune în legătură cu activitatea organizatorică şi administrativă a F.I.R.A.?

— În primul rînd, faptul constituie un mare pas înainte — s-a hotărît ca sediul stabilit al F.I.R.A. să fie la Paris, unde va funcţiona şi un secretariat permanent. Desigur, informarea va figura pe primul plan al preocupărilor sale. De fapt, atunci cînd vom aborda al treilea punct discutat în şedinţe, vă voi mai furniza detalii interesante.

— Ce s-a discutat în legătură cu relaţiile dintre rugbyul britanic şi cel din restul lumii?

— Mai întîi, pentru a vă putea face o idee despre tradiţionalismul şi conservatorismul extraordinar al forului suprem, **„International Board"**, care conduce, de fapt, destinele acestui sport, vă voi spune că, abia de curînd, federaţia franceză de rugby a fost invitată să asiste, prin intermediul preşedintelui ei, la lucrările unei reuniuni a „I.B.". Pentru prima oară în 50 de ani! Şi aceasta cu toate că echipa naţională a Franţei participă la „Turneul celor cinci naţiuni", pe care l-a şi cîştigat de cîteva ori... Tradiţionalismul rugbyului britanic, în care trebuie inclus şi cel din Noua Zeelandă, Australia şi Republica Sud-Africană, mai poate reieşi, în mod elocvent, din următorul detaliu, anume că meciul anual dintre reprezentativele de rugby ale universităţilor Oxford şi Cambridge se dispută de 80 de ani încoace, fără întrerupere, în a treia zi de marţi din luna decembrie.

În aceste condiţii, spiritul britanic al rugbyului, care — fapt stabilit şi cu prilejul reuniunii de la Paris — trebuie să devină şi spiritul rugbyului din ţările afiliate la F.I.R.A., pune jocul în sine deasupra rezultatului, importantă fiind participarea, întrecerea dintre două formaţii, nu obţinerea unei victorii cu orice preţ. După aprecierile forului de specialitate francez, care a susţinut prieteneşte cauza rugbyului românesc în faţa International Board-ului, şanse de a ajunge să aibă asemenea legături, competiţionale, cu sportivii insulari le au, în primul rînd, românii care par a-i fi înţeles spiritul amintit, după cum au arătat unele partide internaţionale şi care posedă o valoare tehnică certă. Desigur, problema comportă încă discuţii.

— Ce ne puteţi spune despre modul în care preconizează F.I.R.A. propaganda în favoarea rugbyului?

— S-a ajuns la concluzia că principalul mijloc de propagare a acestui frumos sport îl constituie meciurile internaţionale, fireşte, cele desfăşurate la un înalt nivel calitativ. S-a indicat chiar ca, aşa cum s-au petrecut lucrurile în ziua de 1 decembrie, în care Bucureştiul a găzduit, pe lîngă meciul Franţa — România, alte cîteva partide internaţionale, la viitoarele mari confruntări opunînd reprezentativa, să fie invitate şi alte echipe, selecţionate sau de club. Acestea ar urma să joace în deschidere şi apoi jucătorii din „deschidere" să devină spectatori la meciul principal, fapt care ar duce la mari progrese calitative şi cantitative. De asemenea, după modelul festturneelor neozeelandeze, sud-africane, britanice ş.a.m.d., meciurile inter-ţări ar trebui completate pînă la nivel de turneu cu partide între selecţionate regionale. S-a mai decis publicarea unui buletin special al F.I.R.A., care va conţine 80 la sută probleme de ordin tehnic şi 20 la sută informaţii. La acest buletin sînt chemate să contribuie cu articole de specialitate sau de informare toate federaţiile membre ale F.I.R.A.

Din multe puncte de vedere, acest sistem ar ilustra spiritul britanic din rugby... Toate cele discutate au fost înscrise într-un protocol, care va fi trimis spre studiere şi ratificare federaţiilor naţionale (menţionez că la lucrările de la Paris au participat doar conducerea F.I.R.A. şi cei patru delegaţi ai Comisiei speciale — C. Montano — Italia, L. Sentis — Spania, J. Havel — Cehoslovacia şi I. Isvoranu — România). În luna aprilie, la Barcelona, în aceeaşi perioadă în care va avea loc „Cupa Naţiunilor — F.I.R.A." pentru juniori, se va întruni şi Comitetul Executiv al F.I.R.A., care va decide asupra adoptării măsurilor preconizate, pe prim plan situîndu-se, desigur, cele determinate de necesitatea unor legături permanente cu rugbyul din lumea britanică.

G. RUSSU-ŞIRIANU

Suedezii Waaldegaard-Helmer cîştigă raliul Monte Carlo

VIC ELFORD ACCIDENTAT, CÎND SE AFLA ÎN FRUNTE!

MONTE CARLO, 24 (Agerpres). — A luat sfîrşit cea de a 38-a ediţie a competiţiei internaţionale automobilistice „Raliul Monte Carlo", la care au participat 196 de concurenţi. Victoria a revenit echipajului suedez alcătuit din Waaldegaard-Helmer pe Porsche 911 T. Pe locurile următoare s-au clasat echipajele franceze Vinatier-Jacob şi Larrousse-Merramond. Competiţia a fost terminată de 30 de echipaje din cele 39 care au luat startul în ultima parte a traseului.

Cîştigătorul, Bjorn Waaldegaard, este în vîrstă de 25 de ani. Colegul său, Lars Helmer, are 27 de ani şi este de profesie mecanic, într-o localitate în apropiere de Stockholm.

Unul din echipajele favorite, cel al englezilor Vic Elford şi David Stone, a abandonat din cauza unui accident, cu 4 ore înaintea încheierii cursei. Vic Elford reuşise în finalul cursei să obţină un avans de 1:29 asupra echipajului suedez. În plină viteză maşina a derapat de pe şosea şi a suferit avarii. Cei doi piloţi au scăpat nevătămaţi. Anul trecut competiţia fusese cîştigată de Elford şi Stone.

La ora cînd se transmite această ştire, oficialii reverifică carnetele de bord, pentru alcătuirea clasamentului final al competiţiei.

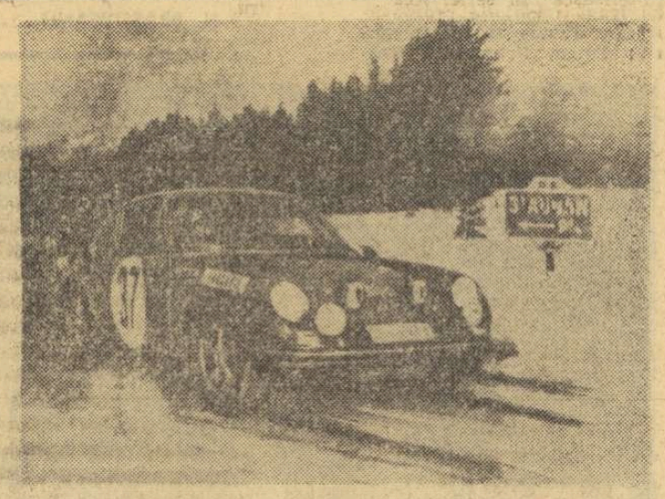

Maşina Porsche a suedezilor Bjorn Waaldegaard şi Lars Helmer, în plină cursă

Telefoto: A.P.—AGERPRES

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

Steaua albă a sporturilor iernii se apropie de apogeul orbitei sale sezoniere. Azi şi mîine, de pildă, boberii şi patinatorii — fireşte, fruntaşii continentului nostru în aceste sporturi — se întrec în campionate europene dar, numai peste cîteva săptămîni, ei vor da un nou asalt la barierele timpului (măsurat de cronometre), în campionatele mondiale respective. Cît priveşte schiul, el are în agenda competiţională, pentru ambele capitole (alpin şi nordic), un număr impozant de întreceri.

Atenţia noastră se va îndrepta, în primul rînd, spre Cervinia, unde, printre candidaţii la titlul de campion european la bob-două persoane, se află şi echipajul românesc Panţuru-Focşeneanu. Confraţii noştri italieni, impresionaţi probabil şi de excelenta performanţă a lui Panţuru dintr-unul din ultimele antrenamente, echivalentă cu un nou record al pîrtiei, opinează că lupta pentru titlu va avea ca protagonişti pe Panţuru şi pe austriacul Thaler, la care noi ne permitem să adăugăm şi pe conducătorul echipajului englez, Evelyn. Deşi sorţii au fost cam ingraţi cu reprezentanţii noştri în ceea ce priveşte ordinea startului, să sperăm că trimisul nostru special la Cervinia va avea prilejul să ne anunţe o mare bucurie. Numai de-ar izbuti Panţuru să regăsească în memoria sa detaliul acela atît de greu sezisabil — care i-a permis, zilele trecute, să străbată sinuosul culoar de gheaţă în timp record!

La Inzell, în Alpii Bavariei, patinatorii de viteză din 13 ţări îşi dispută, azi şi mîine, titlurile europene urmăriţi, mai ales de specialişti, cu un interes deosebit. Aceştia caută să deslege „nodul gordian" pe care îl formează dilema lor în stabilirea tipului de poliatlonist perfect: este superior tipul „sprinter" sau, dimpotrivă, tipul „fondist"? La actualele campionate, se pare că reprezentanţii de frunte ai acestor tipuri sînt, pe de o parte, sprinterul norvegian Magne Thomassen, capabil să parcurgă 500 m în 40 secunde şi, imediat, să realizeze 15:23,3 pe 10 000 m, iar pe de altă parte, campionul olimpic, olandezul Cornelius Verkerk, un fondist „înnăscut" care este creditat pe 10 000 m cu un timp ceva mai slab, totuşi, decît al lui Thomassen (15:28,7) dar care şi el este în stare să coboare la 40,4 pe 500 m. Aceasta nu înseamnă, însă, că duelul pentru titlul de campion absolut se va limita la cei doi patinatori amintiţi. Pot interveni, cu succes în această dispută, actualul campion al Norvegiei, Dag Fornäss, olandezii Jan Bols şi Ard Schenk, suedezul Goran Claesson, poate proaspătul campion sovietic Lavruşkin ori vest-germanul Gard Zimmermann. Unii sînt de tip sprinter, alţii de tip fondist. De fapt şi unii şi alţii se străduiesc să amplifice registrul performanţelor lor d la 500 m la 10 000 m sau invers, aşa că graniţa dintre un tip şi celălalt este pe cale de dispariţie...

De pe restul agendei competiţiilor internaţionale din acest final de săptămînă mai amintim: trofeul Martini la floretă, care reuneşte la Paris pe cei mai buni specialişti ai probei; în frunte cu Ionel Drîmbă, turneul de spadă Spreafico de la Milano, ca şi turneul de baschet masculin pentru Cupa Mondială pe care îl găzduieşte oraşul american Macon.

Sebastian BONIFACIU

În lumea schiului, aşa cum am spus, întîlnim în acest sfîrşit de săptămînă o efervescenţă generală. Capul de afiş îl deţine, indiscutabil, concursul de la Megève, cea de a 24-a ediţie a Marelui premiu care cuprinde probe de coborîre, slalom special şi uriaş (masculin) şi care succede imediat Marelui Premiu Feminin de la St. Gervais. Ambele contează în clasamentul Cupelor Mondiale, în care Karl Schranz conduce autoritar (peste 50 puncte diferenţă) asupra unui pluton format din doi compatrioţi (R. Tritscher şi A. Matt) şi doi francezi (Patrik Russel şi H. Duvillard) în timp ce, în clasamentul feminin, lupta se menţine mai strînsă, austriaca Gertrud Gabl fiind urmată, ca de o umbră, de franceza Annie Famose.

Alte competiţii interesante se desfăşoară în aceste zile în Italia, la Sestriere (probe feminine) şi la Madonna de Campiglio (probe masculine), în Statele Unite, la Stowe şi la Durango, în Canada (la Penticton) unde au loc „Campionatele open ale vestului", un criteriu internaţional pentru juniori în R. D. Germană (la Oberwiesenthal) şi în Bulgaria (la Pamporovo) unde se desfăşoară un concurs dotat cu „Cupa Rodopi". Aceasta în ceea ce priveşte probele alpine pentru că în disciplinele nordice sînt alte numeroase competiţii la ordinea zilei. Citărm doar „Cupa Consiglio" la Val d'Aosta, concursul de la Reit im Winkel (R. F. a Germaniei), „Cupa prieteniei" la sărituri cu schiurile, organizată la Zakopane şi cea de a 10-a ediţie a Săptămînii elveţiene a săritorilor care debutează mîine la Unterwasser.

Gertrud Gabl (Austria), lidera Cupei Mondiale la schi

SPANIOLII CONTESTĂ VICTORIA LUI FAMECHON!

LONDRA, 24. După meciul în care boxerul australian Johnny Famechon a devenit campion mondial la cat. pană, învingîndu-l la puncte pe spaniolul Jose Legra, federaţia spaniolă de box intenţionează să ceară forului suprem radierea pe viaţă a arbitrului scoţian George Smith, care l-ar fi favorizat pe Famechon.

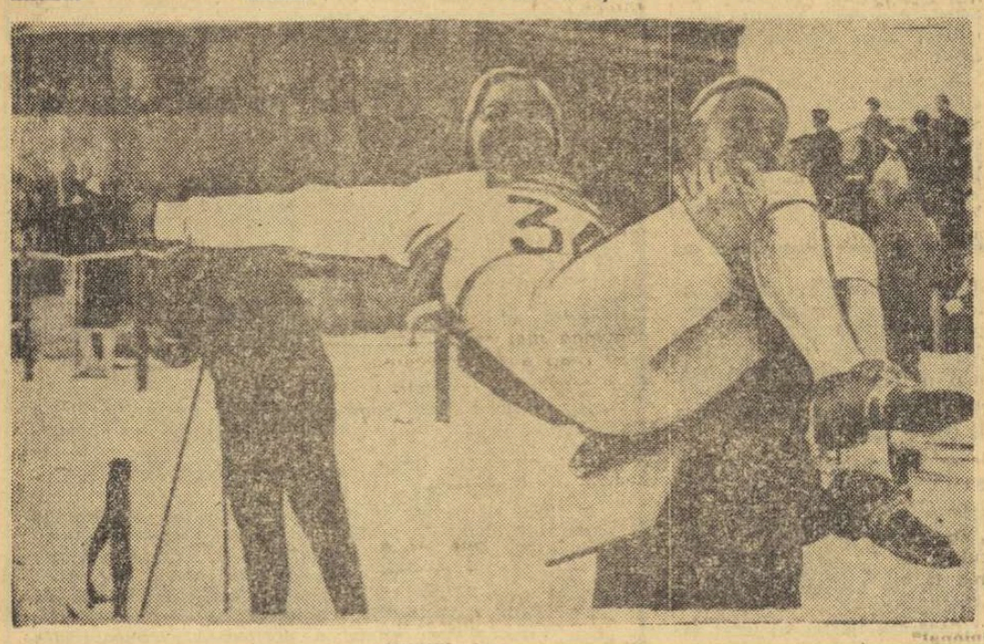

pe gheaţa şi pe zăpada

La Montreal, Selecţionata de hochei a U.R.S.S. a susţinut a treia întîlnire cu echipa Canadei. Victoria a revenit hocheiştilor sovietici cu scorul de 8—3 (4—2, 1—1, 3—0). Au marcat pentru oaspeţi Petrov (2), Vikulov (2), Mihailov, Maiorov, Starşinov şi Ragulin, iar pentru gazde Holmes şi Pinder (2).

În campionatul de hochei pe gheaţă al Cehoslovaciei s-a disputat meciul dintre echipele ZKL Brno şi Slovan Bratislava. Hocheiştii din Brno au cîştigat cu scorul de 6—4 (2—1, 2—0, 2—3). În clasament continuă să conducă Dukla Jihlava cu 48 p, urmată de ZKL Brno — 44 p şi Slovan Bratislava — 43 p.

Proba feminină de slalom special din cadrul concursului internaţional de schi de la Saint Gervais a fost cîştigată de Ingrid Lafforgue (Franţa), care a realizat în cele două manşe timpul total de 79,31. Pe locurile următoare: Annie Famose (Franţa) — 79,58 şi Judith Nagel (S.U.A.)—79,93.

★

La Saalbach (Austria), proba de slalom uriaş a fost cîştigată de schiorul vest-german Schlager în 2:00,66. Au urmat în clasament Lesch (R.F.G.)—2:01,57 şi Cochran (S.U.A.) — 2:03,12.

Şahiştii români acumulează puncte la Beverwijk

După 4 runde, în turneul internaţional feminin de şah de la Beverwijk conduc Nicolau (România), Timmer (Olanda) şi Ivanka (Ungaria) cu cîte 3½ p, urmate de Heemskerk (Olanda) şi Vreeken (Olanda) — 2½ p. În ultimele trei runde disputate, Alexandra Nicolau a avut o comportare bună, obţinînd două victorii (la Heemskerk şi Van Den Giessen) şi o remiză la Timmer.

În runda a 8-a a turneului masculin (grupa maeştrilor), Victor Ciocîltea l-a învins pe olandezul Scholl şi ocupă în prezent locul 3—4 la egalitate de puncte cu finlandezul Vesterinen. 5½. Pe primele două locuri se află Kurajiţa (Iugoslavia) şi Honfi (Ungaria) cu cîte 6½ p.

În clasamentul grupei de mari maeştri conduc Botvinnik şi Gheller cu cîte 6½, urmaţi de Keres 6 p, Portisch 5½ etc.

Jim Williams va conduce la Bucureşti echipa de baschet Fides-Partenope

AMĂNUNTE ASUPRA VIITOARELOR ADVERSARE ALE ECHIPELOR NOASTRE ÎN COMPETIŢIILE CONTINENTALE DE BASCHET

Ne mai despart cîteva zile de viitoarele confruntări ale echipelor româneşti în competiţiile continentale de baschet. Steaua va înfrunta în turul I al „Cupei cupelor" pe **Fides Partenope** din Neapole, iar baschetbalistele de la **Politehnica Bucureşti** vor avea ca prim adversar, în grupa semifinală a „C.C.E.", pe **Akademik Sofia.**

Sorţii au decis (şi cam des se întîmplă acest lucru) ca echipele noastre să joace primul meci pe teren propriu, şi după toate probabilităţile, în ziua de 30 ianuarie vom fi martorii unui cuplaj de cert atracţie.

Cîştigătoarea Cupei Italiei, Fides-Partenope, este şi la ora actuală una dintre cele mai în formă echipe din peninsulă. În ultimele patru meciuri de campionat, Fides a învins pe Candy cu 84—64 şi Boario (echipa lui Koraci) cu 87—60 pe teren propriu, a cîştigat la Milano, în faţa lui All'Onestà, cu 85—76 şi a pierdut foarte greu la Cantu: 66—70 cu Oransoda, actuala campioană a ţării. După 7 etape, napolitanii se află pe poziţia a 4-a, iar într-un clasament alcătuit pe baza celor mai bune procentaje la aruncările libere, Fides conduce cu 67,09%.

Omul de şoc al echipei antrenate de Tonino Zorzi este jucătorul de culoare **Jim Williams**, un perfect tehnician, care înscrie în medie cîte 25 de puncte în fiecare meci. Alături de Bogad (Butangas), Koraci (Boario), Tillman (Simmenthal) şi Allen (Snaidero), Williams este desemnat în fiecare săptămînă în „5"-uj All Stars al jucătorilor de altă naţionalitate, care evoluează în campionatul italian. Şi împreună cu ei, Vittori, Bufalini, Gavagnin şi Maggeti alcătuiesc o formaţie de bază extrem de redutabilă, neînvinsă de trei sezoane pe terenul propriu.

★

Akademik Sofia, viitoarea adversară a Politehnicii, este o echipă extrem de capricioasă, dar cu o forţă de joc de loc neglijabilă. În turul anterior, campioanele Bulgariei pierduseră la Sofia jocul cu VTSK Budapesta cu scorul de 57—51, pentru ca în meciul retur, ele să facă o adevărată demonstraţie, luîndu-şi revanşa cu scorul de 58—43. Echipa sofiotă este pregătită de fostul internaţional Lubomir Panov, şi contează pe aportul unor cunoscute jucătoare ca Morova, Manikova, Nikolova, Kafalieva, Penceva şi Dudeva.

Programul turneului de handbal din Franţa

Federaţia franceză de handbal a anunţat programul turneului internaţional masculin, la care a fost invitată şi echipa României. 5 martie, la Caen: *Cehoslovacia—R. F. a Germaniei, România—Spania*; 6 martie la Evreux: *Cehoslovacia—Spania, Franţa—România*; 7 martie la Paris (sala Coubertin): *R. F. a Germaniei—Spania, Franţa—Cehoslovacia*; 8 martie la Paris: *România—R. F. a Germaniei, Franţa—Spania*; 9 martie la Orleans: *Franţa—R. F. a Germaniei şi Cehoslovacia—România.*

telex-radio-telefon

ÎN CAMPIONATUL DE ŞAH al U.R.S.S. s-au disputat partidele întrerupte. Teşkovski a cîştigat la Saharov iar Nikitin şi Lein au încheiat cu remiză. În clasament, după 14 runde, conduce A. Zaiţev cu 10 p.

La GRAZ: Austria—Elveţia 18—15 (11—7) la handbal masculin.

■

RICK WILKINSON, (16 ani), una din marile speranţe ale înotului australian, a realizat la Sydney pe 400 m liber excelentul timp de 4:15,6 iar pe 1500 m, 17:02,8.

■

TONY ROCHE s-a calificat în semifinalele turneului internaţional „open" de la Brisbane, învingîndu-l cu 10—8, 4—6, 6—8, 7—5, 6—3 pe Newcombe; Rod Laver — Stolle 6—4, 18—16, 6—4; Gimeno—Bucholtz 6—1, 6—2, 6—2; Ruffels—Bowrey 9—11, 2—6, 6—0, 6—2, 6—2.

■

CUNOSCUTUL PUGILIST italian Mario Baruzzi, campion european amator la categoria grea, a trecut la profesionism.

■

LA MOSCOVA s-a disputat întîlnirea internaţională de gimnastică acrobatică dintre echipele U.R.S.S. şi Poloniei. Victoria a revenit gazdelor cu 106,75—103,55.

■

TITLUL DE CAMPION al R. F. a Germaniei la tenis de masă a revenit lui Scholler, care, în finală, l-a învins cu 3—2 pe Jansen. Proba feminină a fost cîştigată de Simon care a întrecut-o, în finală, cu 3—0 pe Diana Rowe-Scholler.

Tiparul I. P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 436 (5870) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 26 ianuarie 1969

Trimisul nostru special, VICTOR BĂNCIULESCU, ne transmite:

PANȚURU — FOCȘENEANU IN FRUNTE

DUPĂ DOUĂ MANȘE LA CAMPIONATELE EUROPENE DE BOB

● Austriecii Thaler Durnthaler la 12/100 s ● Astăzi, coborîrile decisive

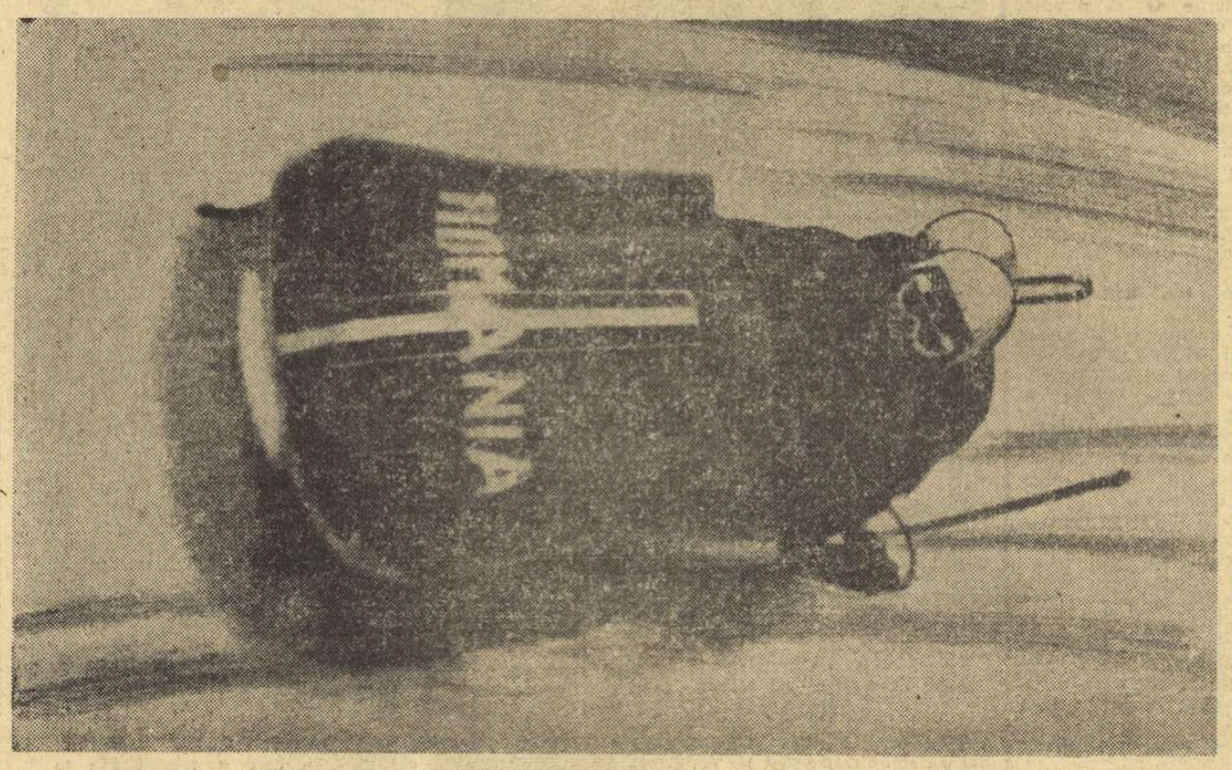

Condus cu măiestrie de Panțuru, bobul României se îndreaptă spre linia de sosire

CERVINIA - BREUIL, 25 (prin telefon). — Semeț și singular, de la înălțimea sa de 4 478 m, piscul Cervino (Matterhorn), pe care oamenii l-au învins cu 100 de ani în urmă, a patronat astăzi (n. r. ieri), cu un nimb de ceață în jurul vîrfului, prima zi a **campionatelor europene de bob 2 persoane.** În „cazanul" din vale, spre care soarele a încercat, fără reușită, să pătrundă — și sub privirile puținilor martori ai acestei stațiuni alpine de mare altitudine (2 025 m), dezavantajați de faptul că nu pot vedea decît scurte porțiuni din pista de 1 540 m cu cele 18 viraje — boberii continentali au pornit o bătălie parcă mai dîrză decît oricînd pentru supremație. După prima manșă, nu mai puțin de 6 echipaje, erau departajate abia de 60 de sutimi de secundă.

A fost o zi bună pentru boberii români care s-au dovedit constanți în performanțe superioare și capabili de progrese de la o coborîre la alta, ceea ce dovedește, pe lîngă alte calități, stăpînire de sine și putere de concentrare. Tocmai atu-urile care parcă au lipsit primului echipaj austriac, devenit pretendentul nr. 1, în absența de la start (cel puțin ciudată) a perechilor campioane din Italia, țara gazdă, și din R.F.G. Acestea au preferat să se antreneze la Cortina d'Ampezzo pentru a ataca direct titlurile mondiale la Lake Placid, luna viitoare.

La ora 8 dimineața, pe o temperatură de minus 4 grade, plecat în poziție secundă (deci dezavantajat de o pîrtie prea proaspătă) și după un echipaj cehoslovac care și-a pierdut frînarul într-un viraj, **Ion Panțuru** a realizat al doilea timp al manșei, după austriecii **Erwin Thaler-Reinhold Durnthaler.** Abia în manșa a II-a, deși temperatura se ridicase la plus 2 grade, Panțuru a putut arăta întreaga măsură a posibilităților sale, depășind net celelalte echipaje, inclusiv pe cel austriac. El a fost ajutat eficient de frînarul **Dumitru Focșeneanu,** care și-a cîștigat pe merit în bob locul cedat, cu multă sportivitate, de Neagoe.

Totalizarea timpilor din cele două manșe aduce după prima zi **în fruntea clasamentului echipajul românesc Panțuru-Focșeneanu,** urmat de cuplul austriac Thaler-Durnthaler. Un rezultat deosebit au realizat cele două echipaje italiene ale Centrului de bob al Aeronauticii, care ne amintește de centrul similar al vînătorilor de munte de la Predeal. Italienii au ocupat, după prima zi, locurile 3 și 5. Echipajul spaniol Baturone-Rosal și-a ținut promisiunile făcute la antrenamente, deținînd sîmbătă la prînz un merituos loc 4. Englezii Evelyn și Clifford încheie plutonul acestor fruntași. În fine, deși se situează pe ultimele poziții în clasament, o impresie bună au lăsat și cele două cupluri japoneze care se pregătesc pentru Sapporo.

Iată **rezultatele realizate în manșele I și II** (la echipajele fruntașe am menționat în

(Continuare în pag. a 4-a)

Lecția lui Ramsey...

Pe măsură ce noi file cad din calendar, amănuntele acelei partide desfășurate într-o seară cețoasă în „templul fotbalului", la Londra, se estompează din memorie. Rămîne numai rezultatul, care de data aceasta — spre deosebire de istorii mai vechi și mai triste — are marele merit de a mai tranchiliza spiritele și de a turna rouă în sufletele suporterilor din țara noastră.

Neîndoios, un „draw" în compania unei echipe cu firmă săracă în culori, cum este încă aceea a României, pe Wembley, în fața unei galerii tonifiante, reprezintă — în ultimă instanță — o înfrîngere pentru campionii lumii. Poate că în asemenea clipe de amărăciune, oamenii sînt înclinați să devină pătimași, încercînd să treacă pe umerii altora responsabilitatea unui rezultat nesatisfăcător...

La capătul unui meci care i-a scos elevii din teren pe sub furcile caudine, sir Alf Ramsey, managerul campionilor mondiali, a încredințat tiparului o declarație pe care — datorită superbei ei loialități — ne permitem să o cităm în întregime: **„80 000 de spectatori s-au deplasat într-o seară de miercuri pentru a ne vedea jucînd și a ne da sprijinul lor. Este ceea ce ei fac de cîtva timp, dar un rezultat bun ne ocolește. Am dorit mult să obținem o victorie frumoasă și să arătăm că putem înscrie goluri. Seara trecută a avut loc un meci bun, deși noi nu am jucat balonul așa cum trebuia s-o facem. ECHIPA MEA A JUCAT DIN RĂSPUTERI ȘI EU SÎNT MULȚUMIT CĂ JUCĂTORII AU DAT CE AU AVUT MAI BUN"** (sublinierea noastră).

Să deslușim în aceste ultime cuvinte ale lui Ramsey un gest de complezență, de protejare la adresa elevilor săi? Nu, mai degrabă sîntem înclinați să credem că actul acesta reprezintă o nouă investiție de încredere pe care managerul, chiar într-un moment de restriște, o face în jucătorii cu care a cules atîtea satisfacții. Într-un moment în care toată lumea aruncă săgeți otrăvitoare, Ramsey împarte flori acelorași oameni care nu l-au trădat și pe care nu i-a trădat, urcîndu-i, printr-o politică obstinată, deși uneori stranie și criticabilă în aparență, în culmea piramidei fotbalistice mondiale.

Poate că e vorba de conservatorismul lui Ramsey. Poate că e vorba de intuiția antrenorului rasat care simte și prevede, ca nici un altul...

Nu știm. Dar ceea ce este esențial rămîne: fair-play și considerație la adresa unor jucători care, dînd tot ce au putut, n-au realizat mai mult.

Cît de departe este formula aceea tocită pe care antrenorii noștri o aruncă uneori în arenă în clipele înfrîngerii: **„nu s-au respectat indicațiile tactice... eu le-am spus una, ei au făcut alta..."**, formulă urmată imediat de o revizuire substanțială a echipei, căreia i se execută o infuzie de jucători „docili". Afirmație aplicabilă în fotbal, dar și în alte sporturi.

Ramsey știe să cîștige, dar știe să și piardă.

Iată lecția pe care managerul englez a oferit-o tuturor celor care au urechi de auzit...

Ovidiu IOANIȚOAIA

ASEARĂ, LA HOCHEI PE GHEAȚĂ:

AVTOMOBILIST SVERDLOVSK — AVÎNTUL MIERCUREA CIUC 13—5

MIERCUREA CIUC, 25 *(prin telefon, de la trimisul nostru).* — Confirmînd bunele aprecieri, echipa Avtomobilist Sverdlovsk, revelația actualului campionat divizionar A al U.R.S.S., a satisfăcut pe deplin așteptările celor aproape 5 000 de spectatori, care au umplut sîmbătă seara tribunele patinoarului natural din localitate.

Excelenți patinatori, hocheiștii sovietici au trecut cu ușurință printre adversarii lor, imprimînd partidei un ritm rapid. Localnicii au răspuns prin contraatacuri bine concepute, aducîndu-și contribuția la spectaculozitatea acestui meci, presărat cu multe faze palpitante.

Scor final: 13—5 (4—2, 3—1, 6—2) pentru Avtomobilist. Au marcat: Cekalin (3), Prokopiev (2), Igosin (2), Galovhov (2), Naumov, Elistratov, Semenov, Krivohijin și, respectiv, Csiser, Bașa, Oswath, Sarkany și Ioanovici. Cuplul Iuri Agapov (U.R.S.S.) — Gh. Tașnadi (Miercurea Ciuc) a condus ireproșabil un joc desfășurat în deplină sportivitate.

Avtomobilist Sverdlovsk joacă duminică în București cu lotul de tineret, la ora 18 pe patinoarul „23 August".

Tr. IOANIȚESCU

Arbitrii meciului Politehnica — Akademik Sofia la baschet

Primul meci dintre *Politehnica* și *Akademik Sofia*, contînd pentru grupele semifinale ale C.C.E. la baschet, va fi condus de cuplul *Kasatikov* (U.R.S.S.) și *Dekay* (Ungaria).

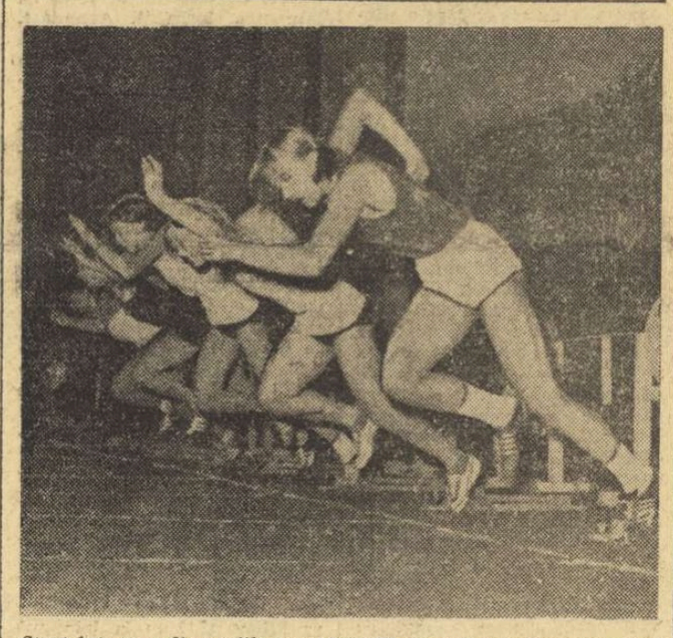

Start într-una din seriile cursei de 50 m plat a junioarelor mici

LA SINAIA

PRIMELE COBORÎRI, PE O PÎRTIE EXCELENTĂ

■ DEOCAMDATĂ, ANTRENAMENTE NECRONOMETRATE ■ UN PUBLIC NUMEROS URMĂREȘTE PREGĂTIRILE ■ LUNI, CONCURSUL INAUGURAL: „CUPA ORAȘULUI SINAIA"

SINAIA, 25 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Ninsoarea ușoară nu a stînjenit cu nimic vizibilitatea și nici starea pîrtiei pe care s-au desfășurat astăzi (n. r. ieri) primele coborîri de antrenament de-a lungul întregii piste. Publicul foarte numeros (ilustrînd prin entuziasmul său popularitatea acestui sport) a făcut o caldă manifestație de simpatie temerarilor boberi, care, uneori, fac excese, ținînd seama de stadiul lor de pregătire. Tocmai din această cauză, mai bine zis pentru a evita provocarea exceselor, nu vom face evidențieri, deși, trebuie să mărturisim, că unii dintre participanți ne-au impresionat prin siguranța cu care au condus bobul spre linia de sosire. Pista s-a prezentat în condiții bune, dar mai sînt necesare mici retușuri la unele viraje.

În prima manșă au coborît în ordine echipajele: Stoica-Lospă (Clubul sportiv Sinaia), Nedelcu-Cerniu (A.S. Armata Brașov), Voicu-Stafie (Voința București), Răscanu-Cotacu (Voința Sinaia), Beldiga-Neagoe II (Steagul roșu Brașov), Bogdan-Panaitescu (Clubul sportiv Sinaia), Dragomir-Moiceanu (Carpați Sinaia), Tătaru-Gavrilă (Bucegi Sinaia), Benghiu-Tătuță (Bucegi Sinaia), Vulpe-Pascu (Voința Sinaia) și Stoian-Balint, Hancaș (Voința București). A doua coborîre s-a desfășurat în ordine inversă. Amintim că pîrtia din localitate are o lungime de 1 500 m, cu o diferență de nivel de 148 m și 11 viraje.

Pentru duminică, sînt prevăzute tot coborîri de antrenament care, însă, de astădată vor fi cronometrate. După toate probabilitățile, concursul inaugural al sezonului va avea loc dimineața în organizarea clubului sportiv local. Trofeul oferit va fi **„Cupa orașului Sinaia".**

G. RUSSU-ȘIRIANU

PRIMA ZI A CONCURSULUI JUNIORILOR MICI

CORNEL ANTON — DIN NOU RECORD LA PRĂJINĂ

Ieri, în noua sală „23 August", a început concursul republican de atletism al juniorilor mici. În prima probă, cea de săritură cu prăjina (participanții acesteia și-au făcut elanul pe un covor de cauciuc), Cornel Anton de la C.S.Ș. a corectat pentru a doua oară în decurs de cinci zile recordul republican, realizînd 4,00 m. Luni, în campionatul Capitalei, realizase 3,95 m. Pe locurile următoare: I. Dragomir (Ș.S.A.) 3,70, M. Stroe (Ș.S.A.) 3,50, M. Voicu (C.S.Ș.) 3,40, St. Zahariciuc (Ș.S.A.) 3,20. Din păcate, concursul s-a rezumat la acești 5 săritori bucureșteni, elevi ai antrenorilor Gh. Fodoreanu și Tr. Nicolau. Oare ceilalți foști săritori cu prăjina, actualmente antrenori, nu au nici un cuvînt de spus despre participarea elevilor lor?

La lungime fete, dublă victorie ploieșteană: Lucia Jinga 5,31 și Liliana Ghițescu 5,30 (ambele antrenate de prof. I. Smîdu, de la Școala sportivă). În continuare: Adriana Teodoru (C.S.Ș. Buc.) 5,22, Sanda Cubleșan (Lic. N. Bălcescu Cluj) 5,14, Dorina Matușescu (Șc. sp. Brașov) 5,01, Vasilica Isac (Ș.S.A. Buc.) 4,97. Finala cursei de 50 metri fete a fost cîștigată de Adriana Teodoru cu 7,0 s (în semifinale 6,8), urmată de Marta Szatmari (Lic. 2 Tg. Mureș) 7,1, Eva Zörgö (Șc. sp. Cluj) 7,1, Elvira Crețu (Ș.S.A. Buc.) 7,2, Sanda Cubleșan 7,3, Eleonora Monoranu (Șc. sp. Roman) 7,3, Iudita Kirschner (Șc. sp. Oradea) 7,3 și Georgeta Popa (C.S.Ș. Buc.) 7,4. *(Ad. I.)*

Atleți valoroși din Kenya la București?

O serie de atleți valoroși din Kenya, care s-au impus la J.O. din Mexic, vor întreprinde în vara acestui an un turneu în Europa. Printre aceștia se află KIPCHOGE KEINO, NAFTALI TEMU, AMOS BIWOTT, BENJAMIN KOGO, DANIEL RUDISHA, THOMAS SAISI, precum și componenții celebrei ștafete de 4x400, cîștigătoarea medaliei olimpice de argint (2:59,6).

Atleții kenieni și-au anunțat participarea la „Memorialul Kusocinski" de la Varșovia (19—20 iunie). Este foarte posibil ca redutabilii atleți din Kenya să evolueze și la „internaționalele" noastre din luna iulie.

CORNEL TĂBĂRAȘ PRINTRE FRUNTAȘII „CUPEI RODOPE"

PAMPOLOVO, 25 *(prin telefon).* — Tradiționala competiție dotată cu „Cupa Rodope" a început, în această frumoasă stațiune, cu participarea unor valoroși schiori din Austria, Polonia, R. D. Germană, România și Bulgaria. Deși nu au cîștigat nici o probă, schiorii români au avut o comportare frumoasă, ocupînd în unele curse locuri fruntașe. Astfel, la slalom special Cornel Tăbăraș a parcurs splendid traseele celor două manșe și s-a clasat pe locul secund (111,01), după reprezentantul R. D. Germane, Joachim Riedel (110,67). Tot Tăbăraș s-a clasat pe locul 5 la coborîre (1:43,60), după 4 sportivi austrieci. Cursa a fost cîștigată de Franz Sotih (1:39,25), urmat de Sep Lamperberger (1:39,89). La probele alpine feminine, coborîrea a revenit austriecei Helen Koller (1:32,47), iar slalomul special surorii acesteia, Heidi Koller. Mihaela Casapu-Sandu a ocupat locurile 7 și respectiv 9.

Ștafeta feminină 3 x 5 km a revenit echipei Bulgariei cu 1h 03:48,6. Reprezentantele României, Paraschiva Cojocaru, Vilma Bögözi și Marcela Leampă, au concurat foarte bine și s-au clasat pe un onorabil loc secund, întrecînd ștafeta Poloniei. În cursa individuală feminină (5 km), victoria a revenit Nadejdei Vasilieva (20:03,1). Marcela Leampă a obținut al zecelea timp. În sfîrșit, ștafeta masculină 4 x 10 km a fost cîștigată de Bulgaria cu 2h 22,3.

Întrecerile continuă.

I. Zangor — învingător în coborîrea pentru „Cupa Dinamo"

Prima parte a „Cupei Dinamo" s-a desfășurat ieri în Bucegi și a constat dintr-o cursă de coborîre din Vîrful Furnica pînă sub Carpul Mic. Traseul a măsurat 2 600 m, cu o diferență de nivel de 600 m. Zăpada a fost excelentă, dar vizibilitatea redusă, din cauza ceții. Victoria a revenit lui I. Zangor (A.S.A. Brașov) cu 1:31,2, urmat de C. Vădeanu (A.S.A.) 1:32,0, M. Focșeneanu (Cl. Sp. Sinaia) 1:35,6, C. Tudor (Steagul roșu Brașov) 1:36,4, C. Bălan (Caraimanul Bușteni) 1:36,9 și V. Alexandrescu (Dinamo) 1:37,2.

Azi, în Postăvar, se dispută „manșa" a doua a competiției, care prevede proba de slalom special pentru juniori și junioare.

ÎN TURUL CAMPIONATULUI DE TENIS DE MASĂ AL JUNIORILOR

ASTĂZI, ULTIMELE ÎNTRECERI

Întrecerea celor mai bune echipe de juniori la tenis de masă a oferit o zi reconfortantă. Într-adevăr, ieri, n-a mai avut loc nici o măsluire a legitimațiilor jucătorilor și publicul, antrenorii și oficialii au putut urmări în liniște desfășurarea partidelor.

Multe dintre meciuri au oferit dispute frumoase, uneori aprige, în care tinerii competitori au făcut risipă de energie pentru cucerirea întîietății. Printre cei evidențiați se cuvine a nota numele Nicoletei Spiridon (C.S.M. Iași), Mihaelei Lunțeanu, Corneliei Alexandrescu, Marianei Stoian (Voința Buc.), Liviei Căruceru (Sinteza Oradea) și Silviei Coman (Spartac Buc.) la fete, iar la băieți: Doboși. Bogza (C.S.M. Cluj), Macovei (C.S.M. Iași), Dogaru, Bîldea (Metalurgistul Cugir), Naftali (Comerțul Tg. Mureș), **Bobocică** (Dinamo Craiova), Gheorghe (Politehnica Buc.).

Rezultate: fete: Metalul Bocșa cu C.S.M. Cluj 5—4, C.S.M. Iași 2—5, C.S.M. Iași — Tehnolemn Timișoara 5—3, C.S.O. Pitești cu Șc. sp. Buzău 5—4, Spartac Buc. 1—5, Voința Buc. — Sinteza Oradea 5—1, C.S.M. Cluj — Sinteza Oradea 5—4, Tehnolemn Timișoara — Șc. sp. Buzău 5—1; **băieți:** Politehnica Buc. cu Voința Buc. 5—2, Comerțul Tg. Mureș 5—4, C.S.M. Cluj cu C.S.M. Iași 5—3, Voința Buc. 5—1, Metalurgistul Cugir — Sănătatea T. Severin 5—2, Dinamo Craiova cu Comerțul Tg. Mureș 5—1, Sănătatea 5—0.

Astăzi, de la ora 9,30, tot în sala Floreasca, ultimele meciuri.

Rapidiștii bucureșteni — surprinși în imagine de colaboratorul nostru S. Baksi — se antrenează asiduu pe înălțimile Predealului, cu Greavu și Năsturescu la comandă... Returul bate la ușă și giuleștenii nu stau pe roze...

SUB SEMNUL RETURULUI...

Deși a rămas mai bine de o lună pînă la primul fluier al returului fotbalistic, febra pregătirilor a ridicat tot mai mult temperatura interioară a echipelor. Se fac noi calcule ale clasamentului, se aruncă în balanță „argumente" cît mai puțin atacabile. Toate acestea, pe fundalul unei activități sportive serioase, bazată pe pregătire fizică multilaterală, cu nenumărate sprinturi, cu urcușuri pieptișe, cu „capre" cît mai înalte și, în fine, cu primele meciuri amicale.

Se spune, că un suflu „lung", obținut pe potecile acoperite cu nea ale munților, asigură echipei „cai putere" pentru un întreg sezon. În consecință, marea majoritate a formațiilor divizionare — Steaua, Farul, Jiul, A.S.A. Tg. Mureș, Rapid etc. — și-au instalat cartierul general pe Valea Prahovei, pregătind, în aerul ozonat al munților, secretele returului. Secrete pentru public și, mai ales, pentru... adversari!

În pag. a 4-a:

MARELE LEV PĂRĂSEȘTE ARENA

● La 40 de ani, Lev Iașin încheie o carieră strălucită ● Mai întîi... scrimer, baschetbalist, hocheist, șahist ● Debut în fotbal la 18 ani ● Urmașul lui Homici ● Momente de neuitat ● Un „meci de adio" la Moscova

Duminicile unui nesportiv

BIBLIOTECA

Fiindcă vroiam să controlez un nume și-o dată, amîndouă vechi și indisponibile memoriei, m-am interesat la cîțiva confrați de gazetărie sportivă unde aș găsi o bibliotecă de specialitate, despre sport, jocuri și educație fizică. Mi s-a răspuns, de către toți cei chestionați, că o astfel de bibliotecă, pe cît se poate completă, nu există. Nu că nu s-ar fi publicat o mulțime de cărți, broșuri, plachete, albume, ziare, reviste, programe și afișe. Nu că n-ar fi fost chiar cîțiva pasionați bibliofili în materie, care au adus de pretutindeni lucrări în acest domeniu. Ci fiindcă nimeni nu s-a gîndit pînă acum să le adune la un loc, să înghebeze din ele o bibliotecă la îndemîna oricui, cu catalog, fișe pe materii, clasificări zecimale, colecții de periodice, așadar un instrument de lucru și un mijloc de informare pentru sportivii activi și pasivi deopotrivă. O „memorie" imprimată pe hîrtie a unei mari pasiuni universale, care înregistrează, de aproape trei sferturi de secol, o nemaipomenită evoluție, ducînd la competiții pe țări, pe continente, pe întregul mapamond, promovînd vedete ale agerimii corporale de la un an la altul, antrenînd mulțimi de zeci de milioane în urmărirea unor confruntări de dibăcie, forță, rezistență.

Nu există o astfel de bibliotecă la noi fiindcă, mult timp, sportul a fost socotit numai divertisment, eficient drenaj pentru energiile cinetice acumulate în masele omenești, și nu un aspect dintre cele mai remarcabile ale culturii omului modern.

Cunoaștem cu toții previziunile și pronosticurile pesimiste ale științei medicale contemporane privind viitorul omului, pe care viața sedentară, suprasolicitarea nervoasă, monotonia existenței citadine îl vor osîndi, poate, la o rapidă degenerare fizică. Părul, dinții, cordul, circulația îi sînt de pe acum serios periclitate, dacă nu se înapoiază la cîteva din normele imuabile ale unei vieți mai apropiate de natură, de aer liber, de mișcare, de efortul corporal menit să-i stîrnească rezervele latente de energie și să le întrețină, prin antrenament continuu, la o tonalitate cît mai înaltă.

Toate acestea sînt bine știute, sporturile se și practică asiduu, atenția de care se bucură la noi e din ce în ce mai activă și mai operantă. Tocmai de asta cred că este timpul să se ia inițiativa creării unei biblioteci de sport, ale cărei rafturi să păstreze tot ceea ce se săvîrșește la noi sau în alte părți, și să mai evoce ceea ce s-a făcut în trecut, spre a ne putea bucura de marele avînt pe care l-a luat acest sector de preocupări ale omenirii de azi.

Nu mi-e teamă că nu se vor găsi cîțiva pătimași și chiar cunoscători ai literaturii sportive, care să fie capabili să organizeze o astfel de bibliotecă, s-o înzestreze cu tot ce merită să constituie un capital pe acest tărîm, să-i dea acel lustru de seriozitate, care le șade așa de bine instituțiilor adăpostind tezaurele holdelor de colii imprimate. Aș putea da eu însumi cîteva nume, la nevoie, dar deocamdată ideea trebuie să fie însușită, fiindcă acei ce doresc să se informeze plutesc în goluri pe care o bibliotecă sportivă le-ar umple, cu prețul unui mic efort îmbinat cu o mare pasiune de cultură.

George SBÂRCEA

MÎINILE CHIRURGULUI CUNOSC DE MULT MINGEA DE RUGBY

● DR. CHRISTIAN BARNARD, JUCĂTOR ÎN LINIA DE TREISFERTURI ● CE A ÎNVĂȚAT CELEBRUL CHIRURG DIN ACTIVITATEA SA SPORTIVĂ

„Am început să practic rugbyul pe cînd eram student la Universitatea din Capetown. Am jucat în linia de treisferturi pînă la 29 de ani. Aș fi vrut să continui, dar rugbyul este un sport mai dificil iar eu, devenind chirurg, nu puteam risca vreun accident la mîini".

Aceasta a fost declarația pe care celebrul chirurg sud-african CHRISTIAN BARNARD a făcut-o nu de mult la Roma. Venind în Italia pentru a participa la Congresul internațional al specialiștilor în chirurgia transplanturilor de inimă, la Florența, Christian Barnard — ca vechi jucător de rugby — a ținut să participe neapărat la întîlnirea dintre echipa de rugby a Universității din Capetown și o selecționată a centrului și sudului Italiei. Chiar în clipa în care a coborît din avion, Barnard și-a exprimat dorința de a rămîne în capitala Italiei, pentru a asista la acest meci și numai după aceea să plece la Florența.

Celebrul chirurg Christian Barnard în mijlocul jucătorilor echipei de rugby a Universității din Capetown, cu cîteva clipe înainte de a da lovitura de începere a partidei

Cu ani în urmă, Barnard își împărțea timpul cu minuțiozitate, între studiile în domeniul medicinii și activitatea sportivă. Dragostea lui pentru sportul pe care l-a practicat ca și „disciplina spectatorului" l-au determinat să vină la meci, în tribuna de onoare, cu o jumătate de oră mai devreme de începerea întîlnirii. Acceptase, de altfel, plăcuta misiune de a deschide jocul, așa încît el a fost cel ce a dat lovitura de începere și încă într-o manieră de rugbyst experimentat. În continuare, Barnard a urmărit desfășurarea partidei alături de reputatul arbitru internațional de fotbal Concetto Lo Bello, cunoscut și de publicul nostru. În momentul în care echipa sa a preluat conducerea, Barnard și-a manifestat bucuria, sărind în sus asemeni unui entuziast suporter. La încheierea partidei care a fost cîștigată cu scorul de 10—6 de echipa sud-africană, el i-a felicitat pe componenții ambelor formații pentru jocul prestat.

Vorbind despre pasiunea sa pentru rugby, Barnard a afirmat: *„În țara mea rugbyul este — cred — sportul cel mai popular: aproape toți sîntem contaminați într-o oarecare măsură de acest sport".*

Referindu-se la importanța sportului în călirea organismului, și a voinței, el a spus, printre altele: *„Din perioada de cînd am făcut sport, ca jucător de rugby am învățat un lucru foarte important, care are o mare pondere în viața noastră de toate zilele și anume: să accepți înfrîngerea cu inima deschisă".* Iar dacă — spunem noi — nu ai asemenea disponibilități, chirurgul Barnard vă poate... ajuta.

Th. FLAMÎNZEANU

SPORTUL magazin

Jo Gonzales

Ultimul meci al lui Jo Gonzales a lăsat presa și spectatorii buimbe. Omul nu renunță la box — deși după finala europeană a categoriei superwelteri, cînd a fost prefăcut în sac de antrenament, toată lumea așa credea. Nu. Săptămîna trecută, Gonzales a urcat din nou în ring să lupte cu un boxer cotat așa și așa, Nessim Cohen, declarînd presei: „Dacă astă seară Cohen mă bate, îmi schimb meseria"... „Trebuia să-și muște limba" — spune un ziarist. „Trebuia să-și învîrtească limba de 7 ori în gură"... — zice altul. Dar nu despre asta e vorba — ci despre ce a făcut. În repriza întîi, Jo se aruncă peste adversar și cu un croșeu la maxilar îl pune jos pînă la 8. Cohen reia lupta și după aceea nimeni nu mai înțelege nimic. Jo începe să lovească cu capul, lui însuși i se deschide o arcadă, arbitrul îi dă un avertisment, două, trei — Cohen echilibrează lupta, o repriză, două, trei, în a patra Jo iar lovește cu capul, arbitrul strigă, Jo e gata să-l pocnească. La începutul celei de-a 5-a, cînd meciul nu era de loc decis, Jo vine în mijlocul ringului, ridică brațul, se întoarce cu spatele la adversar și se duce în colțul lui. Gata. Huiduieli enorme, speculații infinite: a abandonat singur? l-a descalificat arbitrul? de ce? nu mai putea? aha, atunci de aceea dădea cu capul, ca arbitrul să-l descalifice, ca să piardă mai onorabil prin descalificare decît prin k.o. Jo Gonzales a inventat abandonul prin premeditarea loviturilor cu capul. E nebun, e laș, nu e nebun, nu e laș. E gata. Nu mai poate. Adevărul e al peluzei, ca de obicei: „Jo nu mai are în mănuși un fier de călcat". Și omul nu mai poate nici să privească adevărul în ochi — suprema putere. Toate speculațiile, ca și toate durerile, ca și toate șmecheriile, de aici încep: de la neputința de a privi adevărul în față.

Ca atare, Jo Gonzales se gîndește să-i ceară lui Cohen revanșa.

SISIF

Nici un personaj mitologic nu a fost mai jeluit și n-a dat naștere la considerații mai triste decît cele sugerate de Sisif, omul silit de zei să care o stîncă pe umeri pînă în vîrful unui munte. Stînca se dădea mereu de-a dura, Sisif o ridica, iar o lua în spate, iar urca, iar o scăpa... și, uite așa o viață întreagă, bocit de o lume întreagă. Lichidînd cu miturile, pus pe o viață ferice, optimist și „bon viveur", secolul 20 nu-l mai plînge pe Sisif, îi ia stînca de pe umeri, îi dă o șansă de victorie, bă e gata să-l și sărbătorească cu multă șampanie și muzică. În Olanda, de pildă, în orășelul Hassel, a avut loc o recepție grandioasă în cinstea d-lui Steenbergen care, la 39 de ani, reușise să treacă cel de al 36-lea examen pentru permisul de conducere auto. De 35 de ori picase la examen, de 35 de ori omul urcase panta tragică, de 35 de ori comisia a spus nu, de 35 de ori omul găsise în el curajul să reia lupta ori povara. Și, ca și Sisif, care nu se putea despărți de bolovanul său, Steenbergen a cumpărat mașina instructorului său mărturisind „cu lacrimi în ochi" (așa precizează agenția de presă) că nu se mai poate despărți de ea. Secol atotbiruitor, secol al happy-endului obligatoriu — lui Sisif i s-a dat dreptul la victorie și din tragedie am ajuns cu două cupe de șampanie la operetă. Cu o condiție: să aibă o mașină, să cucerească un permis auto.

Radu COSAȘU

MIGRAȚIE CĂTRE DECATLON

Recordmanul mondial de 24 de ore al triplusaltului, italianul Giuseppe Gentile (17,10 m în calificări și 17,22 m — medalia de bronz — în finala probei la J.O.), și-a anunțat de curînd intenția ca în 1969 să participe la decatlon. Într-un interviu acordat ziarului *„Corriere dello Sport"*, săritorul cu barbă a declarat că speră ca, pregătindu-se multilateral cîtva timp, să doboare fără nici o dificultate recordul național. Pentru început!

Un alt săritor, francezul Henry Elliott (2,17 m la înălțime) intenționează de asemenea să încerce decatlonul. Ca și alți cîțiva performeri cunoscuți la diverse probe.

În fața unei asemenea „migrații" spre proba probelor, ce vor face decatloniștii veritabili?

RĂSPUNDE Ion Poștașu

C. GHIOCEL, PLOIEȘTI. Aveți un catren reușit! — în legătură cu meciul de fotbal dintre România și Anglia:

Ziceam așa: să fim egalii lor
Și poi, pe urmă, liniștit să mor.
Dar azi, cînd rezultatul îl citesc,
Mă-ntorc și zic: de-acum să tot trăiesc!

UN GRUP DE CITITORI, BUCUREȘTI. Un singur jucător din București, Czeh de la Juventus, a făcut parte din echipa României care, în mai 1926, a învins Turcia, la Istanbul, cu 3—1. Ceilalți 10 fotbaliști au fost de la Chinezul Timișoara, campioana țării. Czeh a jucat mijlocaș și n-a înscris nici un gol. Începînd din 1929, fotbalul bucureștean a început să se afirme, lucru reflectat și prin prezența jucătorilor din Capitală în selecționata țării.

MARIETTA CATANA, COMUNA CORBI. În plin sezon de patinaj, e greu s-o prindeți acasă pe Beatrice Hustiu! În orice caz, îi puteți scrie pe adresa Federației

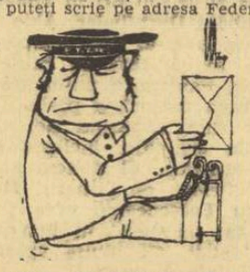

române de patinaj, București, strada Vasile Conta nr. 16. Dar trebuie să așteptați întîi... dezghețul, pentru a primi un răspuns. Pînă în martie nu mai e mult...

IOAN MERDARIU, COMUNA BUCIUMENI. Jocul de fotbal Austria — Grecia, disputat anul trecut la Viena, în cadrul Campionatului Europei, a fost omologat cu rezultatul existent pe teren în momentul întreruperii lui și declanșării unei încăierări generale: 1—1. Acest lucru ne duce la concluzia că cele două echipe au fost socotite egal vinovate de cele întîmplate. Altfel, una din ele ar fi pierdut meciul cu 3—0.

AUREL PRECU, BÎRLAD. Ce piesă are valoare mai mare la șah? Calul sau nebunul? Începătorii preferă să-și păzească, pe cît posibil, caii, renunțînd mai ușor la nebuni. În poziții libere, nebunul, prin marea lui rază de acțiune, este mult mai util decît calul. În schimb, calul este mult mai productiv în pozițiile așa-zise blocate. Și încă un amănunt: cu doi nebuni, fără să mai existe, de o parte și de alta, nici o piesă pe tablă (în afară de rege, bineînțeles!) îți poți face adversarul mat. Cu doi cai, nu!

POMPILIU P. PERNICEK, ALBA IULIA. Doriți să deveniți membru susținător al echipei de fotbal Progresul București? Să vă dau adresa clubului: strada Dr. Staicovici nr. 42. Aportul dv., oricît de modest, e binevenit, potrivit proverbului: „picătură cu picătură face lacul mare!" Se pare,

însă, că echipa ar avea nevoie, mai degrabă, de niște jucători... susținători!

IOAN MERCEA, CHIȘINEU CRIȘ. 1. Cine este, la ora actuală, cel mai bun fotbalist al lumii? Niciodată nu s-a putut da un răspuns demn de luat în considerație, la această întrebare, fiindvorba de un sport de echipă, în care nu se poate face, de pildă, o comparație între un portar și un înaintaș. Un asemenea răspuns este cu atît mai greu de dat astăzi, cînd nici un nume nu domină autoritar scena fotbalistică. 2. În ciuda celor 6 puncte cu care se află în urma U.T.A.-ei, Dinamo București, echipa dv. favorită, nu este scoasă din cursa pentru titlu. Au fost refăcute distanțe și mai mari... Cu cine ține eu? Cu toate cele 16 echipe!

N. TEODOROVICI, RĂDĂUȚI. 1. În cazul cînd C.F.R. Cluj ar promova — și are toate șansele — n-ar fi vorbă de o noutate, ci de o reîntîlnire cu divizia A. Într-adevăr, în ediția 1947—1948, C.F.R. Cluj a fost una din cele 16 echipe care au jucat în „A", clasîndu-se pe locul 8. În acel an, Clujul a mai avut două formații în prima categorie: Universitatea

și Dermata. 2. Susțineți că cei care depistează tinere talente n-ar face drumul degeaba dacă s-ar deplasa pînă în orașul dv. Constat, de altfel, că le dați și două ...adrese precise: Filipciuc și Sofronie, de la Avîntul Rădăuți. Garantați dv. că sînt buni pentru lotul de tineret? Numai să nu vi se impute costul biletelor de tren!

Ilustrații: N. CLAUDIU

Senzație în sprintul mondial

UN NOU MOD DE A LUA STARTUL!

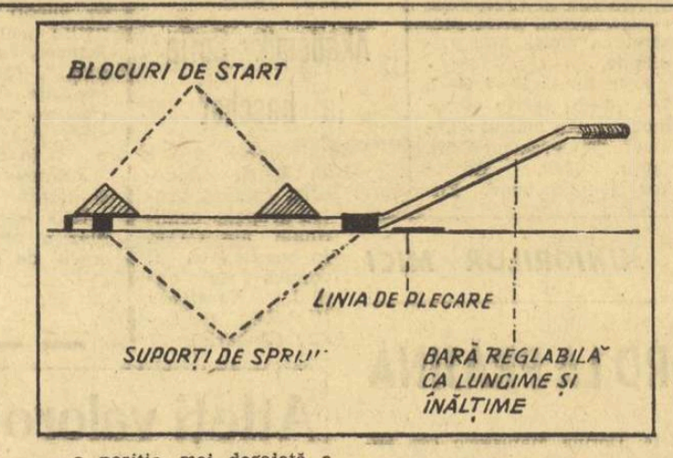

Este bine cunoscută astăzi poziția normală la startul de jos al alergătorului de viteză. Această poziție a fost folosită încă înainte de 1900, dar la prima ediție a Jocurilor Olimpice, doar un singur finalist a adoptat-o, ceilalți preferînd startul din picioare. Dezvoltarea ulterioară a sprintului mondial, precum și rezultatele obținute, s-au datorat în bună măsură și perfecționării poziției de plecare, prin adoptarea — în 1927 — a blocurilor de start, ulterior universalizate. Aceasta, pentru poziția picioarelor, deoarece pentru poziția mîinilor încă nu s-a întreprins nimic pînă azi.

Pornind de la această idee, antrenorul român GHEORGHE ZÎMBREȘTEANU a prezentat la recentul congres mondial al antrenorilor de atletism, desfășurat la Atena, o propunere privind îmbunătățirea poziției corpului în blocurile de start. Astfel, prin poziția obișnuită a mîinilor pe pistă, se întîmpină greutăți de tensiune musculară și nervoasă a brațelor și centurii scapulare, cu repercusiuni asupra întregului corp, cu tendință de crispare. De asemenea, alergătorii cu brațe scurte sînt net dezavantajați, prin faptul că ridică mai mult bazinul peste linia umerilor, iar controlul asupra centrului general de greutate al corpului este slab.

Pentru remedierea acestor inconveniente, antrenorul G. Zîmbreșteanu a propus și a prezentat un suport pentru mîini, fixat pe pistă astfel încît să permită reglarea înălțimii și lungimii lui, în funcție de statura și de obișnuințele alergătorului. Inovația s-a bucurat de un deosebit interes, fiind apreciată favorabil de antrenori cu prestigiu internațional ca Toni Nett (R.F.G.), Gerard Mach (Polonia), Giorgio Sordello (Italia), Cornelius Kopelaard (Olanda) și mulți alții.

Prin această inovație se rezolvă:

— un control mai bun asupra poziției centrului general de greutate al corpului;

— o poziție mai degajată a brațelor și a centurii scapulare;

— se păstrează o poziție a corpului mai apropiată de unghiul de împingere al picioarelor, pe primii pași fiind necesare mai puține mișcări ale trunchiului și bazinului;

— suportul este foarte ușor de construit, de manevrat și transportat;

— s-ar putea aduce blocurile de start pînă la linia de plecare. În felul acesta apare însă un cîștig aparent de circa 60 cm. Poziția de plecare este asemănătoare celei de la startul din picioare de la 200 m de exemplu;

— apropierea centrului de greutate de linia de plecare, care la poziția actuală este cu circa 50 cm în urma acesteia.

Apariția acestor suporturi nu este însă prevăzută în actualul regulament de atletism, dar nici interzisă de acesta.

Dar, nu trebuie să uităm că oamenii au acceptat să nu mai facă deosebiri între Warmerdam și Seagren, între Owens și Hines, între Jarvinnen și Lusis, adică între prăjina de bambus și cea de fibră, între gropile de start și blocurile de start, între sulița finlandeză și „planorul Held", precum au acceptat înscrierea pe același tabel a performanțelor de la altitudine și șes, pe tartan și zgură. Atunci, de ce nu ar accepta și această inovație, care va avea ca rezultat final o certă îmbunătățire a performanțelor în probele de sprint? În fond, tot prin forțele sale se deplasează un alergător, aleargă tot 100 m și nu este în nici un caz catapultat, așa cum se petrec lucrurile cu noua prăjină din fibre supraelastice.

Poate că pînă la utilizarea practică a acestei inovații va mai trece încă timp. De altfel, așa s-a întîmplat și cu alte asemenea îmbunătățiri.

N. MARAȘESCU

VALORIFICAȚI STICLELE ȘI BORCANELE GOALE LA MAGAZINELE ALIMENTARE, LA CENTRELE DE ACHIZIȚIE SAU LA ACHIZITORII CARE VĂ VIZITEAZĂ LA DOMICILIU.

SPORTUL Magazin

AȘII VOLANULUI — PE SCHIBOBURI

JACKY ICKX CEL MAI BUN

Recent a avut loc la Villars-de-Lans, lingă Grenoble, un interesant concurs de slalom uriaș pe schiboburi care a reunit la start, în exclusivitate, piloții de mari premii auto și moto.

Formula de disputare a fost originală : au avut loc trei manșe, conținînd pentru clasament doar cele mai bune două, iar realizatorul celei mai rapide manșe a fost, de asemenea, premiat. Victoria i-a revenit belgianului *Jacky Ickx* cu timpul total de 2:15,4. Au urmat campionul mondial de motociclism *Giaccomo Agostini* (Italia) cu 2:16,1 (el a primit și premiul pentru cea mai rapidă manșă — 60,2 sec), *Henri Grandsire* (Franța) 2:17,2, *Andréa De Adamich* (Italia) 2:18,0, *Gerhard Mitter* (R. F. a Germaniei) 2:19,2, *Ove Nordstroem* (Suedia) 2:22,0, *Jo Siffert* (Elveția) 2:22,4.

Cu toată temeritatea ieșită din comun a concurenților, s-a înregistrat un singur accident, și acela fără urmări grave, suferit de elvețianul *Clay Regazzoni*.

Se spune că învingătorul, *Ickx*, ar fi declarat : *„Orice pronosticuri privind campionatul mondial auto pe anul 1969 bazate pe acest rezultat sînt riscante. Dar voi încerca să le confirm !"*

Printre cele o sută de imagini reunind pe cîțiva dintre cei mai buni fotoreporteri din Capitală, în expoziția deschisă la sediul Uniunii Ziariștilor, temele sportive sînt și ele prezente. Prilej pentru colegul nostru Theo Macarschi, mare amator de sport, să ni-l readucă privirilor pe campionul de tenis Ilie Năstase, în acest frumos instantaneu luat în septembrie la Mamaia

PICTURA SPORTIVĂ — INVESTIȚIE RENTABILĂ!

Pentru prima dată în istoria Angliei, o operă de artă cu subiect sportiv a fost declarată de „importanță națională" ! Este vorba de tabloul *„O vînătoare în Ashdown Park"* al pictorului britanic James Seymour (1702—1752). La sfîrșitul anului trecut, cu prilejul unei licitații ținute la galeriile de artă Sotheby's din Londra, tabloul a fost achiziționat de un colecționar american pentru suma record de 58 000 lire sterline. Comitetul de supraveghere a exportului de lucrări de artă s-a sesizat însă și a emis o decizie prin care lucrarea a fost decretată operă de importanță națională. Prin această hotărîre s-a suspendat pentru trei luni rezultatul licitației, oferindu-se o ultimă șansă publicului și muzeelor britanice de a reține în țară o operă valoroasă a patrimoniului artistic național. Practic, aceasta înseamnă deschiderea unui fond de subscripție în toată țara, pentru ca din donații publice să poată fi strînsă suma de bani necesară răscumpărării tabloului și păstrării lui într-una din galeriile oficiale engleze.

În timp ce se iau măsurile organizatorice necesare pentru inaugurarea subscripției, în unele cercuri sportive, artistice și de afaceri din Anglia este discutată pe larg căutarea din ce în ce mai accentuată de care se bucură operele de artă inspirate din activitatea sportivă. Statisticienii din servicul economic al ziarului „TIMES"

TABLOUL „VÎNĂTOARE ÎN ASHDOWN PARK" DECLARAT DE IMPORTANȚĂ NAȚIONALĂ, ÎN ANGLIA

au exprimat acest interes într-un grafic de bursă și au tras o concluzie surprinzătoare : *din 1951 pînă în 1958 valoarea tablourilor cu teme sportive vîndute prin canalele galeriilor de licitație s-a ridicat de nu mai puțin de 12 ori !* Cumpărarea acestor tablouri a devenit o investiție dintre cele mai rentabile.

Cazul „vînătorii din Ashdown Park" este foarte semnificativ. Pînza a fost vîndută cu 58 000 lire, în timp ce cel mai scump tablou al aceluiași autor, vîndut în anii din urmă, s-a ridicat la numai 17 500 lire. Se mai subliniază și un alt aspect: în perioada postbelică, numai cinci tablouri de autori englezi au fost licitate la mai mult de 50 000 lire. Or, autorii lor se numără printre cele mai mari personalități ale istoriei picturii britanice.

Într-un studiu al criticului de artă Geraldine Keen se dau unele amănunte interesante privind evoluția curentului „sportiv" în ansamblul artelor plastice engleze. James Seymour a fost unul dintre primii săi exponenți. El a fost un autodidact și scenele de călărie pe care le-a realizat i-au adus notorietate. De altfel, scenele de vînătoare și de călărie au oferit cele mai multe teme primilor pictori „sportivi", care au oglindit în opera lor aspecte ale vieții rurale a Angliei din veacurile trecute. După înființarea „Jockey Clubului", în 1750, cursele de cai au fost o sursă de inspirație și pentru alți pictori : John Wootton, Pieter Tillemans, George Stubbs, Ben Marshall, Herring, Fernely, Alken.

Mult timp, tablourile cu tematică sportivă au fost considerate de colecționari drept opere de mîna a doua și valoarea lor nu era cotată la un nivel prea înalt. Abia în ultimul deceniu s-a observat că ele sînt vîndute cu prețuri din ce în ce mai ridicate și că apar pasionați ai picturii care își formează colecții aproape exclusiv din opere inspirate de sport. În mod special, a atras atenția Jack R. Dick, un bogat colecționar american, care a cerut agenților săi din Londra să nu piardă nici o licitație a tablourilor cu această tematică. Jack R. Dick este, de altfel, și cumpărătorul tabloului „O vînătoare în Ashdown Park". Interesul colecționarilor americani pentru picturi sportive — precizează Geraldine Keen — s-a manifestat încă din 1920. Dar atunci, prețul unui tablou nu s-a ridicat niciodată la mai mult de 4—5000 lire. Criza economică și războiul au întrerupt acest curs. În ultimii ani, ascensiunea a fost reluată și, după părerea specialiștilor, aproximativ trei sferturi din operele de artă sportive care apar pe piață sînt achiziționate de cumpărători de peste Ocean.

Fenomenul — caracteristic și lucrărilor artistice cu alte tematici — a început să fie privit cu ochi critici de publicul englez, care și-a exprimat temeri că, în acest fel, patrimoniul național al artei plastice britanice pierde un număr din ce în ce mai mare de importante valori. În această lumină, Comitetul de supraveghere a exportului de lucrări de artă a devenit mult mai exigent și una din ultimele sale acțiuni este încercarea de salvare a picturii sportive amintite.

Rămîne de văzut dacă o sumă atît de ridicată va putea fi strînsă din subscripții publice în numai trei luni. În orice caz, se consideră că fenomenul ca atare, al interesului sporit față de pictura sportivă, este demn de toată atenția.

U. VALUREANU

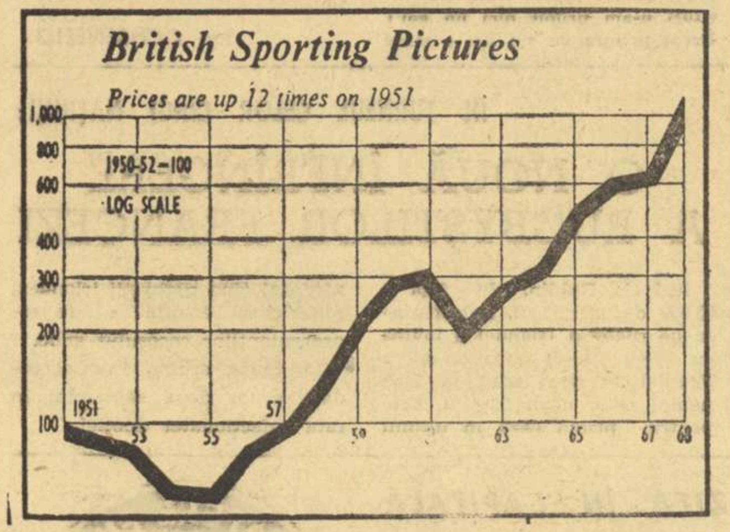

Legendă : *apreciind la 100 media prețurilor din anii 1950—1952, cota tablourilor cu subiect sportiv a crescut în 1968 de 12 ori. (Graficul a fost publicat în ziarul „Times")*

PRIMELE FILE ALE ISTORIEI BOBULUI ROMÂNESC

A trecut un an de cînd micul ecran povestea în imagini, în casa fiecăruia dintre noi, întrecerile Jocurilor Olimpice de iarnă de la Grenoble.

Nu am uitat ritmul aplauzelor care întovărășeau zîmbetele fericite ale învingătorilor și nici ghicitele lacrimi ale glorioșilor învinși.

Dar, mai mult ca orice, n-am uitat împlinirea unei speranțe. Am dorit o medalie, o primă medalie la olimpiadele albe, și Grenoble ne-a oferit-o, trandafir de bronz, început al unui buchet căruia viitoarele întreceri olimpice îi vor adăuga desigur străluciri de argint și aur.

Astăzi trăim din nou clipe de emoție. Pe pista de la Cervinia, Panțuru poartă cu el — în viteza de bolid a bobului — speranțele noastre. Fără voie parcă, paginile amintirilor au fost răsfoite din nou. Să le recitim împreună...

O COPERTĂ DE REVISTĂ, „SĂNIUȚE MARI" ȘI... DEBUTUL !

Paginile revistei s-au îngălbenit de-a lungul anilor. Titlul ei e cunoscut numai bunicilor : **„Minerva literară, ilustrată"**. Data înscrisă pe copertă e contemporană copiilor lor — 20 decembrie 1909 (Anul I, nr. 6). Culorile tiparului și-au pierdut strălucirea, care atrăgea cititorii de acum aproape 60 de ani, desenul ar putea chema un zîmbet ironic pe buzele nepoților mai răutăcioși, dar explicația lui ne poartă în primii ani de viață ai bobului autohton. De aceea, textul respectiv își păstrează pentru noi, neștirbită, prospețimea unei dragi amintiri.

„Se fac exerciții de alunecare pe pante de 15—20 (grade), înclinate, cu sănii prevăzute cu o cîrmă care dă posibilitatea să se facă ori ce viraje. Aparatul acesta se numește bobsleigh.

Cu acest sistem de locomoțiune se poate ajunge la o viteză de 100—150 km pe oră.

Se practică în special prin munții Elveției".

De ce nu și în cei ai României ?

Și chiar în aceeași iarnă, printre săniuțele care alunecau pe pîrtiile din Sinaia, își fac apariția și unele „mari", ceva mai perfecționate și, ca atare, cu pretenții de... bobsleigh !

Se organizează primele întreceri, iar din anul următor, concursurile de iarnă programează cu regularitate și „cupe" rezervate boburilor, inclusiv celor cu echipaje feminine și școlărești. Nu sînt uitate nici săniuțele care își înmulțesc „categoriile" : tîrlii, skeleton, tobogan, „cu conducere mecanică", „cu mai multe persoane" etc.

Bobul, noul venit, atrage însă atenția tuturor. Curînd i se vor dedica articole tehnice, de specialitate : **„arta de a alerga cu bobsleigh-ul"** („Revista automobilă", nr. 73 din ianuarie 1912). În „Regulamentul concursurilor pentru sporturi de iarnă", tipărit în 1915 de F.S.S.R. Comisiunea sporturilor de iarnă, vom întîlni un capitol cu „Dispozițiuni speciale pentru concursurile de bobsleigh". Citim — cu titlul de curiozitate — cîteva prevederi : **„Fiecare echipă trebuie să poarte în cursă culorile ei, declarate la înscriere, sau — în concursurile intercluburi — pe acelea ale clubului" ; „nu se va ține seama de vîrsta sau sexul conducătorului sau echipierilor" ; „Dacă din întîmplare o echipă n-a fost cronometrată, juriul va indica ora la care va alerga din nou, pe cît posibil în aceleași condițiuni" ; „Îngreunarea bobsleighului este permisă cu ori și ce lucruri, afară de acelea care ar putea să strice pîrtia" etc.**

UN SPORT DE AGREMENT

Concursurilor de bob li se asigură organizări model : plecările se fac din 5 în 5 minute, se desemnează **„păzitori pe tot parcursul și comisari însărcinați cu supravegherea cursei, cîte doi cronometrori, unul la plecare și altul la sosire, comunicînd prin fir telefonic" etc.** Și toate acestea încă din 1910 !

Numai concurenții erau cam puțini la număr. Nu este de mirare. Chiar după cîțiva ani, o publicație de specialitate („Ecoul sportiv" din 12 februarie 1922) recunoștea că :

„Bobsleigh-ul este un sport de agrement, dar care necesită un material și un echipament foarte costisitor, precum și instruirea, uneori, foarte anevoioasă, a unei echipe de 4—5 persoane, greu de disciplinat și de adus la omogenitatea dorită".

Dacă amatori pentru formarea unui echipaj nu ar fi fost chiar greu de găsit, costul boburilor, al deplasărilor și al întreținerii pe perioadele de antrenament și concursuri, constituia o barieră în calea răspîndirii acestui sport. Aceasta este explicația faptului că palmaresul primelor concursuri nu a cuprins decît nume din protipendada, amatoare mai curînd de noutatea „agrementului", decît de practicarea propriu-zisă a sportului. Și apoi, ar fi apărut cam curios, ca diferitele „cupe" oferite de prințul X sau Y (inclusiv de alteța sa imperială prințul moștenitor al Germaniei) să revină unui „escu" oarecare !...

După primul război mondial, reprezentanților primei societăți a sporturilor de iarnă („Săniuța" și rivalei acesteia, „Clubul sportiv român", li se adaugă echipajele — cu mai puține titluri aristocratice, dar cu mai mult talent — ale societății sportive „Politehnica București", clubului sportiv Colțea, clubului sportiv Tricolorul, Sport clubului Brașovia, clubului Sportul studențesc, asociațiunei sportive Vîlceana etc.

„CAUT PARTENERI PENTRU OLIMPIADĂ"

În curînd (1922), la Sinaia se va amenaja o pîrtie specială, iar campionatele naționale de bob își vor lua startul, o dată cu speranțele unor viitoare performanțe internaționale.

În 1923, Comitetul Olimpic Român hotărăște participarea unui numeros lot de sportivi români la J.O. din 1924. Printre aceștia și 12 concurenți la întrecerile Olimpiadei albe de la Chamonix.

Mă rog, „hotărîrea" nu a fost greu de luat. În ceea ce privește însă antrenamentele, selecționarea olimpicilor și mai ales plecarea, totul s-a rezumat la simple promisiuni...

Cauza ? Aceeași, care a întunecat de atîtea ori speranțele sportivilor români din acele vremuri : lipsa de fonduri.

Vîlceanul Iorgu Arsenie, unul dintre cei mai cunoscuți specialiști ai noștri în sporturile de iarnă, nu înclină totuși steagul. Și-a pregătit în mod special bobul său „Avalanșa", e gata să plece la Chamonix, dar are nevoie de parteneri care să meargă — bineînțeles — pe... propriile lor speze.

„Ecoul sportiv" din 30 decembrie 1923 îi publică apelul pentru participarea unei echipe românești „particulare" la Jocurile Olimpice de iarnă. Cum însă nimeni nu a răspuns afirmativ, Iorgu Arsenie a plecat singur la Chamonix, unde s-a mulțumit să reprezinte România la Congresul internațional de bobsleigh.

La Chamonix, „Avalanșa" ar fi putut înregistra prima prezență olimpică a boberilor noștri și — cine știe ? — poate chiar o primă performanță internațională. Dar, speranțele au trebuit să fie amînate !

Dorin ȘTEFLEA

UN AUTENTIC POSEIDON AL ZILELOR NOASTRE

Departe de a fi un singuratec, Jacques Ives Cousteau și-a cucerit pe drept cuvînt faima de „as al oceanografiei mondiale", de temerar explorator al misterioasei și nu mai puțin atrăgătoarei lumi a tăcerii. El are la activ nu mai puțin de patru decenii de căutări într-o lume decisă să-și apere adesea cu înverșunare secretele. La bordul cunoscutei nave Calypso, care-l însoțește în toate expedițiile, Jacques Ives Cousteau caută azi comori sau monumente ale civilizației, cum ar fi Tiabuanaco (considerată drept cea mai veche din lume) pe fundul unui lac situat la 3 800 m altitudine, în Peru ; el preconizează construirea de insule plutitoare, proiectează nave menite să ușureze cercetările oceanografice, studiază reacțiile omului și materialelor la gaze sub presiune mare.

Toate acestea, — ajutat de o echipă alcătuită din 210 persoane, printre care se găsesc adesea, și cei doi fii ai săi : unul cineast, celălalt arhitect.

Cousteau apreciază că nu peste mult timp se va putea vorbi și despre un autentic turism subacvatic individual și colectiv. La cei 58 de ani, Jean Ives Cousteau colindă mările și oceanele lumii dezlegînd taine noi, îmbogățind cu perseverență știința și tehnica oceanografică.

Și, învinsă, „lumea tăcerii" i se supune...

prof. Magdalena MUȘAT

„JOHNNY" ȘI-A „RĂZBUNAT" FAMILIA

Jean Pierre Famechon, australianul de origină franceză, care a adus, după Lionel Rose (campion mondial la cocoș) „țării cangurilor" o nouă centură mondială, este membru al unei familii extraordinare. Jean, care și-a schimbat numele mic în Johnny, pentru a da satisfacție publicului australian care-l divinizează, este fiul lui André Famechon, fost campion profesionist al Franței la categoria ușoară. Tatăl său a abandonat boxul mult mai devreme decît prevedea, în urma unui accident de... motocicletă. Raymond Famechon este unchiul lui Johnny, și, pe bună dreptate, pînă mai ieri, putea fi considerat figura centrală a acestei familii. Ray-Raymond Famechon a fost campion european la categoria pană și a atacat de două ori, fără succes, centura mondială, pierzînd în fața celebrilor Willie Pepp și Percy Basett. Un alt unchi al lui Johnny Famechon, pe nume Emilé Famechon, a deținut timp de mai mulți ani titlul de campion al Franței, la categoria muscă. Familia Famechon a avut și alți boxeri de valoare, ca Alfred și Lucien, de asemenea unchii lui Johnny, și ei la rîndul lor campioni ai diferitelor regiuni franceze.

Johnny Famechon, împreună cu părinții săi, a emigrat cu mulți ani în urmă în Australia. De copil el s-a îndrăgostit teribil de box, cu toate că tatăl său l-a avertizat spunîndu-i : **„nu trebuie să te faci boxer, ai să riști foarte mult. Dacă te vei apuca de box, trebuie neapărat, după prima înfrîngere, să abandonezi acest sport".** Johnny Famechon, un boxer tehnic și ambițios, s-a pregătit cu mare atenție și a reușit marea performanță de a-l învinge pe spaniolul Legra. El și-a onorat familia, aducîndu-i în dar titlul mondial al penelor. Tatăl său a ascultat meciul transmis la radio. El se ruga ca fiul său să ajungă măcar în rundul 10, considerînd că astfel ar obține o mare performanță. Cînd, după 15 runduri, crainicul a anunțat că Johnny este noul campion mondial, André Famechon a... invitat-o la dans pe soția sa, Kitty, după care a început să plîngă ca un adevărat copil.

Familia Famechon era... răzbunată.

(O. A.)

SPORTIVI SUB CUPOLA ACADEMIEI

„Cum vrei să ți se urmeze îndemnul dacă n-ai dat tu însuți pilda faptelor concrete"?

Acad. **RALUCA RIPAN** văzută de **NEAGU RĂDULESCU**

Cu intense prezențe în lumea științifică și în cea publică a României, după cum e de aflat în multe manifestări internaționale, ca una dintre plenipotențiarele vieții academice românești sau ca membră a unor organizații de peste hotare, academiciana RALUCA RIPAN stîrnește, simultan, admirație și întrebări.

— De unde, oare, atîtea resurse, de unde atîtea energii ?

— Din exercițiul fizic, din investițiile morale făcute de mine în sport, exerciții care au constituit o preocupare, ca și obligațiile mele studențești și apoi profesionale.

...În dulce tîrgul Ieșului, în care mi-am petrecut studenția, patinam seara, pe gheața unui patinoar amenajat pe *„balta înghețată"* de la Uzina electrică. Adormeam, apoi, frîntă de oboseală, dar în zori, atunci cînd reluam munca mea studențească, în sala de curs, în laborator sau în aulă, orele plăcute petrecute pe gheață își puneau amprenta pe capacitatea de gîndire, de percepere, de elaborare...

După marele act al unității naționale, făcînd parte dintre primele cadre didactice ale Universității din Cluj, am cunoscut ambianța vieții locale, în care exercițiul fizic și sportul propriu-zis se bucurau de un climat cu totul favorabil. Mi-au plăcut mult excursiile. Hoia, Făgetul, Feleacul au devenit tovarășii mei de sfîrșit de săptămînă, cărora le încredințam predilecțiile mele integrale și zilele mele libere. Iarna, cînd neaua învesmînta colinele și căile lor, schiul devenea mijlocul agreat în acele drumeții.

La Cluj, aveam să-mi împlinesc o veche dorință, aceea de a juca tenis. Aici, bucurîndu-mă de rodul muncii mele profesionale, îmi puteam permite luxul cumpărării unei rachete, a mingilor, a încălțămintei necesare, puteam plăti băiatul care dă mingi și antrenorul, puteam contribui la întreținerea terenului de joc.

Și, să știți, dispuneam de un rever eficient, aveam un *drive* hotărît și precis — aș adăuga, de o precizie instinctivă — și știam să *carotez* cu destulă abilitate.

Dar eu am și înotat, învățînd singură acest exercițiu, prin rațiune și prin intuiție.

Cum oare puteam accepta ca tocmai soarele și apa să nu-mi fie prieteni ?

Și pentru că nu mai eram la vîrsta primelor elanuri care pot avea martori în public, mi-am spus că, cu experiența exercițiului fizic din alte discipline — din patinaj, bunăoară, din schi, din drumeție, din tenis — trebuie să învăț singură să înot. Nu se cuvenea să merg la ștrandul Clujului, între studenții mei, numai pentru plajă și scăldat, ci pentru a înota, pentru a gusta din plin voluptatea mișcării ritmice, coordonate, chiar acea superbă luptă cu apa.

— Sînteți întîia femeie rector de Universitate din țara noastră, calitate în care ați funcționat la Universitatea Babeș-Bolyai, din Clujul marilor dumneavoastră amintiri pedagogice, acolo unde l-ați avut predecesor pe Iuliu Hațieganu, marea figură a medicinii românești și a patrioților ardeleni, prieten statornic al tineretului.

— Și eu am luptat, cu dîrzenie și convingere nestrămutată să fac din fiecare student și *un om al arenei*, iar din fiecare spectator un sportiv activ, un practicant, el însuși, al unei discipline sportive, de stadion, de sală, de piscină.

În felul acesta, sportul competitiv, *sportul-spectacol* își desfășura destinul, în timp ce fiecare tînăr student clujean își găsea și el locul într-un colectiv de exercițiu sportiv.

Este un lucru cu totul deosebit să-ți afli studenții cu care lucrezi în laborator sau în sala de curs, pe care-i vezi îmbujorați de momentele solemne ale manifestărilor din aulă, dedîndu-se exercițiului fizic, relevînd voluptatea mișcării organizate.

Și am reușit — da, cred că am izbutit — să contribui la continuarea unei tradiții a tinerimii clujene, care în acest an sărbătorește, ca o perpetuare a contribuției atîtor generații entuziaste, semicentenarul clubului lor sportiv. Socot că, prin sport, tineretul va ajunge să realizeze acea armonioasă echilibrare a resurselor sale în efort, înfruntînd cu curaj neprevăzutul și înfrumusețîndu-și munca.

Iar noi, cei chemați să-l îndrumăm, cum am fi putut oare năzui să ni se urmeze îndemnul, dacă nu am fi dat noi înșine pilda faptelor concrete, deopotrivă în studiu, în viața de toate zilele, în exercițiul fizic și cel sportiv...

V. FIROIU

ALBUM DOCUMENTAR

BAL SAU COMPETIȚIE?

Nicidecum ! E un instantaneu surprins la un concurs public de bob, desfășurat prin anul 1910, pe pîrtia Capelei, de la Rîmnicu Vîlcea.

Conducătorul bobului era Iorgu Arsenie, un vechi polisportiv vîlcean, care a participat și la unele concursuri internaționale și a făcut parte din conducerea federației noastre de sporturi de iarnă.

Și, după cum se vede, bobul de patru este folosit de șase boberi, pe care-i vedem imortalizați de peliculă în plină coborîre a pîrtiei.

Unii concurenți poartă cravată, alții... pălărie tare. În ținută de ceremonie, ei satisfac îndemnuri de pionierat.

Actualitatea internațională

Panțuru — Focșeneanu în frunte după două manșe la campionatele europene de bob

(Urmare din pag. 1)

plus timpii realizați la 50 m de la start și la mijlocul cursei, în fiecare coborîre): 1. **ROMÂNIA (Ion Panțuru-Dumitru Focșeneanu)** 2:31,77 (în prima manșă 6,34 — 48,23 — 1:15,58; manșa a doua 6,32 — 48,20 — 1:16,19); 2. **Austria I** (Erwin Thaler-Reinhold Durnthaler) 2:31,89 (I 6,27 — 47,89 — 1:15,36; II 6,52 — 48,86 — 1:16,53); 3 **Italia I** (Alberto Frigo-Antonio Branccacio) 2:32,44 (I 6,36 — 48,47 — 1:16,22; II 6,38 — 48,50 — 1:16,22); 4. Spania I (Eugenio Baturone-Guillermo Rosal) 2:32,71 (1:15,78 — 1:16,93); 5. Italia II (Bruno Servadei-Andrea Clemente) 2:32,96 (1:15,64 — 1:17,32); 6. Anglia I (Pat Evelyn-Peter Clifford) 2:33,44 (1:15,96 — 1:17,48); 7. Austria II 2:34,10; 8. Franța I 2:34,17; 9. Anglia II 2:34,25; 10. R. F. a Germaniei I 2:34,68. Au luat startul 20 de echipaje, reprezentînd 11 țări.

Duminică dimineață, în ziua a doua a campionatelor europene de bob (ultima pentru proba de 2 persoane) tragerea la sorți îl avantajează oarecum pe Panțuru, întrucît el va pleca în manșa a treia ultimul, iar în coborîrea a patra din poziția a noua, urmînd în ambele pe principalul său rival, austriacul Thaler. Pilotul echipajului român, maestrul sportului Ion Panțuru, se arată încrezător în șansele sale, încredere sporită și de dovezile de simpatie primite din țară. Dintre acestea, cu deosebire l-a emoționat telegrama concetățenilor săi din Comarnic, în numele cărora îi urează deplin succes profesorul de educație fizică **Neacșu**. Să așteptăm și noi, optimiști, manșele hotărîtoare din marea întrecere

VA REINTRA MARIELLE GOITSCHEL?

Marielle Goitschel, cunoscuta schioară franceză, și-a încetat activitatea sportivă anul trecut, după J.O. de la Grenoble, devenind crainic-reporter al unui post francez de radio.

Recent, Marielle Goitschel a declarat că schiul feminin internațional trece printr-o mare criză. **„Dacă aș reveni pe pîrtie aș putea să domin orice concurs"**, a declarat Marielle. Vorbind despre o eventuală reintrare în activitatea competițională, schioarea franceză a spus: **„Intenționez să concurez din nou. La vară mă voi antrena serios și în următorul sezon voi fi din nou printre concurente. În fond, la 24 de ani cît voi avea anul viitor, pot obține încă numeroase succese".**

LA PATINAJ VITEZĂ

CAMPIONUL OLIMPIC DE LA GRENOBLE A DEVENIT CAMPION EUROPEAN PE 500 m

Cea de a 65-a ediție a campionatelor europene de patinaj viteză rezervată bărbaților a început ieri la Inzell (R. F. a Germaniei). Pe primul loc s-a clasat campionul olimpic de la Grenoble, vest-germanul Erhard Keller. Timpul realizat de Keller este același cu cel obținut cu un an în urmă la Jocurile Olimpice.

Iată primii clasați: Keller (R.F.G.) 40,3, 2. Fornaes (Norvegia) 40,4, 3. Braunecker (Austria) și Thomassen (Norvegia) ambii cu 40,9, 5. Claesson (Suedia) 41,2, 6. Verkerk (Olanda), Schenk (Olanda) și Kaplan (U.R.S.S.) toți cu cîte 41,4, 9. Zimmermann (R.F.G.) 41,6, 10. Stiansen (Norvegia) și Cekulaev (U.R.S.S.) ambii cu cîte 41,8.

La închiderea ediției, proba de 5 000 m nu s-a încheiat.

Campionatele se încheie astăzi.

Cu cît echivalează recordul lui Beamon?

Un cercetător științific din S.U.A., profesorul A. D. Wegener, a întreprins o serie de studii privind performanțele realizate la altitudine. După calculele sale, recordul mondial al lui Bob Beamon (8,90 m la lungime) obținut la o altitudine de 2 248 m la Ciudad de Mexico, echivalează la șes cu 8,63 m, bineînțeles în aceleași condiții: la o viteză a vîntului de 2 m pe secundă și avînd înălțimea zborului de 1,75 m.

HOCHEIȘTII SOVIETICI ÎN SERIE...

MONTREAL, 25 (Agerpres). — În fața a 10 000 de spectatori, selecționata de hochei a U.R.S.S. a obținut a 4-a victorie în fața reprezentativei Canadei, de data aceasta cu 10—2 (4—0, 6—1, 0—1). Cel mai bun jucător de pe teren a fost sovieticul Firsov care a înscris de șase ori consecutiv pentru echipa sa.

LA BEVERWIJK

CIOCÎLTEA A ÎNTRERUPT, NICOLAU A PIERDUT

HAGA 25 (Agerpres). — La Beverwijk, în turneul feminin de șah, Alexandra Nicolau (cu negrele) a suferit prima înfrîngere cedînd maghiarei Ivanka. Alte rezultate din runda a 5-a: Timmer-Heemskerk 1—0; Litmanowicz — Vokralova 1—0. Clasament: 1—2. Timmer (Olanda) și Ivanka (Ungaria) 4½ p, 3. Nicolau (România) 3½ p.

În turneul maeștrilor, maghiarul Honfi conduce cu 7 p (1);... 4—5. Ciocîltea (România), Vesterinen (Finlanda) — 5½ p (1). În runda a 9-a, Ciocîltea a întrerupt cu Honfi.

În grupa marilor maeștri, Botvinnik (U.R.S.S.) conduce cu 7½ p; 2. Keres (U.R.S.S.) 7 p, 3. Gheller (U.R.S.S.) 6½ p.

CONCURSUL „OPEN" DE LA BRISBANE

MELBOURNE, 25 (*Agerpres*). Finala probei de simplu femei, din cadrul turneului internațional „open" de tenis de la Brisbane, se va disputa între americanca Billie Jean King și australianca Margaret Court. În semifinale, Margaret Court a învins-o cu 3—6, 6—2, 7—5 pe compatrioata sa Kerry Melville, iar Billie Jean King a dispus cu 4—6, 6—2, 6—3 de Ann Jones (Anglia).

Jucătorul profesionist spaniol Andres Gimeno, care manifestă o formă deosebită în acest turneu, s-a calificat pentru finala de simplu masculin. În semifinală, Gimeno a cîștigat cu 6—2, 7—5, 6—2 în fața australianului Ray Ruffels. În cealaltă semifinală se vor întîlni australienii Rod Laver și Tony Roche.

În sferturile de finală ale probei de dublu bărbați, perechea Tony Roche — John Newcombe (Australia) a întrecut cu 6—2, 7—5, 5—7, 6—8, 6—3 cuplul Terry Addison — Ray Keldie (Australia).

MARELE LEV PĂRĂSEȘTE ARENA

● La 40 de ani, Lev Iașin încheie o carieră strălucită ● Mai întîi... scrimer, baschetbalist, hocheist, șahist ● Debut în fotbal la 18 ani ● Urmașul lui Homici ● Momente de neuitat ● Un „meci de adio" la Moscova

O clipă fericită pentru Iașin: a primit trofeul acordat celui mai bun fotbalist european al anului 1965

Personalitate de proporții legendare în fotbalul mondial, fotbalist despre care s-au scris și se vor scrie încă sute de pagini, portar al selecționatei F.I.F.A., celebrul Lev Iașin a hotărît să-și încheie strălucita carieră.

Timp de aproape două decenii, Lev Iașin a apărat magistral poarta echipei sale, Dinamo Moscova, a reprezentativei U.R.S.S. și, de două ori, a Selecționatei Lumii. Iașin este portarul care, alături de marii goal-keeperi din trecut — Zamora, Hyden, Planicka, Grosics — își înscrie numele cu majuscule în cartea de aur a balonului rotund.

A întruchipat cele mai înalte virtuți ale sportivului zilelor noastre. Toată cariera sa sportivă a constituit un exemplu de înaltă ținută morală, atît în viața particulară, cît și în cea de pe stadion. Modestia, conștiinciozitatea la antrenamente, curajul și seriozitatea sînt principalele calități ale „panterei negre" — așa cum l-au numit cronicarii.

Nu avem pretenția de a prezenta o biografie a sportivului sovietic, deoarece ne-ar trebui pentru aceasta un spațiu mult mai mare. Ne vom limita doar la o concisă relatare a unor date și întîmplări memorabile din viața lui Lev Iașin, avînd convingerea că ele vor interesa pe cititorii noștri.

Născut la 23 octombrie 1929, la Moscova, într-o familie de muncitori, Lev Iașin își începe din fragedă copilărie activitatea sportivă. Nu însă ca fotbalist. Practică cu multă îndemînare baschetul, dar în special scrima și... șahul. La acestea din urmă, obține chiar titlul de campion al școlii! Către 18 ani, Lev Iașin, are de ales între baschet și hochei pe gheață. Alege pentru un timp sportul cu pucul, dar un accident îl determină să abandoneze hocheiul. Apoi, în aceeași perioadă, se hotărăște să devină fotbalist.

— **Cam tîrziu!** i-a spus antrenorul Cernîșev de la Dinamo Moscova unde dorea Lev să se legitimeze. **Să începi cu fotbalul la 18 ani?** Cernîșev l-a măsurat din ochi și a văzut în fața sa un tînăr înalt de 1,85 m, foarte bine legat. Dialogul a continuat, și pînă la urmă, Cernîșev s-a convins că nu are de a face cu un începător ci cu un sportiv multilateral, extrem de bine dezvoltat, fapt care i-a sugerat ideea că tînărul Lev poate deveni un portar bunicel.

La primele sale apariții în echipa de juniori, Lev a făcut adevărate minuni. Curînd, toată Moscova a știut că portarul juniorilor dinamoviști este de-a dreptul excepțional. Urmarea? La toate meciurile de juniori în care apăra Iașin, stadioanele erau arhipline.

În 1949, după ce trecuse de vîrsta junioratului, Lev Iașin dorea să promoveze în prima echipă. Atunci, însă, lucrul acesta era imposibil. Poarta echipei de seniori era apărată de un alt jucător celebru, Alexei Homici, despre care presa engleză scrisese în 1945 (cu prilejul strălucitului turneu întreprins de Dinamo Moscova în Anglia) că a fost în stare să-i „hipnotizeze" pe Tommy Lawton și Tommy Finney, pe atunci celebrități ale fotbalului insular și mondial. Într-adevăr, Homici a fost o figură legendară a fotbalului sovietic. Pentru a-i lua locul nu era un lucru prea ușor, nici pentru Iașin, și nici antrenorul dinamoviștilor nu se încumeta spre o asemenea decizie. Și, totuși, printr-o întîmplare, la un joc de campionat cu Spartak Moscova, Homici se accidentează. Iașin intră în poartă în locul lui. Debutul are loc, însă, într-un mod nefericit. Emoționat, Iașin primește un gol gratuit și Dinamo pierde meciul. A urmat scoaterea sa temporară din echipă, dar pauza i-a prins bine. Sub îndrumarea lui Homici, Lev se antrenează cu o rară conștiinciozitate. În afara orelor obișnuite, Iașin împreună cu profesorul său, Homici, sînt deseori văzuți pînă în amurg pe terenul de antrenament. Dar să-l lăsăm pe el să vorbească:

— **Homici a fost pentru mine un adevărat idol. L-am ascultat cu plăcere, ori de cîte ori îmi vorbea cu vocea sa calmă. Din fiecare cuvînt al său puteam învăța ceva. Nu peste mult am reintrat în poartă și Alexei m-a supravegheat și m-a instruit în timpul numeroaselor partide de campionat. Simțeam mai multă siguranță atunci cînd îi auzeam cuvintele din spatele porții: Lev! Acum! Ieși! Boxează balonul! Au fost primii mei ani de școală adevărată.**

În 1952, după retragerea lui Homici, Iașin rămîne portarul titular al dinamoviștilor moscoviți. De aici încolo urmează marea carieră a lui Iașin. Ne vom rezuma să spunem că, în 1954, el debutează în echipa națională la Calcuta, unde selecționata U.R.S.S. dispune cu 6—0 de reprezentativa Indiei. De atunci — și pînă azi — el a apărat în prima echipă de peste 80 de ori! A jucat pe toate continentele și oriunde apărea pe teren era primit cu un entuziasm de nedescris. În 1956, echipa U.R.S.S., cu Iașin în poartă, cucerește titlul olimpic și apoi, tot el, participă la C.M. din 1958, 1962, 1966. În total, trei campionate mondiale și un turneu olimpic, două selecționări în echipa lumii! Un palmares excepțional.

Mulți credeau că Iașin — portarul cu șapcă — este superstițios. Adevărul este însă altul. Lev a primit în dar șapca lui Homici. **„Mă obișnuisem într-atît cu ea încît nu mă mai puteam lipsi de șapca aceasta. Dar după cîțiva ani se rupsese așa de mult încît nu o mai puteam purta. Mi-am cumpărat alta, nouă, dar pe cea veche am pus-o în vitrina cu trofee. Să vă spun drept, pe soare, pe vînt, pe ploaie o asemenea șapcă este foarte utilă și o recomand oricărui portar"...**

Dacă stai de vorbă cu Iașin și-l întrebi care sînt întîmplările cele mai plăcute din viața lui, îți va povesti, desigur, despre amintirea pe care i-a oferit-o Stanley Matthews, despre penaltiurile din studioul de televiziune de la Rio, și despre aprecierea făcută de portarul iugoslav Soskici.

„La meciul de adio al lui Stanley Matthews, acesta s-a apropiat de mine și mi-a spus: te rog să primești din partea mea, un serviciu de porțelan pentru cafea. Ca să-ți aduci aminte de mine. Gestul m-a copleșit pur și simplu. Dar nici eu nu i-am rămas dator. I-am trimis mai tîrziu un samovar lucrat de mînă, de un meșter din Tula.

Ulterior, Sir Stanley mi-a scris: „Nici nu puteai să-mi produci o bucurie mai mare. La noi, în Anglia, ca și la voi în Uniunea Sovietică, ceaiul este o băutură națională. Îmi voi aminti cu plăcere, ori de cîte ori voi bea din samovar, de calitățile acelui om, prieten și sportiv care mi l-a dăruit".

Mă aflam la Rio de Janeiro și televiziunea braziliană, în dorința de a realiza o transmisie originală, m-a invitat în studio. Am rămas surprins cînd mi s-a spus că un atacant celebru din Brazilia îmi va trage trei lovituri de la 11 m. Unde, l-am întrebat eu. Chiar aici! E totul pregătit — mi s-a răspuns. Într-adevăr, am fost apoi condus într-o hală uriașă unde era montată o poartă regulamentară și fotbalistul de culoare, gata echipat aștepta începerea transmisiei. Neavînd încotro m-am echipat și, după o încălzire ...regulamentară am dat semnalul că „spectacolul" poate începe. Jocul s-a terminat repede: din trei lovituri n-am primit nici un gol! Drept premiu mi s-a dat o mare sumă de bani, pe care am oferit-o însă unui azil de copii orfani.

În pauza meciului Anglia — Restul Lumii din 1965, Soskici a venit la mine și m-a rugat: „Lev, rămîi tu în poartă, ești mai bun și lumea pe tine te simpatizează mai mult. Aceste cuvinte, spuse de un jucător cu mult mai tînăr, mie care aveam atunci 36 de ani, au fost de neuitat".

Întrebat care este cel mai mare regret al său, Iașin a răspuns că și-ar fi dorit doi băieți ca să-i facă fotbaliști. Dar și cu cele două fetițe, Irina (13 ani) și Alionca (8 ani) este foarte fericit. Speră să facă din ele două sportive de frunte.

★

Lev Iașin își va termina în acest an examenele Institutului de cultură fizică, după care se va dedica educării tinerelor generații de fotbaliști.

Iașin plonjînd spectaculos în picioarele celebrului fotbalist Uwe Seeler

După cum a declarat **Granatkin**, vicepreședinte al F.I.F.A., într-un interviu acordat ziarului „IZVESTIA" din Moscova, retragerea lui Iașin din activitatea competițională va fi sărbătorită, poate, chiar printr-un meci între selecționata U.R.S.S. și echipa restului lumii. Meciul ar urma să aibă loc pe stadionul Lujniki, la sfîrșitul lunii august sau la începutul lui septembrie.

Ion OCHSENFELD

ÎN TURNEUL CELOR CINCI NAȚIUNI:

O NOUĂ ÎNFRÎNGERE A RUGBYȘTILOR FRANCEZI

Ieri, la Dublin, în fața a 55 000 de spectatori, Selecționata de rugby a Irlandei a învins cu 17—9 (11—6) reprezentativa Franței, în noua ediție a Turneului celor cinci națiuni. Este pentru prima oară în ultimii zece ani cînd rugbyștii irlandezi repurtează victoria în fața reprezentanților cocoșului galic.

La Paris, echipa Franței cedase acum două săptămîni în fața selecționatei Scoției.

SĂPTĂMÎNA SPORTIVĂ ÎN IMAGINI

TELEFOTO AGERPRES

Numai 2 min. 17 sec. a durat meciul programat pe distanța de 15 reprize între Bob Foster, campionul mondial la categoria semigrea și challangerul său, Frankie De Paula. Spectatorii de la Madison Square Garden au plecat dezamăgiți, fiindcă această „dreaptă" a lui Foster a pus rapid capăt luptei

Fermierul suedez Bjorn Waldegaard este „omul zilei" în automobilism. Îl vedem (în stînga) odihnindu-se, cu coechipierul său Lars Helmer, pe capota mașinii Porsche, care le-a adus victoria în Raliul Monte Carlo

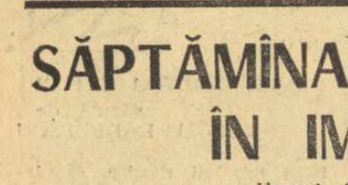

Fotbal la poalele Anzilor... Pe stadionul din capitala peruviană, fotbaliștii de la Sparta Praga au resimțit din plin lipsa de oxigen, dar — cum se vede în această fotografie — au avut atacuri viguroase la poarta echipei Universidad de Lima

De patru ori în decurs de cîteva zile, hocheiștii reprezentativei U.R.S.S. și-au demonstrat superioritatea în fața echipierilor Canadei, chiar la ei acasă (4—2, 7—0, 8—3, 10—2). Iată-l în cel de-al doilea meci, disputat la Vancouver, pe excelentul Anatoli Firsov, marcînd un nou gol în poarta canadienilor.

DUPĂ VIZITA ÎN CAPITALĂ

„Europenele de la București pot deveni un model"

...declară N. Nikiforov-Denisov, vicepreședinte al A.I.B.A.

După o vizită de cîteva zile, N. Nikiforov-Denisov, vicepreședinte al A.I.B.A. și președintele biroului regional european de box a părăsit Bucureștiul. Înainte de plecare, distinsul membru al conducerii forului mondial amator a ținut să ne împărtășească cîteva din constatările sale privind stadiul pregătirilor în vederea apropiatelor campionate continentale de la București. Iată ce ne-a spus oaspetele:

— *Am stat doar trei zile la București, dar aceasta nu m-a împiedicat să constat că pregătirile prietenilor români sînt formidabile... Am cunoscut pe conducătorii mișcării sportive din țara dv., ai federației române de specialitate, a căror competență și al căror entuziasm m-au impresionat profund. Am vizitat patinoarul artificial „23 August", unde se vor desfășura întrecerile. Arena este, parcă, făcută pentru box, spectatorii putînd viziona meciurile în condiții optime, din orice colț al tribunei. Cînd patinoarul va fi acoperit (și aceasta cred că se va întîmpla curînd) voi putea spune cu certitudine că europenele de la București pot fi luate ca etalon pentru viitoarele confruntări continentale. Sportivii străini se vor simți foarte bine atît în arena unde vor avea loc disputele, cît și în hotelul din incinta parcului „23 August", în sălile de antrenament ce le vor sta la dispoziție. Reprezentanții presei, ca și arbitrii-judecători vor avea bune condiții de muncă. Pot spune cu siguranță că celelalte probleme organizatorice (amenajarea ringului, instalarea panoului electric pentru afișarea rezultatelor, cerințele culinare ale boxerilor, întocmirea operativă a buletinelor informative etc) nu vor constitui probleme greu de rezolvat pentru federația română de specialitate.*

telex-radio-telefon

LA SANTIAGO DE CHILE, în turneul hexagonal de fotbal: Dinamo Moscova — San Lorenzo Almagro (Argentina) 3—1 (0—0).

■

JOCURILE EUROPENE de atletism în sală vor reuni la Belgrad (8—9 martie) cca 400 atleți din 25 țări.

■

LA MEGEVE, în concursul de schi „Cupa Emile Allais", — H. Duvillard (Franța) a cîștigat proba de coborîre în 2:14,75; 2. H. Messner (Austria) 2:16,44; 3. A. Matt (Austria) 2:16,80. În clasamentul Cupei mondiale conduce K. Schrantz 110 p; 2. Duvillard 59 p; 3. H. Tritscher 58 p, 4. A. Matt 54 p.

■

INGRID LAFFORGUE (Franța) a cîștigat proba de coborîre la St. Gervais. În clasamentul feminin al Cupei mondiale, Gertrud Gabl continuă să conducă cu 90 p; 2. Annie Famose (Fr.) 81 p.

■

JOCURILE UNIVERSITARE de sală care urmau să aibă loc la Sofia (1—2 februarie) au fost amînate pentru 1970 în același oraș.

■

CLASAMENTUL DEFINITIV în Raliul Monte Carlo nu a adus schimbări în ordinea comunicată inițial. „Cupa feminină" a revenit echipajului Pat Moss-Carlasson-Elysabet Nystrom (pe mașină Lancia) situat pe locul VI în clasamentul general.

■

A. ZAITEV, liderul actual al campionatului de șah al U.R.S.S. a cedat în runda a 15-a lui Podgaiț. El are 10 p (1) fiind urmat de Polugaevski cu 10 p; Podgaiț cu 9 p.

■

ÎN „CUPA INTERCONTINENTALĂ" la baschet masculin, la Macon (S.U.A.): Sirio Sao Paulo-Macon Movers 73—68 (39—36).

■

LA BUENOS AIRES în meci amical de fotbal: Velez Sarsfield (campioana Argentinei)—Ungaria tineret 3—4 (1—1, 1—1). Victoria a fost decisă prin executarea unor penaltiuri.

■

RON CLARKE a stabilit la Oakland (S.U.A.) cea mai bună performanță mondială pe teren acoperit, în cursa de 3 mile cu 13:12,6. La înălțime, a cîștigat Steve Kelly cu 2,03 m în timp ce Fosbury a trecut abia 1,98 m.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 437 (5871) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 27 ianuarie 1969

LUPTĂ PASIONANTĂ LA CAMPIONATUL NAȚIONAL DE BIATLON

ȘTAFETA DINAMO BRAȘOV, ÎNVINGĂTOARE DUPĂ ULTIMUL SCHIMB

Gh. Vilmoș a fost și ieri factorul determinant al victoriei ștafetei Dinamo Brașov în disputa pentru titlul de campioană națională la biatlon

POIANA BRAȘOV, 26 (prin telefon, de la trimisul nostru). În proba de ștafetă 4×7.5 km din cadrul campionatului național de biatlon învingătorul nu a fost cunoscut decît pe ultimii metri ai cursei. Favorită era echipa **A.S.A.**, avînd în vedere că în cursa individuală de 20 km disputată vineri, în primele 6 locuri se clasaseră 5 sportivi de la respectivul club brașovean. Iată, însă, că, răsturnînd toate pronosticurile, sportivii de la **Dinamo Brașov** au reușit o splendidă victorie, în care o contribuție deosebită au adus tinerii **Alexandru Szabo** și **Ion Țeposu**, dar, în special, excelentul **Gheorghe Vilmoș**.

După primul schimb, **Alexandru Szabo** (Dinamo) a făcut o cursă excelentă, iar, pe lîngă aceasta, a reușit ca în poligon să spargă toate baloanele. În schimbul 3 am asistat la o adevărată dispută pentru secunde între **Ion Țeposu** și **Nicolae Bărbășescu**. În timp ce în poligon au venit pe o distanță apropiată, la tragere **Ion Țeposu** a reușit să nu fie penalizat, în schimb **Nicolae Bărbășescu**, lăsînd două baloane nesparte, a trebuit să facă două ture de penalizare în plus. În ultimul schimb au pornit **Gheorghe Vilmoș** pentru Dinamo, și **Constantin Carabela** pentru **A.S.A. Brașov**. La prima tragere, după primele 6 cartușe, **Gheorghe Vilmoș** a reușit să spargă cele 5 baloane și a pornit în cursă. **Constantin Carabela** nu s-a lăsat mai prejos și a reușit aceeași performanță ca și adversarul său și i-a luat urma.

Paul IOVAN

(Continuare în pag. a 2-a)

Trimisul nostru special, VICTOR BĂNCIULESCU, transmite:

IMPORTUL DE METAL PREȚIOS A FOST DESCHIS: PANȚURU ȘI FOCȘENEANU PRIMII DEPUNĂTORI — ARGINT LA CERVINIA!

—Echipajul austriac pe locul I—

CERVINIA-BREUIL, 26 (prin telefon). — Duminică, la Cervinia, s-a repetat situația de la campionatele europene din 1967, de la Innsbruck: **locul I — Austria, II — România**, cu aceiași piloți la fisele. Avantajul de 12 sutimi de secundă, obținut în prima zi, a C.E., în cadrul probei de **bob 2 persoane**, nu i-a fost suficient echipajului României pentru a învinge pînă la urmă celebrul cuplu al Austriei, care cucerește, astfel, **a patra oară titlul european** (după 1965, '66, '67). Comis-voiajorul **Erwin Thaler** (39 ani) și studentul în medicină **Reinhold Durnthaler** (26 ani) — ambii originari din Innsbruck — au fost astăzi irezistibili, realizînd în manșa a patra un fantastic **record al pîrtiei: 1:15,00!**

Pentru toți spectatorii, astăzi (n.n. ieri) mult mai mulți, veniți cu zeci de autocare de la Milano, Torino, Aosta și din împrejurimi, era clar că singurii pretendenți justificați la titlul european sînt boberii români și cei austrieci. Într-adevăr, **Panțuru** și **Focșeneanu** au reușit în manșa a patra **al doilea timp absolut al pîrtiei: 1:15,17.** Din păcate, în cursa precedentă, o ieșire defectuoasă dintr-un viraj pe prima porțiune a pistei, i-a făcut să piardă sutimi prețioase. Cu toate acestea, clasa celor două echipaje rivale reiese evident și din ierarhia finală, unde echipajul ocupant al locului III se află la aproape 3 secunde distanță, ceea ce reprezintă destul de mult în acest sport.

Cele două manșe de duminică s-au desfășurat sub un soare strălucitor, care a sporit măreția și splendoarea peisajului alpin oglindit de pitorescul Lago Blu. Sîmbătă am asemănat Valea Breuil cu un cazan, poate pentru că ceața ne împrejmuia. Astăzi am descoperit că, în prospectele lor, italienii numesc valea o scoică, ceea ce e mult mai subtil și, desigur, mai potrivit. Emoția a domnit mai mult decît cu o zi în urmă în rîndul echipajelor favorite. Pînă și pe Panțuru, recunoscut pentru echilibrul său psihic, l-am văzut cuprins de neliniște, evitînd conversațiile. Ceva mai proaspăt s-a arătat ajustorul de mecanică fină din Sinaia, Dumitru Focșeneanu (33 ani), al cărui merit este îndubitabil în obținerea performanțelor. Precum nu poate fi uitată splendida sportivitate cu care Neagoe a îngrijit bobul celor doi reprezentanți ai țării noastre la C.E., trecînd peste amărăciunea, posibilă, de a nu fi el la frînă. Dar acum, totul s-a încheiat și medalia de argint face companie onorabilă celei de aur a celebrului **Thaler**. Acesta, de altfel, ne-a declarat: „**Am concurat întotdeauna cu plăcere alături de Panțuru, un excelent pilot și un sportiv desăvîrșit. Am spus asta și atunci cînd m-a învins în proba de 4, la Inns-**

(Continuare în pag. a 4-a)

Deținătorii primelor două locuri în clasamentul general se felicită reciproc (de la stînga) Panțuru, Focșeneanu, Thaler și Durnthaler
Telefoto: A. P.-AGERPRES

EDUCAȚIE FIZICĂ INVIZIBILĂ

Educația fizică nu este numai ceea ce se face în școală în orele consacrate acestui obiect, nici numai ceea ce se practică în diferitele secții ale asociațiilor sportive și nici numai acele exerciții ce se cultivă în colectivele de performanță ale cluburilor.

În afara formelor consacrate de mai sus există și o educație fizică invizibilă, de care nu știe de cele mai multe ori decît acela care o practică, fără a simți nici cea mai mică dorință de a face publicitate în jurul ei. O educație fizică făcută pentru sine, pentru nevoile proprii, pentru plăcerea provocată de mișcare, pentru satisfacțiile de ordin psihic și estetic, cît și pentru plusul de sănătate și vigoare pe care o conferă practicanților.

Este vorba de acea mișcare pe care o face cetățeanul care merge cu bicicleta la serviciu sau într-o excursie, cel care urcă duminică pe munte, cel care înoată cîteva lungimi de bazin sau vîslește un ceas pe lacul Herăstrău.

Căci există cu adevărat o educație fizică neorganizată de nimeni, necondusă de vreun organ obștesc, care nu uzează baze sportive și nici nu consumă mijloace materiale. Aceasta nu are nevoie decît de cîteva minute în fiecare zi sau de cel mult cîteva ore în zilele libere pentru a procura satisfacții de mare preț oricui este destul de conștient ca s-o practice. Este vorba de o educație fizică practicată de cei care citesc în fugă „Sportul", care nu cunosc numele unor campioni, după cum nici nu au studiat vreodată manuale care să-i învețe cultul propriei sănătăți prin exerciții fizice. Și totuși, este vorba de o educație fizică adevărată, cum este ridicarea unei greutăți oarecare, să zicem de 20 de ori în fiecare dimineață după sculare, spre a pune în mișcare funcțiile amorțite de somn. O partidă de popice cu un coleg, o partidă de tenis de masă cu un amic sau chiar și o excursie cu familia. Toate acestea fac parte din educația fizică invizibilă, ca și exercițiile de gimnastică făcute în ritmul unei melodii radiodifuzate, urmate de exerciții de respirație reconfortante.

Toate aceste exerciții, adeseori destul de puțin savante, sînt extrem de utile organismului, oricum mai utile decît pilulele antinevralgice sau tratamentele de orice fel.

Educația fizică invizibilă mai are și darul de a nu costa bani, de a nu necesita investiții, ci doar un mic efort de voință al fiecăruia pentru a obține un rezultat pe care nu-l pot realiza nici stadioanele perfecte și nici cele mai moderne metode competiționale. Este un mic efort de voință care se cere cetățeanului de orice vîrstă pentru a se fortifica fizic și care, în fond, poate aduce rezultate tot atît de importante pentru sănătatea națiunii ca și o mișcare sportivă complexă, dar care oricum nu are cum să cuprindă exercițiul fizic cotidian ce ar trebui să facă parte din deprinderile cele mai intime ale fiecăruia. Și acest mic efort vor consimți să-l facă din ce în ce mai mulți — îndată ce vor fi convinși că poate fi aproape la fel de important ca hrana cotidiană sau somnul regulat, chiar dacă efectele acestui efort sînt mai puțin vizibile și nevoia lui mai puțin evidentă.

Ar fi poate necesar ca pentru înfăptuirea acestei educații fizice invizibile, pe scara întregii națiuni, să se facă mai multe eforturi decît se fac în prezent cînd sportul de performanță preocupă în atare măsură spiritele încît, de multe ori, orice formă a educației fizice este orientată și judecată în mod deformat numai în funcție de rolul pe care-l are în obținerea performanței. Destul de multă lume consideră că a făcut destul pentru educația fizică a națiunii dacă sprijină într-un fel sportul de performanță. Or, a te preocupa de această latură invizibilă a educației fizice, a îndruma masele spre practicarea ei, este o sarcină cel puțin la fel de nobilă și de folositoare ca și preocuparea pentru performanță și această sarcină trebuie îndeplinită de toți cei interesați de sănătatea națiunii, cu cea mai mare stăruință și pasiune, chiar dacă rezultatele sînt mult mai puțin spectaculoase, dar în schimb mult mai profunde și mai cuprinzătoare.

N. BRAȘOVEANU

AZI, PE PATINOARUL ARTIFICIAL

SELECȚIONATA DE HOCHEI ÎNTÎLNEȘTE PE AVTOMOBILIST SVERDLOVSK

— Ieri oaspeții au învins echipa de tineret cu 13-1 (3-0, 7-1, 3-0)

Disputînd ieri seara pe patinoarul artificial „23 August" al doilea meci din cadrul turneului pe care îl întreprinde în țara noastră, echipa sovietică de hochei *Avtomobilist Sverdlovsk* a obținut o facilă victorie în fața selecționatei de tineret: *13-1 (3-0, 7-1, 3-0)*. Este aproape sigur că nici unul din spectatorii prezenți la această întîlnire nu pronostica o victorie a tinerilor jucători români, cunoscută fiind valoarea, în general, a hocheiului sovietic și, în special, a oaspeților noștri, clasați printre primele 5 echipe ale campionatului unional. Dar, la fel de sigur este și faptul că foarte puțini dintre cei ce au luat loc în tribunele patinoarului ar fi crezut, mai ales după cum s-au desfășurat primele 10 minute ale partidei, că în final hocheiștii sovietici vor realiza o victorie așa de categorică.

Așadar ceea ce produce nedumerire este diferența mare de scor, cu atît mai surprinzătoare cu cît numai cu 24 de ore înainte *Avtomobilist Sverdlovsk* învinsese la Miercurea Ciuc echipa *Avîntul* cu *13-5* un scor, să zicem, onorabil pentru o formație de club. Cum poate fi explicată atunci avalanșa de goluri din poarta selecționatei de tineret, apărată primele două reprize de Iordan și în ultima parte de *Crișan?* În primul rînd prin însăși componența formației, alcătuită din cîțiva juniori, fără o capacitate fizică corespunzătoare ritmului impus de oaspeți și din jucători mai vîrstnici, care în nici un caz nu mai pot fi asimilați în categoria „tineret". Neavînd, deci, o omogenitate fizică satisfăcătoare unui meci internațional, echipa aliniată de antrenorii *G. Cosman* și *N. Zografi*, cărora li s-a adăugat și *Z. Csaka* (prin introducerea juniorilor) a devenit o pradă facilă în fața redutabililor ei adversari. În plus, s-a mai adăugat și faptul că selecționata a manifestat serioase carențe și în direcția pregătirii tactice, sarcinile de marcaj fiind respectate doar în prima parte a întîlnirii și cu deosebire în primele 10 minute. Așa încît, în repriza secundă oaspeții s-au detașat net, pentru ca apoi, în ultimele 20 de minute, să nu mai insiste. Punctele au fost marcate de: *Igoșin (4), Golouhov (3), Cekalkin (2), Zamonin (2), Rudakov* și *Mendubaiev* pentru Avtomobilist și *Iordan* pentru selecționata de tineret. Au condus corect *I. Agopov* și *N. Turceanu*.

Astăzi oaspeții vor avea în față prima noastră garnitură. Meciul (ora de începere tot 18) se anunță deci foarte interesant, el fiind poate cel mai important test înaintea campionatului mondial și a jocurilor internaționale pe care echipa reprezentativă le are de susținut în continuarea sezonului.

Călin ANTONESCU

CONCURSUL ATLETIC AL JUNIORILOR MICI

DISPUTE ECHILIBRATE ÎN ULTIMELE PROBE

Ultimele probe desfășurate sîmbătă, în prima zi a concursului republican de juniori mici, au fost cele de greutate fete, 50 m și înălțime băieți. Mariana Constantin (Ș.S.A. Buc.), care în urmă cu două săptămîni cîștigase la campionatul Capitalei aruncînd 13,36 m, a dominat autoritar și de această dată proba de greutate, clasîndu-se pe primul loc cu 13,22 m. La apreciabilă distanță în urma ei s-au situat: Elena Pațac (Progr. Buc.) 12,01, Eugenia Andreescu (Lic. 2 Cîmpulung Muscel) 11,80, Ecaterina Kulczycki (Șc. sp. Oradea) 11,31 etc.

În finala cursei de 50 m băieți, sprinterii bucureșteni G. Rădășan (C.S.Ș.) și Florică Stoian (Viitorul) au fost clasați, la egalitate de performanță — 6,2 s — pe primul loc. I-au urmat: Al. Szakacs (Crișul Oradea) 6,3, E. Gheorghe (C. S. Ș. Buc.) 6,4, Em. Sandu (Constr. Buc.) 6,4, S. Zbîrcea (Progr. Buc.) 6,6. La înălțime, după o luptă interesantă, Gavril Kicsid de la Tractorul Tg. Secuiesc (1,81 m) a reușit să se impună în fața ieșeanului Radu Gavrilaș (1,78 m).

Duminică dimineață, prima finală disputată a fost cea de 50 m g rezervată fetelor. Marta Szatmari (Lic. 2 Tg. Mureș) și-a reeditat victoria obținută

Ad. IONESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

ASTĂZI, LA ORELE 17,30, SALA DALLES:

„DOPAJUL ÎN SPORT"

Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, în colaborare cu Universitatea populară București, organizează astăzi, la orele 17.30, în sala Dalles, expunerea: „DOPAJUL ÎN SPORT", pe care o va susține dr. Ion Drăgan, directorul Centrului de medicină sportivă. Va urma filmul color „Pentru un tricou galben" — producție franceză.

Un nou atac al oaspeților este pentru un moment oprit de fundașul Pop (în spate). Dar, Igoșin, unul din cei mai valoroși jucători de la Avtomobilist, se pregătește să reia acțiunea
Foto: V. BAGEAC

DRÎMBĂ — LOCUL III LA PARIS, ÎN „CUPA MARTINI"

(Citiți relatarea telefonică în pag. a IV-a)

Poroșnicu (Steaua) pune mingea pe lîngă blocajul echipei U.S.C. Münster

Eliminînd pe U.S.C. Münster

Voleibaliștii de la Steaua s-au calificat în optimile de finală ale „C.C.E."

(Citiți amănunte în pag. a IV-a)

DISPUTE ECHILIBRATE

(Urmare din pag. 1)

la ediția de anul trecut a competiției, de data aceasta avînd însă un timp inferior cu o zecime de secundă: 7,8 s. Același rezultat l-a înregistrat și Mariana Nedelcu (Șc. sp. Cluj) clasată pe locul secund, iar Georgeta Popa (C. S. Ș. Buc.) — 7,9 s, Carmen Dumitrescu (Constr. Buc.) — 8,0 s, Viorica Achim (Șc. sp. Reșița) — 8.1 s și Eleonora Crăciun (Ș.S.A. Buc.) — 8,2 s, au ocupat în această ordine locurile 3—6.

În cursa băieților, pe aceeași distanță, trei alergători au încheiat întrecerea cu un rezultat egal: 7,4 s. Ordinea lor a fost indicată numai după „citirea" fotografiei făcute pe linia de sosire: Aurel Marinescu (Viit. Buc.) pe locul întîi, iar Ion Mihai (C.A.U. Buc.) și Radu Gavrilaș (C.S.M.S. Iași) — care nu au putut fi departajați nici în acest mod — pe locurile 2—3. De menționat că I. Pațiu (Șc. sp. Cluj) și Fl. Bejan (C.S.M.S. Iași), cîștigătorii seriilor, nu au reușit să ocupe în finală decît locurile 4 și, respectiv, 6.

Același Radu Gavrilaș, omniprezent, a avut și satisfacția deplină de a urca pe prima treaptă a podiumului, datorită aruncării de 13,12 m care l-a situat în fruntea aruncătorilor de greutate. Printre învinșii săi: P. Carpenco (Met. Buc.) 12,99, G. Călin (Ș.S.A. Buc.) 12,94, M. Iordan (Ș.S.A. Buc.) 12,72 m. La înălțime fete, Elvira Crețu (Ș.S.A. Buc.) a încercat să treacă ștacheta fixată la 1,58 m, cu un centimetru deasupra recordului republican pe care îl deține. Nu a reușit, dar și performanța realizată — 1,54 m — i-a fost suficientă pentru cucerirea primului loc. Liliana Ghițescu de la Șc. sp. Ploiești (1,50 m) s-a clasat a doua, ocupînd același loc ca și în seara precedentă la lungime.

Ultima probă încheiată a furnizat o surpriză, favoritul la lungime — G. Rădășan (C.S.Ș. Buc.) — care condusese lejer tot concursul — fiind întrecut la ultima încercare de Mihai Borceanu (C.F.R. Timișoara) cu un singur centimetru: 6,48, față de 6,47 m! Fl. Stoian (Viit. Buc.), clasat împreună cu Rădășan pe primul loc la 50 m, cu o săritură de 6,34 m, a ocupat poziția a treia.

Luptă strînsă la 50 metri garduri băieți
Foto: N. AURED

LA BUCUREȘTI ȘI TIMIȘOARA...

Sîmbătă, sala Progresul s-a dovedit neîncăpătoare pentru numeroșii spectatori veniți să asiste la meciurile etapei a doua din returul competiției „Cupa Progresul". În primul meci, considerat derbyul etapei, s-au întîlnit echipele Progresul și Confecția. La capătul unei dispute extrem de echilibrate jocul s-a încheiat cu scorul de 12—11 (7—6) în favoarea echipei Progresul. Meciul a fost presărat cu numeroase faze de poartă, una mai palpitantă decît alta. După 16 minute de joc, Confecția conducea cu 4—0, dar numai după 6 minute, Progresul reușește să egaleze și să ia conducerea: 5—4. După ce Costandache (Confecția) egalează, Oțelea (Progresul) înscrie spectaculos pe contraatac și scorul la pauză devine 7—6. La reluare, jocul se desfășoară în același tempo susținut, finalul găsind cele două echipe într-o aprigă încleștare: 10—9 pentru Confecția în min. 42. În min. 45 Progresul conduce cu 11—10, pentru ca în min. 48 Confecția să egaleze din nou, iar în ultimul minut de joc M. Constantinescu aduce victoria echipei Progresul, printr-un gol de toată frumusețea. În cel de-al doilea meci, Rapid, cu formația completă, a cîștigat destul de greu în fața echipei I.E.F.S., prezentă doar cu 7 jucătoare. Scorul a fost de 14—9 (8—5). Universitatea București a întîlnit în ultimul meci al etapei echipa Șc. sp. 2. Desfășurînd un joc bazat mai ales pe contraatac și profitînd și de oboseala elevelor, jucătoarele de la Universitatea au cîștigat clar: 35—12 (13—3).

Gh. DINU, coresp.

La Timișoara s-au disputat noi întîlniri în cadrul „Cupei de iarnă". S-au înregistrat rezultatele: *feminin:* Universitatea I—Universitatea II 13—6 (9—3), Constructorul—Lic. 4 20—5 (11—2), Victoria Guban— Ș.S. Timișoara 10—8 (5—4); *masculin:* Timpuri noi—Voința 10—8 (3—3).

P. ARCAN, coresp.

ÎNVINGĂTORI ÎN CUPA DINAMO — JUNIORII ȘI COPIII!

BRAȘOV, 26 (prin telefon). *Mărturisesc că urcînd ieri în Cristianul Mare, pentru a vedea și comenta „Cupa Dinamo", concurs de slalom organizat exclusiv pentru juniori și copii, aveam oarecare rezerve. Seniorii schiului lipseau, deci... Îndoielile privind reușita și spectaculozitatea acestui concurs mai erau întărite și de vremea „clineascä" ce ne întîmpina. Minus 15 grade, viscol, ușoară ceață. Și totuși, cît de departe eram de adevăr. M-am convins, încă o dată, că sportul nostru are rezerve uriașe, talente excepționale și în schiul alpin. Privindu-i pe micii schiori, mi-am amintit că și alți români la vîrsta junioratului s-au bătut de la egal la egal și, uneori, au învins schiori care ulterior aveau să devină stele de prima mărime în sportul zăpezii, cum sînt Stamos, Duvillard, Nenning și alții. Și m-am gîndit că istoria se poate repeta. Juniorii și copiii, acești teribil entuziaști, au făcut o risipă de pasiune și o demonstrație de „bărbăție" participînd la acest concurs cu ajutorul și sub autoritatea competentă a unui mănunchi de arbitri pasionați, care merită respectul și admirația noastră. Și dacă singurii spectatori ai acestei frumoase competiții — brazii înălbiți și transformați de chiciură și vînt în gigantice statui — n-au putut aplauda, s-o facem noi din toată inima, în special pentru micii concurenți cît și pentru arbitri, antrenori și organizatori căci o merită din plin. O mențiune în plus pentru inițiativa organizării unor competiții separate pentru juniori și copii, inițiativă care dă strălucire proprie tinerei generații scoase din umbra în care era ținută prin dublarea concursurilor de seniori. O dată începutul făcut, trebuie perseverat pe acest drum.*

Iată rezultatele: slalom special *(350 m lungimea pîrtiei, 35 de porți, 150 m diferență de nivel — traseu: cabana Cristianul Mare — Poiana Doamnei)* **junioare mari:** *1. Maria Gîmpeanu (Școala sportivă Brașov) 83,4 sec., 2. Daniela Munteanu (A.S.A. Brașov) 90, 3. Minodora Zerman (Șc. sp. Predeal) 96;* **junioare mici:** *1. Maria Roșculeț (Șc. sp. Predeal) 96,1, 2. Carmen Enache (Caraiman Bușteni) 103,8, 3. Nela Simion (Șc. sp. Predeal) 105,2;* **juniori mari:** *1. I. Ghimbășan (Dinamo Brașov) 67,1, 2. P. Ivănescu (Șc. sp. Brașov) 71, 3. St. Lenț (Caraiman Bușteni) 77,5;* **juniori mici:** *1. I. Treuch (Dinamo Brașov) 35, 2. A. Stroescu (Șc. sp. Predeal) 35,9, 3. G. Ciubotaru (Șc. sp. Predeal) 36;* **copii** *(13—14 ani): 1. Fl. Tudor (Caraiman Bușteni) 30,4 2. Gh. Ion (Caraiman Bușteni) 30,6, 3. Vl. Olaru (Șc. sp. Predeal) 32. (Juniorii mici și copiii au avut o singură manșă și un număr redus de porți, 30).*

Mihai BIRA

Iosif Erös, învingător ieri la sărituri
Foto: V. SECĂREANU — Brașov

SĂRITURI PE VISCOL ȘI NINSOARE

„Cupa Postăvarul", programată pentru duminică în Poiana Brașov, s-a disputat în condiții vitrege datorită viscolului și ninsorii care au supus concurenții la eforturi suplimentare, influențînd evoluția lor sub aspect tehnic. Totuși, întrecerea a fost utilă pentru continuitatea pregătirilor. Cei mai bine pregătiți au reușit să se detașeze, avînd o evoluție mai aproape de valoarea lor constantă. A demonstrat-o dinamovistul **Iosif Erös**, care a ocupat locul 1 datorită atît lungimii săriturilor, cît și acurateței stilului. La dificultățile concursului s-a adăugat și o proastă alunecare, datorită zăpezii proaspete care a căzut tot timpul întrecerii. Aceasta, însă, nu explică neseriozitatea unor concurenți din timpul probei, dar mai ales după aterizare. Oare concurenții nu știu că săritura este punctată și pentru felul cum evoluează pe racordaj?

Îmbucurător este și faptul că la start au fost prezenți tineri în vîrstă de 13—14 ani, a căror evoluție în progres va asigura pentru viitor schimbul săritorilor fruntași. Din rîndul lor am remarcat pe **Ion Hosu** și **Viorel Olteanu** de la S.S. Energia și **C. Buzoi** de la clubul Tractorul. Pentru garantarea condițiilor necesare dezvoltării tineretului în această probă este necesar să li se asigure, însă, schiuri corespunzătoare.

REZULTATE TEHNICE: **juniori mici:** 1. Gh. Gerea (Dinamo) 143,8 p (sărituri 38,5 — 41 — 39,5 m); 2. Ion Buzoi (Tractorul) 102,9 p (30 — 32 — 33); 3. Emil Florea (A.S.A. Brașov) 83 p (30 — 32 — 30); **juniori mari:** 1. Vasile Moruzan (Tractorul) 122,8 p (38 — 37 — 36); 2. Nicolae Coleș (Dinamo Brașov) 121,1 p (34 — 37 — 37); 3. Petre Coponi (Dinamo) 110,9 p (33 — 35 — 35); seniori: 1. Iosif Erös (Dinamo) 189,5 p (43 — 47,5 — 49,5); 2. Ștefan Burețea (Tractorul) 181,1 p (46 — 46 — 48); 3. Vasile Mărgineanu (Tractorul) 173,5 p (41 — 47 — 45).

AL. DINCA

GER NĂPRAZNIC, PUZDERIE DE SPECTATORI, MĂIESTRIE ÎN CONDUCEREA BOBURILOR

SINAIA, 26 **(prin telefon, de la trimisul nostru).** Un soare cu dinți a întîmpinat această duminică a bobului care a dominat week-end-ul sinăian. Gerul cumplit, accentuat de vînt, a marcat desfășurarea antrenamentelor pe pîrtia din localitate, în noua ei variantă. Este mai mult decît remarcabilă, în aceste condiții, afluența de public prevăzut la întrecere. Ca și cu o zi înainte, nu vom face evidențieri în ceea ce privește timpii de parcurgere a pîrtiei, întrucît și de astă-dată temeritatea a dominat prudența.

Fără îndoială, gerul și, mai ales, munca extraordinară a organizatorilor au permis prezentarea unei piste optime. În aceste condiții, chiar și în absența „matadorilor", recordul pîrtiei va fi în pericol. Dacă din punct de vedere al cronometrelor, din considerentele enumerate cu o zi înainte și azi, nu vom face remarcări, în schimb nu putem să nu amintim de măiestria unor echipaje, cum ar fi cele pilotate de Hogea-Cristo Crist (A.S.A. Brașov), Dragomir-Moiceanu (Carpați Sinaia), Stoica-Lospă (Clubul orășenesc Sinaia) și (în manșa a doua) Nedelcu-Cerniu (A.S.A. Brașov).

Duminică, insensibili la mersul acelor cronometrelor, sus-amintiții au făcut o adevărată demonstrație de trecere prin punctele cheie ale pîrtiei. Pronosticuri nu se pot da încă. Probabil că antrenamentele cronometrate, programate pentru luni, care vor precede „Cupa orașului Sinaia", vor da o idee mai exactă asupra șanselor fiecărui echipaj în parte.

Ceea ce a impresionat azi (n.r. ieri), mai ales dacă ținem seama de frig, a fost interesul cu care neașteptat de numerosul public a știut să întîmpine acest frumos program duminical sinăian. Mii și mii de oameni, de la vîrsta preșcolară pînă la pragul pensionării, au ținut să împînzească traseul pe aproape întreaga sa lungime. Este, fără îndoială, un fapt îmbucurător. Mai puțin îmbucurătoare a fost, însă, imprudența, mai direct spus lipsa de disciplină de care au dat dovadă mulți spectatori. Sărind peste pîrtie sau trecînd chiar prin ea, ei nu fac altceva decît să creeze dificultăți organizatorilor, care și așa au multă bătaie de cap.

În încheiere, consemnăm inițiativa organelor de resort de a programa, pe ultima porțiune a traseului de bob, concursul de săniuțe dotat cu „Cupa săniuța de argint". Succesul de participare a fost extraordinar, dar ideea organizării acestei întreceri pe pista de bob o considerăm cel puțin nefericită deoarece prezența zecilor de copii, încălțați cu bocanci, periclitează starea pîrtiei a cărei amenajare a costat mult efort și mulți bani.

G. RUSSU-ȘIRIANU

ACTUALITĂȚI DIN SPORTUL CU PEDALE

- **Marile competiții rutiere ale anului**
- **Recordul orei: 13,329 km în 75 de ani!**
- **Este atît de greu de elaborat un „curs pentru începători"?**

● VACANȚA DE IARNĂ a rutierilor și pistarzilor ia sfîrșit săptămîna aceasta. Marți revine în Capitală de la Herculane lotul național condus de **Nicolae Voicu**, iar sîmbătă părăsesc Predealul pistarzii (antrenori: **I. Gociman și M. Mihăilescu**) și fondiștii clubului Steaua (antrenor: **I. Vasile**). În luna februarie, ponderea pregătirii va trece pe rulaj. Tehnicienii federației studiază acum programul competițional (intern și internațional) ce va fi oferit cicliștilor la începutul acestui sezon.

● ASTĂZI SE PREZINTĂ pentru a susține examenul de stat la I.E.F.S. un grup de antrenori și foști cicliști. Printre ei: **Nicolae Voicu, Ion Stoica, N. Grigore, C. Baciu.** Le urăm succes la sprintul final!

● Iată cîteva din marile competiții rutiere ale anului 1969: „Marele premiu al orașului Annaba" (Algeria) 1—8 aprilie; „Tour du Sud-Ouest" (Franța) 14—19 aprilie; „Turul Belgiei" 27 aprilie—4 mai; „Turul Olandei" 16—22 mai; „Turul Marii Britanii" 26 mai — 8 iunie; „Turul Austriei" 31 mai — 8 iunie; Paris—Roubaix 1 iunie; „Turul României" 19—29 iunie; „Turul Iugoslaviei" 26 iunie — 7 iulie; „Turul R.D. Germane" 11—18 iulie; „Turul Poloniei" 22—30 iulie; Campionatele mondiale de ciclism se desfășoră la Brno (Cehoslovacia), între 15 și 24 august; „Tour de l'Avenir" 12—21 septembrie; „Turul Bulgariei" 29 septembrie — 7 octombrie.

● Răspunzînd rugăminții noastre, numeroși cititori au făcut propuneri pentru constituirea juriului de onoare al celei de a XVIII-a ediții a „Turului României". Printre cei propuși se află **prof. Constantin Aslan, poetul Dan Deșliu, foștii rutieri V. Mormocea, N. I. Țapu și Dede Negoescu**, organizatorul primului „Tur al României" — **Vasile Canarache.** Mai așteptăm sugestii...

● În 75 de ani, recordul orei a fost îmbunătățit doar cu 13,329 km... Primul record al orei a fost realizat la 8 noiembrie 1893 de **Henri Desgrange** pe velodromul Buffalo din Paris: 35,525 km. Ultimul record aparține lui **Ole Ritter** și a fost obținut la 10 octombrie 1968 pe velodromul de la Ciudad de Mexico: 48,654 km. Pe lista recordmanilor se află 16 rutieri care au îmbunătățit de 22 de ori performanța lui „papa" Desgrange. Recordurile au fost realizate pe pistele din **Paris** (10), **Milano** (9), **Denver, Roma și Ciudad de Mexico.**

● Numeroși tineri doresc să practice ciclismul. Ei se adresează redacției noastre cu rugămintea de a le înlesni posibilitatea de a intra în posesia unui material care să se ocupe de mijloacele și metodele de pregătire adecuate ciclistului începător. Pentru tînărul **Nicu Eșanu** din Focșani am obținut indicații de la maestrul sportului **Ion Stoica**, pe care i le vom expedia. **N-ar fi oare mai nimerit ca tehnicieni din colegiul central al antrenorilor să elaboreze un curs pentru începători?** Socotim că el ar fi de deosebită utilitate și ar putea fi trimis la cerere tuturor celor ce doresc să practice sportul cu pedale.

H. N.

VOINȚA BUCUREȘTI (fete) ȘI C.S.M. CLUJ (băieți) CONDUC ÎN CAMPIONATUL JUNIORILOR

- **Șerban Doboși învins de bucureșteanul Teodor Gheorghe**
- **Se desființează secția de tenis de masă Progresul București?**

Reprezentanții tinerei generații de jucători de tenis de masă au evoluat timp de patru zile, în sala Floreasca, în cadrul campionatului republican al echipelor de juniori. După încheierea primei părți (returul va avea loc în toamnă, la Iași), pe primul loc se află *Voința București* (antrenori I. Pop și V. Tulcea) la fete și *CSM Cluj* (antrenori F. Paneth și M. Bledea) la băieți.

Ultima zi, duminică, a oferit și cea mai mare surpriză: campionul țării, Șerban Doboși, a fost învins de bucureșteanul Teodor Gheorghe cu 2—0! În rest, rezultate normale.

Felicitînd pe cîștigători nu putem să trecem cu vederea și comportarea formației Metalurgistul Cugir, al cărui antrenor, Nicolae Dornic, este totuși, marele învins al acestei competiții. Dintre cei trei jucători pe care Dornic îi pregătește cu succes de mai mulți ani, Dogaru, Bildea și Gavriș ultimul a absentat. Cu echipa descompletată, elevii lui Dornic s-au clasat doar pe locul al cincilea. Cît privește pe Gavriș, acesta, transferat la o școală din Cluj, a fost împiedicat să vină la București. Dacă obstrucțiile au provenit de la școală sau din partea clubului CSM Cluj care dorește să-l racoleze pe Gavriș, nu știm. Cert este că activitatea laborioasă, plină de modestie a lui Dornic a primit un răspuns de loc elegant. Inimosul antrenor din Cugir a fost privat să culeagă roadele muncii sale.

Clasamente: fete: 1. Voința Buc. 16 p, 2. C.S.M. Iași 15 p, 3. Spartac Buc. 14 p, 4. Tehnometal Timișoara 12 p (30:26), 5. C.S.M. Cluj 12 p (28:31), 6. C.S.O. Pitești 11 p, 7. Sinteza Oradea 10 p (26:35), 8. Metalul Bocșa 10 p (22:38), 9. Șc. Sp. Buzău 8 p; **băieți: 1. C.S.M. Cluj** 14 p, 2. Politehnica Buc. 12 p, 3. C.S.M. Iași 11 p (28:15), 4. Dinamo Craiova 11 p (25:19), 5. Metalurgistul Cugir 10 p, 6. Comerțul Tg. Mureș 9 p, 7. Voința Buc. 8 p (14:30), 8. Sănătatea Tr. Severin 8 p (8:30). **Rezultate, fete:** C.S.M. Cluj — Tehnolemn Timișoara 5—4, Sinteza Oradea — Metalul Bocșa 5—3, C.S.M. Iași — C.S.O. Pitești 5—0; **băieți:** C.S.M. Iași cu Politehnica Buc. 5—4, Dinamo Craiova 5—1, Dinamo Craiova — Voința Buc. 5—2, Metalurgistul Cugir — Comerțul Tg. Mureș 5—3, C.S.M. Cluj — Politehnica Buc. 5—3.

☆

Din anumite surse ne-a parvenit știrea încă neconfirmată că secția de tenis de masă a clubului Progresul București va fi desființată. Desigur, evenimentul ar produce multă surprindere dacă ne gîndim că secția amintită este una dintre cele mai vechi din țară, cu o glorioasă tradiție, succesele ei din ultimii douăzeci de ani confundîndu-se deseori cu cele ale tenisului de masă românesc. În caz de confirmare, asupra acestei inadmisibile situații vom reveni.

C. COMARNISCHI

ȘTAFETA DINAMO BRAȘOV

(Urmare din pag. 1)

La ultima tragere — în picioare — primul a intrat în poligon **Vilmoș.** Imediat, însă, a apărut și **Carabela.** După cele 8 cartușe trase, **Gheorghe Vilmoș** spărsese 4 baloane. Deci, avea de făcut o tură de 200 de metri în plus. **Constantin Carabela** mai avea din cele 8 cartușe de executat două trageri. Pînă acum și el spărsese 4 baloane. Iată, însă, că el nu a mai reușit să spargă și al cincilea balon și a trebuit să pornească și el la executarea turei de penalizare. Ultimii 2,5 km au fost o adevărată cursă de urmărire în care Carabela a reușit să se apropie pînă la 20—30 m de adversarul său. Dar, linia de sosire este aproape și **Gheorghe Vilmoș** o trece într-un pas relaxat consfințind victoria echipei **Dinamo Brașov.** Rezultate: 1. DINAMO BRAȘOV — **campioană națională** — 2h26:52 (Ion Olteanu 37,55, **Alexandru Szabo 37,55,** Ion Țeposu 35,00, Gheorghe Vilmoș 36,02, o **tură penalizare**); 2. **A.S.A. Brașov I 2h27:01** (Gheorghe Cimpoia 38,15, două ture, Gheorghe Cercel 38,07, trei ture, Nicolae Bărbășescu 35,51 două ture, Constantin Carabela 34,48, o tură), 3. **A.S.A. II 2h30:05, 4. Clubul sportiv Sinaia** 2h50:07, 5. **Tractorul** 2h51:57, 6. **Steagul roșu 2h53:26.**

Iecheli înscrie spectaculos sub privirile lui Bîrsan. Fază din meciul Steaua — Politehnica Brașov cîștigat de prima echipă cu 93—55
Foto: A. NEAGU

Trei victorii în deplasare

UN NOU GALOP DE SĂNĂTATE AL STELEI

După 8 minute de joc, bucureștenii conduceau cu 20—4 în fața **Politehnicii Brașov**, iar în min. 15 cu **41—13**, cifre destul de concludente care ne scutesc de comentarii suplimentare asupra acestei partide. Deși lipsiți de aportul lui **Noslevici** (accidentat ușor în primele minute), baschetbaliștii de la **Steaua** și-au exersat destul de bine arma contraatacului, cu 4 zile înaintea meciului cu **Fides Partenope**, în fața unui sparing-partener de valoare modestă. Chiar și pentru sistemul defensiv, bucureștenii au dovedit de data aceasta mai multă preocupare, și atîta timp cît antrenorul **Herold** nu introdusese în teren rezervele, scorul promitea să capete proporții astronomice. Înlocuitorii lui **Iecheli, Tarău, Savu** sau **Dimancea** nu au mai demonstrat aceeași virtuozitate și Steaua a fost nevoită în cele din urmă să-și limiteze pretențiile la o diferență de 38 de puncte: **93—55 (52—20).**

VICTORIA A STAT ÎN CUMPĂNĂ PÎNĂ ÎN ULTIMA SECUNDĂ...

...și acest lucru este singurul care ne-a reținut atenția în partida dintre **I.C.H.F.** și **Universitatea Timișoara.** Ardoarea cu care jucătorii ambelor formații și-au disputat cele două puncte a recompensat în parte nivelul slab al partidei. Scorul **a** fost în permanență echilibrat, cu dese oscilații în favoarea ambelor tabere. În final, la situația de **55—54 (26—24)** pentru **I.C.H.F.**, timișoreanul **Leonte** a avut o acțiune individuală stopată de bucureșteni. Oaspeții au reclamat fault, dar tot atît de bine arbitrii puteau să considere faza ca o pătrundere forțată. Conducătorii meciului au ales însă cea de a treia variantă, nedictînd nici o sancțiune, și lăsînd partida să se încheie în mijlocul unor discuții aprinse. **(a. v.)**

JOC EXCELENT LA CLUJ

Partida **Universitatea — Dinamo București**, „cap de afiș" al etapei, a justificat pe deplin interesul celor peste 2 000 de spectatori prezenți duminică dimineața în sala sporturilor. Am fost martorii unei întreceri de un foarte bun nivel tehnic, în care ambele echipe au contribuit în mod egal la realizarea unui spectacol excelent.

În prima repriză, dinamoviștii — cu o zonă foarte strînsă — au ținut piept atacurilor năvalnice ale gazdelor și scorul s-a menținut echilibrat: **10—10** (min. 5); **16—16** (min. 9), **28—30** (min. 15) și **38—38** (min. 19). După reluare, clujenii — puternic încurajați de numeroșii susținători — au preluat inițiativa și în min. **26** aveau un avantaj de 4 puncte **(49—45).** Din acest moment, însă, **Vizi, Demian** și **Ruhring** au ratat cîteva ocazii extrem de favorabile. În același timp, în tabăra opusă, **Mihai Albu** a realizat o suită de coșuri, astfel că patru minute mai tîrziu, campionii aveau o diferență de 10 puncte (59—49). A fost momentul psihologic al meciului. **Bucureștenii**, dezlănțuiți (folosind de astă dată foarte bine un presing agresiv), nu au mai putut fi ajunși, cu toate eforturile disperate ale formației gazdă. Și Dinamo a părăsit terenul cu o victorie meritată, la scorul de **82—74 (40—38).** Au marcat: **Novac 24, Albu 20, Diaconescu 20, Cernea 14, Dragomirescu 4** de la învingători, respectiv **Vizi 22, Demian 22, Ruhring 18, Simon 6, Bogdan 2, Ronai 2, Stăvaru 2** de la învinși. **M. Szalteleki** (Oradea) și **M. Aldea** (Ploiești) au condus în general corect. **(V. MOREA** — coresp. principal).

ȘANSELE POLITEHNICII IAȘI AU DEVENIT MINIME

La capătul unui joc viu disputat, **Politehnica Iași** a mai pierdut un joc pe teren propriu, rămînînd astfel cu șanse extrem de reduse de a evita retrogradarea. Baschetbaliștii de la **Rapid București** au început jocul deciși, opunînd gazdelor o zonă foarte mobilă. Ieșenii nu au putut contracara tactica elevilor antrenorului **Avachian**, ratînd, în plus, foarte multe aruncări de la semidistanță. Acest lucru a permis feroviarilor să păstreze inițiativa în majoritatea timpului și să cîștige cu **68—61 (34—30).** Principalii realizatori: **Predulea** 23, **C. Popescu** 17, **Stănescu** 9, de la învingători și **Vișoianu** 17, **Voroneanu** 17, **Scripcaru** 14 de la învinși. **(D. DIACONESCU** — coresp. principal).

FARUL A VENIT LA BUCUREȘTI CU 6 JUCĂTORI!

Deplasînd un număr mic de jucători, oaspeții au opus o slabă rezistență **Politehnicii București**, învingătoare cu **68—54 (35—17).** Gazdele nu au strălucit, iar antrenorul **V. Popescu** a justificat eclipsa de formă prin faptul că jucătorii săi, aflați în plină sesiune de examene, se pregătesc mai puțin. În schimb, evoluția colectivului constănțean nu are nici un fel de scuză. **Em. Răducanu** a aliniat ieri dimineață o echipă alcătuită doar din 6 jucători, lucru total inadmisibil pentru o formație din prima divizie.

În aceste condiții, partida nu a avut istoric și bucureștenii, rulînd întregul lot, s-au impus fără dificultate, în ciuda eforturilor merituoase ale lui **Popovici, Cindea** și **Cincu. (D. BĂNICĂ** — coresp.)

SURPRIZA ETAPEI — LA GALAȚI: POLITEHNICA — I.E.F.S. 56—61!

Așteptată cu mare interes, partida care a opus formației locale **Politehnica** „5"-ul studenților de la **I.E.F.S.** a nemulțumit profund pe spectatori. Cu atît mai mult, cu cît partida **a** fost de un slab nivel tehnic, abundînd în greșeli comise de jucătorii ambelor echipe.

Oaspeții au atacat de la început cu mult curaj, instalîndu-se la conducere. Apoi, cu prețul unor eforturi deosebite, gălățenii au reușit să echilibreze situația, dar pentru puțin timp. Formația bucureșteană, mai decisă și cu un plus de eficacitate, s-a distanțat din nou și nu a mai putut fi egalată. **La** capătul celor 40 de minute, baschetbaliștii de la **I.E.F.S.** au realizat o prețioasă victorie pentru evitarea retrogradării — **61—56 (34—27)** — în fața unei echipe acționînd fără busolă, cu multe slăbiciuni atît în atac cît și în apărare. **(S. CONSTANTINESCU** — coresp. principal)

fotbal

CONSTANȚA FĂRĂ... FOTBAL

Valuri furioase, înalte de patru metri, izbesc în digul de la Cazino. Pescărușii zboară înfrigurați deasupra mării. Cu țipete scurte, ireale, ei cheamă, parcă, soarele și căldura în ajutor... Un ger aspru strînge în clește Constanța, iar plaja, altădată fierbinte, s-a transformat acum într-o imensă și pustie carapace de gheață. Trecătorii, destul de rari, grăbesc pașii spre case, visînd la dulcea clipă a tihnei, la focul ce arde vesel în sobă.

Contemplînd această panoramă a orașului, mă gîndesc dezolat că nimănui nu-i arde să discute despre fotbal și intru să beau o cafea la „nisip". Localul e plin de oameni și de fum de țigări. N-apuc să sorb bine din cafeaua fierbinte și aud în dreapta mea :

— Băieții sînt la Poiana Brașov... Îi aleargă Cosmoc toată ziua prin zăpadă... Iancu a dat jos trei kilograme !

Fericit că aud, totuși, vorbindu-se de fotbal, caut să mă plasez pe această „orbită" și tentativa reușește ! Cei care discută sînt doi muncitori din port : Iancu Ciair și Grigore Pop. Amîndoi, tineri : 24 de ani! Nu trece, însă, mult și micul nostru grup e înconjurat de alți clienți. Și, deodată, constat că în întreaga cafenea nu se mai discută decît despre fotbal ! Notez, în fugă, opiniile exprimate și scormonesc mereu jarul pe care l-am aprins, cu alte și alte întrebări. Picksul abia mai prididește să noteze totul.

— Avem o echipă matură spune IANGU CIAIR. Trebuia să fim mai sus în clasament. La Arad și Pitești am condus, nu uita... Iar aici, am pierdut copilărește meciul cu Jiul... Returul? Venim precis pe locul 3.

— Dacă Farul e o adevărată familie ? Hm, ce să spun... Mai există unele ciondăneli, ca-n fiecare echipă. Iancu s-a certat cu Badea. O vreme, Sasu nu prea primea baloane de la coechipieri... Dar acum, lucrurile s-au limpezit ! Iancu pune mult suflet pentru echipă, dar uneori se pripește, se supără din nimic. Acum, de cînd e tată, parcă s-a mai schimbat... Numai s-o țină tot așa. Noi, toți suporterii Farului, asta-i dorim... (GRIGORE POP).

— Bine că s-a renunțat la Georgescu, Zamfir și Manciu. Nu vreau să-i acuz numai pe ei, dar de multe ori atmosfera din sînul Farului devenea încărcată și din cauza lor. Poate că la noua echipă, ei vor căuta să se îndrepte. *(T. TINICĂ. funcționar C.F.R.).*

...Deci, zarurile fuseseră aruncate. Plin de speranțe mi-am continuat investigațiile și a doua zi. JEAN IONESCU, directorul Teatrului de Stat, unul din cei mai vechi suporteri ai Farului, mi-a oferit o interesantă dizertație, din care am reținut cîteva idei :

„Echipa a avut fluctuații. Jucătorii au fost prea des schimbați. Înaintarea nu are coeziune. Ne dorim o pepinieră de jucători tineri, legați prin toate fibrele de orașul nostru... Ce cred despre „Portul" ? Doresc din toată inima să intre în A. Acesta e visul de aur al constănțenilor : două echipe în prima categorie de fotbal".

IOAN CONSTANTIN, tehnician la T.C.L., chestionat și el, îmi spune :

— Apărarea imediată a fost „călcîiul lui Achile". Dacă Uțu n-ar fi „prins" cîteva zile excepționale, am fi fost pe o poziție inferioară. În special, am avut emoții cu fundașii centrali. Tîlvescu și Mareș au fost accidentați, iar tinerii Stoica și — mai ales — Melenco, nu s-au ridicat la valoarea așteptată. Aici, trebuie să se îndrepte, cred eu, în primul rînd, atenția antrenorilor noștri. Tufan ? Revelația turului !

— Sînt unul din responsabilii bufetului „Pescăruș", intervine în discuție CONSTANTIN URZICĂ. Mai înainte, printre clienți, se numărau și unii băieți de la Farul. Acum, de cînd a venit antrenorul Cosmoc, nu-i mai văd pe aici.

— Poate se duc în altă... parte, insinuez zîmbind.

— Nu prea. Noi, responsabilii de restaurante, mai toți microbiști, avem rețeaua noastră de comunicații... Și mai avem și o parolă : să nu-i încurajăm de loc în asemenea escapade. Pare cuadat, dar așa ne arătăm dragostea față de jucătorii noștri !

— Ce părere am despre „păsările călătoare" ? *Președintele clubului Farul, FOTI D. FOTI, reflectează o clipă, apoi răspunde plin de siguranță :* E adevărat, prin Constanța s-au perindat de-a lungul anilor mulți fotbaliști din alte orașe. Unii ne-au satisfăcut așteptările, alții ne-au nemulțumit. Toma Gh. și Olaru, de pildă, ne-au cauzat multe neplăceri. Dar toți timișorenii (Ciosescu, Brînzei, Florescu și Manolache) au găsit în orașul nostru inimi calde, deschise. Florescu e acum director de întreprindere la noi în Constanța, Brînzei a rămas aici, profesor de matematici. Ciosescu și Manolache au plecat la Timișoara, dar întotdeauna, cînd au prilejul, repetă că inima lor a rămas pe litoral... Bukossy s-a calificat ca maistru, iar Bibere e navigator. Totul e determinat, în cele din urmă, de fondul sufletesc al jucătorului...

Prof. PUIU POPESCU ține să-mi spună : Finișul puternic al echipei — victoriile asupra formațiilor U.T.A. și Steaua — au arătat că Farul poate da mult cînd îi „funcționează" toate motoarele !... Dar trebuie, trebuie neapărat să se acționeze hotărît în direcția întineririi echipei. Și apoi izbucnește: Etem a fost cedat cu prea multă ușurință, domnule !...

Din cei zece frizeri de la Higiena de lîngă hotelul „Continental", nouă sînt pasionați suporteri ai Farului. După un scurt colocviu, în timpul căruia clienții fuseseră uitați cu fețele pline de spumă, primim un răspuns scurt și lapidar : „Farul va merge și mai bine în retur. Termină pe locul III sau IV".

SLAVU LAZĂR, un client de pe scaun, intervine : „Pentru că tot vorbim de fotbalul constănțean, să nu uităm nici Portul. Acolo, antrenorul Hașoti a pornit la treabă cu mînecile suflecate. A întronat o disciplină de fier !"

JEAN CONSTANTIN și GELU MANOLACHE, artiștii favoriți ai constănțenilor, îmi fac cunoscută opinia lor despre Farul cu un titlu de cîntec, pe care-l interpretează cu dezinvoltură în duet :

„...CU TINE RÎD, CU TINE PLÎNG..."

Abia acum, revăzînd notițele, îmi dau seama cîte opinii a consemnat picksul meu, în aceste zile de iarnă, la Constanța... Veritabilă enciclopedie !

E adevărat, e frig, stadionul „1 Mai" geme parcă, acoperit de zăpadă și sfredelit de crivățul iernii. Dar există atîta căldură, pasiune și dragoste în aceste inimi de microbiști, încît dacă mîine ar juca Farul, la minus 20 de grade, ar veni cu toții la stadion și entuziasmul lor poate ar topi zăpada ce acoperă acum Constanța...

George MIHALACHE

Frige zăpada sub picioarele lui Emil Dumitriu

Scurtă încălzire înainte de joc, dirijată de antrenorul secund al Farului, Petre Comăniță
Foto : V. BAGEAC

Poiana Brașov, vestita stațiune a sporturilor de iarnă din țara noastră, a cunoscut sîmbătă dimineață o animație cu totul deosebită. Deși ningea cu fulgi mari, liniștit, fără cea mai mică adiere de vînt, și pitorescul decor hivernal invita mai degrabă la o coborîre pe schiuri sau la o ascensiune pe Kantzer, atenția tuturor, a sportivilor sau a turiștilor, a fost captată de... fotbal.

Să fie de vină prezența cu totul accidentală a balonului rotund în această localitate aflată la 900 m altitudine ? Să fie de vină și vilva stîrnită de egalul realizat, nu de mult, de echipa noastră națională în compania „mondialilor", acasă la ei ? Posibil.

Cert este că la ora fixată (10,45) numeroși spectatori se aflau la stadionul din Poiană, înconjurat de brazi falnici, pudrați din belșug de zăpadă, și aplaudau apariția pe terenul de fotbal a echipelor divizionare A Farul și Rapid.

Constănțenii, în tricouri galbene, și bucureștenii în pulovere verzi, aliniau următoarele formații :

Farul : Stancu — Pleșa, Mareș, Tîlvescu, Dumbravă, Nichitin, Antonescu, Sasu, Iancu, Tufan, Ologu.

Rapid : Rămureanu — Ștefan, Lupescu, Dan, Greavu, Dinu, Jamaischi, Năstureanu, Adam, Neagu, Codreanu.

Întrucît nu se putea nota mai nimic pe carnet (fulgii mari întîrzînd cerneala) renunț la clasica cronică și mă postez pe un dîmb de zăpadă, mai aproape de Robert Cosmoc, care comentează cu voce tare anumite situații ivite în teren. Din cînd în cînd, antrenorul dă indicații elevilor săi : *„Mareș, ține aproape"... „Antonescu, dă drumul fără preluare, nu vezi că terenul e dificil ?"... „Ologu, nu sta pe loc, intră în centru și cere mingea".*

Cînd mă apropii mai mult, antrenorul Cosmoc ține să-mi spună :

— Urmăriți-l atent pe Nichitin (n. n. proaspăta achiziție de la Medicina Cluj). Nu face nici o mișcare în plus, are clarviziune, fiecare pasă a lui este cu conținut tactic.

— La Medicina juca și vîrf de atac...

— Știu, dar nu pot să stric tandemul Iancu-Tufan. Îmi va fi foarte util și la mijlocul terenului. E croit pentru rolul de mijlocaș ofensiv De altfel, în retur voi juca cu cinci înainte și cu cinci înapoi, sarcina de a ține legătura cu apărarea revenindu-i lui Antonescu.

O minge lucrată de atacul Rapidului (infiltrare Adam pe partea stîngă, centrare din apropierea imaginarei linii de fund, reluare — volé în plasă, de către Năstureanu) ne întrerupe dialogul. Privesc ceasul : au trecut exact 15 minute de la primul fluier al arbitrului... Petre Comăniță, antrenorul secund al Farului. După numai alte 3 minute, acesta indică din nou o reluare de la centrul terenului. Repun rapidiștii, ca urmare a golului marcat cu capul de Tufan. Pînă la sfîrșitul reprizei, constănțenii mai înscriu de două ori, prin Tufan și Iancu, urcînd scorul la 3-1 în favoarea lor.

La pauză, se efectuează schimbări în fiecare echipă (la Farul intră Ștefănescu, Stoica, Melenco și Cojocaru, la Rapid — Răducanu, Metroc, Mușat, Pop, Mitroi și Stoicescu), iar la reluare subsemnatul își mută locul în spatele porții lui Ștefănescu, avînd, de astă-dată, interlocutor pe marele absent din echipa Rapidului : ați ghicit, pe... Dumitriu II. Nichi urmărise prima parte a jocului din mașina feroviarilor (care-i adusese de la Predeal), trasă special undeva în incinta stadionului. N-a mai avut răbdare pentru încă 45 de minute și a coborît mai aproape de băieți, mai aproape de...minge. Vrînd, nevrînd, atenția îmi este captată de idolul Giulești-ului. Îl privesc atent : ușor bronzat, plinuț în obraji, are o mină bună. Din cînd în cînd, piciorul-i pendulează în gol ca și cum s-ar pregăti să lovească sfera de piele. Cu toții simțim zăpada rece sub tălpi, numai Emil stă pe... jăratec. Îl simt, îl iscodesc.

— Cînd crezi că reintri, Emile ?

— În mod sigur, la toamnă.

— Pînă atunci ?

— Sorb cu nesaț aerul tare al munților, efectuez exerciții ușoare de adaptare treptată la efort. Peste puțin timp voi pleca, împreună cu soția, la Aachen, la Puiu Ionescu. Tot zonă muntoasă și acolo, un fel de Predeal. I-am scris, mi-a răspuns. În aprilie, cînd se termină campionatul în R.F.G., venim împreună acasă.

— Și Puiu Ionescu ? Definitiv ? Are contract pe doi ani...

— O, nu, am vrut să spun doar că Puiu revine pentru o scurtă vacanță. Dacă se mai întoarce sau nu la Aachen, asta nu pot s-o știu...

— Tu cum ai vrea ?

Un zîmbet și o undă de melancolie ivită în privirea lui Emil Dumitriu țin loc de orice răspuns.

Într-un tîrziu, cînd și repriza a doua a meciului Farul—Rapid se încheie (spre sfîrșit mai marcaseră Tufan, de două ori, și Neagu) mă îndrept spre cabana bine încălzită.

În timp ce sorb ceaiul fierbinte, încerc să-mi conturez reportajul. Mă obsedează un final : ceva în legătură cu reînvierea tandemului Dumitriu—Ionescu. Ce-ar fi ? Ar renaște Rapidul...

G. NIC.

AU ÎNCEPUT MECIURILE AMICALE!

Sîmbătă dimineață, pe stadionul Tineretului din Brașov, Steaua a primit replica formației locale Steagul roșu, într-un meci de pregătire. Gazdele s-au mișcat mai bine, cîștigînd cu 4—2 (4—1), după ce la un moment dat conduseseră cu 4—0. Golurile au fost înscrise de Gane (2), Necula și Pescaru pentru Steagul roșu, Voinea și Pantea pentru Steaua.

E. BOGDAN, coresp.

★

Ieri dimineață, fotbaliștii de la Steaua s-au deplasat la Codlea, unde au întîlnit divizionara C, Colorom, pe care au învins-o cu 3—1 (1—0). Au marcat Constantin și Tătaru II (2), respectiv, Tudorașcu. Bucureștenii au folosit următoarea formație : **Andrei (Suciu) — Popa, Jenei (Ștefănescu), Giugarin, Rotaru, Negrea, Soo, Tătaru II, Constantin, Dumitriu III, Pantea.**

N. SECELEANU, coresp.

★

La Herculane, Electronica Obor a întîlnit într-un meci amical pe Metalul Topleț. Scor 5—1 (2—1). Gloser (3), Rotaru (2) sînt autorii golurilor realizate de Electronica. Pentru Metalul a marcat Panaitescu.

C. HIRȘOVA

PREGĂTIRILE MINERULUI BOCȘA

De aproape două săptămîni, Minerul a început pregătirile în vederea returului, avînd următorul program : trei antrenamente săptămînale în aer liber. Peste puțin timp, Minerul va susține primele jocuri amicale, pe teren propriu și în deplasare. Este vorba de „amicalele" cu Metalul Oțelul Roșu, Foresta Zăvoi, C.F.R. Caransebeș (camp. județean), C.S.M. Reșița și C.F.R. Timișoara (divizia B). Antrenorii echipei — prof. Ioan Lepși și instructorul Andrei Melcher — au promovat recent în formație șapte juniori (născuți în anii 1952—1953). Aceștia sînt: Iova, Balcu, Potra, Brebenariu, Ionescu, Lovași și Păcurariu. Vor mai face parte din echipă, probabil, în retur, Voica (de la Victoria Caransebeș), Jilis (Laminorul Nădrag) etc. Nu vor mai juca la Minerul, în primăvară, Ene, Busuioc, Szucs (plecați să-și satisfacă stagiul militar), și Mircea care a cerut dezlegare pentru o altă echipă.

A. IZVERNARIU, coresp.

Echipa divizionară A, Jiul Petroșeni și-a mutat, pentru aproximativ două săptămîni, sediul pregătirilor pe Valea Prahovei, luînd cu asalt pîrtiile de la Predeal. În decorul acesta de iarnă, fotbaliștii lui Titus Ozon speră să-și asigure zile cît mai însorite la primăvară
Foto : S. BAKSY

COLȚUL JUNIORULUI

DOUĂ CENTRE PRODUCTIVE

BACĂUL, multă vreme o urbe mai mult sau mai puțin străină de flacăra pasiunii pentru fotbal, trăiește, de cîțiva ani, o emulație vis-à-vis de sportul rege. Echipa Dinamo din localitate a „scos" un proaspăt internațional, în care se investesc mari speranțe — Dembrovschi : Băluță și Rugiubei sînt cooptați în lotul de tineret, iar Simionaș reprezintă unul din atu-urile reprezentativei noastre de juniori.

Îmbucurător, în primul rînd pentru băcăuani, este faptul că la clubul dinamovist fereastra spre viitor e larg deschisă. Deși tînără (a luat ființă la 1 martie 1968), la acest club ființează o pepinieră care a și început a da roade excelente.

Din cele patru echipe — cuprinzînd 82 de copii — ale centrului, una (seria '54—'55) pare dăruită cu multe din însemnele talentului. O citățm, spre onoarea ei, dar și în ideea stimulării : Drăghici — Maftei, Cozminschi, Roman, Popa — Cărpuci, Cloancă — Solomon, Enescu, Focșa, Prențu. *Deși cu greu poate face evidențieri în cadrul ei, antrenorul Ghica ne-a recomandat cele două „star"-uri ale formației:* Solomon, *o extremă cu demaraj „pe pistol", cu schimbări derutante de direcție, șuter cu ambele picioare, și* Popa, *o copie la scară a valorosului nostru internațional... Cornel Popa de la Dinamo București, referire care spune tot.*

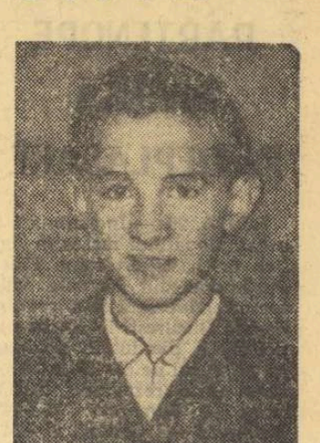

Ion Solomon — 13 ani — unul din talentele pepinierei băcăuane.

O ultimă idee, nu lipsită de semnificație. Coordonatorul centrului, Cristea Ghica, *ne spunea că atît el cît și colaboratorii săi* Mihai Macri *și* Petre Gavrilescu, *au un singur cuvînt de ordine : TEHNICA, perfecționarea ei, creșterea jucătorilor la lumina a ceea ce trebuie să fie un far în procesul de formare al fotbaliștilor.*

★

Centrul de copii și juniori POLITEHNICA IAȘI scoate, de ani de zile, cu frecvență și productivitatea unui incubator, serii de fotbaliști cu nume mai cunoscute sau mai puțin știute. Cuperman, Danileț, Romilă, Gavrilă, Cizic, Hrițcu, Teodosiu, Ogescu, Costăchescu, Gălățeanu, Nicoară, Carataș *etc. sînt doar cîțiva dintre „produșii" care activează în diviziile A și B ale campionatului nostru.*

Procesul „de lansare" va continua, sîntem siguri, deoarece centrul de copii și juniori al Politehnicii Iași are o „tehnologie" bine pusă la punct, tehnicienii lui — Mihai Bîrsan *și* Traian Iordache *— avînd, în afara unei solide calificări, o adevărată preocupare afectivă pentru munca lor.*

L-am văzut cu ochii noștri pe Constantin Florian, *un inter de o șchioapă, despre care profesorul său, fostul internațional Traian Iordache, ne-a spus că este un mic unicat. L-am urmărit pe copil în timpul unui antrenament în circuit, l-am admirat într-o „săritură a tigrului", l-am remarcat reflexele puțin obișnuite la băieți de vîrsta lui (12 ani). „Pe teren, face aproape orice cu mingea !" — ne-a spus antrenorul Iordache. Îl credem și abia așteptăm să-l vedem pe gazonul frumoasei baze sportive a tineretului din Iași.*

M. P.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

UN SEMN DE ÎNTREBARE CU ZECI DE RĂSPUNSURI...

După turneul întreprins de lotul național de juniori, la sfîrșitul anului trecut, în Grecia, ziarul nostru a publicat în numărul din 4 ianuarie 1969 un interviu cu antrenorul GH. OLA, relativ la utilitatea și învățămintele suitei de trei jocuri susținute de reprezentativa noastră cu această ocazie. Printre concluziile acestui interviu s-a conturat și aceea că antrenorul Ola a avut posibilitatea cristalizării osaturii viitoarei reprezentative, care se pregătește în vederea turneului U.E.F.A. Între altele, antrenorul lotului de juniori ne spunea că jocurile din Grecia îi relevaseră — ca titulari indiscutabili — pe tinerii **Ariciu, Simionaș, Vlad** etc. Tot interlocutorul nostru ne mărturisea, cu părere de rău — dar aceasta era realitatea — că turneul din Grecia nu-i... rezolvase o problemă mai veche a reprezentativei de juniori, ci, dimpotrivă, o scosese mai pregnant în relief. Lipsa acută a unui fundaș central (în speță fundașul central dreapta), iată ceea ce se remarcase și cu ocazia turneului întreprins în Grecia. În interviul la care ne referim, în formația viitorului apropiat preconizată de antrenorul Ola, **acest post a fost singurul notat printr-un semn de întrebare !**

Spre plăcuta surpriză a antrenorului Ola (și, mărturisim, și a noastră) acest semn de întrebare a avut fericita menire de... undiță, la care iubitori ai fotbalului din întreaga țară au „agățat" numeroase propuneri de tineri fotbaliști activînd pe postul de fundaș central dreapta.

Ion Dulău, de pildă, antrenor la C.I.L. Blaj, îl recomandă pe **Octavian Deheleanu.** Caracterizare : **„16 ani, bine dezvoltat fizic, șut puternic cu ambele picioare, tehnică bună, deposedează admirabil..."**

Gh. Miclăuș, antrenor al echipei de juniori A.S. Crișul, din Ineu, îl propune pe **Iosif Tușer**, elev de liceu în clasa a XII-a. **„Bun tehnician, înălțimea 1,74 m, greutatea 64 kg, perimetrul toracelui 97 cm..."**

Conducerea tehnică a echipei Electroputere Craiova îl propune pe **Marin Bondrea, „element foarte talentat, cu remarcabile calități tehnice și fizice..."**

„Fericit solicitat — ne mărturisea antrenorul Ola — **nu-mi rămîne decît s-o iau pe urmele acestor talente anonime și a atîtor altele recomandate. Sper, sînt aproape sigur chiar, că o să-mi găsesc jucătorul dorit, după cum cred că nu este exclus să fac și alte „descoperiri" de valori necunoscute. În această ordine de idei, i-aș ruga pe cei care au urmărit prezenta „dezbatere" — născută întîmplător, dar care văd că are roade foarte interesante — să trimită propuneri, dacă consideră că este cazul, și de tineri jucători activînd pe orice alte posturi. Cine știe de unde poate răsări o nouă (de ce nu ?) viitoare stea a fotbalului nostru ?"**

Găzduim cu toată plăcerea acest APEL și-l lansăm „fără preluare"

M. POPESCU

PRONOSPORT

CONCURSUL PRONOSPORT NR. 4 ETAPA DIN 26 IANUARIE 1969

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE

I.	Bologna-Internazionale	2
II.	Cagliari-Atalanta	1
III.	Juventus-Sampdoria	X
IV.	Milan-Palermo	1
V.	Pisa-Napoli	1
VI.	Roma-Torino	2
VII.	Varese-Fiorentina	X
VIII.	Verona Lanerossi	1 *)
IX.	Catanzaro-Brescia	X
X.	Genoa-Bari	X
XI.	Lecco-Lazio	2
XII.	Modena-Padova	1
XIII.	Reggina-Foggia	1

Fond de premii : 366.943 lei

*) Meciul VIII a fost anulat deoarece s-a întrerupt din cauza ceții. Pronosticul a fost acordat, conform regulamentului, prin tragere la sorți.

AUTOMOBILIȘTI !

Rețineți telefonul : 11.91.71.

Formînd acest număr între orele 7—22, puteți obține o asistență tehnică imediată în orice situație vă veți afla oriunde.

Atelierele mobile, autodepanatoarele și autotransportoarele întreprinderii

I.I.L. CICLOP SERVICE ROMÂNIA

CICLOP

BUCUREȘTI-B-dul MAGHERU 6-8

vă stau la dispoziție, cu personal calificat și mijloace tehnice moderne pentru executarea de depanări rutiere, remorcări și transporturi de autoturisme avariate.

La cerere, serviciul de asistență tehnică al întreprinderii noastre vă execută lucrări de promptă asistență, la domiciliul dv.

Rețineți : Serviciul de asistență tehnică

„CICLOP"

Telefon : 11.91.71.

Actualitatea internațională

Drîmbă confirmă: locul 3 în „Cupa Martini"

PARIS, 26 *(prin telefon)*. — Duminică dimineața, un număr de 64 de floretiști au luat startul în ediția 1969 a tradiționalului concurs dotat cu „Cupa Martini". Printre ei se afla — pentru prima oară — și campionul olimpic de la Mexic, reprezentantul țării noastre, Ionel Drîmbă, căruia iubitorii scrimei din capitala Franței i-au făcut o primire călduroasă.

Concursul a avut o formulă puțin uzitată: s-a tras prin eliminare directă de la început. Drîmbă a întîlnit, în primul asalt, pe francezul Vivier, de care a dispus lejer, cu 10—1. În turul următor floretistul român a întîlnit tot un trăgător francez, pe Aubert, și, din nou victorie la scor, cu 10—2. Au fost, de fapt, două asalturi de încălzire.

A urmat disputa cu unul din cei mai experimentați trăgători polonezi, Rosicki. Drîmbă a tras atent și a realizat cea de a treia victorie, cu 10—7. *În acest fel, reprezentantul nostru își avea asigurat un loc printre primii opt concurenți. Adică, de fapt, ceea ce își și propusese antrenorul federal Vasile Chelaru acum, în stadiul incipient al pregătirilor.*

În acest fel Drîmbă a evoluat în continuare foarte relaxat. Și al patrulea asalt avea să însemne tot o victorie, cu 10—6, la Lazslo Kamuti. Pentru a ocupa locul I nu-i mai trebuia decît un ultim succes, în fața lui Jean Claude Magnan. Asalt dificil, dar pe care Drîmbă l-a abordat cu mult aplomb, reușind să aibă inițiativa și să conducă la un moment dat cu 4—1, apoi cu 6—5. Magnan, mai bine pregătit fizic (el și-a reluat antrenamentele încă de la mijlocul lunii decembrie) a reușit să egaleze și cu un finiș mai bun a cîștigat cu 10—6. Clasament general: 1. Magnan (Fr.) 5 v., 2. J. Kamuti (U) 4 v. (avantaj la tușe); 3. DRÎMBĂ (România) 4 v.; 4. Dimont (Fr.) 4 v.; 5. Wojda (P); 6. Sveșnikov (U.R.S.S.); 7. L. Kamuti (U).

SURPRIZE ATLETICE

În cadrul concursurilor atletice pe teren acoperit care au loc actualmente în S.U.A. s-au înregistrat cîteva surprize. La Albuquerque, în proba de 2 mile, americanul Young (8:51,2) l-a învins pe australianul Ron Clarke. La Philadelphia, proba de prăjină a fost cîștigată de vest-germanul Schiprowski, care l-a învins pe principalul favorit, americanul John Pennel. Ambii atleți au trecut 5,07 m.

Înotătoarea Debbie Meyer, triplă medaliată olimpică la Ciudad de Mexico, a fost recompensată cu trofeul „Sullivan", care se acordă în fiecare an celui mai bun sportiv din S.U.A. Iat-o, felicitată de antrenorul ei, nu mai puțin celebrul Sherman Chavoor

Telefoto: A. P.-AGERPRES

ÎN „C.C.E.", LA VOLEI

STEAUA — ÎNVINGĂTOARE

STEAUA — UNIVERSITÄTS SC MÜNSTER (R.F.G.): 3—0 (2, 11, 9). Era greu să se petreacă o minune. Chiar acum, cînd voleiul din țara noastră trece printr-o perioadă aspră de căutări și prefaceri, diferența de valoare dintre voleibaliștii români și cei vest-germani se menține. O primă confirmare am avut prin acel **3—0** realizat de Steaua în deplasare. Duminică dimineața, în sala Progresul, în meci retur, oaspeții n-au periclitat de loc calificarea campioanei noastre. **USC** este o echipă modestă căreia eforturile fizice și unele realizări în ceea ce privește atacul nu-i pot ascunde serioasele lacune la capitolele serviciu, preluare, dublarea atacului, mișcarea în teren.

Steaua a cîștigat cu 3—0 (2, 11, 9). Scorul pe seturi nu reflectă diferența reală dintre cele două formații. De la bucureșteni am remarcat mingile excelent „lucrate" de **Porosnicu**, atacurile finalizate de **Crețu, Bartha** și **Cristiani** și... folosirea unor tineri jucători **(Duduciuc, Ionescu).** Campionii noștri nu trebuie să uite însă (acum, în preajma unor întîlniri mult mai grele) că au comis destule greșeli la preluare și, mai ales, în efectuarea blocajului. Au arbitrat bine: **I. Kapitanov** (Bulgaria) și **V Moraru** (România).

C. ALEXE

★

Partida dintre RAPID și DINAMO TIRANA, desfășurată în deschidere la meciul **Steaua — USC,** a însemnat pentru spectatorii prezenți în sala Progresul premiera voleibalistică a sezonului internațional în Capitală. Spre regretul nostru, spectacolul nu s-a ridicat la nivelul așteptărilor. După un început furtunos, în care a luat conducerea cu **9—3,** echipa rapidistă a început să comită greșeli după greșeli: blocaj defectuos, preluări imprecise, slabă orientare tactică în teren, precum și o evidentă lipsă de forță în atac. Din acest moment, voleibaliștii albanezi, sesizînd slăbiciunile echipei române, mai prompți în acțiune, contracarează cu eficiență atacurile rapidiștilor, remontînd din handicap. Egalează la 11 și cîștigă setul la 13. Setul următor se desfășoară sub aceleași auspicii. Victoria revine greu, cu **16—14,** echipei bucureștene, care manifestă aceleași carențe. Următoarele două seturi, cîștigate de rapidiști, se desfășoară în nota de ușoară superioritate a acestora. Scor final **3—1 (—13, 14, 9, 11)** pentru **Rapid.**

■ În continuarea turneului, echipa **Dinamo Tirana** va întîlni la 27 și 29 ianuarie pe **Tractorul Brașov** și, respectiv, pe **Viitorul Bacău.**

Em. FANTÂNEANU

PROGRAMUL VOLEIBALIȘTILOR STELEI ÎN FRANȚA

PARIS, 26 (Agerpres). — În primul meci pe care echipa masculină de volei Steaua București îl va susține în Franța, voleibaliștii români vor întîlni la 28 ianuarie, la Melun, selecționata militară a Franței. În continuare, Steaua va susține următoarele jocuri: cu Stade Français (la 29 ianuarie, la Paris), cu C. O. Joinville (joi, 30 ianuarie, la Creteil), cu Selecționata Flandrei (vineri, 31 ianuarie, la Caudry). În ultimul meci voleibaliștii de la Steaua vor întîlni echipa Tourcoing Sport, la Tourcoing (1 februarie).

SFÎRȘIT DE SĂPTĂMÎNĂ ÎN FOTBALUL EUROPEAN

„CUPA ANGLIEI" NU SE DEZMINTE

Locul unei etape de campionat a fost luat simbătă de 16-imile „Cupei Angliei". Surprize de proporții nu s-au înregistrat, dar numeroase formații din prima ligă au trebuit să se mulțumească cu scoruri egale în fața unor echipe din diviziile inferioare, trebuind acum să susțină rejucări.

Manchester United a fost la un pas de înfrîngere în fața formației din liga a III-a, F. C. Watford! Aceasta din urmă a deschis scorul în min. 3 prin extrema dreaptă Scullion și a condus timp de peste o oră. Abia în min. 70, Denis Law a egalat și scorul a rămas neschimbat spre stupefacția celor 64 000 de spectatori. Și West Bromwich Albion, deținătoarea cupei, a trecut prin clipe grele. Ea a învins cu 2—1 pe Fulham (din liga a II-a), golul victoriei fiind înscris abia în min. 84 prin Ron Rees, care în acel moment intrase pe teren, înlocuind un coechipier. Campioana Angliei, Manchester City, a terminat cu un scor alb cu Newcastle United. Jimmy Greaves a înscris din nou golul victoriei în partida pe care formația sa, Tottenham Hotspur a susținut-o cu Wolverhampton: 2—1.

Iată și alte rezultate: Arsenal — Charlton Athletic 2—0, Blackburn Rovers — Portsmouth 4—0, Bolton Wanderers — Bristol Rovers 1—2, Everton — Coventry City 2—0, Huddersfield Town — West Ham United 0—2, Liverpool — Burnley 2—1, Preston North End — Chelsea 0—0, Shefield Wednesday — Birmingham City 2—2, Southampton — Aston Villa 2—2, Stoke City — Halifax 1—1.

Mike AMBROSE

NICI O SCHIMBARE ÎN CLASAMENTUL VEST-GERMAN

Etapa a XX-a a fost așteptată cu un deosebit interes de iubitorii fotbalului din R.F.G. Se sconta ca meciurile de sîmbătă să aducă o schimbare de lider. Dar, lucrul acesta nu s-a întîmplat pentru că ambele formații fruntașe au realizat scoruri egale. Bayern München a rezistat la Hamburg și grație scorului de 2—2 se menține pe primul loc. Gazdele au deschis scorul prin Dörfel, apoi Bayern München a egalat și a preluat conducerea prin golurile înscrise de Brenninger, iar în min. 75, Uwe Seeler a egalat. În acest timp la Mönchengladbach, echipa locală Borussia spera într-o victorie facilă în fața codașei F. C. Nürnberg. Dar și aici scorul s-a încheiat nedecis: 1—1! Oaspeții au condus prin punctul marcat de Volkert și gazdele au egalat grație unui penalty transformat de Netzer. Surpriza etapei a fost înregistrată la Aachen unde Alemannia a fost învinsă cu 2—1 de Kickers Offenbach. Au înscris Siber și Schmidt, respectiv Pawelek — toți în prima repriză. Alte rezultate: Schalke 04 — V.F.B. Stuttgart 1—1, F. C. Keiserslautern — Borussia Dortmund 1—2, München 1860 — Werder Bremen 4—3, Hannover 96 — F. C. Köln 3—0, Eintracht Frankfurt — M.S.V. Duisburg 2—1.

Dieter HENNIG

CAGLIARI — CAMPIOANĂ A TURULUI

S-a încheiat turul campionatului italian. Pe primul loc se află **Cagliari,** care ieri a învins-o pe **Atalanta** prin golul înscris de **Cera.** O urmează **Fiorentina,** care a terminat la egalitate **(2—2)** cu **Varese,** deși a fost condusă de două ori, prin golurile marcate de **Cappellini** și **Leonardi,** iar pentru **Fiorentina — Maraschi** și **De Sisti. Milan** a învins pe **Palermo** prin golul lui **Prati (1—0),** în timp ce **Bologna** a pierdut pe teren propriu meciul cu **Internazionale (1—2).** Pentru gazde a înscris **Muiesan,** respectiv **Bertini** și **Vastola. Torino** a repurtat o meritată victorie în fața echipei **Roma (3—1)** grație golurilor marcate de **Combin (2)** și **Carelli. Juventus,** în declin de formă, a trebuit să se mulțumească cu un rezultat de egalitate **(1—1)** cu modesta formație genoveză **Sampdoria.** Au înscris **Zigoni,** respectiv **Sabatini** pentru **Sampdoria. Pisa** a dispus de **Napoli** cu **1—0.** Meciul **Verona — Lanerossi** a fost întrerupt în min. **34** din cauza ceții.

POZIȚIA PRIMELOR CLASATE:

1. Cagliari	15	10	4	1	28— 9	24
2. Fiorentina	15	9	5	1	18—11	23
3. Milan	15	8	6	1	15— 5	22
4. Internazionale	15	7	4	4	30—14	18

Cesare TRENTINI

Un atac la poarta lui Sarti (Juve) într-o recentă reeditare a tradiționalelor „dueluri" dintre Juventus și Internazionale, în care Inter a fost învinsă cu 2—1, chiar pe San Siro!

DAG FORNAESS — UN DEBUTANT ESTE CAMPION EUROPEAN LA PATINAJ VITEZĂ

Verkerk — 15:03,6 pe 10.000 m!

INZELL, 26 (prin telex). — Campionatele europene de patinaj viteză au avut un final cu adevărat palpitant. Nici cel mai fantastic record pe care-l cunoaște istoria patinajului **(15:03,6** pe 10.000 m) n-a putut să-l mai ajute pe **Kees Verkerk** să cîștige titlul european, care a rămas în posesia tînărului vitezist norvegian **Dag Fornaess** (20 de ani), debutant în marile competiții ale gheții.

După consumarea probei de sprint pe 500 m — încheiată sîmbătă cu victoria așteptată a gazdelor, prin **Erhard Keller (40,3)** — lupta pentru punctele multiatlonului a continuat acerbă. A doua cursă, cea de 5000 m, a fost cîștigată de suedezul **Claesson,** cronometrat în **7:31,2.** Pe locurile următoare se clasau reprezentanții Norvegiei, „veteranul" **Fred Anton Maier — 7:31,4** și noul său emul **Dag Fornaess — 7:32,1. Verkerk** continua să fie departe în clasamentul general, dar forța sa recunoscută încă nu-și spusese cuvîntul.

Aceasta s-a văzut de la începutul celei de a doua zile de întreceri. „Olandezul zburător" a plecat în trombă pe turnantele cursei de 1500 m și nu s-a oprit decît la **2:04,4** — cel mai bun timp al zilei. După **Verkerk,** pe locurile următoare au fost cronometrați: **Claesson 2:05,6; Stiansen 2:06,2; Fornaess 2:06,3; Schenk 2:06,6.** Prin acest sprint prelungit încununat de succes, **Kees Verkerk** promova de la locul 7 la cel de-al 4-lea.

Intrebarea pe care și-o puneau miile de spectatori, adunați în jurul inelului de gheață de la Inzell în această însorită zi, era aceea dacă tînărul **Fornaess** va rezista în ultima probă — și cea mai grea — cursa de fond pe 10.000 m. Se bănuia că **Verkerk** va ataca dezlănțuit, pentru a-și încerca ultima șansă. Ceea ce a și făcut, pulverizînd vechiul record mondial al lui **F. A. Maier (15:20,3).** Probabil însă că pentru a deveni campion european, micuțul **Kees** trebuia să coboare chiar sub 15 minute... Fiindcă prin aceeași constanță, care l-a caracterizat în tot timpul concursului, norvegianul **Fornaess** s-a clasat destul de aproape — **15:27,5.** Cu aceasta s-a încheiat o cursă contracronometru cum rar s-a putut vedea pe pistele de gheață.

În momentul cînd arbitrii mai revizuiesc foile de calcul, avem în față următorul clasament neoficial al ediției 1969 în C.E. de patinaj viteză: 1. **Dag Fornaess** (Norvegia) 174,085 p; 2. **Kees Verkerk** (Olanda) 174,747 p; 3. **Goran Claesson** (Suedia); 4. **Ard Schenk** (Olanda); 5. **Gerd Zimmermann** (R.F.G.)

Karl Adolf SCHERER

FIDES PARTENOPE ÎNVINSĂ ÎN DEPLASARE

ROMA, 26. — În etapa a 8-a a campionatului masculin italian de baschet, echipa Fides Partenope din Neapole (viitoarea adversară a formației Steaua București în „Cupa cupelor") a pierdut în deplasare cu scorul de 63—69 la Eldorado. Alte rezultate: All'Onesta — Ramazotti 75—74; Butangaz — Candy 78—61; Noalex — Oransoda 64—53; Simmenthal — Boario 98—79. În clasament conduce Simmenthal cu 14 puncte, urmată de Butangaz, Noalex și Ignis cu cîte 12 puncte. Fides Partenope ocupă locul 5—6 la egalitate de puncte (10) cu Eldorado.

● În C.C.E. la baschet feminin, la Halle: Daugava Riga — Chemie Halle 74—57 (33—24). Returul va avea loc la 6 februarie.

TURNEUL DE LA BEVERWIJK

În cadrul turneului internațional de șah de la Beverwijk (grupa secundă), maestrul român Victor Ciocîltea l-a învins pe maghiarul Sandor. El ocupă acum locul patru în clasament, cu 6½ p. În turneul feminin, Alexandra Nicolau a întrerupt partida sa cu iugoslava Sokolova.

SPARTAK BRNO ȘI GOODYEAR LUPTĂ PENTRU „CUPA INTERCONTINENTALĂ" LA BASCHET

NEW YORK, 26. — Pentru finala competiției dotate cu „Cupa intercontinentală" la baschet masculin s-au calificat echipele Spartak Brno și Goodyear Akron. Mii de spectatori au urmărit la Macon (S.U.A.) desfășurarea primelor două partide. Spartak Brno a jucat excepțional, reușind să elimine cu scorul de 84—77 (31—38) redutabila echipă Real Madrid. Cel mai bun jucător al echipei a fost Brobowski, care a marcat 27 de puncte. Goodyear, care deține acest trofeu, s-a calificat în dauna formației Sirio Sao Paulo, pe care a învins-o cu scorul de 68—57 (32—26).

TRAGERE LA SORȚI ÎN SFERTURILE DE FINALĂ ALE „CUPEI ORAȘELOR TÎRGURI"

Ieri, la Zürich, au fost trase la sorți meciurile din sferturile de finală ale „Cupei orașelor tîrguri", la fotbal. În această etapă se vor întîlni: **Newcastle United-Vitoria Setubal, Glasgow Rangers-Atletico Bilbao** sau **Eintracht Frankfurt, S. V. Hamburg-O.F.K. Beograd** sau **Göztepe Izmir, Leeds United** sau **Hannover 96-Legia Varșovia** sau **Ujpesti Dozsa.**

Meciurile (tur-retur) vor avea loc pînă la 20 martie a.c.

TURNEE...

● Prima echipă a Ungariei a jucat la Sao Paulo cu selecționata orașului. Scorul: 2—2 (1—0). Au marcat Fazekaș și Bene, respectiv Baba și Tenete.

● La Montevideo: Sparta Praga — Nacional 2—1 (1—1).

● La Bogota: Gornik Zabrze — Selecționata Columbiei 2—0 (1—0)!

LAVER S-A REVANȘAT...

În cea de-a doua semifinală a turneului internațional „Open" de tenis de la Brisbane, Rod Laver (Australia) l-a învins cu 7—5, 22—20, 9—11, 1—6, 6—3 pe Tony Roche (Australia). El se va întîlni luni în finală cu spaniolul Gimeno care, după cum se știe, s-a impus cu ușurință în fața australianului Ruffels.

SCHIORII AUSTRIECI AU DOMINAT ÎN „CUPA RODOPE"

PAMPOLOVO, 26 **(prin telefon).** În „Cupa Rodope", proba de slalom uriaș a seniorilor, desfășurată azi (n.r. ieri) într-o manșă (43 de porți), a fost cîștigată de schioara austriacă Heidi Koller, cronometrată cu 83.05. Mihaela Sandu a ocupat locul 7 cu 97,00. În clasamentul combinatei de trei probe, primul loc a fost cucerit tot de Heidi Koller, iar Mihaela Sandu s-a clasat a patra. Slalomul uriaș al seniorilor s-a disputat în două manșe (43 și respectiv 45 de porți). Victoria a revenit lui E. Schweiger (Austria) cu 115,58. Cornel Tăbăraș, considerat drept unul dintre favoriți, a căzut și a abandonat. Kurt Gohn, accidentat la non-stop, nu a participat.

La fond 10 km, Vasilieva (Bulgaria) a cîștigat cu 41:29. Vilma Bögözi s-a clasat pe locul 15 (46:43), iar Paraschiva Cojocaru pe locul 16 (46:53). Marcela Leampă a abandonat. Au luat startul 43 de concurente.

PE GHEAȚĂ ȘI PE ZĂPADĂ

Slalomul special de la Megève a fost cîștigat de schiorul francez Alain Lenz, care a realizat în cele două manșe timpul total de 126,10 (pîrtia a măsurat 600 m). Pe locurile următoare s-au clasat H. Hubert (Austria) — 128,25 și H. Duvillard (Franța) — 129,0. Printre schiorii care au abandonat sau au fost descalificați au figurat Bruggman, Messner, Perillat și Jean Noel Augert.

■

Proba de coborîre din cadrul concursului internațional de la Saint-Gervais a fost cîștigată de schioara franceză Isabelle Mir, care a realizat timpul de 1:55,37. Pe locurile următoare s-au clasat Annie Famose (Franța) — 1:55,48 și Olga Pall (Austria) — 1:55,66. După desfășurarea acestei probe, în clasamentul „Cupei Mondiale" conduce Wiltrud Drexel (Austria) — 53 de puncte. Isabelle Mir (Franța) se află pe locul doi cu 51 puncte.

■

Rezultatele înregistrate în etapa a 30-a a campionatului cehoslovac de hochei pe gheață: T. J. Gotwaldow-Motor Ceske Budejovice 5—4 (2—2, 2—0, 1—2); Sparta Praga-S.O.N.P. Kladno 3—4 (1—0, 0—2, 2—2); V.S.J. Kosice-H. Z. Litvinov 1—6 (1—1, 0—2, 0—3); Tesla Pardubice-Dukla Jihlava 2—7 (0—1, 0—1, 2—5). În clasament continuă să conducă Dukla Jihlava cu 48 p.

■

În cursul unor ședințe de antrenament pe pîrtia de la Cortina d'Ampezzo a fost înregistrat un accident mortal. Bobul de 4 persoane pilotat de Renzo Navillot a ieșit de pe pîrtie și s-a lovit de un pom. Cîteva ore mai tîrziu Navillot a decedat la spital.

IMPORTUL DE METAL PREȚIOS A FOST DESCHIS

(Urmare din pag. I)

bruck. Îl consider și acum favoritul nr. 1 pentru cursa boburilor de 4, la care, din păcate, eu nu voi concura, fiind rechemat de îndatoriri profesionale, în Austria".

Cuvinte frumoase despre boberii noștri se aud peste tot aici, la Cervinia. În toate cercurile și mai ales printre specialiști. **Dr. Amilcare Rotta, președintele Federației internaționale de bob și toboganing,** ne-a declarat: **„La încheierea ultimei curse i-am fotografiat împreună și i-am felicitat pe cei doi admirabili concurenți, Thaler și Panțuru. Pilotul român este un sportiv în adevăratul înțeles al cuvîntului. Am remarcat, în general, că toată delegația română se prezintă la nivel înalt din punct de vedere al sportivității. Este o plăcere să-i vezi pe acești tineri români — sănătoși, robuști, plini de viață. Aștept nerăbdător revederea cu ei la Lake Placid, acolo unde se păstrează vie amintirea lui Papană. De altfel, am propus în juriul internațional al campionatelor mondiale pe delegatul Federației române, Petre Focșeneanu".**

Un personaj pitoresc la aceste competiții este decanul boberilor, **Otto Griebel,** din Frankfurt pe Main, membru de onoare al F.I.B.T. La 84 de ani, acest veteran sportiv este nelipsit de pe pîrtiile de bob. Foarte mîndru de a fi concurat încă la începutul secolului pe pîrtia de la Sinaia, dl. Griebel mi-a spus: **„Sînt un vechi admirator al bobului românesc. La congresul de la Lake Placid voi propune să se acorde României organizarea unei competiții continentale sau mondiale. Pentru mine, nu există nici o deosebire între Thaler și Panțuru. Să nu-mi spună nimeni că sutimile de secundă pot departaja cu adevărat asemenea piloți virtuoși".**

Revenind la concurs, să menționăm succesul nesperat al **piloților italieni** (clasați pe locurile 3 și 5) și confirmarea valorii cuplului spaniol **Baturone-Rosal,** antrenați, de altfel, chiar de către campionul european și mondial, Erwin Thaler. Engelzii și-au păstrat locul, dar nu mai au forța vechilor piloți, dintre care **Robin Dixon** a funcționat acum ca președinte al juriului, unde s-a aflat și vechiul său adversar, antrenorul român, **Hariton Pașovschi, Cupa challange „Stuerer",** pentru cea mai bună împingere din start, a revenit **francezilor Parisot și Monrazel,** cu o medie de 6,16 pe primii 50 m.

Acum, după întrecerea bobletelor, sîmbătă urmează primele două manșe ale probei de 4, la care și-au anunțat participarea și echipajele campioane ale Italiei ce se vor deplasa de la Cortina d'Ampezzo la Cervinia. Pînă atunci, zilnic vor avea loc antrenamente pregătitoare. Panțuru își păstrează șansa de a aduce echipajul, de data aceasta, la victorie, pentru că la urma urmei specialitatea sa este bobul mare. **În proba de 4** vor lua startul **16 boburi din 9 țări:** Italia, Elveția, Anglia, R.F.G., Austria, Franța, Spania, Japonia și România. La antrenamentul de luni echipajul român pornește cu nr. 12. În cursul săptămînii urmează să fie fixată formația definitivă. Antrenorul Pașovschi are de ales pentru pilotul **Panțuru** — dintre **Focșeneanu** și **Neagoe** (ca frînari) și dintre **Pușcaș, Pătrașcu** și **Țancov** (ca obișnuiți echipieri).

Iată cele mai bune rezultate ale manșelor a 3-a și a 4-a și media ultimei zile de concurs (primele cifre reprezintă timpii realizați la 50 m de la start și la mijlocul pîrtiei): 1. Austria I 2:30,25 (III — 6,25; 48,11; 1:15,25; IV — 6,30; 48,03; 1:15,00), 2. România 2:31,11 (III — 6,32; 48,60; 1:15,94; IV — 6,32; 48,39; 1:15,17), 3. R.F.G. I 2:32,11 (III — 6,12; 48,48; 1:16,73; IV — 6,15; 47,88; 1:15,38), 4. Italia II 2:32,25 (III — 6,32; 48,43; 1:15,72; IV — 6,39; 48,65; 1:16,53), 5. Elveția I 2:32,51 (1:16,26; 1:16,25), 6. Spania I 2:32,54 (1:16,20; 1:16,34).

REZULTATELE FINALE (după 4 manșe) ALE PROBEI DE BOB 2 PERSOANE din C.E. (pîrtia a măsurat 1 540 m, cu 139 m diferență nivel și 18 viraje): 1. AUSTRIA I (Erwin Thaler — Reinhold Durnthaler) 5:02,14, 2. ROMÂNIA (Ion Panțuru — Dumitru Focșeneanu) 5:02,88, 3. Italia II (Bruno Servadei — Andrea Clemente) 5:05,21, 4. Spania I (Eugenio Baturone — Guillermo Rosal) 5:05,25, 5. Italia I (Alberto Frigo — Antonio Brancaccio) 5:05,73, 6. Anglia I (Pat Evelyn — Peter Clifford) 5:06,27, 7. R.F.G. I 5:06,79, 8. Franța I 5:07,47, 9. Austria II 5:07,52, 10. Elveția I 5:07,76, 11. Anglia II 5:08,33, 12. Spania II 5:08,51, 13. Franța II 5:09,27, 14. Elveția II 5:11,31, 15. Cehoslovacia I 5:11,80, 16. R.F.G. II 5:12,76, 17. Suedia 5:13,36, 18. Japonia I 5:20,52. Au participat 20 echipaje din 11 țări. Au abandonat echipele Cehoslovacia II și Japonia II.

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

LUPTĂTORII ROMÂNI AU CUCERIT „CUPA KLIPPAN"

Aseară s-a încheiat în orașul suedez Klippan primul turneu internațional de lupte greco-romane al anului, dotat cu **„Cupa Klippan",** la care au participat reprezentativele naționale ale **R.D.G., R.F.G., Danemarcei, Norvegiei, Poloniei** și **Suediei,** precum și formațiile de club **Dinamo București** și **C. S. Klippan.** Luptătorii români au avut o comportare excelentă și, deși au concurat numai la opt categorii de greutate, au cucerit locul I pe echipe cu 13 p. Pe locurile următoare s-au clasat selecționatele R.D. Germane 13 p și Suediei 11 p. Trei sportivi români au ocupat locul I și anume, **GH. BERCEANU** (cat. 48 kg.) **I. BACIU** (cat. 57 kg) și **N. MARTINESCU** (cat. 100 kg), iar **C. Turturea** (cat. 52 kg), **I. Alionescu** (cat. 62) și **I. Tăranu** (cat. 82 kg) au ocupat locul III la categoriile respective.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV — Nr. 438 (5872) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 28 ianuarie 1969

sportul propune:

Clubul admiratorilor fiecărui mare sportiv român

Conceptul de campion suferă treptat în ultima vreme deformări neliniștitoare. În viziunea unora, sportivul de prim rang este individul care trebuie să concureze mult și întotdeauna bine, să smulgă trofee și medalii la marile competiții, să devină o mașină de pulverizat recorduri. Se vizează forțat realizările citate, utilizate ulterior drept material probant pentru argumentarea calității procesului de antrenament din perioada precedentă, precum și pentru parafarea activității unei suprastructuri, de multe ori umflate, ce gravitează în jurul performerului. Se ignoră cu primejdioasă seninătate reversul moral și intelectual al sportivului, gradul său de integrare socială, iar în perimetrul societății noastre, funcția sa de exponent, cu mijloace particulare, al culturii socialiste. Cu alte cuvinte, nu contează cum se manifestă în alte ipostaze de om social, nu interesează cum se structurează pe alte planuri, totul e bine dacă trece peste recorduri, fentează, sau înscrie goluri.

Dar, sportivul de elită ar trebui, după opinia noastră, să mai îndeplinească și altă funcție. Prin ecoul pe care faptele, conduita și ideile sale îl declanșează în colectivitatea ambiantă, campionul ar trebui să joace rolul propagatorului, al celui ce însămânțează în conștiințe (mai ales în cele tinere), convingeri ferme despre necesitatea și efectele faste ale sportului. Condiția acestei realizări este, firește, acel contact direct pe care sportivul de elită ar trebui să-l aibă cu cercurile largi de neinițiați sau al celor prea puțin inițiați, dialogul variat pe care ar fi de dorit să-l susțină cu tineretul din școli și universități. În acest sens, ar fi păcat să se piardă niște tradiții fertile. Un campion, un mare sportiv, sau o echipă care s-ar antrena periodic în incinta unei școli sau a unei universități, în fața câtorva zeci (sau sute) de privitori, mistuite de aspirații, ar avea un efect de excelentă factură. Nu e de dorit ca sportivul să se antreneze în condiții ce sugerează repudiatul turn de fildeș al unor artiști. Contactul dintre campion și miile de sportivi din planul general are rațiuni profunde. Întîlnirea lor doar în condițiile spectacolului sportiv (cu distanța clasică dintre tribună și arenă), diminuează gustul pentru sport, conferind celor ce i-am vrea contaminați de elan simțămîntul straniu că văd niște ființe abstracte, descinse pentru puțin timp în mijlocul lor, reîntoarse apoi într-un loc misterios și prohibit. Elitele sportului ar trebui invitate (mizăm pe adeziunea lor), să se pregătească periodic în școli și universități. Sperăm în regenerarea unei tradiții, cu rădăcini încă vii în solul sportului românesc.

Interesul tineretului nostru pentru practicarea sportului și-ar putea începe declinul, dacă nu se vor uza permanent de noi metode de atracție. Pentru sport se inițiază încă puține acțiuni ingenioase. Pentru ofensiva care ar trebui declanșată inteligent spre recucerirea unor zone de interes pierdute, ne-am îngădui să propunem și înființarea unor cercuri de admiratori ai marilor sportivi. Ce-ați zice de clubul (sau cercul) admiratorilor Liei Manoliu? Un grup de copii și adolescenți, băieți și fete, îndrăgostiți de atletism și de excepționalele realizări ale unei atlete cu pilduitoare personalitate, s-ar întîlni cu ea pe stadion din cînd în cînd, i-ar urmări antrenamentul, ar discuta, i-ar cere sfaturi. Și admirația s-ar transforma la mulți dintre ei în dorința de imitație, în detentă. Poate nici unul dintre imitatori nu va ajunge să urce pe podiumul olimpic, dar în urma impulsului, ei își vor desăvîrși aptitudini și virtuți necesare vieții sociale. Cîți puști din orașul București n-ar solicita în 24 de ore să fie admiși în cercul admiratorilor lui Dumitrache? Pe întreg cuprinsul țării ni se pare posibil să ființeze zeci de nuclee de simpatie, în jurul celor mai reprezentativi și mai demni de urmat sportivi ai noștri.

Ziarul „Sportul" și-ar face o plăcută preocupare din a acționa pentru mărirea suprafeței de contact dintre planul generațiilor tinere și cei mai exemplari sportivi ai României.

SPORTUL

Trimisul nostru special la campionatele europene de bob, VICTOR BĂNCIULESCU, transmite:

LA PRIMA COBORÎRE A BOBULUI ROMÂNESC DE 4, NOU RECORD ABSOLUT AL PÎRTIEI!

APRECIERI ELOGIOASE ALE PRESEI ASUPRA COMPORTĂRII SPORTIVILOR NOȘTRI

CERVINIA, 27. Deși de azi au început antrenamentele de bob 4, campionatul bobletelor continuă să țină trează atenția opiniei publice. La aceasta au contribuit, în primul rînd, ziarele de luni, care subliniază, în unanimitate, frumusețea duelului Thaler - Panțuru. *„La Gazzetta dello sport"* din Milano scrie: *„Erwin Thaler l-a învins, de data aceasta pe Ion Panțuru, cîștigînd 3 din cele 4 manșe în fața românului, pierzînd doar manșa secundă de simbătă. Dar pe Thaler nu putea să-l urmeze în clasament decît Panțuru, în măsura în care clasa adevărată și experiența sînt decisive în bob. Cei doi piloți sînt cei mai buni în Europa și era inevitabil ca ei să triumfeze".*

Este interesant de arătat că întreaga presă italiană, făcînd abstracție de rezultatul final, leagă numele lui Panțuru de cel al lui Thaler, ca și cum aceștia ar fi format un singur echipaj. În corespondența sa, transmisă ziarului *„Tutto sport"* din Torino, colegul nostru *Silvio Alfieri* din Cervinia remarcă regularitatea rezultatelor lui Panțuru, considerînd aceasta drept un semn al marii virtuozități în pilotajul bobului. Tot într-un ziar torinez, *„Gazzetta dell popolo"*, *Alberto Fasano* scrie: *„Panțuru a efectuat coborîri care au făcut să se ridice părul măciucă spectatorilor din curba albă care precede linia dreaptă dinaintea sosirii".*

(Continuare în pag. a 4-a)

2 MARTIE

RESPONSABILITATE FAȚĂ DE DESTINELE SPORTULUI

Pentru activul sportiv al Capitalei, data de 17 decembrie 1968 reprezenta punctul terminus al unei întreceri, declanșată cu cîteva luni în urmă, și care privea, în afara competițiilor în sine, o diversitate de probleme ale vieții sportive; constituia o zi a bilanțului și, pentru cei mai merituoși, una a împlinirii.

Trofeul, care trebuia să onoreze CONSILIUL cu cea mai prodigioasă activitate și cele mai grăitoare rezultate, a revenit, după un sever „baraj", Consiliului pentru educație fizică și sport al Sectorului 6 București, realizatorul celor mai multe obiective din regulamentul întrecerii. Iată, de altfel, principalele realizări care au determinat juriul să înmîneze acestei unități mult rîvnitul trofeu: 1) obținerea unor indici superiori, sub aspectul calității jocurilor și al rezultatelor, la sporturile de performanță (scrimă, rugby, handbal) din cadrul sectorului 6; 2) atragerea în activitatea sportivă organizată a unui număr de peste 1500 elevi, muncitori, funcționari din raza acestui sector, cuprinși în 145 de echipe la diferite sporturi, aflate sub îndrumarea a 10 comisii pe ramură de sport; 3) organizarea și desfășurarea cu succes a Cupelor tradiționale („1 Mai", „23 August", „30 Decembrie"), competiții la startul cărora s-au prezentat peste 2000 de participanți, înregistrîndu-se și multe rezultate notabile; 4) crearea în cvartalurile de locuințe din Ferentari și la baza sportivă Ghencea a centrelor de inițiere în sport și de recreare.

Nușa MUȘCELEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

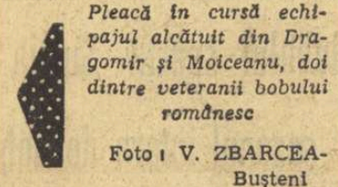

Pleacă în cursă echipajul alcătuit din Dragomir și Moiceanu, doi dintre veteranii bobului românesc

Foto: V. ZBARCEA-Bușteni

ARBITRI ROMÂNI ÎN „C.C.E." LA VOLEI

Arbitrul Emil Costoiu a fost delegat să conducă jocul de la 9 februarie, dintre formațiile Dinamo Tirana și T.S.K. Cervено Zname (Bulgaria) în cadrul „C.C.E." la volei.

O NOUĂ ÎNTÎLNIRE VOLEIBALISTICĂ INTERNAȚIONALĂ

După jocul de duminică, în compania formației **Dinamo Tirana**, voleibaliștii de la **Rapid** vor susține azi o nouă întîlnire internațională. În sala Giulești, începînd de la ora 17, ei vor primi replica echipei **U.S.C. Münster**.

DIN SUMAR:

- CUI FOLOSEȘTE? de Dan Deșliu
- SPORT ȘI MAFIA
- CU TENISMANII ROMÂNI SUB SOARELE INDIEI

PRIN TIMP

De la începutul operei de edificare a noii orînduiri, statul nostru socialist s-a apropiat de tinerele generații, invitîndu-le și îndrumîndu-le spre zonele unei culturi umaniste, echilibrate. Cei ce abia intrau sub cerul adolescenței la sfîrșitul deceniului cinci își amintesc acea forță aspiratoare compusă la început mai mult din idee și elan, care absorbea contingente de omuleți spre pagini de carte și spre exercițiu fizic. Nu existau suficiente săli de clasă, nici recuzită pentru sport, dar apăruse o voință, generată deopotrivă de luciditate și de romantism, hotărîtă să ridice condiția umană prin democratizarea culturii și a sportului. Așa a început conectarea întregii națiuni la arterele științei, artei și culturii fizice. Revoluția a însemnat grefa unei noi concepții despre viață și lume pe ființa unui popor greu încercat de istorie și, tocmai de aceea, temeinic zidit în structurile lui interioare, apt de aderențe profunde la nobile idealuri.

Au trecut ani mulți, resimțiți ca un drum presărat cu încercări, străbătut într-o atmosferă de patos și de asprime trăită bărbătește. Tot mai pregnant, sentimentul realizărilor, hrănit prin observații cotidiene, întinse de la planul individual pînă la planul general al țării, s-a consolidat în ax durabil al vieții noastre spirituale. Cei aproape 25 de ani deveniți secțiune de istorie vor răsplăti întotdeauna ca o toamnă mănoasă pe cei ce se vor întoarce în timp să-i înțeleagă tot mai profund, cu mintea și cu sufletul. Ne gîndim în acest început de an la acei bărbați comuniști porniți să schimbe înfățișarea țării, care au visat și militat pentru un om dezvoltat plenar. Ei au propus o umanitate integrală, robustă, tangibilă prin stimularea tuturor valențelor intelectuale și biologice ale individului, un ideal la care gîndise și aspirase antichitatea greacă, dar îmbogățit cu ceea ce veacurile de civilizație următoare au adăugat și decantat.

La noi, dezvoltarea explozivă a instituțiilor de învățămînt și cultură a început și a evoluat alături de inaugurarea și creșterea unei mișcări sportive conștientă de sine. Paralelismul acesta nu se înscrie în categoria coincidențelor. El a fost rezultatul lucid al ideilor și elanului inițial, născut din voința preocupată să creeze un om liber, multilateral și echilibrat în dezvoltare. Paralelismul acesta n-a fost conceput într-o accepțiune de geometrică izolare, ci ca un transfer echitabil de valori între planurile aceleiași personalități, pentru atingerea unei unități umane superioare. Din toate direcțiile amintite s-a acționat pentru modelarea unui tip uman de elevată factură, cultivat, integru, loial, îndrăzneț, sănătos și robust. Sîntem convinși că această comuniune de valori spirituale și biologice, oferită tinerelor generații și nu numai lor, de către societatea socialistă, deși încă insuficient înțeleasă și valorificată, este unul din sensurile cele mai dragi făuritorilor României moderne.

Tineretul a fost sensibil dintotdeauna la modul în care societatea înțelege să-i deschidă drumurile vieții. Imensa majoritate a tineretului patriei noastre a recepționat această dragoste, această nobilă îndrumare, aceste multiple eforturi efectuate pentru împlinirea sa și le-a transformat în fervoare, în atașament angajat. Cu această stare de spirit se apropie el de marile evenimente ale anului.

Romulus BALABAN

La 30 aprilie se pun în vînzare abonamentele

La sfîrșitul lunii aprilie, cîțiva dintre membrii conducerii A.I.B.A. (printre care vicepreședinții N. Nikiforov-Denisov, Roman Lisowski, precum și J. Henderson, președintele comisiei tehnice din cadrul biroului regional european), vor sosi la București pentru a controla și verifica instalațiile de la patinoarul „23 August". Totodată, se vor stabili data și programul examinării arbitrilor candidați la cucerirea ecusonului A.I.B.A. Va fi ultima vizită a oficialităților din conducerea forului mondial în scopul verificării stadiului lucrărilor de organizare a campionatelor continentale.

La confruntările pentru cucerirea centurilor puse în joc (se vor disputa aproximativ 200 de partide), boxerii vor putea folosi o singură dată aceeași pereche de mănuși. Înainte de „încălzire", ei vor primi mănușile într-o pungă de plastic, din partea arbitrului-delegat pe lîngă participanți.

O sugestie care, sperăm, să fie însușită de consiliile județene pentru educație fizică și sport, de cluburile și asociațiile sportive cu secții de box: pugiliștii (juniori și seniori) ce se vor evidenția în campionatele naționale din acest an, să fie premiați, printre altele, cu cîte un abonament de intrare la marea confruntare europeană. Ar fi o măsură de real folos pentru tinerii boxeri, deoarece ei au foarte rare ocazii de a urmări evoluția celor mai redutabili pugiliști de pe continentul nostru. Și, pentru că a venit vorba de abonamente, anunțăm pe iubitorii boxului că acestea se vor pune în vînzare începînd de la 30 aprilie.

Concomitent cu reuniunile de verificare ale lotului republican de la Oradea și Craiova, în Sala sporturilor din Constanța se va disputa o atractivă competiție, denumită *„Criteriul tineretului"*. Aci vor urca scările ringului 44 de pugiliști tineri, de perspectivă, care se pregătesc, și ei, pentru campionatele continentale. Primul gong la 5 februarie. (r. o.)

CAMPIONATELE EUROPENE · ROMANIA 1969 ·

AVTOMOBILIST - SELECȚIONATA BUCUREȘTI UN REUȘIT SPECTACOL HOCHEISTIC

O partidă de hochei în compania unei formații sovietice de club, ca aceasta Avtomobilist din Sverdlovsk, echipă de frunte a campionatului unional, apare întotdeauna dificilă, chiar dacă adversar îi este selecționata Bucureștiului, în fapt echipa noastră națională. O asemenea echipă (omogenă, rapidă, rezistentă, cu jucători care știu să mînuiască bine crosa și care știu ce să facă cu pucul) are cel puțin nivelul valoric al formațiilor din grupa B a campionatului mondial, din care face parte și reprezentativa României. Din acest punct de vedere apreciem că pentru „7"-le român, partida de ieri seară a fost cea mai dificilă din întreg programul de pregătire pentru confruntările de la Ljubljana.

Cum era de presupus, hocheiștii sovietici au repurtat victoria: 7—3 (3—0, 1—2, 3—1). Scorul ni se pare însă puțin exagerat, în raport cu ocaziile de gol ale sportivilor noștri și ținînd seamă și de faptul că, în urma unui moment de derută, ei au primit primele 3 goluri în mai puțin de... un minut! Dar, la ora actuală, scorul contează mai puțin. Îmbucurător este faptul că echipa română a abordat partida cu mult aplomb și că a desfășurat poate cel mai bun joc din actualul sezon competițional, ceea ce poate conduce la concluzia că în scurtul interval de timp rămas pînă la C.M. pregătirea va putea atinge indici și mai ridicați.

Jocul a fost frumos, atractiv, presărat cu numeroase faze de bun spectacol. Cele 10 puncte au fost realizate de: *Naumov* (min. 14), *Elistratov* (min. 14), *Golouhov* (min. 14 și 56), *Cekalkin* (min. 40), *Mendubaev* (min. 41), *Krilov* (min. 43) pentru Avtomobilist, *Biro* (min. 33 și 42) și *Pană* (min. 32) pentru bucureșteni. Au condus: *Agapov* și *Fl. Gubernu*.

Romeo VILARA

Înaintea partidei, o solemnitate de premiere. Tradiționala anchetă a ziarului Elöre l-a desemnat pe *Dezideriu Varga* (Steaua) ca cel mai bun hocheist din țară în anul 1968.

Al. Călămar luptă pentru puc în spatele porții sovietice

Foto: A. NEAGU

START ÎN CAMPIONATUL DE JUNIORI LA BOX

Miercuri, de la ora 18,30, clubul sportiv Olimpia va organiza la Casa de cultură a tineretului din sectorul 4 (str. Turturele) prima reuniune pugilistică din cadrul campionatelor republicane de juniori (etapa pe municipiul București).

LA ORIZONT, RETURUL...

Reveniți în București, după un șejur de două săptămîni, petrecut pe Valea Oltului, dinamoviștii bucureșteni și-au reluat cu asiduitate pregătirile... Proiectele echipei sînt dezvăluite de antrenorul Bazil Marian în reportajul aflat în pagina a 3-a a ziarului nostru

DIN NOU ÎN FAȚA ARBITRILOR...

Campionatul republican de patinaj artistic — ediția 1969 — a programat, în Capitală, prima fază (de club). A fost, pentru majoritatea patinatorilor bucureșteni, o reîntîlnire cu gheața de concurs și notele arbitrilor, dar numai în cadrul a două figuri obligatorii. Astfel că, privind foile de clasamente, o idee prea clară nu se poate face asupra raportului valoric existent între viitorii concurenți la fazele următoare ale campionatelor.

Deocamdată, consemnăm afluența de participare la categoriile mici, în special la fete (15 la începătoare și 14 la copii II). Acesta reprezintă un punct bun, mai ales dacă este completat și de justificarea unor perspective certe și a unei pregătiri corespunzătoare, pentru fiecare caz în parte. Ceea ce — să fim sinceri — nu este totdeauna așa...

Avansînd pe scara categoriilor, numărul concurenților descrește. Fenomenul este normal, aci acționînd legile selecției. Dar nici situația de a avea un singur concurent la seniori, sau la unele categorii de băieți, nu se mai încadrează în limite firești. Ca să nu mai vorbim de proba perechilor, unde continuă să domnească o sărăcie lucie. Oare atîtea intenții bune (exprimate și în presă !) nu pot fi, o dată, traduse în fapt ?

Pentru încheiere, facem o selecție printre rezultatele tehnice : ÎNCEPĂTORI *băieți :* 1. C. Neagu (Dinamo) 3—14,2 p. *Fete:* 1. Emilia Țibula (Din.) 3—15,5 p. COPII II *băieți :* 1. D. Tudoraș-cu (Constructorul) 4—31,4 p. *Fete :* 1. Mihaela Paraschiva (Constr.) 3—44,0 p. COPII I *băieți :* 1. L. Cazacu (IEFS) 3—48,6 p. *Fete :* 1. Valentina Buciumeanu (Șc. sp. 2) 3—69,3 p ; 2. Sorina Sfetcu (Din.) 8—44,4 p. JUNIORI II *băieți :* 1. O. Goga (IEFS) 3—56,0 p ; 2. M. Ion (Șc. sp. 2) 6—51,6 p. *Fete :* 1. Adriana Preda (Constructorul) 3—56,0 p. JUNIORI I *băieți :* 1. A. Bulete (Șc. sp. 2) 3—66,1 p ; 2. M. Popescu (Constructorul) 6—64,0 p ; 3. L. Cozia (Constr.) 9—54,5 p. *Fete :* 1. Anca Tănase (Șc. sp. 2) 3—68,0 p ; 2. Doina Mitricică (Șc. sp. 2) 6—65,0 p. SENIORI, *băieți :* 1. E. Tăujan (IEFS) 3—78,0 p. *Fete :* 1. Constanța Ionescu (Constr.) 3—88,8 p ; 2. Rodica Didă (IEFS) 6—82,2 p ; 3. Doina Ghișerel (Șc. sp. 2) 9—76,8 p. *Perechi :* 1. Daniela Popescu - Marian Chiosea (Dinamo) 3—38,2 p.

Rd. V.

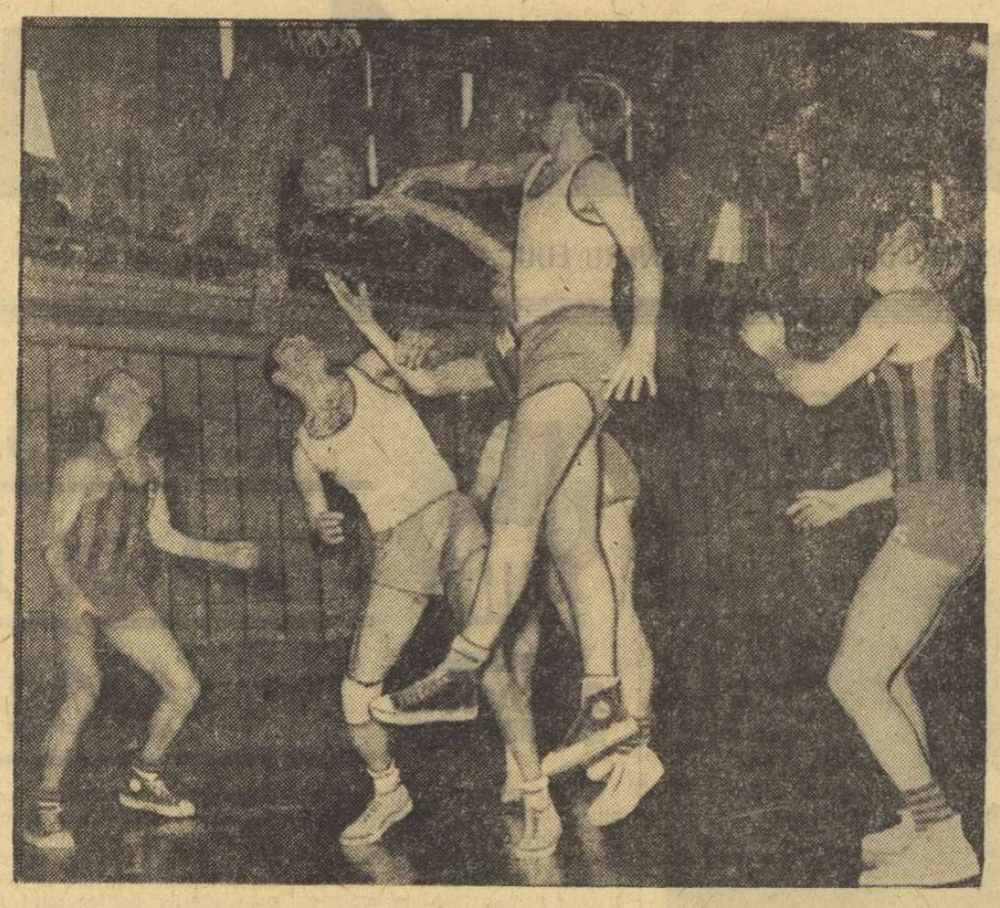

Cinci jucători în luptă pentru balon : Ivanici și Ionescu se opun pătrunderii lui Bulat. Imagine din partida I.C.H.F.—Universitatea Timișoara (55—54)

Foto : A. NEAGU

SUB PAȘOU...

Derbiul etapei, meciul Universitatea Cluj-Dinamo București a debutat cu un moment festiv îndelung aplaudat. Gazdele au oferit maestrului emerit al sportului, *Mihai Albu* (cu cîțiva ani în urmă purtător al tricoului clujean) o frumoasă cupă în semn de omagiu pentru bogata sa activitate din ultima vreme.

● Nu am înregistrat cîte decizii eronate au dictat arbitrii I. Șerbănescu și M. Tănăsescu la capătul partidei I.C.H.F.—Universitatea Timișoara, mult comentată duminică dimineața în sala Dinamo. Un singur lucru am reținut însă : *lipsa lor de curaj în luarea unei hotăriri la ultima fază a meciului*, fapt care a provocat nemulțumiri justificate în ambele tabere, dar mai ales în cea a jucătorilor timișoreni, care s-au considerat mai mult nedreptățiți.

● Accidentul lui Dragoș Nodievici, care l-a pus pe internaționalul nostru în neplăcuta situație de a nu mai continua jocul cu Politehnica Brașov, a dat o șansă neașteptată lui V. Gheorghe de a reveni în „5"-ul de bază al Stelei. Și fostul centru al naționalei nu a ratat ocazia, atrăgînd în mod serios atenția antrenorului său printr-o evoluție deosebit de eficace.

● Radu Diaconescu a jucat excelent la Cluj, fiind unul din principalii realizatori ai victoriei dinamoviste, fapt care l-ar fi îndrituit să aspire la un loc în echipa săptămînii. Ieșirea sa nervoasă de la sfîrșitul partidei, dezaprobată de spectatori, l-a scos din discuție...

CLASAMENT DUPĂ 13 ETAPE

1. Din. Buc.	13	13	0	1099— 883	26
2. Steaua București	13	12	1	1130— 865	25
3. Rapid Buc.	13	9	4	1018— 953	22
4. Poli. Buc.	13	8	5	890— 838	21
5. „U" Timiș.	13	7	6	974— 941	20
6. „U" Cluj	13	5	8	878— 891	18
7. I.E.F.S.	13	5	8	810—843	18
8. Poli G-ți	13	5	8	877—930	18
9. Poli. Bv.	13	5	8	841— 959	18
10. I.C.H.F. București	13	4	9	858— 940	17
11. Farul	13	4	9	789— 865	17
12. Poli. Iași	13	1	12	821—1077	14

Programul etapei viitoare (2 februarie) : Politehnica București — I.C.H.F. ; Dinamo — Politehnica Galați ; Rapid — Universitatea Cluj ; Farul — I.E.F.S. ; Universitatea Timișoara — Steaua ; Politehnica Brașov — Politehnica Iași.

ECHIPA SĂPTĂMÎNII
ALBU — IECHELI — NOVAC — RUHRING — DEMIAN (V. GHEORGHE)

CUI FOLOSEȘTE?

Un confrate — foarte avizat de altminteri — manifestă de cîtva timp, în cadrul interesantei rubrici din „Magazin", o solicitudine cu totul specială vizavi de cel care a fost, nu de mult, eroul unui incident penibil pe străzile Pitești — mai precis, autorul unei agresiuni verbale împotriva unui coleg de breaslă. Astfel, exact în ziua cînd apărea în „Sportul" o luare de poziție a subsemnatului (vezi nr. 402-5836 din 1968), confratele găsea de cuviință să elogieze darurile sportive ale fotbalistului cu pricina, taxînd cu maximă indulgență atît actul degradant la care ne referim, cît și implicațiile sale. Atitudinea aceasta a avut darul să surprindă neplăcut — precum se va vedea — nu numai pe semnatarul rubricii de față. Iată că după succesul de pe Wembley, Valeriu Mironescu amplifică nedumeririle noastre. De astă dată, gestul devine șocant, iar replica inerentă.

În fond, lucrurile sînt limpezi. Fotbalistul X, jucător înzestrat, dar inegal, nu-și onorează anvergura tehnică printr-un comportament adecvat, dincolo de porțile arenei ; la un moment dat, carențele sale morale erup violent într-o manifestare huliganică împotriva unui reprezentant al presei, care „și-a permis" să-l noteze cu 7 ! ! Urmează, evident, relatarea incidentului și considerațiile de rigoare. Nu urmează — la fel de evident, din păcate — nici un fel de măsuri coercitive, deși, pentru o culpă similară, altundeva (în Italia, de pildă), sancțiunea cea mai blîndă ar fi suspendarea pe un an. Ba, culmea, — ceea ce urmează, este pledoaria (repetată) în favoarea culpabilului, al cărui principal exponent ține să fie, cu perseverență, unul dintre confrații noștri.

Ce trebuie să înțelegem din atitudinea menționată ? De vreme ce V. M. nu exprimă îndoieli cu privire la veridicitatea faptelor, iar faptele respective nu sînt de natură să pună în discuție calitățile „sportive" ale împricinatului, ci „doar" și exclusiv fizionomia sa morală — adică un element nu tocmai secundar, asupra căruia însuși V. M. a insistat în alte împrejurări, cu argumente peremptorii — ce rost are să încurcăm, de astă dată, țițele, confundînd metatarsul cu circumvoluțiile ? Fără îndoială, se vor găsi partizani ai „simplificării", ai „indulgenței", ai „non-conformismului" (?!?) — care să exclame, la unison cu V. M. : **„Lăsați-i în pace pe fotbaliștii talentați, chiar dacă-și fac de cap în particular !"** Se vor găsi, probabil, ceva mai greu, chiar și partizani ai ideii că una din măsurile ce se impun cu stringență, după performanța de la Londra, este reintroducerea în lot a celebrului jucător X, fost „senator de drept" al primei reprezentative, născut, cică, dintr-o minge de fotbal — pentru ca el să ne demonstreze, în continuare : a) cum se joacă excelent acasă (uneori) și submediocru în deplasare (de obicei) ; b) cum poți fi foarte bun pe teren și foarte rău pe stradă, în local, în sînul familiei etc, etc...

Mă întristează însă faptul că un gazetar de specialitate a găsit cu cale să se erijeze în promotor al acestei optici, combătînd energic adevăruri elementare.

Dar, cine știe, n-ar fi exclus ca noi, comentatorii mai mult sau mai puțin avizați, să devenim subiectivi, în anumite împrejurări — în timp ce publicul gîndește altfel, tratînd cu ironie, cu indignare, cu indiferență, chiar — opiniile noastre... Voi recurge, pentru edificare (parțială, firește) la două citate din sutele de scrisori pe care le-am primit în ultimul timp, apropo de articolul meu intitulat „Tăcerea" și de „Gînduri despre jucători", al confratelui V. M.

Iată ce spune O. Zornescu, din București, str. Academiei nr. 1, referindu-se la „cazul Dobrin" :

„Nu înțeleg de ce mai stricați hîrtia și cerneala... Acum 30 de ani, asemenea jongleri ai mingii se găseau cu sutele, pe diverse terenuri virane ale Capitalei... Gîndiți-vă ce s-ar întîmpla dacă această „stea" ar trebui să-și cumpere echipamentul de joc, dacă ar fi învățat carte pe spezele proprii, și dacă ar face antrenamente SINGUR, așa cum au făcut pe vremuri mai toți marii jucători pe care azi îi vedem din cînd în cînd la televizor, în pauza unor meciuri importante. Poate că, în asemenea condiții ar învăța să joace fotbal ceva mai bine și ar căpăta, în plus, simțul respectului și al modestiei — calități destul de absente la majoritatea vedetelor de astăzi..."

La rîndul său, dr. Vasile Bubulac, medic primar la spitalul nr. 1 Oradea, exprimîndu-și dezacordul cu aprecierea asupra lui Dobrin, conținută în articolul „Rînduri despre jucători" — conchide astfel :

„Pentru salvgardarea adevărului, a principiilor sănătoase, pentru asigurarea viitorului, mai ales — să ne ridicăm împotriva răului, să-i scurmăm la rădăcină și să smulgem aceste rădăcini, la nevoie — chiar dacă operația doare !"

Îmi vine greu să cred că vreunul dintre confrații mei ar avea ceva de obiectat împotriva unor opinii și îndemnuri atît de salutare.

Dan DEȘLIU

„Cupa clubului sportiv Sinaia" inaugurează — azi — sezonul intern de bob

SINAIA, 27 (*prin telefon, de la trimisul nostru*). Luni dimineața, la ora matinală cu care tinde să ne obișnuiască bobul, s-a dat startul în prima manșă cronometrată a anului, totodată, și ultima înaintea primului concurs pe 1969 — *„Cupa clubului sportiv Sinaia"*. Frigul, care s-a făcut bine simțit, a folosit pîrtiei.

Cu toate că la această ultimă manșă de antrenament, în fapt luare de contact oficială urmată de închiderea pîrtiei, cronometrajul nu a fost electric, ceea ce pune unele rezultate sub semnul îndoielii, în linii mari pretendenții la întîietate se pot întrezări. Iată, de altfel, cifrele anunțate prin stația de radioamplificare a concursului : Stoica - Lospă (Clubul sportiv Sinaia) 1:12,72 ; Răscanu - Cotacu (Voința Sinaia) 1:15,22 ; Hogea - Cristo Crist (A.S.A. Brașov) 1:15,42 ; Tătaru - Gavrilă (Bucegi Sinaia) 1:17,22 ; Nedelcu - Cerniu (A.S.A. Brașov) 1:17,34 ; Dragomir - Moiceanu (Carpați Sinaia) 1:17,42 ; Stoian - Hancaș (Voința Sinaia) 1:17,82 ; Beldiga - Neagoe II (Steagul roșu) 1:18,08 ; Benghiu - Tătuță (Carpați Sinaia) 1:20,20 ; Voicu - Stafie (Voința București) 1:20,32 ; Vulpe - Pascu (Voința Sinaia) 1:21,08 și Bogdan - Panaitescu (Clubul sportiv Sinaia) 1:24,42.

Competiția inaugurală a sezonului intern se va disputa, deci, marți, de-a lungul a numai două manșe, organizatorii ținînd cont, în mod justificat, de stadiul incipient în care se află pregătirile specifice ale boberilor. În continuare, însă, după o altă zi de antrenamente oficiale, va urma o a doua competiție, iar apoi, pe durata întregului sezon, desigur în funcție de starea pîrtiei, se va menține acest accentuat ritm de concurs-antrenament. Iată, în continuare, din rezultatele recente din... hochei, sport aflat la primii pași în localitate : Clubul sportiv Sinaia I — Clubul sportiv Sinaia II 4—2 ; Clubul sportiv Sinaia (copii) — Liceul Sinaia (juniori) 5—3.

G. RUSSU-ȘIRIANU

Întrecerile micilor fondiști din județul Prahova

AZUGA, 27 ianuarie. Ninsoarea și temperatura scăzută nu a constituit o piedică pentru cei mai mici, dar — în același timp — și cei mai talentați copii și juniori din județul Prahova care s-au întrecut, astăzi, pe pîrtia de la Șatul nou-Azuga.

Întrecerile au contat pentru faza a II-a județeană din cadrul centrelor de copii pe țară, precum și pentru faza județeană a campionatului republican la juniori mici.

Excelent organizată — sub toate aspectele — competiția s-a bucurat de o largă participare atît a micilor concurenți, cît și a spectatorilor care au încurajat permanent efortul „viitorilor campioni". Se mai cuvine remarcat talentul și foarte buna tehnică a multora dintre copii, rod al muncii serioase depuse de antrenorii Elena Tom (Centrul Azuga) și Dumitru Enache (Centrul Bușteni). Iată rezultatele tehnice :

1 500 m, copii — fete : 1. Revăț — Azuga ; *3 000 m, copii — băieți :* 1. Cristian Dicianu — Azuga, 2. Stelian Pințoi — Azuga, 3. Ion Zărnescu — Bușteni, 4. Dan Dogaru — Azuga ; *3 000 m junioare mici, campionat republican, faza județeană :* 1. Maria Petcu — Textila Azuga, 2. Mariana Secherim — Textila Azuga, 3. Elena Bucur — Caraiman Bușteni, 4. Silvia Secherim — Textila Azuga ; *5 000 m, juniori mici, campionat republican, faza județeană :* 1. Dan Pință — Textila Azuga, 2. Constantin Dancs — Textila Azuga, 3. Nicolae Crivăț — Textila Azuga, 4. Vasile Munteanu — Caraiman Bușteni.

La startul Maria Petcu (Azuga), cîștigătoarea probei de 3 km junioare mici

Victor ZBARCEA
corespondent

CONCURSURI ÎN ȚARĂ

CLUJ

Organizat de Centrul de schi de pe lîngă Școala generală nr. 1, concursul desfășurat pe Dealurile Florești, sub denumirea *„Fulg de zăpadă"*, s-a bucurat de participarea a numeroși elevi ai liceelor și școlilor generale din Cluj. Au luat startul 70 de băieți și, din păcate, foarte puține fete. Cîștigătorii singurei probe desfășurate (slalom uriaș) : *elevi din licee :* Constantin Saramet (Lic. nr. 16), Marta Toma (Lic. „Gh. Coșbuc") ; *școli generale, elevi pînă la 12 ani :* Ladislau Farkas (Lic. „Nicolae Bălcescu"), *fetițe :* Ileana Daniel (Lic. nr. 11) ; *băieți peste 12 ani :* Virgil Costea (Lic. „Emil Racoviță"), *fete :* Eva Muszi (Lic. „Nicolae Bălcescu").

În aceeași zi, asociația sportivă Voința, în colaborare cu comisia județeană de specialitate, a organizat un concurs de slalom uriaș deschis tuturor categoriilor. *La seniori,* Geza Tömöri (Universitatea) a cîștigat detașat primul loc, urmat de Ladislau Kacso (Voința) și Alexandru Tiriac („U"). Cîștigători : *juniori :* Arpad Kacso (Voința), *senioare :* Maria Szelle (Voința). **(Petre Nagy — corresp.)**

VATRA DORNEI

Pe pîrtiile stațiunii balneare și-au disputat întîietatea peste 70 de schiori din Gura Humorului, Cîmpulung, Vatra Dornei și Iacobeni, precum și copiii de la Școala sportivă din Vatra Dornei. Primii clasați : *fond (masculin) 5 km :* Ilie Savu (Cîmpulung), *feminin (3 km) :* Paraschiva Cojocaru (Cîmpulung), *băieți, 2 km :* Constantin Tiron (Vatra Dornei), *fetițe 2 km :* Cornelia Mititelu (Vatra Dornei), *ștafeta 3 x 5 km masculin :* Cîmpulung, *3 x 3 km feminin :* Cîmpulung ; *slalom special masculin :* Ladislau Pall (Vatra Dornei), *slalom special feminin :* Elena Boiarinov (Vatra Dornei), *slalom uriaș masculin :* Ladislau Pall, *slalom uriaș feminin :* Elena Boiarinov. **(Pavel Spao — corespondent)**

MEXICO 68

COMENTARII OLIMPICE

TENDINȚE SPRE ECHILIBRU ÎN VOLEIUL MASCULIN

● Sovieticii la a doua medalie olimpică de aur ● Comportări inegale, surprize de proporții ● Două concepții în dispută ● Japonezii O.K., campionii mondiali K.O. în final.

La a doua sa prezență în programul Jocurilor Olimpice (prima fiind la Tokio 1964), voleiul a avut la Ciudad de Mexico o neașteptat de numeroasă asistență, stîrnită și de pertinenta popularizare susținută de ziariștii locali. Astfel, deși tradiția voleibalistică — mai puțin sedimentată în rîndul locuitorilor țării aztece în comparație cu cea niponă — părea să-i refuze acestui sport cadrul specific marilor confruntări întîlnit la Tokio, totuși mexicanii au contrazis această ipoteză luînd cu asalt Palatul sporturilor, unde zilnic s-au înregistrat, în medie, 7—8000 de spectatori.

Interesul destul de ridicat pentru turneul olimpic de volei este explicabil nu numai prin participarea echipelor gazdă (lipsite, de altfel, de șanse la medalii), ci mai ales prin prezența renumitelor formații ale U.R.S.S., campioană olimpică și europeană, Cehoslovaciei, campioană mondială și deținătoarea locului II la europenele de la Istanbul, Japoniei, Poloniei și R.D.G., echipe care au progresat mult în ultimul timp și au intervenit totdeauna decisiv în disputa medaliilor. Aceasta la băieți. La feminin, prezența „vrăjitoarelor" nipone, deținătoare ale titlurilor mondiale și olimpice, precum și aceea a jucătoarelor sovietice, campioane ale Europei, a polonezelor sau coreencelor — cu frumoase cărți de vizită — au captat din ce în ce mai mult atenția publicului mexican.

NIVELARE VALORICĂ LA MASCULIN

Turneul olimpic a dat loc unor dispute deosebit de interesante și spectaculoase care au ținut în continuă tensiune publicul spectator, pînă în ultima zi, cînd s-au hotărît toate medaliile !

Meciurile finale au prilejuit voleiului sovietic o strălucită victorie : cîștigarea titlurilor, la fete și la băieți.

După părerea specialiștilor prezenți la Mexico, turneul masculin nu s-a deosebit prea mult de cel de la Tokio. „Categoric — sublinia trimisul special al ziarului praghez „Rude Pravo", Paul Zdenek — despre Mexico nu se va vorbi ca de un loc unde s-a produs o cotitură în volei".

În plus, cei care au urmărit „de visu" partidele au ajuns la concluzia că se observă o tendință de nivelare a valorii primelor 6—7 echipe din lume, determinată de ascensiunea rapidă a unora mai puțin creditate pînă acum. „Există astăzi un echilibru mondial", începea constatarea sa revista cehoslovacă de specialitate „ODBIJENA KOSIKOVA".

Comentînd rezultatele înregistrate de campioana lumii (Cehoslovacia), Paul Zdenek precizează : „Aruncînd o privire asupra clasamentului vedem că nu am confirmat nici medalia de argint de la Tokio, nici titlul de campioni mondiali. Dar medalia de bronz de la Mexico are cel puțin aceeași valoare cu argintul de la Tokio. A fost plătită chiar mult mai scump. Locul III nu constituie un insucces. LA POZIȚIA NOASTRĂ TINDEAU, LA MEXIC, MULTE ECHIPE. Am avut atîtea întîlniri de 5 seturi și deseori a lipsit puțin ca meciul să fie pierdut. Echipa noastră a făcut, cred, tot ce i-a stat în putință"... Și mai departe, referindu-se la meciul decisiv : „Bineînțeles, băieții noștri au vrut să cîștige. De data aceasta însă, pur și simplu, nu au putut, a fost peste puterile lor. Echipa U.R.S.S. era în superioritate fizică și psihică. Voleibaliștii sovietici nu au jucat totuși excepțional. I-am văzut jucînd alteori mult mai bine, dar de astă dată totul a pledat în favoarea lor".

(Într-adevăr, campionii mondiali, care susținuseră nu mai puțin de 4 meciuri a cîte 5 seturi și pierduseră pe cel cu polonezii, au căzut în final și fizic și moral).

Antrenorul național masculine francez, Georges Derose își intitulează astfel unul din capitolele comentariului său publicat în organul oficial al F.F.V.B. : „O anumită nivelare", pe care și-o explică prin multiplicarea relațiilor internaționale la nivel de tehnicieni și nu numai ale echipelor prin ușurința comunicării între cele mai diferite țări, prin aceea că competițiile internaționale au început să se generalizeze, grupînd din ce în ce mai mulți participanți.

În reportajele lor, mulți ziariști au tras semnalul de alarmă asupra acestei situații, dînd a înțelege tehnicienilor din țările lor că lucrul hotărîtor — în condițiile unei bune pregătiri fizice, cum s-a observat la Mexico — este tehnica jocului și pregătirea morală, cu care, de altfel, învingătorii și secundanții lor au reușit să domine o competiție destul de echilibrată.

VICTORIA TENACITĂȚII ȘI A TEHNICITĂȚII

Ținuta spectaculară a jocurilor și pregătirea fizică bună evidențiată la majoritatea echipelor nu au înșelat însă ochiul format al specialiștilor, care au catalogat totuși turneul olimpic masculin sub nivelul ultimelor confruntări de anvergură : Olimpiada de la Tokio, campionatul mondial de la Praga, campionatul european de la Istanbul. De fapt, punînd pe seama altitudinii acest lucru, ei consideră că întrecerea a fost inegală în ceea ce privește comportarea echipelor datorită dificultăților de recuperare, accentuate prin lungimea turneului. Victoria reprezentativelor sovietice s-a datorat în primul rînd acomodării mai ușoare la condițiile impuse de turneu, mai bunei rezistențe a jucătorilor, precum și tenacității lor. Sovieticii, cu veșnic tînărul Mondzolevski (34 de ani), au avut o evoluție ascendentă, după surprinzătoarea înfrîngere suferită în prima zi.

Postarea pe locul doi a tinerei formații japoneze, aparent surprinzătoare, se datorează jocului ei tehnic, acrobatic și în viteză, în fața căruia puține echipe s-au salvat de la ridiculizare. Iar, dacă nu cedau în fața campionilor mondiali (după ce cîștigaseră 2 seturi la 2 și 3 și conduceau în cel de-al treilea cu 5—1), niponii plecau, fără îndoială, de la Mexico cu medaliile de aur !

CONCEPȚII TEHNICO-TACTICE

Remarcabilă la japonezi este, după cum spuneam, viteza acțiunii. După aprecierile specialiștilor, ei își construiau atacurile (din momentul preluării) de trei ori mai repede decît jucătorii echipei R.D.G. — cea mai lentă — și de două ori mai repede decît media celorlalte echipe. Pasa întinsă din preluare ajungea la coordonator, aflat lîngă fileu, care o distribuia derutant puțin de-asupra plasei. Atacul astfel conceput fentează de cele mai multe ori blocajul advers sau îl găsește nepregătit. Uneori adversarul nu are timp nici măcar să se organizeze în teren, după execuția serviciului, pentru că niponii atacă deja (mingea nestînd decît circa 2 secunde în circuitul descris anterior). De aceea, o dată în plus, jocul japonezilor a întrunit sufragiile tuturor celor prezenți la turneul olimpic.

În cealaltă extremă s-a situat metoda bazată pe pasa înaltă, metodă utilizată cu precădere de jucătorii germani și care cere un plus de efort fizic și mai multe riscuri (trimiteri afară din teren, posibilitatea organizării blocajului advers și a apărării în general, timpul de concepere a atacului fiind de circa 6 secunde).

Din punct de vedere tactic, o certitudine : blocajul devine o armă din ce în ce mai hotărîtoare pentru soarta unei partide. „Prin el, spunea Georges Derose, se pierd (sau se marchează) tot mai multe puncte". Această situație pusă clar în evidență de turneul olimpic, naște necesitatea sporirii procedeelor tactice în atac. Și aici s-au remarcat, ca și în alte rînduri, două școli : cea japoneză și cea a țărilor est-europene. Prima se caracterizează prin continua mișcare a jucătorilor la fileu, coordonatorul fiind aici un simplu (dar perfect) instrument de precizie. Cea de a doua se axează pe inteligența și tehnica personală a ridicătorului, căruia i se lasă total inițiativa.

O altă constatare : serviciul și-a accentuat tendința de a deveni o armă tactică. De la jocurile urmărite la turneul olimpic, Derose a desprins trei variante principale : serviciul plutitor, foarte întins pe fileu și plasat (cel mai des folosit) ; serviciul puternic, care surprinde deseori pe specialiștii preluării sistem „manșetă" (cu două mîini, de jos), obișnuiți cu serviciul plutitor ; și serviciul înalt, „luminare", efectuat cu maximum de efect, utilizat mai ales de către jucătorii din echipa Cehoslovaciei.

Această Olimpiadă, plină de învățăminte, a reliefat — din nou — necesitatea suppleței și elasticității palmelor și degetelor prin care se reduce mișcarea întregului corp și se facilitează pasele de sus și mai ales din săritură.

Confruntarea dintre cele două modalități de joc, japoneză și est-europeană nu a dat deplin cîștig de cauză niponilor, deși jocul lor — repetăm — a primit adeziuni quasi unanime din partea tehnicienilor. Mulți dintre aceștia propun naționalelor lor (chiar și Paul Zdenek) turnee lungi în Japonia. Cauza înfrîngerii suferite de asiatici în fața cehoslovacilor și sovieticilor este pusă mai ales pe seama tinereții și a lipsei lor de experiență.

Voleibaliștii japonezi au făcut greșeala (unică) în jocul cu cehoslovacii, de a se fi considerat, ca de obicei (cîștigaseră ușor la toate celelalte echipe, cu excepția U.R.S.S., cu 3—0), învingători, conform planului lor de economie, în condițiile unei scurte perioade de recuperare.

De fapt, în aceste condiții, marea majoritate a echipelor și-au fixat țeluri minimale, asupra cărora și-au concentrat toate eforturile : Japonia pentru meciul cu Cehoslovacia, Belgia pentru cele cu Braziliia și Mexic, Braziliia pentru meciul cu Mexicul etc.

SURPRIZE

Turneul final a debutat cu o lovitură de teatru : campioana olimpică de la Tokio părăsea terenul învinsă de echipa S.U.A. — fără nici o pretenție la medalii — cu 2—3 și fără umbră de îndoială în privința corectitudinii rezultatului. Mulți comentatori ai senzaționalei surprize, au pus victoria americanilor pe seama pregătirii psihologice excelente a acestora. Învingătorii nu visau — desigur — un rezultat favorabil și, așa știind lucrurile, au luptat degajat, fără nervi, știind că — spre deosebire de adversarii lor — nu au nimic de pierdut.

Senzațională, stîrnind vîlvă în lumea voleiului, a fost și înfrîngerea, în mai puțin de o oră, a campionilor mondiali de către U.R.S.S. în timp ce la Tokio cele 2 echipe au jucat aproape 3 ore. De cealaltă mare surpriză, meciul Japonia — Cehoslovacia, am mai vorbit.

De asemenea, notăm la acest capitol acel 3—1 obținut de polonezi în fața cehoslovacilor, precum și rezultatele contradictorii dintre echipele care au ocupat poziții la mijlocul clasamentului (R.D.G., Polonia, Bulgaria, S.U.A.).

Aurelian BREBEANU

RESPONSABILITATE FAȚĂ DE DESTINELE SPORTULUI

(Urmare din pag. 1)

prin sport pentru elevii de toate vîrstele.

Locul I în această întrecere de anvergură, în care au fost antrenate toate sectoarele Capitalei, constituia rezultatul unei activități pline de abnegație și dăruire a unui colectiv de specialiști și de activiști destoinici, inițiativei și preocupării de care a dat dovadă președintele acestui consiliu, profesorul ION SFETCU.

De altfel, apreciata sa carte de vizită (în activitatea de conducere pe care a desfășurat-o timp de 8 ani la clubul „Școlarul", „Rapid" și Consiliul pentru educație fizică și sport al Sectorului 6, Ion Sfetcu a realizat, cu prisosință, tenacitate, importante obiective ale sportului de masă și de performanță) i-au îndreptățit pe cetățenii circumscripției electorale nr. 15 a Sectorului 6 să-l propună pe profesorul Ion Sfetcu candidat al Frontului Unității Socialiste în Consiliul popular al sectorului.

„Vechi activist pe tărîmul activității sportive — spunea, în adunarea cetățenilor desfășurată în aula Institutului de cercetări zootehnice, tovarășul Gheorghe Zărnea, șeful comisiei de propagandă a clubului sportiv Progresul — Ion Sfetcu a demonstrat, pe lîngă o impresionantă putere de muncă, capacitate organizatorică și spirit inventiv, abnegație și dăruire pentru cauza pe care o slujește. Încredințîndu-i mandatul de candidat al Frontului Unității Socialiste am ferma convingere că profesorul Sfetcu va confirma și în ceea ce privește treburile obștești aceleași calități de gospodar harnic și priceput de care a dat dovadă în activitatea sa pe tărîmul sportiv".

Abordat, pentru o discuție în... perspectivă, proaspătul candidat al Frontului Unității Socialiste ne-a declarat :

— *Cunoscînd imensul rol pe care îl are sportul în dezvoltarea fizică și morală a tineretului și a poporului în general, acord acestei activități un rol de frunte și, în condițiile alegerii mele, voi lupta pentru promovarea acestei idei. Voi încerca să introduc sportul în cît mai multe familii, să atrag cît mai mulți cetățeni către viața secțiilor sportive ce funcționează în perimetrul sectorului 6 și, cînd va fi cazul, spre clubul de performanță Progresul.*

Avem deplina convingere că aceste proiecte vor primi din partea cetățenilor circumscripției electorale nr. 15 totală adeziune și că ei îl vor sprijini pe alesul lor pentru ca, în viitoarea legislatură, să facă din aceste proiecte, fapte.

LA ORIZONT, RETURUL

U.T.A. A VENIT ACASĂ

După două săptămîni de pregătire, efectuată la Herculane, fotbaliștii de la U.T.A. s-au reîntors în orașul lor. Începînd din 22 ianuarie, ei își continuă antrenamentele la Arad, sub conducerea lui Ioan Reinhardt (după cum se știe, antrenorul principal, N. Dumitrescu, se află încă în Anglia). Prima perioadă a pregătirilor, care vizează o temeinică pregătire fizică, cu accent pe forță și rezistență, se desfășoară cu intensitate și seriozitate. Conștienți de importanța acestei etape a perioadei pregătitoare și dornici de a întîmpina returul într-o formă cît mai bună, textiliștii depun eforturi sporite la fiecare ședință de antrenament. La apelurile din ultimele zile ale antrenorului au răspuns prezent toți jucătorii, inclusiv internaționalii Gornea și Domide. Aceștia, deși au primit o „vacanță" de refacere, de pe urma eforturilor depuse în cadrul echipei naționale, și-au manifestat dorința de a participa alături de colegii lor la antrenamente.

În tabăra arădenilor domnește în prezent o atmosferă de optimism, de muncă aridă. Așa cum ne-a declarat și antrenorul I. Reinhardt, toți componenții echipei U.T.A. vor să ia un start bun în retur, să practice un joc de calitate, care să fie cel puțin la nivelul turului, dacă nu mai bun. Dorința fiecăruia este aceea ca echipa să-și mențină locul fruntaș, să cîștige, pentru a cincea oară, mult visatul titlu de campioană. Dacă vor reuși? Nu știm. Un singur lucru este cert: șansele sînt de partea lor și dacă vor munci și vor persevera cu aceeași seriozitate, rezultatele nu vor întîrzia.

În perioada pregătirii specifice, a omogenizării, echipa U.T.A. va întreprinde, după toate probabilitățile, un turneu peste hotare. Unde? Încă nu se știe. Urmează să se ia o hotărîre de comun acord cu federația de specialitate.

ȘT. IACOB, coresp. principal

PROMISIUNEA LUI BAZIL MARIAN

• PROBLEMA Nr. 1 LA DINAMO: FUNDAȘII LATERALI • VARGA SCOS DIN LOT (PENTRU A CÎTA OARĂ?) • DINU: „TOTUȘI, MAI SÎNT 15 ETAPE..."

E frig. Fulgii de nea ne aduc aminte că pînă la primăvară e drum lung... Complexul sportiv Dinamo, acoperit de zăpadă și lipsit de obișnuita animație, pare un decor din „Șapte mirese pentru șapte frați". Sub povara zăpezii, statuile parcului sugerează niște forme dantești.

Știm că dinamoviștii bucureșteni sînt la antrenament, dar căutările noastre prin acest peisaj hivernal sînt zadarnice. În fine, dincolo de velodrom, distingem silueta antrenorului Bazil Marian, *care-și face de lucru cu o... batistă:*

— Gripat. Și încă zdravăn. N-am răcit la Călimănești (unde Dinamo, mai puțin membrii lotului național, a petrecut două săptămîni — n.a.), deși acolo era mai frig. Știu eu? Poate pentru că mă simțeam în concediu și returul mi se părea așa departe. Aici, însă, te îmbolnăvești de griji!

— De griji? Aveți chiar atît de multe?

— Ba bine că nu! Popa e suspendat trei etape. Ghergheli are încă piciorul în ghips, Varga...

— Ce e cu Varga?

— A fost scos din lot și, probabil, că i se va da transferul... Și-apoi, sînt grijile legate de clasament: 6 puncte diferență față de U.T.A. reprezintă un handicap serios.

În acest punct dialogul este frînt de apropierea grupului de jucători care își fac „turul" pe aleile parcului, sub îndrumarea antrenorului secund, Șt. Stănculescu. *Trec prin fața noastră, gălăgioși și bine dispuși:* Radu Nunweiller *nu scapă să-i arunce fotoreporterului nostru,* Vasile Bageac: *„Ce păcat că n-ați fost la Londra! Eram mai fotogenici ca acum..."*

O dată cu dispariția lor, reînnod discuția:

— Parcă am zărit, în grup, și doi „necunoscuți"...

— Da, Traian Ionescu, *de la tineret, care va juca, probabil, fundaș dreapta și* Ion Constantin, *de la Electronica, pe care vom încerca să-l „aclimatizăm" în atac.*

— Ceva proiecte?

— Înainte de toate, un turneu de 3—4 jocuri amicale în Spania sau Franța. Pe terenurile noastre este exclus să lucrezi la îmbunătățirea tehnicii, înainte de 1 martie... Ca proiecte de retur: cucerirea cupei și a campionatului!

Între timp, „plutonul" se grupase pe terenul din apropiere, fiecare jucător făcîndu-și de lucru cu o minge. Dinu, *care ascultase discuția, mi se adresează direct:*

— Nu păreți prea convins. Dar să știți că mai sînt 15 etape...

Ovidiu IOANIȚOAIA

JUCĂTORUL ȘI... MINGEA

La unul din antrenamentele efectuate de Steaua săptămîna trecută, la Brașov, a fost prezent și fotoreporterul nostru Vasile Bageac.

„Pentru astăzi totul se lucrează cu ajutorul balonului" — a sunat indicația. Și steliștii — avizi după minge, după multe crosuri pe dealurile Timpei — nici n-au simțit cînd s-au scurs cele 60 de minute afectate lecției respective.

DIN ACTIVITATEA TÎRGOVIȘTENILOR

Zilele trecute, antrenorii, instructorii, arbitrii, precum și numeroși activiști care se ocupă de fotbal în județul Tîrgoviște s-au întrunit pentru a analiza activitatea pe 1968, în perimetrul județului lor.

Din capul locului, trebuie să menționăm că membrii comisiei județene (președinte P. Ghețu) au depus o activitate susținută, în anul trecut, abordînd cu eficiență probleme majore ca: buna organizare a campionatelor locale, întărirea disciplinei, promovarea elementelor tinere etc.

În toamna lui '68 s-au disputat în județ două competiții: campionatul de seniori (seria I cu 12 echipe, seria a II-a cu 7 echipe — grupate după criteriul valoric) și campionatul de juniori (la început cu 16 formații și apoi cu 14). După cum s-a apreciat în plenară, a fost înregistrat un oarecare salt calitativ din punct de vedere tehnic și disciplinar, datorat, în bună măsură, muncii depuse de tehnicienii din județ.

Dacă în întrecerea seniorilor s-a înregistrat o oarecare îmbunătățire a activității, nu același lucru s-a întîmplat la juniori. În campionatul acestora, decalajul valoric este încă foarte mare, din care cauză multe echipe nu s-au prezentat la jocuri.

Participanții la discuții au criticat comisia județeană pentru faptul că în anumite perioade și-a rezumat activitatea la programări de meciuri, delegări de arbitri, neglijînd unele aspecte importante ale muncii de îndrumare și control pe teren, la echipe. Vorbitorii au semnalat, în cuvîntul lor, că o serie de echipe continuă să facă antrenamente superficiale, iar unele terenuri nu corespund din punct de vedere... regulamentar. S-a făcut recomandarea ca membrii comisiei județene să se ocupe cu mai multă atenție de cele două echipe fruntașe din județ: Flacăra Moreni (div. B) și Metalul Tîrgoviște (div. C).

OBIECTIVELE ANTRENORULUI VIRGIL BLUJDEA ȘI ALE ECHIPEI SALE

O scurtă discuție cu V. Blujdea, antrenorul divizionarei B FLACĂRA MORENI, despre pregătirile și obiectivele echipei sale în returul campionatului:

— Cu ce vă prezentați la primăvară în fața publicului din Moreni?

— În primul rînd, cu o formație mult remaniată, întinerită. Flacăra Moreni a scăzut ca vîrstă medie de la 26,3 la 23,4 ani, prin venirea în mijlocul nostru a unor jucători foarte tineri. Este vorba îndeosebi de *I. Constantin* (17 ani) și *M. Harapu* (18 ani). Mai contăm și pe alți jucători noi ca: *I. Filică* și *N. Toma*. În consecință sperăm că vom practica un joc mult îmbunătățit, atît în apărare cît și în atac. Preconizăm pentru retur o tactică unică și pentru meciurile de acasă și pentru cele din deplasare: joc deschis, ofensiv.

— Care sînt condițiile de pregătire ale echipei?

— Orașul Moreni are un stadion pus la punct (toate fondurile primite anul trecut de la sindicat s-au cheltuit pentru îmbunătățirea bazei sportive), dar la ora actuală avem unele necazuri cu încălzirea vestiarelor și cu instalațiile sanitare. Trebuie să mai spun că nu stăm bine cu echipamentul. Lipsesc, de pildă, tricourile de iarnă. La ora actuală ne antrenăm în aer liber, 5—6 ședințe săptămînal. Peste puțin timp, întregul lot se va deplasa la Bușteni pentru o perioadă de 10—12 zile.

— Ce obiective v-ați propus pentru retur?

— După cum se știe, Flacăra Moreni a încheiat prima jumătate a campionatului pe locul 8, în seria I, poziție care ne-a pus pe gînduri. Ne vom strădui ca la sfîrșitul competiției să ne situăm în primele 3—4 locuri. Avem posibilități să realizăm acest obiectiv.

— Ce meciuri amicale veți susține pînă la începerea sezonului oficial?

— N-avem perfectat încă nici unul. Sîntem dispuși să jucăm cu orice echipă, indiferent de categoria în care activează.

(Lotul echipei Flacăra Moreni: Radu, Stan (portari), Baciu, Constantin, Dumitran, Albină (căpitanul și veteranul formației, 31 de ani), Ungureanu, Turcu (fundași), Toma I, Toma II, Frîncu, Frățilă (mijlocași), Filică, Drăgan, Harapu, Iofciulescu, Bucur, Dănilă, Nicoloiu (înaintași).

Toma RĂBȘAN

CONSTANȚA STANCIU

Ne-a părăsit, prematur, după o grea suferință, o tovarășă bună și dragă: Constanța Stanciu. Numele ei nu poate spune nimic cititorilor, ei apare acum, pentru prima dată, în ziar, încadrat în acest trist chenar de doliu. Și, totuși, deși absolut anonimă, munca ei a fost, timp de peste două decenii, laborioasă și de mare însemnătate pentru gazetă, Constanța Stanciu fiind, din 1945, de la prima apariție, telefonista ziarului. Prin căștile și mîinile ei au trecut sute și sute de mii de convorbiri, ea afla, prima, rezultatele pe care opinia publică sportivă le aștepta cu înfrigurare, ea se zbătea, zi de zi, seară de seară, în fiecare din cele 52 de duminici ale anului, ca legătura să vină la timp, ca audiția să fie bună, ca totul să se desfășoare cum trebuie. Constanța Stanciu n-a privit, niciodată, ceasul cu nerăbdarea funcționarului care așteaptă sfîrșitul orelor de program, ea nu și-a drămuit timpul și nici eforturile, s-a socotit, totdeauna, o rotiță a marelui angrenaj redacțional, înțelegînd cu o rară modestie și delicatețe rolul și însemnătatea activității sale.

Constanța Stanciu lasă tuturor celor care au cunoscut-o amintirea neștearsă a vredniciei și devotamentului.

REDACȚIA

Înmormîntarea are loc astăzi, la ora 15, la Cimitirul Ghencea (civil).

Poiana Cîmpina

Divizionara B Poiana Cîmpina se pregătește intens pentru reluarea campionatului, efectuînd săptămînal cîte cinci antrenamente. În momentul de față, antrenorul Tudor Dima pune accentul pe pregătirea fizică generală, pe creșterea treptată a capacității de efort. Concomitent cu pregătirea în aer liber se lucrează și în sală, folosindu-se aparate de gimnastică, haltere, spaliere etc. În etapa a doua a pregătirilor, Poiana va susține o serie de partide de verificare cu Flacăra Cîmpina (camp. județean), Carpați Sinaia (div. C), Steagul roșu Brașov (div. B), Rapid București (div. A) și alte formații care vor fi dispuse să joace cu echipa cîmpineană.

Lotul echipei a fost reîmprospătat cu o serie de jucători, cum sînt: I. Frîncu (de la Electrica Cîmpina), V. Spiridon (Carpați Sinaia), D. Baboie (care a jucat cu cîțiva ani în urmă la Progresul București) și alții. Antrenorul formației a ținut să ne arate că, deși Poiana Cîmpina a început pregătirile de aproape trei săptămîni, conducerea secției de fotbal nu se interesează de nevoile și de multiplele probleme ale formației. Membrii secției n-au venit niciodată să vadă echipa la antrenament (excepție făcînd președintele secției, P. Bunea, care a asistat la o singură ședință de pregătire).

C. VIRJOGHIE, coresp.

DIN AGENDA UNUI PREȘEDINTE DE CLUB

Volens (de cele mai multe ori), nolens (se întîmplă mai rar), președinții cluburilor sportive consacră o cotă majoritară din preocupările lor (în pofida titlurilor olimpice, europene, a succeselor internaționale — în genere dobîndite de alte discipline) fotbalului, sportul cel mai blasfemiat, dar și cel mai iubit din țara noastră. Ne-am convins, o dată mai mult, de această realitate, într-un dialog purtat acum cîteva zile cu președintele clubului Dinamo Bacău, IOSIF ICHIMAȘ. Iată cîteva din ideile mărturisite nouă, unele strict de agendă, altele rezultate din divagații la temă, după părerea noastră la fel de interesante.

— Înainte de a discuta nivelul fotbalului practicat de echipa clubului băcăuan, v-aș solicita cîteva date despre cadrul în care se desfășoară activitatea fotbalistică. Văd, înscrise pe agenda dv., repetate referiri la condițiile de pregătire a fotbaliștilor. Ce ați realizat în acest sector?

— După părerea mea, am făcut destule de multe lucruri. Le-am asigurat fotbaliștilor noștri condiții de viață și de pregătire foarte bune. Le-am amenajat în cadrul sediului un cantonament și o cantină, reducînd astfel numeroasele probleme care se ridicau săptămînă de săptămînă, probleme soluționate greu și nu întotdeauna în chip fericit. Despre condițiile strict tehnice, pot să vă spun că ne-am îngrijit ca fotbaliștii să aibă tot ce le trebuie: aparatura necesară, echipament din belșug etc.

— Iertați-mi o întrebare: la capitolul condiții materiale, includeți, bănuiesc, și stadionul?

— Vă înțeleg întrebarea și aluzia! Stadionul este — de doi ani — pentru noi un fel de călcîi al lui Achile...

— Eu aș zice că aduce mai mult cu legenda meșterului Manole! Se clădește mereu, dar nu se termină. N-ați făcut demersurile necesare la Consiliul popular județean?

— Am făcut destule demersuri, am primit asigurări...

— ...Și lucrările continuă. După timpul afectat, un neofit ar putea crede că la Bacău se clădește un „Bernabeu" sau o „Maracană". Trecînd la echipă, v-aș solicita punctul de vedere asupra ei. Mulți sînt tentați să considere Dinamo Bacău o echipă-tampon între zona fruntașelor fotbalului nostru și cea a mediocrelor. Ce părere aveți?

— De un an și jumătate de cînd Dinamo Bacău a revenit în „A", antrenorii și jucătorii au făcut mari eforturi pentru CLĂDIREA UNEI ECHIPE în adevăratul sens al cuvîntului. Nu locul în clasament, ci stabilitatea unei formații cu personalitate proprie, cu un stil propriu de joc, iată dezideratele urmărite. Parțial, aceste obiective au fost atinse. N-am ajuns, însă, la reușita U.T.A.-ei — echipă pe care o stimăm și cu care ne comparăm în multe privințe (lot valoric apropiat, tinerețe etc.) nu numai pentru că în campionatul trecut am... învins-o chiar la Arad — ci sîntem, încă, o echipă „de mijloc", o echipă-tip pentru acest campionat, exprimîndu-i sintetic, cred eu, calitățile și defectele. Cum situația nu ne încălzește de loc, vom face tot posibilul ca să învingem barierele — după părerea mea generale pentru fotbalul nostru — care ne frînează evoluția. Dintre acestea, ABSENȚA UNUI STATUT CLAR AL FOTBALIȘTILOR NE PUNE CELE MAI MULTE PROBLEME. Jucătorii (mulți dintre ei) au ajuns imuni la munca de LĂMURIRE a antrenorilor și conducătorilor. Vorbele, în particular sau în cadru oficial, nu impresionează! Lipsește instrumentul! Lipsesc prevederile care să reglementeze — în condițiile noastre — situația jucătorilor.

— Ce realizări ale echipei le apreciați ca îmbucurătoare?

— După ani și ani, Bacăul a ajuns să fie reprezentat la nivelul echipelor naționale: Dembrovschi — lotul A, Nunweiller IV — lotul B, Simionaș — lotul național de juniori, Rugiubei și Băluță — lotul de tineret. Aceste reprezentări ne flatează și ne stimulează.

— O întrebare mai delicată: mulți consideră că evoluția echipei din Bacău este subordonată condiției de „vasalitate" față de confratele mai puternic, Dinamo București. Ce părere aveți?

— Ne numim Dinamo și avem incontestabile legături de colaborare cu clubul bucureștean. În ceea ce privește raportul de subordonare, vă ofer două răspunsuri: 1) Unul „rostit" astă-toamnă, cu ocazia meciului „în familie" Dinamo Bacău — Dinamo București 1—0; 2) Al doilea, cu caracter de sugestie: de ani de zile, în Uniunea Sovietică, campioana țării nu este Dinamo Moscova, ci Dinamo Tbilisi și Dinamo Kiev... Dacă am ajunge să avem o echipă mai puternică decît Dinamo București (deocamdată nu este cazul), și am reuși să cîștigăm — de ce nu? — chiar și titlul, performanța le-ar face plăcere, sîntem siguri, și colegilor noștri bucureșteni.

— Îmi spuneați, la începutul dialogului nostru, că ați urmărit și urmăriți crearea unei echipe cu o personalitate proprie, distinctă. Ce atribute întrezăriți acestei personalități?

— Vi-l amintiți pe Nicușor jucător? Noi ne dorim ca Dinamo Bacău — ca echipă — să aibă trăsăturile pe care le-a avut — ca fotbalist — Nicușor.

M. POPESCU

LOTO — PRONOSPORT

NOU LA LOTO:

Începînd cu tragerea de vineri se aplică o nouă formulă tehnică la Loto, datorită căreia se măresc considerabil șansele de cîștig prin efectuarea de extrageri duble și atribuirea de cîștiguri variantelor cu 2 numere.

Participarea se va face astfel:

La prima extragere se participă numai cu variante de 2 lei, iar la a doua extragere au dreptul de joc numai biletele cu variante de 5 lei, cu care se participă și la prima extragere. Ca și la Pronoexpres nu se poate participa numai la a doua extragere.

Biletele cu care se poate participa sînt următoarele: VALABILE NUMAI LA PRIMA EXTRAGERE — seria A cu 1 variantă simplă de 3 numere = 2 lei; seria C cu 5 variante simple de cîte 3 numere, în total 15 numere = 10 lei; seria T cu 4 numere combinate, în total 4 variante simple = 8 lei; seria F cu 5 numere combinate, în total 10 variante simple = 20 lei; seria K cu 6 numere combinate, în total 20 variante simple = 40 lei.

VALABILE LA AMBELE EXTRAGERI: seria L cu una variantă simplă de 3 numere = 5 lei; seria M cu 3 variante simple de cîte 3 numere = 9 numere = 15 lei; seria N cu 5 variante simple de cîte 3 numere = 15 numere = 25 lei; seria P cu 8 variante simple ¹/₄ de cîte 3 numere = 24 numere = 10 lei; seria R cu 6 numere combinate ¹/₄ = 20 variante simple = 25 lei; seria S cu 8 numere combinate ¹/₄ = 56 variante simple = 70 lei.

Participarea pe bilete sfert este admisă numai pentru jocul la ambele extrageri.

• Astăzi este ULTIMA ZI pentru cumpărarea biletelor la concursul Pronoexpres de mîine, a cărui tragere va avea loc la București în sala din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18,30. Tragerea va fi radiodifuzată.

PRONOEXPRES

Premiile concursului nr. 4 din 22 ianuarie 1969.

EXTRAGEREA I: Categoria I: 1,5 variante a 173.554 lei; categoria a II-a: 65 variante a 1.825 lei; categoria a III-a: 2166 variante a 54 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categoria A: 4 variante a 24.148 lei; categoria B: 234 variante a 412 lei; categoria C: 1932,5 variante a 24 lei.

Premiul întreg în valoare de 173.554 lei a fost obținut de participantul OSMAN OSMAN din Brăila, iar premiul 50% în valoare de 86.777 lei a revenit participantului MIHAI TEODORU din Galați.

SPORT și MAFIA

MISTER GRAY (IV)

de Lamberto ARTIOLI

Poliția federală acționase conform hotărîrii unui Mare Juriu din Los Angeles, prezidat de Procurorul General William P. Rogers. *În actul de acuzare,* Frankie Carbo *și alți patru indivizi erau învinuiți de a fi încercat să stoarcă diferite sume de bani de la managerul lui* Jordan, Donald Paul Nesseth *și de la* Leonard Bakely, *cunoscut sub numele de* Jackie Leonard, *organizator de meciuri la* „Hollywood Legion Stadium". *În hotărîrea de amînare a procesului se putea citi, de asemenea, că planul urzit de cei cinci cuprindea amenințări cu violența la adresa lui* Nesseth *și* Bakely, *utilizînd legăturile telefonice dintre state, ceea ce constituia un alt delict.*

Dar cum au reușit oamenii justiției să intre în posesia acestor informații? O explică ziarul „TIME" din 15 iunie 1959, pag. 55, în articolul intitulat „Mr. Carbo & His Pals" *(Domnul Carbo și asociații săi). După ce arăta că* „pe vremea cînd International Boxing Club-ul ajunsese în culmea înfloririi, un om plin de milioane, anume James Norris, conducea oficial boxul ca șef suprem, iar un individ cu părul cărunt, numit Paul John (Frankie) Carbo îl controla din umbră", „TIME" *preciza următoarele, ajungînd la afacerea Jordan:* „În timp ce poliția îl chema, luna trecută, pe Frankie Carbo în fața Comisiei sportive a statului California, un organizator din Los Angeles, pe nume Jackie Leonard, denunța manevrele murdare ale lui Mister Gray și ale credinciosului său amic, Frankie (Blinky) Palermo din Philadelphia. Leonard organizase aproape toate întîlnirile principale ale campionului mondial la categoria mijlocie, Don Jordan. Relatarea lui Leonard este plină de echivocuri. În 1958, cînd Jordan era șalanger al campionului mondial Virgil Akins, Leonard a primit un telefon de la Blinky Palermo; acesta cerea o parte din bursa lui Jordan pentru a-i aranja o întîlnire cu Akins pentru titlul mondial. Leonard și managerul lui Jordan, Donald Paul Nasseth, au declarat că sînt de acord. Dar, după meciul care a avut loc la 5 decembrie, la Los Angeles, meci cîștigat de Jordan, Leonard n-a mai luat în seamă încercările lui Blinky Palermo de a obține partea sa din cîștig. Iată de ce Leonard a primit ordin să plece cu un avion la Miami Beach. Îndată ce a ajuns acolo, a fost condus în fața lui Frankie Carbo care îl aștepta într-un motel, lîngă țărm.

Carbo — *scria mai departe „TIME"* — l-a sfătuit pe Leonard să-i plătească lui Blinky Palermo suma stabilită, dar, fiindcă Leonard nu părea dispus încă, discuția n-a mai continuat. Blinky Palermo l-a vizitat, apoi, pe Leonard la Los Angeles, însoțit de o pereche de „gorile" (gărzi personale) pe care poliția le cunoștea deja, și care au asistat la convorbire nemișcați, sprijiniți de un perete al camerei de zi din locuința lui Leonard. Acesta a primit, apoi, mai multe telefoane cu amenințări: „Te-așteaptă o bucată de țeavă învelită în hîrtie; nimeni nu va ști vreodată cine te-a lovit". Leonard a mai declarat că Frankie Carbo i-a telefonat personal spunîndu-i foarte clar: „Vei fi rănit" și „Vom face din tine un exemplu pentru toți". După aceste amenințări, poliția a hotărît să-l protejeze pe Leonard nu numai acasă, ci și cînd părăsea locuința. Într-una din serile săptămînii trecute, Leonard a vrut să iasă

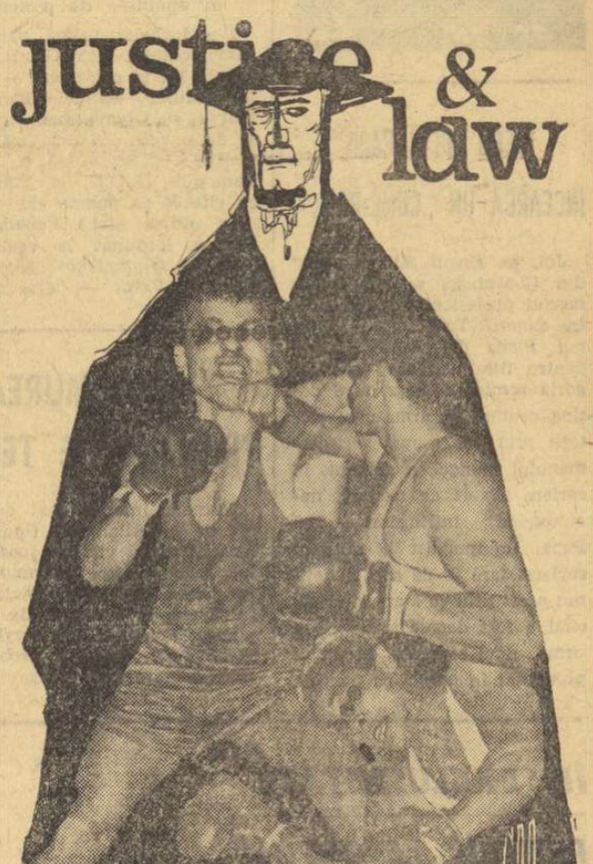

Desen de N. CLAUDIU

să cumpere un ziar de la colțul străzii. Chioșcul fiind aproape, el a socotit că nu mai este necesar să-l deranjeze pe polițiști ca să-l însoțească. A fost o greșeală: cînd s-a întors a observat că lumina din garaj era stinsă; a încercat să deschidă poarta acestuia, dar s-a căznit mult pînă a reușit. În clipa aceea a fost lovit în cap prin surprindere. Leonard a simțit o sfîrșeală și a căzut la pămînt sub o ploaie de lovituri cu pumnii și picioarele. A trebuit să fie transportat la spital, unde s-a apreciat că starea sa era foarte gravă. Carbo avea, încă, prieteni dispuși să-i facă un serviciu".

Frankie Carbo, *arestat de agentul* Frank Marrone, *în ziua de 23 septembrie 1959, la spitalul* John Hopkins *din* Baltimore, *unde se internase cu două zile mai înainte pentru un control medical, reușise, cu numai cîteva luni în urmă, să obțină eliberarea provizorie în schimbul unei cauțiuni de 50 000 de dolari, vărsată poliției din New Jersey de avocatul său,* Abraham Brodsky. *Pentru a obține din nou eliberarea după arestarea din Baltimore, Carbo a trebuit să mai scoată din buzunar alți 1000 de dolari. Libertatea lui a durat doar cîteva săptămîni: la 30 octombrie, a fost din nou arestat și dus în fața Curții Supreme din New York.*

În legătură cu aceasta, „TIME" din 9 noiembrie 1959, face o revelație importantă în același articol, citat la începutul capitolului. La pag. 63 este reprodusă o mică fotografie, cea a lui Frankie Carbo, făcută de un fotoreporter de la Associated Press. Dedesubt se află această scurtă explicație: „In went the towel" *(Prosopul a fost aruncat), o expresie tipică în lumea boxului. Iată ce scria „TIME":* „Secția Curții abia își începuse ședința și Frankie Carbo s-a și dat învins, spre marea uimire a juriului; el a admis că a fost managerul neoficial al semimijlociului Jim Peters cu prilejul unei întîlniri susținute de acesta și că îi manevra, de fapt, pe greul Alex Miteff și pe pana Ike Chesnut, care în aparență depindeau de Herman Wallman. O recunoaștere mai gravă a constituit declarația că el este adevăratul organizator — chiar dacă nimeni n-a știut — al întîlnirii dintre Virgil Akins și Isaak Dogart contînd ca o semifinală pentru titlul mondial la categoria semimijlocie și disputată la New York, la 21 martie 1958. Îndată ce s-au încheiat aceste senzaționale declarații, secția Curții a și hotărît ca Mr. Gray — în așteptarea sentinței pentru faptele recunoscute de el și care îl scoteau vinovat — să fie transferat la spitalul închisorii federale din Rikers Island (New York) pentru a avea posibilitatea să-și trateze diabetul".

În românește de S. BONIFACIU și A. BREBEANU

(Din „Sport e Mafia" — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani — Milano).

Actualitatea internațională

GOODYEAR AKRON CÎȘTIGĂ PENTRU A TREIA OARĂ „CUPA INTERCONTINENTALĂ" LA BASCHET

NEW YORK, 27. — În finala „Cupei Intercontinentale" la baschet masculin, disputată la Macon (S.U.A.) între echipa americană Goodyear Akron și formația cehoslovacă Spartak Brno, victoria a revenit cu scorul de 84—71 (52—40) baschetbaliștilor americani, care cîștigă pentru a treia oară consecutiv trofeul. Din echipa învingătoare s-au remarcat în mod special Randy Berentz (16) și Grady Norman (14). Cel mai eficace jucător de pe teren a fost însă cehoslovacul Jan Bobrowski autorul a 34 p.

Clasamentul final al actualei ediții a „Cupei Intercontinentale" : 1. Goodyear Akron ; 2. Spartak Brno ; 3. Sirio Sao Paulo; 4. Real Madrid.

U.R.S.S. — POLONIA 7-4 ÎN „CUPA EUROPEI" LA BOX

MOSCOVA, 27 *(Agerpres)*. — La Palatul sporturilor din Moscova s-a desfășurat întîlnirea internațională de box dintre echipele U.R.S.S. și Poloniei, contînd pentru „Cupa Europei" (echipe de tineret). Victoria a revenit pugiliștilor sovietici cu 7 — 4.

În următorul meci din turneul final al competiției, boxerii sovietici vor întîlni selecționata Italiei.

KARL SCHRANZ S-A DISTANȚAT

După disputarea probei de slalom special de la Megeve, cîștigată de schiorul francez Alain Penz, în clasamentul masculin al „Cupei Mondiale" conduce austriacul Karl Schranz cu 110 p. Îl urmează francezul Henri Duvillard — 62 p, austriecii Reinhard Tritscher — 58 p, Alfred Matt — 54 p etc.

BJOERN WIRKOLA — cel mai lung zbor

ZÜRICH, 27 *(Agerpres)*. — Concursul internațional de sărituri cu schiurile de la trambulină desfășurat la Unterwasser a revenit norvegianului Bjoern Wirkola, care a totalizat 229,1 puncte (săriturile sale au măsurat 66 și 67 m). Cehoslovacul Jiri Raska s-a clasat pe locul doi cu 223,3 puncte, urmat de japonezii Fujisawa — 223,3 puncte și Kasaya — 222,3 puncte.

MARGARET SMITH - COURT ÎNVINGE PE BILLIE JEAN KING!

Proba feminină din cadrul turneului internațional de tenis „open" de la Brisbane a fost cîștigată de australianca Margaret Smith-Court. În finală, ea a întrecut-o cu 6—4, 6—1 pe Billie Jean King (S.U.A.).

Momentul săriturii cu care Bob Seagren a reușit, duminică la Albuquerque, cea mai bună performanță mondială de sală la prăjină — 5,31 m

Telefoto : A.P.—AGERPRES

LA PRIMA COBORÎRE A BOBULUI ROMÂNESC DE 4, NOU RECORD ABSOLUT AL PÎRTIEI!

(Urmare din pag. 1)

Este momentul să spunem cîteva cuvinte despre sportul acesta, a cărui imagine poate apărea unora deformată. Privită de sus, din cabina supraetajată a crainicei de la plecare, pîrtia sinuoasă pare un șarpe imaterial, plin de capcane, ce poartă nume ciudate : „Labirinto jumeaux", „virajul Layet", „Rettifilo-Chateaux", „Curba azzurra" etc. Pe acest traseu pornesc bolizii metalici cu capota aerodinamică și cu patine articulate. Pare un carusel gigantic, pe alocuri răsturnat ca în curba „Cristallo", sau în „Grande labirinto Cors", cînd căștile boberilor ajung la orizontală ca la „zidul morții" care ne-a delectat și ne-a înfiorat copilăria la Moși. Cursa fantastică întîlnește șicane inimaginabile. Temeritatea oamenilor care atacă astfel de probe este nemăsurată, adesea neștiută și neprețuită. Dar curajul se șlefuiește, nu vine de la sine. Trebuie să-i vezi pe Panțuru et compania în fiecare zi făcînd footing între hotelul Edelweiss și hotelul Breithorn, pe strada principală a Cerviniei. Trebuie să-i vezi la garaj meșterind bobul, verificînd, rectificînd, lustruind, împrietenindu-se cu el, cîștigînd încrederea în unealta aventurii lor. Și apoi, mai este problema greutății, tot atît de serioasă ca la boxeri și luptători. Duminică la prînz l-am auzit pe Focșeneanu exclamînd ușurat : *„Azi pot mînca și eu după pofta inimii, că destul am postit !"*

Boburile favorite, împreună cu echipajele lor, sînt supuse cîntăririi la cererea juriului. Bascula nu trebuie să arate un total mai mare de 375 kg. Iată de ce echipajul bobului românesc de 2 nu-și permite să se îngrașe dincolo de 75 kg fiecare, pentru a lăsa ponderea principală părții metalice cu centrul de greutate mai aproape de sol.

★

Luni au început antrenamentele bobului de 4. Echipajul român, condus de Panțuru, și-a dovedit din nou clasa excepțională, reușind chiar în a doua coborîre să stabilească un nou record absolut al pîrtiei : 1:13,72. L-au însoțit în această coborîre, tehnicianul bucureștean Raymond Țancov (23 de ani), Focșeneanu și, la frînă, Neagoe. În prima manșă, locul lui Țancov a fost ocupat de tehnicianul sinăian Ion Pătrașcu (24 de ani). În rezervă, mecanicul bucureștean Ion Pușcaș (26 de ani). Performanțe bune au realizat și echipajele R.F.G. III (1:14,46) și R.F.G. I (1:15,00), care se anunță pretendente serioase. Bine au mai coborît echipajele elvețiene (Elveția I 1:15,32 și Elveția II 1:15,70), ceva mai slab s-au prezentat echipajele Italiei, Austriei, Marii Britanii și Franței.

Delegația română continuă încercările și va desemna, deabia vineri, formula definitivă a bobului de 4.

Grațioasa Hanna Mașkova și-a pregătit cu grijă un nou program de figuri libere, cu care speră să-și apere cu succes titlul de campioană europeană

Foto : STADION — Praga

fotbal pe glob fotbal pe glob

CAMPIONATELE ÎN ȚĂRILE EUROPENE

PORTUGALIA : Benfica în revenire

Rezultate înregistrate în etapa a 17-a a campionatului : *Setubal — Belenenses* 2—0 ; *Tomar — Braga* 1—1 ; *Benfica — San Joanense* 5—0 ; *F.C. Porto — Leixoes* 2—1 ; *Academica — Varzim* 0—0 ; *Atletico — C.U.F.* 3—1 ; *Guimaraes — Sporting* 2—1.

Pe primele locuri :

F.C. Porto	**17**	**11**	**4**	**2**	**27—15**	**26**
Benfica	**16**	**10**	**4**	**2**	**36—14**	**24**
Guimaraes	**17**	**8**	**8**	**1**	**26—11**	**24**

GRECIA : Fruntașele la egalitate de puncte

S-a încheiat prima parte a campionatului din Grecia. Pe primul loc în clasament se află, la egalitate, echipele Panathinaikos și Olympiakos cu cîte 44 de puncte. Le urmează formațiile A.E.K. — 43 p, Aris, Panionios, A.O.K. și Ethnikos cu cîte 36 de puncte etc.

În ultima etapă *Panathinaikos* a terminat la egalitate, 0—0, cu *Olympiakos*. Alte rezultate : *Verai — Aris* 2—1 ; *Vyzas — Ethnikos* 1—1 ; *Heraklis — Apollon* 1—0 ; *PAOK — Panseraikos* 2—1 ; *Trikala — Panionios* 2—3 ; *Challis — Egaleo* 0—0.

SPANIA : Real Madrid nu cunoaște înfrîngerea

În etapa a 19-a, *Real Madrid* a jucat, pe teren propriu, cu echipa *Atletico Bilbao*, pe care a învins-o cu scorul de 2—1. Alte rezultate : *Elche — Valencia* 0—0 ; *Coruna — Las Palmas* 2—0 ; *Granada — Atletico Madrid* 2—0 ; *Pontevedra — Barcelona* 0—1 ; *Saragossa — Real Sociedad* 2—2 ; *Malaga — Sabadell* 4—2 ; *Espanol Barcelona — Cordoba* 3—0.

Pe primele locuri :

1. Real Madrid	**19**	**14**	**5**	**0**	**36—17**	**33**
2. Las Palmas	**19**	**10**	**5**	**4**	**29—24**	**25**
3. F.C. Barcelona	**19**	**10**	**4**	**5**	**25—11**	**24**

BELGIA : Nici o schimbare

În etapa a 18-a a campionatului belgian, liderul clasamentului, *Standard*, a învins, cu scorul de 1—0, pe *F.C. Malinois*. Alte rezultate : *Daring — Gilloise* 0—0 ; *Anderlecht — F.C. Liège* 1—0 ; *Lierse — Beerschot* 2—1 ; *La Gantoise — St. Trond* 2—0 ; *F.C. Bruges — Waregem* 3—1 ; *Charleroi — Beeringen* 3—1 ; *Racing White — Beveren* 1—0.

Pe primele locuri :

1. Standard Liège	**18**	**11**	**5**	**2**	**38—11**	**27**
2. Anderlecht	**18**	**8**	**8**	**2**	**41—20**	**24**
3. F.C. Bruges	**18**	**10**	**4**	**4**	**37—19**	**24**

OLANDA : Liderul a pierdut un punct

Rezultate înregistrate în etapa de duminică a campionatului : *Fortuna Sittardia — Ajax* 0—1 ; *Sparta — D.O.S.* 2—1 ; *N.A.C. — Volendam* 3—0 ; *Go Ahead — Holland Sport* 0—0 ; *G.V.A.V. — Telstar* 1—0 ; *A.D.O. — Twente* 1—3 ; *A.Z. 67 — Feijenoord 1—1.*

Poziția primelor clasate :

1. Feijenoord	**21**	**18**	**2**	**1**	**52—12**	**38**
2. Twente	**21**	**17**	**3**	**1**	**52—18**	**37**
3. Ajax	**20**	**14**	**2**	**4**	**52—23**	**30**

TURNEUL DE LA MAR DEL PLATA

În cadrul turneului internațional de la Mar del Plata, selecționata orașului Mar del Plata a învins, cu 2—1, formația braziliană Palmeiras. Într-un alt joc, Boca Juniors a dispus, cu 3—1, de echipa Slovan Bratislava.

MĂRMUREANU A CÎȘTIGAT TURNEUL DE TENIS DE LA ALLAHABAD

Turneul internațional de tenis de la Allahabad (India) a luat sfîrșit cu victoria jucătorului român Petre Mărmureanu în proba de simplu-masculin. În finală, el a dispus de campionul Poloniei Rybarczyk cu 6—1, 14—12, 6—4. În proba de simplu-feminin, a cîștigat jucătoarea americană Alice Tym care a întrecut în finală pe româna Judit Dibar cu 6—3, 6—3.

„ARTIȘTII GHEȚII" SE PREGĂTESC PENTRU RIDICAREA CORTINEI

În curînd, atenția iubitorilor sportului gheții va fi reținută de cele două mari competiții ale patinajului artistic : campionatele Europei (Garmisch Partenkirchen, 4—9 februarie) și campionatele mondiale (Colorado Springs, în martie). Cei familiarizați cu marile întreceri ale patinajului așteaptă probabil o revedere cu toți acei care le-au încîntat privirile pe micile ecrane ale televiziunii. Dar nu va fi așa ! Că totdeauna, după Olimpiadă, multe dintre vedetele gheții schimbă aurul și argintul medaliilor cu monedele mai utile ale profesionismului. Alții — dîndu-și seama realist de lipsa unei șanse de ascensiune — abandonează.

Poate niciodată n-a existat o retragere atît de masivă ca acum. Scena a fost părăsită de nume sonore, valori mari. Nu va mai apare în fața arbitrilor admirabila **Peggy Fleming**, acum vedetă a televiziunii americane. Au mai trecut la profesionism cehoslovaca **Vichova** (la trupa de revistă vieneză), franțuzoaica **Joubert** (la „Paris sur Glace"), vest-germana **Ruhrmann** (antrenoare în Italia). Au mai abandonat : **Stapleford** (Anglia), **Gasparcova** (Cehoslovacia), **Richter** și **Clausner** (R.D.G.), **Feldmann** (R.F.G.), **Duban** (Franța), **Heydt** (Olanda), **Hermansson** (Suedia). Față de anul trecut, din 25 de concurente posibile, la europenele de la Garmisch vor lipsi 12, deci jumătate.

Această stare de lucruri va avea, desigur, unele repercusiuni în clasamente. În marele proces de primenire, locurile rămase vacante vor fi ocupate de tînăra generație — și notați — de data aceasta chiar foarte tînără. Dacă putem să dăm crezare știrilor de „culise", vicecampioana mondială **Gaby Seyfert** (devenită mai ușoară cu cîteva kilograme) va face un ultim asalt pentru cucerirea titlului suprem. Iar **Hanna Maskova** (cu cîteva kilograme în plus) aspiră cel puțin la repetarea cuceririi titlului european. În orice caz, titlul mondial va fi disputat între aceste două reprezentante ale Europei, plus americanca **Albertina Noyes** (ajutată de Carlo Fassi, fostul antrenor al lui Peggy), și poate canadianca **Karen Magnussen**. În Europa pentru locul trei concurează austriaca **Beatrix Schuba**, deși se pare că nu a prea progresat la sărituri, ca și maghiara **Zsuzsa Almassy** (după un nou stagiu de antrenament în Anglia) și sovietica **Sceglova**, care marchează progrese vizibile.

La bărbați, capul de afiș al marilor absenți îi dețin **Emo Danzer** și **Wolffy Schwartz**. După acel spectaculos și îndelungat duel în marile competiții, ei se numără acum printre vedetele scenelor de revistă. Danzer a debutat în spectacolul „Confetti", montat de Wiener Eiss-Revue, iar Schwartz la „Hollywood Icecapades". În această conjunctură, s-au eliberat firește treptele superioare ale podiumului. Titlul european va fi acerb disputat, între francezul **Patrick Pera**, cehoslovacul **Ondrej Nepela** și sovieticul **Serghei Cetveruchin**, iar pretendentul cel mai probabil la titlul mondial este americanul **Tim Wood**. Pentru locuri fruntașe candidează — de peste Ocean — și senzaționalul săritor **Misa Petkevich**, iar **Gary Visconti** anunță ultimul său an competițional. În Europa, **Zöller** (R.D.G.) se arată în mare progres. Fenomenul afirmării tinerei generații își va spune, însă, și aici cuvîntul.

La perechi, sîntem martorii unei retrageri masive — nemaiapărînd perechile **Juk — Gorelik** (URSS), **Glockshuber — Danne** (RFG), **Müller — Dallmer** și **Weise — Brichzy** (RDG), **Sramkova — Sramek** (Cehoslovacia). Reintră frații **Kaufmann**, după un dublu accident grav, dar „capul de afiș" rămîn veteranii **Belousova — Protopopov**. După numeroase zvonuri de „pensionare"; **Oleg** (37 ani) a anunțat, totuși, că vrea să concureze și eventual să urce pe podium și la Sapporo, făcînd butada că „vinul vechi se face, din an în an mai bun". Rămîne de văzut cum va influența pe arbitri, în aprecierea „vinului vechi", înfrîngerea suferită recent de celebrul cuplu sovietic chiar acasă. În orice caz, la titlu concurează cu cele mai bune șanse perechile sovietice **Beiousova — Protopopov** și **Moskwina — Mișin, Steiner — Walter** (R.D.G.) și perechile americane.

La dans, englezii **Taylor — Ford** par imbatabili, dar supremația absolută a insularilor va fi serios amenințată de perechile din U.R.S.S. care vin cu un val de reînnoire a stilului, inspirîndu-se din folclorul rusesc. Se afirmă, că perechile americane și canadiene se pregătesc cu multe elemente noi. Deci, sînt posibile surprizele...

Ce putem aștepta pe plan tehnic de la noul sezon ? Asistăm la premiera noului sistem de punctaj (proporție egală de puncte, între figuri obligatorii și libere) prin care coeficientul de înmulțire la figuri libere s-a urcat la 15, față de 10, ceea ce, desigur, avantajează pe acei care au programe de libere bine puse la punct. Vor apare mai multe sărituri cu trei rotații — probabil și la fete ! Nu vor lipsi nici artificiile suitelor de sărituri duble în combinații spectaculoase. În schimb arbitrii, ca o măsură de echilibrare, vor da atenție și în continuare figurilor obligatorii, acordînd aici note mai mari și scăzînd nivelul la libere. Un 6 se va scoate greu la proba de libere, iar note între 5 și 5,2 pot fi considerate acum ca certificate de adevărată măiestrie.

B. HOROS
antrenor de patinaj artistic

A CINCEA VICTORIE A HOCHEIȘTILOR SOVIETICI

MONTREAL, 27. — Continuîndu-și turneul în Canada, reprezentativa de hochei pe gheață a U.R.S.S. a jucat la Winnipeg cu selecționata țării gazde. Hocheiștii sovietici au terminat învingători cu scorul de 4—2 (1-1, 2-1, 1-0). Partida a fost urmărită de peste 10 000 de spectatori.

Aceasta a fost cea de-a cincea victorie consecutivă obținută în actualul turneu de echipa U.R.S.S. asupra formației Canadei.

PIERO DEL PAPA ÎNCEARCĂ UN „COME-BACK"

Joi, pe ringul sălii „Forum" din Copenhaga se va disputa meciul profesionist de box dintre danezul Tom Bogs și italianul Piero del Papa, contînd pentru titlul european la categoria semigrea. Bogs, care deține centura în urma unei victorii prin k.o. asupra vest-germanului Stengel, a susținut, în cariera sa, 44 de meciuri, necunoscînd înfrîngerea. Del Papa, un pugilist la sfîrșitul carierei (are 30 de ani), a deținut acest titlu cu 2 ani în urmă, cînd a fost deposedat de el în urma unui verdict discutabil pronunțat în meciul cu Stengel.

ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU „SPORTUL"

CU TENISMANII ROMÂNI SUB SOARELE INDIEI

MADRAS

REVELION „ACASĂ"

Noaptea de Revelion ne-a găsit pe toți adunați în jurul unei sticle de șampanie românească. Eram pentru cîteva ceasuri din nou acasă, în patrie, căci ne aflam la bordul vasului „Carpați", ancorat în portul Madras... Așa am sărbătorit venirea Anului nou, înconjurați de prieteni din țară, marinari români ajunși pînă aci departe în apele Oceanului Indian. Veselia tuturor se amesteca firesc, cu nostalgie, cu dorul de casă și al celor rămași departe. Lor, celor dragi, le-am închinat un pahar în această caldă noapte de 1 ianuarie la tropice și apoi — la ora 1 fix — am anunțat „închiderea". Cu toate insistențele echipajului, mi-am luat băieții la culcare, fiindcă, chiar în după-amiaza ce urma, trebuia să pășim pe terenurile lui Egmore Club din Madras, unde începeau noi întreceri.

Al treilea turneu din programul Circuitului erau campionatele internaționale ale Indiei pe terenuri cu zgură. De la început trebuie să precizez că nu este zgura pe care sîntem noi obișnuiți să jucăm, ci lut tare, aproape un beton, pe care mingea vine foarte repede, ca pe iarbă. În plus, picioarele sportivului obosesc pe acest sol tare, temutul „hard-court" indian. Noi eram însă puși pe treabă aci, doream o revanșă completă după insuccesele de la Calcutta.

LA +35 GRADE...

În fața aceluiași lot de jucători, întîlniți în campionatele Asiei, misiunea noastră nu era ușoară, bineînțeles. În plus, căldura creștea mereu, ajungînd și la +35 grade. Eram, însă, mai bine aclimatizați acum. Năstase, în special, se arăta în cea mai bună formă. Cu ușurință a trecut primele tururi, întîlnind numai tenismani indieni, dintre care doar S. Minotra (nr. 4 și Davis-cup-man) i-a putut opune ceva rezistență : 6—4, 6—2. În sfert de finală, campionul nostru învinge din nou pe Rybarczyk (Polonia), avînd totuși un start ceva mai greu (7—5, 6—3), iar în semifinală face demonstrație în fața suedezului Carlstein, imobilizat literalmente pe fundul terenului de atacurile continue ale lui Ilie : 6—4, 6—1.

Finală Năstase-Lal, la fel ca la Gauhati. Regretăm un singur lucru, că Mukerjea — învingătorul lui Năstase, de la Calcutta — dispăruse undeva în tururile anterioare, eliminat (surprinzător) de iranianul Akbari. Dar nici cu Lal Premjit nu era prea ușor, acesta fiind actualmente campionul Indiei. Orice temeri ni le-a risipit Iliuță pe teren. După cîteva mici ezitări în primul set (povestea aceasta cu „startul" începe să mă deranjeze...) Ilie Năstase demonstrează tuturor că este net superior adversarului său, pe care-l domină de la A la Z. Victorie pentru campionul României, la scorul final de 4—6, 6—2, 6—3, 7—5.

Aplauzelor culese din tribune le-aș adăuga următorul citat din ziarul „THE SUNDAY STANDARD" de a doua zi : „Un pachet de energie, Năstase a acoperit tot terenul cu agilitatea unei pantere..." După cum vedeți, ne integrăm bine în culoarea locală !

PATRU LOCURI I ȘI UN LOC II

Se poate spune cu siguranță că aceste campionate ale Indiei au fost dominate de tenismanii români. După victoria lui Ilie Năstase, au urmat altele în serie. Doar Iudith Dibar n-a reușit (păcat...) să termine învingătoare, altfel aveam colecția completă de locuri întîi. Dar Iudith a avut măcar satisfacția de a-și lua revanșa asupra campioanei indiene, Nirupama Vasant, pe care a învins-o în semifinale cu 8—6, 6—1. În finală, însă, americanca Alice Tym a avut ultimul cuvînt : 6—4, 1—6, 3—6. Iudith nu era în zi bună.

În rest, numai victorii. Venise timpul și pentru Petrică Mărmureanu să se afirme și serviciile sale bombă și-au făcut efectul pe terenurile tari de la Egmore. Cu Năstase în echipă, Mărmureanu se arată foarte util și românii avansează nestingheriți pe tabloul de dublu. În semifinale, cuplul nostru dispune de Tym-Carlstein cu 6—2, 1—6, 6—2 ; în timp ce Lal-Mukerjea sînt surprinzător învinși de compatrioții lor S. P. Misra și G. P. Misra (6—8, 3—6). Finala n-o ratăm și Năstase — Mărmureanu întrec fără probleme deosebite pe frații Misra cu 6—4, 6—4, 6—2 în fața tribunelor cu 3 000 spectatori. Un alt titlu, la dublu femei, revine lui Iudith Dibar, care împarte victoria cu Alice Tym.

Dublu mixt nu s-a jucat. Atunci, unde este al patrulea loc întîi ? Nu, n-am greșit. El există și a fost cucerit de semnatarul acestor rînduri, care și-a adus aminte de vremea cînd făcea „zile grele" celor mai mari rachete, jucînd tare (cît se mai putea...) în întrecerea veteranilor. În finală : Cobzuc (România)—Avidion (Iran) 8—6, 6—4.

O mică remarcă, în paranteză, sau fără paranteză. În toate concursurile pe care le-am jucat aci, există probe pentru veterani — în care sîntem reprezentați — precum și pentru juniori și copii. Mă gîndesc că n-ar fi rău ca, din cînd în cînd, federația noastră să facă efortul material pentru a trimite, în caravana tenismanilor, cîte un băiat sau o fată, cu talent și perspective. Ar fi cea mai bună metodă de promovare a lor.

Călătoria noastră continuă acum spre Delhi, trecînd prin Hyderabad, unde avem programată o escală de o zi pentru jocuri de demonstrație. Apoi, în capitala Indiei, se dispută campionatele naționale pe terenuri cu gazon, la care participă toți jucătorii străini aflați în concursurile Circuitului. După cum vedeți, schimbăm terenurile și gradele de latitudine cu dezinvoltură de adevărați tenismani-globtrotteri !

Gheorghe COBZUC

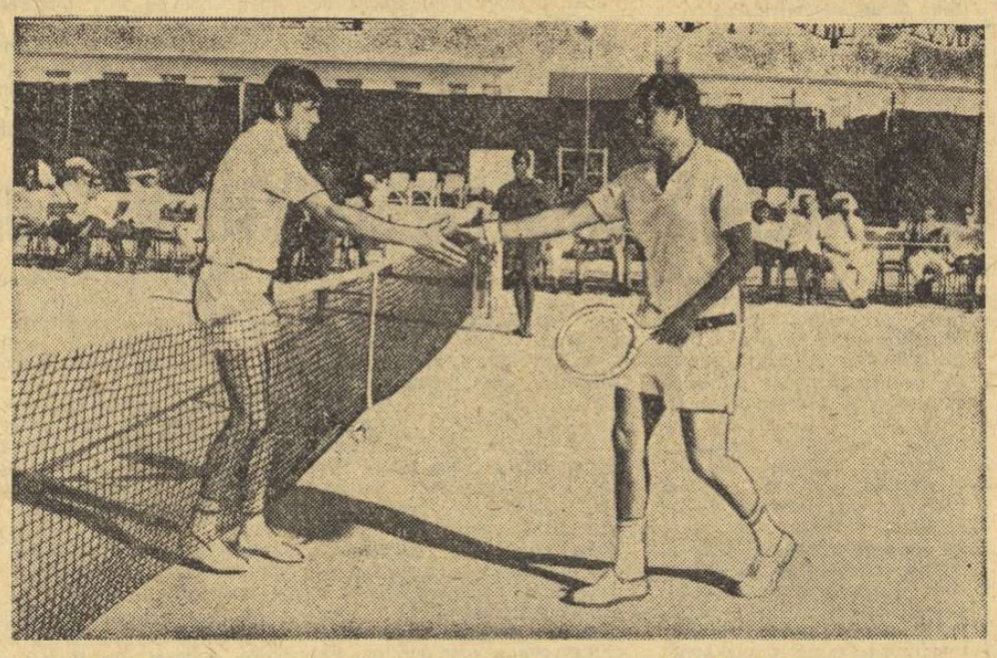

Tradiționala strîngere de mînă între învingător — Ilie Năstase, și învins — Premjit Lal (dreapta), după finala de la Egmore- Madras

Foto : CRAFTS

telex-radio-telefon

La Moscova s-a disputat meciul internațional de tenis de masă dintre echipele U.R.S.S. și R.F. a Germaniei, contînd pentru „Cupa ligii europene". Gazdele au repurtat victoria cu scorul de 5—2.

■

Ciclocrosul internațional de la Gelserkirchen a revenit belgianului Erik Laeminck, care a realizat, pe 20 km, timpul de 43:07. Pe locul doi s-a clasat fostul campion mondial, Rolf Wolfshohl (R.F.G.).

■

Schiorul american Bob Cochran (16 ani), a cîștigat proba de slalom special din cadrul concursului internațional de la Zell am See, realizînd, în cele două manșe, timpul total de 97,1. El a intrat în posesia cupei „Tony Mark". Brechu (Franța) s-a clasat pe locul doi.

■

După 16 runde, în campionatul unional de șah, conduce A. Zaițev cu 11 p, urmat de Polugaevski — 10½, Podgaiț — 9½ p etc.

■

Tînărul tenisman cehoslovac, Jiri Hrebec, în vîrstă de 17 ani, a cîștigat turneul internațional de la San José (Costa Rica), rezervat juniorilor. Victorios în finală, cu 9—7, 7—5, în fața australianului Allan Macdo, jucătorul cehoslovac a intrat în posesia trofeului „Cofee Bowe".

■

La Reykjavik s-a disputat întîlnirea internațională masculină de handbal dintre echipele Islandei și Spaniei. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 24—21 (12—8).

■

Schiorul vest-german, Gerhard Prinzing, a cîștigat proba de slalom uriaș din cadrul concursului internațional „Tre-tre" de la Madonna di Campiglio. El a realizat timpul de 3:52,02, fiind urmat de J. Hekelmiller (R.F.G.) — 3:52,69 și B. Grahn (Suedia) — 3:54,91. Proba de slalom special s-a încheiat cu victoria italianului Felice de Nicolo.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

Redacția și administrația : str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 439 (5873)

Miercuri 29 ianuarie 1969

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR PENTRU MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ ȘI CONSILIILE POPULARE

2 MARTIE

Întregul nostru popor trăiește zile de intensă efervescență politică. Pretutindeni, campania electorală ia amploare, au loc adunări cetățenești în cadrul cărora oamenii muncii propun noi candidați ai Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de la 2 martie.

Printre cei cărora li se acordă înalta responsabilitate de a conduce treburile obștești se află oameni de cele mai felurite profesii, muncitori, tehnicieni, țărani cooperatori, reprezentanți ai intelectualității.

In rîndurile de mai jos, vă prezentăm doi candidați care in viața de toate zilele activează pe tărîmul nobil al mișcării noastre de educație fizică și sport.

GIRUL ÎNCREDERII

Dacă încerci să afli amănunte în legătură cu aspectele cele mai pregnante ale dezvoltării mișcării sportive de masă în Tg. Mureș, este cu neputință să nu ți se pomenească numele lui TEODOR SOCACIU, membru în Comitetul executiv al Consiliului municipal al sindicatelor. Aceasta este și explicația faptului că, trecînd prin pitorescul oraș transilvănean cu intenția de a face un sondaj asupra sportului recreativ, firul investigațiilor ne-a condus în biroul său.

Îl vedem pentru prima oară și momentul întîlnirii cu acest om, cufundat în maldăre de dosare, agitîndu-se între telefoane și coala de scris, lasă impresia unui veritabil... birocrat. Dar prima părere s-a risipit o dată cu începerea conversației.

Dintr-odată, omul în aparență închis și de o sobrietate aproape nefirească, în discordanță cu imaginea pe care trebuie să ți-o creeze un responsabil cu activitatea sportivă, devine sprinten și familiar.

„În această perioadă — ne spune, parcă pentru a-și scuza intermezzo-urile cauzate de telefoanele ce îl căutau prea des — mă aflu în vîrtejul adunărilor de dări de seamă din asociațiile și cluburile sportive. Ca unul care am iubit dintotdeauna sportul și l-am practicat din plăcere și nevoie de mișcare (fotbal, tenis de masă), îmi dau seama ce importanță are alegerea noilor organe ale asociațiilor sportive. Pentru ca activitatea sportivă, care are tot mai mulți adepți în rîndul tinerilor și vîrstnicilor, să

A. BREBEANU

Continuare în pag. a 3-a

Imagine de la ultimul antrenament al Stelei, desfășurat ieri, la Floreasca

Foto : V. BAGEAC

MOMENT OLIMPIC LA CRAIOVA

Filiala Dolj a Uniunii ziariștilor a organizat la Craiova o întîlnire a redactorilor și corespondenților de sport din localitate cu prof. MARIN BÎRJEGA, vicepreședinte al CNEFS. Cu acest prilej, tov. M. Bîrjega a făcut o expunere cu privire la concluziile recentei plenare a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, prezentînd auditoriului planul de măsuri adoptat în vederea pregătirii pentru Jocurile Olimpice ale anului 1972.

Cunoscuta stațiune a sporturilor de iarnă din inima Maramureșului, Borșa. Peisajul de o rară frumusețe, pîrtiile de schi, hotelul turistic de aici, atrag pe aceste meleaguri numeroși tineri și vîrstnici

Foto : A. NANU

Trimisul nostru special la Cervinia, VICTOR BĂNCIULESCU, transmite:

BOBERII VIZEAZĂ SAPPORO

ROMÂNII — O PREZENȚĂ ACTIVĂ ÎN CONCURSURILE INTERNAȚIONALE

- *Echipajul nostru de 4 are un start excelent*
- *Japonezii sînt temerari, dar...*
- *Eugenio Monti pleacă direct la Lake Placid*

CERVINIA, 28. — Traseul Lake Placid, pînă la Sapporo, J.O. din 1972 justifică prezența aci a simpaticului lot japonez care, lipsit de experiență, învață, filmează pe sute de metri de peliculă și se aruncă temerar în luptă aproape cu nepăsarea unor „kamikadze". De altfel, niponii au ocazionat aici în ultima coborîre a competiției de bob 2 un accident unic, frînarul **Hasegawa** ajungînd la sosire cu o coastă ruptă și fără pilotul **Nagata**.

Febra campionatelor mondiale de la Lake Placid se simte și ea. **Eugenio Monti**, directorul lotului italian, credem că și-a făcut o greșită socoteală rezervînd pentru campionatele mondiale doar echipajele de la Cortina și nu și cele foarte talentate de la Cervinia. **Gianfranco Gaspari**, campionul Italiei, este probabil cel mai bun, dar un pilot ca **Bruno Servadei** și un frînar ca **Andrea Fremente** (locul III la Cervinia) nu pot fi neglijați. Și, din R. F. a Germaniei, **Wolfgang Zimmerer** va pleca direct în S.U.A. Viitorul ne va arăta cine a avut dreptate. Deocamdată să consemnăm părerea secretarului general al F.I.B.T., **Cesare Bonvini**: **„Consider excelentă politica de perspectivă a Federației române, care a trimis echipaje și la Cervinia și la campionatele de tineret de la Cortina. Numai printr-o prezență activă peste tot, și nu cu socoteli de culise, se poate asigura viitorul bobului mondial".**

Aceasta este altă temă mult discutată aici la Cervinia, unde se află, practic, tot ce e mai bun în bobul european și (întîmplător) asiatic. La Lake Placid se vor adăuga echipajele nord-americane și, după cum aflăm, unele formații sud-americane, printre care în primul rînd reprezentanții Argentinei. Diseminarea pasiunii pentru bob în lume este un fapt pozitiv. Încă aci, la Cervinia, am avut ocazia să vedem în echipajele concurente doi boberi de culoare. Prezența cunoscutului frînar

(Continuare în pag. a 4-a)

ILIE NĂSTASE, la București, între două avioane

Ieri, la ora prînzului, a sosit în Capitală, venind din India, campionul de tenis al României, maestrul sportului Ilie Năstase. Primul nostru tenisman rămîne printre noi numai pînă la sfîrșitul săptămînii, cînd urmează să plece din nou peste hotare, pentru a lua parte la o serie de turnee în S.U.A., care vor culmina cu concursurile din „Circuitul Caraibilor".

REALIZAREA TALENTULUI

La o vîrstă foarte fragedă, uneori chiar la granița dintre pubertate și adolescență, tineri sportivi, aflați la primii pași pe drumul împlinirii, cunosc o prețuire și unele satisfacții pe care alții, la vîrsta lor și chiar la una mult mai înaintată, nici nu îndrăznesc să le viseze. În cele mai multe cazuri, ei sînt beneficiarii unor calități native, ai unor calități pentru a căror existență nu au făcut nimic, dar ale căror roade se găsesc îndreptățiți să le culeagă. În această atitudine găsim, desigur, ceva din spontaneitatea specifică adolescenței, ceva din lipsa de experiență, dar, ceea ce este mai grav, foarte mult din înțelegerea greșită a vieții.

Sînt oare ei vinovați, sau mai bine spus, sînt singurii vinovați de această eroare de apreciere a unei comportări în viață? Pentru că, ducînd raționamentul mai departe, mîine, cînd ei vor fi angrenați într-o activitate pe alte coordonate, o mare parte dintre ei vor privi lucrurile cu optica deprinsă la această vîrstă.

Nu, nu vom susține că actualele lor împliniri ar trebui minimalizate. Nu vom susține că anumite drepturi pe care le cîștigă prin rezultatele ce le obțin de la o vîrstă încă foarte fragedă vor trebui reduse, în virtutea unor principii pedagogice false.

Mai mult decît atît, vom pleda pentru recunoașterea unor merite care nu sînt și nu trebuie condiționate de scurgerea timpului. Dar, se impune adus corectivul considerării la justă măsură a acestor recunoașteri și a implicațiilor subsecvente.

Aci, în virtutea unor principii de pedagogie practică, va trebui să existe o conjugare a eforturilor părinților și antrenorului care lucrează cu tînărul sportiv, care să-i arate că ceea ce realizează în prezent este virtualitatea unor reușite de mai mare amploare, virtualitatea condiționată de existența unui simț al proporțiilor și de o muncă obstinată de perfecționare.

Fără aportul și sprijinul celor doi factori mai sus-amintiți ne aflăm în fața pericolului ca tînărul sportiv să devină un infatuat, un individ care — pentru întreaga-i activitate — să fie convins că este un „ales", un predestinat.

In această atitudine condamnabilă care n-a fost sesizată la timp și combătută cu energie, rezidă tragedia a numeroase talente incipiente, de care sportul nostru nu a dus lipsă, dar care, după cîțiva pași promițători, au dispărut în cel mai deplin anonimat; i-am găsit ulterior, ici-colo, plîngîndu-și ratarea, dar nefiind capabili să-i recunoască germenii.

Pentru talentele tinere de azi, pentru cei cu care se fac sacrificii imense pentru a li se asigura condiții optime de realizare, scriem aceste rînduri, cu dorința ca ei — și cei ce se ocupă de viitorul lor ca sportivi și mai ales ca oameni — să înțeleagă că viitorul lor stă în munca susținută, în absența căreia, oricît de mare ar fi talentul lor, ei nu se pot realiza.

Niki Mihail BURILIANU

NOSIEVICI VA JUCA ÎN PARTIDA DE JOI

- **Fides Partenope a adus la București un nou jucător american**
- **Îngrijorări în tabăra baschetbalistelor de la Politehnica**

Baschetbaliștii de la Steaua și-au mutat tabăra de pregătire a meciului cu Fides Partenope, din calea Plevnei în sala Floreasca. Ei au susținut luni un joc de verificare în compania Politehnicii București, iar ieri au avut ca sparing-partener o selecționată a cluburilor din Capitală. Antrenorul Costy Herold are la dispoziție, pentru meciul de joi, întregul lot, inclusiv pe Dragoș Nosievici, care a primit avizul favorabil al medicului. Este mai mult ca sigur că bucureștenii vor începe partida cu „5"-ul de bază : **Nosievici, Iecheli, Savu, Tarău** și **Dimancea**, iar la primele defecțiuni se va apela la Barău și V. Gheorghe.

UN NOU JUCATOR AMERICAN IN FORMAȚIA NAPOLITANA

Oaspeții se prezintă la primul lor meci în cadrul „Cupei cupelor" (formația lor nu a fost programată în turul I) cu un moral foarte ridicat. Într-un joc restant desfășurat în deplasare, la Milano, Fides a învins pe Simmenthal, actualul lider al campionatului italian, cu 74—66 după un joc în care a avut inițiativa în permanență. **Jim Williams, Sauro Bufalini** și **Paolo Vittori** au fost și de data aceasta principalele viori ale acestei formații

(a. v.)

(Continuare în pag. a 2-a)

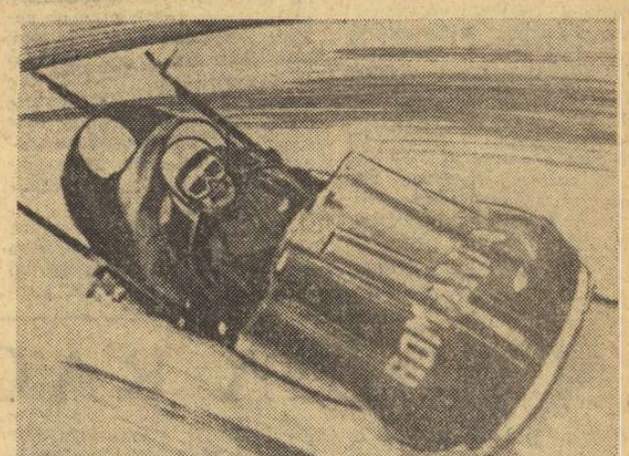

Echipajul românesc de bob — 4 persoane, alcătuit din Panțuru, Focșeneanu, Țancov și Neagoe, coborînd pîrtia de la Cervinia, în cadrul antrenamentelor pentru campionatele europene

Telefoto : A.P.—AGERPRES

LOTUL DE HOCHEI PENTRU JOCURILE CU ELVEȚIA

Sfîrșitul acestei săptămîni este marcat de o vie activitate internațională în hocheiul pe gheață. Prima garnitură a țării se va deplasa în Elveția, unde, vineri 31 ianuarie și simbătă 1 februarie, va susține două jocuri, la Thun și Chaux de Fonds, cu selecționata helvetă. În vederea acestor partide, antrenorul *V. Nowacek* a selecționat 18 jucători : *Dumitraș, Stoiculescu* (portari), *Varga, Ioniță, Făgăraș, Sgincă III, Pop* (fundași), *G. Szabo, Calamar, I. Szabo, Pană, Florescu, Bașa, Ștefanov, Biro, Gheorghiu, Hutanu* și *Moiș* (atacanți). Echipa va pleca joi dimineața, cu avionul, spre Zürich.

În același timp, pe terenurile de gheață din Miercurea Ciuc și Poiana va evolua selecționata de tineret a Bulgariei, care, joi, va întîlni pe Avîntul Miercurea Ciuc, iar simbătă și duminică va avea ca adversar lotul de tineret.

ÎN ZIARUL NOSTRU DE ASTĂZI:

- **FRUMOASELE DUMINICI PE SCHIURI**
- **MARIA ALEXANDRU: „Cum mă pregătesc și ce sper la mondialele de la München"** pag. a 2-a
- **La Poiana Brașov, împreună cu fotbaliștii Steagului roșu** pag. a 3-a
- ***Perspective în schiul mondial feminin (de Magdalena și Mihai Bîră)***
- **Magnan a cîștigat pe merit!** pag. a 4-a

În obiectiv: C. E. de box!

Aseară a avut loc o ședință comună a biroului F. R. Box și a Comisiei de organizare a campionatelor europene. Au fost prezentate informări cu privire la stadiul pregătirilor boxerilor selecționați în lot și la realizarea obiectivelor tehnico-organizatorice privind desfășurarea C.E.

LUPTĂTORII DINAMOVIȘTI S-AU ÎNTORS DIN SUEDIA

Aseară au revenit în Capitală luptătorii dinamoviști care au participat la primul lor concurs internațional pe 1969, disputat în Suedia, la Klippan. După cum se știe, la acest concurs dinamoviștii s-au clasat pe locul I.

CAMPIONATUL REPUBLICAN DE SALĂ AL ATLEȚILOR JUNIORI MARI

Cea de-a doua competiție oficială din noua sală de atletism „23 August" se va desfășura simbătă și duminică. La start vor fi prezenți, de această dată, juniorii mari, care se vor întrece în cadrul campionatului republican pe teren acoperit.

LA SINAIA,

ACTIVITATEA COMPETIȚIONALĂ LA BOB A ÎNCEPUT CU STÎNGUL

SINAIA, 28 (**prin telefon, de la trimisul nostru**). — Gerul strașnic, pînă acum prietenul cel mai apropiat al pîrtiei de bob din Sinaia, a constituit iarăși o prezență activă marți dimineața cînd s-a dat startul în prima competiție internă a anului. Din păcate, însă, „Cupa clubului sportiv Sinaia" a avut loc nu numai sub semnul frigului, ci și sub acela al ghinionului.

În primul rînd, plecarea în cursă a echipajului nr. 1 s-a dat cu întîrziere. Aceasta, întrucît au fost necesare retușuri de ultimă clipă ale pîrtiei care, de-a dreptul sticloasă din cauza gerului de peste noapte, ar fi supus concurenții unor riscuri suplimentare, de loc neglijabile. În al doilea rînd, bobul care a inaugurat coborîrea zilei a ajuns... singur la sosire, echipajul Cotacu — Răscanu (Voința Sinaia) răsturnîndu-se la ultimul viraj și dînd serioase emoții (din fericire numai emoții) celor prezenți. În treacăt fie spus, nu putem fi de acord cu faptul că nu s-a efectuat, de către un echipaj experimentat (așa cum se obișnuiește la toate concursurile de bob), o coborîre-pilot. În al treilea rînd, după prima coborîre din cea de-a doua manșă, întrecerea a trebuit să fie întreruptă, deoarece la virajul „Vînători" pista se deteriorase serios. Ca atare, juriul a decis clasamentul pe baza rezultatelor din prima manșă. Iată-l :

1. CLUBUL SPORTIV SINAIA (Stoica-Lospă) 1:11,09 (număr de start 10), 2. A.S.A Brașov (Nedelcu-Cerniu) 1:12,92 (4), 3. Carpați Sinaia (Dragomir-Moiceanu) 1:14,25 (11), 4. Voința Sinaia (Stoian-Balint) 1:14,58 (12), 5. Bucegi Sinaia (Tătaru-Gavrilă) 1:15,13 (2), 6. A.S.A. Brașov (Hogea-Cristo, 1:15,64 (3), 7. Steagul roșu Brașov (Beldiga-Neagoe II) 1:16,28 (5), 8. Voința Sinaia (Vulpe-Pascu) 1:16,52 (9), 9. Bucegi Sinaia (Benghiu-Oancea) 1:16,62 (6), 10. Clubul sportiv Sinaia (Bogdan-Panaitescu) 1:17,86 (7), 11. Voința București (Voicu-Stafie) 1:19,34 (8).

Considerăm că felul în care s-a făcut măsurarea timpului (prin semnal verbal radiotransmis și cronometraj manual) corespunde mai degrabă fazei de pionierat a bobului. Avem noi, însă, dreptul să vorbim despre pionierat, cînd reprezentanții României asaltează titlurile supreme? Apreciem că este nedrept ca extraordinarele eforturi fizice, morale și materiale ale organizatorilor, la care asistăm de cîteva zile, ca și cele ale concurenților și tehnicienilor, să fie umbrite de defecțiuni față de care aceștia nu au nici o vină, dar care pot pune sub semnul îndoielii exactitatea rezultatelor anunțate.

G. RUSSU-ȘIRIANU

FRUMOASELE DUMINICI PE SCHIURI

Există, oare, duminici monotone, triste? Desigur. Și asta depinde, în mare măsură, de noi. Dar duminica poate fi, dimpotrivă, cea mai frumoasă zi, atunci cînd ai așteptat-o o săptămînă întreagă ca să te duci să o întîmpini în mijlocul naturii.

Poate, unora nu li se pare lesne de realizat acest lucru. Îi vom sfătui, în modul cel mai stăruitor: încercați; plecați, o zi, la munte. Aproape din orice oraș al țării puteți ajunge, ușor, într-o stațiune ascunsă între cutele Carpaților. Ne întîlnim sîmbătă la gară, nu?

Ei, ați văzut ce bine vă prinde costumul de schior? Oh, dar fiți atent cu schiurile! Încă nu știți cum să le purtați pe umăr. Dar ce spuneți despre voia bună care domnește în tot vagonul? Parcă nu vă displace. Nici nu ați băgat de seamă cînd ați ajuns la poalele munților și, iată-vă, în acest sfîrșit de zi, admirînd înălțimile ninse.

Coborîți în gara de destinație și vă alipiți grupului care pornește spre cabană. Noaptea timpurie de iarnă v-a învăluit pe toți, dar poteca este bine marcată și ghidul experimentat.

Ați ajuns într-un luminiș. Silueta cabanei, cu ferestrele luminate, se proiectează impresionant pe fundalul muntelui. Și ce bine e în cabană! Cald, voie bună, muzică. Ați lăsat rucsacul în camera de dormit și ați coborît, în grabă, la masă. Hm! Parcă de mult n-ați mai mîncat cu atîta poftă!

A doua zi, în zori, soarele ride în fereastră. Este o dimineață de cristal. Pe cerul de un senin ireal au împletit — ici și colo — cîteva șuvițe de nori albi, străvezii.

Toți turiștii au ieșit afară. Cei mai mulți au schiuri. Da, da, sînt și neofiți printre ei. Vă recunoaștem, dar nu zîmbim ironic, ci vă felicităm, în gînd, că ați cutezat să veniți cu tălpicele de lemn. Ei, da, firește, echilibrul e încă instabil. Iată, în dreapta, o pantă mai lină!... Să împingem puțin cu bastoanele și să ne dăm drumul la vale.

Ce bucuroși sînteți că ați schiat o jumătate de oră și nu ați căzut decît de vreo două ori! Ba, chiar v-ați dat drumul și pe o pîrtie mai înclinată. Ce curaj... Oh, ați căzut! Nu-i nimic. Zăpada e pufoasă. Parcă pe vremea ghiozdanului nu vă tăvăleați prin nămeții proaspeți?

V-ați oprit undeva, pe buza unei pante serioase, și-i admirați, îndelung, pe cei experimentați. Alunecă în șerpuiri scurte sau largi, stîrnind, uneori, în urma lor, un nor de zăpadă. Se pierd, apoi, departe, în zare, după un grup de brazi sau după un dimb.

„Voi ajunge și eu să cobor ca ei?" vă întrebați cu îndoială și, fără să vreți, cu oarecare invidie. Desigur, vă răspundem. Deocamdată, însă, continuați să schiați pe pîrtiile line din jurul cabanei. Dar, cît să fie ceasul? Nu se poate! Cînd au trecut atîtea ore? Vă înapoiați la cabană. Apoi, masa de prînz, apoi un scurt repaus și înserarea vă surprinde coborînd spre gară. Iată și trenul! Vă ocupați locul în compartiment și în legănatul ușor al vagonului, schimbați impresii din această minunată zi cu tovarășii de excursie.

Pe față v-a apărut un zîmbet. Vi l-a prilejuit, mai mult ca sigur, satisfacția de a fi petrecut o zi în mijlocul naturii reconfortante. Și sîntem convinși că în clipa aceasta vă gîndiți, chiar, să mai faceți o excursie la munte și duminica viitoare.

Emil IENCEC

DOUĂ ECHIPE DE ALPINIȘTI PE CREASTA CARPAȚILOR MERIDIONALI

Carpații meridionali, acest lanț muntos, lung de circa 400 km, avînd pe linia de creastă zece vîrfuri de peste 2500 m și foarte multe între 2200 și 2400 m, sînt din nou asaltați de alpiniști.

După cum se știe, parcurgerea crestei Carpaților meridionali pe timp de iarnă a fost efectuată pentru prima dată în 1952 cînd o echipă de alpiniști de la C.C.A. a străbătut acest traseu în 36 de zile și o echipă de la Voința l-a realizat în 45 de zile.

De atunci, alte 7—8 echipe au reeditat performanța, înfruntînd geruri mari și viscole năprasnice care te obligă să rămîi zile de-a rîndul în cort, acoperite cu zăpadă înghețată, rătăcind, uneori, prin ceață.

La insistența colegilor mei din secția de alpinism *A. S. Armata Brașov* (Dumitru Chivu, Matei Schen și Nicolae Naghi), dar și ispitit de frumusețea peisajului, am pornit din nou pe traseul Bucegi-Băile Herculane, pe creasta Carpaților. Țin să precizez că, în același timp, o altă echipă alcătuită din doi alpiniști din Hunedoara și unul de la C.F.R.-Petroșeni parcurg același traseu dar în sens invers: de la Herculane spre Bucegi.

Împovărați cu cele necesare vom parcurge inițial prima porțiune a drumului de creastă, trecînd peste Bucegi și Măgurile Branului, de unde vom urma apoi linia de creastă a Carpaților pînă la Piscul Baciului (2238 m altitudine) cel mai înalt vîrf al Pietrei Craiului și primul obstacol greu al drumului. De acolo vom coborî pe „La Lanțuri" la Plaiul Foii, urmînd ca pe Bîrsa Groșetului sau pe Muchia Tămașului Mare să intrăm în munții Făgărașului. Vom căuta să relatăm cititorilor ziarului SPORTUL felul cum a decurs această etapă și celelalte, firește în măsura în care vom avea posibilitatea să transmitem cite un mesaj de acest fel.

Cristea EMILIAN
maestru emerit al sportului

NOI AMENAJĂRI TURISTICE ÎN MUNȚII PARÎNGULUI

În vederea înlesnirii accesului în munții Parîngului, celor ce îndrăgesc frumusețile de neasemuit ale acestui colț de țară, s-au luat măsuri ca, pînă la 30 decembrie 1969, T.C.M.M. din București, grupul de șantiere Valea Jiului, să termine construirea a două telescaune, beneficiar al lucrărilor fiind Oficiul Național de Turism (filiala Petroșeni).

Unul dintre aceste telescaune va fi amplasat în apropierea hotelului alpin Rusu, asigurînd legătura cu cabana I.C.F. Lungimea totală a traseului acestuia va fi de 2 300 de metri.

Celălalt telescaun va fi construit în masivul Straja, între Valea Sohodăului, din locul numit „carieră" (la circa 2 km de șoseaua națională 66 A) și va continua pînă în apropierea cabanei Straja. Lungimea totală a traseului va fi de 1 800 de metri. Fiecare din aceste două telescaune va avea o capacitate de transport de 200 de locuri pe oră.

NICU SBUCHEA
corespondent — Hațeg

IN ZODIA RACULUI?

Comisia de turism și alpinism a municipiului București a prezentat, la sfîrșitul săptămînii trecute, darea de seamă asupra activității sale în anul 1968. A fost o reuniune cu caracter oarecum festiv: s-au împărțit cupe, medalii și diplome, s-a oferit — în încheiere — și o gală de frumoase filme documentare. S-ar putea crede, așadar, că am părăsit încîntați sala care a găzduit evenimentul. Dar nu a fost așa.

Nu a fost așa, în primul rînd, pentru că ședința „publică" — cum preciza invitația primită — a fost lipsită de public. Am numărat mai puțin de 50 de persoane în rîndul cărora am inclus și pe activiștii acestei comisii. Era un prim simptom îngrijorător, căruia i s-au adăugat, pe parcursul ședinței, și altele. Este vorba de datele prezentate în darea de seamă și care mărturiseau, cu elocvența categorică a cifrelor, că turismul și alpinismul bucureștean au pășit, anul trecut, sub zodia nefastă a racului. Am aflat, de pildă, că numărul concursurilor de orientare a scăzut de la 104 (1967) la 96, că graficul sportivilor clasificați s-a prăbușit de la 95 (în 1967) la numai 29 (!) și, în sfîrșit, că numărul secțiilor de alpinism din Capitala noastră s-a înjumătățit: de la 8 s-a ajuns la 4.

Sincer vorbind, ne-a surprins faptul că acest colectiv de muncă din fruntea orientării turistice și alpinismului bucureștean, colectiv în care am recunoscut experimentați și entuziaști animatori ai acestor activități sportive și recreative, nu a arătat în darea de seamă elaborată cauzele care au dus la o asemenea situație. Cum a fost posibil ca asociații puternice ca Voința, Metalul, I.T.B. și Progresul să renunțe cu atîta ușurință la secțiile lor de alpinism? Cum este posibil ca două sporturi cu un pregnant caracter aplicativ ca orientarea turistică și alpinismul să fie lăsate de cluburile și asociațiile din București dincolo de periferia preocupărilor lor? Iată întrebări la care respectiva dare de seamă nu a oferit nici un răspuns.

Spuneam, la început, că ședința a avut un caracter oarecum festiv. S-au împărțit distincții și strîngeri de mînă. Desigur, celor ce le-au meritat, ca, de exemplu, inimoșilor alpiniști de la Institutul de Petrol, Gaze și Chimie. Iubitorii turismului aplicativ și ai alpinismului, atîția cîți au fost de față, au plecat însă cu o... strîngere de inimă.

S. BONIFACIU

MOZAIC DE SEZON

ÎN POSTĂVAR, „CUPA POIANA" LA PROBE ALPINE

Tradiționala competiție de probe alpine **„Cupa Poiana"** va avea loc sîmbătă și duminică, ca în fiecare an, pe pîrtiile Postăvarului. Inițial, au fost invitați, în afara schiorilor români, și o serie de sportivi din alte țări. Confirmarea nu a venit însă decît din partea reprezentanților Italiei. După toate probabilitățile, se vor disputa o cursă de slalom special și una de slalom uriaș.

„CUPA CARAIMANUL", CONCURS INTERNAȚIONAL DE FOND PENTRU JUNIORI

La Bușteni, cei mai buni reprezentanți ai tinerei generații de fondiști își vor disputa întîietatea în **„Cupa Caraimanul"**, la care au fost invitați și sportivi din Cehoslovacia, Bulgaria, R. D. Germană, Iugoslavia și Ungaria. Programul prevede disputarea cursei individuale de 5 km și a stafetei 3 x 5 km. Menționăm că această competiție reprezintă o utilă verificare în vederea Campionatului balcanic care va fi găzduit, în zilele de 8 și 9 februarie, de Poiana Brașov.

LA CÎMPULUNG MOLDOVENESC, „CUPA JUDEȚELOR"

Schiorii din categoriile a II-a și a III-a se vor întrece, sîmbătă și duminică, în tradiționalul concurs dotat cu **„Cupa județelor"**. Alegerea localității Cîmpulung Moldovenesc este binevenită și sperăm că disputarea întrecerii fondiștilor pe pîrtiile de aici, va constitui un imbold în activitatea antrenorilor, schiorilor și a celor ce se ocupă de activitatea locală.

SĂRITORII, TOT LA POIANA BRAȘOV

Buna intenție a F.R.S.B., de a da în organizare concursuri importante de sărituri și altor centre decît Poiana Brașov, s-a lovit, în acest an, de unele inconveniente, ca de pildă, cel provocat de neterminarea trambulinei din Miercurea Ciuc. În consecință, și în această săptămînă sarcina de a asigura un concurs săritorilor și-a asumat-o comisia de specialitate a județului Brașov. Vor participa, ca de obicei, sportivi de la A. S. Armata, Dinamo și Tractorul Brașov. De ce nu însă și cei din Odorhei și Miercurea Ciuc pe care în anii trecuți îi vedeam cu regularitate prezenți la concursurile cu caracter republican?

LA SPINDLERUV MLYN, SPARTACHIADA ARMATELOR PRIETENE

Ca în fiecare an, schiorii români vor lua parte și în acest sezon la interesantele întreceri ale Spartachiadei armatelor prietene care vor fi găzduite, începînd de la 3 februarie, de cunoscuta stațiune cehoslovacă Spindleruv Mlyn. Sportivii noștri vor lua startul la toate probele schiului: alpine, fond, sărituri și biatlon. La întreceri vor participa reprezentative militare ale U.R.S.S., Cehoslovaciei, R. D. Germane, Ungariei, Bulgariei, Poloniei, Mongoliei și României. Disputele vor începe la 3 februarie și se vor încheia la 10 februarie. Lotul român pleacă la Spindleruv Mlyn în cursul zilei de azi.

ION ZANGOR, reprezentant al României la Spartachiada armatelor prietene
Foto: A. NEAGU

LOTUL REPREZENTATIV EVOLUEAZĂ LA ORADEA ȘI CRAIOVA

Luni seara, antrenorul **Ion Popa** și 11 dintre boxerii pregătiți de el în vederea campionatelor continentale, vor lua trenul cu direcția Oradea. După cum se știe, la 6 februarie, elevii săi vor da, aci, un nou examen de verificare, adversari fiindu-le pugiliștii din localitate. Meciurile sînt utile candidaților la europene — care vor trebui să dovedească în ce măsură au folosit perioada precompetițională — dar și boxerilor din Oradea, prilejurile — pentru ei — de a încrucișa mănușile cu pugiliști valoroși fiind destul de rare.

S-a stabilit programul galei, capul de afiș deținîndu-l, după părerea noastră, partida din cadrul categoriei mijlocie-ușoară. Dar, iată „perechile": **semimuscă:** I. Nica (Oradea)—V. Drăgan; **muscă:** Fl. Lucaci (O)—C. Gruiescu; la categoria **cocoș**, deocamdată lui N. Giju nu i s-a găsit adversar; **pană:** N. Duca (O)—C. Buzuliuc; **semiușoară:** M. Ciorbă (O)—C. Cuțov; **ușoară:** R. Chirodea (O)—Antoniu Vasile; **semimijlocie:** I. Niri (O)—V. Silberman; **mijlocie ușoară:** C. Concsag (O)—I. Covaci; **mijlocie:** D. Gâinaru (O)—Gh. Chivăr; **semigrea:** I. Burtic (O)—I. Monea. La 8 februarie, candidații pentru europene vor susține o nouă întîlnire, de data aceasta la Craiova. Acolo, elevii maestrului **Duduleanu** așteaptă cu nerăbdare apropiatele partide. Comisia județeană, al cărei președinte este neobositul activist pe tărîmul boxului, dr. **Petre Tonitza**, a luat toate măsurile pentru organizarea ireproșabilă a galei.

... pentru ... candidații la C.E.

Iubitorii boxului din Constanța așteaptă cu nerăbdare primul gong al turneului denumit „Criteriul tineretului". Va fi cea de a doua ediție a acestei competiții, pe cale de a deveni tradițională. Interesul stîrnit de apropiatele dispute este amplificat de faptul că un mare număr de pugiliști ce vor urca scările ringului, sînt selecționați în lotul lărgit pentru campionatele europene, iar cei care nu se află încă în această situație, pot găsi porțile deschise. În acest context, 44 de boxeri vor da, cu acest prilej, un sever examen în fața antrenorilor și a spectatorilor constănțeni. Cei ce-l vor trece cu bine, pot considera că au făcut încă un pas în lupta pentru ocuparea unui loc în echipa reprezentativă. Vă imaginați, deci, cît de aprige vor fi meciurile din Sala sporturilor!

Galele se vor disputa în zilele de 6, 7 (ora 19) și 9 februarie (ora 10), ultima urmînd să decidă pe cîștigătorii turneului. Din Constanța sîntem anunțați că la începutul acestei luni au intrat în pregătire 11 pugiliști din localitate: A. Mihai (semimuscă), Tr. Cerchia (muscă), A. Cristu, P. Manole (cocoș), M. Dumitrașcu, I. Onel (pană), A. Isai (ușoară), I. Voicu (semimijlocie), A. Stoianovici (mijlocie), Gh. Pisică (semigrea) și P. Bursuc (grea).

Antrenorii Buză, Văduva, Văcaru și Baciu, care se ocupă de pregătirea acestor boxeri, speră ca Mihai Aurel și Marin Dumitrașcu să ocupe locurile I la categoriile respective. Lotul pe care-l vor prezenta la „Criteriu" antrenorii Chiriac și Dumitrescu este alcătuit din: V. Ivan, P. Ganea, M. Lumezeanu, C. Stanef, P. Dobrescu, Gh. Ene, I. Gyorfi, A. Năstac, H. Stumpf, M. Constantinescu, P. Cojocaru, I. Alexe, A. Iancu și I. Sănătescu.

DE LA F. R. BOX

Referitor la articolul **„Pumni în vînt"** — apărut în ziarul „Sportul" nr. 432 (5866) din 22 ianuarie a.c. — am primit de la F. R. Box următorul răspuns:

„F. R. Box apreciază ca juste opiniile exprimate în articolul „Pumni în vînt", apărut în ziarul „Sportul" sub semnătura redactorului dv. V. Bănciulescu. Este un serios semnal de alarmă pentr toți cei ce se ocupă de pregătirea sportivilor, o invitație la atenție deosebită față de latura educativă a procesului instructiv.

Biroul F. R. Box a luat măsurile ce se impun. Astfel, boxerul Marin Constantinescu a fost sancționat la timp, iar Constantin Stanef nu a făcut deplasarea în Danemarca. Actele de indisciplină comise de acești boxeri au fost puse în discuția membrilor lotului național, care se pregătește pentru campionatele europene.

Mulțumim ziarului pentru sprijinul acordat. Vă asigurăm că vom depune eforturi sporite pentru ca boxerii să nu mai comită acte de indisciplină, că vom sancționa drastic pe toți cei ce vor încălca normele de conduită".

Scrisoarea este semnată, în numele F. R. Box, de secretarul general C. Petroșeneanu.

LA CONCURSUL JUNIORILOR MICI — INSATISFACȚII

Și totuși, competiția care avea darul să inaugureze „casa nouă" a atletismului nu a satisfăcut pe deplin, în pofida cadrului creat. Împărtășim părerea directorului de concurs (tov. Fl. Laslău, secretar general adjunct al F.R.A.), care ne spunea că — în special în prima zi — ediția actuală a concursului juniorilor mici s-a dovedit mai puțin valoroasă decît cele anterioare. Un prim argument în sprijinirea aprecierilor de mai sus este acela al atmosferei care a domnit în timpul întrecerilor — rece la propriu și la figurat.

Un alt fapt care a contribuit la adîncirea acestei impresii — repetăm, în special sîmbătă — a fost și „spectacolul" penibil al seriilor incomplete. Am văzut alergări la 50 m cu cîte 4 sau chiar 2 (!) concurenți. Motivul ni l-a rășescu: „Deși se cunoaște obligativitatea purtării, la toate probele, a cîte două numere de concurs pe maieu (doar la înălțime și prăjină cîte unul), numeroși concurenți au fost descalificați deoarece antrenorii lor nu s-au îngrijit de respectarea acestei dispoziții regulamentare. De asemenea, dintre atleții înscriși în prealabil și confirmați la ședința tehnică din preziua competiției, mulți au lipsit de la start. În aceste situații s-au aflat atleți de la C.S.Ș., Viitorul, Ș.S.A. și Cutezătorii București, de la școlile sportive din Reșița, Roman, Cluj, Ploiești, Brașov, Mediaș, Oradea și Constanța, de la liceele nr. 2 din Brașov și nr. 1 din Tr. Severin, de la C.S.M. Cluj, Textila Botoșani sau Viitorul Brăila".

Nici cifrele din foile de rezultate n-au fost în măsură să mulțumească. Doar în două probe — înălțime băieți și prăjină — rezultatele primilor clasați au fost superioare celor înregistrate de cîștigătorii din 1968. Cei 4 metri realizați de C. Anton la prăjină reprezintă, de altfel, singurul record obținut în concurs, în timp ce ediția precedentă adusese satisfacția doborîrii a 5 recorduri și a egalării altor 5. Nu se pot stabili recorduri republicane în fiecare zi, e adevărat, și nu e obligatoriu ca performanța unui atlet foarte dotat să fie întrecută cu una, cu două (recordul de juniori mici al lui Șt. Perneki — 16,12 m cu greutatea de 5 kg — a împlinit 11 ani; cîștigătorul de duminică a aruncat exact cu 3 m mai puțin!). Dar, nici să constatăm că atleți aflați la vîrsta progresului firesc au regresat față de ceea ce realizaseră ei înșiși cu 12 luni în urmă. Aceasta evidențiază că pregătirea s-a efectuat mai puțin temeinic, cu întreruperi care nu putem ști cît de fortuite au fost. Un singur exemplu: deși din nou cîștigătoare a probei de lungime, Lucia Jinga a sărit acum cu 17 cm mai puțin decît în 1968.

Păstrăm ca unică scuză plauzibilă — dar numai pentru probele de alergări — calitatea inferioară ... impediment. Omiterea din proiectul de construcție (!!) a unei guri de apă a determinat ca udarea pistei să se facă de-abia în ultimele zile; astfel, straturile superficiale ale zgurei nu s-au putut „lega", n-au făcut priză.

Pentru a consemna totuși și ceva pozitiv (în afara organizării concursului), ne vom referi la faptul că primii clasați în concursul celor mai tineri atleți sînt — în majoritate — elevii unor antrenori, de asemenea, foarte tineri în profesie: M. Marinescu și Gh. Fodoreanu (C.S.Ș.), N. Păcuraru (Viitorul), D. Serafim și Georgeta Palade (Ș.S.A.) — toți din București, Gh. Popescu (C.F.R. Timișoara). De asemenea, semnalăm unele mostre de selecție foarte bună (M. Borceanu, cîștigătorul lungimii, măsoară 1,93 m !), calitățile de poliatlonisti ale lui Radu Gavrilaș (C.S.M.S. Iași) și Liliana Ghițescu (Șc. sp. Ploiești) și evoluția — bineînțeles la ștachete mai joase — a unui „Fosbury" autohton, provenit de pe malurile Begăi (D. Obradovici — Progresul Timișoara).

Adrian IONESCU

CUM MĂ PREGĂTESC ȘI CE SPER LA MONDIALELE DE LA MÜNCHEN

A trecut destulă vreme ca să pot mărturisi acum, cu toată sinceritatea, amărăciunea și descurajarea care mă cuprinseseră după neașteptata înfrîngere pe care am suferit-o la Lyon, deși mă pregătisem cu toată seriozitatea și atunci. A trebuit să treacă multe luni pentru ca să-mi recapăt echilibrul moral și încrederea în posibilitatea obținerii unor noi performanțe de valoare.

Pînă la campionatele mondiale de tenis de masă de la München a mai rămas atît de puțin timp, încît am început să-mi analizez șansele cu toată luciditatea, să depun toate forțele pentru o pregătire completă, astfel ca să ating cea mai bună formă.

După prima jumătate a sezonului, pot să mă declar mulțumită de comportarea mea în general și de faptul că m-am acomodat destul de repede cu noua paletă, ceea ce mi-a restabilit încrederea într-o apărare mai sigură. Aceasta însă nu mă satisface și nu-mi oferă nici suficientă garanție pentru o evoluție cu adevărat bună la mondiale.

După un scurt concediu pe care l-am petrecut la munte, la finele anului 1968, am reînceput cu puteri sporite cea de a doua și atît de importantă etapă a pregătirilor.

Luna martie, la fel ca și ianuarie va reprezenta pentru mine o perioadă de vîrf în privința volumului și intensității pregătirilor, iar în februarie voi concura la o serie de competiții.

În prezent, efectuez nouă antrenamente pe săptămînă, din care trei de pregătire fizică. De asemenea, joc cu robotul, în medie, de patru ori săptămînal, cîte 3—4 etape (4 pînă la 7 minute fiecare), punînd accentul, în special, pe apărarea combinată pe mingi pe care robotul mi le servește cu și fără efecte. Cu acest aparat lucrez mai puțin atac, deși în conținutul antrenamentului îi acord o mare importanță. Loviturile ofensive le exersez în diferite combinații cu jocul de mijloc. Felul în care mă descurc împotriva adversarelor defensive nu are darul să mă mulțumească încă. Aștept însă cu o curiozitate firească viitoarele confruntări internaționale pentru a mă edifica mai bine asupra posibilităților pe care le am în fața apărătoarelor, chiar dacă nu-mi face o deosebită plăcere să mă lupt cu acestea la masa de joc. Cu și mai multă nerăbdare aștept și întrecerea cu jucătoarele japoneze pe care — sper — că le voi întîlni, în curînd, la internaționalele Cehoslovaciei de la Bratislava. Stilul lor îmi convine, am jucat bine cu ele în trecut, dar mă interesează să le cunosc și valoarea actuală.

Pentru campionatele lumii nu am încă elemente suficiente pentru a-mi lua un angajament concret nici față de mine însămi. Probabil că aș putea să mă pronunț cu mai multă certitudine după participarea la internaționalele Cehoslovaciei și Angliei. Mărturisesc totuși că nu mi se pare imposibilă o calificare în semifinalele probei individuale, cu condiția însă ca sorții să nu-mi aducă în cale prea multe adversare defensive. E bine de reținut că cine a mai jucat finale de campionat mondial, face totul pînă la ultima minge și nu se mulțumește doar cu un succes oarecare.

Aș vrea să mai adaug că aș dori tare mult să obținem un loc mai bun în clasamentul pe echipe. Dar pentru aceasta aștept un aport mai substanțial și din partea colegelor mele de echipă.

Maria ALEXANDRU
maestră emerită a sportului

NOSIEVICI VA JUCA ÎN PARTIDA DE JOI

(Urmare din pag. 1)

aflate într-un evident crescendo de formă.

Sosiți ieri după-amiază cu cursa TAROM Roma—București, baschetbaliștii italieni s-au instalat la hotelul Union. Antrenorul **Tonino Zorzi** ne-a anunțat în lotul care va evolua joi seara și pe **Leo Franklin**, în premieră sub culorile clubului napolitan. Americanul (1,90 m) este ultima achiziție a oaspeților făcută din rîndurile lui Gilette All Stars, care a evoluat recent în Europa sub bagheta celebrului **Jim Gregor**.

● ultimă știre primită din partea federației române de specialitate: este probabil ca partida Steaua—Fides să fie programată joi seara la ora 20 (și nu 19,30 cum fusese inițial stabilit), întrucît televiziunea are intenția de a transmite în direct repriza secundă.

GRIGORE COSTESCU ESTE NEMULȚUMIT!

În primul rînd de faptul că în preajma acestui prim joc, care opune Politehnicii București — în cadrul grupelor semifinale ale C.C.E. la baschet feminin — pe Akademik Sofia, jucătoarele sale au absentat de la multe antrenamente. „Majoritatea componentelor echipei se află în plină sesiune de examene și în săptămîna trecută, de pildă, nu am avut la nici un antrenament lotul întreg".

La acest fapt se adaugă și acela că atît conducerea clubului (în principal), cît și federația de specialitate (în secundar) nu s-au îngrijit să asigure reprezentantei noastre în această fază superioară a competiției continentale măcar un singur meci de verificare în compania unei echipe de valoare apropiată, care la ora actuală (formația Rapidului are o serie de indisponibilități) nu se poate găsi la noi în țară. În această situație, studentele vor aborda meciul de joi, care le pune în față un adversar extrem de valoros, cu atu-uri minore.

AUTOMOBIL CLUBUL ROMÂN
organizează la 22 februarie 1969
ÎN SALOANELE CASEI DE CULTURĂ DIN SINAIA
BALUL AUTOMOBILIȘTILOR
Dans non-stop; două orchestre vor cînta alternativ
Va fi aleasă, prin concurs, „MISS AUTOMOBIL CLUB"
Informații și înscrieri la Filialele A.C.R. din orașele reședință de județ
Ținută de seară
LOCURI LIMITATE

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR PENTRU MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ ȘI CONSILIILE POPULARE

GIRUL ÎNCREDERII

(Urmare din pag. 1)

satisfacă exigențele tuturor, trebuie să alegem oameni pricepuți, competenți, ei înșiși îndrăgostiți de sport. Am constatat, în destul de lunga perioadă în care m-am ocupat de organizarea timpului liber al oamenilor muncii, că roadele activității acelor pasionați de sport sînt totdeauna bogate. De aceea, trebuie să chibzuim mult, să-i căutăm și să-i alegem în fruntea consiliilor de asociații"...

Aveam să aflăm apoi că solicitudinea manifestată de Teodor Socaciu pentru a găsi căile cele mai directe în angrenarea tineretului în activități recreative a avut ca rezultat sporirea numărului de baze sportive în Tg. Mureș (oraș deficitar la acest capitol), impulsionarea turismului de masă, reabilitarea unor sporturi îndrăgite de oamenii de toate vîrstele (tirul cu arcul), înviorarea activității unor asociații (Lemnarul, Ciocanul, Gloria C.F.R. etc.).

Cunoscut ca un om harnic și pasionat, responsabilul cu activitatea sportivă „de la sindicat" a fost propus candidat în circumscripția electorală municipală nr. 23 din Tg. Mureș.

„Includerea mea pe lista candidaților îmi procură o nespusă bucurie — ne spune tov. Socaciu — **ea reprezentînd girul încrederii care mi se acordă ca urmare a activității desfășurate din 1965 ca deputat din partea comunei suburbane Sîncrai. Voi încerca să-i răspund, în continuare, prin fapte".**

Dar iată că discuția noastră a trebuit să se încheie mai devreme decît ne imaginam. Candidatul se grăbea la o întîlnire cu alegătorii circumscripției electorale nr. 23.

UN OM DESTOINIC

O bună alegere au făcut cetățenii circumscripției electorale Onceștl, pitorească comună maramureșeană de pe Valea Izei, propunînd candidat pentru Consiliul popular județean pe IOAN GRIGORE POP, președintele C.J.E.F.S. Maramureș.

Cu ani în urmă, înainte de a deveni activist sportiv, Ioan Pop se afla în rîndurile celor care militau pentru valorificarea bogatului și originalului folclor maramureșean. Ca lucrător al Casei de creație a fostei regiuni Maramureș el a colaborat la editarea unei vaste și apreciate monografii a acestui frumos colț de țară.

Sportivii maramureșeni îl cunosc și-l prețuiesc pe președintele lor ca pe un activist destoinic. De aproape un deceniu, Ioan Pop și-a confundat destinul cu acela al activității de educație fizică, muncind mai întîi ca activist voluntar, iar din 1967 ca președinte al consiliului regional și apoi județean. În 1964, el a terminat cursurile fără frecvență la I.C.F., devenind profesor de educație fizică. Acum, în fruntea unui harnic colectiv, activistul Ioan Pop își consacră eforturile ridicării pe o treaptă superioară a sportului maramureșean, răspîndirii în cele mai îndepărtate localități montane a acestei activități utile și binefăcătoare. Despre ascensiunea pe care a cunoscut-o sportul în județ vorbesc faptele: **în ultimii ani s-a format la Baia Mare, de exemplu, un nucleu al gimnasticii de performanță, echipa de volei Minerul explorări Baia Mare se află pe calea promovării în divizia A, iar schiul, acest sport cu o veche tradiție în Maramureș, cunoaște o largă dezvoltare: o serie de schiori de pe la Sighetul Marmației, Borșa, Baia Mare, Vișeu, Baia Sprie bat la porțile consacrării. La acest succint tablou al sportului maramureșean trebuie să mai adăugăm și bogata activitate la handbal, volei, fotbal, tenis de masă etc., care se desfășoară în școlile din satele și orașele județului.**

Harnicii cetățeni din Onceștl au propus, deci, în conducerea treburilor obștești ale județului lor un om în care pot avea nădejde.

(T. R.)

fotbal

LA POIANA BRAȘOV, ÎMPREUNĂ CU FOTBALIȘTII STEAGULUI ROȘU

...Vineri, 25 ianuarie...

„Croaziera" noastră pe Valea Prahovei (unde echipele de fotbal și-au mutat sediul pregătirilor pentru două săptămîni), continuă...

Pe „carnetul de bord" al subsemnatului și al colegului meu, fotoreporterul Vasile Bageac, ziua de azi e rezervată echipei Steagul roșu, aflată aproape de casă, sus, în Poiana Brașovului. Ne-am fixat întîlnirea cu o seară înainte, așa încît la ora 10,30 Valentin Stănescu, Nicolae Proca și băieții lor ne așteptau în fața vilei „Ghiocelul", gata de plecare la antrenament. La curent cu faptul că ziua de ieri ne-am petrecut-o împreună cu Farul, mai în glumă, mai în serios, antrenorul principal al stegarilor ne întîmpină cu un reproș: *„Păi, sigur, pe noi ne-ați lăsat la urmă. Dacă mai întîrziați o singură zi, ne găseați... în Brașov".*

Strîngeri de mînă, călduroase, readuc pe loc „pacea" între ambele părți; operațiune mai mult decît protocolară, în timpul căreia antrenorul Valentin Stănescu ni-i prezintă pe cei 19 componenți ai lotului: Ivăncescu, Necula, Gane, Alecu, Papuc, Grecea, Rusu, Jenei, Kadar, Pescaru, Balint... *„de la Lemnarul Odorhei"*... vine și precizarea, Florescu, Ardeleanu, Györfi, Iordache, Stan... *„de la Colorom Codlea"*..., Gheorghe Nicolae, Șerbănoiu... *„de la juniorii noștri"*... și Adamache. „Adamache — zis Pepsi", ține să completeze antrenorul stegarilor, punîndu-ne, astfel, din capul locului, la curent cu revenirea la sentimente mai bune a fostului purtător titular al tricoului cu nr. 1 în echipa Steagul roșu Brașov.

„De aci înainte veți auzi numai lucruri bune despre Adamache", mai adaugă Valentin Stănescu, în timp ce grupul se pune în mișcare cu direcția „drumul roșu", locul obișnuit de antrenament al fotbaliștilor brașoveni în aceste zile destinate ozonificării și călirii organismului.

O ultimă coborîre în pantă, la poalele „trambulinei mari" și antrenamentul stegarilor a luat sfîrșit

Ajunși la punctul de întîlnire cu jucătorii care porniseră în ritm mai rapid, priveliștea ce ni se înfățișează este încîntătoare. Ne aflăm la poalele „trambulinei mari" din Poiană. O imensă fișie albă, pornită parcă din vîrful Postăvarului, flancată de brazi falnici, cu ramurile lor mari, verzi, chiciurite de fulgii de nea.

Pentru astăzi, fotbaliștii brașoveni au de efectuat un „circuit", pe o porțiune de aproximativ 300 m, aleasă cu grijă de antrenori. Este un teren variat, cu urcușuri și coborîșuri, întrerupte pe la mijlocul distanței de... un fag prevăzut, de natură, la baza coroanei, cu o ramură ce ține loc de... aparat de gimnastică. Ajunși în dreptul ramurii-paralelă, fiecare jucător trebuie să execute un număr de tracțiuni în brațe. Este piatra de încercare a întregului circuit-exercițiu, fapt care-l determină, la un moment dat, pe Necula să se destănuie cu voce tare: *„Nea Tinele, îmi vine să-l tai și să-l plantez în spatele porții adversarilor noștri. Cu ce scop? Aceia dintre noi care n-ar da totul pentru înscrierea golului în timpul jocurilor din retur, să fie obligați să-l escaladeze, pe loc, pînă la vîrf. Și fiți siguri că doar la simpla vedere a fagului..."*

Valorile pulsului, luat de antrenorul Nicolae Proca (în acele momente ne întrebam unde o fi medicul echipei?) imediat după efort și după repaus, sînt și ele un indiciu că lucrurile se desfășoară pe făgașul normal, apropiindu-i tot mai mult pe fotbaliștii Steagului roșu de marele lor vis: readucerea echipei în divizia A.

. . . . . .

...Sîmbătă, 26 ianuarie. „Croaziera" noastră a luat sfîrșit. În trenul ce ne poartă spre casă, călătorim împreună cu Valentin Stănescu. Ne întîlnisem în holul gării. Venea direct de la stadion, unde Steagul roșu susținuse prima verificare în compania Stelei. *„Sînt mulțumit. Mi-a mers bine echipa. Și ca ritm, și ca joc. La 4—1, la pauză, am schimbat 8 jucători. Să joace toți. Meritau. După cum au tras două săptămîni, sus, în Poiană... Și-apoi, la anul, pe vremea asta, dacă ne vizitați... în ordinea categoriei, poate o să începeți cu noi..."* ne-a servit-o... în replică „nea Tinel".

G. NICOLAESCU

POPAS LA METROM

Fotbaliștii de la **Metrom Brașov** și-au reluat pregătirile în vederea returului.

I-am văzut, zilele trecute, pe stadionul lor la unul din antrenamentele recente. Era primul la care antrenorul V. Grosaru introducea în pregătire mingea. După exercițiile de încălzire, 19 baloane au prins să salte sprintene pe zăpada bătătorită, punînd la grea încercare agilitatea fotbaliștilor în menținerea echilibrului, în lovirea corectă și în controlul balonului... Scurt răgaz pentru antrenor și nimerit prilej pentru reporter de a pune cîteva întrebări:

— Cînd ați început pregătirile, și în ce stadiu vă găsiți?

— Am reînceput antrenamentele la 8 ianuarie cu capitolul cel mai important: pregătirea fizică generală. Am pornit de la o durată de 50 de minute și am crescut-o treptat, așa cum de altfel am procedat și din punct de vedere al intensității efortului. De-acum intră în circuit mingea.

— Unde ați făcut pregătirea și în ce a constat?

— Numai în Brașov. Nu avem condițiile de care dispun majoritatea formațiilor de B, care iarna se deplasează în diverse stațiuni. În general, cei ce distribuie fondurile la nivelul municipiului uită de asociația noastră, de echipa noastră. Toată lumea nu vede altceva decît... Steagul roșu. Nu avem posibilitatea să cumpărăm echipament pentru înființarea unui centru de copii... Și sînt atîția în cartierul nostru. Dacă am avea aceste condiții, am putea crește mulți jucători de valoare... Dar să vă răspund la întrebare: antrenamentele au cuprins lucru la aparatele de gimnastică, cu haltere și mingi medicinale, crosuri în pădure etc.

— Aveți nume noi în lot?

— Da. Dispun de 19 jucători, dintre care 3 sînt noi: **Damian** (Minerul Baia de Arieș), **Marinescu** (Gaz metan), **Petrescu** (Prefabricate — echipă din campionatul județean). De asemenea, un fost jucător de-al nostru, Sișcă, s-a reîntors din armată (timp în care a jucat la Gloria Bîrlad).

— Care e programul înainte de start?

— Continuăm antrenamentele pînă la 2 februarie, după care începem amicalele cu formații din divizia C (Torpedo Zărnești, Chimia Făgăraș etc.), din B (Gaz metan Mediaș, Faianța Sighișoara) sau din A (Univ. Cluj, Univ. Craiova etc.).

— Obiectivele?...

— Urcarea spre mijlocul clasamentului. Deocamdată nu se poate spera la mai mult...

GH. SANDU, coresp

DE CE NU UN SISTEM ROMÂNESC DE JOC? (I)

De cîte ori se militează pentru crearea și adoptarea, de către formațiile noastre de fotbal, a unui sistem românesc de joc, anumiți factori resping, aprioric, o asemenea cerință, ca fiind de domeniul fanteziei, în timp ce alții răspund prin ridicări de umeri, manifestîndu-și o atitudine circumspectă față de o problemă, considerată de ei de importanță minoră. Ambele categorii ar vrea să facă valabil un dicton destinat să frîneze orice tendință de progres: „chelului, tichie de mărgăritar îi trebuie?"

Dacă asemenea luări de poziție erau, oarecum, explicabile acum treizeci și patru de ani, cînd în lucrarea noastră: „Fotbal — Studiu documentar și critic" (1935) am abordat, pentru prima oară, necesitatea unui sistem propriu de joc, astăzi ele ar trebui înlăturate definitiv, pentru două motive ce și-au dovedit, cu timpul, marea lor valabilitate:

1) **Fotbalul românesc nu mai poate fi considerat, în nici un caz, în faza incipientă, adică „în fașă", așa cum era taxat cu 3—4 decenii în urmă;**

2) **Fiecare țară, în care fotbalul a căpătat o oarecare vechime, și-a format un specific de joc, care poartă pecetea calităților poporului respectiv.**

Dar, se pare că mai sînt destule categorii de oameni care contestă, fără alte argumente decît simpla înlăturare „de plano", adevărurile exprimate mai sus. Se pretextează: **„nici acum, fotbalul nostru n-a intrat încă pe făgașul unei evoluții constante, astfel că este prematur să se vorbească de un sistem de joc românesc"** sau: **„fotbalul tinde să se uniformizeze în toate regiunile de pe glob, spre a da unul și același joc, la poli sau la ecuator, la Mexico City sau la Vladivostok".**

Primilor contestatori le putem răspunde: **fotbalul românesc nu mai poate fi considerat un făt abia născut, deoarece el a făcut dovada, în cîteva împrejurări, că reușește și performanțe de răsunet: victorii asupra echipelor din țări cu veche tradiție sportivă sau meciuri egale cu reprezentative de prestigiu ale soccerului mondial: Anglia, U.R.S.S., R.F. a Germaniei, Cehoslovacia, Iugoslavia.**

Celor din a doua categorie le opunem un singur argument: **deși este un joc uniform, în ceea ce privește regulile și mijloacele de execuție tehnică, fotbalul are privilegiul de a realiza o mare diversitate de stiluri și școli naționale, tocmai datorită însușirilor native ale fiecărui popor, complet distincte de ale altor colectivități.**

Pot fi contestate trăsăturile caracteristice unor anumite tipuri de jucători, printre care distingem: tipul nordicului, tipul jucătorului din Europa Centrală, tipul latinului și al mediteraneanului — acestea pe continentul nostru — în timp ce America de Sud ne furnizează un cu totul alt tip de jucător decît cel anglo-saxon, decît cel sovietic sau suedez? Cine mai pune, acum, la îndoială faptul că în

OPINII

Africa se ridică fotbaliști total deosebiți și de cei europeni și de cei latino-americani?

Mai pot practica un joc uniform (șablon) toate aceste tipuri de jucători, chiar dacă mingea este de aceeași formă, terenul are aceleași dimensiuni, iar echipa conține un invariabil număr de 11 jucători? Dar, mai ales, este posibil să se impună unul și același stil de joc întregului conglomerat de echipe, din țările europene, sud-americane, africane, asiatice sau din Australia? Cine ar putea pretinde că echipele engleze practică același fotbal cu cele braziliene, că italienii ar juca în aceeași manieră cu scoțienii, iar sovietici la fel cu grecii?

Ceea ce face forța fotbalului este tocmai această diversitate în unitate și unitate în diversitate, care conferă fiecărei echipe noi valențe și posibilități de exprimare în joc.

Care sînt calitățile tineretului nostru sportiv? **Nimeni n-ar putea contesta că acestui tineret nu i-ar fi proprii: reflexele prompte, o mare viteză de reacție, un amplu registru al fanteziei creatoare, exprimat prin inteligență tactică, prin rapida sesizare a situațiilor și prin găsirea imediată a soluțiilor în cele mai dificile momente ale jocului.**

După cum un nordic nu se poate exprima în joc printr-o prea mare suplețe, iar un italian exclusiv prin potențialul atletic, tot așa nici noi, românii, nu putem aborda jocul numai de pe planul masivității fizice. Și atunci, se naște întrebarea: de ce să nu adoptăm concepția cea mai potrivită acestui summum de calități de care fotbaliștii noștri dau dovadă?

Evoluțiile lor bune sînt, deocamdată, rare. Se simte, deci, nevoia ca ele să fie nu numai ceva mai dese, ci, în special, cît mai constante, spre a nu înregistra fluctuațiile actuale, care ne duc de pe culmi de euforie în prăpastia deznădejdii...

Atîtea voci s-au ridicat, de pretutindeni, în care simțeam dojana: „de ce nu jucați românește? — adică **punînd în valoare elanul specific rasei latine, marea mobilitate și sprinteneală, fantezia creatoare.**

Dar iată că îndată ce se ivea la orizont o formulă de joc: W, WM, „cu patru fundași", cu „libero" sau „apărarea în linie" — antrenorii noștri se grăbeau s-o copieze „ad litteram", fără să se gîndească o singură clipă dacă ea corespunde posibilităților morfo-somatice ale jucătorilor noștri, nivelului tehnicii lor individuale sau gîndirii lor tactice... Din fericire, unele adaptări la specificul nostru au fost făcute și în trecut, dînd rezultate notabile:

W-ul românesc, care a asigurat ridicarea Gloriei Arad, ducînd-o pînă în finala cu Juventus, în 1930;

WM-ul modern, prelucrat în tipare românești la fosta C.C.A., a făcut ca această formație să cunoască „epoca de aur" (1955—60).

De ce n-ar putea fi pus în ecuația românească și „sistemul cu patru fundași" — suveran azi în lumea întreagă — pentru ca, prin valorificarea tuturor însușirilor jucătorilor noștri, să ajungem a înscrie în istoria fotbalului mondial un stil național de joc, care să ducă și la o școală autohtonă de fotbal?

Virgil ECONOMU

CONTESTAȚIE LA UN CLASAMENT

Deși s-ar părea că sînt obișnuiți cu supărările de tot felul pe care li le provoacă activitatea lor veșnic discutată și controversată, arbitrii au rămas, totuși, oamenii cei mai susceptibili de pe lume.

Nu e de mirare, deci, că informația „Arbitrii despre ei înșiși", apărută în numărul nostru din 25 ianuarie și consemnînd o anumită clasificare valorică stabilită de Colegiul municipal al arbitrilor bucureșteni, a stîrnit o adevărată... furtună în rîndurile Colegiului central al „cavalerilor fluierului", forul lui superior.

Referindu-se la clasamentul în cauză și la criteriile în baza cărora a fost alcătuit, Colegiul central al arbitrilor ne-a rugat să precizăm următoarele:

„Aceste criterii nu angajează cu nimic considerentele de valoare și pregătire care vor sta la baza încadrării de către Colegiul central a arbitrilor ce vor face parte din loturile diviziona re A, B și C, din returul campionatului 1968—1969".

Litigiul intervenit între Colegiul central și Colegiul municipal în problema ierarhizării arbitrilor poate fi rezolvat cel mai bine, în mod direct, prin arbitrajele ce vor fi prestate la primăvară. Măcar dacă ar fi mulți candidați la titlul de cel mai bun arbitru și chiar la primele 10—20 de locuri...

LOTO—PRONOSPORT

Vineri 31 ianuarie, televizarea primei trageri LOTO după noua formulă

Azi și mîine sînt ultimele zile cînd vă mai puteți procura bilete pentru tragerea Loto de vineri 31 ianuarie 1969, prima tragere Loto din acest an care se desfășoară după noua formulă: extrageri duble și cîștiguri cu 2 numere.

În aceste zile, în agențiile Loto-Pronosport se constată o animație deosebită. Participanții intră în agenții să se informeze asupra avantajelor pe care le oferă noua formulă sau să-și cumpere bilete.

Începînd cu tragerea de vineri, participanții au posibilitatea să joace la o singură extragere (cu 2 lei varianta pentru extragerea a 12 numere din 90) sau la ambele extrageri (cu 5 lei varianta, pentru extragerea a 12 numere din 90 și a 4 numere din 90). Firește, biletele cu 5 lei varianta oferă șanse mai mari de cîștig.

Participanții pot să-și procure bilete sfert și cu variante simple, nu numai combinate. Se păstrează reporturile. Combinațiile „cap de pod" și „schemele reduse" oferă mari șanse de cîștig.

Se atribuie premii pe 9 categorii (5 la extragerea I și 4 la extragerea a II-a).

REȚINEȚI! Tragerea Loto de vineri 31 ianuarie 1969 va fi televizată în direct în jurul orei 19,30. Procurați-vă bilete care să vă asigure participarea la ambele extrageri. Premiile mari vă așteaptă!

PRONOSPORT

premiile concursului nr. 4 din 26 ianuarie 1969

Categoria I: (13 rezultate) 1 variantă a 91.837 lei.

Categoria a II-a: (12 rezultate) 12 variante a 9.183 lei.

Categoria a III-a: (11 rezultate) 186,5 variante a 886 lei.

Premiul de categoria I a fost obținut de participantul Ciolac Dimitrie din Brașov.

NOTĂ

indiscreții...

● Știați că „Ulysse" este unul din apreciații studenți (secția fără frecvență) ai anului II al Facultății de drept? La fel de serios pe terenul juridic, ca și pe cel de fotbal, NICOLAE OAIDA ne spunea deunăzi că, înaintea returului, intenționează

să atace trei „adversari" care nu-i dau pace nici noaptea, în somn, și care se numesc... Economie politică, Drept roman și Criminologie.

Succes la examene, „Ulysse"!

● *„Deși nu contest rezultatele anchetei revistei „Fotbal" — care l-a desemnat pe Dumitrache jucătorul nr. 1 al anului 1968 — eu fiind unul din sincerii admiratori ai talentului incontestabil al acestui băiat, îndrăznesc, totuși, să spun că un alt fotbalist s-a prezentat, în anul care a trecut, cu atu-uri în plus față de Dumitrache. Este vorba tot de un tînăr dinamovist, Dinu, care, pe lîngă o evoluție constant superioară de-a lungul întregului an, a arătat lucruri noi, atît în jocul fundașului central, cît mai ales în evoluția în teren a mijlocașului".*

Aflînd că această opinie a fost emisă de un neutru, ȘTEFAN COVACI, antrenorul principal al echipei Steaua, veți aprecia cu atît mai mult caracterul ei tehnic care, bineînțeles, ignoră obișnuitul subiectivism sentimental al celor care răspund la o anchetă.

● Matache („pantera mică" — cum i se spunea la Dinamo Pitești, talentatul și zgomotosul portar (pînă mai ieri) al Progresului, va evolua, în sezonul de primăvară, la Vagonul.

● Masiv transfer la Universitatea Cluj, care va număra în primăvară și pe *Utiu, Paian, Radu, Măruță, Mic, Fabian* și *Cozma*. N-ați auzit de acești jucători? Vă credem. Toți sînt „boboci" de 12—13 ani și au fost „transferați" (pe baza unui sever examen al talentelor) de la Liceul nr. 15. Notați-vă numele lor! Peste cîțiva ani, „profesorii" F. CÎRJAN, S. AVRAM și V. COVACI ar putea scoate din ei viitori... Anca.

● Discuție „post-Wembley 1—1" cu scriitorul EUGEN BARBU, unul dintre entuziaștii susținători ai jocului cu balonul rotund din țara noastră.

— Pe linia forjării unei echipei naționale de valoare, cine credeți că a lipsit, totuși, din „11"-le aliniat de echipa noastră în „templul fotbalului"?

— În primul rînd Năsturescu, care, pentru a ajunge, vreodată, în națională trebuie să aștepte să se îmbolnăvească sau să se accidenteze toate

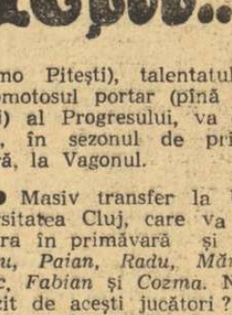

extremele dreapta din România, și probabil și Angelo Niculescu, care nu-l agreează și pace!

În al doilea rînd, Datcu, Gornea, chiar și la vizionarea filmului, ne-a dat frisoane, deși știam dinainte că șansa și bravura fundașilor noștri îl salvaseră și pe el și pe noi.

Marius POPESCU

PRINTRE DIVIZIONARELE C

Rapid Plopeni

Jucătorii echipei Rapid Plopeni (liderul seriei a II-a) și-au propus un obiectiv destul de îndrăzneț pentru retur: păstrarea locului fruntaș în clasament. Pentru atingerea acestui țel ei au început antrenamentele din timp, participînd cu multă seriozitate, și în proporție de sută la sută, la antrenamentele care au loc aproape zilnic. Cei doi antrenori, **N. BÂRBULESCU** și **F. CEPOLSCHI**, au la dispoziție următorul lot: **Șerban, Hofman** (portari), **Cristache, Mănescu** (s-a întors din armată, a jucat la A.S.A. Sibiu), **Giurgiuveanu, Roma, Gibea** (a jucat la A.S.A. Sibiu), **Jinga, Bogaciu, Vilsan, Giurea, Urlățeanu, Panait, Dragnea, Dridea II, Huza, Dragomir, Manolache** (promovat de la juniori), **Prunoiu, Teodorescu** și **Cristea**.

M. SIMA, coresp.

Rulmentul Bîrlad

Antrenorul echipei Rulmentul Bîrlad, **ing. RADU LAZĂR**, a întocmit un bogat plan de antrenament pentru echipa sa, care, printre altele, cuprinde: îmbunătățirea unor calități fizice, ca: rezistența, forța, mobilitatea etc., însușirea cît mai corectă a unor procedee tehnice (în special acelea la care jucătorii au fost deficitari în toamnă) și exerciții cu caracter tactic.

Peste cîteva zile Rulmentul va susține primele meciuri de antrenament în compania unor formații din Tecuci, Galați și Iași. Lotul va fi lărgit cu jucătorii **Moșneagu** (Galați), **Rusu** (Tecuci) și **Creangă** (Negrești).

N. CERNĂTESCU coresp.

Olimpia Satu Mare

Olimpia Satu Mare, prima clasată în turul campionatului (seria a VII-a), după două săptămîni de pregătiri în sală și în aer liber, s-a deplasat la Băile Felix unde continuă antrenamentele. În partea a doua a preparativelor pentru reluarea campionatului, antrenorul **AL. POP** preconizează organizarea unor meciuri-școală pentru omogenizarea compartimentelor.

Z. KOVACS. coresp.

C.F.R. Sighișoara

Cei 28 de jucători ai echipei C.F.R. Sighișoara au început pregătirile sub conducerea noului antrenor, **OCTAVIAN SALAMI**, efectuînd 4 antrenamente săptămînale în aer liber, pe un teren acoperit cu zăpadă. Printre jucătorii care au revenit la C.F.R. se numără: **Hetrea, Covaci, Almășan** și **Tamasi**. De asemenea, din lot mai fac parte și doi juniori talentați, **Ivan** și **Suciu**.

I. TURJAN, coresp.

Actualitatea internațională

PERSPECTIVE ÎN SCHIUL MONDIAL FEMININ

Jocurile Olimpice de la Innsbruck consfințiseră triumful echipei feminine de schi alpin francez asupra tuturor celorlalte selecționate naționale, precum și consacrarea unei familii ce avea să devină celebră în istoria modernă a schiului — Goitschel — prin cele două surori, Marielle și Christine, schioare printre cele mai complete și mai tehnice din toate timpurile. Victoriile lor, obținute chiar acasă la redutabilele și eternele lor rivale, au obligat schioarele austriece să intre într-un „doliu" pe care aveau să-l poarte patru ani. Pe timpul acestei „legislaturi" dintre Innsbruck (1964) și Grenoble (1968) — Marielle și Christine, secondate de Florence Steurer, Isabelle Mir și, mai ales, Annie Famose — acea extraordinară luptătoare, pe care numai statura și greutatea sa reduse au împiedicat-o, poate, să devină cea mai mare schioară a tuturor timpurilor — s-a sudat o echipă omogenă, plină de vitalitate și entuziasm, practic imbatabilă, care și-a făcut o datorie și o plăcere în același timp, din a colecționa trofeele și laurii principalelor curse de schi din Europa, America și chiar Australia.

Dacă Innsbruck a fost consacrarea, apoi campionatele mondiale de la Portillo (Chile, 1966) au însemnat apogeul gloriei feminine franceze în schiul mondial. Portillo, n-a fost decît un „galop de sănătate" al uimitoarei echipe, căreia Honoré Bonnet, Jean Béranger și René Sulpice reușiseră să-i ridice capacitatea de luptă, agresivitatea, eficacitatea și omogenitatea la o valoare pe care niciodată n-a cunoscut-o vreo altă echipă feminină.

Franța sportivă, Franța schiului delira. Gloria schioarelor sale, egalată de a băieților, acoperea cu mantia ei de aur și beneficii industria constructorilor francezi de schi, a fabricanților de echipament sportiv de iarnă, a monitorilor de schi francezi, chemați peste tot în lume, a hotelierilor, a turismului francez. Schioarele și schiorii francezii au adus servicii incalculabile industriei turistice și sporturilor de iarnă franceze, pe care nici o reclamă, oricît de ingenioasă și bine plătită, n-ar fi reușit să le producă.

N-a fost un complex fericit de împrejurări, cum sînt tentați să spună în special adversarii lor, ci o victorie a voinței mai bine zis, victoria repurtată asupra lor înșiși de către schioare și antrenori, care au sădit toată pasiunea, inteligența și puterea lor de muncă în brazdele de zăpadă, pentru a culege fructele de aur, argint și bronz ale medaliilor olimpice și mondiale, în respectul și admirația lumii întregi, cu atît mai mult cu cît printre învinse se numărau Heidi Zimmerman (Austria), Giustina Demetz (Italia), Burge Färbinger, Christa Prinzing (R. F. a Germaniei), Christl Haas, Traudl Hecher (Austria), Suzanne Chaffee, Jean Saubert, Cathy Allen (S.U.A.), Patricia Du Roy du Blicqui (Belgia), Nancy Greene (Canada) și alte stele incontestabile ale schiului alpin.

Și totuși, gloria este trecătoare, iar cea sportivă prin excelență. Austria nu se putea complace pe o poziție secundară. Strălucirea aurului din medaliile schioarelor Franței le fura ochii, Strategii schiului austriac, strînși sub bagheta prof. Höppichler, conducătorul și selecționerul echipei austriece de schi (omologul lui Bonnet din echipa Franței), au înțeles și au hotărît să învingă schiul francez prin propriile sale arme: schioare atlete, abnegație totală a sportivelor și antrenorilor, luptă fanatică pentru aurul medaliilor — singurul metal ce-și păstrează strălucirea în amintirea noastră — și, mai ales, muncă, muncă aspră, dură, zilnică, ani și ani în șir. „Creierul de la Obergurgl" (prof. Höppichler) nu glumea cînd spunea după Portillo că-i așteaptă o muncă grea, de mineri, pentru redresarea echipei. El înțelesese și apreciase la justa valoare în ce măsură Franța își datora succesele din schi capacității organizatorice și tehnice a unor Bonnet, Sulpice și Béranger, și se hotărîse să le urmeze exemplul: și a reușit.

Grenoble 1968 a marcat un început de dovadă. Olga Pall — campioană olimpică de coborîre, Christl Haas, Gertrud Gabl, Brigitte Seiwald au anunțat încheierea unei echipe care, încă din acest început de an 1969, prin regularitatea victoriilor, conturează dintre ele pe medaliatele viitoarelor „mondiale" de la Val Gardena (1970). „Motorul" austriac s-a pus în mișcare și va fi greu de oprit, poate chiar imposibil.

Cu toate acestea, după Portillo (1966) nu o schioară austriacă moștenea imperiul de zăpadă al celei pe care lumea o cunoștea sub denumirea de „la meilleure" (Marielle Goitschel), ci o schioară aprigă, tenace, de dincolo de Ocean — canadianca Nancy Greene — supranumită „tigrul pîrtiilor albe" pentru răbdarea cu care își urmărea victoriile, pentru forța de luptă și tactica curselor. Numai o „regină" a schiului o putea învinge și detrona pe Marielle, dar setea de succes nu cunoaște îngăduințe și Nancy Greene a cîștigat fără drept de apel „Cupa Mondială", care desemnează prima schioară a lumii. A fost o victorie individuală — rodul unor calități ieșite din comun — și nu o victorie de echipă, o victorie scontată ca aceea a reprezentantelor Franței.

Anul 1968 ne-a adus și regretul unor retrageri din ambianța de concurs. Nancy Greene a devenit comentatoare a televiziunii canadiene și gazetară sportivă, Marielle Goitschel a deschis o casă de mode la Paris, Christl Haas a schimbat numărul de start cu bascul antrenorului care își conduce elevii pe piste, încît primele locuri în scara mondială a schiului feminin sînt libere.

Pentru aceste locuri, pe lîngă austriecele, care păstrează prima șansă, și franțuzoaicele slăbite de succese, dar mai ales zdruncinate psihologic, la orizont apare puternică, convingătoare prin număr și constanță, echipa S.U.A. în care „junioarele" Judi Nagel, Kiki Cutter sau Barbara Cochran vor să ne reamintească de alte campioane olimpice și mondiale de schi alpin din S.U.A.: Gr. Fraser (1948 — St. Moritz) și Andrea Mead (1952 — Oslo).

Anglia, deși n-are condiții climaterice, iar schioarele sale se pregătesc în Alpi, va fi prezentă în „plutonul fruntașelor" prin Felicitie Field, Gina Hawtorn și Kiny Barbara, ținînd să sublinieze prin această prezență că un englez — Sir Arnold Lunn — este părintele coborîrii și slalomului ca probe de concurs, precum și inițiatorul celei mai cunoscute competiții a schiului — Kandahar. Antecedentele obligă.

Elveția, prin Fernande Bochatay, Annerosie Zryd, Madeleine Wuilloud și altele, ca și Italia, prin Lotte Nogler, Giustina Demetz sau Marisela Chevalard vor completa candidaturile la supremație. Și nu trebuie pierdut din vedere, că Val Gardena, gazda „mondialelor", se află pe pămînt italian.

În rest, numai schioarele din R.F.G. — Färhinger, Hafen, Mittermaier sau slalomistele nordice mai pot da emoții.

După cum vedeți, prin retragerea celor trei (Greene, Goitschel, Haas) lumea schiului feminin, a rămas fără „stăpînă", iar în lupta pentru „aur" și „șefie" disputa va fi aprigă.

Schioarele nu se vor menaja. Vor uita de grație, frumusețe și talent, calități care totuși le vor însoți tot timpul, fiind caracteristice schiului feminin, în lupta de a face dovada că această disciplină nu este numai un sport, ci și o artă.

Magdalena și Mihai BÎRA

Annie Famose la ora actuală (ca și în anii trecuți, de altfel), una dintre echipierele de bază ale Franței

• fotbal pe glob • fotbal

Turneul de la Buenos Aires s-a încheiat cu victoria formației argentiniene *River Plata*. În meciul decisiv, *River Plata* a întrecut, cu scorul de *3—1*, pe campioana Argentinei, *Velez Sarsfield*. Pe locul trei s-a clasat *selecționata de tineret a Ungariei*, urmată de *Spartak Trnava*.

★

În turneul de la Montevideo, *Penarol* (Uruguay), a învins, cu *2—1 (1—0)*, formația argentiniană *Independiente*. Golurile au fost marcate de *Spencer* și *Abbadie*, respectiv *Tarabini*, *Sparta Praga* a terminat la egalitate, *1—1 (1—1)*, cu *Torpedo Moscova*. În clasament: 1. *Penarol* — 4 p; 2. *Sparta Praga* — 3 p; 3. *Independiente* — 2 p; 4. *Torpedo Moscova* — 1 p; 5. *Nacional* (Uruguay) — 0 p.

★

Între 13 și 27 februarie, selecționata de fotbal a Suediei va întreprinde un turneu de mai multe jocuri în Israel. Din lotul jucătorilor selecționați fac parte, printre alții, *Eriksson*, *Andersson*, *Karlsson*, *Olsson*, *Mealberg*, *Salander*, *Paalsson* etc.

★

Unul dintre cele mai cunoscute cluburi de fotbal maghiare, *Ferencvaros Budapesta*, își va sărbători, în acest sezon, 70 de ani de la înființare. Se proiectează ca în cadrul sărbătoririi clubului să aibă loc meciul amical dintre *Ferencvaros* și *Real Madrid*. În caz că *Real Madrid* nu va putea face deplasarea, atunci va juca *F.C. Barcelona*.

LA BEVERWIJK ALEXANDRA NICOLAU A ÎNVINS-O PE SOKOLOVA

HAGA, 28 (Agerpres). — **În runda a 6-a a turneului internațional feminin de șah de la Beverwijk, Alexandra Nicolau a întrecut-o pe campioana iugoslavă Henrietta Sokolova. În următoarea rundă, reprezentanta României a remizat cu olandeza Vreeken. În clasamentul turneului, primul loc este ocupat de șahista olandeză Timmer cu 6 p, urmată de Nicolau și Vokralova cu 5 p.**

În turneul masculin secund, Victor Ciocîltea a pierdut la cehoslovacul Ujtelki. Conducerea în clasament (după 11 runde) este deținută de maestrul maghiar Honfi, cu 9½ p, acumulate după o victorie la Hartog și o remiză cu Kurajița. Urmează în clasament Kurajița și Scholl cu cîte 8 p. Ciocîltea este clasat pe locul patru, pe care-l împarte cu Cortlever, ambii avînd cîte 6½ p.

În turneul marilor maeștri, primele locuri sînt ocupate în ordine de Botvinnik 8 (1), Gheller 7½ (1), Keres și Portisch 7½.

JOCURI INTERNAȚIONALE AMICALE DE VOLEI

Ieri, în București și Brașov, s-au disputat două partide internaționale amicale de volei. În sala Giulești, campioana R. F. a Germaniei, **Universitäts Sport Club Münster**, aflată în țara noastră cu prilejul meciului cu Steaua din „C.C.E.", a întîlnit pe **Rapid**. A fost un joc de antrenament, ambele formații căutînd, în limita posibilităților, să ofere celor prezenți ceva din ceea ce se cheamă spectacol, lăsînd la o parte tabela de marcaj. Dar au reușit numai parțial. Referindu-ne la evoluția oaspeților, trebuie să subliniem jocul lor calitativ superior celui desfășurat în fața campionilor noștri. De data aceasta, **U.S.C. Münster**, eliberată de tracul meciului oficial, a încercat și a izbutit acțiuni uneori spectaculoase, și-a organizat mai bine apărarea la fileu, manifestînd totodată mai multă hotărîre în atac, unde au strălucit **Zitranski** și **Grasshoff**. Victoria a revenit totuși bucureștenilor cu **3—1 (14, 14, —7, 10)**, neașteptat de greu, dacă ținem cont că în primele două seturi oaspeții au avut de fiecare dată avantaj în final **(14—12)** și au pierdut la potou, iar în cel de al treilea au cîștigat net. Făcînd abstracție de caracterul amical al meciului, **Rapidul** a jucat sub posibilitățile reale, cu greșeli mai ales în atac și la blocaj, echipa arătînd că nu este încă pusă la punct, în pragul returului. **(A.B.)**.

★

În continuarea turneului efectuat în țara noastră, campioana Albaniei, **Dinamo Tirana**, a întîlnit la Brașov formația locală **Tractorul**, de care a fost învinsă cu **3—2 (—11, —13, 13, 4, 10)**. Joi, la Bacău, **Dinamo Tirana** va susține ultimul meci al turneului, în compania echipei locale **Viitorul**. **(C. GRUIA — coresp. principal)**

La puțin timp după ce a cucerit titlul de campion al Norvegiei la patinaj viteză, tînărul Dag Fornäss a obținut și titlul de campion al Europei la multiatlon. Iată-l purtat pe umerii a doi din conducătorii lotului norvegian la Inzell și zîmbind fericit obiectivului fotografic
Telefoto A.P.—AGERPRES

BOBERII VIZEAZĂ SAPPORO

(Urmare din pag. 1)

Gerard Monrazel, originar din Guadelupa, în echipa Franței, și a studentului din Guyana, **Max Jones**, în echipa Spaniei ne dau imaginea unei posibile răspîndiri în viitor a bobului în regiuni încă nebănuite.

Cu mult interes a fost urmărită aci încercarea echipajelor cehoslovace de a ține pasul cu primul eșalon european și locul 15 ocupat la bobul de 2 este promițător. Se așteaptă firește revenirea la activitatea competițională internațională a formațiilor din Polonia, Norvegia, Belgia, altădată prezente în întreceri.

Din acest punct de vedere, concursul internațional prevăzut a se ține la Sinaia este considerat de responsabilii bobului european drept un important pas înainte în menținerea interesului pentru un sport care, în general, duce lipsă de competiții.

În antrenamentul boburilor de 4 de azi, în singura manșă disputată, pista s-a dovedit ceva mai grea decît în ziua precedentă. De aceea, cel mai semnificativ eveniment ni se pare excelenta plecare din start a echipajului român format din **Panțuru, Focșeneanu, Țancov** și **Neagoe**, care în final a realizat cel de-al doilea timp al zilei. Se remarcă în continuare, la antrenamente, echipajele R. F. a Germaniei. Iată rezultatele, cronometrate pe porțiuni ale pîrtiei: **1. R. F. a Germaniei III (pilot Pitka)** 6,33 — 47,52 — 1:14,26; **2. România** 6,25 — 47,90 — 1:14,45; **3. Austria V (pilot Hofer)** 6,62 — 48,57 — 1:14,98; **4. R. F. a Germaniei I** 1:15,04; **5. Austria III** 1:15,24; **6. Austria I** 1:15,29; **7. R. F. a Germaniei II** 1:15,56.

telex-radio-telefon

Cu prilejul concursului de patinaj viteză de la Moscova, patinatorul sovietic Anatoli Lepeskin a egalat recordul mondial în proba de 500 m. El a realizat excelentul timp de 39,2, care constituie un nou record unional.

■

La Houston, atletul american Willie Davenport (medaliat cu aur la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico), a stabilit cea mai bună performanță mondială pe teren acoperit în proba de 120 yarzi garduri, cu timpul de 13,5.

■

În cadrul „Ligii europene" la tenis de masă, la Stockholm, s-a disputat întîlnirea dintre echipele Suediei și Ungariei. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 5—2. Johansson a cîștigat cu scorul de 2—0 întîlnirile cu Jonyer și Beleznai. Jonyer l-a învins pe Alser cu 2—1, în cel mai spectaculos meci.

■

Recordmanul mondial la săritura în înălțime, Valeri Brumel, a anunțat că își va face probabil reintrarea anul viitor în cursul lunii mai. El își continuă cu perseverență antrenamentele și a început să se pregătească acum cu haltere în greutate de 140 kg.

■

Cu prilejul „Zilei săritorilor", concurs atletic organizat anual în orașul Berdicev (U.R.S.S.), sportivul sovietic Anatoli Moroz a stabilit cea mai bună performanță unională a sezonului în proba de săritură în înălțime cu performanța de 2,15 m. Un rezultat promițător a obținut și tînărul Rustam Ahmetov, în vîrstă de 18 ani, care a trecut peste ștacheta înălțată la 2,11 m.

■

Un organizator de meciuri de box din Miami i-a oferit suma de 150 000 de dolari campionului mondial Nino Benvenuti (Italia) pentru a-și pune titlul în joc în fața mijlociului american Luis Rodriguez, fost campion al lumii la categ. semimijlocie. Meciul ar urma să se desfășoare înainte de 30 martie la Miami. Rodriguez a susținut ca „mijlociu" 36 de meciuri, cîștigînd 35.

Premiile Helms pe 1968

LOS ANGELES, 28. (*Agerpres*). — Cupele fundației Helms, care se decern în fiecare an celor mai buni sportivi de pe diferite continente, au fost atribuite lui *Bob Beamon* (S.U.A.), *Nelson Prudencio* (Brazilia), *Mammo Wolde* (Etiopia), *Sawao Kato* (Japonia), *Jean-Claude Killy* (Franța) și *Michael Wenden* (Australia). În afara cupelor, cei șase laureați au primit și cîte o plachetă de argint.

Beamon este recordman mondial la săritura în lungime, cu excepționala performanță de *8,90 m*. *Mammo Wolde* a cîștigat maratonul olimpic cu timpul de *2h 20:26,4*, *Sawao Kato* a fost declarat cel mai bun gimnast din Asia, *Jean-Claude Killy* a cîștigat trei titluri olimpice la schi, iar *Michael Wenden* a stabilit un nou record mondial la natație în proba de 100 m liber cu timpul de *52,2*. Atletul sud-american *Prudencio*, s-a clasat pe locul doi la J.O., în proba de triplu salt, cu *17,27 m*.

VICTOR SANEEV — NOUL „ȘEF" AL CANGURILOR

Locul 13 în clasamentul masculin al anchetei I.S.K.

Multe schimbări a văzut triplul salt în decursul existenței sale! De la supremația japoneză, la cea braziliană, apoi la cea a polonezilor și, acum la cea a atleților sovietici. Aceasta ar fi pe scurt ceea ce, nominalizat, se traduce prin **Oda, Nambu** și **Tajima** pentru japonezi, **Da Silva** și **Prudencio** pentru brazilieni, **Schmidt, Malcherczyk** și **Jaskolski** pentru polonezi, **Scerbakov, Kreer, Fedoseev** și **Saneev** pentru sovietici. Aceștia au scris istoria probei la triplusalt, în întrecerile olimpice ca și în marile confruntări ale epocii noastre.

Nici un concurs, însă, nu a fost atît de disputat, nici unul nu a stat atît de mult sub semnul incertitudinilor, nici unul n-a fost atît de pasionant ca întrecerea finală de la Mexico. Beneficiind de avantajele incontestabile ale tartanului și de forma maximă a majorității „cangurilor" angajați în întrecerea finală de triplusalt, această probă a ținut încordată la maximum atenția tuturor. Recordul lui **Schmidt** din 1960, care rezistase 8 ani tuturor tentativelor, este spulberat în mai multe rînduri, iar **Schmidt**, deși realizează un rezultat cu 4 cm mai bun decît cel cu care cîștigase la Tokio, se clasează abia pe locul 7. După ce victoria i-a surîs lui **Gentile**, apoi lui **Prudencio**, în finalea 1-a preferat pe VICTOR SANEEV.

Victoria lui **Saneev** constituie o confirmare a superiorității școlii sovietice de triplusalt și o meritată satisfacție pentru excelentul antrenor al lui Saneev, fostul campion și recordman al U.R.S.S., **Vitold Kreer**, unul dintre cei mai celebri săritori ai deceniului trecut. El a ajuns, astfel, ca antrenor, la culmea pe care nu a reușit să o atingă în calitate de sportiv.

Saneev s-a născut la 3 octombrie 1945, la Suhumi, în Caucaz, lîngă Marea Neagră. Înalt de 1,88 m și în greutate de 77 kg, el a jucat multă vreme baschet, sport care îi place și acum foarte mult și pentru care are, de fapt, reale aptitudini. La 17 ani el a făcut parte chiar dintr-o selecționată caucaziană de baschet.

În atletism s-a impus dintr-odată, și succesele lui fulgerătoare aveau să-i deschidă o strălucită carieră. Astfel, după numai un an de activitate, în 1963 el reușește o serie de performanțe pe care nici un alt săritor de triplu salt nu le-a realizat pînă azi. Astfel, el a reușit 15 m la triplusalt, 10,9 la 100 m, 1,90 la înălțime, 7 m la lungime.

În 1964, se distinge în Jocurile europene pentru juniori de la Varșovia clasîndu-se pe locul II atît la triplusalt (15,71) cît și la lungime (7,42). În acel an, cel mai bun rezultat al său a fost de 15,78 m. În anul următor, el a progresat imperceptibil (15,80) din pricina unor accidente repetate, care l-au obligat să întrerupă activitatea și în cursul anului 1966. Între timp, el a absolvit Facultatea de agronomie și deși a obținut diploma de inginer, a fost convins de antrenorul Vitold Kreer să se înscrie și la Institutul de cultură fizică din Moscova pe care-l urmează în prezent.

Refăcut complet în 1967, Saneev realizează un progres extraordinar datorită unei pregătiri deosebit de intense (vom aminti doar că în lucrul cu haltere deține rezultate de 95 kg la împins, 120 la aruncat, 160 la genuflexiuni). El urcă de la 15,80 m la 16,67 m în numai 8 luni. În plus, obține o serie de succese în mai multe concursuri internaționale. Este prezent la Paris, în meciul Franța-U.R.S.S. unde cu 16,64 se clasează al doilea după marele său rival Oleg Zolotarev. Într-un meci cu Polonia este din nou învins de Oleg, dar apoi termină cîștigător în Cupa Europei precum și în ultimul concurs din cadrul săptămînii preolimpice. La sfîrșitul lui 1967 se afla pe locul 6 în listele celor mai buni performeri ai anului și, evident, se putea considera o valoare olimpică în perspectivă.

Anul olimpic îi confirmă valoarea. Obține locul II la campionatele europene de sală de la Madrid, realizează apoi 7,90 la lungime, rezultat neatins de nici un alt săritor de triplu în activitate. Laborioasa lui activitate nu rămîne nerăsplătită și Mexicul este martorul unor răsturnări senzaționale în care Saneev a avut ultimul cuvînt cu excelenta sa performanță de 17,39 m. Era un nou record mondial și olimpic obținut în ultima încercare, cînd prea puțini credeau că Nelson Prudencio — după ce sărise 17,27 — va mai putea fi detronat. Nervii și picioarele lui Saneev au fost — însă — mai tari și atletul sovietic a dobîndit un succes binemeritat.

N. MARAȘESCU

VICTOR SANEEV

MAGNAN A CÎȘTIGAT PE MERIT!

Convorbire telefonică cu campionul olimpic la floretă IONEL DRÎMBĂ

L-am găsit pe campionul olimpic la floretă, maestrul emerit al sportului Ionel Drîmbă la hotelul „Lilas" din Paris, la cîteva ore după încheierea asalturilor de la „Coubertin".

● Cum a fost?

— Magnan a cîștigat pe merit. Se află în avans față de mine cu pregătirea. Mi-a spus-o franc: are la activ mai bine de 30 de antrenamente în perioada care a urmat Olimpiadei. Iar eu, doar 6...

● Care a fost valoarea concursului?

— Ca să vă faceți o idee, este suficient să arăt că exceptîndu-i pe Revenu și Putiatin, în „Cupa Martini" a evoluat întreaga pleiadă a floretiștilor de pe continent. Iar în primii 8 nu au putut intra Șarov, titular în echipa U.R.S.S., campioană olimpică, Noel, finalist la J.O., Parulski, fost campion mondial, și Szabo, unul dintre cei mai bine cotați floretiști ai Ungariei.

Aș vrea să subliniez un amănunt. Pentru foarte mulți dintre participanții la „Cupa Martini", un handicap de loc neglijabil l-a constituit formula de concurs, cu eliminare directă încă din primul tur, în 10 tușe. Obiectiv vorbind, un asemenea sistem ar fi fost foarte util, să zicem, în ajunul unei mari competiții oficiale, o ediție a J.O. sau a unui campionat mondial, ca un ultim test. Dar, așa, cînd marea majoritate a trăgătorilor sînt abia la începutul etapelor de pregătire...

● Sîmbătă vei susține cel de-al doilea examen sportiv internațional al anului, în R.F.G....

— Meciul cu floretiștii R.F.G. se anunță foarte echilibrat, dat fiind faptul că doi dintre titularii echipei noastre, Țiu și Mureșanu, vor lipsi. Totuși, am încredere în partenerii mei de echipă, în Falb, Ardeleanu și Haukler, toți dornici să iasă și mai mult din anonimat. Vom alinia, deci, o echipă de elan, tehnică totodată. Mergem evident la victorie, la un 9—7 cel puțin.

● Și fetele?

— Și ele pot încheia meciul cu floretistele R.F.G. în avantaj, revanșîndu-se astfel pentru eșecul din august de la București. Asta, în pofida faptului că din echipă nu va face parte soția mea. Cuartetul Olga Szabo — Ecaterina Iencic — Ana Ene — Suzana Ardeleanu este însă suficient de omogen pentru a forța victoria.

Înainte de a încheia convorbirea telefonică, floretistul Ionel Drîmbă a ținut să mai spună:

— Mă simt bine. Scurta întrerupere a antrenamentelor, după Jocurile Balcanice, m-a refăcut integral și acum am un... apetit extraordinar de floretă. Îmi propun să mă apropii de posibilitățile mele reale în martie, cînd mă voi reîntîlni cu Magnan în „Cupa Adrien Romel". Și atunci...

(I. st.)

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 440 (5874) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 30 ianuarie 1969

CONSTANȚA PROPUNE: meci de verificare între echipa națională și selecționata orașului

Antrenorii din Constanța propun colegilor care pregătesc lotul boxerilor fruntași în vederea campionatelor europene ca, după Criteriul tineretului, să se organizeze un meci de verificare între boxerii susceptibili să îmbrace tricoul reprezentativei și cei din selecționata orașului Constanța. Constănțenii argumentează această idee prin faptul că au, în prezent, în pregătire un lot de 30 de pugiliști, dornici de afirmare și de a da o replică dîrză boxerilor fruntași. Meciul, propun ei, poate avea loc fie în orașul de pe litoral, fie la București. Considerăm că inițiativa antrenorilor din Constanța merită toată atenția.

• Luni a avut loc ședința colegiului central de antrenori. S-a hotărît ca toți cei 26 de boxeri selecționați în lotul lărgit pentru campionatele europene să participe la etapa de zonă a naționalelor. Dacă se va perfecta meciul cu selecționata Bulgariei (care ar urma să se dispute la 22 sau 23 martie, adică exact în perioada desfășurării etapei zonale), atunci 11 din cei 26 vor îmbrăca tricoul național. În această situație, tricolorii nu vor mai lupta în zone, ci direct în turneul final al campionatelor naționale. F.R. Box a trimis forului bulgar de specialitate o scrisoare în care solicită un răspuns precis.

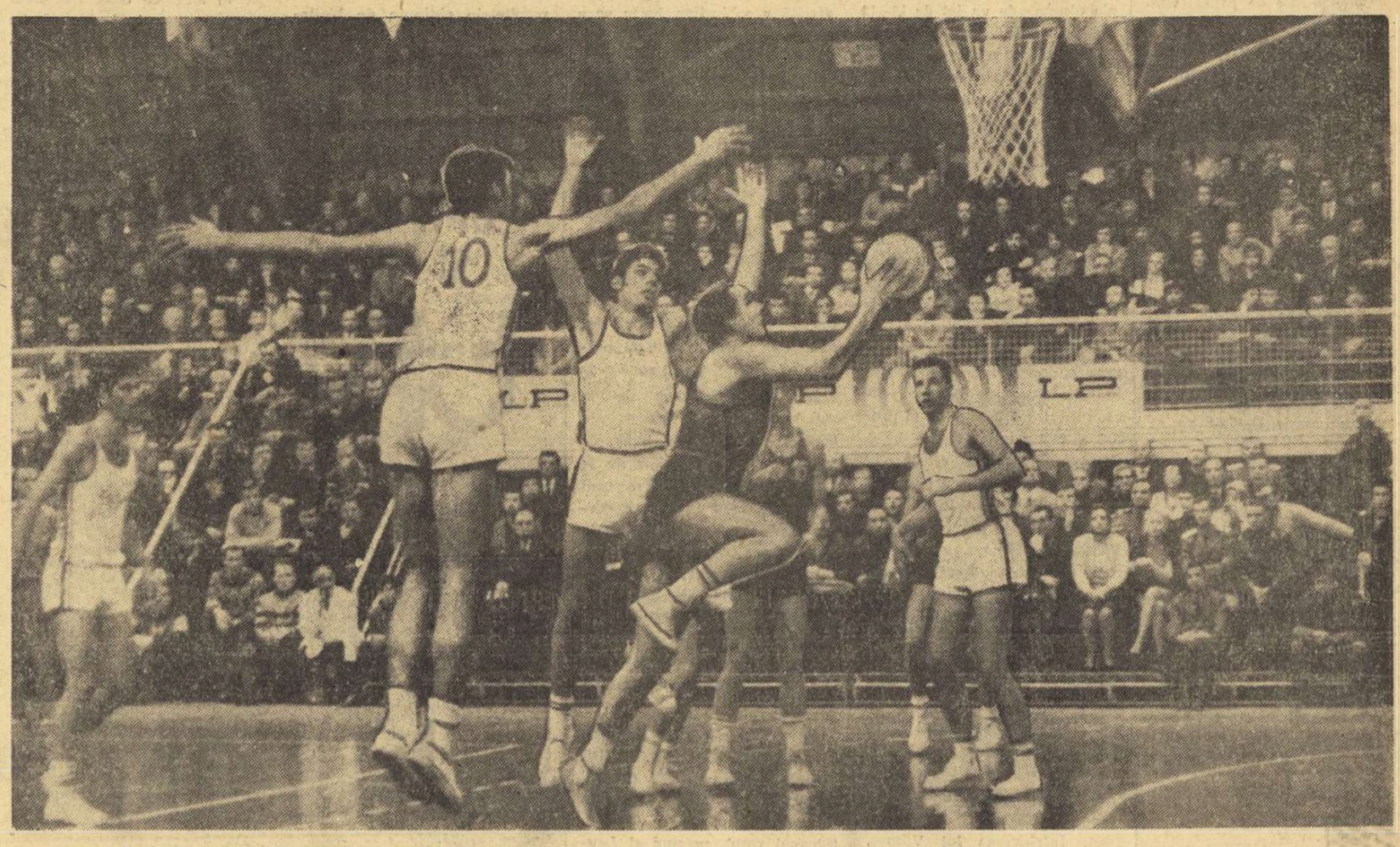

Dragoș Nosievici, unul din atuurile majore ale echipei Steaua, aruncă la coș Foto: A. NEAGU

CUPLAJ BASCHETBALISTIC DE CERTĂ VALOARE

VA REUȘI STEAUA SĂ CONTREZE CUPLUL WILLIAMS — FRANKLIN?

Politehnica — Akademik Sofia, un meci deschis oricărui rezultat

Baschetbaliștii de la Steaua și Fides Partenope, care se vor întîlni astă-seară (sala Floreasca, de la ora 20) în primul lor meci pentru „Cupa cupelor", au luat un prim contact marți seara în frumoasa sală a clubului militar din calea Plevnei. Între cele două panouri, Tonino Zorzi și 8 din oamenii săi (Vittori, Bufalini și Maggeți au preferat să facă drumul cu mașina pînă la Zagreb și de aici mai departe cu trenul, astfel că la ora aceea nu sosiseră încă în Capitală), iar pe margine dr. Armand Novacek și coechipierii săi, urmărind cu multă atenție numerele de virtuozitate baschetbalistică ale lui **Jim Williams** (2,03 m) și **Lee Franklin** (1,90 m).

Într-o mică pauză a intermezzo-ului oferit de oaspeți, antrenorul lui Fides ne-a declarat că a venit la București decis să cîștige, deși, cunoscînd foarte bine valoarea baschetului românesc, se așteaptă la o replică viguroasă din partea echipei bucureștene. L-a completat cu multă gentilețe Lello Barbuto, trimisul special al lui „Il Mattino" din Napoli, care ne-a atras atenția asupra formei excelente în care se află formația oaspete: **„Fides a învins la scor pe Butangas duminică, în etapa a IX-a din campionat, și ocupă în prezent locul 3 în clasament. Personal, aștept cu mare nerăbdare evoluția lui Franklin, care îmbracă pentru prima oară tricoul napolitan într-un meci oficial. Împreună cu Williams, noul recrut al lui Zorzi promite un veritabil recital, care cu siguranță va fi pe placul spectatorilor bucureșteni, mari amatori (din auzite) de baschet spectaculos". „Fides are șuteuri excelenți** — ne-a declarat Dragoș Nosievici — **și cu siguranță va domina lupta la panou. Va trebui să venim cu argumente foarte puternice (o maximă concentrare, viteză superioară în acțiuni, totală dăruire) pentru a cîștiga... Și numai acest lucru va reprezenta o certă performanță".**

Deschiderea cuplajului (ora 18,30) de astăzi ne oferă o altă partidă de mare importanță: Politehnica — Akamedik Sofia în grupa semifinală a C.C.E. În mod cert, bucureștencele au un plus de valoare, care le poate aduce victoria. Akademik, însă, știe să joace (și a dovedit cu prisosință la Budapesta, în turul anterior) în deplasare. În perspectivă, deci, un meci deschis oricărui rezultat.

(a. v.)

PE MICUL ECRAN

JOI de la ora 20,30: repriza a II-a a meciului de baschet Steaua — Fides Partenope Napoli (în Cupa cupelor). Transmisie directă.

VINERI, de la ora 19.45: repriza a II-a a meciului de baschet Politehnica — Akademik Sofia (C.C.E.). Înregistrare pe telerecording.

ÎNTR-UN SINGUR AN...

Realitățile atestă tot mai convingător că pretutindeni în lume școala se prezintă ca o simbioză a celor două coordonate, prezentul și viitorul. Venind în sprijinul unei asemenea idei, statistici ale unor specialiști reputați au arătat că la ultimele ediții ale J.O. vîrsta medie a participanților la unele discipline a scăzut spectaculos, în cazul multor țări, sub 20 de ani. Mai mult, există chiar campioni olimpici care nici n-au împlinit 15 ani. Sigur, referința vizează inotul.

Așa stînd lucrurile, înființarea și apoi diversificarea rețelei unor școli cu profil sportiv a apărut ca o necesitate stringentă. Observația este aplicabilă și în cazul României, unde, în prezent, numărul unor asemenea unități școlare a atins cifra impresionantă de 90, față de una singură existentă cu un deceniu și jumătate în urmă.

Numai că în forma lor organizatorică școlile sportive au rămas apanajul elevilor din școlile generale și licee, cu rare excepții reprezentantii celorlalte instituții de învățămînt, ai școlilor profesionale îndeosebi, avînd porțile deschise. Era o stridență care se cerea să fie atenuată, un viciu de formă care trebuia să dispară pentru a anula astfel acele opinii exprimate nu rareori, cu sinceră îngrijorare, că asemenea unități ar fi, pentru sport, o adevărată „terra incognito".

Reabilitarea ideii s-a petrecut anul trecut, cînd a luat ființă, pentru elevii școlilor profesionale, prima școală sportivă cu denumirea sugestivă de „Energia". A fost o inițiativă curajoasă și salutară, remarcată de ziarul nostru. Erau exprimate atunci nădejdi că prin intermediul noii instituții cu profil sportiv elevii din cele peste 40 de școli profesionale ale Bucureștiului („Energia" rămînînd în sfera primului oraș al țării) vor putea să se realizeze și prin sport, așa cum o făcuseră la timpul respectiv alți exponenți străluciți ai acestor unități — campionul mondial la lupte Valeriu Bularca, gimnastul Gheorghe Tohăneanu, atletul Vasile Sălăgean și mulți alții.

Prin spiritul de dăruire al elevilor, prin capacitatea organizatorică și competența profesorilor și antrenorilor de la „Energia", nădejdile au fost realmente împlinite. Succesul ferm al acestei unități-etalon a dat să se înțeleagă — dacă mai era nevoie — cît de multiple sînt afinitățile elevilor din școlile profesionale cu sportul și ce perspective pot interveni, oxigenînd mai ales disciplinele din perimetrul atleticii grele. A fost, fără îndoială, totodată, un prilej de reflecție pentru specialiști și pentru organele de resort ale Ministerului Învățămîntului, care în toamnă, în dorința de a stabili o mai firească proporționalitate, au trecut la înființarea altor patru școli sportive similare, prioritate avînd acele centre care justificau prin factorul uman, bază materială și tradiție, conferirea unui asemenea drept: Brașovul, Craiova, Iașul și Sibiul. Se poate sublinia că alegerea a fost făcută în toate cazurile fericit, cunoscînd — peste toate considerentele amintite — și entuziasmul cadrelor de specialitate din aceste centre și larghețea organelor sportive locale. În atari condiții se poate anticipa că drumul deschis de „Energia" va fi temeinic consolidat prin existența noilor școli.

Prin urmare, școlile sportive din rețeaua învățămîntului profesional își cuceresc sistematic noi dimensiuni, numărul lor crescînd la 5. Este un fenomen sănătos de proliferare menit să aducă în cîțiva ani rezoivări certe în multe discipline sportive — box, haltere, atletism, lupte etc. — pe care, indubitabil, le va revitaliza în așa mod, încît ele să se poată alinia cu și mai mari șanse la viitoarele starturi olimpice.

Tiberiu STAMA

CAMPIONATUL REPUBLICAN DE ATLETISM ÎN SALĂ AL JUNIORILOR MARI

Sala din parcul „23 August" adăpostește la sfîrșitul săptămînii întrecerile juniorilor mari.

Simbătă

Ora 14,00 — prăjină; **16.00** — 50 m F (serii); **16.30** — 50 m B (serii), triplusalt; **17.00** — 50 m F (semifinale); **17.15** — 50 m B (semifinale); **17.45** — 50 m F (finala); **17.55** — 50 m B (finala); **18.00** — înălțime B, lungime și greutate F.

Duminică

Ora 9.30 — 50 mg F (serii); **10.00** — 50 mg B (serii); **10.30** — 50 mg F (finala); **10.50** — 50 mg B (finala); **11.15** — lungime și greutate B, înălțime F.

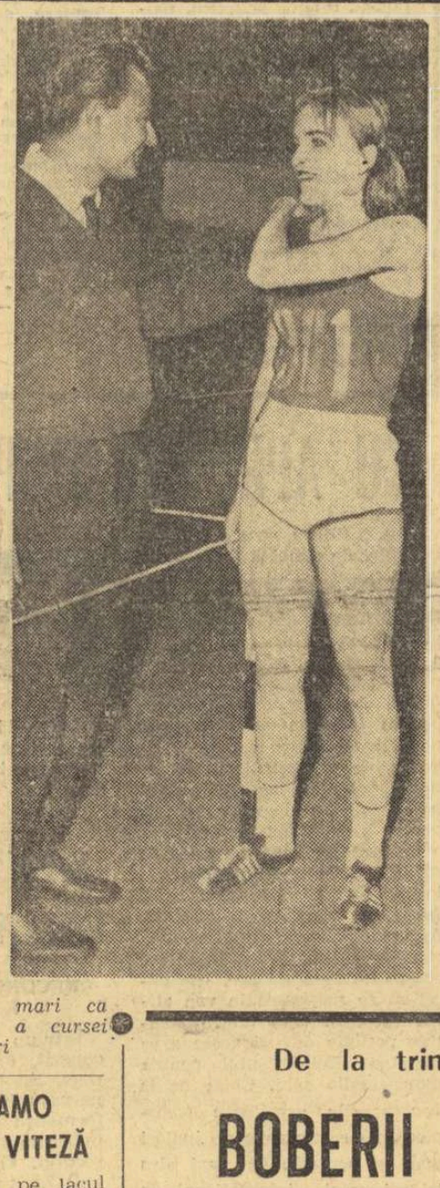

În fotografie, cîștigătoarea concursului republican al juniorilor mici, Marta Szatmari (împreună cu antrenorul ei I. Ciotea) se prezintă și la campionatul juniorilor principală favorită de 50 metri garduri mari ca a cursei

CUPA DINAMO LA PATINAJ VITEZĂ

Pista amenajată pe lacul Ciucaș din Tușnad va găzdui vineri întrecerile concursului republican dotat cu „Cupa Dinamo". În program figurează probele de 500 și 5000 m rezervate seniorilor și juniorilor mari, precum și curse pe distanțe mai reduse pentru copii și juniori mici.

De la trimisul nostru special, VICTOR BĂNCIULESCU:

BOBERII ROMÂNI VOR ASALTA LOCURILE FRUNTAȘE LA CAMPIONATUL EUROPEAN DE TINERET

Peste sute de kilometri de-a lungul nordului Italiei, peste un lanț interminabil de piscuri celebre, se reface un cuplu care a onorat bobul românesc, deschizînd pîrtie generației de astăzi. Clasați bine la campionatele mondiale de la Garmisch Partenkirchen din 1962, Henri Enea și Hariton Pașovschi se reîntîlnesc acum pe marginea pistelor faimoase de bob. Primul în Dolomiți, la Cortina D'Ampezzo, ca antrenor secund al echipajelor de tineret (alături de Tita Rădulescu, alt bober de renume); cel de-al doilea, în partea opusă, în Alpii occidentali, conducînd echipajele de seniori, la Cervinia.

La Cortina D'Ampezzo, pe vechea pistă olimpică iluminată, își încearcă forțele, deocamdată la antrenamente, schimbul de mîine al bobului românesc. Mecanicul-auto sinăian Ion Niculescu (23 de ani) se anunță, de pe acum, un viitor Panțuru. El este pilotul în care se pun cele mai mari speranțe.

(Continuare în pag. a 4-a)

În timp ce pe pista de la Cervinia Panțuru cîștiga un prețios „argint", în „retorta" de la Sinaia se cizelează „aurul" viitorului Foto: V. ZBARCEA

AZI, PE PÎRTIA DE LA SINAIA

„CUPA BUCEGI" LA BOB

SINAIA, 29 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Miercuri, pista de bob de la Sinaia nu a mai cunoscut animația specifică concursurilor și antrenamentelor oficiale și nici duruitul bolizilor fără motor în goană spre linia de sosire. A fost o zi neprevăzută de pauză, impusă de deteriorarea virajului Vînători. Începută încă de cu noapte, munca de refacere și consolidare a pîrtiei a luat sfîrșit după-amiaza tîrziu, urmînd ca gerul să-și facă datoria în continuare.

Pentru joi este programată competiția dotată cu „Cupa Bucegi". Demersurile întreprinse de organizatori, ca și munca migăloasă a specialiștilor și tehnicienilor prezenți vor prilejui joi încă un debut pe 1969 — **cronometrarea electronică a coborîrilor.**

Salutăm cu satisfacție acest progres care va însemna obiectivitate absolută.

Întrecerea se anunță mult mai disputată întrucît toate echipajele s-au acomodat mai bine cu pîrtia și au folosit interstițiul competițional pentru a-și pune la punct boburile pînă la limita maximă admisă de calitatea destul de diversă a materialelor.

G. RUSSU-ȘIRIANU

ILIE NĂSTASE

(TREI TITLURI DE CAMPION IN INDIA)

ÎN DRUM SPRE MAREA CARAIBILOR

CONVORBIRE CU CAMPIONUL DE TENIS AL ROMÂNIEI, ÎN SCURTA SA ESCALĂ LA BUCUREȘTI

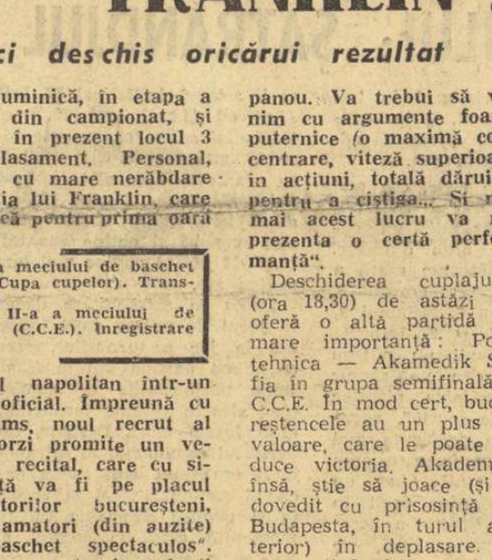

Primul tenisman al țării în vizită la redacția noastră

Serialul nostru cu care însoțim, în imaginație, pe tenismanii români sub soarele Indiei a primit în decurs de numai două zile tot atîtea impulsuri anticipative, vești proaspăt transmise pe calea undelor sau a firului telefonic. Prima: Petre Mărmureanu — învingător la Allahabad! De ce Mărmureanu? Explicația ne-a venit a doua zi: fiindcă Ilie Năstase a plecat spre București... Campionul nostru întrerupe Circuitul Indian, în care a cules o frumoasă suită de victorii, pentru a începe un altul, pe alte tărîmuri. Între două avioane, în drum spre țărmurile apusene ale Atlanticului, tenismanul în care ne punem atîtea nădejdi ne-a făcut tot felul de destăinuiri interesante.

În primul rînd, întrebăm:

— Cum te simți la — 10 grade de la + 35?

— Puțin cam... îmbrăcat, glumește Ilișuță. Am pus de toate pe mine, ca să evit consecințele variației mari de temperatură. Noroc că am o pauză de cîteva zile, altfel nu știu cum aș mai juca...

— Pînă acum, știm că ai jucat bine. Cîte victorii ai repurtat în India?

— Am trei titluri la simplu: Gauhati, Madras și Delhi. Cu dublurile, am în total 8 locuri întîi.

— Unde te-ai despărțit de ceilalți tenismani din lot?

— La Allahabad, unde am jucat primele tururi. Eram nr. 1 pe tabloul de simplu, dar atît eu cît și ceilalți doi capi de serie, Lal și Mukerjea, n-am încheiat concursul. Aceasta nu scade meritele lui Petrică Mărmureanu care — de altfel — se simțea în largul lui pe terenurile cu iarbă și promitea un rezultat bun. A fost prima știre pe care am citit-o în „Sportul", marți cînd am coborît din avion și m-am bucurat mult.

— Înseamnă că băieții noștri se vor descurca și fără racheta nr. 1... Unde mai joacă ei acum?

— După Allahabad, turneele indiene continuă la Jaipur, Indore, Bombay și apoi

Radu VOIA

(Continuare în pag. a 4-a)

ALȚI LUPTĂTORI ROMÂNI ÎN SUEDIA

Azi dimineață pleacă spre Suedia echipa de lupte greco-romane a clubului Steaua, care în zilele de 1, 3 și 5 februarie va susține mai multe întîlniri în nordul Suediei. Primele două meciuri vor avea loc în orașele Haparanda și Lulea, localități situate în apropierea Cercului polar.

RAPID BUCUREȘTI (f) ÎN C.C.E. LA VOLEI

Conducerea echipei feminine **„17 Nentori" Tirana** a acceptat datele propuse de campioana țării noastre, **Rapid București**, cu privire la jocurile din turul I al C.C.E. Primul meci va avea loc la Tirana pe 8 februarie și va fi condus de un arbitru bulgar, iar cel de-a doilea la 21 februarie în București, condus de un arbitru din Israel.

EXPLICAȚIA PASIUNILOR DE UN SINGUR SEZON

Concursurile de patinaj viteză desfășurate în acest sezon au reunit la startul lor un număr record de sportivi, probele rezervate juniorilor și copiilor fiind cele mai mult populate. Un exemplu concludent ni-l oferă recenta competiție republicană a speranțelor, dotată cu trofeul „Cupa cutezătorii": mulți dintre micii vitezişti s-au aflat la primul lor concurs oficial.

Dar, dacă pe pistele din Tușnad și Miercurea Ciuc am întîlnit numeroase figuri noi, în schimb n-am mai zărit tineri patinatori care în trecutul apropiat au cucerit sufragiile publicului, anunțîndu-se ca vitezişti de nădejde. Unde au dispărut ei? A surprins absența patinatorilor Mircea Stratulat, Eva Marcoși, Maria Dulamă (ca să amintim numai cîteva nume) deoarece sportivii respectivi s-au numărat printre laureații competițiilor anterioare. Am aflat însă, de la antrenorii lor, că ei... nu mai fac patinaj! „Am adus în locul lor alți copii, mai bine dotați" — ne-au explicat antrenorii.

Oare pasiunea acestor tineri pentru patinaj viteză a fost prezentă numai un sezon? Nu! Explicația trebuie căutată în lipsa posibilităților materiale (echipament, patine cu role, biciclete etc.) de a-și continua antrenamentele pe... uscat, mai precis în timpul verii, cînd tinerii patinatori sînt atrași către alte sporturi unde găsesc condiții mai bune de pregătire și concurs.

Tr. ANDRONACHE

DE LA BIATLONIȘTI SE POT AȘTEPTA REZULTATE VALOROASE

La sfîrșitul săptămînii trecute, Poiana Brașov a găzduit campionatele naționale de biatlon. La întreceri au participat cei mai buni specialiști ai țării, iar rezultatele înregistrate confirmă că, la ora actuală, România dispune de un lot de 10—12 biatloniști de certă valoare. Faptul este cu atît mai îmbucurător, cu cît dintre aceștia mulți sînt tineri, în plină formare, deci cu serioase rezerve în ceea ce privește creșterea performanțelor.

Cursa individuală a seniorilor a fost de o rară frumusețe și a demonstrat că biatloniștii români se află acum, la începutul marilor competiții, într-o formă corespunzătoare. Dacă vor beneficia și în continuare de aceeași atentă pregătire, ei pot urca pe podiumul de premiere în orice întrecere de anvergură. Favoritul indiscutabil al probei a fost considerat, pe bună dreptate, valorosul dinamovist *Vilmoș*. Dar, pe parcurs, calculul anterior a fost infirmat și titlul a revenit perseverentului *Nicolae Bărbășescu*, care a făcut o cursă de fond extraordinară, reușind să-l întreacă pe Vilmoș cu mai mult de 3 minute (deși dinamovistul este un fondist excelent). Ca urmare, cele două minute penalizare primite de Bărbășescu în poligon nu au putut influența rezultatul final. Vilmoș a tras bine și a terminat cursa fără penalizări, la fel ca și *Gheorghe Cimpoia*, care, însă, l-a întrecut și el, tot la fond. Înfrîngerea lui Vilmoș, după o săptămînă de la succesul din întrecerea cu valoroșii sportivi din R.D.G., a fost pusă, pe bună dreptate, pe ceruirea greșită a schiurilor, lucru ce a impietat asupra evoluției sale normale. Al patrulea clasat, *Constantin Carabela*, a obținut un timp bun, avînd în vedere că a fost penalizat cu 2 minute.

Întrecerea tinerilor biatloniști a scos în evidență că dispunem și la această categorie de un mănunchi de sportivi care pot aspira, oricînd, la un loc în echipa națională. *Victor Fontana* (campionul tineretului), *Dumitru Soiu, Ion Mirzea, Alexandru Szabo* și *Nicolae Horga* sînt doar cîțiva dintre viitorii performeri ai biatlonului românesc.

În afara sportivilor de la A.S.A. și Dinamo Brașov, am reținut și evoluția bună, la fond, a concurenților de la Clubul sportiv Sinaia, Tractorul și Steagul roșu Brașov. Reprezentanții cluburilor sindicale s-au prezentat mai slab pregătiți la trageri, dar, în viitor, o mai bună înțelegere între cluburile respective și conducerile uzinelor de care aparțin poate facilita obținerea de rezultate bune în ambele probe, fond și tir.

Antrenorii *Marcel Stuparu* (A.S.A.), *Gheorghe Olteanu* (Dinamo), *Nicolae Burchi* (Clubul sportiv Sinaia), *Ion Sumedrea* (Tractorul), *Moise Crăciun* (Steagul roșu), precum și *Laurian Cristescu* (antrenor de tir) depun eforturi considerabile pentru a asigura elevilor lor o pregătire la un nivel înalt, iar rezultatele obținute de biatloniștii români în viitoarele concursuri internaționale vor fi, avem convingerea, tot mai bune. Cît privește selecționarea echipei naționale pentru campionatul mondial de la sfîrșitul lunii februarie, este cert că ea va da multă bătaie de cap antrenorilor în alegerea celor mai buni dintre cei buni. Acesta să fie singurul inconvenient în munca lor!

Paul IOVAN

După prima ediție a campionatului echipelor de juniori

UNA LA ANTRENAMENT ȘI ALTA LA CONCURS

Am așteptat cu interes desfășurarea turului primei ediții a diviziei republicane de juniori la tenis de masă, competiție ce se cerea de mult inclusă în calendarul competițional.

Eram desigur interesat de evoluția echipelor pe care le antrenez dar, aproape în egală măsură, doream să văd la lucru pe actualii reprezentanți ai generației de juniori, la scurt timp după măsurile de întinerire oarecum forțată a lotului nostru național.

După cele patru zile de concurs, nu sînt dezamăgit, dar nici prea convins nu am plecat.

Rezultatele tehnice se cunosc. **Voința București** la fete și **C.S.M. Cluj** la băieți s-au instalat solid în fruntea clasamentelor și este puțin probabil ca în retur ele să fie detronate. Punctul forte al Voinței a fost omogenitatea echipei (Alexandrescu, Stoian, Lunteanu), iar la C.S.M. Cluj — sportivul Doboși, care asigură echipei sale trei jocuri aproape certe în fiecare partidă.

În ansamblu, însă, atît echipele de juniori, cît și cele de junioare au avut aceeași mare lacună: lipsa de omogenitate. Aproape fără excepție, în componența de trei jucători a echipelor, calificativele au fost: un om bun sau acceptabil, un al doilea mediocru, iar al treilea submediocru, ceea ce denotă o penurie de elemente valoroase îngrijorătoare.

Mi-au plăcut băieții de la Iași (Macovei, Apostu, Domnaru), motiv în plus pentru a regreta condamnabila neglijență (întîrzierea la un meci), care i-a scos de la bun început din lupta pentru titlu. Mi-a plăcut mult și Bobocică (Dinamo Craiova), care, împreună cu Naftali (Comerțul Tg. Mureș), au furnizat cea mai frumoasă partidă a acestor campionate.

Cu un joc mai matur și mai bine organizat, campionul nostru de juniori Șerban Doboși și-a dominat adversarii. Îi reproșez poate o oarecare rigiditate în deplasări, fapt care ar trebui să-l oblige la o mai bună automatizare a contrelor de pe masă.

Cum este și firesc, la o competiție în care limita de vîrstă este de 17 ani, entuziasmul și risipa de energie au fost pe prim plan. Cu atît mai stridentă a fost atitudinea de vedetă blazată a unora dintre concurenți, în frunte cu Nicolae Stelian (Politehnica București), care, de altfel, prin evoluția sa, nu a justificat cu nimic creditul pe care federația noastră i l-a acordat în ultimul timp.

La junioare, avem o sportivă care a terminat concursul neînvinsă: Cornelia Alexandrescu (Voința București). Succesele ei actuale și desigur și cele viitoare reprezintă rodul unui echilibru moral și al unei seriozități exemplare.

În ciuda multelor înfrîngeri suferite, Mihaela Lunțeanu (Voința București) și Elena Condicaru (Spartac București) rămîn speranțele actualei generații. Cu calități diametral opuse — calm și luciditate la Lunțeanu, nerv și spontaneitate la Condicaru, atent dirijate — ambele pot ca, încă în acest sezon, să facă un mare salt valoric. În accentuat regres s-a prezentat Lidia Căruceru (Sinteza Oradea), care s-a situat și ea undeva la limita „vedetelor blazate". Ar fi păcat să se irosească un autentic talent, în care s-au pus justificate speranțe. Aș vrea să remarc, în pofida multor înfrîngeri suferite, echipa Școlii sportive din Buzău, unde antrenorul Emil Băcioiu duce o intensă activitate, reușind să aibă două elemente de reală perspectivă: Minodora Popescu și Camelia Filimon.

Privind însă în ansamblu, competiția nu s-a ridicat la un nivel tehnic deosebit. Jocul nu s-a părut mai reținut, mai inhibat. S-a greșit nepermis de mult la mingi ușoare. Desigur, miza acestei competiții explică întrucîtva aceasta. Cred, însă, că există și o explicație concretă: temele din timpul pregătirii nu coincid cu jocul de la concurs sau mai precis: ceea ce se folosește într-o competiție nu se exersează la antrenament. De pildă, mult hulitul, dar atît de necesarul „joc de mijloc".

În încheiere, aș îndrăzni, avînd în vedere experiența mea de patru decenii, să fac cîteva remarci privind comportarea antrenorilor în timpul competiției.

Nicăieri ca la noi nu se face atîta abuz de sfaturi în **timpul jocului**. Și nu este bine. Nu este bine în primul rînd pentru că... regulamentul o interzice, nu este bine apoi, pentru că o cascadă de sfaturi nu poate decît să zăpăcească, să deconcentreze. Și nu este bine pentru că împiedică mai ales pe tînărul sportiv să-și formeze treptat, treptat, o concepție de joc proprie, independentă.

Se știe că tenisul de masă este un sport în care calmul și stăpînirea de sine joacă un rol primordial. Aceste calități trebuie să le aibă cel puțin în egală măsură și antrenorul. Și tot el, cu tact și pricepere, să le insufle sportivului. Am asistat însă, din păcate, la ultimul concurs, și nu numai la acesta, la adevărate crize de nervi făcute de unii antrenori în afara țarcului de joc, în timp ce la masă bietul junior se străduia să se stăpînească...

Ion POP — antrenor

TELEcronica

Mexico saga

„Mexico '68", serialul condus cu bonomie și afecțiune de neobositul nostru Cristian Topescu, a ajuns la cel de al treilea episod cu „va urma". (Serios vorbind, întreprinderea lui Topescu e una din rarele, foarte rarele inițiative ale studioului de a reveni pe larg și cuprinzător asupra unor fenomene sau evenimente de importanță mondială. Nu mi se pare puțin și neinteresant ceea ce a ambiționat redacția sportivă). La al treilea episod, Mexico-saga și-a clarificat deja „personajele", „conflictul", stilul, liniile, încît ni se poate permite ca — fără a trage acele concluzii minunate în mașinăriile lor cu calități zburătoare și lipsuri grele care rămîn pe pămînt — să facem totuși cîteva observații pasagere, cu speranța dementă că nimeni citindu-le nu va sări pînă în tavan de furie iar una, măcar una dintre ele, va ajuta chiar la îmbunătățirea muncii.

Topescu ne atrăgea atenția din capul locului că fiind vorba de o retrospectivă „desigur că veți vedea ce ați mai văzut și veți auzi ce ați mai auzit"... Desigur. Numai că o retrospectivă — adică o rememorizare sau mai cult spus: o căutare a timpului pierdut — are în logica ei ca tot ce am văzut și am auzit să revedem și să reauzim altfel. De ce? Fiindcă între noi și eveniment s-a interpus timpul. Timpul deformează materia și materialele, montează altfel faptele neschimbate, schimbă luminile, semnificațiile, accentele, ne schimbă gîndurile și deci vorbele în fața acelorași imagini. Nici Topescu și nici noi nu mai sîntem cei care în noptile de octombrie așteptam pînă la miezul nopții „legătura", tremurînd pentru un centimetru și o secundă, neștiind ce va fi. Știm ce a fost, ne-am calmat, totul e la trecut, timpul și spațiul sînt altele, toate acestea nu pot să nu lase urme în felul cum privim, cum gîndim, cum montăm, cum selectăm ce a fost. Or, tocmai această atitudine — filozofică, aș spune dacă n-aș ști cu cît dispreț se uită unii cînd acest cuvînt e plasat în lumea sportului și a televiziunii — această distanțare în timp, cu tot ceea ce implică ea în montaj și comentariu, nu se face deocamdată suficient resimțită în retrospectiva noastră.

Materia ei e mult prea mult dominată de materialele din fototecă, îngrămădite acolo în timpul Olimpiadei și nu după. Cădem de prea dese ori într-un rezumat al rezumatelor filmate și trimise în acele zile; în cazurile cele mai fericite avem bune jurnale de actualități, la zi. Străbatem multe sporturi, filmul e lăsat să curgă în voia lui, sintem la discreția a ceea ce avem în magazie nu în cap, după o trecere de patru luni.

Portretele marilor campioni olimpici — tocmai ceea ce ar fi dat cea mai adîncă dimensiune umană — sînt prea puține, probabil că materialul de arhivă e pauper dar tocmai acesta ar fi rostul unei retrospective, să extragă din cenușiul peliculei cotidiene strălucirea unicatului, să învingă și să îngenuncheze arhivistica. Și atunci „asta avem, asta dăm". Am avut un foarte bun portret Colette Besson, obținut după Olimpiadă, a existat un bun moment Beamon, prin grația operatorului, Topescu a încercat cîteva sublinieri dintre care aceea consacrată lui Keyno mi s-a părut cea mai reușită — dar mai departe? Mai adînc? Factologie, multă factologie, multă descripție — prea puțină sinteză, prea puțin relief, prea puțină dramă. Nici nu poate exista dramă, acolo unde lipsesc timpul și omul. Topescu cred că e de acord cu această idee — și așa se explică de ce a avut buna idee de a nu „tăia" finalul acela formidabil la 400 metri și de a accentua cu atîta voluptate furtuna abătută peste cai și oameni. Dar pentru ca dramele și marile încordări să se reliefeze din plin ar fi trebuit să se renunțe la montajul faptic „pe sporturi" și să se abordeze materialul (sau să se deformeze) printr-un montaj „pe idee". Drama numai de aici tîșnește — din idee. Recunosc însă că aceasta e altă poveste, altă sagă.

Comentariul (de ce lipsește din studio martorii oculari?) are toate calitățile de bun simț și spirit camaraderesc ale lui Topescu, dar și vorbele sînt prea lipite de peliculă, de fapte. Rareori se încearcă o salutară desprindere — cum a fost cazul excelentei introduceri la probele de natație. Se folosește cam zgîrcit „literatura" Olimpiadei, cum ar fi comentariile marilor specialiști, se confruntă avar punctele de vedere contradictorii, preferîndu-se expresia netedă, fără probleme, atottriumfătoare. Iar și aceasta e o altă sagă la care intenționăm să revenim cînd serialul va ajunge la finalul său victorios. Poate că pînă atunci nu vom mai avea nici o obiecție? N-ar fi tragic. Dar — sincer — cred că mi-ar fi imposibil.

BELPHEGOR

NU MAI MERGE CU APRECIERI DUPĂ OCHI!

Revenim asupra concursului republican al juniorilor mici cu cîteva considerațiuni în legătură cu organizarea. Trebuie să arătăm că sub acest aspect concursul a constituit, în general, o frumoasă reușită. Toate rotițele angrenajului au funcționat bine, fiecare om din corpul de oficiali s-a achitat cu brio de sarcinile avute. Primii trei clasați au primit frumoasele plachete promise de federație și — pentru prima oară — a fost editat și difuzat un program la o competiție de juniori mici! Cu un singur lucru nu ne putem împăca însă: modul de înregistrare a sosirilor în probele de alergări (plat și garduri).

Pe distanța de 50 metri, atleții nici n-aveau timp să se desfășoare bine și ajungeau la capătul cursei. Finișurile au fost foarte strînse, uneori cîte 4—5 concurenți trecînd linia de sosire la intervale insesizabile. Cum să fie departajați? Este drept, judecătorii de sosire pot da uneori verdicte care să contrazică o realitate evidentă. Dar, în cazul disputelor de evident echilibru, cum a fost cazul celei de 50 m băieți, mecanismul imperfect al ochiului omenesc devine ineficace. Contestația depusă, privind acordarea primului loc, nu a putut fi soluționată nici prin consultarea fotografiei de sosire făcută de antrenorul M. Berbecaru (foto-amator), întrucît pe peliculă fusese surprinsă situația de la metrul 51. Și atunci, doi atleți au fost clasați pe primul loc „la masa verde", pentru a se curma discuțiile.

În mod hotărît, înregistrarea sosirilor trebuie făcută cu mijloace tehnice, cu aparate care să furnizeze sentințe inatacabile. Atunci cînd se cheltuiesc sume ridicate pentru organizarea unor competiții de amploare, este păcat să se risipească în van atîtea eforturi. Una dintre soluțiile posibile este și aceea a adaptării „Telesid"-ului pentru dimensiunile sălii. Chiar de la concursurile următoare (campionatele republicane de juniori mari și seniori), dar mai ales la concursul internațional de sală (15—16 februarie), rezolvarea sosirilor discutabile trebuie făcută pe baza consultării fotografiei.

Ad. IONESCU

DIN SĂLILE DE ATLETISM

RECORD DE JUNIORI LA BRAȘOV

Într-un concurs pe teren acoperit, organizat la Steagul roșu, Sergiu Patai (Lic. 2) a parcurs 50 mg în 7,4 s — performanță egală recordului republican de juniori. Pe locul secund, Gabor Bara (Tractorul) 7,5 s. Alte rezultate: **lungime**: V. Bureș 6,86, Ov. Simionescu 6,60 (ambii de la Lic. 2); **triplu**: L. Prigoci (St. roșu) 13,53. (**C. Gruia** — coresp. principal).

C. DOSA — 2,05 m LA ÎNĂLȚIME

În sala de sub tribuna stadionului „23 August" din Tg. Mureș, cu prilejul primului concurs din acest an, Csaba Dosa (participant la J.O. din Mexic) și-a făcut un promițător debut competițional, sărind 2,05 m la înălțime. Recordul republicar de sală la juniori este deținut din 1967 de Ioan Șerban cu o performanță de 2,06 m. (**C. Albu** — coresp.).

REZULTATE BUNE LA TIMIȘOARA

Pe pista acoperită a stadionului C.F.R., peste 150 de atleți din Arad, Reșița, Sinnicolaul Mare și Timișoara au participat la un concurs. S-au remarcat săritorii în înălțime juniori: Mihai Negomireanu (Arad) 1,95 m — la băieți, Doina Cioflec (Tim.) 1,52 m — la fete. Din celelalte rezultate: **50 m seniori**: Emil Tobias (Tim.) 5,9; **50 mg junioare**: Gerda Covaci (Tim.) 8,0. (**P. Arcan** — coresp. principal).

...ȘI LA PLOIEȘTI

La concursul organizat de clubul Petrolul, cei mai buni: M. Chira și M. Preda — 1,90 la înălțime, M. Zamfir — 6,78 la lungime, Victoria Cîrstea — 11,99 și Niculina Ioniță — 11,98 la greutate fete. (**M. Bedrosian** și **M. Sima** — corespondenți).

ȘAH pentru TOȚI

STRĂBUNUL ȘAHULUI: ȘATRANDJUL

Cucerind Persia (sec. VII), oștile Islamului au venit în contact cu o veche cultură și civilizație, de la care învingătorii au împrumutat curînd numeroase cunoștințe și obiceiuri. Printre altele, au învățat un joc nou, deosebit de interesant, care, purtat cu repeziciune de iureșul năvalnic al călăreților profetului, s-a răspîndit în toată lumea musulmană, de la Samarkand și Buhara pînă în Spania maură, iar în cealaltă parte a lumii, pînă în Madagascar și în îndepărtatele sultanate din Malaezia.

Jocul se numea Șatrandj — o adaptare a denumirii persane Șatrang — și era străbunul șahului actual. El se juca tot pe o tablă de 8×8 pătrate, care însă erau toate de aceeași culoare. Figurile erau: *Șah* (Regele); *Firzan* sau Fîrz (Ministrul — actuala Damă); *Fil* (Elefantul — actualul Nebun); *Faras* (Calul); *Ruch* (Carul de luptă — actualul Turn) și *Baidak* (Pedestrașul — actualul Pion). După cum se vede, piesele erau aceleași, dar mersul unora dintre ele era diferit. Astfel, Firzan (Dama) era o piesă slabă, putînd muta numai pe primul pătrat, în diagonală; Fil muta tot în diagonală, dar sărind peste un cîmp (de exemplu, de la c1 la e3, sau de la c1 la a3); în sfîrșit, Baidak avea mersul pionului actual, dar nu putea sări peste două cîmpuri în poziția inițială, iar cînd ajungea la linia a 8-a se putea transforma numai în Firzan. Celelalte piese mutau la fel ca în șahul de astăzi. Spre deosebire de regulile actuale, partida putea fi cîștigată în trei feluri: prin mat, prin capturarea tuturor pieselor adversarului și prin pat.

După cum se vede, cea mai puternică piesă din Șatrandj era Turnul. Aș-Suti, un cunoscut jucător arab din sec. IX, dădea următoarea scară a valorilor pieselor: Turnul 8, Calul 5½, Dama 3, Nebunul 2, Pionul între 1 și 2. Datorită faptului că pionii nu puteau înainta decît cîte un singur pas, iar majoritatea pieselor erau „cu bătaie scurtă", angajarea luptei se desfășura mai lent, iar ordinea în care erau făcute primele mutări juca un rol mult mai redus decît în șahul modern. Pentru a accelera desfășurarea partidei, jucătorii versați își dezvoltau piesele după scheme bine cunoscute (aidoma variantelor de deschidere, din șahul actual), căutînd să ajungă la anumite poziții tipice, denumite *Tabia*, de la care se începea de fapt partida. Vechile manuscrise arabe citează numeroase poziții de acest fel. În diagrama de mai jos, piesele albe sînt așezate în poziția „Mujannah" (Joc de flanc), iar cele negre în poziția „Maşaiki" (Jocul șeicului).

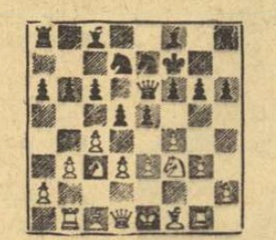

Iată un exemplu de început de partidă, dat de celebrul „Alia" (mare maestru) Al-Lailal, în care se înfruntă sistemul Mujannah cu sistemul Maşaiki: *1. f3 h6 2. f4 b6 3. Cf3 f6 4. g3 e6 5.c3 d6 6.c4 Ce7 7.Cc3 Cd7 8.b3 e5 9.e3 d5 10.d3 c6 11.Tb1 Dc7 12.Tg1* (Albul a ajuns primul la poziția sa „cheie", ceea ce îi asigură inițiativa) *12...Dd6 13.g4 g6 14.c:d5 c:d5 15.f5 g5* (Al-Lailal spune că nu este bine 15...g:f5 16.g:f5 C:f5 17.C:d5 cu avantaj pentru alb) *16.b4 a6 17.b5 a5* (Dacă 17...a:b5 18.C:b5 albul își asigură drumul Damei spre b5 și obține avantaj) *18.e4 d4 19.Ca4* cu joc mai bun pentru alb.

Lupta în șatrandj se dădea în jocul de mijloc după intrarea în joc a turnurilor, ceea ce anima partida sau în final, unde posibilitățile de remiză (mai ales în absența turnurilor) erau foarte mari. Desigur, repertoriul combinativ al șatrandjului era mult mai redus decît al șahului actual și aceasta și explică dispariția lui în momentul cînd, în secolul al XV-lea, a survenit modificarea regulilor lui și s-a născut șahul modern.

Totuși, și în șatrandj erau posibile nenumărate combinații frumoase și, ca un exemplu, cu care încheiem această scurtă prezentare a vechiului joc, iată o *mansubă* arabă (problemă), care ne prezintă o elegantă anticipare a clasicului mat „etouffé" (pentru urmărirea soluției, ca și în partida de mai sus, trebuie ținut cont de regulile de înaintare a pieselor, specifice șatrandjului).

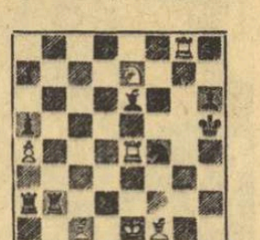

Albul începe și dă mat în 3 mutări

O PARTIDĂ DE LA HASTINGS

La tradiționalul turneu internațional de la Hastings tînărul jucător cehoslovac J. Smejkal a cîștigat următoarea interesantă partidă în care, pornind de la o deschidere foarte modernă, s-a ajuns la un joc de mijloc clasic, în care centrul de pioni a fost valorificat după toate regulile lui Tarrasch:

Alb: *Persitz*

Negru: *Smejkal*

1.d4 Cf6 2.Cc3 d5 3.Ng5 Cbd7 4.Cf3 g6 5.e3 Ng7 6.Nd3 0—0 7.0—0 c5 8.h3 b6 9.Nf4 Nb7 10. Ce5 c:d4 11.e:d4 Ce4! (Pionul d4 al albului este mai slab decît adversarul său de la d5 și aceasta permite negrului să ia conducerea jocului) *12.Ce2* (După 12. C:e4 d:e4 13. Ne2 C:e5 14. d:e5 Dc7 pionul e5 este greu de apărat) *12... C:e5 13.d:e5 Dc7! 14. f3 Cc5 15. e6* (Pionul e5 nu poate fi susținut) *15...Dc6 16.e:f7+ T:f7 17.c3 Taf8 18. Ne3 e5* (Negrul a obținut o poziție clasică ideală. Transformarea ei în victorie va necesita numai 12 mutări!) *19.Nc2 Na6 20. Tf2 Td7 21.b4?* (Cum spunea Tarrasch, în poziții proaste se fac mutări slabe. Oricum însă, este greu de recomandat un plan bun de apărare pentru alb) *21...Ce6 22.Na4 Nb5 23.N:b5 D:b5 24.Db3 Dd3 25.Nc1 e4!* (Începutul atacului decisiv) *26.f:e4 T:f2 27.R:f2 Tf7+ 28.Re1 D:e4 29.Nd2 Ne5 30.Tc1 Ng3+* și albul a cedat.

MIC LEXICON ȘAHIST

DURAS Oldrich (1882—1957). Remarcabil mare maestru ceh de la începutul acestui secol, Duras a luat parte la competiții internaționale numai 10 ani (1904—1914), dar în acest scurt răstimp a obținut o serie de mari succese (Locul I la Viena și Praga 1908, Breslau 1912; Locul II la Nürnberg 1906, Viena 1907, Hamburg 1910; Locul III—IV la Petersburg 1909; campion al Uniunii șahiștilor cehi în 1905, 1907 și 1909). După primul război mondial, Duras n-a mai jucat, dar a compus probleme și studii deosebit de interesante și a redactat cîteva rubrici de mare ținută (în special în „Ceske Slovo"). Iată una dintre problemele lui, publicate în „Zlata Praha", în 1919 (Soluția la sfîrșitul rubricii)

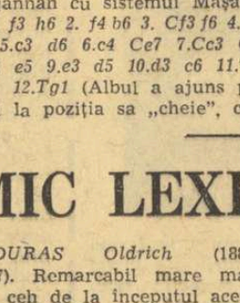

Albul joacă și cîștigă (Controlul poziției: Alb: Rel, Te4, g8, Nc1, f1, Ce7 Pa4. Negru: Rh5, Ta2, b2, Ne6, h6, Cf4, Pa5).

Soluția este forțată: *1.Te5+ Rh4 2.Cf5+ Rh5 3.Cg3++ Rh4 4.Th5+! C:h5 5.Cf5* mat.

MIC LEXICON ȘAHIST

DURAS Oldrich (1882—1957). Remarcabil mare maestru ceh de la începutul acestui secol, Duras a luat parte la competiții internaționale numai 10 ani (1904—1914), dar în acest scurt răstimp a obținut o serie de mari succese (Locul I la Viena și Praga 1908, Breslau 1912; Locul II la Nürnberg 1906, Viena 1907, Hamburg 1910; Locul III—IV la Petersburg 1909; campion al Uniunii șahiștilor cehi în 1905, 1907 și 1909). După primul război mondial, Duras n-a mai jucat, dar a compus probleme și studii deosebit de interesante și a redactat cîteva rubrici de mare ținută (în special în „Ceske Slovo"). Iată una dintre problemele lui, publicate în „Zlata Praha", în 1919 (Soluția la sfîrșitul rubricii)

(Controlul poziției: Alb: Rf7, De6, Pp. g2, g5, h2. Negru: Rh5, Nh6, Pf4)

DUFRESNE Jean (1829—1893). Pe adevăratul său nume E. S. Freund, a rămas cunoscut în lumea șahului sub pseudonimul pe care și l-a ales (o anagramă a numelui) datorită numeroaselor ediții înregistrate de clasicul său manual de șah, tradus în nenumărate limbi, între care și în românește (în „Biblioteca pentru toți", tradus de I. Schiopul) și a unor culegeri de partide ale marilor jucători.

DYCKHOFF Eduard (1880—1949). Entuziast organizator al șahului prin corespondență în epoca dintre cele două războaie mondiale. A cîștigat în 1929—1931 campionatul Europei. S-a remarcat și ca teoretician, datorită analizelor sale în varianta Tarrasch a Gambitului Damei și în combaterea variantei Iänisch din Partida Spaniolă.

Soluția problemei lui Duras: *1.De6—f5!* Variante: 1...N:g5 2. h4!; 1...Nf8 sau g7 2.h3! 1...f3 2.g:h6+ Rh4 3.g3 mat.

Rubrică redactată de **Sergiu SAMARIAN**

CU BOXERII PE ZĂPADĂ

Pregătirile pugiliștilor români în vederea campionatelor europene de la București sînt în plină desfășurare. Zece sportivi, dintr-un lot de 26, împreună cu antrenorii Ion Chiriac și Constantin Dumitrescu, profitînd de vacanța de iarnă, și-au petrecut cîteva zile la complexul de altitudine de la Piatra Arsă.

O ZI OBIȘNUITĂ

...Dimineața, după înviorare, deplasarea la terenul de fotbal, acoperit cu un strat de zăpadă de aproximativ un metru. Aici s-au disputat mai multe reprize de fotbal, rugby și handbal. Se înțelege, în condițiile amintite, orice mișcare solicita un efort deosebit. Alegerea celor două echipe a dat multă bătaie de cap antrenorilor. Pînă la urmă cei „mari", Ion Sănătescu (cat. grea) și Marin Constantinescu (cat. semigrea) au fost numiți „căpitani". Sănătescu a fost nemulțumit de „repartizare". Craioveanul a obiectat că mereu trebuie să suplinească lipsa de greutate a prichindeilor de la semimuscă (aluzie la Ganea și Lumezeanu), care i-au devenit coechipieri. Că pînă la urmă cei doi au asigurat victoria echipei sale, asta este altceva! Formațiile: echipa I — *Ion Sănătescu, Marin Lumezeanu, Petre Ganea, Pătru Cojocaru și Horst Stumpf;* echipa a II-a: *Marin Constantinescu, Ion Györfi, Alec Năstac, Vasile Ivan și Pavel Nedelcea. Partida a fost aprigă. Fentele, plonjoanele, pasele speciale și contraatacurile au caracterizat „joaca" respectivă în care, după o oră, din treningurile sportivilor ieșeau nori de aburi. Rezistența, forța și îndemînarea au fost solicitate la maximum.*

O REPRIZA DE SCHI

Destul! au decretat antrenorii. Toată lumea să echipează pentru schi. Un ura prelungit a răsunat din piepturile încinse ale celor 9 băieți. Nouă și nu 10, deoarece V. Ivan nu simpatizează acest sport. Titi Dumitrescu ne-a spus: „Nu poate face trei metri pe schiuri fără o căzătură, așa că-l înțeleg..." Pe pantă, asul grupului a fost Năstac. Slalomul executat de el a fost admirat de coechipieri și de antrenori. Un singur amănunt: schiază fără bețe, care îl stingherește! Cu alură de mari vedete, coborau panta Constantinescu, Stumpf, Cojocaru, Györfi și Lumezeanu. Tocmai cînd vroiam să-i apreciem pentru stilul curat, au început să strige: „Maestreee, cum oprim?" Răspunsul a fost prompt: „Aruncați-vă!" Și deoarece viteza crescuse amețitor, vajnicii schiori au început să se lase ușor pe spate și astfel s-au oprit prin... cădere. Au fost zeci de urcușuri și coborîșuri. Cu cîteva zile înainte, Nedelcea a luat inițiativa construirii unei trambuline și astfel au început săriturile, în care recordul de doi metri a fost realizat chiar de... constructor. Așa au trecut 90 de minute. În drum spre cabană am asistat la o bătaie cu zăpadă între cei doi antrenori. Învingător: Titi Dumitrescu. Învinsul: Ion Chiriac, care a și argumentat: „E normal. E mai tînăr ca mine cu doi-trei ani, așa că..."

ODIHNA ȘI NU PREA

După masa de prînz: odihnă obligatorie.

Antrenamentul de după-amiază a avut loc în sală. Accentul a fost pus pe remedierea unor deficiențe în tehnica boxerilor. S-a lucrat mult, cu răbdare și atenție. După circa două ore de lecții la mănuși, cu fiecare sportiv în parte, cei doi antrenori au cerut time-out.

UN MECI DE PING-PONG CU PREMII

La sfîrșitul unei zile de intensă activitate fizică se simțea nevoia unei relaxări. Dar, televizorul este defect de mai multă vreme. În lipsa „Sfîntului", băieții au vizionat o partidă de tenis de masă între antrenorul Dumitrescu și Pavel Nedelcea. Loviturile lui Titi au făcut ravagii și învingătorul a fost răsplătit cu aplauze și cu o sticlă de... apă minerală. La ora 22, stingerea!

După retragerea sportivilor am purtat o discuție cu cei doi antrenori. Am aflat că băieții muncesc mult, că maioul cu tricolorul pe piept este rîvnit de toți. Unul singur este mai comod: Györfi, „dar", ne-au asigurat antrenorii, „îl vom aduce și pe el la același numitor".

Așa s-a încheiat o zi obișnuită, cum au numit-o Ion Chiriac și Titi Dumitrescu. O zi în care s-a muncit mult, cu conștiinciozitate, în care voia bună a fost prezentă, iar roadele acumulărilor de acum se vor vedea, sperăm, pe ringul „europenelor".

P. OLTEANU

Clubul sportiv Olimpia aduce la cunoștință următoarele:

Începînd de la 1 februarie a.c. organizează un nou curs de inițiere la JUDO, pentru bărbați, femei, tineri și tinere.

Înscrierile se primesc la sediul clubului din str. Labirint nr. 75, sector 4 (autobuz 42), stația Parfumului, telefon 22 00 58.

La stadionul clubului Olimpia, din șos. Vitan 168—190 (autobuz 35 și tramvai 26), telefon 21 42 96, funcționează un patinoar natural între orele 8—12 și 14—17. Elevii și tinerii din cartierele Vitan, Văcărești, Dudești, Mihai Bravu au acces gratuit.

LA ORIZONT, RETURUL

Cu acești patru tineri fotbaliști va încerca Steaua să-și revitalizeze echipa și... jocul în returul campionatului. De la stînga la dreapta: Tătaru II (21 de ani), Iordănescu (19), Ciugarin (20), Ștefănescu (18)
Foto: V. BAGEAC

fotbal

• **Energetica Tr. Severin** (locul 14 în seria a V-a a diviziei C) așteaptă cu încredere returul competiției. Explicația? După cum ne-a spus antrenorul Ion Robu, lotul a fost împrospătat cu cîteva elemente tinere, din pepiniera proprie, ca de exemplu juniorii **Butaru, Georgescu, Piciu, Badea** și **Vătuiu**, iar o serie de jucători bătrîni nu vor mai face parte din „11"-le severinean. Pentru a avea o echipă disciplinată, conducerea secției a recurs și la unele măsuri radicale. Astfel, jucătorul **Bălă**, care a dat dovadă de nenumărate ori de indisciplină, a fost scos definitiv din lot.

O greutate în munca de pregătire o constituie faptul că biroul secției de fotbal nu se interesează de diverse probleme administrative ale echipei. Toate aceste treburi sînt lăsate pe seama antrenorului.

GH. MANAFU, coresp.

• **După ce antrenorul Ilie Cricitoiu a părăsit echipa, plecînd din localitate, formația Minerul Lupeni a stat un timp fără îndrumător tehnic. Acum însă lucrurile s-au rezolvat, antrenorul** Cornel Cărare, **ajutat de instructorul** Ion Groza, **ambii foști jucători ai Minerului, au preluat conducerea echipei. Pregătirile se desfășoară acum zilnic, fiind prezenți pe stadion toți cei 19 jucători. În retur vor apărea la Minerul o serie de fotbaliști noi, cum sînt** Lenu **(de la Steagul roșu Plenița),** Popescu, Macavei, Polgar **(toți de la Victoria Tg. Jiu) și** Hlopeteki **(de la A.S.A. Tg. Mureș).**

La aceștia se vor adăuga doi juniori, și anume: Cotoraș **și** Kelemen.

S. BĂLOI,
coresp. principal

• Echipa Uzinelor textile Oltul din Sf. Gheorghe (divizia C, seria a VIII-a) și-a pus ca obiectiv pentru retur păstrarea locului fruntaș pe care l-a ocupat în tur (locul 3). Pentru atingerea acestui obiectiv, antrenorul **M. Boriceanu** a întocmit un program sever de antrenament pe care-l respectă întregul lot. Începînd de săptămîna viitoare, Oltul va susține un număr de 10 meciuri de verificare, în compania unor formații de „C" și „B", printre care, Torpedo Zărnești, Carpați Sinaia, Poiana Cîmpina etc. Iată lotul care se află în pregătire: **Fulop, Korodi, Simon** (portari), **Georgescu, Maksai, Lorincz, Bozin I, Dancsuly** (fundași), **Goga, Bardocz, Keresztes, Rakosi** (mijlocași), **Antal, Csosz, Selymesi, Hollo, Bozin II, Gh. Kiss, G. Kiss** (înaintași). Probabil va fi inclus în lot și juniorul **Bokor.**

GH. BRIOTĂ, coresp.

• **Reîntorși zilele trecute de la Predeal, unde și-au început pregătirile pentru noul sezon, fotbaliștii de la Portul Constanța (divizia B, seria I) continuă antrenamentele cu multă conștiinciozitate. Zilele trecute, de pildă, jucătorii, în frunte cu antrenorul** Hașoti, **au putut fi văzuți într-un cros voinicesc prin apropierea portului. La fiecare antrenament se lucrează intens (conform planului pe ziua respectivă) și nimeni nu-și menajează forțele, întrucît au un obiectiv îndrăzneț: ocuparea primului loc în serie la încheierea campionatului! Programul echipei este foarte încărcat: pînă la începerea returului se va ieși zilnic pe teren și mai tîrziu se vor juca cîte două meciuri de verificare săptămînal.**

La ora actuală Portul Constanța dispune de următorii jucători: Manciu, Pițuru, Popa — **portari,** Gheorghache, Alexe, Dan, Sîntimbreanu, Hula — **fundași,** Etem, Strîmbeanu, Cojocaru — **mijlocași,** Tănase, Caraman, Humis, Bukkosi, Zamfir, Stan, Babu și Mănescu — **atacanți. Din cei 19 jucători portuari trei sînt transferați recent: Manciu și Zamfir (de la Marina Mangalia) și Cojocaru (de la Marina Mangalia, mai înainte la Tehnometal București).**

E. PETRE, coresp.

Ene Daniel, lansat în cursă spre gol... Față din partida amicală Dinamo Bacău — Știința Bacău
Foto: V. BOGDĂNEȚ

LA ORA BILANȚULUI

Aspecte din activitatea comisiilor județene Hunedoara și Arad

Comisiile județene de fotbal sînt, în aceste zile, în alertă...

Membri ai C.J.E.F.S., ai comisiei județene de fotbal, reprezentanți ai cluburilor și asociațiilor sportive, fotbaliști, antrenori, arbitri, delegați ai federației etc. participă la ședințele plenare ale acestor comisii, care analizează activitatea desfășurată anul trecut.

Antrenorul emerit Coloman Braun-Bogdan, prezent la ședințele comisiilor județene Hunedoara și Arad, ne-a prezentat, în rezumat, principalele aspecte ale activității fotbalistice din județele sus amintite.

PARALELE

Din capul locului, să consemnăm surpriza: Hunedoara reprezintă o puternică bază de masă a fotbalului, întrecînd pe linia aceasta județul Arad, vechi leagăn al soccerului nostru. De reținut, în primul rînd, faptul că numărul echipelor de seniori din județul Hunedoara (51) îl depășește pe cel al Aradului (43)!

Dar, să facem și alte comparații.

JUDEȚUL HUNEDOARA — o echipă în divizia A (Jiul Petroșeni, locul 5), una în divizia B (Metalul Hunedoara, locul 6, seria a II-a), șase în divizia C (Știința Petroșeni, locul I, seria a VI-a; Minerul Lupeni, locul 2, seria a V-a; Victoria Călan, locul 4; Mureșul Deva, locul 6; Aurul Brad, locul 7; Minerul Ghelar, locul 10 — toate în seria a VI-a), un campionat județean cu 14 formații, trei campionate municipale (Deva, Hunedoara, Petroșeni), două campionate orășenești (Brad, Hateg) și un campionat de juniori, cu două serii.

JUDEȚUL ARAD — două echipe în divizia A (U.T.A., locul 1; Vagonul, locul 16), una în divizia B (C.F.R. Arad, locul 2, seria a II-a), un campionat județean cu 13 echipe, un campionat municipal (Arad), un campionat de juniori și un campionat de copii cu 9 echipe, împărțite în două serii. Se observă că, practic, întreaga mișcare fotbalistică a județului este concentrată în Arad.

Trecînd la capitolul antrenori, vom sublinia un lucru nefiresc: în județul Hunedoara nu există încă un colegiu al antrenorilor! Deci, nimeni nu se interesează de ridicarea nivelului profesional al celor 25 de antrenori, care activează în județ, nimeni nu se interesează de formarea unor noi cadre.

Din acest punct de vedere, Aradul, cu cei 34 de antrenori ai săi reuniți într-un for județean, stă mai bine.

CÎND PARALELELE... SE ÎNTÎLNESC!

Din dările de seamă, prezentate în cadrul ședințelor plenare, a reieșit insuficientul control exercitat de comisiile respective în ceea ce privește desfășurarea campionatelor județene și de juniori. În aceste campionate s-au înregistrat neprezentări, acte nesportive, contestații etc. Numai în sezonul de toamnă, comisia județeană de fotbal Arad a dictat suspendări însumînd... 10 ani!!

În ambele județe, numărul arbitrilor este prea mic, acestia neputînd acoperi nevoile duminicale. Comisiile județene nu au organizat, însă, cursuri de calificare, complăcîndu-se în situația de a suprasolicita anumiți arbitri, delegîndu-i la două meciuri pe zi...

Dumitru VIȘAN

P.S. Formația de juniori U.T.A., campioană națională în 1968, activează... ÎN CAMPIONATUL DE SENIORI al municipiului Arad! Se pune întrebarea: cum își va apăra U.T.A. titlul de campioană națională, cîștigătoarea campionatului județean de juniori fiind singura formație îndreptățită să reprezinte Aradul în faza superioară, pe țară?

LOTO — PRONOSPORT

CONCURS SPECIAL PRONOEXPRES LA 5 FEBRUARIE 1969

La 5 februarie 1969, Administrația de Stat Loto-Pronosport organizează al doilea concurs special Pronoexpres din acest an.

Punctele de atracție ale acestui concurs special care se desfășoară după formula tehnică „5 din 45" sînt:

— Acordarea de autoturisme „Volga", „Dacia 1100", „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio în număr NELIMITAT.

— 20 autoturisme prin tragere la sorți: 1 „Volga", 2 „Dacia 1100", 6 „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio, 5 „Skoda 1000 M.B." și 5 „Trabant 601".

— 50 excursii la Istanbul de circa 10 zile.

— Premii obișnuite, suplimentare și speciale în bani.

Participînd pe bilete de 15 lei aveți șanse mari de cîștig.

Nu uitați! La concursul special Pronoexpres din 5 februarie se participă și pe bilete 50%.

Marți, 4 februarie, este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor.

• Astăzi este ULTIMA ZI rezervată participării la tragerea LOTO de mîine 31 ianuarie, care se va desfășura după o nouă formulă tehnică.

La această tragere și în continuare se vor efectua extrageri duble care vor mări considerabil șansele de cîștig.

Participați la tragerea LOTO de mîine la care se atribuie premii și variantelor cu 2 numere cîștigătoare.

PRONOEXPRES

Tragerea concursului nr. 5 din 29 ianuarie 1969. **Extragerea I: 2 17 3 36 45 24. Fond de premii: 441.320 lei. Extragerea a II-a: 39 30 44 3 20 19 24. Fond de premii: 358.198 lei.**

LOTO

Premiile întregi și sferturi de la tragerea din 24 ian. 1969.

Categoria I: 1 variantă a 130.701 lei și 2 variante a 32.675 lei; a II-a: 5 a 18.193 lei și 12 a 4.548 lei; a III-a: 224 a 650 lei și 297 a 162 lei; a IV-a: 521 a 337 lei și 794 a 84 lei; a V-a: 1204 a 174 lei și 1865 a 43 lei.

Premiul de categoria I în valoare de lei 130.701 a revenit participantului MOLDOR IOAN din Timișoara.

• Locul și ora tragerii Loto de vineri 31 ianuarie 1969 au fost schimbate. Tragerea va fi televizată în direct din studioul Televiziunii la ora 18, în loc de 19.30 cum a fost anunțată inițial pentru strada Doamnei nr. 2.

Un interviu în exclusivitate pentru ziarul „SPORTUL"

TREI DIN PROBLEMELE ACUTE ALE FOTBALULUI ELVEȚIAN...

...împărtășite de dl. VICTOR DE WERRA, președintele lui „Association Suisse de Football"

În continuarea turneului întreprins cu condeiul nostru reportericesc, sîntem azi în măsură să oferim cititorilor fragmente din dialogul angajat cu unul dintre factorii de răspundere ai fotbalului elvețian.

Domnul VICTOR DE WERRA, președintele Federației de fotbal a Elveției, a răspuns astfel întrebărilor ce i-am adresat:

— Pentru a vorbi despre problemele fotbalului, se cuvine să știm tot ceea ce angajează obiectivele esențiale ale acestui sport; și eu le văd, în primul rînd, în realizarea unui vechi și important deziderat: fotbalul trebuie să devină un sport cu adevărat de masă. Trebuie luptat și pentru obținerea unei asemenea ameliorări calitative, încît să dispunem de un număr mare de jucători de elită. Realizarea acestor deziderate ne creează, la ora actuală, nouă, conducătorilor federației elvețiene de fotbal, probleme dificile și permanent înscrise pe agenda actualității.

Una din marile dificultăți pornește chiar de la terenurile de joc. Afluența jucătorilor de fotbal a devenit o realitate — îmbucurătoare, în fond — căreia noi îi facem tot mai dificil față, din cauza lipsei de terenuri de joc. Este util să rețineți — ne spune interlocutorul nostru — că în Elveția, fiecare cîmp de joc este proprietatea administrației comunale, cu care cluburile au relații contractuale de locație și de servituți directe pentru satisfacerea cheltuielilor de amenajare și de întreținere. De aici pornesc o seamă de necazuri, între care unul e fundamental: de cîte ori se strică vremea, apar placarde la poarta stadionului sau a cîmpului de antrenament, cu demoralizantul anunț: „interzis a se juca!"

Este lesne de reținut ce prejudicii morale, ce repercusiuni tehnice negative au asemenea interdicții, pentru pregătirea jucătorilor noștri, și, totodată, ce pagube bănești sînt provocate cluburilor.

Ne-am străduit să amenajăm terenuri speciale, sau, în orice caz, accesorii cu zgură pentru antrenament, dar demersurile noastre nu și-au aflat încă rezolvarea, ceea ce e regretabil și profund dureros pentru noi, cei direct angajați în problemă. Totuși, nădăjduim că progresele tehnice ne vor ajuta să promovăm, prin investiții private, scoase de sub incidența bugetului comunal, un sistem de terenuri din materiale plastice și gazon artificial. Este un procedeu nou, care tinde să rezolve multe din aspectele actuale ale problemei cîmpurilor noastre de joc.

VICTOR DE WERRA
văzut de Neagu RĂDULESCU

— În concluzie, cu un ochi surîdeți și cu celălalt lăcrimați pentru că a avea mulți jucători e o binefacere, dar lipsa de terenuri e, într-adevăr, o nefericire. Ce alte probleme se pun în fața soccerului elvețian la ora actuală?

— N-avem antrenori, și asta frînează, se-nțelege, nu numai progresul fotbalului nostru, dar însăși desfășurarea vieții lui sub raport cantitativ. Începătorii, ca și evoluații în fotbal, încadrați în cluburile noastre, resimt lipsa numerică a antrenorilor. Și, în egală măsură, n-avem nici arbitri. Desfășurarea unei competiții fără arbitri corespunzători e inimaginabilă. Totuși, realitatea este că noi nu dispunem de suficienți arbitri de fotbal, arbitri de toate nivelele reclamate de fotbalul național.

— Apreciați că fotbalul elvețian și, desigur, cel mondial au atins nivelul tehnic cel mai ridicat?

— Nu se poate vorbi de un plafon ideal. Marele secret în jocul cu balonul rotund e să promovezi tehnica, fără să neglijezi pregătirea fizică.

Soluțiile noastre converg spre cele ale F.I.F.A. și U.E.F.A., ale căror cursuri de antrenori și, totodată, de specializare la nivel superior, noi le considerăm menite să contribuie, în mod activ, la progresul fotbalului fiecărei țări în parte, și a fotbalului internațional, în ansamblul lui.

— Și-acum, concret, ceva despre fotbalul românesc, astfel după cum îl cunoașteți.

— Ca spectator care a urmărit jocurile echipei dumneavoastră naționale — în 1966, la București și în 1967 la Zürich, iar în 1968 pe cel de la București, prin intermediul televiziunii, mi-am format convingerea că slăbiciunile echipei române sînt asemănătoare cu cele ale echipei elvețiene.

Aceleași ezitări în fazele de finalizare, aceeași timiditate în fructificarea unor acțiuni trudite, care au constituit investiții bine concepute. Nu e vorba aici de „ghinion"; totul se rezumă la deficiențe de tehnică individuală și, în bună măsură, la carențe de pregătire colectivă.

Echipa României a învins, la București, cu 2—0. Dar ambele goluri au fost înscrise din faze fixe. Celelalte acțiuni de atac n-au avut nici un rezultat. Mă gîndesc că noi vom interpreta rolul românilor în meciul de la Lausanne. Dar oare e sigur că vom obține și noi victoria, ca și ei, măcar din faze fixe?

V. FIROIU

CRIȘUL LA PREDEAL

De săptămîna trecută, fotbaliștii de la Crișul Oradea sînt oaspeții Predealului.

Antrenorul Anton Ferenczi și-a propus să asigure jucătorilor săi o bună pregătire fizică generală. Echipa efectuează cîte două antrenamente pe zi.

Pe stadionul din Predeal, orădenii au susținut două meciuri de verificare, ambele în compania Rapidului. În primul joc, Crișul a cîștigat cu 2—1, iar la „revanșă" s-a înregistrat un scor egal: 2—2.

Lotul echipei a fost completat cu Petrescu (de la C.F.R. Cluj), Birta (de la echipa de tineret rezerve) și fundașul Lucaci, care și-a reluat antrenamentele după o absență de un an, cauzată de boală. De asemenea, și-a reluat pregătirile portarul Katona, complet restabilit, în urma fracturii duble de maxilar, suferită în vara trecută. Buiuc a primit dezlegare pentru Metalul Tr. Severin.

VASILE SERE, coresp.

hochei

S. A. MITIN: „Hocheiștii români au făcut un progres cu totul notabil"

În cadrul programului de pregătire pentru participarea la turneul grupei B a campionatului mondial, selecționata de hochei a României a susținut luni un foarte important joc-test, întîlnind formația „Avtomobilist" Sverdlovsk, aflată în plutonul primelor șase echipe din Uniunea Sovietică. „Șoferii" au venit la București aureolați de două rezultate cu totul remarcabile obținute în campionatul U.R.S.S.: 6—0 cu T.S.K.A. și 5—4 cu Himik Voskresensk, care le-au permis să ocupe acum locul 5 în ierarhia primei ligi hocheistice sovietice. Iar jocul practicat în Capitală a onorat pe deplin reputația de care se bucură acest colectiv tînăr și impetuos (media de vîrstă — 22 ani!), oferind spectatorilor bucureșteni unul dintre cele mai reușite și mai complete spectacole hocheistice urmărite pe patinoarul „23 August".

La cîteva minute după terminarea jocului l-am rugat pe antrenorul echipei sovietice, S. A. MITIN, să ne împărtășească cîteva impresii culese în timpul turneului din România.

Mitin, astăzi un bărbat la vreo 45 de ani, a fost vreme îndelungată echipier al formației „Aripile Sovietelor" unde a făcut o linie de mare eficacitate cu Gurișev și Hlistov, două stele binecunoscute ale crosei și pucului. Apoi a fost antrenor al acestei echipe, care l-a consacrat, și în această calitate ne-a vizitat țara cu cîțiva ani în urmă. Acum, conduce pregătirea hocheiștilor din Sverdlovsk, oraș în care se spune că încă învață întîi să patineze și după aceea să meargă!... Părerile expuse de d-sa ni s-au părut deosebit de interesante și de instructive:

„Fără falsă curtoazie, ci la modul cel mai sincer, pot spune că în răstimpul scurs de cînd am văzut ultima dată echipa română, hocheiștii dv. au făcut un progres cu totul notabil. Ei alcătuiesc astăzi o formație redutabilă care gîndește pe gheață, cunoaște destul de bine geometria complicată a hocheiului, se apără cu sînge rece și atacă impetuos.

Din păcate, echipa este încă inegală pe parcursul celor 60 de minute, are momente inexplicabile de cădere, primește serii demoralizante de goluri, foarte greu de recuperat.

Mi-aș îngădui să sugerez antrenorilor dv. să acorde mai multă atenție pasei, element esențial, dar încă deficitar la majoritatea hocheiștilor români. Trimiterea și recepționarea defectuoasă a pucului anulează foarte multe acțiuni care în faza lor de început sînt excelent concepute și promit să se soldeze cu goluri.

Poate că ar mai trebui studiată și revizuită acea complicată „alchimie" a schimburilor, eliminîndu-se unele tendințe formale („toți trebuie să joace, de aceea s-au echipat") și racordîndu-se acest drept, acordat de regulament, strategiei și tacticii întregii partide. A-i rula strict mecanic pe jucători, sau a face schimburile sub imperiul inspirației este total greșit.

Nu pot încheia aceste rînduri fără să subliniez ospitalitatea desăvîrșită cu care am fost întîmpinați, căldura cu care ne-a primit publicul, făcîndu-ne să plecăm din această țară cu amintiri dintre cele mai frumoase.

Și acum, succes la Ljubljana"!

Valeriu CHIOSE

ASTĂZI: AVÎNTUL MIERCUREA CIUC — BULGARIA (TINERET)

Sosiți miercuri în Capitală, tinerii jucători bulgari s-au deplasat în aceeași zi spre Miercurea Ciuc, unde își vor începe astăzi turneul în țara noastră, întîlnind echipa locală Avîntul. În continuare, selecționata oaspe va evolua la Poiana Brașov, sîmbătă și duminică, în compania echipei de tineret a României.

EPITOK BUDAPESTA — ÎN TURNEU

La invitația asociației sportive Avîntul Miercurea Ciuc, formația maghiară **Epitők Budapesta** va efectua între 4 și 9 februarie un turneu de mai multe jocuri în țara noastră. Oaspeții vor evolua la **Miercurea Ciuc, Gheorghieni** și **Odorheiul Secuiesc**, urmînd ca în ziua de 7 februarie, atunci cînd se împlinesc 40 de ani de la disputarea primului meci de hochei în Miercurea Ciuc să participe la un turneu ce se va organiza în acest oraș alături de selecționata de tineret a României, Tîrnava Odorheiul Secuiesc și Avîntul M. Ciuc.

CUPA „INFORMAȚIA HARGHITEI" A REVENIT AVÎNTULUI M. CIUC

Desfășurată din inițativa organului de presă județean, această competiție s-a bucurat de participarea a patru formații. Pe primul loc s-a situat **Avîntul Miercurea Ciuc**, care în ultimele două etape a învins pe **Avîntul Gheorghieni cu 11—3** și pe **Tîrnava Odorheiul Secuiesc cu 7—2.**

RENAȘTE HOCHEIUL ÎN VALEA JIULUI

Recent, am primit de la corespondentul nostru St. Konyicska din Petroșeni o scrisoare prin care acesta ne anunță că echipa de hochei **Preparatorul Lupeni** și-a început antrenamentele, sub îndrumarea unui vechi iubitor al acestui sport, tehnicianul **Victor Ardeleanu.** În clișeu, tinerii hocheiști de la Preparatorul Lupeni înaintea unui antrenament.

ÎNTRE MANTINELE...

DUPĂ PRIMA MANȘĂ A CAMPIONATULUI DIVIZIEI B

CE A FOST BUN ȘI CE A FOST RĂU

Aflat la prima ediție, campionatul diviziei B la hochei a prilejuit, după consumarea primei manșe, diferite constatări.

La Odorheiul Secuiesc (turul și, apoi, la Gheorghieni (returul) am întîlnit spectatori cu dragoste statornică pentru acest dinamic sport de iarnă. La fiecare reuniune au fost prezenți sute și sute de oameni, tineri și vîrstnici, care au urmărit meciurile nu din tribune comode și cu pauze petrecute la bufetul cu preparate calde ca la București, ci stînd în picioare pe grămezi de zăpadă, înfruntînd, seară de seară, un ger puternic.

În returul primei manșe s-a observat în evoluția echipelor un evident progres tehnic. Saltul calitativ înregistrat de cele cinci competitoare se datorește continuității în joc, unele echipe, ca de exemplu cea din Tg. Secuiesc, debutantă în campionat, marcînd de la o etapă la alta un spor calitativ. Prin urmare, explicația evoluției ascendente a echipei Cooperatorul din Tg. Secuiesc (condusă și antrenată de fostul atacant al Stelei, Iuliu Hollo), care înmănunchiază un grup de tineri ambițioși, trebuie căutată în primul rînd, în continuitatea întîlnirilor susținute, cît și în experiența acumulată pe parcursul competiției. De aici reiese necesitatea (mai ales că gerul persistă, menținînd gheața naturală) continuării jocurilor în intervalul dintre manșele campionatului, contractîndu-se, deci, cît mai multe jocuri amicale. O sugestie: ar fi bine ca echipele din divizia A sau lotul național de tineret să se deplaseze la Odorheiul Secuiesc, Gheorghieni și Sighișoara, spre a împărtăși din experiența și cunoștințele lor și jucătorilor din aceste centre.

TINERETUL PE PRIMUL PLAN

În privința promovării tineretului, recordul îl deține echipa Șurianul Sebeș Alba, care prezintă în lot 10 elevi. Urmează în clasamentul celor mai tinere formații Cooperatorul Tg. Secuiesc, Avîntul Gheorghieni, Metalul Rădăuți și Tîrnava Odorheiul Secuiesc. Întrecerile au constituit pentru tinerii hocheiști un bun prilej de afirmare. În mod deosebit s-au remarcat B. Kemenes (Avîntul Gheorghieni), I. Laszlo (Tîrnava Odorheiul Secuiesc), D. Moroșan ș.a. care, dacă vor fi supuși unei pregătiri atente, se anunță ca jucători de nădejde.

Și acum, cîteva cuvinte despre arbitraj. La început fiind 4 și apoi 6 arbitri de centru delegați la prima manșă aceștia au făcut un adevărat tur de forță, conducînd uneori două meciuri, unul după altul, pe un ger de pînă la —25°. Pentru tinerii *M. Presneanu* (București) și *Gh. Tașnadi* (M. Ciuc), întîlnirile de la Odorheiul Secuiesc au însemnat un serios examen, pe care l-au absolvit cu calificativul foarte bine. Aceeași apreciere ar fi primit-o și cuplul *C. Sgîncă—Gh. Mureșanu* (București), care a arbitrat partidele decisive dintre Avîntul Gheorghieni și Tîrnava Odorheiul Secuiesc, dacă în returul de la Gheorghieni nu ar fi închis ochii la unele infracțiuni ale localnicilor.

★

Sperăm că organizatorii, oficialii și sportivii vor trage învățămintele care decurg din desfășurarea primelor întreceri și, în consecință, ne vor da prilejul să vorbim numai în termeni favorabili despre următoarea manșă a campionatului diviziei B.

Tr. IOANIȚESCU

DUPĂ TURNEUL ECHIPEI GRIVIȚA ROȘIE

OPINII TEHNICO-TACTICE DESPRE RUGBYUL FRANCEZ

Jocurile susținute de echipa Grivița Roșie în Franța deschid o serie întreagă de probleme noi, foarte importante pentru rugbyul românesc, de care — după părerea mea — trebuie să se țină seama pentru a ne putea menține, în viitor, la nivelul cerut de tradiția și valoarea performanțelor, la nivelul cerințelor actuale ale rugbyului mondial. Iată, după recentul turneu în Franța, cîteva puncte de vedere :

În ceea ce privește organizarea jocului din pozițiile fixe și acțiunile spontane, ele sînt cunoscute bine și de jucătorii noștri. Deosebirea dintre jocul francezilor și cel al nostru constă în anticiparea și participarea totală a jucătorilor în acțiuni. Fiecare jucător trebuie să fie un bun organizator de joc și să creeze, astfel, faze variate și periculoase în orice moment.

De asemenea, există o mare deosebire în ceea ce privește rapiditatea tuturor jucătorilor, care au o viteză de reacție foarte bună, indiferent de post, fiecare fiind, din această cauză, foarte periculos. La aceasta se mai adaugă o execuție tehnică foarte rapidă.

Înaintașii francezi joacă grupat, în plină viteză, fiecare căutînd să pătrundă în forță fără a pierde balonul. Nu există acțiune inițiată de ei în care să nu participe cel puțin cu 5—6 jucători grupați pe cîțiva m². Despre așa-zisul „maule" se pare că el nici nu există, deoarece este făcut în plină mișcare, cu acțiuni ofensive ce urmează imediat, pînă în momentul cînd se reușește să se grupeze înaintarea adversă și numai atunci balonul este scos, prin surprindere, și dat liniei de treisferturi.

În tot timpul, în jocul echipelor franceze se văd cele două compartimente cu atribuțiile lor precise : legătura dintre cei doi mijlocași este ireproșabilă, linia de 3/4 fiind pusă, astfel, în poziții variate și ușoare de atac. În general, francezii au pe 3/4 jucători îndrăzneți, incisivi, cu multă personalitate în joc.

La frumusețea și eficacitatea jocului practicat de ei contribuie din plin și arbitrii care conduc meciurile mult mai larg decît o fac ai noștri. Ei nu fluieră greșeli ce se fac rar (exemplu : introducerea balonului în grămadă, dublarea unui înaintaș la margine etc.), ci numai situațiile în care echipa își face, din acestea, un sistem.

La noi, arbitrii procedează invers, așteptînd adesea greșeli fără importanță pentru desfășurarea jocului, pentru a da lovitura de pedeapsă și a hotărî, astfel, victoria sau înfrîngerea. În acest fel, ei opresc multe faze ofensive.

Aceste observații le-am făcut, în afara jocurilor noastre directe, urmărind și cîteva partide din campionatul francez.

Din cele arătate, se impune îmbunătățirea arbitrajelor, introducerea, în echipă, a unor jucători cu viteză bună de reacție și ridicarea valorii tehnice a tuturor rugbyștilor.

Vorbind de jocurile noastre pot aprecia că echipa Grivița Roșie a avut, în primele două întîlniri, adversari foarte tari, cu nu mai puțin de 8 jucători internaționali A și B. Și, totuși, noi ne-am impus tactic, reușind rezultate valoroase. Datorită tocmai valorii arătate de echipa noastră, am primit oferte de a susține, la sfîrșitul anului, trei jocuri, pe care le va organiza cunoscuta echipă Bèziers, urmînd să mai jucăm cu Auch și S.U. Agen.

În altă ordine de idei, aș vrea să arăt că tot timpul echipa noastră a fost în centrul atenției ziarelor de specialitate, antrenamentele ei fiind urmărite cu mult interes. De asemenea, ne-am bucurat de o primire excepțională, întîlnind peste tot oameni care au arătat multă simpatie pentru sportul nostru, pentru poporul român.

Gh. PÎRCĂLĂBESCU
maestru emerit al sportului

Două noi victorii românești, la Beverwijk

HAGA, 29. — Șahista română Alexandra Nicolau a obținut a cincea victorie în turneul de la Beverwijk, învingînd-o pe cehoslovaca Vokralova. Lidera turneului, olandeza Timmer, a întrerupt cu compatrioata sa Vreeken. În clasament conduce Timmer cu 6 p (1), urmată de Nicolau — 6 p, Vokralova — 5 p. etc.

În runda a 12-a a turneului maeștrilor, Victor Ciocîltea a cîștigat la olandezul Kramer. Pe primul loc în clasament se află Honfi cu 9½ p, urmat de Kurajița — 9 p, Scholl, Vesterinen — 8 p, Ciocîltea, Cortlever — 7½ p etc.

Fotbalul de masă, un joc sportiv hibernal al copiilor și tineretului suedez

Mikael Ronsjö, în vîrstă de 12 ani, campionul mondial al fotbalului de masă

Sport de sezon, presupunînd arene cu terenul elastic și o temperatură adecvată rezistenței timp de două reprize în tribune, fotbalul constituie în Suedia o permanentă nostalgie în lungile luni ale iernii. Mai ales pentru copii și tineret, a căror nevoie de mișcare fizică și activitate imaginativă nu sînt epuizate de sporturile hibernale. Ca o compensație și, în același timp, ca un mijloc potrivit de stimulare a observației, fanteziei și agilității, fotbalul de masă a luat o mare dezvoltare în întreaga țară, constituindu-se clubul KP, al cărui creator și antrenor principal este Jan Kilian, un polisportiv cu vastă experiență în fotbal, tenis și patinaj.

Jocul, pe cît de simplu, reclamă o mare abilitate manuală și o atenție trează, dezvoltarea continuă a preciziei de „șut". O masă, a cărei lungime variază între 90—120 cm, cu lățimea între 45—90 cm, închipuie terenul, cu cele două porți de aproximativ 18 cm deschidere. Echipele adverse sînt reprezentate prin nasturi de culori diferite, avînd fiecare pe ele imaginea jucătorilor respectivi. Nasturii, cu o circumferință de 3 cm, sînt manipulați, la un capăt și altul al mesei-teren, de cîte un jucător, care reprezintă, capacitatea, forța și geniul întregii echipe... în vîrful degetului mijlociu.

— El are posibilitatea de a cuprinde pe toți cei „unsprezece" jucători ai săi, învață să gîndească în ansamblu și să-și cultive astfel spiritul de colaborare, care îi va face mai tîrziu să fie sau un foarte bun jucător sau, în orice caz, un spectator receptiv și, totodată, critic al jocului urmărit — îmi spune antrenorul Jan Kilian.

Jocul, ale cărui reguli sportive nu diferă de cele ale fotbalului de teren, a antrenat în ultimii ani mai multe mii de tineri și copii, făcînd posibilă organizarea unor turnee și campionate între reprezentanții diferitelor cartiere din Stockholm sau chiar între orașe. Ele au fost urmărite cu pasiune de un public alcătuit din mici și mari, fiind retransmise și de posturile de televiziune. Mikael Ronsjö, în vîrstă de doisprezece ani, care s-a dovedit cel mai inteligent dintre jucători, a reprezentat Suedia într-o competiție internațională și în Franța, unde tehnica și tactica lui au cucerit laurii tuturor întîlnirilor avute cu micii jucători francezi pentru țara sa. El este decretat azi, campionul... mondial al fotbalului de masă, în care a demonstrat o iscusință, deocamdată, fără rival.

Am asistat la un antrenament al agerului Mikael Ronsjö, care cheltuiește o energie și o spontaneitate remarcabile în joc, dovedind o absolută siguranță a

Supravegheat de antrenorul său, Jan Kilian, micul campion suedez se antrenează

distanțelor și a direcționării șuturilor „balonului" — acesta un nasture mai mic — urmărit cu atenție de un arbitru matur, cu un fluier adevărat.

Colecțiile de echipe, puse în circulație de clubul KP din Suedia, reprezintă cîteva din marile echipe internaționale și cele mai importante echipe suedeze. Ele popularizează în rîndurile școlarilor componența echipelor și fac microbiști din sutele și miile de copii și tineri, pînă la vîrsta de cincisprezece ani, care se pasionează pentru acest joc amuzant, capabil să deprindă pe sportivii sau spectatorii de mîine cu regulile și spiritul fotbalului, atît de popular în lumea întreagă.

George SBÂRCEA

TURNEUL DE LUPTE DIN SUEDIA A FOST DESTUL DE DIFICIL

Marți seara s-au înapoiat din Suedia luptătorii dinamoviști (toți componenți ai lotului național de „greco-romane") care au participat la un mare turneu internațional în orașul Klippan, alături de reprezentativele Norvegiei, R. D. Germane, Danemarcei, R. F. a Germaniei, Poloniei, Suediei și a echipei locale C.S. Klippan. Fiind vorba de primul concurs din acest an, și, totodată, de singurul înaintea apropiatelor campionate mondiale (1—10 martie), l-am rugat, chiar pe aeroport, pe antrenorul federal **Ion Corneanu** să ne răspundă la cîteva întrebări

— Mai întîi, ce părere aveți despre concurs ?

— A fost o competiție destul de dificilă. Toate echipele au avut în componență luptători valoroși aflați în vederile antrenorilor pentru „mondiale" și Jocurile Olimpice din 1972. De altfel, pe mulți dintre sportivii care au concurat la Klippan i-am văzut evoluînd și la Ciudad de Mexico : K. Pohl și J. Klinge (R.D.G.), M. Poikala și J. Karlsson (Suedia), I. Kwiecinski (Polonia) ș.a

— Deoarece aceasta a fost prima competiție la care s-a concurat în cadrul noilor categorii de greutate, ați constatat, cumva, un coeficient mărit de dificultate a luptei ?

— Evident. Pentru că s-au aflat, față în față, sportivi „plasați" mult mai aproape de greutatea lor obișnuită. Nu uitați că pînă anul acesta unii luptători erau nevoiți să slăbească foarte multe kilograme.

— Aceasta presupune că lupta a fost mult mai dinamică și deci numărul avertismentelor s-a redus ?

— Într-adevăr, lupta a crescut considerabil în dinamism. Cu toate acestea, arbitrii au dictat avertismente în stînga și în dreapta. Orice moment de luptă fără procedee tehnice — finalizate sau nu — a fost sancționat cu avertisment. Așadar, atenție mărită pentru C. M. !

— Cum s-au comportat luptătorii noștri ?

— Apreciez că majoritatea foarte bine, îndeosebi Baciu, Martinescu și Berceanu. Locul I pe națiuni „spune" suficient, cred. Doar o precizare : pe locul II — Suedia, cu 11 p și pe III — R.D.G. cu 10 p.

C. CHIRIAC

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

BOBERII ROMÂNI VOR ASALTA LOCURILE FRUNTAȘE

(Urmare din pag. 1)

De altfel, anul trecut, la Cervinia, făcînd echipă cu Stavarache, a ocupat un onorabil loc 7. De data aceasta, el și-a ales un partener tot din Sinaia, pe mecanicul de teleferic Dumitru Pascu (24 de ani). Celelalte două echipaje, care-și continuă pregătirile nocturne la Cortina d'Ampezzo, sînt formate din bucureșteni : șoferii Gheorghe Șandru (21 de ani) și Nicolae Stavarache (23 de ani), fostul ciclist și desenator tehnic Dragoș Panaitescu (24 de ani), împreună cu mecanicul Marius Gurgiu (25 de ani).

Din cauza vremii (la Cortina d'Ampezzo ninge intermitent), nu s-au efectuat, pînă acum, decît patru coborîri, seara, între orele 20 și 24. Tinerii români s-au acomodat cu pista și au obținut (toate trei echipajele) rezultate printre primele 10 înregistrate.

La Cortina, unde n-a pălit încă amintirea Jocurilor Olimpice din 1956, Eugenio Monti, „il volante rosso", cel mai celebru bober al ultimelor decenii, devenit proprietar al unor funiculare și director tehnic al lotului italian, face tot posibilul să întrețină, în stațiune, o atmosferă sportivă plină de atracție pentru numeroșii turiști ce vin aici. Multiplul campion mondial, european și olimpic a urmărit, la antrenamente, pe tinerii boberi români, recunoscîndu-le virtuțile și perseverența cu care se pregătesc.

★

La Cervinia a nins pentru prima dată în ultima săptămînă. Un strat de zăpadă de 10 cm s-a așternut în cursul nopții. Dar vrednicii îngrijitori ai pistei, cu mult spirit de sacrificiu, au curățat porțiunile principale și, în special, curbele. Depozitul subțire de nea, rămas încă în liniile drepte, a îngreuiat, firește, puțin alunecarea la antrenamentele de astăzi. Ceea ce n-a împiedicat, însă, bobul roșu, pe care scrie România, să realizeze, din nou, cei mai buni timpi în cele două manșe. Îmbucurător este faptul că a crescut viteza de start, că împingerea la plecare se face cu mai multă forță. În formula Panțuru — Focșeneanu — Țancov — Neagoe, s-au parcurs primii 50 m în 6,21, iar în manșa a doua, în care Pătrașcu l-a înlocuit pe Țancov, s-au obținut 6,31. Încercăm să nu exagerăm nădejdile. Dar în toate cercurile de aici, se face evident că favoritul nr. 1 al probei de 4 rămîne echipajul României. Se anunță redutabile și după antrenamentele de azi echipajele Austriei și R.F.G.

Cu aceeași ocazie s-au putut primi cîteva răspunsuri de principiu privitoare la participarea unor echipaje străine la concursul internațional de la Sinaia unde, probabil, vor fi la start reprezentanți ai Elveției, Italiei, Austriei, Angliei și Franței.

Principalele rezultate ale antrenamentelor de azi : România — manșa I : 6,21—47,78—1:14,32 ; manșa a II-a : 6,31—48,12—1:14,43 ; Austria III — manșa I : 6,40—48,15—1:15,25 ; manșa a II-a : 6,65—48,65—1:14,99 ; R.F.G. III — manșa I : 6,27—47,75—1:14,61 ; manșa a II-a : 6,31—48,01—1:15,16.

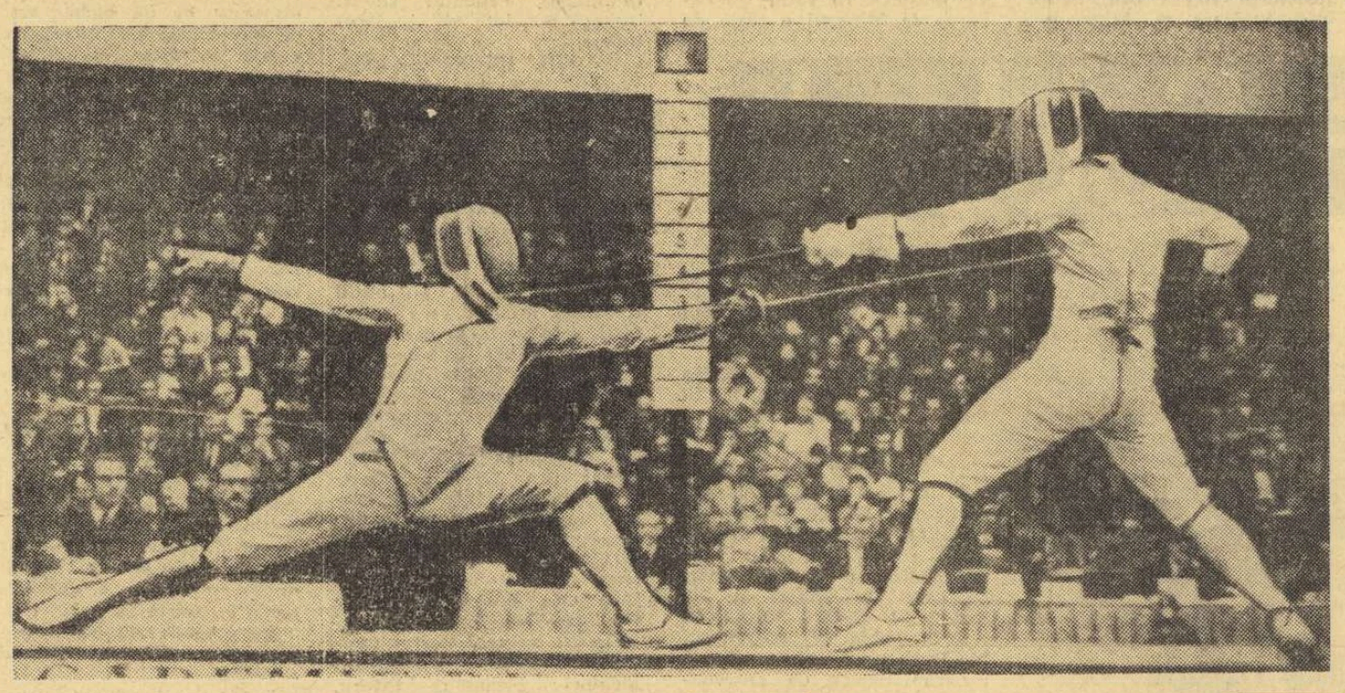

ILIE NĂSTASE

(Urmare din pag. 1)

în alte orașe din vestul Indiei, pînă la sfîrșitul lui februarie.

— *Iar tu ?...*

— Eu încep altă cursă, de unul singur. Îmi fac debutul peste Ocean, ca Ion Țiriac acum doi ani. Mai întîi, seria de concursuri americane pe teren acoperit, care începe săptămîna viitoare cu open-ul de la Philadelphia și continuă, la Salisbury, cu campionatele „indoor" ale S.U.A.

— *Spui de open. Cine joacă la Philadelphia ?*

— În scrisoarea de invitație sînt menționați Laver, Rosewall, Gonzales, Emerson, Newcombe, Roche, Pilici și toți ceilalți supercampioni ai tenisului profesionist. Dintre amatori vor fi prezenți americanii în frunte cu Ashe și Pasarell, iar din Europa au fost invitați Okker, Franulovici, Kodes, Curtis (Anglia), T. Ulrich și cu mine.

— *Apoi...*

— ...vin concursurile din sud, Circuitul Caraibilor. Se joacă numai în aer liber. Curacao, Caracas, Baranquilla, St. Petersburg-Florida, San Juan, Ciudad de Mexico... Aci, sau la Houston (Texas), mă voi opri pentru a lua drumul înapoi în Europa. Dar nu în patrie, ci la Roma, unde reîntîlnesc echipa noastră și pe Țiriac, bineînțeles, pentru a juca în campionatele internaționale ale Italiei. Va fi spre sfîrșitul lui aprilie cînd voi fi din nou acasă.

Tînărul campion al României ne privește cu ochi cuminți, dar ageri, care luminează chipul său bronzat, de autentic călător la tropice. Va fi din nou primăvară cînd ne vom reîntîlni cu simpaticul Iliuță. O singură dorință — să ne trimită, de departe, numai vești bune.

ADEVĂRATA FINALĂ DE LA „COUBERTIN"...

...în ediția 1969 a „Cupei Martini" la floretă s-a disputat între campionul olimpic Ionel Drîmbă *și fostul campion mondial de la* Gdansk *(1963) și* Paris *(1965),* Jean Claude Magnan. *Trăgătorul francez s-a revanșat, după eșecul său și al marii coaliții (Magnan, Revenu, Noel), dar disputa pentru întîietate, pe continent și pe glob, rămîne deschisă. Ea urmează să se tranșeze, fie din nou la Paris, în „Cupa Adrien Romel", fie în „Cupa Giovanini", însă și mai cert la Campionatele mondiale din Cuba, în septembrie.*

În fotografie — cei doi matadori ai floretei mondiale, în plină bătălie, pe podiumul din sala „Pierre de Coubertin".

DAG FORNAES CONTINUĂ...

În cadrul concursului internațional de patinaj viteză dotat cu „Trofeul Doria", desfășurat la Cortina d'Ampezzo, norvegianul Dag Fornaes a stabilit un nou record mondial în proba de 3 000 m cu timpul de 4:17,4. Proba de 500 m a fost cîștigată de vest-germanul Erhard Keller — 40,4. În proba de 1 000 m, victoria a revenit olandezului Jan Bazen cu 1:25,6.

ADVERSARII SCRIMERILOR ROMÂNI ÎN R.F.G.

DÜSSELDORF, 29. — În vederea întîlnirii cvadruple de scrimă, programată sîmbătă cu reprezentativele României, federația de specialitate a R. F. a Germaniei a alcătuit echipele pe care le va opune oaspeților în trei orașe (la Bonn : floretă feminin și masculin ; la Koblenz — sabie, și la Düsseldorf — spadă).

Echipele cuprind pe lîngă consacrați o serie de elemente tinere în plină afirmare și sînt formate astfel : **Floretă-feminin :** Heidi Schmid, Ruth Armbrust, Karin Giessemann, Helga Koch, Hella Gnaier ; **masculin :** Hein, Wessel, Reichert, Walde, Sensgorius ; **Spadă :** Bohnen, Beierstettel, Hehn, Behr, Muck ; **Sabie :** Wellmann, Wiescheidt, Wolinakowsky, Hohne, și Duschner.

AVERY BRUNDAGE ÎN VIZITĂ LA MÜNCHEN

MÜNCHEN 29 (Agerpres). **La München sînt în curs de desfășurare lucrările de pregătire în vederea celei de-a XX-a ediții a Jocurilor Olimpice. Marți, în cadrul unei conferințe de presă, Avery Brundage, președintele Comitetului internațional olimpic, oaspetele municipalității din München și al Comitetului de organizare a Jocurilor de vară, a împărtășit punctele sale de vedere asupra diferitelor probleme organizatorice. El s-a pronunțat în favoarea unei simplificări a protocolului J.O., dar a recunoscut că nu are multe șanse ca punctele sale de vedere să fie acceptate de C.I.O.**

La Sofia s-a disputat primul meci dintre formațiile Spartak Sofia și S.A. Lyon, contînd pentru optimile de finală ale „Cupei cupelor" la baschet masculin. Victoria a revenit baschetbaliștilor bulgari cu scorul de 86—53 (41—29).

ROD LAVER CÎȘTIGĂ FINALA DE LA BRISBANE

Proba de simplu bărbați din cadrul turneului internațional „open" de tenis de la Brisbane a fost cîștigată de Rod Laver, care l-a învins în trei seturi (6—3, 6—4, 7—5) pe spaniolul Andres Gimeno.

Turneele rezervate juniorilor au fost cîștigate la masculin de J. Alexander (4—6, 6—3, 8—6 cu Dent) și la feminin de Lesily Hunt (4—6, 6—1, 7—5 cu J. Young).

„TOUR DE L'AVENIR" : 10 ETAPE — 1800 km !

PARIS 29 (Agerpres). — Organizatorii celei de a 9-a ediții a Turului ciclist al Franței pentru amatori („Tour de l'Avenir") au dat publicității traseul competiției ce se va desfășura între 11 și 21 septembrie, în 10 etape, însumînd peste 1 800 kilometri. Concurenții vor lua startul din Le Mans, vor traversa Normandia și Bretania, terminînd cursa în Auvergne, la Clermont-Ferrand.

Iată ordinea etapelor : prolog la Le Mans — cursă contracronometru individual (10 km) ; **etapa 1 :** prima semietapă : Savigne l'Eveque — La Ferte Mace (92,500 km) ; a doua semietapă, cursă contracronometru pe echipe (10 km) în localitatea La Ferte Mace ; **etapa a 2-a :** La Ferte Mace — Cherbourg (218 km) ; **etapa a 3-a :** Cherbourg — Saint Hilaire-du-Harcouet (180,5 km) ; **etapa a 4-a :** Saint Hilaire-du-Harcouet — Paimpol (193 km) ; **etapa a 5-a :** Paimpol — Quimper (164,500 km) ; **etapa a 6-a :** prima semietapă : Quimper — Reguiny (118,5 km) ; a doua semietapă : Reguiny — Ploermel, contracronometru individual (41 km) ; **etapa a 7-a :** Ploermel — Angers (173,5 km) ; **etapa a 8-a :** Angers — Argenton-sur-Creuse (209,5 km) ; **etapa a 9-a :** Argenton-sur-Creuse — Riom (206 km) ; **etapa a 10-a :** prima semietapă : Chatel Guyon — Clermont-Ferrand (138,5 km) ; a doua semietapă : „Circuit de Charade" (10 ture, în total 80 kilometri.

La cursă vor lua parte 12 echipe a cîte 8 alergători (dintre care 5 sub vîrsta de 25 ani). Printre țările invitate se numără și România.

caleidoscop

Jean Claude Killy într-o nouă ipostază... Iată-l pe popularul as al schiului francez, micșorînd sensibil viteza după coborîrile în trombă pe pîrtiile albe, sau virajele cu peste 100 km pe oră la volanul automobilului de curse. Într-adevăr, Killy urcă acum zilnic în șaua unui mustang veritabil cu care turnează, în deșertul Colorado, într-un nou film serial din producția Hollywood-ului.

SURPRIZA NEPLĂCUTĂ

În cursul ultimelor săptămîni, fiecare jucător al echipei de fotbal a Angliei, campioană mondială, a avut surpriza dezagreabilă de a descoperi în cutia de scrisori o notă din partea fiscului. Acesta reclama o taxă de aproximativ 400 lire sterline pentru cele 1 000 de lire sterline încasate de fotbaliști în urma victoriei finale din „World Cup" 1966. Cei vizați au hotărît să se întrunească pentru a discuta înaintarea unei petiții către Ministerul de Finanțe. Ei motivează că este vorba de un premiu excepțional, remis cu titlu personal fiecărui jucător și — în principiu — scutit de taxe. „*De altfel,* a ținut să precizeze căpitanul echipei, Bobby Moore. *cei mai mulți dintre noi am cheltuit de mult acești bani...*"

„MINIOLIMPIADA"

Peste 2 000 de copii între 7 și 15 ani vor participa anul acesta la cea de-a III-a ediție a „Miniolimpiadei", care va fi inaugurată la 2 februarie pe terenurile Universității Cuahutemoc din Ciudad de Mexico. Ei vor reprezenta pe cei mai mici locuitori ai diferitelor cartiere ale capitalei mexicane, fiind împărțiți în 20 de delegații. „Miniolimpiada" prevede întreceri la patru sporturi : atletism, înot, ciclism și fotbal. Nu a fost omis nici un amănunt de organizare : drapelul național mexican va fi purtat de fostul campion olimpic de sărituri de la trambulină, Joaquin Capilla, delegațiile vor defila pe stadion și va fi aprinsă chiar și o... flacără olimpică !

O GHEAȚĂ NEOBIȘNUITĂ

Un jucător s-a remarcat în mod deosebit în cursul unui meci de fotbal din cadrul campionatului vest-german : Günther Netzer, atacant la Borussia Mönchengladbach. Acesta a înscris 3 goluri în poarta lui F. C. Köln, asigurînd astfel o victorie care a permis clubului său să treacă în fruntea clasamentului, în detrimentul lui Bayern München. O altă particularitate a acestui jucător, care explică poate calitățile sale excepționale de șuteur : mărimea ghetelor sale — numărul 47 ½ !

1 000 DE MECIURI PENTRU „CHARLTON BROTHERS"

Una dintre cele mai faimoase perechi de fotbaliști-frați, Jackie Charlton (Leeds) și Bobby Charlton (Manchester United) este pe cale să găsească un punct de glorie comun în cursul viitorului sezon. Într-adevăr, este posibil ca înaintea încheierii sezonului fotbalistic 1969—1970 fiecare din cei doi frați să aibă înscris în palmaresul lui cîte 500 de meciuri susținute în campionat. Un record care fără îndoială nu va fi așa ușor de doborît.

LONGEVITATE SPORTIVĂ

Englezul Joe Deakin a cîștigat, în urmă cu 61 de ani, la Jocurile Olimpice din 1906, o medalie de aur în cursa de 3 mile. Astăzi, în vîrstă de 89 de ani, Deakin continuă să alerge în fiecare duminică o distanță de două mile, într-un parc londonez. **„Nu intenționez să pun capăt acestor curse"** a declarat veteranul atletismului britanic, care a ținut să precizeze că și medicul lui consideră această activitate drept „cea mai bună rețetă ce i-o poate prescrie".

telex-radio-telefon

În turneul hexagonal de fotbal de la Santiago de Chile, echipa Dinamo Moscova a învins cu scorul de 2—1 (1—1) formația Universidad (Chile), iar San Lorenzo Amalgro (Argentina) a dispus cu scorul de 3—2 (2—1) de Steaua Roșie Belgrad. Înaintea ultimei etape, care se va desfășura vineri, în clasament conduce Dinamo Moscova cu 6 p, urmată de San Lorenzo Amalgro, Colo Colo — 4 p, Corinthians — 3 p, Steaua Roșie Belgrad — 2 p și Universidad — 1 p.

■

Cu prilejul unui concurs de atletism pe teren acoperit, care a avut loc la Houston, jamaicanul Lennox Miller a cîștigat cursa de 100 y, cu timpul de 9,5. Proba de săritură cu prăjina a revenit americanului Dick Railsback cu 5,18 m.

■

La Paris, într-un meci de fotbal între selecționate de juniori, Franța a învins Belgia cu 2—1 (1—0).

Selecționata de hochei a U.R.S.S. a dispus de Canada cu 3—2 (1—0, 1—1, 1—1) la Winnipeg, obținînd cea de-a șasea victorie consecutivă de la începutul turneului în Canada. Au marcat : Harlamov, Petrov și Maltev, respectiv Danny O'Shea (2).

■

În runda a 17-a a campionatului unional de șah, care se desfășoară în prezent la Alma Ata, Holmov l-a învins pe Vasiukov, iar Klovan a cîștigat la Nikitin. Restul partidelor s-au întrerupt. În clasament continuă să conducă A. Zaițev cu 11 p.

■

Într-un meci internațional de handbal disputat la Oslo, selecționata masculină a Norvegiei a învins cu scorul de 29—17 (15—7) reprezentativa Finlandei.

■

La Reykjavik, în revanșă, echipa masculină de handbal a Islandei a dispus de cea a Spaniei cu 25—17 (14—7). În primul joc, Islanda cîștigase cu 24—21.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 441 (5875) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 31 ianuarie 1969

2 MARTIE

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR PENTRU MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ ȘI CONSILIILE POPULARE

Campania electorală, moment politic de cea mai mare însemnătate, prilejuiește poporului nostru nu numai analiza exigentă a realizărilor dobîndite, ci și o cutezătoare privire în viitor, care prefigurează planurile ample sortite să fie transpuse mîine în realitate, pentru înflorirea continuă a României socialiste.

În acest tablou luminos, pe care-l deschide viitorul, educația fizică și sportul dețin un loc ferm, unanim onorat.

DIRECTOR ȘI DASCĂL DE EDUCAȚIE FIZICĂ

Am aplaudat împreună cu numeroși cetățeni propunerea ca, în circumscripția electorală orășenească nr. 21 Tg. Ocna să candideze tovarășul DUMITRU VARODIN, directorul Școlii generale nr. 2 din localitate. Toți cei prezenți îi cunoșteau frumoasa activitate obștească, destoinicia în nobila sa muncă profesională. Învățătorul Ștefan Constantin, ing. Mircea Mironescu și alți cetățeni au rostit aprecieri sincere, elogioase la adresa candidatului lor.

Reporterul sportiv a reținut cu satisfacție că directorul Dumitru Varodin PREDĂ EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORTUL ÎN ȘCOALA PE CARE O CONDUCE. De numele acestui neobosit pedagog se leagă splendida bază sportivă amenajată în marea curte a școlii: terenuri de handbal, baschet, volei, pistă de atletism mărginită cu borduri de ciment mozaicat, groapă pentru sărituri etc.

Marea pasiune, însă, a directorului Dumitru Varodin rămîne fotbalul. Fostul jucător pregătește, în timpul liber, ambițioasa echipă de juniori a orașului, care activează cu brio în campionatul județean și — spre satisfacția sutelor de iubitori ai fotbalului din Tg. Ocna — SE AFLĂ PE PRIMUL LOC ÎN CLASAMENTUL TURULUI. În urmă cu aproape un an F. R. Fotbal a înființat în orașul Tg. Ocna un puternic centru de antrenament pentru copii și juniori. Coordonatorul acestei pepiniere de talentați minifotbaliști este directorul Dumitru Varodin.

După încheierea adunării, îi solicităm un scurt interviu.

V. TOFAN

(Continuare în pag. a 2-a)

Nosievici folosește blocajul lui Tarău, percutînd apărarea lui Fides
Foto: V. BAGEAC

DUBLĂ VICTORIE A BASCHETULUI ROMÂNESC

Steaua a oferit aseară un regal: 95-77 cu Fides Partenope Napoli

În ciuda tuturor pronosticurilor, a valorii deosebite asigurate lui *Fides Partenope* de tandemul americanilor *Williams — Franklin*, *Steaua* a jucat aseară excepțional, realizînd una dintre cele mai valoroase performanțe din întregul ei palmares. Ora tîrzie la care s-a încheiat meciul nu ne permite să vă comentăm mai pe larg desfășurarea acestei atractive partide, una dintre cele mai spectaculoase pe care le-am urmărit în ultimii ani. Totuși, în cîteva cuvinte, trebuie să subliniem că, dacă o echipă s-a detașat net în meciul de aseară, impresionînd pînă și pe oaspeți pentru jocul ei rapid și modern, aceasta a fost *Steaua*.

Bucureștenii, surprinși de startul puternic al napolitanilor, și-au găsit mai greu cadența. În min. 9, oaspeții conduceau cu 20—13 și nimic nu lăsa să se întrevadă turnura pe care urma s-o ia întrecerea în momentele care au urmat. Intrată în ritm, reprezentanta noastră în „Cupa cupelor" a refăcut repede handicapul și s-a instalat la conducere. *Dimancea*, admirabil, a impulsionat ca un veritabil piston întreaga echipă, în care *Nosievici*, deosebit de inteligent și rafinat în fiecare acțiune, *Iecheli* și *Savu* cu mîinile lor de aur au marcat coș după coș. Baschetbaliștii de la *Fides*, cu toată artileria lor grea, au rămas pur și simplu paralizați în fața năvalnicelor șarje adverse. La pauză, tabela de marcaj indica o diferență de

Ad. VASILIU

(Continuare în pag. a 4-a)

UN MARE AUTODROM LÎNGĂ BUCUREȘTI

■ LUCRARE DE AMPLU INTERES PENTRU DEZVOLTAREA AUTOMOBILISMULUI ■ PISTE PENTRU CURSELE DE VITEZĂ, POLIGOANE DE INSTRUIRE ȘI PERFECȚIONARE, TRIBUNE, CLĂDIRI ANEXE ■ AMPLASARE ÎN VECINĂTATEA LOCALITĂȚII PIPERA-SAT

Înregistrăm cu deosebită satisfacție știrea că la Automobil Clubul Român s-a elaborat un proiect de principiu privind construirea, în vecinătatea Bucureștiului, a unui autodrom modern. Realizarea unei astfel de construcții — pentru care am pledat în coloanele ziarului încă de anul trecut, făcîndu-ne ecoul propunerilor venite de la numeroșii iubitori ai automobilismului — ar împlini o necesitate de incontestabilă evidență. În memoriul și în tema de proiectare privind construcția autodromului se specifică multiplele utilizări pe care acesta le-ar putea avea:

● instruirea conducătorilor auto începători, în condițiile unei circulații în deplină siguranță;

● perfecționarea în arta conducerii a automobiliștilor cu oarecare experiență;

● instruirea pionierilor și școlarilor privitor la regulile de circulație;

● organizarea antrenamentului piloților din lotul național și al celorlalți automobiliști sportivi;

● instruirea în condiții speciale (ploaie, zăpadă, polei, gheață etc.) a automobiliștilor care ar dori acest lucru;

● organizarea de competiții naționale sau internaționale de automobilism sau de carting;

● testarea automobilelor românești sau străine, proprietate de stat sau particulară, în condiții asemănătoare cu cele existente pe plan mondial.

În construcția unui astfel de autodrom sînt direct interesate un mare număr de organe centrale: Ministerul Afacerilor Interne (pentru formarea agenților de circulație, pentru instruirea și perfecționarea conducătorilor auto, în vederea reducerii numărului de accidente); Ministerul Forțelor Armate (pentru formarea diferitelor categorii de șoferi și instructori cu pregătire specifică); Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (pentru testarea automobilelor și efectuarea unor studii); Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene (pentru formarea conducătorilor auto profesioniști); Ministerul Învățămîntului și Consiliul Național al Organizației Pionierilor (pentru inițierea tineretului școlar în probleme de circulație); Automobil Clubul Român (pentru antrenamentul loturilor sale, pentru cursurile de

Dumitru LAZĂR

(Continuare în pag. a 2-a)

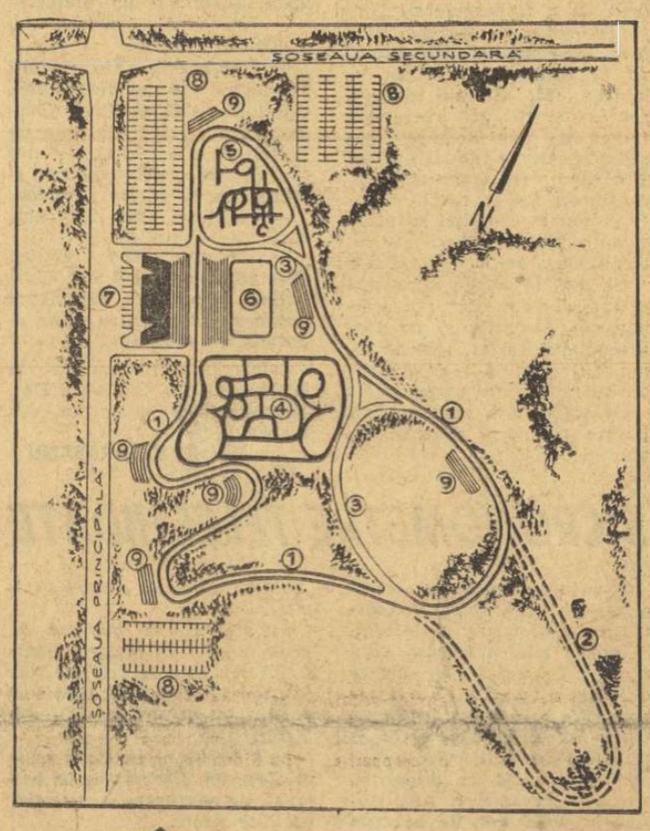

Proiectul prevede: 1. pistă principală; 2. prelungirea pistei (etapa a doua); 3. bucle ale pistei pentru testarea automobilelor; 4. poligon-școală pentru adulți; 5. poligon-școală pentru copii; 6. poligon de carting; 7. intrare principală, clădiri, tribune; 8. parcaje; 9. tribune secundare.

Citiți în ziarul nostru de mîine:

PREZENT ȘI VIITOR ÎN DEZVOLTAREA BAZEI SPORTIVE ARADENE

LA SINAIA

ANTRENAMENTE ÎN LOC DE CONCURS...

SINAIA, 30 IANUARIE (prin telefon de la trimisul nostru). — Din nou, boberii prezenți la Sinaia s-au rezumat, joi dimineața, la coborîri de antrenament: o decizie de ultimă oră a comisiei de organizare a amînat, sine die, „Cupa Bucegi". Considerentul care a stat la baza acestei hotărîri îl constituie, oficial cel puțin, periclitatea presupus exagerată a pîrtiei, mai exact viteza prea mare pe care o prilejuiește. Este absolut adevărat (și vom reveni asupra acestui lucru) că unii concurenți tind să-și depășească posibilitățile tehnice din dorința de afirmare cu o clipă mai devreme. Dar, oare, acest lucru nu putea fi limitat altfel decît prin transformarea competiției într-un antrenament tot de-a lungul a două manșe? De altfel, brusca încălzire a vremii și ninsoarea care a început să cadă în cursul nopții au făcut ca timpurile (deși secrete pentru concurenți) înregistrate să fie cu circa două secunde, în medie, mai slabe decît cele cu care s-a încheiat „Cupa Clubului Sportiv Sinaia". Considerăm că motivele de alarmă nu justifică asemenea programări ad-hoc și nu fac decît să întîrzie pregătirile concurenților.

Măsura continuării antrenamentelor și vineri va face ca a doua competiție a anului să fie (dacă pîrtia se va menține în stare bună) „Cupa României", de-a lungul a două zile de concurs, simbătă și duminică.

G. RUSSU-ȘIRIANU

BULETINUL ZĂPEZII

Prin amabilitatea Serviciului Prevederi de scurtă durată din cadrul Institutului meteorologic, am aflat că stratul de zăpadă avea ieri următoarele grosimi în centrele în care se practică schiul: Sinaia (Cota 1 500) 38 cm, Vf. Omul 27 cm, Predeal 36 cm, Brașov 18 cm, Semenic 46 cm, Țarcu-Godeanu 46 cm, Păltiniș 49 cm, Rarău 24 cm, Băișoara 30 cm.

Pentru sfîrșitul săptămînii, se prevede vreme umedă, cu cer noros și precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare. Vîntul va sufla potrivit, iar temperatura va scădea.

Trimisul nostru special, VICTOR BĂNCIULESCU, transmite:

ADMIRAȚIE PENTRU ROMÂNIA, DINCOLO DE REZULTATELE BOBERILOR

CERVINIA, 30 *(prin telefon)*. Stațiunea bobistică de la Cervinia, cu rutina antrenamentelor zilnice între două concursuri, cu plimbări sub obrocul piscului Cervinia, cînd pe jos, cînd cu funicularul, pînă la platoul Rosa, ocazionează lungi conversații cu mulți cetățeni stabili sau de pasaj ai micii stațiuni alpine. Cu aceste prilejuri afli, cu plăcută surpriză, și cu nedisimulată mîndrie, cîtă putere de seducție are numele patriei tale. Nu e vorba numai de simpatia cu care valdastanii (locuitori din Valle d'Aosta) înconjoară toată delegația boberilor români, de faptul că tifosii de aci, lipsiți de fotbal, au descoperit în Panțuru (al cărui nume îl pronunță Panduru) un nou Riva; de faptul că suporteri și cunoscuți ai echipei noastre au venit special de la St. Moritz pînă aci; de faptul că vicepreședinta clubului de bob Valle d'Aosta, doamna Zita Pession-Farmento ține pumnii strînși pentru victoria echipajului românesc. E vorba de mult mai mult.

Președintele comitetului de organizare a campionatului european de bob, Pier Andrea Fea, a cunoscut România întîmplător, însoțind echipa Juventus la București. Nu conține declarîndu-ne admirația sa pentru o țară în plină dezvoltare, pentru capitala pe care o găsește splendidă, pentru poporul pe care-l consideră fericit, plin de vioiciune, de bucuria de a trăi. Și elvețianul Gaudens Gartmann, președintele comisiei tehce a F.I.R.T. a fost în România și amintirile sale exprimă, în aprecieri similare, imaginea înfloririi țării, admirația miracolului efectuat în puțini ani de un popor harnic.

(Continuare în pag. a 4-a)

LA SFÎRȘITUL LUNII MAI

PRIMUL GONG AL EUROPENELOR DE BOX

CAMPIONATELE EUROPENE ROMÂNIA 1969

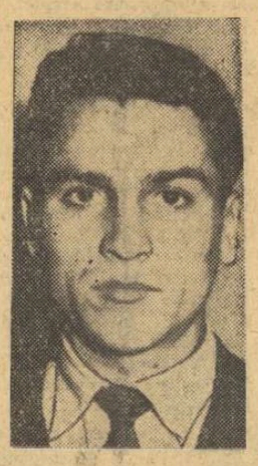

Urmăriți în paginile ziarului nostru prezentarea uneia dintre cele mai mari competiții internaționale pe care a găzduit-o Capitala României.

sportul va publica:

- Prezentări ale candidaților în echipa României
- Corespondențe speciale de peste hotare despre pregătirile marilor „mănuși" ale Europei
- Amănuntele organizatorice la zi
- Interviuri, comentarii, opinii, reportaje din țară și din străinătate
- File de istorie

Astăzi, în pagina a 2-a, ciclul prezentărilor îl inaugurează CONSTANTIN GRUIESCU

PREMIERĂ

Așadar, premieră competițională. Desfășurate ani în șir sub titulatura de concursuri republicane, întrecerile de iarnă ale celor mai buni atleți din țară — juniori mari și seniori — au fost ridicate în sfîrșit, la rangul de campionate (la juniori mici s-a păstrat denumirea anterioară). Deci, la sfîrșitul acestei săptămîni, simbătă și duminică, în noua sală din parcul „23 August" — PRIMUL CAMPIONAT REPUBLICAN DE SALĂ.

În lumea atletismului, după ce că a dispărut perioada de tranziție, care permitea refacerea organismului după oboseala concursurilor estivale, și-a mai făcut apariția în plus și un sezon competițional de iarnă, independent și bine conturat. S-a spus astfel adio oricărei pauze, se derulează totul într-un ritm înfrigurat, căci marea performanță cere sacrificii și nu face rabat rigorilor. Așa că, întrecerile pe teren acoperit nu mai reprezintă decît teoretic mijloace de pregătire în vederea celor din aer liber; practic, însă, campionatele de sală au fost recunoscute pretutindeni, cîștigătorii lor primind aceleași onoruri ca și cei de pe stadion, ceea ce atrage la start săptămînal atleți de mare valoare (numai la sfîrșitul săptămînii trecute au evoluat, pe diverse piste acoperite, campionii olimpici Fosbury, Seagren, Davenport, multiplul recordman mondial Ron Clarke etc.).

Iată că și la noi (în ciuda atîtor păreri potrivnice), sezonul competițional de iarnă își capătă recunoașterea cuvenită, este pus în drepturile pe care le are în orice colț al lumii în care obținerea performanțelor înalte constituie o preocupare permanentă. Bineînțeles, pentru a concura în luna ianuarie sau februarie cînd mercurul termometrelor coboară mult sub zero grade și solul este acoperit cu zăpadă sau gheață — trebuie să existe și condiții de antrenament. În multe locuri nu sînt deocamdată săli speciale de atletism și chiar cele numite impropriu „de sport" sînt arhiaglomerate. Dar, de la concurenții din orașele ce posedă sală de atletism, nu este nefiresc să se pretindă performanțe care să onoreze ceea ce se cheamă un CAMPIONAT REPUBLICAN. Asupra acestor alteți și, bineînțeles, asupra antrenorilor lor, trebuie îndreptat cu precădere reflectorul.

Adrian IONESCU

• PANORAMIC SPORTIV INTERN •

Din nou un sfîrșit de săptămînă sărac în competiții sportive pentru bucureșteni. Fotbalul se află în stadiul strategiilor pregătirii, voleiul își așteaptă nerăbdător startul, gheața artificială de la „23 August" este afectată antrenamentelor juniorilor și patinajului de agrement.

★

Echipa națională de hochei a plecat în Elveția unde urmează să susțină două meciuri, mult mai dificile decît ar arăta-o aparențele. Pentru că, în ciuda impasului prin care trece selecționata țării cantoanelor, ea deține atributul tradiției și are suportul foarte palpabil al unei baze materiale de invidiat. Posesorii a zeci de patinoare artificiale înfruntă, deci, pe copiii unuia singur. Și dacă hocheiul de incubator va triumfa — totuși — în fața aceluia de masă, fenomenul trebuie plasat în domeniul bizar al excepției.

Selecționata de tineret are onoarea de a inaugura stadionul de iarnă de la Poiana Brașov (proprietate a O.N.T.) în compania formației similare a Bulgariei, un colectiv ambițios, aflat în plină ascensiune.

Rămînînd în același domeniu, trebuie să consemnăm că bobul se află într-o situație apropiată, cu o singură pîrtie la Sinaia dar cu cîteva echipaje plasate în rîndul elitei mondiale. Ce performanță ar mai trebui așteptată de la Panțuru et. comp. ca să se repună în discuție amenajarea culoarului de la Poiana Brașov, abandonat și — bineînțeles — degradat?

Valeriu CHIOSE

(Continuare în pag. a 2-a)

Noi confirmări de participare la „Turneul speranțelor olimpice" (scrimă)

După cum am mai anunțat, Bucureștiul va fi între 13 și 16 februarie gazda „Turneului speranțelor olimpice" la scrimă. Recent au fost anunțate și alte confirmări de participare. Este vorba de tinerii trăgători din Cehoslovacia și R.P.D. Coreeană.

AZI, LA PRAGA CU GÎNDUL LA BUCUREȘTI

Astăzi, la Praga, are loc întîlnirea internațională de box dintre echipele Cehoslovaciei și Franței, criteriu de verificare înaintea campionatelor europene de la București. Întîlnirea se desfășoară la numai 7 categorii.

Cornelia Popescu va ataca titlurile de campioană de junioare la lungime și înălțime

LA UN PAS DE ... PERFORMANȚĂ

POATE DEVENI ȘCOALA UN IMPORTANT REZERVOR PENTRU SPORTUL DE PERFORMANȚĂ?

Profilarea unei școli sau a mai multora pe un singur sport

Este evident faptul că pe lîngă multiplele sarcini pe care educația fizică din școală este chemată să le îndeplinească, ea trebuie să trezească la elevi interesul pentru activitatea sportivă, să-i obișnuiască cu practicarea organizată a sportului și după terminarea școlii, fie în cadrul facultăților, fie la locul lor de muncă.

Acest lucru nu se poate realiza decît prin inițierea elevilor în tainele unei ramuri sportive, în tehnica și tactica acesteia, astfel încît ei să posede elementele tehnico-tactice necesare pentru a se întrece cunoscînd adevăratele satisfacții pe care le oferă sportul.

Ținînd seama pe de o parte de gradul înalt de dezvoltare tehnico-tactică a ramurilor sportive, iar pe de altă parte de numărul mic de ore de educație fizică (aproximativ 70 anual, ceea ce înseamnă circa 240 pentru clasele V—VIII și tot atîtea pentru clasele IX—XII), se pune în mod firesc întrebarea, dacă în cadrul acestui volum de ore este posibilă instruirea elevilor așa încît ei să facă față cerințelor de întrecere cu un minimum de eficacitate.

Practica arată că pentru dobîndirea deprinderilor necesare, spre exemplu, la baschet trebuie aproximativ 60—70 ore, la handbal 40—50, la volei 70—80 s.a.m.d. Dacă la aceasta adăugăm timpul necesar pentru dezvoltarea fizică generală, însușirea deprinderilor motrice de bază, momentul organizatoric și părțile finale ale lecțiilor, putem observa că încercînd să inițiem elevii în mai multe ramuri sportive, realizăm numai în parte obiectivele propuse. Elevii noștri vor ști, spre exemplu, la handbal, să arunce la poartă din săritură, dar nu vor gusta din satisfacția pe care o dă o acțiune tactică de atac reușită, terminată cu o aruncare din săritură. Vor arunca greutatea dar nu vor avea mulțumirea centimetrilor cîștigați datorită mișcării corecte a brațului sau a trunchiului.

Iată de ce considerăm utilă experimentarea profilării întregii activități de educație fizică dintr-o școală sau dintr-un grup de școli pe specificul UNEI SINGURE RAMURI SPORTIVE. Vom putea vorbi în felul acesta de o școală sau mai multe școli profilate, spre exemplu, pe baschet, pe atletism sau gimnastică.

Profilarea prezintă o serie de avantaje practice care pot face din educația fizică școlară un important izvor de cadre pentru sportul de performanță. Dintre acestea enumerăm :

- Posibilitatea întocmirii unei programe unice în care materialul specific unei ramuri de sport ce urmează a fi însușit de elevi este judicios gradat pe parcursul mai multor ani. Elevii vor avea în felul acesta posibilitatea să întrecă chiar în subtilitățile tehnico-tactice ale sportului respectiv.
- Asigurarea bazei materiale la un nivel superior mărind în felul acesta eficacitatea lecțiilor. Se înțelege de la sine că într-o astfel de situație este mult mai ușor să se amenajeze în curțile școlilor două sau trei terenuri de baschet, de volei, o pistă de alergări, cîteva sectoare de sărituri decît complexe de terenuri. De asemenea, materialul didactic specializat se va putea procura în număr mai mare. Astfel, orele de baschet se vor desfășura cu un număr suficient de mingi, cele de atletism cu un număr suficient de discuri și greutăți etc.
- Ridicarea valorii tehnice a campionatelor școlare creînd posibilitatea selecționării echipelor reprezentative pe clase, ani sau școală, din elementele cele mai dotate, dintr-un număr mare de elevi inițiați. Se înlătură crearea acelui grup restrîns de elevi polisportivi cu o valoare submediocră, „buni la toate".
- Valorificarea într-o măsură mai mare a specializării obținute de cadrele didactice pentru institutele de învățămînt superior, creîndu-se în felul acesta posibilitatea unui schimb de experiență mai aprofundat și a unui cîmp larg de cercetare a metodelor de învățare și perfecționare în fiecare ramură sportivă.

Fără îndoială că generalizarea unei asemenea profilări ridică o serie de probleme dintre care cele mai importante ni se par a fi următoarele :

- De unde vor fi selecționate elementele necesare pentru ramurile sportive inaccesibile școlii (natație, canotaj, schi, tenis de cîmp etc.) ? Practica arată că în general aceste discipline nu pot fi introduse în școală datorită bazei materiale deosebite pe care ele o necesită. De aceea, ar exista soluția ca programa unui număr de școli, din apropierea bazelor sportive specializate pentru astfel de sporturi să cuprindă și elemente de familiarizare cu sporturile respective. De exemplu : exercițiile la zidul de antrenament pentru tenisul de cîmp.
- Care sînt criteriile care vor sta la baza profilării ? Dintre aceste criterii credem că nu vor putea lipsi tradiția școlii respective, baza materială existentă (cu posibilitățile ei de dezvoltare), specializarea cadrelor didactice, depărtarea sau apropierea școlii de centre cu tradiție într-o anumită ramură sportivă. Spre exemplu, în Capitală, cartierul Herăstrău pentru canotaj, Floreasca pentru natație, Cotroceni pentru tenis de cîmp etc.

★

Fără a avea pretenția de a fi epuizat toate problemele legate de activitatea de educație fizică din școală și continuarea ei pe firul performanței, considerăm că acest material poate constitui o bază de discuții pentru punerea de acord a celor doi factori de bază — timpul liber limitat al elevilor și gradul înalt de dezvoltare a fiecărei ramuri de sport în parte.

prof. Ștefan GEORGESCU

Campionatele europene

26 de boxeri, selecționați în lotul (inițial) care se pregătește pentru campionatele europene, cunosc febra dulce și amară a emoțiilor. Fiecare dintre ei țintește un loc în echipă, fiecare vizează (și visează) o medalie, o treaptă pe podium. Dar ei știu că rigorile regulamentului admit doar unsprezece aleși, care vor putea ataca mirificele centuri ale campionilor continentului. Tocmai de aceea, poate pentru că și concurența este mai aprigă decît oricînd (și în ciuda celor patru luni, aparent lungi, care au mai rămas pînă la primul sunet de gong), cei chemați lucrează intens, fără menajamente, conștienți că locul lor este nu numai dorit dar și vinat. Subscriind la politica emulației continue, federația a lăsat deschise porțile selecționatei, supunîndu-se legii triumfului celor mai buni.

Incepînd de astăzi, vi-i vom prezenta pe candidații (probabili și posibili) la un loc în reprezentativa română pentru campionatele europene de la București. Vom începe cu...

CONSTANTIN GRUIESCU

Sînt boxeri care, oricîte eforturi ar depune la antrenamente, oricîtă ambiție ar dovedi în ring, nu pot cunoaște satisfacția supremă, aceea de a fi considerați „nr. 1" în categoria lor. La vremea lor, pugiliști redutabili, ca D. Ambruș, I. Toma, V. Vintilă, M. Cristea și alți reprezentanți ai categoriei muscă au fost dominați copios de marele nostru Mircea Dobrescu, care le-a stopat ascensiunea fie în campionatele naționale, fie cînd se alcătuiau echipele reprezentative. Capricioasa zeiță Victoria n-a vrut să le ofere zîmbetul ei infidel. Tot cam așa s-au petrecut lucrurile și cu Dobrescu pe tărîm internațional. Cu o mînă rea, el scotea mereu biletul necîștigător.

De cîțiva ani, cînd vorbim despre categoria muscă ne gîndim în primul rînd la Constantin Ciucă. Uneori însă greșim. Uităm că aci avem și un alt boxer, mai tînăr, dar talentat : Constantin Gruiescu. Dar Gruiescu s-a izbit de cîteva ori de „obstacolul Ciucă" și, cu toate că are la activ un titlu de campion (1967) și un foarte notabil loc secund (1968), este socotit în continuare „musca nr. 2". Dar, învățînd din experiența trecutului, cei însărcinați cu alegerea nu l-au omis pe Gruiescu din vederile lor.

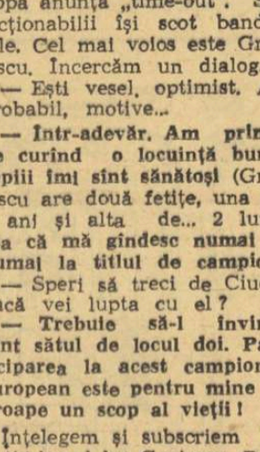

GRUIESCU
văzut de Neagu Rădulescu

Și iată-l pregătindu-se pentru apropiatele europene.

L-am văzut, deunăzi, la antrenament. Făcuse 7 reprize la mănuși, cu Gîju și cu Buzuliuc. Agil ca o felină, prompt în riposte, candidatul categoriei muscă n-a fost cu nimic inferior colegilor săi de echipă. Apoi, ca și cînd n-ar fi făcut nici un efort, s-a postat în fața sacului cu nisip, bombardîndu-l cu rafale scurte, puternice. Maestrul Popa anunță „time-out". Selecționabilii își scot bandajele. Cel mai voios este Gruiescu. Încercăm un dialog.

— Ești vesel, optimist. Ai, probabil, motive...

— Într-adevăr. Am primit de curînd o locuință bună, copiii îmi sînt sănătoși (Gruiescu are două fetițe, una de 4 ani și alta de... 2 luni) **așa că mă gîndesc numai și numai la titlul de campion.**

— Speri să treci de Ciucă, dacă vei lupta cu el ?

— Trebuie să-l înving. Sînt sătul de locul doi. Participarea la acest campionat european este pentru mine aproape un scop al vieții !

Înțelegem și subscriem la optimismul lui Gruiescu. Dar, să-i urmărim evoluțiile viitoare.

R. CĂLĂRAȘANU

SĂRBĂTORI ALE COPIILOR

„CUPA ȘIRNEA" LA PRIMA EDIȚIE

Centrul de inițiere în schi a luat ființă în satul Șirnea de-abia în acest an. Și, ca niște harnici gospodari ce sînt, localnicii nu au întîrziat să și organizeze un concurs, „Cupa Șirnea", la care au luat parte copiii din Fundata, Rîșnov și Șirnea. Cu o zi înainte, micuții schiori au fost primiți de locuitorii satului turistic care i-au găzduit parcă ar fi fost propriii copii. Spre seară, la Căminul cultural, cortina s-a ridicat, prilejuind desfășurarea unui frumos și bogat program folcloric.

A doua zi, au plecat să se întreacă schiorii. Mare entuziasm, zăpadă de cristal și soare peste munți. Erau copilași cu obrăjorii roșii ca niște garoafe. A fost prima lor încercare în marea „aventură" sportivă. De aceea, se cuvine să le consemnăm rezultatele, în speranța că peste cîțiva ani le vom vedea numele însemnate aici (și desigur, și altele) în fruntea competițiilor republicane.

Fete categoria 10—12 ani : 1. Maria Gîrbacea (Centrul Fundata), 2. Georgeta Pîtea (Centrul Fundata), 3. Maria Benga (Centrul Șirnea) ; **12—14 ani:** 1. Ana Bădescu (Centrul Fundata), 2. Lucia Prahoveanu (Școala sportivă Rîșnov), 3. Lucia Ilie (Centrul Rîșnov) ; **13—14 ani:** 1. Elena Rîmbu (Centrul Fundata), 2. Maria Pelin (Centrul Fundata), 3. Maria Andrei (Centrul Rîșnov); **băieți 10—12 ani :** 1. Gh. Bădescu (Centrul Fundata), 2. Ion Terci (Centrul Șirnea), 3. Ion Cîmpoia (Centrul Rîșnov); **13—14 ani :** 1. Gh. Comănici (Centrul Șirnea), 2. Ion Cojanu (Centrul Fundata), 3. Moise Gîrbacea (Centrul Fundata); **peste 14 ani :** 1. Gh. Dudu (Centrul Fundata), 2. Dorel Stroie (Centrul Șirnea), 3. M. Brezeanu (Școala sportivă Rîșnov). **Clasamente pe centre:** 1. Fundata 36 p, 2. Șirnea 48 p, 3. Rîșnov 63 p, 4. Școala sportivă Rîșnov 89 p.

PESTE 100 DE PARTICIPANȚI LA CONCURSUL DE LA CHEILE TURZII

109 schiori, elevi ai liceelor și ai școlilor profesionale și sportivi ai asociațiilor din Turda, s-au întrecut, la Cheile Turzii, într-un concurs reușit. Au fost reprezentate Liceul „Mihai Viteazul", Liceul de chimie, Centrul școlar al Fabricii de ciment, Centrul școlar al Fabricii de sticlărie, Liceul Agricol și asociația sportivă de pe lîngă Fabrica de sticlă Arieșul Turda. Iată cîștigătorii, **slalom uriaș seniori:** Al. Vagner (Centrul școlar Sticla), **juniori I :** Sorin Onițiu (Sc. generală nr. 8), **juniori II :** Vasile Jiga (Centrul școlar Sticla), **senioare :** Viorica Onițiu (Liceul de chimie); **slalom special seniori :** V. Onițiu (Liceul de chimie), **juniori I :** S. Onițiu, **juniori II:** Carol Imberg (Liceul de chimie); **fond seniori:** M. Fișter (Sc. sp. Arieșul), **senioare :** Valeria Incze (Știința Turda), **juniori:** Aurel Gaciu (Centrul școlar Cimentul). **(DAN IULIU** — coresp.).

Schiorii clujeni s-au dovedit în acest sezon deosebit de harnici. În fotografie, o imagine de la un antrenament al reprezentanților clubului Universitatea : antrenorul P. Nagy consultă cronometrul după o „repetare" a elevilor săi

NOTA 10

GOLGETERUL

În lotul de juniori al diviziunarei B Gaz metan Mediaș a apărut anul acesta un nume nou, cel al fotbalistului ALEXANDRU DEAC. Component, pînă nu de mult, al formației „Ardealul" (cîștigătoare a celei de a XI-a ediții a „Cupei Ilie Curea" organizată anual de comisia municipală Mediaș) elevul din clasa a IX-a a Liceului nr. 1 a fost și golgeterul campionatului municipal de fotbal copii (18 goluri).

Manifestînd calități deosebite în sportul cu balonul rotund, Deac a stîrnit interesul antrenorilor de la Gaz metan, care întrevăd în el un mare talent. Calitățile sale sportive sînt dublate de silința la învățătură, ceea ce îl face să fie unul dintre cei mai apreciați elevi ai liceului.

O SPERANȚĂ PENTRU J.O.

Intre înotătoarele de mare perspectivă pe care le dă provincia, eleva mediașană LIADORE COVACI, din clasa a VII-a a Liceului nr. 1 poate fi plasată printre primele. Născută la 16 mai 1955, micuța blondă și-a legat de bazin preocupările sale extrașcolare cu 3 ani în urmă, cînd s-a prezentat la un concurs de selecție. Ochiul ager al antrenorului Ion Hociung de la Gaz metan a intuit în această fetiță calități de viitoare performeră. Și de atunci Liadore nu s-a

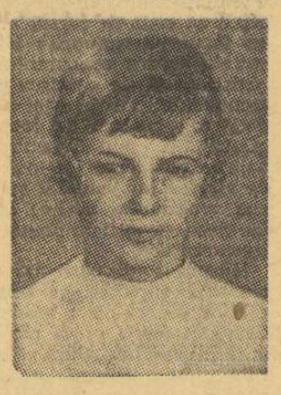

mai despărțit de bazin, iar pregătirea conștiincioasă, făcută cu pasiune și dorința de a învinge timpul, i-a adus ulterior titlul de campioană județeană la junioare (100 și 200 m bras) precum și selecționarea în lotul speranțelor pentru Olimpiada din 1972. Liadore Covaci este și o bună elevă, premiantă în fiecare an școlar. Arătînd în continuare aceeași perseverență în sportul îndrăgit, ea își poate cîștiga un loc pe lista participanților la J. O. de la München.

ILIE IONESCU
corespondent principal

CATALOG

VOLEI

MASCULIN. *Etapa a IX-a :* C.S.M. Iași-Dinamo București 2—3, Șc. sp. P. Neamț-Liceul 1 Galați 3—0, Liceul Cuza Vodă Huși-Șc. sp. Bacău 0—3, Liceul 3 Brăila-Șc. sp. Buzău 0—3, Gr. șc prof. „23 August"—Petrolul Ploiești 3—1, Șc. sp. Constanța-Șc. sp. 2 București 1—3, Liceul Videle-Liceul Tr. Măgurele 2—3, Șc. sp. Ploiești-Liceul Găești 3—0, Progresul București-Clubul sportiv școlar 2—3, Șc. sp. 3 Buc.-Viitorul 1—3, Sănătatea Buc.-Șc. sp. 1 Buc. 0—3, Steaua-Rapid 3—1, Gr. șc. Cooperație Rm. Vîlcea - Șc. sp. Caransebeș 1—3, Liceul 2 Rm. Vîlcea-Liceul D. Golescu Cîmpulung Muscel 3—0, Liceul 2 Tg. Jiu-Gr. șc. siderurgic Hunedoara 3—1, Liceul N. Bălcescu Cluj-Șc. sp. Cluj 3—0, Șc. sp. Tg. Mureș-Gr. șc. chimie C. Mică 3—0, Șc. sp. Sibiu-Liceul „Horia, Cloșca și Crișan" Alba Iulia 3—0, Șc. sp. Brașov-Șc. sp. Toplița 3—1, Liceul 1 Dej-Șc. sp. Oradea 1—3, C.F.R. Timișoara Șc. sp. Bistrița 3—2, Constructorul Arad-Minerul B. Mare 3—0, Liceul 1 S. Mare-Liceul Zalău 3—0 ; *etapa a X-a :* Liceul 1 Galați-Liceul 3 Brăila 3—1, Dinamo Buc.-Șc. sp. P. Neamț 0—3, Șc. sp. Buzău-Liceul Cuza Vodă Huși 3—0, Șc. sp. 2 Buc.-Gr. șc. prof. „23 August" 1—3, Petrolul Ploiești-Liceul Videle 3—0, Cl. sp. școlar-Steaua 0—3, Rapid-Sănătatea Buc. 3—0, Șc. sp. 1-Șc. sp. 3 Buc. 3—0, Viitorul-Progresul 2—3, Gr. șc. Siderurgic Hunedoara-Șc. sp. Timișoara 0—3, Șc. sp. Craiova-Liceul 2 Rm. Vîlcea 0—3, Gr. șc. chimie C. Mică-Liceul N. Bălcescu Cluj 0—3.

FEMININ. *Etapa a IX-a :* Șc. sp. P. Neamț-Penicilina Iași 3—0, Confecția Botoșani-Liceul pedagogic Bîrlad 3—1, Liceul pedagogic Galați-Șc. sp. Bacău 0—3, Liceul N. Bălcescu Brăila-Șc. sp. Buzău 3—1, Progresul Buc. — Șc. sp. Constanța 0—3, Dinamo Buc.-Liceul 3 Tîrgoviște 3—1, Șc. sp. Ploiești-Șc. sp. 2 M. Basarab 3—0, Liceul Olteni-Liceul Găești 0—3, Constructorul Buc.-Șc. sp. 3 Buc. 3—0, Cutezătorii-Șc. sp. 1 Buc. 3—0, C.P.B.-Șc. sp. 2 Buc. 0—3, Viitorul-Rapid 1—3, Liceul 2 Rm. Vîlcea-Șc. sp. Caransebeș 3—0, Medicina Craiova-Șc. sp. Arad 3—0, Șc. sp. Timișoara-Șc. sp. Craiova 3—0, Liceul 1 Tg. Jiu-Liceul 2 Pitești 3—0, Liceul Simeria-Șc. sp. Tg. Mureș 2—3, Șc. sp. Sibiu-Șc. sp. Brașov 0—3, Șc. sp. M. Ciuc-Șc. prof. Agricolă Sibiu 2—3, Liceul Blaj-Liceul 2 Făgăraș 3—0, Liceul N. Bălcescu Cluj-Șc. sp. Cluj 3—0, Șc. sp. Oradea-Liceul pedagogic Sighetul Marmației 3—1, Liceul 2 S. Mare-Șc. sp. Toplița 0—3 ; *etapa a X-a :* Șc. sp. Buzău-Liceul pedagogic Galați 3—0, Șc. sp. 2 M. Basarab-Dinamo Buc. 3—1, Liceul 3 Tîrgoviște-Progresul Buc. 0—3, Liceul Găești-Șc. sp. Ploiești 1—3, Șc. sp. Constanța-Liceul Olteni 3—0, Șc. sp. 3-Viitorul 0—3, Rapid-C.P.B. 3—0 (neprezentare), Șc. sp. 2-Cutezătorii 3—1, Șc. sp. 1-Constructorul 2—3, Liceul 2 Pitești-Șc. sp. Timișoara 0—3, Șc. sp. Craiova-Medicina Craiova 3—2, Șc. prof. Agricolă Sibiu-Șc. sp. Sibiu 0—3, Șc. sp. Brașov-Liceul Simeria 3—0.

5 CRONOMETRE TELEGHIDATE

Comisia de organizare a campionatelor continentale (împărțită în subcomisii) desfășoară, în aceste zile, o intensă activitate. Cu prilejul unei recente ședințe de lucru au fost luate o serie de măsuri tehnico-administrative. Astfel, s-a stabilit ca boxerii celor 28 de țări participante să aibă la dispoziție, pentru antrenamente, șase ringuri în noua sală de atletism din parcul „23 August", două în sala de box a complexului sportiv și tot atîtea în aer liber, cîte un ring în sălile Steaua și Progresul. Deci, vor fi, în total, 12 ringuri. Din import se vor procura 150 de perechi de mănuși, un stoc de 50 de perechi existînd deja în magazia loturilor sportive. De asemenea, vor fi aduse, din Elveția, 5 cronometre teleghidate, care vor fi instalate pe cele 5 mese ale arbitrilor-judecători, iar pînă la 15 mai vor fi confecționate la „Balanța"-Sibiu 14 cîntare decimale.

In prezent, se lucrează la proiectarea cabinelor radio și T.V. In ceea ce privește ringul, el va fi amenajat după modelul celui folosit la J.O. din Mexic.

La 8 martie ne va vizita echipa Slovaciei, oferindu-ne un bun prilej de verificare a selecționabililor noștri.

Start la juniori

O dată cu primul sunet de gong ce a răsunat miercuri seara în sala Casei de cultură a tineretului din sectorul 4, s-a dat startul în campionatele republicane de juniori, etapa pe municipiul București. Remarcăm buna organizare a galei, asigurată de clubul Olimpia. REZULTATE TEHNICE : *M. Peia* b.p. *C-tin Hoștină* ; *D. Mateescu* b.p. M. Frumosu ; *D. Frîncu* b.ab. D. Davidov ; I. Stoica p.p. *C-tin Gancea* ; F. Badea p.ab. *V. Neagu* ; *I. Iordache* cîștigă prin neprezentarea lui I. Marinescu ; *M. Duțu* b.ab. V. Adrian ; Gh. Lemnaru p.ab. *I. Maria* ; F. Vasilescu p.ab. *N. Voicu* ; *I. Mohan* cîștigă prin neprezentarea lui M. Brăicuiescu ; *A. Zaharia* b.p. Șt. Cristache ; *I. Baloleanu* b.p. Gh. Călugăru ; *V. Moldovan* b.p. M. Berbec ; *M. Dinițu* b.p. D. Vasile ; *R. Burcea* b.ab. I. Tudorache.

AUREL PĂPĂDIE
corespondent

ATITUDINI

CONTRACT DE... COLABORARE

Anul trecut, între clubul sportiv Universitatea Timișoara și Școala sportivă din același oraș s-a încheiat un contract. Un contract de colaborare. O inițiativă vrednică de luat în seamă, o modalitate de a asigura tinerilor din această așezare cu recunoscută tradiție în sport continuitate în drumul spre performanță.

Evident, contractul stipula obligații pentru fiecare din părți. Clubul Universitatea, de pildă, se angaja — în principal — să patroneze secțiile de baschet, handbal, rugby, volei și gimnastică ale școlii sportive, să le pună la dispoziție sălile și terenurile, să le acorde — totodată — o asistență tehnică de înaltă calificare. Școlii sportive, la rîndu-i, îi revenea obligația de a da drept de joc pentru clubul Universitatea acelor elevi care au atins un nivel sportiv deosebit, în ideea utilizării lor în echipele divizionare.

La Timișoara, oameni interesați de propășirea sportului de performanță au primit cu multă căldură această inițiativă, i-au acordat contractului — dacă ne putem exprima astfel — un mare credit moral. Iar organele de resort ale Ministerului Învățămîntului, interesate și ele de bunul mers al activității sportive în rîndul elevilor și al studenților, și-au dat adeziunea în mod oficial.

Entuziasmul începutului a fost, însă, de scurtă durată. În respectarea strictă a cuvîntului scris s-au manifestat de ambele părți rezerve, au intervenit interpretări, aproape în toate cazurile de ordin subiectiv. Tonul, după noi, l-a dat Școala sportivă, contrariată (?) atunci cînd Universitatea i-a solicitat doi dintre membrii ei, pe voleibalista Ane Marie Wolf și pe baschetbalistul Octavian Iancea. Cert este că trecerea acestor doi talentați sportivi la clubul studențesc ar determina o slăbire vizibilă a potențialului echipelor care activează în campionatul școlar și de juniori. Totuși, ne întrebăm : ce este mai important, ca doi tineri de mare perspectivă să rămînă ancorați încă un an, doi, într-o întrecere de juniori sau ca ei să poată să se acomodeze, încă de pe acum, cu principalele competiții ale țării, la nivelul celor mai buni, să forțeze implicit, încă de pe băncile școlii, porțile consacrării ?

În această privință conducerea Școlii sportive din Timișoara ar putea dovedi mai multă înțelegere, renunțînd la egoismul care o caracterizează. Este doar vorba de interese mai presus de ale școlii, poate chiar mai presus și de ale orașului. În același context nu este de acceptat nici poziția clubului Universitatea care a închis porțile sălilor de sport, „atelierelor" școlii sportive. Nu este bine. Contractul încheiat cu mai bine de un an în urmă s-a bazat pe rațiuni foarte precise. Să-și fi pierdut el atît de repede actualitatea ?

Tiberiu STAMA

UN MARE AUTODROM

(Urmare din pag. 1)

perfecționare și pentru activitatea competițională) ; Oficiul Național de Turism (pentru problemele legate de primirea automobiliștilor și turiștilor străini care ar veni să asiste la marile concursuri internaționale organizate pe viitorul autodrom) ; Federația română de motociclism (pentru întrecerile de viteză pe circuit).

Autorii proiectului de principiu apreciază că autodromul central al orașului București reprezintă o lucrare de interes republican, care ar contribui la rezolvarea unor importante probleme ivite în țara noastră în ultimii ani, o dată cu dezvoltarea impetuoasă a industriei, cu creșterea numărului de automobile și cu intensificarea traficului rutier. Cheltuielile legate de această lucrare modernă ar putea fi recuperate — după părerea specialiștilor care au elaborat proiectul economic estimativ — în circa doi ani și jumătate. Pentru amortizarea sumelor investite se contează mai ales pe taxele ce s-ar percepe o dată cu deschiderea diferitelor cursuri de instruire și pe încasările realizate cu prilejul competițiilor sportive (la concursul de viteză pe circuit organizat anul trecut pe aeroportul Otopeni au asistat 20 000 de spectatori !).

Autodromul din vecinătatea Bucureștiului ar urma să fie o bază complexă, compusă din numeroase amenajări ce se vor realiza în etape. La început se preconizează construirea unui poligon, cu dotare corespunzătoare, pentru școlarizarea conducătorilor auto. Ulterior, un alt poligon, de dimensiuni mai mici, destinat copiilor cu vehicule pitice, ar urma să completeze ansamblul de inițiere și formare. Pentru tineretul amator de carting se propune amenajarea unui teren special. Principala construcție a autodromului o va constitui însă marea pistă de concursuri, în lungime totală de 4—6 km (în prima etapă se vor realiza, probabil, doar 3 km), lată de 10 m și acoperită cu beton sau asfalt. Într-o etapă mai îndepărtată, se prevede realizarea unei piste mai restrînse, separată de cea principală, care să fie folosită pentru testarea autovehiculelor. La toate acestea urmează să se adauge construcțiile anexă: tribune, boxe, parcaje, clădiri administrative etc.

Pentru amplasarea autodromului, comisia alcătuită de A.C.R. a studiat mai multe variante, oprindu-se în final asupra unui teren de lîngă localitatea Pipera-sat. Această alegere a fost dictată de anumite avantaje pe care le prezintă terenul respectiv : posibilitatea unei realizări mai rapide, obținerea unui traseu desfășurat mai interesant, existența mijloacelor de transport public pentru spectatori. Ne întrebăm totuși : nu cumva locul ales este prea aproape de Capitală și, în perspectiva dezvoltării orașului, autodromul va ajunge în situația în care se găsește astăzi aeroportul Băneasa ? Punem această întrebare bazați pe o experiență tristă. Cu ani în urmă s-a investit o apreciabilă sumă de bani pentru amenajarea unei piste de dirt-track la stadionul Dinamo. Dar, peste puțină vreme, lucrarea a trebuit distrusă pentru că abia atunci (după cheltuirea banilor) s-a constatat că zgomotul motoarelor era stînjenitor pentru locuințele și pentru spitalul din apropiere. Să nu se întîmple și acum același lucru. Este, firește, doar o supoziție și am fi bucuroși ca specialiștii, pe baza calculelor precise, să dovedească netemeinicia temerii noastre.

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

Schiul încearcă să-și valorifice zodia. La Bușteni — un concurs internațional de fond pentru juniori. Creditată inițial cu participarea reprezentanților din vreo cinci țări, întrecerea va avea, se pare, pînă la urmă, caracterul unei întîlniri bilaterale româno-bulgare.

Săritorii susțin o nouă manșă în Poiana, fiindcă trambulina de la Miercurea Ciuc nu este gata. Și este greu de prevăzut că iarna se va prelungi pînă prin iulie, să zicem.

În Postăvar — „Cupa Poiana" la schi alpin.

La Sinaia — coborîrile boberilor, dornici să dinamizeze supremațiile.

★

Atletismul trăiește un moment nu numai festiv, dar și memorabil, menit să pună piatra temeliei : primul campionat național „indoor" (adică la sală).

Cinstea de a tăia panglica inaugurală revine juniorilor, care, mîine și duminică, în noua hală de la „23 August", își dispută medaliile de campioni. Desigur, pînă la a-i putea oferi atletismului sub acoperiș o geografie națională este încă un drum lung, dar — oricum — acest început merită aplauze.

★

Etapa campionatului național de baschet nu poate fi un punct de rezistență al programului. Pentru că apele sînt limpezi și cele patru echipe care urmează să-și dispute turneul final, practic cunoscute. Disputa lor în supliment se va reduce pînă la urmă la același duel Steaua—Dinamo.

Și iată că, vrînd, nevrînd, am ajuns să așteptăm cu nerăbdare revenirea fotbalului în arenă.

DIRECTOR ȘI DASCĂL DE EDUCAȚIE FIZICĂ

(Urmare din pag. 1)

— Ce vă propuneți pentru viitor ?

— În primul rînd, mă voi strădui să justific încrederea ce mi-a fost acordată. Evident, ca să pot reprezenta cît mai bine opinia și cerințele alegătorilor, gîndesc că trebuie să ai, mai întîi, un bun simț gospodăresc. În acest sens, vă pot spune că m-am consultat cu alegătorii și de pe acum a fost stabilit un plan concret de acțiuni gospodărești menite să înfrumusețeze circumscripția noastră.

— Cunoscîndu-vă pasiunea pentru sport, bănuim că și acest capitol stă în atenția dv.

— Unul dintre proiectele mele pe linie de sport se va realiza în primăvară. Vrem să amenajăm, între blocuri, o platformă — să-i spun — *sportivă*, unde copiii din cvartalul B să execute în fiecare dimineață *GIMNASTICA DE ÎNVIORARE*. Exercițiile le voi conduce eu. Elevii și ceilalți micuți locatari din aceste blocuri se vor prezenta pe teren îmbrăcați sumar, iar după 10—15 minute de mișcare în aer liber ei își vor continua activitățile : unii la școală, alții la joacă. Este o dorință a mea, mai veche.

★

Desigur, o dorință izvorîtă din experiența unui fost sportiv care cunoaște binefacerile mișcării, din practica îndelungată a unui dascăl de educație fizică, a unui director de școală.

Clubul sportiv Olimpia aduce la cunoștință următoarele :

Începînd de la 1 februarie a.c. organizează un nou curs de inițiere la JUDO, pentru bărbați, femei, tineri și tinere.

Înscrierile se primesc la sediul clubului din str. Labirint nr. 75, sector 4 (autobuz 42), stația Parfumului, telefon 22 00 58.

La stadionul clubului Olimpia, din șos. Vitan 168—190 (autobuz 35 și tramvai 26), telefon 21 42 96, funcționează un patinoar natural între orele 8—12 și 14—17. Elevii și tinerii din cartierele Vitan, Văcărești, Dudești, Mihai Bravu au acces gratuit.

fotbal

DE CE NU UN SISTEM ROMÂNESC DE JOC? (II)

Știm cu toții — mai mult sau mai puțin vag — în ce constă concepția modernă a jocului. Ea se bazează, în special, pe mișcarea perpetuă a echipierilor în tot timpul celor 90 de minute ale unei partide, reclamînd schimburi cît mai uluitoare de mingi, dar și de locuri între jucători, spre a putea ajunge la dislocarea dispozitivelor defensive, din ce în ce mai întărite, pe care cele mai multe formații le-au adoptat în ultimii ani.

Formula repetată, pînă la saturație: joc colectiv, constructiv, dinamic, elastic, bărbătesc, aproape că s-ar goli de conținut, dacă ea n-ar fi transpusă pe teren în acțiuni duse într-o maximă viteză și orientate cît mai direct spre poarta adversă.

Dar, concepția de joc, indicîndu-ne numai ideile directoare, orientative, ale fotbalului de astăzi, ar ajunge o simplă lozincă, dacă ea nu și-ar converti principiile anunțate în norme de organizare a acțiunilor de atac și de apărare, prin repartiția judicioasă a sarcinilor pe posturi și compartimente. Această organizare nu poate fi efectuată decît în cadrul unui sistem de joc care nu mai pune, acum, accentul pe statica așezării, ci numai pe interacțiunea jucătorilor. În timp ce concepția ne spunea ce trebuie să facă jucătorii, sistemul ne indică și cum trebuie să acționeze spre a atinge un summun de spectaculozitate și de eficiență.

Dacă pînă acum cîtva timp, latura spectaculară era complet neglijată în favoarea exclusivă a luptei pentru goluri, astăzi a început să se contureze, din ce în ce mai mult, tendința de a oferi tribunelor și un spectacol cît mai elevat, care să atragă pe iubitorii fotbalului nu numai la stadion, dar și în fața „micului ecran".

Iată, așadar, că un sistem românesc are datoria să abordeze într-o egală măsură, ambele laturi ale jocului modern: spectaculozitatea și eficiența, deci să nu încerce a se cantona în formula nefastă a „apărării cu orice preț", care aglomerează în fața porții proprii întreaga echipă.

Datorită multiplelor însușiri pe care jucătorii noștri le posedă, ei pot realiza, practic, pe teren, dictonul: „toată echipa atacă, toată echipa se apără", numai prin marea lor mobilitate, prin startul fulgerător pe care-l pot lua în orice clipă și care-i poate transforma instantaneu din apărători în atacanți și din atacanți în apărători — așa cum cere fotbalul modern — prin acea mare elasticitate a jocului, în funcție exclusiv de fază.

„Românii sînt ca și noi italienii — îmi spunea mult regretatul Vittorio Pozzo — capabili să îndeplinească sarcinile plurivalente pe care le reclamă fotbalul modern. Numai să vrea și să se pregătească în acest sens. Fundașii voștri pot fi în cîteva clipe de la poarta pe care au apărat-o, la poarta în care vor șuta extrem de periculos. Iar atacanții, dacă ar cunoaște mai bine regulile pressing-ului, ar deveni cei mai buni „luptători de guerrilă", nelăsînd niciodată pe apărătorii adverși să acționeze în voie. În același timp, fundașii voștri ar trebui să-și dezvolte mai bine „atacul la om", în care, iartă-mă, sînt mult deficitari". Cuvintele acestui profund cunoscător al fotbalului de pe întregul glob și mare prețuitor al soccerului românesc, pe care el îl vedea, cu îndeplinirea anumitor condiții, ridicat pe treptele afirmării europene, ne-au dat un mai puternic impuls spre a lucra forjarea acelui sistem românesc, ieșit din înseși calitățile native ale poporului nostru.

Un asemenea sistem trebuie să se bazeze, în special, pe jocul dus în spirit ofensiv, pe ritmul irezistibil, transformat într-un factor tactic de prim ordin și care nu poate fi concretizat decît prin sincronizarea acțiunilor întregii echipe, prin sudura compartimentelor, prin jocul de anticipație, prin accelerarea vitezei pe măsura apropierii de poarta adversă.

OPINII

Sistemul românesc, inspirîndu-se din toate legile de bază ale fotbalului modern, acordă o egală importanță jocului cu mingea, ca și celui fără minge, capabil să aducă o contribuție majoră atacului. Dar nu înțelege să neglijeze nici securitatea apărării, prin recomandarea jocului cu acoperire (în scară) și aplicînd, într-o primă fază, chiar „apărarea în linie" și jocul la ofsaid.

Cunoașterea procedeelor demarcării și ale marcării trebuie să constituie cheia sistemului românesc care ține să fundamenteze pe o tehnică „nec plus ultra", cea mai subtilă gîndire tactică.

Dar, întrucît nici un sistem nu poate țîșni complet înarmat ca zeița Palas-Athena din capul unui Jupiter al fotbalului, trasarea lui a fost confruntată, mulți ani de-a rîndul, cu realitățile jocului și cu specificul jucătorilor noștri, fie la vechea formație C.C.A. și la noua echipă Steaua (al căror consilier tehnic am fost între anii 1955—58 și 1966—67), cît și la Centrul de pregătire „23 August", unde am coordonat antrenamentul juniorilor, realizînd, deci, mult doritul experiment practic, absolut necesar elaborării unui sistem propriu.

Esențial este că prin sistemul românesc de joc se evită încorsetarea fotbaliștilor în anumite scheme, trasate în prealabil și din care ei n-ar avea voie să evadeze. Dimpotrivă, am urmărit să formăm adevăratul tip al jucătorului-personalitate, care avînd un larg orizont tactic, să găsească singur soluțiile cele mai potrivite oricărei surprize ivite în timpul disputei. Nu de roboți lipsiți de inițiativă și, deci, dereglați în fața unei acțiuni intempestive, avem nevoie, ci — așa cum este specificul jucătorilor noștri — numai de oameni înzestrați cu o mare intuiție a situațiilor și cu reflexe uimitoare, spre a da o ripostă promptă oricăror modificări aduse de adversar planului inițial de luptă.

Dar, cea mai puternică armă a românilor este, după cum au recunoscut și marii specialiști străini — elanul. Acesta, îmbinat cu o neprecupețită dăruire în joc, face, ca reprezentativele naționale, ca și echipele cluburilor noastre să fie, uneori de nerecunoscut, prin evoluția lor de un dinamism nestăvilit, prin omniprezența jucătorilor, care materializează nu numai preceptul „a fi mereu peste adversar", dar și marile cerințe de acoperire a întregului teren, de trecere fulgerătoare din atac în apărare și invers, ca și de „dublare" a fundașilor, singurul mijloc ce mai anulează deficiențele întrevăzute în acțiunea de tackle (atacul de deposedare) de care suferă apărătorii noștri.

Cu acordarea importanței cuvenite jocului la mijlocul terenului, cu extirparea din rădăcină a driblingului prelungit și a paselor laterale, echipele noastre pot realiza un stil propriu de joc adoptînd pasa de preferință prin deviere, „transversalele" care schimbă direcția atacului, pasele la întîlnire, menite să creeze panică în „careul" advers, ca și „pasa înapoi", gata să deschidă unghiuri cît mai favorabile pentru șutul necruțător la poartă.

Ținînd seama și de principiile care trebuie să prezideze la construirea unei echipe spre a-i conferi un echilibru valoric cît mai perfect, practicînd pendularea corectă între apărarea în zonă și cea „om la om", făcînd ca „mingea să circule mai mult decît omul", prestînd un inspirat joc de anticipație și realizînd, cu maximă viteză, trecerea din atac în apărare și invers, jucătorii noștri au posibilitatea să-și pună în valoare, la nivelul cel mai ridicat, toate însușirile lor native, dezvoltate și cizelate, bineînțeles printr-o intensă și serioasă pregătire pe care n-o poate asigura decît o metodică elaborată tot în spirit românesc.

ing. Virgil ECONOMU

AGENDA PREGĂTIRILOR

OPTIMISM LA A.S.A. SIBIU

Formația sibiană, care a condus timp de 7 etape în seria a VI-a a diviziei C, dar a capotat la ultimele meciuri ale turului, este hotărîtă să revină în fruntea clasamentului. În acest scop, toți cei 18 jucători se antrenează asiduu, efectuînd săptămînal 12—14 ore de pregătire în aer liber, la care se adaugă și lecțiile teoretice. Antrenorul Ioan Moraru are la dispoziție, pentru retur, următorii jucători: Chiroiu (portar), Năstăsescu, Scheau, Goran, Alexandrescu, Baicu, Crăciun (fundași), Pavel, Kollo, Danielescu (mijlocași), Panait, Jiga, Alexandru, Tamaș, Manea, Desagă, Selenșean și Toader (înaintași). Din lot a fost scos jucătorul Căluș, pentru indisciplină. După cum ne spunea antrenorul Moraru, echipa ar mai avea nevoie de un portar și două vîrfuri de atac.

C.S.M. A JUCAT ÎN FAMILIE

Divizionara B, C.S.M. Sibiu, a susținut recent primul meci al anului, jucînd cu echipa de juniori, cu care a terminat la egalitate, 5—5. Sibienii vor avea duminică o nouă partidă de verificare, de data aceasta în compania unei echipe de divizia C, Metalul Copșa Mică.

I. IONESCU,
coresp. principal

TEXTILA BUHUȘI FĂRĂ ANTRENOR

Deși au trecut mai bine de trei luni de la plecarea antrenorului T. Căpățînă, conducerea asociației Textila Buhuși nu a angajat un conducător tehnic pentru echipa de fotbal. Pregătirile pentru retur continuă să fie conduse de inimosul instructor voluntar Ion Bunațiu, cel care a antrenat echipa și în ultimele etape ale turului. Oricît de entuziast ar fi instructorul Bunațiu, singur însă nu poate face față multiplelor probleme pe care le ridică pregătirea echipei.

I. VIERU, coresp.

Jucătorii de la C.F.R. Pașcani (divizia B, seria I) la o lecție de antrenament în stațiunea Bușteni, unde petrec cîteva zile în cadrul pregătirilor pentru retur
Foto: I. POPESCU — coresp.

NECAZURI LA ARIEȘUL CÎMPIA TURZII

Orice echipă divizionară începe pregătirile cu o riguroasă vizită medicală a jucătorilor ei. La Arieșul Cîmpia Turzii însă nu s-a întîmplat așa. Fotbaliștii nu s-au putut deplasa la o policlinică din Cluj, ci au ieșit direct pe terenul de antrenament. Motivul? Asociația nu dispune de un mijloc de transport cu care să-și ducă jucătorii la vizita medicală antrenor, Gh. Hanga, a fost rugat să se retragă deoarece asociația nu are fonduri din care să-l plătească. Păcat de această echipă care are o comportare mulțumitoare în campionat (locul 8 în seria a VI-a, după încheierea turului) și a evoluat foarte bine în ediția 1968—1969 a „Cupei României", calificîndu-se pentru etapa următoare a competiției, cînd intră în joc și divizionarele A.

I. DONCIU, coresp.

MECIURI AMICALE

STEAGUL ROȘU — FARUL 7—2 (4—1)

Pe stadionul Tineretului din Brașov, divizionara B Steagul roșu a susținut, ieri, un nou joc de verificare, de data aceasta în compania Farului Constanța.

Urmărit de peste 1 000 de spectatori, meciul a fost controlat de la un capăt la altul de brașoveni, aflați într-o excelentă dispoziție de joc. Scor: 7—2 (4—1)!

Györfi (2), Florescu (2), Ganea, Ardeleanu și Stan au marcat pentru Steagul roșu; Tufan și Iancu pentru Farul.

C. GRUIA
corespondent principal

POIANA CÎMPINA — C.F.R. PAȘCANI 1—0 (1—0)

La Cîmpina, într-un meci de pregătire, echipa locală Poiana a întîlnit, zilele trecute, pe C.F.R. Pașcani. La capătul celor 90 de minute de joc, gazdele au învins cu 1—0, prin punctul marcat de Baboie, în min. 35, dintr-o lovitură liberă de la 30 de metri.

R. STROIE
corespondent

BULETINUL TRANSFERĂRILOR

La serviciul de transferări al F. R. Fotbal au fost înregistrate în ultimele zile următoarele cereri:

DIVIZIA A: Marcel FOCA (de la Gloria Bîrlad), Ștefan COTORMANI (Politehnica Timișoara) și Ștefan MARINESCU (A.S.A. Sibiu) — toți pentru Jiul; Romulus PETRESCU (C.F.R. Cluj) și Mihail HUSZTI (Olimpia Oradea) pentru Crișul; Florian CONSTANTIN (Tehnometal București) pentru Rapid; Hristos METCAS (U.T.A.), Petre MIHĂILESCU („U" Craiova) și Constantin MATACHE (Progresul) — toți pentru Vagonul.

DIVIZIA B: Gheorghe MANTA (Flacăra Moreni) pentru Oțelul Galați; Constantin MANCIU și Ion ZAMFIR (ambii de la Farul) pentru Portul Constanța și Paul NICOARĂ (Victoria Roman) pentru Ceahlăul P. Neamț.

Reamintim că perioada de transfer se încheie azi, la ora 21.

POPAS STATISTIC

Pe marginea remarcabilului rezultat, 1—1, obținut de echipa de fotbal a României, în fața puternicei reprezentative a Angliei, pe terenul acesteia, cunoscutul statistician Fr. Moises, din Rupea, ne-a pus la dispoziție o serie de date interesante privitoare la jocurile susținute de unsprezecele Angliei, pe teren propriu.

*

După terminarea celui de-al doilea război mondial, mai bine zis din 1946 cînd și-a reluat activitatea competițională, întreruptă timp de șapte ani, echipa națională a Angliei a susținut 87 de meciuri pe teren propriu. Bilanțul „at home" este excelent.

87 58 20 9 252—111 76,1% din care:

Cu țările de pe insulele britanice:

Scoția (1947-67)	11	4	3	4	30—22	50 %
Irlanda de Nord (1947—1967)	11	8	2	1	36—14	81,8
Țara Galilor (1946—1967)	11	10	1	0	37—12	95,4
Irlanda (49-57)	2	1	0	1	5—3	50

Cu țări neeuropene:

Argentina (51-66)	2	2	0	0	3—1 100
Braziliа (56-63)	2	1	1	0	5—3 75
Uruguay (54-66)	2	1	1	0	2—1 75
Mexic (61-66)	2	2	0	0	10—0 100

Cu selecționate F.I.F.A. (53—63) 2 1 1 0 6—5 75

Cu țări europene:

Olanda (1946)	1	1	0	0	8—2 100
Franța (47-66)	4	3	1	0	11—2 87,5
Suedia (47-66)	3	2	0	1	9—6 66,6
Elveția (48-62)	2	2	0	0	9—1 100
Italia (49-59)	2	1	1	0	4—2 75
Iugoslavia (50-66)	4	2	2	0	10—5 75
Austria (51-65)	3	1	1	1	7—6 50
Portugalia (51-66)	4	4	0	0	11—4 100
Belgia (52-64)	2	1	1	0	7—3 75
Ungaria (53-65)	2	1	0	1	4—6 50
R.F.G. (54-66)	3	3	0	0	8—3 100
Danemarca (56)	1	1	0	0	5—2 100
Spania (55-68)	4	4	0	0	11—3 100
U.R.S.S. (58-67)	2	1	1	0	7—2 75
Luxemburg (61)	1	1	0	0	4—1 100
Polonia (66)	1	0	1	0	1—1 50
Cehoslovacia (1966)	1	0	1	0	2—2 50
Bulgaria (68)	1	0	1	0	1—1 50
România (69)	1	0	1	0	1—1 50

TOTAL 87 58 20 9 252—111

Din cercetarea tabelului de mai sus și a rezultatelor care ți stau la bază, se desprind următoarele:

— Dintre țările britanice, doar Scoția a fost adversară egală Angliei, de fapt în tot decursul istoriei întîlnirilor dintre cele două țări. Galezii n-au obținut nici o victorie, irlandezii — cei nordici și sudici — cîte una.

— Sud-americanilor nu le-a mers pînă acum niciodată pe terenurile engleze.

— Dintre cele 23 de țări din afara insulelor britanice, care au vizitat Albionul după anul 1946, doar trei au ieșit victorioase, fiecare cîte o singură dată (aceasta în întreaga istorie a fotbalului englez, datînd din 1863). Ungaria în 1953 (cu 6—3) Suedia în 1959 (3—2) și Austria în 1965 (tot cu 3—2).

— 12 echipe au reușit cîte un meci egal la englezi acasă, iar Portugalia chiar două (1950: 2—2 apoi în 1960 3—3). Notăm, în ordine, cronologică echipele care au realizat această performanță:

1951: Franța 2—2; Austria 2—2
1953: Selecționata F.I.F.A. 4—4
1959: Italia 2—2
1963: Brazilia 1—1
1964: Belgia 2—2
1966: Polonia 1—1; Uruguay 0—0; Cehoslovacia 0—0
1967: U.R.S.S. 2—2
1968: Bulgaria 1—1
1969: România 1—1

Iată și cîteva dintre scorurile cele mai categorice obținute de englezi pe terenul lor propriu: Olanda 8—2 (1946), Elveția 6—0 (1948), Irlanda de Nord 9—2 (1949), Belgia 5—0 (1952), Scoția 7—2, U.R.S.S. 5—0 (1958), Scoția 9—3 (1961), Mexic 8—0 (1961), Irlanda de Nord 8—3 (1963).

Fr. MOISES

DUMINICĂ, CUPLAJ PE STADIONUL GIULEȘTI!

Duminică dimineața, stadionul Giulești găzduiește primul cuplaj fotbalistic.

În deschidere, de la ora 9,30, formația de tineret-rezerve a Rapidului primește replica divizionarei C, S.N. Oltenița.

În al doilea joc al cuplajului, Rapid evoluează în compania echipei Progresul Brăila (divizia C).

U.R.S.S. ȘI JAPONIA AU DOMINAT TURNEUL FEMININ DE VOLEI

● CAMPIOANELE OLIMPICE ÎN MARE PROGRES ● O ECHIPĂ CU OBIECTIVE VIITOARE: JAPONIA
● MEDIOCRITATE ÎN PLUTONUL DOI
● CÎTEVA CONCLUZII GENERALE ● ECHIPA ROMÂNIEI NU TREBUIA SĂ LIPSEASCĂ DE LA STARTUL TURNEULUI MASCULIN

Turneul feminin, privit mai ales prin prisma valorii echipelor și apoi prin aceea a rezultatelor, a separat participantele — spre deosebire de băieți, la care s-a remarcat tendința nivelării — în două categorii. Prima cuprinde echipele U.R.S.S. și Japoniei care au dominat autoritar competiția, iar cea de a doua restul formațiilor, asupra cărora Polonia a vădit o oarecare superioritate.

JOCUL DIRECT A REPARTIZAT AURUL ȘI ARGINTUL

Dacă în aspectele sale indirecte duelul dintre echipele U.R.S.S. și Japoniei s-a desfășurat în favoarea jucătoarelor nipone, care nu lăsaseră pe parcurs nici un set adversarelor, partida directă, din ultima zi, a confirmat victoria clară și meritată a sovieticelor. Care au fost atu-urile învingătoarelor? O parte a specialiștilor apreciază că, atît la băieți cît și la fete, echipele sovietice au abordat meciurile decisive deplin consolidate fizic și psihic, în timp ce adversarele lor și-au zdruncinat acest echilibru. În ceea ce privește turneul feminin, credem că observația nu este întrutotul fundamentată. Și vom încerca să argumentăm, folosindu-ne de părerile lui **Louis Poitout**, director tehnic național al federației franceze, prezent la Mexico. Acesta, după ce arată că actualele campioane olimpice au dobîndit pe drept medaliile de aur ca urmare a unei excelente comportări de ansamblu, explică factorii care au determinat victoria, punînd față în față cele două echipe. Ambele folosesc două ridicătoare-coordonatoare abile și 4 atacante înalte. Media taliei este însă mai mare cu 3 cm la formația sovietică (1,78 față de 1,75). Așa se explică faptul că, în meciul dintre ele, atacul sovieticelor pur și simplu s-a jucat cu blocajul advers, depășindu-l prin lovituri puternice. De asemenea, învingătoarele au beneficiat de forța puțin comună a trăgătoarelor, foarte eficace la pasele înalte, departe de fileu.

În apărare, ele au arătat un evident progres, începînd cu blocajul și terminînd cu jocul din linia a doua. Succesul a fost asigurat și ca urmare a totalei lor angajări fizice.

FRUCTUL ÎNCĂ NECOPT

Echipa prezentată de Japonia în actuala ediție a J.O. a uimit pe specialiști datorită jocului spectaculos, fineței și vitezei execuțiilor, tehnicii ireproșabile a tuturor jucătoarelor. Stilul lor este foarte apropiat de acela al băieților, cîștigători ai medaliilor de argint. Toți cei care au văzut și celebrul sextet învingător în două ediții ale campionatelor mondiale și la Olimpiada de la Tokio au situat însă actuala reprezentantă niponă mult sub nivelul celei dintîi. Vorbind despre voleibaliștii japonezi, **Paul Zdenek** remarca: **„Mi-au plăcut cei mai mult. Dacă acționează în liniște, le merge jocul și reușesc combinații de maeștri. Este un deliciu să-i vezi. M-au dezamăgit oarecum jucătoarele firmei HITACHI, care încă n-au egalat celebra echipă prezentată pînă în 1964 de firma NICHIBO. Nu dispun de disciplina și organizarea învingătoarelor de la ediția precedentă a J.O."**

Cititorii noștri își amintesc, desigur, că aceeași remarcă o făceam și noi cu prilejul turneului efectuat de voleibaliștele de la Hitachi (selecționata olimpică a Japoniei pentru această ediție) în țara noastră. Ele au urmat drumul strălucitelor lor înaintașe, dar n-au ajuns la măiestria și la capacitatea fizică și psihică a acestora.

De altfel, evoluția preolimpică și rezultatele înregistrate atunci în fața unor echipe europene (U.R.S.S., R.D.G., Cehoslovacia și Polonia) au lăsat impresia că japonezele nu vor fi invincibile. Echipa va fi un fruct de cea mai bună calitate, a cărui maturizare — probabil — nu a fost așteptată de tehnicienii japonezi în toamna trecută. De fapt, ascensiunea echipei de aur, Nichibo, s-a asemănat cu cea a actualelor deținătoare ale argintului. Dubiele campioane mondiale și cîștigătoare ale medaliilor de aur la Tokio, și-au început drumul în arena mondială tot printr-un loc 2 la C.M. din Braziliа. Așa cum adaugă comentatorii, va fi însă greu ca Japonia să mai piardă următoarele competiții internaționale.

O SINGURĂ EVOLUȚIE SUB AȘTEPTĂRI: CEHOSLOVACIA

Dintre celelalte competitoare, net inferioare primelor două, polonezele s-au detașat oarecum. Spunem așa, deoarece cîștigătoarele medaliilor de bronz au învins greu echipele Mexicului și Coreei (cu 3—2). Ba chiar erau pe punctul de a pierde partida cu coreencele.

O mare decepție a constituit echipa Cehoslovaciei care plecase la Mexico cu obiectivul de a cuceri medalia de bronz, dar s-a trezit pe locul 6, în urma unor formații necreditate: Peru și Coreea de Sud.

Revista pragheză de specialitate, „Volei și baschet" explică locul necorespunzător ocupat de echipa Cehoslovaciei prin lipsa de concentrare în partidele cheie (în primul rînd cu Polonia) și prin șederea îndelungată în Mexic, înainte de turneu, ceea ce a impietat asupra randamentului sportivelor, mult mai susceptibile la condițiile altitudinii decît băieții.

În acest turneu, în care rezultatele au fost în genere normale, exceptînd pe cele ale Cehoslovaciei, cel mai frumos salt l-a înregistrat formația peruviană (locul 4).

PRIVIND AMBELE TURNEE...

Spuneam în comentariul anterior, că pregătirea echipelor participante la J.O. din Mexic a fost în general bună, evidențiind tendința de regrupare valorică a primelor 6—7 echipe masculine recunoscute pe plan mondial (în care am inclus, bineînțeles, și reprezentativa română, absentă la această ediție, deși cu dreptul cîștigat, absență la care ne vom referi mai jos), precum și o pregnantă diferențiere la fete. Cum se explică totuși situarea turneului olimpic de la Ciudad de Mexico sub nivelul ultimelor competiții internaționale?

Fără a mai vorbi de influența exhaustivă a altitudinii, al cărei efect a determinat o instabilitate accentuată în evoluția multor echipe, vom sublinia în primul rînd procesul quasi general de întinerire a formațiilor. Din vechile gărzi (exceptînd formația masculină a R.D.G.) n-au mai fost păstrați decît 2—3 jucători, în medie, în fiecare lot reprezentativ. Și s-a văzut că această operație nu s-a făcut lent, continuu, ci brusc, ceea ce a dus, în genere, la o încetinire a ritmului progresiv.

De asemenea, unii specialiști consideră că turneul masculin a fost prea dur din cauza lungimii lui (numai 2 zile de odihnă). De aceea, ei propun ca la München, în 1972, să se împartă cele 10 echipe în 2 serii, din care să se califice primele două pentru semifinale.

O altă sugestie interesantă se referă la limitarea timpului de joc: partidele să se joace în 3 seturi a cîte 30 de minute (inclusiv timpii morți și întreruperile). Aceasta pentru a evita meciurile cu durată de 2—3 ore, destul de numeroase și obositoare la turneul olimpic din Mexic.

O MARE ABSENȚĂ: ROMÂNIA

Echipa noastră masculină își cîștigase dreptul de participare la Jocurile Olimpice din Mexic ca urmare a ocupării locului 2 la „mondialele" din Cehoslovacia, în 1966. Dar, spre uimirea opiniei publice, în ajunul Olimpiadei s-a anunțat forfait-ul reprezentativei române. Hotărîrea a fost dictată de evoluția necorespunzătoare a voleibaliștilor noștri la campionatele europene de la Istanbul (1967), de insuficienta lor pregătire ulterioară reflectată de rezultatele obținute în turneele preolimpice din R.D.G. și Polonia. La sugestia antrenorilor lotului, s-a considerat că, participînd la J.O. și clasîndu-se pe un loc de periferie, voleiul românesc și-ar fi știrbit din prestigiul său. Credem însă că și l-a știrbit tocmai prin neparticipare. (Acest lucru a fost arătat de ziarul nostru în comentariile dinainte de Olimpiadă). Și, la urma urmei, după nivelul la care s-a desfășurat turneul olimpic, echipa română avea — după cum mulți specialiști prezenți în Mexic au considerat — șanse mai mari decît se apreciase. Iar unii dintre cei care au fost împotriva participării susțin astăzi că ea avea șanse chiar și la locul I (!). De fapt, și înaintea C.M., încheiat prin cucerirea locului doi, au existat destule voci pesimiste. Și, totuși...

Forfait-ul României — o veritabilă surpriză în lumea voleibalistică — impune acum condiții deosebit de dificile pentru formația noastră în ceea ce privește calificarea la Olimpiada din 1972: ocuparea unuia din cele două locuri la C.M. din Bulgaria (1970) care pot asigura pașaportul pentru München. Dar, nu trebuie uitat faptul că și țara organizatoare tinde să urce și terenul propriu îi sporește șansele. Apoi, pentru celălalt loc, sînt atîtea pretendente valoroase (Cehoslovacia, R.D.G., Iugoslavia, Ungaria, etc.). Echipa noastră mai are încă o șansă la campionatele europene din Italia (1971). Dar și aici există mari dificultăți, fiind vorba numai de un loc (și, iarăși, cîte pretendente!) care asigură calificarea...

Acum... faptele sînt consumate și prelungirea comentariilor în legătură cu ce n-a fost, dar putea să fie, nu-și mai are rostul.

Experiența căpătată — din păcate, în urma unor greșeli destul de grave — va fi, credem, o lecție serioasă (ultima, să sperăm!) pentru a învăța că nu numai rezultatele nefavorabile, ci mai ales abandonarea luptei constituie o semnificație a slăbiciunii. Federația are datoria să facă totul pentru a restabili prestigiul zdruncinat al voleiului nostru, să-l ridice pe pozițiile fruntașe ocupate cu ani în urmă.

Aurelian BREBEANU

COMENTARII OLIMPICE

FOTBAL 03

● *După ce a stat mai mult pe tușă la F.C. Argeș, Cornel Pavlovici, obținînd cuvenita dezlegare din partea clubului piteștean, a cerut transferul la Petrolul, club la care și-a exprimat dorința să joace încă de acum 2—3 ani. Dat fiind însă faptul că în actualul campionat Pavlovici a jucat sub culorile clubului piteștean, asupra transferării lui urmează să hotărască Biroul federal.*

Pavlovici pare hotărît, oricum, să facă un „come-beack" în fotbalul nostru, de unde în urmă cu cîțiva ani, a ocupat o poziție fruntașă, fiind selecționat și în echipa națională. Să nu rămînă, însă, totul o simplă afirmație...

● *Marți, 4 februarie, la sediul Federației române de fotbal va avea loc tragerea la sorți a „16"-imilor „Cupei României", în care intră în joc și echipele de divizie A. De altfel, acesta este momentul cînd competiția intră, cu adevărat, în atenția iubitorilor de fotbal, gata să înregistreze marile surprize pe care le oferă, la fiecare ediție, confruntările dintre formațiile fruntașe și cele din categoriile inferioare.*

Să vedem ce vor hotărî sorții, ce meciuri vom vedea la 5 martie, cînd este fixată disputarea acestei etape de cupă. Orice nemulțumiri în legătură cu partidele ce vor ieși la sorți vor trebui adresate... actrițelor Vasilica Tastaman-Jenei și Stela Popescu, care au fost invitate să oficieze acest ceremonial.

● *Toată lumea a văzut filmul meciului Anglia—România de pe Wembley? S-ar spune că da, ținînd seama de interesul stîrnit de această partidă în rîndurile amatorilor de fotbal de la noi. Cunoaștem, însă, și unele excepții. Este vorba de pasionații soccerului din Cîmpina, care au învîrtit degeaba butonul televizorului. În ziua aceea, I.R.C. Cîmpina a oprit... curentul, argumentînd, după cum ne scrie cititorul Gicu Lazăr, din Cornu de Jos, că duminica este „zi de odihnă, nu de căscat ochii la televizor, la emisiuni sportive".*

În încheiere, cititorul nostru, vorbind în numele unui grup de „microbiști" cîmpineni, solicită retransmiterea acestui film.

Retransmitem cererea Televiziunii.

LOTO — PRONOSPORT

MARI CÎȘTIGĂTORI LOTO-PRONOSPORT

De la începutul anului 1969 și pînă azi au fost înregistrați următorii mari cîștigători:

200.000 lei: **Păduraru Dumitru**, com. Berceni, jud. Prahova (la Loto);

173.554 lei: **Osman Osman** — Brăila — (la Pronoexpres);

142.804 lei: **Grosu Zaharia** — Constanța — (la Loto);

130.701 lei: **Moldor Ioan** — Timișoara — (la Loto);

91.837 lei: **Ciolac Dimitrie** — Brașov — (la Pronosport);

86.777 lei: **Mihai Teodoru** — Galați — (la Pronoexpres);

79.515 lei: **Ciobanu Mircea** — orașul Gh. Gheorghiu-Dej — (la Pronosport);

77.226 lei: **Sabău Pavel** — Baia Mare — (la Pronosport).

Au mai fost atribuite 77 autoturisme, excursii în U.R.S.S. — Asia Centrală, în R. P. Bulgaria — Nisipurile de aur, precum și numeroase premii în bani.

TRAGERILE DE AZI

● Tragerea Loto de azi va fi televizată în direct din Studioul televiziunii, la ora 18.

● **Tragerea la sorți a excursiilor atribuite la tragerea excepțională Loto din 21 ianuarie 1969 va avea loc tot azi, începînd de la ora 19,30, în sala Clubului Finanțe Bănci, din Capitală, str. Doamnei nr. 2.**

● La 5 februarie 1969 are loc un nou concurs special Pronoexpres după formula tehnică „5 din 45". SE ATRIBUIE: **autoturisme în număr nelimitat, 20 autoturisme prin tragere la sorți și 50 excursii la Istanbul. Se mai atribuie numeroase premii în bani.**

MARȚI, 4 FEBRUARIE 1969, ESTE ULTIMA ZI PENTRU PROCURAREA BILETELOR.

Actualitatea internațională

IONEL DRÎMBĂ — nr. 1!

Revista „SPORTOWIEC" din Varșovia a publicat, recent, tradiționalele sale clasamente ale celor mai buni scrimeri ai lumii. În cele ce urmează, vom reda cele mai importante pasaje din comentariul care însoțește clasamentele feminin și masculin la floretă.

Floretistele sovietice au dovedit, încă o dată, că nu au concurență, cucerind, fără drept de apel, medalia de aur la Mexico. Succesul echipei a fost completat de triumful strălucit al Elenei Novikova, o trăgătoare în vîrstă de 21 de ani. Între loculul 1 în clasamentul revistei noastre pe 1967, Alexandra Zabelina (eliminată în al doilea tur la Mexico).

Comparînd clasamentul de anul trecut cu cel din anul olimpic, se constată mari schimbări în ierarhia floretistelor. În afară de marea revelație care a fost Elena Novikova, figurează încă cinci nume noi. Au rămas, însă, în afara clasamentului, Zabelina (U.R.S.S.), Ragno (Italia), Bobiș și Szakoviks (Ungaria), Depetris (Franța), Iencic (România). Nu constituie o surpriză revenirea printre primele zece a trăgătoarelor Gorohova și Samușenko, nici chiar cea a francezei Gapais. A ajuns, în

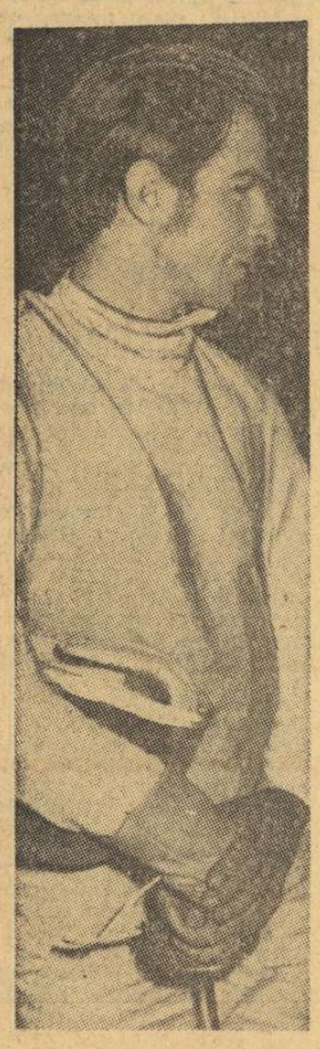

IONEL DRÎMBĂ

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ SPORTOWIEC - VARȘOVIA

fine, în acest clasament, tînăra și talentata suedeză Palm. Am inclus-o, firește, chiar dacă ea deține, încă, un loc mai slab, pe neașteptata vicecampioană olimpică, mexicanca Roldan.

Clasamentul anului olimpic a pus destule probleme, deoarece în afară de primele două floretiste care conduceau net, restul scrimerelor fruntașe au avut doar succese sporadice.

În clasamentul pe echipe a fost determinant turneul olimpic care a confirmat, de altfel, rezultatele din restul anului 1968. În comparație cu anul 1967 au avut rezultate mai slabe floretistele din Italia și Polonia, în schimb s-au clasat mai bine trăgătoarele Franței.

★

Spre deosebire de trăgătoare, floretiștii sovietici au avut un sezon nesatisfăcător. De mulți, mulți ani, nu s-a mai întîmplat ca în lista primilor zece să includem doar un singur floretist sovietic și acela abia pe locul VII (Sveșnikov). Pe echipe, sovieticii au cucerit, de asemenea, doar medalia de argint. Pe echipe, poziția de frunte a revenit francezilor (învingătorii polonezilor în semifinală, după o victorie destul de norocoasă, cu 9—7). Trei francezi — Noel,

FLORETĂ — FEMININ

INDIVIDUAL : 1. Elena Novikova — U.R.S.S. (—); 2. Ildiko Rejto — Ungaria (4—5); 3. Galina Gorohova — U.R.S.S. (—); 4.—5. Kerstin Palm — Suedia (—); Tatiana Samușenko — U.R.S.S. (—); 6.—7. Brigitte Gapais — Franța (—); Pilar Roldan — Mexic (—); 8.—10. Ileana Drîmbă — România (7); Olga Szabo — România (4—5); Heidi Schmidt — R.F.G. (8).

PE ECHIPE : 1. U.R.S.S. (1); 2. Ungaria (2); 3. România (3); 4. Franța (6); 5. R.F. a Germaniei (7); 6. Italia (4); 7. Polonia (4); 8. Mexic (—); 9. Marea Britanie (8); 10. R.D. Germană (9—10).

FLORETĂ MASCULIN

INDIVIDUAL : 1. Ionel Drîmbă — România (9—10); 2. Jeno Kamuti — Ungaria (2—3); 3. Christian Noel — Franța (—); 4—5. Jean Claude-Magnan — Franța (—); Daniel Revenu — Franța (9—10); 6. Witold Wojda — Polonia (—); 7. Gherman Svesnikov — U.R.S.S. (2—3); 8.—10. Adam Lisewski — Polonia (—); Helzaburo Okawa — Japonia (—); Ryszard Parulski — Polonia (4), Mihai Țiu — România (—).

PE ECHIPE : 1. Franța (4—5); 2. U.R.S.S. (1); 3. Polonia (3); 4. România (2); 5. Ungaria (6); 6—7. Japonia (4—5); R.F. a Germaniei (7—8); 8. Italia (7—8); 9. Marea Britanie (9); 10. S.U.A. (10).

N.R. În paranteze este menționat locul ocupat în clasamentul precedent

primele zece floretiste și-au mai înscris numele Gorohova și Samușenko, în schimb, nu am inclus-o pe campioana mondială de anul trecut și deținătoarea Magnan și Revenu — au ocupat, de asemenea, locuri bune în clasamentul nostru: III, IV și V. Fără îndoială, francezii îi datorează mult lui Magnan, care s-a hotărît să revină pe planșă în anul olimpic, consolidînd, astfel, considerabil, reprezentativa Franței.

Lista individuală o deschid românul Drîmbă și maghiarul Jeno Kamuti, deținătorii medaliilor de aur și, respectiv, de argint. De altfel, Drîmbă a avut un an întreg foarte bun. Kamuti ocupă poziții fruntașe de trei ani în clasamentul nostru iar, cu un an în urmă, a fost vicecampion mondial la Montreal.

În anul trecut, s-a produs o nouă regrupare în rîndul elitei mondiale a floretei masculine, al cărei nivel, și așa foarte înalt, a continuat să crească. De fapt, doar floretiștii sovietici au înregistrat o oarecare scădere, în schimb, pe lîngă excepționalii francezi, polonezi și români, au progresat net ungurii, iar japonezii și vest-germanii s-au alăturat, și ei, fruntașilor. „Extraclasa" mondială este ajunsă din urmă și de către italieni, englezi și americani.

Pe lista primilor zece au ajuns, în sfîrșit, japonezul Okawa și tînărul român Țiu (datorită calificării lui în finala olimpică).

Imediat, în urma primilor zece, pot fi clasificați cel de-al doilea floretist sovietic, Șișikin (al II-lea la Bologna), precum și românul Mureșanu (VII—VIII la Mexico). În schimb, campionul mondial de anul trecut, de la Montreal, Putiatin (U.R.S.S.), a avut un an slab, probabil din cauza contuziei grave pe care a suferit-o, în urmă cu un an, în turneul preolimpic, la Mexico.

În clasamentul pe echipe am ținut seama de ordinea primelor cinci locuri din turneul olimpic.

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN ZÜRICH

HOCHEIȘTII ELVEȚIENI ÎNAINTEA MECIULUI CU ROMÂNIA

Prezentarea echipei de hochei a Elveției, care va întîlni selecționata României (azi la Thun și la 1 februarie la Chaux-de-Fonds), o voi începe cu o curiozitate : marea majoritate a jucătorilor din „națională" sînt componenți ai echipei Chaux-de-Fonds, care pentru a cuceri actualul campionat mai are nevoie doar de două puncte. Poate pentru unii acest lucru constituie un fapt obișnuit, dar la noi, în Elveția, nu s-a mai întîmplat ca echipa reprezentativă de hochei să fie alcătuită pe scheletul unei formații de club. Acum, situația este de așa natură încît echipele din partea germană sau italiană a Elveției nu au jucători în formă, capabili să îmbrace tricoul național. Aceasta ar fi motivul obiectiv al problemei, dar mai este unul... subiectiv : ca antrenor al echipei naționale a funcționat pînă nu de mult canadianul-francez Gaston Pelletier, care în același timp este și... antrenorul clubului Chaux-de-Fonds.

Realitatea în hocheiul elvețian este destul de alarmantă. De ani de zile, echipele noastre de club și, bineînțeles selecționata țării, se află în anonimat. Din această cauză numărul spectatorilor scade în mod vertiginos, condițiile materiale ale cluburilor și jucătorilor sînt din ce în ce mai precare. Părerea unanimă a specialiștilor este că hocheiul elvețian nu va ieși din impasul în care a intrat fără a se lua unele măsuri organizatorice și tehnice radicale, menite să redreseze acest sport care a cunoscut o tradiție glorioasă în țara cantoanelor.

Meciurile cu România sînt un ultim test menit să decidă dacă selecționata Elveției poate să evolueze cu succes în grupa B a campionatului mondial. (Multe păreri înclinează spre o participare în grupa C, socotind că de acolo ar fi punctul de plecare spre o redresare).

Palmaresul echipei naționale din actualul sezon este modest : un meci egal (4—4) cu o selecționată de mîna a doua din S.U.A. și ultimul loc în „Cupa Spengler" ! După comportarea foarte slabă în „Cupa Spengler", desfășurată la Davos, au fost luate cîteva măsuri. Unii jucători ai echipei naționale care și-au petrecut timpul în cafenelele și barurile din Davos, în zilele premergătoare meciurilor au fost excluși din lot. S-a renunțat, de asemenea, la serviciile antrenorului Pelletier și a altor doi membri din conducerea tehnică a echipei, care au tolerat aceste stări de lucruri. Ca nou antrenor al echipei a fost angajat cehoslovacul Kobera.

Iată lotul elvețian pentru meciul cu România :

PORTARI : Rigolet (Chaux-de-Fonds) și Clerc (Servette).

APĂRĂTORI : Huguenin, Sgualdo, Fürer (toți de la Chaux-de-Fonds), Henzen (Sierre).

ÎNAINTAȘI : Reinhard, Türler, Henry (toți de la Chaux-de-Fonds), Uli Luethi, Stambach, Piller (Kloten-Chaux-de-Fonds), Dubois, Berger, Pousaz (toți de la Chaux-de-Fonds).

Rezerve : Giroud și Joris (ambii de la Servette Geneva).

Jürg CASANOVA
redactor la „Sport" Zürich

Joi dimineața au părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Zürich, jucătorii din echipa reprezentativă de hochei a țării noastre, care astăzi, în localitatea Thun va întîlni selecționata Elveției. Pentru acest meci ca și pentru întîlnirea revanșă, ce se va disputa mîine la Chaux-de-Fonds, antrenorii V. Nowacek, I. Tiron și Șt. Ionescu au selecționat următorii 17 jucători : Dumitraș, Stoiculescu (portari) ; Varga, Ioniță, Făgăraș, Sgîncă III, Pop (fundași), G. Szabo, Calamar, I. Szabo, Pană, Florescu, Basa, Stefanov, Biro, Gheorghiu, Hutanu (înaintași).

În cazul cînd nu vor fi perfectate alte întîlniri în Elveția, lotul român se va reîntoarce în țară luni, urmînd a-și continua pregătirile în Poiana Brașov.

O fază din meciul Finlanda — Elveția (7—4), disputat în „Cupa Spengler", în tricouri albe elvețienii Huguenin, portarul Clerc și Fürer.

fotbal pe glob fotbal pe glob

O.F.K. BEOGRAD ȘI EINTRACHT FRANKFURT ELIMINATE DIN „C.O.T." !

Peste 20 000 de spectatori au urmărit la Izmir returul meciului dintre Göztepe Izmir și O.F.K. Beograd, din „Cupa orașelor tîrguri". Fotbaliștii turci au obținut victoria cu scorul de 2—0 (2—0), calificîndu-se în sferturile de finală, deoarece în primul joc marcaseră un gol în deplasare (3—1 pentru O.F.K.).

La Frankfurt pe Main, în aceeași competiție, echipele Eintracht Frankfurt și Atletico Bilbao au terminat la egalitate : 1—1 (1—1). (În primul meci : 1—0 pentru Bilbao, care s-a calificat pentru sferturile de finală).

ALTE REZULTATE :

În semifinalele „Cupei Asiei" : Maccabi Tel Aviv — Mysore (India) 6—1. În finală, Maccabi va juca cu Yang Zee (Coreea de Sud).

● Echipa „First Vienna" va întîlni la Bogota formația Millionarios, după ce a jucat la Cali, unde a terminat la egalitate (1-1) cu echipa Deportivo și a învins în două partide cu 2—1 pe F.C. Barcelona din Ecuador.

10 DINARI PENTRU FIECARE MINUT

Clubul Radnicki din Niș (Iugoslavia) a instituit un original regulament privind punctualitatea jucătorilor la antrenamente. Pentru fiecare minut întîrziere la antrenament, jucătorii plătesc o amendă de 10 dinari !

SCHNELLINGER DIN NOU PE TEREN

Timp de peste două luni, celebrul fundaș al echipei Milan, Schnellinger a lipsit din formația sa din cauza unei întinderi de ligamente. Acum Schnellinger și-a reluat locul în echipă fiind complet restabilit.

Medicul suedez Goeran Agnevik, care din 1965 studiază diferitele condiții fiziologice ale jucătorilor de fotbal din Suedia, afirmă că aceștia ar da randamente superioare în competiții dacă ar bea mai multă apă atît înainte cît și în timpul meciurilor. Organismul fiecărui jucător de fotbal, spune el, pierde în timpul unui meci în medie doi litri de apă, pe care nu le compensează. Organismul fotbalistului are însă nevoie de această apă, pentru un randament maxim. În mod normal, a stabilit dr. Agnevik, înainte de meci și după prima repriză un fotbalist bea numai circa jumătate de litru de apă.

SCHIMBĂRI ÎN PROGRAMUL ENGLEZILOR

Din cauza campionatului mondial din Mexic (31 mai — 21 iunie 1970) campionatul Angliei precum și „Cupa Angliei" se vor termina pînă la 25 aprilie, caz unic în istoria fotbalului insular. Apoi, jucătorii din lot vor primi o scurtă vacanță după care vor intra în cantonament. Sir Alf Ramsey intenționează să întreprindă un turneu în America latină și, în vederea aclimatizării, să se instaleze cu echipa în Mexic cu cel puțin două săptămîni înaintea începerii meciurilor.

ACCIDENTE MORTALE ÎN ITALIA

În ultimul timp, doi jucători amatori din Italia s-au accidentat mortal. Într-un meci disputat la Roma, Giulio Ansuini s-a ciocnit cu un adversar și a suferit o comoție cerebrală. La puțin timp, el a decedat. Lino Zuin din Vicenza, bucurîndu-se de golul marcat de echipa sa s-a agățat de bară, care s-a rupt și l-a căzut pe cap ! În urma acestui accident a murit pe loc !

ALEXANDRA NICOLAU CONDUCE LA BEVERWIJK

HAGA, 30 (Agerpres). — Remizînd în runda a 9-a cu poloneza Litmanowicz, romînca Alexandra Nicolau a trecut pe primul loc în clasamentul turneului de șah de la Beverwijk. Nicolau totalizează 6½ p, fiind urmată de Timmer — 6 p (1), Vokralova — 6 p etc. În runda a 9-a, Vokralova a cîștigat la Timmer, iar Vrecken la Van der Giessen. Remize : Ivanka-Tuk și Hellwig-Gutierrze.

În turneul maeștrilor, Victor Ciocîltea (cu piesele albe) a remizat cu iugoslavul Kurajița. Clasament (după 13 runde) : 1. Honfi — 9½ p (1), 2. Kurajița — 9½ p, 3. Vesterinen — 9 p, 4. Scholl — 8 p (1), 5. Ciocîltea — 8 p etc.

În grupa marilor maeștri, după 13 runde, conduc Botvinnik (U.R.S.S.) și Gheller (U.R.S.S.) cu cîte 9½ p (1), urmați de Benko (S.U.A.), Keres (U.R.S.S.) — 9 p etc.

DUBLĂ VICTORIE

(Urmare din pag. 1)

17 puncte, și dacă după reluare, arbitrul bulgar *Abadjian* nu ar fi dictat o decizie de-a dreptul revoltătoare, care a dus la eliminarea lui *Savu* și, implicit, la descompletarea unui cvintet ce se dovedise pînă în acel moment irezistibil, napolitanii ar fi plecat din sala Floreasca cu o dureroasă înfrîngere. Așa, însă, ei au reușit să tempereze avîntul bucureștenilor, să pună-teze din cînd în cînd, îndeosebi prin cei doi jucători de culoare, evitînd catastrofa care se profila. Scor final : *95—77 (45—28)* în favoarea *Stelei*. Au marcat : *Tarău* 8, *Nosievici* 25, *Savu* 14, *Dimancea* 10, *Gheorghe* 2, *Iecheli* 28, *Czmor* 8 de la învingători și *Gavagnin* 9, *Bufalini* 6, *Williams* 23, *Vittori* 15, *Franklin* 18, *Abbate* 6 de la învinși.

★

În deschiderea cuplajului internațional baschetbalistic desfășurat aseară în sala Floreasca, campioana feminină a României a realizat o victorie destul de clară asupra reprezentantei Bulgariei, Akademik Sofia : 74—63 (44—37). De fapt, trebuie precizat că aprecierea de mai sus se referă mai mult la maniera de joc, la faptul că bucureștencele au avut inițiativa majoritatea timpului și mai puțin la diferența de scor care, pentru un meci în „Cupa campionilor europeni", așa cum a fost cel de aseară, spune ceva, dar nu suficient pentru a fi siguri de victoria generală în întîlnirea cu campioana Bulgariei.

Referitor la desfășurarea propriu-zisă a partidei, trebuie spus că la început inițiativa a aparținut oaspetelor care au condus cu 7 puncte. Fie că încălzirea nu a fost suficientă, fie că au fost surprinse de apărarea în zonă aplicată de adversare, cert este că jucătoarele noastre au intrat greu în ritm. Ceva mai tîrziu s-a petrecut totuși și acest lucru și, ca urmare, tabela de scor a suferit modificări substanțiale în favoarea Politehnicii. Interceptiile, contraatacurile, aruncările de la semidistanță au făcut ca, în cîteva minute, scorul să devină egal și apoi să fie favorabil campioanelor noastre. Același aspect l-a avut și repriza secundă în care Politehnica a continuat să domine, dînd impresia că va cîștiga la mare diferență. Dar, scăderile din final, mai bine zis din minutul 10 pînă la încheierea meciului, scăderi manifestate prin pase greșite, aruncări ratate (ca și oaspetele, de altfel) determină rezultatul final de numai 11 puncte în favoarea studentelor noastre.

Au înscris : Diaconescu 13, Dumitrescu-Georgescu 6, Taflan 6, Ciocan 14, Vogel 23, Ghiță 12 pentru Politehnica, respectiv Manikova 4, Kafalieva 14, Morova 14, Dudeva 14, Penceva 8, Gheorghieva 9. Au arbitrat V. Kasatikov (U.R.S.S.) și A. Dekey (Ungaria).

D. STANCULESCU

VOLEIBALIȘTII ROMÂNI ÎN ÎNTÎLNIRI INTERNAȚIONALE

În continuarea turneului întreprins în țara noastră, voleibaliștii de la Dinamo Tirana au întîlnit ieri la Bacău echipa locală Viitorul. Victoria a revenit greu localnicilor cu 3—1 (13, —16, 10, 12). Jocul a plăcut mai mult datorită evoluției, deseori spectaculoase a scorului. ILIE IONESCU— coresp. principal.

★

Echipa feminină de volei Dinamo București a plecat în R.D.G. unde va efectua, între 1 și 7 februarie, un turneu de trei jocuri cu Dynamo Berlin, de care a fost invitată, și cu o altă echipă încă nedesemnată.

Bogdana Diaconescu aruncă cu ușurință la panoul lui Akademik, dar mingea va ocoli de astă-dată coșul advers
Foto : B. VASILE

CEHOSLOVACIA — ANGLIA 4—3 LA TENIS DE MASĂ

PRAGA 30 (Agerpres). — La Dunajska Streda, în „Cupa Ligii europene", la tenis de masă, selecționata Cehoslovaciei a dispus cu 4—3 de reprezentativa Angliei.

Iată rezultatele tehnice înregistrate (primii sînt trecuți sportivii cehoslovaci) : Stanek—Neale 21—14, 21—12 ; Kollarovits—Barnes 21—19, 21—10 ; Ilona Vostova—Farenza Matthews 21—9, 21—12; Stanek, Miko—Barnes, Neale 21—17, 13—21, 20—22 ; Stanek, I. Vostova—Barnes, F. Matthews 16—21, 21—13, 18—21 ; Kollarovits—Neale 18—21, 19—21 ; Stanek—Barnes 22—20, 21—23, 21—10.

ADMIRAȚIE PENTRU ROMÂNIA

(Urmare din pag. 1)

Chiar și printre oamenii care încă n-au văzut România, se manifestă un interes sporit de lecturi sau povestirile prietenilor. Hans Herzig, directorul hotelului „Cervinia" (și mulți alții) menționează, cu respect, numele savantei dr. *Ana Aslan*, devenit cunoscut aici după un larg interviu televizat în Italia. Ziaristul local Silvio Alfieri, meloman convins, ne vorbește, cu admirație, de tradiția muzicală românească, de la George Enescu și Dinu Lipatti (pe care l-a cunoscut în Elveția), pînă la vocea de aur a lui Nicolae Herlea. Funcționarii de bancă Mario Martini și Giuseppina Landi din Florența, aflați aci în vacanță, își exprimă dorința de a-și petrece concediul de vară cu un întreg grup de colegi pe țărmul românesc al Mării Negre. Și tînărul desenator tehnic Vittorio Stefanoli, pescar amator, dar pasionat, vrea să-și încerce șansa în apele României de care a auzit numai lucruri bune. Despre frumusețile țării noastre, despre realizările pe plan economic și social, ne-a întreținut, îndelung, Cesare Bonvini, secretarul general al F.I.B.T. care a rămas impresionat după vizita sa în România. Funcția îl îndeamnă să insiste, firește, asupra problemelor specifice bobului : „Este necesar să faceți din Sinaia nu numai o academie a bobului românesc, ci — față de penuria de piste de clasă din Europa — un mare centru al bobului internațional. Cu tradiția dv. în acest sport, aveți toate șansele, iar în raport cu respectul de care se bucură țara dv., este mai mult ca sigur că într-un viitor apropiat vi se va acorda organizarea unui mare campionat".

★

Cu prilejul antrenamentelor de astăzi, (n.r. ieri), ultimele înaintea campionatelor care încep simbătă, echipajele românești au realizat, din nou, cel mai buni timpi în cele două manșe. Formațiile folosite au fost, în manșa I, Panțuru, Focșeneanu, Țancov, Neagoe, iar în a II-a, Panțuru, Țancov, Pușcaș și Focșeneanu ca frînar. Dar, evenimentul cel mai semnificativ al zilei este sosirea, la Cervinia, a celebrului frînar al lui Eugenio Monti, dublul campion olimpic, De Paolis. De altfel, prezența sa la frînele echipajului Italia II a făcut ca acesta să realizeze timpii secunzi ai zilei. Iată primele trei rezultate : 1. România (manșa I) 6,36—49,53—1:16,32 ; manșa a II-a : 6,32—48,54—1:14,77, total 2:31,09. 2. Italia II cu Frigo pilot și De Paolis frînar, manșa I 6,24 — un start excelent la care se vede contribuția frînarului de clasă — 49,44—1:16,39 ; manșa a II-a : 6,28—48,85—1:15,41, total: 2:31,80. 3. R.F. a Germaniei I 6,47—49,71—1:16,57 ; manșa a II-a : 6,31—48,33—1:15,41, total 2:31,98.

Rezultatele mai slabe din manșa I se datoresc stratului de zăpadă care a continuat să cadă în timpul nopții. Tot astăzi a avut loc tragerea la sorți pentru campionatul european care începe simbătă și la care vor participa 15 echipaje reprezentînd 9 țări (Anglia, R.F. a Germaniei, Elveția, Franța, Austria, Italia cu cîte două echipaje, România, Japonia și Spania cu un singur echipaj).

Ordinea plecărilor în cele 4 manșe este destul de avantajoasă pentru echipa noastră : I—8 ; II—15 ; III—8 ; IV—1.

Principalii adversari ai echipajului românesc se arată a fi boburile conduse de italienii Frigo și Servadei, vest-germanul Pitka și austriacul Delle Karth.

TINERII NOȘTRI BOBERI AȘTEAPTĂ OPTIMIȘTI CAMPIONATUL EUROPEAN

CORTINA D'AMPEZZO, 30 (prin telefon). — Echipajele de tineret ale României aflate la Cortina au realizat în ultimele două manșe de antrenament plecări și timpi intermediari foarte buni. Față de viteza cea mai mare realizată de echipajul italian, 1:26,6, echipajul condus de Niculescu a obținut al șaselea timp, cu 1:27,33. Celelalte echipaje românești : **Stavarache** 1:28,20, **Panaitescu** 1:28,30. Vineri va avea loc un nou antrenament, urmînd ca simbătă și duminică să se dispute campionatul european pentru tineret. Favorite sînt, firește, formațiile Italiei, Austriei și Elveției care însumează un număr mai mare de coborîri, întrucît unii și-au ținut chiar campionatele naționale aci. Cu toate acestea, antrenorii **Tita Rădulescu** și **Henri Enea** care colaborează bine, sînt optimiști și speră că elevii lor se vor clasa onorabil.

AVÎNTUL MIERCUREA CIUC - BULGARIA (tineret) 7-2 (2-1, 4-0, 1-1)

MIERCUREA CIUC (prin telefon, de la trimisul nostru). — Căldura care s-a abătut asupra „polului frigului" din România (+5°!) a dat emoții organizatorilor, sportivilor și iubitorilor hocheiului din localitate. Seara, însă, termometrul a coborît la zero grade și partida internațională a putut avea loc în condiții mulțumitoare.

Au învins gazdele, la capătul unui meci care fără să se ridice la înălțimi tehnice deosebite, a fost — totuși — animat și agreabil prin puzderia ocaziilor de gol și multe faze rapide. Hocheiștii de la Avîntul au fost superiori în patinaj și în minutrea crosei, dar 3 din cele 7 goluri au fost înscrise cu concursul larg al apărătorilor adverși.

Din partea oaspeților ne-am fi așteptat la o replică mai energică, ei reușind să reziste doar în ultima repriză.

Au marcat : Antal (2), Imreh (2), Ioanovici, Jere, Andre, respectiv Atanasov și Mihailov.

Cu scăpări, arbitrajul cuplului M. Voinov (Bulgaria), Gh. Tașnadi (România).

Tr. IOANIȚESCU

telex-radio-telefon

CEA DE-A 16-A EDIȚIE a campionatului mondial universitar studențesc de șah se va desfășura anul acesta între 1 și 17 august la Leipzig.

■

LA MÜNCHEN, în prezența a 6 000 de spectatori, echipa de handbal masculin a R.F. a Germaniei a dispus cu 25—23 (11—10) de selecționata Danemarcei.

■

ÎNTRE 31 IANUARIE și 2 februarie se va desfășura tradiționala competiție de schi pentru premiul „Arlberg-Kandahar" care contează pentru „Cupa mondială". La întreceri vor fi prezenți aproape 200 de schiori și schioare din 17 țări.

■

TURNEUL FULGER de tenis de masă de la Shizuoka (Japonia) a fost cîștigat de japonezul Satoshi Kawahara, care în finală l-a învins cu 15—15, 11—18, 51—24 (total 77—57), pe maghiarul Rozsas. Kawahara îi eliminase în semifinale pe iugoslavul Surbek, iar Rozsas cîștigase la indianul Mercnant.

■

ETAPA A 31-A a campionatului cehoslovac de hochei pe gheață : T.J. Gotwaldow — Z.K.L. Brno 3—5, V.S.Z. Kosice — Motor Ceske Budejovice 7—1, Sparta Praga — C.H.Z. Litvinov 6—3, Tesla Pardubice — Slovan Bratislava 2—1.

Clasament : 1. Dukla Jihlava 51 p, 2. Z.K.L. Brno 48 p.

■

LA AUCKLAND (Noua Zeelandă) a început un mare turneu „open" de tenis, la care participă numeroși jucători de valoare.

În primul tur al probei de simplu bărbați : Rod Laver — Howard Broun 6—4, 6—0, 6—4; Tony Roche — Tony Parun 6—1, 6—2, 6—3; Newcombe — Kevin Long 6—1, 6—4, 6—3.

■

FEDERAȚIA MAGHIARĂ de tenis de masă a stabilit lotul pentru apropiatele campionate mondiale : Janoe Borzey, Matyas Beleznay, Istvan Jonyer, Ferenc Timar, Tibor Klampar, Gyula Jurik, Beatrix Kishazi, Iudith Mogos și Ester Juhas. De remarcat că ultima jucătoare are vîrsta de 16 ani.

■

ÎN COMPETIȚIA de hochei „Cupa Alpilor", la Klagenfurt : A.C. Klagenfurt — H.K. Jesenice (Iugoslavia) 8—1 (2—1, 1—0, 5—0).

TROFEUL DORIA A REVENIT LUI FORNÄSS

ROMA, 30. — Concursul internațional de patinaj viteză dotat cu „Trofeul Doria" s-a încheiat la Cortina d'Ampezzo cu victoria sportivului norvegian Dag Fornäss. El a totalizat la multiatlon 170,633 puncte, fiind urmat în clasamentul final de Goran Claeson (Suedia) — 172,430 p, Gerhard Zimmermann (R. F. a Germaniei) — 172,430 p, Magne Tomassen (Norvegia) — 172,630 p etc.

În ultima zi a concursului, Goran Claeson a cîștigat proba de 1 500 m în 2:03,9, iar Dag Fornäss a terminat învingător în proba de 5 000 m cu timpul de 7:34,0.

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368